

פרישת אגודת התורה והחסד
 אהל יוסף יצחק
 ליהבאוויטש
 אר"י ב - U.S.A.

קניני מים
 קניני שד
 קניני מע
 קניני מע
 קניני מע

בע"ח

זוהר חדש ומדרש הנעלם

מגיד השירים ומדרש רות שנתוסף וקנת
 יוכה ותקונים :
 מהתנא"אלר"י רבי שמעון בן
 יוחאי צוק'ל

בתוספת גרם מהנדפסים כנר ונהגות
 ככונות מקובות מהרב הקדוש איש אלהים
 טרא מולד נוד מעלת הרב רבי יצחק
 לויא אשכנזי זלה"ה

אשר נמצא אבגני הרב התיק ואכולל
 כמהר"מנחם"ל לנזולנו ז"ל
 ולכות הרבני הספנו מחדש ס' סוד ה'
 כולל כל התלשנות עשר ספירות

וניתוסף עיהנות לסקינול אלהי כמס'ד
 יקב צמח ז"ל . 1899

בקוויטאנדינא

אשר תחת משלת ארוננו הביך שולטן
 סמוד ירום חודו
 בשנת והוא יכה את ישראל לפ"ק
 בדום פשווק ורטים כר"ה יונס כמסכ"ד
 ז"ל זל"ס 1899

אגודת התורה והחסד
 אהל יוסף יצחק
 ליהבאוויטש
 אר"י ב - U.S.A.

הקדמה

גלתה

יהודה מעושי התורה • ורוב העבודה כאליו נשכחה מישראל והיא ישכחה
 התלויה בלב ולא מצאה מנוח לכף רגלה רגל ישרה להחזיר עטרה
 דופיה השיבוה וגלו עבותיה • גם היא נאכחה כי ראה ראתה שאין לה יום שלא קרה
 אחור יד שכלה כי הסוף הוא העיקר וכמעט כאבר ממנה ואין אחזו יודע על מה כאלה עובדיה
 רוח עפעפינו ילו מים ועינינו דמעה בזכרנו כי עבי סחקי' וטיפו ורעיפו יציפו ויקדו עלינו
 בשנתנו יחד על סיר הזבח והמזבח בירושלם הבנויה ועתה נפשו קצה בערום ונחוסר כל רוק
 עינינו • וטעמי תורתנו מתוקי' מלפנת זופים ומזופי' ומכוס' ומסיגי' סיגים הנכ' ילי' בינינו ולי'
 על זה היה דוח לנו כי בזרת התל' היא אשר מצא' את עוינוי ופשמי' אנחנו ולא נדע כי השמי'
 ידפנו אחרי כל תאוה ועזבו מקור החכמה וכדו להינו זו תורה וזו סברה ובגלה הרעה עד כשי'
 תמו כלו כומיתנו ללי' ה' משמים השקיף והוריד לנו שריד שנים שלשה גרגרי ספירי מנדול'ה
 ה' ה' הא' רשב' • ונו בני עליה והם מועטים ינלו לבדר ולחוק יסודות סודות התור' ולגלות
 תפארת אור הצפון בספר הזהר' כתוב באזכב אלהים מזה ומזה הם ככוכבים והנה גם לזה ש'
 עינינו כי היה היה כלו' יום ראשון כמעט שצבר ממנו חסרון כשרון דעתו ומרוב האבי'ה
 בו חור ונעלם עד שנעלה מצפנו והאור שנגבן לדייק שהיה עתיד לבא ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 הרב' יצחק לוריא אשכנזי ולא' מדי' מסוף קעולם ועד סוף בדרושי' ובכותיו וכל כו' שר'
 שעשה לכל ספרי הוואר כאשר עיני עבריים תראנה שהנחתיו לפניך בחבור ספר אור ג' ה' ה'
 וראשון לכל דבר שנקדושה בהנה' וסדר זוהר וזהר חד' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 בשאל' וגי' שתמצא שיהי בו כל מטכה כי לא היה סדר למשנה' וטעיות
 עד אין מספר ומה גם שלא נמצא אחס מדרש רות שהנחתיו לפניך יותר מעולה מחנדרס'
 כאשר תראה ולולי שכל אלה פעל' אל שנמצא שלם בשרד והגית מהארי זלה' והיה ה'
 טמון וגנו בני הרב הותיק כמוהר' מנחם רי לוכולטו זול' בי לו שתי יוד' בכל חכמה
 הדרו העירני ה' להביאו ל הדפוס יען מצאתיו בכל תיקוני בית נאמן משא האיש שטרט וה'
 הרבה נכתבו האר' ולה' ניתר שאת עד שהאיב משה נדו זה כמו ובגורתו תורת לקי'
 ואחת הקורא קח לך הטוב שהיה כפון עד גתה והנה הוא לפיך כפון וערוך כשולח' ערו'
 עיניך תחוינה מישרים ותן תודה ללהינו כי צרוך ה' הסעי' ונאמן שעשה לנו כמי' לבוא לבמר'
 המרובה הזאת • ולא מוסיף על הראשונים עם יתר המיבוריו שאפסתי וקבכתי בתיקון זוהר'
 עד כי אור ג' ה' יוסף זוהר ויפון אור ה' ביומו תתן שכרו וזולתנו יערה עלינו משמים אחי'
 רצון • נאם החושק לכות הרצים צעיר הצעירי וקדושה ונסף בכ' יהודה המי'

אמר

המדעים יונה בכמוה' יעל' ונה' ה' רחיתי שפרי זוהר חדש ידי הכל ממשה
 והנמצא מעט מועד רחיתי ונתון אל בני להגלסם באותיות יפות והוספתי על
 הראשונים ספר סוד ה' והוא השתלשלות עשר ספירות המאיר'
 העומדים חכמת הקבלה אשר ישים עיונו כל'
 חכם לימינו יראה נפלאות תמים דעים וזה ספר מצאתי מכורך אלכל
 ספר התמונה אלכל חיטו מספר התמונה מאיר שנתך הספ' מביא
 דבריו בשם ספר התמונה • והוא לא ידע מן הראשונים
 וכי גם הוא אנשי יראים ושלמי קיאים בחכמה
 זו את כל דברי הספר גם ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
 באמרים אשרי הדור שך עלה
 בימינו כן כוכה ללות
 בנחמת ציון במה'ם
 בימינו חמון
 ביר :

אמר אלהים יהי אור אמר רבי יצחק

סררי אותיות השייכים מן הזקוק

מכאן דעקין קב"ה להני נטועין
 ב' לון משמע דכתיב יהי רבי יהודה אומר
 שכבר דה תנן דכתיב ויהי אור והיה לא כתיב
 יהי כד אסתכל קב"ה באינון דרין דרשיעייא
 יתחון להווא כהצדא בגין ליה הה"ד וימנע
 פעיס אורס ולמאן בגין ליה לצדיקים לצדיקיא
 אר כמה דכתיב אור זרוע לצדיק ולישרי לב
 חיה ויאמר אלהים יהי אור הה"ד מי העיר
 זרח וירא אלהים את האור כי טוב מאי ראה
 חייא כדקאמרן חמא בעובדהון דרשיעייא
 ז' ליה רבי חנא אמר וירא אלהים את האור
 טוב לבגון אותו דכתיב וירא אלהים את האור
 טוב דלא אשתכח ביה ריתחא כתיב הכא כי
 טוב וכתוב התם כי טוב בעיני ה' לנרך את
 יאל וספיה דקרא אוכח דפתיב ויכל
 יום בין האור ובין החשך ובגין כך לא
 תכח ביה ריתחא וחק על גב דשתיף לון קב"ה
 כחא :

חוי נהירו עילאה למהוי נהיר האי אור ומה
 הוא נהירו חידו לפלא ביה והוא ימינא
 בעטרא גלופי גליפין בהיה והא ח
 אמר דכתיב מה רב טובך אשר כפנת ליראיך
 אור קדמאה דבגין קב"ה לצדיקי' לאינון דהלי
 אה כדקאמרן ויהי ערב מסטרא דחשך ויהי
 מסטרא דאור ומבו דאינון דמשתתפין כחא
 ג' ארס אחר רבי יהודה אומר מאי טעמא
 יומא ויומא כתי' ויהי ערב ויהי בקר למנדע
 לית יומא בלא לניא ולית לניא בלא יום
 איתיהב לאפרשא אמר רבי יוסי ההוא
 דנפק אור קדמאה אשתפט בכלהו יומי
 י' ביום בכלהו ה"ר אלעזר משמע דכתיב
 הו בקר ולאן בוקר חלא מסטרא דאור קדמא'
 אמר יומא קדמאה חיל עם כלהו וכלהו
 לאחוא דלאו בהו פירודא וכלא חר ויאמר
 ס יהי אור אשתפטותא דהאי אור לתתא
 אינון מלאכים דאתצריאו ביומא קדמאה
 לון קיומא לאתקיימא בסטר ימינא .
 ח' חלקים את האור את לאכללא אשפקלריא
 בלא נהירא עם אשפקלרי' דנהרא דאיתמר
 ז' ע ט א"ר אלעזר את לאכללא ולאבאה
 מלאכין דאיתין מסטרא דאיר דא וכלהו
 נהירין

רבי שמעון פתח מי ימלא גבורות הישימע כל
 תהלתו וגו' מי לא יראך מלך הגוי כ"ל
 יאחה כי בכל חכמי הגוים וגו' באתון רשימן
 דמחוקק ע"ג סתימו דסטור' דקיומ' סלקן רח בין
 דרתיכין קדישין' כל רתיכא ורתיכא סלקא באת
 רשימא אחרשים את בקיומיה סליק בגויה האור
 דתיכ' כל את ואת קאים על קיומי' דהואל דתיכא
 דאתחוי ליה . מהכא סלקא מנה לאתפרשא כל
 את ואת ברוא דרתיכין קדישין בארבע סטרי
 עלמא . רוא דאת קדמאה סלקא ונחתא סליק
 בעיטרוי לגבי עלמין . לקביל דא את יו"ד סלקא
 ברעו' דמחשבה ואסתים ולא אתודע . אתחפייא
 תחותיה חד אגוזא דחפייא טמירא מליריו ואיהי
 רתיכא דקיימא תחות ההוא רוא טמירא והוא
 את קיימ' בגניו נקודה חדא תחות' ההוא אגוזא
 קיימא בשית סמכין . וסמכין לה בשית סטריין .
 מגו
 סטרא (כ"א סטרא) דאת דא נפקא רתיכא חד
 קדישא ואיהי רתיכא בגין ולא אתגלייא בר כד
 נהיר נהירו דהואל אגוזא טמירא כד נהיר נהירו
 דהואל אגוזא טמירא כדון אחגלי ההוא רתיכא
 והואל רתיכא טמיר וגלייא . ואיהי אשתפטא מגו
 נציטו דנציכא כד מניד משתתא תחות קשרא
 קדמאה והואל נציטו כד משתתא קיימא נהיר דא
 וסלקא ונחתא ואסתמין תחות את יו"ד ואיהי
 נקודה חדא . לבתר אשתפט ההוא נציטו ואפיך
 חלת ניצוץין אחרנין ואסתמכן תחות קוץ' תתאה
 דיו"ד . לבתר נפקא מגו קשרא תנינא נציטו
 אחרא דנהיר וסלקא ונחתא ואסתמין תחות את
 יו"ד בסטרא אחרא . לבתר אשתפט ההוא נציטו
 ואפיך חלת נציצין אחרנין ואסתמכן בסטרא דא
 תחות את יו"ד לבתר נפקא מגו קשרא תליתאה
 נציטו אחרא (כ"א בסטרא אחרא) ומגו דא
 איתקשר רוא דחיל במשתתא דנציכא אשתכחו
 לאח יו"ד נקודה עילאה תשנה סמכין על מה
 דאסתמין וכלהו רתיכא לגבי את דא כנין
 אתנהיר ואסתמין על תשצ סמכין חילין .
 וכדון נהרין מגויה תמינא אחרנין וכלהו קיימין
 ברוא דאת יו"ד נקודה עילאה טמירא . אין תשע
 סמכין דתתא סלקין בשמא ולא סלקין בגין
 דאינון

אח
 ב
 דאינון

נהרין בקדומתא בקדומא שליט .

יה

רקיע בתוך האים . אמר רבי יהודה
 אחת כרישו . דמיון עילאין למיון תתאין
 רקיע פשיטתא דמיון והא איתמר ויהי מבדיל
 בין מים למים בין מיון עילאין למיון תתאין .
ויש אלקים את הרקיע . דעבד בה עבדות'
 בסביחא עילאיה יהו רקיע לא כתיב חלא
 דעש דאסגי ליה ברבו סגיא אר' יצחק בשני
 אחברי ביה גהינס לחייבי עלמא בשני איתברי
 ביה מחלוקת בשני לא אשתלים ביה עבדותא
 בגיני כך לא כתיב ביה כי טוב עד דאתא יום
 תליחא דאשתלים בה עבדותא וכתיב ביה כי
 טוב תרי זמני חד על אשלמות עבדותא דיוס שני
 וחד לגרמיה דיוס תליחא : איתתקן יום שני ביום
 שלישי והאפריש ביה מחלוקת ביה אשתלימו
 דזמני על חייבי גהינס : ביומא תליחא משתככי
 שכיבי דגהינס בגיני כך איהכליל יום שני
 ואשתלים ביה . רבי חיילא הוה יתיב קמיה דר"ש
 אמ"ל האי אור ביום ראשון והשך ביום שני
 ואתפרישו מייחא ומחלוקת הוה ביה זמני לא
 אשתלים ביום ראשון דהא ימינא כליל לשמאלא
 אמ"ל על דא הוה הוא מחלוק' וחליחא בעילמיעל
 בינייהו לאכרעא לאסגאה בהו שלם .

ויאמר . אלהים תראה הארץ דשא . אתחדרו

מיון עילאין בתתאין למיעבד פירין
 מיון עילאין רבין ועבדין חייבין וחראין קראין
 לון לעיל כעוקב לבני דכורא בגין דמיון עילאין
 דכורין ותתאין נוקבין . ר"ש אמר כל האי הוא
 לעילא והוא לעילא אר' יוסי אי הכי אלקים
 דקאמר מאן אלהים א"ל אלהים סתם אלהים חיים
 לעילא ואיתימא לתתא חלא לתתא איהו תולדות
 כמד' א' אלה תולדות השמים והארץ בהבראש
 ואמר' צה"א בראש והוא דלעילא אבהו דכולא
 הא איהו עבדות' ועל דא ארעא עבדת תולדות
 דהא מתעברא כקבא מן דכורא ר' אלעזר אמר
 כל חילא קנו בארעא ולא אפיקת הילחא ואינון
 השאי דכתיב חוצא הארץ וכו' ואי
 וחוצא הארץ דשא חלא אפיקת
 אחיטתא כקא ילוח וכולא היה
 בגין בה עד דאצטרי דהא בקדומתא כתיב כדיל
 וריקניא כתרומו ולמחר איתתקת ואחישבת
 תקינתא ארעא ודשאין ועשבין ואילני כדק' ימות

דאינון תשע דאיקרון אין סוף קיימין ולא קיימו
 ולא אחידעו ואיקרון ולא איקרון ולא יריעו כלל
 ואלין סלקין בשמא ולא סלקין ורוח דא לפני
 ומנחי את אשר אתון ורחמתי את אשר ארעא
 לית מאן דיק' כהון ובשמא דילהון ולא אהבלין
 למיקס בארמיהו ועד' לא קאים משה עליהו
 בגין דהו מקדמת דרבא דיליה דההוא נטע
 קדמאה כתיב לפניך . וכן כלהו קיימין אקדומו
 לדרגא דיליה וכלל(ל'א ועל) דא לא קאים באורחי
 דקב' בגין דכלהו סלקין ג מחשבה ומחונן
 מתפשטין אורחיו לכמה סטרין ברשעה דקב'ה
 ולא אחידעו כלל . סלקא את דא כללין סמכין
 לעילא נטע מאן דנטע דלא יריע ואין סוף
 נהיר ולא נהיר ונחתא ולא יריע ממאן דנהיר
 כד נקית . אהכלילן ביה לינון סמכין ואחספ
 וכד אחפשט נפק חד נהור' כליל מכול' ואחמיי
 ביה כמאן דעילל בחד היילא . ההיא היכלא
 קיימא בתרין ספריין דלחייחא ואהבליחא לעילא
 ואינון תשע סמכין נררין בגי' ה' א' רייכאל ואת
 יוד אגניו בגו רהוא היכלא באינון סמכין וההוא
 היכלא איקרי ה"א זמיו ולא זמין אהבליחא וזא
 אהבליחא ולא אהבלי' כלל כרוח הא קיימא אחי' ד'
 וכלהו סמכין בגין דאיהי טמ' ובה קיימא כלל
 לאתעטרא . האי איה ליה חמש רתיכין דנפק
 מגו ההוא נהירו דביצינא כד סלחא לאתתא
 ואחכנישא נחר דעבדת משחתא ואלין אקרון
 נפלאות כ' נפלות . רוא א' נטע דוד מלכא
 למיקס על חמש רתיכין לין כר' א' גל עיני ואביט'
 נפלאות מתורתך ואלין כד נהרין וסלקין לה
 לאתעטרא' אהעבדו חמש לנהרא גו חמש דתתא
 דנפקין מינה ואינהו כ' כלאות נהרין וסלקין לת'
 לעילא ואתעטרין ואתקטרין גו לינון תשע
 סמכין אחרנין ואינון תשע סלקין לת' יוד לעיל'
 לעילא כד נחתין ולא יריע ממאן נחתין האי
 ה"א אהעטרת כרוח דאינון חמשין ואינון כלאות
 דאינון חמש סמכין לבויה וכד אהעטרא
 ואחפשטת אהדרת מרוח דנון לבו רוח דה"א
 אחפשיטו אילין חמש סמכין לתתא וקיימא
 עליהו כדיו וכד אחסידתו ככלא דדין נפקין
 מינה ה' נהרין אררנין משתנין ולא משתנין
 ימינא ושמאלא מכאן ולהלאה קיימא ד'
 לאתמכא על רוח עילאה כרוח דשמא קרי'
 למתוד

ור

ואפיקת לון לבת' חכי מאורו' לא שמש נאורא
דילהון עד דאזעריך .

יהי מאורות נרקיע השמים . מארת כתיב
חסר לאכללא חיויא ביהא דאטיל זומא'
ועניד פירודא דלא שמש שמשא בסיחרא מארת
לוטוין ועל דא ברי' דאטלטי' ארעא דכתי' ארורה
הארמה בעבורך ובניני כך מארת כתיב יהי
מאורות דא סיחרא . ברקיע השמים דא שמשא
ותרוייהו בכללא חדא לאזווגא לאסחרא עלמין
לעילא ותחא שמשע דכתיב על הארץ ולא כתיב
בא"י . דמשמש לעילא ותתא חושבן דכולא
דסיחרא הוה ר"ג אמ' גימטריאלית ומשכן תקופו'
ועיבורי' כלא קווא ברזא דסיחרא דהא לעילא
לאו איהו אל"ר ר"הוא רמה מושבין ועיבורין
קא עבדי חזריי' אמ"ל לאו הכי לא חושבנ' קיימ'
בזיהרא ומתמן ייעול ברנש למנדע לעילא אל'
והא כתיב והיו לאותות ולמועדים אל' לאת
כתי' חר' אל' הוא כתי' והיו אל' הוויין דכלאו
דיהו' בה כקופה דא דאזמלייא מכולא אבל
משכנא דכלא בסיחרא היו' . תא חוי נקודה
חדא שירותא מתמן למימני דהא מה לבגו מההיא
נקודה לא אתיבע ולא אתיביב לממנא אית
נקודה לעילא סתום ולא התגליא כלל ולא
אזיידע ומתמן שירותא למימני כל סתים
ועצמיקא הכי נמי אית נקודה לתתא דאתגליא
ומתמן הוא שירות' לכל חושבנ' ולכל מינין ועל דא
הוא אחר לכל תקופות ובימטריאלית עיבורין
זמנין חני ושכני וישראל דדבקו ביה בקב"ה עבדין
חושבנא לסיחרא ואינון דבקין ביה וסלקין לה
לעילא דכריב ואחס הרבקים בה' אליהבס .

סחיתין עשר ספירות בלימה א' חנן
ארבע תקיפין

רוחי עלמא תרין סטרין ממזין מטלנוי עניד
בגיון אחקין חד בלי כלים ונכיק מצפון חד סכר
ושי עלוי תלז אחוון רשימן אחקון תחמותי תלת
אחרו רשים חד על חרי' ושי עלוי אית ב' אחיק
(כ"א נפיק) מצפון ספר תניין באחוון ארבע
רשימין (כ"א דרשימין) תרין על חד ושי עלוי אית
ה' ג' אשטא על קוטא (כ"א קונדא) בכפר
תלתא סטרא חד באחנות (א') חד רשימא
בתיחא דמלכותא הלינא (כ"א תלילה) מעילאי
לעילאי ומינה סטרא חד רשים אומנא ושי בה
ההוא

למהו סתים דא גדא ולאשכללא רתיכא
קרישא ולין חמש אינון ארבע ואינון חמש לקביל
חמש סמכין . ואינון ארבע לקביל ארבע סטרי
עלמא וכל חד וחד אית ליה רתיכא בלחודוי
וכלא רתיכין כלאו כלין כל רתיכא ורתיכא
בנארית חד וכל נהורא ונהורא אומכליל באינון
סמכין : וכל סמכא וסמכא אומכליל באת ה"א
והאי את ה"א אומכליל באינון חמש סמכי' וכל
חד וחד אומכליל באת יוד נקודה עילאה
קדמאה למהוי כלא חד מהבא אשתכחו רתיכין
דסלקין על את ה"א מתתא לעילא כ"ה רתיכין
ורזא דא יברכו כ"ה מתתא לעילא מאת ה"א
ולעילא חמש רתיכין דקיימין בלחודייהו גדא
חושבנא עד רזא יוד' וכלא אשמש בגויה .
מתאן ולאחא הוה דשמש קרישא לאזעטרא
באינון רתיכין ולאשכללא דא גדא באלין אחוון
יהוה אר"ג קב"ה איקרי אחד דכריב ה' אלהי
ה' אחד קב"ה איקרי ראשון דכריב חני ראשון
קב"ה איקרי אחרון דכתיב ואני אחרון בריך הוה
וברך שמה לעלם ולעלמי' . ה"א רזא
דכתיב ואני אחרון דא ה"א בתראה דשמש קרישא
רתיכא קרישא אחרון דכריב ואת אחרונים חני
הוא אחרון ואחרונים כלאו ברזא חדא אומכליל
אלין באלין . רזא דה"א אינון דואלין ד' דאיקרו
אחרונים כלאו קיימין מסטרא דלעילא ומסטרא
דלתתא . רתיכא דא מיכא' בדינא רבא אוריאל
אלין אינון ארבע וחדא נקודה דקיימא עלייהו
אינון ה"א ולא איקרי ה"א לא ברז' דלין ארבע
ולקודה בתראה דרשימא עלייהו ורזא ה"א דא
דלת את וההו' נקודה דרשימ' עלייהו באמצעיתא
אזעטרי ה"א וברזא דמיך אית ה"א אחרא ל
לתתא דקיימא מתקדרא ביהי ה"א וכלא חד
בחד וכדין איהו עידן למכבי וסימניך אהה בנין
דסחרנו נישא לתתא חסייא כביונא דלית
וסחרא לאלין ארבע ולהאי נקודה וקיימא
באזי נקודה קליפא תקיפא לחסייא עלה .

וכדין אומכילת סיהרא ונהירו דילה אומכילת
וכדין אתייב רשו למידן עלמא דבינין ביטין
ורזא דה"א ה"א בתראה מצרויהו בחד נקודה
ה"א דהא כדין דינא אתייביב ברזא דכתי' בנזיר'
עירין פתגמא ח' כזימר קרישין שאילת על
לא אולגבית'

רתיכא

רכיעתר
רת

ההוא את כההוא את אומנותא אשתכלל
 ואשתכלל סטר צפון ואתברי מינה תחותיה
 אשתכללו תלת סטריו מחלת ויויתוס וסוי עלוי
 אזולו . ק' אפיק לעילא קרדנותא דסיהרא לה
 ארבע רישין בספר רביעאי אטבע ליה בכסיכא
 דתהומא רבא הוא תהומא רבא דדינא אתיסיב
 אתר צי דינא מותבא ההוא דכתיב משפטיך
 תהום רצה אשרי עלוי תרין לתון רשימן בעוקא
 דמלכא הוא עוקא בה נטלין בה שריין סוי חר
 על ד' ואותיב עלוי את אלף . ק' אשטח על
 היותא(נ'א ויויתא) דספ' חמיסאי פרוכת' דפרס'
 לאפרשא מתחילין לעילאין בה אתיסיב רשותא
 נמתן דשי' מעילוי מינה נטלין בה תרין תקיפין
 אלף עלמין בה ירוחא דאחסנא סמיר עלוי
 ביה (אר'ג ביה) חמש לתון רשימין בתרין תלת
 על תרין אפקין גבוי תרין אחרנין רשימו ברזא
 דחמש חמש גו חמש סוי עלוי את יוד . ק' אפיק
 בויקין דנורא על ספר שתיחאי תרין סטרין סטר
 חד מרחיס בגורן סטר חד רוח חכמה דבדיקו
 ההוא ויויא אשתתח לתלת אכפוי ויויא דכטריו
 קייט (כ'א קאים) לתלת (לתתא) ארבע בארבע
 רשימין חד לקביל חד שליט חד רכיב תרין לתון
 רשימן בחד וסוי עלוי את ו' . ק' אשטח על ויותיה
 דספר שביעא תוקפ' דבלי כלום הורמני דבוריורי
 ועילעולא דקואנריתא קומיטין בשביעא בלימין
 על שביעמא אתנהגן ולא נטלין נטלין ולא חולין
 חולין ולא (הויין) הויין ולא אחרנין אחרנין
 ולא אחרנין עילאין ומחילין נחמין סלקין תלת
 רכיבין ארבע רשימין חד אחרורי חד הוא דחילא
 דחד שביל דאשרי עלוי סוי עלוי את ד' . ק' אפיק
 על עילתא דספר תנוינאי רשים בככנא חד והיינו
 ברשימא חד הוא על ארבע ארבע עלוי שליט חד
 בחד דא קאים דא יתיב דא נסיב דא שניק דא
 סליק דא נמת מחד תליין מחד אחרנין קדישא
 הוא עילתא הוא הוא הוי הוא חד רשים בגויה את
 ה' אשטח על ויתא עילתא ספ' אשיעיל דח'
 ולא אחוי עמירא במחתן ואל' עין ותמנין
 עלמין דחולין בגויה שקלא בלמא דמחריה
 רשימא בחמש רכיבא ז' מלכא דחינון
 עלמין פלחין ליה ג' ד' ב' א' . סלק בליחא
 דאחשך רשים' תלת' ע' א' . עלה את .
 א' אפיק מרין תמיכא אלכ' .

רתיכא דא קיימא בה'א בתראה לא איתפרסן
 דא מן דא לעלמין ובכל אחר דישתכח
 מי' כאל דאיהו רישא ללין תמן איהו שכנתא כלא
 אחקשר דא ברא ואינון מתקשרין גו ההיא
 ביקודה אכלא ה'א .
 וכד איהו חד ה'א ואת ל'א ואלו את יוד קדמה
 לה ואיהו בחד נקודה כדון איהו אתייא
 לאוטבא לעלמא ח'ה או י'ה דהא קליפה בישא
 איתברת מקמה ולא חסייא עלה . ה'א קיימא
 דרוח דא' . כגונא דא לית לך שמא קדישא
 בלתון רשימן דלא קיימא בההוא את רתיכא
 דיליה בההוא שמא על מה דאוסמיר וההוא
 רתיכא סמכא דיליה דלית לך מלכא דלא אתר
 בדיאוי ולא אשתכח יחודאי ועד' יוד' כבאות
 כלא כמורא דלא איתפרסן רתיכין מן שמא קדישא
 ובכל את ואת כליב בגויה רתיכא דיליה וכדין
 כלא איקו שמא קדישא .
 ה'א' את ה'א אית לה רתיכא בליכין
 שליטין לתתא בגין דאת דא איהו
 באחבליה ועירא רמן חררייא אבל כלה לתון
 אחרנין לית לון רתיכא לאתכללא בליטין לתון
 בלין תחאי בר האי בגין דאת דא אתכליל בתתאי
 דגבר ולתון אחרנין אתכלילו בהון רתיכין
 קדישין דלאו אינון לגד בר כד מתחנרן היכלין
 בהיכלין תחאי בעילאי אבל לא איתכלילן בליטין
 לתון למהוי חד את ונב' כל את ואת שמא קדישא
 אתכליל ביה רתיכיה בגויה דא הוא שמא קדישא
 כדק'אות וכן לכל את ואת מאינון ארבע ואינון
 ד' לתון אינון רוא דרתיכא למאן דא את דע
 ולכל את ואת אית ליה רתיכא דאתכליל בגויה
 ואתר'ס בההוא את ממש האי ה'א איהו תריכד
 והאי נקודה דקיימא לעילא איהו תליסר ואינון
 תליסר מילין דרמתי לתתא כגונא דעילא הנד'
 תריסר אינון תריסר תחומין ואינון ל' סטרין
 עלמא תלת תלת לכל סטר ואינון תלת א'
 אינון חשעה לכל סטר לסטר מורח חשעה לסטר
 מערב חשעה לסטר ככון חשעה לסטר דרו'
 חשעה והאי נקודה דקיימא עליוהו באמצעיה
 אשתכח האי נקודה דאשים לכל סטר לעב'
 בגין דקיימא באמצעיתא לסטר מורח עש'
 לסטר מערב עשרה לסטר צפון עשרה לסטר
 דרום עשרה עשר ספרין לכל סטר ואינון
 עשרה

מ' אחון דקיימין ברזא דבראשית לתתא ברזא
 דשמה קריש' ותרין חונין לאחדא בימינא ושמאלא
 וכלהו קיימין ברזא דה"ה . השתא אשתכח
 דה"ה דא ככל אלן ריון עילאין בההוה רתיבא
 קדישא באינון תריסר ברזא דעשר ספירן ברזא
 דמ"ב אחון מחקקן דשמה קרישא כלא אחכליל
 באחי דיוקנא דה"ה וכלהו קיימי נאלכסונא ברזא
 דנקודה דקיימא נאמצעיתא דאכרע לכלהו
 נאזרח פישר סטר דא בסטרא דא וכן לר' כטרין
 כללו קיימי במתקלא תקלא דקיימא לתתקנא
 כלא . ברזא דא אחריוא ואתתקנו כל הני
 תתאי וע"ד כתיב ויאמר אלהים נעשה אדם
 בצלמינו כדמותנו נעשה ודאי איהו ה"ה וכל הני
 דקיימין לתתא ואתאחרו בה ביוקנה ממש
 כמה דאיקרי ה"ה בר מה דאיתתתא לעילא במה
 דלא איתחוי כלל כדיוקנא ולא איתרשיס בה
 לאיתתא . כד איקרי ה"ה אודמת ככל הני
 ריון איהי כלא בגין דא קיימא אחי נקודה גו
 אמצעיתא בגין דאיתאחדת ככולא אלן דלכטר
 מזרח איתאחדת בה ואיהו עמהון ובג"כ איהו
 בכלא וכלהו בה וכלא ה"ה וע"ד כתיב נעשה
 אדם וכתיב ויאמר אלהים כלא איהו ברזא
 עילאה כדקא חוי וכל הני ריון וכל ריון עילאין
 כללו אשתמרען בהני אחון ואחרשימו בהוהו
 את ממש לאיתיהודא שחא קדישא כדקא יאות
 וכלא רזא עילאה בשמה קדישא . עד הכא
 איתרמיזות חכמה עילאה ברזא דאת ה"ה בתראה
 דאחון ארבע זכאה חולקיה מאן דעל ונפק וירע
 אורחוי דקב"ה למיעל כלא כיסופ' לעלמא דאחי:
 רזא דאת ו"ו רתיבא קדישא עילאה דקיימא
 בקיימא שליס אחי את אחסלב לתרין
 אחון דאינון תרין וויין ו"ו דא כגונא דרזא ואינון
 תריסר ריון עילאין אחי ו"ו עילאה איהו קיימא
 בחמש סמכין עילאין דקיימא עלייהו את ה"ה
 עילאה והאי ו"ו אף על גב דאיהו שית ורזא
 דשית איהו חמש ורזא חמש וכלא איהו כדקא
 חוי שירותא בסטרא דמינא רזא דנארא קדמאה
 דא קיימא על רתיבא חזא ד' בתלת תלת ולא
 ארבע ואף על גב דלית . ז' אלא וארבע
 כלא הכא ברזא בתלת תלת כמה דאחון יין
 בשמה קדישא ובגין כך כלא אולא בתלת תלת
 את ה"ה דקיאמר איהי דביעתא דאחון ובג'
 רחמיא

דה בשמא דאתגלב (כ"ה דאיתפלג צי' בלימה)
 פלתיא בעשרה בד מטא לאודועזא בתמניסר
 מין ארבע אתאן וזאין עלה עשרה בעשרה
 יב עלה עזקאן דעזקאן אתתאחדן מניה הוא
 תניה (כ"ה ואתוודה) חד הוא: אחסלבנו עשר
 ריון אלן מיעא אחותין עילאין דשמיה
 ישא . לקניל דנא בעשרה אחריו עלמא
 יק חליהון בעשרה אמירן שמיה סתים פריש
 היה עשר על חמש חמש על עשר שיתא
 חמש חמש על שיתא ברך הוא ברך שמיה
 לעלם ולעלמי עלמין אמן ואמן :

מדרש העולם

בן ביי מאמרות כנרא העולם ר' חייה ור' כרן
 חזו במאמר ח' כנרא ואיהו דכתיב דבר ה'
 מ' נעשו ור' אבא אמ' כתיב' ה' הוא אמ' ויהי הוא
 ה' ויעמוד אמירה אחת בלבר ר' לעור אמ' לא זה
 זה אלא נאות אחת כנרא העולם כלא אמירה
 איה רבי אלעזר אומר אות ח' נטל הקב"ה
 אמו ובאותו האות כנרא ודיינו דא"ר אלעזר
 דכתיב מי כמוך באלים יי' שיכול לברא
 ולם לא ממנע בה' א' כנרא העולם נאות אחת
 ומוא' נוקים כי הוא אמר ויהי וגו' כנרא ה'
 ס נעשו אלא ח' ר' אלעזר לאחוא לעלמא דהא
 רי הוא ולא היה מתגביליז ואכטריך כל חד
 לאתגלחא לאפקא כל חד וחד עובדי וחילוי
 חזוי ליה ח' ר' אלעזר כל העולם כלו וכל
 תיית דרבע ח' כנראו נשעה ח' כנראו וזיוס
 'או דכתיב אלה תולדות השמים והארץ
 א ביום ששאת יהוה' אלהים נאותו היום
 אותה שעה ממש ובאחורגע ממס . ותניא
 ח' ר' יוחנן קודם שבר' הקב"ה את העולם
 וזמן ח' והיה דרעמו לברוה את העולם
 ח' אף עולמות שזאמר האלף לך שלמה
 עולמות אחרים להודיע שזה כל נבדו
 ד' ר' חייא למה אלף ראשון באותיות
 ח' ברזא אלף עולמות' שכקדמו לשאר
 ח' ביי' ששוא בנין שמים וארץ . רב
 חלה כסא הכבוד שמתוכו בו אלף
 ח' ואחריו שאר המלאכים והארץ
 ח' ואחריו גימל' ג' ש' שוא' גמול
 ח' נל' ששוא האדם שברכ' בר' רוחות
 ח' ח'

א' ר' יצחק א"ר ר' יצחק קלמנטי דירוקין שוח מסאד
 על תהומא ותהומא חיה סליק וכחית וחת אחר
 חיה פטיט בתלת ויזייתיה על תהומ' ותהומ' סכיך
 חיה ורוח אהיס מרחפת אר"א לאו מהכח משמ'
 אלא מהכח דכתיב ריחן מים אלהים ריחן מים
 יחילו אף ירבזו תהומות והיינו דתנן אף עלמין
 חוו עד דלא אחריו עלמא וזיו יקריה חיה
 מתפשט ובר' עלמין וסתיר לון עד דסליק ברעות'
 קמיה למברי האי עלמא והואו סעתא אתפשטו
 תרין אומין משמי' וקיי' לון ותרין אחרן אהנליכו
 לעיל ותת' חד גו חד בליף חד ואתחזר תלת ובלויף
 חד אחר' ואתחזר תרין עד דסלקו עשר' אהפליגו
 אינון עשר' ואתחזרו לתלת' ותרי' ואינון תלת'
 ותרי' שביע' שבת' אליון איתפליגו בגילופייהו
 לעשר' ואתחזרו למ' מ' מכאן ולהלאה מאן דשבח
 יטבח בשמי' ויהי' דלכא יסחי ולית דפתחין ליה
 ועל דרזי כתיב חיה ה' הוא שמי וכבודי לאחד
 לא חתן ותלתיה לפסוליה וכתיב לא תעשה לך
 פסל וכל תמונה אחר רבי אלעזר התהום היה
 כשקע בארבע אבנים והוטבעו למטה על אבן
 אחת שהוא העמוד ועל זה העולם עומד הה"ר
 על מה אדניה הטבעו או מי ירה אבן פנתה
 אומר ר' יצחק זו היא אבן שממנה רוסחת העולם
 ועליה העולם עומד והיא קדש הקדשים והיא
 טיבורו של עולם וממנה יצאו אבנים המזקקות
 בתהום ומהם יוצאים מים אומר רבי אחא בר
 יעקב כב' אומיות חשקע התהום וכלקע בשלשה
 הלוקים והם עמודי הארץ ואחד לשלש מאות שנה
 מתרופפים ומקומם שנה' המרגיזין ארץ ממקומ'
 ועמודיה יתפלגון תלמי רבי שמעון על שבעה
 עמודים הארץ עומדת שנאמר חכמה עמודיה
 שבעה והם תלויים על המים וכנגדם אומר דוד
 המלך ע"ה שבעה קולות דכתיב קול ה' על
 המים הכל תלוי על שבעה עמודי שמים הם
 שבעה והדקיעים שבעה והככבים שבעה מעלו'
 למעלה שבעה גוים למעלה שבעה גוים למטה
 שבעת ימי בראשית שבע ארצות שבע ימים שבע
 נהרות והשביעי שבת לה' יום שכולי שבת הן
 התם רבי יהודה בר אבהו אומר שבעה בלומין
 פריסן איתגליפו בתלמין ותריין (כ"א וחמש) אפין
 פליגאן והה פריס בהו חיה שיעורא דעלמא עד
 דמתח' ליה לארבע זיוין ואסמך על סמכיה הה"ר
 חכי

רתיבא דילה חיה בארבע זוף על כב דחיה
 בארבע חיה בתלת תלת וכלא אלא אלא אלא
 מיא לסלקא דא כבונא דאח' למהו ח' דתינא
 דלסטור דרוס דחיה ימינא (הואו תתינא
 כ"א ל"ב) בתחא די נפקא מגו בוכינא כד
 סלקא רוחא דכטיב ב' ברוחין (טוסחא ארוחין
 ב' ב' רוחין דטוסמין דסלקין ריחין וכו') דסלקין
 ריחא ולא סלקין כליל בתלת בוטין נהיר בנהיר
 ואשתאב בגויה חד להיט באשא וחד להיט במי
 וחד להיט ברוחא והואו אהפדש והוי תלת - הל'
 רוח' כד אהפדש והוי תלת בוטין אליון לאו אינו
 אשא ולא אינון מיא ולא אינון רוחא אלא הו'
 רוחא כד אהפדש כל חד וחד נהיר ולהיט ויהי'
 תוקפ' לאחד דעליה ולכחד אהפדש סמך אהפדש
 בוטנא חד אהפדש ואחתיק ביה אשא ד'
 דאחכליל בהא סטרא דיימינא בוטנא אהפדש
 אהפדש ואחתיק ביה מייא דאחכליל
 בוטנא אחרא אהפדש ואחתיק ביה רוח דאחכליל
 בהאי סטרא דיימינא אליון תלת בוטין אינון בתרי'
 חדא לסטר ימינא ברוח דחת ה' אליון אינון ימינא
 דאית ביה בקב' ברוח דאינון שמחן דאיקרי ב'
 ועד' שוח דקב' איקרי בכמה שמח' וכל'
 אהכלילין בכל רוח ורוח משין סטרין עילאין דחיה
 שמחן דלא נמחקין סטר דא חיהו ימינא איקרי
 רתיבא דילה איקרי גדול בכלל' כד אהפדש
 האי רתיבא דליון אינון תלת בוטין הכי חיה
 שמחן איקרון גדול' הסין קדוש הני אינון רחמי'
 לימינא דאיקרי אל רוח עילאה מאינון סח'
 עשרה כמה דלוקימינא הני תלת בוטין סח'
 רתיב' לסטר ימינא להטין וכהרין לתחא (כ"א ל"ב)
 לתחא) וכל גוון וגוון מהני תלת' אהפדש ל'
 אחרין לכלסטור עד דעאלו בחושבנא תלת'
 ואינון תשע והאי ימינא דעליהו רבנינא
 לעשרה אוף כמי כל הני איקרון ספירין
 וזעירין וכלהו מדין דקב' ה' תרין גיפין
 חד דאיתתקף ביה מייא חד איקרי רתיב'
 איקרי הנון לין אינון מההוא גוון דאיתתקף
 (כ"א ביה מייא) תרין דנפקו מההוא גוון
 ביה אשא חד איקרי אדן אפים וחד
 חסד אליון אינון מההוא גוון דאיתתקף
 תרין דנפקו מההוא גוון דאיתתקף ביה רומ'
 איקרי חסיד וחד איקרי סולח ובידו דס'
 דבמד

בניהו

חכי

שה שמים לבדי רוקע הארץ מי אחי
 המצונו מאי דכתיב קורא אני אליהם
 אלא אמר רבי שמעון כשצלה
 לברוא העולמות בלחה שעה נבראו
 ותחתונים וכל מה שבהם נאמר קורא
 והם יעמדו וימרו לתקרי ליהם לא ליהם
 אלא בראם הוינו דכתי מי כמוך בלים
 ולקופה דמלייה מכל דרכי ביתא
 דצין דתמן כלא מה דאטריך לון . אמר
 יורה בב דברים ברא הקדוש ברוך הוא את
 כלנספר וספר וספר כנגדם נחמה בתנוה
 נדעת דכתיב נדעתו תהומות נקצו
 בחכמה בלכד נבראו כל העולמות
 בראשית בראשית ברא חלקים וראשית היא
 וחתיה כמאן דאמר ברא בראש ושלשתן
 ככללים בן .

דחנך האי איקרי טובוהאי איקרי ישר וסימניך
 טוב וישר ה' ומאלין מתפרסין נהורין נתתא
 וכלהו דחכין אלין לאלין וכלהו כנויין לבד
 אבל לא מתדבקין אלין לבני עילא וכלהו כלילין
 בסטרא דימינא . וכלהו חד לבני האי
 סטרא וכלא ברוח דאת ר'ו . שירותא בסטרא
 דשמאלא רוח דמאוכא דמתפשטא בחוכא
 לתתא עד דאיתברי מ'יה גהינס מלטה מההיא
 חאוכא דאשא תקיפ' סימקא אוכמ' והוא מלטיין
 שביצין תקיפין דנגרין וא זמאן לתתא וכלהו
 מגו חאוכא דאיהו שמאל להאי סטרא בר ב'ינא
 סלקא מגו מדירו דמשחת נהיר לסטרא (כ'א דנהיר
 מכט') ימינא ומיהוה נהירו נהיר לבני חאוכא
 ומטון לבני ההיא אשא נהורין וקרנין לבני
 ההוא אשא לבני ההוא ימינא ונהיר מיניה כדון
 לתפשט ונהיר מגו בוצינא רוחא אחרא דנהיר
 (כ'א דלהיט) מלטה האי איהו איתפשט למהוי
 דתיכא נהור' סטר דשמאלא לתפשט ברוח דתלת
 גוויין לבני האי סס' דאיקרי כפון והאי רוחא
 לא סליק בנוסמין ולא ריחא בגין דהאי שמאל
 איתמריך על ההיא רוחא דלתפרש בתלת גוויין
 אלין . אלין גוויין נהרין בתלת סטרין דאשא
 דאיהו סטרא דשמאלא אשא גוון חשך אשא גוון
 סומקא אשא גוון אוכמ' הני תלת גוויין דמתפרסין
 מההוא רוחא דנפקא מגו בוצינא סמכין לתרין
 סטרין גוונא חד אתלטה ואתתקף ביה אשא גוון
 חזר דאיהו בסטר שמאלא גוון אחרא אתלטה
 ואתתקף ב'ה אשא גוון סומק דאיהו בסטר
 שמאל' גוונא תליתאה אתלטה ואתתקן ביה
 אשא גוון אוכמ' דאיהו בהוא סטר שמאלא ולין
 תלת גוויין אינון רתיכא חדא לסטר שמאלא
 ב'יח דת'ו'ו אלין איקרון כינויין להקב'ה ברוח
 דשמאלא חד איקרי אדיר וחד איקרי חוק וכלא
 בכללא חדא איקרי גבור בנין דסטרא דא איקרי
 שמל' איהו אד'ו'ים והא אוקימנא לכמה סטרין
 איקרי ליהם הני תלת גוויין דאינון בסטר שמאל
 מלטיין ונהרין לתתא וכל גוון וביון מהני תלתא
 איתפרש לתרין חמרין לכל סטרא עד דעאלו
 ברושנא תלת תלת אינון תשעה כמה דאוקימנא
 בסטרא אחרא והאי שמאל דעלייה רכיב אשלי'
 לעשרה . תרין דפקו מגו גוון חדא דאתכליל
 בו אשא גוון חשך חד איקרי סוכט וחד

דתי' פתחי אתפתחו תרעי הו נטירין
 דעירל לא נפיק ודכתיב לא עייל קמי
 ג'א' הו שראן סלקין בגויה דרביין תקיפין
 י'ח' חד קאים בגויה ההוא סמוך הוה נפיץ
 ו'ט' גוויין הוה ביה גוון חשך גוון חורא גוון
 ג' ו' ביה סלקין ביה נחתין כלא תליבין למיעל
 ב'א' ולית ראותא לכולא הוא קדמא לבתריא כ'א'
 ז'ו' (רייתא) ד'עלמא יעליה קאים חד שלטן דאגניו
 ק'ל'ע עלמין . מניה א'תכפי כל גילופי עלמאה
 ד'ה' הוא דיארי בגויה . בתריה א'תכחו ת'ין
 י'ח' א'חידון דא ברא חדא קביל אוספיון והוא
 ג'א' דחיי' מאן דאכיל כפתוריה קאים תדירא .
 ז'ו' הוא קביל אוספיון ולא קביל הוא חיוו דחיי'
 דמותא מאן דאכיל כפתוריה נפיל וימות
 י'ח' ליה שינא לית דאחיד בידיה בתרי א'תכחו
 ז'ימין תאויבין למחמי תאויבין למקרב לון כלא
 ז'ב'אן לון . חד עויר הוה אויל קריב לבנון
 א'כ'עא חילקוון . קריב להוה חיוו דחיי'
 חיוו דמיתא א'תקיף ביה אחיד בגופיה
 ז'ו' ד'יליה ה'ה קרי ושמת סכין בלויעך אס'
 ז'ל' נפש א'תא לא א'תית ולא א'רכין א'ודניה עד
 ז'פ'יל ומית . בתר אלין נפק חד מתקא ואתשליב
 ז'ב'ע ומכל חד חכונתא נפיק מההוא רבה
 ז'ק'רא שפשאן וכל אינון רחמיין ותאויבין למחמי
 ז'ט'ן תרין א'חין דאחידן דא ברא . בתרוהי
 ז'ין רביין עלמין ינוקין ושינא דסויפ' דמלטה'
 אשא

א איקרי ח א ב אשא

אזא בידיהון נטרין אורחין ושבילין דלח ויעול
 חד ולא יסוך חד בר ההוא דלח אכיל ולא שני
 שני' ויסכן מקדם אזכרנא קמי עלמא דין מכאן
 ולהלאה אשתכלנו כל סטרוי דעלמא . סוריא
 תדרא סטרוי דשמאלא סטר דכסלין סרדין אחר
 דנרא סוה דליק דיממין ולילין למרמא קמה לרמי
 רוחא דאולין לשמאלא ביה אשתרדון עד עירן
 פדין לין אינון ימינא ושמאלא אקדימו למתריית'
 (כ"א למתרייתא) דעלמא ולבתר זדייתהון דארעא
 פ"א' אנו רבי יהודה אמר רבי פתי"ס כחכמה
 יסד ארץ טון שמים כחכמה ואומר
 בדיעתו תשומות כנפשו בשלשה דברים הללו
 כנרא העולם ועל שנים מהן הוא עומד על
 התכונה ועל הדעת והא תריבין תלת אמר רבי
 יצחק החכמה נטלה הקב"ה למעלה והוא שם
 להודיע לעבדיו הנריקים והשנים עמדו בעולם
 והם קיומו . אמר רבי אנא כלתא תלתא אחרמינו
 בחיוו וצריא ואינון תלת תטעות פומא עליון
 אמצעי והתחתון בנייהוגי (כ"א בתנוגי) דבומא
 אמתסיג בהו"א ר' אבה וסס חכמה ותכונה ודעת
 פתיא משמע דהאי תרי' אמתסיג בהו' עלמא והם
 תכונה ורפת דתנין לין מנהגו עלמא השמים
 סנדיאו כתבוהו והתקום דבעת והחכמה הוא
 שמו של מקום והוא נקרא חכמה ותנין הוא
 והחכמה הכל דבר אחד דאמר רבי יהושע מאי
 דכתיב אני ה' הוא שמי מלמד שהוא ושמו אחד
 הוא . אמר רבי אבהו הכל נתן אכל שמו
 שגדול לא נתן ולא אויף לאחרן דכתיב אני ה'
 לבדי מלמד דשם זס לא נתן לשם כנרא . ואמר
 אבהו בא וראש כמה חש הקב"ה על כבוד שמו
 יתנר' תדע לך בזמן שבית המקדש היה קיים כל
 המקריב קרבן חובנו לשם זה הנקרא אלקים כל
 דאיב מיתה שנאמר ונח לאלהים יתירם בלתי
 לה' לבדו מלמד שצריך להזכיר שמו המיוחד בלבד
 ועל כן כזה בקרבנות כרי שלא יטעה אדם ואמר
 אדם כי יקריב מכס קרבן לה' וכי תזבחו זבח
 תודה לה' וכי תזבחו זבח שלמים לה' וכי תקריב
 קרבן מנחה לה' הכל לה' ולא נאמר לאלקים מאי
 טעמא א"ר אבהו סס זה הוא משותף שהמלאכי'
 נקראו אלקים בני אדם נקראו לקי' הדייני' נקראו
 אלה' ולקינוי ודעי' למי מהם ונח לא צרי להזכיר
 השם המיוחד לבדו א"ר חייא ת"ח מאן דמקלל את
 שסס דכתי'

אזקרי דיון כמד"א ליום סופט וכתי' אכי
 ודין אלמות אלודים . תרין דנפיק מ
 דאשתכליל מגו אשא סומקא חד איקרי כב
 וחד איקרי איש מלחמה תרין דנפיק מג
 דאשתכליל ואשתקף גו גוון אשא זוכמ
 איקרי פוקא עון' וחד איקרי משלס ומלכו
 אשתפרשן לתתא לכמה גבורין דלית לון ח
 וכלאו מלון נפטר שמאלא ונבלאו אקרי'
 וכלאו דתיכין לתתא לכל סטר וסטר וכלא'
 דאת יו"ר צנין דכל את ואת מחני ד' איתון ד
 דשמא קדושא כלתא קיימן על דתיכין קו
 סמכין על מה דאשתמיטו וכלאו דרש'
 עלייהו כל חד וחד כדקא חוי ליה . ו
 דתיכין ואינון כטוין לההוא שמא קדוש
 מה דקיימי . ועל דא מאן דאתי ליהויג
 קדישא אצטריך למכבד כל חד וחד מיאיון סו
 דכטוין על פס קיימין ומאן אישוי שמא דל
 עלייהו ובהו' סטרא דקיימין דתיכין וכלא בי
 דשמא קדישא באלין איתון ד' דאקרי קב"ה
 זכאין אינון דקיימין ואינון באלין כאלוהי מה
 זכאין אינון בהאי עלמא וכלאין בעלמא דא
 דקב"ה רמים לון . שירתא וסטרא דאמתסיג
 כפתחא דמזרח דפתחא דמזרח איהו קייב
 באמתסיגא כפול תרין סטרוין לעבר לון כעבר
 דרשין נסטרא דאוכסטרא דא . פתחא דא איה
 בלילא מכל הני דקאמרן ודא קיימא על דתיכין
 עילאה ואיש רמוב' דקיימו גרוה דאתו' ו' דאיה
 (כ"א דא איהו) ו' בלילא דכל הני ודא קיימין
 ברו' דכל שית סטרי' עילאין דא קיימא על דתיכין
 חדא דאיהו תלת בימינא וטעל' נפקא סגו דתיכין
 כד סלק' דוהא' (כ"א ו') דנסיב צי' ברימין דכוסמ
 דסלקא דמיחא ולא סלקין . האי רוחא כהי
 פניסירוודא איהו רוחא דאיה שמלא ואיקרי בלג
 ודא רוחא כד אשתרש אשתרש בהלת גוונ
 מלחטין בלשא ורוהא ומיחא כמה דאית' ביימין
 וכד אשתרש כל חד וחד לטיט בלשתיס ויהי
 תוקפא האי נהירו דאשתפסט מההוא (כ"א מהאין)
 רוחא לכל סטרא וסטרא מהני תלתא . גוונ
 חדא לטיט בלשא ואשתקיף ליה . גוונא אשת
 לטיט במיחא ואפיש לה . גוונא תליתאה להא
 ברוהא ונהיר לה כארגוונא מלהטא בתרין סטרוין
 אלין : ואלין תלת גוונין אינון דתיכין חל
 דרוה

דכתיב איש כי יקלל אהיו ונש' העליו דהא אס קלל
 שם זה סתם אינו חייב מית' חין מנדון אותו ודיכיל
 לטעון לחד מן דייניא או לנדול הדור קאמר .
 ואמר ר' אבהו מיתה אין מחייבין אותו אבל כידוי
 מחייבין אותו משום לאו דאורייתא דכתיב אלהים
 לא תקלל סתם אבל אס קלל שם האימור חייב מית'
 דכתיב ונוקב שם מות יומת מלמד שאינו חייב עד
 שיזכר שמו המיוחד . ההוא גברא דאקריש בריה
 ואמר האי ברא דאתייליד יהא מקודש לאלהים
 שמוע רבי חייא ושמתיה אאר ליה ומה על
 דאקרישת ברי לבק' להוי ההוא גברא בשמתא
 אאר ליה לאו על כך עבדית אלף על דאקרישתיה
 לשם הנקרא אלהים והמורה אמה וזכר לאלהים
 יחרם אמר וסיאך הוה לי למימר אמר ליה האי
 ברא דאתייליד לי ליהוי מקודש לה' ולא לשם אחר
 ומכ' מחנה דכתיב וכתתיו לה' ולא אמרה לאלהים
 אאר רבי שלום והא אוקימנא דשם אלהים נברא
 העולם אי הכי יכיל למטען האי גברא בהאי
 גוונא דמלאכים הוו או גדולי הדור הוו או דייני
 הוו אמר רבי אבהו הא עלמא איתבדי עד דלא
 ייתון בני נשא ועד דלא ייתון דייני דרא ורברבי
 דרא לא(בר' ולא) אית לאשא כמא דאמר ר' לעזר
 חגיגא יקירא דכתיב מי כמוך בחלים ה' שוכל
 לברוא את העולם משמע דאלים אינו יכול ל'
 לברוא העולם עד שנטל הקדוש ברוך הוא את א'
 משמו והיא את ה' ה' ובו נברא העולם והאות
 סוה נחגבל באלהים וכסתר שמו אלהים ועל האי
 חנן בה' בראש אמר רבי יוסי הא חיונן דלית
 בתרא ומלכותא אלף בשמיה קרישא דלא אופייה
 לאתרא והוא ה' י' ד' ה' ו' ה' ה' דאמר רבי יוסי
 בו ככללים עליונים ותחתונים שמים וארץ וכל
 צבאם כסא הכבוד ומיות' הקדש זכלם לנגדו כאין
 וכלא חשיבין והוא היה והוא סוה והוא ישיה
 בריך הא בריך שמיה לעלם ולעלמי עלמין אמן
 אמר רבי יהודה יתבדר ויתעלה שמו של מלך
 עלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא
 אחרון ומבלעדיו אין אלהים וברא את העולם
 בסוד שלשה עניינים גדולים וטובים והם דעת
 חכמה ובינה שאמר ה' בחכמה יסד ארץ כונן
 שמים בתבונה ואומר בדעתו תהומות כבקעו
 זלמה ברא הקדוש ברוך הוא הארץ שהוא עלם
 וסגל בסוד החכמה והשמים שהוא עלם גדול

עמו

ברוא דאת ו' ואיהו רוא דאת ו' . ואלין איהא
 כינויין דאי קרי בשון קב' כמה דאיתמר דקב' איהא
 איקרי בכל הני שנין ואלין כנוי' איתכלילן
 ברוא דשמת קדישא דהאי סטר (נ'א שמת)
 אמצעיתא איקרי ניה ואף על גב דהאי איקרי
 ברוא דאת ו' דא נטיל כל שמהא עילאין ותתאין
 וכל ד' אתון דשמת קדישא ביה אחידן בגין דנטיל
 לכל סטרין עילא ותתא ודא רוא יד' הכא תליא'
 שמוא דא ואיהו יד' דנטיל תרי אתון לעיל' ונטיל
 חד לתתא ואיהו קאים באמצעיתא בין עילא
 ותתא ומתדין סטרי' כדקא אחרן רתיכא דיליב
 איקרי נדא' בכללא כד אתפרש האי רתיכא דאיהו
 האי רומא בדקאמרין ואתפרש לתלת גווי' אחרני'
 דאי קרון נדא' אמ' נוצר ס' ה' הני אינון הני
 תלת דאינון רתיכא קדישא להאי סטרא דקיימא
 באמצעיתא הני תלת גווי' דאינון רתיכא קדישא
 דאת ו' להטין ונארין לתתא וכל גוון מהני תלתא
 אתפרש לתרין אחרנין לכל סטרא עד דאתעבידו
 בחושא' תלת תלת לכל סטר ואינון תשעה והאי
 שמת קדישא דשליט עלייהו אטלים לעשרה וכל
 חד וחד מהני סטרין תלתא דקאמרן ימינא ושמאלא
 ואמצעיתא כל חד וחד ברוא דרתיכין דיליה איהו
 עשרה בגין דכלא עילא ותתא באשלתותא חדא
 אינון עשר ספירן עשר אמירן וכל הני רתיכין
 בהוא סטרא דשליט עלייהו איקרון עשר ספירן
 עשר אמירן ובגין כך כל חד וחד מהני סטרי' סלק'
 לעשר רתיכין לכל סטרא עד דסליק כל חד וחד
 לחושבן סג' ות' כל רתיכין אלין כדונתפרשן
 לסטרייהו בלהו איקרון בהוא שמת דשלי' עלייהו
 וברוא דהוא את אמת לתתא תרין דנפקו שגו
 נקודה חדא חד איקרי כושא ענו וחד דאי קרי עוגר
 על פשע אלין אינון מההוא גוון דאתתקף ביה
 אייזא תרין דנפקי מגו גוון דאתתקף ביה אשא כד
 איקרי מרוס וחד איקרי רס וברוא דמאוך ששכך
 אלין כלילן ברוא דעלמא דאתי וסכא בשאי סטרי'
 בוחן לבות מרוס כמל' מרוס משפטין מנבו'
 וכתיב אריר מרוס ה' ואף על גב דשמת דא קאים
 בעלמא דאתי הא כתיב מרוס ועל דא אשתתק
 עלמא דאתי בכל הני והכי איקרי אלהים כגווי'ן
 דשמאלא וכלא חד . גוונא תליתאה אשתתק ביה
 רומא אינון תרין דנפקו מניה חד איקרי שוכן עד
 וחד איקרי קרוש ומאלין אתפרשן כהורין לתתא

כלא

2 2

ממנו בתבונה שהוא דבר קטן מן החכמה וכבר
 שריו אימתי נקר' אדם חכם נחכמ' כשאושים אותו
 ככל דבר ועונה ומשיב בענין וידו בכל אז נקראת
 חכם נחכמה שהוא גדול על התבונה ועל הדעת
 על כן היה לו יתברך לעשות השמים נחכמ' והארץ
 שהיא שכלה עמה בתבונה תדע כי החכמה
 גדולה מכולם ועל כן נקרא אדם חכם מפני שהוא
 חכם בכל החכמות והתבונה קטנה מן החכמה
 ועל כן נקרא אדם עבין כלומר מבין דבר מתוך
 דבר הוא מעצמו ומלבו מנין דבר מתוך דבר
 אחר כלומר בראותו יסוד בונה בנין עליו וכן הוא
 המבין בראותו דבר אחר או קצתו משלים הענין
 עליו והקדוש ברוך הוא יתברך שמו ברא השמים
 בסוד התבונה שהיא ענין הבינה מתוך היסוד
 ובראשית כל הנבראים ברא זורת המלאכים
 הקדושים של תחלת כל הנבראים הנאלמים מיו
 אור הדרו ועשרה שמו' נקראו בסודם ובתוך
 שמוחם נקראו אלהים וע"כ בא להורות בראשית
 ברא אלהים כלומר ברא ית' וית' שמו' וזו המלאכה
 הנקראים אלקים והם היסוד מכל הנבראים
 האחרים ומתוך זה היסוד נבראו השמים לאחר
 כן כבוד התבונה כאשר התבונה הוא דבר מתוך
 דבר כך נבראו השמים דבר מתוך דבר שהם
 מסוד אורן וזאת המלאכה כלומר הם בנין מתוך
 היסוד ועל כן שמים בתבונה אבל הארץ נהיה
 מתוך יסוד אחר אלא שהיא תלויה על המים
 והקב"ה יסד לה יסוד עשוי נחכמה ועל כן נאמר
 ה' נחכמה יסד ארץ כוכן שמים בתבונה דבר מתוך
 דבר וא"ר אהנו בא וראה כמה חשש הקב"ה על
 כבוד שמו הגדול שהיא יהו"ה כי זהו שמו ממש
 אבל שם אלהים משותף הוא על יתר הנבראים
 המלאכים נקראים אלהים בני אדם נקראו אלהים
 הדיינים נקראו אלהים ועל כן השם המקור' על
 כבוד שמו חדע לך כל המקריב קרבנו ונחנו
 לשם זה התקרא אלהים הויב מיהה שנאמר ונבא
 לאלהים יתרו' עלתי לה' לבדו נשביל שהוא שם
 משותף ואין אנו יודעים אם הוא זונה למלאכים
 או לבני אדם או להקב"ה ועל כן אמרה התורה
 זונה לאלהים יתרו' נלתי לה' לבדו כלומר שצריך
 שיזכיר שם יהו"ד לבדו ולפסוק נאמר ב
 בק-בנות וכי תזבחו זבה תודה ליי' וכן בשלמים
 וכן בעולה ולא נאמר לאלהים אלא לה' ממש
 והשמים

וכלהו רתיכין אלן אלן ונולחו כיווין דאיק
 בהו קב"ה וכלהו אשתמורטן בסט' דשליט עלייהו
 כבוונא דא אית סטרין תלתא דנפקין מן
 אלן סטרין עילאין דקאמרן דאינון ימינא ושמאל
 והאמצעיתא ואלן כפקין לבר מנייהו וקיימין תרו
 מנייהו לבר וכלהו נטלי רתיכין לתתא כבוונא
 דאלין עילאין ולא עילאין כגניניהו ואלין דלתת
 דנפקי מנו אלן עילאין סטרין דקאמרן היטין
 כבוונא דילהון חד איקרי ימינא וחד איקרי שמאל
 וחד דקאי בלמנייהו ג' הוא אמצעית' דקאמרן
 וכלהו כלינן בניי תלת עילאין וכלהו כלינן
 ברוח דחת' ו' דכליל כללו וכלהו נתיכין ידוען
 מהפרטן כסטריהו ואלין לא איקרון בשמאל
 ידועאן בר באיטן כיווין דלתתא כבוונא-שמאל
 כיווין עילאין ואלין תלת עילאין בשמאל וכל
 תלתא אומרין כללו דתיכאן לבר ושא' אוקיימני
 ת"ח הני תרין קיימין איטן סמכין דלבר
 ימינא ושמאלא ואיקרון חכדי דוד ואלין יאה
 רתיכא דילהון תרין דקיימין ועבדין שליחות
 בנייא קשט ומתמן מתפרטין עבדין שליחות
 באתגלייה ורוח דא דכתיב גדולים בעלה
 גדולים הנפקין גדול ואלין איקרון רחמיך רבי
 ה' איה חסדיך אזור רחמיך ה' וחסדיך כי מעול
 הגוה וחף על גב דאוקיימנא דאינון לעילא מעול
 המה לתתא ועל דא לא איקרון בשמאל כבוונא
 דאיקרון בשמאל אינון דלעילא ואינון כבוונא
 דלעילא אבל אינון בכללא אינון דקיימי לב
 ואינון כמכין דאורייתא דנפקי מרתיכין עילא
 ואלין הוו דוד מלכא ודא איהו דאזכר עילא
 בכללא כמה דאוקיימנא ת"ח כל הני שמיה תדי
 מאינון עשרה וקאמרן דלא נמחקין יארת ה'
 רתיכין אלן דילגין דאינון שמיה דאיקרון אלן
 כיווין אמאי נמחקין אלל רוא דא הא איתמר ג'
 ספרא דרב המנונא סמא דכל הני שמיה עילאין
 אינון קיימין כבויפא לנשוחא עילאה דלא איתיה
 ולא אתגליה ואלין כיווין אינון לנשוח לנשוח
 כבוונא דאזכר דאית קליפה לקליפה או אלין
 לבנבן דאית לון קליפה לקליפה ומוחא לבו הדי
 נמי דא אלן עשרה שמיה כללו כבוונא דהא
 קליפה למוחא וחף על גב דכלהו מוחא כללו
 כהרין עילאין ובוטמין עילאין לית מוחא דקאי
 בקיומיהו אבל כללו כבוונא דקליפה לבדי מו
 דלת

השמים נבראו מאיתו האור הכספע צאלהים
 עשה אותם דבר מתוך דבר ונג' דברים הללו
 נעשה המשכן שנאמר וימלא אותו רוח אלהים
 בחכמה ובתבונה ובדעת ושלאח' הם במתנת
 עליון לכל אשר יחפץ יתנם שנאמר כי ה' יתן
 חכמה מפיו דעת ותבונה .

בראשית

ברא אלהים רבי אבא פתח ואמר
 ביום ההוא כרת ה' את אברהם
 ברית לאמר בחמשה עננייני נאמר הנרית ה' הוא
 בר' מינה שנאמר והיתה בריתי בנשרכ' לברית
 עולם . הב' ברית הקשת שנאמר והיתה לאות
 ברית . השלישי ברית המלח שנאמר ברית מלח
 עולם . הד' ברית הייסוריין שכ' אלה דברי הנרית .
 הה' ברית הכהונה שאמ' ושיטה לו ולורעו אחריו
 ברית כהונת עולם וקודם שכתבו הה' בריתות
 לא היתה הנרית אלא בראש שנאמר והיה תנור
 עשן ולפיד אש וגו' וכת' ביום ההוא כרת יי' את
 אברהם ברית לאמר והאש היתה ברית בתהלה
 וזהו בראשית היונא משם אש וכשאר ברית כלו
 ברית אש ר' יוחנן אמר ברית כרותה כרת חבה
 עם העולם ועל מנת שיעמוד אברהם ויתקיים
 העולם בזכותו שנאמר אלה תולדות השמים
 והארץ בהנבאם באברה' ולאותה שעה שכתר עמו
 הנרית בראש עמד העולם בקיומו וזהו בראשית
 ברית אש ברא אלהים את השמים ואת הארץ כתיב
 שיעמוד בראותו הנרית אש והחכמה אומרת למה
 הניח הקב"ה מצול מים לעולם ולא דבר אחר
 בתחלת דינו אלא ראה הקב"ה שהעולם נברא
 בנרית אש וראה שאם ידון העולם בדין אחד
 שיוכלו הרשעים לעמוד בעולם מפני אותו ברית
 אש כאשר נברא העולם אלא מה עשה דן את
 העולם בדרך הראוי לכבות את האש כרי להעביר
 את הרשעים מן העולם שנמשלו לאש שנאמר מן
 האש יבאו והאש תאכלם ר' מהאש יבאו בתחלה
 העולם כשנברא בתחלה אמר חמחה את האדם
 אשר בראתי במים שנאמר והאשעים כים נברא
 לאחר כן נאמר מהאש יבאו והאש תאכלם אמר
 הקב"ה ע"כ היו נמוקים במים מראש ואילך מהאש
 יבאו והאש תאכלם וכשחטאו אחר כן דן אותם
 בראש שנאמר ויי' המטיר על סדום ועל עמורה
 גופית ואש ואימתו נתבסס העולם כשעמדו על
 הד' טיני ונתמלאו כלו אש שנאמר וההה בוער
 באש

ללא ידיע ולא קיימא בהכמתא כלל וכל שכן רוח
 דאין סוף והני כינויין אינון קליפ' לגבייהו וכולא
 דא לגו מן דא ומורא סתימא' לגו נבו דלא אתידיע
 כלל ועל דא קליפה בתראה לא איכפת לן ואף
 על גב דנמחקין עם כל דא לא אתידיב רשותא
 למהקא אפילו אות ועירא דלורייתא ואייתימא אי
 הכי האי ה' בתראה דקאמרן אידי קליפה בתר איה
 לגבי אלני' לאו הכי קליפה אידי לגבי אלני' עילאין
 אזל לגבי אינון כינויין לאו דהא לא משמש בה
 אלא אינון שמהן עילאין ולא אינון כינויין אלא
 בד אידי סלקא לאתעטרא לעילא ולא תאחזא
 ברוח דמינא ושאלא כל הכי רתיכין דאינון
 אינון כינויין בלהו סמריין לה וחספין עלה סתריה
 כבעלה לאתתא דפריש גדיא עלאה הכי אינון
 פריש' גדיין דבעלה עלאה וחספין לה בכל סתרא
 ואידי משמשא בבעלה וסימנא דא ואפרוש כנפי
 עליך ופרשח כנפך על אמהך וגב' אינון לבר
 ואידי לגו ואידי לבר ואידי לגו והני כינויין אינון
 לגו ואינון לבר מה דאיהו לגו קיימ' לבר מה דאיהו
 לבר קיימא לגו וכלא שפיר איהו זכאה חולקהו
 דאינון דידעין למיזל באורח מישר דלא יטעון
 לימינא ושאלא כמה דאוקימנא כי ישרי' דרבי
 ה' : מצועא דבירא דלא פסיק לעלמין האי
 קיימא קיימא לקיימא כלל כלהו עילאין וכלא
 תתאי קיימין בהל לרומא דתיאובתא בנין דאיהו
 תיאובתא לעילא ותתא לאנהרא אנפין ולאשקאה
 גתא : דהאי לאו רתיכא קיימא ביה לאתגלייא
 לא כלל איהו סתי' בסתימו ולא קיימא בתתגלייא
 לא כלהו שמהן עילאין וכלהו רתיכין כלהו אתאן
 לגביה בלישו : כד אינון שמהן אחיין לגביה
 אלני' רתיכין פרישאן וחספין לכל סטריין לדרגא
 דא ולדרגא דלתתא ואילין חיקרון גדיין דבעלה
 לחפייא על כלל . והאי דרגא עאל בלישו
 במצועא גו בירא דלא פסקין מימיו לעלמין ולא
 אתפרש מצועא לעלמין וכלא איהו ברא דכתיב
 ברא חפרוה שרים ברא מים חיים והא אוקימנא
 האי מצועא דבירא איהו סתי' לגבי ההוא בירא
 דעאל לגביה בלישו והאי כרי גו ההוא נקודה
 דקאמרן רוא דהא בתראה וכרי בה ועל לגביה ולא
 אתיידע כלל והאי איהו כמה דאוקימנא לעיל
 דכד אלף אתחבר בה' או יוד' האי ה' איהו
 בנקודה חדא לאתעטא לעלמא כגון אה או י' .

כאש עד לב המים : רבי יצחק אמר ואזורה
 נהיה ברית בין השם והעול שנמשלה כאש שנאמר
 הלא כה דגרי כאש והוה ברית אש בראשית
 רבי יוחנן פתח במכמה יבנה בית שלשה דברים
 צריך אדם לעשות בדרכי העולם ואלו הן לבנות
 בית מושבו וליטע כרם להתפרנס בו ואחר כך
 לקחת לו אשה ולהוליד בנים לפרנסם בהם ולא
 בדרך האוטים הלוקחים אשה בתולה ואחר כך
 נוטעים כרם ואח"כ בונים בית כי אלו דאמר רבי
 סימון כל הלוקח לו אשה ואין לו בתולה כמה
 שיוכל לפרנסה הרי זה חפשי מן המנות כמתים
 הנקראים חפשים שנאמר במתי חפשי ולמה נקרא
 חפשי לפי שהוא חפשי מן המנות מפני שלא יוכל
 להשתדל בעבודת בוראו אלא בעבודת אשתו
 רבי יהודה אומר כאילו לוקח ע"ז לעצמו דא"ר
 יהודה בתולה היו החכמים והחסידים לוקחין
 אשה ולא היה להם די פרנסתם ומיתותם עצמם
 גרעו כנאמי ומיניהו כל חיי הע"ה ועסקו בתורה
 ובמלות ולעבוד בוראם אבל בזמן הזה שהעולם
 טרוד אחר הפרנס (כ"ל הפרוטה) צריך לבנות בית
 בתולה ולזמן מוונותיו ואח"כ לקחת אשה ויכול
 לעבוד טרדו ולעסוק בתורה כי הא דאמרו רז"ל
 אש אין קמח אין תורה וא"ר יהודה מאחר שהאדם
 נוט' אשה אז נק' עבד ה' מכני שלבו פנוי מלהשתכל
 בעבירה ובנשים ומלתוד אחרי לבבו וציניו
 כד"ל ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם
 וגו' לפיכך צריך אדם להשתדל לבנות בית בראש
 ולעשות יישוב בבית : ומי אחת למד מהקב"ה
 קודם בנה בית וכווננו וזמן כל הפרנסה והמנונות
 קודם שיבוא אדם לעולם . היאך ברא את העולם
 בראש שהוא הבית וזימן כל הפרנסה היאך ברא
 את הבהמות ואת החיות ואת העופות והדגים
 סממנים והאילנות שהם זימן כל הפרנסה . לאחר
 שהכין הבית והפרנס' הביא את האדם וברא אותו
 ואת אשתו והולידו בנים ועשו יישוב בבית ועל כן
 נאמר בראשית בית ראשו כאשר תבין בחותיות
 תמצא ב"ר ראש וכן התחילה התורה בראשית
 כל' בית ראשית והכל ענין אחד . ועם כל זה
 צריך האדם להשתדל בדרך ארץ ולעשות עתים
 לתורה ולהיות עמלו בשני הדרכים האלו מפני
 שיובעת שניהם משכחת עון . ומאן יאמר אדם
 הריניבן אבות ממספחה גדולה איני ראוי לעשות
 מלאכה

כדין ההוא מבעול דמירא גו ההוא נקודה וכו'
 לבוה ולא אחידע וכוין ההוא נקודה קיימת
 בראו דקדש הקדשים וע"ד ר"ח דרובנא דילא ח"כ
 בראו דקדש הקדשים ומפיקו דרוחא קיימא
 בראו א"ה י"ה בנין דהאי איהו אחר דקיימא ק"ש
 הקדשים קול גדול ולא אשמועע ולאו א"ה א"ה
 ממש וכדין איהו ה"ל בדרסא דאינון אה"ל
 עירליין ובלא שום חדא לאתרח מעילא ומתל"ה
 (כ"ל ונתח) כד כרי האי מבעול בהאי נק"ח
 ועאל בגויה כדין כל אינון שמהן עירלאין ה'
 אינון סטריין עלליין דקאמרן כלשו עלליין בגו'
 בתיאובותא ברוחא שלים לעילא בתיאובותא עליו'
 בה ולא במלה ואד"ה כולא ברוחא ולא בגופא
 כעללא דאחיל מכל לטווי בשעתא דאכל
 לאזרובא באיתמיה ה"ג כל אינון רתיבין דקאמיה
 דלעילא ותחתא כלשו סהרין ה' ואינון חפס
 עלה ובצלה אשליל מכלהו ועל דא לא אחיל
 כל אינון שייפין לאתחבר בה לא ברוח ממש וכד
 כלא איהו רעוהא חדא . וע"ד בשעתא דקב"ה זור'
 לבג וישראל לאו אינון זכאין דאינון פהיל' לאתחבר
 מה כתיב פשטתי את כתנתי איכבה לבשב' לאתחבר
 את רגלי איכב' אטענס . פשטתי את כתנתי איכב'
 אינון כינויין דקאמרן דכלהו כד מתחברן אינו
 כתנתא דקב"ה וכד איהו זימן לבנה איהו איתג'
 מכלהו לאתחבר בהדא וע"ד פשטתי וגו' לאתחבר
 ולמהוי זימן לאוטנא לך ואת לא מתתקבא כדי
 יאות הסתא איכבה אלכסנה ואתהור ואסת
 מינה : (כ"ל מייק) רחמתי את רגלי איכבה אסת
 הא אסת רגלי מההוא טיובא ואי איהו ט'
 דכד אתתקנת ואזרמנית לבגך אעגריית ה'
 סטרא אחרתא מסינא אקמי רגלי הסתא איכב'
 אהדר לבנייה ההוא טינפסא לחפייא על מקהיל
 היחיל ואת לא זמינת בתיקונך לאתתקבא לבבא
 הכא אוליפנא דכד רוח מהאבא אהעגרי מעלל
 כדין אחרבי כלא עילא ותחתא ועל דא רחמתי א'
 רגלי . איכבה אטענס כמלקומין וגב' כל אינו'
 כינויין אסתשט בשעתא דהאי מבעול כד בשהור
 נקודה ואסתים בגויה וכדין כד ההוא מבעול
 אסתים בגויה כדין כלא אהדר וכירא אהתל'
 מההוא מבעול ועאל בגויה ואסתים ביה בשא
 אינון כינויין חפיון עלא ותסתשו לסטר ה'
 ולסטר דא והני אינון בלידין דאבוה קליש
 דקיימא

אבל ולא להחיות אמור לו שוטה כבר קדמך
 כך שנאמר בראשית ברא חלקים את השמים
 את הארץ והוא עשה מלאכה קודם שנתן אתה
 ואלו ומל' שנה' אבל מלאכתו אשר ברא חלקים
 שנת קרא אותה מלאכה וכן וישבות ביום
 ביעי' מכל מלאכתו אשר עשה. והוא דאמר
 וכן ברא וראה למה ברא הקב"ה את האדם אחרון
 ל הנבראי' אלא ללמדך שעשה בכל יום ויום
 אכתו וברא העולם וכל נבאם וביום הששי שהוא
 חרון למלאכתו ברא בו את האדם ח"ל לאדם
 כן כאן הייתי משתדל במלאכה מכהן ואילך
 זה תשתדל בה והוא בראשית ברא חלקים קודם
 ברא אדם לעולם. וא"ר יוחנן למה נברא אדם
 ברא חלקים שנאמר ויברא חלקים את האדם
 ולמו' ושל למלך שהיה מושל על המדינה והיה
 בה ביריות ומיקונין לעיר וכל בני העיר
 שתעבדין תחיו יום א' קרא לכל בני העיר ומנה
 ליהם עד אחד שלו אמר עד כאן הייתי טורח בכל
 דברי העיר ולעשות מגדלי' וזבירות מכהן ואילך
 וזו כמוני כענין זה ראש נותני כל העיר וכל
 ד' בה כאשר הייתי מושל עליה ובונה אותה
 כל חפצי כך אתה תבנה ועושה מלאכת העולם
 כאן ואילך יהיה הכל מסור בידך וכלם יהיו
 ועבדים תחתך ויראיהם מאך כאשר היו יראים
 גני שנאמר ומוראכם ותחתם יהיה על כל חית
 ארץ ועל כן בנלם אלהים עשה אותו ויברא
 אדם את האדם בנלמו לעשות כל דברי העולם
 ותיקוניו כאשר הוא עשה בתחלה

דקיימא וחבייהו לנו על מוחא וההו' קליפ' תקיפת
 איתברת ולא קיימא חמין וכדין כלא היה ברוח
 עילאה למיהך בריון אליו וכאין חינון ומסתכלין
 ברעותיהו מלין דריון עילאין למיהך באורח
 קטט למזכי בהאי עלמא ולאנהרא לון בעלמא
 דאתי עלייהו כתיב והאשכנזים יהיו כוואר
 הרקיע ומלדיקי הרזים כוכביים לעולם ועד
 כאין חינון בעלמא דין ובעלמא דאתי. דיוקנא
 דאתון ברוח קיימא ה"א תתאה דקאמרן רוח
 דמקדשא סיהר' כד שלטא ואתקטט לגבי שמעא
 לקבלא נהורא מניה חינון קיימין כתרין רחמיין
 דא לקביל דא וחיון בתולאן דקיימין בהדא
 אתקטטן ואתקטטן נתיקונין דא בתראה וחדא
 לקמאה וחדא מסטרא דא והדא מסטרא דא ואיה
 קיימא באמצעיתא ואשעין ותרין ככהדרין
 קיימין אכלגו גורן עגולה למיעבד גופ' לסיהרא
 לאתקטטא מטרוניתא לגבי בעלה ואיה קיימא
 כגוונא דא ב' נכלגו סיהר' ודא (כ"א חדא) נקודה
 באמצעיתא דהיא נקודה נטלה נהורא מן שמעא
 לאנהרא לכל גופא ורוח דא נקודה דקיימ' נכלגו
 דעינא דכולא קיימא בהיא נקודה דקיימא
 באמצעיתא דהיא נטלה כל נהורא לאנהרא לכל
 עינא וסיהרא לא אתהיירא אלא מגו חד נקודה
 דקיימא ואסתים בו אמצעיתא אף על גב דלא
 אתחזייתא בסיהרא תא חזי לית לך עיגולא
 בעלמא דלא אתעביד מגו נקודה חדא דקיימא
 באמצעיתא ובגין כך עיגולא דסיהרא מגו חד
 נקודה דאסתים בגווה באמצעיתא אף עביד כלא
 ואפי' נקודה דקיימא באמצעיתא נטיל כל נהורא
 ואנהיר לה לגופא ואתנהיר כלא. רוח דריון
 לחינון דמסתכלין בריון דתכמתא. האי ה"א דהיא
 פלגו דגופא דסיהרא ואיה בעיגולא דקאמרן
 בגו ההוא נקודה דקיימא בו אמצעיתא אחאי
 איהו פלג' לאו פלגו לאו סתימ' מסטרא דא ופתיח'
 מיסטרא דא כנוקבא דפתיחא לגבי דכורא לקבל'
 ליה בגווה. ולאתנהירא מניה ולאתחברא בהיה
 ועל דא איהי פתיחא לגביה לקבלא ליה וכדין
 (כ"א ובגין דא) חיקרי ה"א מאי ה"א כמאן דאמר
 ה"א אלא וכד איהי אתנהירא מניה ואתחבר דא
 ברא וסיהרא אתמלייהו כדן האי ה"א אשתליל
 ואתמלייהו סיהרא מכלא ובתורה דהיהו
 ה"א כלגו דסיהרא אתעביד מ"ס סיהרא בשלימו
 וקיימא

ראשית כתיב יי' קניי ראשית דרכו קדם
 מפעליו מאלו הפסוק הזה חזר
 כל התורה צביה היתה ראשית דרכי א' שהתורה
 יצאת אלפים שנה קודם שנברא העולם דא"ר
 צדור שעה דברים נבראו עד שלא נברא העולם
 לו הם התורה ונ"ע וביהנם וכסא הכבוד ובית
 עקב' ושמו של משיח והתשובה ונתורה ברא את
 ולם שנאמר יי' קניי וגו' והוא בראשית ברא
 אדם ר"ל עם ראשית שהיא התורה ברא אלהים
 השמים ואת הארץ א"ר יהודה ברא וראה כמה
 שיש בראשית התורה והעולם שהעולם נברא בששת
 ימים והתורה בארבעים יום וארבעים לילה :
 כ"י יוחנן הוא אויל מקסרי ללוד והיה מטויל
 עמיה ר' חייא בר אבא כד מסותי בי חקל א"ר
 יוחנן

יומנן האוי הוה דידך ונכיתני כד למצוי באוריית
 בנה ר' חייא ב"א ח"ל ונל' את בני ח"ל דלא שבקת
 לסיבותיה כלום ח"ל חייא בני קלה הוי בעיניך
 מה לעבודת דשקית דבר שבנרד כבשת ימים
 בעבור דבר שבנרד בארבעים יום שבאמר ויהי
 שם עש' ה' ארבעים יום וארבעים לילה וקניתי
 דברים גדולים וטובים שאינם בעולם והם עצה
 ותוסיה ומכמה וגבורה שא' לי עצה ותוסיה חני
 בנה לי בגורה - רבי יוחנן כד הוה לעי באורייתא
 הו' אנשי והרין כוונת' דשם יומא חד פבע ביה
 ר' יוסי אמר ליה חמי אפך והרין כוונת' דשמשא
 ח"ל לזו הוא אלא שמתח' דנרד לי קרא
 עליה והאניו כלל' דשמש בגבורתו ר' יצחק אמ'
 התורה נקראת תוסיה בתחלה ואחר כך בגורה
 ס' לי עצה ותוסיה וכו' תדע לך כי בתחלה נקראת
 תוסיה שמתח' כמו של אדם מפני שיש לו להלם
 עם יצ' הר' ולכתת כל גופו בבית המדר' עד שירביל
 אותו בתור' כיון' שהוא רביל לעסוק בתור' אז יש לו
 שמה וגבורה ש' חני בנה לי בגורה ר"ל כשאדם
 רביל בתור' ובחכמה אז יש לו תפארת ואינו הו'
 בגורה הלח' מלחמות אלו ש' על כן יאמר בשפר
 מלחמות ה' שם התלה המלחמה והגבורה ובתורה
 ברא הקב"ה את העולם שנא' והיה אצלו אמון
 א תקרי אמון לא אמון והו' בראש' ברא להי' עם
 ראש' ברא להי' את השמי' ואת הארץ והו' התור'
 רבי יהודה אומר לא נברא אלא בשביל היראה
 שנקראת ראשית שנאמר בראש' ה' ראשית דעת
 ומל' העולם נברא על פי היראה שנאמר
 והאלהים עשה שיראו מלפניו עשה את העולם
 כדי שיראו מלפניו ועל פי היראה שהיא ראשית
 ברא האלהים את השמים ואת הארץ

בראשית

רבי אלעזר פתח שיר המעלות אל
 ה' בצרתה לי קרחתו ויענני
 שירים תאבוס ברא הקב"ה בצרי' את שמים וארץ
 כדי להללו ולשבחו הוא יוצר הכל השמים אומרי'
 שירה לפניו שנא' השמים מספרים כבוד ל' והארץ
 אימרת שירה שנא' שירו לה' כל הארץ ועוד שכל
 העולם תאיבוס ושמים ובראשית בחיותם
 נפלאותיו בשמים ובראשית וזהו בראשית עיין
 בראשיתות ובראשית שיר' תל' כ' כוונת' שיר' תל' לומר
 שיר' על נפלאותיו בשמים ובראשית הוה הוא אולם
 המעלות שירה דור המלך ע"ה אומר לו הם אולם

השירים

וקיימא כוונת דאימא עילאה דאיהו כל
 כמה דאוקימנא ברוח ה' לשרדנה המה וזה בשם
 קיימא סיהר' באשמותא עמ' חסידת
 כבוונא דעלמא עילאה ודא איהו המה וזה כל
 ס' ותא חוי את דא ס' לזו איהו המה וזה כל
 בעיבולא כיון דקיימא סיהר' המה וזה כל
 וכלא מרוח דאת ה' כמה דאת על וזה ו
 בקרמיתא פתוחא ברוח דה' לקל' לעבמרה
 ולבזר דאשתים מניה איתמלי' ושלמ' כל ו
 אשתביר ס' כבוונ' עילאה דעלמא דאמ' בדיק' החל
 ובג' ח"ל עילאה ה' תתאה ס' עילאה ח' בן
 כלל דא כבוונ' דא ודא איהו רוח ח' ע' מעו
 ותתא כחדא ח' ע' עילאה איהו פתלה מו
 בקרמית' ברוח' ח' ע' אשתמלי' מל' ע' אבוס
 עילאין ואתתתא ל' אשתמלי' ח' ע' אבוס
 ואשתביר ס' וכלל ברוח ח' דיוקנא ח' ע'
 ברוח קיימא ח' ע' עילאה דעילא פ' ע' אבוס
 לאשתרא לתתא והוהו פשיטו איהו בית ס' אבוס
 כלילן כחדא כתיבא ח' ע' כבוונ' דא ח' ע'
 כבוונ' דא ח' ע' מתבטן ברוח ר' ע' רבי'
 באת דא והאוי את איהו רשימו דבש' שרין כליל ח' ע'
 כחדא ודא הוה לאת' לסיהר' ברוח דש' ס' דארב
 כלילן דא כד מתבטן כחדא פשיטן מ' ע' ע' ע'
 כלל דיוקנא ח' ע' דיוקנא דאדם ואפי' ד' ע' חוק'
 שרין לא איתרוו כפשיטו בר ח' ע' א' ע' ע'
 דרוין לאיטן דמאשתכלין באורח מישיר בדיק' ידו
 דאתין הכא כהאי את כללו כתיבא ח' ע' אבוס
 דכללו קיימין בקיומא דגופא דאיהו כתיבא ח' ע'
 וכד האי את דאיהו ו' קיימא הכי כתיבא ח' ע'
 ה' איהו ומין לבג' נוקנא פשיטו ואשתכליל ח' ע'
 רוח דיוקנא דגופא דיוקנא דאדם וכד מ' ע' ע'
 רוין דרועין מסטרא דא ומסטרא דא מ' ע' ע'
 (ל' כהאי) (ל' כהאי) גופא דא אשתכליל ח' ע'
 בר גופא בל' דרוי בגין דכללו כלילן ביה א' ע' ע'
 אהמון בשעתא דאת דא אשתכליל ח' ע'
 כדון חרין דרועין דא מסטרא דא ודא מ' ע' ע'
 דא וגופא קיימא ביניה באמצעיתא ח' ע' ע'
 ועל דא ח' ע' רישא לכל הוון בגין ד' ע' ע'
 דא כד קאים איהו רישא לכל מאן (כ' ע' ע'
 דנפיק מעלמא דאת' ואף על גב דרוין ע' ע' ע'
 אחרנין כאמרו ברוח דח' ע' ח' ע' איהו ע' ע'
 ברוח דמלא כמה דאיהו כשפרא דא דא ח' ע' ע'

בראשית

דקיה מה מתכל עננו ממש דגנינו לזריקוה לעמיר
 לבוא פתחי חיות הקדש ובתריהון שרפים ואופני
 וכרובים ואמרי מה רב טובך אשר כפנת ליריאיך
 סולו לרוכב בערבות ביה שמו . בתחלת
 משמרה תליתאה כסנין שרתא אינון דנקראים
 אלהים ואמרי וה' לעולם יש וגו' כד חתי כפרת
 פתחי שמיא ואמרי השמים מספרים כבוד אל וגו'
 כוכבי בקר אמרי מונה מספר לכוכבים וגו' גדול
 ארובי ויד כח אולם המלכים הנקראים בני
 אלהים פתחי ואמרי הבו לה' בני אלים הבו לה'
 כבוד ועשו עבד דהו אולי חמו דקדרת שרתא והדר
 כהירא אמר ר' חזקיה לרבי יוסיתא ואחיו לך דכך
 היא באולתן של ישראל בעידנא דינרא להון שמא
 דגאולתא יתי להון עקא צתר עקא וקדרותא
 באת קדרותא עד דאינון בה ינרא עליהון נהורא
 דקב'ה שנאמר כשאר ככון מוצאו וכתיב ורחל לבס
 יראי שמי אשם צדיקה ומרפא בכנפיה ובזמנא
 האז מלחמות יתעוררו בעולם גוי בני ועיר
 בעיר וצרות רבות יתחדשו על שנאליהם של ישראל
 עד שיקדו פניהם כשולי קררה ואחר כך יגלה
 עליהן גאולתן מתוך שאגת לחם וזוחקס וזהו
 שאמר דהע' למנצח על איילת השחר איילת
 השחר איילת המוקד הזה ליה למימר אלף על
 איילת וחזק דשחרותא דיראל כד'א כגבר אין
 אייל בהיא שעתא יוצקון בני ישראל וימרון אלי
 אלי למה עזבתני מגו עקתהון לבתר מה כתיב
 שמת שקי ותאורפי שמחה . רבי אומר השיתין
 משת ימי בראשית נבראו והקדוש ברוך הוא
 ברא שית וזהו בראשית כלומר ברא שית אילו
 אל ינחק קושיא (כ'א קושטא) הוא דנברא משת
 ימי בראשית והקדוש ברוך הוא ברא שית תיש
 בהפוך אותיות . בראשית יתברך שמו של מלך
 מלכי האלכים הקדוש ברוך הוא שברא כל העולם
 והכינו בחכמה ובתבונה ונדעת וכנגדן ברא שלשה
 עולמות עולם העליון ועולם התחתון ועולם
 התיכון ונתן בעולם התחתון הקטן צורת שלשתן
 (כ'א צורת שלשה) צורת המדברת וצורת
 הנזמחת וצורת השכלית ותדע לך כי העולם
 התחתון מתקיים בחויר כאשר תראה כי הגוף
 מתקיים בנפש והנפש מתקיימת בחויר והחויר
 נברא יתברך תיע'לך שהנורה יתבר' ברא האדם
 נברא אדם כללם ונצורה והכינו מליב' דברים
 מעובדי'

בין האור ובין החושך אהרור את דא למהוי אל
 תרין דרועין דא מסטרא דא ודא מסטרא דא
 אתקרי אור וחד אתקרי חשך אתקבל את
 (כ'א ו') בגוייהו וכיון אתקבל מחלוקת מת מקוס
 סטרין דאינון אור וחושך דכתיב וינדל אלהים
 האור ובין החושך מהו וינדל דאיפרס מחלוקת
 ההוא ואסתכמו תרין סטרין למהוי בשלם
 והנדלם דא היא הנדלת מחלוקת לאסתכמי
 למהוי כלל חד שלים כחודא וגו' כ'א כחודא ח
 ויקרא אלהים לאור יום דא סטרא חדא דרזא דא
 (כ'א ולחושך קרא לילה דא סטרא חדא דרזא דא
 לבתר דאפרשו תרין סטרין למיעבד עובדא האכל הו
 עביר ערב וחד עביר בקר כיון דעבד עובדא היתיר
 אסתכמו תריויהו ואסתכלו בלח' ו' ה' ז' ו' בלחם
 ערב ויהי בקר ויהי ערב מסט' דחושך ויהי
 מסט' דאור כיון דעבדו ועבדו מיראסתכלו
 דכתיב יום אחד הא רוח דחת ו' דלתכל' לך
 למהוי חד ודא הוא רוח דכתיב ויהי ולא
 והיה ויהי כד אסתחיון ברזא דחלף ועבדו עובדי
 ואסתיומו ולא אסתחיון כדון כתיב ויהי הוה והשנה
 לא איהו הכי דהא אסתכלל ברזא דו' והשתא כל
 יום אחד מי ימלא גבורות ה' ישמיע כל תהלה
 ויאמר אלהים יקונו השמים מתחת השמי' דא סטרא
 תתא' סטרא חד דברזא דלף דאיה' סטרא
 דאיקרי חשך ודא איהו נמתת השמים דהא משהו
 סט' מתפרשו מיי' ונכבי'ין כנגידו וטעמידו מסת'
 אהרא דלעיל דאיהו ינויכל אור דאתבניו בל' אה
 איתבניו ברזא דחת ו' וכד איהי איתבניו כול
 איתבניו סטרא אהרא בגין עמיה ועל דא
 השמים א מקום אחר ודא הוא סטרא דאשתארי
 בלא חבירה כד איתבניו בקדמיתא ומשהו סטרא
 כד אסתכלו מייא ואסתכמו בגויה כדון איתתא
 יבשתא מההו סטרי' ודא דא הר' לין ירכתי כבון
 קרית נלך רב דהא מההוא סט' איתיו ואתגלית
 לבתר דאייתבניו אלין תרין סטרין אההדר כלל
 למהוי ו' ואסתים כלל בגויה והוה חד
 ויאמר אלהים יהי מארת נדיקיע השמים . דא
 ו' דאיהי את דאקרי שמים רדיב
 השמים דאתפשט מניה פשוטו חד לאהרא לחרע'
 ולאשקאה למהו יבשתא והאי איהו רדיב השמים
 מאן איהו רדיב השמים דא הוא פשיטו דאיתפשט
 מאת ו' כגוונא דא ג' דא איכון פשיטו דאיתפשט
 מאת

יח' וזכרנו זה מזה מאש מרוח ממי מעפר שכ' והארץ
 דקה יתה תוהו ובוהו וחשך על פני תהום ורוח
 את' הלאים אלו הם הארבעה דברים האמורים כמד' א'
 מת' מקום יש בכרמי הים שקורין' לאש תוהו וזה היסוד
 ס' הראשון וזהו וחשך הם המים והעפר ומכ' לחשך
 ז' הוא העפר ש' אומר ובהואך שמו יכוסה ואמרו
 נכתי' שיהו גוש העפר . והרוח הוא רוח ממש :
 ח' האומנם כי האל יתברך ברא את האדם שהוא נקר'
 ט' עולם התחמון כנגד עולם העליון הגדול ותן
 פ' צו קיום הנפש המיניע לגוף כלו ועל כן הנדילו
 ד' אכל הנבראים אשר למט' ע'מו ובמה האדם מובדל
 ה' מיתר הנבראים מפני זאת הנפש ואינו היא נפש
 ו' צורה המדברת שאל רבי יהודה לר' דוסתאי הנפש אשר
 ז' וי' באלם הנקראת שכלית אינו נפש היא ואיזה מקומ'
 ח' כי אמר' הלא ידעת כי האדם ברא אותה המרום
 ט' ויתברך בשמו וכאשר הוא גדל ורוחה ענייני
 י' העולם ומניט כלבו הוא מעצמו מריח הנפש
 יא' הזאת כי הואיל והוא מביט ורוחה נפלאו' הבורא
 יב' ומידו העולם ורוח המאורות ערב ובקר וכי
 יג' כל העולם כלו תלוי בכחו יתברך הוא משתדל
 יד' בעצמו לחקור ולהשיב השגה קדושה וצרה ואז יש
 יה' לו נפש השכלית מפני שהוא משכיל לדעת לחקור
 טז' בחכמה . רבי עזריה אומר הנפש מקומה בלב
 יז' והיא מניעה לכל הגוף והיא מונחת בחמטע הגוף
 יח' ומאירה לכל הגוף כאשר נתן השמש בחצי השמים
 יט' והגוף מתקיים בנפש והנפש באיור והאיור בבורא
 כ' יתברך והבורא יתברך סובל כל העולמות בכחו
 כא' שאומר אני עשיתי ואני אשא ואני אסבול .
 כב' ייחודה אומר למה הזכיר הקדוש . ברוך הוא
 כג' בריאת שמים וארץ תחלה והלא המלאכים נבראו
 כד' תחלה וכסא הכבוד אלא כדי שלא יסרהר אדם
 כה' דברים הסתומים מהציון ואשר לא גלה בראש רבי
 כו' אומר כדי להראות לאדם שאינו בעל חכמה
 כז' ואינו ראוי לגלות לו סתרי תורה דאמר רבי
 כח' יצחק חץ מגלין סתרי תורה אלא לאדם חכם
 כט' וקורא וסנה ותלמודו מתקיים צידו והוא ירא
 ל' שמים ובקי בכל דבר ואדם שאינו בענין זה וישאל
 לא על הסתרים והנעלמים של מעלה אמור לו מה
 לאתה שאל שא לא עיניך וראיה כי בראשית ברא
 לאים את השמים ואת הארץ תדע לך שלא גילתה
 ה' תורה יותר ואת שאין סתרים בתורה תדע לך
 כי על כל דבר ודבר יש תלי תלים של סודות
 והלכות

מאת ו'ו' לאנדרא ולאשקאה לארעה כמה דאיתא
 את ו'ו' דיוקנא דא' אשתליל מכלא דלא איתחזון
 ביה כלל מכל אינון סטרין אחרנין בר חד פשיטו
 דגופ' בלחודוי בלא דרועין וסמכין וקיימ' הכי בר'
 דשמת קדישא צבין למהוי זמין לגבי נוקבא לתתא
 ואף על גב דאלין סטרין אחרנין אחרשימו לגביה
 הכא רוא דריון לצינון דידעי רוי דמהימנותא
 למכרע בןן זמנא איהו אלף ובאן זמנא איהו ו'ו'
 בזמנא דקיימא (כ'א' לאחזאה) רוי מהימנותא
 ולא לפא ייחורא בראו דשמת קדישא לכל עלמא
 כדין קיימא בראו רוא' א' לעינא דרא' ראשיתא
 דכלא למילף מהימנותא דיוחודא דקב' וע'ד
 קיימא ריש לכל אתון דהא לא אתא ברנש לעלמא
 א' למילף ולמיכרע למארי' וקיימ' בדיוקב' לעניניהן
 דכלא אוליף חכמתא דמהימנותא דמאריך ולמקב'
 השמי' וע'ד קלה השמים וע'ד אחרשי' גבי בדיוקנין
 דבראשית (כ'א' דברנש) דאיתחוי למשאל ולמכרע
 דכתי' כי ש' לא למי' ראשו ורא' היא ש'א' קמיית'
 לאשתמודע ברנש למארי' דרא' איהו ראשית' דכלא
 וכדין איהו רוא' דאף ראשיתא דקיימא לכל אתון
 ובזמנא דקיימא לאזווגא לגבי נוקבא בראו דשמת
 קדישא קיימא(כ'א' בראו דו'ו') אשתליל מכלא ולא
 איתחוי בר גופא בלחודוי וכלא איתקשר בנוקבא
 דרועא חד תחות רישה וחד דמחבא לה . וע'ד
 לא איתחזון באת ו'ו' ירכין וסיהא דרקייעא כלא
 אסתים צבניה בסתימו בראו דריון ואתחוי ו'ו'
 בלחודוי כמאן דאשתליל מכלא וכדין איהו זמין
 ואתקשר לגבה דנוקבא וע'ד זמין את ו'ו' בראו
 דשמת קדישא לאחזאה כלא קיימא הא בתרחא
 שלימא ומלייא כמה דאיתחוי זכאה איהו חולקיה
 מאן דעאל ונפק וידע אורדין ושבילין בראו
 דמהימנותא לאשתמודעא למאריה זכאה איהו
 בעלמא דרין ובעלמא דאתי . דיוקנא דאתי' ד'
 נקודה קדמאה דסלקא במחשב' ואסתים ולא יריע
 האזי נקודה קיימא בסתימו דמחשבה צבין דלא
 איתפשט כלל ולא ידיע לן אורחא הוא זלאן אול
 ומאן איהי ומאן נפקא ועל דא כלאו קיימין בר
 בהוא נקודה צביעו דמחשבה דלא איתודע כלל
 ואיהי נקודה דקיימא באת הא' עילאה דקיימא
 על כל אינון שית סמכין דקאמרן ואינון חמש
 כדקאמרן ואינון פליאות וע'ד איקרי רוא דא
 בלא ולות אלף סלקא הכא והכא כלא אות פלאות
 וזה

ואלכות ועירומים שאמר קדושותיו תלתלים על כל קץ וקץ תלי תלים כי הא דרבין יוחנן בן זכאי היה חמ על האי פסוקא ושם אשתי מהיטבא בת וטרד בת מי זכ שגם מאות לכות פס קא ולא רצה לנגות אותם אלא רבי אליעזר בן ערך ורבי אליעזר בן הורקנוס תלמידיו דהוו עסקי במעשה מרכבה עמו - אמר רבי נח ורזה מה בתיב בשלמה וידבר שלש אלפים משל ויהי שירו חמשה וחלף על כל דבר ודבר היה אומר בו חלף וחמשה טעמים ומה שלמה שהיה עבד של הקב"ה קיה אומר על כל דבר ורבר ג אלפים משל וחלף וחמשה טעמי הקדוש ברוך הוא שהוא מגלה עמיקתא ומסתרתא והוא הנותן החכמה והכינה שנאמר כי ה' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה על אחת כמה וכמה רבי לוי אמר כתיב מה גדלו מעשיך ה' מה גדלו מעשיוך מה גדלו מעשיך ה' מה מעשה בראשית שהם מעשי של הקדוש ברוך הוא מאד עמקו מתעבותיך אלו סתרי תורה רבי אליעזר הגדול אומר כתיב וה' נתן חכמה לשלמה כאשר דבר לו מלמד שעמד על דקדוקי תורה אבל על עמקיה לא עמד וכשנשק לעמוד עליה אמר אמרתי לחכמה והיא רחוקה ממני שאל רבי דוסחאי רבי אליעזר הגדול אמר ליה רבי העמידני על סוד זה הפסוק עולת חמיד הגשויה גה' סני לייח ניחא אשה לה אמר ליה בני חייך דבר אמרת לי שעדין אינך רחוי לעמוד עליו ולא שאלני אדם על זה וולתי עקיבא תלמידו ועדין הראשים נדו - שמע רבי עקיבא אמר כיון שהכל הפרחים אכלתי השרשים אמ ליה עקיבא עקיבא מוכן תהיה לריח ניחוח לה' ועדין בליעת המתוק נשאר - יומא חד הוה אילי באורח אמ"ל אן כדין אכלתי שרשיה דאמרת אמר ליה רבי משאמרת לי הסוד עמדי עלתכונו - סח ל' היאך : אמ"ל עמרת ואכלת ועדין הכליעה מהמזוק נשאר - ואותה עשה ג"א לו ארבעים סודות בתור עד דהוו אילי חמו חד מעיינא דמיא יתבו תמו - אמר ליה רבי אליעזר עקיבא תא וחו לר נביעא דמיא יקא פתחי מיא ונבילין ונולין כהא דכתיב באר מים ריוסוניזלים מן לבנון ועל דא פסוקא גילה לו שיחת מלאכי השרת שיחת כוכבים ומולות וידיעת חלוני חמה בעתותי וזמניו שיחת דקלים ועובות שיחת הדומית וידיעת התקופות

ואל אוקימנא - וכל אילין סמכין וכל לין תתקופו דקאמרן כד סלקא ה"א בתראה לאתקשרא עקיבא ו' אילין רתיכין דילניה פרישן על טוקב כדקא שיהו ל' וכל אילין רתיכין דלא (כל דילה) כלילין בל' דני לודר רתיכין עילאין כללו חשיין בסחרנא דטוקבא רזא דא בר טוקבא לא אתקשרת בדבורא חכמי דעני פו לה חד קליפה תקיפא דתני' נהורה וכו' אתקשרא דחמזע בדבורא חשיין לה כל הני רתיכין עילאין ותתאילין לוד אילין קליפה קדישא (כל קליפא) דחשיין דרזא הו' ואתקבישא בהו והיא אתקשרת בלחו' עילא כט' של בית כה"א רב קוד' עילא סתים בגוה וכו' איהי כט' קדישא לין וכלהו בה כדון איתעבידו כל' כגו' דא כל דני יו (כ"ה) וחסתים נקודה עילא דקיימ כחמכפ' חנה לו איהו ו' דלילא בעירולא למעבד גופא כחמכפ' חנה לו להאי נקודה כגו' (ג' דה"א) אחרת עביד ג' כחמכפ' כחמכפ' רתיכין דילניהויהי נקוד' דקיימ' כחמכפ' ג' כדון איקרי ה"א הכי בני האי חת רזא דר' יוחנן גופא וקיימ' בראש דא והאי נקוד' דחמכפ' יו' כלל חד והאי נקודה עילא איקרי חכמה עילא והאי נקודה תתא איקרי חכמה תתא חכמי זעיר' והאי ה"א והאי ה"א בר דהאי נקוד' אצט' בקדמיתא בלמודא י' נקודה חד עילא דקיימ' על תשעה סמכין כמה דקיימ' אילין לא איק' כשמהו בר באילין רתיכין דילנהו' אכל הנר תש' כפקי מנו כזיכא ואצט' שימו תתווי דוד' ואי' ט' ניקודין דחמכפ'טן ככל אצט'ו' בנין דכל חת כפקין מ יו' ד באילין כבילין דילה כמה דלא כפקין מן יו' ד הכי ניקודין וכו' הני נקודין ח' כפקין מאילין תש' ואף על גב דאמרן דהכי ה' אילין תתויה דוד' עליה דוד' אילין אצל ח' סמכין נה ואילין רתיכין לט' אחרנין דאילין ח' דאין סוף וכלהו קיימין ליו' דכל הכי דלקא אסתיומו וזהירו להאי נקודה ע"ד כל יומ (כא' חסר) והחיות רזא ואזוככו דלא יכיל עת למלט כזו עד סוף הענין תמלחו בדפוס פרה בראשית מהוה דף עשרים ואחד -

ת"ח כמה חית לון לנני כהא לאסמכתא ממוניהו ונאשחלח ברעיותא דמאריה דהא אילין שבעה זיאלין דהוו בישראל דאתק' ביה בקב"ה נלכא שלים ואילין שבע סמכין דעני ממש כיומאן אצ' בר בעלמא ומינא על שמאל וישראל על שאר עמין וכיון דאשחלמו אצ' כן ק' מאטרא

מטרה דשמאלא שבט בתי דינין ממש דכלהו ע"ו
 כמה דאחצרו חכרייה דלא רבנה ארץ ישראל עד
 דפלחו שבט בתי דינין ע"ו ודלתו מכהון ולנין
 אינון ירבעם בן נבט ובעשה בן אחיה וזלחב בן
 עמרי וישוא בן נמשי ופקח בן רמיהו ומנחם בן
 גדי והושע בן אהה"ד אומללה יולדת השבעה דא
 ארעא קדישא דיוולדת לון : ת"ח כד כרא לא עניד
 רעותא דאנוי על אימיה רמייה לאלקאה ליש
 ולדברא ליש בדרח מישר הה"ד דברי לא אל מלך
 משא אשר יסרתו אמו מאד אמו ונאי בת שבט אס
 שלמה ולא אנוי מ"ט בנין דאידי אהפקד על בית
 וכל בניזין וכל מאני קרבא בידה אחמסרו ואידי
 בעייה לדברא בנה בדרח מישר דיעבדון רעותא
 דמלכא ועל דאידי לא דברת להני שבט בדרח
 מישר ולא אלקת להון אסתחרו לססרא דשמאלא
 ושלפא שמאלא על ימנא ואולת עמהון בגלותא
 הה"ד אומללה יולדת השבעה ת"ח קדמא דהוה ביה
 דאידי ירבעם אצער בעלמא סטרא דשמאלא ועבד
 תרין עבלין דהא עגלמא סטרא דשור אידי דאידי
 בשמאלא ומה דהוה תרי רזא דתרי חילא דשמאלא
 אתי ינניה ושרייה סיהרא לאתפבמ"ד עד דאשתלימו
 אינון שבטא מסטרא דשמאלא כיון דאתא הושע
 בן אה כדון אחפבימת סיהרא וגבו ישראל וסכינתא
 עמהון מ"ט בנין דכנסת ישראל בשבעה סליקת
 ובשבעה חמות בשבעה אשתלימת ובשבעה
 אחפבימת בשבעה אשתלימת כדאוקימנא ברא
 דמדימינתא וזכאין דאחידן בה אברהם יצחק
 ויעקב ווסף משה אהרן דוד בשבעה אחפבימת
 הני שבטא בתי דינין אחתרכת מארעא קדישא
 דהא תריסר בנין רשיעין הוו נהו לאינון שבט בתי
 דינין וכדון אינון תריסר סמכין דלעילא אחצרו
 אינון תריסר שבטין דסחריני שנינת ישראל בגלות
 אלא יהודה דאוריכו ליה עד עשרה ית"ח עד דהוה
 בירושלם לתחא עשרה מלכין רשיעין לא אחתרכת
 ולא אשתלק קב"ה מינה ומירושלם דלעילא דאידי
 עשיראה ובשיעאה אחקריילת ואינון עשר' מלכין
 דלעילא דאידי עשירא ובשיעא אחקריילת אינון
 עשרה מלכין דתתא רחבעם אביה אחויהו אחו
 מנשה אחו יואחז יהויקים יהויכין . וכד הוה
 עשיראה דבה' ניס ולא אהדבק באורייתא כיון
 יהיב אה"ל לסטרא דשמאלא לשבטא עליה ועל
 ירושלם וכדון סכינתא אישתלקת וישראל דהו
 בירושלם

התקופות והעצורים בנותח שעה צכה רבי
 תקיבא אמר ליה על מה קא בכית אמר לו אזי לדור
 שיהיו שמים ממך אמר לו את תאמר כך אלא
 דזי לדור שיהיו יתומים בלי אב בלי חכם מורה ולא
 תלמיד הוגה וימים יבואו שכל הדור יהיה חלופים
 יעו פנים ותשתכח תורה ואין דורש ואין אישק
 קשת המצערור לבו בתורה יהיה כבוד והול אישק
 שתאזוי לרדא ההוא כד ייתי ההוא דרא אמר ליה לית
 יתיך דרא ההוא מתקיים אלא בהכל פיהם של חינוקות
 א כט"ט בית רבן כד אינון רכיכין בלכד וכד אינון
 ד קשישין אורייתא משתכחת מנהון כי הא דאמר
 דבי יהודה מאד דכתיב אל הנער הזה התפללתי
 הוה לה למימר אל הבן הזה התפללתי אלא אמרה
 חנה יהי רצון שכשעה שיגדל וישתדל בעבודת
 המקום כמו עבאיו שהיא נער וכל אדם שיוכה
 להיות בוקרותו כמו בעבודתו יוכה למעלת
 שמואל הכה"ל דכתיב ומעיל קטן תעשה לו אמו
 והעלתה לו מימים ימימה וכי תעלה על דעתך
 כך אלא דקדו וזכותו היה גדל עמו תמיד
 בחפלת אמו ולדעתיה דרבי יהודה מעיל ממש
 הוא ואמר רבי מאיר דכתיב מפני שיבה תקום
 והדרת פני זקן אמר רבי נח היא מוסר ליבוקא
 כלומר מפני שיבה תקום קודם שתעלה לשיבה
 ולזקנה תקום להיות טוב וכאשר תשתיל להיות
 טוב בנחירתך לאחר כן והדרת פני זקן וסופא
 דהאי פסוקא מוכיח עליו שעל זה נאמר משמע
 דכתיב ויראת מאלקיך רבי יצחק אמר תחלת
 כל העולם ובנינו לא נברא אלא על היראה
 להיות אדם בעל יראה לשמים ובעל יראה לבריות
 מדכתיב בראשית ברא אלהים את השמים ואת
 הארץ את השמים להיות ירא לשמים ואת הארץ
 להיות ירא לבריות כמו כן מלמד שכל העולם
 לא נברא אלא על היראה שנקראת ראשית שנאמר
 ראשית חכמה יראה ה' והוה דכתיב בראשית
 ויאמר אלהים יהי אור והיה אור רבי חייא
 פתח אור זרוע לנדיק ולישרי לב
 שמחה הקב"ה ראה וכפה שהעולם אינו יכול
 לעמוד בלתי הסוד ואיזהו הסוד שהעולם עומד
 עליו הוא הנדיק שנא' לנדיק יסוד עולם והוה יסוד
 הראשון שברא הקב"ה בעולמו והוה נקרא אור
 שנאמר אור זרוע לנדיק ועוד ממה דכתיב וירא
 אלהים את האור כי טוב כלומר כאן כי טוב ונאמר
 להלן

גדרש הנעלם

בר אשית

נהרי אוחיוח

בארץ מואב מול בית פער אוחיות ויהבית לכלהון
 דעלתא ולא ידעי קבורתיה דכתיב ולא ידע איש
 את קבורתו דבר שגא גליתו ולא הראתי היאך
 אמרי שיטותא ושקרותא קמי קב"ה בהך הה"ד
 מאד דומא חלי קורא משפיר אלנו ישראל שקוראין
 להב"ה מעול כבר אל בני עשיר ומאי אמרי שומר
 מה מליה דננה לומר רבנו של עולם איה הוא
 שומר ישראל ה' אלנו בזה הגלות שדמ' לליה אמור
 לנו מה מליה מה הוא מנו הליל' אימתי תנציח
 ממנה בל וראה מהי דכתיב בתריה אמר שומר
 אתא בקר וגם לילה אמר הקדוש ב"ה שהוא שומר
 ישראל אתא בקר הנאתי והנאתי אתכם מן
 הגלות לא זכיתם להיות בבקר וגם לילה הנאתי
 לכם הליה והנאתי אתכם כגור הגלות הזה
 שהוא הליה את תבעיון בעיו את אתם מבקשים
 לדעת קן באולתכם אימתי תהיה ואימתי תבוא
 לארצכם שוב אחיו שוב בתשובה זמיר אתיו כי
 הוא דאמר רבי יהודה אין קן הגלות נתלה אל'א
 בתשובה שנאמר היום את בקולי תשמעו וכיון
 שנצטו העולם נדמו הרמז הגדול הזה ברזי ה
 התקרים שנאמר ויאמר חלקי יהי אור ויהי אור
 כלומר יהי רן ורין ואור דבר אחד הוא וירא לקים
 ליה הרו כי טוב להיות רון וסוד כתי שלא יגלה
 לאוס אדם שאלמלא יגלה כמה פריצי' מכני עמנו
 ילכו להכזרון ועל סנהיה ברוא וסוד הדביל חלקים
 בין האיר ובין החשך בין אומתו שהוא האור ובין
 האומות שהם החשך שנאמר ורשעים בחשך ידמו
 ועוד כתיב נחשכה יתהלכו

ויקרא אלהים לאור יום

הגה יום בל לה' זה הקן • דבי יוסי בן חלפתא
 הוא יתיב קמיה דר' ינחמ' אמ"ל מידי שמיע ליה
 למר על מה אתארך יומא דמשיחא מן גלותא דא
 אמ"ל לא אתארך אלא על ציעול אורייתא דהכי
 שמענא מרב המנוחא סבא תלתא גליות בלו יש"א
 וחורו בזכותהון דחלתא אבות וגלותא רביעאה
 בזכותא דמשה יתמורון תא ואחיו לך לא איתגבל
 ישראל אלא על ציעול תורה שנאמר ויאמר ה' על
 עבד את תורתי אמר הקב"ה בגליות הר' אונות
 חורו בזכות אברהם יצחק ויעקב עכשיו הם חטאו
 בתורה שנת' למשה ונק"ל על שמו שנאמר זכרו
 תורת משה עבדי כד יתוונן ויתעסקון בתירתו
 בזכות

עילאין אשתארו תריסר יומין לחסנן שנה לת
 תריסר שנתין דהרני האי יומא נמטר מנא
 משכנא בתריסר חרעין עילאין דאית בירושל
 עילאה ואורחא דאיטן חרעין יקנין א
 שנתין מאימא תתאה כל חד לכטריה כחתינו
 הה"ד שער יהודה אהר ועל דא כתיב כל הק
 בשאי דא דרב' דנזיק דהאר בחילא דשמי ולכס
 בראתיו לאתרא להואו אתר דאיקרי כסא
 בראתיו ודא יומא דחכמתא דלקרי כבוד
 דאתגלי במשכנא יצרתיו דא רוא דיום דלתת
 דאיהו לקבל כל דלעילא ועל דא כתיב יוצר ה
 והא דריק לעילא לא כתיב ביה יצר' עד דאתנ
 צבירתיה לתתא ונהיר עלמא תתאה מכיה א
 עשיתיו דא סיהרא לתתא הה"ד ונורא חשך ב
 אחרתו כדון עושה שום שלמא לעלמא הה
 ויהי ערב ויהי בקר יום אחד כדון יחוד
 יחודא לתתא שלמא לעילא שלמא לתתא לעני
 דא יוסף לתתא דהוא אהרד ברדיק דלעילא כ
 א שהלים לתתא אוסיף שלמא בכלהו עלמין וב
 יומין עילאין כתיב הכא ויהי כדברא א יוסף ה
 יום וכתיב התם ברון ה' יום כד לא שמש ל
 יום יום ברין יומין עלאין בשלמא וברכתא בכל
 עלמין ע"כ מצאתי :

עור לפ' הנו' דף ג"ח קודם ר' יוסי פתח כר ב
 מחשבותי מחשבותי' ויאמר ה' אומחה א
 האדם אשר בראתי מעל פני האדמ' לאפקא אד
 דלעיל' תימא אדם דלתת' בלחודו לאו לאפקא א
 משום דלא קיים דא בלא דא ואמלא חכמה כתת
 דכלא בלא אסתקן כמרישא הה"ד אכר חכמ
 שכנתי ערמה אל תקרי שכנתי אל שכנתי ואלמ
 בהאי לא קאים עלמא הה"ד ה' בחכמה יסד דא
 ובכתיב ונח מצא חן בעיני ה' ויאמר ה' אומחה
 יוסי פתח וכו' :

עור דף כ"ח ע"ב • ייולד בראותו כל
 ויקרא את שמו שמ • אוליפנא מהם
 דאחרטין לא הו בריוקנין דליה ודא הו בדמה
 ככלמו אתעביר כתיקונא דגוסא ובתיקוב' דנפא
 בלוצת מישר כדקא יאות • תא חוי נחש אסת
 זוהמא בחוה וההוא זוהמא מברכשא הוה במשה
 ולא יכיל לאצטעירא גנין דעד לא חטא אדם ה
 איוון דאלפא ביתא מתתקין ביה ומתציידין ב
 בהאי עלמא כיון דאטא לכף דאתתקבו ד
 ונקובא

זכות משה אזי גואלם על כן נאמר בתורה תורה
 זה לנו משה מורשה כדי לשמרה ולעסוק בה ולא
 או מורשה קהלת יעקב מורשה דהא מסכנותא
 ולא מן ה' מוריש ומעשי' מלמד דלא אתי' מסכנות'
 לדריה דיעקב. אלא על דלא אתעסקו בפיקודין
 דאורייתא :

בי חזקיה אמ' אלא הוית באתריהון דערביא
 וחמית גוברין דהוו מתטמרין ביני טוריא
 נמערתא ואתו מערב שנת לערב שנת לבתיהון
 אמריקין להון מה דין דאתון עבדין אמרו לי פרישי
 עלמא אכן ומתעסקי באורייתא כל יומא ויומא
 וממנין לית אכן אכלין בר מעשבי ברא אמרית להון
 דשאר זמנין בנה אתון מתפרנשין אמרו לי אכן
 דשכחן במדברא איבא דמזמחין באור ואכן אכלין
 יתהון כד נהירא לן שמעתתא מסביאות חרותא
 משחמטי מיכן ומבלין להון ואכלינא ויומא הווא
 תאיב לך דהנא כי טוב ובוטמא דלא צמחי אינון
 אעייה אכן אכלין עשבין דמשכחנא ומבשלי להון
 ואכלינא . אמרי להון תפי חלקי עמכון לעלמא
 דאתי אשריבם בעולם הזה ועוב לכם לעולם הנא
 כען ידענא דלא תהוון בכיסופא כד ייתי משה
 למתבע עלבוטא דאורייתא אמרי להון בני חייכון
 יומא דא מה חידוש אתחדש לכוון אמרו לי האי
 עסוקא ויאמר חלקים יהי אור ויהי חור . ותאני
 רבי כרוספדאי גדול התוספת מהאור שהיה אור
 שלא היה כמוהו זה הוא אור השכל הגדול שהיה
 מאור זיו הודו וזהו העומד מאחורי הפרגוד
 דתינין מאי דכתיב עוטה אור כשלמה מלמד
 שגשה הקב"ה שאר המלכא' באותו האור הראשון
 מאותו האור מאש פ"ד כמוהו אלא מה הוא דבר
 מוגבל ומושל כך שאר המלכאים מוגבלים
 ומושכלים אבל אין השתם כהשתו דתאני רבי
 כרוספדאי השת המלכאים היא השגה גדולה מה
 שאין כן למטה מהם . כשגה שניה היא השגת
 השמים שמשגיגים השגה מה שלמטה מהם אין
 משגיגים כמותם . השגה שלישית היא השגת
 המוריגה התחתונה אשר בעפר יסודה והוא
 קשבת בני אדם מה שאין משגיגין שאר הנבראים
 וכנגד שלש מעלות הללו יש באדם שלש צורות
 נפשיות צורה הראשונה היא הנפש השכלית השניה
 היא הנפש המדברת . השלישית היא הנפש
 הפהמית המתלווה תלוות והיא הנפש אשר תמועל
 מעל

ונקבא בחיבורו בנתחא זמלאכי עילאי קמיה
 ומיד אדלוס לסמאל ברקיעא ונתח רכיב על כהא
 תקיף ואתחוי קמיה מיד אתעכבו לתוון כדין
 אתחבר סמאל בהווא נחא ואתעבדו חד וטעלו
 לתוון בישא ועבדו מתמן ולהלאה לזמנותא בישא
 באתוון צ"ד צ"ד והיינו ג"ך וחדו לון בפתיית
 זעבדו (ג"ל ואחדו) לזמנותא יתיר באתוון ק"ר
 לזמנותא דסקרא בנין דאהדרו לתהפכא לתוון
 בלזמנותא בישא ק"ף דלא יכיל לקיימי דלית לוס
 רגלין כקופא קמי בני נשא . לית ליה קוומא ר"ש
 רע אלוין אתהפכו בלזמנות בישא עד נפלי אדם
 באיתתיה ובליין לתוון ק"ר חולירו בנין ולא
 בקיומא וזהמא דנחש דאשתאיב במוה מנהא
 זנהא אשיליד ק"ן ועבין כך אשתכח קטולא בנין
 דנחש לזמנותא דליה קטולא הוא ואתעכבו לתוון
 עד הכא בשעתא דתב אדם בתיובתא וזההר
 כמלקדמין לשמאש בטקביה מה כתי ויול' דמותו
 כללמו דא הוא מתיקונא דבופא רוחא כדקא
 יאות וכתיביש הכל אשר נעשה על הארץ ואהדרו
 לתוון לשירותא דאי' תי' דכתיב כי שת אלהים
 זרע אחר תחת הכל שת הוה כלם ודמות דקדמאי
 לאו הכי ומהכא אתבני עלמא ביונא אחרא דלפ'
 ביתא קינן מהללאל ירר ארוסק את' לתקנא
 עקימא סדורא דעלמ' בשבע קטרין סבלגן שבע
 ארצו אינון דא לעילא מן דא כמה דאינון שבעה
 רקיעין דא לעילא מן דא ואינון ארץ אדמה
 ארקא גיא נשיה ציה תבל לעילא וכללו תבל
 דכתיב והוא ישפט תבל בדרך פד נפק אדם
 מגנתא דערן ואתחרך מתמן אתרמין להווא
 דאיקרין ארץ דאיהו אחר חשיך דלית תמן כלום
 ולא משמש כלום כיון דאום פאל' חמן דחי'ל
 דחילו סגי ולהט' החרב המתהפכת והוא מלהטא
 בו סטרין גו הווא ארץ כיון דנפק שנת והדיר
 בתשובה ארמי ליה קב"ה וסליק ליה להווא אחר
 דאיקרין אדמה דכתיב וישלחה ה' אלהים מגן ערן
 לעבוד את האדמה . כהא' אית נהירו נהיר
 ודיוקנין דכוכביא זמלי ותמן צוירין דבני נשא
 עילאין גוברין דנפקו מארש' קדמאה במאה
 ותלתין שנין דקא הוה משמש ברוחי נוקבי ואינון
 עציבין תדיר ולית בהו חזוה ואלין מטטוי ונפקי
 לעלמא דא ומתפכו לסטרא בישא ומההין תמן
 זללאן בליתא ומתיישבן בדוכתייהו חמן דרעין
 זרעין

ממנו מייך להאי תכל ולטון בני מהימנותא ה
 מכני כשא אחרני ויניייה דוירין ענין ועטו
 סני ירעי זעיר מנו ינשותא דהתסונס עי אל
 ולא מצליחין ותיחזקתא דלהון דאלכלי לבמל
 דהכחא ומכלהו נית נהמל בר אלון זכבא
 דהא לצילא מכל אלון תכל דכתיב והוא
 תכל כדק כגוונא דכל ארעאן אית בהאי
 וכל אלון שמא אית ביה חוף הגא כבד לע
 שינפאה אית הכא חוף כגוונא דההוא דכ
 דלתתא וכל אלון דוירין דכני נשא משכיר
 מאלין דכתיב מה רבו מעשיך ה' עד כאן תת
 כל בר כשוכו :

ע"כ מחרי אותיות

כאלת השמש בגבורתו מה שבת הוא זה לדיקיס אמר
 ביה ואית דלא ברמי ביה כך הדיקיס כדקיס כמותס ישיא והרשעים לא ישיא אית למחז
 רפואה ואית למאן דלא עביר כך הדיקיס יהיו רפואה לטובים ונכה לרשעים אמרו ליה ה
 למה נת נוכר שם המיגוד כמעשה בראשית אמר לן אין נאה למך הכבד להזכיר שמו על
 ועל דבר הנאבד כני שלא יאמרו כשם שכל הנריות שבראש הם כלים ונאבדים כך שמו על
 שמו הגיבוד עד שגבראו כל הנר ות שהם כלים ונאבדים ולאחר כן הזכיר שמו על דבר
 לעולם ולעולמי עלומים שנאמר ביום עשות ה'אלקים ארץ ושמים ומשאר כל הדיעות שברא
 גכאן אלף דבר הקיים ולא נאמר ביום עשות ה'אלקים ארץ ושמים אדם והיות ונהמות ועופות
 דברים כלים א-א דבר העומד לעולם והא ארץ ושמים אמרו ליה מאי דכתיב ויעש אקים את הרק
 וינדל בין המים וגו' מה נורר היה נו להקב' לעשות רקיע להנדל בין המים אמר להו
 כל פעלה למענהו לא ברא הקב' דבר שלא נזכר וברא הרקיע וכשהוא חוזר אינו חוזר
 ידועים וסילת חמד של מים יוצא מחאומות וסילון של מים יוצא מגיהנס ויורד צניור סיל
 הה' דהוא אל תהום קורא לקול כנורין והרקיע נכנס באמצע משניהם והלמלא שכתם
 הורגים לשמים הה' וינדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע
 (כ'א דלג) אר יוסי האו ינוקא גרוח הקדש אמרו דהכי הויה ממז דכתיב יהי רקיע
 בחור המז באמצעות מים כהכנס הרקיע באמצע מחיר המים הרעים היוצאים מג
 ולא נפק לעלמא מאינון מיה אלף כמלא לוגא בימי אגישע ונאמר בהם והמים רעים והארץ
 כנומר שבניל פהאים רעים הארץ משללת מבני אדם שכלים בשניל אמר רבי יהודה כוליה
 קרא מסהיד עליה דאמר רבי יהודה כלמה שעשה הקב' לא עשה דבר לטענה ומפני שהיה
 לפניו שאותם המים יוצאים ומתערבו במים הארים ויכוון פיותו עשה את הרקיע לה
 באמצע שניהם להנדל בניהם הה' ויהי מבדיל בין מים למים בין מים הרעים למים הטובים ונבוא
 שעה ממש שהמים יוצאים להתערב במים הט גים אז הרקיע חוזר ונכנס בניהם ומחירים
 תא שמע אמר רבי אלעזר הני מיה דאטון לחיי עלמאן ולתקונייהון דברייתא היאך יתקייין - א
 רבי גרכיה המים אשר מעל השמים הנינון מייא טבין רבי מייא בר אנא היה אויל באר
 מתקיפתא דשמאל והוה כחי למשתי מייא פגע בההוא מדברא ואשכח חד אילנא יתיב זנותים
 דזרין עינוהי חזא חד מעינוא דמיה דקיק חדי למשתי מנהו שתי מן מייא והוה מירין אמר
 היינו טעמא דרבי אלעזר דאמר רבי אלעזר לית לך בעלמא דלית תמן תמניתא מההוא שלוב דני

ממנו מייך להאי תכל ולטון בני מהימנותא ה
 מכני כשא אחרני ויניייה דוירין ענין ועטו
 סני ירעי זעיר מנו ינשותא דהתסונס עי אל
 ולא מצליחין ותיחזקתא דלהון דאלכלי לבמל
 דהכחא ומכלהו נית נהמל בר אלון זכבא
 דהא לצילא מכל אלון תכל דכתיב והוא
 תכל כדק כגוונא דכל ארעאן אית בהאי
 וכל אלון שמא אית ביה חוף הגא כבד לע
 שינפאה אית הכא חוף כגוונא דההוא דכ
 דלתתא וכל אלון דוירין דכני נשא משכיר
 מאלין דכתיב מה רבו מעשיך ה' עד כאן תת
 כל בר כשוכו :

דעין דריכין ואלכין וחטין לית תמן ולא חד מן
 זיני תטואה כהאי אחר אחיילירו קין זהבל כיון
 דהטוא קין אחית ליה קב"ה להטוא אחר דאיקרי
 ארץ דכתי' הן ברשת אותי היום מעל פני הארץ
 מהטוא אחר דאיקרי ארמה והייתי נע ונד בארץ
 בגין דתמן אחרהיילא ואתמרך והיה כל מונאפי
 יהרגני ההא להט הארב המתהככת והוא דחיל
 הרעד בתטואה וסליק ליה קב"ה לארקא והוא תמן
 ואוליר בגין בארקא אית דנהיר מנו שמזא ורעין
 דרעין ונטעין אילנין ולית תמן חטין ולא מאינון
 שפע ציפ טנאס כל אינא דתמן אינין מתולדות
 קין ואינון כתרין בשיין משהן עילאין גבריין
 וגמאון זעירין לית בהו דעחא שלים כשאר בני
 נשא דהכא וזכאין אינון לומנין ולומנין אהרן
 לטטרא בישא ומוולדיין ומייתין כשאר בני נשא
 אדם הוה באדמה עד דאוליר שת ומתמן סליק
 לעיל' תלת דרגין מקיף וסליק להאי אחר דאיקרי
 תכליתחל דא עילאה על כלהו דרגין כיון דסליק
 סליק לאתרי בני מקדש' דאיקרי באינון שמון דהוה
 דוריה בהו ארץ אדמה הכי אקרי דליב אדם תלת
 דוכתי גי'א כש'ה צ"ה גי'א איסו אחר כדוכתא
 סבי כהאי פותיל ואורכא דביהנס צגי'א וכש'ה
 וזי'ה אלתבדרת אינון דבנו מבדלא ואוליר תמן על
 דארגיוו למלכא עילאה קרישא בגין דא קריב
 למרא דליק אית בני נשא בכל יקירו בעותרא
 ועפרות והבאבנין יקירין מאן דעאל תמן והיה
 מהכא מתבבל בתמיח דההוא עותרא היכין ליש
 וסליק לומנין לדוכתא דאיקרי נשיה בגין דיתנשי
 מתמן ואמת' להאי גי'א דלא ידע אחר דהוא
 מתמן . גי'א דא הוא באמצעות דעילא ותתא
 ודא איקרי גי' בן הטס ורצועה חוץ נפקא מתמן
 לעיל להאי תכל ואיקרי אוק הכי גי' בן הטס והינון
 ופתחא דביהנס אינון בניאכשא דתמן בגין כלא
 ידעי כרשין וחקמאן ותמן דעי ונטעי אילנין
 זלית תמן חטין ולא חד מאכצ המינין . כ' ביה
 אית בני נשא דעוין זעירין ולית להן חטמינא
 דהן צידיהו דכחא בארצא דהא אית חטמינא
 דהן אהכבית על דא איקרי איה חטמינא
 אילנין ולית חטמיניו על אף חטמינא דהן
 כהיילא אחר ראשיה דהן אית ביה חטמינא
 אית חטמינא דהן ומתחילא איה חטמינא
 דמקורא חטין ככ' בן עאלין תמן ולית דא .

על ואית תימא הכי הנפש הראשונה היא נפש
 הבחמית כנגד המדרגה החחזונה שלמרנו נפש
 המדברת כנגד החמית שהיא מעלה יתירה על
 הראשונה נפש הכלית כנגד מדרגת המלאכים
 המעלה העליונה על כל אלה :
יאמר אלהים יהי ארץ בתוך המי' והי'
 מעבדל בין מים
מים . רבי אלעזר פתח אלקים אל-י אהת אשחרך
 פ'ח שאין מקום בעולם פטוי בלא מים מכני
 שהארץ תלויה על המים שנאמר כי הוא על ימים
 יסדה ועל נהרות יכוננה וכי תעלה על דעתך
 המים הם מתחת לארץ והארץ שהיא כנדה מכל
 היסודות העומדות (כד' עומדת) על המים שהמים
 על הארץ ולמעלה לשמים א' לרבשאלא הוא בחיוב
 המים אחר מעלה לרקיע א' ללו האי לא כתרנו'
 במציעות מים שהרקיע מעביל ביניהם כי המים
 אלהים היו אבל מפני שנכנס הרקיע באמצע
 נחשבו כמים והרקיע כדור וכל בנימי אוקיינוס
 כמעביל בין המים נמצאו מים מעל ומים מתחת
 אחר רבי יהודה רקיעים הם הסובבים לפעמים
 ממזרח למערב ולפעמים ממערב למזרח ובאים
 באמצע הים ומבדילי' בנתים והו' ויבדל בין המים
 ומפני מה מי הים מלוהים חפשי חמימות הרקיע
 דרתיחתו בל וראה קדמה העומדת על האור וכל
 מה שמתעכבת על האור יותר התנשיל נמלא מירוב
 חמימות האש ואמר רבי יהודה אלתמל הרקיע
 היה קיים בין המים כל המים היו נקפאים כמלח
 אלא הילך וסובבואינו מתקיים בין המים . אחר
 רבי יצחק בל וראה למה לא נאמר כי טוב בשני
 נוספי שצמן זה חחר על יחודו להורות כי אין שני
 לגברו ואין טוב בשני על כן נאמר ביום הראשון
 ויום אחר דתאני רבי יצחק למה לא נאמר ראשון
 במקום אחד להורות דאלו בלא ראשון על כל פנים
 היה ראוי להיות שני כי ראשון מחדת לשני אבל
 אחר אינו מחדת לשני רבי יהודה אומ' אהר' מאמר
 אנו ה'ראשון אמר ליה מלתא חסייעא לקמייתא
 מוכתינן בלא אחרים אנו הוא אף על פני שהיה
 אחר לראשון לוי האומר אחרים ית' לראשון
 אין אחרים אחרת . הוא אלא ומת' אחרים ית'
 לל' דל' אחרים אחרים אחרים אחרים ית'
 דת' א' אחרים אחרים אחרים אחרים ית'
 על . אחרים אחרים אחרים אחרים ית' .

23. 3. 7. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

ספרייה אוניברסיטת טורונטו
 ספרייה אוניברסיטת טורונטו
 ספרייה אוניברסיטת טורונטו
 ספרייה אוניברסיטת טורונטו

בר ארעא דישרא ואלמלא דשתן כל עלמא מההוא
 תמתיא דארעא דישראל לא יוכל למשתי
 מניהו . אמר רב הונא האי רקיע דכתיב ויעש
 אלהים את הרקיע הוא הרקיע הידוע למעלה
 שעל ראשי החיות דכתיב ודמות על ראשי החיות
 רקיע כעין הקפת המרא אמר ר' יצחק האי חיות
 היה כתיב חול למא . נאמר דאשי אמר רב הונא
 אית חיה חד רבה ופליטא על כל שאר חיותא
 קדישא ויוחיה ברבין סביאלין ליה רישין דיוזא
 סביאלין וכדון כתיב ראשי החיה ודא חיה הייה
 דחמא יחוקאל בחייו כנולתא ואי סלקא דעתך
 דהיא החיות ת"ש פתיב . וא"ר אריות וגו' חמא
 האי וחמא החיות . האי רקיע למאי אתא אמר ר'
 חוקיה לאפרשא בין מלאכי קדישא ומתחות החיה
 דקדישא ובין מלאכי קדישא רובו דאינון לעילא
 דהא הוא דכתיב ויעש אלהים את הרקיע ויבדל
 בין המים אשר מתחת לרקיע . ובין המים אשר
 מעל לרקיע . בין המים אשר מתחת לרקיע
 מלאכיה דאינון תחות הארץ רקיעא בין המים
 אשר מעל לרקיע מלאכיה דאינון מעילא א"ר
 יצחק ש"מ דהאי (כ"א דהוא) פרגוד דמפסיק
 בנתיב .

רבי אליעזר שאל לרנן יוחנן בן זכאי אמ' ליה
 האי רקיע דאתברי בשני מאי הוא א"ל
 רזא עילאה הוא דברא קב"ה ממונה תחות ידיה
 ובההוה ביה ושלטיה על כל חילי שמייה ובגין ההוא
 עניינא לא נאמר כי טוב בשני אע"פ דשולטנא
 יתירה אית ליה דכולא תחות ידיה לחזוהא לבל
 עלמא דלית טיבו ויקרא ופקודא וגילתא אלא
 בקודשא בריך הוא בלמודיה ועוד אמר רבן יוחנן
 בן זכאי מאי דכתיב אל גבת אגוז ירדתי לראות
 באי הנחל זהו מה שראה יחוקאל בחזונו הרקיע
 שנברא בשני שנבראו הקדוש ברוך הוא וסתמו מכל
 דבנות קדש שלו ואותן העולמות דכסף זהו
 קודשא בריך הוא סתם ממנו . ויקר הדור סתם
 מאותן עולמות ולמעלה סתם והטמין מכלותו
 וכולם שולטים ואומרים חיה מקום כבוד מלכותו
 ברוך כבוד ה' ממקומו ת"ח מאי קאמר אל גבת
 אגוז ירדתי גבת אגוז לא כתיב אלא א גבת אגוז
 כמאן דנחית ומקריב לגבת' ולא עייל בה כל שכן
 ולא קריב לאגוז אלא לגבה וכל שכן ולא חווא מה
 שבתוך האגוז וכל שכן דאמר לראות ולא אמר

ראיתי כלומר לבנה שהוא חוזה קרבתו וירדתי
 לראות ולא אמר שראה אפילו הבנה שהיא חוזה
 ועוד אמר רבן יוחנן בן זכאי כמה נכטער ההוא
 גברא דכתיב ביה לא בן עבדי משה' ככל ביתי
 נאמן הוא למחוי חד שמשא דמשמשא קמיה ולא
 איתייבהת ליה רשותא דכתיב הראשי נא
 כבודך . אמר רבן יוחנן בן זכאי הוא דכתיב
 ביה כבוד אל (כ"א ה') והוא מטטרון שר הפנים
 ואיך שאיל משה למחוי דא אלא משה סבר כיון
 דחמא גופיה ארבעין יומין וארבעין לילין דלא
 אכיל ושתי והוה ניוון מאספקלריא דלעילא סבר
 דכדי הוא למישאל דא ומה איתייב ליה לא תוכל
 לראות את פני הוא מאריה דאפייא ולא יהיב
 ליה רשותא עב דנפיק כשתיה לקיים מה שבאמר
 כי לא יראני האדם וכו' כשמתא דנדיקריא
 איתיהיב ליה רשותא למנדב ולא דבקא מה דלא
 יוכל בעלמא דין . תנו רבנן כל יומא וירומא
 קודש' בריך הוא עבד מלאכין קדישין ולין אריכו
 כשתהון דנדיקיי' דהא הוא דכתי' עושה מלאכיו
 רוחות משרתיו אש לוהט עשה לא נאמר אש עושה
 משמע שהוא עושה בכל יום אמר רבי אבהו לא
 תקשי לך האי דהא אית מלאכים שנבראו מכסא
 הכבוד והם שלומים ממונים בשליחותו של הקדוש
 ברוך הוא אי שאר מלאכיה . והוה מכסא הכבוד
 כך כשתהון דנדיקיי' והוה מתמן וקיימי אוריית'
 עאלכו' דעבד להון קודשא בריך הוא מלאכין
 עילאין קדישין אמר רבי פנחס כלל הקדוש בריך
 הוא בחדס ארבעה דברים א"ש רוח' מים' עפ"ר
 אמר רבי יהודה והא מהופכין אינון באורייתא
 אמר ליה רבי פנחס ובאורייתא איכא אינון א"ל
 הן ואלו הן רוח' א"ש מים' עפ"ר תרין אינון
 דאתברו משמיא מלעילא ותרין אינון דאתברו
 מלרע מכל' דכתיב עושה מלאכיו רוחות הא רוח
 משרתיו אש לוהט הא אש יסד ארץ על מכוניה
 כמשמעו תהום כלבוש כסותו על הרים יעמד
 מים הא מים כלהו מתחננין דא עס דא רוח אש
 עפר מים אמר רבי פנחס אף על גב דמתאפכי
 לית לן נה ושפיר קאמר רבי יהודה וא"ר יהודה
 כלהו כללם הקדוש ברוך הוא בחדס אמר ליה
 הקב"ה ואי בראתי אותך עליון והמלכותך על כל
 בריותי ונחתי נך כח מן המלאכים וכח מן
 המשרתים שהם למעלה וכח התהום וכח הארץ
 ונחתי

ונתתי בך שכל טהור הגבור מכסאי ואתחטוי קרמי
 אמר רבי יצחק רצה הכה' לעשות לאדם עליון
 על כל ברייתיו למהוי יחיד בהאי עלמא כמה
 דהוה יחידאי לעילא כיון שמתא אמר הקב"ה הן
 האדם הוה כח' ממנו היה בדעתו לעשותו כאחד
 בכסיו ועתה פן ישלח ידו . אמר רבי יהודה
 רקיע ח' עשה הקב"ה וממנו נהוו השמים שאל'
 ויקרא אלהים לרקיע שמים אמר רבי יהודה ולא
 זו בלבד אלא כל מה שעשה הקדוש ברוך הוא
 במעשה בראשית לא עשה אלא דבר אחד מהכל
 ואותו דבר הוציא כל תעלותיו למינו כגון השמים
 עשה ממנו אחד אותו המצובה מכלם וארץ עשה
 אחד . ת' אמר ר' יהודה מהכל עשה אחד אותו
 המצובה מכולם וזהו הרקיע כעין הקרח הנורא
 שממנו נהוו השמים הוה הוא דכתיב ויקרא
 אלהים לרקיע שמים . וארץ אותה המצובה
 אכולן וזו ארץ ישראל וממנה נהוו שאר הארצו'
 הוא הוא דכתיב עד לא עשה ארץ וחוצות ארץ זו
 ארץ ישראל וחוצות שאר הארצות שבחונה לארץ
 האדם אחד וממנו נהוו כל שאר דכתיב וראש
 עפרות תבל וכן כל כיוצא בזה אמר רבי יצחק
 מנ"ל מהאי קרא דרמ' דור הללו את ה' השמים
 מאותו שנעשו השמים ממנו :

תנו רבנן

זמנא חדא הוה אויל רבי יוחנן
 למחמי לרבי שמעון והוה ר' יוסי
 אויל עמיה אמר ליה רבי יוסי לאן את אויל
 אמר ליה למחמי לר' שמעון אמר למחמי פלוגת'
 דיונך את אויל למחמי אמר ר' דר' שמעון לשום
 שמים קא מפליג והואיל וכך הוא חביבות דליבאי
 אשתכחת ביה : אשכימו למיזל והוה ליניא אמרו
 ליתבי הכא עד דייתי נהורא ונתעסק בלורייתא
 יתבו אמר ר' יוחנן האי רקיע שנכרא בשני הוא
 הרקיע העליון ותנא הוא הפרגוד המפסי' נתיים
 דכתיב ודמות על ראש' המיה רקיע כעין הקרח
 הנור' ומוה הרקי' נעשו כל שאר הרקיע' הסובני'
 ושאינם סובני' וכלם אדוקים בזה הרקיע וקרא
 לו רקיע וקרא לו שמי' דכתי' ויקרא לה' לרקיע
 שמים על שנתהו ממנו עד דהו' יתני קריב ברי'
 דר' יוסי לחבוי אמר' האי דאמר שלמה ואתה
 תשמע השמים מכן שבתך הוה ליה למימר מן
 השמים שמע ר' יוחנן אמר ליה אימא ברי אימא
 דענה דפומך מלה קדישא היא אמר ר' יוסי האי

פסיקא שאיל ואתה תשמע השמי' מכן שבתך מן
 השמים הוה ליה למימר איור ליה ר' יוחנן מקרא
 חסר הוא כמו שעת ענינים הוה ליה למימר מן
 ענינים וכן צעקת ענינים וכן הרבה קריב לאנורי'
 ואמר ליה מלה שמענא ביה אמר ליה רבי יוחנן
 אימא ברי אימא אמ' שמענא די בעידנא די בעון
 ישראל כלותהון ובעותהון בבתי כלותא דמטבדון
 מארי דאפיא נטיל כל כלותהון דישראל וסליק
 להו ומתח להו בהאי רקיע וכד צעי קודשא בריך
 הוא לאשגחא בזכותהון דישראל מעיין בהוה
 רקיעא דאתקרי שמים דתמן בעותהון דישראל
 ומיחס עלייהו דכתיב ואתה תשמע השמים
 ממש וכן אמר דוד הללו את ה' מן השמים דתמן
 הוא תושבחתא דישראל אתא רבי יוחנן ונסקה
 על רישיה וברכיה אמר מרגלא הדא הוה חרות
 ידך מרגלא תהא בדרך אמר ר' יצחק ת"ח עבד
 קודשא בריך הוא הרקיע הוה ועבד מניה שמים
 די ממנן תחותיהו רקיעא לעילא ושמיא לתתא
 ועבד תחות אליו שמיא אחרנין דאתקרון רקיע
 השמים דממנן ביה כל בזינייא דנהרין ת"ח בין
 רקיעא לא דאתקרי רקיע השמים עד הרקיע
 הנטוי על המיות אית תלת מאה ותשעין רקיעין
 אחרנין ושבע אלפי' וארבע מאה ותשעין חולקין
 סמכין אחרין דבזינייא אחרנין ומלאן בזינייא
 נטל קודש' בריך הוא ואנח בהאי רקיעא דשמייא
 לאתהרא על ארעא .

פרשת ד'

ויאמר אלהים תנחא הארץ נפש
 חיה למינה . רבי בא פתח בהאי
 קרא לא כאלה חלק יעקב כי יוצר הכל הוא .
 תא חזי כסברא הקב"ה את העולם כפה וראה
 שעתידין ישראל לעמוד ולקבל תורתו וגבר מכסאו
 כל אותם הנשמות העתידות להנחן בהם ועשה
 למעלה אוצר א' אשר כל הנשמות הגוורו מכסאו
 עומדות שם וקרא לו גופי הנשמות ולמה נקרא
 גוף הנשמות אמר רבי בא מפני שכל הנשמות
 כשיוצאות מן העולם הוה עושה להם הקדוש ברוך
 הוא דיוקנסם של גופות כמו שהיו בזה העולם
 ומניחם בזה האוצר וזה האוצר נאיהו מקום הוא
 אמר רבי יוחנן אמר רבי יצחק במקום שנכד
 מחיים (לא שמים וכו' בשמים) שם גבוי חיים
 טובים ונקרא ערבות ובערבות יש גבוים הרבה
 וגבוי הנשמות שם והא' אמר רבי בא שאוצר אחד

לחטאתה מן עמלם . אמר רבי חייא חס כן
 אין להם נשמה לגיים אלא אותה הנפש החיה
 אמר רבי יוחנן כן הוא אמר ר' אלעזר ולישראל
 מלאן יבא תוה רבי חייא אמר אלעזר תח דתנן
 כל ליתרר מטייעין אותו מאי טיוב יהבין ליה
 אלא הווא בשמתא קדישא למהוי ליה סמיד
 דיהבין ליה נטייעא ליה בעלמא דין ובעלמא
 דאחי אמר ר' אלעזר עד תליסר שנין אשתדלותי
 דבר נש בההוא נפש מיתח מתליסר שנין ולגי ללא
 אי בעי למהוי וכאה יהבין ליה הווא בשמתא
 קדישא עילא דאתגרת מורסי דקרא דמלכא
 אמר רבי יהודה הויה טעמא דתנין בזלת עשר
 מכילן דרחמי במתיתא דרבי אלעזר . ר' שמעון
 פן וחמי זמין למארי מתיתא למיכל בסעודתא
 רבה דעבד להו ורפא כל בית' במארי דיקר וא תיב
 לרבנן בהאי ביסא והוא בהאי ביסא והוה קא ברת
 טובא אמרו ליה מאי בריחורא דמר בהאי יומא
 דין משאר יומין אמ' ליה דומא דין ברתא נאמי
 קדישא עילא דארבע גרפין דיומא ד' אביר
 ברי ובהילולא דא ויהי לי בדיחותא עליגתא
 אותם לרבי אלעזר דיה לגביה אמר תיב כרי
 תיב דיומא דין את קדישא ובעדא דקדישין .
 אמר ר' שמעון מלה חד ואסחר אלא בדיחא נפקד
 רבנן חמו קיטורא דהוה סליק מביחא כל הויה
 חמא אתא ר' יוסי ב'ר שמעון פן לקנייא אשבת
 לרבנן דהוה זהו וקיימי באוקא אמר להו מאי
 הוה אמרו ליה חמו האי קיטורא מאלא דלעילא
 האי דהא מבתירין יומא דין בכתי' אקדישא
 לרבי אביר וחמו רבנן ארבע גרפין דנשר' דנחשו
 באשא דאסחר ליה וד' שמעון אטויה יתיב חמון
 רבי יוסי עד דלול אשא . עאל קדמויה אמ' ל
 אכתיא ואתרא גבותא על כלא האי הילולא
 להוי עלימתא . אמר רבי שמעון מאי דבתיך .
 אמר רבי יוסי הא ברתא לרבי אלעזר כד אמר
 (ודאי יהי) והאי יהא כן . קראו לרבנן ויהב
 ליה ברתיה יתבו תמן תלת יומין ולעו באורייתא
 קמיה ולא שבקו אתרא דמתניתין דלא אוליך
 לא רבי שמעון . אמרו עלי על רבי שמעון
 שלא בתיחא קדו בית ד' דא הוא סימא נפלא
 הוה : אמר ר' חנן בדיחא דא דיומא קדישא
 לילייתא דהוה בדיחא דא דיומא קדישא
 קיימא חנן עב ההוה בשבתם הויה אמר קרא

והוה והכא חנין גבוה א"ר יוחנן לא תקשי לך
 שנים אורחיה הכ אורח הנשמו אעתיד להנתן כבני
 ארס דהא תריין בההוא נורה זבההו דיוקב ממס
 אעתיד לעמוד בזה העולם בההוא דיוקב סס
 ונקרה בוף הנשמות מפני שטעה להם גוף כמו
 אעתירין להיות ול' כר אמר כננדו לאותן הנשמו
 שהיו בעולם הוה ודימו הוה ונקרא גבוה הוי
 שעולם ודימו הוה פלטיח דנפיק מעלמא דין .
 עלמא תהא פלטיח דנפיק מעלמא דין .
תד כל יומא ויומא כדווא קרי איתגרו כרי
 קדישא עילא ועבדו פולחא דמאריכון
 דאפריש לבין מן שאר עמילא ויהב כון בשמתא
 קדישא דאתגרת מורסי יקדיה אמר רבי יודן
 אס כן שאר עמין בשמתא מן (כ"א מאן) אתר
 אדונתן ליה רבי אלעזר אמר ליה תא חוי דכתיב
 ויפס כלפיו נשמת חיים דא היא בשמתא קדישא
 דאתגרת מורסי יקרא דמלכא עגלא' מאי בתי'
 ביה ויהי הארס' לנפש חיה אמר ר' אלעזר ויהי
 כח שיתחן לבהמות ולחיות ונפש חיה נשדחת מן
 הארעה דכתיב תולא הארץ נפש חיה למינה .
 אמר רבי יוחנן (כ"א אלעזר) אורייתא אשתכלא
 על ארס ודמר' קורס' בריך הוא ברא לבר נש ויהב
 ביה בשמתא קדישא למהוי ליה חוין לעלמא דארי
 והוה אשתודר בצוניה להויה נפשא חיייתא
 דאתגרת מן ארעא לבעירתא ולחיייתא . אמר
 רבי יהודה מממשע דכתיב ויהי הארס לנפש חיה
 ויעשהו לא נאמי אלא ויהי הארס לנפש חיה מלאך
 שהוה בעלמא גרס לחזור לאותו נפש הגור' מהארמ'
 אמר רבי יוחנן אמר הכ"ה ארס חמי בראחי אותך
 עליון על כל ברייתי ונפחתי בך נשמת חיים
 אגותת חיים לעעליה הגור' מכסאי ואתה חודת
 לאותן נפש חיה שבראחי מן הארעה לנשמות
 חייך מכאן ואילך כל העוסק בעורתי וישמור
 אותה אהן לו אותה הנשמה הגורה מכסאי שהוה
 נותנת חיים לעעלי' וכל אותם שלא יעסקו בעורתי
 יהיה חלקם באותו נפש חיה שגורו למען יכלו
 עמה . אמר רבי שמק תא חוי מאי דכתיב מי
 יודע רוח בני הארס העולה הוה למעלה ורוח
 הנשמה הורדת הוה למטה לארץ חוי בני הארס
 העולה הוה למעלה דא היא בשמתא קדישא
 דאתגרת מן ארעא לבעירתא ולחיייתא

שכרת תכרת הנפש ההיא עשה מהאמר רבי יוחי
 מאי חזו לזקלים דאמר ויהי האדם לנפש חיה
 ותרבם לרחו ממלחא אי נפשא דבעירת' היא למת
 לא ממלגן אמר רבי יצחק על דאתבטלן מעובדיה
 רבא דעפרת' יתיר מבני נשא ולא וקפין רישא
 ולא מסתכלין ברקיעא ככני נשא דאלו אתבכלו
 מקילגלו דעפר' ככני נשא ווקפן רישא ואתכלו
 ברקיעא הוו ממלגן אמר רבי יוסי גבולת' ווקפן
 רישא חינוח אבלי מסתכל ברקיעא למאי אמר ליה
 ההיא סעוגא רבא דבני נשא תא חוי נבוכדנצר
 כד הוה טריד והנה צעירא בטורריא לא הוה ליה
 פיועא עד דאסתכל ברקיע' הו' ד אלא נבוכדנצר
 עיני לשמיה נטולת ומרעבי יתיב עלי דעד לא
 יסתכל ברקיעא לא הוה ממדעיה עינייה אמר
 רבי כרוססדאי הגויס ועמא דרע' דלא מהימני
 בקב' ולא עסקי באורייתא לית להו צד ההוא
 נפשא חייתא דאתנפקא מארע' ועל פך לית להו
 מהימנותא אכל ישראל די מרעבי בקב' ועסרי
 באורייתא ונברי פקוניה אמר קב' לא כאלה
 חלק יעקב לא יהי להון נפשא חיתא אכל מה יהא
 להון כי יוצר הכל הוא הכל הוא שבניתי ואתגור
 בשמתי קדישא מינה למהוי חולקת דיעקב מאי
 הוא כלמ' הכל הוא בשמתי הואיל ואתגור מינה
 אמר רבי יהונתן אזי לגויס לית מהימנותא הא
 נוצן דאזלי לטעותהון תגרין וסומני ומליין
 תחין ומרעין ותיחסאן אמר ליה לאזבדא להו
 לעלמא דאתי הו' ד משגיף לגויס ויאבדם ועוד
 הא תנינן והלתיס רעים ונאמניס מאי נאמניס
 דעבדי מהימנותא כד מציא זמנא נפקי מההוא
 גברא זמנין דאישתכח לאינון טעוון דאינון אגין
 במרעיהון לטעותות ואתסאן ואמרי דהו' טעות'
 הוא דעבד ואמר רבי יוחנן זמנא חדא סח לי
 יהוראי חד דהו' לי מרעין סגיאין ולא חיתסי
 מציא לאינון טעיין דהו' אזלי במרעיהון ל
 לטעותותהון ואתסאן אמר איניל התם ואף על גב
 דהו' אסור אכל למרמי מאי הוא ואזל התם
 ועאל בגוייהו וצד תמן ביני איניש דהו' מהיין
 ומרעין כלהו אדמכו אבינו לא אדמנן צד דחמא
 חד טענא דהוה איניל דינטייהו ומאני אדסותהו
 בידיה והו' שוי על כל חד ומי ואתסי אעבר עליה
 ולא שוי ליה אמ' ליה מאני הא אלא מעני מרעין
 שוי עלי אמר ליה לא כאלה חלק יעקב דאלין
 אתסקו לי לאזבדא להון לעלמא דאתי אכל בני

דיעקב לאו קאלין ומן קודם עב על בייצור הכל
 הוא מה הוצר כתר ונני אף סקב' מה מר ומאי
 וסתרי ונני נפק האזל טגרתא וכן לי עובדא
 אחרית בריך דחמפ' דמדרך תחס למרמי דא
 ולשמע כדון נוסמיה וכרין סח לי יוכי מרשא
 אמר רבי יצחק אמר רב אחא מאי דכתי' ונשמת
 שדי תבינס אלא הנשמה היא מדיה לאדם להפיר
 אף קימו ולהכניסו נחורה ובמעשי טובי' ואשריה'
 אותם שנכנסין בדרך החורה ובדרך הנשמה ש
 שנשכילה וכו' לחיי העולם הבא ולמעלת
 הקדושים אמר יצחק אמר רבי אחא כל העוסק
 בחורה הוא קופה הנשמה מעצמו היינו והנינו
 בא ליטא דמסייעין אותו אזי להם לרשעים שהם
 נזקקים בכמה אדמה שהיא נקראת נפש חיה
 הנכרית מן האדם שבשילה וכלו לעולם ולעולמי
 עולמים

שאל

ר' דוסתאי רבני אליעזר אמר ליה
 אותה נפש חיה מאי הוי מינה לעלמא
 דאתי אמר ליה לא תימא הכי אלא תימא מאי
 הוי מינה תדיר ת' אמר רבי בא מאי דכתיב
 הכרת תכרת הנפש ההיא אלא כהכל דנפיק
 מפומיה דבר נש דלא יכיל לסקלא לעילא אפילו
 כנולא עיניו ומירי תפלה כך היא אותה הנפש
 החיה כאותו הכל שבכרת מן הפה מהרה ותכלה
 ואינו נראה בעולם והיה כלא היה אמר רבי יוסי
 והא תנן נפשותם של רשעים הן הם המויקין
 שנעולם אמר ליה רבי יצחק שפיר קאמרת שחן
 המויקות לבעליהן ומנירות כח הנשמה מעבודת
 גבראן שאין מויק לאדם אלא אותה הנפש על
 שנכרת וכלת' עם הגוף ואמר רבי אחא לא תנן
 הכי אלא נפשותם של רשעים כסיונאות מן
 הגוף הן הם המויקים בעולם א' אר' יצחק זכר
 וכך שפיר כסיונאות מן הגוף אז זמנא הבין
 והאך מויק אותו נפש לגוף והכל תמיהם היאך
 הם אותם הנפשות מויקין שנעולם על שבקיש
 בכני (כ'א ב'ס' בני) אדם

תיר

אמר רבי יהושע ברי יעקב תמה אפי' על
 אנשי הדור אם רובם נעשים נכשרות ת'ח
 מה כתי' והתקדשתם והייתם קדושי' מלמד שצריך
 אדם ליקדש עצמו בשעת תשמיש מאי קידוש' שייך
 הבא אמר ר' יהודה בר יעקב שלא יעשו פריצותא
 וחטיפותא ולא לשום זנות כהנמות שהנהמות אינן
 עשות אלא לכך דהא תנן כל הנעול לשום זנות

אלו לשום מה דאמרן ולא דאמר את עצמו מואחזן
 ודברים הכריזין דתנינן במתנית ההוא עונתא
 דאחתיילידי ליהוי פריץ חמיק זונה רשע ואינו בכלל
 ידע אמת וכל הנזעל לשם מזוה ומקדש עצמו
 ומכוון לבו לשום שמים הווליה בכין דמעלי כדריק
 וחסירו ידאי שמים קדישין ההד והתקדשתם
 והיתקם קדושים . אמר רבי יהודה הגביר על
 שאינן מילדים אלא לשם זנות בעזות ובחטיפות
 אין להם אלא אחת הנפש החיה הכתונה לבהמות
 שגנינים אינם אלא כבהמה אבל ישראל שאל היודעי
 ולקדש עצמם כתיב בהו ולאנכי נטעתיך שורק כולו
 ידע אמת מאי אמת אמר רבי אחא אמת מכל
 שאינו מהרהר באשה אחרת ויש לו אמת עם
 אשתו . רב הונא אמר לכויין ולקדש עצמו לשום
 שמים שנאל אס ה לא יבנה בית שיש עמלו בוניו
 בו כלומר אס אין הכוונה לשם שמים להבנות
 הבית ולהליד בנים שיש עמלו בוניו בו שוכנים
 באותו הולד עמל של שיש ואיזוהו עמל של שיש זו
 כפש חיה-שתכלה ותכרת כהבל היוצא מן הפה
 שהוא שיש ואחיל והוא מכניסו באותו הולד הרי
 עמלו של שיש . אמר רבי יצחק אמת הוא
 בוטריקון ח' אמת מ'ס מ'ארץ תי' ח'נמח כלומ'
 אמת מארץ תנמח מאי משמע אמר רבי יצחק
 בשעת העיבור שזריך להיות עם האמת והיושר
 בשעה שניה מארץ ונחוסד ולא בשעה שנחגבל
 והיינו דאמר רב הונא כל בנין שאין בו יסוד אינו
 כלום ואיזוהו יסוד שזריך האדם בשעת האיבור
 כדקאמרן רבי ירמא אמר זמנא חדא הוה אילנא
 במדבר' ולא שכתבא חד ערבאי דהוה מטול אכתפי'
 מטולי' סאין והוה סבא ואמרין ליה חילא דא
 בעינא למלעי באורייתא אמר לא עבדו לי אבא
 ואימא בגין כך חלא לעבדא דא דאבא שמעית
 לאבוי דבשעת' דעבדי לי דכוספיה לבר הוה דיהא
 ליה חילא דייתי עיבורא מן קחלא ובהאי עיטא
 אימא כההיא שעת' והא חלא סבא מאי איעביד
 אמר רבי יהודה אברי מי שאבותיו הרירו בדרך
 טוב מכל' מן נת שבע אס שלמה דקרא מסהירי
 עליה שעת' אס שלמה ממש מוסס דאחיסוד
 ממנה מעביניה ומהרהרה ופשתדלגתה שאלמר
 מה ברי ומה בר בעני וגו' אימיה חנינא אבוי
 גונ' דקתיב שיר המעלות לשלמה אס ה' לא יבנה
 בית שיש עמלו בוניו בו וכי שלמה אמ' זה המזמור

אמר רבי יצחק חס ושלום אלא חד אמרן דרוב
 הקדש על שלמה בשעה שאמר הביני לדוד הנס
 בן חבל נר כי שלמה יהיה שמו אמר דוד בן אהרן
 היה לי מנת שבע ומת ועבשיו אחר יולד לי מן
 שמיא הוא כל . ואמר שיר זה ומכוון בו לשום
 שמים הה' שיר המעלות לשלמה בשביל שלמה
 אמר אס ה לא יבנה בית אס סיעתי לא יסייע
 בכונה השלימה שלי שיש עמלו בוניו בו לשוא
 נעמלו כמו שהים גראשונה בעמלו לשוא ובגין
 ההוא חובה מת' ואנא חית לי לאתפרדא מן
 ירושלם ובעוד שאני אנא אס ה לא ישמר ציר
 מכל אדם שיש שקד שומר אמר רבי יצחק (לא
 פינחס) שהיח עשר נשים פילגזים לשומר הבית
 הוה מה דהוה ועל כל פנים שיש שקד שומר אמר
 רבי יהודה בשביל שלמה כאמר שיר זה שכתובין
 דוד עליו לשום שמים ואיני בס' כן כתובנה לשום
 שמים וינא מהס שלמה דכתי' ביה וישב שלמה על
 כסא ה' למלך אמר רבי יצחק לפיכך קרא למלך
 מאי למולא כמו למופי מלמי' שניהם בתדובר
 למולא כמו לאל ומכאן למדנו כל המתירן לשם
 שמים באותה שעה נפיק מיניה בר דמעלי ומכא
 לן משמוש שכתובנה איני עליו תמיד לשום שמים
 דכתי' ונתתיו לה' וכן אל הנער הוה התפללתי וכן
 אמר דוד אס יהיה לי הנין הוה מכאן יהיה זמין
 למיאל כלומר נתן הוא לאל .

חנו רבנו

אמר רבי יוחי בן פיו זמנא חדא
 הוינא חילא באורחא וערענא
 בהוה טורא דכפר קרדו והוה גוברי כדתי
 ברולקוין ובאית חמן ליליא חד דשחא וכפק
 שנתא וקמייתי לאוספיואלי דהיה בעי למשכב עם
 דביתא קאים האי מהך גיבא וכלי וקמת היא
 מהאיך גיבא וכלת אמרינן לזון מאי כלותכון
 בשעתא דא אמרו לי עיבדא דין לויגא מנשבת
 לשבת ומצלינא כלותנא רמי קורא ברין הוא
 דיהא לנא בר דיפלת פולחניה בר דחיל קטאה בר
 דיעביר פיקודיהי ולא יסטי מאורייתא לרימינא
 ולשמאלא אמרינא להו יס רעוול דיהא לכון
 בעותכון דהא לשום שמים קא עבדחון אמר רבי
 יוחי אחוי אנפי שכינתא דבצר יומין ערעית
 תמן וחזית קהוא ברא דאחתיילידי להו והוה בר
 שבע שנין חמי לי בביתא ולא בעא למללא עמי
 אמר ליה אבוי זיל לקמיה דגברא דבה הוא אמר
 מסתשינא

מסתפינא לאשתעווי בהדיה ולא תקרנא עמיה
 דהא לא ידענא אי אית ליה בשמתא קדיש אי לאו
 דהבי אולרף לי מורי יומא דין דכל מאן דלית ליה
 בשמתא קדישא חסור לאשתעווי בהדי ולא תקרנא
 עמיה אמ' ליה חס ושל' דבנרא רפה הוא וחכימא
 דרדח הוא קריב גבאי ולא פסיק' למללא עמיה
 אמר לי אנא חמי כך דשמתא קדישא אית כך
 מיומין ועירין ולא אחזיקת כך בשעתא דנפקת
 לבעלמא תוהית אמרית כך הוא דלווק הוינא כד
 לעית באזרייתא ואתייגיבת ני בשמתא אמ' ליה
 ידעת גפס מיה דאמר קרא דהוית מן ארעא והל'
 משמב גפס מיה למה אמרית אימא דרי אמ' הכי
 אמרילי מורי דהא גפסא דאשקת ארעא ומן
 ארעא חבור אבל היה הייתא לאתנענעא לכאן
 ולכאן כמה דעבדין בעירא ורחס וכלא אבל לית
 בה סכנותא וחכמתא כפולחנא דקב' דלא א
 אזרייתא חלא לבעירא ולחיתא לאתנענעא בה
 בלא סוכלחנא ולאשתאזה כד תפוק צהאי אלל'
 דפומא אמרית ליה דני מאן הוא רבך אמר לי
 רבי אלכסנדראי אמרית ליה ומה לעית יומא דין
 אמר לי האי קרא דכתיב ראשית חכמה יראת ה'
 שכל טוב לכל עושיהם כך אמר רבי אלכסנדראי
 מה הוא חכמה הוא שמו אל הקב"ה והוא חכמה
 ומעולם לא בלה לגוס אלס ולא עמיד' לאצלות לא
 קנת הימנה למשה סתם ולא עמרה על כל ידיעתיה
 אלא עמד עלמה שלא עמד אדם על האי ראשית
 שהיא חכמה דכתיב ביה במשה וירא ראשית לי
 וזה חכמה והל' הא כתיב וה נתן חכמה לשלמה
 חא מוי לא כתיב נתן החכמה אלא חכמה שעמד
 על קנת אמתתו המשיח עתיד' לצבת קנתו
 דכתיב ביה ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה וצפה
 והחכמה הוא ראשית הכל וקודם הכל אבל יראת
 ה' שכל טוב כלומר היראה כשירה בשכל ובינה
 לדעת ולחקור יראת ה' לכל עושיהם לעושי המצות
 ביראה בתהלה עד שירביל עצמו לעשות מאהבה
 אמרתיו לו מה שמך אמר לי אהבה אמרתי לו מה
 אהבה וקריתי עליה אהבת עולם אהבתך ואנא
 צנינא למחמי דרב' אלא ביה אסתובל ליה האי
 אמר רבי יעקב' דר' אידי חכם היה אדם שהיה
 מכיר ויודע לכל מי שהיה בו גפס חיה זמי שהיה
 בו גפסא כשבאו אצלו הכיר את כלם הה"ד וכל
 אהר יקרא לו האדם וגו' למי שהיה יודע ואכיר

מדרש הנעלם בראשית

קרא ומסייע לן והביאמר אמר דבר אחי טוספא
לא חוה בר כש דיעביד קב"ה בנייה בר מנה
ונכוהי דוכותהון לא הוה אלא לאבין עליהון
ועל בתיהון ולא הוה סגני וכותהון כל כך לאבנא
על כל דרז ואינון דהו ואלהון בקרמיתא כגון
חנוך וירד דהוה להון כשמתא וחזיון למיעבר
קב"ה בנייהון והיינו דאמר קרא כל אשר כשמת
דוח חיים באפיו דעל אינון דנשמתא קדישא הוה
בהו לא תימא דעל אליו דהו טוספא אמר קרא
אלא אחא קרא ואמר מכל אשר בהרבה מתו שלא
היו בימי המבול ולא באותו זמן אלא בהרבה מתו
כלומר כבר נסתלקו מן העולם ולא נשפיר
בעולם כדק להגון על דורו ואז נעשה דין
ברשעים אמר רבי מריא לרבי אבה לא אמרית
לך דהאי גובגלחא (לא גולתא) דהבא דהוא
יזמריהון דמתני נמי ואלון אתו מאריהון ומתני
סגי חולקתון על כולא לעלמא דאחי עוד אמר
רבי אלעזר מאי דכתיב הללוהו בתקע שופר
הללוהו בגבול וכט"ר הללוהו בתוף ומחול
הללוהו במי"ם ועגוב וכי צריך קב"ה להאי לא
אמר דוד כל מה ששנאו לקמי קב"ה בתי מיני
זמר אינו כלום כאדם האומ לחצרו עכשו עשה
זה וזה וכל מה ששנעה אינו כלום עד ששנעה
דבר פלוני כך אמר דני הללוהו בכללני שמע
הללוהו בכללני חרשנה כלומר אינו הללו אלא
מתו הללו כל הנשמה תהלוהו הללוהו והאמר
אינו כלום אלא הללו הנשמה הה"ד כל הנשמה
תהלוהו הללויה :

איאמר אלהים יקו המים וגו' רבן פתחי

בהאי קרא לכו חוו מפעלות אלהים
אשר שם שמות בארץ אמר ר' אבה בל וראה שלא
במית הקב"ה מדת בשר ודם מדת בשר-ודם מעשו
מבלין חיותו אבל הקדוש ברוך הוא הוא מבלה את
מעשיו והיינו דאמרה חנה אין קדוש כה
כי אין בלתי מאי כי אין בלתי אל תקרי בלתי
אלא בלתי כך הוא כתיב לכו חוו מפעלות
אלהים וגו' אמר רבי אבה עבדו דקב"ה דעביד
להו בעלמא דין דוד מלכא הוה בהתכללא ואמר
לכו חוו בואו מעשי ליה אלא אמר דוד כל דיורי
ארעא די בעלמא דין וילן וילן מרישא דעלמ' עד
סופיה ותשכחון עבדו דקב"ה כעבדו נדישא
דעלמא כך עבדו בסויפי דעלמ' מיתתי דורין

בעלמא חי וכו מותיב להו ולננייהו ולכני בנייהו
עד סופא דעלמא לא וכו מחרב להו מכהון וההוה
אחרא וההוה קרתא לא אתבני לעלמין לאחזאה
לכני נשא דאחר חייביא הוה ההוה אחר וקב"ה
עבד ביה דינא הה"ד אשר שם שמות בארץ ד"א
לכו חוו מפעלו' אלהים א"ר פיכתא מה ראה דוד
דאמר מפעלו' אלים ולא חמ מפעלו' לא בשמא
דאלהים אשתכלל עבדא דבראשית וכד ברא
קב"ה עלמ' הוה מיא אלוין ונחזיון וכד חמא ארע'
לתתא רמא לה בין מייא והוה טמירתא ואחרקא
בין מיא ועבד קב"ה אף גבו את ארקה ונעביה
דעלמא דמיא קלילא וארעא יקירא ומאן דאיהו
יקירא נחית לחתא וקלילא סליק לעילא אבל
קב"ה לאחזאה אחוהי ועבדו לכני נשא אריכין
ואנחת מיא דקלילא לחתא וארעא דאיהו יקירא
סליק לעילא על קלילא הה"ד לרוקע הארץ על
המים כלומר מיא דחיון קלילי לחתא וארעא
דאיהו יקירא לעילא ועוד דכין מיא אחוי ואפיק
יבשחא דלית ארעא ארעא לאסק' מגו מיא יבשחא
אלא לחתא וכד אפיק יבשחא מנין מיא קרא
שמה ארץ הה"ד יקרא אלהים ליבשה ארץ ומנא
ז' שמות קרא ארץ ארעא גי' נש' איהו ארעא תכל
גדול שבכולם תכל דכתיב והוה יבשטו תכל כדק
הה"ד אשר שם שמות בארץ א"ר שנעה ריקעים
ברא הקב"ה בנגדם ברא שבע ארצות ותאלא
ארץ אחרת ממש הוויאזו המים וממנה תהוד
שבע ארצות כדאמרן אמר רבי יוסי מיא הוה
יסודא דכולא בגין דאשכחן דעיקרא דכל
עבדוהי דבראשית הוה מן מיא ותאלא בתמלה
הוה המים משורין תחת השמים עד שגער הקב"ה
בהם והכניסם ואספם אל מקום אחד ותרא' היבשה
המים מתחת השמים אל מקום אחד ותרא' היבשה
ולאח"כ נתפזרו כמתחלה ורקע הארץ על המים
הה"ד לרוקע הארץ על המים כל"ח חמ' עולא וכד
למאי צריך חסד הכא דכתיב לרוקע הארץ על
המים כל"ח - אמר רבי יוסי חסד גדול עשה
הקדוש ברוך הוא בעלמו שהעמיר הארץ על
המים שאלמלא לא היתה הארץ מלמעלה כל
העולם מנושטש בנת אחת אמר רב חסדא
אלמלא כך לא היו בני אדם נוטעין ואורעין
וזורעין עכשו שהארץ למעלה נוטעין וזורעין
והארץ עומדת נכחה ובקיומה מפני לחות המים
אשר

אשר מתחת לארץ ומלמטה יוצאין כמה נהרות
כמה מעיינות כמה מקוואות לרשן כל העולם
ולהנמיח הכל והוא החסד שעש' ה' עם ברותיו
ועם כל העולם :

תנו רבנן

ויאמר ה' הוה יתיב רבי שמעון
אבנא דתרעא דלגן והוה תמו
רבי יוסי ורבי חני ורבי אלעזר בר'ה אחא רבי
פנחס אמר ליה הוה בוניא דמאק' ו' יתיב קס
רבי שמעון : אוחזיה גביה אמר ליה מאי יומא
דין משאר יומין דלח שתיק וליח פומך מנטף
מתקא דרובא דחכמתא אמר ליה אסתכל הוית
בלבאי האי דאמר יחוקאל ואשמע קול כנפיהם
כקול מים רבים כקול שדי שקיל ליה למים רבים
וסקיל ליה לקול שדי וש' מ' כקול מים רבים כקול
שדי הוה אמר ליה על דא תוהיטא עלך דלא הוה
ספתיך מרחשן בריון עילאין : ח'ל' הוה רוא
דעובדא דרתיכא קדישא הוה . יתא חוי דתנן
במתיבתא דידן ארבע מלאכין קדישין נטלין
במעטניה דכורסא יקרא ומלכא קדישא ומאן
אינון מלאכין אינון : דאתקרון חיותא קדישא
ואינון (כ'א וחילין) ארבע אינון זקירין ועילאין
על כל שאר מלאכין בר מחד . וזאת דאמר
דח' הוה מלאין ארבע ולא כך הוה דהכי אשכחן
בספרא דחכמתא דשלמה מלכא וחליון ארבע כד
מתכנפי בכינופייא במעטניהון משזמנא בכל
דקיע קל מעטניהון בקל מלאכין סגיאין
עילאין דאתקרון אלף אלפין ורבו רבצן וכההוא
קלא דההוא שמעא ח' דמשמש קמיה דמלכא
עילאה וההוא כנופייא דאינון מתכנפי בעירנא
דאחי לאשפעא עליהון טיבו יקר מכלהון :

קמיה ועור קרא אחר דמסייע להאי דכתיב ויהי
קול מעל לרקיע אשר על ראש ובו יהי קול זה
קולו של יעקב כשמרצין בתפלה להדין סלקא
מצל לרקיע אשר על ראש של חיות ששם
מונחת תפלתן של נדיקים וכשפוסקים להשמיע
קולם ולהתפלל ולדקרות בתורה מה כתיב
בעמדם כלומר בשתיקות מהתורה וזו התפלה
תרפיעה כנפיהם החיות כדקאמרן אמר ליה
מוסול כן אחית למשמעא מפומך רוח חכמתא
שוריא ושלמא דלעילא דיהב כך :

אמר

רבי יהודה יקוו המים כקו זה שמניחין
האומרים לגנת הננין שלא יצא חוץ
ממנו לכאן ולכאן כך עשה הקדוש ברוך הוא
ק' למים שלא יצאו משפחה לכאן ולכאן ה' ד'
ואומר עד פה תצא ולא תוסיף ותצא גבול הגבול
הקב"ה לים וליוהו גבולו רבי אבהו אמר זה
החול דכתיב אשר שמתי חול גבול לים וכשרואים
זה החול חוררי' לאחור ואינם יוצאים לחוץ מאוחז
הין שנתן להם הקדוש ברוך הוא אמר רבי יצחק
בא וראה כמה הוא עיקרא דעלמא מיא דהא
שמעם נטלו שמא מסוון מים שמים : ולמה ח' ר'
יצחק שהוסיף הקב"ה על המים אש וברא ממנו
השמים כלומר אש ומים - ח' ר' יודאי לזו הכי
זוהא מתביבותא דמי קב"ה איתברון שמים אמר
רבי אלעזר דאפי' קאשר רבי יצחק ולא קשיא
במאי דאמר ר' יודאי וכד תגדע מהו מים תגדע
עיקרא דמלחא כד אחא רבי ב' על לקמיה רבי
יהודה ורבי חיילא אמרי ליה לימא לן מר עיקרא
דחד מלה מאינון דיון עילאין אמר אימא ח' ר'
מלה וטב למאן דיהוי ליה ליבא למנדע . אמרינן
מארי דרוז דמתניתא דהאי מאן דבעי למנדע
ולאסתכלא בלביה מחכמתא דמלכא עילאה
ידע בקדמית' מהו מים ומאן דבעי למנדע מתו
יקדישות דבורסיה יסתכל בקיומא דמלחא דכתיב
בדיח מלח עולם הוה ומתריק' יסתכל בחכמת'
קדישא רעילא אמר רבי אבהו מאן דבעי למנדע
עביינא דקיומא דעלמא דין לינדע עניינא
דמלחא דאחתיב אשמא דחזמני חתניה ר'
דמאריה וינדע מהו ויהי יתמח' במי' ויסתכל
בחכמתא ח' ר' יצחק אמר רב הני קלוטרי דוקסין
בלוטריהון מיא ומלחא עניינא דנהרית' בנתיב'
סוות לאסתכלן בחכמתא : ד' א'
ויאמר

ויאמר

אלהים יקונו המים מתחת הארץ אל
 מקום אחד רבי בתחמק מקולות מים
 רבים חזיבית משברי ים חזיבית בארסיה מקולות
 מים רבים כשאלר הקב"ה למים שיחכסו במקו
 אחד היו מאוטטים לכאן ולכאן וכתבנו למעלה
 חמר כני ובחמק בה שבתחמק נטלו מיהו לארעא
 דהת כעש בה נהוו מתכנין לה
 הקול ברוך העל לא בך אלא פגשו כלפי אל
 מקום אחד נהלה נבכח באשע דיבשתו ית
 ארעא קודם בלא ליתוחא בין מיהא משמע יבשה
 לא כתי לא היבשה והוו מיהא אלוני גבהן וכחתי
 ומשמעין קלוהו לכניפי שמיה עד שבער בהם
 הגיה והכניסם לתתן הוה כלי שותף ומיהא
 ועד בען הליהוה לא שפך וקרא ליה מים וכד
 אינו גבהן תמן נהלה הוה חזיבית חזיבית
 זכתי ואל נפקין לבד מדמילו דתקימותו
 דמלריהו ההד חזירי משברי ים חזירי במים
 ה"ר יוסי ואל"כ מאי כתי אחריו עדותיך לאמנו
 מאד לביתך נאום קדש מאי בעי פסוקא דל
 לפסוקא בלעגלת אמריה יצחק אמר דוד רבש"ע
 עדותך ששעות נמעשה בראשית הם אחת לתעיר
 עלהם בכל יום דהא תיגין כל המעשה נמעשה
 בראשית בכל יום מובטח לו שהוה בן העה"ב
 ולאמר דוד אחת הוה ששית את כל העל ועשית
 את השמים שהמים היו מכסין את (כ"א בל)
 העולם מההובו שפס ועשית להם שיחכסו
 בממנום כלם למקום אחד כן והי חזן מלפניך
 ששכנתך שהיו מליאה כל העולם כלו ששכנתם
 אחת נביתך שיתיה ראוי הוה להיות שם ה"ד
 לביתך נאום קדש ולא תמן מועט אלא לאורך
 ימים : ד"א

ויאמר

אלהים יקונו המים מתחת השמים אל
 מקום אחד ותרעה היבשה רבי תחמוס
 פתח בהאיקרא הנדיק אחד ולין איש שם על לב
 ולאמר חסד לאפסיו בלין מבין כי מפני הרעה
 נאסף ההדיק תמן תנינן כשהקב"ה מסתכל
 בעולם ודוה שחין בני אדם זכאין ורשעים
 הרבה פורחים מעולם חוי עושה דין בעולם אמר
 רבי תחמוס : כעונדא דנופא עס נשמתא עביד
 קביה עס דרע אמר רבי יצחק הוה אמר ליה
 כי האי גוונא כדקייא אינו נשמתא ומייביל
 אינו גופא כד מסתכל קב"ה בעלמא נטיל נשמתא

ולאשתחזי גופא לקשתחזי דכרעא ומחי נטיל נטיל
 לכשמתא דאינון כדקייא וישתחרון גופא דאינון
 חזיבית אמר רבי תחמוס ה"ד ויאמר אלהים
 יקונו המים אלו הכזיקים הנלפסים לנית עולמם
 שהוה מקום א' מיוחד להם למעלתם וכד יתכנסון
 לעלמא דחתי מאי כתיב ותרעה היבשה שהם
 הרשעים בלי נעשה שאין מי שיגין עליה ויכסה
 עליהם כמה דתא אמר ויראלו כל העדה ביי גוב
 אחריו אל תקרי ויראלו אלא ויהאוריהא חזיק
 ח"ר יצחק אמר רבי ואמרי לה חמר רבי יהודה
 אמר רב כל זמן שהזיקים ברוך הוה מדת הדין
 יכולה לשלוט בהם ה"ד ויאמר להם מיהו לולי
 משה בחירו גמזו בשרץ לפניו להשיב חמתו
 מתשחית וכשהקדוש ברוך הוא דוכה לעשות דין
 ברשעים מסלק הזמיקים מביניהם וזו עושה דין
 קמל למה הדבר דומה למלך
 סאה לו פרדס יומא חד עאל לבניה וחמא דהוה
 תמן ככוליה דדריין סגיאין אמר חנא
 בעי לאבערנא לון מהבול זקף עינוהי וחול ורדו
 עבין יילין אמר גביני אינון והדין חשבוך כל
 הדדריין כד יבשו ריחא אינון ונודדין נטל להון
 ועקר להון מן גנא כיון דעקר להון אמ' הדיעדין
 לאעקרא דדריין דגנא ולא בערנא להו מהכח כך
 הקדוש ברוך הוא כל זמן שהזיקים ברוך הוה
 נעשה דין ברשעים גסתלקו הזיקים מביניהם
 אז נעשה דין ברשעים :

שאל

רבי יצחק לרבי אלעזר כד הוה חזירי
 במדברא אמר חנא בעי למשאל חד
 שאלתא חי לאו הוה חטאה אמר ליה ילות חבת
 למשאל באורייתא מה דאת בעי שאל אמר חזירי
 דאמ' קרא וירא אלהים כי טוב אי קודם הפעולה
 הוה ילות הוה וספיר לא מה דאמ' לאחר הפעולה
 משמע דלא הוה ידע קודם לכן עיקר הפעולה
 ותיקונה ויופייה וכשהיתה הפעולה נגמרת
 משמע דהוה מעיין בה כמות שהוה עומדת ואז
 הוה אומר כי טוב דכתיב וירא וחסר כך אמר כי
 טוב אמר ליה לאחר מעשה הוה ואתי צריך למשאל
 דא ודא הוה אומר לרבי נשדחמר רבי יהודה
 כשדלמוד אדם נמעשה בראשית פפולתא של כל
 יום ויום אינו לו לשאול על מה שאינו מצוה ולומ'
 פעולה זו למה נעשית כך בדמות זו וזו נעשית כך
 בדמות זו אמר לו תדע למה וירא אקים כי טוב
 לעשותו

לעשותו ועל כן אל תשאל יותר ועוד כדי להויר
 לבני אדם ולהורגת להם הדרך הנכון כי גלוי
 וידיד לפניו הפעולה קודם שייעשה ולא רצה לר
 טוב הוא זה עד גמר המלח וכך אין ראוי לאדם
 לשבח היכר עד סיומו שמה ימלא בו גרועו
 ויתכנה ויחלו בדבריו . א"ר צרכיה כן ראינו
 בכמה מקומות שנתן הקב"ה הזהרה לאדם להזהר
 ממנו אע"פ שלא היה צריך להזהר בו גלוי לפניו
 אבל כדי לתת הזהרה לאדם הוצרך לעשות כן .
 ת"ח דכתיב ארדה נח וארחיה הכנעקתה הנאה
 אלי עשו כלה וכי לא היה בלוי לפניו שהוא נריך
 ליעת ולחקור לא א"ר נכריה מכאן הזהרה לנית
 דין שאין להם להסמך על דעתם אלא יש להם
 לדעת ולחקור . ולדעו הענין יפה ה"ד ודרשת
 וחקרת ושאלת היטב ואין לך רעות להסמך על
 דעתך עד דהווי יתבי חמו לרבי אבל דהוה אחי
 אמרי ממאריהו דמחני' אחי קריבו גביה שאינו
 האי שאתא אמר כך פסקו: מארי דמחני' דכל מה
 דעבר קב"ה עבר ליה צפקודו על ירא דאמנעב
 אמר לארעא עבדי סך עבדת כמה דאתפקדת
 ולא שניא מיניה אמר למיחא עבדו כך ועבדו
 מיחא עבדתהו דאתפקדו ולא שני מיניה וכן
 לרקייעא כך כה"ג וכד הוה עבדי שום חד מנהו
 עבדתיה כמה דאתפקד הוה חוי ליה קב"ה
 דעבר כההוא גוונא דפקד ליה והוה משבח ליה
 ההוא עובדא ה"ד וירא אלהים כי טוב כלומ' וירא
 שחתו המעשה עשאוהו כמורסוהו והיה אומר כי
 טוב כלומר כי טוב עשה כמה שנכטוהו והוה וירא
 אלהים כי טוב אמר רבי יצחק בלבו שפיר אמרי
 והאי מלה שפיר מכלהו א"ר נכריה לרבי יצחק
 א"כ קשיא מלתא דא מכל מה דאיתמר דאי הכי
 הוה ליה למימ' האי קרא וירא אלהים את כל אשר
 עשו והנה טוב מאד מאי את כל אשר עשה אמר
 רבי יצחק שפיר קאמרת חלו בתריה דרבי אבא
 אר ליה האי מלה אמר להו שפירא היא דא
 וקרא מסייע לן דכתיב את כל אשר עשה בכלל
 ולא נאל' את כל אשר עשו ומשמע אין אמנעבים
 דעבר ואפיקו כל מה דאתפקד הוא עבד ובגיניה
 כתיב את כל אשר עשה . אמר רבי חיילא וירא
 אלהים את כל אשר עשה והנה טוב להיוחס
 עומדים חמי בלוחו קיום ובלוחו הדרך שעשה
 ואלא ושתנו מדרך זו לעולם אמר רב הונא אמר

רב לשלשה קרא קב"ה שמותם צמעשה בראשית
 ואלו הן השמים והארץ והמים השמים . מכאן לן
 דכתיב ויקרא אלהים לרקייע שמים הארץ מכאן
 דכתיב ויקרא אלהים ליבשה ארץ המים מכאן לן
 דכתיב ולמקוה המים קרא ימים ולמה לעשות
 בהם כל מלאכתו ומה שיצא מהם הניחו לאדם
 לקרוא להם שמות . אמר רבי צרכיה כל מה
 שהוציאו השמים והארץ אדם הראשון קרא להם
 שמות שנאמר ויקרא האדם שמות לכל הבהמה
 ולעוף השמיים ולכל חית השדה :

פרשתא ה

ויאמר אלהים תדשא הארץ
 דשא עשב מוריע זרע עץ
 פרי עושה פרי למינן רבי יצחק פתח עורי לבון
 ונולאי תימן הפיחי בני יולו בשמי יבא דודי לבבו
 ויאכל פרי מדיו רבי אבהו אמר כמה יש לאדם
 להרהר צמעשו ולפקוד אות' בכל יום הואיל ונתן
 בו הקב"ה נשמה טהורה לדעת ולהכיר לבוראו
 ולהסתכל בנפלאותיו שהוא עושה בכל יום ויום
 ותאנא אמר ר' יצחק ארבע דחות מנשבות בכל
 יום מארבע רוחות העולם .

רוח מורה מנשבת מהבקר ועד חצי היום
 וכפקי עמיה מההוא אור החמה דחנן
 אור יש למעלה בשערי מזרח וחמה שמו ויש
 בו שלשת אלפים ושבעים וחמש רוחין דאסותות'
 לעלמא והיינו דחנן במתניתא דר' אליעזר דכתיב
 בקר לא עבות כלומ' כשהוא בקר מאן דאית ליה
 מרעין והליים אינו נלכד בעבות וכנגד זה אמר
 רבן יוחנן בן זכאי יש מלאך ממונה מהבקר ועד
 קצי היום כההוא רוחא דאתי ממזרח ומיכאל
 שמו שהוא ממונה ללד מזרח ואמר רבן יוחנן בן
 זכאי הוא מיכאל דכתיב ביה הנה מלאכי ילך
 לפניך ובאשחותא תשכח מיכאל מלאכי ודא הוא
 דאמר קב"ה למשה הנה מלאכי ילך לפניך כלומר
 הנה מיכאל ילך לפניך . ותאנא כשרוח מזרח
 מתעורר לנחל לעולם מאן דאזיל באורח' ויכוין
 רוחיה לאחי עניינא כל דרכתא דברכין ליה
 מתקיימא בהייתא שעתא ויהא חדי כל ההוא
 יומא .

רוח מערב מנשבת מחצי היום עד הלילה
 וכפקי מינה מאור מעין ארבע מאה
 ושתין וחמש רוחין לאפרח עשבין ואילני ויבולים
 ותאנא

ותאכל מלאך ממונה מחזי תיזם עד הלילה ורפא
 שמייה והוא ממונה לצד נוסבר אמר רבי יוחנן בן
 פיו אס כן קושיא איכא הכא דהא תנינן מלאך
 ממונה על הרפואה רפא שמו. ואמרת דאסוותא
 אחי ממונה ומיכאל ממונה עליו ת"ש אמר רבן
 יוחנן בן זכאי כל עובדוהי דקב"ה בני בני נשא
 מטול דישתמודעון ליה דהוא מהו והוא מסוי ולא
 ישון בני נשא לבייהו למלאכא ולא לרררנב וברין
 כך מחליף עידיגין וזמין. דלא יימרין מלאך פ'
 עבד לי האי לא כולא בידיה ופיכך מחליף
 ירוחין עד דילכו קמיה ויתובון וכדין יפקיד ל
 לאסוותא למשרי עליהו וההוא מלאכא דאחפקד
 על אסותא עבדי מה דאחפקד מורעותי דמאריה
 ותא חזי דהמכותא דקב"ה דלא חזי לבר נש עד
 דסלקי עבדוהי במתקלח בני דינא דלעיל' וההוא
 דאחמני על דינא הוא מיכאל ורזמכותא דקב"ה
 דאע"ג דבנייה מטא ליה דינא בידיה ודינ' מטא
 ליה ריפא דאסוותא בכל יומא עד דיכשר אינש
 עובדוהי ויתוב מנייהו קמי מאריה וכדין משדר
 ליה אסותא על ידהי דההוא שליחא דמנשא
 עלוהי.

רוח דרום מנסבת מרישא דליילא עד פלגות
 ליילא ונפק עמיה מההוא אובר החמרה
 מחתן ושבעין וחונס רוחין לדשא ארעא ולחממ'
 קרירותא ומלאך ממונה עליו ואוריג שמי' והוא
 ממונה לכד דרום בההוא רוח' וההוא רוחא כבדא
 על בני מרעין ומחקין ביה והוא טב לעלמא.
 ותאכל בההוא ומנ' דיינין לחייבא כנר' דבהינס
 וכל עלמא שכבין והוים בשונת' ולית מאן דמצלי
 עליהון.

רוח כסוף מנסבת מחזי הלילה עד הנקר
 ותאכל תלת מאה אלפיין רוחין ועלפולין
 אחיון עמיה והוא קשה מכלהון לכולא וטב לכני
 מרעין מסביאות קרירותא ומחמימותא סביא די
 צהון ותאכל א"ר שמעון בן יוחאי בה שעת' נפק
 קב"ה מאינון עלמין סביאין דכסיף נהו ותתי
 לאשתעשעא עם דקיייא בגנתא דעדן וקל
 כרוז' כרין קדמוהי ואמר עורי כסוף וצולי תימן
 כלומר עורי רוח כסוף ואיתער למיתי לעלמא
 ולאפשא כבוסמייה דעדן הה"ד הפיחי גני יזלו
 בשמיין ותאכל' כוון שרוח כסוף מנסב' כחצי הלילה
 נהקב"ה נכנס בגן עדן כל השמים וכל האילנות

שבגן עדן עולים ריחם ומזמרים לפניו דכתיב אז
 ירכבו יצאו היער מלפני ה' א"ר שמעון האי יער
 כמה דאת אמ' אכלתי יערי עם דנשי וכל הנדי'
 כלם נהינס מויו אספקלריא של מעלה וזינוניס
 ממנו ומזמרים לפני יוצרם בג"ע הה"ד יצא דוד
 לבגו ויאכל פרו מגדיו א"ר מנחם מי יאכל סלקא
 דעתין דקב"ה יאכל לזו הכי אלא כמאן דאמר
 ייתי שולטנא ד'ריחא ויפל אושפין' כך כתיב יבא
 דודי לבנו כלומ' כשיצא דוד לבנו יאכל הממתין
 לו ואיזוהו פרי מגדיו הם הנדיקים שהם פרי
 מגדיו של הקב"ה.

תו רבנן משמתחיל רוח כסוף לנשב כל
 השמים וכל הרקיע והיות הקדש
 והאופני' וכל כב' השמי' כלם מורעני' ומחללי' ליה'
 ופונמיס רנה ושכחה למי שאמר ויהי העולם עד
 שכנס עם הנדיקי' כב' עזא בחכו' הלילה
אמר רבי יהודה אמר רב האי מאן דשמתחיל
 קדישא אית ביה ושמע קל תרנגולא קרי'
 בפלגות ליילא דאמר רב יהודה אמר רב בפלגות
 ליילא כד עייל קב"ה בגנתא דעדן ויקח דאשא
 נפיק מצין בגבלי חיומא ואזיל בכל עלמא ומבש
 תחות בדפוהי תרנגולא ובההיא שעתא דחילי
 מקיש בדפוי דא עם דאזקלרי וזא הוא בפלגות
 ליילא ומאן דאית ליה יוסכחננו בלפני ויתבר
 ויקום לאתעסקא' באוריתא חיל קליה זאשחמב
 בגנתא דעדן ואצית קב"ה זכרי קייא אמרין ליה
 מארי' עלמ' מאן הוא דא וזא אחיב ואמ' פלניא
 נשמתא קדישא דאית ביה לעי באוריתא אחיות
 כולכו דהאי ניחא קדמאי מכל שירתא ותשבתח'
 דאמרין לעילא הה"ד הושתב בגבי' כלומ' נשמתא
 קדישא דאת יתבא בההוא עלמ' בין גנותא וטופא
 ואת מתעסק' באורית' בשעת' דא חבדי' מקשיבי'
 לקולך שהוא ערב וה' חיל וכן השמיעני והרימי
 קולך בתורת' ואחן לך שבר חסד בעה"ב אמר ר'
 תנחום ב' ורואה דוד הוה ידע הוה שעתא התנן
 כנור היה תלוי למעלה ממעטו של דוד זכשיה
 תחת לילה רוח כסופי' באה ומנסבת בו ומיד הוה
 קס ומתברר בשירות ותשבחות דכתי' עורה כנודי
 עוריה הנבל וכנור אעירה שחר א"ר ירמא מנא לך
 דרוח כסופית מנסבת בכנור א"ר ינחא מהכא
 כתיב הכא עורי כנודי וכתיב התם עורי כסוף
 מה להלן כסוף אף כאן כסוף והוון כיתין ליה בכל
 ליילא.

ליליא קב"ה וכל זיקייה די בגנת דעדן וזה הוא כחצי הלילה .

חנו רבנו עשה הקב"ה ג' ע למטה בארץ והוא מכון כנגד כסא הכבוד ו

ופרכת הקרת הנורא ותאנא מקום יקוע יש עליו אשר לא שלטה בו עין נביא לראו לא במחזה ולא במראה ועדן שמו דכתיב עין לא ראתה אלהים וילחך ולא ר' ש מאותו עדן שלמעלה ממנו ניוון אוחו הון(נר הגן) שלמטה הימנו ומתדשנים משם כל האילני וכל היבולים וכל הצמחים שבגן ואמר רבי שמעון שלשה פעמים בכל יום מנטף אותו עדן שלמעלה על הגן מכל ריחי טבין וזהו עילאין והנאות וכיסופין ומה הוא ריחא וכסופא והנחת דנחית עלויה נחון כל בעלמ'מניה ותאנא

אמר ר' ש כשלאמר הקב"ה תדשא הארץ דשא מיד הצמיחה הארץ כל יבולין וכל דשאים וכל אילנות שבג' ע נתמלה ואחר כך הצמיחה לכל העולם ואמר רבי יהודה הארץ הצמיחה נכל העולם

והקב"ה הצמיח לב' ע הה' ויטע ה' אלהים גן עדן מקדם אר' ש הארץ הצמיחה (כ' א הוי'יה) הכל והקב"ה נירר כל דמעלי מנייהו ושחלן בגן עדן וממה דנחית מעדן כלס כוונים הה' ישבעו עני ה' ארוי לבנון אשר שס כפרים ויקנו מאן

אינון כפרים לין אינון זיקייה דקב"ה פביד להו בדפין דכפרין לאתעופפ' לעיל' במניע וסוכלתנו ולסלק' להו להווא אחר דבניז להון דכתי' ביה עין לא ראתה אלקים וולתך יעשה למחכה לו . א'ר

יהודה הולידה הארץ דשאים המבדלים לאחר כך וצומחים לעשות כורך העולם וכל העשבים של רפואה לרפאת בהם הבריו' כלס הולידה והצמיח' הארץ בנת אחת א'ר יהודה בר שלום צו ניום

שנבראו שמים וארץ צו ניום עשו כלס תולדותם ולא חסר מהם כלום משמע דכתיב אלה תולדות השמים והארץ ואימתי נעשו תולדות אלו ניום עשות ה' אלהים ארץ ושמים דייק' צו ניום נעשה כל צרכי העולם ולאח' כן גלה אוחן בכל יום ויום

ונתן טעם לכל דבר ודבר בואותו הארץ צו ניום וכן אמר ר' יוחנן צו ניום שנברא' הארץ צו ניום הולידה והצמיחה כל תולדותיה והיו כלס גוונות תחתיה עד שאמר לה הקדוש ברוך הוא תוצא הארץ תברא הארץ לא כלומר אלא תוצא הארץ דבר שהיה גמון בה והוציאה' כל דבר ודבר בואות

הטבע הראוי לה להוליד ולהוריע מהם כדומיה להם הוא הוא דכתיב למינה . אמר רבי יהודה

כך עשה הקב"ה לארץ כנקמה זו המעוברת ואחר כך מוציאה עובדיה ממנה כך היתה הארץ בשעה שנבראת נתעברה מהיסודות כלס שנכנסו בה והם הוציאו כל תולדות שלה . אמר רבי יצחק כוורין של שליח דאשה דמלייאן מן זרעא דבר כשא דלית ביה היסודות כלס כך הארץ צו ניום שנבראת צו ניום נתעברה מכל מה שהולידה דכתיב בראשית ברא אלקים את השמים ואת הארץ ומיד והארץ הית' תהו ובהו ואחך ורוח הרי' ככלא ארבעה יסודות .

אש מים רוח חשך ואע' הולידו כל תולדותיה ומאלו נתיסודו כלס וכל התולדות נתהוו מכוחות אלו אמר רבי אלנא בוצ'יתא דארעא מלייא זרעא כנקמה מאינון מייא דלעילא ומתעברא מנייהו כמקמא דמתעברא מן דבורא

שאל רבי חגי רבני דוסתאי אמר ליה הא כתיב ותוצא הארץ דשא עשב מוריע זרע עץ פרי ענשה פרי למינו אי ארעא אפיקת

אילנין ופירין מה כתיב לאחר כן וכל שיח השדה טרם יחי' בארץ וכל עשב השדה טרם יצמחו וממ' טרם כתרבמו אמר ליה כך הוא אבל כותח' להוליד בואותו הונון לא היה להם ומפני מה מפני שלא המטייר ה' אלהים על הארץ ואיד לא היה שיעל מן הארץ שאלמנא היה כך כל כחותם היו להוליד ולהצמיח אבל מפני זה לא היה בארץ הכח המוליד . רבי יצחק אול לבני רבי זירא עאל

לבייתיה אשכח דהוה מטייל בהווא גנייה כותח' ואמר ובני קני חותן משה עלר מעיר התמחים מה חו בני יתרו לסלקא מתמן ואמר רב יהודה אמר רב שקולת היתה יריחו כנגד כל ארץ ישראל

מרוכב התעובדים שהיו בה דאמר רב יהודה אמר רב למה נקראת שמה יריחו על סה הריח אמרין בני יתרו חנן כרייבין לאתעסק' באורית' ואוריו' אינה כריכ' תעבובי' ניקוס מכלן לטורא ונתעסק באוריותא א'ר זירא ידענא על מה אתכוונת

אלא בני יתרו עד כשן לא היו ידעי באוריותא וצריכי לטורא אבל אלנא ידענא באוריותא וצריכנא כחותא לשמעתא אמר ליה מאי דכתיב ותוצא הארץ דשא אמר ליה הוציאה הארץ כל התולדות

פתח רבי אלעזר פומיה ואמר אשריך ישראל מי כמוך עם נטע בה' מן עורך ואשר חרב באותך וכי גלותו של ישראל חרב הוא לא' הוא חרב לבשו אחיהבת דכתיב ועל חרבך חזיה אבל ישראל לא אלא הכי שמענא מאנני דלין אינון תלמידי חכמים דכר שמעני מלה ולא אחיישב לנכחון דלינון מגיהון דא עם דא כאינון דמגיחי קרנא חרנא ובעיון לקטלא דא לדא ומלה דא דאמר חרנא כך הוא וכן גורנא ברזא דמגיחייתא דילן דכד ברזא קב'ה לשמשא ולסיירא ברזא יגל שמשא דאתחור למהי שולטנא דעשו ובגוד על סיהרא למיחב למהי בעלמא דין שולטנא דיעקב ומני עליהון דרבינו תקיפין עד דייחון תרין א מייא ליין זההון דברנא דחמני על סיהרא בבין אומה דיעקב בעל מן הודשא בריך הוא דאיתיה שולטנא לסיירא בעלמא דין כלומי חומה דיעקב אמר קב'ה וכי מה בעינא אומה דיעקב אלא בעלמא דא יי ושלטנא לה על כל אומינא אבל בעלמא דין כבי ומעטי את עצמך ואשתעבדו בבליחא למוכי בעלמא דאחי כד אחי אומה דיעקב אתרעמי קמיה דקב'ה על דאיתנא מנהון שולטנא ואחיהבת לבשו אמר להון קב'ה וכי מה אתון בעלן שולטנא דעלמא דין דהא אלא ערנא לשלטנא לכו בעלמא דאחי על כל אומיות ובג' הקריבו עלי כפרה כלומר על אותה הנטחה שאני ערב בו הקריבו כפרה ואתעסקו באורייתא ועלי לתת לכס שכר טוב ועלי להשליט אתכם על כל האומות שעל כף מיעטתי את הירח בעולם הוא אחא דני יוסה חמוי ושקיה ברישיה קרא לברתיה ואמר לת קוטפיוא (לא קוטפיה) דהירוחא ובוצרנא דאחפראטא בטוון אית בגך זכאה לתת זכאה חולקך זכאה הוא חולקי בעלמא דין דזכרנא למחמי כך רבי יוחנן אמר וכו ישראל נהיר להון קב'ה ולית אינון דריבין לבוצרנא אחרא דכתיב והיה לך ה' לאור עולם אמר רבי אבהו ישראל כיון שנתחלק להו שולטנא מונין חושבנא לסיירא דבה מינון (לא מנהגין) ישראל הו שבחן הה' הקדוש יפה דעתי מנהגתי מן רועה כלאן יוסף ומנין איין כך דלא אשתכח בה גרעל' מן מועדין וזמנין ד'א הנך יפה דעיתי ומוס איין כך חטו רבנן בארבעה פריקים בשנה העולם נידון אמר רבי אלפסנדראחי

התולדות שהיו נהויה גנוים בה לחון ולא היו בהם כחמה עד שהמטיר הכ' על הארץ ועמדו כל התולדות בכוחם שלמה וכתיב וירח אלהים כי טוב
פרשתא ויאמר אהים יהי מאורות ברקיע
 אהים להאיר על הארץ
 חמון תניכן אמר רבי יצחק בר יעקב מאי דכתיב בלך יפה רעיתי ומוס איין כך תא חוי כשנרא הקב'ה לת עולמו עשאו מאותו האור הנאצל מלמעלה וברא השמים מאותו הרקיע הראשון שהכינו הקב'ה ובראו בתחלה ואותו הרקיע הוליד כל שאר הרקיעים שנתהוו ממנו ואמר רבי יהודה אמר דב' אותו הרקיע הוליד כל המאורות מאותו האור שנקבל מלמעלה וכשנרא הקדוש ברוך הוא אותו דקיע נטל את המאורו והניחם באותו דקיע הנקרא דקיע השמים אחיו הרקיע נתהוה מן השמים אחר רב יהודה אקרי רב הרקיע העליון הוליד השמים אשר תחתיו והשמים הולידו הוי דקיע וברא דקיע השמים ונטל הקדוש ברוך הוא הני מאורות ובהם זו הה' דויחן אהים אהים ברקיע השמים אמר רבי יצחק עשה הקדוש ברוך הוא הני מאורו והניחם בזה הרקיע להיות נמשל על הארץ ולהשתמש בהם הבריות וכשנראם נתנו אורם שניהם כזוה אמרה הלזנה רבינו של עולם איין כך להתנהג בשני כתיבים כזוה מה עשה הקדוש ברוך הוא המעט את והיינו הכפרה של שעיר ראש חדש שנאמר בו לה' אמר רבי יעקב בצמא דוכתי חנינן דא ולא אחיישבא בלבאי עניינא כד אחא רב נחמן אחי ושייליה אמר כמשמעו אמר ד' יהודה לרבי יעקב כלומר אתה ירועה לעבור על דברי חביריך אשתיק

רבי יוסי ב' שמעון בן לקוניא אחא למחמי לרבי אלעזר ב' שמעון חזניה
 נשקא ברתיא ושקלא ידוהי לנשקא אמר לה לבי ומעטי את עצמך מקמי בעליך דאיהו קדישא שמע ד' אלעזר אמר כען אלא מדכרנא מלה חד דאיהו מרבנא יקרא דאיתמר על סיהרא כד תנינן דקדושא בריך הוא אמר לסיירא לכו ו ומעטי את עצמך דחשבה סיהרא דלה אחיהבי שולטנא אמר ליה דמוה לא כך שמענא וכן היא מעבר בלבאי בגין דלא אגרי על דעתוי דנברא

אלכסנדראי וכי לא מידן האדם אלא למרקין
 אלו והא כתיב והסקרנו לבקרים לרבעים תבחנו
 ואמר רבי יצחק אין לך בכל רבע ורבע שאין
 הקדוש ברוך הוא משגיח עליהם בכל מה שהוא
 עושה ותמן הכא דבאויבנה פרקין בשנה הוא
 אמר רבי אלכסנדראי הדרי בי מלה דאורייתא
 בעניינא דא בעניינא דההוא מלה דרבנן דפסק'
 אמר שקידה ובחינה ורבנן אמרי דינא ומשמע
 דקודשא בריך הוא משבח בכל יומא ויומא בעלמ'
 אבל מידן דינא עד ארבעה זמנין אלון למידן כל
 עלמא וכלהו דינין אלו בגיניהון דבני נשא עביר
 ק"ה דינא בעלמא .

בפסח על תבואה מאי קא משמע לן אמר
 רבי יצחק על תבואה משא דאמר רבי
 יצחק בשנה שעברה נתן להם הקדוש ברוך הוא
 תבואה סיפוקא דעלמא לא מעשרין ליה בני נשא
 לא יהי למדכא מניה למסכניו וליתמי ולארמלתי
 כד אתי שתא דא לאין לכל עלמא על ההוא
 תבואה דהוה בשתא דעברה .

בעצרת דין את העולם על איזה עון על עון
 פירות האילן שלא המתירו שנות

עירלחם ושלא היחוס בשביעית עליו ולבר :
בראש השנה דן כל העולם כל שנות בני
 אדם והנשמות ופוקר אותם ודן אותם
 על כל מה שעשו כל השנה כלה ותאלף אפילו
 צעדיה של אדם במיץ. ונאין בדין גלותו היום
 יהי' וכל צעדיו יספור תלמי ר' יוסי שלש כחות
 עכסין ליום הדין כת צדיקין גמורים כת רשעים
 גמורים כת בינונים וכנגדן שלש כחות בלדס כח
 הנשמה הקדושה וכח המתלווה וכח המניעה מאי
 כח המניעה אמר ר' יהודה כח המגדלת והמניע
 את הגוף בכל צרכיו רבי יוסי בן פזי אומר על
 יוראה דחמנותו של הקדוש ברוך הוא אף על פי
 שבית דין של מעלה באין לעמוד בדין ולדון את
 הבריות ולהורות לפני הקדוש ברוך הוא זכות
 וחובה של בני אדם דתלמי רבי יוסי בן פזי שלש
 כחות של מלאכי השם עומדין על הדין גיוס
 ר"ה יש מהם שהם מריים זכות לגוניה ישי מהם
 מורים חובה לרעה ותא חוי דחמנותו של הקדוש
 ברוך הוא שנתן עצה להכלל מן הדין דתניא מאי
 כתיב וזכרון תרועה לא אכחמנא וכירה לתרוע'
 ה' הוי דאמר רבי יוסי כתיב וזי קבולן מלחמה

בארצכם על השר ובו והרעותם ובו' וזכר לתרוע'
 זו אמר הקב"ה הריעו לפני בתרועה ? שהיא
 זכרון אותה התרועה מיד ונושעתם מאויביכם
 כההוא בוונא מאויביכם מאן לינון אלו הם
 המורים חובתם של בני אדם דתניא אמר ר' אבהו
 אמר רבי יוחנן מלאכים יש המורים חובתן של
 בני אדם ומלאכים יש המורים זכותן ואפי' אמרי
 אלק מורה זכותן שנקין ליה הה"ד אס יש עליו
 מלאך מליץ אחד מני אלק וכתוב בתורה ויחננו
 ויאמ' פדעוהו מדרת שחת וגו' ובי יש מלאך משטין
 זכותו של אדם אמר ר' שמעון חס ושלום שמלאך
 משטין זכות אלא יש מלאכים ממונים לעיין
 ולהורות בחובתו של אדם בכל שעה שיעבור והם
 מורים אותו דבר שנכסחו ביוצא בדבר וכל צדא
 השמים עומדים עליו מימינו ומשמלו מאי עליו
 עליו של אחרת שהיו מעייני' בדינו מימינו ו
 ומשמאלו וכי כו' אלו מימינים לזכות ואלו משמאל'
 כף לצובה א"ר יהודה א"ר מפני מה ר"ה דין הגוף
 והנשמה מפני שנו נולד אדם הראשון ובו ביום
 געשה גוף ונורק' בו נשמה ובו ביום בירדו ונקבע
 הדין לדורות .

ובחג בדונין על המים על שש מצוים בנטיול'
 ימים ועל ששה מזולגים במקלות
 ובתורות שהם במים ועל כך בדונין על המים גל
 עבין המים אמר רבי אחא בר' פריקים כמו בן
 האדם כחן זו ביום שמהרהר קעבירה ובזמן
 שעשה וציוס ראש השנה ובעולם הבא ר' אבהו
 אמר בזמן שעושה העבירה ובזמן שיחנה דלאמר
 רבי אבהו כיון שיחלה האדם סלקין ליה לדינא
 ובזמן שמת כשיצאה נשמתו ממנו ובעולם הבא
 אמר רבי יאודה בטחון הצדיקים ושמחתם
 וכשיוצאין מן העולם הזה כשדרון מעשים ופסבאין
 לעיין כנשמה אין מיחוי פידה ומש' אומרין לה
 בלך יפה רעיתי א"ר אבהו הצדיק אומר זה על
 הנשמה שבו כלך יפה רעיתי מנהיגתי דלא
 אבאית לך בעובדין בישין דכתיב ומוס אין פך
 ד"א ויאמר אלהים יהי' מארח למה חסר'ן אהרבי'ן
 תפלת הצדיקים שיצאו מהעולם הזה כדי שלא
 יתעכב שרס לעולם הבא דאמר רבי יהושע בן
 לוי מאי דכתי' ודמות כמר ר"ה אדם עליו מלמעלה
 זו מגבלתו של צדיק' שהם למעלה על כל המעלה
 מאי עליו אמר ר' יהודה ההוא דכפי' ביה ועליו

ייראה דמות כבוד ה' ואראה ויפול על פני ארר
ה' כי רחוק הוא יעקב שמעלתו למעלה הה' ד'
כמראה אדם מאד משמע כתיב הכל עליו וכתוב
התם ויעל מעליו אלהים אמר ר' מייא בר יעקב
אין לך בכל לילה ולילה שאין הכרוז יוצא ואומר
עלו הסידים בואו וברכו לינורכם הה' ומסדיך
יברוכה כבוד מלכותך יאמרו ובגותך ידברו
ולמה להודיע לפני האדם גבורותיו וגו' .

בכה רבי יוסף ואמר ווי דבר בריה דר' חייא
רבה חזיל כדון כטליה בירוי ואזלו אמר
ליה רבי יוסף קיימא ברימא הית לעי עם אבד
אמר בפרשת יהי מלואות מקיפם האלים הדין
לעי אמר ליה מה היה אמר אבד בפרשתא :

פתח ההיא יעקב פתחיה ואמר בלד חפורה
שרים כרוה נדיבי העם במחולק
במשענותם תאלף שלם מתנת טובות נתן הקדוש
ברוך הוא לישראל על ידי שלום רועים אמיס משה
אהרן ומרים בזכות משה היה המן יורד לישראל
בזכות אהרן היו עמני כבוד הולכים עם ישראל
בזכות מרים היה הנבל הולכת עומס מתה
מרים פסק הנבל מת אהרן נטלו עמני כבוד
היה הוא דכתיב וירחו כל העדה אל תקרי ויראו
אלף ויראו . מתה מרים פסקה הנבל נכ"ל

דכתיב וישב העם בקרם ותמת שם מרים וכתוב
בתיבה ולא היה מים לעדה ובזכות משה חורר
שלאח וזהו אמר אבוי תלתיהון בליפין ברקיעא
דיוקנהון לאנהרא וכוחהון על ישראל הה' דיתן
אותם אהים ברקיע השמי' להאיר על הארץ ומכ"ל

דתלתיהון (כ"ל דיוקנהון) בליפין ברקיעא
דהא חנן ככלהו כתיב על פי הזמרים לא כתיב
על פי ה' דלאו אורח ארעא לא אמר אבוי בכלה
כתיב שם ותמת שם מרים וימת שם אהרן וימת
שם משה כתיב הכל שם וכתיב התם ויהי שם עם
ה' מנה הלן עם ה' אף באן עם ה' דתן למה מת

משה נחוצה לארץ לבורות דבזכותיה יתקיימו
מתי מדבר ואמר אבוי אמר משה לפני הקב"ה
דכונו של עולם אכנס לארץ לקיימא פקדיך
דהא כתיב כי תבאו אל הארץ והיה כי תבאו אל
הארץ ותמן הוא קיומא דפקודיך אמר ליה מה
דאזרת שלים לך ומה דיעבדון ישראל בלד עבד
קדיש יהי חולק עמהון הה' לכן חולק לו ברי

אלו וכלאין דישראל ואת עבומים וילק שלל אליהן
אבלתא ולמה תחת אשר הערה למות נפשו דאמ'
רבי מייא סבוי לא אשכחא רבייא דמטר כשביה
על עאניה כמשה דלמו' עתה אס תשא חטאתם
ואס' אין מחני כל מספרך אשר כתבת מלי מחני
כל מן

הוא חשון על נפקי יריכיה דיטעע בדרון תחותיה
דעשו עד דהו אזלי שמעו קל יעקב בנורא דהיה
אזול וכני אמר רבי יוסף ניזיל בביה דהא לא
מסתפינא דהא תנן לחד מתחוי ומזיק לתרי
אחוי ולא מזיק אלו לבביה וינוקא הוה כבי כד
מטו גביה אמר רבי יוסף בני דמארי עלמא און
דהווא דאקדי שמה חר' על תרי בתחותא

תלת דימינן ברוח דארבע בליפן על חד תרין
ואתקדי על חיותא קדישא מאי טעמא אמר ר'
יוסי אכי דחייטינן שמה שד הוא ואינון מסתפו
משמיה דמארי עלמא סביה האו ינוקא כד שמע
אלה דא חתיב ואמר יודאי אלא ובר בריה דרבי

הוא חשון על נפקי יריכיה דיטעע בדרון תחותיה
דעשו עד דהו אזלי שמעו קל יעקב בנורא דהיה
אזול וכני אמר רבי יוסף ניזיל בביה דהא לא
מסתפינא דהא תנן לחד מתחוי ומזיק לתרי
אחוי ולא מזיק אלו לבביה וינוקא הוה כבי כד
מטו גביה אמר רבי יוסף בני דמארי עלמא און
דהווא דאקדי שמה חר' על תרי בתחותא

תלת דימינן ברוח דארבע בליפן על חד תרין
ואתקדי על חיותא קדישא מאי טעמא אמר ר'
יוסי אכי דחייטינן שמה שד הוא ואינון מסתפו
משמיה דמארי עלמא סביה האו ינוקא כד שמע
אלה דא חתיב ואמר יודאי אלא ובר בריה דרבי

הוא חשון על נפקי יריכיה דיטעע בדרון תחותיה
דעשו עד דהו אזלי שמעו קל יעקב בנורא דהיה
אזול וכני אמר רבי יוסף ניזיל בביה דהא לא
מסתפינא דהא תנן לחד מתחוי ומזיק לתרי
אחוי ולא מזיק אלו לבביה וינוקא הוה כבי כד
מטו גביה אמר רבי יוסף בני דמארי עלמא און
דהווא דאקדי שמה חר' על תרי בתחותא

ייראה דמות כבוד ה' ואראה ויפול על פני ארר
ה' כי רחוק הוא יעקב שמעלתו למעלה הה' ד'
כמראה אדם מאד משמע כתיב הכל עליו וכתוב
התם ויעל מעליו אלהים אמר ר' מייא בר יעקב
אין לך בכל לילה ולילה שאין הכרוז יוצא ואומר
עלו הסידים בואו וברכו לינורכם הה' ומסדיך
יברוכה כבוד מלכותך יאמרו ובגותך ידברו
ולמה להודיע לפני האדם גבורותיו וגו' .

תנו רבנן זימנא חרס הזה חזיל רבי יוסף
בארורא פגע ביה רבי ירמיה
(כ"א חייא) ואזלו כחדא פגעו כהווא טורא
והוה טורא חזיל עליהון אמר רבי יוסף לרבי
ירמיה (מייא) נימא מילי דאורייתא וניזיל אמר
רבי חייא בודאי דאמרי חבמי מתניתא שמשא
דהוה דיעקב עד כמה להוי דא ח' יוסף חיימא
לך מלה דהוה אמר אבא דהווא שמשא וכהורא
סביאה דהוה ביעקב גביה הווא לכדיקים לעתיר
לבא ולא דא הווא שמשא אלא דא דמשמאין בה
בנויה דעשו ואחבזר דיטעעבדון בנויה דיעקב
תחותיה ביה שעתא היה עבד יעקב אמר מארי
עלמא הא נהירוא דלי אחייהבתא לעשו יתה
בת קול ויאמרה ואתה אל תירא עבדי יעקב וגו'
וכהירוא דילך לך אגבינו ולכניך אמר אורינא
ליה בה שעתא חפיק קודשא ברין הוא ההוא
שמשא דמיי ליה יעקב ולא ברנש אחרא הה' ד'
וירא לו השמש אורו השמש שהיה בנו כאשר עבר
את פנאול אמר רבי יוסף כשנאם שרו של עשו לו
משמע ולא לאחד ואף על גב דיעקב אחתי
למחוייא ונאמר ברבא דעשו מה כתיב ביה והוא
אלע על יריכו ח' אחא נהורא נהיר אבל לביה

הוא חשון על נפקי יריכיה דיטעע בדרון תחותיה
דעשו עד דהו אזלי שמעו קל יעקב בנורא דהיה
אזול וכני אמר רבי יוסף ניזיל בביה דהא לא
מסתפינא דהא תנן לחד מתחוי ומזיק לתרי
אחוי ולא מזיק אלו לבביה וינוקא הוה כבי כד
מטו גביה אמר רבי יוסף בני דמארי עלמא און
דהווא דאקדי שמה חר' על תרי בתחותא

תלת דימינן ברוח דארבע בליפן על חד תרין
ואתקדי על חיותא קדישא מאי טעמא אמר ר'
יוסי אכי דחייטינן שמה שד הוא ואינון מסתפו
משמיה דמארי עלמא סביה האו ינוקא כד שמע
אלה דא חתיב ואמר יודאי אלא ובר בריה דרבי

הוא חשון על נפקי יריכיה דיטעע בדרון תחותיה
דעשו עד דהו אזלי שמעו קל יעקב בנורא דהיה
אזול וכני אמר רבי יוסף ניזיל בביה דהא לא
מסתפינא דהא תנן לחד מתחוי ומזיק לתרי
אחוי ולא מזיק אלו לבביה וינוקא הוה כבי כד
מטו גביה אמר רבי יוסף בני דמארי עלמא און
דהווא דאקדי שמה חר' על תרי בתחותא

תלת דימינן ברוח דארבע בליפן על חד תרין
ואתקדי על חיותא קדישא מאי טעמא אמר ר'
יוסי אכי דחייטינן שמה שד הוא ואינון מסתפו
משמיה דמארי עלמא סביה האו ינוקא כד שמע
אלה דא חתיב ואמר יודאי אלא ובר בריה דרבי

הוא חשון על נפקי יריכיה דיטעע בדרון תחותיה
דעשו עד דהו אזלי שמעו קל יעקב בנורא דהיה
אזול וכני אמר רבי יוסף ניזיל בביה דהא לא
מסתפינא דהא תנן לחד מתחוי ומזיק לתרי
אחוי ולא מזיק אלו לבביה וינוקא הוה כבי כד
מטו גביה אמר רבי יוסף בני דמארי עלמא און
דהווא דאקדי שמה חר' על תרי בתחותא

תלת דימינן ברוח דארבע בליפן על חד תרין
ואתקדי על חיותא קדישא מאי טעמא אמר ר'
יוסי אכי דחייטינן שמה שד הוא ואינון מסתפו
משמיה דמארי עלמא סביה האו ינוקא כד שמע
אלה דא חתיב ואמר יודאי אלא ובר בריה דרבי

הוא חשון על נפקי יריכיה דיטעע בדרון תחותיה
דעשו עד דהו אזלי שמעו קל יעקב בנורא דהיה
אזול וכני אמר רבי יוסף ניזיל בביה דהא לא
מסתפינא דהא תנן לחד מתחוי ומזיק לתרי
אחוי ולא מזיק אלו לבביה וינוקא הוה כבי כד
מטו גביה אמר רבי יוסף בני דמארי עלמא און
דהווא דאקדי שמה חר' על תרי בתחותא

תלת דימינן ברוח דארבע בליפן על חד תרין
ואתקדי על חיותא קדישא מאי טעמא אמר ר'
יוסי אכי דחייטינן שמה שד הוא ואינון מסתפו
משמיה דמארי עלמא סביה האו ינוקא כד שמע
אלה דא חתיב ואמר יודאי אלא ובר בריה דרבי

הוא חשון על נפקי יריכיה דיטעע בדרון תחותיה
דעשו עד דהו אזלי שמעו קל יעקב בנורא דהיה
אזול וכני אמר רבי יוסף ניזיל בביה דהא לא
מסתפינא דהא תנן לחד מתחוי ומזיק לתרי
אחוי ולא מזיק אלו לבביה וינוקא הוה כבי כד
מטו גביה אמר רבי יוסף בני דמארי עלמא און
דהווא דאקדי שמה חר' על תרי בתחותא

אין עלמא דין ומן עלמא דאפי לקיימא תחת חשר
הצרה למות נסאו וחת שושעים נמנה שנקבר עם
מתו מדבר דהו חייבין קמי קודשא בריך הוא :
והוא חטא רבים נשא שלא זן משם צד שמחל להם
הקב"ה ולפושעים יפגוע והצדקה תפלתו עליהם
ועל כדן תתיוון בליפין לעילא אחא רבי יוסי
וצסקיה וזרכניה על כחפיה תלת מילין וקרא:
עליה וכל בני למודיה .

חאני רבי שמעון בא וראה השמש לא עשאו
הקב"ה אלא לשמש בני אדם ת"ח בתלת
מאה ותשעין אצרי דישובא דארעא אוילאמשא
זסליק ונחית ומדרבו ומעלו ידועות יש לו והיינו
דבתיב האני משיב את כל המעלות אשר ירדה
במעלות אלו אמר רבי יוסי היך הוא סליק אמר
רבי כב תנינא ומריהון דמתיבתא דעלמא גבל
הוא ככדור דא וכד נפיק ממורח אויל בסגלגלות
עד דמטא לתחת וכדן אתעביד רמא ובההוא
שעת אויל ונחית בגלגלין דמדרבין ידוע ונחית
וסבב כל ארעא ושוכא וכד נחית ומתכסיא מינן
דמא לזוכר לאינון דרין תחת לן לפוס יישובא
וסגלגלתא דארעא וכדן אויל ונחית ומפריש בין
מיא התחתיה דמיא (כ"א דימא) דאוקיינוס ובין
מייא דאזלין לעילא ומפריש במציעתא דמייא
לאשכב סילווא דמייא דנפיק מביהים ולא יעבר
לבוקא בני נשא ועל דא נא אתקרי שמשא אלא
לשמא לבני נשא דעב כך אתקרי שמשא שמשא
דמשמש לבולא אמר רבי אלעזר אלאמלא דמחי
שמשא בימא דאוקיינוס היה סריף ואוקיר לכולי
עלמא סליק מתחות ארעא דישובא ונגע (כ"א
זמגע) לההוא דרגא דאתקרי קרבוטא בלשון יון
ומההוא רבא שרי למיסק לעילא וקל בגלגוהי
אשתמע לכונהו ריקעיה במטלונהו למיזל עם
סירתיה והוא אמ' ולא הוה בר נש דשמע ליה בר
מינה דהוה מהימן מלכא ויהישב דמשמש ליה
וכד איצטרך ליה יהושע והוה שמע קל נעימות'
זנהימתא דשמא נא וכול ניה למיסכל מה כתי'
ויאמר נעני בלי ישרא שמע בבצעון דום מאו דום
דום מלומר שירה דום מקל נעימותא ונהימותא
דיגד דהוה שמע קל מטלונהו במטלונהו
אימה רבי בא היה מזה והרבעין מטלנין עביר
שמשא בחושבן שמע בין ימנא וליליא ואחמר
לב עי נמו חרנות' ולמאי אצטרך לרכבא ולחממא

ארע' ולדש' עשנין ויבולין ולאזמא-פמדין ואזלנין
אמר ר' יהודה תא חוי בההוא גוונא דלעיל עביר
קב"ה לתתא מה לעילא הוה שמיא חף לתתא-הוה
שמיא ולמה אתקרי שמים אמר רב יהודה אש
ומים א"ר יצחק מהכא עושה שלום במרומיה
במלאכיו לא כתיב אלא במרומיו על דאינון אש
ומים ועושה שלום ביניהם כהאי גוונא לתתא אש
ומים וחור הרקיע מותח ומחמם האדמה
ומחממות האש והשמש ומוריד הקדוש ברוך הוא
המים על הארץ ומקרר האדמה וסייע לחימות'
דמתתא והאי והאי מוילדין ומחמין לארע' וכולנה
ברא קב"ה לתועלתא דבני בא' .

רבי אבהו ורבי חייא זרבי נתן הוה אויל
באורמא אמר רבי נתן לא תסתון על
אלין מאריהון דמתניתין דבירת פומהון כבודת
מלאכין קדישין ואנא דכירנא מה דאמר דהאי
שמא אתאכל בהירותיה מזיוא דאספקלריא
דלעיל והאי בהירות' לאו דיליה הוה משא דכתיב
יהי מאורות הוה ליה למי' יהי אורות מלאמאורו'
אמר רבי זירא מן אורות מ' תוספת לשמא
כלומר מן אורות ותיבותא הוה אורות אמר רבי
חייא אל חתמה עליו דהא תורה אתאכל
מחכמת דל' ילא ושמיא אתאכלו מההוא ריקיע'
עילאה דעל דיש חיותא וכהאי גוונא כד מסתכל
בחכמתא כל מה דלעילא וחתא אתאכלו
דא מן דא ודא מן דא וקודשא בריך הוא על
כלא ומן כורסי יקריה שריין לאתאכל דא מן דא
זכורסי יקרא מניה וכלהו בלא חשיבין לקבליה
דהא הוה דכתיב וכל דיורי ארעא כלא חשיבין
אמר רבי אבהו לא תקשי לן האי דהא רישא מינן
בהבדל שרי בקדמית למילע' באורית לתורבמנא
ותורבמא לדסמיכי גיה ודסמיכו ליה בקסיוכ
ליה אשתכח דכד מסתיים שמעתא דכלהו תליין
מן רישא וכהאי גוונא תשכח לעיל ולכלהו עלמין
ואמר ר אבהו משה איתכל מזיוא עילאק יהושע
איתכל ממשא וקני' אתכלו מיהושע נביאי אתכלן
מוקנים משיאום ורשא דעמא אתכלו מנביאים
זכלהו דא עם דא עב דהו אויל פגעו בית בבני
אלעזר אמרו הא חז מלינון מארי דמתיבתא
אתא אמרו ליה ודאי דאמרינו דשמא אתכל
בהירותיה מזיוא דאספקלריא דלעילא אמר כך

קנא

פתח

פתח

ואמר מעין בני צל- מים חיים ונולי'
 מן לבטן קראיה מעין ואחר כך באר
 ואחר כך נזולים כהוא פסוקא אית לאסתכלא
 דהאי מעין אסתמיר מן בירא ו'בירא מן נזולים
 ונזולים מן לבטן למיכרע דכלו איתכלו דא מן
 דא ולא מן דא כך הוא שמא לאו נהירות' דיליה
 הוא אלא אסתמיר מן מוטא דיוותא דנהיר לשמא
 צהא הני במתניתין דילן אוד שברא הקדוש ברוך
 הוא בתלה היה אדם רואה בו וצופה מראש
 הצולם ועד סופו תא חוי נהירותא דשמא הוא
 מן משתין אלפיין ושבעין וחמש מולקין מהאוא
 נהירותא דאספקלריא דהוא נהירא דאתגניו
 דאפילו כהאי נהירותא דשמא לית חיריש יכיל
 לאסתכלא ביה כל שכן כהוא נהורא והא אמרין
 דחש ויתכל ביה מריש דעלמ' ועד סייפי עלמא
 אלא הכי גורכא במתנית' דילן דבהוא נהירותא
 יכיל לחיש למנדב ולמחוי כנהירו דאסתמא כל
 מה דהוא וכל מאי דיהוי מרישיה דעלמא עד
 סייפי עלמא והוא אתגניו לצדיקים לעלמא
 דאתי מאי לעלמא דאתי כד יפוק נשמתא קדישא
 מהאי עלמא ויזיל בה לעלמא דאתי ת"ח כתיב
 ויה שם עם ה' ארבעים יוש וארבעים לילה לחם
 לא אכל ומים לא שתה מאי טעמא מאו' דאתגני
 מהו' זיווא וזע"ב דנחית מחמ' והוא נהירותא
 לא נחית עמיה לא שוו יכלי לאסתכל בנאפו
 רמא ממה דאסתכל בקדמיתא כד הוה חמין
 ואשתארו אנפיה נהירין כהאי שמא . סטו רבי
 אלעזר לאורחיה ואינון אמרו לרבי אלעזר זכאין
 אנתון מארי מתניתא דבאר גבוי דמשה היתון כד
 אתיהב . אורייתא על ידה אולו רבי חייה ורבי
 נתן ורבי אבהו לא בעא לאתפרשא מניה אול
 עמיה לאורחיה .

פתח

רבי אלעזר פומיה ואמר ויהאמר אלקים
 יהי מאורות תא חוי עבד קב"ה תמיסר
 ריקיעין דנטלין למטלניהון וסמדין כל עלמא וכל
 מן מתעבכ ההוא שיעורא דאתיהיב ליה מן
 מאריה וכל אשתלים ההוא ריקיע' ההוא שיעורא
 אחרש בעלמא פתגמין סבין רבדין סביאין
 וחשבין בדעתיהו אמן טפשא דלכא דבסחרות'
 דהוא ריקיעא דאעביד דא ולא כך הוא דהא כל
 יומא יומא אחרש קב"ה ג' עתון סעודתא

הסתמיר פמה בראשית) מצפרא עד למשא
 פתגמין עילאין רבדין ותקיפין וזמנין דאשלים
 ההוא ריקיעא מטלניהו וערע בעלמא גורת
 מלכא עילאה וחשבין טפשו ליכא דבניי ההוא
 ריקיעא הוה וצדיקין לבאין בטפסותא ועבד קב"ה
 להארא ריקיעא רביעא חלמ' ביה שמא ואסתמיר
 כל עלמא בעירתי וזמנין לאתעלתא דעלמא לבני
 נשא ותאנא במתניתא דילן תלת מאה וארבעין
 משקופין אול' שמא סליק ונחית בעירתי וזמנין
 ואילן זריי ממשקופא דמזרח מההוא משקופא
 דאיתקרי טוגא ואילן בסבלגותא עד דמשא
 למשקופא דאיתקרי קונכוסא וכדין אילן לסייפי
 דכפון שתא ירהי עד דמשא למשקופא דהאר'
 ואילן שתא ירהי לשלמא שתא לאתעלתא ד'
 דברייתא לנעבד זירעא והאר' הה"ד עוד ככ
 ימי הארץ זרע וקציר וקור וחום וקיץ וחורף
 ובאשלותיה לגר דרום לפוס יישובא דארעא
 קציר וחום וקיץ באשלותיה לסייפי כפון וכלא
 לפוס יישובא דארעא כדקאמרין ונהאי בכתב
 ממש כמה דמשתמשין בני נשא להאי נהור' דהאי
 ריקיעא כדין כל חילי שמיא משתמשין לנהורא
 דריקיע' דכל ריש היתא א"ר אבהו למה חסר ור'
 (נחית קור וחום קר עם כביב) אמר ליה על מה
 דאמרין בקדמיתא דלא נהירותיה שלים דליית
 נהירותיה בר מה דמקבל כמד מוטא בתר כותל'
 מההוא נהירותא דלעילא ובגנייה לא אתקרי
 נהירותא שלימתא ולא יאות לאתקרי שלימתא
 אלא ההוא נהורא דאתקרי ונהורא עמיה שרי
 והוא דאתגניו לצדיקים דהוא מן משתין אלפיין
 ושבעין וחמש מולקין מנהירות דשרי עם קב"ה
 ונהירותא דשמא הוא מן משתין אלפיין ושבעין
 וחמש מולקין מנהירותא דבניו לצדיקיא לעלמא
 דאתי ועל כדין לא אתקרי נהירותא שלימתא
 האי נהירותא דשמא ולא יאות למתקרי ולפיכך
 אמר קושא בריך הוא לא תקשי לבו דכתיב
 מארת ולא שלים דאנא לא עבדי' ליה אלא למה
 דכתיב להאיר על הארץ לשמא לבני ארעא
 ודי לבו לבני ארעא לבוניה דא לשמא לבו
 אמר רבי אלעזר ומה ועירא דא לא יכלין בני
 נשא לאסתכלא ביה נהירותא דבניו לצדיקיא
 על אחת כמה וכמה . אמר רבי אבהו וכל שכן
 נהירותא דבונינא דשרי קמי מלכא עילאה אית'
 לנשקא

לשקף ויהי דרבי אלעזר אומר כען ידענא די בקושטא האי מארת חסר ויאות ליה למהוי חסר ויתר מהאי אומר ווי לעלמא כד תפקו מניה דעד יומא דא שאלנא דא ולא אשכחנא עיקרא דמלוא בר כען הוא אורחא דנפקת ביה יהא סימנא דברכה לי על דעריעת לך יתיב צמיה חלתין יומין וחולף ליה כל ספקא וקושייא דהיה ליה חולף ליה שתין טעמי בפרשתא דבראשית חזל לאורחיה אשכח לרבי חיילא אמר ליה בנמו מינך רבי אנהו דאטעום מההיא מותקא דובשא דאמצית מגזירת קדישא עילאין אחר ליה חרותא דאביקונתא וסובתא דובשא לא מהיישני (כ"א מיישרי) כחדא ואף על פי כן חולף ליה בכא רבי חיילא ואמר דברכא עלי עד דחולף קמי מאריהון דמתחיתא עילא לא איתיב הכא יתיב תמו תריסר שנין כד אחא קארו ליה רבי חיילא רבה אמר רבי יצחק חזר גנוול לדריקיא לעמיד לבא ההוא דהוא גבין ה"ד חזר זרוע לדריק ולישרי לב שמחה.

ויאמר אלהים יהי מארת רבי פינחס פתח בהאי קרא פאנה וראנה פנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו אמר רבי פינחס חורנו על התורה כלה ולא אשכחן עטרה דענדת פת שנע לשלמה כען אחת למימר האי דאמר רבי יצחק מאי פאנה וראנה הוה ליה ל למכתב באו וראו מאי פאנה לא א"ר יצחק פסקא דא דאחקרי על אינון וכאין דנפקו מן עלמא דין ואחרברו בארעא קדישא דישראל אמר רבי אלעזר דנפקת נשמתהון תמן ועתירה בת קול לאתערב כל ציונא וציונא דנתי קברי ואמר כאינה וראינה פוקו מחרות בליאותא דעפרא ותינתרו נשמתכון פנות ציון כמה דאח אמר מה הנינו הלו א"ר פנחס זכאין חתון דריקיא למחמי ציונא יקריא עינא דמנכא קדישא דשלמא כולא דיגיא וצאינה זכותא בשביל עטרה שעטרה לו אחי בילי ההוא כתרוא דאכתרו ליה דריקיא צמני דאורייתא בעלמא דין אמר רבי אנהו אמו ומאמו וציונה אום של הקדוה ברוך הוא אל דריקים שהם אום הידועה לו ביום חתונתו חתנות דא ממאן הוא אמר רבי פינחס מההוא אום חתונתו של אותו אום שלו מהו חתונתו ביומא דכשרן למיעבד פיקורי אורייתא דהקול

חדותא דדריקיא וזמיתי כשהן אמו חבבא על מתליכר שנין ולעילא דההוא יומא חובתא על דריקיא למיעבד חדותא דבא כיומא דלניק לחופה ובגין ההוא זכותא עתיד תקב"ה לחתער ליה ולא עגד כרווח קודמיהון בחדוה צאינה וראינה פנות ציון אמר רבי יצחק ת"ש יהי מארת דריקיע השמים רבי יצחק אמר כשהקדוש ברוך הוא מחיה את המתים ויעבד כרווח על כל ציונא וציונא ביה זמנא נחית ההוא נשמתא כנהורא ונתינא דינפיר בנהירו דריקיע דשמייא על ההוא גופא דאחקר מן ארעי ה"ד יהי מארות דריקיע השמים ולמה להאיר על הארץ על אותו הבוק היונא מן הארץ רבי אנהו אמר זו היא חבלי הרוח השורה על הבוק להמיתו ולהאיר חבלי ה"ד יהי מארות דריקיע השמים ולמה להאיר על הארץ על היונא מן הארץ כדקאמר רבי יהודה בן פוי פגע ביה ברב נהמן אמר ליה אותה הרוח שעתיד הקדוש ברוך הוא לנחית בן המתים מהו אמר ליה הוא רוח אשכפריא של מעלה כאשר ישיגו בני אדם הדעות הנכונות ומנא לן הא ממה דכתיב ונחתי רוחי בכס וחייטם ונחתי רוח בכס לא כאשר אלא רוחי אותו האכל מאספגליות שלי וכתיב זאת רוחי אתן בקרבכם ואח"כ יהיה (כ"א יהוה) סימן ידוע בעולם ה"ד וקול לאותו ולמועדים ולימים ושנים.

ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו רבי אנהו פתח מה אנוש כי תזכרנו וכן אדם כי תפקדנו ותחסרהו מעט מאלהים רבי תנחום אמר נעשה צלמה תקב"ה לבדיו את האדם נתייעץ עם המלאכים אותם הסובבים את כסאו ואמר להם נעשה אדם אמרו לו רבונו של עולם מה טיבו של אדם זה מה אנוש כי תזכרנו דבר אחר נעשה אדם רבי בוגא בשם רבי זו אומר חזרנו על כל התורה כלה ולא מצינו שתייעץ הקב"ה עם המלאכים לעולם על שום דבר מכל מה שהוא צריך לעשות ועוד מצינו שאין למעלה ולמטה שמיגרים לדעתו של הקב"ה וכשהם רצים להשיג מיד חזורי לחסור מהשבתם כהדין קנבוסא דקונארי זפרח וחזר להר דשארין כך הם עד שזורים ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו ועוד אמר ר' בוגא מצינו שהקדוש ברוך הוא

הוא

מדרש הנעלם בראשית

הוא בראשית אור הראשון וברא מזה האור שאר המצמחים שלו אם האור הראשון שנברא בתחלה לא נתייעץ עמו כשרצה להוציא ממנו שאר הצמחים כל שכן וכל שכן אדם להבל דמה אמר רבי יצחק הנח לבני בוטא דעם מארי מתניתא פוי מדוריה אמר רבי בוטא אנה לא זכינא למאי מדוראי עמהון אבל קוטיא הוה דיריגון פירוקא שמענא דאמר רבי בו כהדין מלכא דהוה שליטא על כלא ובעא לחמוזה גרמיה דכלהו כליגן ביה וזוהו כלא עבד גרמיה בלשן דסגיאין כך קב"ה הוציא לחמוזה דכל עלמא דיריה כליגן כולא בדיה ואמר לישן דסגיאין לחמוזה דהוה כלא אמר רבי יצחק אי קלא מן רמיא שמעתא מהאי אימא דהוה ספיר ולא אתיישבא בלגאי האי פירוקא

רבי שמעון בן יוחאי אתא לטבריא למדכי לבל סוקי טבריא חמו ליה רבי פנחס ור' צדוק יצחק אמרו על אימתי ניתיב בקיימא חדא ולא ניתיב למחך אמרו הוה מארי דמתניתאי הכח נשאל קמיה אתא ר' אבהו תמן אמר לי לא נשמע מלה דא הוה אפתחא פומהון דמינאי בפסוקא דא אמר ליה לימא לן מר עיקרא דפסוקא דא חל מאי הוה אמר ליה האי נעשה אדם בלמנו כדמותינו

אמר רבי שמעון כתיב השרי' שמעו והעורים הביטו לרחות וכי לעורים ולשרי' אמרה תורה האי לא עורים שהם עורים נתורה וכדרך השר' לפניהם והולכין לרחות עקלקלות בעורים ולא ירעון עיקרא דלמלא האי פסוקא חתמו צמתיתא דילן והכי בזרנא כד ברא קב"ה עלמ' הוה עיקרא דכלא מייא ומן מייא אשתיל כל עלמא ועבד קודשא ב"ה תלתא זומנין ריעבדון זומנותיה נהאי עלמא ואלין זינגון שמיא וארעא ומייא ועל דיוי דאלין חתברי כל מה די בעלמא דין חמין לאלין תלתא לכל חד מנהון לאפקא ברייתא דכריך לעלמא זמין למייא אמר ליה את אסיק לארעא דתחותך ואת זיל אחתניש לאחר חד ומייא עבד כך הוה ד יקון המים קרא לארעא אמר לה את אסיק בריין מיך בעירן וחיותן וכדדמי לון מיד עבדת כך הוה ד יואמר להים תוצא הארץ נפש חיה למינה קרא לשמים אמר לון חתון אבדילגון בין מייא למיא עבדו כך

הוה דיועש אלקום את הרקיע אמר לה אסיקי דשמים ועבדין ויבולין ואילני חקלא מיד מה כתיב בה וחוצא הארץ דא עשב מוריע וע. קרא כמו בן לשמים אמר לון יהא בכון נהורין ובוטלין לאהרס על ארעא הוה יהי מאורות ברקיע השמים קרא כמו בן למיא אמר לון חתון אסיקו רחשא דנוסין ועוסין וכדדמי לון הוה ד ישרא המים שרץ נפש חיה ועל ידיהון דתלתא אלין אתעבדו כל עובדא דבראשית כל חד וחד לוינה בר אתא יומא שתיתא בלבו הוה זמנין למברי כשאר יומין אמר לון קב"ה לא שום חד מכתון יכיל למעבד בריה לא בלחודמי כשאר כל בריין דהוה עד כאן אלא כולכון ה התחברון כחדא אינא עמכון ונעבדו אינא דהא חתון לא תיכלון למעבדיה בלחודמיכון אלא בישא יהא דילכון תלתיכון וכשמחא דיני ולפיכך קרא לון קב"ה ואמר לון נעשה אדם אנה ואזון אנה נשמת ואזון גופא וכך הוה דגופא הוה מתלתהון דהוה זומנין בעבדו דבראשית וכשמת יהבה קב"ה דאשתתף עמהון בה

בצלמנו כדמותנו כל מר דאחזי לנא כההוא גופא דאחנסב מכתון למנרע ולהמאה לכון כההוא דאחנסבי מני דהוה נשמתא רישתא מעובדוי דעלמ' והוה תאובתיה ורעותיה לעלאין קדישין

ועוד בצלמנו כדמותנו דגופא דאחנסבי מכתון לא יהוה בקיומא כגיניכון מארי כגיניכון באינון בריין דאפקתון על דאיהו ע עפרא כשאר כל בריין וההיא נשמתא קדישא דאנא ייבי ביה דיהוה לה קיומא לעלמין דליתא גופא וידמה בקיומא לי

אמר ר' אבהו הוה ברירא דמלת' מסוס דאשתכח דבראשית הוה אלין תלתא שמיא וארעא ומיא רבי אלעזר בר רבי שמעון אמר יאות הוה אכל ארעא נכסא חילת דתלתהון צלמודהא עבד דהוי צה ארבע יסודות קיימיין מן שמיא תרין ומן מיא חד וחד דבה והיא אסיקת גולמא דאדם וקודש בריך הוה נשמתא הוה ד יוצא ה' אהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפי' נשמת חיים הרי תרויהון ארעא וקב"ה דאשתתפו כחדא למעבד ליה ובגיניה אמ' נפש אדם דקב"ה אמר לה עשי את הגוף ואנא נשמתא אמר' יצחק

אח כלספיקא דא חתעבר מיגן . עוד אמר רבי
 אלעזר כהאי גווי' אשתתף קב"ה לעלמא דבריי'ת'
 דבני נשא הוא תנין שלשה שותפין בארס האיב'
 ואשתו וקודשא בריך הוא . אמר ר' יהושע כהאי
 בוונא שמיה וארעא וקודשא בריך הוא אמר רבי
 שמעון שמים כנגד איש ארץ כנגד אשתו ולעולם
 קודשא בריך הוא משותף עמהם ועל כן נאמר
 נעשה ארץ בלשון שותפות ואין הקדוש ברוך הוא
 משותף עם אום צריה זולת עם ארס אמר ר' יוסי
 ובשאר הבריות מי משותף עמהם אמר ר' שמעון
 כח הארמה דאמרן שהיא כפס חיה אבל הקב"ה
 איז משותף אלא על הארס בלבד אמר רבי יהודה
 ווי להם לרשעים שאינם רוצים להדבק בשותפות
 של הב"ה במה אמר ר' יצחק באתה הנשמי' שהיה
 נתן לא הולך ודבק בכח הבהמות הדא הוא דכתיב
 ארס ביקר כל ילון נמשל כבהמות כדמו כל ילון
 שלא רצה לעמוד בחזותו יקר ותפארת של הנשמה
 אבל מה מטאתו שעשה שכמשל כבהמות בחזותו
 הכח שלהן הנכרת והגדמה מהרה ולא תעלה
 למעלה . אמר רבי שמעון בן פזי אולנא הא בי
 הא דאמר רבי יעקב ב' אידי דאמר רבי יעקב
 בן אידי מאי דכתיב וכל יקר דאתה עינו אלו
 כשמתן של דניקים שהם יקר ותפארת לעולם
 ולעולמי עולמים . אמר רבי אבהו אמר ר' יונתן
 בא וראה מעלתו של ארס שהבידלו הקב"ה מכל
 שאר הנבראים היאך אמר ר' אבהו כל מה שנרא'
 הקב"ה אמר לפועלים הלא שהם יעשו לצדס ולא
 נתייחד הוא עמהם (צמח וזה קרא הארס מפלוט
 קב"ה כי סמחתי ה' נפעלך) אמר לברייתא (כ"א
 לבריות) הארץ תולא הארץ כפש חיה וגומ' אמר
 למים ישרו המי' והוא לא נתייחד עמהם כשנרא'
 הארס נתייחד הקב"ה עמהם כששייחו ואמ' נעשה
 אדם ונתן בו קלסתר פנים ראי' רי' ת' קימ"ה
 הליכ"ה מו"ש ד' כדור' עש"ה המשינו כמעשה יהו'
 הו"ד תמשיליהו כמעשה וידך כל שיה תחת רגליו
 וכשורק בו כממה קם על רגליו וכדמה לתחתונים
 ולעליונים נדמה בופו לארץ וכשמתו לעליונים
 בתוואר והדר וכבוד באימה וציראה הו"ד וכבוד
 והדר תעטרוהו אמר רבי יונתן רישיה דהאי קרא'
 ספק בללאי דכתיב ותחסרהו מעט מאלקים .
 ח"ר אבהו כשמתיה הויה קדישא רומי ליה אבל
 מח' גריעותא הוא על ידוהו בופא ואיתגטל מן
 קיום

ארעא ואס תאמר נדעת ונחמיה איי' אפשה יקא
 רחוק הוא האדם מן העליונים דהו"ד שער המדר'
 הנחום המנחכים הקרובים מקבלים כח שפע
 אספקלריא של מעלה תחלה ומהם יורד לזאתם
 שאינם קרובים ומהם יורד לשמים וכל כנא' ומהם
 אל הארס . ח"ר יוסי כסא הכבוד מקבל תחלה
 וממנו למלאכים העליונים ומהם לזאתם שאינם
 כל כך עליונים וגבוהים כמותם ומהם לשמים
 ומהם אל הארס אבל במה נדמה לו האדם אמר'
 אבהו כשמה שהיא קדושה ולא תכלה לעולם על
 שנטלה ממנו מכרו ומגבורתו כמו הגוף שניטל
 מן האדמה ויכלה וישב עכר כשהיה ח"ר יצחק
 אמ' רב ארס וזובו נבראו ביחד הו"ד זכר ונקבה
 נבראם ונטלה מגברו נהכינה והביאה אל הארס
 הו"ד יקח אחת מכלבותיו ר' יהושע אומר הו"ד
 הא' היתה ולקחה ממנו והיא בקוי דבריי'תא הו"ד
 ויקח אחת מכלבותיו זו היא הראשונה שנקלחה
 ממנו על שהיא רוח מוקת ויסבור כשר תחמנה
 שהקיס אחרת נמקומה רבא אמר זו היתה כשר
 האחרת לא היתה כשר ומאי הוית אמר ר' יצחק
 זוהמא דארע' ושמריה ח"ר תנחום כשנרא' הקב"ה
 לארס נתן וזהו פניו שמאיר בכל העולם כיון
 שחטא מה כתיב ביה ועוון פניו ישובה .
רבי אליעזר ורבי עקיבא הוו זולי באורחא
 אמר ליה רבי עקיבא רבי אימאל לי הא
 דכתיב ויאמר אליהם נעשה ארס למה לא נאמר
 ויהי כן מיד כשאר כל הימים כשהיה אומר הב"ה
 דבר מיד נאמר ויהי כן וכאן לא נאמר אלא לאמר
 שאמר נעשה ארס כתיב ויצרא אלקים את הארס
 היה לו לומר ויהי כן אמר ליה עקיבא וכי זאת
 היתה כמעשה בראשית ולא יותר והא כתיב
 ויאמר אלקים יהי רקייע בתוך המים ולא נאמר
 ויהי כן אלא ויעש אלקים את הרקייע וכן יחי
 מחזרות ברקייע השמים להאיר על הארץ היה לו
 לומר מיד ויהי כן וכתיב ויעש אלקים את שני
 המחזרות הגדולי' לא אימאל לך כל דבר שלא היה
 בהם הכח האכול מלמעלה נאמר מיד ויהי כן
 שהארץ הוציאה אותם בתשלום כל פעולתם ולא
 הוצרכה להמתין לכח העליון להשלים תשלום
 אותה הפעולה אבל בכל דבר ודבר שהוציאה
 הארץ וקיום תשלום הפעולה לא היתה בה
 הוצרכה להמתין עד שיבא הכח מלמעלה ויעשה
 קיום

הקיום ושלמות הפעולה וכן נכאן בחדש הארץ
 הוציאה אותו הדבר המספיק לה לעשות ועמדה
 עד שיחן הכה אותו שיש בידו לתת ולפיכך לא
 נאמר מיר ויהי כן עד שבה הקב"ה ונתן בו הכח
 מלמעלה ועשה הקיום אמ"ר עקיבא רבי מה
 ראה הקב"ה שלא עשה את האדם חלף בשמי ח"ל
 שלא יהא פתוחו פה לחדש לומר שהוא סייע בשום
 דבר מכל מה שברא אותו עד דהו חולי קם רבי
 אליעזר ובחין רביה ושוי ידיו על פומיה ובסה
 ח"ל ר' עקיבא רבי למה את בני אמר ליה על דא
 דשאלתא חיוו חיות וקשיא מלה עקיבא עקיבא
 מאן יוכי להאי אורכא דגולתא דלחמשך דהא לא
 יקום בר נש דעמיד לימטוי לענבי שמיא עד יומ'
 שתיתאלי דהא בשת חלף פתין ולא בשלמותיה
 בר בתקוף תשובה דהא שולטנא דבר נש ההוא
 ליתיה חלף בשתתאלי ובשביעאלי ישתאר שמה
 בעלמא הרוב ובתתאלי יתחדש עלמא כמלקדעין
 דיהא מה דיהא ע"ד והיה הנשאר כגיון והטור
 בירושלם קדוש יאמר לו ובגוייהוין חלמ' יהי כבוד
 ה' לעולם ישמח ה' במעשיו

אלה תולדות השמים זגומ' • רבא בשם רבי
 ברביה אמר נח הכתוב להורות כי
 לאחר שספר כל התולדו שהזינוו השמים והארץ
 שלא תאמר בשש ימים נבראו כלם בריוה זו ביום
 פלוני ובריוה זו ביום פלוני חלף כל התולדות
 שנתהוו מן השמים ומן הארץ אימתי הוו תדע לך
 אימתי ביום עשות ה' חלקים ארץ ושמים כלומר
 באותו היום ממנו היו בהם כל התולדות שנתהו
 מן השמים ומן הארץ דכתיב ביום עשות ה' אלהי
 ארץ ושמים • רבי יוסא אמר והא כתיב זה
 ספר תולדות אדם ביום ברא אלהים אדם חס כן
 באותו היום ממנו היו כל התולדות אמר ר' ברביה
 כך הוא באותו היום נתהוו שהראוהו הקדוש ברו'
 הוא באותו היום כל תולדותיו והעבירום לפניו
 השמות בדיוקניהן והיה אומר זה פלוני וזה פלוני
 זה חכם המר זה דין הדור וכן כל הורדות ו
 ומנהיגיהן רבי יצחק בשם ר' יהושע אמ"ר כתיב
 למעלה מן העמין ויכלו השמים והארץ וכל כבא'
 מאחר שאלמר וירא לקים את כל אשר עשה והנה
 צוה מאלו מהו את כל אשר עשה את כל לרבות
 ענין המלאכים שהם טוב מאד ובכל הנבראים לא
 באמר לא כי טוב בלבד ובכאן כי טוב מאד מלמד

שהמלאכים נבראו ונאמר עליהם כי טוב מאד
 ואמר רבי יצחק עוד הוסיף קרא ואמר ויכלו
 אמר רבי ברביה לשון כסוף הוא וכל כבאם בכלל
 הם המלאכים הקרואים כבא השמים ה"ד וכל
 כבא השמים עומדים עליו וכשגמר המלאכה
 בכספה כלה לכל רוחיה אמר רב נחמן ויכלו כלו
 מבעשה כלו ממחשבה ועשה הקב"ה ליום השבת
 דוגמת עול' כבא שעתיד הקדוש ברוך הוא לשבות
 בשביעי מאי בשביעי נאלף השביעי ואמר רב
 נחמן כפש יתירה נתוספת בחדש ביום השבת •
 אמר רבי מאי כפש יתירה זו אמ' ליה רוח הקדוש
 אשרה עליו ומכחיר לחדש ככתר קדוש ככתר
 המלאכים והוא מאותו רוח שעתיד לשרות על
 הנדויקים לעתיד לבא ועל כן חייב אדם לכבד את
 יום השבת על האי אופיזוא קדשא דשרי עמיה
 ואמר רב נחמן רוחא דא חייז אחקרי מכובד
 אחקרי וקדוש אחקרי ה"ד וקראת לשבת פונג
 כמשמעו לקדוש ה' מכובד היא תוספת היום
 הנקרא קדוש ה' הנקרא מכובד אמר רבי יצחק
 בשם רביה המלאכות כלם בראם (נ"ר חס או
 ברכם) הקב"ה והבינם בעולם וזה לכל אחד
 וא' שלא יפנה הבנתו מאותו הענין שעשהו ויכל
 אחד ואחד ויצא תולדתו הראוי לו מכאן ולעולם
 ה"ד אשר ברא אלהים לעשות מאי לעשו להליך
 ולהוציא כל דבר כמותו רבי יהודה אמר זה גוף
 השדים שלא נגמרה מלאכתם רבי יוסי בר נחמן
 אמר כיון שנכנס שבת כל הדברי שנבראו במעשה
 בראשי' שנתו וזקפו כל אחד לפי ברייתו וזכרין
 אותן האומנין שהיו מוציאי תולדות בכל יום
 ביום שקטו ונחו וראו כי כלם שלמי וכל תולדותם
 עממם בקיום ובעשה ה"ד אלה תולדות השמים
 והארץ בהשם א"ר נחמן בארם המעשה והאומר
 אלו הם הדברים שאין במותם בהנחם ר' יצחק
 אמר בה"א בראש ר' יהודה אומר בהנחם ממש
 במותם (כ"א בכמותם) ובשלימותם ורב נחמן
 אמר חל תקרי בהנחם חלף בארם שקבל
 תורתו ובריתו יארם סס ואלמלא ארם שקבל
 תורתו ובריתו של ה"ה לא נתקיימו שמים וארץ
 שאלמר חס לא בריתי יומם ולילם חמות שמים
 וארץ לא שמתו ואל תתמה על זה דהא תמן בברי
 הרים הגבוהים ליעלים סלעים מחסה לשכנים
 חס הרים הגבוהים נבראו בעולם ליעלי והשלט

לא נבראו אלא לשנים ואל תזמה להיות העולם
 נברא בשני אברהם שקיים כל התורה וכל מה
 שנכתוב מהק"ה רבי יצחק אמר בשם ר' יהודה
 ב"ה בראש ה' כי שמי בקרבנו. עוד א"ר יצחק
 בשם ר' יהודה לא נתייחד שמו של הק"ה בכל
 הנבראים ונתייחד באלה דכתיב ביום שצאת ה' אל
 ארץ ומימי כדקאמרין ולא נזכרו חיות ובהמות
 ולא שום נברא ממותם שהם נפסדים וכלים לא
 על אותם שהם קיימים לעולם הכיזי שמתייחד
 הונא אמר יום שנכספו קמי קב"ה בריית שמים
 וארץ וראה השבת שהיא מנוחה וקדושה הכיזי
 לדורות ותאנא חזין לך בכל שבת ושבת שאין הכ"ה
 הולך לחול עם הכדיקים בב"ע וכווננים. מההוא
 יומו ואם שקלתיא המאירה הה"ד עד שיפוח היום
 זה היום השבת חלך לי הל הר המורד ואל בצעת
 הלבוזה זה העה"ב ואמר רב הונא אל תתמה על
 זה ומה צעולם הזה כותן הקב"ה רוח קדוש בכל
 זה יום השבת ומכתיב בו הכדיקים שיגבילו
 בעולם הנא אינו דין להכתיר להם ביום השבת
 בכתר ת"ח אמר רב הונא אפי' הרשעים שגביהם
 מוכתרין הם ביום השבת ושוקטין וכוזין דאמר
 רב הונא חזין לך רשע מישאל שאין לו מעשים
 טובים ומצליא לכו לעלמ' דחתי ואימתי מעליא
 להו ביום השבת להיות כלם מוכתרים בכתר שבת
 אמר ר' יוסי וכי הרשעים שחללו שבת בפרהסיא
 יש להם מעלה בכתר שבת ח"ל חזין דהא תנן ויהי
 ביום השני לקטו להם משנה כך כווננים הרשעים
 ביום השני משנה להרווח להם ביום השבת כי יום
 שבת נקרא שלם ולא נגרע לפיכך אינו נגרע
 מהטובה והנאה שבו בין לזדיקים בין לרשעים
 ולהורות שלא לחנם אמרה תורה ושמתם את
 השבת והואירה על יום השבת יותר מכל התורה
 כולה ותאנא כל המקיים את השבת כאלו מקיים
 את כל התורה אמר רב יהוה אמר רב לא יאב
 הקב"ה על כסא כבודו עד שבא שבת ונתעלה
 וישב על כסאו (והי' פ"ו א"י ימים ניוצר שבת ובוים
 ח"ל ר' יוסי והא' קט"ו ע"י כתיבה וישב על כ"ב
 הא קודם שנבר')

השבת
 (כמה ז' ימים השניתי שבת ואומר יום השניתי ולא
 אפר ועי' השניתי וכן בי שבת ימים ולא אפר בשבת
 ימים וכן בסבות השבו ימים ולא קח' ב' ימים וכן א"י
 נוסח)

וייצר ה' אלקים ר' תנחום פתח כה אמר ה'
 ה' בורא השמים וכוונתיה וכו' כשרא
 הקב"ה את עולמו בראו אותם מאין והוציאם אל
 הפועל ועשה מהם ממשות ובכל מקום את מוצא
 ברא על דבר שבראו מאין והוציאו לפועל אמר'
 חסדו וכי השמים מאין נבראו והלא מאותו האור
 של מעלה נבראו אמר' תנחום כך הוצ' אלא בוף
 השמים מאין היה וכוונתו מדבר ממשות. וכן הוצ'
 האדם ותמצא בשמי' בריאה ואל"כ עשיה בריאה
 בורא השמים כלו' מאין עשיה לעשה השמי' מרבר'
 ממשות מאותו האור של מעל' ואל"כ תנחום עשיה
 הוא תיקון הדבר נודל מעל' מכמות שהיה כמה
 דאח' אמר ויעש בור' אל' חכילאלי פסוקא לא
 לא אחא אלא להדרש.

וייצר בשני יודין וכל האשר את מוצא בור'
 א' לא כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא
 ברא במעלה בנייה אלא האדם לבדו שנתן בו כח
 מן העליוני לרעת ולהכיר ולהבדיל בין הטוב וביין
 הרע והוא מעובר בכבו' והדר' כמר' א' וכבוד והדר'
 חשט' והוא מושל על כל מעשה ידיו הלא ה"ד
 תמשלהו במעשה ידיו ואחר כל השגת הנה'
 כשהוא זוכר שהוא עפר וישב אל העפר הכל'
 נעשה הכל לפניו ואומר וי' א"ר יוחנן שלג' התיבה
 וי' ובר' ה' אלים את האדם עפר מן הארמה וישב
 אל העפר כמות שהיה.

ר' א' וייצר ה' אלקים את האדם עפר מן' ה'
 הארמה א"ר שלום יצרן בשני יצרי' ביצר'
 טוב וביצר' הרע מה שאין כן בשאר הכריות כדי
 לנסות בו את האדם והיה פתחן פה לזדיקים
 ולא

א' ח' ולא

העולם ישב היה ויהיה אמר ר' יהודה אי משמע
 לן דעל כסא כבודו מתא הוי' לא אלא הכי תיבון
 עד שלא נברא העולם לא היה מי שיקלם ליקב"ה
 ויכיר אותו כיון שברא עולמו ברא המלאכים

וזה יהיה פתרון פה לרשעים אמר ר' אבה מפני
 מה כתוב ה' ולאחר כך אלהים אלף השם שהוא
 שמו ממש שם הקיום כלומר על הנשמה שהיא בלתי
 קיימת אלהים שהוא שם משותף לאמר על הגוף
 שיש בו שופוט אמר רבי אבה שם הקיום גידי
 ושלטון כהדיון טריטון קריטון דרגליו ולא ה'
 אחסין לאחיו ונבוי כד' לא חזר בעובדיו
 דבראשית אלף חז' אלה משאוי והוא כמאן דאמר
 בה"א בראש ותינון בספרא דחכמתא רבת דשלמה
 שמו דשמיטה מטול שופט קרעוי דמלכא
 קאשטיוז דאטייל ציה ברוחמה ועירחא למשלטא
 תוחווי שנה מי כמובה בץ'ם ה'אלת האדם לרבות
 כל הכוחות שבו עפר מן הארמה אמר ר' אבה
 תא חוי הדין יכיל אינא לאתקיימא צהא עלמא
 דהא איריית' אס'הדין צהו דהוא עפרא וד' יצחק
 עפר ולא חומר דלעו הוה מהומה הוה יתיב (ב"א
 יהיר) בקיומא דהא בניינא דאתבני מהומה
 קיומ' אית ליה אבל עפר ממש לא יכיל לאתקיימ'
 הוה"ר כי עפר אהו ו' עפר תש' ב' ולא אחמר כי
 חומר אהו אמר ר' חנין והא כתיב אף שוכני צתי
 חומר אשר בעפר יכודם אמר אבהו פסוקא דא
 מסייע לן והוא נאמר על העולם הזה שאינו כן
 בקיום דהא כתיב דניי נש' די מדרהו צהאי
 עלמא דבנייניה צטינא והאיל וההוא בניינא
 צטינא הוא ויתחוי לקיומא מאי חוי ליה ליסודא
 כמא דאח אמר אבני גדולים אבני יקרות ליסד
 הכי'ת אבל לא הכי בניינא תקיפא הוא בקיומא
 דטיינא ויסודא הוא עפר בגין דלא ליהוי בקיומא
 הוה"ר אף שוכני צתי חומר אשר בעפר יסודם
 שאינו של קיום :

פרשתא

ויטע ה' אלהים בן צען מקדם
 רבי יוסף ור' חייא אמרי תררייהו
 כתיב א גת אגוז וירדתי לראות באני הנחל ראה
 כמה יש לו גאון להרהר ולדקדק בלבו בכל יום
 ויום ולפשפש צמעי' ולדקדק בכל עניניו ויהרהר
 בלבו שלא בראו הקדוש ברוך הוא ונחן בו נשמה
 עליונה ומעלה על אשר ביותיו חלל להרהר
 בעבודו ולא דבק בו ולא ילך אחר ההכל דאמר
 רבי יוסף אמר ר' חייא כד ברא קודשא בריך הוא
 לבר נש אסקיה קמיה בדיוקניה דהוא יחיב וא- דר
 ביה ואמר ליה חנא עבדי לך בניי למהוי את
 שולטנא ומלכא על כלא בניי א:א לניולא ואכנת
 להאח ועוד אכנת יהיב כך צמחא למודע סוכלתוכ
 וחכמת' מה דלית כן לשאר בנייחא הוי זהיר
 לאסכחל' ביקרי הוי זהיר למעבי פיקודי ובר מני
 לא יהא שולטנ' ויקריח כוותך ומנא לן דאתר' ביה
 ואוהיר ליה על דא הוה"ר ויאמר לאדם הן יראת
 ה' היא חכמה וסיר מדע בינה כלומר כשהוא
 יראתי עליך אז תשיב חכמה שהיא למעלה על
 הכל כד חמא אדם דהוא שלטנא ויקרא על כלא
 נש' פיקוד' דמאריה ונא עבד מה דאתפקד אמר
 רבי הנקום אמר רבי חכילאי לא עשאו הקדוש
 ברוך הוא לאדם אלא להשתדל בכבוד קונו הוה"ר
 כל

ויטע ה' אלהים בן צען מקדם
 רבי יוסף ור' חייא אמרי תררייהו
 כתיב א גת אגוז וירדתי לראות באני הנחל ראה
 כמה יש לו גאון להרהר ולדקדק בלבו בכל יום
 ויום ולפשפש צמעי' ולדקדק בכל עניניו ויהרהר
 בלבו שלא בראו הקדוש ברוך הוא ונחן בו נשמה
 עליונה ומעלה על אשר ביותיו חלל להרהר
 בעבודו ולא דבק בו ולא ילך אחר ההכל דאמר
 רבי יוסף אמר ר' חייא כד ברא קודשא בריך הוא
 לבר נש אסקיה קמיה בדיוקניה דהוא יחיב וא- דר
 ביה ואמר ליה חנא עבדי לך בניי למהוי את
 שולטנא ומלכא על כלא בניי א:א לניולא ואכנת
 להאח ועוד אכנת יהיב כך צמחא למודע סוכלתוכ
 וחכמת' מה דלית כן לשאר בנייחא הוי זהיר
 לאסכחל' ביקרי הוי זהיר למעבי פיקודי ובר מני
 לא יהא שולטנ' ויקריח כוותך ומנא לן דאתר' ביה
 ואוהיר ליה על דא הוה"ר ויאמר לאדם הן יראת
 ה' היא חכמה וסיר מדע בינה כלומר כשהוא
 יראתי עליך אז תשיב חכמה שהיא למעלה על
 הכל כד חמא אדם דהוא שלטנא ויקרא על כלא
 נש' פיקוד' דמאריה ונא עבד מה דאתפקד אמר
 רבי הנקום אמר רבי חכילאי לא עשאו הקדוש
 ברוך הוא לאדם אלא להשתדל בכבוד קונו הוה"ר
 כל

ויפח באפיו נשמת חיים וגו' אירייתא
 אתקבלת על אדם חו' מה דעבד
 צרכש דא וקודשא בריך הוא יהיב ביה נשמתא
 קדישא למיהב ליה חיי' לעלמא דאתי והוא
 צבוחתיה א:חור להיחא נפשא הייתא דהוא
 נפשא דבעירתא דאפיקת ארעא לבעירתא
 ולקריחא ה' ד חולא הארץ נפש חיה למינה ומאן
 הוא מינה דהמה ורמא וחיייתו ארץ למינה אמר
 רבי חייא נא וראה ויעש האדם (נ"א ויעשה ה')
 לנפש חיה נא נאמר אלף ויהי האדם לנפש חיה
 הוא מעצמו חור לאמתו כח הנהמות הגבור מן
 הארמה ועז כח הנשמה הגבורה מלמעלה

כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו מאי לכבודי להשתדל ולדעת את כבודי ולהשוב ממעשיו שבתנו לו חלק טוב לעולם הנח אמר רב יהודה בכל יום ויום נתן קול ויזאת מלמעלה ואימתי בזמן שהימה זרחת ואומרת חוי להם לפירות שאינם ראוים את כבודי ואינם מסתכלין לדעת ולתקור אז כבודי דתיבין אמר רבי אלעזר ברביה דר שמעון כד נטא שמשא בדפרי למהך בתקופות דגלגלוי מפריש (כ"א מפשיט) בטלפיהן דטריסי אילנא (כ"א אילני) דבנתא דעדן וכל מלאכין עינאין ומיתא קריאא וזרסי יקרא דמלכא וזבסמיה דבנתא דעדן ואילני שמיה וזרעא והיליהון מודיעין ומשבחין למלכי בולא וקשין וזמאן אזרו תיה דמא קדישא דאיהו דבליף בשמא במטלוי ויהבין תושבתי למארי עילמין ונפיק ההוא קלא ואמריין להו לברייתא דלא משבתן זיקר מלכא עילאא כאשר כל בריין דאניו משביחין ויהבין תושבתי למארי ובגרי כך אמר ר' אלעזר אסור ליה לבי' נמי' תושבתי לברייתא חלק עם מדומי חמה דתני ביראוך עם שמש וכן אמר אלעזר לזוזא תושבתי לליליא משקעה החמה עד לא אחוי סירא דתיב ייראוך עם שמש דא היא לזוזא דנפרא ולפני ירח וגו' דא היא לזוזא לליליא ר' יהודה אמר מהכ כי ממורה שמש עד מפולא גדול שמי ובאיוה מקום גבוים גליוי דכתיב בהו בוי גדול מאי עעמא דתיבין אמר רבי יהושע בן לוי אמר רבי יוחנן עשה הקדוש ברוך הוא מלאכי השרת למעלה לקלסו ולשבתו ואומריי' שירה ורנה לפניו בכל לילה ולילה ועשה כנגדם ישראל למטה לקלסו ולשבתו ולימר סיר ושבת לפניו בכל יום ויום ותא'א שלם משמרות הוי הלילה ובאלי השלם משמרות מתחלקות שלם רחות של מלאכי השרת לשבת ליוצאם כ"ל משמרה ומשמרה וכנגדם יש שלם תפלות כיום שמתכנסין ישראל לשבת ליוצאם בכל תפלה וזמנה ת"ש אמר רבי יהושע אמר רב בנפרא כשהימה זרחת ומן ההוא תפלה ובעות ד' ישראל וימשע שעות ולמעלה עד תשעה שעות זמן תפלת המנחה ומשקעה החמה עד שתחשך תפלה החרובה דאמר רבי יהושע בן לוי אמר ר' יוחנן אמר רב משקעה החמה עד שיראו שני כוכב' ומן תפלה האחרונה דהבי תניין מאיראן

שני כוכבים הוא תחלה למשמרה ראשונה שאלים כח הראשונה של מלאכי השרת וממתינים להם לישראל עד אותה שעה ואז מתחילין לומר שירה ונעלו כל השערים מתושבתן של מטה ואין שערים נפתחים אלא למלאכי השרת האומרים שירה ומי אמר רבי יהושע בן לוי הכי והא תנן כל הקורא בחוד הלילה הקדוש ברוך הוא מוסיף עליו חוט של חסד כיום שאומר ביום ומוסיף חסרו משום דלילה שירה עמי והכא אמריתו דנעלו כל השערים למטה אמר רבי יהושע התם במאי קא אמרי כשאים כל תושבתין כיום ו ומפלבותא דליליא ולהלוא דעסיק בתורה מאי טעמא מאוס דבההיא שעתא קודשא בריך הוא כפיק מאינון עולמו דכסיף בהו ואולי לאשתעשע' עם דריקיא בנתא דעדן והיינו הא' דוד חכות נילה חקום להודות לך דתנן כשהקדוש ברוך הוא נכנס עם הצדיקים בנן עדן כל שערי שמים למעלה על החיות ולמטה מהם כולם נפתחים והוא בת רצון לעסוק בתורה ואית' כחות של מלאכי השרת וכל בושמי גו עדן והצדיקים כלם יפוצחים רנה לפני מי שאמר והיה העולם ה' ד' אך צדיקים יומו לשמך אימתי צדיק' יומו לשמך כשיוצאים יארים את פניו דהוא כשעה שיוצאין לפניו בנן עדן וכן שלישית של מלאכי השרת אומרת שירה לפניו עד שיבקע השחר ויש חובה לישראל כשעה שעולה עמוד השחר לקום ולהתכב' בשירות דתושבות לפני הקדוש ברוך הוא מאי טעמא מאוס דנסבין שירתא בתר מלאכי השרת והב' מלוי למטה עמהם ה' ומשמרה ימלאונוי ואמר רבי יהודה וכלבד שלא יפסיק משיתחיל עב' שיתפלל כשחמה זרחת.

אמר רבי יוחנן אמר רב כשהקדוש ברוך הוא יוצא מאותן העולמות דכסיף בהו ונח להבט עם הצדיקים בנן עדן הוא מתתין ורואה אי שומע קול העיסק בתורה דתנן ההוא קלא כיחא קמיה מפל שירין ותושבתן דאזרתי מלאכי השרת לעילא דהוא דכתיב אל בנת ואבו ירדתי לראות מאי לראות לראות אותם והעוסקים בתורה אמר רבי יצחק וכי בן עדן הוא נקרא בנת אבנו אמר ליה רבי יוחנן כן נקרא בנת אבנו כלומר בנת עדן מה האבת הוא סתום מכל עבריו ויש עליו כמה קליפות

כך עדין של מעלה הוא סתום מכל עבריו ויש עליו כמה שמירות שלא שלטו לראות ולא מלאך ולא שרף ולא השמל ולא עין כניח ולא חוזה דכתיב עין ולא רחמה אליהם וזלתיך אמר רבי שמעון אלף הוא ח קמי דרבי ברקא והיה אומר כדון אזכה למעלת גנת אבון עם חסירי ישראל ולא היה ידענא מחי הוא עד דשמענא להא דלמך רבן יוחנן בן זכאי קרייה הקדוש ברוך הוא לבגתא דעדן גנת אבון מה האבון קליפה אחר קליפה ופריו מפניס כך עדין עולם אחר עולם והוא מפניס תלמי רבי שמעון הגן הזה מאין נוטע הקדוש ברוך הוא נטע אותו מתחזיו של עדין דלי תימא שיה כנגד זה בשהו לי חפשי לא הגן בארץ ועדין עליו מלמעלה ומאין תמכיתו של גן מעדין הוא אמר ליה רבי יהודה לרביך מאי כתיב ונהר יוצא מעדין להשקות את הגן היה לו למי ונהר יורד מעדין להשקות את הגן דמאמ' דמלמעלה יורד למטה לבן אלף אמר רבי שמעון עדין למטה ועדין למעלה גן למעלה גן למטה ושיניהם מכוננים זה כנגד זה והקדוש ברוך הוא נטע זה מתחת וכי הוא נטעו ממך כן דלמך רבי יהודה על שאין מטעותיו כשאר מטעות והם מובחרי' משאר מטעות הוא היה מטע ה' ב'מ' א' מטע ה' להתפאר כלומר לשבח וזהו להתפאר כלומר אין זה כי אם מטע ה' ולא מאחר אמר ר' יעקב בר אבדי על כל פנים מטע ה' הוא שטע שם כל עץ נחמד למראה והיאך נטע אלף כ כשהוציאך הארץ אילניה ופירותיה הוציא בתולה בגן עדין ואחר כך בכל העולם והקדוש ברוך הוא בחד המקום ההוא והכינס להיות שם לעולם והוא פוקד אותו ומסקה בטובו מאותו הטוב הנשפע בעדין של מעלה הדא הוא דכתיב יטעו עמ"ה" ארזו וגו' אלו אילנות שבגן עדין :

שאל

רבי חגי לרבי יהודה תאמר שב"ע הוא בארץ למאי אינטריך ח"ל להנאחיה דשמתא דמקבל מההוא עדין דלעילא דלי ס' ד' דבגל כשמתא הא חנינן לאינון דלוי יהבי להו דשמתא לסקלא לעילא ואית להו הנאח' וזכיסופא בההוא דלחא ממא דמקבל מלעילא אמר רבי יהודה בכל ריש ירחא וירחא סלקי להו למתיבת' עלאה דלעילא ה"ד והיה מדי חדש גהרשו ומדי שנה בשנתו וגו' ובהאי גן עדין דלמתא יתיב א' ס' :

ואי ליה קב"ה למהוי מדוריה ציה ה"ד ויש שם א' חת האדם אשר יצר .
רבי חייה רבי יוסי הו אולי באורחא אמר רבי יוסי לרבי חייה הא תנינן במתניתא דידן דכל מה דעבד קודשא ברין הוא בין לעילא בין לתתא כלוה כסיפון ושקדון למך לזיכרה גופא אולי בחד זיניה לארעא דאנסובת מיכה ונשמתא לית לה כסופא אלף אחר דאחסיבת מתמן דכל מה דעבד כסיף בחד זיניה הדא הוא דכתיב כספה וגם כלתה נפשי להצרות ולא לעלמא דדין כגופא אמר ליה רבי חייה אימא לך מלה דהיא רוחא ולא ידעין בני נשא : ארביין רישיה וצבה ומייך שתיק רבי יוסי לבתר אמ' ליה ר' חייה וזכאין אינון כדקייא ווי להון לרשיעי' וזכאין אינון כדקייא דאתקרון חיים לעלמ' דחתי וכו' בדיל דכשמתא קיימא דקיימא אינון קיימים וגופא מתרקב בארעא זעב"ב דהוה שלים זכאי והתנן דתי'ר' בשמתא בקיימא קיימא אלף הכי דלחבור דכר דתפטור כדיקא מעלמא דין ומיך ליה קב"ה גופא אחרא וכלה ועב דלא להוי כהאר זיהמא ולכלוכא דגופא דין ומעיל ציה ההוא כשמתא קיימא והוא אשרי ליה בקיימיה בהסוף גופא כהאי גנתא דעדין דלתתא וההוא להוי לון עלמא אחרא עלמא דחתי ובכל ריש ירחא ויררח כפקיין וחון חייניא דטרדין לון בנהינס ה"ד ויזלו ורחו כפגרי האנשים הפושעים בי מאיזה מקום יצאו תלמי רבי נח מן עדין של מעלה ולמה לראות לרשעים וקודשא ברין הוא סליק לון למתיבתא דקיימא בכל שבתא ושבתא ובכל ריש ירחא וירחא ה"ד והיה מדי חדש בחדשו רבי שמעון אמר' בכל לילה ולילה וכד אחי כפרא מאדש לון בשמתיהו ה"ד חושים לבקרים רבה אמרתיך רבי יצחק אמר אפילו לכל אדם נמד כהאי עלמא נאים בשבתיה בכל לילה וסלקא לעילא ואתכחת בכמה חינוין קמי קודשא ברין הוא ומהימנותא רבה דקודשא ברין הוא אחר לה לגופא ומאדש לה קודשא ברין הוא (כ"ח ביה) ולמה רבה אמרתיך מפני ש"ה אמרתיך מכאן ח"ר יצחק המתאייב במזון לחבירו וחבירו מוציא לו מה שימויק בירו אשר לו להחזיק בו עד שימתו לו חבירו ואפילו שימתו לו ב"ד ה"ד אם הגל תתבול שלמת רעיק רבי יהודה כר רבי

סימון אמר וישם שם את האדם אשר יצר בכלל
 אמר ר' שמעון ויניחיהו בגן עדן לעבודה ולשמירה
 וכי מאי עבודה הכא אלא עבודת השמיה להשלי
 לה בשלומיה מה שלא השלימה בזה העולם רבי
 שמעון (נ"ל יהושע) אמר הניח הקב"ה לאדם
 הראשון בגן עדן ונחן לו תורתו לעבוד בה ולשמור
 מצוותיה ה"ד ועץ החיים ביהוד' הגן וכתיב עץ
 חיים הוא למחזיקים בה אמר הקדוש ברוך הוא
 כשיהיה לו לאדם הנאה בגן זה יעסוק בה וישמור
 אותה ומפני העדונית והבלות שהיו לו לאדם שם
 לא שמר תורתו עד שגרשה המש.

רבי אבא בשם רבי חייה אמר עץ ממש היה
 והיו שנים האחד הטותן חיים לאדם
 והאחר שהאכלו ידע הטוב והרע לדעת הדרך
 הטוב והרע שיכשר האדם והדרך הרע ש
 שיתקלקל בה האדם ולפיכך זווהו הקב"ה שלא
 יאכל ממנו פן ידחה הטוב ויהיך ברע ועל
 כן נאמר מכל עץ הגן אכל תאכל זהו עץ
 החיים שהיה לו לאדם לאכול ממנו והוא לא אכל
 אלא בעץ הדעת טוב ורע שנכטווה שלא יאכל
 ממנו ה"ד ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו
 כי ביום אכלך ממנו מות תמות וכו' אמר רבי
 שמעון גזירה גזירה על אדם קודם למות על
 שנלקח מן הארמה משמע דכתי' ביום אכלך ממנו
 מלמד שאלמלא לא הטא היו לו חיים ארוכים כיון
 שחטא הוא העונס שקצר ימיו וימות באתו היום
 לאחר שעה טובה לתן לו יומו דקב"ה שהוא
 אלק שנה וזו ראייה שהגזירה היתה קודם למות
 שאלמלא כך כשעשה תשובה היה לו לנטל הגזירה
 אלא אמר רבי שמעון עשה תשובה ונטל הגזירה
 שגזרה עליו ביום אכלך ממנו והאריך לו ימים
 שתן לו יומיו. (נ' נאם וכאם אה"ו ו'ל שאין המקרא
 יוצא מידי פס טו שגזירות היום נכפטי כשתלן משני וזהו
 עילאם ואני אומר טעם אחרשכל היורד משפלתו כן' מת
 כן' בדברי הכה' ו'ל ביר' דת. עיקת כמלכ'ס והנס י'רדו
 הסולמות י'ר' מדרגות ואם כן ביום שאלך ירד.)

וכמה וחטא בשם מנא לן אמרי רבי ברוקא דכתיב
 ותקח מבר'ו ותאכל' שהוא השם היוצא מתאם
 דוגמת הפרי היוצא מן העץ אמר ר' אבהו לפיכך
 בנה כל הענין באלו חילוני גן עדן אמר רבי ינחש
 חרובן הוא ארבע מן חנריו' על דל אשתכח
 אמר יהודה הוא לאמר רבי ברוקא אין להר'ר
 עוד שפרשה דאנא כהאי גוונא שמענא מאבוי
 וכען אדכרנא ומכאן צריך דרשא :
והנחש היה ערום מכל חית השדה חלחי
 רבי יוסי והו יצר הרע שהוא הנחש
 המסית לבני אדם ולמה נקרא נחש מה המוש
 הולך עקלמון ואינו הולך בדרך ישרה כך יל'הר
 משטין לאדם בדרך רע ולא בדרך ישר תאני רבי
 יוסי מאי היה ערום מפל מית השדה' ערום הוא
 פקח מאותו נפש החיה אשר בגוף והוא היה ה
 המסית לאדם עד שגרש מהנחת גן עדן.

תנן תסם אמר רבי יהודה בר' סימון אשכחנא
 בהאי מלה דאמר ר' ברוקא ושאיל לה ואשכחנא
 דעיקר קבלה הוה בידוי והכי אשגור בספרא
 קדמאה דמתניתא דרבי אלעזר בן ערך אמ' רבי
 שמעון הנחש כשהשיא לאשה מאי כתיב ותרא
 האשה כי טוב מאי כי טוב אמר רבי אלעזר בר
 שלום הסכימה בדעתה כי הוא טוב שנאמר כי טוב
 ה'הוה לו' כי טוב וכי תראה הוא לעיני' שהוא
 התאוה שמתאווים עלינו'ס ותהונו'ס לדעת
 ולהשיב מיד ותקח ממנו וכו' אמר רבי
 שמעון אשכחנא שולטנא כפולחנא אמר לעזר
 כמה דלת אמר אל תמר בו אל תמירני בו אמר
 יהודה ולא אמינא דלית להרהר עוד בפרשה דהא
 בהא דאמר רבי ברוקא בירי' (בר' פירש) כל
 פראתא ולא אצטריך יתיר אלא דרשא ח'ר ינחש
 מאי ויתפרו עלה' תאנה מתרבי' רב נחמן בר
 אחא וח'רד תקפוי מלן.

וישמעו את קול ה' אלהים אר' פתחם ומה
 קוודיטא דאהירנא בעיית דוח
 היום תנן אמר רבי אלעזר אמיטון צבהיר'תא
 לדא דאמרן למה הוא דומה אדם בעולם הזה
 לפרא דאזלת בדנפקת מקנה ולא אשכחת מאן
 דאכניס לה כל' היא האדם כיון שהשגמה יוצאה
 טוב אינו יודע ומצין בר' הוא בופא מנהדרו
 טובא דאזמין לה לאשתעשעא בגנתא דעדן אמר
 רבי אבהו מתהלך מהלך הוה ליה למימר מהו
 מתהלך

רבי ברוקא אמר הוא נכטווה על השם וחטא
 בשם נכטווה על'ה וזו השם המיוחד דכתי'
 ועץ החיים וגו' והוא חטא בשם זהו שם המשותף
 דכתיב ועץ הדעת טוב ורע אמר רבי אבהו ומה
 היוקרי' קרבן להשם זה אמר' תורה זוכה לאלהים
 יחרם המחליף שמו המיוחד בשביל' על אחת כמה

מתהלך אמר רבי בל וכי חושבין בני אדם שהנה' היה תח' שמעו דכתיב את קול הוא דכתיב ביה והאלהים יענו בקול וכן ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם אמר רב חסדא אמר רבי יוחנן קול כתיב מתהלך לרוח הה"ד ויהי קול כהני לוי ונהנה רעש אמר רבי יוחאי והא' יהודה חכריינו אמר דכאן צריך דרשא וארס אומרים מעשה מרכבה א"ר אלכסנדרו יתיר מעובדא דרכיבא הוא דהא ריון עיגלון אכן חויון דאתגליין הבא' מרעך זמן רב זכר חמונא לך סליק לן ריחין דבוסמין דבגתא דעין ושמענא קלך ממלל ולא ידענא מאן ממלל עמך אמר לון ולא שמענאן מלה אחרתא בר מדידי אמרו לאן אמר לון לית אתון חויון למחמי סבר (ג"ל אפי) עת ק יומין אמר לון אימא לכו מלה תוהנא על רבי פינחס דלא חמת בר חמא המית ליה בען בההוא עלמא לתתא מרבי אלעזר דרי וכשן שדרו וצילי מעילא ואחיון לי אחי דצדיקיא לבלתא דאתי ולא אחישר בלבאי דיתתאי בר עם אחיה השילוני וצדיקא דוכתיב ואתי ואתי ואתו עמי תלת מלאי כשמי דצדיקיא ועילא מנהון אדם הראשון דהוא דתיב בבאי והא הוא ממלל עמי ובעא דלא אחגבי חוביה לכל עלמא בר ההא דאמרה אורייתא בניניה ואתכמי בההוא אינא דבגתא דערך ואנא אימינא ליה דהא חברייא גלי אמר ההוא דבגן חברייא ציניהו סב וספיר אבל לשאר עלמא לא מאי טעמא דחס קודשא בריך הוא על יקריה ולא בעא לפרסומיה חוביה אלל בההוא אינא דאמר דאכל מניה וקידשא בריך הוא גלי לי דרוח הקדש ולא חברייא דלישערו אינון צינייהו ולא לדרדקי חברייא ולא יתוון דייחון לעלמא זהוא מלה דלא דעבי כל אינש וטעמין ביה ללא מאוס אבתא דאב אלל משום יקרא דאמא עילאה דכני נאל לא יחריין ביה וכתיב זה שמי לעולם ויתון למשאל מה דלא צריכין לון והיינו דכתיב פן יחרסו אל ה' לאו ת ונפל ממנו דב מאי ונפל ממנו רב הכי גזרנא האי חבית דאורי שמת קדישא לכולא הוא כפול וכתפס בההוא חבית יתיר מנייהו דכתיב ונפל ממנו רב הרב נופל וכתפס בלוחו עון :

קרב גביה רבי אלעזר בריה אמר ליה אבא מה אבא חסם אמר ליה ופאה חולקך צריזמן סביא יהא דלא תתקבר בבאי א"ר בההוא עלמא דיתתא דידי ודיך צדיקא וכאין אינון צדיקיי דומינין אינון לשבחא למארי עלמא כלינון מלאכין שמיין דקמיה הוא הוא דכתיב א' - דצדיקים יורו לשאך יצטו ישראלים את פניו - רבי' בל כסר רב פונא אמר כיון שחטא א"ר אנגרו עליו אוחס הגזרות גרשה הקדוש צדק הוא מאותם ההנאות והעדידין שהיו לו בעדן ומינה שומרים לשערי גן עדן ומי

מתהלך אמר רבי בל וכי חושבין בני אדם שהנה' היה תח' שמעו דכתיב את קול הוא דכתיב ביה והאלהים יענו בקול וכן ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם אמר רב חסדא אמר רבי יוחנן קול כתיב מתהלך לרוח הה"ד ויהי קול כהני לוי ונהנה רעש אמר רבי יוחאי והא' יהודה חכריינו אמר דכאן צריך דרשא וארס אומרים מעשה מרכבה א"ר אלכסנדרו יתיר מעובדא דרכיבא הוא דהא ריון עיגלון אכן חויון דאתגליין הבא' :

הנו רבנו בשחלה רבי שמעון בן יוחאי עלאו קמיה רבי פנחס ורבי חייה ורבי אבהו אמרו לו מאן הווא קיימא דעלמא שכיב אמר לון לא עי דינא דלעילא מעינין דיונאי דהא אבא חוויי דלא אבא מתייהב למלאכא ולדי' דלעילא דאנא לאו כשאר בני נשא אלא האי דינא דגלי קודשא בריך הוא דייניה ולא בי דיניה והיינו דאמר רב דבבעותיה קמיה שפטני אלהים ורינה דידי וכן שלמה אמר לעשות משפט עבדו הוא בלחודו ולא אחרן דהא תנינן כשהאדם הוא טוב בי דינא דלעילא מסתכלין בדיניו אית מנהון דנשאן וכות דלחויין אבתא דבר נש ואית מנהון דנשאן לכף חונה דלחויין חובא דבר נש ולא כפיק איניש מן דינא בעא דהוא בעי אבל ינאן דדאין מלכא עילאה דשליט על כולא הוא טוב ולא יכיל איניש למחוי בההוא דינא בר טוב מ"ט דהא תנינן מכילוי דמלכא עילאה בעי לוכותא חדיר והוא כוליה דר רחמיתא וכידוי לשבקה לרעאים ומיבין דהא הוא דכתיב כי עמך הסליחה ולא עם אחר וצניי כך בעינא קמי דהוא ידן דינאי ואנא אעול תליטר אינני לעלמא דאתי דלא אעברי לון בר אנהא ולא יהא מאן דימתא בידי ועוד דלא ארבע דשאת מנהון אמר רבי שמעון מלה ותמוך בי מרעה דלא הוא חמון תוהו ונא הוא יכיל מר מנהון למללא מפומיה מדיחיל רבה דהוה עיליהן עד דהוו יתבי סליק לון ריחין דבוסמין סביאין וכל חד וחד מנהון אחישר חיליה עד דחמו לרבי שמעון והוא ממלל חלון ולא הוה חמאן אחרן בר מיניה לנחך עידן אמר לון רבי שמעון חמיון מידי אמר ליה ר' פינחס גא אלא בולגא חוסין על דלא חמיתא לך כפי

הם הם הכרונים הה' וישכן מקדם לנן עזן את
 הכרונים ואת להטו החרב המההפכת כדי לשמור
 אזוהו הדדך והפתח שאז נבזר שלא יהא רשות לכל
 אדם מהאן ואלוהך להכנס שם וזלתי הנשמות
 הכרופות ע"י הכרונים תמלה אס רואים שהיא
 ראויה ליכנס תכנס ואס לאו דומים אותה לחוץ
 וח"רף באוזהו הלהב או תקבל עובש וח"ל כנגד
 ס' וימקדש כשכנס הכהן לפני לפני דמיהא אמר
 רב חננל אמר רב יוסף בשם רב הונא לפני לפני
 הוא רובמתו של ג' ע' וכנס הכהן לשם נכנס
 בנשמה ולא בגוף בלימה ביראה ברתת בויב
 בנקיות בטהרה והכרוכים עומדים שם שוערים
 זכה הכהן נכנס שם בשלום ויואל בשלום לא זכה
 מובין ב' הכרונים יואל להב וישרף וימות בכנים
 כד' גמ' ליתם הכרוני' העומדי' בשערי ג' ע' א"ר
 יה זה אשרי הווכה לעבוד מהם בשלום אמר רבי
 פרחיה חין לך בעול' דרבי שאין זו מענה כדוגמתו
 הנחש שהערי לחוה הוא דבר נופל על הלשון ה"ר
 יוסף היאך ח"ל כדוגמו נחש חיוני הוא חיי' וכ'ר
 וחי חוה נקבה דבר נופל על הלשון כדוגמתו נחש
 נחשת דבר נופל על הלשון חמ"ר יוסי והא חתיב
 ויקרא - אדם שם אשתו חוה כי היא היתה אס כל
 חי אמר ליה רבי פרחיה קרא לה על שם העתיד
 היה לי לקרוה אותה חיה על שם חיה ונקראת
 על שם העתיד חוה דעתיד חייה למסתי לחיה
הוא יסופך ראש אמר רבי יהודה כך דרכו
 של נחש חין הקשה שלו מאדם אלא
 בראש ואין הנשיכה מהנחש לאדם לא בעקב אמר
 רבי יצחק פי רבי יוסי למהן דאמר דינ' הר הוה
 מאי יימא ביהאי פסוקא אמר לו רבי יוסי מלמד
 שאין הריגה לנחש אלא בראש ומי הוא הראש זה
 ראש הישיבה ואין הנחש הזה הורג לאדם אלא
 בעקב כשעושה לו מעשה עבירות וזה נחש
 בעקב הה' עזן עקבי יסובני אמר רבי יצחק
 מהכא הוי מושבי העזן בחבלי השוא וכעשות
 העגלה חטאה כלומי עושה עבירות וזה נחש
 בעקב שהשם שאין כלום כמו חבלי השוא שאורג
 העכבים ולאחר כן הם כעשות העגלה חטאה
 חוקים וקשים עד שנאספים כלם והורגים לאדם
 וכן הוא אמר ואתה תסופנו עקבי באותו עזן
 העקב הורג יצר הרע לאדם אמר רבי יצחק ב"ר
 וראה כמו שמקלקלו כך נזנע הנחש בתחלה

אחריו האשה אחריו האדם (היינו דכתיב ולאדם
 אמר כי שמעת לקול אשך אמר רבי יעקב בר
 אידי אס אדם חטא האדמה מה הטאה אלא אמר
 רבי יעקב בר אידי כשברא האדם (נ"ל העולם)
 השמים והארץ היו עדים מלמד שהקדוש ברוך
 הוא עשה אותם עדים על מה שיעשה האדם
 שלא יאמר מי רואני אותם העדים מפרסמין
 מחוץו הדא הוא דכתיב יגלו שמים עונו וזרץ
 מחוקומה לו -

ותאנא גאותו היום שעברו אדם השמים
 החשיכו אורם והארץ לא ידעה מה
 לעשות עד שגא הקדוש ברוך הוא וקלל אותה
 על שהעבדה בעדותה ועוד שלא תוסיף חת
 כחה לזרוע ולקצור כדראשונה ועמדה בקולותיה
 עד שגא אברהם אבינו ונתנסם העולם רב נחמן
 אמר עד שגא נח דכתיב זה ינחמו ממעשני
 ומעצבון ידיני ולפיכך נקראה על שמו דכתיב
 איש האדמה על שינאה מקללתה בשבילו אמר
 רב נחמן בר יצחק אדם הראשון כיון שנטרד
 מב"ע השב שימית מיד והיה בוכה ומתחנן ושב
 בתשובה עד שקבלו הקדוש ברוך הוא בתשובה
 והאריך ימיו וקיים זו דברו דכתיב ביום אכלך
 ממנו נתן לו יומו שהוא אלא שנה להורות
 לכל העולם שהקדוש ברוך הוא רנון ורחום
 הוא ומקבל בתשובה לשנים ואינו חפץ מהם
 זולתי שיחיו דכתיב השיבו והיו ולמה תמוחו
 בית ישראל אמר רבי יצחק אשריהם בנינים
 שהאב אומר להם כך ווי להם לבנים שאינם
 שומעים ממנו אמר רב יהודה אמר רב לא חייבין
 רחמנותא ברחמנותא דקודשא בריך הוא בכל
 מקום את מוצא כשחטאו ישראל ושבו למוזא פשע
 ידו וקבלם ומתל להם מיד הה' מי אל כמוך שש
 עזן ועובר על פשע -

ברשתא ח והאדם ידע את חוה אשתו אמר
 רבי יהושע בן לוי יש לנו להרהר
 צהא פרשתא וכו' ביהאי פסוקא דאמרה חוה
 קיימי איש את ה' אמר ר' יצחק אלא ידענא ליה
 בפשיטותיה דהא חנן אמר רב יהודה אמר רב
 האי מאן דאיתיליד ליה בר כד שרי למללא חובש
 עליה לאלפא ליה פסוקי דאורייתא דאישון
 דחיל מן קדם ה' דכד ירבי ידבר לון לאישון
 בתיבין להקלימן מאריה -

קין ליהיות עובד אדמה והגל רועה כל אדם הריא
 קרבן וזה הביא קרבן אחר רבי יהודה קידן ברא
 בגבאות הרוח והכל כנמיכות הרוח וכתיב וזהר
 אלהים רוח כשנראה מה כתיב וישע האל הכל ואל
 מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה אמר רבי
 יהודה למה כפלו פניו על שלא נתקבלה מנחתו
 ותכל אמר רבי יהודה אותו היום ראש השנה
 היה יום שדין כל הנשמות עוברים לפניו אמר לו
 למה חרה לך הלא אם תטיב שאת אמר רבי יהודה
 כגומר אם תטיב יהיה לך שאת לפתח חסד
 רובך כלומר לאותם פתחי ב"ע שהנשמות עוברות
 ב חסד רובך חסד שפעשה יהיה מומין סס
 וס תקבל עונך ואלך תשוקו כלום אם תטיב
 מעשיך והחטאת ההוא וכסף לך שפעש עבירות
 ואתה תמשול בו שלא יוכל לקטר עמך

רבי עקיבא היה יחיד קמיה דר' אליעזר א"ל
 מאי האי מרשתא דפסוקא דא דאמר
 ותלך את קין ותאמר קניתי איש את ה' אמר ליה
 עקיבא אימא לך יומא דרבי כה קא ואל חנניא
 גלו הוא חונה דעבר אדם לא היה אינטריך
 לאינון דלא ידעי עמיקא ומסתרתא וההוא יומא
 דאחגלי אהמנע בלא מהאי פסוקא ארס נכטווה
 על קסא ונטא כס נכטווה על השם הוא השם
 המיוחד וכתיב ועץ החיים והטא כס על סס
 תחלה עליוה וכתיב ותקח מפיו ולאחר שחטאו
 וידעו עינם על מה שעברו התמררו על מה ש
 שחטאו והיא יותר מפני שהיא הית' תחלה לעברה
 לעטר על שמו הגחל כיון שגולד לה בן הרבישה
 בדבר ואמר קניתי איש את ה' שהוא השם המיוחד
 ועל כן לא אמרה השם המסוחר א"ר עקיבא האי
 טעמא תור על מה דאמר ר' אבהו וז' בחלואהים
 יתס אמר ר' אליעזר חזרה חזרה להודות על
 אותו עון שפברה ואמרה לא יהיה זה כמינו לתת
 פבור לאח' זולתו אבל זה את השם ממש ולא לאחר
 א"ר יצחק ושפיר קאמ' ר' עקיבא דאתחור ענינא
 על מה דאמר ר' אבהו וכן חנה אמרה את ה' ולא
 לשם אחר וכן חנה אמרה ונתתו לה' כל ימי חייו
 ולא לשם אחר ועל זה אמר' תורה כי לא תשתחוה
 לאל אחר כי ה' קנא שמו אל קנא הוא אמר רבי
 יהודה עד אימתי יטולן חנניא ברזין עילאין
 דמלכא אמר רבי אבסגדראי תנינן מוסרין סחרי
 תורה לחננים הראויים לכך כגון אן וחברייה
 כבונן

תאנא אמר רבי יוסי אנה חמינא לר' עקיבא
 שאל לרבי אליעזר דב"ר זה אמר ליה
 עקיבא סך עיניך לעילא ואתתב גבאי דהוא
 מפרש כונא כמה דאמרנא זקף עיניו לבתר
 ארכיו רישיה אמר הו' ענדנא כענדא דחורייה
 ולא ידענא קריב גבוי רבי אליעזר ולמיש ליה
 אתא רבי עקיבא וכסיק דריו וככה אמר כלל הוא
 כמה דאמרת בקדמיתא וקפאן וקפיין תתאן
 תזאין ולא יוכל קב"ה בהדי אופין אמר רבי
 שמעון חוה אמרה שקתה איש את ה' שהוא השם
 המיוחד הוא קלקל מעשיו ולא רכס לעגור בדרך
 הישר הה"ד ויכא קין מלפני ה' יכא מלואו הכלל
 שאמרה אמו ובש"ל כך מה כתיב וישב בארץ
 נוד ססיה נוד בארץ והוא כמו כן עשה תשובה
 כש'הודה על חטאתו וקבל על עונשו דחנינן כל
 המורה חטאתיו ומתבייש מהן מוחלין לו מיד על
 כל עונותיו הה"ד ומורה ועובד ירוחם ר' חייא
 אמר מהכא והתורה על חטאתו וכאמר וכסלח לו
 רבי יוסא אמר אין דבר בעולם עומר בפני
 התשובה קין נבדו עליו נע וני תהיה בארץ
 וכשעשה תשובה פקע החי' וכתיב וישב בארץ
 נוד אבל נע לא באמר

ותוסף ללדת את אחיו את הבל א"ר אליעזר
 לרבי עקיבא מה שמיע לך בהאי א"ל
 על כך אלא יחיד קמך אמר ליה אסתים פומך
 ופתח עינך וזאודך ואכית דרמו הוא דקא רמו
 על ההוא שמה וצירא דאתכל תשמה קדים דהנא
 ואת ידענא ובהאי שמה חנין סביאין בני נשא
 והוא רמו מהימנותא למאן דאסתכל בחכמתא
 עור אמר רבי אליעזר עקיבא רמו דאתקטל הכל
 אורי על נשמתא דשמתא יקרא עילאה דמלכא
 דכתיב ונשגב ה' עמך אמר ר' עקיבא ווי לעלמא
 כד תיפוק מיניה בע"ז אמר ר' עקיבא ווי לעלמא
 קנייאה אמר ליה הו' אמרית לך אסתים פומך
 דהו' חנינא דרבי לילך לעלמא א"ר יהודה נתחור

חנו רבנן על הכל הקב"ה מוחל ואינו מוחל
 על כבוד שמו ומי אינו מוחל והרי
 מנשה מלך יהודה המיר כבודו של מקום בהכלים
 מאני מנשה דהו' כנרמיה ידע דהכל הוא ולא
 ליה

ל"ה עיקר בלביה דברי ר' יהודה ר' שמעון אומ' ח"ן לך דבר בעולם שעומד בפני התשובה כלל אמר ר' יצחק מאי דכתיב ואחות תובל קין נעמה אלא אמר ר' יצחק נדקת היתה הנעמה במעשה רבי אבהו אמר פשטו של מקרא מורה על שהיתה חכמה במלאכת הברזל כמו אחיה תובל קין משמ' דכתיב הוא היה אבי כל מדרש נחשת וברזל ואחות תובל קין נעמה הוא הוציא אומנות זו ואחותו עמו הוא הוא דכתיב ואחות תובל קין נעמה שהיתה בקיאה במותו וא"ו דאחות מוסיף על הענין של מעלה רבי בא אמר אמן של שדים היתה והולידה אותם דהא אימא דאשמודאי מלכא דשירי נעמה שמה רבי יצחק בשם ר' יוחנן אמר על שם ונפיה נקראת כך וממנה יצאו [אותן] דכתיב כי טובות הנה במראה וניופי •

אמר הימניה זה מלאחי כתוב בקונטרס בכתוב' ירבהגהות שגאו לי מאי :

אמר

רבי יוסי למה נאמר בשת ויולד בדתו כאלמו ובקין והבל לא נאמר • א"ל רבי חיילא קין והבל לא היו לא לאחותה רמיזה עלאה ורוא יקרא ולא אחיו לאתישבא עלמא מינחון אכל שת לא אחא לעלמא אלא לאשתא לא מיניה ובג"כ אמר בדתו כאלמו • תניא הנוך בן ירד נדיק היה וקבל על עצמו להרשיע ולקחו הקב"ה קודם זמנו לעשות חסד עמו ושיתן לו שכר טוב לע"ה: רבי אבהו אמר אמן חנן כי שמע אלהים את קול הנער כאשר הוא שם איכא דאמרי באשר הוא שם שהיה נדיק באותה שעה ולפיכך שמע הקב"ה את קולו ואמן לא בזרינן הכי במתניתין דהא אמר ר' יהודה אמר ר' יצחק למה נתברש ישמעאל מנייתו של אברה' ומה ראתה השרה שאמר' גרש את האמה הזאת ואת כנה אלא הכי כתיב ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מתחא אמר ר' יצחק ח"ן מתחא לא בע"ו כתי' הכא מתחא ובתי' התם ויקומו למחא מה הלן ע"ו אף כהן ע"ו ובההיא שעת' רשע הוא אם כן במאי נוקים באשר הוא שם לא מההיא דברכא במתניתין דיגין • א"ל יהודה ח"ן בית דין של מעלה דניין את האדם עד שייהיה בן עשרי' שנה ובית דין של מטה מ"ג שני' ולמעלה וישמעאל בההיא שעתא לא היה בר' כ' שנה ולפיכך לא דברו דהא ראויו הוא לענושא לא דיומניה הוא דלא מייגהו והיינו דכתיב באשר

הוא שם ביומין דהוא שם • אמר רבי ישמעאל הוא חיוני רביא דליתיה בר עשרים והוא טב וקורא ושונה ומת מאן דסליק ליה מעלמא אי תימא ב' בחובוי דלבוה דא איהו מ"ג ועלילא ואי תימא בחבוי דריה הא ליתיה בר כ' שנה • א"ל יהודה מ"ג למה הדבר דומה למלך שהיה לו פחדם ויום אחד נכנס לעייל באותו פחדם וראה ששנים קטנים נומחים בתוכו והיה עולה ריחם לפניו שאין כמותו בעולם אמ' המלך אי עכשו כשהם קטנים כך כשיגדלו עאלכו • לאחר ימים נכנס באותו פחדם והיה חושב שימצא אותם השושים שנתנו ריח בתחלה כשהיו לחים וטובים ומעלים גדולים וטובים ויהנה עמיהם כיון שהשנים בהם ראה שהם יבשים בלא ריח וכעס אמ' אילו בתחלה כשהיו לחים וטובים ומעלים ריח לקעתים היתיר נהנה בהם עכשו כמה אהנה הא יבשים הם למה האחרת נכנס המלך בפחדם וראה ששני קטנים ונתנים ריח אמ' המלך לקטו אותן עכשו והנהנהן קודם שייבשו כמו שעשו קודם לכן • כך הקדוש ברוך הוא רואה בני אדם קטנים ונותנין ריח והכל גלוי לפניו ורואה שעתידין להרשיע ויהיו חשובים כקש יבש ומקדים להם חסד כדי ליהנות בהם בג"ע ועכשו כשהם טובים מסלקן מן העולם הזה ליתן להם שכר טוב בעולם הבא ה"ל ח"ן לודוי ודודי לי הרועה בשושי' המנהיג עלומו הענין ששנים : אמר ר' אבהו אלא מסבי להא דאמר ר' יהודה דהא חיוני בחאי גוונא דענד הקדוש ברוך הוא עם ירבעם בן נבט דכ"ל הוה רביא הוה זנאי וטב דתנן מאי דכתיב ושינה לבדם בשדה מלמד ששקולים הם בצדקותם וצדוקתם שניהם מכל ישראל באותה שעה •

אמר ר' ברכיה הקדוש ברוך הוא אמר לפניו ואפי של מעלה ריחו של ירבעם עולה לפני ואפי רוצה לסלקו מן העולם עכשו כשיש בו ריח • אמרו לפניו רבונו של עולם אחא דיין אחת א"ל עכשו הוא כן כל סכן כשיגדל אמר להם הקדוש ברוך הוא גלוי וידוע לפני שיעשה הרע בעיניו אמרו לפניו רבונו של עולם א"ל לפניך גלוי לנו זלפני כל העולם מי גלוי • הניחו הקדוש ברוך הוא מה כתיב ויועץ המלך • עש שני עבדי ז"ל חטא והחטיא באותה שעה אמר להם הקב"ה לא אמרתי לכם שאני רוצה לסלקו מן העולם קדוה

זה חגל דעבדת כן . בא אביה בנו והיה עושה טוב כשהיה קטן ומה טוב היה עושה אמר ר' יוסי א"ר חנינא עובד הרבנל היו עולים על ידו שלא מדעת אביו . ראה הקדוש ברוך הוא שהוא טוב וסלקו מהעולם קודם ימיו כדי לעשות חסד עמו ולהחילו לעולם הבא קודם שיבאיש ריחו . וזה האשר עושה הקדוש ברוך הוא עם בריותיו . כך הנוך בעבור שהיה צדיק והדור כלם מייבנין ראה הקדוש ברוך הוא שאם יניחנהו ילמוד ממעשיהם וסלקו קודם זמנו מן העולם קודם שיבאיש ריחו הה"ד ולאנו כי לקח אותנו אלהים כלומר ואיננו בעולם הנה למלאת ימיו כי לקח אותנו אלהים קודם זמנו לעשות עמו חסד להנחילו חיי הע"ה .

דיראו בני האלהים את גנות האדם . מאן אינו בני האלהים ר' ירמיה אמר גדולי הדור שהיו אבותיהם גדולי הדור ולא היו מוהרין בידם . אמר רבי חנינא לרב הונא דאמר בני אלהים ממש על שם שכתבנו מהם ז' דכתיב ויברא אלהים את האדם . אמר ר' שמעון בן לקיש הוא שטן הוא יצר הרע הוא מלאך המות . א"ר יהודה אותו היום יום של רעא השנה היה יום שיש לכל אדם לחזור למוטב . וכך תראה אין דרכו של יצר הרע לקטרג אלא בשעה שהוא רוצה לחזור למוטב . (הנה"ה אמר מנחם ד"ל המעתיק תימא

מאי אותו היום ונ"ל שחסר כאן וחקרא קא" דכתיב ויהי היום ויבאו בני האלים להתייבב על ה' ובר' ע"כ) תנינא סבא צמיתא סימנא טבא נביחא צדיקא בירא טבא אי בעלמא דתנן הקדוש ברוך הוא מביל אימת הדיון והמטהר על בני אדם וכל זמן שאימת הדיון על הדור גידוע שהוא צדיק והם צדיקים נייעל אימתו מבני אדם הוא חייב והם יותר ממנו ובא הכתוב להורות הנפילים היו בארץ אלו אדם ואשתו שהם היו שפלו בארץ כלל אב ואם ולמה נקראו נפלים שפלו ממעלתם שה להם כל' נפלים הם מכמו שהיו כבר נפלים הם על שנטררו מגן עין ולא חורו לשם ע"כ תורה תורה והאמרה לו היו בארץ שהיתה אימתם על כל הבריות ועדיין היו קיימים ולא מנעו בני הדור מלעשות עבירות וימי הם איתם העוברי העבירה במלי הדור אנשי השם שהיו גדולים בדור . א"ר פנחס מכלן משמעו דקרא דכתיב הנפילים היו בארץ בימים ההם להם המניע למנוע עצמם מהעבירות בשבילה ולא מנעו ולעוניהם ממש באים אל גנות האדם כמות וילדו להם ומי היה אותם הנפילים שהיו בדור אותם הגבורים שלא נראה בדור כמותם . יאנשי השם שם הידיע שקרא להם הקב"ה דכתיב ויקרא את שמם אדם . עכ"ל :

פרשת אלה תולדות נח

פרשת נח

(דף כ"ב חסר זה) ר' חוקיה אמר זכאה מולקיהון דיש-אל

דקב"ה איתרעבי בהו ויהב לון אוריתת קדישא דיהר לון ויהב לון עיטא לאסתמרא מעילא ותתא בגין דלא ישלטו בהו בר קודשא בריך הוא בלתידי ואינון ידעין למחילא מנייהו כל מקטרגין וכל קסטירין בגין דיהוון הילקא דעבדיה וואחסנתיה כד"ל כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו . תא חוי צימא דר"ה קודשא בריך הוא יתיב דיניא על עלמא וכל בני עלמא עאלין בחושבנא ולא אית מאן דלא עאל בחושבנא וספרין דחיינ ומתינ פתיחן בההוא יומא וקב"ה בגין דאתרעבי בהו יהב לון עיטא לאסתמרא מכל מקטרגין דלעילא דאינון אתמנן בכל זמנא דיניא שרייאל על עלמא . בהאי יומא אודמבג ישרא

רבי פתח בהאי קרא מצאוני האמרי' הסובגני' בעיר הכוני פגעוני נשאו את רידי מעלי שומרי החימות כמה חביבה היא הנשמה הנתונה מתחת כסא הכבוד ממקו הקדש מארצות ההיידם כד"א אזהלך לפני ה' בארצות החיים ולמה קראו דוד ארצות חיים וכי למעלה יש ארצות א"ר יצחק לא ארצות ממש ולא אדעתא דארצות אמרו דוד אלא לשון רצון הוא כמה דאת אמר ארצה אמריך כנימור אמר דוד אזהלך לפני ה' במקום אשר ירכו תמיד הצדיקים הנקראים חיים אשר רצונם וחפצם ללכת שמה ממקום הקדש בזה הנשמה להאיר על הגוף האפל כדי להוליכו בדרך ישרה ולעבור עבודתו ורצון גוראו לבא למרה וליטול שכרו

שכרו אמר ר' יהודה אלמלא לא הויתא בעלמא
 יאות לן ולא ניבא חושבנא למחרי דפוחקא לכתרי
 אמר הדרי בי ת"ח מה כתיב בחדש לא טוב היות
 האדם לבדו אעשה לו עזר בגגו אמר ר' זו היא
 הנשמה שהיא אצלו עזר להולכו בדרכי קונו
 והיינו דתנן בל לטהר מסייעין אחיו
תנו רבנן כשהאדם הולך בדרכי קונו הרבה
 מסייעין אותו כשמתו מסייעת
 אותו מלאכי השרת מסייעין אותו שכנתו של
 מקום מסייעת אותו וכלם ממריזין לפניו ואינו
 בלכתך לא יבר בעמי ואם תרוץ לא תכשל ר' כזן
 אומר כשמתו של צדיקים מסייעין אותו
רבי אלעזר רבי יוסי חמוי הור' זולי מאושא
 ללוד אמר רבי יוסי לרבי אלעזר אפשר
 דשמעת מאביך מאי דכתיב ויעקב הלך לירכו
 ויפגעו בו מלאכי אלהים אמר ליה הכי שמייע לי
 מאבא חזן הוו מלאכי ד' דאחופה בקדמין מארעא
 ד' ישראל אמר ליה מאן אינון אמר ליה לא ידענא
 אמר ל' איות לבון צדיקיא מלה דכומכון בכתיב
 דמלכותא ב'ישא המלכה . עד דהו זולי מטו
 למערת' דלוד שמעו ההוא קלא דאמ' תרי' עוזבין
 ד'אילתא עבדו קדמי דעתה דניחא לי ואינון הוו
 משרייתא קדישא דערע יעקב קמיה אחרגיש
 ר' א' ואלעזר כפצאוי ואמר מאריה דעלמא כך
 אורחוי טוב לן ולא כשזע שמענא ולא ידענא
 את' חיש ליה ניסא רש"מ הו' קלא דאמ' אברהם
 ויחזק הו' נפל על אנפוי וחמל דיוקא דאמי
 אמר ליה אבא שאילנא ואפתיבנא דאברהם ויחזק
 הו' דערעי ליעקב כד אשתויב מלכ' . אמר ליה
 צרי פוק עקתך דכ' סיתבך רפוס ממלך דרבין
 הוה ולא דא היא בלחודוי אלא כל צדיקיא
 צע' דהו' דצדיקיא מערעין קדמו' לשבוחיה
 ואינון מלאכיא קדישי עילאי . ות"ח יחזק קיש
 הוה כהה' א' שעתא אכל כשמתיה קדיש' א' חנסיבת
 בכורסי יקרא דמאריה כד אשתעבד ע"ג מרבא
 ומכרין א' אשתיו עיבוי מחלו' והיינו דכתיב יפחד
 יחזק הוה לי אמ' ל' מה חזן תמן אמ' ל' אבא את
 מלאכי עילאה לאשתעשע' במשחא מלכא דחד .
 קס עד דהוה קס חמל חמוי' ואנפוי נהירין
 כשמשא . אמר ליה חמוי מלא חמתא שמינת או
 גבהירוחא יקרא ויח' דמשה אשתכלת ח' ל' לא
 יכאין אינון צדיקיא דמטמרין להון משרייתא

ישראל לאתצרא רחמי עליו וזמנה בשופר הוא
 קלא דנפיק סליק לעילא ואתער שופר דעילא
 כדון אתער רחמי מאהרייהו וקודשא בריך הוא
 קס מבורסייהו דהוה ויחביב בבורסייהו דקמי
 וחייס עלייהו ד'שרא ולא אחיהיב רשו ללוקצרבא
 עליהו וישראל חייבי בתובתא קמי קודשא ב"ה
 ותקעי שופר ותיצטרו רחמי דהא ההוא קלא
 דנפיק אתערותא דרחמי איהו וכדון דלטורא
 לא יכיל לקיימא קמי בורסייהו דרחמי דהא לא
 אחי מההוא סטרא ולא אשתכח קייגורא בימא
 דכפורי דאיהו חתימה דהוה וקיימי ישראל
 בקדושתא דמאריהו כההוא יומא בגין דלא יקרב
 דלטורא למקדשא יחבין ליה שציר דלתי מסטר'
 דרוחא משאבא והוא מסאבא דהחא משאבא
 אתהני מני' והוא אשתעבד ביה ולא קריב למקדשא
 לסאבא וכדון אנפין נהירין וישראל א' א' יבן
 מניה בימא אחרא כד סביחו חובי בני נשא אמי
 דלטורא בשעתא דהוה איתער על חובי עילמא
 כדון איהו אחי ואשתכח מקטרגא קמי קב"ה
 ואשתכח מקדש וכל אנפין ע'צ'ין ודינא אשתכח
 ועל דא קץ כל בשר בל לפני לפני דלתי למתנב
 על חובי בני עילמא דאינון ברמו רבי יוה דה פתח
 הודיעני וגו' :
עוד לפרשת נח ת"ח כל בר נש דיעביד וינטר
 פיקודי אורי יחא כזמא אשתתת
 בגופיה דאיהו תיבה ולא אשתעבד ולא יסלוט עליו
 מלאך המות זכל בר נש ללא נטר ולא קייס
 פיקודי אורייתא ואיצר עליה מלאך המות כדון
 יסלט עליה : ת"ח תיבה גופא איהו גופא נח
 ואשתו י"ה שם ואשתו ו' יפת ואשתו י"ה
 ואשתו עבד השם מלא ידו' אית חס ואשתו ואינון
 כדוגמא דא' ויאמר אלהים לנח אלהים דא שכנתא
 קץ כל בשר דהר תעש' תיבה דא איהו רוא רגופ'
 אהה וכניך וגו' ג' ג' לחד וכסין לחד . ויעש
 נח דא צדיק קדישא ככל אשר בוא אותו אלהים
 דא שכנתא . ויאמר ה' לנח הכא מדת רחמים
 תיבה דא גופא כי אוחך ראייתו ומן הבהמה
 אשר לא טהרה היא שנים איש ואשתו דהא היא
 מסטרא דמאבא ועל דא אמ' והאברתי ואשתכל
 דלית ביה אלא תרין ולא אית נהון שבעה שבעה
 כמה דכתיב בעוף השמי' א' ב' ע' סרי דכר וסוק'
 למות ד'ע על פני כל הארץ שנים שנים באו וגו'
 אשתכל

קדיש

קדישי עילאי שנאמר כ"י מלאכיו יכוה לך

לשמך בכל דרכיך :

אמר

ר' יהודה עשה הקדוש ברוך הוא ירושלי' למעלה כנגד ירושלים של מטה וכשבע שלא יבא שם עד שיבואו ישראל בירושלים של מטה שנאמר בקרבך קדוש ולא אבא בעיר ושבע כחות של מלאכי השרת שומרים אותו סביביו ועל כל פתח ופתח כחות של מלאכי השרת והם הפתחי' הנקראים שערי צדק וללו הם הפתחים המכווני' להכנס שם כפשות הצדיקים ודוד המלך ע"ה נכסף להם שנאמר פתחו לי שערי צדק אבא בס אודה יה זה השער לה' צדיקים יבואו בו ולמעלה מהם שומרים מלאכי השרת בחומות העיר שנאמר על חומותיך ירושלים זו היא ירושלים של מעלה הפקדתי שומרים אלו מלאכי השרת ותאלף שבע פתחים יש לכפשות הצדיקים להכנס עד מקום מעלתו ועל כל פתח ופתח שומרים . הפתח הראשון נכנסת הנשם במערת המכפלה שהיא סמוכה לבן עזרן ואם הראשון שומר עליו וכתה הוא מכריז ואומר פנו מקום שלום בואיך ויוצאה מפתח הראשון .

הפתח

השני בשערי גן עדן ומולאה את הכרובים ואת להט החרב המתהפכת וכתה נכנסת בשלום ואם לאו שם תקבל עונשה ותשפט בלהג הכרובים וכנגדם היו הכרובים במקדש בשעה שהכהו ככנס ביום הכפורים וכה נכנס בשלום לא וזה מנין שני הכרובים יוצא להם ובשרף תבפנים ומת והיו מכוונים כנגד אלו אשר בשערי גן עדן לצרף הנשמו' וכתה הנשם כותנין לה פיניקס סימן ליכנס ונכנסת לבן עזרן אשר בארץ ועמוד אחד של ענן ונוגה מעורב זה בזה ועשן ונוגה סביביו שנאמר וברא ה' על מכון הר ציון ועל מקראיהם ענן יומם ועשן ונוגה והוא נעיד מלמטה למעלה לשערי שמים וכתה לעלות למעלה עולה באותו עמוד לא וכתה יותר נשארת שם ומתעדת מהטוב אשר למעלה דאמר ר' יוסי ראיתי גן עדן והוא מכוון כנגד פרכת קרח הכורא אשר למעלה והיא גבהית מזיו השכינה אבל אינה נונית ממנה . וכתה לעלות עולה באותו

עמוד עד שמבעת :

הפתח

השלישי וזוהו נגד הרקיע הנקרא ונול פותחין לה הפתחים ונכנסת לא וכתה נועלים השערי' וזוהי אותה לחץ ונוטלים פיניקס

אשחבל וחמי על מה ולאמר בקדמותו ומן הנהמה אשר לא טוהרה היא ולכתר שנים שנים אר יהודה ת"ח לית לך בכל לניחא ולניחא דלא תיפוק נשמת' מגופא דברנש דזיקרי וונה דכתי' וישלח את היונה . הקלו המים אליו מים וזונים כד"ל המים הזונים דליגון מסטיחא דמכאבי מעל הארץ דליגון לעיל מן ארעא אליו גלאני חבלה מה כתיב ולא מצאה היונה מניח דחתמנעי מעלמא עילאה ומן צדיקים דלעילא כל ברכאן הדא הוא דכתיב ותשב אליו אל התיבה כי מים על פני כל הארץ אפיק ליה תניינות ויוסף שלח את היונה מאתו ומנו דוחקא וכערא ורבא אליו היונה לעת ערב דלא הוה נהרא לין שבתא דדוהא כמה דהוה בקדמותא ואתרסך לה יוהא ואתערב לה שמשא ומה אמר לכה ולכניי מצאני השומרים הסובבים בעיר שומרי החומות אלון נטרי תרעי ירושלים ועם כל דא ונהה עולה זית טרף בפיה וע"ד וידע נח כי קלו המים וחתתקפו מלאכי הקדושה על מלאכי הצלה .

ויחל

עוד שבעת ימים אחרים ולא יספה דחרצו המים מעל הארץ בתר דאסתתד ואעבר ההוא זמנא דשליט מלאך המות ו ואתעברו חייבין מעלגאן מה כתיב ויזכור אליהם את נח ספינתא אמחילת לחיבותא דנח ואית בה גוברין יהודאין וישמעאלאיים וזני עשו כדובא דא אית בגופא כלילי מכולהון דגופא דא לאו איהו מן נשמתא קדישא ודא הוא דאמר לנח דליהו נשמתא לגשמתא כד"ל עשה לך מיבת עמי גופר ודא הוא דאמר לאברהם לך לך מארצך . למה תרי זמני לא פוק מן דירתך ומן גופך ומן בית צינך דאת שלם דלעילא אל הארץ אשר אראך דא גופא דליהי תיבת נח ודובגמא דא הוה נח הדא הוא דכתיב וישלח את היונה ונפקו ליה ליונה מן תיבותא ויהבו ליה בנייחא דבוגמא דא ככקת יונה מן תיבותא דנח כד"ל ונא יואל ושוב עד ולא יספה שוב אליו עוד רבי יהודה אמר נח כד הוה בחיבותא דחיל הוא דלא ידבר ליה קדושה ברוך הוא לעלמין וכיון דחתעברו מוני עלמא כדון מה כתיב ויזכור חלקים את נח . ע"כ :

ומבעת עד ירושלים אשר שם ושם שומרים וכתה השלישי וזוהו נגד הרקיע הנקרא ונול פותחין לה הפתחים ונכנסת לא וכתה נועלים השערי' וזוהי אותה לחץ ונוטלים פיניקס ממנה

ממנה והנשמה אומרת מאזוני השומרי' הסובנים
 בעיר אלו מלאכי השרת השומרים בית המקדש
 וירושלים אשר למעלה נשאו את רדיוי מעלי זהו
 פניקס שלה סימנה שומרי החומות כמה דאית
 אמר על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים •
 זכתה לעלות כנכסת שם צלותן השערים ומשכחת
 להקדוש ברוך הוא צבית המקדש אשר למעלה
 ומיכאל השר הגדול מקריב אותה לקרבן אמר ר'
 יצחק לרבי חייא מה קרבן הוא זה יכול לומר
 כשאר הקרבן אמר ר' חייא הקרבה זו היא כבוד
 המקריב דרון לפני המלך ומיכאל הולך עמה
 עד הפתח הידעי והחמישי והששי אומר לכני
 הקדוש ברוך הוא רבונו של עולם אשרי בניך בני
 אוהיך אשר הם יצחק ויעקב אשריהם הצדיקים
 הטובים היוכים לזה עד שמוציאים לשער •
השביעי שהוא ערנות וגבוי חיים טובים
 מזויין שם וכל נשמתם של צדיקים

צדיקו נח נמהלכו מי עושה זה איש אדם
 וכשמת אומר עליו אי עבדו אי חסיד תמים היה
 בדורותיו ולגאלי יוכה את האלהים התהלך נח
 למעלה על כל המעלות • ויצל נח שלשה בניו
 האני רבי כרוספדאי אלו ג' הנהגות אשר נחם
 הנהגת הנשמה להיות לו עזר בעבודת בוראו והיא
 הנקראת שם • והנהגת החלואה והיא רבע
 המנהיג והתחמם את הגוף בדבר עבירות והיא
 הנקראת שם • והנהגת היצ"ט המנהיג את
 האדם בכל טוב וליפות מעשיו נחורה ונירואת
 השם והיא הנקראת יפת • והנהגה הזו ינהיג
 האדם להיותו בדרך חיים ומי מעבדו ומשפדו
 ותשוחת הארץ לפני האלהים זהו הגולם
 המפסיד והמסמי' את הכל ועליו
 אמר שלמה בחכמתו משחית נפשו הוא יעשה
 מאי הוא יעשה אמר כרוספדאי הגולם יעשה
 נשחת •

דבר אחר

לה תולדות נח מה כתיב למעלה
 מהענין וינחם ה' כי עשה את
 האדם בארץ ויתעצב אל לבו רבי אליעזר
 אומר בא וראה שאין כמות ב'ו מוחתו של
 הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם עושה מה שעושה
 ולאחר כן מתחרט ומתעצב ממנו יכול אף הקדוש
 ברוך הוא כן •

ת"ש

דכתי ראה נחתי לפניך היום את החיים
 ואת הטוב ואת המות ואת הרע והוא
 לאדם ואמר ובחרת בחיים למען תחיה ואם
 הוא הולך בדרך רע הוא צעונו ימות שנאמר
 עונותיו ילכונו את הרשע כך כתיב וירא ה'
 כי רעה רעת האדם אמר הקדוש ברוך הוא אני
 רואה כי כולם מחוייבים ואם יכלו ברעתם הרי
 יאבד עולמי כיון שראה נחם ולגבוי שהיו צדיקים
 וישאר פליטה בעולם הזנחם ושחח ואמר רבי
 אליעזר האני וינחם לטון נחמה הוא וכן כל
 וינחם שבתרה לטון נחמה הוא רואה את הרע
 ורואה את הטוב מתנחם עם הטוב אמר ליה
 רבי עקיבא לרבי ר' מאי ויתעצב אל לבו אמר
 ליה בא וראה מדת רחמנותו של הקדוש ברוך
 הוא כי אף על פי שהנחם לקח עצבונו על
 אבדו הרשעים אף על פי שהיו רשעים אינו
 הפך במיתתו ולא היה שמחה לפניו אמר רבי
 יהודה מאי וכתוב ונח מצא חן בעיני ה' שמן
 בריס

כלם שם ועשים מלאכי השרת ומקלסין לפני
 הקב"ה וכוונין מזיו השכינה אספקלריה המאירה
 ושם המנוחה והנחלה ונח חיי העולם הוא אשר
 עין לא ראתה אלהים זולתך וזהו אלה תולדות נח
 נח איש צדיק תמים מי ראוי להיות בן הנהגה
 והמנוחה והמרגוע מי שהוא איש צדיק תמים
 אמר רב פפי זאת המנוחה למעלה היא את האלהים
 התהלך נח למעלה ולא למטה •
ארה תולדות נח רבי אלכסנדר פתח לא יהיה
 כך אל זו ולא תשתחוה לאל ככר לא יהיה
 כך אל זו זה יצר הרע ולא תשתחוה לאל ככר שלא
 תבעול ארמית רבי אליעזר אמר לא יהיה כך אל
 זו שלא תהא נוח לבעוש שכל הכועס כאילו עובד
 ע"א דאמר רבי עקיבא כך הוא דרכו של יצ"ה
 היום אומר לו עשה כך ולמחר אומר לו כך עובד
 ע"א והולך ועובד הוא היה אומר כעס ת"ח גדול
 מכולן כ"א • צדיקים שחם כנגד הקב"ה דאמרה
 תורה אין הכמה ואין תבונה ואין עצה לנגד ה'
 אבל צדיקים אחרים אסור לו לבעוש והרב אכל
 תלמיד כדי שיהא מציני בכבודו ובמוראו מותר
 ואלל שאר העם למען יהיה מוראו עלהם לשם
 שמים מותר ושאר האנשים אסור שאין כעסנותם
 ליראת שמים אמר רבי שמעון מדות הצדיק קשה
 לבעוש ונח לראות וזו המדה גדולה מכלם וזאת
 השתוב להורות אלה תולדות נח נח בדעתו נח

גרים נח צדקו חן וימה פחה קרא צתלחתי
 חחלה כדי להראות לעולם כמו שהיה היה צדיק
 אף הם היו צדיקי' וראויין להתייב העולם מהם
 זמנא לן תחיד כיון שזכנכו לתיבה ראו נכדור של
 עולם ונצטערו ומנעו עצמם חפריה ורביה אף
 על פי שיכחו כמו כן עד שראה הקב"ה מעשיהם
 ואנו' לא היה בראתי עולמי והתם פרו ורבו . ה
 האונו לנשותי' ועשו פריה ורביה באותה שעה
 ברבם שבאמ' ויבדך להים את נח ואת בניו ונב'
 לה הולדות נח ר' פנחס פתח וירא' בני' שלהם
 את נות האדם כי טובות הנה מאן אינון
 בני האלהים בני גדולי הודו מלמד שהיו טובות
 מראה כתיב הכא כי טובות הנה וכת' התם טובות
 מראה מלד והיו הונכו' ערומות ואנשים הולכים
 ערומים ואלו ואלו רואים את ערותם ונחפזים
 אלו את לו ולמה נקראו בני האלים שהיו גבורים
 גדולי' עבקי' אמ' ריב"ל אמנא חלה עדעית כבודא
 ויענא דעטס ולאסמית בתריסטרי טינר תרין
 גבתיין דמיון בתרין פומין דא עילאה דרא והיו
 מלעו דא עס דא תח' ובעבריה מן עלמא אודמן
 גה הלא גוברא רנב' ולגרת נח מזלת ושמיה
 יוסף שידא אמר להון הלל דא הויה רבה שגיה
 עילא דדרה די בגזירת שומה א' צבירכ' מן ישיבה
 דארע ודא הוא דמכרוז עליה צדיקע' עד דהוי'
 אזלי אשבת' אמהון דבגזרייה אינון אמר לגרתא
 זעירת' לין אינון צבייה זעירדי דחילהן בפומהון
 אייתי להון בבאי ולעביד מנהון טעמא דתבשיל'
 לאחור עד דאתת איתרמיש לן ניכא ואיתעביד
 מקדמה נהרא דמיא רבב' שמעאל דהוות אמרת
 אימא אימא ברפר' רבאח סברי' בצר' וערקית
 מנהון ואתי ונבא . ואמ' ריב"ל בימי דור המפול
 עשה הקב"ה קנה החטים כקנה ארז הלכנון ולא
 היו זרעין וקוצרי' לא הרוח מנשמת ומנשר החטי'
 למטה ואוספים אותן וכן בכל שנה ושנה לאחר
 שהכחו אמר עוד כל ימי הארץ זרע וקציר וקור'
 ומס וקץ וחורף ויום ולילה לא יפזונו ואמר ר'
 יהושע לא נמת בור דיו' של דור המבול עד שפשו
 ויהי' בגול של' ומל' הארץ חמס' ובימי דור המבול
 היו פרי ורבי' הרבה ומעשה שהיה' האשה יולד' ה'
 הולכים ושלמים אותם כבאדם שהיה' יולדו ככאן
 טריליהם וילייהם ירקיון ולאחר כל זה מאי כתי'
 בת' ויאמרו לאסור ממנו ודעת דרבי' לא חפנו

עד שבגור דינס והעגירים מן העולם .
תנו רבנן נח היה מתרה נהם קודם ולא שמעו
 ממנו שהה צעשית התיבה למען
 יראו וישבו ויהיו מלעיבים בו עד שבגר עליהם
 התהום שהיו המים ואלאין דותהון עלה והקמים
 מלמעלה ונמוחו מן העולם . אמר ר' יצחק מאי
 דכתיב ה' למבול ישב וכי לדור היה לומר דבר זה
 וכל העולם יודעין שהו' ראשון ולהרוז ואזי וקודם
 אלף אמר ר' יצחק נא וראה בכל מקום את מוצא
 להים מדת הדין ה' מדת דרמי' ולע' שמדח הדין
 היח מדת רחמים היתה בו שאלמלא כך' אחרת
 עלמא אכל למען' אותה מדת רחמי' אחי' שב עלת'
 וכן את מוצא רפואה זו בכל דין שהיא עושה וכן
 זה המעיר על סדום נאמר ממנו בליצה ויגוף ה'
 את העם נאמר בליצה וכן כלם .

אמר ר' יהודה חכמין הו' דרא דלופכא טפרי
 דהו' ידעי מה דלמחזוי אכל כסבר
 סוכלתנו בלכיון ואמרו חי קב"ה מיימי טופשא
 אכנחא גוברין ראמי קומתא וכאט על אפי מייא
 ונשתאינן וחי מן תהומא ייתי מייא רבלנא נארי
 על ברא דמייא ולא יפקון מייא ונשתאיב כד
 ארא טופשא ארתת קב"ה מייא דתהומ' והו' מסרי
 רבליהון על עירא דמייא ואתמאך משביה מני'
 זנפלו ומייא מלעילא הו' מ' צברי עס מייא ד'
 דתהומא והו' מחבלגלין ונשתאינן כמקיין בתיבות'
 דתהומא לכלל .

ויבאו אל נח אל התיבה ר' יוחנן פתח אשרי
 תבחר ותקרב ישכון חריך כשנע' צטוב
 בחיך קדוש היכליך . נא וראה כמה ישל' ארש
 ליוהר ולבדוק עצמו ומעשו בכל וס יום ה' אף
 קס בלפרא יימר יהי רצון מלפנין ה' אלהי' איהא
 לבי נכון ומסוד ביוי שלא אשכח' ארעט רבנא
 למיז' ימיין בצעדי רבליה' דלא ישונון לאבאשא
 אול לדבר מצוה ירהט שגא' אחרי' ה' ילכו בארצה
 ישאב וחסילו בשבת מצוה למידיהט עב' כל יומא
 צריך למבדק גופיה מה דעבד צההו יומא ואז
 צריך יעשה מיד תשובה עליו קודם שיזן .

תנו רבנן מאי דכתיב כרם היה לשלמה בצעל
 המון נתן את הכרם לנותרים איש
 יביא בפדיון אלף בסף אמר רבי יהודה כרם היה
 לשלמה למלך שהשלום שלו בצעל המון אלו מלאכי
 שלום נתן את הכרם לנותרים אלו שומרי משמרת
 בלתי

בארץ איש יביא כפריו אלף כסף אלף האלות שהנשמה כופפת בהם .

דבר אחר

כרם היה לשלמה זו היא התורה כבעל המון מן השמים נתן את הכרם לנטרים אלו ישראל שהם שומרי משמרתה

רבי

איש יביא כפריו אלף כסף של שכרם . יוסי ורבי חיילא הוו אזלי באורחא אמר ר

חיילא חיילא לן ממילי מעלייתא דהוה אמר חבוב מתענוגי הנשמה אל כיוצא מכאן דקטופקיא אלין בכריי מעובדי דכשרן אמר ליה כך יאות לן למלעי באורייתא אשתאיב מנהון אמר ליה באתר דכפנה לא אורוה רבנן לבתר דנפקו וזלו באורחא אמר רבי יוסי חיילא לך מלתא הוה ימירתח ביני מעמונייא דאבא בני בנוהי ודא היא דתיב כרם היה לשלמה כו' האי

כרם דא היא כשמתא קדישא דלחננעת לעילא חרות כורסי יקריה . לשלמה מלכא דשלמא כולא דיניה . כבעל המון הוא כורסי יקריה דשליטא על כל חילי שמיא וארעא והוא מאריה דכל חילא יהב נשמתא דא למי לנטרים אלין נטרי פיקודייה ואית ליה לקודש ברין הוא עלמין סביחין לעילא על כל חילי שמיא אלף ומאתן עלמין אחרנין דעיל' בהון לאשתעשעא עס צדיקיא בנתא דעדן איש יביא כפריו אלף כסף אלף עלמין דככף בהון קב' אמר רבי יצחק מסייע אני להאי מילתא דרבי יוסי וכך היא מנה דכתי' אחריו כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים אח פריו שכסא הכבוד מכרות ואמר רבנו של עולם זו הנשמה ניטלה ממני הדי

היא לפני האלף לך שלמה שלך הם אותם האלף עולמות ואינם ראויים לאחר ומאתים לנטרים אח פריו זה עדן שיש בו מאתים עולמות הנאת ויסופין לנפשות הצדיקים דתמן ח' בכל לינה ולינה הב' נכנס בכל איתן העולמות ובשעת הני הלינה נכנס במאתים עולמות של גן עדן ל

לג' נתשע עם הצדיקים שאלו חדשי' גס ישימם דורי נפנתי לך . ודוד המלך עליו השלום נכסף לב כשראה מעלות הצדיקים אמר רבונו של עולם אשירי תנחר ותקרב ישכון חצריך אמר רבי אבהו נא וראה כמה יש לו לאדם להזהר ואחיל ונשמת אל באפיו להסתר מעונותיו ולעייין במעשיו ולא ורבוה לפני קונו למען תהיה מעלתו . עס שאר

הצדיקים ולא ימצא מוחה בידו בעלותו לראות את פני ה' וממי אתה למד מן התיבה נא וראה מאי דכתיב ויבאו אל נח אל התיבה נלא רשות דאמר רבי יצחק כל אותם העופות וחיו' והנשמות שלא הטילו הם באים והתיב קולטתן וזאתן שחטאו התיבה דוחה אותן לחוץ ומה התיבה שהוא עץ יבש כך פתחי השמי' ושומריהם ושומרי הממרו' וכשא הכבוד שיש בהם רשי' על אחת כמה וכמה ליהיות קולטין למי שלא הטאו ולהיות דוחים למי שחטאו רבי חיילא אמר נח מקטני אמנה היה שלא היה מאמין שיבא המבול ולא נכנס לתיבה עד שהמים דחקהו שאלמר ויבא נח מפני מי המבול אמר רבי יצחק נא וראה כשהוריד הקב"ה המים הורידה בתחלה ברחמים כרי להראו' לעולם שאם ישובו יקבלם משמע דכתיב בתחלה ויהי הגשם ולהלן הוא אומר ויהי המבול שאם יחזור יהיו גשמי כפכה לא חרדו היה מבול . ואמר רבי יצחק שבעה נשבע הקדוש ברוך הוא שאינו חפץ ל

במיתתן של רשעים שנאמר חי אני נאם ה' אלחיים אם אחסוך במות הרשע כי אם שוב הרשע מדרך

וחיה ויהיה כשני עולמו העולם הזה והעולם הבא ואל' יצחק אשירי נביא שאומרים להם כך השיב וחיו ולמה תמותו בית ישראל שוב שוב כי הוא אינו חפץ במיתתן של רשעים כשיחזרו בתשובה למען יחיו . דבר אחר ר' יוחנן פתח ועיני

רשעים תכלינה ומנוס חרד מנהם ותקתם מפח נפש משל למה הרבר דומה לכת לנטרים שאין שודרים בהרים שמע המלך השליך עליהם בייסו'ותיו ותפסום והניחום במגדל גבוה היו נהם פקדים אמרו ידענא כנפשתא דעבדנא עובדין ביי' ואלא יכלנא לאשחזבא מה עשו חפרו חפיר' אחת במגדל ויצאו ונרחו להרים טיפס אחד היה בנייהו וראה את החפירה ולא רצה לננס להמלט למחר נא המלך לראות את המגדל ואת הלסטים ראה את החפירה שעשו וכסו ונמלטו . אמר

למה שטה חפיריך ברחו צו החפירה ונמלטו מדיני מה אני יכול לעשות ענד להם חנל אחת שראית את החפירה בעיניך ולא רצית להמלט ונקרו עיניך ואחר כך יתלו אותך על עץ .

כך הלכטים אלו הרשעים הסולכים במחשבים הרשעים הפקדים מה הם' עושים אומרים

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אנו

אזו יחטאנו למלך אזהרנו מלמנו ונמלט מדינו אבל כפתה
 דרך התשובה ונבקש רחמי ונבריא ונמלט כך עשו
 הטפסים מה הם עושי רואים דרך התשובה פתוח
 לבניהם שפתחו האחרים ונמלטו מדין שמים והם
 אינם רוצים להמלט אמר להם הקדוש ב"ה טובים
 אתיכם ברחו ונמלטו בלוחו דרך של תשובה שפתחו
 מה אני יכול עוד להם אבל אתם עיניכם שראו
 להפירה דרך התשובה פתוח לפניכם ולא
 להכנס בתוכו ולכנס ולהמלט מאי כתיב בהו ועיני
 השמים תכלינה שראו הדרך פתוח ומנוס אבד
 מניהם שלא רצו לנכס ולהמלט ותקומת מפח נפש
 לעולם הבא כן דור המבול ראו לנח עושה
 התיבה ומתרה בהם ככל יום וראו אותו נכנס
 לתיבה ולא רצו לשוב אמר הקדוש ברוך הוא ועיני
 השמים תכלינה ומנוס אבד מהם שלא רצו לשוב
 ולעצ מדיני ותקומת מפח נפש שלא יקומו ליום
 הדין שאם הרפאים יחלבו מתחת מים ואוכייהם

ד'חל נח איש האדמה א"ר יוסי למה נקרא
 איש האדמה שתישבה ממנו האדמה
 כלומר אדון האדמה רבנן אמרי איש האדמה לפי
 שבניו עמקה האדמה ככחה וטופעה שנאמר זה
 ינחמנו ומעשינו ומעבדנו ידונו מן האדמה אשר
 אדירה ה' תדע לך ביון שח' אדם נחארר האדמה
 שנאמר אדוניה האדמה בעבורך ועמד בקלותיה
 עד שגא נח ובעל הקללה דתיבא אמר' אחא רבי
 בשעה שאמר הקב"ה לנח לא מן התיבה אתם לפניו
 הבה עלון גא אלא לאדמה שנתארה ומפני
 שנתארה אפיו שוכניה ונחאדרו כולם ופתמעטו
 אמר הקב"ה לא כך אתם אלא שרצו בדרך ורבו
 בה האחרים אבדו זה אבל אתם פרו ורבו ושרצו
 בה ועב' לא נתיישב בלבו העלה עולות שנאמר
 וקבל עולו במזבח הוא המזבח שהקריב עליו אדם
 הראשון אמר לו הקב"ה הרי לך מה ששאלת לא
 אוסיף ללל עוד את האדמה בעבור האדם את
 נתיישב בלבו ולפיכך נקרא איש האדמה שנתן
 נפשו ולבו עליה להוציאה מן הקללה ואית דאמרי
 שמתעסק בעסקי האדמה

ויטע כרם גפן גרושה מצא שנתגרש מ'ב'ע
 וציומו נטעה וכשתגשבה שנאמר ביום
 נטעך תגשגשי ר' אומר גפן איתה שנתגרש מ'ב'ע
 וענניה עמה וקרט איתם ושתה מן היין ונתגל

רבי בן פתח וידבר ה' אל אהרן לאמר דיך
 ושכר אל תשח אתה ובניך אחר בבואכם
 אל אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדורותיכם
 דא"ר אבון א"ר בכל העולם שנה שמתגלה לבו
 של אדם אלא ביין וזה היה עננס של צדק ואניהוא
 שאכלו ושמו ובגה לבס וזהו חש וזה אשר לא כזה
 אותם וקודם זה היה כבוד עליה ונראה מדת אהרן
 לשלוח יד בהם שנאמר ואל לא עלי בני ישראל לא
 שלח ידו אע"פ שגברו דינם לשלוח יד בהם ולמה
 היה עננס משום ויחוו את האלהים ויאכלו וישתו
 נכנסו בשאלכו ושמו ונגוד עננס באיזה שעה
 ולאחר כן ראו שלא שלח יד בהם בפעם ראשונה
 עשו ג' כשניה ומינין שני הכרובים יאל להב
 ונשרפו כי לכך היו (נ"א הם) מזוונים ככבד
 אותם הכרובים אשר בגן עדן ולאחר שמתו כזה
 לאהרן ולכהנים הבאים אחריו להמנע עצמם מן
 היין בבואם אל אהל מועד כדי שלא יכנסו וימצא
 לבס בבאות ובגסות הרוח אמר רבי תרי ענייני
 אינון דלא מתיישרי כחודא ייבא ופולחן שמיא
 דתינין תמן שתי אל יתפלל וכן שכור אל יתפלל
 ואם התפלל תפלתו תועבה ואמר רבי יוסי שכור
 המתפלל כאלו עובד עבודת אלילים ומנ"ל מחנה
 דכתיב ויחשבה עלי לשכורה והשגייה ואמרה אל
 חתן את חמתך לפני בת בליעל וא"ר יוסי כתיב
 הכא בת בליעל וכת' חתם יאלו אנשי בני בליעל
 מה להלן ע"א אף כהן ע"א

אמר רבי יצחק לית לך גוברין דאתקרוך
 קדישין בר אינון פרישי חמרא דכתיב
 כל ימי הויור לה קדוש יהיה וא"ר יצחק לית לך
 חמר דאתקרי חמר טוב כחמרא דארעא דישאל
 ויתר על כהון חמרא דגלילא עילאה דלא יכיל
 איניש למשתי פלנות לרבא מניה

רבי אלעזר בר רבן שמעון חול למחמי לרבי
 יוסי ב"ר שמעון בן לקוניא חמוי יב. ליה
 למיכל עבלת תליתאה רביכא פתח ליה חד כוב
 דחמרא חמוי מויב והוא שתי מויב והוא שתי אל'
 אפשר דשמעת מאכור כמה הוא שיעורו של כוס
 אמר ליה כמות שהוא אחת בחמין ואחת בכוכן
 אבל לא שיערו רבנן בכוסך דהוא זעירא ובחמרך
 דהוא טבא ובמעווי דהוא רחבה ונאמר רבי יהודה
 מבי לכל בדעתו היה נח כשיצא מן התיבה בידרתו
 עם המיות והרמשים והשרצים ומפני שנתה מציט

מדרש הנעלם בראשית

פדרש הנעלם

לב

וי' וכסבר ונתבל ואמר יהודה בא כנען וסרסו הקיץ מיניו ומכא ענשו מסורס דכתיב וייקץ נח מינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן אשר ראה לא כאמר הלל אשר עשה לו סרסו ולפיכך קללו שנאמר ויאמר ארור כנען עגד עבדים יהיה לחיות :

רבי

פתח וירח ה' את ריח הניחוח ויאמר לא אוסיף לקבל עוד את האדמה בעבור האדם כשיצא נח מן התורה פתח עיניו וראה את כל העולם כלו חרב התחיל בוכה על העולם אמ' רבוטו של עול' אם בשביל חטא' האדם או בשביל השוטים תאכר עולמך למה בראתו או האוי או האוי אית לך למעבר או דלא תבירי איכא או דלא תבירי עלמא העלה עולות וקס והתפלל לפניו וזאתו הריח עלה לפני הקב"ה וערב לו א"ה ב' דיתוח עלי לבני ריח עולות וריח תפלתו וריח מעשיו ולא היה ריח בעולם דניחא קמיה כאותו הר' ונלפיכך כיה ואמר ריח ניחוחי תשמרו ל להקריב לי במועדו כלומר ריח שקריב נח לפני תשמרו להקריב לי ריח עולה ותפלה וכשרון מעשים :

רבי

אינו אלא נח חכם היה והיה מביין לחיאת וכפסוק כל הנבראים ורימותם וכשהיה בתיבה אמר יודע אני שאין פקת בעשות כנו הע רב למידע מניה סימנא בעלמא מיד וישלח את הצורב ח' חייא והיאך עביר הכי והאמר ר' ב' חסיר לא שתכלא באלין מנחשי בעופי דשמיא והרי הוא בכלל לא תמחו ולא תעונו אפילו כל ניחוש בעלמא לא ח' חייא למה שלח את העורב דאמר רבי חייא מצטער יהיה נח טפי על אונא דעלמא אמר רב' ע' יודעתי בי אתה דחוש ועתה לא דחמת על עולמך וזהו דחמתך נלחצות אתה לא דחמת על בניך ולא זה שאינו מרחם על בניו ונהגך להם לאכזרי ולפיכך שלח את הצורב רמז הוא דקא רמז א"ר יוסי וכי לא בתיב ביה אדם דדיק חמים היה ואף הטיח דברים כלפי מעלה אמר חייא מר' צערו הוא בלאמר דא' תנן מני' ש' יין דין א' זה האדם לפי צערו שנאמר איוב לא בדע' ידבר ודע'יו :לא צהשכל הי' אבוהו א' ע' שטיח דברים כלפי מעלה אין דעיו כמוד' אלף לא' כלל דע' לפי צערו ולא רצה הצורב להליך בשליחותו מפני שמתוקן הוא לשליחו' אחר

לפרנס אליהו שנאמר והעורבים מביאים לו לחם וכשר ולא רצה לעשות שליחותו עד נכשת המים מעל הארץ שהיה ע"י שבעת אליהו כיון שראה נח שלא עשה כהוגן שלח את הונה ולא בו תרי ענייני רמז בה חוץ דכתיב כיונה פתח אין לב כלומר מרוב צערי אין לבי עמי ונפתחי אחרינא אמר נח אין בכל העופות דסבול מיתתה בלא ס' בנותא כיונה ולפיכך נמשלו ישראל כיונה אמ' נח כך יאות לנח למסבל כלל בלא ס' בנותא ולפיכך וישלח את היונה :

אמר

רבי יוחנן נטל הקדוש ב"ה את שם בן נח והפרישו לכהן עליון ולשאריו והשרה שכינתו עמו וקרא שמו מלכי דק' מלך שלם והיה יפת אחריו יומד חו"ה ממנו במדרשו עד שכל אברהם ולמד תורה במדרשו של שם ותעסק בה' באברהם ובשכתו כל האחרים : בא אברהם והתפלל לפני הקב"ה שיהיה שכינתו תמיד בניתו של שם והודה לו שנאמר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי דק' : אמר רבי יוחנן והלא יפת הוא הגדול למה נטל הכהונה שם בשביל שהיה חמיד עוסק בתורה ופירש מדרכי העולם ומאין היה לו תורה הלל אדם הראשון ידע התורה והניחה בקבלה לש' בנו ואח"כ נח ליד חנוך עד שנח לשם והיה מתעסק תמיד בה אמר לו רבי יוסי אם התורה היתה במדרש' של שם למה הוצרך הקב"ה לזוות לבני נח אותם שבע מלות שנכטנו שהרי בתורה נכתבו קודם לנח אמר ר' יצחק בשעה שהמבול בא לעולם ונכנסו לתיבה מרוב צערם נשתכחה משם עד שנח הקב"ה וחדש להם יוחם שבע מלות אמר רבי יוסי חס' ושלום לא נשתכחה התורה ממנו לא אמר הקב"ה לא חס ומומר להם שישמרו כל תורת' יפרקו כל העול מהם כאחרים שאמרו ודעת דרכיך לא חפצנו לא אתן להם דברים מועטים וישמרו אותם עד שיכל מי שישמור יכולה והוא אברהם שנאמר עבד אשר שמע אברהם צוקלי וישמור משמרת' מכותי מקותי ותורת' דכיון שלמד משם התורה קבל על עצמו שישמר התורה כלה ולפיכך בירר הכ' ה' מלות מן התורה כדי שישמרו אותם מה שהיב הקב"ה לנח בשיאל מן החיבה וראה כל העול' חרב והתחיל לבנות עליו ואמר רבש' ע' נקראת רחום היה לי

חנו רבנו

לרמס על ברייתו השובי הקב"ה רפיא שטייה
 כען אמרת דא ולא בזמנא דאמריית לך בלישנא
 דכיבא דכתיב כי אוחך ראייתו נדיק לפני בדר
 הוה ואני הנני מביא את המכול מיס על הארץ
 לשחת כל בשר עשה לך תיבת עצי בופר כל הארץ
 אתעבבית עמך ואמריית לך בדיל דתבעי רחמינ
 על עלמא ומכדין דשמעת דתאזיב את בתיבות
 לא עלא בלנך ביטותא דעלמא ועבדת תיבותא
 גאשחזבת וכען דאתאכיד עלמא פתחת פומך
 למללא קדמי בעיין ותחטויס. כיון דחזא נח כך
 הקריב עליון וקרבינן דכתיב ויקח מכל בהמה
 הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות בזמנא
 א"ר יוחנן בא ורעה מה בין הנדיקי שהיו לישראל
 אחר כך ובין נח לא הגין על דורו ולא התפלל
 עליו כאברהם וכיון דלא הקב"ה לאברהם זעקת
 סדום ועמורה כי רעה מיד ויבא אברהם ויאמר
 והרעה דברים כנגד הקב"ה עד שאל שאל ימצאו
 עם עשרה נדיקים שיכפר לכל הדור בשבילם
 ונחשב אברהם שהיו בעיר עם לוט ואשור ונבני
 ונכומיו וחתיני ולפיכך לא התפלל יותר בא משה
 הגין על כל הדור כיון שאמר הקב"ה משה ישראל
 חטאו סרו מהר מן הדרך מה כתיב ביה ויחל
 משה מהו ויחל מלמד שהתפלל עד שאחזתו לחל'
 רבנן אמרי לא הניח משה להקב"ה עד שנתן נפשו
 עליהם מן העולם היה ומן העולם הבא דכתיב
 ועתה אם תשא חטאתם ולאסוף ממני בא מספרך
 אשר כתבת אמר ר' יוסי מהבא ויאמ' להשמידם
 גילי משה מידו עמד בפרץ לפניו וכן כל הנדי'
 הגינו על דורם ולא הניחו מדת הדין לשלוט בהם
 ונח התעבב עמו הקב"ה ואמר ליה רבוי דברים
 שמה יבקש עליהם רחמים ולא השגיח ולא בקש
 עליהם רחמים ועשה התיבה ונאחד כל העולם.

רבי אליעזר ורבי יהושע הוו יתבי בפלגי
 טבריא אמר רבי יהושע רבי מה ראה
 גח שלא בקש רחמים על דורו אמר לו אפילו הוא
 לא חשב בלבו שימלט משל למותא אשכול ענבים
 שאינם מנושלי' צין הנסרים דאלו הוא בין ענבים
 מבושלים לא היה כלום משמע דכתיב כי אוחך
 ראייתו נדיק לפני בדר הוה הוה ליה למימ' נדיק
 לפני מהו בדר הוה כלומ' לפי הדור ולפיכך לא
 בקש רחמים אמר בלבו ולואי שאבקש רחמי' עלי

ואמלט וכל שכן על אחרים. לכתר א"ר אליעזר
 עם כל דא הוה ליה למתבע רחמינ על גלמא קמי
 קב"ה דכיחא ליה מאן דאמר טבא על בניהו מבא
 לן מגדעון בר יואש דלא הוה זכאי ולא בר זכאי
 ומאוס דאמר עיבותא על ישראל מה כתיב ביה
 ויאמר לו ה"ך בכחך זה והושעת את ישראל מיד
 מדין מהו בכחך זה עיבותא דא דאמרת על בני
 יהא לך חילא סביאה לשיטתאון מן ידא דמדין.
 ועוד א"ר אליעזר אפי' דיהוי נדיקא רבה מכל
 עלמא ויימר בישא קמי קב"ה או דלטורין על
 ישראל עונשיה סבי' מן כלהון ולא משכח' נדיקא
 טבא כלליהו בכל דרא ומאוס דאמר דלטורין על
 ישראל דכתיב כי עובד בדיחך בני ישראל את
 מזבחותיך הרסו. ואת בניחך הרגו בחרב ביה
 שעתא אבאיש סביא קמיה תא חני מה כתי' בוס
 ויבוא מראשתי עגבת רכסיס מהו רכסיס אמר
 קב"ה כדין יאות למיכל מאן דאמר דלטורין על
 בני ישראל רבי אליעזר מצי דכתיב וילך בכח
 האכילה הוה ארבעים יום וארבעים לילה עד
 הר האלהים חרבה וכי בכח האכילה עוגת רכסיס
 חול כולי האי אלא אמ' ר אליעזר השליך הקב"ה
 דורמיטה על איהו והראשו עניינא רמשה דתיב
 קמיה ארבעין יומין וארבעין לילון ומכדין
 דהוה תמאנדו ישראל עבלא ובגין (נר' ואע"ג)
 דהוה ארבעין יומין וארבעין לילון דלחם לא
 אכל ומיס לא שתי לא אעדי מתמן עד דמחל לון
 קב"ה אמר ליה אליהו כך הוה לך למעבד ועוד
 הוה לך למחוי דאינון בני רחמיאי דקיבלו תורתך
 בטורא דחורב ודא הוה דכתיב וילך בכח האכילה
 הוה ארבעים יום וארבעים לילה דמחא עניינא
 דמשה דאשתי קמיה ארבעין יומין וארבעין
 לילין ועניינא דישאל דקיבלו אורייתא בטורא
 דחורב ודא הוה דכתיב עד הר' האלהים חרבה
 אמר רבי יצחק לא זו אליהו משע עד ששכב
 לפני הקב"ה להודות וזותן של ישאל תמיד וכל
 מי שעושה נכות הוה נקדיס ואומר לפני הקב"ה
 כך וכך עשה עבשי' פ' ואינון משע עד שיכתוב
 נכותו והוא אגרא דכתיב ויכתב בספר שלכת
 לפניו. אמ' ר יהודה בן פזי מה היה עונש שלכת
 שיכא חגר ברבלין מן התיבה ושכב ונתבוס ו
 והתלוץ עליו בנו ועשה לו מה עשה א"ר אביר
 בא ורעה כמא יש לאדם ללכת בדרך ישראל
 בא

וראה מפני שכל יעקב הנרכות לעשו ברמאות
 חרע לך שלא ניתן רעות לאדם אומה בעולם ל
 להשתעבד בישראל כל כ"ו זמן וולתי אומה של עשו
 רבי פתח בכנסת ישראל כנגד הקדוש ברוך
 הוא וישלח את העורב דלומר רבי פנחס
 בתיב ויחמד דוד יקומו ונברמה כי לא תהיה לנו
 יקומוה מפני אבשלום ואע"פי שברח מה כתיב
 מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום מצו ואף על פי
 שהיה בורח ונברח ממלכותו לא מצו עצמו מלומ'
 צרה לפני הקב"ה ולעוב ולהסתכן לפגמו :

וישראל : את העורב זהרודוס שהיה קורא עמון
 תמיד כעורב דבר : אחר העורב שבה
 מיואדה שנקרא עורב שנאמר ואכזי-אצרבנו ערב
 פתיכ בלא ואלו אמר רבי פנחס למה נקרא שמו
 עורב שהיה הולך בחרים כעורב דלומר בשאל
 פאשר ירדוף הקורא בחרים אל'ו שמתי להיות
 בקורא בחרים כתיב הכא קורא וכתיב התם לפני
 עורב אשר יקראו ודלומר רבי פנחס בא וראה מה
 בין מלכי יהודה למלכי ישראל שלח הקב"ה למוד
 וברסהו ממלכותו ומיד שב בתשינה לפני הכ"ה וא'
 וחתמה ענ זה ואפי' מנחה מלך יהודה שהיה רשע
 ימיד שב בתשובה לפני הקדוש ברוך הוא ולקח
 לאומות אבותיו ושב למלכותו והו' שבה הכתוב
 להורות וישלח את העורב זה דוד שהיה קורא
 תמיד כעורב ושלחהו הקדוש ברוך הוא ממלכותו
 ופועלו מביחו ומה כתיב ביה ויאל יאל וסב
 דכתיב ודוד גונה במצלה הזמים עולה וכוה
 וראש ע' חפיו : היה יוצא וסב בתשובה ומתודה
 על הטחתי ומבקש רחמים עליהם וידע כי ח
 הטחתי עשו לו ששלח ממלכותו ונברש ובכל דבר
 והבר דחטאה גרים במלכותו או בירדל היה חולה
 הדבר בו והוה ידע והוא היה גרי' ער יבשת המים
 שהשיבוהו לא עליוך הדבר אלל על שאל ועל בית
 הדמים תל חוי דכתיב ויהי רעב בימי דוד שלש
 שנים שנה אחר שנה וכתיב ויבקש דוד את פני ה'
 דכבר דהוא היה גרים אמר גיה הכ"ה לא עליוך
 ע' אלל על שאלו ער יבשת המים היה היתולה הפל
 בעצמו ומיד היה שב בתשוב' ואלו לא הוצרך לחזור
 בתשובה שהדבר לא בא בשבילו דהוא הוא דכתיב
 ויאל יאל וסב : ער יבשת המים דלוי לא היה
 דבר תלוי בו : אמר רבי פנחס רשע הקב"ה

לנסות את ישראל ושלחם לבבל שנאמר וישלח את
 היונה מחתו וכנסת ישראל ראה מה כתיב גה
 ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה שהכניד עולה
 מלך בבל ברעב ובנמלא ובהרדיגת דריקים הרבה
 ומשום כובד עולה ותשב אליו אל התיבה וחזרה
 בתשובה וקבלה חטאה כנסת ישראל כמתחלה
 ומוסיף להבלותה שנאמר ויוסף שלח את היונה
 מחתו בגלות אחרת של יון דלומר רבי יהודה גלות
 יון אחרת פניהון דישאל כשולי קררה ומרוב
 צרה ודחקה מה כתיב בהותנא אליו היונה לעת
 ערב מה לעת ערב הלל הוא נהירא להון שעתא
 דרוחא כמה דהוה עביר בקדמיתא ואתקטלנ
 דריקייא ואתמשך ימחא ואתערב להו שמאל ולא
 יכלין למייקס מן קיס דחמקא סביאה דהוי עליהון
 שנאמר אזי לנו כי פנה היום כי ינטו כללי ערב
 כי פנה היום אלון דריקיא המאיריס כשמש כי
 ינטו כללי ערב שנשארן כעוללות נציר וזהו לעת
 ערב ולא בזמן דנהירין להון דריקייא כשמש :

והגה : עלה וית טרף צפיה לולי שהעיר הכ"ה
 רוח הכתנים שהיו מתליקין כרות בשמן
 זית אזי אבדה פליטת יהודה מן העולם ובכל
 פעם ופעם שבה בתשובה ונתקבלה אל'ו פינחס
 חזן מן גלותא רביעאלה דעדיין לא שבה והכ"ה
 חלוי בתשובה ודלומר רבי פינחס אין לך בכל פעם
 ופעם שלא התעבב הקדוש ברוך הוא גזר דינה
 של כנסת ישראל שבע שמשום ושבע יוגלות שאל
 תחזיר בתשובה ה' ד ויחל עוד שבעת ימים
 אחרים בר מן קדמתי וישלח את השובת בגלות
 אדום וגל יספה שוב אליו עוד דעד היום לא חזרה
 בתשובה ולא הנירה דוחה דלומר ד' פנחס לאלה
 חזרה בתשובה לא כתיייה בגלות ויחל חד
 רבי אליעזר דלומר כל הגליות שגלתה כנסת
 ישראל נתן לה הקדוש ברוך הוא זמן וקצן
 ותעוררה תמיד בתשובה ובגלות האחרון אין לו
 יקצן וזמן אלל הכל חלוי בתשובה שנאמר ושבתי ער
 מה' אלהיך : וצמעת בקולו וכתיב אלס יהיה נדחק
 בקצה השמים משס יקבצך ה' אלהיך ומשס יקבצך
 יאמר ליה רבי עקיבא אלס כן הולך יהא דל
 להתעורר : כולהון כחלל בתשובה מאן דהוי
 באיפיו שמיא ומאן דהוא באיפיו ארעא היך
 יתהדרן כחלל למעבד תשובה אחר לו ר' אליעזר

ח"יך לאי יתרון בתשובה רישו כניסתו לו חזק
 כניסתו כזכותו יתכנס כל גלותו דקדושת בריך
 הוא איסכני תורה אימתי יתרון ויעבר להון
 טבא דכתיב וזכה ירכה ה' להנכס מרחק תמיד
 אימתי יעשו תורה אחר ר' יצחק אלה הוא כח
 דה' פנימה דכתיב ולא יפכה טוב אליו עוד נא
 נאמר ולא יפך טוב אליה לא היא לא יפכה טוב
 הניז מכלל דהיא מומן ומחכה אימתי תשוב
 רבי יהוה יתבי יומא הו וזהו משתכל בהא
 מילתא דכתיב כדר לך ומחזור כל
 הדברים ההלה בחזרות הימים ושבת עד ה'
 אלהיך ושמעת בקולו אמר מה דאמר משה דיהוי
 בסוף יומיאל כל אינון עקתיך הא אתא והתשוב'
 עד כהן לא אדענא ער דהוה יתבי אתא
 אלהיך ז' להמר ליה ר' במאי אתעסקת אמר ליה
 בהאי דאמרה תרה דכר ייתון עקתי לישאל
 בסוף יומיאל דיעבדון תשובה לאלתר דכתיב ב'
 בחזרות הימים דשבת ועד כהן לא שנו בתשובתא
 אמר ליה חייך רבי בהאי מילתא אתעסק קב"ה
 יומא דין ואתא מיכאל אפטרופוסא רנה דיהון
 וכעא דאימתי יפקון בנורה דהומויה מתחות גלות'
 דאדום ואמר את כתבת באורייתך דכר יסגלון
 אינון עונשיאל את מה עבדו מאר כתיב כי אל
 דהום ה' אלהיך אמר ליה יתבי סמאל אכענא וכפול
 דאדום ועטין עמיה קמאי אתא סמאל וטעין
 תילתא דא כדקדמיתא מיכאל אמר מטא מאר
 דעלמא את הוא דאמרת דתהוי כנישתא לישאל
 תהות שולטא דאדום עד דיהון זכאין קמוך והא
 כלהון חייבין עד יומא דין ביה שעתא אנופיה
 קדשא בריך הוא על דאמר דלטורא על כטרי
 וערק תלת אלפי מילין ואמר למיכאל מיכאל
 הוה לך למתוי שפיל ליישיה דקרא דכתיב ושבת
 עד ה' אלהיך ושמעת בקולו ואחר כך כתיב כי
 אל רחום ה' אלהיך אמר מיכאל מארי דעלמ הוה
 לך לרחמא עלייהו את רחום וכך אחקריית אמר
 ליה דאמאה אימתי ביומא דאתגבור' וינא קדמאי
 עד די יומטון וחי כנישא דישראל אשתחת תשובה
 כעינא דמתא אבא אפחה לה תרעין דרביין -
 רבי יהודה אמר חא רבי אהי דכתיב ביעקב
 ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד
 עלות השחר ביה וימא אהיהנת רשת לכל הילא
 דשמייא לאינון כרביין דאמטון על מלכותא

ואתפרטו לן לנשטאה על לין ואהיהנת רשתא
 ונולטנא לרבינא דאדום לנשטאה על אומיאל ביה
 שעתא מתי כתיב ויותר יעקב לבדו דעכאן לא
 הוה ליה בנין ולא אפטרופוסא בשמייא ויאבק
 איש עמו דין הוא סמאל רנה דאדום ועבא ד'
 דאזייבך יעקב תחת שערותא דאדום ומש
 זכותא רבינא דהוה ביעקב לא אחיהב נידים
 א' ר יהודה ב' שעתא אכנשו כל הילא דשמייא
 ובעי למיטען עם סמאל בניניה דיעקב אמר
 קב"ה לא אינטרדיך יעקב לשום חד מיכאן הא
 זכותיה דיעטין עמיה מיה ויאבק איש עמו טעין
 עמיה אמר ר' יודא חו הוי מה כתיב ביה וירא
 כי לא יוכלו דהוה סניא זכותיה ביה ויכל
 בטענייה לאשתעבדא יעקב תחת ידה דאדום
 מיד ויגע בכף ירכו לין אינו בנייה ככר
 רכיה ביה שעת' אהלשי יעקב ולא יכל נמיטען
 עמיה דכתיב ותקע כף ירך יעקב בהצנן עמו
 בחטענותיה עמיה ואהיהנ' רשירא לסמאל
 לאשחעבדא בנייה דיעקב תחת ידה דאדום כל
 יומא דיעבדון על אורייתא ע"כ מאתאי :

פרשת לך לך

לך לך

רבי יהודה פתח הנזנים נראו בארץ
 עת המזרי הניצ וקול התור נשמע
 בארצנו אמר רבי יהודה כל וראה כמה יש לנו
 לאדם להכסיר מעשיו לפני בוראו ולהגין כק
 בתורתו יומם ולילה שמעלת התורה למעלה מן
 כל המעלות דא' יהודה חרין טבין דרביין אית
 באורייתא חיים ועותרא דכתי' אורח ימים בימיכ'
 בשמאלה עשר וכבוד אמר רב פפא לין חלתא
 הוה אמר ליה רבי יהודה כבוד בכלל הצוה הא
 דמאן דאית ליה עותרא אית ליה יקרא ובמה
 יוכח האדם לכל בשביל התורה (בכאן שייך
 מעשה של רבי יוסי בן פוי שנדכס בכרשת לך לך
 ע"ימ"כ ובשל מנוטבה דף פ"ח ע"ד)
 א' יהודה ת"ח אין לך בכל לילה וליל' אהינו אורח
 מנטרון שר הפנים כל כשמחן של ת"ח העוסקים
 בחורה לשמה ומלאה אוחן לכבי הכה' ממחתיני'
 מלאכי השרת והומתי' מלומר שירה עד שיתכנס
 כפשות הכדיקים עמיהם ויאמרו ביה לל עליון
 שנאמר הנזנים נראו בארץ לא העוסקים בתורה
 לשמה

זדר פרישת לך לך

לשמה עת הזמי' הגיב אז הוא עת לזדר לזיראס
 ציחר וקול התור נשמע באצט זה מטטרון הנא
 לחסוף נשמח של צדיק' לזמר לזמרם בכל לילה
 ולילה שנאמר ועלו רסיוס ככבוד ירנט על
 משבכותם מהו נכבוד אז יהודה זה מטטרון .
 אז יעקב בר חזקי כל נשמח אל צדיקים נבחר
 מתחת כסא הכבוד לנהג את הגוף כאב הנוהב
 (כל המנהיג) את הבן כי בלתי הנשמה לא יוכל
 הגוף להתנהב ולא לדעת ולעשות רצון נוראו
 דזה אמר רבי אבהו הנשמת היא מורה ומלמדה
 לאדם ומהנחתו בכל דרך ישר ובעשה ששולח
 בקבה אותה לגוף ממקום הקדש מברך אותה
 בשבע ברכות ה"ל ויאמר ה"ל אכרם זו היא
 הנשמה שהיא אב ללמד את הגוף ורס עליו
 ממקום רס ושאל בלה ומה אומר לה לך לך
 מאלף וממולדתך מדרתך וממקומך ומנהגך

פרשן לך לך (דף כ"ב ע"א) ת"ח קב"ה מבן
 לצדיקים דלא יבטלון כהן בני איבשא
 וקב"ה חזון על חנה דלא יבטלון כיה ובאנחתי
 ת' חנניה לא אחפדא מעם שיה ביה א לילית
 אחזא לרעה למיקרב בהה אחא מלאכא ואלקי
 ליה על אימת דהות שרה אמרה אלקי היה מלקי
 ואמרס הוא אחיקף במחריה וזה שרה נא הו
 יעלון לטלע' ענה ה"ד צדיק ככפיר יבטח והבא
 נטוול הוא דלא הרחר אברהם חתריה דקב"ה .
 אמר רבי חא מוי דבני כך לא פקיד ליה קב"ה
 לנחא לזכרים חלא הוא מנרמיה נחת עבין
 דלא יחאבתון פה לבני עמא ואמר ליה כך
 ולתי אצטער על אחתיה אמר רבי יצחק כו'

ומבית אביך אמר רבי יעקב זו היא אספק לרייח המלייה אל הארץ אשר ארץך כלומר לגוף עלו'
 לגוף קדוש לגוף ישר ועם כל דא ואברכה מברכך אחס הנוגים עמך מדות טובות מדות ישרות
 אותם המברכים אותי בשבילך ואומרים כל זמן שהנשמה בקרני מודה חני לפניך ה'אלהי: ומקלד
 האור אותם המקללים אותך ומקללים מעשיהם ודריטה . וילך אכרם כאשר דבר אליו ה' כיון
 שברצונה בשבע ברכות הללו מה פתיר וילך אכרם זו היא הנשמה שהיא אב לגוף ורס ממקו' הראים
 כאשר דבר אליו ה' להכנס בלוחו הגוף שנכטוה להנהיגו וללמו אז יעקב ראה מה כתיר ביה כיון
 שנאה להכנס וילך אחו לוט וזה יצר הרע המזומן ליכנס עם הנשמה בידד כיון שטור אדם ומאין
 שבראו יצר הרע כך שאלמר כי יצר לב האדם רע מנעוריו והוא לוט שנתארר בעולם ואולא אז כי
 דלמר רבי יצחק הנחש שהיא לחוה היא יצר הרע וראינו שנתקלל שנאמר ארור אתה מכל הבהמה
 ולפירך נקרא לוט שבעה שהנשמה באה ליכנס בגוף מידוילך אחו לוט שהוא מוזמן ליכנס עמו
 וההטין נאדם ולהיות מקטרב לנשמה אז יעקב בר ר'איי מנין מה שאמרנו שהוא משל על הנשמה
 אחו דכתיב אחר כך ויקח אכרם את שרי אשתו זה הגוף . ואת לוט בן אחיו וסו יצה"ר שהוא בן
 ממיו משוחף ונדבק עם הגוף ואת כל רכוש אשר רכש אלו מעשיהם וילכו ולכת ארצה כנען כולם
 מודיקים לכת ודבלי העולם אחר נצטם והרהורס . ויעצור אכרם נארוך עד מקום שכם עד
 אלון מורה בכל מקום שזה מחלוה הנשמה עמו . והכנעני אז נארוך זו התלוה שהיא דבקה בגוף .
 כיון שסוד הקב"ה מעשיהם ומוציא הנשמה מן הגוף הנשמה רוצה לעלות למעלה ראה מה כתיר
 בה וילך למסעיו מנגב ועד בית אל ורצה לחזור אל המקום אשר היה שם אהלה בתולה אז יעקב
 אהלה כתיב ביה ואוי היא עומדת בין בית אל ובין העי בן לעלות למעלה ובין לרד למטה וכתה
 עולה אל מקום המנוח אשר עשה שם בראשונה . מקום אשר מיכאל הבר הגדול מקריב נשמחן של
 צדיקים ויברא שם אכרם נשם ה' הנשמה נוחת שבה והואה צירושלם של מעלה שזכתה לאותה
 המעלה . לא וכתה מה כתיב ויסע אכרם הלך וכאוע הנגדה דומין אותה והולכת עד שזבנת כל
 העולם עד שחקל בעושה אז יהודה הצדיקים מה הם עושים אס בל ציטור חפילו יצר הרע בל
 לצטרבו נשמחן מסייעת את שו שנאמר ויאמר אכרם אל לוט הנשמת אומרת ליצר הרע אל נא תהי
 מריבה ביני ובינך מה עושה הצדיק הזה הולך לבית המדרש קורא וטובה ומקטרב ליצר הרע ואומר
 הלא כל הארץ לפניך הפרך את מעלי סביאין אית בעלמא דאת יכול לון מן קדם דאבאלאו עובדיהון
 אס השמאל ואימינה אס אתה רוצה להשמאל אותי אזי אימין אלך לכך מנין שלא לטה אצורי מיין

ושאל

ושאלו ואם הימין ואשמאלה אף על פי שאלהא
 שהיא טובה עשתך אעשה הפך רצונך ותאווך
 ואלך בו יצר הרע מהו עושה באלותה שעה שהיא
 דוחה שלא נעשתה עולמו מה כתיב ביה ויבחר לו
 טוב את כל בכר הירדן לאותם הרשעים שלא
 יקורנו עמו ובשכיל זה הדרך ויפרדו איש מעל
 אחיו ולא הנאמה מה כתיב בה ויגרם כבוד מאד
 בכל מעשים טובים וישרים בתורה וגלות.

וישמע אגרם בי בשם אחיו ר' תנחום פתח
 קמתי אני לפתוח לדודי ודודי חמק
 עבר נפשי יצא בדברו אמר רבי תנחום בל ואלה
 כמה יש לו לאדם ליטוס מעכותיו בעוד דרכי
 התשובה פתוחין לפניו בטוב יסתם הדרך שנה'
 דרשו ה' בהמלאו ובו' יש עתים שהוא קרוב ויש
 עתים שהוא רחוק ומי אמר רבי תנחום הכי והא
 בתיב קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו
 באמת אמר הא קרא משיב ליה משמע כתיב
 לכל אשר יקראוהו באמת ועם כל זה נאמר כתיב
 רצון יראיו יעשה משל למלך דהוה יתיב ואלא
 בר נש וזו קמיה אפית מלכא כל מה דאמר ולא
 אפתיב ליה הוא כוון ומלכ' אפית ואתיק חול הוא
 צריך אמרו קמי מלכא משתאוהי מרתא למה לא
 אפתיב להאי מסכינא מדעם אמר להו שמעית
 כל מה דאמר ואפית ליה אלל הוא חייבא קמתי
 וליתוהי כדאי למעבד העותיה דהא אמרו ליה
 ולחברוהי ומנין סביאין מן שמי דלא יהוון בישין
 וייתוין קמתי ולעבדי עמהון טבא ולא אשברו בי
 כען לית אנא משגח בהון כך הוא הקב"ה קרוב
 ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת ושמע
 להם אלל למי שהוא עושה רצונו להאי כתיב רצון
 ויראיו יעשה ולת שועתם ישמע וישמע אמר
 רבי חלבו אמר רב הונא ממי אתה למד משה
 רבינו ע"ה דכתיב וזמה יודע איפה כי מצאתי
 חן בעיניך אני ועמך אמר משה רבש"ע לית חן
 צריכיך למלאך ולא לשרף ולא לשר מאי שינויא
 יהא לבא מן האומי להם שר זלנו שר אלל וככלנו
 אזני ועמך וגו' וזמה יודע איפה כי מצאתי חן
 בעיניך הלא בלכח עמנו אתה ולא שר אמר ר'
 יהודה מאי הוה דעתיה דמשה דלא קביל ליה
 למלאכא חלל אמר משה ידענא בהון בשראל
 דאינין חייביה וקסי קבל למלא יתמחרון למלאכ'
 וכל סכן שהוא מדת הדין לא יסתיר משגאיהון

דישראל שריר ופלטר דל"ר יהודה בכל מקום ה'
 מדת רחמים אמר משה רבש"ע אתה חמרת
 שמצאתי חן בעיניך ועתה אם לא מצאתי חן
 בעיניך ילך נא לפני בקרבנו דהוא מדת רחמים
 אל' למה אמר ליה כי עם קשה עורף הוא וסלחת
 ישראל סרבנין עורמין הם כיון שחטאים יש ביד
 המלאך לעשות דין וזלא לעשות סליחה ומחילה
 אבל את רחום ותנון היכולת והכחך דר רחמים
 רבים וסלחת לעזובו ולחטאתו ונחלחמו מה שאין
 השות לשום מלאך לעשות כן אמר רבי שמעון
 החמכותו של הקב"ה אלל כנסת ישראל הה' דפתח
 לי פתח של תשובה למען תזכיר לכל פוגש בעולם
 שראשו נמלא טל והו רחש העולם קוורתי רסיסי
 לגלה זהו קנה העולם בלומר רחש העולם וקנה
 מצאתי כל עובד בשנילך לא פתחה כ"י נאות זמן
 לחמר כן כש הניק לה מה כתיב קמתי אני לפתוח
 לדודי ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו ד' אל
 קמתי אני לפתוח לדודי זו היא הנשמה אלל הגוף
 בעוד שהנשמה בגוף אינם רוצים להעיר דרכי
 התשובה אמר רבי פנחס בשעת שהנשמה רוצה
 לנצח מן הגוף מתחרטת למה לא שנה נחשוכה
 עד שיצא מן הגוף ובשאר הגוף ככלי אין הפך בד
 ואמר ר' פינחס כל בשעת הימים נפשו מתאבלת
 עליו ואומרת קמתי אני לפתוח לדודי תדע לך
 בעוד שהנשמה בגוף והגוף עומד נפרו היא חשוכ'
 מעליותה ולא בשעתה דלא יוכל כדאמר ר' פנחס
 משל למה ד' לאדם העומד על שולחנו והיה רעב
 וחלב לאכול ובעוד שהיה חוכל עמד עני על
 הפתח שאל ממנו להאכילו ולא החזיר לו פנים
 הלך לחתו עני נפח נפש לאמר שעה הגישו עוד
 לפניו לאכול והיה צונן מלא מכל כיון שראה
 שאינו יכול לאכול עוד אמר תנו לו לזה העני היה
 חכם אחד עומד עליו אמר ליה שוטה אלל יכולת
 לאכול לא תחת לו עתה שאין בך כח לאכול יותר
 אתה נותנו לעבי כך הוא האדם בעולם הזה הולך
 בהגליו רעב לאכול ולהרויח ממנו בל העני שהו'
 הגדר הטוב ושאל ממנו בבקשה שיחזור בתשובה
 ולעסוק בתורה ואינו כ"א מחזיר לו פנים רוצה
 מפני שהוא רעב יותר להרויח ממנו לחמר זמן
 תופסין אותו בקולר כשרואה שאינו יכול להרויח
 יותר אומר לחזור בתשובה שאל יתנו לו שעה
 לךך או שאל לא יתנו לו אמר ליה הקב"ה שוטף
 בעשתי

עשיו שאיך יכול עוד להריות יותר אומ' לחזור
 בתשובה דאלו היית יכול לא היית חוזר בתשובה
 צעודו כך יונחת נשמתו ממנו ואמר רבי זריקא
 רב דמן חברייה אלביש בן אביהו הוה ולא יהבו
 ליה רשותא לניהודר בתשובה דנפקא הוא קלא
 ואמר בשעתא דהוה מת כל אורחין ושבנין
 מלעילא ומלרע יסתתמון בהוא גברא דלא
 ייתי לעלמא דאתי אריב'ל למה לן כולי האי
 וזכור את בראך עד אשר לא יצאו ימי הרעה .
 וישמע אפרם כי נשמה אחיו רבי אבא פתח
 כנגד יצר הרע כדתיבתא לעיל הא
 תנין כיון שפירד יצר הרע מן הגוף של זריק
 לאיזה מקום הילך למקום הרשעים שלא יקטרבו
 עמו מאי משמע דתיבת וזו ישב בערי הככר
 ויאהל עד סדום ואנשי סדום רעים ומטאים וגו'
 למקום רשעים ומטאים שם הם אלהה לשבת יצר
 הרע שם מהו עושה חוטא עמם ומטאיה עד
 ששנה בעונותיה ונלכד וכשמת הזדיק מה היא
 עושה וישמע אפרם זו היא הנשמה כי נשמה אחיו
 זה יצר הרע וירק את חניכיו ילידי ביתו אלו הם
 הזדיקים הממונכים בצלות ובדרך הטוב כדאמר
 רבי אבהו כיון שרואה הזדיק רשע נעזב ונלכד
 בעוונותיו הולך לחאזו בו אולי יחזירהו בתשובה
 (לא למוטב) ומקרבו ומלמנו הלא הוא דתיבת
 וירדוף עד דן עד עיקר דינו רודף להצילו מדינה
 של גהינם וכן הוא דרך הזדיקים לרדוף אחרי
 הרשעים כדי להחזירם למוטב מה כתיב בהויחלק
 עליהם לילה וגו' וזוהי נשמת הזדיקים שמיסרים
 ומבקשים להם כדי שלא ילכו בדרך רשעתם הוא
 ועבדיו ויכס הנשמה והזדיקים רודפים אחריהם
 ומוכיחין להם ומיסרים להם : ירדפם עד חובה
 מודיעים להם יעתם ורודפים אחריהם עד
 שמגלים להם רעתם ורשעתם למען יצטוו מ
 ממעשיהם וזהו ירדפם עד חובה הנשמה עושה
 כך ומודיעה להם דרכם הרעה וזהו עד חובה
 והיאך הולכים לשמאל ולא לימין מאי כתיב אחרי
 כן וישב את כל הרכוש וגם את לוט אמר ר' אבהו
 בעל כרחם הם חוזרים בתשובה דתיבת וגם את
 לוט אחיו ורכושו השיב ואפילו יצר הרע בעל
 בריתו שב בתשובה ואמר ר' אבהו בא וראה כמה
 שכרו של אדם העושה לאתר לחזור בתשובה מנ'ל

ומה דתיבת אחריו ומלכי זרק מלך שלם תאמי
 רבי חייה רבה בשעה שנשמת הזדיק הממונכ
 בתשובה לאחרים יוצאה מן הגוף מיכאל השר
 הגדול המקריב נשמת הזדיקים לפני גורלו הוא
 יוצא ומקדים שלום לנשמתו של אותו זדיק שנאמ'
 ומלכי זרק זה מיכאל ראש שומרי שערי זרק
 מלך שלם זו ירושלים של מעלה הוציא להם ויין
 שמקדים ויוצא לקראתו ואומר לו שלום בואך ?
 אמר רבי חייה מכאן ומכאן כל המקדים ויוצא
 לקראת הבא מן הדרך ונותן לו שלום מעלה עליו
 הכתוב כאלו אכילה ושתיה הוא נותן לו מנ'ל
 מהאי קרא דתיבת על דבר אשר לא קדמו אהכס
 בלחם ובמים וכי צריכין ישראל לחם ולמים
 והלא המן יורד להם שהיה טוב וספיר מכל
 אכילה שבעולם אלא מפני שלא באו להקדים
 להם שלום העלה עליהם הכתוב כאילו חסרו
 מחיתם וכל המקדים שלום לחבירו ויוצא לו
 לדרך מעלה עליו הכתוב כאלו נותן לו לאכיל
 ולשתות וכן אמר רבי חייה רבה מיכאל וגבריאל
 ומלאכי השרת השומרים שערי זרק וצאין
 לקראתו ומקדימין לו שלום והוא כהן לאל עליון
 דתאני רבי יוסף כשם שכ'ג למטה כך מיכאל השר
 הגדול הוא כהן למעלה והוא מקדים ומברך
 לנשמה קודם ואחר כך מברך להקדוש ברוך הוא
 ואלמלא מקרא כתוב ה' א' לאומרו שנאמ' ויברכה
 ויאמר ברוך ה' אפרם לאל עליון קונה שמים וארץ
 אשריך שוכית לכך ואחר כך וברוך ה' עליון אשר
 מבן זריק זידיך אלו הרשעים שזכיתם בתשובה
 ועשית את נשמתם . ויתן לו מעשר מכל אשר ר'
 יצחק האי קרא לא ידענו מי נתן מעשר
 למי אלא הקדוש ברוך הוא נתן לו מעשר
 נוטל אות אחד מתחת כסא הכבוד ונותן אותה
 עטרה על הנשמה שהוא אפרם ואילו היא אות
 אחת ה' כאשר כנרף העולם מה להיות זרורה
 בצרור החיים ונשלמת בהשלמתו הלא הוא
 דתיבת ולא יקרא עוד את שמך אפרם והיה
 שמך אפרים וזהו המעשר שנתן לו הקדוש
 ברוך הוא אמר רבי יהודה מהו מכל הוא
 שכינתו של מקום דהא תנין אמר רבי זכריה
 מ'ד וה' ברוך את אפרים בכל שהשרה שכינתו
 עמו אמר רב חסדא אין הקדוש ברוך

רבי יצחקוהו אע"פ שנתכנס בשאלו עולה בתשובה
 שנאמר ויבטן שאלו שבעתי שמעת קולי דבר אלה
 הרימותי וידי אל האל עליו וגו' אלא מהוט וגומ' **ז**
 אמר רבי לעזר הרואים לך שהם רשעי גמיריים
 שלא שבו בתשובה לעולם כשבעוה שלא חקקס
 לעולם בלעדי רק אשר חבלו הכערים אמר רבי
 תנחום בל וראה כמה חביבה הזורה לפני הקב"ה
 ששבעלה וזכה האדם לחיי העולם הנא . וכל
 המלמד תורה לאחרים יותר מכלל בל וראה מה
 כתיב בנאח אס חקק מכל אשר לך אחוץ הרשעי
 הראוים לך בלעדי רק אשר חבלו הנערים חוץ
 מאותם המורים תורה לאחרים ולתיבוקות
 ששכרם כפול דל' יחקק המלמד תורה לתיבוקות
 דירתו עם השכינה והיונו דלומר רבי שמעון לר
 הוה אזי למחמי עולמימיח בני דב הוה אמר
 אזינכח למחמי: אפי שכינס ואמר רק אשר חבלו
 הנערים חוץ מאותם אשר למדו לנערים תורה
 וחלק האכנים אשר הלכו אחי באתו העולם תדע
 שאחיוק בהם ולא חתנם לך אע"פ שהאויס ליעגם
 בצ כך יש נכשמת הצריק עם מלך סדום שהוה
 שרו של בהינס המושל על הרשעים וצוד אמר
 לו לא אחי לבדי אחיוק באלו אלא ענר אשכול
 וממרח שהם האבות הסיקו חלקם רבי אלעזר
 צד רבי שמעון פבע ביה בחליהו דריוקא דסבא
 חדא ועלוים זעיר עמי' והוה מעבר כהרד דמי' א
 דבא לאשברא להך גיסא' אמר ליה סבא סבא
 ארמי' אנתפאי רבייה דין ואת בחדך גיסא
 ואעבר לכון מעברא דמיא אמר וזלאומחיי דרדא
 אית ולא תיכול לאשבריננא אמ' ליה סבא סבא אי
 אנתשך: כתיב: (לא בחר יורי) לך וכל ארמי
 יתכון לאידך גיסא בבלגות מילא אמר ליה זלפת
 באורייתא אמר ליה חזן אמר ליה ולא נקד אית
 תוביה שמתת כמו של אדם אמר ליה ולא נקד
 אסותא ושקויא שנאמר רפאת חיי לשרך נקד
 לעצמותיך אף אנת שתי מאוריתא סביאה כנאן
 דשתי מאנא דאסותא ואתייש' חילי אשברינן
 אמר ליה סבא סבא מאן דביא דין בצך אמר ליה
 אנתא מליץ ליה באורייתא אמ' ל סבא סבא מיני
 סביא בעלמא דין ובעלמא דלתי ובנייה דרביא
 דין לא אשדוק למלאכה דהינס למיגע כך ואנא
 עינולא לך לעלמא דלתי בתוקף חילי דלית לי
 תמן אמ' ליה רבי רבי חילך סביאה לעלמא דלתי

צריך הוא עושה משפט ברשעים בעולם הנא עד
 שנמלך כשמתן של צדיקים שנאמר כשמת אלוה
 יאלצו וכשהן אובדין אף אובדין אלא מאותו הדין
 שהשמה דנה לרשעים . ותנא עדמתל שרו של
 גהינס עומד לפני נשמת הצדיקים שלא יתפללו
 ועל הרשעים לפני ה' הוסיגם דרשמו להורידם
 ל' אר שמת ה' ויאמר מלך סדום אל אברם תן
 לי הרשעים אלו הוא שרו של גהינס העומד
 על הרשעים והוא מלך סדום ומה אמר לנשמה
 שהוא אברם תן לי הנפש שהיא הקוטאת כד' א
 הנפש הקוטאת היא תמות כלומר תן לי אותה
 הנפש שהיא מחיאה בחטאת כדי שתהא נירונת
 כפי רשעתה ולא תקחנה בתחמוץ והרכושקה
 לך אותם אשר שבו בתשובה כנשמות מדיכס
 הרעה קח לך והצילם מדינה של גיהנם אמר רבי
 יהודה בלאתה שעה הנשמה מה היא אומרת ויאמר
 אברם אל מלך סדום הרימותי ידי אל האל עליון
 בשבעוה שלא חקפלל אלא חקק אלוהם הרשעים
 שהייתי מכריז לפנים באותו עולם והוכחתיים
 לאור בחשינה זכרתי לפנים כל מעשתי ג
 גיהנם ולא שמעו לי אלא חקק וכלל אשר לך שלך
 הם וברשותך הם דלומר רבי יהושע בן לוי ומנא
 חדא חוי הוית זעדיעת סמוך לתרעה דגהינס
 בשמיעת קל חייביא דהו: טריגין: בגיהנס דלנא
 דבא דריגין לחייבא בעלמא דלתי והו סביא
 פותקנא שפישא' שמענא ולא אוריננא אוננא
 חיי לך מלאתא צדיקא לאל עבדנא: כתיב: אוננת
 ההוה קלא דלמר בר ליואי בר ליואי סק' סיקקך
 וסת' ס פומך לית לך דריתא לללאה עלייהו' ואת
 וחברייא כתיב זהו זעמות רשעים כי יהיו אמר
 וחרת כמות דב' ל' ואי' צ' שבעה מ' זרותא
 צבהינס בלתי האזין הרשעי' לצתור לבא ושלעה
 פתי' י' ג' גיהנם: כנגד שלעה פתחים שיש ל
 לנשמת הצדיקים להכנס בהם כנגדן יש לנפש
 הרשע שלעה פתחים להכנס בהם ואלו הן אופל
 וכלמות שיערי מות בלתי שית' טיט' הוין שאלו
 ואבדו ושל' ניוצים שנים יעשר חדש דלומר רבי
 שמעון ז' שבעים שנים' בניצנים שנים יעשר חדש
 ושל' יכנסו תשובה ונשמתן של צדיקים פוגעין
 לפני הקב"ה ומעלין אותן משאלו שהיא המדור
 השש' סנהמ' מוריר שאלו ויעל ונוי שנתם במדור
 יקחתון שהו אבדון אוב לינו ענה התנא אמר

כחד מן שמאי דקב"ה דמשתין קדמויה עד
 ולא שבח ביה לא חזויה אמ' ס"מ דאלהו הוה והוה
 וחדו בעבודו דעבד ליה ומן יומא ההוא כד הוה
 חמי דייקבא דלבו היה אמר ליה אבא אבא אימא
 להאז סבא שבמין סגיאין מאורייתא הוה אמר
 ליה אימא ליה סבא דקדמאי סבא דפותקא ומיד
 אחייבה תלר' :

אחר

הדברים האלה היה דבר האל אכרס
 וגו' ר' עזריה פתח משכני אחרך נרוכה
 א"ר יצחק כל הקורא ק"ש כתקנה על מטחו עולה
 נשמתו לבוט ברח"ק הקיים א"ר בו מאי כתק' ת"ש
 ששים אחיות ידועות דש בק"ש של לילה שיהא
 מכורין בהם לדעת הסוכנים את כסא הכבוד שהם
 ששים הדא הוא דכתיב ששים במרום סביב לה
 מבגורי ישראל .

תורבנן

ומנא חדא חזא חזא ר' דוסתאי למחמי
 לר' אלעזר בן ערך אודמן ליה ר'
 חגי אמר ליה לימא לן מר אורחא דתקנא קמיה
 למאן נזיל אמר ליה למחמי סבר אנכי יומין א"ל
 מאן הוא אמר ליה מאן דנחתי קמיה דרבי
 עילאי הוא דמלכא בריך הוא אמר ליה נחא ליה
 למר דאזיל עמיה לאורחיה אמר ליה אי תיכול
 למסבר סברא למאי דתשמע זיל ואי לא סטה
 אנתרך כי היכי דלא תענג אמר ליה לא ליחוש
 מר להאי דהא שמעית מלחא דרוא ואסתכלית
 ביה וסברית סברא אמר ליה ומאי היא אמר ליה
 שמעית האי רוא דהאי פסו' דנה מטחו של זלמה
 היא כורסויה יקרא דמלכא דשלמא כולא דיליה
 ששים בגורי' סביב לה חלין שתין דרבייתא משמשי
 עילאין קדישין דאיוון משמאין גבי כורסא יקרא
 דמלכא עילאה מבגורי ישראל דאיוון ממנן תחות
 שולטנא רברבא קדישא מיכאל אפטרופא דירא
 ובגין דאיוון חחות ידיה כליו דרביין אפטרופין
 דישראל הו' דמבגורי ישראל א"ל ר' דוסתאי יאות
 אצתי יתיר מני למיזל למחמי סבר אנכי יומין .
 אזלו בד מטו לבביה ומחא לון חמד לשמיה ויל
 וקומא לון דכורסייא דתלף קיימא מאי היה בלא
 חד שמע' ד' דוסתאי אסתכל בנפשיה מלחא אמר
 לשמא ויל ואימא ליה למר דלאו למבגא אמ' דור'
 אכן מחשו הטנים היחה לראש פנה דא דר' מלכ'
 דחיהו דביעאה . אזל שמעיה ואמ' ל' האי מלחא
 ל' מימר שסיר קאמרת אלא ויל ואימא ליה אן

געלו ביה מדוד דאמר אכן מחשו הבוני' אמר ליה
 לרבי חגי שמעית בהאי מלחא פזגס אמר ליה
 תלת ענייני שמעית חד הוא דרשא אמר ליה
 לאו לרשא קא חתיבא הכא דעובדא דשי ובקרא
 שמענא אבל עיקרא דמלת' אי שמעית אימא א"ר'
 עיקרא דמלחא איוון תרי ענייני דשמעית חדא
 הוא דאמר אבא ביומא דתצני כי מקדשא עבד
 קב"ה טיבו סגי לדור מלכא דבחד דאודמן ליה
 ההוא מרבה ואע"ג דמחל ליה קב"ה כד נפק מהאי
 עלמא לא סבקה מלאכי עילאי למענר תרע"ו
 ירושלם דלעילא והוה יתיב אבראי וביומ' דתצני
 כי מקדשא קרא קב"ה למיכאל רברבא קדישא
 ומני ליה למחמי הוא ושחין קדישין עילאין . א'
 אפטרופוסין דישראל איוון דאשרוי כורסי קדישא
 דיקריה ומני ליה למיכאל למיעל לדור משיחא
 בתרעי ירושלם דלעיל' ולא חקנא ליה עם אבדתא
 דתיכא קדישא עילאה הה"ד על כל הטובה אשר
 עשה ה' לדוד עבדו ולישראל עמו . ואידך ענינא
 הוא דכתיב ביהודה סבי דבעלו ביה אחוהי הדא
 הוא דכתיב ויירד יהודה מלת אחיו דסרו ליה
 מבזותיה וקב"ה לא נחא קמיה מכל בני דיעקב
 למחוי שולטנא דמלכותא דעלמין אלא ליהודה
 הדא הוא דכתיב לא יסור שם מיהודה וכו' וכל
 יקחת עמים סוף בלחודו אלא (כ"א וכל) לשא'
 בני דיעקב והיינו מלחא דהוה אמר אבוי ותו
 שמענא מאי חמא קב"ה למיהב שולטנות ליהודה
 מכל שאר אחוי אלא אסתכל קב"ה בשמיה הגדול
 דהוה רגיס בשמיה דיהודה ונביניה אשלטניה על
 כלא ושלטניה לא תעדי . אחא ר' דוסתאי
 ואסקיה ברישיה שמע רבי אלעזר ונפק לבניהן
 אמר אחין מאריהו דמתיבתא עילאה עלובתא
 ושלמיחא איתו גבאי ותחפון ותחפון מה דלא
 היה גלי לעלמין דכתיב כי לא יראני האדם ומר
 וחפון תחפון ותחפון יתכון קמיה אשתיק וליעון
 אשתיקו עאל לאדרונא שמע ההוא קלא דתק
 אמר אימא לון מה דאיוון בעאל דנכין איוון עק'
 דנחת רמא ליליא . אכלו עד דתון אכלי אשתיה
 ואיוון אשתיקו כדאכלו קמו למשכב אמר לון תי
 אית מ'כון דשמע מלחא לימא לי פתח דוסתאי
 ואמר אכן סברא נסטר וטיבו למינדע א"ר אי על
 לן אמר לון שמעתו האי מלחא דאמר רבי יצחק
 כל הקורא ק"ש כתקנה על מטחו נשמתו עולה

לשוט בלחץ המים הדח הוא דכתיב שמים בצור
 סביב לה מגבורי ישראל אמרו ליה לימא מר
 אמר לון נק"ש שית שתין אחותא ידיעאן עד
 וכשעריך ועל כל אחותא בית סור יקרא דמלכו
 קדישא דשליטא עולאה ופולחנא דבר נש קמיה
 עד דיקרב דעתיה לכורסי יקרא דמלכות קדישא
 ובהה ת שעת נסיב לון מן פומיה מאריה דאפיא
 די שמיה בשמא דמאריה והוא אשיק להון לעילא
 עם כשמתהון דנדיקייא קמי מדבחא יקרא ד
 דלעילא וכסבין לון שתין מלאכין דסחרין כורסי
 יקרא כל חד וחד את חד ומומרין בהון כל ל
 גליית הדח הוא דכתיב ויקח הכהן הטעל מידך
 והיחיד למגד מזבח ה' אליהך ויקח הכהן דא הוא
 מטטרון הטל אליו שתין אחותא דק"ש דליליא
 אוליף להו כפק לשמתהון מנייהו וחמרה דחמו
 ואיתערו אמר חד לחי לא כתיב כחן לית חן
 חיוין להאן מאן דחיהו מלאכת עולאה להוי כהאי
 יקר מחי הוה דעתייהו חו מלאכיה דחיינ להו
 לבר ולטעירו עד דחמו מאי דחמו וכשמתיה דר'
 אלעזר אשכר להו ולאשתיהו חמו להוהו כהנא
 רבא דתתא למקבל אוליפניה דרבי אלעזר ואמר
 רבה קדישא סק סק אמ' ליה משכני אחריך נרוצה
 אמר ליה מאן אלין גבן אמר ליה רבני דהא
 אינון אמר ליה לית לי רשותא דהא קודשא ברין
 הוא אמר לי לקבלא חפך ואלנא עולגא קמיה
 דהא הוא דכתיב הביאני המלך חדריו ובחייך
 קדישא כל חילא דאמיא נגילה וכשמהה כן אמר
 רבי יצחק כן לכל דריקייא עביד קב"ה למטטרון
 שר הפנים דיסלק בשמתייהו לעילא הוא אומר
 סק סק וכשמתיה אשיב ליה ואומר משכני אחריך
 נרוצה הביאני המלך חדריו והוא רב פומיה חנא
 דעילא לחידרין עילאין נגילה וכשמהה כן הוא
 הוא דכתיב ועלו חסינים בכבוד דא מטטרון
 א"ר יצחק ברותה שעה ששמתו של אותו צדיק
 עולה לפני הקודש ברוך הוא עושה לו הנטמה
 ומגד לו ה"ר אחר הגבורים האלה היה דבר ה'
 אל אברים במחוק לאמר אל תירא אברים אנפי
 מן לך שכר הרבה מאד א אברים זו היא הנשמה
 במחוק כשהוא שוכב על משתו ומה אומר לו אל
 תירא אברים אנפי מן לך שכר הרבה מאד
 דבר אחר במחוק זהו שאלו ומראה כבוד ה' כלא
 אוכלת בראש ההר וזהו מטטרון המוליכו לפני

מדרש

רבר אחר אמר רבי תנחום מה כתיב למעלה
 מן הענין רק אשר אכלו הנערים
 וכתיב בתריה אחרי הדברים האלה היה דבר ה' אל
 אברים בלוחה שעה שהנשמה יושבת וכוונת מלותו
 האור של מעלה ומתלבשת בו דאמר רבי תנחום
 כבוד הנשמה לעולם הנא הוא אור וזהו שלמעלה
 מכסא הכבוד הוא שנאמר אור דוע לצדיק
 ולישרי לב שמהה וכתיב וזהו ה' לך אור עולם
 ולא מלאך ולא כסא הכבוד ודוד אמר ה' אורי
 וישעי ממי אירא ואלא הא כי הא דאמר רבי
 יהודה שמתו של צדיק נטלה מאור כסא הכבוד
 וכנסת בעה"ו אי זכתה ועולה למעלה אינו דין
 שיתוסף לה יותר אור ממה שקבלה בראשונה
 ליכנס בעה"ו וממי מקבלת אותו האור אמר רבי
 יהודה אלמלא מקרא כתוב ה"א לאומר דכתיב
 אל תירא אברים אנפי מן לך אנפי ולא אחר
 ולמה בשביל ששכר הרבה מאד ה"א שכר הרבה
 מח' יש לך שכר הרבה מאד על שהיה בראשונה
 אמתלבשת מלותו האור והנה טול אות ה' משמות
 ונוחנה בראש"ו כי הא דחנן עתיד הקב"ה להיות
 עטרה בראש כל צדיק וצדיק לעולם הנא ואי זהו
 זה אות ה"א כאשר בראש שמים וארץ דכתיב
 בהבראש בה בראש ה"ר ולא יקרא עוד את שמך
 אברים והיה שמך אבריהם להיות הנשמה שלימה
 בתכלית השלימות והטוב היא הוא דכתיב עין
 לא ראתה אלהים ונתת יעשה למחכה לך

רבי

יהודה בן פוי הוה ליה ההוא ארי"א
 והוה קא מצער ליה אמו לקמיה רבי
 זירא ור' אבה אמרו ליה מאי עביד מר בצאריסיה
 אמר להון גברא כי בניב מאריה דשמשא יזר
 עליה וזהו האור אמרו ליה לא לעינין מר במליה ח"ל
 ומה אעביד והוא מצער לך אמרו ליה יתפרש מר
 מיניה ויתהני לך עד דהוי יתבי אמרו ליה לאו
 להאי אחינא גבן אלא לימא לן מר השנטיס בני
 יעקב מה אינון לעלמא דתתי אמר להו קודשא
 בריך הוא סליק להו למתיבתא דריקיעא וכל
 כשמתא דצדיק דסליק אינון סהדין על עובדיו
 דהא הוא דכתיב ירוסלם הננויה ו ירוסלים של
 מעלה שש עלו שנטים שנטו יח עדות לישראל
 כדי להעיד על כל צדיק וצדיק מישראל ולמתי
 להיות

לחיות כלם מודים ומסרכי' לשמו הדא הוא דכתיב
 עדות לישראל להודות לשם ה' וכל אחד וא' מכיר
 את שלו ומשתבח ואומר רבש' ע' ראה מה הנחתי
 בארץ וזהו להודות לשם ה' והיינו דתתן כל זדיק
 וזדיק יש לו מזור לפי כבודו ולפי הראוי לו מאן
 דחיי מראובן שס מודורו עם הזדיקים מן ראובן
 וכן כל שנט ושנט ומאן דהוא גר מאומות העולם
 ונתגייר. ונודרו במדור. של גרים והשבעים עומדי'
 לעדים לכל זדיק וזדיק. הדא הוא דכתיב שס
 עלו שבעים שבעי יה' עדות לישראל להודות לשם
 ה' אמר ר' יהודה נשמתו של זדיק יודעת ומכרת
 לבעלם הבא מה שאינו יודע ומכיר מלאך. ומשרת
 הדא הוא דכתיב אמרו זדיק. כי טוב כי טוב
 ממלאכי השרת וכתיב אור זרוע. לזדיק ולישרי
 לב שמחה דבי אבא פתח ואמר כימי אחרך
 ממזרים אראנו כפלאות זמין קודשא זריך הוא
 למעבד פורקנא לבנוי כאינון זמין דשלא קב' ה
 לאפקא לישראל ולאקי באינון מכתשי למזרים
 בנימיהון דישראל תא חוי מה בין פורקנא דא
 לפורקנא דמזרים. פורקנא. דמזרים הוא נחד
 מלכא ובמלכו חד הכא בכל מלכין דעלמא ובכל
 מלכותא דעלמא וכדין אחייקר קב' ה בכל עלמא
 ובכל ארעא וינדעון כל שאלטנתיא דקב' ה בכל
 עלמא וכלהו ילקון במכתשין עילאין על חד תרין
 גנין דיסרבון בהון בישראל וכדינדעון שאלטנתיא
 דקב' ה כמה דכתיב והיה ה' למלך על כל הארץ
 כדיו כלהו יתכונן בהו בישראל לקודשא זריך
 הוא הדא הוא דכתיב והציאו את כל אחיכם מכל
 הגוים ממנה לה' כדיו יודמעון אבהן כהודה למחמי
 פורקנא דנתיהו. כמלקדמין הדא הוא דכתיב
 כימי לאתך ממזרים אראנו כפלאות א'ר יהודה
 קב' ה מזווג וזוגין כו' כפרשת לך לך עמוד רמ' ז
 ובקטן ז'א ע"כ.

אמר ליה צענוא למחרציה לעלמא צדין דלא
 שכיחי תלתין וכאין דברא דהכי גור קב' ה על
 אברהם ואברהם היה יהיה יהיה בני' תלתין
 הוא אמר ליה רבי שמעון במטו מיוכר זיל קמי
 קב' ה ואימא ליה בר יוחאי שכיח בעלמא אול
 הוא מלאכא קמי קב' ה אמר ליה מארי עלמא
 בלי קמך מה דאמר לי בר יוחאי אמר ליה קב' ה
 זיל אחר ביה לעלמא ולא תשגח ביה בנר יוחאי
 כד תאח אחייה רבי שמעון למלאכא אמר ליה חי
 לא חיול גורנא עלך דלא תיעול לשמיא ותהוי
 באתר דעזרא וזבאל וכד תיעול קמי קב' ה אימא
 ליה חי לית תלתין וכאין. בעלמא ליהוון. עשרים
 דהכי כתיב לא אעשה בעבורי. העשרים וא' לית
 עשרים. להו עשרה דאחר כך. כתיב לא אשחית
 בעבור העשר ואי' לית עשרה ליהוון תרין דאיוון
 אלא וברי דהכי כתיב על פי שנים עדים יקום
 דבר ואין דבר אלא עולם דכתיב דבר ה' שמיש
 כו' ואי' לית תרין הא אית חד. אלא הוא דכתיב
 וזדיק יסוד עולם בה שעתא נפק קלא מן שמיא
 ואמר זכאה חלקך רבי שמעון דקודשא זריך הוא
 גור. למעלה ואת מבטל לחתא בודאי עלך כתיב
 רצון יראיו יעשה :

זוהר מפרשת תולדות

(דף קל"ג עמוד ב')

חסר חוספתא זו

ויאמר

עשו א יעקב הלעיטיני כא מן האדום
 האדום הזה אחאי כתיב תתי ומני
 האדום אלא בנין דכל מה דאית ליה אדום הוא
 אדום כמ' א וילא הראשון אדומי ותשילא
 דיליה אדום דכתי' הלעיטיני כא מן האדום האדום
 הזה וארע' דיליה אדומה דכתי' ארנה שעיר שה
 אדום ובגדין דיליה אדומין דכתי' הוא עשו אבי
 אדום ומאן דזמין לאתפרעא מניה אדום דכתיב
 דודי נח ואדום ולבשה אדום דכתיב מדוע אדום
 ללבושיך וכתיב מה זה נח מאדום א'ר יהודה. שס
 יסתי תורה

זוהר לפרשת וירא

ואברהם היה יהיה יהיה בני' שלשים יומא
 חד נפק רבי שמעון וחזא עלמא
 דחשיר ואפיל ואסתתם נהוריה א'ר רבי אלנבך
 תא נחוי מה בעא קב' ה אלו ואשכחתי מלאכא
 דדמי לשור דרבא ואסיק תלתין שלהובי דנודא
 צמחיה אמר ליה ר' שמעון מאן את בני למיעבד

מפרשת תולדות יצחק ת' ח שבעה יומין
 עינלאין ברא קב' ה בעלמא ועליהו
 שתיל ובני עלמין הדא הוא דכתיב כי ששח ימים
 עשה ה' ולא כתיב בששח ולקבל אינון שבעה יומין
 עינלאין ברא בארעא שבעה זכאי קשוט לקיימא
 לון ולאחרא לון כל חד וחד לקבל יומיה ושתיל
 להו

לה כל חד והו' דברא דאתחיו ליה ואינן אהנין
 דעלמא אברהם יצחק ויעקב ויוסף ומשה ואהרן
 ודוד ואינון איקרון הריס הררי קדם דאינון תליין
 מואינון שבעה יומין עילאין דאמרן שיתא יומי
 ברא ית וסניעאה דקיימא (כ"א רחיל) קמיהו
 ה"ר ובית דוד כאלקים כמלך ה' לפניהם ואע"ג
 דליהו שביעאה רביעאה איהו ביומין ויוסף איהו
 שביעאה חבל כד אתכליל ביה ביוסף ויהיב ליה
 תוספת חפוקא מני מלכא אקרי אוף איהו
 שביעאה וכלהו אחידו בה בשכינתא בראו דשבע'
 בגין דשכינתא איקרי בת שבע בת מאימא עילא'
 דליהו כללא דשבע דרגין דעמיה וליהי דרגא
 דזקק עשיראה דאינון ספירן דאיקרי בהו קב"ה
 ואיקרי שביעאה בקרא דלך ה' הגדולה והגבורה
 והתפארת והנצח וההודו כי כל וכו' עד הממלכה
 ומ"ט והא רביעאה היא ליומי אלא בגין דליהי
 נטיעה בתראה ואתכלילת בשביעאה דב"כ טעיה
 שמיים וכולא חד : וכל חד וחד מאבהן ידע ליה
 לקב"ה מגו אספקרייא דיליה אברהם ידע ליה
 מגו חסד דליהי מדת הגדולה מדת החסד ימינא
 דמלכא ועל דא אחיד בה ולא שביק לה לעלמין
 ועבד טיבו עם בני נשא ואוקמיה דהא עובדו
 סליקו ליה בהאי דרגא יצחק ידע ליה דדרגא
 דגבורה דאיקרי פחד יצחק ורחיל ליה לעלמין
 יעקב ידע ליה מגו דרגא דתפארת דליהו כליל
 מחסד ומשפד ואקרי אמת ואחיד בה ה"ד תתן
 אמת ליעקב יוסף ידע ליה לקב"ה מגו ההיא
 אספקרייא דאקרי כל ועל דא איקרי יוסף כלכל
 דכתיב ויכלכל יוסף ואיקרי יסוד ואיקרי זקק
 יסוד עולם משה ואהרן אינון תריין כרובין ד
 דאשתמע קלא דלעילא מניניהו וע"ד אחיהבת
 אורייתא על ולייהו הדא אהא דכתיב ונועתי לך
 עם ודברתי אתך וגו' ואינון תריין כרובין דלעילא
 אינון נצח והוד ואינון תריין סמכין דבופא כגונא
 דאית לה למטרונות לתתא תריין כרובין תחותה
 דינקין מינה ואינון עילאין ודאי על ארון
 העדות דאיקרי זקק ארונא דעדות ומאן עדות
 דא יוסף ה"ד עדות ביהוסף שמו ואקרי תורה
 שככתב והאי ארונא תורה שבעל פה תא חזי כל
 אינון בנין עילאין דאחרון לעילא רמיון כלהו
 בתורה שככתב תורת ה' והו' דליהו אחיד בכרית
 דליהי תורה שבעל פה רמיון דבגדי קבלה ובג"כ

תא חזי

אברהם בוציא קימאה קדישא
 דעלמא כד בעא לסלקא לדרגיה
 לא יכול עד דסליק ואשתמודע באינון תלת
 דרגין עילאין דעליה דההוא חולקא דיליה כיון
 דסליק ואשתמודע ליה לקודשא בריך הוא מגו
 אינון תלת דרגין דעס אינון שבעה דאיקרון כ"ב
 חכמה בינה ואינון שלימו דעשר ספירן דאיקרי
 בהו קב"ה וכיון דסליק באינון תלתא דאינון
 עתיקא וא"ל דנגיד מנהון נהירו לתתא כדון
 אחיד לחולקיה ההוא דרגא דתצמייהו דאינון
 תלתא דאיקרי חסד עלהו אדביק לון מגו ההוא
 אספקרייא דשלטא בליתיא דבה ממש לא הוה
 בר גס דידע כלום ועל דא תריין בן שלש שנים
 סכור אברהם את בוראו בן שלשה דייקא ות"ת
 רוח דהני שלשה שנין ולא יתיר (כ"א פחות) בגין
 דשכינתא איקרי בת שבע ולא יכול לאתקרב
 בדה עד דסליק לאשתמודעא מבזון ולאחנהרא
 ולאחנהרא לכל מאי דליהו לתתא באינון תלת
 דרגין עילאין דעס אינון ז' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 עילאין רוח רמא דקב"ה וכיון דהוה ממנהיר
 באינון שלשה בעא לסלקא באינון שבע בראו
 דכתיב ויכב אברהם שבע ככשות האלן ורוח דא
 רמז לאצמינך דלא יאטוו עליהון כווי עד ד
 דשתלימו אינון שבעה זכאי קשט נישאל לקב"ה
 אינון

דשבע בלהו איערעו בהאי באר דלא פסקי מימון לעלמין אברהם כרה ליה להאי בירא בגין דהוה אוליף לכל בני עלמא דיפלחון לקודש בריך הוא וכיון דכרי ליה אפיך מיון נכעין דלא פסקין לעלמין וכיון דמת אברהם מה כתי' וכל הנארות אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו בארת כתיב וזה היה דבת' באר שבע וקרו ליה בארות דמשמע דסביאין הוה בגין דהאי בירא מתחזי לון לאבה; בכל דובתא דהוה אוליף ורזה מתחזי לון כבירין סביאין כיון דמליוה פלשחים עפרא רזא לאהדרו בני עלמא לעבודה וזה הוה עלמא שמש לית דידע לקודשא בריך הוא כיון דאחא יצחק מה כתיב יסב יצחק ויחפור את בארות המים אשר חפרו בימי אברהם אביו מאי ויסב לא דאחיב עלמא לתיקויה ויוליף לון אביו עלמא דידעון לקב'ה ה' ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו האי בירא ממאן הוא ממאן דכל חזין עילאין ותחאין וקוימיהון תליין ביה והוי כלא ה' ידע מה בחשוכא ונהורא עמיה שרי והא חזי אינון עבדי יצחק בגין דאינון מסטרא דדינא קשייא כר חפרו ליה מה כתיב שטנה הוא אוקמוה עד דאתא איהו ויחפר באר אחר' ויקרא שמה רחובות רחובות ודאי חבל אצל עבדי אביו בגין דכלהו אחיות מסטרא דימינא ולא הוה שטנה בעלמא ולא כפיך דינא מהאי בירא לאשטנא לון כד לא מכשרי עובדיהון ומהאי בירא איהו פחת למידע ליה לקב'ה דהא הוא דכתיב פתחו לי שערי צדק אביא נס אציה יה ועד דלא סליק יצחק מעלמא בריך ליה לעיקב ושלמה לחרן לאדווגא וכד אזיל לחרן מה כתיב וירא והנה באר בש'ה כיון דחזא יעקב ויקרא דקודשא בריך הוא מנו ההוא בירא דחקרי באר שבע כיון אמר ליה ללבן אעבדך שבע שנים ברהל בתך הקטנה הקטנה דייקא

אינון שבעה דבין דלעילא כיון דיסתלימו יתיב עלמא התאה כבונא דעלמא עילאה נקיומא של'ס ויהי דוד דאיה' שביעה ויתער להא א בת שבע דלעילא דאיהי נקמא נקמתהון דישראל ויתפרע מנהון ה' ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתיים ויכניע' ויקח דוד את מתב האמה מיד והוה כבונא דלעילא כדון ויך דוד את פלשתיים ויכניעם דהא עד השתא לא יכילו ישראל למחבר תוקפיהון והא איתערו חרריהו כההוא מתג האמה ואוקמוה

ותא חזי האי אברהם כבשמות האאן ולא בעינים ולא במילי אחריני בגין דאינון מסטר' דחסד מאינון ממנן דינקין מסטר' דרסד ינקין לת' א' אינון כבשים תחות שלטניהון ואברהם אחיד לחולקיה מדת חסד וכולא ברזא דחכמתא ועל דא תיבין מאן דשרי בו עאלא לא מסתכן לעלמין ואי איהו שרי בו עוייול ורעי לון כנה גרדיני נימוכין יתבין לקב'יה לאשטנא ליה בגין דאינון מסטרא דדינא קשייא אכל כד אחזי יצחק למגור עמיה קיים גוי עמיה בשבעה (כ'א) כשכינתא) דאתגלייא מגו ההוא בירא דכתיב ויקרא אורה שבעה

תא חזי אברהם קרא להוא בירא דמיון באר שבע יצחק קרא ליה שבעה מה בין האי להאי אלא בגין דינחא אחיד לחולקיה דרגא דכחא דאיהו דינא ועל דא אוסיף בה ה' וכל את' מדת הדין וסימניך הא דרכך בראש גתתי ה' ויקרא אותה שבע' דלא עבד בחורפן כמה דעבד אנהוכלא ברזא דחכמתא ואוסיף בה ה' לאחאה דאיהי חולקיה

תא חזי כד ברא קודשא בריך הוא עלמא ברא ליה בינא כיון דחזא דלא מחיקים שתף ביה חסד ה' דבהראש ביום עשות ה' אלהי' ואוקמוה באברהם איתקיים עלמא בגיני כך האי בירא ברא דעלמא על שמה איתקרי ה' על כן קרא שם העיר באר שבע אע"ג דהאי בירא אהרבק ביצחק דכתיב ויקרא איה שבעה שמה באר שבע סטרא דאברהם ולא באר שבעה ה' וימינו תחבקי :

תא חזי ד' מאינון שבעה וכאי קשט כד בעו לאתקרב' כשכינת' כהא(בר' ברזא)

תא חזי לקביל אינון שבעה זכאין פקיד קב'ה באורייתיה לקרבא קרבן מוסף בשבע זמינו בשתא בגין לאוספאל להו עדינין ותפנוקין מבי מלכא די שבועון אבהן בקדמית' ונתר' כן בגין ואינון שבעה זמינין ולא יתיר :

בשבחא לקביל צדיק יסוד עולם דחקרי כל וחקרי שבת לאוספאל ליה עידונין ממזחא סתימ' ובר'יש ירהא לקביל כ" דאתקדיאח סיהרתי' וטון

ה' וימינו תחבקי :

ובטו יומא לירחא קדמאה לקביל אברהם
 אצוהון לחיוד במתא החסד ואיקרי ראשון
ובעצרת דנחשג הב' לחתיהבת ביה אורייתא
 בשבעה קולות לקביל יעקב ואיהו
 תליחאי לחבנה ואחיד בקול קול יעקב

זכראש השנה לקביל יצחק לחתיליד ביה
 ואזנ מדכרין ביה עקדת יצחק
 ואיהו יומא דיינא לקבל מדת הדין לחיוד בה
ביום הכפורים לקביל משה דקביל קב"ה
 ביה צלותיה וחם על ישראל

ואסדר ליה אורייתא.
בחג הסוכות לקבל אהרן דזכותיה הוו
 אוליגן אינון שבעה עננין דחפן
 על ישראל כסוכות וכו' אינון עבדין ס' ס' וכו'
 אורייתא כמה רזין עילאין סתימין בה וכד לזין
 שבעה מחוספין בברכתאן כל עמל' בשלימו סגיאס
 ע"כ

מדרש הנעלים

פרשת ויצא יעקב (כאן חסר תחלת הענין)
 ידע מה בשאוכא ונהורא עמיה
 שרי אי' ג' דנהורא עמיה שרי ידע מה בשאוכא
 והיינו דכתיב אס יכתר איש במסתרים ואני לא
 ארחנו נאס ה' ומי אמר ר' יהודה הכי והא אמרן
 דהא חכמתא הוה בשמיכותא דקראי בכל מה
 דאיתמ' והאינונא פשיטות' דקרא' כריכנא דאברהם
 הוה ויצחק הוה ויעקב הוה אמ"ל אף על גב דהוה
 חכמ' זא דקראי אסתכלנא למנרע

רבי יצחק פתח מומור לדוד ה' מי יגור באהלך
 ומי ישכון בהר קדשך הולך תמים ופועל
 צדק ודובר אמת בלבבו מאי משמע א"ר יהודה
 ב"ר יוסי אלזין עשרה אינון כנגד עשרת הדברות
 פשתדין בניו של יעקב לקיים במקום ההוא אמ'
 רבי יוסי והא חד סר אינון אמר ליה לא רגל על
 לשון לא עשה לרעהו רעה חד מלה אינון דכל
 המרגל בחבור מיד עשה עמו רעה לא רגל ב
 בלאונו ולא עשה עמו רעה וכי מאן אויה: (כ"א
 ומי סוי וה' וכו' וכי מאן סוי) לאלזין כנגד עשרת
 הדברות א"ר יהודה כלהו עשרת הדברו משתמע
 מינייהו הולך תמים כנגד אכזבי האלהיך מלמד
 שרריך אדם לקבל עליו אימית עול מלכות שמים
 ואזין לו רשו להרהר כמה שאיטו יכול להשיב משמ'
 דכתיב

זהר לבר ויצא: פתח ההוא יודאי ואמר ויקח
 לו יעקב מקל לבנה לח ולו וערמון ויקח
 לו לגרמיה ולתקוניה מקל לבנה דא רוא ווא' ו
 דשמא קדישא דאקרי תפארת דאיה אחיד בה
 ואיהו כבוונא דמקל לבנ' בן לא' עילא' סתימא'
 לח מסטר' דמייא דאקרון חסד. ולו מסטר' דייניק
 (נר' דיצחק) לאש דאיקרי בגורה וערמון מסטי' א'
 דגרמיה וחולקי' כללף דכל בווינ' דהא יעקב
 חכימא הוה בערמיות' ויפכל בהס פלגות לבנית
 בהס בו הל' דהא מכל חד הוה מתי בהס ככל
 אינון ז' דרגין דרמיון בקרא' דלך ה' הגדולה
 והגבורה אכליל לון באינון קילופין חוורין דקלניק
 בהו סטרא דאש ואסחר לון לסטרא דמיס הה' ד'
 מחשוף הלבן אשר על המקלות. תא חוי ז' מקלות
 ממקלות רמיון בהני קראי ויקח לו יעקב מקל
 חד אשר על המקלו' תרין סא תלת ויצא את ה'
 המקלות תרין הא חמשה ויהמו האז' אל המקלו'
 הא ז' ואינון רוא דז' קולות ואינון רוא דכתי' תצ'ב'
 עמודיה שבעה וחינון ז' יומי בראשת דנהרין
 מראשית דאיקרי חכמה ואינון ז' סמכין דאקיס
 קב"ה עלייהו ועלמא וכולא ברוח דשמא קדישא .
 ת"ח כד הוה האי מקל בידוי דיעקב שלימה קרי'
 ליה אורייתא מקל וכד הוה בידיו דמשה ואהרן
 קרי ליה מטה הה' ד יקח משה את מטה האלהים
 בידו ואהרן נמי אחיד ביה מה בין האי להאי לא
 רוא עילאה הוה כד הוה בידוי דיעקב קרי ליה
 אורייתא מקל מסטר' דקל דהא יעקב קול איקרי
 דכתי' הקול קול יעקב ובקו' אחיד דהא דרגי' הוה
 וכד הוה בדיהו דמס' ואהרן דאינון אחידן בגל'ח
 והו' ד אינון תרין סמכין איקרי מטה לשמא
 דסמכ' דהא ע"י אסתמין עילמא באוריית' דנפיק
 מנין תרין למודי' ואמתיכ' על ידיהו ועל דאינון
 סמכין לעלמא באורייתא דנפיק מנין כל' ח והו' ד'
 דאחידן בהו קרי ליה מטה ומאן דאחיד באוריית'
 סמכא ליה ומחזקא ליה על ירכוי דלא יסטון
 לימינא ושמאלא זכאין אינון ישראל דקודש' כריך
 הוא יהיב להון אורייתא לגלח' להו רזין עילאין
 מאן דאחיד באורייתא סמכא ליה ומחזקא ליה
 על ירכוי דלא יסטון לימינא ושמאלא זכאין
 אינון ישראל דקודש' כריך הא יהיב לון אורייתא
 לגלח' לון רזין עילאין עלייהו כתיב ואחם
 הדנקיס בה' אלהיכם חיים כלכם היום ע"כ ז'

שלטנא דשמא בני אמי נהרו בי שמוני כוונה
 את הכרמים זהו עשו דכתיב וישטום עשו א
 את יעקב שמוני נטרה את הכרמים דכתיב הייתי
 ביום אכלני חורב וקרח בלינה כרמי שלי לא
 נטרתי דכתיב ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי.

ויפגע במקום רבי יצחק אמר באיוה מקום
 פגע במקו' שעתיד לעמוד בית המקדש
 והתפלל שם רבי יהודה אומ' היום היה גדול ורצה
 להלך ולא יכיל א"ר יוסי התפלל באותו מקום
 והתחיל להתרעם לפני קופו על דאשתבר מיניה
 ההוא שולטנא דשמא הה"ד וילן סר כמה ואת
 אמר וילכו העם על משה לשון שרעמת ולמה
 מפני כי בא השמש דאשתבר מיניה ואחיהיבת
 לעשו . מה עשה יעקב התחיל בוכה מרד ויקח
 מאנני המקום וישם מראשוהו כדי לער נפשו
 כיוצא בדבר ויקחו אבן וישמו החתיו וישב עליה
 ויקח מאנני המקום א"ר יוסי אבן א' ממש היתה
 משמע דכתיב מאנני ולא אנני כמד"א מבנות
 הכנעני ולא אמר אלא אחת הה"ד אשר לא תקח
 אשה לבני מננות הכנעני אחת מהן .

רבי זירא עאל קמי ר' לעזר בן ערך אשכחיה
 דהוה יתיב ועיניו כנעין מילא והוה מרחש
 בשפוותיה ובכי חור לאתרוי ר' זירא אמ' לשמשיה
 מאי האי דיתב מר ובכי אמר תרי זמני עייליכ'
 לקרנה גבי ולא יכילנא עד דהוו יתיבי חמוץ ליה
 דעאל לארריה עד דנחת הוה קלא אויל בניחא
 ובכי שמע דהוה אמר אננא אננא אננא קדישא
 עילאה על כל עלמא בקדושתא דמרך זמני בני
 עממיא לאתזולנא כך ולאותבא בולמי מסהבין
 עלך לסאבא אחרך קדישא וכל מסאבין יקרבו
 כך ווי לעלמ' בההוא זמנא נחת ויתב בסולסלני
 א"ר זירא ללגישה זיל ואימא ליה למר אי איעוב
 קמיה עאל שמשיה אמר הא רבי זירא הכא לא
 אשב ביהולא זקיף עיניו לבתר אמר ר' זירא
 לעול ואת יתיב לבר עאל ר' זירא וארכין ברכוי
 ותיב קמיה אמר רבי לעזר בטש ברגליה אמר
 קום מהתם ותיב בארחד קם ויתב בארחה .

אמר ר' זירא האי דמר הוה בני מאי הוה אמר
 ארכבתא תבירא סביאה דכל עלמא חוינא ההוא
 אננא יקירא קדישא דמיה אשתיל עלמא והוה א
 אננא הוה דאוי יעקב רישיה עלה וכי אננא

דכתיב אנכי האלקיד סתם כתיב הכא הולך
 תמים וכתיב החס תמים תהיה עם ה' אהיך ואין
 לך רשות להרהר על מה שלא הורגית . ופועל
 צדק כנגד לא יהיה לך אלהים אחרים על פני לא
 שתתחזה להם ולא תעבדם מכאן א"ר יהודה אין
 לך דבר עומד בפני חלו ה' מ'ל' ממסית דכתיב
 ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ולמה כי בקש
 להדיחך מפל ה' אלקיך ואי קטיל ליה נקרא כדוק
 מקנא ופועל צדק והוה ופועל צדק . ודובר אמת
 בלבבו כנגד לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא אמר
 ר' יהודה לית אינון כסדרן ואצ"ג דלית אינון
 כסדרן לית לן בה . לא רגל על לשינו לא עשה
 לרעהו רעה כנגד לא תענה ברעך עד שקר .
 ותפרה לא נשא על קרובו כנגד מאלל שבית
 בפרהסיא ר' יוסי אמר כנגד לא תגנב דכתיב
 אם זרחה השמש עליו כנזה בעיניו נמאס כנגד
 לא תרצח מאן דאיהו כנזה בעיניו לא יעביד
 קטטה דיקטול ולא יקטלוניה . ואת יראי ה' יכבד
 כנגד כבוד את אביר ואת אהר א"ר יוסי על הכל
 דתיב אהר לכבד אביו ואמו יצא מכלל זה אם
 יאמרו לו לעבור על דברי תורה או לעבוד צ"א
 שאינו תיב לכבדם הה"ד ואת יראי ה' יכבד .

כשבע להרע ולא ימיר כנגד לא תנאף ההא אם
 יצרו בעי לשלטה עליה יטיל שנועה על יצרו
 כנועו דאמר חי ה' שכבי עד הבקר . כספו לא
 נתן בנשך האי הוא כנגד לא תגטבו ודאי הוא לא
 אויף ברביתא ודאי לא יול ויגביב . ושוחר על
 קפי לא לקח כנגד לא תחמוד א"ר יוסי בן קמח
 כנגד אלו נאמר ביעקב עשרה אחרים דכתיב
 ויפגע במקום א' וילן שם ב' כי בא השמש ג' ויקח
 מאנני המקום ד' וישם מראשוהו ה' וישכב במקום
 ההוא ו' ויחלם והנה סולם מוצב ארצה ז' וראשו
 מגיע השמימה ח' והנה מלאכי אלהים ט' עולים
 ויורדים טו' הא' עשרה .

בא ויפגע במקום רבי בו פתח אל תראוני
 שאני שחרקורת שאותני השמש בני אמי
 נהרו בי שמוני נטרה את הכרמים כרמי שלי לא
 נטרתי הא לחמור על יעקב דשלטנא דיעקב
 קדימתא הוה שמא ואתחור ההוא שלטנא לעשו
 ואתע' מניה ויעקב אמ' לתראוני שאני שחרח' .
 הא א' זיהבת לי שלטנא דס' הרח דהוא אוכמא
 לע' רי' נומנין שפועני השמש כד אשתבר מני .

דמינה אשתו כל גלגל והוא רשיה משקל
 בתהומות רבה היאך יכול יעקב לאכעא לה אלא
 ההוא אכעא וזו יתיה משקען בתהומות רבה ורשיה
 אחמבוס בני מקדשא ועלה קדש קדשין ושכינתא
 יקרא עילאה עלה הה"ד משם רופה אכן ישראל
 ושמה קדישא ומלכא עילאה הוא גליף עלה כד
 אחא יעקב קרא ההוא שמה קדישא ונסנה מכאן
 ושויה בההוא אחר דקדש קדשין הוא תמן רבי
 זירא בשם רבי זו אמר אלא שמענא רזא דמלה
 בהאי ולא אדכרנא א"ר אלעזר אי רבי זירא
 דעתי אחס עלך ודלמא האי מלה שמעת וכך הוא
 ברירא דמלחא דכתיב ויקח מאבני המקום אחת
 מאבני המקום מארזיה מקום ממקום הירוע שהיא
 מקום התהום ששם אבנים שמוקים מים לכל
 העולם הה"ד אבני שחקו מים והאבן הזאת היתה
 עיקר נכלם והיתה עולה עד מקו' שהיה שם בית
 המקדש ויעקב לא היתה כותנו על שום אחת מהן
 אלא עליה מאו דרמיא ליה רמיא מה היא הכל
 אשתיל מינה כך יעקב כל גלגל אשתיל מיניה
 בלותה שעה ויקח מאבני המקום שהיא עיקר
 כל העולם וישם מראשותיו שם בלבו שהיא מ
 מראשותיו דוגמת זה בזה מיד וישכב במקו' ההוא
 כלומר נתיישנה דעתו בלותו מקום וסירמן ידע
 לקח אמר זו היא דומיא שלי ואם לו היה שם
 מעלה בידוע שתייה מעלה לי ועל כך שם לנו
 עליה ונדר נדר דכתיב והאבן הזאת אשר שמת
 מנכה כלומר אם האבן הזאת אש שמת מנכה
 יהיה בית אלהים מיד וכל אשר תתן לי אשר
 אעשרנו לך נדר המעשר אמר רבי זירא הו' דא
 שמענא אמר ליה על האי אשתקרי אכן ישראל
 כלומר נקרות כך על שמו על שנתן לנו ועיניו
 עליה והקב"ה עשה אותה בית עולמים ושם היתה
 שכינתו ועל דא בכינא דהזינא דעל האי אכנא
 זמינן לשואה טהורות עממיה וסברי מתייהא מאן
 לא יככי ווי לעלמא ווי לההוא ומנא ווי לההוא
 דרא ככה כדבדמייתא אכנא ואשתיק לבתר
 חזר ואמר ווי לאיכו דיהון זמינן בעלמא כד
 יתער מלכא דעלמא עילאה ככהר זירא
 אמר מלכא קדישא ידע דין יאות הוא למככי
 עלה זכאין אהון כדקייא דאתון קדישין בעלמ'
 דין ובעלמא
 דאפי

פרשתא יח ויחלם והנה סלם מוצג א"כ
 ובו' עגלים ויורדי בו רבי פתח
 בהאי קרא כמגדל דוד צוארף כנוי לתלפיות אלף
 המגן תלוי עליו כל שלטי הנבירים אמר רבי כל
 הדברים יכלו והתורה לא תכלה ואין דבר חביב
 לפני הקדוש ב"ה כמו התורה ולומדיה נתן כל
 המצעסק בתורה בכל יום יתחדשו לו ספרים של
 מעלה והתורה אומרת לו אשקך מיין הרקח
 מעבים רמוזי זה וזו יינה של תור' וזהו יין המזמר
 בעגביו משעת ימי בראשית והם דברים העתידיים
 להגלות לנדיקים לעמיד לבא קס ר' בא על רגלי
 ואמר אי כך הוא לא היה ליה למימר אלא יין
 המשמר בעגביו מהר סיני מהו משעת ימי ב'
 בראשית אמר ליה אינון עומקי סורי בראשית
 דלא איתגלו לבר כש זומינן כדקייא למנדע לין
 כבוונא דא יכדעון אינון דעסקי באורייתא תדיר
 ותלמא אמר רבי יהודה רזי אורייתא לתכימין
 אתייהיבו לאינון דאיעסיקו באורייתא תדיר
 ותני ר' יהודה כל מאן דהוא עסיק באורייתא כל
 זכרו סלקין ליה לשמתייה לעילא כד איהו נאליס
 בשיתיהבו ואלופן ליה מעומקי תורה ומינה דובנן
 ומרחשן שפותיה ביממא הה"ד דובנן שפתי ימיניס
 א"ר יצחק כל המתעסק בתורה לשמה כשהוא יסן
 בלילה נשמתו עולה ונראין לה אותם הדברים
 העתידין להיות בעולם

רבי יוסי היה יתיב ועסיק באורייתא אחא
 לבביה רבי אבא אמר רבי יוסי הוא מארי
 דשמעת' אחא קס קמיה יתבו ואחעסקו באורי'
 עד דהוו יתבי רמש ליליא יתבו ואחעסקו בה עד
 פלגות ליליא דאמור ר' אבא ורבי יוסי הוא יתיב
 חמא לרבי אבא דאנפוי מממקי טפי והוא חייך
 וחמא כהורא רנה בכיתא א"ר יוסי ש"מ דשכינתא
 הכא וארביין עיניו יתיב תמן עד דהוו סליק
 סחרותא דצפרא וכהורא הוא נהיר בכיתא עד
 דוקף עיניו חמא כצפרא ואתחשך ביתא איתת ד
 ר' אבא ואנפוי הוו נהירין ועיניו חייכוו אמר
 ביה רבי יוסי א"ר אבא אבא ידענא מה את בעי
 חייך רזין עילאין חנונית ובשעתא דאחיד נשמתא
 דלי מאריה דאפויא סליק לה לארזין רבדין
 ועילאין והמית נשמתהון דאחר כדקייא דשליק
 תמן ואמר לון ד'אין אהון כדקייא דנכניכוו אבא
 אהני בעינינא קדישא דמא יקרא לאצט' פ'
 למיני

לחלוף דמנכח עליה ותמימת אהריתיה דהוא מנכוח
 חזון תלמי תלמי-מבדליל רכח. ובגנין כן מדינא
 גחלק-דמיכין עינתי : אמר רבי יצחק אל
 תתמה על הז דרבי אבהו דהא קרא אסמדי כך
 דתנינן עשה הקב"ה הלוה הממונה תחתיו ותלה
 ממנו כל שאר הצבאו כהאי כוואר שכל הגוף תלוי
 ממנו ובטעה שהמייקים עוסקים בתור הקב"ה
 בונה עצמו וכוחו שמו בקרבו להביא לכל ולתפסי
 לעולם מטובו של מקום ומסאין הצדיקים עובדין
 בתורה שקדוש ברוך הוא כוטרל שמו ומקדו וזו
 העולם חסר ברוך הוא אינו במעלת היכולת מנח לך
 דכתיב כמבדל דוד כוואר-בנוי לתלפיות חס
 גבורים ומבדלים הצדיקים תורה כהאי מבדל מיד
 כוואר כך כנוי לתלפיות זהו שהוא כוואר של עולם
 בגני בכנין קדוש שכל הפיות תלו ונלאו לדעת
 השבתו והוה תלפיות כד'א ותלה חרץ מזרים וזו
 אלף המגן תלוי עליו וכל שלטי הגבורים איתן
 הכרתיים אלף אלפין וכל הנשאר תלוי עליו
 וכל השליטין וכל העולמות מליחים מטובו של
 מקום אמר רבי יהודה והיו דכתיב ויהלום של
 והנה שלם מוצב ארצה כלומר כשהצדיקים אינם
 עוסקים בתורה סולם מוצב ארצה ואינו צמעה
 זכו הצדיקי ועסקו בתורה ראשו מגיע השמימה
 אזי יש לו מעלה וכל טוב לא יחסר ומיד והנה
 מלאכי אלהים עולים ויורדים בו מאי בו אמר
 רבי יהודה בשמו של מקום כד'א נביאה ובטעה
 גו אמר רבי יצחק בו בהזוה ממונא ומפני מה
 דכתיב אחריו והנה ה' נכב עליו על ההוא ממונא
 מפני זה עולים ויורדים בשבילו מפני שמו של
 מקום שהוא נכב עליו אמר ר' תנחום למה נקרא
 שמו מלך שלם מכל שאר הצבאות שאין לך נושא
 שמו של מקום בקרבו כמו זה אמר רבי יעקב
 רמו ליעקב והסיבו על מה שנתרעם לפני הקב"ה
 כלומר שחס בניו יזכו לעסוק בתורה ובמכות יש
 מעלה לזה ומעלה לבניו לא זכו לעסוק בתורה
 ובמכות אין מעלה לזה ואין מעלה לבניו הה'
 נסנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו מלאכי
 אלהים לו בניו של יעקב וכן עולים לא וכו' יורדים
 בו בשבילו בו כשיש לו מעלה יש להם אר' יצחק
 כל שרי האומות עולים או יורדים בשבילו זה כשיש
 לו מעלה ויורדים שרי האומות כשיש לו ירידה
 עולים והכל תלוי בכנין של יעקב אמר רבי יהודה

בר שלום אין טוב ואין רע בא לעולם אלא בשביל
 בניו של יעקב הגמון אחד בא לרבי אבהו ואמר
 אית לאתכנפא על עולמא עלייכו כעל אהר' בגבול
 לאורכא לכו מן עולמא בשעתא חדא אומה דא
 היא לא פלחא למארה כתיב ועזר את השמים ולא
 יהיה מטר והארמה לא תתן את יבולה חי היא
 סטייה כל עולמא ייבד בנייה ח'ל והא לחון
 עבדין לה דתסטי וזל חהך באורחא דכשרא
 אמר ליה תובתא עבדין לאתערא לן אר' יהודה
 שפיר קאמר ההוא הגמון

חנו רבנן והנה סולם מוצב ארצה והו בית
 עולמים וראשו מגיע השמימה
 כד'א מכון לשבת עטלת ה' איהו ראשו זהו און
 שם השכינה והכרובים וקדש הקדשים אר' אבהו
 סלם זה סיני שבו ניתנה תורה ושם נבנו מדרבתי
 של הקב"ה

רבי בא בשם ר' יוחנן אמר עוד אית לאסתכלא
 בהאי קרא בקדמיתא כמבדל דוד כוואר
 בנוי לתלפיות דהא תנינן אמר רבי שמעון אמר
 רבי ירמא כל זמן שישראל' היו עוסקים בתורה
 בית המקדש הוה קיים הלא הוא דכתיב כמבדל
 דוד כוואר בנוי חי מבדלים תורה דהאי מבדל
 כוואר בנוי מהו כוואר זה בית המקדש דהאי הוא
 דכתיב ויפול על כווארי בנימן אחיו ויבך מלמד
 שבכה על מקדש בראשו ועל מקדש שני אמר רבי
 יצחקא עו מבדל' לא מה מבדל דוד מבדל און אלף
 המתעסקים בתורה כריכין חיווק ובנין חוק
 רבי תנחום אמר מבדל דוד מה דוד היה לתבול
 בתור יותר מכל בני דודו כך המתעסקי בתורה
 כריכין להתבול בתורה ושלל יתבטלו ממנה מה
 דוד היה עוסק בתור' לילה ויומם כך כריכין האהם
 להתעסק בתורה לילה ויומם וזכור שיתעסקין
 בה ויתבולו בה כמבדל דוד הכוואר בנין חוק
 ובדול ואם לאו אלף המגן תלוי עליו אלף
 שנים סיהו בגלות והדגר תלוי חס יבאלו ואם
 לאו זכו בתורה יבאלו באלף שנים לא זכו על
 שלטי הגבורים אמר ר' תנחום כל שליטי הגבורים
 יתעבדו בהם ולאחר כך יבאלו מכאן אמר
 רבי בא והנה סולם מוצב ארצה והו בית עולמים
 הנכב בכניינו כשכיל איתן העוסקין בתורה בארץ
 וראשו מגיע השמימה שהוא מקדש במעלה גדולה
 על כל העולם והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים

היה יעקב לא כך הוא חני' ה' ליה אברהם חבד
ואלהי יצחק יעקב הארץ אשר אהה שוכב עליה
לך תחנה ולרעך ולא אלה לאומה אחרת וגלוי
השכינה על הארץ אר' יוסי מהו אשר אהה שוכב
עליה אלה כשם אהה שוכב עליה וכבוהה עמך
כך רעך הנבוהה תהיה מצויה עמהם ולא עם
לאומה אחרת ר' יעקב פתח יוחן רשע כל למד
צדק תניח אחרת ר' יעקב ווי שהרשע יוחן בע"ה
זה הרשע של עשו הרשע ומפני מה יש להם חן
זה חמ"מ מפני שרעו של יעקב לא למד צדק בחי
כבודות ועול זו וירושלם שהיה ארץ כבודות מהו
יעול אחר יעקב אחרת ר' יעקב ווי שרשאל מוכרם
ומרמזו כבוהה ורעו של עשו ועול ההורר והנבוה
מפני מה שרעו של יעקב לא ראה גלותו והליס
עסקים צמורה ועל כן יוחן רשע ויעול טוב
האחר והנבוהה ר' יצחק בר' יהושע אמר יוחן רשע
אלו היה ישש להם ממשלה בעה"ז מפני שלא למד
ישראל צדק

זהר פרשת וישב

(קודם לזה חסר הרבה)

תא חזי כמה שנין יתיב ההוא נדיק דלא
חזא לזבוה עשרין ותרין שנין הא
חינו יתבו במצרים עשרין ותרין שנין לכל שבטא
ושבטא מאינון עשר שבטין דזבנו ליה לפוס ח
חושבנא הוו מחלתו ועשרין שנין לכלהו דל מינייהו
עשר שנין דנכתו לון דבינא דלעילא בנין עשר
שבטין קדישין דמיתו תמן במצרים אשתארו מאה
ועשר הה"ד רדו שמה (כאן חסר הרבה)

תא חזי כד ברמו חובין והאי שבת לא
אשתכח כדקא יאית דכתיב לא
תזניאו מאה ומתוכס ציום השבת לא תטלו
עליכון מטולא דחובין דהוא מבין עליכון מניה
יום השבת והכאתם בשערי ירושלם ולא שמועו
ליה לנזיאה ואיתער עליהון חרב נוקמת נקם
ברית מאן ברית לא שבת דפתויב לדורות ברית
עולס וברית מילה דכתיב וכשר קדש יעבדו מ
לעליך וצדיק דבינא ליה וכלא כחך דרבנן
שבת וברית מילה וצדיק ורוח לא על שלשה פשע
ישאלו על חריבעה לא אשיבנו וכלהו חלו במכרם
בכסף צדיק ופדין שרו לאשתעבדו שבע על ח
הנאותם ואתקור עליהון בגלות דכלל שבטין שנין
בחובין

יצו חלן כהני שרת רבי אליעזר אומר על שהוא
מוכוון כנגד ירושלים שלמעלה ואתם השומרים
ירושלם של מעלה הם שומרים ירושלם של מטה
ומשמע עולמיס וירודים מה מעלה יותר יש בו אמ'
רבי אליעזר זהו דכתיב והנה ה' נכב עליו כד' א'
הס ה' לא ישמר עיר שוא שקר אומר והיינו דכתי'
והנה ה' נכב עליו להיות אומר על אותן השומרים
מהו עליהם אלה אלה נאמרה כל' א' ועיניך שים
עליו כך והיו עיני ולני שים בל' הימים ולעמוד
לכא עתיד הקב"ה לחזור לירושלם ולהיות חומה
לשומרה כד' א' ואני אהיה לה פלס ת' חומות אס
סניב ולבנוד אהיה בתוכה :

הארץ אשר אהה שוכב עליה אחר רבי יצחק
מלמד שפסל לן ארץ ישראל אחר רבי
יהודה בית המקדש ממש היה ועליו מבשר ועליו
היה שוכב משמע דכתי' וישפך צמקום ההוא אר'
יהודה מן הב' אבות לא מבשר אחד מהם על
בית המקדש אלא יעקב שהוא שלישי מן האבות
וכנגד אלו השלשה נבאו ישי דוד שלמה שהוא הב'
נבאו אחר רבי יהודה יעקב שהוא הב' נבא
זה אהב נשים וזה אוהב נשים זה עמד בתומו
זה לא עמד בתומו דכתיב ויהי לעת זקנת שלמה
השני הטו את לבבו ר' יוסי פתח יפה נוף משום
כל הארץ הר' כיון ירכתי צפון קדיש מלך רב
יפה נוף וכו' ירושלם שהיא (לא שהיה) מחזק
לגפס וארסא לעלם כמה דלית אחר חפת תטופכ'
שפתותיה וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו' וכו'
אמר רבי יודן ארץ מצרים כל יופי שבה
נוף ותחמסם היו נוף היה המסובת
מוכלס שהיתה בשלם מחלת ומשעב' וממס' תכשיטין
של יופי וציון גדלה ציומי והדר על נוף דאמר רבי
ההוא למה בקיאה מחזק ציון מה הציון עומד לכם
להסתמל בו ויחזקה גהול' ספיס מנוף ההוא הוא
דכתיב ויכה נוף משום כל הארץ הר' ציון ירכתי
צפון שכל מי שהיה רואה אותה היה שמח ודחניא
לאמר רבי יוסי אחר ר' חייא מעולם לא נכנס אדם
בירושלם והיה צבא לקייס מה שנאמר גאוש' לכל
הארץ אחר יצחק כיון ששכב יעקב עליה בחריב
דעשת ונבא למח עליה השכינה ונבא עמו מה שלא
היה קודם לכן דאמר רבי יצחק עד שעמד יעקב
באותו מקום לא נבא עליה השכינה כיון שראה
יעקב כך רשע שהחמסם ארס' לו והקיף משנא
והקיראן שמח דנח אחר היס' וישכב כעתחלה ח' ל'

מאונן דממיטה ויוכל דחליין בשבת הגדול ושבת
 פתח ולבחר אתו לארבע קדישא ואזישכו בה ת"כ
 שנין לתשלום שבעין שבעין ושבעין שנין עשרה
 לכל יומא מליעון דיעקין משביעי דשבת הגדול
 חוף הכי איקרי שביעי מתתא לעילא דכליל
 באלה זכור ושמיך ולבחרה אסקימות ת"כ סארעא
 על חילא דלורייתא דהוה מתעסקי וכד ברם חוכה
 דשנאת חנם אתעררו שנאת חנם דקדמייתא ה"ד
 וישאלו אותו לשהוא זכאה וכדין יהיב לון קדי
 ביר מלך דמני לון שנאת חנם ה"ד יען היות לך
 איבת עולם ותגר את בני ישראל על יד חרב
 וכד אתפרע מנייהו על גבוי דגוי מנייהו דליעון שטין
 דחשרו מרוז דשבע גב חטא זיכס דמית' כה
 חמיני עשרין ותריין שנין סבע זמנין לכל חד מ
 מאיטון עשרה דזנינו ליה הוה גרו אלף ותמא מאה
 וארבעין (חסר הרבה)

זהו מה שזכרתי בספר ואלה שמות מהוה
 כתיבת יד בפרשת ואלה שמות עלה ג' ו'
 דף ב"ל א' עלתה שוגעת לפניו אמר רבי יצחק
 כד עבדי קב"ה דינא בפמליא של מצלה הזו
 דינא מאי הוה אמר רבי אלעזר מעבר ליה בהאי
 נהר דיבור ואעבר להון ולשולטנייהון ומני שולטני
 אמרין דאזר עמין אמר ליה והא כתיב
 מטרתי אש לוהט אמר ליה אית אש קשיא
 מאשא ואית אש דכני אשא (ס"א דרורייתא אש)
 אמר רבי יצחק תלת עניני הכא

סתרי תורה מפרשת וישב

צלי עין מאי קא מיירי אלך כמה דהאי עין
 קדומא דבלבל גלא יבלא גבלל ללחתימא
 אלף גבת עין דילה הכי יוס"ף איהו בעיני כל
 אינון שתא דמחרין גית מיימניה תלתא וממלא
 תלתא ואיהו מקיסלון והכי איהו לכל עלמא דהא
 עלמא לא קיימא אלף על אינון שתא ואביעא
 דעלייהו וקרא קב"ה לזריק ברוח דשבת ונת
 ביה ונחת מיה כל ברכאן לברכא כל שאר יומין
 הה"ל וינת ביום השביעי על קן בנה ה' אתיוס
 השבת מאן יוס השבת הו אימא דא זריק חמה
 לון קב"ה לחון חללקון להאי אבת דהא זריק
 דיהא מלך על כל שאר יומין ואינון עבדתון יתיס
 עבר עבדין חוף חתון תסכלון הויא עבוד קשיא
 תא חוי במה אפי' הויא הויא זריק דלא חוף
 לא צוהי כ"כ אפי' הא אינון יתנו במכריס
 כ"כ שנין לכל שבטא מאינון עשר שטין דזנינו
 ליה לפוס חושבנא הו מלחין ועשרין שנין לכלהו
 דל מנייהו עשר שנין דנכיתו לון פי דינא דלעיל
 גנין עשר שטין קדישין דמיתו חזן במכריס
 אשתארו מלחין ועשר סה"ל דרין

פתח ההוא יוראו ואמר ואני קרבת אליהם
 לי טוב וגו'
 תא חוי כד בר דא אתקריב ללורייתא דחק
 טוב דכתיב טוב לי תורת פיך כרין
 אתקריב לקודש כרין הוא דחקי טוב דכתי' טוב
 ה לכל וכדין אתקריב למהוי זכאה כד"א אמר
 זריק פי טוב וכד איהו זכאה שכינתא שרוא
 עליה וחוביבת ליה חוי גלילין בלורייתא כנין
 דשכינת' לא חזווגת אלף בטוב דהא זריק וכדק
 כחרא חללין
 חא חוי כד פרח קדישא כרין הוא עלמא קיים
 ליה ושתי ליה על הכה איתא יונין
 עגלון ואביעא דעלייהו דבנייהו דאביעא
 קאקרי זריק מתניין עילאית ותתלג ועלמא

אמר לוי יעקב נצטו מיימינו חותן בלגלגות
 זכירתו חינון חובין ולא יתחבב עלמא
 ככפנא דהא לית זכו מאן דיון ליה קב"ה גר ע"י
 דההוא זריק רובינתון הדא ה"ד פותח את ידך
 ומשביע לכל חי רצון ע"י דמאן ע"י דכל
 הדד: פריש מאן הא"י כל זריק הה"ד זדיק ה'
 ח"ו וכוונת דא לתתא על ידא דהאי זריק
 סה ליה לעלמא שתיבתא (כ"ר ט"י פרקא) בליטון
 שבע שכי כפנא על דמעטו גרבאן משבע דרגין
 עילאין וזאתערו דרגין דבטרא אחרא עליוהו
 בליטויהו כ"יון דפתח יעקב שלימא למאכזים הוא
 וכל אינון זשערויך זחמי ע"למא תחלה כבונא
 דע"מא ע"למא דע"י דההוא זריק ח"יון עלמא
 הה"ד ה"י המע"ו"י לכל עם הארץ הוא משביר
 מתי משביר חלא שוכר הוא בקדמיתא מעלמא
 עילאה כלכתוב עיני כל יאן ישדרו וכתב אשכרי
 לעלמא תחלה ומחלין דיוסף אקרי כל דכתיב
 וזריק וכלכל זחמא כלכל זה יוסף דכתיב ויכלכל
 יוסף וכתבי' משכ דע"ה ח"ן ישראל
 וכד חמא יעקב שלימא כל דא וחמא כל ח"ינון
 שבע שנין עילאין דאסתכמו למהוי בניו
 לזנב כפנא בעלמא על חובה דגרמו ליהווא זכאה
 קדישא ולאפקא ליה מאתריה כדון זלי לקב"ה
 ולערי מנהון חמש שנין מ"ט חמא שנין חלא ח"ה
 רוח דמלתא הכי הוא בליטון יומין עילאין איהו
 אחיד בחמשה דהכי הוא מתתא לעיל חלא בליטון
 ח"יון דעליה דחמ"ן כהו אכהווי לא הו"ל רשותא
 לבטול מידי וער חולקיה בליטון שבעין בטל
 בוירה ולא יתור יוסף זדיק זמי עבד הכי קדא
 הוה דכתי ומקצה אחיו לקח חמשה אנשי ויוצג
 לפני פרעה מאן ח"ינון חמשה ח"ינון דלא סהו ליה
 דהא ה"ד והוא נער את בני כלהו וכו' אמר כדאי
 חתון זכאן לניקס בחאי פרעה דפרטו אחיכו
 לפני פרעה מאן פרעה דא דינא ענאה דקיימא
 לאתפרעא מחובי עלמא וכו' אשתלמו ח"ינון
 ח"יון דח"ב"ר עליוהו למיחב כבלותא כדון קב"ה
 ח"יער ברמזויה סביאין עליהו ובדינא על ח"ינון
 דאשתעבדו כהו ואפיק לון מחמן כיון דמטו
 למרה קמת מרת דינא קמי קב"ה והאמרה וח"ר
 יפקון ישראל מבלגותא והא כתיב באוריימא
 דטמירא חרי אלפי שני מרמי דיתערי עלמא
 דעל קד שבעה על ח"יון ח"ית לתון למסכל בנין

חא חוי כר גרמו חובין והאי שבת לא אשתער
 כדקא חוי כדאשכחן דזוהר לון נביאה
 עלאה הה"ד כה אמר ה' השמרו כעשאוויכסואל
 תשאו משא ביום השבת והנחתם בשערי ירושלים
 מאי ואל השאי משא חלא אמר לון נצטו מיימינו
 לא תשאו משא דההוא חובה דשבת עליוכו ואי
 חתון נטרין ליה תגרמון קיומא דעילאין ותתאין
 דההוא שבת עילאה דחבתון לקבליה מדוריה
 זשעשועיה לאו איהו חלא בשערי ירושלים עילאה
 דחקרון שערי נדק וזחמי כלה הכלולה מהכל
 זאן חתון נטרין ליה תגרמון דכדון היא תתמוק
 זינדא דמלכותא דארעא מלכות דוד בנין דהיא
 מלכות אתקריאת ובנין דא אמר דוד דאחיד כה
 לך ה' הממלכה בזרין ממין לאכללא מלכותא
 דיליה ולחידא לה במלכותא דשמית וזאי חתון לא
 תשמעון לקדש ליה ותעבדון ליה חול מה כתיב
 והצתי אש כשעריה ואכלה ארמנות ירושלים ד'
 דלתתא ח"ה כדוןאתערת ההיא חרב נוקמת נקם
 ברית על דלא נטרו ההוא ברית קדישא בתלת
 בוויין חר ברואו זריק דזינו דאחיר כיה
 ונטר ליה ובגיניה חקרי זריק וחד דכתיב וזשע
 קדש יעבדו מעלין וחד ברואו דשבת דמללא
 וכלא

תא חזי דהכי הוא דתנן בי"ז בתמוז בנטל התמיד ונטל' צבוח חרב בי מקדשא' כדאמר רבי יוסי מבגלבין זכות ליום זכאי וחונה ליום חייב דההיא ליליא חשיקו דבה רעה על ארעא קדישא ואריומו קלהון בבכיה ואחזקבעת' לררי דרין . ודוק ותשכח מדבטול התמיד דהוה מכפר על חוביהון עד דאתחבר בי מקדשא' בי"ז בזמנא קדמאה בי"ז בזמנא תנינא כ"ב יומין לקבלי' אינון כ"ב שנין דלא חמא ההוא כדריק אפי' יקרא' דאבוה לאחזאה חכמתא עילאה דהא ביה תלמי' והא איתערו חנדייא דכד חריב מקדשא' מוצאי שבת היתה ומוצאי שביעית ומשמרתא של יהויריב היתה והלויים עומדים על דוכנס ואומרים שרת' וגודו על נפש כדריק וגו' ויהי ה' לי למשגב וגומי' וישב עליהם את אונס וגו' ולא הספיקו לומר' וצמיחם ה' אלהינו עד שצאו גוים וכבשום דהא אפי' אמרו ליה לא הוה לון חקקה : ומוצאי שבת חכמת' סביאה קא רמו דנפקו נשנת דהוה רפוא' למכתהון . ומוצאי שביעית דחבו גבי כ"י ולא עוד אלא דנפקו ממילה ולא קיימו אש' (כר את) קדש ומשמרתו של יהויריב כ"ד א' עוד אריב אחכ' כאם ה' ואת בני בניבס אריב וזמין קב' לאתפקא לון מבגלותא הה"ד בילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלם מלכך יבא לך כרי' ק ופושט הוא ואי תימא' אמאי אחי משיחא מיהודה מיוסף מכעי ליה לא דתרוויהו ייתון ובגין דקודש נריך הוא לא מקפת שבר כל כרייהב מלכותא לדוד בגין דהוה ע' עשיראה לכדיקים ושביעאה דאחיש והכי הוא מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקייעא .

וללא כחד אתר איהו וכדין על שלשה פשעי ישראל' אתגור עליהו למיהוי שבעין שנין לכד מארעא קדישא' עשרה לכל יומא ולסוף שבעין שנין אפיק לגן קודשא' נריך הוא מתמן ואתו לא' ואתקיים בית שני ת"כ שנין על חילא דאוריתא דהו' מ מתעסקין בה בליון פקודין קייסין כדקא חזי .

זכר אשתלימו גרם חוצה דשנאת חנם ואיתער ההיא שנאת חנם דקדמיתא הה"ד וישאלו אוחו לההוא כדריק וכדין יהב יתרון קב' בידא דמאן דסני לון שנאת חנם הה"ד בלודים יען היות לך איבת עולם ותגד את בני ישראל על ידי חרב וברין אחסרעת מי ייחיה ע"י מביינא דליון שנין דחסרו מרוא דשבע על חטאתיכם .

ת"ח כד תמנה כ"ב שנין ז' זמנין לכל חד מאינון עשר' דזינו ליה תשכח אלף קמ' וכו' וכו' ויתער פורקנא דישאל ככפרא דשארית לאתגרא זעיר ועיר עד שבעה עשר שנין דאסתלק ההוא כדריק דרגא דט כ הה"ד ויוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו דהא כדין יתחוי למייקס בפרץ קמי מרת דינא דהא אשתלימו חובי עלמא וכדין ויהי בית יעקב אש וצית יוסף להנה וצית עשו לקש וללקו בהם ואכלום . וכו' ויתער קב' טבון סביאן על ישראל ויתנע עלבונהון ועלבונא דא רייתא דזוקידו בנורא ודמא דאינון דאתקטלו על קדושת שמיא וכדין יתרעי יוסף לאחאי אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצור את אפרים .

זהר

לפרשת בשלח

מאי טעמא יהושע אבא קרבא ולא משה ולא מן שאר עמא אלא בגין דעמלק אחא עליהו על ההוא חובה דשבתא דלא נטרו ליה כמה דאתעררו ח' אלמלא נטרו ישראל שבתא קמא לא שלטא בהו אומה ולשון מה כתיב ויהי ביום ה' יצאו מן העם ללקוט ולא מצאו וכתיב ויבא עמלק . ות"ח רוא דמלא כד פקיד לון קב' לישראל במרה על שבתא בגין דאתיא מרת דינא לקערגא עליההיא חונה כדריק דזינו ליה דליהו לקביל

מדרש הנעלם

לפרשת בשלח (י"ד)

זמנך אשר הכית זו את היאור קח בידך והלכת תניח אמר רבי יוסי בליף סוה חוסרד מתריין סטרין משמא קדישא' חד סטרא דרחמי ודינא בחתוון בליפין וחד סטרא דינא לדינא נחש עלי צור . תא חזי כתיב ואתה הרם את מטך ונטה את ירך על הים מאי ונטה כלומר ונטה כחד גיסא דגליפא ברחמי ודינא וכתי' ויט משה את ידו ולא כתיב וישלח את ידו כל' אסטי מחד גיסא ואי תימא דגליף הוה מקדמת דנא נחש

למש עלי צור לא נחמא חתבליך דכתי' ויטליבהר
 לירק וזהו נחמא בהיחא שעתא חתבליך נחמא עלי
 צור ותח חזי אמר רבי יהודה בעא קבה דשמי
 הו' בלפין בחוטב' עבד ארתן וחתיא תרין חתין
 לתעבדו בימא בההוא סטר דסטר משה ברחמי
 ודינ' בוצע ימא לישראל דיב' שבינן וחתא דינב'
 על ממדא וטעב לון בתהומא דהא הוא דכתיב
 וישב ה' עליהם את מי היס' מההיא שעתא בעי
 לאפקא מיא אמר ליה קבה משה חטאי חוטרא
 מביסא אחרא תרין חתין ארתן לתעבדו ציה כמה
 לתעבד' מסטרא אחרא חד ית הכא וחד את
 קמייבה אבל השתא וזכית בצור מאי צור בהאי
 קמייבליך נחמא דלומנא אחרא אמר רבי אלעזר
 מאי דכתיב קם את' המטה והקהל את' הצדה
 אתה וארצך אחריך ודברתם מהו ודברתם אמר ר'
 אלעזר מני ליה עלי נחמא דהא לתעבד בצור
 השתא בעי לתעבד בנחמא לאמנא שמוי דקב'ה
 בלפין חתין משה דכתיב ודברתם אל הסלע
 וכת' וידבר העם בלשונם וזממה מה כתיב בתריה
 וישלח ה' בעם את זנחשים הרפים ליה נחמא
 חיליה בפומיה ית הכא בשומא ומשה לא עבד
 הכי אלא הכי' (נראה הוא) ולא חללים שמה
 אלא חור בקדמית' בשמא דצור ושק שמה דנחמא
 דהא הוא דכתיב ית' ואל כתיב וידבר בומה יד'
 דחתפקו ודברתם חתי' צור למעבד זנחמא למללא
 וכתיב זיק' את הסלע במוטו פעמים חד רעבר'
 וסר דהשתא ית' חתי' אמר רבי אלעזר ציה
 שעתא אשתאר שמה כלומר דלא אשתלים בההוא
 חז דשק עשה נחמא ולא אשתלים כל שמא דהא
 בחד ביסא אשתלי' בימא מביסא אחרא שרי בצור
 ולא אשתלים בנחמא אמר ליה קודשא בריך הוא
 עבדת דשרי שמי ולא אשתלים למעבד חתין ארוך
 את שרית ולא אשתלים לכן לא תביאו את בני
 ישראל שרית לחפא לין ולא תשלים לא צללה
 לטון לארעא לבן לא תביאו אמר רבי אלעזר ידע
 לבא דימשה עקבניתא דרחיל כד חמא נחמא דכתיב
 וינסו משה מפניו לבא חמא ולא ידע אמר רבי
 אלעזר כתיב ויעש משה נחמא נחמא וישמיהו על
 הנס על כס לא כתיב אלא על הנס בעא לאתקן
 זנחלים מה דחסר אמר ליה קודשא בריך הוא
 משה כתיב להקדישי בנים בנים ולא ברבר
 אחר

לקבילי יומא ושעתא ואינון אפיקו ליה לחול אמר
 קודש בריך הוא הא חית לון רפואה לההוא חובא
 אי אינון נטרין ליומא ושעתא דאיהו לקביל כדיק
 חי העולמים והיינו דכתיב ויורה ה' עין עין
 חיים דינטרון יומא ושעת' ואינון אפיקו ליה כדין
 ויבא עמלק בההוא שעתא אמר ליה משה ליהושע
 פוק אנרי קרבא בעמלק דהא לך חויל בגין דאת
 בר בריה דההוא כדיק ואיהו בההוא חובא אתי
 עלן ואי לא אשתכח מקטרב' ליה לעמלק מחולקי'
 ומכנוי דההוא כדיק לית מאן זיכיל ליה כדין עבד
 יהושע כמה דאמר משה . ותח חזי דבגין ההא
 חובא אלא עליהו דדבר לון לאינון דהו' מבחר
 ענגא ונסבד מינייהו האי ברית קדישא וזיק ליה
 כלפי עילא ואי לאו דאינון חזבו ביה לא היה
 ליה סיעתא מלעילא למיעבד הכי אלא בגין
 לאחזאה לון דיש זמודעון מציהון דחזי בההוא
 כדיק דנטר שאי ברית והשאל אפיקו שעתא
 דאיהו לקביליה דאיהו קאי לאבא עלייה מקמי
 מנת דיבא תל חזי ימא כתיב וישעו ממרה
 ויבאו אגימה ושס שטים בצרה עינות מים ובו'
 מהו אלימה יאלא ידחו בלתיאמא דקודשא
 בריך הוא ולקבלא מלי עבא שלי' בנכ' אלימה
 והא אקמוה דהא סתח' יהוה מנח נמיא
 מכל חתי' ועלמה דהא אריתא שכתב חזן
 הוא חזון תרין עשר מטעין ושבעין חתין
 כולא ברוח דמהימות' דהא כלאו שבעין סנהדרין
 מההוא אחרא מתוכין ומחברין מהינון מיין
 עילאין כסימאן זכאה מאן דזכי לההו מיא
 לאתברא מנייהו וישאל קדישן שראן חזן
 ומחברין אינון מיין עילאין באינון תרין עשר
 מנועין תתלין נאי אינון לקבלו בקדמיתא ומנו
 לבדי ההוא כדיק הא דכיק ליה בא דיה ומתון
 על דיה עלמא ואינון תרין עשר לקבל תרי' עשר
 ושבעים חמרי' מתוניא מההוא חמר' זאת קומתך
 דמתה לתמר ואינון תרין עשר מנועין לקביל
 תרין עשר פנטיין סרדין ליהו' אחרא קדיש' והו'
 ישראל צסקין בלובן אורייתא דאליפו ממרה
 ואחזר עמייהו ההוא (כח' עין) ואפרס רויא
 עקימא מההוא באר מים דהו' ממיר נחינון
 מיין ומאן הוה גרים וחביהו עד היחא אבל
 השתא כיון דאסדרו נתיובתא מנחיהון
 נקב'ה

כאשר שהתחלתו במים בעינא דישתלים בשמי
הנס צמים אמר ר' אלעזר אחרא דחסר לא שליט
אלא את מגיד הנס הכא ח"ו יהושע כתיב עשה
לך שרף עשה לך לתועלתך עשה לך תקן ממה
דחסרת עם כל זה לא תקן אלא ראיה שהיו רואין
בנחש וחיוין אבל לא נקדש שמה במים ובסתאד
חסר מהשאר ותקנת בראיה עלה אל הר העברי
וראה הנך רואה בעיניך ושמע לך תבא והתנתה
אותה ונאספת אל עמך תא חזי לעוכשו הוה
לאפילו ראיה כיון דעבד ראיה ליה בזהי אשלים
ליה ראיה אבל לא אשלים שמה במיא כמו שאר
כל שמה א"ר יצחק בשעה שאמר הקב"ה לך לא
תביאו אמר משה הרי חיויא לתקלא דעלמא הוה ח"ו קב"ה

וקב"ה אוליף לון אורחוי דהווא אילנא דחיי הלא
הווא דכתיב ויורהו ה' עץ דא תורה שבכתב וישלך
אל המים דא תורה שבעל פה ומאי וישלך אלא
יש לך יש דא עלמא דחיי הוה ד להנחיל אזהבי
יש : לך דא אימא עלאה חמשין תרעין דלתדבק
גיה כדרין בסימו מיא ונחת טלא עלילאה מעתיקא
ואתמלא חקל תפוחין מאן ברם כל דא אלימ"ה
תיובתא דישאל למאריהו וכדון הוה להון רשו
למשרי על הנהו מיית הה"ד ויחנו שם על המים
מאי ויחנו שם אלא סמא דחיי שרי באינון מיין
בגין כך שם על המים

אלו הכי דינא הוה לחייביא וחיון למארי
קטו בנאה שנה דכתיב וראה אותו וחי ידע משה
דכתיב וראה אותו וחי וכתבי האל תמים
דרכו א"ר הירא והא חנין אל בורת רחמי כמד"א אל מוציאם ממצרים אל רמוס וחזון ח"ו ללוז הכי
דתינון שליט רחמי על דינא אל בלחוזי יכולת הווא ורשותא הווא דיליה מאי יכולת שולטותא כלומר
האל הגדול הגבור אל גדול נכחא אל בלחודוי נכחא וכתבי הכור חמים פעלו כי כל דרכיו משפט הא
צור אל חמונה ואין עול וגו' הא נחש עלי צור נהדר למני קדמאי וכתבי האל יעות משפט משום ד
לאורחיה דנחש לאססאה אורחיה לכך כתיב ואין עול האל יעות משפט האל יעות משפט משום ד
אשמעה מה ידבר האל ה' וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפוי כמה דאח אמר מטה משפט מטה
כלפי חסד אמר רבי יוסי שני מטות היו אחד של משה ואחד של הקב"ה ומשמע דכתיב ומטה הלאים
דתינון בשעתא שהיה נוטל משה המטה היה כאלו היה בראשותו ביכלתו הווא ה"ד ויקח משה את מטה
האלהים בידו ודאי שנידו לקחו אלא מהו נידו בראשותו כאלו הווא שלו ואל"ו יוסר בראשותו של משה היה
עד שהוקם המשכן כיון שהוקם המשכן חזר המטה לפני העדות ומשה היה נוטלו לעשות בו נסים
הה"ד ויקח משה את המטה מלפני ה' כיון שלקחו הררי הווא בראשותו וכשלו היה אמר רבי יהושע אנתו
המטה של סנפירנון היה ומשאת ימי בראשית אתברי כמה דתינון והמכתב והמטה רבי יהודה אומר
של עץ היה מאן דאמר של סנפירנון היה דכתיב כמרעה אבן ספיר דמות כסא וכתבי מטה האלהים
ומאן דאמר עץ היה דכתיב ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וגו' שם שם לו חק ומשפט ואם נסוה אמר
הקב"ה ונכאן ולהלאה הרי חק ומשפט לעשות נסים חק ומשפט דכתיב נחש עלי צור ואם נסוה משום
דכתיב וימתקו המים דבר אחר אמר הקב"ה מכאן ולהלאה חק ומשפט שלא יהא נקדש אלא במים
שמתקו אמר רבי יהודה כתיב כי מרים הם מכאן שנינו יש מים עכורים ויש מים בלולים ויש מים
מתוקים ויש מים מרים וינעק אל ה' למאנעק מכאן שהיה נכער באותה שעה ח"ו הקב"ה משה
הנחש שנהפך בסנה עכשיו אנטריך לתקלא ליה בצור ותרוייהו עננו על המים המרים ובאותה שעה
נתחמק צור בנחש שהיה בו קודם הה"ד שם שם לו חק ומשפט כד אחא ר' אבא שאילנו קמיה אמר להו
שפיה קאמר רבי יהודה והכי הווא ואנא אנטריך לבלאה רוא דמלא והא חזינא דרבי יהודה גלי לה
אלא אמר הקב"ה למשה משה השתא במצרים היה המטה של אהרן לרחות הקש השולט על המצריים
אמצרים אבל כשיצאו ממצרים כמה מקטרגי ממני על ישראל לרחותם בים כמה מים מרים נודמנו
אלהם כמה מים רעים יקטרגו בהם באו לים בא רהב שרו של מצרים ואל ים אמר הקב"ה משה הרם
את מטה ונחא את ירך כיון דאמר הרם את מטה מהו ונחא את ירך אלא הרם את מטה נגד שרו של
ים : באו למרה כמה מים רעים נודמנו אלהם ונעטע משה ונעק הה"ד וינעק אל ה' אמר ליה קב"ה

משה הרי לך עצה בזה השלך המטה אלכם ו
 ונתחזק נחש עלי צור שניהם בידך ויטלו הה"ד
 ויורהו ה' עם כמד' מ' מקו' שיפול העץ שהוא עצה
 ויפול אל המים וכתיב שם לו חק ומשפט נחש
 עלי צור ושם נפשו עטרהו בנסים אמר הקב"ה
 מכאן ונהללה הרי לך שיעמוד אל המים הרי
 לך שיקדש שמי במים כשנאלו אלנים נאלו המים
 לקטרב עליהם אמר קב"ה משה במקום הזה חין
 צריך מטה הרי יעקב שהוא האילן בשבעים נפש
 והוא שבעים תמרים ושנים עשרה עינות מים
 שנים עשר שבטים בשבעים עמודים ושנים עשר
 שבטים וכותם יבן עליכם במקום הזה עמק' חילן
 והוא אים כמד' כי יטשו מחילים אשר חמדתם
 מיד ויחמו שם על המים ומשמע דכתיב על המים
 ומשמע דכתיב שם שם לו ולא במקום אחר ושם
 שלטו בני ישראל על המים ולא הוצרך המטה
 מכאן ונהללה הצטריך המטה בנחש עלי צור
 אל המים : באלו למורב באלו המים לקטרב אל
 הב"ה והכית בצור המטה הצטריך הכל והכית
 לא באלו צור ולא בנחש אל' משה יתיר הצטריך
 הכא אלל חמי מים דנפשו לטע' אמאי הנני עומד
 לפניך שם על הצור והכית כצור אל' קב"ה למשה
 עדין במרובה עתידים המים לקטרב יותר שהם
 מים עכורים רעים וחזנים ויוזונו בהם בישראל
 בגלוי לעיניהם וצלותה שעה הצטריך המטה
 והתיר עליהם הנחש בגלוי לעיניהם ויתקדש שמי
 הה"ד להקדישני במים לעיניהם מהו לעיניהם
 בגלוי דבר שמוזונו בהם בגלוי תא חוי הכי חמא
 דוד דכתיב לולי ה' שהיה לנו נקום עלינו אדם זה
 פרעה חוי עבר על נפשנו המים הזונו פד' אמרי'
 וכתיב נפשנו ככבוד נמלטת מפח יוקאים ובגומ'
 אמר' אבא מת רחא עטה באלותה שעה שלא עשה
 בנחש אלל ישראל היו דוחקין למוסה תנה לנו מים
 תציע' משה ויאמר קב"ה אמר לי לעמוד בנחש
 ואלל חמי דאין בזהה לנחש במים חין יכולתו
 אלל בעפר דכתיב ועפר תאכל כל ימי חייך
 משמע דעפרא יוכל ושיגול כל יומי אלל במיית
 לא וישראל דמקין לי ואל' בב דיעביד ניסא לא
 יעביד לשאר דא לא כד אתחוקק אתחוקק בעפרא
 ולא במיית דכתי' וישלכיהו ארצה והיה לנחש וצור
 בזה אתחוקק במיית צמרה וכבר עבר ניכא טב
 ואל' עביד בהאי דלתעביד ניסא אחרת מיד ויך

אח הכלע במטו פועמים אחר ליה קב"ה משה
 יען לא האמתתם כי להקדישני דחשבון דלא יוכל
 נחש במים לבן לא תבישו (עבד כאן פרשת המטה)
 ומתך אשר הכית בו את היאור קח בידך והלכת
 מאי עעמא משום דמחוקק בניסין הוה ושמא
 קדישא עיגללה רשימא ציה :

זהר לפרשת יתרו

אנכי ה' אלהיך באלו פסוקא שאל רבי יוסף
 ועירא דמן חברייא מר' שמעון בן יוחאי
 ואל' אית למשאל אהלתא חדא מינך ומשאל לי
 בלבאי ואלל דחיל מלגושאל מינך ואמינא חי כאל
 דחינבל דילמא איתענש חי לא נשאל המשאל לי
 בלבאי ח' לר' שמעון איתא ח' ל' חאי דקב"ה מוכה
 להון י' שאל בכל אחר ואחר אנכי ה' ח' להיך אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים ח' ה' אלהיכם אשר
 הוצאתי אתכם מארץ מצרים מאי דבולא אלפא
 הכל טנאה שלים הוה הה"ד לנברהם כי בר יהיה
 ז' עך בחרץ לא להם ואחרי כן יצאו ברכו בגדול
 חס כן גמה נאדכרח להון מילתא דא ככל אחר
 ואחר ח' תא חוי כרי קודשא בריך הוא לא חתבי
 עם חברהם אלל דרפיק ית ישראל וין גלותא
 דמצרים ונא מתחות עבוד דחלל אחר דודאי
 ישראל כד הוה במצרים אסתאבו ואחטפנו ברחמי
 בכל יוני מסאב' אלהוון שראן תמות ארבעין ותשע
 חילי דמסאבות קב"ה אפיק יתהון מתחות פולחן
 כל שאר חילין ועוד דאעיל יתהון בחרבעין ותשע
 חרעי דסוכלתנו לקבליהון מה דלא חתני עם
 אברהם אלל להפיקותהון ממצרים והוא עבד
 טיבותיה והסדיה עמהון ובג' תשכח באורייתא
 חמשי' זמני' ויצאת מצרים לאחא לכל בני עלת'
 חסדא דעבד קב"ה עם ישראל דאפיק יתהון ממצרים
 חילין דמסאבו ואעיל לון לבו חילין דכיוו דהיינו
 חמשי' חרעין דסוכלתנו ואל חיהו דאין מן להו
 מיומא טנא דמסא' ואין מן יומי ושנועי והוא
 איתעררו חברייא מלוה לממני יומי ומתו למימני
 שנועי כי בכל יומא אפיק לן מחילא דמסאבו
 ואעיל לן בחילא דכיוו :

עוד לפרשת ואלתה תחזה מכל העם בשית
 סטרי' בשערא דעל רישא דחיהי משחק'
 על חודני' במנחא בטרטוטין דמנחא בעייני'
 ובקריני' דעל עייני' בלכני' ובדיוקנא דלכני' ז'
 בחוטמא

עצמם דאיהו מתקנה באורח מישר על פומא
 גפוא בקומה דיניה ובשיעורא דליה לכל כטר
 לחרבה סטרין ולעילא ותתא: אחי איהו תיקונא
 דארס ולומנין דחקרי אריה ולומנין איהו דיוקנא
 דארס ולומנין דיוקנא דנשר: וכען צריך לפרשא
 ביון דאיהו דיוקנא דקב' דכספין אמא דחקריאו
 בדיוקנא דארס ובדיוקנ' דארס ובדיוקנא דארס
 ובדיוקנא דנשר: אלא ודאי בומיא דכעו למיעבד
 עבדיתה ולאבא לישראל לחיטון דחקריאו
 במולא דארס אצלב בדיוקנא דהיה היה
 דחקריאית ארס דחקריהו ארס: ובומיא
 דכעו לאבא לישראל לחיטון דחקריאו במולא
 דארס אצלב בדיוקנא דהיה מרס דחקריאית
 אריה והכי בביבא דא בחיה דחקריאית ארס וכן
 בבומיא דא בחיה דחקריאית נשר: ובבומיא דא
 סכינתיה ובג' דחקרי קב' בליץ סמהן וכל חילין
 דיניהן לית אחר וליח במיה בשלמא דלא שליט
 שמיה עליה דחקריאו בשמיה כג' ונא דא דיוקנ'
 דארס י' אריה דרסי' ה' בעשר אכבאן ו' בגופא
 וכבונא דא כנשר י' על רשיה ה' על בדפיו ז'
 על גופיה. והכי בכל חיה ומיה וכן בכל מלאך
 ומלאך: ולית נימא דרסי' דלא שרייא בהם סס
 יהוה ולית עשנא דלא שרייא בהם יהוה והוסיפה
 בתפוח דיניה שרייא י' וכשריבית דילה ו' בחמם
 עליון דלבר וחמם דלבו שרייא ה' לאחואה דלית
 אפי' עשנא דלא אחברי בשמא דיהוה דלא יומרון
 דאלוה אחרא דלא לון לית בריה בעילאין ותאזין
 דלא חיטון רשימין בשמיה וכן בשכינתא דכל חד
 ובג' דחקריאו סכינת' שושנה דחקריאית נשרא
 פרה אדומה אילת יונה צפר לית בריה דלא
 דחקריאית בשמיה כד אצלבא ביה למיעבד פ
 כעולתיה ובג' דחקריאות מעשה מרכבה כד
 דכתיב בהיה חיה דאיהו נשר או סור או אריה
 או ארס ושנא דכלהו בריין דנשר איהו ארס דאיהו
 דיוקנא דכל עלמא: ומכל צריין אצית בעלמא
 ובג' איהו חריב עליה מכל צריין ובמה בני' נשא
 ארסו בדיוקנא דארס מלבו ומלבר: לא אצית בהון
 אלא או עופא או אריה או ארס: או דיוקנא מאלנ
 מוצת לחחקריאו בני' נשא ואחרנין בהפוכא
 אינון בדיוקנא דארס מלבר ולא הכי מלב ע"ד
 הו' אמרין מלאך מתנית' כל מי שאין תוכו כבדו
 א' קבא לית המלך דאחמו: באכפיו דיוקנא דארס

ומלבו חיור נישא ובג' דאמה קב' למשא ולחמיה
 תורה מכל העם הנשי חיל מסטר' דאברהם יחמיה
 א' ארס מסטר' דרזקא הנשי אמת מסטר' דיעקב
 שונאי נשא מסטר' דרור דאיהו רבלא רביעאה
 ועלייהו שרייא יהוה' ושמת עליהם שרי אלפים
 מסטר' דא' מן ארבי' שרי מאות מסטר' דא' ד'
 ד' דאיון ארבע מאה שנין דמלכיה דרמיא
 בקרא' כ' שרי חמשים י' שרי עשרות וארס בעינ'
 לפרש' גופא בתמיא חיק בני א'ין בנין לון
 יסודא: מאלי קרא' אף עב' דרס' לא פריס
 אלא בשתא ארסין ורוא דתמיא ארסין
 א'ין כרו' דיא אדונה ואין ארסין ח' תיקונין לבנייה
 זאמה תמיה מכל העם א'ין חיל בהאיה בניין
 ובקריבין דלחון ובבוגין דלחון בעמיקו דלחון
 באריכו דלחון ובקמיעו דלחון: הכא דוא' דחיה
 דאיהו אריה חסד פעיל ביה זאריה דא' מיכא
 בהיפוך א'ון אריה תשכח ליה ראייה: והאי
 אהיס בשמיעה דאודנין ובג' דחליא מרישא
 עליהו ושמיעה איהו חיה דחקריאית ארס ארס
 איהו דינא וכמה נימין חליין מינה דאיון נשא
 השמים קיימין על צי רינא דברבא דאיהו בגורה
 לשאל דפעולתיה בחיה דאיהו ארס ודא בגריאל
 ובגלות' צריך לבער לון מן בשר אודנין דלא
 יהון בארסין תרעין דשמיעה לאשלא בהון כלות
 ואם לאו ארסין ביה קרא' או יקראוני' ולא
 ארסין: ובומא דשמיעה איהו פנויה מא' דדינין
 דחקריס ביה או תקר' זה יענה: אלא אמת
 בדיוקנ' דמוטמ' דאיהו רוא' דקורא' ודא תפארת
 איהו מוטמ' חותם אמת יעקב שלימא תרין ארסין
 אית ליה לקבל לא' זהו' א'ין איון ארסין
 דרמתי כלילן חיור וסומא מסטר' דחסד ובג' פ
 מלחא מתקנא: עלייהו דאיהו ביה בכמה
 שרטוטין דאיון אורחין דימא דאוריית' עלייהו
 איתמר כל אורחות ה' חסד ואמת: מאי ניהו
 דעבדי אורחין אילין דאיון שרטוטין דמלחא
 דא מוחא דאיהו חכמה ואלין שרטוטין איון
 תלתין ותרין: שבילין דימא דאורייתא: ומיה
 דרכיב עליה תפארת דא נשר ה' דרך הנשר
 בשמים ודא אורי' א' זמוחא ומלחא ותרין ארסין
 איון דכלהו על חוטמא א'ין איון ארבע בתי
 דתפלין דאיון על רישא דתפארת ומוטמ' דאיהו
 יעקב איתמר ביה ויפח באפיו נשמת חיים

לדברך אתקריית יונה מטעם' דתפלת' אתקרי
 עין
 נשר' הו' דרך הכתר בשמים ללא חולת
 מעופף ועלמא בגין דכשרא איהו מ
 מטר ניתא עילתא ושלטנות' ציומין טבין ושבתו'
 אבל יונה שלטנותה בשית יומי בראשית ואיהי
 בגלותא לית לה מנוח לכף רגלה. בגין דבטי
 דלילית ווהמא דחייא עלייהו אתמר והמים גברו
 אלא מחד על הארץ דאזינו ישראל דאתמר בהון
 והיה ורעך כעפר הארץ אינון מתגברין עליהו
 בגלותא כנאין אפירין. בגנין אפירין בעותרא
 כלבושין אפירין וישראל עבדים ככלא אוכמא
 ככלא בניו דהסוף דאזמר בה אל תרלוני אחי
 שחריות בגלותא ואינון בטי. דההוא דתמ' ביה
 לבג שמים קדרות ושק אשים. כמותא אינון מ
 מתלבשין ציומין לבושין בגין אלון רשיעיות
 דמתגברין עליהו בגלות' דלא מתכלין לון בעינ'
 ביטא וערום רתא רעה ונשאר. כבון נח והכי
 צריכים ישראל לאתכסא מנייהו בגלות' כלבושיהון
 בגיהון ובגיהון בעותרא דלהון' ואלו למנכא
 אמרו מארי גמני' דלית ברכה שורה אלא כבד
 הסמוי מן הצין ונחש ועקרב אלון מומין דעינא
 עיינין עקימין דבר נש ללא מתכלין באורא
 מישר חייא דאיהו נחש עקלטון תמן בהאי לא
 תפים אתכליל (כראת כלל) מאינון דקן המנה
 ביה עלייהו אתמר. ואלו תתורו אחרי לבבכם
 ואחרי עיניכם אשר אתם ובו' אצ"ג האינון ישראל
 בגלותא כבונא לבנא ועיני ישראל היו סנהדר
 גדולה כיון האינון. וכוין ומטטטין. בומה לא
 תתורו אכתרייהו וה'א' דלי' ת'ל'א דחית.) ל"י (כ"ל
 דהא לית בהו מהימנותא.) עיינין עקימין רמאי
 איהו ומפת' בני נשא. בלי שני' כבונ' דפתי נחש לחוה
 עין הדעת טוב ורע איהו א'חזוי' בפומיה ובמלוי
 טוב ולצהי רמאי ביש. אשתמר מיניה עליה אתמר
 ומעין הדעת טוב ורע לא תכלמ ממנו : חזור
 דעינין מכסיה כל בוזין. אחרנין עיינין דיליה
 אינון דברבין בג' צין נאיהו. גבה לב עלי' אתמר
 חובב' ה' כל ביה לב כל טבין דב'יד' למעבד ליה
 שם ואיהו מ'ין דא'תמר. באן לבנה לב ער
 ומגדל ו'אז' בגמים וכעשה. לבנה סס. אל'ין אינון
 דב'ין ב'ת' ככסיות ומרהאות מממוניהון וכלא
 למעבד יהו' שם ולא לשמא דה'ה' איהו גיפא

דיוקנא דחמור נושא איהו אשתמר בדרך ממי' אש
 והיה או אפיוך ואתך ועוד האי ברנש מתחיל כל
 יומיו ככסוף ואלכלא בהון עם מלכין ושניטין איהו
 מעבון ומנשא ומכסף ואיהו רשימו דיליה רשימו
 דמיהו בפרה חורא ורוש' חזור אית ליה בגרסוי
 (כ"א ככתוב) דמתמן אתנטיל נח ולית אצרא על
 ההוא רוש' ומזליה דהאי ברנש ככל מלה חורא.
 וצברא דיליה חור. והוא אריך קומה ושערוי
 אריכין ועיינין חורין מסתכלין בארמא מישר הלי
 איהו מארי דחסד דאחילר דהי ברנש ציומא
 קבמאה בשבתא קרמאה המוליה טלה וחי' דיליה
 איהו ציומא קרמאה כל תרין עשר מזול' ושכפה
 כבובי' אלכון. מאשעבדים לכפצים דיליה ולמולא
 דיליה והכי כל יומא ויומא כבונא דא הוי ברנש
 איהו חור מחורו דהאר' דא זכרי ציומא קרמאה
 הו' ויאמר לאים יהי אור ויהי אור אי אחילר
 ברנש שבתא דיומא יהא חבימא יתיר באוריתא
 ויהי רישא המארי מתניבת' ואם אחילר באמצעי'
 דשבתא יהא ציוני באוריתא ואם בסופ' דשבתא
 יהא עני באוריתא ונכ' לאריות דאינון ת'ח והאי
 איהו בגול' ראוזין דאיהו אור בן. מטטרא דחסד
 בוסי'ר' דאיהו מלכות טולא חורו דהאר' דמלכות
 דאיהו סיהרא מטטרא דחסד. יפה כלכנה ואיסי
 חמה מטטרא דגבורה ואיהו כוכב מט' דתפארה
 וה' דרך כוכב מיעקב ואיהו טובה מט' דלילת
 ואיהו מאדים מטטרא דהור דאתארס בגבורה
 ואיהו שבת מטטרא דיסוד שבתאי דטטרא טולא
 אתמר ביה שבת לכל מטטרא אחר' שבתאי ובזמנ'
 דהאי שליט על עלמ' אסתלק שבת ואמרין או אשוין
 דאינון בשמות יתדות'אי שבת. וכב'ד עיינין
 חורין טולין כסיהרא מטטרא דחסד אין אינון
 מארי דחסדים טובים מורעא דאברהם אלון
 עינין מסתכלין באורח מישר כלפי מימנא איהי
 ברנש וחרין איהו בממוניה דממונא דשבת' איהי
 אוריתא ושאר בעתא הממונא דגופא דהי בר נש
 חור איהו ככספא אריך קומה איהו רשימו חור
 איהו במימנא דיליה רחיס איהו. מכני נשא דחיס
 איהו מקב'ה ה' ד' אברהם איהו. אצרא דיליה
 אצרא חור ותמוי דלית עיינין. דלאו אינון כל'ין
 מארבע בוינין ואמאי אתקריאו עיינין חורין
 לא כל בון דשליט על אחרנין אתקריאו עיינין
 על שמיא נגין דא כד שליט בון חור בעיינין
 אתקריאו

אתקריאו עיינין חורין ומאן דבעי לאכלחא באוריתא ושאתדל בה עליה אתמר הרוב להחכים ידריס

עיינין סומקין מסטרא אחרא נטלין סומקין משרף דאוקיד לון בשלהובוי דחמה צישא ומתחמין במאדים מסטרא אחרא דתרין דרגין אלין אינון מאומה דעשו איהו ארום מסטרא מאדים ואתמר בבטי דמונין לחמה זבג' כד לוקה חמה סימן רע לאומין דעלמא לקות דחמה לאומין דעלמא אוריייתא דליהי אוכמא דאתמר בה שחורה אזי ונלחה לקותא דשמשא מסטרא קדישא

שבתאי לילית פתיח אוכמא זבנהא אינון לקותא דישא מאדים לקות' דסיטרא טובא דיעקב ומאדים איהו עשו ומאדים דסטרא טובא לקותא לסיטרא צישא דמונין לה אומה דישמעאל לקד דעיינין בסומקו דלהון וצארימו דלהון בשטרא דבינין דלהון האי איהו חמה דאוקיד לון דליהב שרף ואושרין דמעין וצארימו כלהון לקותא דמאדים אלין אינון עיינין קמיטיין ביצטותא דשרף דאוקיד לין ואתקמטו ועיינין סומקין מסטרא אחרא סהוא מארי דעיינין סומקין אסתמר מניה אושר דמין איהו ואי הוא חורן בתיובתא אושר דחמה דיליה יהא כפקודין דארייתא או יהא טבחא או מיהלא והאי ברבש איהו קמיטו נאכפוי בחוטמיה בקדליה בגופיה דררעוי דרבלי בהסכת דעיינין חורין דליהו אריך נאכפוי בחוטמיה בקדליה בגופיה דררעוי דרבלי דא רחמי דא דינא

עיינון סומקין מסטרא דכייח אלין עיינין דדוד דאתמר ביה והוא אדמוני עם יפה עיינים וטוב ראי

שערי ירוקין בגווןחמה טבא חספוי סומקין מסטרא ומאדים טב . משערובי הו סענה מיני גוויי דהנא דליהו זהב סבור זהב אופיזה זהב פרויס זהב שדט זהב טהור זהב מופן סענה אינון מיני דהנא דענע ספירן אחכלילן פהו

שעריא דיליה קמיטו וכל אגריין דילי קמיטיין מסטרא דשברים זבג' דוד הוא הקטן וליהו דרגא דיליה הוד דיעולי בגבד' אכל עיינין חורין נטלין בלחא וחסד ולינון אריכין ומרטוטין

דמכחא כלהון אריכין מסטרא דתקיעה אכל שרטוטין דמכחא מסטרא דבר כס המיט אינון קמיטיין ברזא דשברי ואית ליה רובס סומק תחות דרועא שמאלא או דרועא שמאלא או בשוקא שמאלא ומאן דאתיליד בשעתא קדמאה דיומא חניינא דליהו דרגא דגבורה יהא תקיף ביצריה אס ישתדל באורייתא דבעל כה ומלכות איהי חמה טבא אורייתא דבעל פה מסטרא דגבורה ואיהי סיטרא קדישא אורייתא דככתב אתקרייתא מסטרא דחסד . חמה צישא איהו גיהנם דאכרי ביומא חניינא ובסר' דדרגא דעשו נכיק סומקא אע"ב דנטיל' לבחר' מכל גוויין חור וירוק ואוכס מאן דאלים גבר ועל סליה אתקרייתא ויהא איהי תקונא דהכמתא עלאה אכל אכטגונין לא נטלין כוכבא בסטרא דא חלא כפוס ממסלה דינהון באורח חשבנא

עיינין סומקין אינון מרכבה דחיה דשור דאתמ בהופכי שור מהשמא לארבעת' דלינון ד' גוויי עינא וטולטנו דארבע גוויין אלין איהו סומק אכל עיינין חורין מרכבה דלהון אריה ואריה איהו מיכאל שור בגריאל . ומאן דאתיליד ברישא דשעת' דשור יהא עתיר דהבזא ובכל מיני סומק עיינין חורין יהא רחמי ודאי ואתמר ביה הרובה להחכים ידריס . עיינין סומקין נהר אלני וזיה הרובה להחכים ידריס . מאן דאתיליד בשלמותא דשעתא קדמאה דיומא חניינא יהא בינוני בעומתא . מאן דאתיליד בסופא דשעתא האי איהי זבנא דשור יהא ענני ויומין דכל חד מתפלגין לתלת סטריין : כגוונא דשמתא ורוחא ונפשא . כשמתא איהי מברסייא יקירא ואיהי מרכבה דריש כל כוכב ומול . רוחא איהו מן מלאכיות ואיהי מרכבה דתלמיצות כל כוכב ומול . ונפשא שוקפי דבעיראן ועופין וכל אלין דתאוח דעלמא שפלה ואיהי מרכבה דשפא דכל שעתא ונפסא דכל כוכב ומול : ומסטרא דנפשא דבעירא יומי דר' כס קמיין ולינון מעט ורעים דכל יומי דכר' דאכת' בעניות דבעירא דזוחקא לאו אינון חיים וכל כסן אי אינון יומי בלא חורה ומיהו דלאו אינון חיים . אס הנה בתיוכחא אע"ב דליהו כוכב טבא או שור בכל מיל ומול קב"ה איתוסף ביה רוחא יתירה דמלאכין וכלין מוזנא נהויי ק'טוני . זכה יתיר למחור בת ונת א

בתיבתא במחצבתיה קב"ה יהיב ליה כמתא
 מכורטיא דרישא וסליק למהוי רישא צריס כל
 כוכב ומול ובג"ד אין מול לשרא ואצ"ג דאחייליד
 צריס שעתא וקלקל עובדוי קודשא ב"ה נחית ליה
 מרישא לגופא למהוי צינוני - ואז מקלקל יתיר
 בחיה ליה לסופא דכל מול ומול דלא איהו תלוי
 במול ומול רכיב עליה ושלטי עליה אבל בזמנא
 דנשמתא שליט ורכיב על מולא מולא איהו טפלה
 לרוכב עליו ואם מולא דאיהו טפלה לרוכב שליט
 עליה אמתר ציה הגר תגר בקרבך יעלה עליך
 מעלה מעלה וזה תגר מטה מטה הוא ילך
 ואתה לא תלכו הוא יהיה לראש ואתה תהיה לנוכ
 ואתמר על כשמתיה ורוחיה והיו חייך תלויים לך
 מנגד - ואם חר- בתיבתא יחורון ליה רוחיה
 וכשמתיה אתקיים ציה קרא דכתי' ונתתך ה' לראש
 וזה לנוכ והיית רק למעלה ולא תהיה למטה כי
 תשמע אל מצות ה' אלקיך - במצות זכי לרוחא
 באורייתא זכי לכשמתא -

עיינין ירוקין דסטרטא אחרא מדידו דאתמשך
 מני רוח דתונו דאיהו קו ירוק קליפא
דאגווא ותלת קליפין אינון דאתחנין בעיינין
 דסטרטא אחרא -

הורהו גוון ירוק קליפא קדמאה דאגווא
 גוון חורר קליפא תניינא דאגווא
 וזיהו חורר דעיינין חשך קליפ תליתאה דאגווא
 וזיהו סומקו כעשן דאצטבע בסומקו ואשא ו
 זיהו סומק חשך מרה אוכמא תחום וזיהו חלל
 דאגווא וזיהו לזכא דיצר הרע נטיל מרה
 וירוקא בטרטא דתונו ועביד ציורין ושרטוטין
 כפום הובין דבני נשא כלתו ציורין ושרטוטין
 עקמיין ולאז באורח מישר וכן חוטמא ואפין
 ועיינין בכל אור דיצר הרע חוייית צישא שריית
 איהו עקיניא וכל ציורין דליה עקמיין נטיל מרה
 סומקא מכטרטא דחשך ועביד ציורין ושרטוטין -
 נטיל מרה אוכמא מסטרטא דתונו דאיהו חלל
 אגווא ועביד ציורין ושרטוטין ות"ת תלת קטרין
 בכרש מסטרטא דכרו ואינון כשפא רוחא וכשמת
 כש נטיל עפרא ומי' אשא או רוחא האי כש
 סטא לימינא ונטיל מי'א כליל כפומא דאיהו
 דגביד ציורין והוא מי'א דנטיל איהו ממוחא
 ואצטפל לארבע מי'אין ורוח דמלה ומש יכרד
 ויהי לארבעה ראשין אינון גימון פיסון פרת

חוקק' - וצומנא דייתי משיחא כל חד וחד מאכנה
 אחוי פעולתיה ה' ד תוצא הארץ נפש חיה למינה
 דאיהו חיתו ארץ אפיק זרעא דליה כל' חד צ
 ביחוסיה וזא זרעא דיצחק דאיהו נפש חיה דאנון
 מינה וזרעא דילה באומה דא זרעא דאינון עמי
 הארץ דמיה דאיהו שור דרגא דיצחק - ויאמר
 להים ישרא המים אלנין מאריהון דהכמה דאיהו
 כפש חיה דאינון כנונין דמתרבין בימא דאורית'
 ואינון מסטרטא דאריה דימא וזיהו כשר ציס
 דאריה דסטרטא אחרא איהו פסול ביצבתא וזריה
 דימא איהו למינא דאגרהס וביה הרואה להחכים
 יודרים - ועוף יעופף על הארץ על פני רקיב
 השמים אלנין זרעא - ליעקב דאינון מארי פקודי
 אורייתא - ויאמר אלהים יקו המים מתחת
 השמים אל מקום אחד ותראה היבשה היבשה דא
 אדם דאתנטי' מ'ד' סטרין דעפרא כד אתקיים
 בה יבשה הארץ ממי טופנא יפקון מן גלות ורוח
 דמלה ויהי כן דאיהו שבעין שנין - ביומא

קדמאה עביד עבידתיה ללכהרא לון הה' ולכל
 בני ישראל היה אור ועורו וה' הולך לפניו יומם
 וגו' כגוואל דמזרים ביומא תניינא ויהי מדביד
 לישראל מנייהו הה' ולא קרב זה אל זה כל הלילה
 ביומא תליתאה אעבר לון בימא הוה ה' ויאמר
 אלהים יקוו המים מחמת השמים אל מקום אחד
 ותראה היבשה כתיב הכא ותראה היבשה וכתיב
 התם וישם את היס לחרבה - אור דימא קדמאה
 מניה כהרימאשא וסיהרא ציור דביעאה ועליה
 אתמר וה' הולך לפניו יומם בעמוד ענן לנחות'
 הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם - יומא
 תניינא ביה אתברי יומא הה' יהי רקיב בתוך
 המים ויום תמישאה מניה אפיק כוני ימא דכמה
 דמאורות דימא דביעאה תליין ביומא קדמאה
 הכי טנין דימא תמישאה תליין ביומא תניינא -
 יומא תליתא איהו כליל מכלא א' הו דרב דיעקב
 דאיהו נשרא כלילא ממי' ואשא - וימא שתיחא'
 ציה תליא וביה אתברי אדם מההוא עפרא דיומי'
 תליתאה - וימא קדמאה אברהם דרביה חמד
 וה' לקבלה נח איהו וכהנא נהיר אלפוי כשמת'
 איהו לקבלה - יומא דביעאה דא ברא תליא הוה
 הוה דכתיב נעימות בימינו נח - יומא תניינא
 יצחק דרביה גבורה לקבלה יומא תמישא דאיהו
 הוה דרגא דוד - יומא תליתאה יעקב לקבלת
 יומא

יומא שתיחזה שלמה דרביה יסוד דליהו שלום
 ה' ועליה אתמר הנני נתון לו זאת בריתי שלום -
 יום שנת מלכות הרבא דבן י"ה דליהו ודמהלך
 חזש מזה שנין דלינון חזש ספירת ומטי ליסוד
 לאתחברא בה' ויום שנת ליהו משה רבינו דרביה
 בינה ויום שנת כליל כלל כבוונא דא ויכל אלהים
 ביום השביעי דא יומא קדמאה מ' אכתו דא יומא
 רביעאה וישנות ביום השביעי דא יומא תמינא
 אכל מלאכתו אשר עשה דא יומא חמיסאה דביה
 אתחברבי מקדשא ולא הוה בנינא ביה בחלף
 חמיסאה ויקדש אותו דא יומא תליחא' כי נו שנת
 מכל מלאכתו דא יומא שתיחזה אשר ברא אקדש
 לבטול דא גופין לנשמתין ורשיעיאל דלא בעא
 למעבד לון גופין דאלוין כללו נע וזר דלא רזא
 יד ליד לא יקח רע ושנת דכלו נייחא דכלה
 יהא משה דליהו דוגמת בן יה דנת וביה' מלכות
 שנת שנת ודאי דעלה אתמר ומלכותו בכל משלה
 דליהו מלאכות דארכיר ביומא דשבתא ולא כמה
 דחשבין טפסין דקודשא ביה עביר עבידתא
 ביומא דשבתא לון טרס למעבד עבידתיהזנה
 ביומא שביעאה ככרנש דטרס בעבידתיה זכבר
 דסיים נח' ח' אלא בכל זמנא דשכינתא ליה
 צללותא אתמר בה ולא מלאה היונה מוכח דלא
 אשכתח דדיקא דיהא לה נייחא ביה ונייחא דילה
 לינון דדיקיא דנחת בהון כבון אנהרס ודארין
 וזרעיה יחקק ודוד ורעיה יעקב ושלמה ורעיה
 בעלייהו אתמר ויכל' אלהים ביום השביעי וישנת
 ביום השביעי ויברך אלהים את יום השביעי
 ויקדש אותו יומא דכלהו נייח דכלהו יום השביעי
 משה כלול כליו ביה נח שכינתא ככלהו ודא ליהו
 וישנות ביום השביעי שכינתא דאיהו ודאי דאיה
 שכינת' ולא אתמר וישנות ה' דאיהו ליהו דטרסת
 בצנין הה' ד' וכפשעיכס סוליה אמרס' ובג' דא
 ארבעה יסודין כל חד עביר עבידתיה חד חריה
 ודא אתמר תנינא שור סומקא כוודרל סטא
 לשמאלא נעל גוון אשא ועביר צורין ושרטוטין
 ודאיהו כלל נשר אחריה כגופא נעל דורא
 כלילא כגופא סטא לאחור ונטיל גוון חד מסיה'
 סטא יתמי ונטיל גוון חד ומשאל סטא למינא
 ושמאל וכו' דאיהו גוון מ' ודא אשכתח כליל
 דאיהו ודאיהו ח' ודאיהו דאיהו ודאיהו ודאיהו

לעילא ושריא דדיוקנ' דאנפיו ורטיס חינו דיוקנא
 דכלהו חיון ואתלבש בכלהו ודאיהו דיקניה בהו
 הה' ודמות כניסה פני אדם פני חריה אל הימין
 לארבעתס ופני שד מהשמאל לארבעתס ופני
 כשר לארבעתס ורטיס בהון צירין גוונין דאכין
 ושרטוטין דמנחא' . בהו רשס תלתין ותריין
 שדלין דלינון נתיבות פלחאות חכמה וכלהו
 אתכסיין בתלתין ותריין בין אנפין וגרפין דחיון
 דשית עשר חכפין לינון לארבעתס לר' חיון וי' ו
 גדפין סלקין ל' ב הכי חיוני' נר' שרטוטין) דמנחא
 ושרטוטין דעיינין תלת עשר גוונין לינון צירין
 דלכפין דקו המדה וכלהו גוונין אלוין כקו המדה
 באורח קשט וכלהו רשימין בוא' . תריין ותלתין
 שדלין מצויירין ביה' ד' א' ו' ה' א' תריין עשר
 גוונין דתלת חיון דחיון וא' ודמות כניסה כני
 אדם דאתלבש בהון ואתכסי בהון' לתתא' ו' לעיל'
 ו' לעילא שית גוונין עילאין (כראה' ו' לתתא שית
 גוונין תתאין' . בשית גוונין עילאין) פרח לכני
 עילא' ובשית גוונין תמינין פרח לכני תתא' ודא
 דמלה בשתיס יכסה פניו ובשתיס יכסה רגליד
 ובשתיס יעופף אליון לינון דיוקנ' דאתלבש בהון
 א' עילאה דליהו תפלתא אדם יו' ד' ה' א' ו' ה' א'
 אליון לינון כתיבין דחכמה דליהו כתיב לא ידע
 עיט א' לחיהו אד' עליה אתמר כמופלא ממך אל
 חדרוש זככותה משך אל תקפור דליהו אור
 דאחשטר בגוונין דלינון ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 עליה איהו' כי לא רחיתס כל תמינה איהו לתתא
 דמות אדם ולא אדם על' איתמר ותמונה ה' יכסי
 ודא נפש השכלית מכשרא דעלכות דרשס כל
 גוונין חיון ואיהו אתקריא יוד ה' א' ו' ה' א'
 ודא ליהו מ' המטה רוח רש' רשימין כמלאכי
 דלינון ד' מיכאל' בריאל' טריאל' רפאל' וסליה
 לעשר דלינון ארליס שרפים חשמלים שאניס'
 חרשיס אופנים אנהרס' אקיס היות בני
 אלהים וכלהו מלכצין ושרין כגוונין דיוקנ'
 דביונין חיון נבשין לינון מלאכין כגופא דאתלבש
 כגופין ודאיהו ילין דיוקנ' כגופין כגופא
 דאיהו ודאיהו תפלת רכיב כמלאכי איהו
 דקור רכיב נשוא ודא דמלה כן תרכב אל
 סטא מרכבות' שיה' כשתיחא איהו ודאיהו

מדד בשעל מיס ואינו ה' מדודי' מדיר בה כבודו
 : : ואינו א א א א א כ"כ מי מדד בשעל
 מיס חד . ושמים כורת תכן חד
 וכל בשלים עשר הארץ א' וסקל בפלם הדיס א' .
 ובביות במאונס א' ואינו ו' דנפקי קו מן המדה
 דאיה ר' ומריר ה' מדודין בה' בחמש ספירן דכלילן
 פה' תתלה ודאי י' דילה איהי מדה ד' לה ואין עין
 ד' גוויין דעונא מדד כהון לד' סטריין ודו איהו ו'
 בגלגל דאיהו י' עם ו' תתעביר בגלגל דסליק להסנון
 עביר כד בגלגל דעונא תתהפק בקו דאיהו ו'
 ומתהפק עינא ביה לחורו תתבליין ביה
 דאיהו בגלגל דילה מומנא קדמאה מסטרא
 דחסד' . ואס יתעסק באורייתא חכים יסא
 מסטרא דיימינא בגין דתמן תתמר בה הרוכס
 להחכים ידריס . ואי לא יתעסק
 באורייתא יהא חכים במלין דעלמא לצייר צדיקה
 כמה ציורין דכמה מלאכו א'ף על גב דלא זולפינן
 ליה בהאי עלמא . דמאן דנא עביר מליד
 מלכו וממחשבתיה עד דזולפינן ליה האי לאר
 איהו בגלגולא כלל . וכד בגלגל
 דעונא תתהפק לשמאלא באדימו דשליט על גוויין
 אחרנין איהו מומנא תניינא בגלגולא דילה .
 ואאי יהא עתיר כלא טורח וכלא מזל . ועליה
 תתמר הרוכס להעביר יספין : ותתקרב ב' כס
 לבניה דוותרן יהא בממוניה בגין דלא טרח ביה
 דהוא טרח בממוניה לא תתקריב לבניה
 דקמאן יהא . וכד בגלגל דעונא
 תתהפק לירוקא דשליט על כל גוויין דאיהו
 כנלבילא תליחתא ויהא חכים באורייתא ועתיר
 בממונא דלא טרח צהו דא איהו שליט מכולא
 מסטרא דיעקב דתתמר ביה ויעקב איס חס ס'
 כל חלה יפעל תל פעמים טלע עם גנר .

עלמא דאיהו וליה ביה לא גופא ולא דיוקן כמה
 דחוקמה מארי מחיטי העולם הנא אין בו לא
 גוף ולא בויה ונשמתא תתלשט בכורסיס דאיהו
 חס (כ' אה דביאה) וגארבע סטריין דילרין
 חמו תתמר כי לא רחית' כל תמונה דעלה תתמר
 עין לא ר' אהא לאיס ובהאי מחשבה הו מ' יירין
 כל יביאוי כל דעוויין וכל ציורין לתתא מינייה
 ולעילא מינה לא תפסין ציור כלל פה לא הו
 יכלין למתפס ציור ולא גוון כלל כל שכן לעילא
 מינה וצריך להחורא למלה קדמאה :
 עיינין ירוקין דסטרא דכייא רחמיין איהון
 מסטרא תתפלת וירוקא דילהון
 מסטריה איהו נהיר כהורא דאון מרגליה דב'
 תתריא ספירות ספירן דהרין גוויין דילהון
 כצירין יקירין ולא כספירי דאיון סול' עלמא
 שפלה חסא כאנניס יקירין ומרגלן דגנת דערן
 דהורא דלהון מסוף העלם ועד סופו ולין איון
 ספירן דהרין לברכס באורייתא כולה עד דליה
 שועורא דליה מרגלן ואבנין יקירין דאיון
 מנאמתא ורוחא וגפ' א' דכורסיא יקירא ומלאכי'
 וארבע סטרי עלמא כהרא דאין מרגלן איה
 ליה שיעורא ות' לן רישא וסופא אכל' ל'הר'
 דשמתא ורוחא ונפשא דאיון באורח אכילת
 מנינה ותפירת ומלכות ליה לין שיעורא ואלין
 איון באורח אכילת וכל אחרנין תתמר בהון
 ספיר גרתיס כמה דחוקמה קדמאי כל השמות
 ג' ר' ומכסא הכבוד וכל לין גוויין כהרין עיינין
 דגופא דגן עדן ובהון שנתא אורייתא לשכינתא
 ומשה בגין דתלכש כהוא גופא דנתתא דערן
 דלתתא תתמר ביה וייראו מבשת אליו ובגן עדן
 דלעילא תתמר ביה ופני לא יראו דאף על גב
 דככל תתמר חיהו קורשא צריך הוא איה תתמר
 דאחבלייא ביה ותתמר דלא ת' גליית' ביה כל כך
 ודא איהו רוח דאספ'לריה המאירה ואספ'לרי'
 שאינה מאירה כטונא דאיה באורייתא כמה
 לבוין ביה חכמים דתתקריאו פנים כהראיס
 ופנים דאיהו יתא' ודא צריך הוא לא
 תתמר באורייתא אלא לכל מזה כפוס עונדי'
 וכפוס שמתייה ורוחיה ונפשיה מתתמר דאחורו
 עיינין איון כגוונא דגלגל דגלגל עיגולין מנע'
 דמים ודא איהו רוח' בגלגליס ואלין בקו המדה
 תאריכו דילהון בעמיקו דילהון ורוח דמלה מי

ופעין צריך לצרשא מאלן איהו עין דאחבליא
 כגלגולא דחלת גוויין איון חס
 קדמאה דסטרא דכייא דליה חס אחרת
 מסטרא ומלאכו ולא עוד אלא חלז' חס
 איון חס דביאה חס דיצירה חס דעשה
 מסטרא דכיו' . ואיה תתמר מסטרא דמלאכו
 דאיהו חס כלילע חס אין יצר הרע חס
 טוב יצר הטוב דהכי חוקמה קדמאין בס זה
 לעמת זה עשה האלהים : וכען צריך לפרש
 חס

אדם דשגיר' וכיא חא חוי כד חתלבס אדם דכוי
 בארסה חתלבן ניה ובחזקא אשטריף הוא הוא
 דכתבי ובחמיתס כבדון אז הכסף וזרפתה' ככרוף
 אז הוה ציעקב אחוי דיוקניה ועביר תולדין
 והאי אחאי אלא ניצר הטוב וליצר הרע דליטין
 אדם טוב אדם רע מני קב"ה תלת פקודין ע"ז ב"ע
 וס"ד . ע"ז הה"ד וינו ס' אלהים על האדם לאמר
 ואחרו מארי מחני לית נו אלא ע"ז על האדם זה
 סמיכת רמים לאמר זה גלוי עריות וככוי דא הו
 כחדא יצר הטוב ויצר הרע . לבתר דעבר יצ"ה דר
 על כווי קב"ה בוד עליה מיתה אחר מה אעבר
 אם אלא חיות איהו טייל עבר אררס דיצ"ה ד
 איהו עבד ובת זוגיה ספה ואתרה ירית ליה
 הוא עבד מה עבד אל איהו ואתתיה לפתחה
 לאדם ולאתתיה דכטרס טבא . בת זוגיה דיצר
 הרע לילית פתי לאדם דאיהו יצר הטוב זכניה
 איתמר האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן
 הצן . ויצר הרע כתי ליה וברמו לון מות
 בג"ד קודשא בריך הוא אפשיט לאדם דאיהו יצר
 הטוב מנפיה דב"ע ומלנטי ליה ואתתיה הה"ד
 וידעו כי ערומים הם וגירש לון מג"ע הוא הוא
 דכתיב ויגרש את האדם את בת זוגיה עמיה .
 ונחית לון לשבע אהעין דאינון גיה נשיא ניה
 ארקא ארץ אדמה חבל . עבד תיובתא הוה
 מצפסץ ועולה ועם כל דא הוה ערום בלא לבוש
 ואתתיה מה עברקב"ה איתתי ליה בגלבול' בארסה
 ולחזתיה נשיא וקב"ה הוה מלבן ליה ככורא
 דכפסא דאיהו מעורב נאצר דאיהו עופרת מיר
 דארמי ליה כמורא חתלבנה כספא ואסיקת זוהמ'
 דאיהו עופרת לבד וכבוניא דא חתלבן אדם יצ
 בארסה ואסיק מניה זוהמא לבד ודא דשמעאל
 דאיהו זוהמא והטייל דחוייל בחוה . לבתר
 דחבלב ביחזק בת זוגיה דארס ואסתחמק כנורא
 ואסיק זוהמא לבד ודא עשו וסומקו דיליה כמורא
 דשחיטה ובבין דאחבלב נוקבא ביחזק אחקרי
 שמאל נוקבא . לבתר עאלו תריוויה ציעקב ובת
 זוגיה ואסיקו מניה איהו ובלותא דילה הוא
 ירוקא דילה דסררר ודא איהו הן כל אלה יפעל
 אל פעמים שלש עס בבר .

מארת ה' נצית רשע דההול גוון חאון שליט
 טל גווי אחרנין ולמין דאסתכל לילית שנתא
 גליון עיינין מארה ועניותא וכפסא ומותא
 ייתי אסתמר מניה דרגליה יורדות מות שאל
 צעדיה יתמוכו וכל משא ומתן דעביד ברשע
 קודם מארי דעיינין אליון אסתביד . וצריך
 צרש ולא יסתכח בשבעה קדמיה כיומין דחול לא
 בשבת דלית ליה שלטנותא עליה ולא אסתכה
 כיומין דרול בשבעה קדמיה ואסתכל ניה בעינא
 נישא ולא אסתויב מניה ממיתה או עוני וחטומא
 ופומא ואנפוי דהאי בר נש לאו אינון על קד
 היושר .

עיינין

אוכמין שפירן על קו היושר איהב
 מכטייל דשבת דאיהו בת עין שפירא
 עלה איתמר שחורה איני ונאוה האי איהו
 כדיוקנא דשנת דאיהו שקול לאורימא כולם .
 זכשבת צריך לאחוסה שונעה בהפוכא דשפחה
 לילית וצריך לאחד דעצבו דשכחתי לאחוז' חדוה
 באחר דרשוכא ארגא . באחר דעינון ענב
 למעבד תמן שינוי ככלא דלילית ומרה אוכמה
 כמאון דלית ציה מים דאינו הכור רק אינו נו מים
 אכל נחשים ועקרבין יש בו ונחשים ועקרבין
 דילה אינון ערבדב - יוסף דאיהו כגונא דא
 ישראל דאינון דבגלותא דילה בההול ביר ושבת
 דאוקיר שבת ימלט ממנה וחוטא ילכד בה חוטא
 דמחלל שבת ילכד צה דאיהו חילול שבת ודאי חלל
 נה דמאן דנטיר אית שבת או אוח צרית מלחלל
 ליה בה אחקרי צדיק ואשתויב מינה . ולא עוד
 אלא דסליק למלכות דאיהו שבת ודאי . ויוסף
 בגין דנטיר ברית אשתיו יב' מן בוכא ומן נחשים
 ועקרבין דיליה ולא עוד אלא דוכס למלכות
 וישראל דנטרין שבת ואוח צרית מינה איתמר
 בהון כל ישראל בני מלכים ואמלא נטרין ישראל
 שבת א' בכלתה מיר בגליון וכל בר נש דאיהו
 עיינין אוכמין על קו היושר דאיהו קו המרה ענב
 איהו וחדוה זכשבת וזרתן ועיינא טבא . ובעד
 לאסתפרא בלנטיין שפירין בגין דאיהו בן דשבת
 בן מטרונתא ודאי זכשוכא בן לילית . עב
 הכא רזא דעיינין ודאי איהו רזא דנשי מיל
 ידאי אלהים כשמיעה דתלייה כחודנין דתמן
 יראה ה"א הוא דכתיב ה' שמעתי שמעך יראה
 ותלת כלותין אינון חד תלויא בראיה ותנייבא
 בריאה

עיינין

אוכמין חשוכן תמן לילית דאיהו
 חשוכא אשילה פתיה אוכמא ועיינין
 אוכמין עקימין ודאי תמן שכתאי דעלה איתמר

עולם המחשבה ודאי א זקריאת • רוח חכם
 ויזירה עולם הדבור כד לחלבה ביה מחשבה בה
 חשיב ויזיר צורין דשרטוטין ודוקקין ואף על גב
 דחשיב לון ליה רשו לאפקא לון מההוא חילא
 דחיתקת ביה מהכח אל הפועל עד לחלבה
 בשמת רוחא בנפשא ובה אפיקו כלל לפועל בגין
 דנפש איהו עולם המעשה ובה רוחא בטש במחש
 ועבד שרטוטין בטש בעייניו ועבד קריצין בטש
 בעייניו ועבד גוונין בטש באפסו ועבד גוונין
 ודוקקין נחית לתהא בטש צדין ועבד שרטוטין
 בטש באצירים כלהו דבוסא ועבד דיוקקין ולית
 חילא למחשבה ולאו לרוחא לאפקא חילא לעובדא
 בלא נפשא • ועם כל דא דתלת שותפין אליו
 צבר נש לית מחשבה חית לה חילא לתשב בלא
 שכינתא עילאה דתמן חכמה ולא רוחא חית ליה
 רשו לצירא בלא תפארת דאיהו כליל שית כפירן
 ובינה תלת הא תשב • ונפש לית לה חילא למיעבד
 עובדא בלא מלכות דאיהו מעשה בראשית עלה
 איחמר חוצא הארץ נפש חיה • אצל בריאה
 באלהים דאיהו בינה הה' בראשית צרא אלהים
 ויצרא אלהים את שני המאורות הגדולים ויצרא
 אלהים את האדם בצלמו • הויה איהו יצירה הה'
 יהי אור ויהי חור יהי רקיע בכל אתר ויהי כן
 איהו תפארת כליל שית סטרוין הא טוב דכל וימי
 בראשית והוא צייר יצר הטוב דאיחמר ביה ויצר
 ה' אלהים ביצירה שחכמה יהיה מלאן מאן דבעי
 למיפעל עשה מאלין מאלכין דמתמן על כלתין
 לית רשו למיעבד עובדא בצלוחא חלל בעובדין
 טובין דתליי' במעשה בהון נחית שכינתא עליה
 דאיהו עולם ממשעה דאיהו מעשה בראשית
 דאיהו כועל • ובינה כח כ"ח אהון דקרא קדמאה
 דבראשית כח מה דאיהו חכמה מחשבה יהוה
 אלהינו יהוה כו' במוכס' כו' כו' כעולה דהאי
 כח לאו איהו חלל במעשה דאיהו כועל ארני
 ודא איהו מהכח אל הפועל • והפועל לית ליה
 חילא למפעל בלא דיבור דאיהו יהוה תפארת
 דכליל בלא • הכא לית קינוץ ופירוד במחשבה
 ודטר ומעשה • מחשבה ביחודא תפארת כליל
 בלא והכי אתכליל בלא בינה והכי אתכליל בלא
 במלכות • מחשבה מבינה לעילא עד אין סוף
 ומינה לתתא עד אין תכלית • דבור בתפארת
 מעילא לתתא ומתתא לעילא • עשייה במלכות

מחשבה לעילא ונעילא לתתא מחשבה למטה בה
 ברכש חשיב צבורא ליחלל שמה עד אין סוף ועבד
 אין תכלית ואיהו ברא בינה הה' וראומו ברא
 אלה מי ודאי • דבור לאתעסקא ביה באורייתא
 ולמנדע מניה יוצר הכל דעליה איחמר יוצר אור
 ולית אור חלל חורה הה' כי נר מנה ותורה
 אור ודא איהו יוצר דצייר ביה צבר נש אכפין
 ועייניו ואורגין וחוטמא ובומא לאתעסקא ב
 באורייתא ולמנדע ליה מניה • כבומא דא צר
 פומא למללל באורייתא צייר עייניו לאשחכ לא
 בנהורא דאורייתא צייר ביה אורגין נמשע
 בהון פחגמי אורייתא • הלון חינון סיה סטרוין
 דכליל תפארת תרין עייניו תרין אורגין פומא
 ולשון • צייר חוטמא ובה ויפח באפיו קמת חיים
 למהוי חשיב נה ביחודא כמה דאיחמר • אכרי
 ה' עושה כל דא שכינתא תתאה מניה יהיב צבר נש
 כפש השכלית למנדע מניה בכל ייוקדין דאוריית'
 דאינון פיקודין דאורייתא להווא דאתקרי עושה
 כל ולינון תלת קטירין דהיב צבר נש נשמה
 השכלית למנדע בה לעושה כח עלמין דאיהו
 אומר ועושה מדבר ומקיים ואיהו צורא יוצר
 ועושה כלל חד איהו מלבו • ואיהו אפיק כלל
 מכח לפועל • ואיהו משה עבדו וביה לית
 שני • והיהו הוא דמסדר כל ספיראן ואית נפשי
 מנייהו רב ובינוני ועייר כל חד על סדרו וביה
 לית סדר ואיהו ברא כלל בבינה ולית מאן דברא
 ליה • איהו צייר ויצר כלל בתפארת ולית לה
 ציור וצייר איהו עבד כלל במלכות ולית מאן
 דעבד ליה • ובגין דאיהו בחלין עשר ספירן
 מלבו בהון ברא וצייר ועבד כלל שוי תמן יחודיה
 לאשתמודעא ליה תמן וכל מאן דאפירד בשום
 ספירה מחברתה מאלין עשר ספירן דאתקריאו
 יוד' ה' א' ו' ה' א' כאלו אפירד ביה • ואיהו
 דמנייה י' בה' ו' בה' ולא אתקריאו יהוה חלל
 ביה וכן ארני' וכן אהיה' וכן אלהי' ומי' ד
 דאסתלק מתמן לית ליה שם ידוע ואיהו דקשיר
 כל מרכבות דמלאכייתא וקשיר לון כחדא וסביל
 עילאין ותתאין ואם הוא אסתלק מנייהו לית לון
 קיומא ולא ידיעה ולא חיים • לית אתר דלאו
 איהו תמן לעילא עד אין סוף ולתתא עד אין
 תכלית ולכל סטרוא לית אלה צר מניה • אצל עס
 כל דא דאיהו בכל אתר בריאה יצירה ועשייה
 דיניה

דליה לא שוי לא כבורסניה ולא במלחמם ולא
 בשמיה ולא בארע ובממל ולא בשום ברהם בעלמ'
 בנין לשאחמודע' ליה כל כריין בספירן זלזל עוד
 אלא כל כריין דאינון מנייהו ע"ו בריחה ומנייהו
 ע"ו יצירה ומנייהו ע"ו עשיה וספיראן שע"ב
 דכלל בראש יציר ועבד כהון לא חתקרי כסו ברהמה
 ויצירה ועשיה כשתא' חלל חינון באור איצילות
 ובג"ד כתר ומחמה ונצנה ועשת השאכר כריין לא
 דמי לון הס"ד ואל מי דמימיני ואשה יואמר קדוש
 כבונוח דאוריית' דאיתמר בה יקרה היא מפנינים
 וכל חספין לא יאור בה ובורא יאור. ועושה כלל
 אצ"ב דאשתמודע' לבני קא' בעשה ספיראן
 דאינון אבת' עליון חכמה נבינה וכו' איתמר ביה
 דאיהו חסיד וכל בשמך בדיעה מזין נלא בגבנה
 ודיעה חסיד ולא בשמך ידיעה גבור. ולא בגבורה
 ידיעה איהו פחד בכל אחר ולא באחר ידיעה איהו
 סוד וסוד בכל אחר ולאו באחר.
 ידע איהו כריין ולאו באחר ידיעה איהו מלך ולאו
 במלכותא ידיעה איהו אחר נלא במשכן כגון אחר
 דסליק תלת עשר מכלין. ואצ"ג גלאו איהו לכר
 מכל' איהו סביל עילאין ותתאין וסביל כל עלמין
 עד ולית סוף ולית תכלית ולית מלך וסביל ליה
 כל מתחנתין לון למחשב ביה ולית חד מינייהו
 ידיעה לאשא ביה ואפילו שלמה דאיתמר ביה
 ויחכם מכל האדם בעל לאשא איה במחשבתיה
 ולא יכיל. ובגין הוא שמך אמרתי אחבליה והיה
 רמקה ממנו למאן דאיהו מחיה ביה' לית מלך
 דקטיל ליה. ולמלך דאיהו ממית כלדכ"י לית
 מלך דמחיה ליה ואלין אסתון לית בהו חיי
 ומיתה ואצ"ג דבהון מיתה ומיי בה מניה גלית
 ביה קריבו ויחודש בה מניה. שגלאו לא חתקרי
 שלים אלא ביה. ולא חסיק פעולה לפועל אלא
 ביה. וקטריין אחרגין גלאו מסטרא אחר בלהו
 ברשותיה למעבד כהון רעותיה ועלייהו איתמר
 וכל דיורי ארעא כלל חשיבין וכמכזביה עבד
 בזל גמויא. גלאו אית דימתי בדיה וימר ליה
 מה עברת. הוא תשים בכל מחשבון ולית מחשבה
 ידיעה ביה. ולא כריין לראשון חתך למחשב ביה
 וכל למיכבד ביה חלל כריין. גלאו דלא ככל
 מחשבה דלהון לאשא ליה. בכל אחר בנין דאית
 ליה עלמין אפי' לעילא מן ספירן כנימין דשער'
 דלית לון חושבנא. ובגין דירעון למקרי ליה
 באחר ידע רשים לון ספירן לאשתמודע' לית

כהון בנין דאינון קאירן בעילאין ותתאין ובראון
 כהון כל כריין לאשתמודע' ליה כהון. וליה
 דייר שרטוטין והכרת אשפין בעמודא דאמלכית
 דייר תרי אשפין כריין יודין מן ויזר ויזר
 חוטמא באותו מן ויזר ואלק כהון חושבן יוד
 חלקים דייר לון באפי' שגלאו לאשתמודע' ליה
 ליזר עלמין יודי איהו חפירת איהו נהיר
 באפי' תבין טובין דאשפין עבד ליה דאין
 תגור בסומך דאינון חסד ובגורה דאינון רוח
 דיעבור ורל איהו רוח דאשפין דועבור ה' על
 פניו ויקרא ועלייהו איתמר לבני עילא ודכר ה'
 אל משה פנים אל פנים. פומא דיגב מלכות
 חרוץ שפון גבן והוד יסוד לשון למודים עלה
 איתמר פה אל פה אהרן בן שרטוטין למלך איהו
 כבונוח דל' מנייהו מתא פחותיין
 ברוח האל כוכבא. דל מנייהו כבונוח
 דל ו' ו' ח' כ' ב' דל דל כוכבא. ואינון כרוח
 דלת ד' מנייהו שית כבונוח דל' | | |
 כוכבא. מנייהו שבע ברוח ד' כוכבא דל' | | |
 מנייהו. תענייהו כבונוח דל' | | |
 בינה מלך דרשי' כלא י' דאינון קו המדה
 דלהון ובהון סלקין לתתין ותרין וכלל ד' כוכבייא
 ואית כהון חלזין פיקוקין במשכן תלת יודין
 דאינון י' ואלין תלת יודין איהון תלת ירחין
 דסיהרן ובהון וחסר האשה ותלד בן ותלד איתר
 כי טוב הוא ותכפנהו שלשה ירחים ואינון תלת
 ירחין דסיהרן קדישא תלת חנהו איהון יעקב
 עלייהו איתמר בחדש השלישי ביה ההוא טוב
 בנין וסוף אורייתא דאיתמר ביה טוב לי תורת
 פיד וזרו תורת משה עבדי ועל ההוא טוב
 איתמר לבני יעקב וזרח לו השמש ועליה
 איתמר ויהי ביום השלישי ברות חזקת ויהי
 קולת ובקריין ובומלך דייתי מלכא משיחא
 בסוף גלותא כמראה דאיתמר ביה הן עבד היום
 גדול ולא ככלה עוד השפירו ותקח לו תחת גומא
 כבונוח דאין דפטר תורה אורייתא ודלי יהא
 בנין דליה בריא כמראה ובה אשתמר כבונוח דנח
 בת' דהוא חזיל על מיתא הכי האי חזיל בין ערב
 רב דאינון מים זדונים ובסוף גלותא שוי קודשא
 כריין הוא למשה כהיה תיבך ואיתי ליה בגלותא
 מלא לן דכסוף גלותא

איתי

ז יתי ליה ה' דותשם בסוף ועל הארץ סוף כתי'
 והיה בחזית הימים ושנת עד ה' אלקיה ועוד
 ותשם בסוף לא היה רוח דרוך דבר הכל נשמע
 ותחמרה בחמר וכוכב חמר מכפנים חומר ופכת
 מנחון חוכם הכי איהו אוריותא תורה מלגד
 זאוכמא מלבר חוררת מסתרא דאור לאיהו אור
 זאוכמא דרדגיה חסד ומאיר איהו אור דאחמר
 ביה וירא אלהים את האור כד יסוד ואחמר ביה
 וירא אורו כי טוב הוא וירא אור אלת תור דכתיב
 ותורה אור וזה אור דאחמיהב מימנא זאוכמא
 מלבר נהאור חשך דיחחק דאחמר ביה ותכריז
 עיניו מראות ואחמר ולחשך קרא ליה דתשם
 בסוף דאיעקב דאחמר ביה ויאסף רגליו אל
 המטה על שפת היאור דא אוריהא דעלמה
 גנין דאיהו הלכה למטה מסוניה קבלה למטה כד
 זאלת לבגיה דאחמיהא הלכה למטה כד קביל ליה
 גורעני דאחמיהא קבלה למטה כד שריא
 בפומיה פה לפה אדבר ו ועתידה למיול לבגיה
 בסוף יומיא זקבל לה דרעצורונה בוקע מים
 דאורייתא ועוד ותחמרה נקלון וחמורין
 דאורייתא דאמר וכוסת בחומרא דפקחין ועשה
 דזיטן מלכ אור ומפקודין דלא תעשה דזיטן
 חשך וירא ומנהיגים יונה הסחוד ובלילה סדרה
 עמי נהאור דאחמר ביה ואלחשך קרא ליל ויקרא
 אלהים לאור יום לקבלה אור יומם יונה הסחוד
 ולחשך קרא לילה לקבלה אור ובלילה שריה עמי
 ותשם בסוף בסוף מ' גנין בתריין דגלות לקבלה
 עליו ישראל לסוף מ' גנין דזולו כמ' ביה לארעה
 בוטראל נהאור ומנא' כי רס ה' אשל ירחיה
 ותתנבא ארוח מרחוק דא חכמה דיליה קרא אור
 דכתיב חומר לחכמה ארוח את ותתנב ביה וירא
 ה' ויתנב ומרחק ממרחק תביא לחמה ועוד
 ותתנב ארוח דא חכמה מרחוק נהאור ומנא'
 מתרחקים ישראל מחכמת קבלת משה דאחמיהא
 אור מנייהו ונהאור ומנא' ותרו גת פרעה
 לרחוק על היאור נחתא מרת הירין לקטרגא לון
 ולאחמיהא ממות דישאל דזיטן דמין מעות
 דילהו דזיטן חיהוון וכלא על סנה דהאור
 אור דאחמר ביה וירא אלהים את האור כי טוב
 על אור דאורייתא דהו מתרחק מיהו אור
 דמשה ודאי ונערויה הלכות על יד היאור חלין
 דאורייתא דזיטן ערנכ וכן כל אומין דעלמא

סמרי חנה

מצאתי

מועד דין כתיב יד והוא תלום
 על מט שכתוב בפרס למטר ותלת
 דלא עברין לאי איהו באת פ' ואת' אוכלא פ' א'
 מאלמותיה אחר לית ביה כלל שפרא חוכמין
 חלין ולא שעינן דא איהו ס' כ' דשתיק תייר
 אזל פקחא איהו מארי דנשאל ביש' מלוי ברובא
 פוס ממלך רדין אלה ולא אלת מארי קטטה
 בכיתיה לא הייס לקרא דרנשחר בפומיה וחד
 בלביה הפכך בלשיה גנין דילה סומקין
 ועיר וד' קמיטא תחת עיניה רב ואל על
 חוטמא מסטר ימינא ומרין תחותיה חד מיניהו
 ועיר מאחרא דא שריב נכרה מיומין ועירין
 ומניה רשים ביה רשמין חלין גין כתפוי אית
 ליה רוטם חד וד' שערין ביה חד מיניה דאחמיהא
 רב ותלריב' אחרין ועירין ועל ליל הדיעבירה
 דאיו תלת ועירין וחד דאחמיהא ביה דיק וועי'
 מכלהו הוול רוטם יהוה ביה מקמת דא חוכם
 וזיטן שערין חורין כללו הסחוד לאור הכי אלא
 רוטם חוכם וחד סומקא ברשימא דמטפחא כ
 באחמיהא והוא שפרא דאחמיהא גין אחרין
 רישיה סומק דאחמיהא חור ח' תב בתוניה
 תשכת דעניה ימינא חד חוריא חורין גו הוול
 זאוכמא דמחיה תלת שרטוטין עברין חורין חלל
 עברין הוול דרשם חוכם וסחמיה חוטא סומק
 וקבו הסחוד חוטא חד שפרא דיק ועיר ותלת
 שערין באחמיהא כללו כחול זעירא חכם
 באורייתא יוליה ולא יכלא נעובדוי ודאי
 ירוקא דעינא לא אכטנב כל כך ועיני אוכמין
 וחד חוטא סומק ועיר אכטנב גין חטן גוויין כדון
 איהו באת פ' בלשימא ובאת ר' בלחורי במחיה
 תשכת שית שרטוטין תלת עברין וחלת לא עברין
 שפירה תקיף ולא כ' חלי ולא חלי הארי איהו
 בלשימא לכל ברנש קמאן איהו לית ביה מידו וסמי'
 בחרה לא אחמוי דוונא' אחמוי • חטיס חורניה
 שחליה בשימי אית חלת דברין מלע' ויכסן
 לון דוכתא חטן דלתת' מהימנא איהו ולא כל
 כך חטוי חריבין ולא שפירין קליה כליתת'
 ומלך

ולאו פאתחא מקנה פומיה במאי אפתחא אבנע
 רחוי צמלוליה כד חילי אקדס ליה בליתא
 דפרסאי דלא יהוב מצנע לגביה עליה כתיב כי
 חועבה היא לפני ה' עיניו ירוקין ואזניו
 סימנין ביה והנסוי אריכין שפירן שעריו אזכמיין
 ומריטין מלעולא ברישיה רישיה רב כד חילי
 כספין רישיה קריטין ועיניו בקדמאה עליה כתיב
 מצנע רגלך מנתיעתם עיניו רברצין וירוקין
 דא חילי בתרין אחרון ר' פ"א והד יהירא ומד
 בשלימו במחוי שרטוטא חדא דחילי ועדי מחטר
 לסטר תלת אחריון אית דלא עברין נזכיה רב
 קריטין דעל עינוי לאו עברין בדקצה שער
 טפי דא בנסוי שפירן סומק שעריו שעיב ולא
 כל כך דהיל מטאה חילי ריסי אורייתא חילי
 רחיק לאינון דמסרלין בה הדי בכלא עמיד טינד
 לבלא כריבא להועלקיה פדימנא חילי לריון
 דאורייתא טב חילי למלין דעלמא מוזן דאשתתק
 בדיה לא אלגה לא חיה ולא אחרה אלגת חיה
 בלערויה דהא את ר' גרים פגיס חיה ברישיה
 לעילא רימא דוד מכתשא דהוה ליה תמוז דעפר
 ליה חד ריחא בלבנא בלא רעו וכונה ואכסבי
 בשערך וההיא רישומא דמכתשא כבוננא דגמל
 יוגית מהימנא חיה לגבי צרי נשא וסליק נמיו
 רישא דעמא עד הכא רזא דעיניו

ואית ריון אחריון בעיניו דמחפרשן מנייהו
 עיניו דמעמקן ומייכן דא חיה בשלימו
 דלתון בר דקדמאה ר' וכתב פ"ד חיה בר נש
 דאלגת בשפודי תלת שרטוטין במחיה ע
 מחיה עגיל עינוי כהירן מרקזן עובד ציור
 דכיון קיימין על שלמו שנאו יכלון תחותיה
 פקיהא חיה אלגת בכלא דהילעבובוי טב חיה
 פס בני נשא מליך בקיטא בלא דחילו ומחין חיה
 עפדי טינד ולא לשמה שעייה שעיב ותליא ו
 ולישייה כהרבא תחות עינוי קמיטין תלת רברין
 ותלת ועירון אריית ד' ועירון ותלת רברין כדון
 אשכח תרין שרטוטין פתח' אברין נעטר לסטר
 וקלת דמטו ולא מטו - תחות טוריה קיימא
 רישומא חד ציורא דרישא דברנש אום ומדור
 חירן שערין תליין ביה החא ברנש אשכחל באת
 גבר מיומין רחיקין ולא תב מהחא מוכה מרעין
 רברין אכתריה ועל דא חינון מרעין חד דכעיק
 לאשדל שתן ולא יביל דעק כען החא חוכה

חיליו בקדמיה הנחש עקימא ואלטר עליך גדל
 ודא לכוף יומיו דכירי ולי תב בתיובתא בזמנא
 דחיהו בקדמיה החא רשמא איעירת דיוקנא
 ושערין לא תליין ביה כלל ולי תב בתיובתא בשוף
 יומיו כד מרעין רברין אכתרי' כדון החא רשמא
 קמיט ושערין תליין ביה והחא מרעא לא חעד
 מניה מגודתליין בקדמיה הנחש בגין דהחא חמ
 כיון דאחרד החא חוב על קדמיה לית מאן דיתיר
 קשרא מקדמיה בגין דהחא חמ לית ליה רשות
 ציומי דעולמימו דברנש לקשרא החא חוכה על
 קדמיה וקשרין ליה צקשרין תקיפין ואיסו ריון
 אכתריה החא בר נש ומלקי ליה נחאל גרית
 דחב ביה חלב דחב בתיובתא וטוח מגו עאק
 דלקתא החא חויא דליב ועאל בהחא קשרא
 שיכולי דתחומא רבא כדון רוח ליה לברנש והחא
 כחש לבד יומין כפיק ועביר דא ובזמנא דמית
 החא בר נש תלת מלא שוערי רברין אכתריה
 דהחא ברנש ותכסין ליה ועיילן ליה קמי מלכא
 ומלכא קריבא מתבר חינון קשרין ונמית החא
 חוכה מעל קדמיה ועל רזא דא כתיב אס יכופר
 הגון הוה לכס עד תמותון כד' וכופר נריתכס
 את מות חבר החא קיימא דילכון את מות כד' אל
 כי חמר אכברה פניו במנחה אנטל רוגזיה כדון
 החא ברנש חילי לכהוא עלמא נקי מהחא חוכה
 דהא קביל עונסא כהאי עלמא וצרי תימא היכי
 משמע דכהאי עין אשת איש משחעי קדא דתי'
 הכא אס יכופר הגון הוה וכתבי החס באיסור
 אשת איש שנתה ונקס הליש טעון וכתיב גבר
 אכנר ואיש שנת ותפקוד עלי עין האשה היום חי
 נמי והנה שנון שמרה הרוב בקר ושחוט לזן אכול
 ושנה וכתוב החס אכול ומחתה פיה וכתבי כי
 אם הלהם אשר הוא אינל וכתבי מי פתי יסור
 הנה חסר לב ואמרה לו מים בגוים ימתקו ולחם
 סתרים ינעם ולא ידע כי רפאים הם בעמק
 שאול קדמיה • זוא כד לא קביל ענשיה
 כהאי עלמא ולי אשתכח ביה זכות אבות עובדיה
 כהאי עלמא פסהוא עין כמה הלי אמה ובקדמיה
 כצט פשעס וכנעניס עונס ובקדמיה ועיר ועיר
 אס כפידו להס שוע פוקד עין אכוח על בניס
 מועיר וטתן ועיר על דא ועיר על דא ואשתוב
 הוא ואנוי מצונסא דהחא עלמא דהא ברנש מוכי
 אכא

עייגן צוקומפן דלא מעתה כל קדש רח קאט דל
 ובלא את כלל צדתיך מקדש כל לחון
 בגין דלדורמארו דעבי ביש חייו דיליה כהיפס
 ההו רע עין שליט עליה ואר כשר עובדו דהוא
 בר נש לא שליט אלא על עיניו ואכטריך בר נש
 לאסטמרא מעיניו בגין דסטרא דירא שליט
 עליהו לחון עיניו חמון כל ימים ואחעבדין
 סדאורין לצדדיסדי גופל כחן אבל שליט עיניו
 מאתכלין מאן דבער לאסתמר מני לכתו דירי
 ימינא יו דובירי כמאלא יו ולפתח קמו ולימא
 יו יד כפסכ בל צווי ולסחוי מנייהו דל איהו ופגרי
 לשימוס דקדושא כב כל לא שריין ביה אתו והא
 אסתלקר מני לא איהו ברוא דהואו קו ירוק
 דנפיק מתוהו במידו דבי צינא וליח לאסתכלא
 גו שרטוין דירא בימינא ובשמאלא וברוא לחיון
 שרטוין דידן תשכח דל

מא דעינא חד אטום ולא כ"כ ועינא אחרת
 שקתא מוצא חד מאיבון מומין אית ביה
 דל איהו באת ר' בלחודו באלמוחיה ואתי למעו
 לצביה ולא מעו במחיה תלת שרטוין עברין
 וחד זעירא דאעבר אוק הכי רשימא חדא סליק
 מעיניה לקציל אודניה שעדיה תלי ותקיף קריצוי
 דברין אנת מומא מסטר אחרת אימא דיליה
 אולת בא צינא כד הוה בצעהא ונפקת לפתחא
 דאורחין בליליא כד דל אחיוילד בגו תרין שנין
 דיליה אתחלש עד דאחיר (כ"א דאוצר) דיוקניה
 ואמיה אול בליליא בעדיה וקא עברת חרשין עליה
 האי חרי צהודו לית ציה מהימנחא משת
 ברמיה במה לית ביה גס רוח ממלל ביצין
 ועיניקין וותין איהו לית ציה קמנכו פלל מארה
 דגיבא אללא ולא אללא חרדא בלישייה ואחרת
 שרטוין במחיה רב ותין זעירין דל אול גו
 חרשין זשא אימיה עבדת להו ומתחלפין שרטוין
 דקא סלקין מעינא ימינא לעינא שמאלא גס
 דוח איהו אבל לית ביה בישא כלל קצנא איהו
 לית ציה קצנא נופא חרדא בלישייה איהו צחת
 ליליה אית ביה רשס חד סומק טפי זחד שערה
 ליליה אית ביה רשס חד סומק טפי זחד שערה
 באמנעתא אצבען די בגרביה שמאלא קמיטין
 זקופין מתפסעין עייניו ובלבגין ירוקין בחרין
 דמעין תייר האי אתרבך באת פ' ואת ר' לא
 אחייב ביה האי אית ליה ארבע שרטוין

במחיה ועברין בלהו ותהיו ועירין מעינא ועד
 שעריה קרין דאומי ונתלת ועירין צין קריצב
 עכווי האי איהו בר נש דאול כסוף רשא יינא
 חד מתלז מארי רשימין דת' ברת מארי ארבת
 אית ביה בדיה האי לאו מסאלת הוה למסגר
 חרי איהו כבלא וסריה תידי כל מעיני הייכני צהו
 בני פשא קצנא איהו בדימיה באחרין לאו הכי
 לית ליה קסופא כאלוי בגין דמני דכלא הייכני
 ביה גיופ איהו שריו סומקין זעיר ולא שעירין
 ולא קמיטין וזי בצחתי תלת שרטוין זעירין
 ותלת זעירין דלא עברין וכל שאר סימנין ביה
 האי לית (כ"א אית) ליה פגיומו ורוסס חד בעינא
 דבר נש דהוה כד כפרין דעבר ליה בלא פונח
 בלא גא דהוה ארשיד לצפרין ואיהו אחרטום על
 עיניה שמאלא לעילא מרצוי באורכא דהוה
 דהוה כד כפרין אגום ליה בהחולא אשא גרי
 דהוה אפרח כפרים ומחא ליה בלא כוונה האי
 אללא למאניה ולבייחיה ולא למכס ממונא סרי
 מהימנא איהו ולא כל כך והאי מהימנא במלין
 זעירין אכל ברצבין לאו איהו מהימנא מארי
 דלינא בישא וכלא הייכין במלוי פומיה רב
 שבוחיה רברין מאן דאשתתף בהדיה אללא
 כנונא וזיהו אללא אוק הכי טב איהו לכל
 שתופא רשימא דהוה מכתא עמיה עינויה
 ובלבגין ירוקין ומר רשימו אובס סחר לוקהא
 איהו באת פ' בשלימו דתין לחון ואת ר'
 בלחודו דל רשיה רב וד' שרטוין רברין
 בנכחיה ותלת זעירין צין קריצוי על חוטמיה
 שערין רברין אכפוי רברין רשיה יגיל וחד
 כעילא קרועא זעיר הוה גב' קולל מארי ודינא
 במלין שעריה קמיט גיופא איהו ובליליא
 אשתתף איהו לגופא לומנין אשתכל איהו
 בלימו אחרת דקניה גללא בשערין האי אית
 ליה בדוועא שמאלא חד רשימו דחרנא דמחא
 ליה חד גבר אשר ימיניה גיומא רביעא דשפתא
 כד בעא שמאלא לאתפשא דהא כההו יומא
 איתעז עליה חד חוטא דמאניגס ההו חוטא
 דשפטור שמאלא והוא רשימו עקימא בבשריה
 בעיבולא כד' מטא ליומין דסיכו נפל מחתה
 דרכי ביה או סוקייה או חמרד או נפיל מן
 כותלא ומניה יתחלש וימות דהא חונא דמחא
 בעליממי כחלל דדיף אחרתה וזו ההוה גברא

חז בתוכחה צפיל בחלמב יומיו מנו חולשה
 דניה וימות ואי תפ בצולמוי כדון תסכה ש
 שרטוטין דמזחיה חלת רכרנין וחרענה ועירין
 ומרין תרין מנו עינוי דסלקין לעילא האי
 באורח כל חרעא יתא מרעיה ויעול מערסיה
 וימות דהא לעלמין אית ביה נפילה לבסוף
 עיינין ועירין דקיקין דלא תתחזין בונין דילבון
 לפי שעתא וכר מסתכל בנות אינון ירוקין
 ולוכנין האי איהו כפון הדון ואפיין אריכין
 כחדונו כיון תסכה במזחיה תרין שרטוטין וחד
 ועירא בינייהו האי איהו צדת פ"א בלמודיו ונחת
 בלמודיו האי איהו שעריה חליא ולא שעיב
 אלמא בעבדי ריזו ובאורייתא אי אסתכל אוק
 הכי ועירא איהו בשיעורו גבס כדאית ליה
 רוחא ממלא מנו חוטמוי ונבין דקיקין דלחון
 דחיקין ונב"כ כפיק רוחא בדחיקו כסטר שמאלא
 ברבא דיליה לעילא מארכוב רשימא חד דמארי
 חזורה דעבר ליה רבני' חד בשכרן ביומי עולמוי
 ואסתכן ביה מרמא הוא לתתיה עד דבני כשא
 חיכין מניה בעי לאסתקב בגוכרין אחרנין ולא
 ארצתן ומריין ביה האי לא יסתחף בר נש נהדי'
 דלא ילכל המין איהו אשתדל במה דלא א ת ליה
 חשיב ברמיה דאיהו גבר רבא ולאוי זכר לננו'
 ולא לנניס ואי מתחלבן שרטוטין תרין ועירין
 וחד רכרנא במזחיה וחכשוי סומקין זכר לבנין
 ולברתא חולא הו דילתת ואסתלקת מעלמא בר
 (כראה אי) אית חד אית ליה בתר אודניה ימינא
 רוסי דטולפתא וחד שערא דחני ברשא אודניה
 דאכצעא ועירא די בירא שמאלא כפיק כדון
 תתקיים ות ליד בנין ונכין אי סימנין אלנין תהוי
 לה בנין רגלה וכרע ויפ לחד ברש בנין אינון דיהא
 מנוע' דנביע בחוריית' ראה מקרב ומפיר מנובנין
 ונחלין דאוריית' ובסנין ועירין יתכנס מעלמא
 האי איהו מואיין אלף דמתכנסין מעלמא מריש
 שתא ועד ריש שתא כיומין קניאן - מרואחרב
 בי מקדשא לא אשכח בר שנין חסר תר ואין אינון
 דמסתלקי מעלמא כד יהבי ריחא עד לא מטא
 זמנייהו בנין דכ' קב"ה ע"ל ואיליף אורית לאינון
 ינוקין דאסתלקו מעלמא כד יהבו רוח אינון קדמא
 באינון מלין מהאי עלמא עד לא מטא זמנייהו
 וקב"ה א"ל להבן ממנא וכו"ל שמהי דקאים וקאר
 קשרין דאורייתא' מן' הוא דין דאקדים לי הה"ד

מי הקדילוני ואשלים ואשלים ודאי כדון קר' קב"ה
 לנטטרון דאיהו קיימ' גו פרוכתא דפרס' ואשלים
 אלף רבוא מארי דאולפנא דאורייתא סומרניק
 ואיהו מקשר קשרי למאריה ח"ל מאן האי דאקדי'
 לי מי הקדמיני ואשל איהו רש' גו מתיבתך או לא
 ח"ל מארי דעלמא לאו איהו נמתיבתא דיל' גו
 מתיבתך איהו וכל אינון דקדמי תחת כל שמיא
 דיליהו הו' דתחת כל השמי לי הוא בנין דתרי'
 מתיבתין אית לעילא מתיבת' דהו' נער מטטרון
 ומתיבת' עילאה דקב"ה ובכל אחר דתינין מתיבת'
 עילאה דא דקב"ה מתיבת' דרקיעא דא דמטטרון
 כדון ח"ל קב"ה אי הכי לקוט ליה גבאי לקוט ליה
 וארע ליה הה"ד דודי רד לבלו לערב' הכנס דודי
 דא קב"ה כד' רוד' לי וארי לו הרוע' בשאסי' רד
 לבנו דא גורן דרקיעא דקיימי כבורן לערבות
 הנוש' דא מתיבת' דמטטרון לבנו' גבניס ולקוט
 שמיס' לעיינא ולאסתכלא באינון מתיבתאן
 דיליה מאי ולקוט שמיס' אל תקרי שמיס' אלף
 שאנים אלנין אינון דמקדמי ריחא כהאי עלמא
 דמתלקטי ואסתלקי מהאי עלמא עד דלא מטא
 זמנייהו כדון קארי ההוא נער מטטרון לבניא
 די קסח הסופר כחראוי והמר ליה כתוב פתקא
 והכ למלאך המוח על פלו' דלקוט ליה מעלמא
 ואסתלקי מיד וסלקין ליה בקרמיתא למתיבתא
 דמטטרון וחמן אמ תלמודיה דאיתר בידי' ואולויף
 תמן מה דאולויף לבתר סלקין ליה למתיבת' עילא'
 דקב"ה' זמנינא למתיבתא דיליה וחמן אשתעשע
 בהו באינון דיליה ברין עילאין וטעמי דא רית'
 דהו' סזימין כהאי עלמא ויופיל רב מונא איל
 מנו מתיבת' עילא' וחתיס סתרין ורוין דאורייתא
 מנו תרין מתיבת' כל מה דאקשר במתיבתא
 דרקיע' אינון דמתיבת' עילא' מהרצין במתיבתא
 עילאה לית תמן כרכי וקושיין אלף במתיבתא
 דרקיעא וחתיס מחרי מתיבתי מלין דאורייתא
 כדקא יאות ועל דא כתיב ילכו מוחל אל חיל
 ולומנא דחתי יסתלקון כרכי וקושיין מנו
 מתיבתא דרקיעא כמא דא חמר ילכו מקיל אל
 חיל וכתיב יהי שלס בחילך ליהו' בארמנותיך
 עד ה' ריון דעיינין בנו בונין לאסתכלא :
 דיוקנין דחוטמ' טמ' איהו חוטמ' (כר' תמ')
 ופרבי' דכ' ללאשקדע' חוטמ' ועיר'
 עקימא דלא חתישנת כראוי באורח מיגד דא
 איהו

ואתו דאבד פרופוס דבה כס והא איהו לאתא
 גלמודי בלא שלימו הא איהו הזורה ענותותא
 ובלתתא לתעבכ מיניה חניכא איהו שעריה בין
 סומק לתור תלת רשימין רבדין על מצחיה
 וחתלת אתריה דתא לתחנין כ"פ תלת שרטוטין
 אחרתין ומכרתא דא לכשת" דא שפון רילי רבהג
 בחיכותיה ממלל בקשו כל מס דבעי לחורח
 פוטתח תא תעבר מחוטמי על אכפוי דא כיסופ
 וענותותא מיישר רוטמא על אכפין והא לית ביה
 כלל ורבין דאיהו חניכא כדיב וחייך במלוי ותי
 מתערבין שרטוטין מעל מצחיה ואיגון תלת
 רבין והלת זעירין ושעריה אוכס הא איהו בין
 תרין לרין מתקל" דא נטור רישא וחייך במלוי
 שעריה שביע וכו' כך זעירין רבדין מתערין
 גלוי ואשתויב מכלאו דא וכו זעירא מאבוי מבין
 פליה וההוא וכו אחראים גו עמודא דקאים
 ביה ההוא כער ואיהו בי כדא יתמא בגין דכל
 יתס וארמלחא קיימין כפקדוניה דמטערין
 דקיימא לריחא בליטון שבעין סהדרין דהיכלא
 דזכותא דינגין כל דיגין דעלמא דר מתלת בני
 חיי ומוזני וכלאו בקדאי כתיבי בני דכתוב
 ותחבלל על ה' על דייקא לעילא לעילא אתרא
 דמולא עילאה חיי דכתוב הנני יוסף על יונק
 חמש עשרה שנה יוסף דייקא מוונכי דכתוב
 הזק עגה' ויהך והוא וכלכל על דייקא ותמן
 דייגין בני עלמא ויהגין פתקא למלאך המות
 לקטלא לון ולנטלא דוחיהון והואיל ומשכונין
 עילאין וטבין דבני בשא צדוי דק"ה סקד
 למטערין דיהון בני דההוא דר כס ואתתיה
 כפקדוהא דיליה ובגין דאסיר למשכנא לון
 משכוניה על משכונין לא יקומון ועל דא מאן
 יאויב לון מעינתי ההוא וכו' אגין על כנוי והא
 חד מנייהו דההוא וכו אגין פליה בעידון עקתיה
 לדא איה ליה רוסס במצחיה חייבא או גייפא
 איהו ולא אתחוי קמי בני כשא דלא ידעין ביה
 דא אלמא ומאן דאתתבר כסדיה ילמח יתיר
 מניה

בעיניה דימינא שעריה לא אתחקי במזייה עגין
 דאיהו רב ותקיף רוסס מתכס במצחיה דא שר
 בכל יומא ומין כד אתרע ברוביה קריה מטמיה
 ואתחוי חורר תב מרובזיה לומן רב מהימנא
 איהו במלון דרבדין ובזעירין לאו הכי חמון
 איהו גיסייה מלי מבכשין ואכענועין ככל יוני
 שחא נבר ומנא חד צער ביומין דסחוסא אתגבי
 בענותותא בניתיה תיאוכתיה למיכל ככל אור
 אצ"ב דלא יומטון ליה אר זכי באורייתא ואילוף
 ימקין זכי ביה בש"ן ת"ו בידיה ימינא רוסס
 עמיקא מתולדה דאזעלוד ביה דתתי טון
 אזדמנו ליה קמיתא תחת על מצחא חניית
 תוכי לתרין בגין חד ימות ועיר בהללח דאיהו
 וחד יקוס כעלמא גייפא יתיר מבני כשא אתחין
 וחיון קיימין ביה אלל לא כל כך
חופשא דאיל באורה מיישר ומתקתא על בני
 אכפין האו איהו באת' כשלימו דא
 אתגלי במצחיה תרין שרטוטין רבדין וה' זעירין
 ותרין מכסרא דימינא לבני שעריה מיישר מתחא
 געילא שעריה בין חניכס סומק תלייה על אודנתי
 עינוי רבדין ירוקן ותמא סומק סחרא לבו
 אכפוי חריכין דא חיקרי אכפי כשר דא מכני
 דסיסרא כאלמותא כדבני לאוערא ברמיה שב
 איהו לבני מאריה דחיל חסא איהו ביומי שולמיה
 איהו בלא מרעין איל כבריאותיה כבגוד בלא
 דחילר דשיבו נחית כנחיתו דסיסרא חשא לתוי
 מרעין רדפין אכתריה דא זכאה במרעין
 יתכפרון ואי מתחלפין סומקין ביומי עולימו
 לאוי במרעין בגין האיהו כד סיסרא בעינא
 לאכסרא ויהא ההוא גברא כמסכנו נביומן דסיב
 יהוי בלא מרעין וכענתרא ויקר סביא דא כד
 אכסרת סיסרא וקיימא באלמותא והא איהו
 צדיק וטוב לו ודא ענותותא גיה דתתס האו
 למחריה ככלא

חופשא חריכא וחד אדודא דריסא דחוטמא
 דכסרא האו איהו בלא אתקשר
 שעריה קיימט שרטוטין במצחיה תלת אכפוי חריקין
 עינוי זעירין הא איהו יתמן כמה דאית
 באחרתין כל עונדויו לאו דמכלו דשמייח סלבי
 אזורייתא סלבי מאן דלעאן בה ררוס לפוס
 שעתא למשמע מלין דאוריית' ולפוס שעתא פתחין
 מניה דרגליה שמאלא תרין אכנען קיימין
 דלא

ולא מתפשטין וכדגליה דמינא מהו האי איהו
 בתעלה דבגכה ולא תב מההוא חובה לעלמין בין
 כתפוי תליין תריין שעריין דברבין בחדוי אית
 קלת שעריין תליין אומי אומאה בכל רבעא ו
 ושענה ולא לתני זמנין חרין בשתא ושעתך
 ברכש בהדיה ולא יתיר ויכלא והוא מארע עד ריש
 ניסן ומאלול עד שית יומין בשסון ולא יתיר
 ופיומין חלין יכלא מאן דישתתף בהדיה להא יומין
 חלין יומין האתון אונן ומאן דלית ליה אתון
 אחתחד בהו • ציומין חלין נפקין בשמתין
 ערטלאין ואונן מתהדרין כמלקדמין ולית לון
 זובין וציומין חלין נפקין אחתון כ"ב ושאלן בהו
 ומתעטרין בהו וברחמי ישתכחון זובין גבירמין
 אחרנין וציומין אחרנין לאו דהא משבעה ב
 בארר בטס בוצינא ואפיך אתון ועירין ונפקין
 דקיעין ונפקין לעלמא בומא דאיון נפקין כל
 איון נשמתין ערטלאין דהו זמינן לאתהדרא
 נפקין בהדיהו לאתחדן באיון אתון ונפקין
 על ירי הפרונקא בגין דכל בני עלמא בד
 אתבנין לאתציריהו בהאי עלמא כל כהדין דאתון
 מתצירין בהו על ירא דאיון תלת שותפין דקא
 גוהוב בנינא והשתא חלין דקא מתהדרן כל אונן
 אתון דקא אתציריו בהו אחרנין לא מתצירי
 בהו דהא איון פרונקין לא מצירין לן באתון
 כמה דאתציר בקדמיתא מסטרא דה' נא וחלין
 אתון חלין ומשפטין בעלמא ואתחדן בהו כל
 איון דלית ליה אתון עד ריש ירחא דסיון דהא
 כדון אתממרין לון ואתון עלאין בעיין לאתבלאה
 ומאלול אתממרין חלין עילאין עד שתא יומין
 במהשון עד דיהדרון בני נשא מחוביהו ויתכפר
 לון ומתהדרן אתון כמלקדמין ובין כר ובין כר
 איון ועירין נפקין לקיימא עלמא ולין לאתחדן
 גהו בגין דלית לון אתון כלל דהא מאלול קיימא
 תשובה ואתון סלקין לבגה גבני עלמא מתהדרן
 מחוביהו ומתהדרין לאתון וקיימין על עלמא תריין
 ירחין ומתלקין גבגב וטט מו בארע נפקין לון
 אחרנין כמה דאתמר וחלין ומתחדן גהו מקדמי
 ירחי בחלין וומין תריין ירחין אחרנין לאתממרין
 וכלהו ולין תמוו וטב ונפקין ימי הרעה בהתווייה
 ושלטין חלין על עלמא ואחרנין אתממרו ובגין
 כך באיון יומין זכאה איהו מאן לאתזוב מניה
 וכי דעמא אריבא רב בשתתא לבני רישא דה'

סחרי תורה
 בספרך דאלמא מלכא דלית בני נשא
 דאתציריוו כר שלטא עגפא דא ואתציר
 עציבין חריר דלא חרין לעלמין כר חי לעלא
 באריותא וקא לאתחדן בקב"ה ועס כל דה' חי
 אית ביה בההוא כרסן יסורין ושרשין מזכו דה' נא
 עגפא דה' דנסיק משתתא לומנין גבגב לית ואתציר
 ליה

ליה ואינון חרין רומין מתפשטין וזולין לנוקבא
 דטיכרא ותמן מהכנסין כל רומין ערטלאין דלא
 עתיל לנו פרגודה דמלכא ואינון ערטלאין כהאי
 עליון בר נפקין מהאי עלמא מטטוי לעלאל
 בההוא עלמ' ונעלין תרעה בלכפיהו בכל כעדין
 דעלמא ולא אשכחו ניהוא עד דאינון נפקין ו
 ומטטוי בעלמא וזלין איקרון בשמין שכנות
 וניומ' דשנתא בר חתקדס יומא ואינון לאן עלין
 לבו נוקבא דחד טיכרא דליהו לכר מחומות גתא
 בטורין דלבר ומשככי תמן כל יומא דשנתא
 ולגתר נפקין ומטטטין בעלמא ומודיעים בחיזו
 דליהא מלין לבני נשא . וכד נכח ענפא דא
 לההוא בר נש אינון חרין רומין אולין לההוא
 נוקבא ומתעכבין תמן עד דנפיק שנתא כיון
 דנפיק שנתא נפקין אינון נשמתין ואינון רומין
 בההוא ומתחברין כחדא וחתין אינון חרין רומין
 ומד נשמת' רבועא דההוא ברנש עב' דרבי'ן לאחור'
 דשילין על ההוא בר נש רוחא בתר רוחא וזודעי
 ליה מלין דעלמא מנייהו קשט ומנייהו לאו קשט
 מנייהו קשט מסטרא דשמתא ערטילאה דהא
 אשכחא תמן ניהא ומנייהו לאו קשט מסטרא
 דאינון רומין ולמננין אינון רוחין אודעין ליה
 מלי קשט לומן קריב ודא איהו נשמתא דלא
 אשכרת פירוקא (ס"א פרונוקא) לעלמא משכעין
 דרגא לאחורא כדון כוכב שנתאי תשיך להאי
 עלמא אינון רומין ובגינה לא דריל ההוא בר נש
 כל שראשעליה ולא אודעוע וזאה חולקיה דמאן
 דאית ליה זכו דאנהן לסייעא בכל אינון עובדין .

הוטמא עקים וההוא עקמו סטא לסט' ימיכ'
 דא איהו בר נש דרשים באת' ולמננין
 באת ר' ולא מתחברין כחדא דא איהו ברנש ממלל
 ריבון במכחיה שרטוטא חדא רברבא וארבעה
 צעירין ועינוו דיקיין ולא כ"כ ואינון מתהפכה
 לקומתא שצרוי תליין שעייעין ועיד' שלשלאה
 דרברבא הנה ליה ותליא מניה סועעא אית ליה . ו
 מהמנא איהו אללה בעובדי דא אית ליה סבימו
 דמוחה דאיהו סרים חמה אז תליא נכיסא דבעוי
 חד מכעוי ולא אפיק זרעה כדכא יואת בידא
 דשמאל' אית לכנעא וערדא קמיט ולא אחפשט
 אחר קדמאה לא נכחד עצמי אמר
 אשר עשיתי בעת דוקמתי בקדתי'

ארץ מכאן למוזגא דדבר ונוקבא איתא נשמת'
 קדישא זוגא דמלכא במטרוניתא מ"ט חתיות
 ארץ חרין תחותין אית להאיא דחקרי ארץ חפץ
 אחרת דאתציריא נשמתא דזכורא לימינ' ואחרת
 דשמתא דנוקבא לשמאלא ועל דא בעי אחרותא
 מסטרא דנוקבא הה"ד העירותי מכסון וואת
 וכדון ממזרח שמש קורא בשמי זוגא דשמתא
 כסידיא יעקב ברחל ויבא סביבס כמו חומר לין
 חילין דעלמא דנפקו מאדם קדמאה בתר הכי
 גלמי ראו עיניך כשהייתי מוטל גולם בלי צורה
 ממזרח למערב דאן עיניך הדורג' העתיד' לצאת
 ממני כי אתה הוא הקורא הדורות מראש ועל
 ספרריך כלם יכתבו זה ספר תולדו הדם לדיוקנין
 דנחאי ספרן של בניקים הוו אחתקקן כל ריקנין
 דעלמא צירופא דאתן :

ור"ח פס"ח ותמן כלם יכתבו בצוירין דקמיטין
 במשכא דאדם כבונא דדיקע השמי דתמן
 כוכבים המוציא בנוספר בנשא לכלם נשם יקראת
 לזרעה דישאל עבדי יעקב אשר בחרתיך דלכרך
 חקרון אדם דכתיב וזאתה זאתי לאן מרעיית
 אדם חתם ובגיניהון אחברי עלמא דהא ה"ד קדש
 ישראל לה' ראשית תבואתה דאינון עלאו במחשבה
 עד לא אתברי עלמ' וכלהו ועל ספרך כלם יכתבו
 ימים יוצר לכלהו יומין עילאין כמנין משכר
 וקחו לכם משכר יומין עילאין לאהרא ליומין
 תחילין ס"ה ורביע יום ומקלת יומא ככולי יומ'
 לחושבן משכר ומאן דמשיך מתמן משיך נהירו
 לסידיא לקדשא לה ולא את' בהם דא יוד משיחא
 דלא הוו ליה יומין לאתנהרא ואיהו משיך ליה ע'
 שני בר'א הנה טפחות נחת ימי מליטפחות ע'
 פחות עב הכא דפחית לון מיומיו דאדם למיחב
 לדוד דהוה טוב ורואי טוב דיליה מאדם קדמאה
 דעבד עמיה צדקה בגין דיהא מוכן דוד לעשות
 צדקה לישראל כבונא דקביל דה עני ואינון הכי
 יהיב למכבני וכלא נמשט כד'א ניהי דוד עשה
 משפט וצדקה לכל עמו ואחריו שופריה דיעקב
 אכינו מעי'ן שופריה דאדם קדמאה בגין דיעקב
 יושב אהלים וזולין תמן כבית סם ועבד ואחרים
 ויחזק למסלח לקב'ה בגין דליהו כבוד וכתיב בני
 בכורי ישראל ועבודה נכבדות הוה ודאי סטרא
 דאדם קדמאה הוה ליה ליעקב וספרא דחנוך וס'
 יצירה וס"ח והא איתערדו מוכת ע"ז דא"ל כ'

מזה פרקי ומכל אינון ספרין אולוף ליעקב
 חזינו איש חס יושב אהלים חממתא סביאה והוה
 שופריה ושרטוטין דיעקב כגויב דאגוטין דאדם
 קדמאה והא כגוונא דאדם קדמאה דאיהו קדס
 לצורה יכיר כפיו של הקב"ה יאוף יעקב דאשון
 דאשון לשלימו קדש ישראל לה' ראשית תבואתה
 דהוה ערסיה שלים מה דלית הכי באתרה דנפיק
 מניה ושמעאלונבי קטורה דאינון סיגו הכסף
 ואדם דנפק גמיה קין וזח דנפק מניה חס ויזחק
 דנפק מניה עבו סיגו דהבא אכל יעקב ערסיה
 שלימא איהו ועל דא ביה בחר ה' מכל הגמים
 דכתוב כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו וכתוב
 כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו
 (ע"כ סתרי תורה)

דעה עוד מפרשת ויתרו

יירבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר
 ד"ש ורבי אלעזר ור' אבהו הוה יתבי
 אמר רבי אלעזר חי גימא ליה לאבא לימא חד
 מנה במעשה מרכבה אמר ליה והא תנן ולא
 במרכבה ביהודי אמר ליה דעתיה דאבא דאימא
 מנה דאוליפנא מניה נפק רבי אבהו אמר ליה ר'
 שמעון לר' אבהו אנת בלמודך תתקן פתורא ואעור
 בחדך

פתח רבי אלעזר ואמר ויהי בשלשים שנה
 ברביעי בחמשה לחוד ואני בתוך הגולה
 על נהר כבי נפתחו השמים ואראה מראות להים
 האי קרא לא אתמר מאן אמרה חי יחוקאל הא
 בתיב אכתריה היה היה דנה ה' אל יחוקאל בן בוזי
 הכהו והאי קרא אכטריך למקדס בקדמיתא דהא
 ברשותא קאמ' זגבתר ויהי בשלשים שנה לא יחוקאל
 קאמר ליה וברשותא דקב"ה קאמר כל מה דקאמ'
 זגלי כל מה דגלי והאי קרא אוקמוה חכמיא אכל
 נבואה דא הוות צומא דנחת סכינתא עמהון
 ד' ישראל בגלותא ויקרא עילאה מנצח סתימא
 אסתכלותא דהוה דאקרי וזה אכיתא דמהוה
 צהרא חתנת לא אורה' וסכינתא עלא אסתלקת
 מיעל בנין ואתיהיב דשו לשבעין שנין אחרנין
 דמלכות בבל לשלוטה ארצה ביחמת אשא מלעילא
 וסחרא לין והוה שמעון קל מצריין עילאין מנו
 אשא חזיר ר"א א"ל פתח סומך דלחרון עלין

פתח ואמר ברביעי דא דוד מלכא דאיהו
 סמכא רביעאה לכרמיא עילאה כהני
 אינון חלת סמכין עילאין דאינון רוח דשליש
 והאי סמכא רביעאה איהו בחיבורא חדא עמהון
 ובנין דאיהו עמהון בלא פירודא איתמר ברביעי
 ולא אמר וברביעי בחמשה לחוד אלון דרבין
 לתתא דאינון תיקוניה דאיהו לאתחברא כד
 עלית לבלה דרבין בלאתקוניה סכינתא עילאה
 מעל בנין נייחא ונהורא וכדין לבשו שמים קדרות
 ושק השם כסותם וכדין כתיב ואני בתוך הגולה
 דהא גחת סכינתא בגלותא זארגלייא יקרא
 עילאה וזארגא איתחך וכמה דבומנא דא הא
 יקרא זארגא ליה קעבר הכי בומנא אחרא ד
 דקיימא האוה נהורא לאתחך זארגאון אשתלימו
 בנהירו דא ברא כורסייא עילאה קרי מל אנהיר
 נהירו בלכהן בקדמיתא וכד אינון נהירין מנו
 ההוא נהורא עילאה בלא נהיר ה' ד' ויהי בשלשים
 וג' ויהי מקדמאה דנא והכי תניא ויהי אר והים
 אור לא נאמר לא ויהי אור שכבר הוה אור הכא
 ויהי בשלשים שנה והוה לא נאמר אלא ויהי דהא
 כבר הוה ורוח דא דכתיב על נה' כבר על צהורא
 דכפר בוא ברביעי דא דוד מלכא כמה דאיתמר
 ואיהו קיימא בארבע סרי לאתהרא זא יהו רביעי
 ודאי בחמשה דא שלמה מלכא דאיהו אשלים
 לכורסייא דכתיב וישב שלמה על כסא ה' למלך
 ע"כ אנהיר נהירו בבלא מכאן ואילך שארי
 נהירו לאתכשייא דכתיב ואני בתוך הגולה ולא
 ואני קריבא לאתחשכא דכתיב בתוך הגולה ולא
 כתיב בגולה אלא דהוה קריב לגולה ואתחשכא
 ואילך עד לאתחך זא תכסי נהורא אמאי א תכסי
 נהורא איהו וזאמר על נה' כבר על צהורא דכפר
 הוה דאתלק השאח ואתפיש מיכ' ובנין ואתפרש
 מינה ההוא נהור' דכפר הוה דאיהו נהור' קריאה
 פתחו השמים בנין כן נפתחו ודאי דהא
 בקדמיתא אשתכח חיבורא חדא בכלל ארא
 דאתכליל יאמיא בשמאל ושמאל בימינא ואתעביד
 מינה שמים דכליל חריייהו כיון דימינא איהו
 לאחורא כמה דכתיב השיב אחור ימינו בנין ודאי
 נפתחו השמים נפתחו משהו שלימו דתנור דהוה
 בקדמיתא וזאכסי קדרותא בהסווא אחר דכתיב
 לבשו שמים קדרות דחשך מנייהו נהר כבר ההוא
 נהורא אור קדמאה דכפר הוה בניבול אשתכח
 פירודא

פירוש ור"א כי חנה לא ידענו וכוון להצדקה
 לא ידענו ולא כהיר לזכרון ישראל לא יכירנו והיא
 כפחמי השמים ומזל לא אשתכח וכהורא אחרת
ואראה מראות אלהים מה דהיו מתכסיין
 בקדמיתא בגו נהירו עלאה ולא
 התגליין השת' חמינא לון בקדרו נזומין לבר כד' א'
 הן אחרתס וגו' חמינא לון ויצעקו חונה' ואחרו
 לבנותא דהיהו חנה לבר מארעא קדישא לבר
מתתמי דילסון וזומין תרין כביין חד על דנחתי
 בגליחא לבר מתחומא דילסון וחד על דנפתחו
 השמים וטלום לא אשתכח ואינן תרין כביין הה' ד'
 צעקו חונה הא כבייה חד מלאכי טלום אינן והיו
 ומסטרס טלום יככו על ההוא טלום בגין דחסר
 כהר כבר נחמסה לחוש היא חנה ההימית
 לבנות המלך ייכין בה' ליש הא חוקמה אלב יומ'
 ד' יומא דשנעו הוא יומא דקבילו ישראל' אורית'
 על טור' דסיני ושמעו אנכי וכו' וכו' חתקיים ולאנכי
 לא אשתכח ואדכר לן ההוא יומא ונחתת שכנת'
 לבנות' לדיריה עמהון דישל' כהוא יומא איהו
 ה' לחדש יומא דחמשין תלעין הוה כר קבילו ישראל
 אורית' על טורא דסיני ונחתו כמה תרילין וכלה
מזריין על תרין כורסי יקרא עילאה וקב' יחיב
 על כורסיהו גו יקרא שמיא ושמי שמיא על טורא
 כהיורא ורפידו שמיא ושמי שמיא על טורא
 דסיני איהו אוריתחא וכדין אשתכח חנה קניה
 אחר מיומא דאתכרין שמיא וארעא דהא שמים
 אחר על תנאי אתכר' אלו ולא חתקיימו
 ב' קומי' יהו עד ההוא יומא דאתיהב אורית' לישראל'
 כיון דקבילו ישראל אורית' על טורא דסיני כדיון
 אשתכס עלמ' ואחתימו שמיא וארע' וכמה דהה'
 יומא הוה חנה קמי קב' ה' הכי בני הכא יומא
 דער נזומין ועצמו הוה לאתתר' שכנת' מתתמי'
 קדישא והיחיל ואחגלייה כנחיה דא לא אחגלייה
 אלב' ביומא דא יומא דאדכר קב' לישראל ההיא
 קיומא דטורא דסיני וקבילו אוריתחא .
דירה הוה דבר' אל יחוקל בן בוורכהון בארץ
 אשתכס על נהר כפר ותהי עליו סס ד' ה'
 עילא' כהימא גלגל יחוקל ואחיהיב ליה דיש
 אה' בקיומ' מה דגלי היה היה קיום על קי'
 דאתמסר למסה הוא שמי קדיש' עילא' ושמי דא
 איהו לאגגה על גלגל' ואלמלא היה שלם נרין

ושלימו לא תצטבון כלל בגלותא חלל אשתלק
 משמא דא' א' ואשתאר היה זבגין דאשתלק
 אכתפל תרי זמני לאגגה עלייהו ואיהו דיה חנה
 דהא בש' דא נחת שכנת' לבנות' אלב' אשתלק'
 אור א' א' ואחגלי כנחיה דא ליחוקל בארץ כשרי'
 נחסרון אות א' ד' מרוא דשמא קדישא לאחיה
 דלא הוה אלב' על נהר' ככר' על נהר דכר' הוה
 דאשתלק משמא דא' זבגין כן' ותהי עליו סס יד
 ה' בקדמיתחא דבר' ה' ולכתר יד היכלא חד ורוא חנה
 אלב' בקדמיתחא לאו דניחא דהא ליו אחריה איהו
 לאתגלגה עליו שכנתחא והאי קרא רוח קודשא
 חנה דאסחיד עליה דיחוקל דאתיהיב ליה
 רשו ודיוח כנחיה חנה כל מה דאמר עד כאן
 אשתעי קרא רוא דעובדא מכאן ולהלא' פירותה'
 דרין עילאין .

ואראה והנה רוח סערה באה מן הצפון וגו'
 מכאן שירותא לבלגה רין ולא אשתריכו
 לבלגה בר לחימי ליבא דיעני למחיה ביה
 אחר' ולא כתיב ואראה אלב' ה' עילאה א'
 אשתלק ולא הניא מה דלא אחיהיב ליה רשו
 ולא לאחר' לבלגה והוא אשתל לחחא בליבון
 מראת' דאחגליין יתיר ותמן כתיב ואראה אלב'
 הכא אף על גב דקא רמז גלין עילאין כמאן
 דאשתל כתר כותלא בגין כך אשתלק' א'
 דא' והנה רוח סערה באה מן הצפון האי איהו
 רוא דקאמרין דאתא למחזר קמי נזוככנר חיבא
 מלכוון רוח סערה דקא מסער כולא והיינו רוא
 דקא גלי קודשא ברין הוה לאלוהי דכתיב והנח
 רוח גדולה וחוק מפרק הרים ומשטר סלעים לא
 ברוא ה' ורוא אחר הרוח רעש לא ברעש ה' והיינו
 עין גדול דההוא עננא קא מרעיש ואיל דאריה
 גדול ואחר הרעש אש לא באש ה' ורוא והיינו
 אש חתלקת וכל איסין קליפין למוחא דסחרין
 דא לגו מן דא ודא לגו מן דא וההוא אש
 איהו דקא חזר בגויה הוה' גגה דכתיב
 וגגה לוי סביב האי איהו לגו מן רולא ורוא
 איהו דקא מתחיל בגוהא הכא איהו רוא
 דאריב' מלכוון דסחרין כולא רוח סערה דא
 מלכות בכל גדול דא איהו מלכות כד'
 ואש נותלתח דא איהו מלכות אהו וגגה לוי
 סביב דא איהו מלכות יון דסחר' לגו מן
 ולא' לגו' גגה דכתיב בה' סביב בגין ילגא
 בכל

ככל מלכותו ד'ינון קריבין לאורח מהימנות כוונת' אוף הכא ד'ינון קליפין לאו מאן דקריב למווחא כהאי והאי סדרא ליה טוגה ולאו ביה גנה נפקא מנו מוחא וכהיר סחור סחור ולבין ד' מלכותו מתמלפין כד שלט האי על אינון אחרנין אחרנין כל אלין ועאל ההוא דשלטא לקבלא מהאי טוגה וביה שלטא למהוי קריב .

במתוכה כעין השמל הוא אוקמוה דאינון הינון אשא ממללא ואינון ווהירא ווהירא דוהיר סלקא ונחת אשא דלהיט קאים ולא קאים דלית מאן דיכיל למקם ביה בדוכתא חדא ועיינין וחוונה לא יכלין לשלטה עליה הא איהו והא לא איהו והא בדוכתא חדא והא בדוכתא אחרת הא סלקא והא נחית ובהיו דא איתטמר מה דאחטמר וואחבניו מה דא זגבין ודא איהו רוא דאקרי השמל דכתיבה למנו מן דא אצטריך למחוי ולמנדע ולמסתכלא בצחותא דלגא ועינא איהו כבי (נראה סביר) יתיר מכולא ולואי דיכיל לקיימא ביה וכל מה דאסתכל למחוי למנדע כל דא ב באספקלריא דלא נהרא אבל באספקלריא דנהרא לא זכה נביאה למסתכלא בר כביאה מהימנא דכל מפתח דכתא בידיה . שאר נביאים כד הו מפתן להאי השמל למסתכלא לבו עיינין אצחבניו ולבא לא שכיר ונפק ביה מכל רעיוני גופא כדן חמי לבו מה דחמי בלחישו האי השמל גוון אשא מלהט' מנכא סלקא ונחתא נכין ולהיט מהאי סטרא נפקא נכיוו חר חיוו מנכ' מלהטא הוי ולא הו קאים ולא קאים וחר כבינוח דא מהאי סטרא ודא מהאי סטרא זכין לד' סטרין ממלא דא אל דא ודא ממלא אל דא וכן כלהו עד דאינון חר כדן נכין נכיונין נכיוו חר סלק ונחתא אונח וקיימא אהאי זלח אהחוי הא איהו והא לא איהו לית מאן דקיימא ביה אההדרן נכיוו בחיוו דחיון כחלקדמיון ממללא (נראה רעיונין) מתנהלין ביה ולבא לא שכיר ודא איהו רוא דהשמל לבו מן דא איהו רוא בלחישו רוא דקיימיון לבג במנחא ודא איהו דכתיב .

ובמתוכה דמות ד' חיות גנה מראיהן ומתוכה וגו' האי איהו רוא פנימאה במוחא קיימ' גו ריון עילאק בדיוקנא עילאה מנו כל אינון קליפין דסמרין למווחא כדקאמרן ומתוכה מתוכה קמאן מתוך ההוא דאקרי השמל ואי תבגא הא כתיב השמל והא כתיב דמשמנ דהשמל איהו

דבר והשמלה איהו נוקבא והכא כתיב השמל איהו כתיב ומתוכה אלא כלהו לתתא נוקבי אינון וכל מאן דשליט דא על דא האי דאיהו לתתא איקרי נוקבא וכל אינון דלעילא דוכרין אינון ודא לבו מן דא דמות ד' חיות דמות דמאן דמות דאינון חיון עילאין דהא מאלין אהחיון אינון בגחיון דלגא אהחיון הכא איקרי דמות ואיקרי כלס דכתיב בכלמנו כדמותנו וכתיב בכלס אלהים עשה אותו בגין דהכא רוא עילאה איהו דבר ההוא נהר דנפיק מעדן פרחין מניה כל אינון נשמתין דאינון אינא דקצ'ה ונטלא לון מאן דנטלא בשעת דנפקא מקמי קצ'ה כלהו כל חד עאל בדיוקנא לאצטריחא פההוא אחר דאיקרי דמות ואינון ד' חיוון וחמן מצטיירי כל חד ואינון דיוקני ומצטיירי בדיוקניהן ומתמן נפקי כל אינון דיוקני ומצטיירי בדיוקניהן כל חד בדיוקניה כמאן דאציל ברפוס לאיצטריחא דמות דא אפיק דמו' זלס אפיק כלס ד' חיו' דנפקי מחילא דחיו' דאיהו דבר ונבני דאינון נוקבי איקרון חיות ד' דאינון בר' סטרין דעלמא ובהו כלילין כל אינון חילין ומסריין דמות' ברוא דלעילא ברוא דלתת' נטלי דיוקני' לעיל' נטלי דיוקנין לתת' ואינון דיוק' ממש דכל סטרין ואפיקו דיוקנין וכל סטרין דלעילא ותתא כיון דאמר דמות לבתר כתיב וזה מראיהן דאחית קמיה ואחוי מלה דלא ריע כמד' א וזה מעשה המעירה וזה אשר תעשה וגו' אוף הכא וזה מראיהן ואי כל אינון נביאים בר משה מהימנא כלה מערבני דעתייהו לבו השמל והכא (נראה והיאך) יכיל למקם על דא לא בנין רוח ננוחה הוה קאמר מלין ובגין דחיוו דשראל איחבלי כל חוון דלבר כלהו ומתערבני ובלא פערבוביא וחיוו פנימאה איהו חיוו בלחישו כמאן דאמר ואחר האש קול דממה דקה ודא איהו רוא דדיוקנא דכליל כל דיוקנין בחיוו דלעילא קיל עילאה בלחישו דלעילא דמניה נפקי כל דיוקנין קול לתתא כהוא' קול עילאה דנקיט בגויה כל דיוקנין ובגין דלא איהו בלחישו כד כביאה מטי לבביה נהיר ביה עיינין וטהרין רעיונין וזה ית' מראיהן דהא לית לון חיוו לא מנו רוא דאספקלרי' דנהרא לעילא איהו חיוו דילחון וחיוו דכלא וכלא סחרין כהוא' נהורא .

השמל אינון ארבע נביצין דלחטין ונכסס ועאלין דא ברא ואחבער מינייהו דג גזכא ואיקרי השמל אוף הכא אלין ד' חיות

עלין דא ברא בנין דאיתין לר' סטריין הו' דלסטור
 מורח אכתליל בסטר מערב וההוא דלסטור מערב
 אכתליל בסטר מורח וההוא דלסטור צפון אכתליל
 בסטר דרום וההוא דלסטור דרום אכתליל בסטר
 צפון וכיון דל' חכ' ילו כולמו דא ברא אכתעביד
 מנייהו חד גופא ואיהו רוא דאקרי אדם ואע"ג
 דכל אפיין משתיין בסטרייהו ומגו אפיין דאיתון
 רוא פנימאה לבני נקודה דקיימא עלייהו נפקי
 כמה משירין לוינייהו אדם דבר זנוקא את דאיהו
 רוא וכד איהו את ר' רוא דאדם בשלימו ואת דא
 שלטא בנקודה דא איהו ד' על ר' חיון וכרוא דא
 דאיהו רוא פנימא דכלא כל איתון משירין אחרין
 וכל איתון חלין אקרון בשמא דא וכתבי אפסי
 שחאן ואע"ג דאוקמוה אבל רוא דא בנין דנפקי
 מגו רוא דמוחא פנימאה בכללא דכלא שחאן רוא
 דמוחא שור כר אריה אדם כלל לן אכליל עלייהו
 א' דא זמנר מוחא כלל כחד ברא פנימאה איתון
 דא שחאן ועל דא אקרון אפסי שחאן זכד לפום
 שעתא מסתכלין כתיב וזמות פניהם פני אדם
 זלנתי מתפרשן דיוקטין כל חד וחד לסטריה וכד
 אכתעביין כלמו דלא מסתכלן לעילא לגו רוא
 דעלייהו לא אחזוי דיוקנא כלל בר דיוקנא דאדם
 דא איהו דיוקנ' דכליל כל דיוקין וכלוה סתימין
 קמי האי דיוקנא בנין כך כל דיוקין דעלמא כד
 יא' אכתכלן לדיוקנ' דאדם כלוה דחלין וואצין מקמי
 האי דיוקנא דיוקנא עילא דנפק מגו רוא עילא'
 בני איתון ראימין איהו רוא דאדם וכלא כליל ביה
 אדם כללא דכלא מרוא דקנא השמים עד קנא
 השמים ואיהו אכתעביתא וכתא עילא כלל בכלל'
 חדא ס' סתימא לעילא דכליל כלל לתתא ר' לתתא
 דכליל כמה רתיבין ומשירין כחדא א' דא
 דכלא באמצעות דנטיל לכל סטריין בנין כך אדם
 רוא דכלא מסטרא חד לסטרא חד בר רוא עילא'
 דקיימא במצטנא ורעו עד דסלקא לחין סוף
 דרגליהם דגל ישרא וגו' דא איהו רוא דנתי
 דקאמר דיון דגופא אהדר ונחית
 לתתא ורגלין וטלפין אפיין מטו עד ניצוץ דחשמל
 האי איהו חשמל דלכר בנין דמהאי חשמל נפקין
 אחרין דאקרון על שמא דא וכלוה נפקי בשעתא
 דחיות מכווני רגלייהו ומטו לא ינון ניצוץ דחשמל
 כיון מנהמטי אימ' ניצוץין סלקי ונחתי ונפקי כל
 איתון דאקרון על שמא דא חשמל דא אקרי סמור

סמור נצוץין דיליה נחתין לתתא עד ההוא א' א' א'
 דאקרי קרקע ועירא ותמן בזהוהו קרקע דהטור
 כל זני אפיין דברוהא ומרגלון נציץין וואצין
 דנרקת וכד נציץ ולהיט נהירו דחשמל וסלקי
 ונחית ומתכספן איתון ד' סטריין דא עם דא מיד
 ההוא קרקע ועירא ורהטי אפיין ומרגלון סלקי
 עד דמטו לגבי תרעא דדרו ותמן אונרין סתימין
 ופתיחאן ארבע מאה ושבעין כחושן קרקע
 וגלי כור ממונה בהו - בומחא דהא חשמל אנהדר
 נציץין לארבע סטריין קל חר נפיק מלעיל ואיתער
 מיין גרפיין דר אקיסו דא עם דא איתון גרפיין
 דאשמיטו קלא כהר' ואשמע את קול בכשיתם
 כקול מים רבים וכדיון האי קלא כלילא בר' קלן
 כד נפק פגע באיתון נציץין ואתפלוג לר' קלן
 חר חולא לגבי כור ואתער בההוא קלא אדרו
 דחשמל ואתעביד מניה דבור חר זכהוהו דבור
 איתער דיבורא אחרא סתימו נתימו וכד מטו
 האי לגבי כור כדיון אכתללין ליה מאתן וארבע
 סרי ריזן עילאין דאכתל' אן קלא תניינא חולא
 לעילא רב מנינא על חמסרי חלף רמחא משירין
 מאשמין גו קרקע אחרא דאיהו צנהירו דכל גוויין
 האי אקרי קרקע דארבונא נהיר בכל זני נהירין
 דנפקי מהאי חשמל ותמן בזהוהו קרקע שקיען
 תריסר חלף רבוא מרגלן דאיתון שקיען בזהוהו
 קרקע זמטו לגבי תרעא דמזיה ותמן צית חלף
 חלפיין תרעין פתיחן ועב' רב ממחא כו וההוא
 קלא כד איתער מל' עילא בטס נהירו דהאי חשמל
 ציה ואתעביד מניה דבור זכהוהו דבור אהר
 דבור אחרא סתימא וכד מטי האי לעילא ממחא
 כדיון אכתללין תלת מאה ושתיין וחמס דיון עילאין
 דאיתון שקיעים בגופא חותם אמת כדיון
 באיתמ' צרימ'ו ברית בויב סלקי שירין ותעביד
 למארי כלל זכהוהו דרשי' בשם המפורש בארבע
 חתירין איתון מתקקן נפקא מההוא רב סגנין על
 כל שאר משירין -

דסדר לפון

איקרי זכהוהו נהירו חפייא על
 איתון ב' קרקעי מקרקע זעד
 קרקע דנא רואו דא וספון בנין דמהקרקע זעד
 הקרקע סנדלפון אקרי הכי בנין דתמן עילאין כד
 דיו פני עילאין ואנעילו ביה בהאי סנדל' דאיהו
 אעיל צבויה כל יסודא ושרא רביפא - דא רב
 ממחא משמשא לאיתון סניס לגו בהאי חקיקין
 דיון

מלהטא ושלחוב טרא אלן תרין לא מתישאן
 כחדא ומגו מרגלא ללא אתגלייא כלל נפק רוחא
 דבוסמא כלילא מתרין עטר בוסמין עילאין ומגו
 הוא כליקו דאינון תרין ללא מתישאן כחדא
 אחיד נהו ההוא רוחא ומתישאן בדוכתייהו וכדין
 אנטבע ההוא רוחא מגו ההוא נהירו דלור גנין
 ונהירו דאשא מלהטא ומתישאן וקיימא ביה כדון
 אנטעירו ביה צורא דפני ארס דכליל כל דיוקנין
 והאי איהו גוון דכליל כל גוונין אנפין דכליל כל
 אנפין וכד אינון מתתקן ביקת יאות לבו כרסיא
 כלהו בדיוקנא חדא דארס ורוא דא כד מתכלין
 לסטר מורח כלהו אינון בדיוקנא חדא דארס גנין
 דמתחן איהו תקיפו דרוח דארס וכד מתכלין
 לסטר דרוס כל אנפין אינון בדיוקנא חדא דיוקנא
 דארסיה דהמן איהו הילא וחוקנא דכלא וכד
 מתכלין לסטר כפון כל אינון אנפין בדיוקנא
 חדא די קא דאר דתמן איהו נגומו דייקא תשיפא
 וכד מתכלן לסטר מערב כל אנפין אינון בדיוקנא
 חדא בדיוקנא דאר גנין דתמן נאר יעיר קט על
 גוליו ירחף והרח דארס לאתדבקא תדיר בשמים
 דתמן איהו הובנתיה לאסתלקא ולאתדבקא וכגין
 כך איהו לכטר מערב וכגין דכל אנפין משחנין
 כפוס ההוא אחר דההוא סטרא דמסתכלאן ביה
 כתיב בכלהו בכל דיוקנא ודיוקנא לארבעתס פני
 ארס פני ארסיה פני שור פני נאר לארבעתס האי
 כד מתתקן בכרסיית כמה דכרסיא פני למיול
 הכי אנפין אתחויין דיוקנייהו כפוס ההוא סטרא
 דארסיה תתיב אל אשר יהיה שמה הרוח ללכת
 ולכו וכד לא אלנין ולא מתתקנין גדי כרסייא
 כדון כל חד וחד אתפרש בדיוקניה דאחוי ליה
 ועס כל דא כל חד וחד אתדבק בדיוקנא דחבריה
 וכלהו אתחויין דיוקנייהו מתדבקן דא כדא ודא
 כליל כדא כל חד כליל בחבריה וחבריה ביה סטר
 חד אומר קדוש וסטרא חד אומר קדוש וסטרא
 חד אומר קדוש וסטרא ארבת אומר ה כאלות מלא
 כל הארץ כבודו וידי ארס מתחת כנפיהס האי
 לקבלא מארסיהון דתיובתא נבדייהו דהא וימינא
 דקגיה פרישא על אמון דתמיגין לגביה מתחת
 כנפיהס המחי גנין כניעו דהא מריהון דתיובת
 כניעו אנטריד ללא למרע בהו אחרת כמדא
 כסוי הטאה רוא דא לא סלקין ודייהו לעילא
 כמה די בני נשא דדייהו סלקין לעילא מלא
 רשיקת

רין דאתון רשימין גליפין בלטיין בההוא נהירו
 דתשיחא על אינון קרקעי כד האי קסיר כ
 כתרין למאריה אינון אתון סלקין בההוא נהירו
 ומתעייין בלטיין והרחא הוא נהורא חפויא
 באתריה ואתון סלקין באינון כתרין כדא דמא
 קרישא

ורגליהם

רגל ישרה מתחבראן כחדא דאינון
 כחדא כהך למהך באורח מישר
 ברגשת חכרותא בנימיר כחדא ורגליה בנימיר
 ועל דא נהירו נביאה ברגין יויצאן וכלהו דרבי
 איקרון רבלי החיות ארע מנייהו ולהו בחיור
 רבלין רבלין בגופא בסדרא דתא מסדרא ואיהו
 כלא בשיעורא וכף רגליה ככף רגל עבל בחבורא
 דהא סטרא ולית לון אנבען לתתא גנין דאנטען
 לתתא אחויין חילין אחרנין בדיוקנא אחרת ועל
 דא כד נש אחוי באנטען חילין אחרנין לעילא
 בדין וחילין אחרנין לתתא ברבלין ואלין לא
 לא רשימין בגוייהו חילין אחרנין דסטרא אחרת
 ועל דא איקרון רגל ישרה דסתים לסטרא דא
 ואינון כף אחת ואנפין דלת מתפרשין בכרישו
 דאנטען בחילין אחרנין דסטרא אחרת אית בהו
 רשימו חד למיב דוכתא לסטר אחרת ואחחויין
 לתתא ככף רגל עבל אכל לא כף לאסטאה אנפין
 דאינון רגל עבל ישרה איהו דלת אסטי לעלמין
 בהגא רבשא נפק נאיא ושלחובא דא לסטרא דא
 לשמאלא ואינון נאיא ושלחובא מתחברן כחדא
 ונאיין לכל עיבר ואחעביד מניה חילין ומאריין
 וכלהו איקרון רבלי החיות גנין דנפקי אינון
 רבלין וכלהו אלנין ושטון בשליחותא דעלמא
 לאחלבשא בגופא לתתא ואיתחון כאינון אחרנין
 דיתחון ועברי שליחותא בעלמא ומהדרין ברמא
 וכפיהו ומקישו שמה דמאריהון

ודמות פניהס פני ארס דמות ההוא דיוקנא
 לעילא לאנטעיר כצירא גניוז פנים
 קליטין בקולפין דיקין דמות אנפין רגו צירא
 דיוקנא דארס דנאיין כצירא דההוא נאיא מלהטא
 לבו דחשמל פנימאה דטמיר ובניו הוי ולא הוי
 אור כנין אשא להיט מלהטא כשלחוב הנורא רוחא
 מנכשא אחר בגונוי קולפא כסטרא גו כלילא
 חדא אחר לעיל אחיד לתתא גונוי אחיד לכמה
 סטרין גוון אור גנין אחיד נהיר וכנין כצירא
 נהאי אור אחיד ומפיש ואנפין לגבי נהירו דאשא

דישייהו והרי לאו הכי דהא מתחיל בדפייהו לא
 נפקי לגר דהא בדפייהו ואנפייהו פרידן אינון
 לעילא כמה דאמר ופניהם וכנפיהם פרודות
 מלמעלה דאחפרשן כד לא מתתקנן בו כורסייהו
 כדקא חמרן ואלין ירין לא אתחזין כלל לאעלא
 סטרא מגו דאתגליין ועל דא מתחת כנפיהם
 כתיב . וכד אלן נטלין בדפייהו מתכרזן במדא
 למאוי בארז מירא נטל' דא עס דא כחודא בעשתא
 ארזא צומא . חודא וכלהו כחודא כלקין לכרסייהו
 לעילא . . ואינון דלא ירעו לאן אתר ולא חמאן
 ולא מסתכלין מהו' זיעא נהר דיטור נגיד וכפיק
 דההוא זיעא כנטילו דנטלי איהו טפין מנטפין
 מד'בוני אשין אשא חוורה מנטפא אשא סומקא
 אשא ירוקא אשא סומקא מנטפא אשא אוכמא
 אשא ירוקא אשא ירוקא מנטפ' אשא סומק' אשא
 יעורא אשא אוכמא ההוא אשא סומקא חוורה
 אשא יעורא אשא חוורה קדמא' וההיא אשא
 אוכמא לאו איהו ההיא אשא יקדמאה אוכמא וכן
 כל בוויין לאו אלין י'אלין קדמאה ותנייבא
 דתליתאה וכן פלהו בעשתא דנפלין אלין אשין
 דאתכלילן לאחפרידן בחודא סלקין שלהובין מלהטן
 ובעשי דא' בדא . ומההוא בעישו דנטשי כחודא
 דאעצירו כל אינון מלאכי חבלה דטרדי חייבא
 בגיהנם מ'אינון שלהובין דאעצירי גיהנם לחתא
 דאינון שליחן דחבלה אחמנן באינון שלהובין
 לאוקדא חייבא . הימן דרוז דילהוין תמן דכתיב
 ומהאש יצאו והאש תאכלם כד נטלין כלהו נטלין
 לקבל אצפוי דההוא דאתמנא לההוא כטא' כד
 דרוחא איתער' למיהף לסטרא דמזרח כטיש ההוא
 דרוחא לבני אצפין דההוא דקדימא לההוא סטרא
 ואיהו נטיל בקדמיתא וכלהו עמיה כחודא דכתיב
 ואיש אל עבר פניו ילכו אל אשר יהיה שמה הרוח
 ללכת ילכו . האי רוח איהו רוח ממללא רוח
 דכליל כל רוחין בגויה רוח טמיר וגניו בגווייהו
 רוח דא איהו רוח דכליל כרוז דתלתא לקבל הל'ת
 קדושין דאתקדש בהון כחודא ואינון קדוש קדוש
 יקדש לקבל תלת דוח'תלת זמנין דכתיב הכא אל
 ואשר יהיה שמה הרוח ללכת ילכו הא חד . שמה
 ידרוח ללכת תרי . כי ר'ח ההיה תלת בגין דרוח
 דא כליל מתלת רוחין ר'ח דחיות קדש עילאין
 דאינון ר'ח דתלת קדושאן דמתא מההוא קדש
 עילא' רוח מתימא דכל קדושאן מניה תליין :

דמות החיות מראהן כגהלי אש צוערות וברו
 ודמות דיוקנא דמתלבשן כד מנייהו
 דאתלבש כגויה ואיהו לא חו' אלא דיוקנא כח
 שמש דגהלי דטרא גהלי אש אינון דאיקרון
 מראהן חיוו דחיוו דכח אסתכלן למחוי מניו
 דמראה דחיוו כל בוויין הכי שרפי אינון כמראה
 לאחזאה בהון דיוקנין דחיוו בגין דכולא אתלבש
 דא בדא דא מראה דא כלל דמות החיות לא
 אמר דיוקנא דילהון ולא אכטריד דהא בקדמית'
 קאמר כל דיוקנין דילהון דאינון מראות דילהון .
 כגהלי אש מאן גהלי אש אלן שרפס מראהן
 אינון אופנים . דבהון אתלבשן לאחזאה דיוקנין
 וחיוו דלהון כג'ו' דילהון באינון דאקרון לפידים
 ומאן אינון השמלין תחאי דשפי מההוא השמל
 תתאה רוז דא ברזא עינאה לעילא כההוא השמל
 פנימאה בגין דכלא בוונא חודא מתא ועילא עד
 הכא רוז דהשמל כבוויין דא אחמון אלא בחיוו
 חיוו לבו מן חיוו חיוו דא לבו מן דא כמה דכתיב
 ממראה נתינו ולמעלה וממראה נתינו ולמטה
 היא מתהלכת בין החיות דא'ייהבת בין תרגן
 סטרין דאתהקקת תמן . בעליפא דדיוקנאה דכתיב
 שימני כחותם . גל בגך ובג'אמנו דהאי אכן טובא
 מרבליהא אולא בין תריין סטרין אית לה כהרין
 לאכסר ולסלקא כהר'א עכ כל שאר אבנין מנצנץ .
 וטובה לאש הלי טובה איהו מסטרא דימינא
 ולאכליל בשמאלא ושמאלא דימינא ואשא מלהטא
 מנצנץ מההוא טובה כהיר ההוא . אכנא ואחיהיב
 צה חיוו לאסתכלא בשופרהא . והאי טובה איהו
 כניצן כניצן כאשא ועהיר סמקא דילהו ומגן
 (כר' כומקא דא) בעשתא דעאל וקייב גו ההוא
 אכנא איהו שפירא בחיוו כתרין גוינין דתחזיהו
 האי אכנא דאכטב בגין דאיהו גו'אחוקן בקדמית'
 כיון דאתתקנת לקבל כהורא דתער נהירו . מנטפ'
 דימינא דא'תהרת כחורו כיון דאחיהרת כחורו
 כאכנא דדולחא עד כען . לית ליה חיוו בשפירו
 לאסתכלא עד דאתא סטרא דשמאלא דהו' טובה
 דטומקא ועאל בגויה ההוא סומקא כההוא טובה
 כדיון איהו שפירא בחיוו שפירא כריוו לאסתכל'
 איהו הב'א יקיר בשלימו כבוויין כאיתתא שכיר'
 כחיוו חורו וכומק וכרין אחון מנצנץ כגוה וכפיק
 כגוה הו'א כניצו כק מברקת כהיר כפוס שעתא
 חוה' ואמק קומק וחוור רוח קדישא לאכטב

דנפקא מניה ובהואו שלהואו חקיקן איתון דאס
המפורש נתיבין מלהטין מנה ההוא שלהואו וכלהו
כד מסתכלאן בנהירו דאתון מחקקן גליפן כלהו
זאצין ודחלין ונטלין לגבי ההוא נתיב דאתון
ומגו של-ובא דא נהרין אופנים אחרין דנטלין
ברתיכין אחרין לתתא גו. אינון היכלין דאינון
מאנן דא ברא כד'א כאשר יה ה האופן בתוך
האופן כליל דא ברא ועאל דא ברא רישן ברישן
חלין מאלין ואפנין פרישן בסטרויהו וכלהו נטלין
לגבי אפנין בגו נהירו דמסתכלאן לגבי אינון
אפנין כד מסתכלאן למהך חמאן ההוא נהירו
נהירי לשהואו אחר נהירי חלין ונטלין כלהו
ואתון דשמא קדיש' מחקקא נהיר על כלא ואיהו
נטיל כלהו גו ההוא רוח' עלאה דנטיל כל משריין
ומטטרוין רב ממאן קאים בקיומא דההוא שמה
קדישא ונטיל לכל משריין בראו דיליה לר' פניר
כד דיוקנין גו ד'סטרוין דעלמא ואיהו כליל שמה
דאקרי שרי וכלהו קראן שמה דא גבי שמה עלאה
קדישא בידא דמטטרוין איתמטרו חריסר מפתחן
עילאין בראו השמא קדישא וד' מפתחן מינייהו
ואינון ד'רוי נהרין דמתפרסן .
מפתחא חדא אקרי אור נציץ עמייר ובניו
וכהיר ליה בוויי וההוא נציץ לא
קיימא לאסתכלא ולא איתמוי גוון אלא נציץ
בניו לעייבין ואבניו ולא איתידע . מפתחא
תבייכא אור נהירו חדו לאסתכלא לומנין איהו .
חור לומנין ירוק לומנין לא דא ולא דא :
מפתחא תליתאה איקרי אור זוהר דוהיר ומהיר
איהו זוהר נהיר לכל שאר נהרין האי מוקמא
בכל גווינן האי אור איהו מההוא זוהר דההוא
רקיע דעל גבי חוץ דכתיב כוזהר' הרקיע כליל
גו עשר שצילין דנפקין מאינון ל'ב שצילין בגיוון
. מפתחא רביעאה איקרי אור דסוכלתנו דיהב
סוכלתנו בלבא למנדע ולאסתכלא זלקיימא ער
דיון עילאין והאי אור חדוי לבא יהיב נהירו
דכמתא וסוכלתנו למינדע ולאסתכלא חלין
אינון ד'מפתחן עלאין דכל שאר מפתחן כלילן
בהנזכלהו איתמטרו בידא דהאי רב ממאן מטטרוין
מאליר רב כלהו גו ריון דמאריה בגילופין דריון
דשמה קדישא מפרש .

שאר חכנין מההוא חכנ' טבא דאקרי בריקא בנין
דאכטבע מההוא נהירו דברק איקרי על שמה
בריק בנין דהאי חכנא טבא מרבליתא עילאה
איכטבע מריסר גווינן מנהרין גו אינון תרין
ומגו נציץ דנציץ ואפיק אכטבען תריסר חכנין
דילה ואינון חלת סודין וכפוס דאכטבעו מינה
הכי חקרון על ההוא שמה ממש .
והחיות רחוא וטוב נהירין גביון בליין וסתריין
קיימיין ולא קיימיין נהרין ולא נהרין
אזנין נהרין כהאי גוון ולפוס שעתא שמה גוון
אחרא השתא שמה לא ולפוס שעתא שמה אחרא
לית מאן דיכול לקיימא בליין נהרין יהו' נהירו
ולאסתכלא בשמה דא דכליל כל נהרין שלימו ולפוס
שעת' כחית ואסתדר נהירו . בגוון אחרא ואסתכל
בשמה אחרא אליהו'ס . ולפוס שעתא ח' א' ולפוס
שעתא כבאות ולפוס שעתא שרי והכי בכל אינון
שמהן דאיקרי בהו קב'ה . בגין דאית אחר בניו
דנפקי מינייהו וכפוס דאיהו נביע מגו מביעא
בניו דאתגביו ציה הכי איתמוי כל חד ולית מאן
דיקום בהו ורוא דא מנא דמיא לשמא בכותלא
זכמה דאינון רחוא וטוב איף הכי בלבא ודעת בר
נציץ מימיני דמסתכלו מבג אינון דלתתא דאינון
ברוא דאסתפקלרייא דלא נהרא ומגו חלין הוו
מסתכלין ככתר כותלא . עד הכא דמות מאינון
דיון לעילא והשתא לתתא :
כתיב וארא החיות והנה אופן ח' צאצא וגו'
וארא החיות דא איהו אסתכלתא
דאסתפקלרייא דלא נהרא ומגו דחמא חלין אסתכל
צמה דגניו וסתים והנה אופן אחד בצארן דא
מטטרוין דאיהו עילאה מיניהו ת'ק שדן מטטרוין
מיטטרוין זכול עבר וכול' (כ'א עבדיאל וזבילאל)
הא חמש וכפוס שלימו' דמארי הכי אסביאו שמו
לד'סטרוי כד' סטרוין דעלמא קשיר קשרין (נר'
כתריין) למאריה שליט בריון דארבע אלף וחמש
מאה נהרי אפרסמוא דנבדין וכפקין מבג תליסר
אחרנין בגיוון וארבעה אלף ות'ק דבוא היכלין
דאינון טמירין בגו אינון נהרין קיימי קמיה
ואיהו ממאן עליהו כל זמנא דעאל וכפיק אלף
ות'ק רקיעין ואצן קמיה תריסר אלפי דבוא
מימיניה ותריסר אלפי דבוא משמאליה תריסר
אלפי דבוא ותריסר אלפי דבוא מאחוריה
כל הני משריין נהרין מגו שלהואו חדא אנכסא

צד
ארבעת רבעיהם בלכתם ילכו וגו' על
ארבעת דאינון ד' מתחתייהו ואינון
ע : א
דתמותיהו

לתמותיהו חיקרון רבניהם כד' רביע תחות
 עושיה ועל אינון דרביעין תחותיהו כד אינון
 בעאן למיול חלנין דכל חד חית ליה ד' בגבלי
 חופנים רביעין תחותיהו ועל אינון רבניהן
 בלכתם ילכו והיינו דכתיב ובלכת החיות ילכו
 האופנים אלם ובהנשא החיות ינשאו האופני ואי
 אופנים רבניהם החיות איצטריך למימר ובלכת
 האופני' לא כאן החיות נטלין למטלין לון כגוונא
 דא איון נטיל למאן דנטיל ליה כרסייה קרישא
 נטיל לחיות ואי הוה נטיל לון זיעא החיות ממה
 לתעביד אלא זיעא דילאון באסתכלותא למינדע
 ולאסתכלא ולאדבקא כמה דטמיר ובגין ולא יכלין
 למיקס ביה ועל דא חיהו זיעא דילאון חל כל
 אינון המתדבקא בקדושא עילאה אינון נטלין
 לאינון דנטלין לון ורוח דא על חרבעת רבניהם
 בלכתם ילכו .

וגכיהם וגוצה להם וגביהם רוא דגוונין דבופ'
 התנהיר ומלקא בשיעורא דלתתא
 ואסתחרא בארבע גוונין נצירין גוון נהיר נהירו
 ברוא דחשאב לעילא כד נהיר ואתבגין גו גוונוי
 גוון נציר בנצצין בנצציר גוון וחיר בוה' דרקיו
 דרקיעא דקיימ' עלייהו גוון מרקמא מכל גוונין
 ואתכליל בכלהו דא חיהו גופא מציירא צניורא
 לאסתכלא ככללא חיא .

גובה להם מסטרא דלעילא ויראה להם
 מסטרא דלתתא גובה להם גוצה שמים
 יראה להם דחילו דדחיל ומבעית וארעא כולא
 דחילו דסטרא דלא לקרבא לקודשא ואיהו דסטרא
 לון מסטרא דלתתא . גוצה להם בסליקו דחיו
 דביוני שמים בגין דגווני שמים ההוא רוח דכתיב
 גוצה שמים ומאן חיהו (גראה ההוא) דנטיל כל
 גוונין מימינא ומשמאל' וכד נטיל לון לגביה איקרי
 גוצה שמים ויראה להם בחיו דקפוח יראה לתתא
 בסטרא דאינון גוונין להטין ומתפנין חיו דאח
 דא דיק באשא דיק לעיל' כחווהא והאי חיהו
 דקא מבעית לכלא ובגין כך גוצה להם מלעילא
 ויראה להם מתתא וגבותם מליחות עינים' ל
 לאסתכלא בכל סטרין ואע"ג דחית מארי דעינים
 בחיו לאסתכלא אחרנין לתתא חלא חלין באינון
 עיינין לאסתכלא חלין באינון בסטרט לקמיהו
 ובאחירא דעיינין סטרין לכל סטרין ובג"כ חמאן
 סא' הכא בסטרא (גראה דא) ובסטרא דא חמאן

מה דהוי זמא דומין למהוי מסטרא ואמר' והיינו
 דכתיב סביב וחמאן מימינא חמאן משמאל' חמאן
 מימינא בכל ארח זכו וקאסו חמאן משמאל' בכל
 ארח דלא קאסו ולא קיימא בזכו ועל דא מסתכלן
 בכל סטרין וכדא חית לון שולטנו וסוכלתנו על
 כולא לאסתכלא בכל הני סטרין מה דלא מסתכלן
 הכי כל אינון אחריון ועס כל דא לא יכלין ל
 לאסתכלא לעילא ולא אחיהויו לון רש' לאסתכל'
 וכד בעאן לאסתכל' כלהו מרתחי בדחילו נאיתתא
 בויע וכלהו קראן בדחיל סבי' בקל רב ברוך כבוד
 ה' ממקומו . ובניהם ולא כתיב מהו כמה דכתיב
 לכתר ובנותם מליחות עינים אלא גופא דסטרא
 דמסתכלא לבו לבדי נקודה סתימא מההוא סטרא
 חית לון גובה וכלהו מסתכלין לבו כד' וכל
 אחוריהם ניתא אחרהם כד אחקריב לגבי רוח
 דקיימא ער דסליק ברוא עילאה לעילא ועכ"ד
 לא זכה כיצק דיעקב דיעקב איקרי חיש חש מהו חיש
 חס רוא דא כמה דחיתמר חיש האלהים מארד
 דחיתא משה איקרי חיש האלהים יעקב איקרי
 חיש חס וכלא רוא חדא חוף הכי וגבותם ההוא
 דקיימא לבו כלהו מלין עיינין' ולאסתכלא לבד
 אע"ג דלא מסתכלא לבו גוצה להם וגבותם מלחות
 עינים .

וברכת החיות ולכו האופנים ובהנשא החיות
 ינשאו האופנים וכלהו כפוס החיות
 רוחא דחוייל ושלע עלייהו . על אשר יהיה שם
 הרוח לכת כתיב אל אשר וכתיב על אשר לא רוח
 דא רוח דנפיק מבן רוחא סתימאה ודא חיהו רוח
 קדישא כד נפיק מבן ההוא טמירו דבורסייה
 ובטיס בטהוה דשרי עלוי כדון כלהו נטלין כחדא
 לבניה והיינו על אשר לא אשר דבטיס קמיה ההוא
 רוחא ולא שארי אלא דנטיל לגביה ונטיל כלהו
 כחדא לבני ההוא סטרא על אשר יהיה שם הרוח
 ללכת על ההוא אחר טמיר ובגין וההוא רוחא
 עילאה שריא עלוי כלהו מסתכלן לגביה לאתוספ'
 זיוא ומההוא זיוא אתוספ' זיוא אינון קרני חרדות
 ואינון זיוא דלחיש ונצין לפוס אסתכלותא דיקרא
 דההוא רוח אחרא דנשיק פתחי רוח קדמא' דחיהו
 טמיר ובגין ובגין יקרא דא חיהו ברוא דשמא
 קדיש' כליל ביה שם אהי' שמה רב ושלטא מהאי
 שמה זאעין ודחלין ונטלין באינותא בויע ודא חיהו
 שמה דשליט על רתיבא דא דרשימ' דתלת ספסן
 דכלילן

ודלילן ביה ברוח דא אית שבעין שמהן מפורשין
 שלטין על כל רזין ובגיוון עילאין די כל חילין
 ומפריין ועאל מנייהו ונטלי נגזימיהו ברוח דא
 כלילן כ"ב לתוון וכלהו שגילין . רוחא אחרא
 דנפיק מהאי רוחא קדמאה איהו דמחמן רוח
 דמסימנטא בכל סטריין ודא איהו ברוח דשמה
 קדישא דכליל ורשים עליה שמה דזיקרי יהוה
 דנפיק ואתרשים מגו שם אהיה וף על גב דכלא
 ברוח חדא אכל שם יהוה בנין אב דאתכני משמה
 עמירא אהיה ודא איהו רוח דנפיק מרוחא
 קדמאה : רוחא אחרא תתאה דנפיק מגו רוחא
 דא דא איהו ברוח דשמה קדיש כליל ביה שם אדכ"ר
 שמה דא שליט עג חיות ואופני' לתתא ובכי איהו
 רוח עילאה ותתאה . עילאה שם אהיה שליט על
 חיוון חיוון עילאין ברוח דשמה קדישא דקאמרין
 תתאה שם ארני שליט על חילין חיוון תתאין
 לתתא וחיוון אופני' וחיות עילאין אופני' עילאין
 חיות תתאין ואופנים תתאין . חיות עילאין
 דקאמרין אופנים עילאין חיוון רוח דתיב סוקין
 עמודי שם ואופנים עילאין ברוח דתתא כמה
 דחיות ברוח דלתתא : חיות עילאין ד' אופנים ד'
 כד מתחברא חד באינו רוח דחיות כרין חיוון
 ואופנים בחבורא דהווא חד חיוון ד'וכן כגוונא
 דא לתתא כללו ברוח דא' חיות ד' אופנים ד'
 ואתפרשן לתתא ברוח דא והכח בכלהו מתפרשן
 רזין עילא ותתא ועלן דא חיקרי מרכבה . ואב"ג
 דלא חמא יחזקאל לא מגו רוח דלתתא ואחבי
 ברוח עילאה על אשר יהיה שם הרוח ללכת ילכו
 רוח אהיה כללא דכלא שליט על חיות עילאין
 שתימין ובנ"ב על אשר יהיה שם הרוח ללכת רוח
 הויה בנין אב כי רוח החיה רוח אדכ"ר למיני
 שתימין רזין גו שתימין דרתיכא דא למיני כלא
 כחדא ברוח חדא .

בלבתם . ילכו בלבתם מאן דחיתא דחיות לאו
 אלא ברוח דלילן הלת רוחין הלת
 שמה כד נכני כהרין ובגיוון חיוון עילאין
 ותתאין וכעמדם יגעוודו כד חיוון בחבורא חדא
 בלחישו כללו קיימין כיון אתעבדו . תלת רוחין
 חד תלת שמהן חד וקב"ה איתבא בג' אותא על
 כלא ובהשמש מעל הארץ יכאז האופנים ב
 בהסתלקו' חיות ברוח דרוחין עילאין מעל הארץ
 מלשמשא על רוחא תתאה חיוון אופני' מסתלקין
 עמהן לחזקתא דכלהו גופא חדא ורוח חדא כלא

שמה קדישין .
גמזי על ראשיהם מלמעלה כרז לעילא דלא
 יכלין חיות למכ"ר ולאסתכל דכלא אידך דא
 בחד רוח דא סימנא בעלמא ברזש לא יכול למימי
 לראשיהם ואב"ג דחיהו הוא כ"ש מאן דסתים ביה
 האי רקייעא עילאה לית ביה דיוקנא כלל לית מאן

דאסערל מתמן ולהלוא כולל סתים ומתים
 צושאכא ריקע פריש על בני רישי דהיון לעילא
 מונא להון נטוף מההוה ריקעאל ולתחא כלהו
 קיימין בקיומא מתחות האי ריקעאל ד' תליין
 ביה תחא שמהן צנינא כמה דמתפרש א' לתתא
 קרוא רחום הטון כנוי שמהן קדישין סתמיין
 לצילא ברוא לתתא כולל כגוונא דא מן דא אלין
 שמהן גו רוי מהימנותא רוא דילהון כל אינון
 כינויי שמהן תליין ברוא דשמה קדישא אלין
 איקרון מיוון טמירין מחפייין על שמהן דלבאו
 ומעפפן באלין ולתחפייין באלין קב"ה אקרי בהו
 ודא היהו דכתיב פשטתי את כתתי לתחתקנא
 לבבה מהאי ריקע לתתא תליין אינון כינויין
 לתחפייא בהי רוא דשמה קדישא מהאי ריקע
 ועילא לא תליין כינויין הדא ה"ד ותחת הרקיע
 כנפיהם ישרות אשה אל אחותה בגין לתחפייא
 גהו אינון טמירין עילאין בריו שמהן קדישין
 כנפים בסויין לתחכסאה שמהן בטמירו ולומנא
 דאתי לא יתכסו רוא דש"ה קדישא דכלהו זכאי
 קאשו ינדעוהו באתגלייא ולא מבו כינויין ורוא
 דא כתיב ולא יכנף עוד מיריך והיו עניך רואות
 את מורייך - לאיש סתים מכסות להנה תרין
 אינון לכל (נרא' מד') וחד לתחפייא בהו ההוא
 דימינא אית ליה חד דימינא וחד דשמאלא אית
 ליה חד דשמאלא וחד דימינא וכן כלהו כלילין אן
 באלין לתחפייא בהו בוויזתה רויין דלגיו בשמהן
 קדישין צנינייהו רוא דגופא דילהון ועב"ד אלין
 כגוונא דאלין הה"ד ואשמע את קול כנפיהם כקול
 אל אשים ה' וכנפיהם גדול בגור כורא האי ברוא
 דרוין לעילא לטמירא כלא בגניו לתתא קיימין
 בחיוו דגפין גו שיעורא נת"ק פרסי דשיעורא
 ואינון דגפין צהיווהו הכא אית חמש קולות לקבל
 חמש עילאין סתמיין דכתיב ואשמע את קול
 כנפיהם כקול מים רבים כקול שרי בלכתם קול
 המולה כקול מחנה קול כנפיהם דהא באינון
 כינויין אית שמה חד בההוא שמה דאיהו מאינון
 שמהן דלגו ומאן איהו א"ל דהא שמה דא זולא
 באינון כינויין ודא איהו שמה כשמה דמים רבים
 ומהכא לתפרש שמה דא לת"הי כקול שרי אק"ס
 דשמה (נר' דא') אתכני בתתאי ולתחתיים בתתאי
 אלקי' קול המולה דא שמה דאיקרי אלו' ושמה
 דא אתבני צני דינא לתתא באתר דכותא שריא

לקול מחנה דא שמה דיעקב שריא ביה דכתיב
 מחנה אלהים זה תו קול דא מחפייין חד גופא
 לתפרש דא מן דא לתתמודעא ולתחמנר' גופא
 חד הכא וגופא חד הכא כד"ה לאיש סתים חוכרו'
 איש מחפין איש לתתמודעא ולתפרש את
 בויותהנה וכלהו גליפין מחקין באתוון דרוא
 דשמה קדישא בארבעים ותריין אתוון תחות תרין
 חבנין עילא ותתא לתתמודעא קב"ה בשמיה
 ביקריה למהוי חד ארבעין ותמינא רתיכין ט'
 טמירין בגרמייהו טמירין בטמרה דההוא אדם
 דשריית על כרסייא ברוא דארבעין ותמינייא
 אתוון ומאן אחרנין גליפין בגרמייהו לקביל
 שיפין דגופא וכלהו שלטין על כורסייא לתתא
 כתושבן פקודי אריותא ברוא דכור ההוא איהו
 נטיל כל הוי פקודי ולכל הוי רויין דשיפין דגופא
 ואותיב ברוא דילהון לבו כרסייא קדישא ובהו
 אסתלקת כרסיא בתלת מאה ושמין וחמש פקודין
 אחרנין ברוא דשמור כרסייא עילאה אפיך כל
 אינון מגו חד מצועא טמירא בגיחא דאתבני
 דשלטא עליה ההוא מצועא לית מאן ואסתכל ביה
 עליה כתיב ונעלמה מעיני כל חי ומעוף השמים
 נסתרה לא ידע אנוש ובו' וכתיב שש מעלנו לכסא
 שש נעלמה לכרסייא עילאה שש מעלות לכרסייא
 תתאה אלין וחלין לא יכלין ואסתכלא ומכדע
 ליקרא דכרסייא דעלייהו כל שכן מאן דשרי על
 כרסייא כלהו באימתא בדיהו תחות כורסייא
 קיימין נטלין כרסייא עלייהו ולא ידעו לאן אתר
 מחנאין גופין כמד"ה חוברות אשה אל אחותה
 כנפיהם בגין לסלקא לה וכדין כל אינון כינויין
 דמכסיין לשמהן קדישין שלטין בשמיהו ואיקרי
 קב"ה בכינויית וכד קיימא כרסייא צנינוי' ד
 דמדה באתר דאלטרין כרין אינון מיון תרפיכה
 כנפיהם ולא שלטין באינון כינויין ומדוה דלהון
 בההוא זמנא דאינון כינויין תרפינה כנפיה' דהא
 כרין קב"ה איקרי בהון בשמהן אחרנין קדישין
 עילאין הה"ד בעמדס על קיומיהו בעמדס דלא
 נטלין חלא דחדאן ממדה דקדושה ונהרין מגו
 נהירו דנטלין מכורסייא ועל דא כתיב תרפיכה
 כנפיהם ושלטין שמהן אחרנין עילאין קדישין
 דקב"ה איקרי בהו :

וארא

כעין חסמל כמירא איש בית לה סביב
 וגומ' והר' דהא אסתלק מניה ההוא
 מיון

חיו חמא לפוס שעתא ובגין כך אמר וארא ולא
 כתיב ואראה כעין השמל ולא השמל כעין כגוון
 מלהטא מנכח סלקא בגוונא כעין כגוון דעינא
 דלא יכיל לאסתכלא באסתכלתא חלא סתים
 ופקיחא פקיחא וסתים הכי איהו השמל ואית
 השמל סתים דלא אחזי כלל הלא מגו מראה
 סתים דליח מאן דיכיל לקיימ' ביה ולאשתמודעא
 ביה כלל ואית השמל דקיימא בגוונא גו נצינ
 לאהרא ולאסתפלא נפוס שעת' ודא איהו לתתא
 דהא לעילא לא כתיב וארא חלא ואראה ודא
 השמל דאתמוי בגוונא גוון ארבוונא ירוק אדום
 לבן סלקא דא וכתתא דא נצינ ולהיט סלקא וכתת'
 ובגין כך כתיב כעין השמל ולא כתיב השמל ולא
 השמל ולא דאיהו השמל חלא כגוונא דיליה
 כגון דאתמוי הכי גוונא השמל דא איהו נהירו
 דנקיט נהירו בגויה האוה נהירו דאתמוי באינון
 נצינ' נהירו דארא דקיק זהיר ונצינ' ותיר אית
 בגויה והאי דקאמר הכא לאו איהו השמל חלא
 כעין השמל כהיו קדמא מה
 כתיב ואל מיתלקת ונגה לו סניב ולבתר
 ומתוכה כעין השמל והכא בקדמיתא כעין
 השמל ולבתר כמרא' אש בית'ה סניב מאמצעית'
 דביבא לעילא ומאמצעיהא דוכא (נר' לתתא)
 והלת גוונא הכא השמל בקדמיתא ולבתר אש
 לגו מינה ולבתר נגה ואינון ריזן בליפין גו שגא
 קדישא אדנ' בקדמיתא כעין השמל אלהים לבתר
 כמראה אש בית להי'ה' לגו מכולא ונגה לו
 וכולהו חלת בליפאן גו האי ר'א כלינן בתר
 למהוי כולא חד דא כדא ועל דא יחוקאל אסתכל
 לעילא ואסתכל לתתא גו מהימנותא כריון עליון
 ממראה מתכו ע"כ מ'אחתי'

בלחישו ואיהו הזה אמר ובגין דכלהו הוא בלחישו
 ולא אשתמעו כתיב וכל העם רואים ולא כתיב
 וכל העם שומעים בגין דלא אשתמעו כלל חלא
 כלהו הוא אחיין כל חד וחד כשיק להאי דבתר
 בלחישו כמאן דכשיק בחיבו דרחימותא ולבתר
 האי דבור פריש ואמר מלה ואכריז לה ועל דא
 כתיב וידבר אלמים את כל הדברים האלה דאינון
 כללא דזכור ושמור אכבי ולא יהיה לך אנכי כללא
 דכל פיקודי אורייתא דאינון בכלל זכור ואיקרון
 מצות עשה אכבי כללא דכר וטוקבא כחדא ומאן
 דאמר דאיהו ר'א דכורסייתא לאו איהו כורסייתא
 בלחודוי ולא הכי דהא ר'א דזכור איהו ואיהו
 דכורא אכל אף על גב דאיהו דכורא כללא דדכר
 וטוקבא כחדא איהו ואף על גב דכלא שפיר אכל
 אפי' דא ר'א דברית קדישא יסודא דעלמא כד
 אסתכליל בגויה דא איהו ר'א דטוקבא וכל אתר
 כ' דא איהו טוקבא דאיקרי בתר ונג'כ כלא איהו
 פחדא ר'א דדכר וטוקבא כחדא וכלא איקרי זכור
 דהא דכר לאו איהו בלחודוי וטוקבא אף הכי לאו
 איהו בלחודיא ולעלמין לא אשתרשן דא מן דא
 זכור איתא בנזקבא שמור איתא אף הכי בר'א
 דא' דאיהו דכורא בגין דלא מתפרשן דא מן
 דא אנכי כללא דדכר וטוקבא כחדא וכלא אקרי
 זכור מ'ט בגין דהוא נטיל לטוקבא ואכליל לה
 בגוויה ועל דא לא דכר אלא איהו בלחודוי
 וכד איהו אמשיכת לבעלה בהדה ואית איהו לבגא
 כמה דאת אמר עד שהבאתיו אל בית אמי כגין
 איהו כטלא שמא וכלא אקרי שמור מאי טעמא
 בגין דאיהו איזיכת ליה לבגא ונטלת ליה כדין
 כל ביתא קיימא בראשותא ולא דכר אלא איהו
 בלחודיא ולעלמא לא אשתרשן דא מן דא

אנכי ר'א דריון לירעי חכמתא בההוא
 שעת' דליון אחזן נפקו בר'א דכליל
 כחדא נפקא נוצינא לבגפא משתתא מידר בסטור'
 דא עשר אמינן ונפקו ויקין בויקין שנעין ואמר
 (צ'ע אר' ברסינן ע"כ וואו להג רפ"ח ניוצנין)
 ואתלהטן שניבין נצינ' סלקין ונחתין לבתר
 אשתככו וקאימו בסליקו לעילא לעילא מידר
 בסטורא אחרא עשר אמינן ונפקו אף הכי ויקין
 בהגיא בונא קדמא' וכן לכל סטריין אשתטט'
 נוצינא וסחרא סחור סחור' ואתלהטו שניבין
 נצינ'

עוד לפרשת יתרו וידבר אליהם את כל הדברים
 האלה לאמר איהו בלחודוי בדבורא חדא
 והא אוקימנא אכבי ולא יהיה לך בדבורא חדא
 אתאמר • וכי הכי ותו לא חלא הכי כללא דכלא
 הכי כללא דכל אורייתא הכי זכור ושמור • ובגין
 דזכור ושמור אינון כללא דכלא נקט הכי דאינון
 כללא זכור ושמור אכבי זכור לא יהיה לך שמור
 וכלא בדבורא חדא מאי בדבורא חדא הכי הוא
 ודאי בדבורא חדא ולא בריון בגין דהאי דבור
 איהו אסתכליל מכלה קלו ואיהו הוא דאמר
 בתוקבא ואילא דכלהו דכל חד וחד הוא בטש ביה

לדנין וסליקן לעילא לעילא ואתהיטו שמיא
 וכל חילין עילאין כלהו אתהיטו ואתננינו
 בחדא . סהרא בוצינא לבתר מסטרא דדרוס
 דזויד וסחרא מתמן למורח וממורח לכפון עד
 דאסחר ותב לסטרא דדרוס כדבקמיתא לבתר
 מתגבלא בוצינא לסחלקא וויקין וזכרין א
 אשתככו וכדין נפקו אלין אתון מחקקן מתהטן
 גנצין כדהכא כד אתהיטו גנצו כהאי אומנא כד
 מצרף כספא ודהבא ואפיק לון מבא אשא מלהטא
 בריר זכרין כלל הכי נמי נפקי אתון צריפין
 ברירן מבא נסתתא דבוצינא ועל דא כתי' אמרת
 צרופה כמאן דמצרף כספא ודהבא כד נפקו
 אלין אתון נפקו כלהו צריפין מחקקן ברירן
 כנצין מלהטן וישאל כלהו הו חמאן לון דהו
 פרחי באירא ואזין לכל סטרין ואתו ומתחקקן
 על לוחי אבנייא ותא חזי כד הו נפקי לין אתון
 ברוא דכללא דדבר ונוקבא ברירן מחקקן חד את
 הוה סליק עלייהו דהוה רשים וגליף להני אתון
 ומעטר לון וההו את אזיל בכלהו מרישא (כ"א
 מירא) דבוצינא אתגליף וההו את איהו את ו'
 דהוה סליק על כל אתון צריפין וגליף לון על
 כלא . ורוא דא וכל העס רואים את הקולות
 ואת ה' לפידים ואת קול השופר את הקולות אלין
 אינון אתון צריפין דהו נפקין מאינון קולות
 כד אמרן ואחריו באירא לעיניהו דכלא דכתיב
 את הקולות ולא כהיב וכל העס רואים הקולות
 אלא את הקולות אלין אינון אתון דהו נפקי
 מיניהו ואת קול השופר דא אתו דהוה סליק על
 כל אתון וגליף לון כמה דאתמר בגין דרוא דאת
 דאיקרי קול השופר ובגין כך כתיב רואים וכד
 שמעו לא שמעו אלא קול מילולא חדא דכתיב
 קול דברים אהם שומעים ההו קול דאיקרי
 דברים דהוה הוה אמר מלה בלחודו : זאף
 על גב דכל ישראל חמו יקריה דקודש' בריך הוה
 כמאן דחמי מבא עששיתא והוה מסחכלן למנדע
 יבמתח באינון אתון דהו נפקי והו חמאן
 כהיו דהיר מבא נהירו אמרא ועל דא כתיב כי
 לא ראית כל המונה אכזי רוא דזכור רוא דזכור'
 דבטאו אנהיר לדבור וכסקי לין אתון לאתעטרא
 ובאזין אתון והו חמאן והו שמעין מלה דאיקרי
 אכזי דהיוו אסתכלתא הו חמאן מנייהו שמיעה

דתיבותא להוון הו שמעין דכתיב קול דברים
 אתם שומעין ההו שמיעה למעבד דכתיב מאיכז
 אתון דהו חמאן ואפ"ג דקול דברים איהו וזיהו
 הוה ממלל ולא הוה ממלל אלא מלה דאינון אתון
 כמה דאיתמר . אכזי הכא איהו
 רוא כלל
 ופרט:

יהוה אלהיך

ה' רוא דזכור אלהיך
 רוא דשמור ועל דא
 הכא כלל ופרט ואורייתא ברוא דא מתעטרא
 אזכי רוא דזכור בכלל ופרט כללא דכל אורייתא
 זכל פיקודי אורייתא בגין דהיוו כללא דזכור
 ושמור כחדא כמה דאוקיימנא בספרא דשלימא
 בניעושא דעיטורא דאתון אכזי אזי וזכר נכ
 נוקבא (נראה לע"ד א"כ ו"ה כ"י ה"כ כ"כ ה"מ
 לנכוחטו ז') ושפיר איהו והכי קאמר אזי דכר
 ונוקבא כחדא דהא נ"ן כסופה איהו נוקבא בכל
 אחר אוף הכא אכזי כלא כחדא אמאי נקט אכזי
 ולא אזי אלא כ"כ תרי נוקבי אינון . ומני כן
 כבוצא דשכינה לתתא אוף הכי שכינה לעילא
 וכלא אשתכח במלת אכזי דהיוורא חדא אכזי
 כללא דזכור רוא דכל מהימנותא כללא דעילא
 ותתא . יו"ד לעילא לעילא ראשיתא דכל
 מהימנותא כ"כ תרי נוקבי עילאה ותתאה תרי
 עלמין עילא ותתא : א רוא דקו
 אמציתא דנטיל מכל סטרין מעינא ומסטרוי
 ועל דא הכא אשתכח כל רוא דמהימנותא ובגין
 דהכא תלייה בלא בהיבורא חדא בכללא חדא
 שארי בהאי מלה לאתעטרא רוא דאורייתא במלה
 דא אכזי כללא דכלא ה' אלהיך פרט דכלא שמת
 שלים דאתגליף עלייהו דישאל תדיר : תא
 חוי ה' אלהים שם מלא על עולם מלא דקיימת
 איהו בלחודו ואתעטר בגייה בגין דלא אשתכח
 בהווא זמנא עמא ולישן על מה אתעטר ובג' כ
 הוה מתעטר בגייה ואיקרי ה' אלהים כיון דאת
 ישראל וקיימו על טורא דסיני וקבילו אורייתא
 כדין אתעטר שמת שלים עלייהו דישאל ואיקרי
 אהיך וכד אמר משה ה' אלהיטו בגין דהיוו שבתא
 דישאל ועמיה אהין כה"כ רבה ובני דמשה מסע
 אמרא ביה הוה מתעטר שמת שלים יתיר ויישר
 וע"ד

וע"ד הזה אמר ה' אליהו ועכ"ד חלילי עמיה לכל
 ישראל ולא כתיב ה' אליהם חללה ה' אליהו כלא
 כחדא לתעטרא עליהו וע"ד תעטרו ישראל
 על טורא דסיני למהוי שמה שלים מתעטרא
 עלייהו כחיא דהא מקדמת דנא לא איקרי ה'
 אליהו חללה ה' אליהם כיון דקבילו ישראל חוריית'
 ס' סתימא דהוא אסתים בגויה נהייה שעתא
 תפתח ותתמשך לתתא לתתא ולתעטרא
 עלייהו דישאל למן את ס' תפתח ותתמשך
 לאתהרא לתתא ותתעביר ד' ועל דא תנינן ברוא
 דאתון שיערא דאת ד' כשיעורא דסתיו דס'
 סתימא ומשיכו דאת נ"ן לתתא כשיעור' דכפלתא
 דנ"ן כפופה דהא כלא רוא חדא וכלא הוה נפיק
 מההוא קול דכרים דקלמין דתכיבודבר אליהם
 את כל הדברים האלה לחנה .

זהר מפרשת תרומה

אמר רבי שמעון בן יוחי בשעתא דבר נש
 אקדים בצפרא ולאח תפלין בראשיה
 ותפלין ברימא קדישא ברועא ותעטף
 בעיטופא דמזהב ואתי לנפקא מתרעא דביתיה
 ד' מלאכין קדישין מנזווגין עמיה ונפקי עמיה
 מן תרעא דבית' ואזיפו ליה לבי כנישת ומכרוו
 קמיה הבו יקרא לדיקנא דמלכא קדישא הבו
 יקרא לבריה דמלכא לפרצופא יקרא דמלכא
 רוחא קדישא שרייא עליה אכריו ואמר ישראל
 אשר כך אתפאר בתר הכי אית ליה למקרי
 פרשתא דבראשית עד יום אחר דהוה עילויה
 ותושבתא דכלא לבתר יתעסק בפרשת קרבנות
 לכפרא עליו וכל אינון קרבנין ויימא לו את
 אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה בגין
 לכפרא על כל אינון ההודייס ומתשבין לילייה
 לבתר ישבח בתושבתא דווד' מלכא ובגין כך
 על ברנש בתרעין דבי כלה ואיהי אתתקנת
 ומתתקנין דרגין בזהה כיון דמטי ליוצר אור
 דהוה שירותא דכלותא דמיושב כדון כל אינון
 דרגין פתחין תרעין וכדין כתימרות עשן כתיב
 מה תימרות עשן דקטרת סלקא ומתחברן
 דרגין לין כלין ארוך הכא איהי כלותא כתימרות
 עשן דקטרת סלקא ומתחברן דרגין ומתקשרן
 אלין כלין דהא איהו מקשר לון ואומר כלם
 לאוהים כלם ברורים כלם גבורים לבתר אהבה

רנה לסלקא ולתקשרא בימינא ויתודא דשמע
 ואינון פראשין וכיון איקרי מקטרת מר לבתר
 אמת ויציב דהוה ולבויה ואף על גב דהוה
 דידה כללא איהו כיון דאמר אמת אמאי ויציב
 דהוה תרבוס ומה אכטריך הבא לא ודאי כל אמת
 דא יעקב ויציב דא יוסף ואכטריך לתתדבא
 בתרווייהו ובגין דפרשת אמת רוא דכלה
 אכטריכת לון מיד אכן אמרי תרווייהו אמת ויציב
 וע"ד אמת דא יעקב ויציב דא יוסף אי הכי אמאי
 תרבוס לא בגין תרבת' אמת לא אמריון בגין
 פגיומו וע"ד איהו תרבוס' ואת פגיומו בתרווייהו
 מכל אבדת רובל דא אמת' דא מעומר ג' קדמאי
 דאינון מגן ומחה ואתה קדוש מגן אית ביה מ"ב
 תיבין ברוא דשמה קדישא דמ"ב אהון ואית
 לאכללא ליה בלבה ולתקשרא ביה ברוא דא
 כלהובא בנחלת' נרקימו דמאריה ודא איהו
 ברכת ימינא . מחיה אית ביה מט' תיבין ברוא
 דחמשין תרעין חסר חד ואית ביה שמה רנא
 דגבור' ה' ואיהו א"ת ג' טר' ל' עולם א' דני רנא
 דיליה אב"א וברוא אהרא יגלא וכולא רוא חדא
 מן גבורת' דנרבך די' יהודה א"ת' יהודך ג"ר אריה
 יהודה ל"א יסר שטע מיהודה אוסרי לבפן עיריה
 ברא איתער יהודה בגבורתא קדישא ודא איהו
 ברכת שמאל' . קדושה אית ביה י"ד תיבין עשר
 אמרין וד' אהון ודא כליל לכל סטרין ואהיר
 מסייפי עלמא עד סייפי עלמ' תלת בתראי לאו
 אינון כחשבן דא כתיבין ואינון רנה ומידים
 תמיכי אורייתא תרין עמודים . סיס שלים אילנא
 דהוי דהוה שלמא דהיה שלמא דכולא . בין כך
 ובין כך באמ' עית' אינון ברכאן התקינו דהאלי
 והא אוקמה לבתר דמסיים כלותא ואזי על
 חוביה נפילת אפיס נפילת אפיס מה הוא הא
 אוקמה דאף עביר כל מה דעביר משה כלותא
 ותחזוהי' ובנעותין וכפילת אפיס דכתיב ואפפל
 לפני ה' אל כל חרד דמסיים כלותיה ועל ככל אינון
 דרגין עילאין ותקשרת כלה בכלהו אית לכת'
 לתתא והואיל ונחית לתת' אכטריך נפילת אנפין
 בלשא ביתא מאי טעמ' בגין דכיון דכלי כלותיה
 ואזי על חובי מכאן ולהלאה איזו ברמיה דנוצר
 כפשיה למארי' בריהונו לרוד לך ה' נפשו אבא
 וכיחא ליה להווא סטרא דשרייה ביה מות' ועביר
 ליה כייחא ברא ועס כל דא בלשא ביתא הית

רוח דרין לתימין באלפ' בות' דא לית דה וז' ו
 ואת דה כח באתריה והיינו פרה לית את ישראל
 לבתר ר' תרי ומני נכונה . ולית ביה קוף מאי
 טעמא בגין דכפילה דא דאתמסר בר נש למותא
 אכטריין לכובו רעותי' ולמעבד נחת דוח לההוא
 סטרא דשריית ביה מות' כמה דעביד קוף בחרבו'
 בארס אחוי ברמיה דמית ואתחוי דמית קמי
 חיותא חוד דחיל מנה כיון דההיא חיותא קריב
 לבניה וחשיב לקטלא ליה ולנשכא לוח חמי ליה
 כפיל לארעא כמה וחסיה דאיהו מת כדון חב
 לאחורא ולא מקטרב ליה ועל דא אסתלקו אלנין
 ב' אחוון דלא ידע בהו בר קודשא בריך הוא
 בלחודוי ועם כל דא ברעותא לריבא יסוי ברמיה
 לקודשא בריך הוא דמסר ליה נפשיה ברמימו
 וקב' חשיב עליי כאלו נטיל כשמתיה מניה ועל
 דא בריך למנפל בארעא כמה בשעתא דיימר
 כפילת אלפנין בגין דלית חובין דעביד בר נש דלא
 מתכפרין אלא בנותא כדכתיב ואם יכוסר העון
 הזה וגו' והשת' דאתחשיב ליה דנטל קב' כשמתיה
 ואיהו יהיב לה ברעותא וההיא שעתא קיימא
 לכפרא על חובוי ואשלים לכל סטריין ונההוא
 סטרא דאתא ועל כל דא כלותא עולה ואסתלקא
 עין ב' דרועין בחובין דרמימו כדקא יאות ואיהו
 מקוטרט מור ולכונה מכל אפקת רובל .

עור לתרומה

הוצרך משה ארבעים יום
 לתורה שבעל פה ללמד
 בגין דהוא דרגא ארבעין אקרי ולכן אמר ויהי
 קשה בהר ארבעים יום וארבעים לילה דאתחברו
 תורה שכתב ותורה שבעל פה זלכך הוצרך ל
 להזכיר ולברט ארבעין יום וארבעים לילה דהא
 בארבעים יום הוא סגוי ובארבעים יום אשיקת
 ההיא הורתם בתורה ומצוה לתורה ומצוה לקבל
 ארבעים יום דזכירת הוולד דנפיק מן הכח אל
 הפועל ואתרטימו אינדוי דהוא דכורא באינון
 ארבעין יומין דא ארבעין יומין לאכללא ביה
 נהירו דלעילא ולחזבנאה תמן. גופיה מנהירו
 דלעילא בגין דאתחוי למשאל קמי מלכ' ולאמסכ'
 עליה רוח נפואה לתתא כבונאל דאתגליס ב
 בארבעים יום בעמי אמוה גובא דלתחא הכי
 אשתלים לעילא יעל דא בכל ציתי נאמן הוא
 דא חסבל לעילא פת תא דלגי כנ ונא דיתת
 דלתתא ועל דא קין עור שני משה דהא איתנהיר

מקרה עילאה ומשיך שמן הטוב על ראשיה
 ואשתלים כל חד מארבע יסודין ויליש בעשר
 הא ארבעין יומין וארבעין לילון ואמשיך שמן
 הטוב על ראשיה וכדון אתנהיר ולגתר נא אהרן
 ושנה לו פרקו דלחית ליה ההוא נהירו על דקניה
 והיינו שני טבי מרגלות נחתין על דיקנ דאהרן
 ונהירו נהירי סגי ואינון רמו לתורה שכתב
 ותורה שבעל פה דאתחברו בדיקנא דאהרן . ד
 וחבורא דילהון כמולא עילאה תלי וכדון מה טוב
 ומה נעים טוב דא תורה שכתב וזא כדוק כעיס
 דא ומירות ישראל דאיקרי נעים כד שרא עליה
 נועם דלעילא דעלמא דלחי וכולא על ידא דאהרן
 דחבר לון כהדא בקרבנא ועל דא בריתי היתה
 לחוי דא מטרוניתא דילי' דהוות עמי' הדיה
 והשלוס חיים דאמא עילאה זשלוס דא שר שלום
 ואתנה לו מורא ויראני יהבית ליה הנהו דרגין
 למצרא לון אינון שתי טפות מרגליות יהבית ליה
 וכד לעבד מורא על דקניה דהיינו כד הנה
 מסתפר כמור' ומורה לא יעלה על ראשו ויראני
 דילמא מעל בההוא שמן דנביר ליה משמי עילאה
 דאקרי שם דנביר מניה שמן הטוב ועל דא ומשמי
 שמי נחת הוא ויהא מה עבד בשלוס זכמישור הלך
 אחי דחבר שלום במישור מאן מישור כמור' א כדריק
 וישר הוא וכדון ורביס השיב מעון ועל ידא
 דקרבני דקריב לון קמי מלכא כדון אתיהב שלם
 במישור והכא תלי רוח דקרבנא דמסר ליה קב' ד
 לאהרן ומישור איקרי על דאמשיך אוריתחא
 ונהירו לעלנו תחא ומורא אנהיר לדרוס בקדמית'
 דכתיב הולך אל דרוס בניני כך וישונו ליו אהרן
 וכל הנשיאי בערה אהרן דא רוח דאהרן דאתכתיב
 משה וכל הנשיאים דא נחשון דאיהו רישא דכל
 הנשיאים וכלהו אתמשכו בתריה וקיימי לשמאלא
 דמשה והא איתערו את בלך דא אהרן מימין כח
 ואת ירך החזקה דא נחשון משמאלא דתת'
 דאתנהיר דרוס מאספקלריא דנהרא ותנהיר כפון
 דכתיב הולך אל דרוס וסוכב אל כפון דאקוף ליה
 נהירו דרחמי מכל כטריין דלא יפוק בשלחובי
 לאוקדא עלמא ויתבסס דינא ברחמי מאן דחמי
 דא שמשא והיינו רוח דכתיב סוכב סוכב הולך
 הרוח דרחמי אקוף בלא ועל סביבותיו שז הרוח
 סביבותיו דמאן סביבותיו דההוא מקום דכתיב
 לעילא ואל מקומו שותף ודא מערב ועד תש'

שכ הרוח לאתהרה באיוון שבצין סנין דאתכליל
 מקומו לאתרה לעלמין ולאנתרה לשבין רבדין
 זומנן דקיימין סחרינה דהווא מקומו דמשא
 דחמרן תא חוי כגוונא דא משה לתתא חנהר
 לאהרן פטור דודוס ולבתה לכאזיס טור דכפון
 דכתיב וסוכו אלכפון וחקיף גון סחריני מדבחה
 לקתר ואלתני מן הרוח אשר עלקר ושמתי עליהם
 וזה הוה על סניכותירשב הרוח תא חוי בקדמית
 אינון טבעים וקנים ידקון ממשה ואינון דכפסה
 יהמנה אתחכלן כהורא דדליק והא חיתשרו מאן
 גרים גון איוון דחוי משה דלא יכלין לתקיימא
 בלא וקנים בעמ סויעבתא לאנתרה לישרא וקביה
 אחר ליה אספה לי עזאיש ואלתני מן הרוח אשר
 עלקר דא רוח דאספגליה דנתרה במשה שריא
 ולא באחרא בגין כך אטריכו לא נהרא מניה
 וזה הוה ועל סניכותיו שכ הרוח לאנתרה כ
 כדבדמיתא כיון דחמא שלמה מלכא דא חמ' הנל
 הכלים וורח אשמה ציומוי דמשה דהוה שמא
 לישראל ארבעין סנין לקביל כהירו ולעלאן כ"א
 דקביל לעגלא) באצין מ' יומין דהוה כהו זמקת
 טנה ראונה בטלה (כראה ככולה) דנה קביל
 כהירו דאחיר לתתא וכל השמש כד אסתלק
 מעלמא ואל מקומו שואף כמה דאת אחר צידך
 כבוד ה ממקומו וזה מקום עילאה דנהיר למקום
 תתאה

ד"א : מקומו תתאה גומא שואף כהירו מעלילא
 וזרח הוה גס דנהיר תמן לסיהרא וזה
 יהושע דאתנהיר מניה דכתיב ונתת מהודך עליו
 ואתערן פני משה כפני חמה וכו' הולך אל דרום
 בקדמיתא כד הוה צעלמא כל אטרין אתהירו
 כדחמרן אלל התא כד אסתק במקומו זרח ולא
 יתיר

עוד : תרומה (דף קמ"ח אמרו המגיהים
 כן אצלנו בכל העתקות אשר היו לפנינו
 ומהלאון בראה שחבר בלן זמה שחבר הוא זה)
 זשמת ביניה איקרי והז ידקיק ורוא דא חוקמה
 חכמה ואת ירקרקות היתה גיון חתירה וככל
 חז : זהו דא חיהו רישא בצמיתו אע"ב לחיהו
 לאתגליה לגבי וזכ עילאה עד דאתמשה זשרייה
 לרישא דכריאל כמה דחוקימא ונגין כך כלא
 חיהו כיון עילאה ואתמשה האו רוא לתתא
 בלא כבונא מ' גון ח

ועשית : כפרת חוב טוהר דלי שמעון חמר
 ככל פראשתא דא אשכחא דאתמרה
 עבדתא צידא דמשה בר הרין ככלכו כתי ועשית
 ועשית ובארין ובאפור כתיב ועשו ארון ועשר את
 האפור ולא כתיב ועשית מ ט בארון לא כתיב
 ועשית כתיב דארין כליל גיה למשה צבורה ל
 לאתהרה מניה ואטריכו אחרנין לתקן תיקונא
 ואטירו דיליה למיעל היה לגביה באפור לאו
 דיליה הוה ולא לאסתמאש ביה ולא אטריך ליה
 למשה למעבד פולחן דאת ידחא משה איהו מלכא
 ואחרן שושביני למלכא וזרי תימא והא כתיב
 והלכשת את ארץ ואלפת לך זמנת עליו זשמת
 עליו וכו' הא כולי האי פולחנא דמשה ויקרא
 דארין חיהו לאו הכי אלל יקרא דמשה חיהו דיליה
 יקב"ה לא בעמ פולחנא דארין אלל על דידמשה
 ואחרן לא יכינ לתקדשא אלל על ידא דמשה
 וככלל אטריק אחרן למשה וכל האי יקרא דמשה
 איהו

ועשית : כפרת חוב טוהר כתיב כפרשתא דא
 עבדא דמשים וארץ וכל אינון חילין
 דחמן דהא קב"ה לא פקיד למעבד מאכנא אלל
 כטוב לעבדו שמייא וארעא למחוי דיורא דלת'
 בגוונא דדיורא דלעילא ולא חומר דא חז כבונלא
 דכשמתא גופא למחוי בלא חז

בכתיב : בראשית ברא' אלפים סא חוקמיא ואל רוא
 דעובדא דכפרתא הכא כרמיזו דלעילא משאלא
 דמטרוון גיווא דמשכנא לארמא דרמות קנשא
 לעילא ותחת בראשית ראשיתא עילאה כפרת
 גיווא טמירא דאשכחא מרוח דקקוה טמירא
 טמירו עילאה וחזרש פרישו לאתתקל' בו
 נהירו לאתמרא בו טמירו טמירא בו הכי
 כפרת' מיטטרוון מטטרוון דאתתאח' מתתא לעילא
 מבו דחילו דולול בקושטא בו אקפא הוה אשכח
 כהירו דאכיד אדם קדמאה וויטמר סווא נסירו
 זכנתא רעדן סלקא לעילא לא אחישנא כדוקתיה
 דהא לא הוה אשתלים מכל סארין דהא שלמו
 דלתתא סוה ברע דהא אחאכיד כחובא דלזס
 קדמאה נחת לת' אטממר בו חילגי נחתא אחפאט
 תמן ככל סטרי גתא עד דאחיילגיד תנוה כן כרו
 כיון דאחיילגיד הוה אשכחא סמוך לגנתא שריאת
 סאחא נהירו לאנתרה כגווייהו אחרב כרבו קורשא
 ושרייט

והשיריה עלנה והזכור דא מנצח על כל לבנת יסוד
 השבת חזן חיליך לחיי וקפוי ועכבי דאילכ' ארח
 ביה ואתיכבו ההוא רוח דההירו לחיי אתו שלחן
 מלאכי עילאי ואוליסו ליה הכמתח עילאה יתבו
 ליה ספר דהוה טמיר גו אילכ' לחיי ואולירי מניה
 יודע חורמי דקב'ה ואחליל. אבתריה הוה הוה
 בכמוב ונתתלך מנחך אתה אלהים עד דהוה נהירו
 השתלים בגויה כיון דההוא נהירו השתלים לתת
 בעל לסלקא לדוכתיה ונבין לאחואה הוה שלימו
 ברין דמנחך יומא חד עאל גו בנתח דהוה ואחמו
 ליה טמירין דגמחא ואלח הוה ספר וכל דמוח
 ללכר ואיהו כניע טו חרביה לכתר אתלכש הוה
 נהירו גו הוה לנכח לאחואה לעילא ולמחוי
 כמטופא נהירי לכל אינון וענדו קטרובא ב
 דמחוריהו דלח יתביי ב'כ בעלמ' ה' וליכנו פי
 לקת חומו אהיס ואינוט בהאי עלמא ואינוט כדקא
 הוה בהאי עלמא כן לקת חומו אהיס לדיוקנא
 אחריא בהאי איהו נפר תייר ודלח דא חוקימח
 חמד לנכח על פי דרבו לאהגא עלמין בלהבס
 בן דיקין לח וספר אמנה דהא תדבר אשתכח ביה
 ואחליל נכח בחמד אתכליל דיוקנא דעלמא
 טמירא חנה כורסייא דחוריה עביר שלחן
 דעלמא בר עלמא דיונא נפקא ואחירי מטטרוין
 רבין על כל חילין עילחין ונבא איהו נכח על
 מעלמא לעלמא ואחיריגא רובא דיוקנא דא
 חופים נפריסן כפותת ואחניבין ביה בהוה
 פריסו תרין דיוקנא חד דכר וחד טוקנא וקוימין
 תרין רבין עולמין חקימין נחיימו דיוקנא דא
 דא ורוח דא נראית ואת אהיס פריסו כפורת
 מחיימח את נראית ואת הארץ תרין כפורת
 דיומין דדיקין דרבינות אמיס וארץ לא בתיב
 לא את השמים ואת הארץ לאבאה תרין כפורת
 כחודי כפורת דא פריסא לבו נטמירו דהיקנא
 ונחירין סטרוין קוימין תרין חילין בראשית סלקא
 לעילא רוח דלילה נסתא לתתא כוונת דהוה הוה
 בראשית סלקא לעילא לעילא ולא אחרש
 ברישית נפקא רש' ימן לתתא (ב' א' לפס) ואחניב
 מניה כפורתא עילאה כשימח ברישית לתתא
 ברין יס' א' חילין יתו' חילין תלת נפקו תלת
 אחרתין ואינון שיתוהיינו נראית' אחרש
 כפורת דא נכח' דרום ומערב ואפיך חבין
 סמכ' (ב' א' רובעם) כקדח דכר וטוק' דישתכחן

דא להביל דא דרום איהו דאש כחן נראש ואיהו
 דכר מערב איהו טוקנא בת יהודה נת ה'ה' ל
 לאריהם ודאי והיינו דר' דא בראשית ב' א' ר' א'
 י' כפורתא דא אשתמוצע עד דאחרש נפריסו
 ואפיך תרין חילין בכוונת דא ה' ע' דא בת דאש
 בת לאריהם י' כפורתא לאחרש' אחרת' כפורת'
 ממערב לכפון ואחרש נפריסו ואח' גלייא דכר
 דאחמיר כסטרא דכפורתא ויקנא אשתמוחת
 לתתא ואחעבירת בלח דכפון ורוח דא בראשית
 בת אש י' כפורתא י' פריסו דאחרש ואחוי חד
 ולח תרין דהא טוקנא אכתבייה לחאח ולי' תימח
 כולח חד פריסו עילא ותתא הכי הוה דלח אפר' י'
 שמוח דא ון דא כלא איהו אלהים' אחרת'
 כפורתא ומערב למזרח ברין פריסו נחירין
 סטרוין כסטרא דמזרח וכסטרא דמערב כפון
 דכפורתא קיימח' במזרח ומערב כיון חדוה
 אשתכח' ומיגורא כדקא יאות' האי בת אתכליל
 כפיטרה' כדקא יאות' וקיימח' באשלתא' וכד' י'
 איהו ברין דלילה בראשית בעל שדורח כלל
 ולקניל חילין תלת זמנין סלקין ישח' ח' תלת זמנין
 למחב חגיגו' נפסח אחרת' כפורתא כסטרא
 דרום ומערב וכדן הדיא בת קיימח באריהם
 ואיהו ב' א' ר' א' ותמ' הלל ולח' הלל במור דהא
 תרין ברובין חילין לח' חילין באשלתא כד' א' ית
 דהא יאעל נפיק ומקטרב מיומא דראש השנה
 עה יומא דסופות אחרת' כפורתא מנפסו לל' י'
 כדן הדיא בת אכתבייה וקיימח ביה בינחך ולא
 נחורו ואיהו ב' א' א' ו' חילין לח' באשלתא וע' ד'
 לית תמן חיליא כלל דהא עשו נפיק ומקטרב
 בסוכות סלקא האי בת ואשתלימת ביה בערב
 (ב' א' בינחך) כפורתא אחרת' דא כדא וכדן חיל
 גמור עד דאשתכר רובא ומכרותא אשתכח
 בשבעות עזרת' אחרת' כפורתא כסטרא חיל
 ומערב כדן שלימו אשתכח נחמו ונקות איהו
 בכל סטרוין והוה דעילאי ותתאי וכדן קודת אה
 תמימה מניכח נכח' ונתלת זמנין חילין כפורתא
 אחרת' כסטרא כקא יתו' אחרת' כפורת' דא
 אחרש' לעילא גו הוה נקודה ממירא נחירין
 קיימח דאחרש' לכתר אחרש' בעלמא וסרדיא
 על הסוה כקוסן קיימח' כד אחרש' מנפסו סוכות
 על האי בסוכת' בגין דאחרש' כקד' ולא יתו' אה
 באח' גלייא' כקד' כפורת' כקד' כד איהו נחירין
 עילאה

עולתה חינוך כרוכים בשמי כדפיסיה וסלקיה לון
 לעילת ולמירין סיקתתא מסניחו והסוח חונה
 זההוה נהירו כבוונת הו' לתתא וכפורתא תתהדר
 ומאינון תתתא וחד הו' כרוכים ימינא ושמאלת
 ימינא שרייח ביה רוחא דלעילת מההוא כטרא
 ושמאלת דהוה מערב גא' ארתותא דכפירת' קאגס
 לגבי כסטור שמאלת ושרייח ביה רוחא דקונתא
 ולתתבר דא בלא כחזיבו דכר וקונתא וכן לכל
 סטרין באתהדרותא דכפורתא ולעולם חרין אינון
 דכר וטוקא לנתא כהאי עלמא אינון חרין ולא
 יתיר וחייתי' לעילת האילת ולא אסטריך דנקותא
 בכפורתא חיד' אתהדר ככפרתא ויחי כההוא ח'
 אתהדרותא לתדבק דא בלא ותיר אתדבק כה
 כבוונת דכר כי אינון לעילת קיימיין על חת נביס'
 וזהו אוקימנא רוח דכתיב כורסי כנפים סוככים
 ולא כתיב פרוסי כנפים סוככים בכנפיהם אלא
 על חת וביסא הו' קיימיין זמנין יריען הו' סלקן
 גדיפיהו ופרשי לון לעילת בכל יומא ויומא והו'
 מחדרן ומחסיין על כפורתא ועל דא באת וביס'
 הו' קיימיין בכל חזר דרוחא עילתא הוה חתי
 ושרייח ודאי כההוא חזר דשרי חית ביה אמרו
 וקיומא באת וביסא • בר נש איהו מעפרא ועד
 לא טרא עליה נציבו דרוחא לעילת לית ביה ממשו
 כיון דשריח עליה חית ביה ממשו וקיימי' בקיומא
 ולתתתא דא בלחודו תא חוי ממותרא דהארן
 דאיהו אעא בלא ממשו כלל כיון דאדר ביה קב' ה'
 זעירו דרוחא קאים בקיומא ולתעביר ביה כריה
 זמנאו ומה אעא בלא חורחיה בכך כיון דשרי
 ביה קב' ה' חד זעירו דרוחא קאים בקיומא והוה
 ביה ממשו כרוכים דאינון קנושה וקיימיין נקדוש'
 כבוונת דלעילת על אחת כמה וכמה • בכל זמנא
 דשרא הו' זכאין כרוכי' הו' דביקין בגדיקו אלין
 באפיין כיון דהו' סרתן הו' מהדרן אפייהו דא מן
 דא מנא הו' ידעי הכא אפליבו עמודי דעלמא
 אכל בתנא דקורבנא ובקורבנא על גבי מדבתא
 וככהנא כד ברין ית עמא באלין תלתא הו' ידעי
 דהא כרוכים מהדרן אכפיין דא מן דא וקב' בני'
 מוכתא דמני תננא דקורבנא כד הו' ישראל זכאין
 תננא הוה סליק לעילת באורח מישר בעיטורא
 דקולפיין אי לטטר מורח אי לטטר מערב או בכל
 שייפי עלמא באורח מישר הוה סליק וכו' לא
 סתא לימינא ולשמאלא כדין רענתא קיימי' לעילת

ותתא וקב' ה' אתהרען בעיבדין דשראלא בחזית
 יתיר בקורבנא על גבי מדבתא כד הו' ישראל
 זכאין הוה מתחוי על גבי אסת דמדבתא דיוקנא
 דאריה אכיל קורבנא על מדבתא וכד לא הו'
 זכאין הו' סמחן דיוקנא דכלבת רביע על מדבת'
 כהנא כד ברין ית עמא בשעתא דזיקוף ידיו כד
 הו' ישראל זכאין ולתת' ללכתא ג' הו' זקייפין
 בזיקפו בלא טורח כלל ואתתמו כהירו וברעו כדין
 שכינתא שרייח עלייהו ולזוקפן אינון מוגרמיייהו
 וכדין כהנא הוה ידע דאתחווין ישראל לברכת זכריך
 לון ברע דכלא וכד ידוי הו' זקייפין וכטורת סבי
 אזוקפו וגא' יכל לארמא לון אלא ברוב טורת
 כהין הוה ידע דהא שכינתא לא שרייח על ידיו
 וישראל לא אתחווין לברכה בגין זבשעת' דשכינת'
 הוה אטייח לשרייח על ידיו כל אינון אכבען
 דאינון בדיוקנא עילתא הו' מוחן כהירו לקבלת
 לה לשכינתא עלייהו ופרחי ולאזוקפא לעילת
 כמה דהו' חדחן כרוכי' דהאי עלמא וכ' לעילת
 לקבלת לה לשכינתא על בנייהו ורוח דא יודי משה
 כגדים מ'ט בגין דההיא שעתא ישראל לא הו'
 זכאין יודי דמשה חתיקרו ולא יכילו לזקפא לון
 לעילת דכתיב על ריב בני ישראל ועל
 כסותם אתה וכדין יוצא עמלק ואתייקרו ידוי
 דמשה ולא יכיל לזקפ' לון עד דקביל עליה עונשא
 דכתיב ויקחו חזן והיה כאשר ירים משה וגו'
 כבוונת דא לוחי ישנא כבוי' דכהנא וע' דכרוכי'
 כההוא זמנא דהו' ישראל זכאין הו' אכפיין כ'
 באכפין מתדבקין דא בלא וכד לא הו' זכאין הו'
 מהדרין אכפייהו אלין מאלין (כראה דא מן דא)
 ועל רזין אלין הו' ידעי אי ישראל זכאין אי לא
 כרוכים דביין וכלא ברזא חד קיימי דכתיב כי
 נער ישראל ולוהבהו יב' כ' בלא בחדות' דסיירא
 קיימא כמה דאתתדי דא בחדותא הכי איהו כלל
 ובגין נער אינון נערים ורוח דא אסת נעורים
 דקיימא על חרין נערים בחדות' עילתא כרוכי'
 אכפי' הקרבן ואכפי' זוטרי ודאי הכי אינון אכפיין
 טמירין לעילת דלא אלתבליין ובגיייהו הו'
 חדותא דסיירא ומילוי דיה' אכפי' זוטרי
 לתתא כמה דאוקיימנ' ככפרת לעילת ותתא ברזא
 דהא קיימא חת יהשמים ואת הארץ אלין רוח
 דחרין גרובין חד דכר וחד טוקנא למחוי דביקין
 אלין באלין בחגיגותא כמה דאיתמ' ה' לאסנאה

עילא ותחת כחדא למהוי רוח דכרוזי כלא בכלל
 חדא . כתיב עברו את ה' בשמחה גדולה ודרי
 כרוזין דהא רביין כל מה דשארין בגויהו אחתוד
 אנפוי כרבייה וחדי עמהון רוחא דא כיון דשארין
 עליהו מאן דשארין יתהדר נער בחדו דכלא
 ונרעוהא אע"ב לבתוייהו בדינא על עלמא כיון
 דשארין עליהו יתהדר בחדו נאיהו קטירא כתיוד
 ועלמא יתהדר ברחמי מאן דאיהו ברובא ויתון
 לבניה נער וישחק רוביה ויתהדר בחדו וסוי
 גרמיה כרבייה וכדין כלא כתיוד ועל רוח דא
 כתיב כי נער ישראל וזהבנהו לית רחמו וחביבו
 בר ברייה . כתיב ויהושע בן נון נער
 לא ימים הוה קאים בו משכנא דמשה בנין דההוא
 אוהל אהל דמשה הוה וכשעתא דשכינתא הוה
 אחיה אשכח תמן ליהושע דאיהו נער ומיד הוה
 בחיודו ורעו דהוה יהושע אנפוי דסיהר ככולא
 בכל דין דיליה הכי הוה כיון דמשכנא אשכנח
 לא איצטריר יהושע למהוי תמן לאל כרוזי הו
 תמן ומשתכחי בחביבו דא ברא אנפין כרביי
 בחיודו כיון דשארין עליהו מיד כולא בחדו ודינא
 לא אשכח כלל ובנין דקב"ה רעותיה דעמא
 דישראל בעא לאחזאה עובדי לתתא לתתערא
 רחמי ולא עבר דין' דלא יטלוט עליהו כלל ויהו
 תייר בחדו עמיה וכלין אינון בעלמא דין
 ובעלמא דחתי . כתב והנער שמש אשר כתיב
 נער וכתיב ושמש בקוראי שמו ותנין שקל היה
 שמש ככבד משה ואהרן אז שקול איהו כמשה
 ואהרן אמאי כתיב נער דהא מכמה דרגין אינון
 לא היה נועי אפינו דדרגא ועירא דמשה כל שכן
 למהוי שקול כתריויהו אלא אחי קרא הכי אהו
 משה ואהרן ככהניו משה איהו מהימנא כביהא
 עילאה על כל שאר כביחי אהרן ככהניו איהו
 כהנא עילאה על כל כהני עלמא דלא הוה
 כהנא רבא דסליק בדרגא עילאה כאהרן וכה
 אהרן לכהונה וכנראה ונביא וכהן מה דלא וכה
 כקנא אחר' ואי תימא הא וכריה כהן ונביא היה
 הוה לכוףא לשעתיה הוה דכתיב ורוח לגשה את
 זבדיה

זהר לפרשת כי תשא

מאי כל העובר על הפקודים אלא דא הוה
 מאן דעבר על פקודי דמאריה אי בעי
 לאחתקנא קמי מאריה ולא יטלוט עליה דינא
 דלעילא זה יתנו זה בעי למיחן לקרינא ליה בואת
 ולאכרהא לה כנהירו בנין דלא תיקוד עלמא
 בשלחווי בנין דמאן דעבר על פקודי דמאריה
 אפריד זה מואת כד בעי לאחתקנא דהוא אחר
 ולארימא רישא קמי דינא ולא יטלוט דינא עליה
 זה יתנו . ח"ח כי דינא דלעילא לא מעניסין ליה
 לברכש עד דאיהו בר עשרין שנין מיט בנין דההוא
 זמנא אשתלים בתרין חולקין בחולקא דקודשא
 בריך הוה וכנסת ישראל ועל דא אי הוה זמנא
 עבר על פיקודא למאן בעי למיחב באתרא דהב
 גביה ומאן בעי לאמשכא דהר וזמנא מחזית השקל
 תא חוי קודשא בריך הוה וכנסת ישראל איקרו
 אחד וכד כנסת ישראל בגלותא לא איקרי אחד
 ועל דא מחזית השקל דהוא עשר גרה רוח דיו"ד
 בעי לאמשכא ולאגדא באתרא דבגים ודא הוה
 כופר נפשו ודאי דהא נפשו וז' איהו כי דינא
 ובמאי אתכפרא ואסתליק דינא ביהוה מחזית
 השקל ודא איהו טוב דאכר ליה וכד מחדבקין
 תרויהו כחדא טוב ונפש כדן אקרי שקל הקדש
 ואיתער כסף ימינא דמכא לבני תרומתה ועל
 דא בעא נשה בשעתא דינא ועתה יגדל כל כח
 דל"י י"ד רבתי יתחבר ביהוה דאקרי מחזית
 השקל ובזא אחר יתחבר בשקל הקדש וכד תרעיהו
 מתחברין כל אינון בתי דינין דתרע מק"ש
 מאסתליקין דלא למעבר דינא דהא ודאי כפר נפש
 יב . ת"ח אחי כופרא כדא היא לכפרא על
 עשרה שניין דזינו ליוסף וזכריהו זה מואת
 ועברו על פקודייהו דמריהון בנ"ב
 עשרים גרה השקל לקביל הוה דבר בארעא
 וכריאה דאסתלק מארעא קדיש' ונמכר בעשרים
 ובני ישראל לא ארימו רישא מההוא שעת מההוא
 (כלא ביהוה) וזבא ח"ה קב"ה למשה אי את בעי
 לארמ' רישיהון לעילא זה יתנו כל' . ח"ח הוה
 צדיק כל אקרי וכנסת ישראל עשיראה דכליה
 אחזילית ציה אחקרינו דא גדל כדן שקל הקדש
 אקרו בנין דאיהו כלב גופא וכנסת ישראל כלב
 גופא אחקרו דא גדל גופא אשתל' ותרין עשר
 שניין דתמות ימא ינקין כל חד מאחר דיליה
 דהא הוה דכתיב זה יתנו זה חובבן תרין עשר
 דאתדבקו סחריני משכנא עילאה ובהוא זמנא
 יהא לון כשיאות רישא משום דאתדבק רישא המטה
 באתריה

באתריה הנהו דנטיר יוד וכד אול לעלמא דאתי
 אחוסף ביה יוד כתיב וייסס בחרון במצרים
 ועל יחי דמשה דאחיויליר בארד אסתלק מחמו
 והוה לון לישראל נשיאות ראש ובגין כך בארד
 הובין חיוטן שקלים לארמא רישיון לעילא ו
 ולקרבא קידושין דמלכא לאתרייהו וסט' דימינא
 אתער בעלמא וממכי משכנא אחקיימו על
 תיקונייהו ואתיא ואת ברסיו דלדיק דהוא יוד
 דאיתרבק בה בכל קידושין לעילא כד אחייביב
 מחצית השקל דחיה מעין דכסיפין דאתקשרו דא
 ברא ועל דא קטרת לנטלא דינא ולנטלא מותנא
 בגין דקשרי לה באחרא דוח ות"ח קטרת וכל
 קרבנין דמקרבין מהאי מחצית השקל אחי דיהיב
 כל חד וחד מישראל וכדון תרומת ה' ודאי .

דאתחברין תמר דבר ונוקבא ושמן מחלמאש צה"ל
 כלאו דרגין נגדין שמן ואפילו אתר דאיקרי צור
 והיינו דכתיב הנוז תמים פעלו דאתהדר צור
 למעבד פעלו דתמים תמים דא אברהם דכתיב
 התהלך לפני והיה תמים צור דא יצחק ואיקומה
 תא חוי על דא תמה משה ואמר המן הסלע הזה
 נוציא לכם מים כיון דאתון לא אולין באורח
 מישר ולא מבסמין אתרחא וע' ד ישראל עבדין נסוך
 המים בחב לינקא האר מוכח ממייא דאברהם
 וכדון אתברך עלמא ופר עב כד איהו מנדר על
 מוונ בכסא איבעי ליה למיהב ביה מייא ברכת
 שארץ לכרכא להאי ארץ דאיקרי מונח ואיקרי
 כוס של ברכה דכלאו בלכאן ביה תלין . ות"ח
 כד ישראל מוכשר עובדייהו האר מונח שלטא
 בסטר דימינא והוון חויין כחיוו אריה רביע עליה
 על קרבנא ואכלי ליה וע' ד איקרי ארזאל מדבנא
 קרית חנה דוד דחאי דחולקיה דודו הוא וכל יומיו
 אשתדל לאהרנא לה וע' ד תודיעני אורח חיים
 כד"א וידע אלהים אורח חיים ומאן הוא טובע
 שמחות ההוא דכל דכל שבעה אחכלין ביה ויהדר
 אנפיו לקבלי פניך האנא אחיר בהון וכדון נעומו
 בימינך נכח דשמאלא אתכלילת בימינא וכד א
 אתכלילת אתהדר צור למעבד פעלו דתמים וע' ד
 זה יתנו .

פתח ואמר בכור שריו דא יוסף דהר דא יעקב
 דכתיב אלה תולדות יעקב יוסף ומנ"ל
 דאיקרי יעקב דהר דכתיב וימלך תחתיו דהר
 ואוקומה באירא קרישא וקרני ראם קרניו אלו
 אברהם ויצחק בהם עמים ונגח יחוריו מה יחוריו
 אלא כד כלאו אבהן כחמל לית דיקומן קמיהו
 ובהוא ומנ"ל ישראל וקריפין רישא הה"ד כי תשא
 ות"ח כד נפקו ישראל ממצרים בסיוע אבהן נפקו
 וארימו רישא הה"ד ובני ישראל יוצאים ביד רמה
 מאין יד רמה דא אברהם ידא ימינא דבעי לארמ'
 לה על שמאלא ומה אברהם עבד ליה קב' ה' נוקמת
 בליניא ארץ ישראל ביד רמה נפקין וסיוע יליה
 נקטו ונטרו יד דיליה דאומי לאצמלך . ועל דא
 לנטרף ההוא יד רמה ולא נחם אלהים דרך ארץ
 פלשתים ומנו שבט שבעין מותנא לעילא לסלקא
 לאתריה ולקבל חירו מאימ עילאה וכד אשתלמו
 נחתא אורייתא ופתחוהו דילה באברהם אנכי
 לקבליה לא יהיה לקבליה דיצחק . ות"ח

תא חוי כתיב עטרת תפארת שיבה עטרת דא
 תרומת ה' דחיה עטרת תפארת בגין דהאי תורה
 שנעל פה מעטר לתורה שנכתב בגין דחיה אתר'
 דאתגליא לבגויי סתרהא ולפרושי תיקונין דילה
 על ידא דעטרת דחיה מראה דכלאו אתגלין בה
 וכי תימא היך אתגלין בה בהוא אתר דאיקרי
 דרך צדקה ומאן חיהו דרך צדקה דא זה דאמרי
 לה וכדון חמלא ודאי נהיוו דתורה שנכתב וע' ד
 תרומת ה' איקרי תרומה ודאי דארים דגליה על
 כולא דהוא דכתיב ביה גדול ה' ומהולל מאד בעיר
 איהו איהמי חיהו גדול ואצטטר בעצרוי בעיר
 אלהינו וכדון נהירו דעתיק יומין איהו בזעיר
 אנפיו ואצטטר בגין דאתרבקא בקרתא קרישא
 וה"ד עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה חמלא
 ובגיד להוא אתרא דאיקרי (לא דחיהו דרך)
 צדקה ואמרי חוראל לבומקא ונהרין מניה שתין
 בגורין וחרין עשר שטין בג"כ ששים עשרון ככל'
 אחר ונכלין דכלאו מסטרא חד וחרין עשר לא
 אתכלין עמאון דחיון ינקין כופא דחילנא הה"ד
 זה יתנו ודאי יתנו לכולא לעפמי דסחרני
 אילנא וע' ד כל אומין מתכפרין בקרבנא דישא
 וישראל ינקין בקריתא מהאי אתר דאי קרי סלע
 היינו דכתיב ויניקוהו דבס אסלע ומ"ט דבס בגין
 דחיה תמר דכתיב זאת קומתך דמתה לתמר
 ולבשר שמן אכלמיה צור דא אתרא דלעינ' אתרא
 דיצחק שרי אע"ג שבטן מסטרא דאברהם כד
 ישראל מוכשר עובדייהו מהכין דינא לרממי
 ודא הוא דאמר לון קב' ויניקוהו דבס אסלע

חזק חזי

כח יהיב קב"ה אורויתא לישראל
 רשום לה ברזא דשמה קדישא חזי
 חזי ה' אלהיך ברזא דחסד דאברהם אחיך בה
 ולקבליה מצות עשה ורזא דא תפקידתא קמייתא
 דפקיד קב"ה לאברהם מזו עשה היה דכתי' לך לך
 מחורבך ונב"כ מצות עשה רמ"ח כחושבן אברהם
לא יהיה לך אלהים אחרים ברז' דגבור דאחיד
 בה יצחק דכל אינון אלהים אחרים ואינון
 פליכין ממנו מסטרים ינקין וכן עשו וכל אינון
 מומן דיליה דהא יצחק בממות לא תעשה אחיד
 ותפקידתא קמייתא דיליה מצות לא תעשה הוה
 דכתיב אל תרד מזרימת וממות לא תעשה מוסטר'
 דיינא אחי דהא מענישין ליה לנר גס כד עבר
 פגלה ונב"כ חושבן מצות לא תעשה ברזא דהרב
 דיליה ונב"כ דסמ"ה לקביל יומין דשמש דנחיר
 מסטרא דגבורה ה"ד כאלת השמש בגבורתי לא
 תשא ברזא דתפארת דאקרי אמת דאחיד בה
 יעקב שלימא ויניק תרי ח לקין מצות עשה וממות
 לא תעשה דכתיב ויעקב איש חס יושב אהלים
 ועל דא' הו' אשלים לכל סטרין לרחמי ולדין למצות
 עשה ולמצות לא תעשה איקרי שלים ולקבליה לא
 תשא בגין דשבויה לשמא אחי וע"ד איהו ברזא
 דעשה ולא תעשה דכמא דאיהי לא תעש' כד איהי
 לשקרא דכתיב לא תשא הבי איהי מצות עשה כד
 איהי באלמ דכתיב ונשבעת חו"ה באלמ דכתיב
 וכשמו תשבע

דשבתא ושתניק לבון דהא יומא דשבתא לקבליה
 איהו כדאזקיימנא ברזא דמשימות' יומא קדמאה
 לקבליה דאברהם דהא הוה דכתיב הסדל כל
 היום יומא חנינא לקבליה דיצחק ובגין כך ביה
 יתיב קודשא בריך הוא ליידן עלמא יומא
 הליחאה לקבליה דיעקב דאיהו קו האמצעי
 ובגין כך כתיב ביה כעובדא דבראשית יקו
 המים דביעאלה לקבליה דוד דכתיב ביה יהי
 מאורות מארת חסר דהא כנסת ישראל לית
 לה נהורא מדילה אלא מה דאיתיהב לה על יד
 דדדיקא הכי נמי דוד דכתיב ביה עני ואביון
 אזי ולית ליה היים אלא מה דאיתיהב ליה מיומא
 דחדס קדמאה שבעין שנין : יומא
 המישאה לקבליה דמשה יומא שתימאה
 לקבליה דאהרן ואינון ששת ימי בראשית לחת
 לקביל ששת ימי בראשית דלעילא ומאן אינון
 ששת ימי בראשית לעילא אינון דרמיוון בקרא
 לך ה' הגדולה והגבורה והתבארת והנ"ח וההוד
 כי כל לך ה' הממלכה ואינון חולקוון דדדיקייא
 ברזא דא הגדולה דא אברהם הגבורה יצחק ס
 ההפארוז יעקב הנחם חולקא דמשה ההוד
 חולקא דאהרן כי כל לקביל חולקא דיוסף
 ממלכה חולקא דוד ויוסף שבת איקרי לתתא
 לקביל דריק חי העולמים ואיקרי שבת לעילא
 ובגין כך כתיב על כן יאמר ה' אלהיך לעשות את
 יום השבת תא חזי כד בעו ישראל למכנא לארעה
 דכנען איקפו לה שהא יומין ומנא חזא ככל יומא
 לקביל אינון שית זכאי קשט דעליהון מתקיים
 עלמא וביומא שביעאה שבע ומנין לקביל יומא
 דשבתא דאיהו לקביל דריק דאיהו זן לבוהו ו
 ומקיים להו דכתיב חזב' עמודי' שבעה וכתיב
 וזריק יסוד עולם איהו יסודא ועיקרא דכל אינון
 זכאין דאזי לא זכותהון דדדיקייא לא הוה יכלין
 למכנא דהא הוה דכתיב לא בנדקך וביוסר
 לבנך אתה באל לרשח כי אס למען הקים את
 הדבר אשר נשבעה לאבותיך
כבר את איך ברזא דנחם דאחיד בה משה
 ויניק לה דהא משה הוה חוקיר ליה
 קודשא בריך הוא באורויתא ת"ח אזי לאו אורויתא
 דאיתיהנת על ידו דמשה כניאה דבא לא הוה
 ידעין בני נשא לקודשא בריך הוא ולא הוה מיקרי
 ליה דהא על ידי דאורוית'

זכור את יום השבת ברזא דברית דאיהו יסוד
 דאחיד ביה יוסף וע"ד איקרי שבת דהא
 יוסף כל איקרי ואנת נמי איקרי כל בגין דכל
 עינובא ותפטוקא נפיק מניה לקיימא לעלמין
 בלוה ועל דא שנת כלילא דעשה ולא תעשה בגין
 דיוסף נמי בוכרא דנטיל תרין חולקין: ת"ח כתיב
 דברות במשה תורה וזכרת כי עבד היית בארץ
 מצרים ויסרך ה' אלהיך משם ציר חוקה ובזרוע
 נטויה על כן יאמר ה' אלהיך לעשות את יום השבת
 הבא אוליך לך אורויתא רזא עילאה דהא הוה
 דדיקא דאזבן לעבדא במצרים ואחילו ליה ל
 לקבלי' איהו זכור את יום השב' ונב"כ אמ' לון קב"ה
 לישראל בעשו מכון הוה דכירין ההוה דדיקא
 דאזבן על ידיכו והוה לעבדא במצרים ובהוה
 חו"ה אתגור עליכו לאשתעבדא במצרים ז'
 ולכברא ההוה חו"ה דזכמתן ליה נטרן יומא

ואוריתא אוליף ברנש פולחנא דמאריה ואוקיר
 ליה לקב"ה ובגין כך כבד את אביך ואת אמר
 לקבל דמשה חיהו : ד"א כבד את אביך וז תורה
 שכתב ואת אמר דא תור' שבעל פה דכמה דאכל
 יהיב שפע לאיחא ה"י יהיב שפע תורה שכתב
 לתורה שבעל פה . לא תרצה לקביל דרגא הדוד
 דאחיד בה אהרן ובג"ל לא תרצה בגין דכד קטלין
 ליה לבר נש ההוא יזווא הוד עילאה דעליה נטלין
 מניה ה"ד והודי כהפך עלי למשמית ובגין כך
 אזויר לון קב"ה לכני נשא דההוא שפרא עילאה
 דיהב לון דלא יטלון ליה מכהון ואית כני רוח
 דשלמא חיהו ובג"ל קאים אהרן לכפרא ולנכסא
 נכסת קורשין ועל פומיה כפר לעמך ישראל אאר
 פדית :

לא תחאף ברזא דמלכות (כ"א דנדיק) דאחיד
 בה מאן דאחיד ואיהו רוח דחכמתא דהא
 כנסת ישראל לא אחתרת אלא בההוא דחוי לה
 דאיהו דריקיסוד עולם . דבר אחר הכי
 אולונכא ברזא דמהימנותא כבד לקבל כ"י . לא
 תרצה לקבל דרגא דנח"ל לא תחאף לקבל דרגא
 הדוד . ד"א כבד לקבל יהי מאורות דעבודא
 דבראשית . לא תרצה לקבל ישראל המים שרץ נפש
 חיה בגין כך נפש חיה לא תקטול . לא תחאף
 לקבל תוציא הארץ נפש חיה למינה בגין כך לא
 תחאף באיתתא דלאו מינך דלאו איהי בת זוגך
 לא תכבד לא תענה לא תחמוד דא הוא סיומא
 דעשר אמירי דאורייתא לקבל עתיקא דעתיקין
 דאשיתא דכלא לאחרא שופא ברזא ולמהי כלא
 חד והאי דלא שרי לה בקדמיתא לאולפא רוח
 עילאה עד אין אחר אחיהיב רשיתא למושה
 לאסחכלא ומאן אחר קביל אריתא דהוא מזעיר
 אפיין ובגין כך אמר שבע אמירן לקבל שבע דרגין
 עילאין דרימין בקרא דלך יה' ה'בלולה וגו' ועד
 ההוא אחר אסתכלתמה יה' ד' פנים צפנייה דבר
 ק' אל משה פנים דא' ברזא קיים' כפנייה דא' ברזא
 פנים דא' ברזא צפנייה דא' ארץ צפון' דא' ארץ צפון
 דבר' דא' ארץ צפון' שבע אמירין מארץ ארץ צפון
 עילאין דעתיקא קדישא איתמרו לקבליהון תלת
 אמירין דתראין ונטליקו מתתא לעילא ואמר לא
 תבגוד לקבל איתמ' עילאה כינה דכפא מחכמה
 וגמלין דאית ביה בינה אפיקרי' מיין דבר' ממוך
 דגר במאן דבניב וגסיב קא' דאית' בלפני' האכס'
 דאורייתא אוליף ברנש פולחנא דמאריה ואוקיר

דאוליף ליה חכמתא ואוליף ליה אורייתא דאף
 על בג דאסתרי לבדיה לינקא מחכמתא בגיכא
 אית מסטרא אחרא דאסיר ואמר לא תבגוד
 סתם :

לא תענה לקבל דרגא עילאה דחכמתא דהא
 ברנש לא יכיל לאתנא פתגם אלא בגין
 דרגא דרוחא עילאה דחכמתא דאית ביה דכתוב
 החכם יענה דעת רוח אע"ג דהאי ענייה דאיהו
 עני אית ביה קיומא דעלמ' ואית ליה בה סיועא
 עילאה למנדע למאריה ואיהי ברזא דמהימנותא
 אית ענייה מסטרא אחרא דאסיר דכתוב לא
 תענה ברעך עד שקר .
 לא תחמוד לקבל דרגא סתימאה עילאה דכל
 מחשבן ביה תליין ולית בעלמא דינדע
 ההוא דרגא בגין דאיהו סתימאה דסתימין וכד
 סליק במחשבה עילאה לברא עלמא עילא' ועלמ'
 תתאס כלל הו' דרגא חדא ה"ד יעמרו יחדו
 וההוא מחשבה סתימא וברנש לתתא אית ליה
 מחשבה סתימאה דלית דידע בה בר קב"ה בלחודו
 ויהבה ליה לבר נש למחשב מלין דאורייתא מלין
 דמלוה בגין דההוא מחשבה עילאה נברא מכוונא
 דינה לאתרא דחכמה ולא איתפרא כלל זמתיקא
 חכמתא עילאה נקפא תורה ונגיד שקיותא עד
 ההוא אחר דחכמה תתא דאיקרי מזה ועל דא
 מאן דחשיב למשבד מזה' כלו עשאה בגין דברים
 למיתי סיפוקא דברכאן להאי מזה מהיחא
 מחשבה וכאלו עשאה כד' א'עשיתם אחס מחשבה
 רישא לכלא ואע"ג דנסגריא דמחשבה עילאה
 אחיהיב ליה רשותא למחשב מלין דמלוה מלין
 דלאו מזה אסירן דכתוב לא תחמוד . ות"ח מ"ט
 כללו אמיראן לקבל כל כתרא וכתרא מנות עשה
 באתרא דחוי ליה מנות לא תעשה באתרא דחד
 ליה ואינון תלתא בתראי אינון לא תעשה מכלל
 דעשה כדאוקימנא כלל' אע"ג דהאי שרי הוי
 אסיר בגין דאינון לקבל עתיקא דעתיקין דחסד
 ורחמים בולנים ביה סריין ולא אחזוי אל למנות
 עשה בגין ד' דייק מנייהו דלא יתפני בר נש
 לסטרא אחרא ורשים להו במנות לא תעש' ואזהר'
 גין לבני נשא' צללו על האי אמירה בתראה דאיהו
 כללא בארעה דאורייתא ומאן דעבר על האי כלו
 עבר על כל אורייתא בגין דאיהו לעיל' דאשיתא
 דכלא כללא דכלא ואי ברנש עבר על האי ואסתי'
 מחשבתיה

מחשבתיה מן אורחין דאורחיותא כדון אחרבך
 בסטרא אחרא בסטרא דשקר וכדון אחי לירי לא
 תענה ברעך עד שקר כדאשכחנא באחאב דחמיר
 ברמא דנבות הירועאלי וכדון אסאידו עלי שקרא
 ומהאי אחי ברנש למעבר על כלבו אמירין חבל
 כדאיהו אצל בלרחין דאורייתא וחשיב כפקודוי
 כדון אשכחנא הויה מחשבה ככלאו דרבין מסט'
 דאמת מסטרא דמהימנותא עילאה ות' דהא
 בעינין כלאו אמירין סופא ברשע ורשעא כסופא
 רישא למנוע לקב' במחשבתיה סופא דלא ל
 לאשטאה מחשבתיה ורעותיה לסטרא אחרא וכד
 בר נפ' מח' ב'ק בהאי כדון כלאו עלמין מתמלאן
 דבראן עילאין דנבדין מן עתיקא סתימא דכח
 וכד נחתו כלאו אחקשרו ביום השלישי ודא יעקב
 בגין כך שביעאה לקבליה דכלאו שבעה אחקשרן
 ביה וכדון דחיי (כ' וכיון דהאי) ארץ צהירו
 עם כנחא דכלאו שבעה אחקשרן לאתהרא וכדון
 ארבעה כוסות ארבעה באלות קדוש על הין
 לקבליה דדוד הגדה לקבליה דיעקב ברב המון
 לקבליה דיצחק הלל הגדול לקבליה דאברהם
 מתחא לעילא סליק כגוונא דא מה לקבליה דדוד
 סוכות לקבליה דאברהם שבעות לקבליה דיעקב
 דאש השנה לקבליה דיצחק סוכו לקבליה דאברהם
 ואע"ב דאוקיימנא לקבליה דאחרן כלל מד וכיון
 דמטו לאתרא שלימא דיעקב אמרו הלל הגדול :

דבר אחר זה יתנו כמה אית לון לבני נשא
 לאסתמרא באורחיהו וכד הוה זכאה
 אודבן כלאו עשר דרבין אשמימו צהוריהו דהא
 לא נביר נהירו דעתיקא אלא בגיניה לתועלתא
 על ארעא ומאן דעבר על ד' עבר על כל פקודיא
 וקב' צהרימו סביא יתב שבת לנטרא לקבליה
 דשקיל ככל פוקודיא ועל דא עשר גרה דאחר
 לאתהיה חיהו כופר גס' וגהרין לאתרא דאיקרי
 גס' מתתרא דז' ארבל ושמיה כהירין להאי ארץ
 ונהיין לה כל תקונתא לאתתברא לעילא תא קא
 כתיב השמים מסכרי' כבוד אל מאן שמים שמיא
 דקב' מספרים לאתרא דאיקרי כבוד אל מאן
 כבוד אל כתימה גהריה דאיקרי אל אל דא
 אברהם מאי מספרי' כד' אורא ויספרה מאי
 ויסכרה כד' מקום ספרי אגניה ואינון שמיא
 מתקנין לה בכל תיקונתא להאי כבוד אל ועל דא

ד' ארבל לקחא מיתין לה נהרו צלחמו ממעבא
 דלעילא ולומרים בהון שם כבוד מלכותו לעולם
 ועד מתאר דאיקרי שמים אסאידו כהון ועל דא
 עי' ודל'ת אינון דרבין למהו סהרין שמים
 דכתיב העדותי בכם היום את השמים דא יעקב
 אתרא דשמים ומנא לן דאיהו אסהידת דכתי' דאת
 הארץ וכתיב כירח יפון עולם ועד בשחק כלמין
 וכד ישראל בשלימו כד הוי סהרין שלימין סהרין
 כהו קב' וה כנסת ישראל ובהוהו ומנא נביר טולא
 דלעילא מתתרא דעתיק' אימתי כד אינון ביחוד
 דהא ה' ד' שראשי ממלא טל חושבן ט' י' ה' א' ח' ד'
 קב' וה כנסת ישראל דבההיא שעתא אסתחוק
 ישראל לטולא וישראל דידיעין כהון אינון מיהדותן
 לון חרי ומני ביומא חד כסטרא דוממא וחד גסט'
 דליליא ומזהויל טולא ומיבין מיתיה לאחאם
 לעילא דחיי דהא ה' ורבים מימני אדמת עפר
 יקינו מימני כד' א' חיי ימנה ולני עד אתרא דל' י'
 קול דודי אחרא דאיקרי קול דא יעקב שראשי
 גמלא טל היינו דרבי' שמים דאיתין לעיל' א' חיי
 אתרא דאיקרי שמים כד איהו ביחודא עם טוקב'
 ותקום מעפרא ויצחק כד בריך ליה ליעקב אמר
 ויתן לך האלהים מעל השמים בגין דחוח דיעקב
 ירית הוה אחרא האלהים דא אימא עילאה
 דעטרא ליה מעטרין עלאין לאדווגא במטרונית'
 וכד מטי האי טלא לעירא מסטרא דנפון אגליד'
 ומסטרא דדרוס נביר עד דמטי לכסא הכבוד

וכד מטי לכסא הכבוד אתרא דאיקרי ארץ כדון
 סטרא דנפון דאחר ציה אגליד ויתעביר שלב
 וביה אחרבי עלמא ועל דא איתערו קמאי גולס
 מהיכן התגרי משלב שחת כסא הכבוד ועל דא
 צדינא לא קאים גלמא עד דאיתערו רחמי סה' ד'
 השמים מספרים כבוד אל זמנשא ידיו מברך
 דאיקרי דא ריקיע' דניס תליין כל נסודין וככבירא
 ודא דניק דמניד לון להאי אתר דכבוד יום ליום
 יביע אומר מאן יום ליום דא שמים ארבע' זלי' לה
 ליליה יחוס' דעת האי אתרא דאיקרי יום ארבע'
 גמלא דאיקרי לילה מאי דקביל מתתרא
 דאיקרי דעת והוה לון יקר וכעיס דנבין דעתו
 צהאי אתרא דלילה ובגריאל קביל מתמין והוה
 דאיקרי לילה ואינביר למתאי רוח דעת וירדת ה'
 אין אומר ואין דברים בגין דכלא בלחשו בכל
 הארץ וכל קום דא קו האמעני דאגליד להאי
 ארץ

אחז הדוד פריש מאן סמאס דא שמע והוא יכחון
 ואלא מהופתו דא עטרה שעטרה גר' אמו י ישיש
 בגבור לרוח אורה לאנהרא סיהרא מאור (נראה
 ויהו) ישיש בגבור בגין דסערה דגבר איחער
 צהאלא זמנא מקצה השמים ומולא דא הישא ככנא
 והקופתו על קפואם בגין דהוא מקיף לכ לא
 מכריח מן הקצה אל הקצה ואין נסתר מחמתו
 היינו דכתיב יסתר אים במסתרים תורת ה'
 תומיהו כד' א ויעקב איש תם משיבת נפש כמה
 דאת אמר נכספה ה' כנספו בגין דהוא יתקיף לם
 על דתקונתו וישיב בביחא דילה ון לה בכל מה
 דאצטריכא ועל דא משיבת נפש עדות ה' באמנה
 דא אהיא דיוסף דאקרי צדקת אחאי באמנה
 בגין דהוא אהיא דהרא ללא יכונו מימיו .
 מחכימת פתי אחרא דלית ליה דעת הוא מחכים
 לה צהאל חכמה ועירא דקבילת מניה ואוקמה
 ומני לה לפרנסא עלמא ויהבה למאן דלית ליה
 וכוחא מדיליה . פקודי ה' אינון דתלין מההיא
 דאחפקין ביה כל בגיזין דמלכא וע' ישיש
 כד' צדיק וישר הוא וזכר איקרי הכי . משמחי
 לב שמחה דא כנסת ישראל ואימתי היא בצדורה
 בזמנא דאחכרת כלב השמים . מצות ה' ברה
 כדון איתעבידת מצוה ברה בקדמיתא אקרי מצוה
 השתא דשריית עלה חורה שכתב איקרי מצוה
 ברה כד' א ברה כחמה וצדיק וזכר בשיקולא חזא
 מאירת עינים עיני ה' מאוטטות מ'ט מאירת
 בקדמיתא מארת דכתיב יהי מארת בדיקוע ה'
 השמים וכו' האי דיקוע השמים מנהר לה איה
 מאירה וכו' ד איתוסף בה נהיר דצדיק ופרישו
 דשלמא דלית כדון הוא צביו סגיוא ואימתי הוא
 ברה כד' א תכלילת דבר ונוקבא ייראת ה' טהורה
 שפחא דכנסת ישראל דהיא צדיקו כד' הכי
 אהירו לה אנפין עומדת לעד דקיימת תויר
 שור דם תקיף על כנהא אימתי כד' משפטי ה'
 מאחר דאמת נהרין בה האי דכתיב צדיק יחיו
 כד' אינון כחזא בהאי צדיק ונעלין שמא דינא דהא
 הוא דכתיב צדיק יחיו ואיה שמא דילקון מצות
 ה' . ד' א פקודי ה' נכח והוור דאינון למורי ה' .
 משמחי לב דא אחרוב דדמיית ללב מצות ה' דא
 אחרוב יראת ה' כד' א אשה יראת ה' היא תחלל
 מ'ט בגין דהיא טהורה . משפטי ה' אמת אלן
 ציית בגין דכלילן ביעקב דאקרי משפט והוא אמת

צדיק יחיו צדקתו שלמה צדקתו ה' דהיא טהור
 הנחמדים מוזכר ומזכר דב מספרה דזכר דא שפחא
 דיחזק כד' א שמאלו תחת לחאי . ומכאן דא
 אברהם ויהא ימינו תחבקי . רב דא יעקב .
 ומתיקים מדגש דא תמר כליל דבר וכו' אצא קבש
 בגין כד' אימתי אינון מתוקים כד' א תחבקי יכתיב
 מינייהו דגש ונפת נופים כד' א נפת טיפנה
 שפתיך כלה . נופים בגין דכל מאן דנפיי
 למפיי ולאסתכלא בהאי מראה מסתכל כמד' א
 נופה בתוך לבית ישראל ושמעת מפי דבר ודאי
 האי אחרא איקרי פתחא דמהימנותא וצדקת
 ואראה מראות אלהים מכאן ולעילא לית רשו
 לאסתכלא ועל דא מיבש יקין אינון למורי ה'
 דאיקרון נופים כמד' א ונפת נופים .
 ד' אחר נופים אלן למורי ה' (ככתיב לא ב')
 דהרין בה ומתקניקי נבתי בר ממשה דאסתל'
 לעילא ובהוא זמנא דכלילן כללה צדי אינון
 נחמדים . ד' א יראת ה' טהורה עומדת
 לעד ת' חאי ברכא אשתל בקדמיתא בהאי אחרא
 דאיקרי יראת ה' כדון אורייתא עומדת לעד מ'ט
 בגין דיעול מכאן למהימנותא מהאי פתחא דכלא
 וכד' דחל מהאי אחרא אחרב' האי אחר וית' א'
 בנהירו עס מלכא בגין דאפיק ברא עבא לעלמא
 ועל דא אמר שלמה סוף דבר הכל נשמע את
 האלהים יראת ה' סוף סוף דרבינו סוף רבתי
 דהאי אחר סוף אקרי מולדת אמתא אחא סוף
 דכתיב ויסבור צדק תחתנה ואימתי היא צבלינון
 וברנו סגי כד' ברכא דחיל מינה בקדמיתא ולבחר
 עביר פקודי אבות ה' א את האלהים יראת ה' א'
 מצותיו שמור ע' ד כתיב אים אמו ואביו תיראו
 אקדים אים יראת בקדמיתא ואת מצותיו שמור
 מצות ה' מאן עביר שמא קדישא לעילא מאן
 דעביר דא ה' ד' כי זה כל האדם וכדון אשתלים
 האדם לעילא .
 פתח ואמר יראת ה' בני ומלך יראת ה'
 לתברא יראה בקב' בני ומלך לאמשכא
 נהירו אחימא עילאה דאיקרי מלך להאי ב' א'
 צוברא למיעל מחתא לעילא דבר אחר בני ומלך
 תמשיך נהירו מנרא לבת דאיקריא מלך ועס
 שונים אל תתערב דלא ישנה משרא דמהימנותא
 דהא בקדמיתא בעי לאשתלח בהאי יראת דאי .
 פתחא לכלא ולבחר בתורה דכתיב דהיא לעילא
 יו א

בגין דכל בר נש דלף דחיל חטאה לית ליה דאו
 למיעל להאי פתחא דמהומתא כיון דמלאי
 פתחא דחיינ ליה מכלל דחיינ ליה דלית ליה במאי
 ייעל לכלל הה"ד זה השער לה ועל דא איתערו
 יקומאי כל מיראת הטור קהמת לחכמתו חכמתו
 מתקיימת דיתנא חכמה על כה אר טבעה
 ימינך דאי קרי כבוד אל ואם ברנש לא דחיל מינה
 אייה ויסרת ליה דאתמנא לייסרא בני כשא הה"ד
 ודרך חיים חוכמות מוסר מאן הוא דרך לאילנא
 דחיה ההוא דאתמנא על עלמא לייסרא בני כשא
 דלא יטעון מאורחיהו ועם כל דא בעל לקשרא
 לה לעילא בגין דאי קרייא גופא ובע"א כשמתא
 וכבד ואביהוא עד דלא קסיטו (ברא קשירו) לה
 ונטלו מינה כשמתא כעלת כשמתאן ובופא דילחון
 קיים כגוונא דעברו ושימו עליה קטרת בגין
 ד לית לה מדינה כלום חיים ועץ החיים יהיב נה
 צב"ב אייה גופא יעקב כשמתא עתיקא כשמתא
 כשמתא ושינחם דיחב שלום בארץ חיים בארץ
 איתוסף ליה כשמתא ונהרא ליה אנפסא בגין
 דאתער חיים לקבלה ועל דא באור פני מלך כד
 האי מלך דלתתא נהירו אנפסא חיים אתדבקי
 בה : ד"א באור פני מלך חיים דא יעקב חיים
 דאתין ליה מאומא וגבין פינחס ארקיים עלמ'
 דחבר ברית בליה הה"ד אס לא ברית יומ וליה
 מיט יומס דלא (נראה דהא) אתחברת מיס
 סתומה ביום ופאר בליה . אלמלא האי חוקת
 שמים וארץ לא שמתו לין חוקות דקביעין בהאי
 חוקות התורה לא יתקיימו ואימתו יתקיימו כד
 דרבי יוחנן : גס עבדך נוסר בהם למיעבם
 מתיקוי דמלכא דהא בכל לבי אשתדל בהו להברא
 לון כתר הה"ד חמות ליה אקום להודות לך על
 משפטי דקך ומשפטים דאינון נחמדים וכלילן
 מכלל יתחברון כהאי דק וכדין כד מזהובין
 אינון נטרין דלא יקרב למקדש ערל וטמא וכד
 אינון נטרין להאי שמירה סופא דרבינ דאייה
 עקב כיון אייה רב איתחברת לעילא על דא
 דכתיב עקב ענוה יראת ה' עקב ענוה יהבה ירת'
 ה' ענוה כד' והאים משה ענו מאר ואיקרי איה
 האלהים וכתיב וענותך תרבני וכתיב ראשית
 חכמה יראת ה' בגין דברי שא צעו למדרג מינה
 ולבשר לסלקא בהכמה . דבר אחר ראשית
 חכמה יראת ה' דא יראה עלאה ובגין דהא רישא

לתתאי נקטא שמה דעלאה ועל דא איקרי עטרת
 בשמה דכתרא עילאה טמירא דכלל ליתחא רישא
 כסופא וכתר שמה ארכלילת . דבר אחר בשמרים
 עקב רב אינון משפטים נטרין להאי עקב רב
 דהא יעקב מאריה דניתא נטרי זיתיה והא
 איתערו דהואו עקב דכסיב אומנותא דיעקב
 וכרע סבב כריען לבטל שבע רישא דחויא דלא
 יקרב למקדשא . גס מודים חשך עבדך וזים דא
 נחש ורכיב עליה . חשך עבדך כגון עבדך ועבדא
 דכל מפתחן דמאריה בידיה אמר דהוא כשוכא
 וטלימותא בגין אינון וזים דשלטו בעלמא וגרמו
 מיתה וזמנין פבימא סיהרא ושלט חויא ודון
 הוא צעני רחמי ועל דא דלא יטלו באתיה לנטר'
 ההוא עקב על ידא דיעקב ואקרי רב כרא צב"ב
 דלית לך בעלמא דאתחבר לקבליה דהאי נחש
 כותיה דיעקב ואעדרי תיה מאחסכתיה בגין
 דהוא מאריה דניתא דלא יסאכ ניתיה כיון דלא
 ישלט כיון :

אז

איתם או אל' ה' נהירו דעתיקא זין' שבע
 דרבינ דכלילן יעקב כיון דכל האי אתחבר
 כיון אהי תס דהכי איקרי מתם מן וחם מן
 בגין דלי' לה נהור' מדילי' תס כד סיהר' כ' בשלמותא
 ונהרא נטרין עלאין כיון תס ועד' מתם לרוד
 אימתו כד אתנטירת סיהרא הה"ד שמרני' אל כי
 חסיתי נך מלי חסיתי כמד' אל חסיה נכסי מ'ס
 שמרני אל טררי דרציהם צאל לתער' ד' יתיר
 חדו עילאה לחסדי דוד הנלמנים דהא הוא וחם
 ה' מעולם ועד עולם חסד דא אברהם דנקיט
 מעולם עילאה נהירו וחיים ויה' לעולם בתראה
 הה"ד ועד עולם על יריאיו הוא עולם בתראה
 דחלייל ביה יראה וכדין ודקת' דא' עולם
 בתראה דאי קרי דק לבני בניס דינקא למאריה
 דאי קרון בני בניס דהא סית עולאין דנהרין לה
 אי קרון בניס כמה דאת אמה בני חמי מדר' צי
 וכתיב אס הבנים שמחה ואלין דסמיה האי עולם
 בתראה אי קרון בני בניס אימתי כד נטפה
 קיומיה קמא הוא דכתיב לשומרי בריתו ת"ח בגין
 דהני בני בניס לא נטרו קיומיה כקדמיתא וצו
 לה לרעא טכראה אבגור עליהון עונשא ודא
 כשא משה כד חמל דיתעבד דינא בלינון עשרים
 ומאן הוא ארימתא אמר ליה חוזר לאחורך לאבגור
 דשראן אחורי משכנא דציגו להאי צניק אמר ליה
 ומאי

ומה שנה צללין גופין אמ' ליה כך עלה במחשבה
 ולית דיכול לאדבקא ועל דא אשתדל דוד לברכא
 להאי אחרא דלתי מניה נהירו ואמר ה' זכרנו
 יברך דא כד' יברך את בית ישראל האי כד' יברך
 יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן סטרא
 דחסד דלית ביה דלקרי בית אהרן את אחבת
 לחסד דהא הוא דכתיב ויקח אהרן את אשבע
 בת עמי כדב דאתחבר לאל יברך יראה ה' אליו
 יתני ומשכנא דשארן בהאי יראה הקטנים עם
 קגהלים... כמה דאת אמר חיות קטנות עם
 גדולות חיות קטנות כל חינון רברכן דנפקו
 מאינון בני בנים כד' כל הפקודי למחנה יהודה
 עם גדולות חינון שבטין ועל דא כל דעבר על
 פיקודייהו היגב אבדא נקע בלבולת למהוי כופר
 להו' נפשו ויתפשט מנה נהירו כד אתחבר ימינא
 בסף לגביה וע' ד יברך את בית אהרן כד לתוסף
 בה ברכתא ואתער ימינ' לגבה בהוא כסף כד'ין
 נרכתא דילה עבי דחינון דחילין מינה תא חוי
 כל בר נש דתב בתיובתא קווי מאריה ודחיל כל
 יומא מההוא חובה דעבר קב'ה מקויל ליה ולא
 בני מניה דהא אחוי דיוסף דחילו סגי נפל עליה
 כד חוו דאסתלק אבוהון לעילא וחוו ברמיהו
 בגלותא על ההוא חונה עד דאמר להו יוסף אל
 תיראו לא תהרלו ודאי מעונשא בהאי זמנא כי
 התחת אלהים אני ודאי אסתלקנא לעילא בההוא
 אתרא ודרבא דילי ינהיר לסת' כי דינא לנאהר'
 לכו דאמון תמות ההוא אתר' כד המא דולמאריה
 דביתא דאמר כך אמר ה' זכרנו יברך האי דיתב
 בעלמא דכורא ה' לעילא לעילא יברך יתיה
 בעטרין עילאין דהא כלהו שבטין בר מיוסף
 בעלמא דנוקבא יתבין ומתברבין מניה ההוא
 אתרא יברך את בית ישראל ודאי ביתו דודו יברך
 את בית אהרן איתער סטרא דחסד דילה יברך
 יראה ה' הקטנים בג' יוסף ה' עליכם מסטרא
 דיוסף דהוא עליכם איתער ברחמי עליכון דהא
 ההוא יוסף מחיל לתת' ואמר אנכי אלכלל אתכם
 ואת טפכם בגין כך עליכם ועל בניכם ויגין
 זכותיה עליכון ועל בניכון ולא יתפשוו בחיובין
 ולא ישלוט עליכון ההוא חויא בג' אל ימשלו בני
 או איתם ואתער ההוא אתרא בעטרין כגוונא
 דאתער כד עברו ישראל ימא ואמרו אז ישיר
 בר חונו דאשתלימת סיהרא ונקימי מפשע רב' דא

זחר לפרשת צו

(גראוה שחבר תחלת הענין) ונסטר שמאל
 קיימא דרבא אחרא דנסטר מסאבא
 דאקרי חוף הכי מחשבה ואקרי מחשבה רעה
 בגין דרב' דעלה איהו רע ובג' כ' איקרי מחשבה
 רעה הכא קיימי כל רעותין בישיין וכל הרעותין
 בישיין וכל בישיין דעלמ' ואיהי קיימא לכל רעותין
 אליו דיתחבב ב' נהו בהאי מחשבה רעה קיימא
 כמה דרבין מסאבין וכלהו קיימין לסאבא לבר נש
 באינון רעותין והרעותין דמחשבה רעה וכו'ין
 אכתאב בר נש בהו ואתדבק בההוא סטרא וע' ד
 בעי לקריבא עולה לאתברכא וכו' קריב לה בעי
 לאסתרא רעות' לגבי מחשבה קדישא וסליק תננא
 מאינון חלכין ואמורין מאינון איברין להסיח
 מחשבה רעה סלקא בקדמיתא וכלהו נטיל לה
 ומחנא מינייהו • ולבשר סליק תננא אחרא דיקי
 וכל אינ' עילאין מינייהו מאריהון דרינ' מתכנשי
 ועייל לגו לגו עד דאכתנש דא לגו דא ודא לגו
 דא עד דאסתליקו כולהו לאתכללא כלא דא עם
 דא ולאשתלמא דא עם דא וגופא אתקשר בגופא
 כד'ן איבער ההוא ב' כ' רעותיה ברעותיה דהיא
 מחשבה טהורה וכד' כהנא מסטרא דימינ' וליואי
 מסטרא דשמאלא מקשרי שייפין כשייפין עד
 דאסתלקא האי מחשבה טהורה בין ימינא לשמאל
 ואתחברו דא עם דא ואתקשרו דא עם דא והו
 חד וכד'ן אקרי כיוחא יחא ורעותא לאתחברא
 ולאעלא דא ברא • וכד כלא אתקבצו דא ברא
 עלמא דלתי אסיק כל נהירו לאתהרס כולהו
 כהוא וכל חירו אשתכח וכל אנפין נהירין וכלא
 איהו בכימוו אתפרש בר נש מגו מחשבה רעה
 ואתדבק במחשבה טהורה עד דאתדבק כלא בגו
 מחשבה

יחשבה שתימחה עילאה וכלה והוי כלא חר
 מאי דאשתאר מן קרבנא בעי לאתוקף ולתאכל
 מליגילא ולא יתהני מיניה בר נש מ'ט דהא עולה
 ברכו דעלון לית דרו לבר נש דעלמא לתהנהא
 מקיניה בגין דההוא קרבנא לא אתקריב אלף מגו
 דלתמשכא במחשבה רעה סטרא דמסאבא דלא
 יתפשט ולא יסטי סטרא כלא לתאחד לבו אשד
 לתאחללא ולא יתהני מההוא קרבנא כ'כ בעלמא
 בליליא לתאכל כל מאי דאשתאר כ'ד אל על מוקד
 על המזבח כל הלילה דכד עאל ליליא כל אינון
 ברדיני נימוסין משתכחין ואולין ושלטין בכל
 אינון אמורין ופדרין וכלהו מתחבלי ומכהזחזו
 כל אינון ברדיני כמוסין ואינון חולקא דילון
 לאיחוסא בגין דלא יאטון ולא יתקרבו לבו
 קורשא ויתפרש בר נש מההוא סטרא ויתדבק
 ברעותא עלאה וכדין שבת ליה מאריה להאי
 בר נש וכהנא מכפר עליה דכתיב וכפר עליו
 הפהן מחטואו :

מדרש הגערם רפרשת אחרי מות
 חזי בשעתא דתנתיאו לתלכוו בדיוקנא
 קרישא עילאה דנהורא צנחא דערן
 ולעילא ובדיוקנא קרישא אחרא צנחא דערן
 דנתחא ויהבין לון אחסנתא עילאה ויהבו להון
 חולקא עילאה ובתר דיהבון להון דא חמר להון
 מלאכא אתא זמינא דחיפוק וקב"ה חמר די
 תפקין מלאך . תוורה ואתרו לון א"ל תרין
 מלאכין קב"ה חמר לך לך מארבר וממולדתך
 ומינות אבין אל הארץ אשר ארברך מארברך דא
 גנתא דערן דלתחא ומינות אבין דא גנתא דערן
 דלעילא אל הארץ אשר חרברך דא ארעא חסוכא
 שפלה ואחויאו ליה כל גנתא דערן ואחויאו ליה
 היכלין וביחין מדורין עילאין וכמה היכלין ד
 דכסופין וכמה ביתין וכמה מדורין וכמה דרגין
 וכל חלק וחלק שיש לו לכדיק כפני עצמו אמ' מה
 אינון היכלין א"ל תרין מלאכין ארבעין ותרין
 היכלין אינון מרקמן ולמנה גוניה נאים וכל איניש
 דקרי ק"ש שמא דארבעין ותרין שמנה כדק' יא ת
 וירת לון עאל ליה לשבעין דרגין ובהון שבעין
 ותרין חלוטת מרקמן בכמה גוונים אמר נמאן
 אינון אמר ליה כל איניש דקרי קרית שמע שמא
 דע"ב תיבין כדא יאות יירת דא . עאל ליה
 יקראני ואלענהו .

להלן ואחוי ליה חמשין מדורין אחרין מרקמן
 בכמה בוונים אמר למאן אינון אמר ליה לכל בר
 נש דקרי קרית שמע שמא דחמשין תיבין כדקא
 יאות יירת דא . עאל ליה להלן אחוי ליה שבעין
 ותרין מדורין אחרין מרקמן מכמה גוונים אמר
 למאן אינון אמר ליה לכל בר נש דקורא קרית
 שמע שמא דע"ב תיבין דאית בפרשתא רביעאה
 אמ' להון וכמה אלא ארווח דא אמרו ליה בעצבון
 תאכלנה אמר להון ומה העצבון אמר ליה נעשה
 וכשמע עשייה בעובדין טבין ושמיעה בארדייתא
 אפיקו ליה מגנתא דערן ואולו עמיה לבהינס
 ועמודא דעבנא למיהד בהו ניממא על רישים
 ועמודא דאשתא למיהד בהו בליליא אמר ליה
 תא חוי אחרא דא איהו חסוכא ניממא ובליליא
 אחויאו ליה כל מדורין דגהינס ואחויאו ליה לה
 הפרג המתהפכת ואחויאו ליה הכלבים עבי נפש
 לא ייער שפעה אמר לון מאי אינון אמר ליה
 אינון ארבעין ותרין היכלין חסוכין וכמה גוברין
 בשלאלאין בלואריהון ואסורין מן ידיהון ומן
 דגליהון ואינון נווחין ואמרין ווי ווי חיי לנא
 דאזילנא בהבלי עלמא ולא אזילנא לבתי כנסיות
 ולא קרינא שמע דארבעין ותרין שמנה דלא
 אזילנא ליה ווי לנא ווי לנפשא ובעל האסורין
 ממזנה עליהם עאלו ליה להלן אחויאו ליה שבעין
 ותרין חלונין חסוכין ובהון הוו עאלין השלאלאין
 מן בואריהון עאלו ליה להלן ואחויאו ליה חמשין
 שערין וכלהו נוקבין ורגליהון מן חייבוא הוו
 עאלין באינון נוקבין ואינון נווחין ואמרין חיי
 לרגנא דאינון בהבלי העולם ולא אזילנא לבית
 הכנסת ולא למדנא שמא דחמשין תיבין מן קרית
 שמע עאלו ליה להלן ע"ב מדורין וידיהון אסורין
 בנוקבין מן מזוויין מן ביתא ואינון אמרין חיי לנא
 ווי לנפשא דלא אתקשר תפלין דינא עאלך ליה
 להלן ואחויאו ליה כל מדורין דגהינס אמר כל
 כ'כ דעלמא ייעול באחרא דין ואכילו מאן דאיה
 חפשי הדא הוא דכתיב קטן וגדול סס הוא ועבר
 חפשי מהזוניו אלף כל גבר דידע שמא דקדושה
 בריך הוא כדקא יאות הו' ד' אשגבהו כי ידע ש'
 יקראני ואלענהו .

חא חזי כל גברא דעביד עובדין טבין דאיהו
 עשה כל מזנה ומזנה דעביד אסחלק
 לעילא וקיימא קמי קב"ה ואמר אלא מפלכיה
 דעבד

ועד לי יהב ליה קב"ה מלאך אחד דיעזרניה
 לאתרא חסוכא דביהבס דאתקרי ליליא דליהו
 נאתרא הרין וכל פתגמא דאורייתא דשמע כל
 מנה ומנה יהב ליה קב"ה מלאך א' לכל מלה ומלה
 דיעזרוניהו עד דהגית נוי ומוס וליל למען תשמור
 לגשות ככל הכתוב נז כי אזי תגליח את
 דרכיך וזא תשכיל ואם את תעביד דא דקב"ה
 פקוד דתתעסק באוריית' ביממא ובליליא ותיעור
 ותעביד כל מה דליח בה לא תתחיל מאתרא דא
 הה"ד הלא צייתך חוק ואמן אל תערוך וא תחת
 וגו' קב"ה יהא עמך בשעתא דתתעסק באורייתא
 ציממא ובליליא וקב"ה יהא עמך בשעת' דתשמור
 גשות ככל הכתוב נז וקב"ה יהא עמך בשעתא
 דתתפטר מעלמא ותיפול הכא וזי לא תתעסק
 באורייתא ולא תיעור ותעביד פיקודי אורייתא
 קב"ה יסתלק מינך מלחכיו לא יזאה לך לשמרך
 בכל דרכיך הה"ד ואם תלכו עמי קרי והלכתי
 אחיני עמכם בקרי בתר דיחוי ליה כל דא ויימא
 ליה כל דא אמר לי מלאכא חד מן התרין דליהו
 יזר הטוב קב"ה אמר לי דאזילנא עמך אכא ויזר
 הרע אומי ליה דיקיים אוריית' כלה ללמוד וללמי
 ולשמור ולגשות אומי ליה ובתך כן אמר לך לך
 מאיזר וממולדתך לבוף שכל כמה דאמרנא
 וב עת' דיפוק מבטן אימיה יתקוף מלאך בידיה
 בצאריה ישכח ליה אוריית' וירשיס ליה בצאכעיה
 על פומיה לא תשכח האומאה דכשבעת לי ואם
 גברא יעביד ואתקיים השבעה יהבו ליה כל מה
 דאחיזו ליה ואם יותר רוחי יותר יתנו הה"ד
 למוד תורה הריב ויתנו לך סכר הריב ואם לאו
 תא חוי צבר כש אית ליה יהוה י"ה העה"ה וה'
 הע"ה י"ה אתלגש בדיוקנא עילאה מן גינתא
 דעדן דלעילא ו"ה אתלגשא בדיוקנא דעדן דלתת'
 ואיטון כדומא דא' אלימלך ה' נעמי ו' מהלון
 ה' דרות ואם ההוא גבר' אזיל בארמון טבין ויקיים
 האומא דאימיהבו ליה כל כוצא דאחיזו ליה וכל
 מה דרווח בעלמא דין ואם לאו מה אמרת שמה
 קדישא ערוס יכתיי מעטן אמי וערוס אשוב שמה
 ומאי איהו שמה קדישא יהו"ה דאמינא תא חוי
 בשעתא דליהו ב"כ בעלמא יהב ציה קב"ה שמה
 צבר כש ושמה אחרא מן עד יהודא דאייתקרי חול
 דאמא אחרא דאתקרי חשך הוא רכתיב ראה נתתי

לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת
 הרע החיים דא יהו"ה מקב"ה ואת הטוב זה השד
 והודאי דיהב ליה עושר בעלמא דין ואת המות
 ואת הרע אלזין תרין מקטרגין רשעי' סמא' סמא'
 דשמאל ונחש מן שרו של ישמאל ופשו אס צרנט
 ויקיים אומאה דאומי טב ואם לאו יסתלק מנייה י'
 וישתארת ה' ובהאי שעתא ה' עילאה מה אמרת
 שזנו שזנו מדרכיכם הרעים שטה הרשעי' שאמרנ'
 ואם תבו הרני טב ואם לאו יסתלק ה' עילאה עם
 ו' ואתעביד ה' ומה היא אומרת ה' בוי חוטא
 וגו' ואם חבו מדאשתארת ציה ה' תתאה הרני טב
 ואם לאו יתעביד הויה הה"ה השיב לחור ימינו
 מפני אורי ויתעביד הרשעים אדומים להן ומתעלה
 זמנא יתעבידו הרשעים אדומים להן ומתעלה
 הטמא דליהו מסטרא דשרו של עשו על אלימלך
 ונעמי ושרו של ישמאל על מהלון דרות ובהיח
 שעתא אמרו ה' אליהו בעלנו אחינים וזאתך
 ובהיחא שעתא ויהי רעב בארץ הארץ דא בופא
 ובהיחא שעתא אס יתעסק בתורה הרני טב ואם
 לאו ייתי סמ' אל רכיב על נחש לאלימלך וירא כי
 לא יוכל לר' ויבע בכף ירכו אזיל לאתתא נעמי
 הפך לה ויעביד לה דתחוב ותהא בישא - אס
 ארס אתרש מיהא הרני טב כמה דאמ' איוב כדנר
 אחת הנבלות חננרי גם את הטוב נקבל מאת
 האלהים והרע לא נקבל הענה דיהב לך ישמאל לא
 נקבל : ואם יקום עבד הטמא כמו שאמרה היא
 ויגזב אז יעשה כל העבדות שבעולם ואחר כך
 יתלוהו על העץ וימות הה"ד וימותו גם שניהם
 מהלון וכליון כשאריו ה' אלמנות : ותאמר נעמי
 ומה היא אומרת ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 שזנה צויתי . שזנו שזנה העור לי בניס
 צמעי והיו לכם לאששים י' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 מסטרא דמסאבו תשוב אל עמה ואל אלהיה ורוח
 דבקה עם נעמי הה"ד את אשר תלכי אלך . ואם
 תאלכו נתייבנתא ייתי אלימלך וייתי מהלון ואם
 תבו כוליהו ייתי שמא קדיש' עילאה ואם לא ימות
 הה"ד ותצא מן המקום אשר היתם שמה ושתי
 כלותיה עמה כפקדו מגופה צהיא שעתא איהי
 אזלת לגיירי ג' ע' ייעול בגנתא דעדן דחך לה
 לנר ואזלת באחר דחשוכ' ותתוס כל העיר עליהם
 ותאמרנה הוצא נעמי צהיא שעתא אמרת אכר
 נעלה הלכתי וריקם השניני ה' שמא קדישא יהוה

כי הו' זה ענה כי אספיד כי כל מינין דעבדנא
 שמה קדישא דיהו' ד בהאיא שעת' ייתי נחש ונכסב
 לה לשפחה . בהאיא שעתא חמרת אריכה היתה
 לזונה קריה נאחמה מלאחי משכס זרק ילין בה
 ועתה חמור רב עליה אהמ' אשרי עמי ודל עמי ורוכב
 על חמור דל עליה אהמ' אשרי עמי ודל עמי ורוכב
 רעה ימלטנה ה' אם ישאר לו בן דלזיל בארתייה
 דקב'ה וחתעסק באורייתא מפיק לון מן רעה
 מהס מתפרדים בד' פנות העולם כתיב כה אמ'ה'
 א' בית יעקב אשר פדה את אברהם יעקב לא הוה
 בעלמא ואת אשר פדה את אברהם א' ת' ת'
 בשעת' דאפילו לאברהם בנורא יקדתיא בקדמית'
 הו' דיינין ליה לעילא . אמר קב'ה כרסוף דילי
 זילי וסויבי לאברהם מן אור כשרים ששכיל
 כנזיל עבד מה דעבד אמרין ליה מלאכי השרת
 רבש'ע גברא דיפוק מיניה ישמעאל דיעביד להן
 מה דיעביד ואמר להו כך יפוק אני' ינחק דיוטיט
 קליה ע"ג מדבחה אמרו ליה הא עשו דנפיק
 מיניה דיחריב כי מקדשא אמר הא נפיק מיניה
 יעקב דאישו כורסיא שלימא אמרו הא ודאי כ
 בזכותא דיעקב ישתויב אה"ד כה אמר ה' אל בית
 יעקב אשר פדה את אברהם ובשעתא דכפיתו
 לחנייה מישאל ועזריה למרמי לבו אחון נורא
 יקידתא פתח חנייה ואמר ה' לי לא אירא מה
 יעשה לי אדם ה' לי בעוורי ואני אראה בשוכאי
 פתח מישאל ואמר כה אמר ה' א' בית יעקב אשר
 פדה את אברהם לא פתח יבוס יעקב ולא עתה
 פרו ימורו כי בראחו ילדו יבוס ירוי ובו' ובהאיא
 שעתא דנו דיני לעילא אמר הקב'ה זה יאמר לה'
 אני זה חנייה שאמר ה' לי בעוורי ואני אראה
 בשוכאי וזה יקרא בשם יעקב זה מישאל שאמר כה
 אמר ה' אל בית יעקב ובו' ובשם ישראל יכנה זה
 עזריה שאמר שמע ישראל . ת' ח' בשעתא דאמר
 מישאל כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את
 אברהם עבדו ליננות בלישיהון אמ' קב'ה כרסיא
 דילי בהוא ל' לננותא דעבדו שויב לון בדרגא דא
 כמה דשויב לאברהם ולא עתה יבוס יעקב ולא
 עתה פרו יהודו בהאיא שעתא כל אינון דכפיתו
 לון קטל לון שביבא דנורא . דניאל אמאי לא הוה
 עמיהון . אמ' לבניה הא עבדו מיניה עלמא ומלכא
 אמר שמיא כשם חלוה דיליה הו'ד כשם חלוה
 ובתיב פסילי חליהיס חשרפון בשא וע' דאתכתי'

מינייהו וכי אדם יבדת מן המלכות חלא מלאכים
 הו' מכסין ליה מה ראו חנייה מישאל ועזריה
 דיבבו ברמייהו לנורא חלא תא חוי יומא חד הוה
 דוד כהיר להניח גופו מלפני הנגר והנה אמר
 שמה נפשי כי חסיד אני חמור ליה ואתה חסיד
 אמר להו ולא חסיד אני שדי מלוכלכות בשפיר
 בשליא ושטור את הטור ומטמא את הטמא ואני
 קם בחויה ג' המשמות כד' חלות לילה חקום
 להודות לך ואנא נאיש כמסויא בשכל א' ובחנות
 לילה חקום להתעסק בתורה ובמשמרה שלישיית
 אני מנבן עם המלאכים להקב'ה הו'ד גרון יחד
 כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים מאן ארנון
 מלאכין קדישא דאמרון שירה עמי . כלילה הו'ד
 וכלילה שירה עמי תפלה לאל חוי אמרו
 הכפרועים אכנחא עבדנ' יתיר מינך דדיל קב'ה
 אמר לון דוד ומה עבדתון אחון יתיר מיני אמרו
 ליה דהוינן מוקדין גופנא בנורא בחנורא במצרי'
 ובשעתא דהו' מוכפתין חנייה מישאל ועזריה
 אמרו לבניהו דאתעבידו ככפרדעים .
חניא שלש משמרות הוי הלילה ועל כל
 משמר ומשמר יושב הקדוש ברוך הוא
 ושואב כארי . תא חוי שלש משמרות אינון י' כ
 שעתא ואתפלגון ד' לכל משמרה ובכל משמרה
 יושב הקב'ה ושואב כארי ואומר חוי שחרבתי את
 בתי כו' תא חוי בדובמא דאית משמרות דקריעאל
 כך אית משמרות צארעאל למאן אינון משמר' שניה
 כלבים צועקים הדא הוא דכתיב בעלוקה שתי
 בנות הב דב והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה .
 ראשונה חמור נער הדא הוא דכתיב לא תחרוש
 בסור ובחמור יחדיו ועל דא בלעם בנה החמור
 ובאשתו היה מתכבא הו'ד ולא קם נביא עבד
 בישראל כנסה אלל באומוות העולם קם וכי
 מטוכן מן הטנפת אתה מוכיר עם הטור חלא
 משה בטויה ובלעם בטומאה ועל זה היה עושה
 מעשה אישות עם האחון . כתיב כי יקרא קו'
 כפור לפניך ובו' תא חוי קו' לא הוה גופא בדרד'
 דאזיל בארמין טבין בכל עין דא תורה כמה דאח
 אמר עין חיים היא למחויקי כהאו על הארץ שין
 אינון ישראל דאתקרון ארץ דמלמד להון אורייתא
 אפרוחין אלין אינון נערים גדולים דיתעסקון
 באורייתא או בנים אלין ועירין דויליף לון אל' ק'
 כי' וזאם רוכבת און אס חלא תורה הו'ד ולא
 תטוש

חלוש תורת אמן אם תרצה שתקח הנניס שלח
 תשלח את האם ואחר כך ואת הנניס תקח לך
 והארכת ימים: דבר אחר כי יקרא כמד"א אם
 תלכו עמי בקרי והלכתי עמכם בקרי ויספתי
 לנאמרה אתכם שבע על הטאיתים מאן אחיה שבע
 דא שכניתא בדרך דא קבורת רחל דאיהי קיימא
 בפרשת ורכים ויבשר לה וינחם לה ולא צביאת
 לקבלא תנחומין הדא ה"ד מאנה להנחם על צניח
 צניח דאזלו עמי בקרי בלה לון ושכינתא בלה
 עמהון . בכל עץ דא ירימו . או על הארץ דא
 ירושלה . אפרוחים חלין כרובי' דלעילא . או צנים
 חלין כרובים דלתתא חלין ברבני וחלפי זוטרי
 והאם רובנת על האפרוחים או על הצנים לא
 תקח האם על הנניס שלח תשלח את האם הה"ד
 ובפשיעכם שולחא אמכם ואת הנניס תקח לך
 למען ייטב לך והארכת ימים בשביל דאיהי אולא
 ומנדחא מבולא (כ"א מבולא) ומקנה אריכו
 חלפין שית יומין דלעילא וירחמו על עלמא דא
 היא דתיב ה"ה אל רחום ומנון ארץ חפיים ורב
 חסד ואמת וארץ רובא מן חפין דאסתלקו
 בחוביהון דישאל ה"ד וראית את אחורי ופני
 לא יראו : דודי ירד לבנו לערוגת הנוסס
 לרעות צנים ולקוט שושנים תא חוי כל השירים
 קדש ושיר השירים קדש קדשים וכשת יש' משבת
 ליה לקב"ה ואומר דודי ה"ה דודי נח ואודוס ת"ח
 בשעתא דיהא פלגות ליליא איתער שלהובא חדא
 ויעול תמות גדסא דתרגוב' וקארי ובהוא שעתא
 קב"ה ירד אל בנו דאיהו ג'ע עילאה דאית ליה
 לקב"ה הבהיה שעתא איתער תרגוב' דלעילא
 ואמר קימו כל חינון דשיתא בחוריהון הא שעתא
 איהי לאתחברא איתא בצעלה וזאה איהו כל
 בר נש דיקוס בצלגות ליליא לאתעסקא בחורית'
 דקב"ה וכל דזיקייהו אציתו לקליה ה"ה היושבת
 צנים חברים מקשיבים לקולך השמיעיני ובהאי
 שעתא מאן דאתעסק באורייתא אחרק עליה חד
 חוטא דחסד ובהאי שעתא ירד לבנו . למי ירד
 לערוגת הנוסס ומאן חינון ערוגת הנוסס ה"ה
 בשמים ראש ומאן חינון דזיקים לרעות צנים
 לבן עדן דלעילא וכן עדן דלתתא דאיקרי העולם
 הזה והעולם הנא . ולקוט שושנים מאן חינון
 שושנים חלין דזיקייהו דאתעסקו באורייתא וחינון
 דארחן אורייתא בשמותיה . ה"ה שושנים אל

אל תקרי שושנים אלף שושנים באפילו בקמ
 רוחשת תורה אמר ליה וכי לחינון דאתעסקו
 באורייתא קטיל לון קודם ומנס ואינון דזיקים
 דלא חבו תא חוי ירבעס בשעתא דהוא ינוקא הוה
 זכאי ולא הוה ליה חובה אמר הקב"ה למלאך
 המות צל ואייתי לירבעס בן נצט בההוא שעתא
 אמרו מלאכי השרת ה' אדונינו מה אדיר שמך
 בכל הארץ מה דאיהו שמך איהו אדיר ביה והוא
 דזיק ועל זכותא דיליה ייתי שפע בלא חמר להון
 קב"ה היא רעוא דילכון דאשנוק ליה אלף שביק
 ליה ובתר כן נפק לחרבות רעה עבד תרי עבלי
 דהבא והטא והחטיא את ישראל אמר להון קב"ה
 שרי כל שפע דהוא יהי' לכון אהפך לכון בזהמ'
 הוה טב לכון דאייתי ליה הפא בשעתא דהוא זכאי
 והוה אוליף ליה מטטרון בשעת' ההיא פתחו כלהו
 ולאמרו דזיק אחא ה' וישר משפטיך ועד' קב"ה
 ירד לבנים ללקוט שושנים :

פתח ינוקא ואמר עמי מה עשיתי לך ומה
 הלחיתוך ענה בי קב"ה בחבינותא דאית
 ליה עם ישראל קרא להון עמי מה עשיתי כך
 למה עשיתי אלף דחולון לבתי כנסיית ולבתי
 מדרשות ותסהירו בי דאנא אחד הה"ה האחד .
 ותסהירו דאנא חד ומתעלה על שמא דארבעין
 ותרין תיבין דחינון בפרשת קריאת שמע מן
 וזהבט עד והיה ותעבידו לייחד עלייהו ואיהו
 שמא כדובמא שמא דארבעים ותרין שמהן .
 ובשמא דשבעין ותרין תיבין דאית בפרשת קריית
 שמע מן והיה עד ושמתם ובשמא דחמיסין תיבין
 כחושבן שערי בינה ובשמא דע"ב מן ויאמר עד
 סוף הפרשה ואינון ארבע פרשיין עם י"ב תיבין
 דאית בקריאת שמע עלאלין יתעבדו כלהו מאתן
 וארבעין ותמניא כחושבן רמ"ח חברים וכל חניש
 דיקרי קריאת שמע כדקא יאות כל תיבה ותיבה
 משפיע בכל חבר ואבר דיליה ואם חניש לא יקרי
 קריאת שמע בימא וצליא כל חבר ואבר דיליה
 יתמלי מן רוח רעה ומכל מלין ומרעין בישין
 דעלמא . אמר ינוקא תלת תיבין חינון
 חסרין מן קריאת שמע מן רמ"ח תיבין אמר
 ובמה אשתלימו אמר אלף שמענא מאצא עם ה'
 להיכא אמת פתח סבא דינוקא ואמר עיר קטנה
 ואששים בה מעט וגומ' ומצא בה ילד מסכן וחכם
 וגמ' ת עיר קטנה דא תיבת נח ואששים בה מעט
 חל

אלו אשתו וכו' ונשי בניו והיות ועופות ובהמות
ונח אליה מלך בהל' וסבב אותה זה ירר הרע :
ומנח בה איש מסכן וחכם דא נח ומלט הוא את
היעיר בתכמתו :

ועל דא בשעה שגאחל היו נלכ שלס לפני ה'מה
היה פנים בפני דבר ה' והוה העריות הה' ערות
איך וערות חמך לא תבלה ויש לחזר מן קדושה
הה' אחרי ה' ילכו כחריה ישאב ואתקרי פנים
לגבי מטה ולחזר לגבי מעלה ואתקרי חול לגבי
מעלה וקדם לגבי מטה וזה בקם משה לידע זה
שהיה לגבי מעלה ואמר ליה כי לא יראני האדם
וחי ויחיר: כך בקם שית' נשמה לגאחל מן הסכים
שהס למטה ונקראו: אחורי לגבי מעלה ואמר ליה
וראית את אחורי אתה תראה והס לא יראו תרי
תבין שהיה לגבי חזר ולגבי ישראל פנים ועל
זה חזר ולא יראו ולא חזר לא תראה :

סתרי תורה

סעודתי

דשנת בכל אינון אכלוסין עילאין
ויאמר משה אכלוהו היר'ם כי
שנת היר'ם לה' היר'ם תלת זמנין היום כחשבן תלת
סעודתי דאתקריאו עונג ומה עונג הה' וקראת
לשנת עונג ונחה יונח מערן להשקות את הבן
וכחשבן תלת בליות שאמר משה אהיה אהיה
אהיה תלת זמנין אלא אהיה עמכון בגלותא
קדמאה הדא הוא דחזר' גלו למכרים שכי' עמחן
ואנח אהיה עמכון בגלותא תניינא הדא הוא דחמ'
גלו לנבל שכינה עמחה ואנח אהיה עמכון בגלו'
תוליתא הה' גלו ליון שכינה עמחה : אהיה
רביעאה לא גלה להון אלא אני ה' בעתה אחישנה
וכו אחישנה לא וכו בשתה :

בחוזה דארס קדמאה אכנו הפנים עלאין ובחוזה
דעגל פנים תתאין דאתקרי אחיר לגבי עילא
ובכל בליות ובלות אדור ואיהו רוח רבידא ועס כל
דא נרמוז יוד' ר' פנים עילאין ה' חזר לגבי ר'
פנים לגבי ר' ו' לחזר לגבי ה' עילאה ופנים לגבי
ה' תחאה ה' לחזר לגבי ו' ופנים לגבי רוח דלתת'
ומאי איהו יוד' דאתקרי חזר לגבי יוד' ד'
דלעילא ודא המבדיל ציוןקדש ובין קדש הקדש'
יוד' דלעילא ארס עילאה יוד' דלתתא דאיהו
תליתאה דאיקרי חזר לגבי שמח תניינא ושמח
תניינא איהו פנים לגבי דא ודא הוא המבדיל בין
קדש לגוה ואינון תלת בחושבן אהיה אהיה אהיה ה'
תלת זמנין :

אמר

ר' פינחס דרנה הקב"ה לנסות את ישראל
וכו' (כתיוב לעיל דפרשת נח על פסוק
וישלח את הערוב עד מוואן ומחכה אימתי חשוב
ע"ש) . ת"ח אס ישונו לא נשחרו בגלות יוס א'
שלים חזר ליה בתשאי מהו יוס א' זהו שאמר הן
עוד היום גדול לא עת האסף המקנה ובגול' אס
תנו בתנבותא יאחו גומן היום שאמר הנביא ואס
לאו לא עת האסף המקנה השקו האלן ולכו דעו
: בספרן דרב המנהל שנה אס לא חס בתנבות'
לא ספרין עד דישתליש שמה דקב' יהיה : דבר
אחר ישאל נמשלו ליונה והכפנים דמדת כח
בשעה שהיונה יש : לה כפנים לא יש עוף בעולם
שיקחה והכפנים שלמים כך ישראל בשעה שהס
שלמים בעמות לא יש בכל העולם מי שיוכל להס
ימו שהוא כתיוב דפרשת נלעם מה אקוב לא קנה
אל ומה יאזעוס לא ועס יה' וחזר כך וכו אחרי
אנדיהס ויתר אף יה' בהס ועל דא ולא תתורו
יחרי' לפנים אחרי עיניכם אשר אחס וניס
אחריהס ומהו אחרי : לבצכם ואחרי עיניכם והו
רק דע כל היום המנין זנוה דע דע יחזר ובומ'
ועל אל וראיתות אחרי הה' דהשכב לחזר ימינו
וכתיב יאמר : פני מהס אררה אהיה אחריתס וגו'

דבר אחר : ויאמר משה אכלוהו היום כי שנת
היום ליה היום לא תמנאוהו בשנה האיר
קרא חוקמה חכריית תחת כפתור עילא כפתור
די ממנה כב' אתון בעיקא דלעילא ליקטין
יתרין סטרי וחד עוקא וההוה עוקא איהו בר כופע
לארבע סטרי עולמא אחירי הוי עיקא מהאי
סטרא ומהאי סטרא דא לוימינא ודא לשמאלא
ההוה דימינא סנקא כרישא וכד איהו וקפח כטייל
עמיה שית מזה אלף גוברין גוברין אחירין
סייפין על ירכין הדא הוא דכתיב שש מלות אלף
רבלי הגברים לכד מטף והזו דשמאלא סלקא
לבתר כן וכד איהו וקפח טייל עמיה שית מזה
אלף מארי דגדיפין לחפין דרחמי ומתחלפין
דימינא בשמאלא ושמאלא צימינא וקפ לעילא
עד דמאטו אחד כהנא דבלי מיומא דאחרי עמלי
כד מטו חמץ נפיק הוה יא : כהנא דנח ויקא מבדיל
להנח כפתור : כיון דקא עמתי באמתחן :

עתיקה מנחם דמינן סיבתא דכל סיבתין נפיק
 עלא דכדוולחא וכגיד להוואי ראש דכהא וזיהו
 אמרי להאי כפתור כיון דאתמלייא אתמלייא
 בשית סטריין לשית ומיין דשבתא כר נחית מסטרא
 דשמאל וחקריב להוואי דוולחא ואתצבר כגוונא
 דגוולחא דחגן טבא וכלהו אוכלוסין אתגו מניה
 בכל יומא ומנהון גלייליא אינון דיממא חבלי
 בגוונא וד וזינון דלייליא חבלי בגוונא אחרא
 אינון דלייליא חקרון מתצרי טורין וטורין חלין
 לקטין מפלגות דלייליא עד דיתתקף שמשא כיון
 וחתא שמשא לא לקטי . אינון דיממא חקרון
 ילדי ביתא טמירי היכלא לא לקטי אלץ כפרא
 כיון דהיתא כפרא לקטי כל חד וחד כדקא חוי ליה
 אחריין חית דלקטי לעידון דרמא וכל חד וחד
 כדקא חוי ליה . אינון דלייליא עלייהו כתוב
 ובקרי היתה שבת הטל לין חינון כולי טלא דמא
 לתתאי מחולחא דילסון . האי מנא לא הוה ליה
 גוון ולא חבליד . אינון דלייליא עלייהו כתוב
 בקרי רע ורע . חלין הוון כולי כלא דמא
 לתתאי ויהבי גוון להוואי מנא ומתקא ויהבא .
 אינון דרמא עלייהו כתוב ערב וידעס וזינון
 דלייליא הוון כולי בומנא חרא מסטרא דחלין מאן
 דאשאר מניה עד כפרא כתוב וירם תולעי ויבאש
 . תלת סטריין גלייפין הכא לקבל תלת היום היום
 ואתעבידו תריין עשר כחושבן תרי עשר שעתי
 דיממא וכלהו חד כלהו יום . חלת שבי (כ"א שבת)
 אינון כלהו יומא חד שבתא דלייליא שבתא דיממא
 שבתא דרמא לקבלהו תלת סעודתי סעודתא
 דלייליא סעודתא דיממא סעודתא דרמא .
 סעודתא דלייליא עד לא אחקדש יומא מתחקני
 אוכלסין כלהו . תלת קסריין עאלין בו נהרי
 דאפרסמונא אחסרי בטסירו דורדי גליפן מ
 מתעברין בו נהר דינור וסלקין מתמן בקומי כיון
 דסלקין לפגור חורא אחסריין אינון וורדין .
 סהרו סהרין דשבת בראשית כולהו דלייליא קריטיין
 (לא קריטיין) לסטר חד לשית שית סטריין כד
 צעי יומא לקדשא קל שופרא אתגביד מעילא
 לתתא והוואי קנא חולקא דעמא דישראל איהו
 בגין דלית קדושא בר כד אשתמע ההיא קנא
 וזכרין ידיע אחק ש יומא . סנדלפון נזירא
 ברישא ואתעטרא בעטרוני גליפן רשימאן כאתון

דחקרי בגוולא דחד ותריין ותלת וארבע וחמש
 ושית ואינון חתון אי"ק ב"כ ג"ש דמ"ת הכ"ד
 וכו' . כדיון בוא"ל רב אסון דחקרי רפאל אל נא
 רפא נא בעותא דקאמר מהימנא דמארוי ואזרי
 דא חסי למידין נ"א חוא בוא"ל באתון
 רשימאן דאל"ף ג"ת נ"א יוד בית וא"ו אל"ף
 למ"ד דא חוא בוא"ל חאי רב אסון חסי לבלהו
 אוכלוסין ומעבר מנייהו יומא דחאכא דהוה מ
 מקרבא בגייהו שאר יומי בהווא שעתא מתערי
 תריין רוחין עילאין חד מסטרא וחד נוסט'
 דחשך ואינון מיכאל בבריאח מתגלפאן . לשתיין
 רבא אוכלוסין דשלטן בהווא ליליא ואתעתיין חד
 ליימנא וחד לשמאלא לכל חד וחד פתורייתן חד
 . בת דאתחון כל פתורייתן דלתתא בריכא ידיע
 כל אוכלוסין דלעילא חותי פתורייתן פרישן
 נהאי ליליא וכל חד רב ויקירא דבוכתין עלכל
 שאר חילוי ואינון חילין ממנן תחות ידיו מאינון
 חילוי מתפרשן תריין עילאין די כהניטלי פתורא
 חד מימינא וחד נשמאלא : וכל פתורא דלא
 איתקרב צין תריין (חלין) לא חיו פתורא
 דשבתא ולאו איהו פתורא דקמי מלכא קדישא .
 וכד אינון לתתא ובעלה כדיון הווא פתורא
 מתעטרא . כד איתקריב הווא פתורא בשית נהמי
 דהווא מנא כהווא סטרא ושית נהמי דהווא
 מנא כהאי סטרא דא חיו פתורא דמתעטרא
 בעטרוי . אינון תריין דנטליין פתורא אנטריכו
 לנטרא פתורא דלא יתערבו נהמי שית דהאי
 סטרא ושית דהאי סטרא . כיון דהאי פתורא
 איתקרב קמי הווא רב ועילאה מנייהו כדיון נטיל
 ח' מהאי סטרא וחד מהאי סטרא וקא מדרכא
 עלייהו כל חד חמר לאכלסוי זה השלחן אשר לפני
 ה' הכין וזה תריין עשר על כל פתורא ופתורא
 לתתאן תלת סריכו . ורומא עילאה עלייהו והווא
 רומא חדי כהווא חדוה אוריאל ובל (נר' ועס)
 כל אוכלוסין דיליה אויל על כל אינון פתורין
 שתין ממכן טעמיין טעמא על כל חד וחד ואומרי
 המוציא ומפרך להקב"ה מאן הטעיס בתיאובתא
 הכי איתוסף חילא בתאובתא עילאה הווא
 רומא דקא שלטא עלייהו (שתין א בליסין דקא
 משרין פתורין כהווא ליליא הווא רומא וקא
 שלטא עלייהו) (כלא ל"ג) סלק נהירו כזהו
 ות' כדומא אינון מלאכי דאינון שדין יאהוין
 יק   ח   דאכלין

ד' אכלין ב' דוגמא דבר כש כך אית אחרנין עילאין
 לעילא לעילא ואינון אכלין ושתיין מאור דשכיבת
 דאינון נהנין הדא הוא דאמר ד' קייס יושנים
 ועטרוניהן בראשיהם ובהנים מאור השכינה ודא
 מאכילה הודאית חד א' תנחיר לעיל לעילא ואיהו
 א' ו' הא' א' תנחיר (נ"א א' תנחיר) ואהיה כל
 אוכלוסין ואיהו לא ייגע ולא תנחיליין .

תמות הא' א' תנחירן חמש א' תוין ופרישן על כלהו
 אוכלוסין ואינון אלהים א' תנחילא א' ת' . ושריין
 על אוכלוסא חד . ות"ח ב' יומא דא דב' ז' צני
 ברנש למחדי ב' יומא וכלילא וצני לתקא פתור'
 ויעביר חירו לעילאין ותתאין ות"ח כ' א' ת' בר
 כש מדי בנישחא יהוון עמיה מלאכין קדישין
 מהאי גיסא ומלאכין מהאי גיסא ושכינתא על
 כלהון כ' יומא על בנין ובהאי שעתא יכול מ' ד' כ'
 א' ק' ור' ב' מ' ימין וגו' ר' ק' צ' עיניך וגו' כי א' תה
 ה' מחסי וגו' לא תאונה א' ל' ר' וגו' כל דא א' ח'
 איניש ייעול לבייתיה בחוזה ויקבל אושפיון
 בחוזה וכד א' ת' ויחסי שכינת' ש' ר' א' נהר' ומלאכין
 פתורא מתתקנא ואיניש ואתתיה בחוזה הא'
 שכינת' א' מרת זה שלי הוא ישראל אשר כ' א' תפאר
 ואם לאו שכינתא אולת ומלאכין עמיה ויחסי י' ר'
 הרע עם ח' ליה ואתחברון עמון ויחמר זה שלי
 הוא ומן ח' לין דיני ומדי שורה עליו ומטמאחו
 ויסתלק י' ה' מנהון וישח' א' א' עם א' א' ומאכלו
 טמא ועל דא אל תתאו למטעמותיו של ר' עין
 ודאי פתורא ד' ליה היא מלאה קי' א' א' ואין
 א' א' א' א' ר' הרע שהו' טמא וע' כ' א' ליטור
 מסייעין אוחו ב' א' טמא פתחין לו ות"ח מלאכין
 קדישין ומלאכין מסאכין א' לין עם בר כש בכל
 א' ת' ר' א' א' בר כש א' א' הוא א' א' ור' ליה
 המלאכין קדישין וינערון ליה בכל א' ת' ר' א' ליה
 הדא הוא דכתוב כי מלאכיו י' א' ל' לשמרך בכל
 דרכיך ואם לאו י' תחלקין מניה מלאכין קדישין
 וישלטון ב' ליה מלאכין מסאכין וא' א' ליה
 ל' ג' ה' . ובהאי שעתא ק' א' ת' ואין
 עונה בשעת דחקו ובשעה דשליט עליה רוח
 מסאכא או הרעין או שלטין עליה א' מות העול'
 סכות צענן לך מעבור תפלה בס' תפלתו תועבה .

דבר אחר אשרי משכיל אל דל ביום רעה
 ימלטוהו ה' אלו יחוק במצורו יעש'

שלוש לי שלום יעשה לי . הוא חזי דל א' ת' קדי
 ג' ב' ד' לית ליה מדיולה בלוסולא ש' ל' פ' ר' ט' ו
 משום גברא ואיהו כסתר וז' ג' ד' ו' ח' א' ד' ל' ל' ה'
 לשום גברא וכשעת ד' ח' א' ד' ל' יעשה מ' ר' ה'
 כלפי מעלה ואמר יותר חייבא א' א' מכל א' ח'
 וגברין דעלמא לגברא חז' ע' ח' א' ס' ב' י' ת' ח'
 ד' ל' ה' מ' ל' י' ח' מ' ר' ה' א' ו' מ' כ' א' א' א' ת' ל' י'
 שום פ' ר' ט' כ' ע' ל' א' א' ל' י' ל' א' ל' א' כ' ו' ב' ד'
 ל' ג' ש' ע' ד' ר' ח' ו' ק' מ' י' ק' ו' א' ש' ר' ה' . וכל
 איניש דיחויק בצעונו ויהיב ליה כ' ד' ק' יעשה
 שלום לי שלום יעשה לי . וז' ח' כל איניש
 ד' א' ח' ד' ו' ח' ק' מ' י' ק' ו' א' ש' ר' ה' הוא לא ח' ש' ב'
 ליה ק' ו' A' ש' R' ה' א' ח' ח' ו' ג' ד' ל' א' א' י' א'
 ב' ד' ע' ת' ה' ומנ' ל' מ' א' י' ב' ש' ע' ח' א' ד' א' ח' A'
 ב' R' ה' הוא ל' ש' ט' ו' י' ח' M' ה' א' ל' השטן מ' א' י' ח' A'
 ח' M' השמת ל' כ' ח' א' ע' B' ד' י' ח' א' ח' ה' השטן
 ל' ק' ו' A' ש' R' ה' הוא א' ל' ח' בר ג' ש' נ' ע' L' A' ל' ה'
 מ' א' R' ה' כ' S' A' ו' D' E' A' ו' ח' N' S' ו' ח' L' ו' כ' L' ע' O' A' L'
 ד' E' L' A' M' ו' י' H' A' ש' ח' M' R' ל' י' H' ה' כ' ל' א' S' R' L' ו' ב' D' I' D'
 R' K' ח' L' I' O' ח' A' L' ת' S' L' A' ח' י' D' H' י' H' L' E' H' ב' D' I' O' ו' K' S' T' I' D'
 B' N' I' ו' L' A' כ' H' A' R' B' I' D' I' O' כ' L' O' S' : ל' כ' M' R' ה' ה' R'
 ו' A' M' R' G' E' ח' L' ע' צ' M' O' ו' L' כ' S' R' H' E' R' E' D' I' Q' U' E' S' A' S' B' R' I' D'
 ה' A' M' R' L' I' E' ה' N' O' ב' R' I' D' ח' A' ח' A' T' I' N' F' E' S' S' M' O' R' .
 כ' H' A' I' S' S' E' T' A' S' K' P' A' I' O' B' - M' D' E' C' E' T' I' A' ו' A' M' R' H' C' H' I'
 ה' T' O' B' L' D' K' I' T' E' S' S' O' Q' ה' T' O' B' ז' H' ה' ע' O' S' A' S' T' H' E' S' E' L' I'
 א' B' I' ו' A' M' I' ע' S' O' ה' B' O' F' ו' A' T' H' A' ת' H' A' M' R' H' E' C' H' A' S' E' M' A' S'
 ב' S' O' T' P' O' T' ו' N' T' A' S' B' I' כ' S' E' ו' K' S' A' M' A' ו' H' N' F' E' S' S' A' L' K'
 א' M' R' T' ח' A' Q' א' T' כ' S' P' S' S' M' O' R' ו' H' B' O' F' S' E' N' S' O' L' I'
 א' B' I' ו' A' M' I' ע' S' H' E' ב' O' כ' L' M' H' S' T' R' I' C' H' Z' H' O' T' O' B' ז' H'
 ה' E' C' C' L' E' S' I' A' S' T' E' S' H' E' . ר' A' S' H' R' I' M' S' K' I' L' ח' L' ד' L' M' H' O'
 ד' L' א' R' S' S' I' M' O' T' ב' L' A' B' N' I' י' C' H' A' N' S' M' O' T' M' M' R' B' S' E' S' T' E'
 פ' T' E' R' I' T' O' M' M' N' ה' E' B' O' L' S' R' A' H' M' H' A' M' R' ע' L' I' O' ה' S' P' S' O' Q'
 י' D' L' I' D' L' A' I' N' K' A' - R' E' V' A' S' כ' S' A' R' L' O' B' N' C' E' B' O' L' S' A' O'
 י' H' O' I' B' B' O' I' L' M' R' N' O' T' O' R' E' יעשה שלום לי וביום רעה
 ימלטוהו ה' . ות' ח' ח' ג' ב' R' A' H' ח' D' ח' I' O' L' L' B' D' I' T' O' R' I'
 ק' R' O' I' C' H' A' ה' A' ו' T' R' I' N' ח' K' I' M' Y' N' ע' M' I' H' ו' H' M' A' S' G' O' M' I' N'
 צ' K' I' E' Y' N' D' A' S' A' ו' T' H' K' A' N' S' K' I' M' M' N' G' O' M' I' N' ו' S' M' E' G' B' R' A'
 ח' D' R' A' M' R' ו' I' O' I' ו' I' ו' I' א' M' R' ו' R' A' I' א' T' R' D' A' (כ' A' ח' D')
 מ' N' R' O' K' T' D' B' I' H' A' N' S' א' I' T' ה' K' A' A' D' M' O' N' ו' H' O' A' B' H' A' L' M' I' H'
 ל' A' I' N' I' S' ח' D' G' R' I' S' M' N' ק' O' Z' I' N' ל' K' H' T' S' P' O' N' ו' T' R' I' D' M' M' O' K' I' N'
 מ' N' G' I' H' A' N' S' ע' A' L' I' N' ח' M' O' T' G' D' I' S' M' N' ק' O' Z' I' N' כ' O' R' A'
 ו' A' I' T' O' Q' D' ה' O' H' M' K' E' Q' ו' H' O' A' M' R' I' N' L' I' E' ת' R' I' N'
 מ' L' A' C' H' I' N'

ל' אחין קדישין שליחין מן השופט ולעילא דין
 ליה את שבת לקודש ברין הוא ולמלאכין דיליה
 זהו נמריין כך בעלמא דין ובעלמא דהתי וזה
 עבדת רעווא דקודין דליוון רשעים דליבון מס' וזה
 דמאל ונחש הקודין ושרט אחר אמ' ליה הוא
 יודאי לחייבא דגיהנם מן אנת אמ' יודאי חייבא
 אנת וממוכין דגיהנם לא דברין לי שמו ותלת
 ומיין דיונין לי כיומא ותריין בגיליא אמר ליה
 שמו דדוכתך ידעת אמר ליה בגיליא עילאה
 וזקנת בר בעלמא אמ' ינוקא שבקא וזכא קבא
 הינא . מן כ' ישיב סביאין דעבידנא בקדמיא
 הוא דיינין לי מטי ומרגלי ומידי ומלאך שהא
 ממוכה על הקבדות אמר לי בשעתא דדיינין לי
 אוי למי ששכח לקיים את התורה וכשבע על שקר
 ווי לקרקפתא דלא מנחא חפלין מעולם ואוי
 לידים ששמו בהבלי העולם ואוי לרגלים שהיו
 הולכים בהבלי העולם בשעתא שהיו מלקין אותי
 אמת מרדת אמרתי כל מה שצטייה ונאה נשתי
 והמלאך שהיה ממונה על נשתי ונתנו כתב אחד
 מכל מה שצטייה וכשנתי עשתה עדו' עם המלאך
 ואמר ע"פ שנים ערים או ע"פ ג' עדים יומת
 המת ועל דא משובכת חוקין שמור סתרי פיך
 ומאן חיהי דא נשמתא דהיא מעידה על בר נש
 בשעת מיתתו . איתער משנתיה ההוא גברא
 אויל לגיליא עילאה ואמר לגברא הד חיותא
 לינוקא דחיהו בן קבא דמת בזמן פלוני אמ' ליה
 ינוקא דא דאת שאיל עליה חיהו אויל בדי מ
 מעבתייא וחיהו רשע כאבדי כך וכך יהא ליה
 ולאבדו ולמיניקתא דייקו ליה חול למדרשא קר
 שמו לינוקא דהוא אמר אס תבקשנה ככסף ובו'
 חול לבי מטב' וחוא לינוקא דהוא מלחץ עם
 אנעריים בני מטב' חיהו אל' בדי ייל עמי חול
 עמיה וחלגש יתיה ויהב ליה ל' חד דהוא חולין
 ליה א ריימא עב דרבא ברבא וקרא ועבד ליה
 דאמ' הפטרה בב"כ ועבד ליה דיתפלל עד דקרא
 ואתחכם יותר עד דקרו ליה רבי . ההוא בר נש
 מית דהוא אבוי לינוקא דהו דיינין ליה אתא
 בעלמא לחכם דא ואמר ליה ר' כמה נכמת לי
 ימס לך קב' בשעת ד'אמר בני ההפטרה בקהל
 שקעו לי מן דינא בשעתא דעבר לתפלה ואמר
 קדיש קרעו לי בגד דין מכל וכל ובשעת ד'אתחכם
 ויהבו לי חולקא בגנת דעדן ודא חלק ד'אמר חלק

ענין י"ח חלק עולמות רבי שמעון אומר עד
 שלח ברא הקב"ה את עולמו הוה הוא
 ושמיה סתים בגויה סליק ברעומא למברי עלמא
 כיון דסליק ברעומא אחר קוד' ר'סתיס ואסחר
 תחומיה נהיכליה ופשיט פשיטו לתלת סטריין ולא
 יתיר מגו דנקודא דא נפקו כחדא תלת נקודין
 ואתישרו תריין בחד טנא וחד לתתא ואיהי נקודה
 דאפיק חלין תלת עאל ותתמר באמצעית' ועד
 דלא עאל סליק ואריגו בשעה דנפקו חלין תלת
 נקודין ודליבו מגוה ונפק מגו סתימא דסת' חד
 טרינא יריע ולא יריע עמיר ולא עמיר ומדיד
 משתחא סתימא מנקודא דא לנקודא דא ואחפשו
 נקודין גו חילא דבזנינא ומדיד אף עלמין סתימי
 דעין לא ראתה מן דא נקודה ג' דא נקודה
 ואתחמירו תריין נקודין כחדא וכין נקודה לנקודה
 חלק עלמין מדיד חלק מגו נקודה תמינא עד
 נקודה דתתא ועבד משתחא בפשיטו דאף עלמין
 אחרין וכלהו עלמין סתימין וחלין אינון תריין
 חלפין שנין דקיימא אוריית' עד לא אברי עלמא
 כרין עאל אורייתא נקודה סתימא באמצעיתא
 ואשלים להאי סטרא ולהאי סטרא . ואשתכחו
 להאי סטרא תלת נקודין ולהאי סטרא' תלת נקודין
 כיון דאתעביד דא אחפשו נקודין ודליב מהאי
 נקודה להאי נקודה אחרא גבורא דנהיר ואתלבש
 נקודה דא בניקודה דא לביב מהאי נקודה אחרא
 סתימא נקודא (כ"א נהורא) אחרא ואתלבש דא
 נדא נקוד' סתימא דברא כלא בטט ונגין דקיימא
 באמצעיתא אפיק נקודה (כ"א נהורא) אח' א'
 עמודא דקיימא באמצעיתא בין אינון נקודין
 דנפקו דאינון לבושין להני סתימין עד הכא תריין
 נקודין סתימין דאתפשו ואברו מגו נקוד' סתימי'
 עברו

עבדו ואומות דא בההוא נקודא סתימא הוא
 נקודא דלתתא דחסר בין (כ"א דלתתאחד על)
 אינון תרין חסיק כנקודה דלעילא תרין נקודין
 לתתא מאינון נקודין לבושין דקא אמרו וזהו
 נקודה עיקרא דכלל חסיק ודליב מניה נקודה
 אחרא דקיימא כלאכעיתא בין תרין נקודין אין
 דל-א א עד הכא אינון נקודין דנפקו מגו
 עילאין כדקא מי ואינון שית נקודין דנפקו מגו
 תלת נקודין סתימין דאינון שית בניקודא עיקר
 דכלל דאשלים לכל סטר אין נקודין לבושין דאינון
 שית כל חד חסיק תרין ואיהו עאל באמצעייתא
 ואתלבש בתרין נקודין אלן ואתעבידו לבושין
 להאי נקודה דנפיקו מתמן ואף על גב דאמרין
 דאינון שית ארבע נקודין מינייהו הוו דאפיקו
 כל חד וחד תרין נקודין לאתכסאה ולא-לבש' בהו
 ואתעבידו תמיא נקודין דאינון לבושין לד נקודין
 לבושין דאינון עילאין סתימין עד הכא נקודין
 דבורא דעלמא עילא -

בין דאצטירי נקודין נפק בוצינא ועד
 משתתא ומדיר אלף בין נקודא לנקודא
 ובין כל נקדה ונקדה אשתכחו מדידו ומשתתא
 דבוצינא באלין נקודין תמיניא אלף עלמין
 נותפשטין תמיניא נקודין דלתתא בהו אין משתתי
 אקרון תמיניא אלף עלמין בגיון אשת-חי משתתי
 באחגלייא ונקדי דאתכסוין שית-חי אלף עלמין
 ומן שית נקודין לבושין אלן אשתכחו תרין דאינון
 באמצעייתא דנקודין על חד אלף עלמין אישתכרו
 תמיניא אלף עלמין דאזיל בהו קב"ה בכל יומא
 וכל עלמא ועלמא בגין וסתים מן דא ועל כלהו
 כתיב כי בבוה מעל גבוה שומר ובבוהים עליהם
 וכתיב עין לא ראתה אלהים וז'תך עד כאלן :

זר לפרשת בהר סיני

מה שנמצא ישן מן הוהר מפרשת בהר סיני
רבי שמעון פתח להנחיל אוהבי יש ואזכרתיהם
 אמלא מאי אוהבי דא אברהם דאיחמר ביה
 זרע אברהם אוהבי אמר ר' אלעזר אבא אבא
 והא ישמעאל ובני קטורה מביה קא אמיין בההיא
 שעתא תווה רבי שמעון אהכבי התא אליהו אמ'
 ליה בוצינא קדישא שרגא עילאה שכיר קאמר ר'
 אלעזר דלית אוהבי אלא זרעא דיעקב דכתיב

ואוהב את יעקב ברח רבי שמעון ובסקיה לרבי
 אלעזר על רישיה אמר ליה בני אם חכם לך
 ישמח לבי גם אני קום ברי ואחגלי רזא דהאי
 קרא אודעזע וקם על רגליו אמר רבי שמעון
 להנחיל אוהבי יש מאי יש דא רזא דיוכל ושמטה
 דלא חסר יתהון קב"ה לשאר עמין אלא לעמא
 קדישא ובשעתא דישאל כטרין שתא דשמטה כדק'
 יאות נשמתהון דנדיקייא משתעשען בגנת' דערן
 ואחחרו חרותין ועליהו איתמר וקויה' יחליפו
 כח ותו קודשא בריך הוא כלהו נשמתין טביל לך
 בנהרא דחמשין דבננהא דערן דלעילא ואחקדי
 כהר דיכור וברזא דשמטה ויוכל קביל קב"ה צלות'
 דשרה רבקה רחל ונאה ונלפס ובלהה דהא בכולהו
 אחרשימו בהא דהא שמטה ויוכל ובגין דרזח רחל
 דאחרמינן שמטה ויוכל בשמה דלחא והיא לית לה
 רשימו רה"ל מיר אמר' הנה אמתי בלההדאית גה
 מרי סופיה דיוכל ברישא דשמאל דלחא ובסיפא
 דשמאל דרחל -

עוד לפרשת בהר סיני (וסוף מימרא דר' יוסף
 על בטח בה' ופשה טוב דף ק"א) זכי בכל
 עת יכיל בר נש למענד דקה אי הכי תריסר
 זמני בימינא מאן יכיל אלא הכי אוליפנא מאן
 דעביד דקה בכל עת עביד מאי בכל עת כד' א'
 ואל ינא בכל עת אל הקדש ואוקמוה ולא תימא
 נכנסת ישראל בפרודי דאיהו עת רעוא קדישא
 דדריק אלא אפילו בכל עת דלתתא אסגי דקה
 עלייהו ואתער דקה בכולהו בעילאי ובתתאי
 ובגין כך יסוי בר נש לביה ורעותיה וידבק ביה
 בקב"ה כיון דמטו קמיה דרבי שמעון סרו ליה
 עובדא אמר ומה דא בלחודי אלא כל מאן דאחיר
 באילנא דחיי שתייוב בהאי עלמא ואפילו מן
 מותא דעלמא משאר (כ"א דשאר) בני כשא כל שכך
 מאחרא -

אמר ר' שמעון בכלהו איתער דקה חילנא
 דחיי והאי אתר יהיה דמונא לכובי
 עלמא תלמידי חכמי מאי עבידתיהו דהא אינון
 בדרקה אחירן וכל בני עלמא בזכותיהו ניוונין
 בהו ממש ואינון לא יכלין לאתון בהו ממש
 בגין דאשחדלי בחוריית' ומאן דאשחדל באורייתא
 אשחדל באילנא דחיי דכל בני עלמא כוונין מביה
 אשתכח דח' מתערי מונא לעלמא ושלמא אי
 לכל בני עלמא נותערי מונא לון אמאי לא
 מתערי

פרשת נשא

וידבר

ה' כה תזכרו תא חוי כיון דש"כ עבדי
 זלוהיה וזתא לברכא ברבכא דכהני
 אכטריך ודלי לכוונא ברעותא דלנא לברכא ליה
 לעמא קדישא די בעובדא ובמילולא קשיר קשורא
 דייחודא וישתכח דעל דיה מחזכנין עילאין
 ותחלין וכדין בעי ליה ש"כ למימר יברכך ה'
 כלפי ההיכל וישמרך לשתכחא לכטורא דיימינא
 דיליה לאמשכא חישא דחסד על עמא קדישא
 בקדמיתא ולבחד יאמר יאר ה' כלפי ההיכל פניו
 אליך ויחכך וישתכל לטטורא דשמאלא דיליה לייחד
 בימינא בגין דמקרא דברכאחא מסטורא דיימינא
 היא וכדין כל סטורא דשמאלא אסתלק ונא חייא
 נוקא כלל וכדין ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום
 ודא הוא זלותא שלים ווי ליה למאן דאתי דמפתח
 למאריה בלבא רחיקא ולא ברעותא שלימת כמה
 דאת אמר ויפתוהו בפיהם ובלשונם יכזבו לו ולבם
 לא נכון עמו ודא הוא שליחא דזיטורא דיכתכל
 בקדמיתא בטטורא דשמאלא דיליה בגין דיהטירר
 סטורא דרינא בקרימיהא ועל ידיה הוי פיר ד'ולא
 קישורא דייחודא דזלותא וברכת' חלייא' דזינורא
 ובמילולא דפומא כולא תלייה בעיקרא דעובדא
 ומאן דלא ידע עיקרא דעובדא לאו עבדותיה
 עבדה ואי פניה עובדא ומילולא לא אשכח אחר
 לשרייה ביה ברבכא וללא חירו זלותיה זלותא
 זאחבגים ההוא בר כש נעילא ותחא ווי להווא
 בר כש דבגים זלותא פולח' דמאריה עליה כחיב
 כי תנאו לראות וכו' רמוס חזירי לא תוסיפו
 הביא וגו' לא אוכל און ועצרה .

פרשת ואת הקח

ויסעו מהר ההר דרך ים סוף הא איתערי
 חגיגיא דנטו . מנאלופא תלמודא
 דאיקרי הור ההר אמאי אקרי הור ההר בגין
 דמתמן כפיק הורא' לעמא דכתי' אשר כתבתי
 להורוכם ודלי איהיה תורה שבעל פה אכל תא חוי
 רוח חכמתא אית הבא הוי אחרא דאיקרי הר
 ההר אורחא הוא לימא דסוף סופא דדרגין דהות
 מדגיה קדמיהון במדברא ומלירא להון אורחין
 דחיון בגין דאיהי אורחא למיעל לעמא דאתי
 ואיעון נטו מעברה ומאורחה ואזנן בתר אורח
 הא

איתערי אלא ת"ח הוא אילנא דחוי ממש . ואילנא
 דחוי לא מתון אלא מן העולם הנא והעולם הנא
 לא אשכח בהאי' עלמא אלא בתר דעאל לשהוא
 עלמא כדון חתון ביה ולתנטען שראוי ועלי' השתא
 אכלי מאיבא דאילנא דחוי ומאן איהו ההוא אחר
 דאשתכח לגבי מסכנינא ואיהו אקרי כרי העץ
 אשר בתוך הגן ועל דא אכלי מההוא פרי בהאי
 עלמא ועל דא תנין הס ניוזנין ברוב מאי זרוע
 גבורה ואיעון ומינין לעולם הבא דמוכח דהע"ה
 לאו איהו בהאי עלמא אלא במזמא ועיר' דהילא
 דיליה אשתכח במתיקו דאורייתא ודא טעמי על
 ההוא איבא דאילנא התאה ודא היא חרות ומנוח
 דילהון כיון דעברין התאה ודא היא חרות ומנוח
 עילאין דע"ה סמרין לרובתייהו וישתמשון ביה
 וישתלקון לעילא לעיל' כדון עין לא ראתה להים
 זולתך יעשה למהכה לו מאי יעשה דא זיבילא
 ההוא דאיקרי הע"ה למחכה לו ודאי דלא בעיין
 מזונא בעלמ' דא עד דאתקן למזונא דילהון ומאי
 מזונא דילהון נבא' וכל דא זכאין איעון ככולא
 דעלייהו כתוב עין לא ראתה להים זולתך יעשה
 למחכה לו ע"כ .

זוה שיק דף קכ"ז קודם פטוק איש כי יפליא
 דאחפרס תא חוי כיון דבר כש אשתלימו
 ש יפוי זיהוא זמנא אשתתקן כל שייפא כרף יאות
 כגונא דא כיון דשכינתא אקרימת לבי כגושא
 בעיין עשיה דיש זכחון תמן כחרא וישחלים מה
 דיסתלים לבתי דיתתקן כלא ובמה הוא תיקונא
 דכלא כד'א ברב עם הדרת מלך ועל דא עמא
 דאזייתא לכתר כן כלהו תיקונא דגופא וכד אסת
 ואקרימת שכינא זנבי כשא לא אחיון כחרא כדקא
 יאות קב"ה קרי מדוע באתי והין איש מאי ולין
 איש דלא מתקני שייפי ולא אישתלים לין איש
 ודאי ובגין דא ולין איש דייקא . ות"ח בשעת'
 דגופא אשתלים לתתא קדושה עילאה איתא . על
 בהאי גופא ואשתעביה תתאה כגונא דל יליה ממש
 וכדין כללא בעיין דלא יפתחון פומא בעיני ד
 דעמא בגין דהא קיימו ישראל בשלימו עילאה
 ומתקטי בקדושה יעילאה זכאה

חולקתון איש כי
 יפליא
 וגו' .

חוייב עקימא דשליט בלחך אדום כדון ותקצר
 לפש העם בדרך בגין דטעג מארחא דחיי כדון
 וידבר העם בלזים ובמסה בכלא אחרעמו בתורה
 שנעל פה ובתורה שנכתב כי אין לחם דא תורה
 שנעל פה ואין מים דא תורה שנכתב והוא לחם
 הקלקל דקליל הוה בעיניהון מלתא דלאורייתא
 דבעל פה . תא חוי אהרן ימינא דמלכא אסתלק
 ואסתלקו ז' עננין מנהון כדון אחרורו לבתריהון
 שבע דרגין כד נטלי משה בירא דמניין נבעין
 דהוה מנסכא עלייהו לקבלא עול מלכות דשמיא
 דהא בקרמיתא הוו סלקין באינון דרגין מתתא
 לעילא לבהר אחרורו לאחרריהון ואתדבקו בחויא
 עקימא דשאט בימא דהא נפקו מרשותא עילאה
 באינון שבע דרגין דהנו בהון ואסתלקו מנהון
 כדון הוה ליה רשותא לחויא תתאה לשלטאה בהו
 ואיחוי עמלק יושב בלחך הנבב אי לאו דאהרן
 בתיובת ואחרקב בקול יעקב וכדון שליטו בהווא
 תוית ואתמסר בידיהו ולצמד אחרורו לסרחניהו
 דהנו באתרא דתורה ומצוה ואתדרו לאחור שבע
 דרגין כדון איתעבר חויא עילאה לשלטאה עליהו
 דכתיב וישלח ה' בעם את הנחשים הרפיים מאי
 שרפים כמה דאת אמר שרפים עומדים ממעל
 לו תרי הוו חד אחרורו תניננס כתיב חסר וכמה
 נחשים נפקו מהווא חויא עילאה ולאדונוו בהו
 כדון אהדרו בתיובתא שלימתא ואתדבקו בטערא
 דרמתי לנתת רמתי לכסמא עלמא ואתעדי
 חויא ואתכסמו כלשו עלמין . תא חוי כד חבו
 כתיב וידבר העם בלזים ובמסה כד אהדרו
 בתיובתא כתיב כי דברנו בה' ונבך לא בעו לאלההו
 מיחא מיקורא עילאה לאתרייהו מתורה שנכתב
 לתורה שנעל פה ואתדבקו באתרא עילאה דביה
 תליא כולא לבסמא אתרא ולאגדא מיין עלאין
 לאתרא דשיחא עליהו בגין כך כי דברנו בה' ונבך
 תא חוי כד בר נש חב באתרא דדינא כאלו חב
 באתרא דדינא עילאה כל שכן הכא דככלא חבו
 בלזים ובמסה . ומ' ט' אתא עלייהו נחש בגין
 דאינון נחשו ואמרו אי לא ייתי עלייהו דינא
 לית לון לאסתחלא בא רייתא ואי אתי נשתול בה
 עשה לך שרף כמד' שרפים עומדים בגין דכיון
 דתבו בתיובתא עילאה הא אינון נהיכלי כשרפים
 עילאין דמשמשו קדמי . ושום אותו על סם
 לאגבהא לון לעילא דיקא (בר' דחייא) לון אתר

דמדנתא עילאה בגדפתא לשוצותהון מחוייא
 כמד' ויקרא שמו ה' נסי ועל דא ושום אתו על
 כס ודאי ת' מ' והאלהים נסה את אברהם דלזים
 דגליה על כלא לחף הכא ארים דגלא דלהון על
 כלא ומ' ט' עבדיה מנחשת בגין דמנחת באתרא
 דחיים תלי אתרא דיעקב גדי חמו בגין כך וחי
 וחי ודאי . תא חוי כמה היא עילאה חילא
 דתיובתא על כלא בגין דכד ברכש תב קמי מריה
 כדון באר מים חיים איתמלי ונפקין מבעודי לכל
 סטריין ולכל שנטא ושנטא נגיד ליה בתרי עשר
 תרעי לאסקאה חיוון ועירן עם רבדון ישראל
 כד תבו בתיובתא כדון אמרי שרתא ואינון שבע
 דרגין דתבו מנפתריהון אהדרו לון בשרתא דלהון
 וסליקו בירא עילאה לעיל' דאתפרש חויא מעלמא
 הה' אז יסור ישראל וגו' עלי באר ענו לה סלקא
 לעילא לעילא ואתחברא לימא תתאה בעילאה
 הה' באר מפרוה שרים דא אגא ואימא דאלידו
 לה כרוה נדיבי העם אלון אנהן מאי כרוה כר' א'
 ואזכרה לי בהמשה עשר כסף אלון איהן וירעא
 ד' ישראל דאתקברו בה נט' בניסן ואיתעברא יר
 רמה דחקרי כסף ימינא דמלכא עליהו במחוקק
 במשענותם ועל ידא דמשה דאינון מחוקק
 אתחברא בתרי עשר שטין דאינון בגין דילה
 דשרן סחרתא . מאי במשענותם תא חוי כד
 ישראל משתדלין באורייתא דתויהבא על ידא
 דמחוקק כדון סמכין לה לשכינתא חיוין תריסר
 כמכין לעילא ועל דא במשענותם דאיהו נשענת
 עלייהו . תא חוי תריסר תרעין אית לה להדי
 בירא קדישא קרתא קדישא דאיקרי ירושלם ומן
 אינון תרעין נפקין למעלה תריסר מתנן עלאין
 טובה ושמחה ברכה ושלום עזרה כפרה תורה
 חכמה ומים ורצון ועושר וכבוד . וכל שנעל
 ושנטא יתיקו מתנה עילאה ליה דהא היא דכתיב
 וממדבר מתנה מאי מדבר כמד' ומדברך נאווה
 מהווא מדבר איתדין לון מתנה עילאה בהאי זמנא
 כד אינון לא מתפרשאן לאסמכא לה ועל דא
 איתעברו חברייא דכד בר נש נסיב איתמא אחרבן
 בשכינתא דהא ער לא א' נסיב לא שייחא עליה
 דלית שכינתא שייחא על אחרא פגימא וכד לא
 שריח עליה איח' איתמנעו מיניה תריסר מתנה
 עילאין . ועל דא איתעברו חברייא כל השרוי
 בלא אשה שרי בלא טובה כמד' לא טוב היות
 האדם

4

האדם לבדו בלא שמה דכתי' ושמתת אחת וביתך
 בלא ברכה דכתיב להניח ברכה אל ביתך בלא
 שלום כמד' א ויעת כי שלום אהלך בלא עזרה
 דכתיב אעשה לו עזר כנגדו בלא כפרה דכתיב
 וכפר בעדו ונעז ונעז בתי בלא תורה כמד' א האם
 אין עזרתי בני ותושיה נחם ממני בלא חכמה
 כמה דאת אמר חכמות נדרה בנתה ביתה בלא
 חיים כמד' א ראה חיים עם אשה אשר אהבת בלא
 רצון כד' א מצא אשה מצא טוב ויפק רצון מה'
 בלא עושר כד' א נחם זה לב בעלה ושלל לא יחסר
 בלא כבוד כד' א אשת חן תתמוך כבוד ונחיק ירא
 אלהים תנחן בגין דהיא אשת חיל יראת ה' אלקרי
 כד' א יראת ה' טוהרה וכד אנסיב בר נש כלאו
 תושיה תרעין חתפתון לחוספא ברכאן על
 רישיה בגין דיתבי כסתרה דמטרוניתא ואשתלים
 כבוונא דעילא ועל דא ומדבר מתנה וממתנה
 כחליאל נחלון לעיל נבדין עליה ומנחילא בנות
 מאי בנות אסתלקות דאסתליק ויתבי צדומי
 עלמא ואשתיל במלין עילאין דארייתא'

כד' א והורידו לאיש מנחה תחברון מנחה בעלה
 דברמו דיסהלך מינה כד נחתו הוא' לדיק למצרי'
 וזא היא תור' שעבל פה ואקרי באר דכתיב חלויל
 משה נאר ואית ביה שית סרדין בג"ב שית דרגין
 יסתליק מן' ויתעסק בה' ד' וממדבר מתנס
 מאי מדבר כד' א ומדברך נאזה ומת' גרים לדיק
 דיהיב ליה מתנה וממתנה כחליאל חלין נחלין
 עילאין נכח והוד ומנחילאל בנות דא אסתלקותא
 לאתרא דמלכא שרי ומבנות הגיאל אשר בשדה
 מואב דא יחכך דיתבי בההוא שדה דכתיב ויאל
 יחכך לשון בשר' ומסהוא שדה אחר עילאין דינא
 על דיתבי בגיאל ראש הפסגה דא אברהם רישא
 דעלמא ות"ח כד נחת יוסף למצרים הוא יעקב
 בנחמה ורמו דחתון תמן למנחה דתהוי מגויה
 עילאין בגלותא ובהאי מנחה שית סרדין כלין
 מעט צרי ומעט דש מ'ט מעט מעט ת"ח כד כ"כ
 לא אסתכרון עובדיהון לעילא כדין סטר' דימינא
 אחרפייא ושלטי שמאלא ועל דא מעט צרי ומעט
 דש דאתמ' דאסתלק דכור' מן עוקבא וכדין מעט
 דש נכאת ולטי כמד' א ויראם את בית נכאתה
 ולטי בנינים וסקרים הא שית דרגין הכא דכלין
 בהאי מנחה ועכ"ד א"ע' דנחת' מעט צרי אתנ
 משום דיתב' כגלותא וכד תעבדון האי מנחה כדין
 ואל שדי יתן לכם רחמים אל דא אברהם שדי דא
 יחכך יתן לכם רחמים דא יעקב לפני האיש דא
 יוסף כל לין דרגין יתחברו ואני כאשר שכלתי
 שכלתי שכלתי במקדש ראשון שכלתי במקדש שני
 לא אשכל עוד וכל דא בחובה דההוא זכאה דנחת
 למצרי' ות"ח הריסר שנין יתיב ההוא לדיק בניית
 האסורים בג"ב י"ב שנין בגלות' דארום בגין ק'
 ברכין דמנעו מכל יומ' ושחא חדא לחוד יתיב צדי'
 פ' טיפר דכתיב ויהי ברבתי בכל אשר לו בניית
 וכשדה בניית דא פלגו' שתא דקיררו נחית לעלמא
 ובשדה דא פלגו' שתא דבר נש יתיב בעובדי במקל'
 ישתארו י"ב שנין יתיב בההוא בור כדין קב"ה
 אחר עילאין בור דההוא נחש גלותא דעשו וע"ד
 והורידו לאיש מנחה וכסוף גלות בנין דא יתבי
 מנחה אלקיים בהו והביאו את כל אחיכם מכל
 הבאים מנחה לה' ות"ח האי מנחה ארעא קדישא
 א' אקריא' ואשתנחת בו פירין עלאין דאית בה כד
 איחי באתחברו לעיל א' על דאפקיד לון קב"ה כד
 ייעלן לארעא קדישא דיתחברון אסתא בעלמא
 חת' ד ולקמת

ולקחת מראשית כל פרי הארמה אדם דא יעקב
 כר ואתחבר ביה אימא עילא דאיתקרי ה'ואעברת
 ליה נרי יהוב כרי ההוא חילתא ברבנא ואיקרי
 בשמינו אהנה וזמת בטנא דא גטרונית דאזניה
 נהירו מיניה וכו' בה נהירו עילאה דאזני ליה
 מהרואית וכדין והלכת אל המקום ומאן הוא פרי
 דאז' דלעיל' דא יוסף דאיקרי כדיק פרי מההוא
 עין היים וההוא פרי תחבר בטנא וא' לא תיזיל
 עם האי פרי הסתמי' מלמינא לההוא א' דא' רלא
 תוקיד לך בשלמההוא כך חומר יעקב לכנוי א'
 אסתמרו מ'מיתת למתרים אי לא תקצין לאיש
 ההוא מב' וכד תתקון תתפייסון כהוא וכל עלמ'
 במהרה ות' מה תתי' ויכינו את המנ' עד ב'א יוסף
 דהאי מנח' א' חקנת בתריה כמכין דינה עד
 דאחא בעלה לאתחברא בה ב'הרי' ובההוא זמנא
 אינן יכנו' לחמא תמו' וסמא דהיי' אתער עליהו
 פ'חח ואמר קומה ה' אל כשא' ידיך לאגברא
 ימיהא על כלא כד'א כשאתי את ידי
 צדאימיהא עילאה דאיקרי אל דארימת דבלא
 לעילא וע' ו' ואלא אל הכהן דא בטרא דימיהא
 דאתער בשלמ' והוא יקבל מינך ההוא מנח' ויקבל
 לה דימיה' ו' ל' כתיב לך ה' הגדולה והגבורה מה
 ט' ט' מאוס כתיב כי כל בשמים ואתחבר בארץ
 האי ראשית פרי וכל בתרין ועל דא תתי' שאו
 יריכס קדש קבילו לההוא מ'מה דאיקרי ידכס
 דימינא ותשא יתה לאתרא דאיקרי קדש דהיינו
 שבת תשיאו יתה ליה וכדין וברכו את יי' ואיהי
 אלתברכת כלא על ידו דכהן דאתלבש בנד דהיהו
 ענשא דאילנא עילאה דאיקרי חכמה עילאה
 דאתלבשת ביה ומההוא יענשא נפקין כל ברבאן
 בעלמא והושבנא דהאי כהן שבעין וחמש שבעין
 וחרין לקביל ע'ב' כטרון רשימין כרטרל דהאר'
 ותלתא דאישתארו לקביל תלתא דרביין עילאין
 דאתלבש בהון ולא בעי כהנא למיפסק בין ההוא
 לבושא עילאה דאתלבש ביה רלא לאחולה כירודא
 צאתיה עילאה וכדין אתברכאן עילאין ותתאין
 על ידיה ות' אלמלא ההוא מנחה רכית עמרון
 ובעת עליהו רחמיין לא נפקי מתמן ה' דכתיב
 וחשל שועתם אלהא' הים מן העבודה האלקים
 דא אימא עילאה מן העבודה דא מנחה דאיהי
 עבודה ואיהי מלאה על כהנא כד'א ואני תפלה
 דאיקרי עבודה בגין דהיא ג' ע' ואלטעריין למפלת'

ואיהי קיומא דעלמא ועל דא איתערו חבריהו
 עלתלת מלין עלמ' מתקיים על התורה דא יעקב
 על העבודה דא תורה שבכתב (נר' קצ"ט) ועל
 במילות חסדים דא אברהם דא עבודה דא יצחק
 וכולא חד וכד איתער האי כהן להאי עבודה כדין
 נחית לחם מן השמי' להאי ארץ חן ליתכא' ומאי
 לחם דא הלם דאסתק לעילא ומוניי במולא תליין
 ומטלא נחית נשבת מונוי כיון דאיהו קיומא ד'
 דלעילא בגין ההוא עלמא דאזני ועלמא דאזני
 אסיק נהירו לעילא ועל דא היום לא המאזוהו
 בשנה בגין דהאי יומא קבילת האי שדה שקיד
 לברמא אבל לעלמא דאזני תשכחון ההוא יומא
 טנא דא הוא שדה דנהיר בנהירו דכמשא ותא חרי
 האי יצת כל איקרי בגין דמסין תרעין ביה
 איתפתחין ואיתער וכד האי כל אתער לכלה כדין
 אימא עילאה לנישת ליה בגין עילאין ואיתערו
 רחמיין בעלמין ותיקונוא עילאה איתקון ההוא
 אפריון וע' ד כתיב אפריון עשה לו המלך שלמה
 דא תיקונון דעלמ' עמודיו עשה כסף דא אברהם
 רפידתו וזב דא יצחק מרכו ארבעין דא יעקב
 כליל תרין ספרין והוא דרכיב על כורסייא ד'
 דאיקרי אהבה זוטא ד'א תוכו רצוף אהבה דא
 אהבה רבה דאיהי פנימאה מנחת ירושלים כד
 איתקינו להאי מנחה דאנהי' לה שמשא ועל דא
 ויכינו את המנחה כדין וישא משאות פליב לין
 מולקטון ומאן אהר' יהיב לון מאת בניו האי
 כורסייא דמוזא דכלא ביה ותרב משאת בנימין
 מאי טעמא בגין דשכינת בחולקיה ממאשות כלס
 חמש ידות תא חזי האי ה' בתראה איקרי כלה כד
 אתחבר כל עמה לא איתידשבו לא בחולק' דבנימין
 וע' ד חמש ידות קביל כד קביל האי ה' דאיקרי
 מנחה בחולקיה וכל חמשין ברבאן דאזניין מכל
 להאי כלה קביל בנימין מ'ט בגין דאיהו זעירא
 דכלהו משאת כלהו שבעין עשרה משאת בנימין
 איתרבי' ה' ומנין עשרה הא חמשין וכולא בגין
 האי ה' דארייא בחולק' מ'ט בגין דאיהו זעירא
 ואיהו זעיר איתרעילת ביה לשווא מדורה עמיה
 וע' ד כתי' הביאני המנך חזריו דא בנימין דלעיל
 ליה יוסף באיריה' בנינה וכשמחא אבינה
 מצעי ליה מאי נבילה דכלהו איציל לון בניניה
 דבנימין כך מאי כך דא כללל דאוריית' דאזקיים
 כד גטור אות ברית קדש' כוכירה דודיק מיין
 דכתיב

א

דכתיב וישתו וישכרו עמו ועל דא כתיב משכני
 אחריך גרוה דמשיך לון לאחוי תמן כד'א חננלי
 ארס אמשכס צעבותות חנה דא חנה דחחח
 עמאון לריירח תמן ותמו תמן במלכא עילאה
 דאתחבר עם יוסף תמן בגין דנטר ברית קדש
 דאתייביב לתמיא וימין ועל דא כתיב מישרים
 אהבון מאי מישרים כד'א אתה כוננת מישרים
 ומאן איתוין כד'א משפט וזכר'אין איקרון מישרי'
 ודאי כד'א לדיק ושר הוא ואתכליל דבורא עם
 טקבא משפט ואתכליל בפרק וזכרה איתצרת
 בעלמין כלאו ועד' מישרים אהבון ודאי וישראל
 אהב'א לאכללא עמיה שכנתא דרחמי' ליה ליוסף
 כגונגא הא תנין וה' הוא ובית דימי וכלאו שבטין
 אזוהו ליה על דאתרחיס מאבא ואימא וכריכר לה
 ברכת עלמין כלאו לתתישבא ברוחיה כדקא
 חזי ומנא לן דאפילו אחוי רחמי' ליה דכתיב על
 כן עלמות אהבון מאי עלמו כד'א על שנים עשר
 בקר ואינון בעלמ' דוקבא ואינון איקרון עלמות
 נתר דאסתליק יוסף לביגלא מה כתיב שחירה חני
 ונאה בגין דאתקיף בלוחא עליהו ועם כל דא
 ונאה ולא אתגברו צהובאהלי כדר אתקדריית
 גינייהו דגורו עליהון כמה גורין גישין ועם כל
 דא חנא כיריעות שלמה בעובדין טבין בגין
 דשנטי יח עלאו ושנטי יח נפקו אל תרצוני שאני
 שחרחרת בגין דשמש אסתליק וכל דא בני אמי
 ברמו מאי בני אמי דא (כ'ל כנוי) דיעקב דוכינו
 ליוסף הכא ואינון גרמו לי ולשאניתי דאתגלייא
 עמי הכא על דא אמרין בני ישראל כד חמו
 פולחנא קשייא עד דהו דכיר להון קיימ'עילא'
 ואתצרת ברחמי' על כנהא אימא עילאה ה'ד'
 ותצל אועתס אל האלהים דא אימא דכל חרו
 ביהא ופתחה לון פתחין עלאלין תמי' תרעין
 ואפיקת לון מתין ואתגלייא'א'מא תתחא רחמי'ן
 עלייהו ומש נפק לעלמא מנהא חבוי רעוי ליש'
 באריות' ת'ח דור רמו ליה להאי תנשבחתא דער
 הישרים קדש קדשייא על ירח דכני קדש לא דלא
 מטא זמנא ואיתמ' כב'כ כתיב למכנא על שושנים
 לבני קדח משכיל שיר ידירות על שושנים אלון
 גשיקת פיהו דאיקרון שפתימיו שושני' ד'א שושני'
 א'ין שית שנין דאתחברון כהאי שוש' סומק' דאיהי
 שביעאה דכלא משכיל דא כגידו דעתיקא קדישא

רצ לפי דבר טוב רחש לבי דא חיייתא דרתי ש
 בלגילא דאיקרי לבי דבר טוב וסליקת
 ברעוהא דאתחבר מלכא עמיה דאיקרי טוב
 דא בגין דלא אחייביב ליה רשו לגלחא אמר רחש
 בגין דמרחשא ליה חאי מנה-בלגית ואפילו ב
 בשפוטתיה לא אחייביב ליה רשו-לרחשא אה בלגית
 דא מאי טעמא רחש לבי בגין-דדבור בלא קול-לא
 יכיל למללא והאי לבי דאיקרי דבור עד דהת-לא
 אשתלימת עד דחתא שלמה מלכא וננה לה ביתא
 ואשתלימת סיהרא ברבו יתיר על כולא בגין
 דקול אצחער עמה והיהא שעתא אחייביב רשו
 למללא דהא אשתלימת בקלא (כ'א צגולא) ויתב'
 בשלימו עם מלכא בגין דאפיק' כרא חכימו לעלמ'
 ואזקין ביתא למלכא כדון מלכא שו מוריות
 עמה ושריאת למללא ואומית ישקפי מנשיקות פיהג
 חבל השתא כיומי דרור עד כדין לא יתבא
 באשתלימתא כב'כ רחש לבי ודאי הווא דבר טוב
 השת'טוב ונלא טובים כיון דאתחבר קול עמו כדון
 טובים ודא בכללא דדיק טוב איקרי דכתיב אמרו
 צדיק כי טוב אוף איהי אתקריאת טובה טובה
 הכמה והכי (נר וכד) איתקריבו-אתחברו כחדא
 גאיתון נשיקין כדין כי טובים דודיק מיין טובים
 ודאי אינון דודים תרוויהו כחדא הכא דוד' והכא
 ידירות ואימת אינון טובים מיין כד הווא יין
 דמנטר' אשתקין מניה ועל דא כתיב שו ושכרו
 דודים דהא נטיען שקיו צעיון מנהרא עמיקא
 אימא עילאה דאיהי-אשקיא' לון בקומית' מהווא
 יין ה'ה' שמאלו תחת לראשי ולכתר ליית שמניך
 טובים ה'ה' ד וימינו-תחבקני דהא הווא תשא טבא
 דגביר ליה מילואה ה'ה' כשמן הטוב על דראש
 יורר על הזקן וזקן אהרן (שירוד על פי מדרותיו)
 דא כהנא רבא לביגלא וימנא דמלכא כהן לעולם
 וכד מטא הווא אשתא על דקנית דאהרן כדין

שמניך ודאי איקרון מסטרה דאימל ומסטרה
 לאברהם וכדן שמניך טובים מ"ם נבדד הויה
 מסחא טבא לאברהם משום דפשיע ימינ' לאברהם
 לסיהרע על דא כתיב הנה מה טוב ומה נעים
 שבת אחים גם יחד מה טוב דא כהורא קדמאה
 חמל קדמנא: דכתיב וירא אלקים אתהאור כי
 טוב ומה נעים דא נעים זמירות' ישראל יומל'
 לביעלה סיהרע ות"ח כמה דהורא דאתברי
 ביימ' קדמנא' יהיב שלימו ונגיד מניה נהיר לנהור'
 דהאי עלמא אתהיב ביה חוף הכא(הכי) לאברהם
 כהורא קדמא' יהיב נהירו להאי ברעא דמלכ' יומ'
 רביעאה דעל ידה אתהיב האי עלמא וע"ד חוט
 של הסד משוך עליה לאברהם מן כהוריה וכו'
 אתחברת עמיה ויתנח לימינא איתגדל איהו
 בכלל ות"ח אברהם כד איתגל עלמא מה כתיב
 ביה יגדלה שמך מאי היא דאוסרף ביה ה"ל והאי
 אחר' ביה איתגדל קב' ה"ה ד' גדולה' ומהולל מאד
 בעיר אלהיט אימתי איהו גדול כד האי קרא
 קדישא דאיקרי ה' תתא אהבה זוטא אתדנקת
 ביה ושרי בגווה שמיה יתגדל על כולל ות"ח כתי'
 גדוק ה' בכל דרכיו בגין דהאי דרגא' יהיב בים
 דרך וחסד ככל מעשיו כהורא דרגא' ימינ' דמלכ'
 אתעביד בעלמא ועל דא אברהם בהאי ימינא
 דענד ליה ברית הדשה ואתחדש מילא דיניה
 לאולרא ואחרגל על כולל' נעל דא ויי' ברך את
 אברהם בכל דהאי בכל ברעא' דמלכא דאתיהב'
 ליה ומאי ברכתא מסחא טבא נחית עכ' ראשיה
 ה"ד מה טוב ומה נעים דא כשמן ורמאשריא ביה
 ברכת' דאתרא גרים וע"ד וה' ברך את אדני מאד
 ויגדל כמה דכתיב ואגדלה שמך כמה דכתיב שמן
 תורק שמך . ח"ח כד קנ"ה זמין לארמא ימיניה
 על כולל ביומוי דמשירא בהאי מסחא טבא מאי
 כתי' ביום ההו' אקים את סוכת דוד הנופלת האי
 יום ההוא לא ידענא מאן הוא אלא דא יומל'
 קדמאה ימינא דאברהם דומין לאתערע לאקמא
 לה מעפרא וע"ד ביום ההוא יומל' קדמאה דכלל
 נאס ה' דא אברהם דאיתמר עלוי נאס ה' מקמי
 כולל דכתיב כי כשעתוי נאס ה' והנאל אתרמין
 שמא דעתיקא' דאומי ביה ועיר אנכי' לאברהם
 ועל ההוא יומל' לא יום ולא לילה אקרי דעתיק'
 תלו דבעי לאוקיר דקנ"ה כהורא יומל' אקים את
 סוכת דוד הנופלת משה כד תמא כל אינון עקתינ'

דומינן למיתי לעלמ' כד האי סכה נופלת דכתיב
 והכתי לחכם אף אני ואף אנה עמכון בגנותא
 וכד אשתלמו אינון רובין מאי כתיב ואף את
 בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור שמך ארעל'
 קדישא' סוכת דוד לאברהם לאקמא לה בימינא
 ותמיב בשלימו מאן בריתי דא אברהם דכהו הנה
 ברית אחר' והיית' אב המון גוים זכר ההי' ברית'
 דהיה ה' עמך השתלים' בכלל ועל דא איתגדל'
 חבדייא מאן דקרי ניה אחרים פגים אתרא' . ר'
 דאיקרי עשה ולא תעשה בגין דהאי ה' אשתלים
 במהימנותא וכד חסתיק ה' בימינא דאימל' נתת
 תקבל מאימל' עילאה היא טובה דלא לתפסק
 לעלמין וכדן עבדא נוקמין נשאר עמין ועל דא
 כתי' כי מטורא לתגברא חזן די נח בידן מטורא'
 דא אברהם טורא' עינאה לתגברא דא איהו אנן
 אחת דעלה ז' עינין ועבודת דינין בכנהו דהיקר'
 כהא בין רגלין דהיק' לון בכל' וכתיב ה ות' לטורי
 רכ ומלאת כל ארעל בגין דא' דנק' בימינא אור
 הנבנה כאור התמה ות"ח בקימינא כד חתא'
 אברהם לעלמא אחרית סיהרא' ושראה לאברהם'
 עד דאשתלימת דרגאה' ביומוי דגמיה דאתגדל
 על כלא דכתיב ויגדל את כסאור מכסאך ועל דא
 ואזכרה לי בטו' כספא מש עשר זכתינ' על(כר' עד)
 שלמה וע"ד על ידיו אהיב האי חושבת' עילאה
 בגין דיתגדל בה אכל דוד נחישו אפאמר ולא
 אחיהב ליה רשו לנאה' . אומר אני מעשי למלך
 לאתערע מלך עילא' מאי אינון מעשי מאן הלך
 תלי ביה עונדא מאי עביד דהא מעשה לעול' חלר'
 אלא מאי מעשי לון חינון לשוני עט סופר מהיר
 בגין דשבחת בפלגו ליניא למלכא עילאה סיר
 ידידות כד' אשיר הסירים דשכ' מטורנית' למלכא'
 חף הכא מטורניתא שבחת ליה .
 יפיפית מבני אדם הא חוקמו חבדי' לאברהם'
 יפיפית פעיוני' אככי מגן לך בתחתיני'
 נשוא הלהים אתה לכך יפיפית תרון תושבחן
 כנילן .
הוצק חן בשפתותיך הנה נא הוצלתי על כן
 ברכך וה' ברך את אברהם בכל אכל
 ת"ח האי קרא רוח עילא' אית ביה לקבל מלכא
 עילאה אמרית ליה יפיפית לעולא' במשריין
 עילאין דאי' . משנתן קמך ולחרא בלינון זכאי'
 קשוט דקימינ' כפלגו' ליללא והוצק חן בשפתותיך
 בשעת'

זשעת' דאת קרי ומקום לתרע היכלי פתחי לי
 לחותי על כן ברכך חללים לעולם אימא עילאה
 אצטרפה לך בעטרין עילאין לעולם בני ההוא
 עולם בהרחה ובגינה קאמר דהויה אנהיר לה
 ד'א לעולם דא ימינא לעילא דכתיב אזהרה כהן
 לעולם וכל ברכתא ומאחא טבא שריין ביה י
 ואיקומנא ליה ועל דא כתיב על כן כד האי כן
 אהחברת לעילא חבל זומנ' דאחרחקת מניה האי
 עולם מאי כתי' שאוב יאבב על כיהו דא מטרונות'
 בגין דאחמנעו מניה ברכתא ילא שריין ביה אלא
 כד האי נויה אחרברת ביה האי דכתי' שאוב יאבב
 על טויה לקיבל דא כתיב כי טובים דודיק מיון
 בריח שמכיך טובים מאי טעמא בגין דברכך
 חללים לעולם :

כאהלי קרד והשתא הדרין בתיובתא ואינון
 כיריעו' שלמה בגין דאברהם איתער
 בעלמא ימינא ומלכא :

חציך שנוי' אוקמוה על אברהם כד רדף
 בתר כל אינון מלכין בלינא כד א'
 אחמנבו רחמין מדינא וקטל אינון מלכין ה'ד
 כקש כדף קשין יררפס יעבור אלום ונפלו כלאו
 בידיה חבל ת' ח' רוא דמלא חציך שנויים אין חכים
 ואכני בלסטאות דרנת בעלמא כאינון מאני קרבא
 דמלכא דאפקיד בידא ימטרונותא ואינון חכים
 דקנ' שנויים ודאי בכללא מאטרא דיומ' תנינא
 סטר' דינחק בגין דמניה גפק דינא לחייבי' למירן
 יתסון תב'ד עמים תחזיק יפלו ומאן הוא דרגא
 דאפיל לון דרגא דאיקרי' ל' דא זמנא על עובדין
 דעלמא דנת לון על דאננון אויבי העלך לקבל דא
 אל תראוני שאי' שחרורות מ'ט בגין דאחלפסנ'
 בדינא למירן בעלמא ואמרת לכנה דיקריבין לה גו
 ביתא אל תראוני ודאי אי אשתדלתיו כאורייתא
 דיהבי' לכוון לא תשתלחו ודאי אי תשתלחו תגרמון
 לי דבני אמי נחרו ב' למטר' לאימי עלמ' בניינון
 דתחבריון תצו' על דא איתערו אי דינ' איתגור
 עלי שאל קב'ה נחית ליה על שאר עמין כד הדרן
 ישרתל בת ובתא אי לא הדרן נחזין ביון שאר
 עמין ואכני לון גרמא יבשרא : ד'א בלב אויבי
 המך דא אברהם דאחמנא מלכא על בעלמא וכל
 חומין א' חתכו עבדו למאוי מלכא עליהן בצמק
 שדא וכל גאזיו ליליא קטילת לון . ד'א חציך
 שנוי' דאינון ומינין למיעבד דינא עמים חציך
 יפלו סטר' דגזש כד הויה אלא דאשרא ד'פין
 איתער עליה איהו ס'ל בצמק ימא עילא' ואז'ב'
 חיליה וד' חיליה א'ת' חילתון דשאר עמין א'תבר
 בגין דאינון אויבי העלך מאי מלך דא י'ש'אל
 מלכא בצולא (כ' ד'כולא) .

משכני אחריק נרוכה לקיבל דא כתיב חגור
 חרבך על ירך גבור דא חרב לה' מלח'
 דם לאתפרעא מחייבא דגרמין נה פירווא'
 מלעילא קרבית נגדך ליחמא עלמא ותתבסמון
 בתרא וכו' אחרקרבית ביה א'חלבש כבוד והדר
 ה'ד' הוד והדר לבשת ומ'ט בגין דהויה שעתא
 א'תגבל בגין דא'תחבר בעיר א'הינו ועל דא כתיב
 גדלת מאד הוד והדר לבשת באינון לבוסין דיקר
 דפרשת עליוה אימא עילאה בג'כ הדר וס' עירו
 פעו אימתי כד א'תחבר ביה מרטבאל בת מטרד
 וע'ד הודך והדרך ודאי בג' ונא דא כני' וכשמוה
 כך נוכחה דודיק מין נבירו דאימא דאסקי לך
 ולכלא ודאי הוי הודך והדרך ודאי :

והיה כלל רבב יעל דבר אמת וענוה דק
 לרבי' דא שורה א'י' כאלוה בקרמית
 כד א'תקריא'ת חרב למין עלא' אקרי' שמור' ודאי
 והשתא כד א'תקריבית לעילא בענ'ה אקרי' נלוה
 נלוה ודאי בכללא וכל בני ירושלים אינון חרימר
 מיון עילאין דרבין א'תקריבית וכלו בשלימו על
 דהוה השחא בבלותא כאהני הדר א'תהדרו אינון
 השת' כיריעית שלמה ורמי' י'ח' כיון דהוה' הרבא
 א'סתחרת מדין יהוה יה דא'תשרו בני עלמא י'
 עובדיהו א'תבני' דב' דבר אמת וא'תחבר' כל י'
 נאמת בענוה וכדון דקב' ב'נא וכולא חד סופא
 ד'ישא דבר אמת אמת כרישא דכתיב ראש דברך
 אמת רישא דהוה' דאקרי' דב'ר' סופ' דהרגין אמת
 אקרי' רישא כשופא ענוה כ'ה נלא פירווא'
 א'תכלינו וא'תחברו בכללא ענוה רישא דק' סופא

באך אלקים עולם ועד עלנא קאמר הכי
 באתתא דאיתערת לבנייה ואצרת
 אינתך

איתתך בעיני לא תתכבד כן דהא אינון טייבין
 לאפרונו וזוגא דילן אצאכידו מעגשא ועבדות
 כהו דינא והסתא בעינא דיתחבר עולם בתראה
 באצרא דאיקרי ועד ג' בנין דשט מישור שנט
 מלכותך דהסוד דינא דעבדת כסאך בחייבי
 עלמא דינא דקשט: הוה דנפיק מאצרא דאיקרי
 יסר כד'א דניק ויסר הוה ובורסוייא אקרי יסר
 וע' ד נפיק מינה שנט מישור איקרי ד'א שנט
 מישור דה מלכא משיחא דאיקרי שנט לאוכחא
 חייבי עלמא דה' ד'א יסור שנט מישורה וכתיב
 וקסאבט מישראל מישור והוכיח במישור לענוי
 ארץ מלכותך וע' ד כתיב וקס שנט מישראל ל
 לאתערא בעלמא מ'ט דהא אסיקת לך כרא טנא
 תבינא לעלמא והאי שחא משבת מטרוניתא
 למלכא לארמא רישא דישראל על כולא לא יסור
 שנט בנין דכתיב כסאו כשמש נבדי .

אהבת

דק בנין דהאי זקא אהבה דירך הוה
 אהבה זוטא דבהתמכרותה לעילא
 איתעבדא דרבעא ואוף: איהו נמי באתחברותיה
 עמא איהו גדול אה' ד גדול ה' ומהולל מאך בעיר
 אלהינו ועל דה משכא ליה מטרוניתא כמלן אלן
 דחיימו לקביל דא .

הגירה

לי שחזה נפשי אנת דכל דחיימו
 דנפשי כן אי לא תחבר בי איכה
 תרעה עלמא ארץ תון נשך מעמיקא עילא לך
 ולאתריני דהא זכראן דלעילא לא שריין אלא
 באצרא דדבר וזיקנא .

שלטה

אהיה כעוטיה אי כדן אהא בכסופא
 כד תבעין מיני מוז' בני אהן דאינון
 עוררי חפורין עבר ה' ממא גב' אהבת זקא דא
 כורסייא דילך ותשנא רשע דא סטרא דששעה דכל
 מילתא חיובא וקיימא לחיובא על עלמא . ד'א
 אע' ג דכלא חד אהנת זקא אלן ישראל דאחידן
 בהאי זקא ואיהו חולקון דכתיב אהבתי אתכם
 וכתיב ואהב את יעקב לאסגאה דרגא דזקא
 דאחיד בה בשעתא דאיקרי יעקב ותשנא רשע דא
 עשו דכל עובדוי בחיובא וסטרא דיליה סטרא
 דרשע מוא עקימא דה' ואת עשו שחתי .
 על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון דא
 משחך טנא דנגיד על רישך מסטרא
 עילאה דאיקרי כמי מאי על כן בנין אהבת זקא
 ה' ד הנה מה טוב ומה נעים שנת אחים ב' יחד
 שנת אחים איתחברותא דאח דזקא גם לאסגאה

לישראל בג' אהרת ליה איכה תרעה לגרמך
 איכה תרביץ אינון עדרין קדישין ויעקב
 מחברין אלן אהן עילאין דאיתחברו כן
 בקדישיתא ד'א ישראל דאינון אחים ורעיס ליה
 נבדין להאי שמן ששון על רישיה כגלותהון
 שמן ששון אלן תריסר נהרי אפרסמונא דחייא
 דנהרין בה וכדין חדות בעלמין רזון בעלמין
 ורובוא אסתלק מעלמא :

מראהלות

מר דא אברהם דאיקרי דה המר
 ואלהות דא יעקב קציעות דה
 יצחק כל בנדוחיך בלין תלת גוויין חיו'ר וירדק
 וסו'ק אשתליו אינון לבושי דארגונ' מן היכלי
 שן לין שבעה היכלי עילאין דשמתהון דזריקייא
 חמאן נהו קמי קב'ה וכדין חדות קמיה ואתאי
 איקרון הכלי שן בנין דוכו באורייתא ואתתקפו
 בה זכו להאי שן מני שמוך במאי עסקין אינון
 כשמתין אינון עסקין כששחאן דידי קנך וכדין
 חדות קמך אשתלית דלת חמה קמיה מכל
 רתיכין דיליה כחדות דשמתהון דזריקייא דאינון
 קריבין ליה : ד'א מיני שמוך ודאי דלת חדות
 קמיה כזמנא דעבר שלמה שיר השירים ושבח
 חושבאן דמטרוניתא למלכא ומאי אמרין בנות
 מלכים ביקרותיך בנות מלכי' לין כשמתין קדישין
 דאקרון ודאי בנות מלכים דהא ימווגא דמלכא
 ומטרוניתא הוו אינון ניקרותיך דא ג' ע' דיקר
 מכל מה דברא קב'ה בהאי עלמא נטיען דידוי .
 נצבה שגל לימינך כד'א כלס א' לאדוני שב
 לימיני בג' לתתא באברס

אחדות וזב' איקרי אברהם איהי דאחדות
 ביה אהבה דילי ואודע דיני לעלמא ובנייה זכה
 לכן דהא ה'א איתוספת עליי מקדמת דנא .

בכתם אופיר כד'א ואד' ככת אופיר ואימתי
 הוא בכתם אופיר כד אזורוב במלכה כר

נחית כתרך בלטיבין דאנזיר מסטרא דאימא
 עילאה וסרת על רישא דמטרונית וכדין תפארת
 ארס לשבת בית דהא ביהא דהאי עלמא על ידה
 איתקרב בג' אהרת ליה אס לא תתפרד בי אכדין
 אהוי' כחוחתא על אינון עדרין קדישין דמכין
 על פתוריה אה' ד' שמה' אהיה כעוטיה על עדרי
 חבירין קב'ה מה אחיב לה .

שפועי בת וראי לקבל דא אס לא תדעי לך הוסי'
 נבטי אאי לך בעקבי האן ורעוי את נדוויני'
 אהר

יהב בלביה למיעל כתריוהו לימא בגין די שבטון
 ישראל ממזוניהון דאזיבילו עמהון תמן וכולא
 נטלו ישראל בימא אברא דההוא עבדיה דעבדו

עמהון כבוונא דא לזמנא דאתי :
 ובת צור דא סטרא ועשו ושחר ענין דא עקו
 לון לישראל ועד השתא הוה עאקינ
 לון כדונייהו כד'א כי יבא כנהר נר רוח ה' נוססה
 בו כדון ישראל הדרין כתיובתא שלימתא קמי
 קב'ה דאתחיו בלינון עקתין סביאין דאתיין
 עלייהו כמאן דאשכחא דוכרנייהון לעילא וכד
 אינון הדרן כתיובתא בלכא שלימא כבוונא דכתיב
 כדר לך ומאחור וגו' ושבת עד ה' אלהיך וישב
 מלכא לבי מטרוניתא לפייסא לה ועל דא וכל
 לנין בוש'ל דא מלכא דאתי לבי מטרוניתא בגין
 דנית כלכו שלמין קמה אתי לאקמא לה מעפרא
 במנחה פניך יחלו עשירי עם בגין דאת כבודה
 בת מלך פנימה ומאי פבודה כבוד ה' ודא בת
 מההוא מלך דאיהי פנימה ודאי ודא אינא עלאה
 דאיהי פנימה דכלא וד'יהי איתערת חירו ונייחא
 על כהנא . ממשכנות זהב לבושה לקבל דא אמר
 שלמה לאוו לחיי . בתורים כוארך בתורים לחייך
 תרין לזמנא ההיא ולזמנא דאתי בתורים תרין
 תורים ודאי בגין דנימי דמשיחא תתמש דעתא
 בעלמא ותתנייר אורייתא קמי כלא בגין דכתיב
 כי כלם ירעו אותי למקטנם עד גדולם ועל דא
 ממשכנות זהב לבושה דא סטרא דכפון דאתלגיטת
 בה למעבר נוקמין בלינון דעאקינ לבנהא ודא
 קדיפין ליה המלך המשיח ודוד ודאי הוה וכדין
 איתער בעלמא מה כתיב לעילא כי שחה לעפר
 כפשו קומה עורחה לנו מאי קומה בגין דעד
 השתא איהי נישלת השתא קומה עורחה לנו
 דאתרביק מלכא במטרוניתא ופדנו למען הסודך
 דא אברהם ימינא דלא תהוי לאחורא בג'א אמר
 הושיעה ימיך וענני בגין כך ממשכנות זהב
 לבושה :

דירא המלך יבין דא מלכא עלאה דרמיס
 לא דעבקה כך ולאזדוגא כך וזוגת
 עלמין אימת בשעתא דכל בני היכלא דמלכא
 זכאין בשעתא דייסרת לון ודברת לון לרעותא
 דמלכא ה'ד משא אצר יסרתו אמו ודא בת שבע
 אס שלמה ודברת ליה לרעותא דמלכא כי הוה
 אזדיק כל חילא דידך מניח הוה סיהרא לא
 אתנהירת אלא משמשא שמה דילה :

ארבי סימכא נקטת מני מלכא : א' מרישא
 דכלא לאתנהגא בה ויד' רישא דשמה
 קדישא חכמה עלילה והשתחוי לו כד'א ותיקור
 בת שבע וכדיה מלכא עבד כל רעותה וישראל
 מתנבדן לעילא ועורחיהו עם מלכ'ועם
 מטרוניתא כדון שאר עמין אזכפין תחתייהו
 וכלהו אזדורן לעבדין לון בגין דאינון בני מלכ'
 בג'כ ונת כור במנחה פניך יחלו עשירי עם לקבל
 דא לסימני ברבני פריעה דמתין רעיתי דקב'ה

לרקמות אלן לבושין דיקר דאינון מרוקמין
 למקדשא וכל מטי דומין קב'ה למלכא
 למייהב נוקמתא בארום תובל למלך דא כלה לביש'
 ליה מא' גרים כל דא בגין ישראל דא אתערבו
 בסטרא דעשו כל אינון זמינין למחמי ביקרא
 דנין לקבל דא תורי זהב כעשה לך עם נקומת
 הכסף תרין תורי רמון לאורייתא דאתיהבא בימי
 פרעה

פירעה ורמו לרעתה דתתהש' ביומוי דמשיח' עם
 נקירות הכסף התם בחמשה עשר כסף והכח אס
 חומה היא כנכה עליה עזרת כסף ודאי מסטרא
 דאברהם אחיה לין הו' וסף את בריתי אברהם
 אזכור והארץ אזכור :

חובלנה

בשמחות וגיל תרין חוון-לעילא
 ולתתא : לעילא דשמח קרישא
 וכורסיה אהלים כד' אחתציד יודע ציר מעלמא
 ודוכרניה מעלמין לא חזכר לתתא ישראל בני
 דקב'ה ברחמין עילאין ארים דגליהון על כולא
 ועל דא מובחות לך כד' לא והציאו את כל א' יזכס
 מכל הגוים מנחה לה' ועל דא כתיב תנחומיה
 בהיכל מלך :

תחת

אבותיך יהיו בניך אמר לה קב'ה
 לכנסת ישראל תחת אבתיך דאינון
 אבהו עילאין דאזינעו לך בעלמא ואחיקינו לך על
 כלא יהיו בניך תשיחמו לשטים דאינון אבהו
 עילאין דכתיב בהו באר הפרוס פרים דאחיקינו
 לה בכלא וכלא להאי באר כנסת ישראל אחקרי -
 ד'א תחת אבותיך יהיו בניך דכלהו ברחימו כאנון
 דרא דמדבר כאינון דאיקרין דור דעה יהיו בניך
 דכלהו ברחימו יתגברון על אזרייתא לקבל דא
 כתיב עד שהמלך במסכו נרדי נתן ריחו דאקדומו
 עשיה לשמיעה אוף הכא . בניך גשתלמון כוותהון

אזכירה

שמך בכל דור ודור מורא עילאה
 דתליא ביה דדור וחירו לכלא כומנא
 דההוא סופר גדול יפיק כולא לחירו כדון עמים
 יהודק עולם דא ועד ולא יתפרש עולם מוע'ד
 ועד מעולם לקבל דא :

צדור המזר

הווי לי כין שדי ילני עד הכא
 אחייהב ליה רשו לבלאה אתא
 שלמה ואשתלי' בכלא ואשלים כלא ואכליל בהכחו
 חושבנן הכמתא עילאה קיומא דכל עלמין דומין
 קב'ה לבגה לבנוי כומנא דיתער דעתא בעלמא
 דכל חר וחד מישראל וידביק דאדקווא בחכמתא
 לעילא רוח דשמח דקב'ה ודא-איהו טיבו גלית
 ליה פסיקו כלל-לענס . ולעלמי עלמין ע"כ :

פרשת בלק

(מרפ קב'ג) אמונה אומן תרין-אוינון חר חר ג

וחד נהר דא נפיק מעדן ודא אחשק' מיניה הא
 הכא כל-דא סתימא דמיומנותא וא ליפנא הא
 חזן ד'תער-בליליא בשעתא דקב'ה עאל בגנת'
 לא-אשתעשא כצדיקיא בעי למימר פסוקא דא
 ברעותא דגלבא ולכוונא רעותא ב' ובתר כן יאמר
 אורך על כי נורא' כפלאתי : כפלאי-מעשיך וכפשי
 יודעת מאד לבתר וכהר יוצא מעדן ובו' ולבחר ה'
 אלהי אתה ארומימך אודה שמך כי עשית פלא
 עצות מרתוק אמונה אומן והיינו שנחא דחסידי
 קדמאי כי מתערי כפלות ליליא ולבחר מסדרי
 שבייהו ולעלאן כאורייתא :

שעשועא

דקב'ה מאי הוא אלא כל צדיקיא
 דקיימין בדיוקנייהו מתלבשין
 בגנתא דעדן בכל יומא ויומא ואזכחן בטלא
 דומין קב'ה לאחיה מתייא עאלין כלהו לבני
 משיח' ושאלין מה דשאלין והא איתערו חביריהו
 לבתר מתכשין ומשתדלין בלהו ברעותא עילאה
 בכלהו מתיבתי דתמן ועליהו כמה ממנן מתחדשין
 תמן כמה חדשין באורייתא לבתר נפיק כלהו
 וחזון כד אתי תליהו לבני אכסן איהו כפיק
 ואינהו עאלין וקיימין קמי אבהו וחדו בהו בכמה
 בנין קרישין די בשמבייהו וחדאן כלהו כד עייל
 קב'ה : עבלו ליליא כלהו קיימין מתתריין כדקא
 יאות וכל-אשתלותא דאשתגלו כל ההוא יומא
 בחושי אזרייתא וקב'ה תילובתיה באינון צדיקיא
 דחדשבה מלין ואשתעשע : בה ואשתעשע : באלין
 מלין וכן בכל צדיקא וצדיק' לבתר כלהו מתתקנין
 דבר ונוקב' וקב'ה ב'זר דאית ואשתעשע בהו בכל
 אלין ריזין דרכמתא דילהון אחגלי עלייהו ואינון
 חמאן בההוא נעם ה' כדון כלהו חמאן-בחדוה
 סביא עד דמתפשטי יאול ונורא' דילהון ומשהוא
 משיכו דיווא יכהורא החדוה דילהון עבדין פירין
 ואריזין לעלמא דא וההוא איכא עאל תחות גרסוי
 דשכינתא עד ומנא דאיטעריך וכך משתעשע בכל
 צדיק וצדיק ואמר זכאה מלכ' דנני : לין אשתגברו
 לחולקיה ועבדיה וקלא אתער מואמצעות גיבתא
 דרקיעא וקורא בקל תקיף ואמר זכור ה' לבני
 אדום את יום ירושלם האומרים ערו ערו עד
 היסיד בה כדון ערטריו וקרקורא דיליה וכל
 צדיקי' ותמא' : ערו בכי וקלא אתער מואמצעות
 גנתא דרקיעא דאחמצע בתלת מאח ותשעין
 דקיעין בגין גינת חרוס ושעשועא לקב'ה אלא
 בשעתא

בשעת הקיימת בהדי דדיקא דתמן ובגין דאומי
 ואמר אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני תדבק ובי'
 אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי דכל
 אתר דאית חדוה לקב"ה קלא דא נפיק וקארי
 כדון נפיק מתמן וסליק ובטש דרקיעין וסאיב
 שאבין עד דכל חילי שמיה כלוה בערבוניא (כ"א
 בערטורא) כדון נשאל רוחא ובטש בערפוןדהוא
 אילנא דרבינא וכל ענפין דיליה בטשין דא גדא
 וקלא אתער מגו נופא דאילנא וקרא זבר לעולם
 בריתו דבר זוה לאלף דור אשר ברת את אברהם
 וטבעתו לינחק כיון דקלא דא אתע שמע אברהם
 סבא ואתער כדון איהו רעוא למלכא ואתחכם
 בהייה בהאי שעתא אתער רוחא דהא מסטרא
 דדרוס וכל רעו ומרה ואמותא אתער בעלמא
 וכדון סליק כפרא ורעוא אשתכח וניחא איהו
 לכל אסירי ונלכא דאינון בני מרעיהו זכא עמא
 דיכלין למנדע מריון טמירין סתיפין דמלכא
 קדישא :

מכאן ולהלאה מלין מחיקן דלא אשתמועו ולבחר
 חמינא לון בהלמא ואתרו לי שחוק ולא תגלי לא
 לנטרא תקיפא וכך עבדינא ואשכחא גיה ואי
 תימא לבושא אחרא זמין קב"ה לאלכשא לחלין
 כשמתין לעלמא לומנא דחתי אי"כ מתחיה דאחיא
 יחוקאל מ"ט לא עבד לון יהוה לבושא לא בגין
 דלא מטא ומנא לעברא בעלמא הווא אוירא
 דכיא דעביד לבושין וב"כ לא חלביש לון לא כמה
 דהוו דעביד וכך יחא לתחית המתים עד דזוהמ'
 דקדמיתחיל לא אשתכח תמן : וכד בר נש נפיק
 מהאי עלמא כלוה בין דדיק' בין חסיד' והמימין
 וחיבין ורשעין כלוה עברין באורחא למחוי ליה
 לארס קדמיה לכל בני עלמא ומתין נטלי אורהא
 או לב ע או גביהם כל אינון דאורחיהו לב"ע
 מתקרבין לבני חמה דלבר מאינון חלת חומות
 דתמן כדון נכיק חסד ממנא ואתער קמיהו וקרי
 זאמר זכאין אתון דדיקא בעלמין כלוה והוא
 ממנא

יעזריאל

שמיה אוליף לון אורחא ואלין
 קמיה עד תרעה חדא דגיהנס
 והאי ממנא קרי בחילא כגון חננא כגון יקידתא
 בהיחא שעתא בבחילו מכנן ליה ועללין כהו
 וטנלין ועברין וכלוה חיבין אחמסר גיד דדומה
 ועלין בביהם וכל אינון זכאין לא אשתכחן בידוי
 אלא בידי דהאי ממנא כיון דטנלין ועברין הווא
 ממנא אויל קמיהו עד דמטון לשוד חומה דגבת'
 דערין והווא ממנא קרי לפתחא ואלמ פתחו שערים
 ויפא גוי דיק' שומר' אמונים כדון פתחין פתחא
 ואעילן לון לבאו וכן לכל פתחא ופתחא כיון
 דעאלו לבאו לאתר דדיק' אחרנין קיימין כמה
 חדוה על חדוה וכמה חירו על חידוה על דדיק'יא
 וכל בני מתיבת' חדא' לסוף תלת יומין דאחמסרין
 בהיכלין ידיעו נפקין ואוירין כשנין ומאטיירין
 כלוה ב יוקנייהו ומכאן ולהלאה ירתי אחסנת
 ירותא בדקחרי לכל ח' וחד חיוול דתחוי בג"ע
 מחיו יקרא דיוקנא דכל דיוקנא ובגין דכל גוונין
 דמנכ' קדישא לא אהבין בהיכלא ולא באתר חד
 אלא אשתפת רקיב' מרקמא ע"ב בגנחא ל' סטרין
 ואתמליית' מזיחא יקרא קדישא וחתחו תמן ו
 ואתנהרון כלוה דדיק' מאי חמי חדוה דא וכס'יפא
 דא דהווא נטש' ע"ב כאן הוה לי רשו למחוי
 בהווא ספרא אדמיק'פנא למחוי יתיר כרח מירי
 ולא

זאמר ר' אבא יומא חד הוינא אוליף במדברא
 אלא ור' יהודה דמן עכו בהדי ועאלנא
 במערתא חדא ואשכחנ' תמן ספרא חדא עתיקא
 מיומין קדמאין אשתחנא ליה ואשכחנ' דהוה כתיב
 בריש מילוי הראשונ' הנה באו וחדשות לני מגיד
 הזקנים קרא כשמתוהו דדיק'א מן יומ' דסליק
 ברעותא דמחשבה למברי עלמא דעד לא אהברי
 עלמא כל רוחין דדיק' הוו בגיוזן במחשב' קמיה
 כל חד וחד בדיוקניה כיון דזייר עלמא אהבלין
 כלוה וקיימו בדיוקניה קמיה תמן דרואי רקיבין
 (כ"א מרומים) לבתר יהי בלון באוצר חד דגבתא
 דערין לעיל והווא אוצר לא מליח לעלמין ותדיר
 קרי הראשונות הנה באו וחדשות לני מגיד מאי
 לני מגיד אלא כלוה בשמה ולית תיאובת' וכסופא
 ליהווא אוצר אלא לארקא גיה כשחתי כמה
 דגיהם לית ליה תיאובתא וכיסופא אלא לקבלא
 כשחתי גיה לאתרכאה תמן וכל יומא קרי סב הב
 מאי סב הב אלא חוקיד א' קיד והווא אוצר נטיר
 כל אינון נשמתין עד זמן דחלביש לון ונחתי להאי
 עלמא ומגו חובה דארס קדמיה דאחשיך עלמא
 ולאחשיך סטרא אחרא ביסא לעלמא איכטריכו
 לאתלבשא אינון נשמתין כלבושא דא דהא לבושא
 אחרא זמין קב"ה לאלכשא לאינון נשמתין ו
 והוה טמיר הווא ספרא עד הכא שתיקן והמינא

ולא המינה ליה אשה הנה עבד ובכינה דמיכאל
 תמן בההוא מערתה וזהינה ליה לההוא דלביט
 מדא אמר לי רבי מה לך למכוי ממחן דהוה ההוא
 ספדיא פרח לבניה ונטליה ועד דלא נפק מהאי
 עלמא בניו ליה בההוא מערתה דמדברא דא
 והשתא דהוה מתגלי לחייה פרח בחזירא ונטליה
 נכחא ולהללא זיל לך לחורחך ומההוא יומא עד
 הכא לא חתגלי לי ולא זכינא למשמע ממחן הוה
 ובכל זמנא דאנא דכירנא אשתארנא עביד אמר
 לעזר דלמא קב'ה בני ביקרי דלא יתגלי בעלמא
 עד דהו יתבי ולבאן במלין יקורין ועליון אלון
 כהר יממא קמו ואלו אמר אלעזר השתא עירן
 דעוה הוה קמי מנכא נים' מלי דאורית ונחעסק
 בה וכשתתף בשכינתא פתח ר"א והמר ה'בקר
 חשמע קולי וגו' (ככתוב גם ה' דף ר' ד):

עוד לפ' בלק . (דף ר"ו קודם מאמר ר' פתח
 א תלמא את להם רע עין ובו'
 דכל בני עמון מתדבקין ביה)
 לאמר הנה עם יצא ממצרים חי תימא דהא
 צריך לנטלא סיפוסין ויוחסין דילהון
 לא איצטריך אלן חורח כלל דכתיב הנה עם יצא
 ממצרים מ'ט מסוד דהכי קרי לון פטרוג' דילהון
 כמה זמנין וע' ד' לא טענה דכתיב טר' אז עמי
 בכל זמן ועוד כד טעלת עיטא עלייהו עם פרעה
 בלישא דא יכלת להו דכתיב הנה עם בני ישראל
 רב ועצום ולא חפיק לון אחרא אלן איהו מצרמיה
 ממצרים ולא אוכל לון אבאש' לון הנה כסה את עין
 נפק ובג"כ תיכול לאבאש' לון הנה כסה את עין
 הארץ אית דאמרי סרחון ועוד קטלי לון ישראל
 דהו עינא דארעא אלן כד אייתי קב'ה ארבה
 על ארעא דמצרים מה כתיב ויכס את עין כל
 הארץ ותהי הארץ אפואי בנין דכל הרשין ו
 וקיסמין דעלמא לא יכלין למעבד הרשין לא מלה
 חדא בדרגא דהא בזמנא חדא ועמא דא אייתי
 ערב מבולבל בכמה זמנין מבולבלין אלון בל'ן עד
 דלא יכלו כל הרשין וכל קוסמין למיקם קמיהו
 ודא הוה ויכס את עין כל והכא כתיב הנה כסה
 את עין אר' אבא ודאי בלק ובלעס לא הו בעלמ'
 הרשין וקיסמין כותיהו בלעס חיליה ותקפיה הוה
 בשומא ועיינין בלק היליה ומוקפי' בעבד יירין
 ודא אצטדין ללא דהא כל זני חרשין דעלמא

בשומא ועובדא הו ובהו תליין בלעס הו' לישן
 ולא ידן בלק הו' זין ולא לישן:
 אזלו חברייה דשמא הוה תקיף לחדא חמד
 ההוא חקל בשפירו דעשבין ומיין נפקין
 לכל סער ואילני חקלא סביחיין יתבו תמן אמר ר'
 אלעזר כמה ימות אחר דא לניחא ביה איהו
 יתבי הו חיייה רכרנא אחי בחוקפא דשמא
 ואעבר קמיהו אמר ליה ר' אלעזר חייא חוייה
 סטי לך מאירחך דהא ההוא גברא חוייה חוייה
 על מה דעבר ולא וסיף למעבד הוה מלה תוהו
 חברייה אמר ר' אבא מאי חוייה לך לן שחוקי
 אמר ר' אלעזר חוייה חוייה לבתר דלחישו לך מן
 שמא חתנחם ההוא גברא ואו ברעותי דלא יתוב
 נהאי חיבה לעלמין סטי לך מא רח' . קס חוייה
 בקומיה ולא נטיל הכא והכא . תב כמלקרמין .
 אמר ליה חוייה חוייה ידענא מה את בעי תוב
 מאירחך דהא גוי חייב אתי דעבד גיס לחד יודאי
 והא הוה נהים במערתה דילך זיל וקטליה . מיר
 אהר ההוא חוייה ודג' דלוגין קמיהו . אמר ר'
 אלעזר חבריה חי לא סינא הכא כמה גישין הוה
 עבד ההוא חוי' דהא ברנא חר יודאי עבד עובדא
 דרובה ועד דלא תב בתובתא למרש ליה להאי
 חוייה לקטלא ליה ולאמליך ההוא בר גין כך
 ובין כך ואתנחם מחייה ואמ' דלא יתוב לעלמין
 להאי חתנחם וע' ד' אשתוב מן דינא אמרו חבריה
 לרבי אלעזר במה ידעת אמר לון סימנא יהי לי
 אבא דאנא אשתמורענא ביה אמרו ליה תינח חוייה
 דאשתמודעת ביה ההוא דאתנחם ותב מחוביה
 במה ידעת אמר לון כד הוה יאזול ההוא חוייה
 קשקשויו הו סלקין וזכניה זקיר ואיהו דאזל
 בבחי' רוחא חרמא הוה אויל לקבליה והוה קרי
 קמיה תוב מאירחך דהא תב מחוביה ואתנחם
 הוה ברנא וההוא חוייה גישא לא הוה איתא עד
 דיתנו ליה כופר' בחתייה דההוא ברנא דאתקויב
 קטלא ותב מאירחיה ואתנחם דכך ארמי חוייה
 עילא ותתא כיון דאתיהיב ליה רשו לא תב עד
 דאליס הוה דני' בישא דאתיהיב לי' רשו למעבד
 או דיתנו ליה בחתייה חייבא אחרא ככופר' דהא
 כריקטייה לא יפוק כיון דאתיהיב ליה רשו אמרו
 ליה תינח כל דא ההוא גוי דאמרת דאתיהיב ליה
 כופרא במה ידעת : אמר לון כיון דמלילת לחוייה
 קהוא רוחא דהוה אויל לקבליה ולחיש ליה דיתוב
 מאירחיה

לאורחיה דהא אתנחם ההוא בר שדלג על אורו
 ואמר נ' תוהו חברייא א"ר אלעזר חברייא נהך
 ונמוני דהא חיייא כבד עבד מה דעבד קמו וקייבו
 לבבי מד טיבירא כההוא בי חקל אשכחו לההוא גוי
 ומת וההוא נחש כרוך על עקביה ולא הוה אכדיל
 מניה ולבתר אתפרס מעקביה וסליק על גרוניה
 ולאכריד תמן ומתמן נחית על עקביה ולא הוה
 מתפר מניה אשכחו ליה ארנקי חד מלייא דינרין
 דגול לחד יודאי נאורחא וחמא ליה נטל ר' אלעזר
 את הארנקי אמר ברין רחמנא דככולא עביד
 שליחותא תבו לההוא אתר דהו פתח רבי אלעזר
 ואמר מאשר יקרת בעיני נכבדת ואני אהבתיך
 והתן אדם תחתך ולאומים תחת כפסך מאשר
 יקרת יקר מכעני ליה והכר אכטרירך מאשר אתה
 יקר בעיני מהו יקרת מכלל דליהו מברמיה א'
 אתיקר הכי הוה ודאי דכל בר נש דליהו בחיובא
 קמי קב"ה בקדמיתא הוה מולנא ותועבא חיהו
 קמי קב"ה ובתר דאמלך אתה מחוביה השתא
 אפיקר איהו מברמיה וקב"ה קרי עליה ואמר
 מאשר יקרת בעיני את מגרמר יקרת בעיני
 ככבד' ואני אהבתיך דהא לית רחימו לקב"ה כהדי
 בר נש בצלמא אלא למאן דתב מחובי' וע"ד ואני
 אהבתיך אכל מה לעבדי דהא יהיבת רשו לחי'א
 לנוק' וא הוה עיטא והתן אדם תחתך מאי חיהו
 אדם דיהב קב"ה כופר תרומיה ההו אדם דאתי
 מעמא דטורא בישא דההוא מויה מדיניה ייכול
 דכתי' ואחזן אדם א תקרי אדם א ארום ולאומים
 דא הוה ולא' מנאדם ואמץ דהא דרע' דעשו דיהו'
 תחת נפשי' אדהו יתבי הא הו' יודאי דגול ההוא
 בוי דקטל חוי' אחי' באורח' לא' ועייף ומגו תוקפ'
 דשמע' על כההוא חקל ויתבי תחת' אילנ' חד והוה
 מתרע' לקב"ה ומצדי' עליה דיכ' ואמ' מארי' עלמ'
 בלי וידוע קמך דאנא לא ח'יסנא עלי ועל גופאי
 ועל ממוני כלום דהא דיניא אתעביד הל מה ד
 דאתעביד אכל אכל ואמא סבין אית לי דלית לי
 כמה אפרנס לון וע"ד מייסבא ותו עכ"ד כרורא
 חדא דינרין דהוה פההו ארנקא דחד משכינא
 למעבד חופא לברתיה עניי מה יעביד מאריה
 דעלמא ע"ד כפינא כלבאי יתיב ככה ואמר
 משפטו ה' אמת כדקו יהדיו דינין דמארי' עלמא
 קטשו חיטון אמאי חיטון קטשו כבין וכדקו יתיו
 דהא בשעתא דדימא בעי קב"ה למעבד כמה מארי'

חמינה: " תוונה כלתו חברייה ולזלו כלתו וההוא יודחי בהדייהו עד דמטו לבני חמוי כיון דמטו תמון אשכחיהו לחמוי דהוה יתיב על גבי ערסוי ולפי באורייתא בריך ברכתא רבי אלעזר ובריכו חברייה והיהו חדי בהדייהו .

פתח

ואמר רפאי' ה' וארפא כיון דאמר רפאי' מהו וארפא כיון דאמר הושיעני מהו וארפא כיון דאסיח מסי מאן הוה דמתי אלא כל אסותיא דעלמא בידא רב'ה אכל אית מנהון על ידא דשליחא ואית מנהון דלא אחמסרו בידא דשליחא ואינון דאחמסרו בידא דשליחא אכיל לזמנא מתהדרין אכל אינון דרב'ה מבי ההוא מרעא לא מתהדר לעלמין וע' ד אסותיא דיגיה אידי אסותיא דית' בה מרעא כלל ובגיני כך רפאי' ה' וארפא ודאי בלא קטרוג' כלל והסת' חברייה קב'ה יתב לי אסותיא ועסק לי וערב לי: סמו ליה כל עובד תוונה ובכה ומי' ואמר חברייה קדנא' דא' הך לבגיה ואחמנר בהדיה ונודה ובשבה למארי עלמא חדי בהדייהו אמרו ליה במאי הוית מתעסק אמר לון הויכא משתדל כפ' גבא וחמינה דחכמתא דיגיה הוה תקיף ויתיר מחכמתא דבלע' חכמתא דבלעס רבעא חזא חכמתא דבלק בכל זמנא אכל מכתמס דכלתו בידוי דבלעס הוה בגין דאיהו הוה אשליס בפומא בלק הוה ידע למעבר חרשו ונא ידע לאעלמא בפומא .

פתח

ואמר ואתה אל תירא עבדי יעקב האי קרא אוקמוה אכל א' תירא עבדי יעקב מחורשי דבלעס ואל תחת מקסמיו דבלק ת' ה' ה' הוה תרוייהו דא בלא בעיטא בישא לקביל ישראל ואמר בלעס יעקב בניתא דלגן רבי אלא הוה ונחש נחשין לקבליה ויכיל ליה אלא אסדר נחשין לקבליה און' בלק ואלא אסדר ק' סמין לשמא דאיקרי ישראל בההוא שעתא נפק רוחא חזא מטור' דיוסף מבו עבדי אילל' ונשיב באינון נחשין ובטיל לון והיונו דאמר יוסף כי נחש ינחש איש אשר כמוני מאי איש אשר כמוני בגיני אית הנחש' יבטל לבניכו בגיני איהו לעילא והיונו איש אשר כמוני כמני: אית איש לעילא נפק רוח אחר מבו אילל' דלתתא ונשיב בההוא קסם ובטיל ליה והיונו קסם על שפתי מלך מאן מלך דא אילנא דלתתא כדון אחיב בלעס ואמר כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל ותרוייהו הוה מתדין סטרין אליון כי אתך

אני לא הו יותין מן יומא דאפנרי עלמ' דאכטרי' הכי למהוי קב'ה בהדייהו דישראל כההוא זמנא דבעא בלעס לשינאה לשנאי' ד' דישראל מעלמא וע' אמר קב'ה בלעס בעא נשינאה לבו מעלמא איל אלא לא אעביד הכי אלא כי ארפא פלה בכל הגוים אשר הרחתיך שמה ואחור לא ארפא פלה דאלו יתיון כל עמין דעלמא לא יתלו לשינאה לון מעלמא אחא לבן בקדמיתא ובעא לאעקרא איהו ליעקב בלחודוי מעלמא אחא קב'ה ואגין עליה דכתי' השמר לך פת' ב' ע' יעקב מטוב עד רבי אחא פרעה ובעא לשינאה לון מעלמ' אחא קב'ה ואגין עלייהו דכתיב וכאשר יענו אותו וגו' אחא המן ובעא לשינאה לון מעלמ' אחא הקב'ה וכתוב כולא על רישיה וכן בכל דרזא ודרח קב'ה אגין עלייהו דישראל תדיר וישראל אמרי חסדי ה' כי לא תמנו כי לא תמו מצעדי לים אלא חסדי ה' בכל דרזא ודרח הוה כספדן כי לא תמנו ולא אשת' ינחש מ'ט' דלא אחמנעו רחמוי מינן דכתיב כי לא כל' רחמוי ח' מהו כתיב בקדמיתא וישלח מלאכים אל בלעס ולבחר וילכו זקמי מואב וזקמי מדין הל' וילכו המלאכים מ'ט' קא שני מלא מלאי דקאמר בקדמיתא אלא ההוא רשע דבלק חכים הוה בכל דרגין דלעילא איתו דקשרין קשרין למעבר בה ררשין וקוסמיו וכל אינון דרגין עילאין מינייהו דבהו כפיין לדרגין תתאין אמר ליה ככל זמנא דאילין חרשין וקוסמין ונחשין אית לון דרגין ומלאכי' ידיעין ואשתמודעין לבני חרשין וקוסמין אכל מכאן ונהללאה אית לך לעיינא באתר אחרא עילאה כתב ליה שמהן אחרנין באינון דרגין קדישין והכי אורחיהו ד' דקוסמין וחרשי ידעי אינון דרגין דההוא קסם שרייהו בהו ועבדין חרשייהו ולומר לון' בדרגין אחרין עילאין מינייהו ועבדי מה דעבדי שלח ליה הכי עמא דא לאו קשרא דילהון כשאר עמין דעלמא אכל קשרא דילהון באתר אחרא עילאה מתקשרא כתב ושלח ליה סיפוסא ופטרוניא דתריסר נכוסין דסחרין בגלגלי דתיכא דכורסויא קדישא אמר ליה אי תסתכל בהכי תסתכל בהכי בגין דהכי תריסר מתקשרין ב'ב' שבטים ואי בהכי תעביד חרשין בדוקא דילהון לתתא דאינון י'ב' שבטים וי'ב' דגלין כרישא ניכול לון ויגבה בהון קרבא ונעקר לון מעלמא והיונו וישלח מלאכים מלאכים

מלאכים ודאי וקסמים בידם סיפוסים ומלאכין
 קדישין הוו אחיזין בידיהו איהו לא ידע דכל
 דרגין עילאין נידא דקב"ה אינון מה חשיב בלק
 חשיב דעמא דישאל אתמסרו למלאכין כשאר
 עמין דעלמא וע"ד כתב שמהן דליגין מלאכים
 תריסר ועלמא ליה והיינו וישלח מלאכים אמר ליה
 כל דרגין דאינון מקשרן קשרין לתברא עמא דא
 מסטרא דצפון אינון ומסטרא דצפון ומינין למ: פל
 שולטנו דחשרין דילן מסטרא דצפון אינון השתא
 ניכול לאגחא בהון קרבא דהא י"ב אלין דאינון
 מתקשרן בהו מסטרא דצפון שריין למימני והואיל
 ומשמאלא שריין תקיפא דילהון אתחלש ואתבר
 ציין דכל תוקפא דיגהון לההוא סטרא איהו מהו
 דכתיב עומד על שנים עשר בקר ג' פונים צפונה
 מצפון שארי לממני אמר אהא תוקפא דילן מצפון
 איהו ותונון מ' חסר חד דרגין תקיפין מפרולא
 ונחשא ותחתייהו לית לון חושבנא וע"ד ניכול
 לאגחא בהון קרבא ולא יגרי בהו וקב"ה לא עביד
 הכי דלא שביק לון למלאכין ולא לחילי שמייהא לא
 לקב"ה בלחודוי וכל איליגין דרגין ושלטנין פלב
 על כל שאר עמין וכד אתא ישראל נטיל לון איהו
 בלחודוי ואחסין לון בתוקפא דטפא דאילנא ולא
 שבק לון בידא דמלאכין ולא בידא דממנא ורבדין
 דעלמא דכתיב בסתם עליון ובו' אילין י"ב תחומין
 מתחתמן בד' סטרי עלמא לבתר דבדר ענשין
 וטרפיין נטל לישראל ואחסין לון בתוקפא דטפא
 דאילנא דכתיב כי חלק ה' עמו יעקב חבל נחלתו
 אמר רבי אלעזר כמה ילדות ושפיר האי דאמרת
 זכאה אורחא דילן דכמה מלין עילאין קדישין
 רוחנא לון וחמינא והו' יודאי הוה תמן לקמייהו
 אמר לון רבנן כל מלין אילין כמה טובין ומלין
 עילאין קדישין נינהו מאי דכתיב בתריה ימלאהו
 בארץ מהבר בו' אמ' ליה אי ידעת ביה מלה אימא
 דהא מלה דא אוקמוה באברהם דאשכח ליה קב"ה
 בארעא דפלתי ע"ז ולא הוו ידעי במהימנותא
 דקב"ה לא כללו הו טועלין בתר ע"ז וקס אברהם
 ופרח בינייהו ענפא חדא שלים קדם מארי ד
 דעלמא ואשכח ליה תמן מה עביד קב"ה דעל ליה
 לחשוף ענפא ונטע לים ואשקי לים ואשתדל עליה
 ואעקר לים מתמן ואשתיל לים בארעא אחרא
 דכתיב לך ג' מאכד זממולתך ומבית אביך
 ועבד מניה עמא קדישא ודא היא מנייהא דאשכח

קב"ה בארעא ולא מהימנא ביה נקב"ה ולא ידעי
 מאן איהו אמ' ההוא יודאי ודאי שפיר הוה וילדות
 כלא לכל אית להחלל אי אברהם הוה דיוקב דרוח
 עילאה כולא הוה דיוקבא עילאטיק למהוי דיוקב'
 דהא אברהם מאתר עילאה איהו ונפק ואברהם
 לתתא הכי אכטריק ותו דהא קרא לא לזכח על
 אברהם כלל ולא אדכר לאברהם ולא ליחמק אלא
 ליעקב בלחודוי דכתיב כי חלק ה' עמו יעקב חבל
 נחלתו וכתיב בתריה ימלאהו . אמר רבי אלעזר
 עכ"ז לא קשיא הכא דהא אברהם אשכחן דנפק
 מגו פלתי ע"ז והכא אע"ג דיעקב אדוכר הוה
 על אברהם וצ"ת פרוכא כלל במלה חבל אי ידעת
 מלה אי מרדשא אימא .

פתח

ההוא יודאי ואמר והארץ היתה תוהו
 וצוהו מאן ארץ הוה דאשתמודעא
 עילאיתתא היתה תוהו ומאי תוהו דא קו ירוק
 דאקיף כל עלמא ואיקרי קו תוהו דכתיב ונטע
 עליה קו תוהו ואגניו זהו כמה דתינין אגנין
 מפולמות דמשתקעין גו תוהמי ומנהו נפקין
 מיין סתתא אית למנדע תהו דאיהו קו ירוק מאי
 הוה קו ירוק לא אשכחן בספר דאסטיא קירטינא
 ויודן דקסרי סמיה וקראן סמיה קירטינא אסטיא
 גנין דאיהו רב על כל אסטיין ויקירא בחכמת' והכי
 אמרי בלשון ברסי לבר נש יקירא קראן ליה
 קירטינא רב ויקירא בחכמתא והוה אמר והארץ
 היתה תוהו ומאי תוהו איהו קו ירוק דאשחר כל
 עלמא ומאן איהו קליפ' דאבוזא ודא איהו קליפה
 לבר דאיהו ירוק לגו מניה בהו אינון אגנון
 מפולמות דמנהו נפקי מייהא מן תהו אתמשך
 צור וכשר מן בהו אתמשכו גרמי : לבו מניה
 וחשך דא חשיכו דאתמשך מניה עמא דעשו ואי
 תימא מן תהו הכי הוה ודאי דהא חשך מניה תלי'
 תהו לא אינון אגנין מפולמין עאלו באמצעיתא
 דמניה אתמשכן גרמין כמה דאיתמ' וחשך משיכו
 דיקק דמניה אתמשך עשו . ורוח אלהים דא מוחא
 דאבוזא דמתמן איתמשך יעקב שלימא כגוונא
 דא רוח דכתיב והנה רוח סערה בלא מן הספון
 לקבליה דתהו לבו מניה עכין גדול לקבליה דתהו לגו
 מניה ואש מתלקח לקבליה דחשך לבו מניה זגנא
 לו סביב לקבליה דרוח אלהים ומתוכה כעין ה
 החשמל לבו מכלא דקבליה מרחפת על פני המים
 דא רוח דאימא עילאה דקא מרחפתא על כלא
 ויעקב

ויעקב שלימא איהו ודאי מוחא דאגוזא והקב"ה
 ימצאהו נח"ך מדבר ודאי לבתר עבד הקב"ה לכל
 אינו (תמצאהו כסוף כרשת הארי דף ר"ט) -
עוד לפרשת בלק אראנו ולא עתה אשורנו ולא
 קרוב דרך כוכב מיעקב וקס שנט מישאל
 וגו' אראנו למלה דפורקנא דא דאיהו רביעאל ולא
 עתה אלא לסוף יומייהו שית יומין הוא בעלמא
 ביומא רביעאל דבראשית דנהוין דהו זביה מסתלקי
 ומתדעבי שמא וסיהרא וכוכבייא ומוזי אגניו
 פיה הוי כעבדא דבראשית וביה אסתלקו ביומא
 דאלף רביעאה בכס ר"ט ואמר ווי דגלות אחמשך
 ומאן יכיל למסבל ליה אמר ליה אהרבי חי רבי
 אלו היתח ידע כמה ערטור ובלבולא עבד קב"ה
 בכלהו רביעיין בשעתא דגור ומסר לון לישראל
 בידא דההיא שפחה ולאשתעבד תמות ידא דאדום
 בשעתא דהו כתיב פתקין ברקיעא עד דלא א
 אחתימו בגושפנקא דחותמא דמלכא קרא קב"ה
 לכל חילי שמייהו וקרא לגבריאל דקסת הסופר
 בהרזוי ואמ' ליה איעבכ פתקין עד דלא אחתימו
 ואנכה על בני ואצביר להון מספדא ואנלא
 באומא עליכו כל חילא דשמייהו דתשקין לי ולא
 תתקפון לנחמ' לי כמר'א על כן אחרתי שכו מני
 אמרר בזכי וכתיב אל תאיכו לנחמני על שגר בת
 עמי נעט נעטיין ברקיעא דערבת ועבד ביה
 בקיעין וחלונין פתוחים פתח ואמר בני בני
 רחמו דמעי רביחי לבון ונטלית לבון כאבא
 דנטיל לבדיה אוליפנא לבו דהלתי אשלטית לבו
 על כל אומין דעלמא חבתון קמאי בכמה חבין
 עברנא עליכו בגין דבנין יקירין רחימין הויתון
 קמאי בני בני אקרא לארבע כטרין דעלמא
 ואומינא להו עליכו מזרח מזרח באומאה עלך
 אי בני יתנדרון נינך דתסתכל בתוהרא ודיקנא
 דילהון היך אשמאי ואשתחר בענויין דיעבדון לון
 בגוון ותנכה ותספד עליהון ותנטר לון בני בני
 כד הויתון בניתחי בתוקפא דאמכון בערונין
 בעיטובין לא אשבתון עלי - בני בני מה אעביר
 לבון גזירא באומאה אלא אלא וחתון נגלי משה
 רעיא מהימנא לא תסבא על בני ענא קדישא
 דמסרית בידך - מזרח מזרח אחרעי לבני משה
 ותנכון ותספדין על בני אכלא ומספדא אשמעו
 כחדא דאנא אשמע ואחריו עמכון בני בני ר
 רחימין דנפשי איך תהכון בשלשלין תקיפי

ידכון מהדקן לאחורא בנין דאחרניו בעידונין
 בנין דהו יקירין מפו וספדין בני בני חסידין
 קדישין היך תפלון נדיי נוכרהין דלא רחמיין כלל
 בשאל קדישא דגופיכוון איתקמי ואתחלל כנוקד'
 וברחובות בני בני עליכון ועל כדן כנע פורסיר'
 דילהו והיינו דכתיב ננע אמרתו : דרום דרום
 באומא עלך כד יתנדרון בני בגוון דתסתכל בה
 היך משחרר דיוקניהון ויימניהון תבירין בני
 עממייהו דרום באומאה עלך אחרע לבני
 אנהס רחימאי ואימא ליה איך נפלו כנוי
 ואחבדרו בין שנאיהון ותנכון ותספדון עליהון
 דרום דרום באומאה עלך דתנטר בני רחימו
 דנפשי כד יתנדרון בגוון - כפון כפון אחרע
 בקל בכיה ומספד ואכלא ויגנא לבני בני ואימא
 ליה לעקידה מדבחי היך אלני כנוי והיך נפלון
 במרבא לא תימרין דא ולא תהודעין דא ליעקב
 דלא יהסך עלמא דריגעא מערב מערב אחרע
 לבני כאקת חללין וקרבין תקיפיין דבני אחרע
 לבני רחימתי יונתי חמתי היך אלני כנה' והיך
 מתפדין בכמ' סטרין ואחתי ברתך רעייתי רעי'
 דילי רחימתא דנפשי מה נעביר מן כנהא מה
 יעבדון אינון אכל רחימתי אחתי אימא לך אי
 ברעו סלקא עלך אנת מרובעת ודפיין דילך
 פריסן לך סטרין באומאה עלך בתי יחידתך
 דתהך דעלדיהו ולא תשקו לון ותחמי עלייהו כה'
 סטרין דעלמא ואי לא תאבדון מעלמא מה אימא
 לך ר' כההי' שעת' וכנסת ישראל שמעת דא ארימ'
 קלא ואודעו עו תמניסרי לך עלמין וקב"ה ברהס
 וכדין קול ברמה נשמע כהי בני תמרורים רחל
 מבכה על בניה וקב"ה כדן ויקרא ה' אלהים
 צבאות ביום ההוא לבני ולמספד מאן חמא ע
 ערטולא כלהו רביעיין מאן חמא כבלולא
 ומספדא דתמן עד דכל חילי שמייהו חשוד דכל
 עלמין יתהפכוון אמר לה קב"ה לכנסת ישראל
 בתי יחידתי דילך דתהך לחפיהו עליהו ולדידיה
 עם כן - אמר ליה מארי דעלמא לא איהך בתר
 דרבית לון ותקינית לון וגרילית לון אהי חמת
 לשנאיהון דאכלי לון ותנשי לגא תמן - כדן אומי
 קב"ה לה לאקמא לה ולמפרק לון לישראל ולאספקא
 לון מבמותא כמד'א כה אמר ה' מנעי קולך מכי
 וגו' ויש תקוה לאחריתיך ושבו בניס לגבולס (נפח
 פנע' כעריקין פ'קין נ'ח' פ'ט' ו'ס'ח' : וי'
 חק')

תק"ס לאחריה'ך פ"ת סכ"ה דינין גער'ס גבוה הנערס
 נזה אל סליך כנו' ככוונת אחי שפתי תפתח וכו')
 ועל דא נפקת מקמיה כיון דנפקת מקמיה פתח
 קב"ה על כל חיל שמייא ואמר איכה יועם זהב
 וכל הטוא קינה דאלעא ביתא קב"ה בלהדיו
 אמר לה לבתר קשר רחמינן בההוא תנייח
 (פ"כ ב"ט) קשר רחמינן בההוא תנייח כו' ויראש ג"ד
 דכבי פירושו לגמר דבויס קב"ה סקיס דאיכס יופס פ"ס
 פ"כ ב"ד היינו תם עונך כו' א"כ כ"ה קשר אהבה נהסוף תנייח
 דהיינו אהב' פ"ל פ"ס תם וכו' (גם לנזה סבינו וק"ל)
 ומתמו פתקין והשתא אהרניח לפרשתא דבלעם
 דוראי גלותא אהמשך :

אראנו

ולא עתה למאן לההוא דאיתמר עליו
 כי אינינו כד ייתי לפחדא לאחילתא
 ולא עתה ולא לזמן קריב אשורנו ולא קרוב א'
 אסתכלנא ביה אבל לאו אלא לזמן רחיק דרך
 כוכב מיעקב ר"ר כמה ריון סתומין כלינן הכא
 פתח ואמ' ויפל ה' אר"ם תרדמה על הארס ויישן
 כד נרא קודש' נריך הוא לאדסקדמא' דו פרופין
 בראהו מתחברין כחדא בלא פירודא מאי טעמ'
 בגין דכתיב וזכר ונקבה בראס בלא פירודא ולא
 כתיב בראו אלא בראס כיון דאתבריאו הוו כחדא
 דא עס דא בשיקולא מה עבד ליה קודשא נריך
 הוא נסר ליה נסירין ונעל לונקבא מניה ואתקין
 לה בכמה תיקונין וקשטה בכמה קישוטין ולאביס
 לה בכמה לבושין באן אחר בגנתא דעדן אתקין
 לה בכמה קישוטין קשט לה שבעין ואינון שבעים
 פנים דאורייתא כמה תיקונין תקין לה תליסר
 תיקונין אינון תליסר מכלין דאורייתא נדרשת
 בהו . כמה לבושין אלביס לה שית לבושין ואינון
 שית סדרי משנה בשית אנפיין כל הני תיקונין וכל
 הני קישוטין וכל הני לבושין עבד לה קודש' נריך
 הוא תמן בגנתא דעדן ולבתר ויביאה אל הארס
 וארס היכן הוה באתר הנקודה דכיון דבי מקדשא
 תמן ומתמן נטיל לן ואעיל לון בגנתא דעדן
 ובנריך לון ברכת חתני' ורוא דא דרך כוכב מיעקב
 דרך וקשיט ותקין ההוא כוכב דאתנעול מיעקב
 דבגין כך בגינה יתגלי מאן דיתגלי בגין ועל
 דא הוה אחי לבנה ואתמשך מעיילא לתתא וקס
 שגט מישראל דא אילנא דחיי וקס כמה דאת ארס
 והקיימתי את בריתי וכד יאה דא ומתן פאתי
 מונח' וכו' כל אינון סטרין דאתאחרן באלילנא
 תתאה יתעבדין ויתערוז מניה כדן ויאמ' הארס

זאת הפעם דא ומנא דעידונין ועבדין
 לאשתעשעא כחדא ולא כשאר זמנין דסטור' בישא
 אתאחדא ביננא אבל השת' לית ערובינא דסטורא
 אחרא עמנא אלא עכס מעצמי בלא סיתופא
 אחרא ויביש ובשר מבשרי עכס מעצמי נהירך
 דאספקלרייא דההרא ממש ובשר מבשרי מלבושא
 מההוא מלבושא דהתלבש ביה נהורא עילאה דיני
 לזאת יקרא אזה בשלטנות' עילאה על כל עלמא
 דלא תעדי לעלם כדן דתיקון' וחסוף כל מלכותא
 והיא תקום לעלמינא .

אראנו

ולא עתה ראייה דא דאנא חמינא
 זמינא למחמי ליה ולא תקרנא כחדא
 ולא עתה בגלותא דבכל בההוא ביתא דבנו עולי
 גולה אשורנו אלא זמינא לאסתכלא ביה אנפיין
 באנפיין ולא קרוב בההוא בית בתרייתא דבין
 האי ובין האי לא הוה ניהא ולא קורנא ו'
 ואחרותא כדקא יאות אי ר' אי ר' כמה קשיא
 מלה ואריך זימנא כמה עאקו על עאקו זמינין
 לשנאיהון דישראל בגלותא וכמה ישלטון חיותא
 וכמה ישאבון למיטרף טרפיין דישראל בכל זימנא
 ומנא עד סוף זימנא .

לסוף

יומיא כפוס שעתא ריומא נעירן די
 זרח שמשא מן יומא שתיחא בשעתא
 דיוזמנון לכוס מנין שנין דיוכל וטמטה כחדא
 דאיהו רעד (ג'ל ספ"ד) ען יומא שתיחא .
 זמינא קלא חדא לאתערא מרוס רומי רקייען
 קלא עזיב במיררו מה דלא הוה הכי מן יומא
 דאזברון עלמיין וההוא קלא יהי דיקק בחשאי
 במיררו ועזיבו נחית וסליק סליק ונחית וכן
 אמר. איילת רחמינן הות לי מן יומין קדמא'
 ואתנשיאת מינאי רחמינן קדומין הוו לי בהרוס
 אדכרנא דחותמא דדיוקנה הוה חתיס על לבי
 והוה חתיס על דרועיאי והוה תקיף גבו רחימו
 דילה ורשפי שיהובא מוקרין בגווי בההוא
 שעתא בעיתלת גועיין דא בחר דא וידועעון
 רקייען וידועעון עלמיין כלהו עד דיסתמען
 קלין תלת לבו נונא תנינא ויערוק ארבע מאה
 אלף פרסי בו נונא חד דימא ותמן יושיע
 מצודין ויפריש רשזין וימשיך ליה מן יומא
 ויעיל ליה בו מתיבתא דרקייעא ויחמון מניה
 כל אינון קושיין וכל אינון פלוגתין דאקסג'
 תמן ויהא תפיס תמן מאה ומגשין יומין .
 בההוא

בהוא זמנא וזמנא יבטס קב"ה כל חילי שמיא וכל בני
 מתיבתא דלינה והוא לעילא מכלהו וייתון קמיה
 ההוא חנינא ויתיר ג' קשרין בקדליה ויטל אינון
 רחימין ויהדרון ליה לחתר דהוא תפיס תמן אינון
 רחימין ויעול בהיכלא חדא דאיקרי אספה
 ויהון גביון תמן ואומי לון קודשא ברין הוא
 לכל אינון דהילין ולתרי מתיבתי למהן כלהו
 ולמשמע קלא דרחימותא דאיהו תליב למשמע
 קלא בהדייהו . בההוא שעתא יתער על עמא
 קדישא כמה פאקין אלין על אלין בדחיקו סגי
 ואינון נווחין נווהה בתר דמעין בתר
 דמעין ויתערון לה איהי אשמעת קלא על כהוא
 וקב"ה קרי ולאמר דא הוא איילתי חברתי יונתי
 שלימתי הושבת בגנים דלא הוה יתבא לא בתר
 המריב' פנימא' כד' כל כבודה בת מלך פנימה
 והשתא בגנים בחיטבו כאימא דאלא בתר ברה
 בשוקים ובפתיי קתא מרחילו דלא יבאשון ליה
 . איילתי חברתי חמי הא חברייא כלהו דתרי
 מתיבתי הכא חברים דאינון מתיבתי מקשי ניס
 לקולך השמיעיני דתיאובתי למ'מע לקלך כמה
 זמנין איהו דלא שמענא לקלך ולא ידענא לך כדון
 כל מעלמא בערבונייא עמין בעמין אומין באומין
 ומאן דלא אחזיו למלכא ויתון ליה למשלט וייתון
 עמיה עמין בוצרין ולישון אחרין ולא י
 ישתמודעין דינא ולא נימוסי מלכותא וכמה
 קרבין יחסון למעבד ובנו שפה דפיא וממולל
 רכיך יעביר כרעותיה וישלוט ויחשוב כמה
 מחשבין לאבאש' ועל עמא יחידא יעביר נמוסין
 ביטין כדון יהא עאקו על עאקו על ההוא עמא
 יחידא בה זמנא יתתקף קב"ה ויפייס לאילתיה
 בכמה פיוסין ויתקף בה ויוקיס לה מעפרא איהו
 ולא אחרא תרי מתיבתי ישתלרון בפרה :
 תלת מלכין יתערון תלת סטרין דעלמא על
 עמא דא וההוא מלכא דהוה שליט בפוס
 רכיך ישלוט ברבו סגיא ונס ותיקפא על עמא
 קדישא וברחא תליתיא בר' לירחא בתשע שעתא
 וכלגא ירכון כל בני מתיבתי בהדי דאיילת' לבו
 קבריה דרכון בני מתיבתי ותתן תלת קלין
 עלה בשעתא דמשא יתבייש מעלמא וקבריה
 יתפתח ויבעון בני מתיבתי לעילא לתמן זלא
 יתיהיב לון דתתא ויסתלקון כלהו לא קדייהו והיא
 תיעול ומגוה יבוק מה דיבוק ותשבת למשע יתיב

נבואת

ובבונא דליק קמיה וכמה ריחין ומוסמין סחרני
 . כיון דחאמי ליה דעאלת יקום ויתחברון כחוד
 דא עס דא וקלא יתערון ברס רומי דיקעין
 וקב"ה ישמע ויעול לבו היכלא דאהבה ויעול
 מתמן רחימין ויכתח לון כדון יתער משיח כהוא'
 ליליא וישתכח תמן בהדיה ויהדרון דין דאורי'
 בכל ההוא ליליא במערתא דמשה . וכד סליק
 עמודא דכפרא יתגניז משיח וישתארון משה'
 ושכינא כהוא יומא כמיומא דשנועות דסלקא
 שכיתחא על ההוא טורא ותשמע תלת קלין חד
 לקבל אברהם וחד לקבל יצחק וחד לקבל משס
 ויעקב דהוא ס'ד על הר גבוה עלי לך מכשרת כיון
 הרימי בכח קולך וגו' אל תיראי הרימי הרימי
 אורי דה תרועה ותקיעה ותרועה כחוד הרימי
 בכח תרועה הרימי אל תיראי תקיעה אמרי הא
 תרועה ותקיעה ותרועה כחוד דא איקרי שופר
 תרועה שופר מההוא תרועה דלעילא שופר זעיר'
 בגין דליח אחרא דאקרי שופר גדול . שופר
 זעירא דא איקרי שופר הולך בו תנועי דכוכינא
 סה"ד ויהי קול השופר הולך בגין דאחרא איהו
 שופר גנוז טמיר ולא הולך אבל דא זעירא איהו
 להכא כיומא דשנועות והאי איהו דאתער כיומא
 דאורייתא כיומא דשנועות' באתערו דהאי שופר
 דאיתער בתרועה ותקיעה ותרוע' יתערון אהן
 בו מערתא ויסתלקון ברומא וייתון לגבה ומההוא
 קלא כמה חייבין בארע' קדישא ימותן ויסתלקון
 מעלמא מההוא יומא סליקין כלותין דישראל בכל
 אחר דאינון קמי מלכא קדיש' וזבנהו ייתון כחוד
 יהון כההוא טורא ומשה סליק בהדייהו ותמן
 יסתכל באבנה ואינון כיה וייעלן כלהו בו מערת'
 דמשה ומשיח יתער לגבניהו ויתחברון כלהון
 בהאי יומא . ובהאי יומא יתערון עשר שטרי
 לאבמא קרבא לארבע סטרין דעלמ' בהדי משיחא
 דאמשחו עלייהו ויקבל משיחו על יד דחד כהן
 כדק ושבעה דועים מהימנן עמיה ומשיחא דא
 משבטא דאפרים הוא ומודעא דירבעם בן נכש
 הוי מצריה דא ייה ועולימא מת וההוא יומא דמת
 אתייליד ליה בר ואתנטיג מני ירבעם למדברא
 ותמן נפלו מואה ושבעין בדרינכלהו זכאין משבט'
 דאפרים דלא אשתכרו כחובה דירבעם ומהאי
 בריה דאביה נסיק האי משיחא זעל דא כתיב
 וספרו עליו כל בית ישראל וקברו אחוה סתם האי

ונזאה לשעתא ונזואה לעתיד כי הוא לבדו יבא
 אל ירבעם אל קבר יעזר נמצא בו דבר טוב אל ה'
 אלהי ישראל בבית ירבעם לא הא' משיח אדיוהו
 דבר טוב אל ה' כיון דינדעון אבהו דפקיד הקב"ה
 לאיילתיה ולעמיה כמה חרו על חרו בהאי יומא
 בארעא דכפון ומלכות דתימן כמה עאלקו על
 עאלקו יתערון בהאי יומ' על עמא דישראל ותחבל
 אלותהון גירעו . ובפנייא דהאי יומא תהדר
 שכינתא לגו ביתא ומשיח לאתריח ואלהן לגו
 מערתא דילהון שכינתא תהך ותהדר לגבי מנה
 שנעין יומי ולסוף שנעין יומי וכליק בלקו דישראל
 לקמי מלכא קדישא דיהון מעיקין לון ככל סטרין
 דעלמא וכני- תא חדא לכד דרומא יתאזיד ויחרב
 וחמש וכלי קשוט יתקטלון ביניהו כדון לסוף לג'ב
 יומין ייקטלון לבנישאתא ההיא ילגש קנאה קב"ה
 להיא שופר ועירא וההיא משיח בריה דאפרים
 יפרוש פרישא כחד טור דקרנוי סלקין בקרנוי
 דראס וההוא שופר ועירא יתקע תרועה תקיעה
 והרועה תלת זמנין בריש טורא כמלקעמין כדון
 כילין דגלין דההוא משיח ויסול רעשא על עלמא
 באינו קלן דשיפרא וכל אינון בני עלמא ישמעון
 ויחמון כד'א כל יושבי תנל ואוכני ארץ כנשא נס
 הדי תרוו וכתקוע שופר תשמעו וכדון יתנערון
 בגלילין מזרעא קדישא ותלת קרבין יעבדון בני
 ישמעאל בהדי משיח דא ואינון ייתון ויסגדון
 למארי עלמא בטורא דקודש צירושלם ולין קרבין
 יהון באלף שתיחאה :

זדר מפרשת מטות

ובל הטף נכסים אשר לא ידעו משכב זכר .
 תמן תנינן אמר רבי יהודה אין העולם
 מתנהב אלא בתרי גוונין דאטו מסטר אחתא
 דאשתכחת חכימת לבא הה"ד וכל אשה חכמת לכ
 בדיה טו ויפילו מטה את החכלת ואת הארבתא
 ומאי נותיין את החכלת ואת הארבתא גוונין
 דכלילן בגו בוניי הה"ד דרשה כמר ופסחים ותעש
 בחפץ כפיה וכתיב בדיה טו מאי טו אמר רבי
 יהודה טו דינא טו ברחמי אמר ר' יצחק אמר
 אשתקריאת אשה אמר ליה דכלילא דינא וכלילא
 ברחמי . תא חוי דאמר רבי אלעזר כל אחתא
 דינא אשתקריאת עד דאחטעמא טעמא דרחמי
 דתינא מסטרא דבר נש אחי חוררא ומסטרא
 דאתתא אחי סומיקא טעמא דאתתא מחוררא
 וחוררא עדיף :
 ות' אחאי אסירן נפי שאר עמין דידיעי
 משכבי

זכור יעבדון כל אינון
 גלילי דישתארון בארעא קדיש ומתמן
 יהכון ויתערון קרבין על עלמא ובעוד דאינון
 גי'און קרבין עם כל בני עלמא יתכשון בני
 דאדום על ארעא קדישא ויתפסו לה ויסלטון עלה
 דשיסר ירחו לסוף תריסר ירחי יתבעש וירעש
 כל עלמא ובין זמנין אליון דשכינתא תהך ותהדר
 לגבי מערתא דמשה יתטמר מלכא משיחא ט'
 ירחין כירחין דיולדה ואינון ט' ירחין כמה כירין
 וחכלים וטול על גרמיה ובין כך קודש"ב"ה יסבי
 כעריה וייעול לגו שדלין דאילנא חדא דאית ליה
 אילנא קדישא רברבא ותקיף ותמן בשבעין ענפין
 וטול מילין דאלבסונין ויטול לשבעין ממנן ד
 דסחרין בשבעין ענפין דאילנ' בו אינון אכלוסין ד
 אכלבסונין וישתכחון אסורין חד תקלא דמכילא

לישכני דכורא מסוס דתינין אית יאינא ואית
 שמאלא וישראל שאר עמיין וכן עדן ובהינס עלמי
 דא ועלמא דאתי ישראל לקבלי רחמי ושאר עמיין
 לקבלי דרינא ותנן ארתא דאשעמת טעמי' רחמי
 רחמי נכחא ארתא דטעמא טעמא דרינא דינא
 בדינא ארתקת ועלייהו ארתקרי והכלבים עזי
 כסס לא ידעו שבעה ועל דא תינין הנבעלת לגוי
 קשורה בו ככלב מח כלבא תקיפא בירודה חריבא
 און הכא דינא בדינא תקיפא חריבא בתולה ה
 הנבעלת לישראל תינין כתיב ואתם הדנקים נה'
 אלהיכם חיים כלכם היום מ'ט מ'ס דשמתא
 דישראל אחייה מרוחא דאלהים היום דכתיב כי
 רוח מלפני יעטוף משמע דכתיב ומכני ובנ"כ
 ארתא דהא בתילת' ולא ארתקת בדינא קשיא
 דשאר עמיין ורתקת בדינא רחמי נכחא ו
 ורתקת ורח חזי כתי' אמרתי עולם חסד יכנה
 מאי חסד היא חד מכתרי עילאי דמלכא דשמת'
 דישראל קרא ליה קב"ה חסד על נחאי דיהבני ולא
 ישתיי חסד מעלמא ומשמע דכתיב יבנה ב
 בגין כך תינין מאן דשאי חסד מעלמא אשתיי
 הוא לעלמא דאתי ועל דא כתיב לא תהיה חשת
 המת החינה בגין למעבד חסד עם מית' ארתקת
 בניינא דכתיב עולם חסד יבנה .

פרשת ואהרונן קי תזרה

אמר ר' שמעון עד הכא לא הוו חבדייה דיעי
 רוח דגו ייחודא א"ר אלעזר כל קראין
 באורייהא ריון סתימין עילאין אינן והאי קרא
 מאן חיהו .

פתח ואמר שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד
 האי קרא אע"ג דכמה סטריין דרישא
 ציה רוח דייחודא דליה סתימא מעינין לבא
 אטיס הוא מניה דכמה חכימין טרישין דלבא
 לאן לבא דיעין ולא דבקין בתים מחיוו עיניהון
 מסוכלתו לביהון תא חזי בדוא דייחודא ארתון
 טמירין סורין ותיבין גליפין בקימיייהו .

עלמא שמה דרוח דייחודא בו טמירא עילאה
 סתים ובלי בו גליפי טמירין לסלקא
 פדרגוי לאשחלמא לעילא שמע ביה תלייה ס'ס
 ביה תלייה שמינה סס כמד"א אשר נקרא סס ע'
 אשחוחא דריש שתא ועד סייפא שתא ע' טובה

יהוה אלהינו יהוה רוח דארביסר ארתון
 תלת שמהן פנימאין
 כללא דכלא רוח חדא עילא ואמנעיתא ותתא
 הכא כללא רכל סטריין מאתר דלית ביה שיעורא
 דא'קרי אין סוף עד סייפי סטריא בתראה תתא'
 לכל דרגין חד לעילא אחר דשירותא דמתמן
 נפקין סבינין לכל סטריין חד בלמנעיתא רוח
 דמסה אכיל ברמיה ביה בנו אריסה ויחזק חד
 כללא דרוד מלכא תיקווא וסמכא חד לכלאו וכד
 מתחברן ארתון דמסימנותא ארגליין נחורא
 וקייורא דכלא תרין עלמין עילאה ורתאה .
 עילאה סלקא עד דלית שיעורא ואין סוף תתאה
 נחתא משיעורא עד סוף דכל דרגין . עלמא
 עילאה דמתקשרא וסלקא עד א"ס סליג ארתוני
 פדרגוי שבע ארתון .

יהוה אלה עד כאן רוח דעלמא עילאה
 דמתקשרא וסלקא עד אין סוף
 ואחפליב בלחויי שבעה עלמא תתאה דמתקשר'
 ביה ונחתא עד סוף דכל דרגין פליב לחויי פדרגוי
 שבע ארתון .

יג' יהוה תלת ארתון עילאין בד' אין רוח חדא
 חבור וקשור' חדא דלית בה פירודא
 ובנ"כ ארביסר ארתון ו' וכללא חד אחד ואוקוואה
 דלית עילאה רב על שאר ארתון וכן רי"ש דל אחא
 לאשתמודעא דלא לאחלפא רוח קדישא עילאה
 ולאכללא סטרא אחרא נהדיה סימן עי"ן דלית
 דחינו רבדין ע"ד לאסחדא סהדותא דריון דריון
 לאפקא משחתא חדא למשיחא דריון דמסימנותא
 ומאן דיודע רוח דא ידע רוח דמארי' ואחסין תרין
 עלמין עלמא חד ועלמא דאתי . ואשחחא

איקרי קין המרה ודא חתייהו לחמי עליונים
 קרישין דיעון רזא דמחריהון ומחללה ביקריה
 ונא חתייהו לחייבי עבמא ללא יועי ולא חשאי
 ליקרא דמחריהון ואינון זכאי קאט די נכו רזא
 דמהימנותא עילאה להו חתייהו למנדע ו
 ולא בתכלא בנין דלא סטאן ימינא שמאלא קין
 המרה אורח ורוחב קין המרה עומקא ורומא קין
 המרה עיבולא וריבועא בתליסר תרעין קיימא
 למנדע ואינון שתי ועשרין לתרין סטרין כד
 מרגלפי בגלופייהו כלא חז נמשחא דא קין
 המרה סלקא ונחא אזלנין בגלופי לכל סטרין
 נהורא דלא קיימא בכורא גליף ונפק נניו דכל
 כנינין ונכט בו רעווא דרעוין וחתמר ביה ולא
 ודיע בומא דרעווא דא בעא לאתפשטא נפק
 דאי נכטו דטמיר בו האי רעווא בנין דאחזי
 ולא אחזי לאתקיימא כגונא דא (כ"א כד)
 אתפשטא רעווא דא נכט האי נניו דאחזי בוז
 ולא בוז ועאל בה ההוא אתפשטא ונפק בגווי
 וסלקא וקיימא בסליקו בו רעווא ואתפשטא
 בטא רעווא אתפשטותא צילייהו בסאימו דלא
 חתייעא ואפיק נהורין דיקין צילין (כ"א כליין)
 כחדא כד בעאן לפפקא האי נניו דני גוויין
 בטא בההוא אתפשטותא ואתקא ומגו דחיקו
 נפקין אינון נהורין דיקין ואשחמאו כחדא כדון
 האי נניו אחזי בהו גווי ואשטעכו כלה כחדא
 חזיר וסוקא וירוק ואוכס ואשככ ביה שניס
 עשרה ירחין ולבתר אתעקרו נמתן ואשזילו
 באתר אחרא :

דהאי נניו סלקא ונחא והאי איקרי בוצינא
 דקדינות האי חתקין ונכט נכל נטיען
 נהורין ואומר לו גדל כדון אפיק מנועין ההוא
 אתפשטותא עילאה קומתה ואסקי ונהיר לכלהו
 ואתבניו בהאי בוצינא דקדינותא חזיר מאן
 דנהיר וסלקא ונחא ואתפשט לכל סטרין ובדין
 איקרי קין המרה וקיימא משחא לגינא (כ"א
 לחתא) נעילא וחתא קין המרה בוצינא דקדינות
 סתימא דכל סתימין משחא נהירא דיתר (כ"א
 דחתקין) שפרו לכלא ההוא ספירא דנפיק
 ממשטו קומתה אינה חתקין לין ספיר קיימין
 למשחא נעילא וחתא מאן דוכי כהאי ודיע ביה
 זכו למינדע בחמתא דמחריה וזכא חולקיה
 בהאי עלמא ובעלמא דחתי : דא משחא לרזא
 דמהימנותא קין המרה אורכא ופתייתא בשיעורא

עומקא ורומא בשיעורא עיבולא וריבועא בשיעורא
 כלא סחרא משחא חדא כל לחייבין וכל רזין לא
 סלקין ולא נחתי ולא מתפשטא לא נמשחא דא
 בר נעילא נעילא דלית שיעורא לא קיימא בלא
 לאסתכלא למנדע כל שיעורין וכל משחתי ה א
 כליל לון וכלא חתכליל ביה קין המרה אינון גוויין
 דאזטבנו ביה וקיימין ביה אתפשטא וזכר
 חתייהו סלקא ומתפשטן לאורכא ופתייתא ועומק
 ורומא ואיהו סלקא וצדיד לכלא נמשחא חדא
 שארי מלעילא מאתר דשארי שיעורא עד סוף
 דרגי מהימנותא תרעא קומתא סירוחא דשארי
 טמירא דטמירא והאי נניו ארבע וננין דלא
 חתבליח ולא אחייע עד מאחי לרעווא דרעוין
 ומתמן חתבלייתא ולא חתבלייתא עד דקשיד קשרין
 למשחא כגונא דחיהו מדילא הכי חתבלייתא וסלקן
 לכל סטר קשרא דנעיז מתמן ושריאן קשרין ההו
 קשרא קומתא שלשה אלפי עלמין קשרין ביה
 חד עלמא סלקא נעילא וחד נחתא לגביה וחד
 נחתא לתת מניה דחיהו דיקא מכלהו בין עלמא
 ועלמא אלף עלמין עלמא תתאה מכלהו ארביה
 אלף אימין וחמש זרתין וחתכלילו כהאי קשר והאי
 קשר אורכיה ורתין אלפי עלמין (כ"א חתקין) וחמש
 חזנען פותייה תלת אלפי עלמין וכלא חתקשר
 בעיבולא עיבוליה דסלקא ונחתא בעיבולא חדא
 שית לפי עלמין לבו עיבולא חד והאי קשר כליל
 כלא האי קשר קומתא קיומ' נעיז מהכ ואתפשטו
 קשרין ומדידין : מהאי קשרא שארי קין המרה
 לאתפשטא מירד אלף דחיהו עיוקא חדא ואלף
 דחיהו עיוקא חדא לאתחמי' דא ברא ואינון עיוקן
 אינון מאתאן עלמין דכסוף בהו קב' ואלין עיוקין
 אתחמון דא ברא בין עזקא ועירקא ת"ק אלף
 עלמין ואלין דפתחי תרעין לכל סטר בין עלמא
 זעלמ טפא' עזקא תניינא רב מהבחה נמשחת
 דקשרא קומתא דכלא מהכא אתפשט לתת ומירד
 קין המרה חתא ורתין פשיטין בלא קשרא חתא
 (כ"א ארבה) דחיהו ורתא חתא רטוב עלמין בהאי
 ורת חתקין שמיס ברא' (כ"א בכלא) דאתין
 רזא עלמין וכל עלמא ועלמ' כליל בארבע אפין
 עלמין אחרין ה' דומי בורת חתן אתפשט קין
 המרה וחתקין במירדו תרין זרתין ופלגא ופלג
 פלגא בלא קשרא כל משחתין אלוין דהאי סטרא
 וקיימי בקין המרה משחא חדא גריבועא כלא
 כ' ק' ולאן

ולאן הכא לעגולא . ומשחת דקיימא בקו המרה
 זיקרי משחתא דריבועא בהאי משחתא קיימא
 בלא ואיתקיים עומקא דריבוע' דה' המשיך דתרין
 לאתפתח' להמא סטרין רומ' חמש ועד הכא קיימ'
 משחתא דריבועא והכא קיימא קשרא לקיימא :
קשרא קיימא דאיהו שרתא דהאי איהו קיימ'
 (כ"א סיומא) קיימא קו המרה כמיידו
 דמשחת' ועד הכא תרעא קדמא לקיימא אשתכח
 קו המרה במשחת' דה' דריבוע' בכל סטריו שבע
 מאה אף עלמין ור' טפחים וחמש זרתין ופלגא
 פלגא עומקא ורומ' חמשין וחמש זרתין . הכא
 אשתכללו קו המרה במשחתא חרז משרותא
 דקשרא קדמאה עב סיומ' דמשחתא דה' דריבוע'
 הא (כ"א הכא) משחת' חרז לקיימ' חרז ואזי זיקרי
 משחתא עילאה קיימא סתימאה קשרא קדמאה
 וריבועא דה' קיימא דרוז יוד' שמה קדישא
 עילאה כללא דקשרא קדמאה ומשחתא דריבועא
 דסקלי גו משחתא דרעותא דסתימו עב חין סוף
 ועד הכא קיימא חרז עילאה סתימאה מהכא
 אחפשט קו המרה ומדיד גו בוכין דקיימין ג
 בקישורא חרז כלילא חרז קו המרה אחגלייא
 וקיימא כתיבא דהיה וכל בוכי קיימין ביה .
תרעא תניינא (כ"א קשרא תניינ') קו המרה
 שארי ואיתגלי' בשני עשר קשרין עילאין ומאתן
 ותלתין וסית קשרין אחרין דיקרין לין שנים עשר
 קשרין עילאין קיימין גו קשרא קדמאה סתימא
 וריבועא ומתקשראן ואתחדאן בהו ומתחדאן
 ומתקשרן באלין אחרין וכד מסתכלין מלין כללא
 איהו משחתא חרז . וקשרא קיימא מאינון י' ב' לין
 אינון דקיימין במשחתא בנין דמתפשטו יתיר וכל
 אינון אחרין מתפשטין הכי אלז דבקיין דה' עב
 דה' וכלילן דה' עב דה' ונק' סג' קיימי כלהו
 כחדא כללא חרז למשחתא חרז האי קשרא כגוז'
 דקשרא קדמאה איהו ושיעורא דיליה ואורכיה
 ופתייה כההוא בוכא ממש בר דהאי באחגלייא
 וההוא קדמאה נעדין דלא אחגלייא .

ברכאן דיומין בכל' וסי' דה' חול חי וי' דרוז דכת'
 וכחול ארבה ימים והא לזקימנא מדיד אף ושאר'
 מרישא דעוקא דלעילא דיוקנא רוז דאדם' מדיד
 מרישא לאתפשטא לתתא באורכא החול מרישא
 שארי מלעילא ומדיד בעיגולא לתרין סטרין
 סטרא חרז תלת מאה זרתין ופלגא וחד שליט
 סטרא דה' קיימא בחמש מולבין דעיילי לסטרא
 תניינא ומתדבקן אלין בלין ומשחתא דלין מולבין
 דעיילי דה' כרז תלת מאה טפחים וחד זרתא
 ופלגא מתדבקן אלין בלין לקשרא סטרא דה'
 בסטרא תניינא סטרא תניינא מדיד בוכינא ג
 באתפשטות ואתעביד (כ"א ועביד) משחתא תלת
 זרתין ופלגא וחד שליט כההוא סטרא קדמאה :
 אשתכ' עיגול' דריש' דה' שית מאה וחד זרתין ותרין
 שליטים משחתא דאינון מולבין שית מאה טפחי'
 ותלת זרתין דה' חרז עיגולא דרישא דה' אחפשט
 בוכינא ומדיד לתתא לאורא אשתכח כההו' בוכינא
 במדידו (כ"א בוכינא בהאי מדידו) שית מאה אפינ'
 עלמין ושתיין רבוא אחרין דה' איהו אחפשטותא
 דבוכינ' למיעבד משחתין לעיגולא ואורכא והכא
 איהו קשרא חרז ל' תת' וקשרא נעילא .
קו המרה מדיד חלף ושאר' מעומקא דגופא
 לגו ואתפשט בוכינא ומדיד לאורכא
 בעומקא וקשר חמש מאה אלפיין עלמין כמענו
 לגו כמה דחא חמר מעיו עשת טז מעולפת
 ספירי מעולפת דה' חרז בוכינ' עב דלא אחפשטת
 דה' הי מעולפת לאתפשטא ולמיעבד מדידו ודא
 איהו מדידו דבוכינא כהאי סטרא רומא ופתייה
 ברוז דנפיק מבוכינא אחפשטותא חרז דאיהו
 רומא ופתייה תלת מאה אפיין זרתין לאתפשטא
 בתלת מאה עלמין וצין עלמא ועלמא תלת מאה
 חלף טפחים וכלהו קיימי ברומא ופתייה ברוז
 דבוכינא דקרדינותא וקיימא האי בשית סטרין
 חלין שית סטרין דעלמא דכלהו קיימין כהאי
 בוכינא באתפשטותא דה' . והכא אתקשר
 קשרא חרז לתתא וקשרא חרז באמצעייתא
 וקשרא חרז לעילא אתקשרו אלין לתתא קשרין
 באחר דה' בוכינא אשתכח בוכינא דה' ברוז
 דלעילא ואמצעייתא ותתא למיעבד משחתא תלת
 קשרין אלין מתקשרין בוכינא וקיימא לין תלת'
 בסטרא דאורכא ואלין עבדין לתתא אחרין ג
 בסטרא דאחרא אלין תלת קדמאי קיימי ג
 משחתא

והזאת כל קשרא וקשרא קאים במשחתא שית
 מאה חלף עלמין ושית זרתין ושית טפחים וכלתו
 קיימין בקיימא אשכתו תלת קשרין קדמאי
 דאינון תמיני סרי אלפי אמין ותמני סרי זרתין
 ותמני סרי טפחים ודא ליהו רוח דבוזינא בסטר'
 דה וכן כגוונא דא קיימין תלת קשרין אחרנין
 ודלא קיימא ברעותא דמשחתא דבוזינא דסלקא
 עד לין סוף משחתא דבוזינא אשפסטא מקשרין
 אלין וסליק וקשרי כלא בקשורא חדא בו משחתא
 בשלימו חדא . אזהדרת אשפסטא וקיים בו
 דומא ועיבולא ורביעו וסליק וקשרי לעילא חר
 קשרא לבתר כחית וקשרי לתתא קשר' חדא וקיים
 כלא אשכתו רוח דבוזינא בכל הכי קשרין בכל
 הכי מדירין משחת' חדא וקשרא חדא וההוא קשרא
 כד סלקא וקשרי חר קשרא עבד משחתא וקאים
 בקיימא ונעין נעיצו דמהימנות' כד כחית וקשרי
 חד קשרא עבד משחתא וקאים בקיימא ונעין
 נעיצו דמהימנותא רביעא קיימא על עיבולא
 ועיבולא על אורכא ואורכא על עומקא ועומקא
 על רומא ורומא על פתיה וכלא דרוז דבוזינא
 למעבד מידו קיימא נוצינא וזהדר לתפסטא
 כמלקדמין . כד קשרי קיימא זמנא חדא ליהי
 מעולפת בזמן דליהי מעולפת כדן רשיס כל
 גוויני באינון אחרין דאתחיון חוור וסומק וירוק
 ואוכס ואלין אינון גוויני ארבע דאתקינת נוצינא
 ואנהירת נכחירו דנעין (כ"א דתקינת נוצינא
 ואתהירו נכחורא דנעין) וכפקא דלא הוא מעולפת
 ספיריס ספירי' דנהירין אזהרת נוצינא ואשפסט'
 כמלקדמין ונטו קו ועציר מדה ומרוד לף לסטר
 דא ואלף לסטר דא וכן לארבע סטרין לקבל
 קיימא ותחון :

יהוה

דאינון ר' אתחון אשפסט' נוצינא ומרוד
 בו גוויני לקיימא נכיצו לאורכא
 זרומא ולעומקא ולפתייה נכיצו דימינא כנוון
 חוור דרוז דבוזינא במשחתא כההוא פשיטו
 דגוויני קיימאן במידו לאורכא לעילא ותתא
 שבע מאה חלף עלמין ושית מאה ותליסר זרתין
 וכן בכל אינון סטרין בכל (כ"א דכל) אינון גוויני
 כד מרוד דההוא גוון אוכס דקיימא כגריעותא
 לאתחכרא בגוון חוור וכד מתחכרין אלין תרין
 גוויני כחדא כדן אינון משחתא חדא אשכתו
 אלין גוויני במידו למשחתא לארבעה סטרין

דגוויני תמיני ועשרין לף עלמין ואלף ומאתן ואלף
 ומאתן מהאי סטר' ומהאי סטר' ותריסר זרתין
 עד הכא פשיטו דרוז דבוזינא לעילא כמרוד בכל
 סטר' לארבעה וסוויינא לעומקא ורומא כהכי
 ארבע קיימין כל משחתין דרוז (כ"א דרוז)
 דבוזינא ואתקבל לקיימא תדיר קיימא גו
 רעותא ואשפסטא דנכא ומוחא ודווא מאה
 צעי למעבד מידו בשעורא דא ולעילא נוצינא
 דקרדינותא בידיה ומשחתא ביה בכל הכי
 כטרין ועבד משחתא דא ופאה חולקיה דכל רין
 לא חניס ליה וכל מלה דמשחתא עילא לא וסתלק
 מניה . עד הכא קיימא נוצינא בכוז דמשחתא
 עילאה אלין קשרין עילאין דקיימין כנוצינא
 דקרדינותא אינון שבע עשרה קשרין בלין שבע
 עשרה קשרין קיימא רזא דמשחתא ולנטל מטלנין
 ואשפסטא דבוזינא בין קשרא וקשרא לסטר'
 דא ולסטר' דא וכלהו שנסרי קשרי כלהו קיימין
 בכל משחתין האורכא וסוויינא ועומקא ורומא
 מקשרא דא לקשרא דא קיימין כלהו ריין בכל
 משחתין ואינון קשרין תליסר וכל אינון אחרנין
 כלהו קיימין בכללח חדא (כ"א דא) וכלהו דרוז
 חדא (כ"א דא) לקבל ארבע אלין דקארמין ולקבל
 ארבע גוויני ולקבל רזא דארבע אתון מכאן
 ולהלאה אשפסט נוצינא וקיימין קשרין אחרנין
 נוצינא למיעבד משחתין אחרנין דרוז דחלת
 שמהן ומנייהו קיימין כ' שמהן לכוזינא בו משחת'
 ואינון תלת שמהן דקארמין אינון יהוה אלהינו
 יהוה אשתחרו תרין שמהן לכוזינא ואינון יהוה
 אלהינו השתא נוצינא דא ליהו משחתא דלא
 עמיק גו עמיק וקיימא רזא דא באמצעי' השתא
 נוצינא ליהו מעולפת אשפסטא בתלת סטר'
 דרוז למיעבד משחתין הכא קיימא נוצינא
 ואתתקנת בגין דהכא ליהו משחתא אחרא בר
 מאינון משחתין תיקונא דבוזינא דהתקנת עבד
 לא אשפסטא אתתקנת לבו טמירו דא' ס סלקא
 וכתתא ואתבניו ביה מה דאתבניו ופשיט ליה (כ"א)
 בה' תלה ארבוניו ביה אתחיון ואינון יהו
 תיקונא לאשפסטא ולמיעבד משחתא אתתקנת
 בגניו דבניו כבחו אחרא למיעבד שפירו ותקונא
 דחדס לאתקנת בו משחתא כשפירו כתיקונא
 לאתחפיה מה רטמיר לבו שארי נוצינא לאשפסטא
 ואתעבד (כ"א ועבד) חד קשרא לעילא ההוא
 קשרא

קשרה אסתלק ו הויה אסתפטוחא מנו דהויה
 מעלפת כד שארי ואסתפטח קשרה חרה
 והויה רשיא אלף אמי מהויה קשרה ואסתפט
 בוניצא חר דתחא וכלנא ומידו מדירו לאורכא
 אלף ושרת מאה עלמי ההויה אורכא קשרה מכאן
 וקשרה מכאן ונטיל הדיא אורכא בו הויה שמיירו
 דקיימא עדי דמינו לתחא מנדלא דפריחא בחייחא
 כיון דמטה חסא אסתפט' בוניצא וקיימא לאתחא
 ההויה מסתחא בקשרו דחא ואסתפטות בוניצא
 דלא אחיידע עדי דאתמשה הלי מסתחא דהלי
 אסתפטו בו ההויה בגינא לבדר נטא ליה לבד כד
 נפקא אסתחא ביה אלף אלפין וארבע מאית
 רביא עלמין וכמה רובין אחרטין כלוה קיימין
 בהאי מסתחא . לבחר אסתפטות מהאי אתר
 ומידו ברינעא חמא קשרין וכל קשרא וקשרה
 אית ביה חמא מאה אלף עלמין כל קשרה וקשרה
 קיימא ברזא דהרזא בגינא קשרה קיימא שארי
 ואסתפט בוניצא עדי קשרה חיינא בנו רינעא אלף
 אמיני מהאי קשרה אסתפטת בוניצא עדי קשרה
 תלייתא אלף אמיני אחרטין מהאי קשרה עדי קשרה
 רבינעא לעומקא אלף אמיני מהאי קשרה לעומק'
 דלתתא אלף אמיני אסתכרו אלפין קשרין בחלין
 מסתחין חמית אלף עלמין והכא במסתחא דחא
 אסתפטו דחא כורכיא לאסתחא עלילה קיימא
 דקאחרן והכא קיימא ואסתפטת מסתחא קיימא
 דאסתפטו בוניצא לקיימא לאסתחא בה דחא
 מסתחא לאסתפטת לעבו(לא דלאו) איהו בגינא
 בקיימא בהאי מסתחא דהויה דהרזא דקא אחרן
 בוניצא קיימא ועבדו מסתחא בנו אסתפטות דחא
 ועבדו (לא ומיד) מדירו דקארד קיימא דחא
 כטיל לעלמין וקשרה דחא קיימא לתתא ועבדו
 בהאי קשרה מסתחא נהויה מדירו דקיימא בשפירו
 ואחרין ומידו מסתחין מנו רעו דגניו ומשך
 הויה מדירו לתתא ועל דחא אסתחין מהויה ירותא
 לאסתכליל בנו רזא דאתמשה דחא דחא דחא
 לתתא ועדי אסתכליל ברמיה במסתחא דחא הויה
 קיימא נמשיכו דאסתפטת מסתחא דחא קיימא
 בקיימא עדי קיימא קשרה דהאחרן וחמין אסתכרו
 מסתחין ברזא דבוניצא בהסתחא לעגינא מכאן
 ולהללא אסתפטו ברזא דמהויה ותחא לאסתכחא
 ולתחא קיימא דכלא לכל אינן רתיכין עילאין
 ומתחין :

ערכאן רזא דבוניצא קיימא בו רזא דעלמ'
 עילאה לאסתכחא קיימא בכל אינן
 קיימין ורובין עילאין זכאה חלקיהון דקיימין
 בעלמא דין ובעלמא דחזי ואינון דיכלין לאתנדק'
 ברזא דמאריהון כדקא חיי מכאן ולהללא שארי
 בוניצא לאסתפטו בו רזא דמאריהון וההויה
 פשיטו דמאה דמסתחא אסתחא וסתלק אסתחא
 ואסתפטו כלל מנו רזא דבוניצא מהויה מסתחא
 חוירא חרה נפקא מנו בוניצא וההויה חוירא סלק'
 ונחחא ועבדו חר פשיטו אסתחא מנינא מקדמאה
 וההויה פשיטו איהו דפחא מנו ההויה חוירא ברזא
 דבוניצא דהיימא ילא קיימא נפקא חר פשיטו
 דהרזא בוניצא נפחא ימיר לאסתפטו לתתא
 ההויה מסתחא בגינא דהויה לתתא קיימא מסתחא
 לאסתפטו ולתחא קיימא בוניצא נפקא אסתפטת
 ברזא דהויה חוירא נפקא ומידו מנו תנת מאה
 רשתין ורמא בגינא בסופיתא דהנא כספ' נחחא
 ופוזנא נפקא מנו קשרה דחא קיימא לתתא
 בין עילא ותתא וההויה קשרה אסתכליל בונינ'
 ברזא דמסתחא דשריטא מהאי קשרה ולתתא
 חתפרטין מסתחין לכמה אסתחין והויה פשיטו
 דנפק מנו הויה קשרה חוירא לוי כחיה השת
 דחא חתקשר לעילא בהויה פשיטו דמסתחא עילאה
 דעמיר ונכין ואסתחין בהויה דבוניצא דחא
 וקיימא כלל אסתקשר לתתא בהויה לתתא חר
 נהיר דקיימא לתתא ברזא דמסתחא לאסתחא
 דחא דחא חר קשרה קאי בין עילא ותתא שבע
 אסתחא עלמין קיימין נהירו דמסתחא בהויה קשר'
 חר קשרה כהיר בחינן בונינ' לתתא כבונינא
 דנעילא חיינן בונינ' נהירן מנו ההויה קשרה ו
 וקיימין כלוה במדירו דמסתחא בהויה פשיטו
 לאסתפטו ואסתחין כלוה בקיימא בחינן ל
 לאסתפטו . חר פשיטו דאסתפטו ומידו כלל
 אסתחא נהחבר' דחא דחא אסתפטו פשיטו דנפקא
 מנו בוניצא ועבדו מסתחא (לא מריה) לימנא
 וסתחא לעומקא ורמא לחוירא יפותיא מסתחא
 קדמאה לימניה בהויה פשיטו הויה דנפקא מנו
 קשרה הויה דחא חר והויה פשיטו דקרי בונינא
 אסתחא וקיימא למסתחא דמהויה שייפין לחברא לון
 כחיה ולקשרה לון דקשרה חר בהויה מסתחא
 דלעילא לתחא כלל ברזא דמסתחא חרה .
 אסתפטו ההויה פשיטו לימנא ועבדו מסתחא שארי
 ומתחין :

בו עיגולא ומירד לך בהוא פשיטו ההא פשיטו
 מויד בעיגול ועביר קשר מההוא קשר דלעינך
 עד האי פשיטו תרי אלפי אמין לטרי ומינ' ותרי
 אלפי אמין לטרי שמאלא ותרי אלפי אמין לכל
 סטר עיגולא דהאי מויד ועביר קשרא כדקא
 אמרן בתחום תרי אלפי אמין בו משתא מתפשט
 מנו נקודה וקיימת בין שאר היילין ומויד תרי
 אלפי מילין לכל סטר שארי בההוא עיגולא אלף
 וחשע מאה זרתין ופלגא בההוא פשיטו שארי
 ומויד בעיגולא ועביר תריין קשרין משרותא דא
 עד כופא דהאי מוידו בגין דאתר דא לא קיימת
 דריבועא :

דאינון שית סדרין דמסכה דקאמרן האי פשיטו
 קדמאה דנחתא ונפיק מגו ההוא קשרא דקאמרן
 אורכא דליה למיעבד משתתא ביה איהו אלפי
 אלפיין רבוון אמין (כ"א עלמין) עד ההוא נעיצו
 בתראה דלית ביה נהורא כלל ורוח דא לכני
 מהיימנותא למיעבד משתתא איהו רוח דתרי' לך
 אלפיין ישמאניה ורבוו רבוון קדמוי יקומון
 בהאי איהו רוח למשתתא כדקאמרן פשיטו
 תניינא דקאמרן דנחתא ונפיק מגו האי פשיטו
 קדמאה ואיהו קיימת בלמשעתא אורכא דליה
 למעבד ביה משתתא בההוא סטרא אלף רבוו
 עלמין ושבע מאה אלף וחמשה ושבעין וסימניך
 ואת האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה
 וויס לעמודים וכליין אינון ידיעין לאפקא ריון
 עילאין גו נהיימנותא וידעי למיעל לימנא
 ולשמאלא כדקא יאות בלא כסופא ועל דא כתיב
 והמשכיל יזהירו כוזה הרקיע נוזני' דקריינוחא
 כד עביר משת' אחכש לבויה וקיימת בכל דרגא
 ודרגא בההוא כנישו וקייס לון לבתר קיימ' וסלקא
 מעולפת עד דסלקין ואתגניו ואתמטר ולא א
 אחידע וכלא אשתאר בקיומא כדון נהיר מה
 דנהיר ואפיק נחלין ומיין לרווחא כלא: עד הכא
 דא דבוינא דקריינוחא לאחדא גה בכל סטרי
 מהומנותא כוינא דקריינוחא קיימת גו טמירו
 דטמירין וסלקא ונחתא מאן ידע רוח דחכמתא
 יכיל לארבעא ולמיעבד משתתין בכלהו סטריין
 עד ידיע בריון עילאין בריון דמאריה בריון
 דחכמת' בגין למכרע ולאדבקא מאן ידיע ואסתכל
 זכאה חולקיה בהאי עלמא ובעלמא דתתי בגין
 דהא כלל' דא יתקן רבגיו דברכש לאעל' צפרגורא
 ולמיהך בלורח מיאור זכאה איהו בעלמא דין
 וזכאה איהו בעלמא דתתי : ע"כ קו המדה

זהר מפרשת כי תצא

כי תצא למלמה על אויבך רשמעון פתח
 ונח ישראל טוב אויב ירדפו מאי ונח ישראל
 טוב דא יצר הטוב דשלמה מלכ' קרייה טוב דכתיב
 טוב ילד מסכן וחכם אויב ירדפו דא יצר הרע
 דאיהו שחיה דברכש דשלמה מלכא קרייה שחיה
 דסביאין שמהן אית ליה דכתיב אס רעב שונאך
 קאכילה לחס ודא היא חריוותא קדישא כמד' א'
 לבו

לכך לחמו בלחמי ועל דא בעי בר נש לשוואה מלין דאורייתא עליה בגין דיהא תבירא ביה דלית ליה קטרוגא לניר הרע בר מלין דאורייתא ועל דא כתיב והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך על תרי יצריך אמר ליה רבי יהודה יצ' הט מאי בעי מלין דאורייתא אמר ליה יצ' הט אהעטר בהו ויצ' הר אהכנע בהו ועל דא כי תצא למלחמה על אויביך דא איהו יצר הרע דאנן צריכינן למיפק לקבליה במלין דאורייתא ולקטריב ליה וכדין יתמסר בידא דבר נש כמה דאיתמר זכתנו לחיך בידך ושנית פניו אמר ר' שמעון ווי על דא ווי על דא תחת עבר כי ותלון ונגל כי ישנע לחם דהא יצ' הט אשתבאי בידיה ואיהו מלך עליה אשת יפת תאר דא היא נשמתא כמה דאת אמר אשה יראת ה' היא תהלל דהא בכל יומא ויומ' אינון סיעון ומנהיגין דנצ' הר איתון נקטרוגא תויר' מקטריגין אליו באליו וכל שיטפין דגופא נצ' הר ביניהו בין נשמתא ובין דצ' הר - והנחתה אל תוך ביתך דאחרת מתמן ושכחה כי תירש גבירתה וזכר אוקימנא מלין ונלחה את ראשה ועשתה את צפרניה יתרכי מההוא ומהא דאטיל בה נחש והסירה את שולת שניה מאינון כסו דמסאכא וזינין פישין מחיבא דעבלא דהא בקדמיתא הויין ליה לנזשי קידשא דקביל בטורא דסיני וכד עבדו יאת עבל' אעדו מנייהו אינון לנזשי יקר דכתיב ויתכבדו בני ישראל את עדים מהר תורב ונכתה את אביה ואת אמה ירח ימים דא היא ירחא דאלול דביה סליק משה לטורא למכעזי רחמינ קמי קב' ה בגין דישתניק לישראל על עבלא ובגין דא את אביה ואת אמה ירח ימים בגין דגלי עריית' דקב' ה וערייתא דאורייתא כמה דאת אמר ערות אביך וערות אלוך לא תבנה ועל דא אמר דור פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך והו' ישראל רחיקין ממלכא כל ההוא זמנא עד יומא דכפורי דנחית משה מן טורא והו' ישראל בתענית כל ההוא יומא וכדין אחדיק אלכא במטרוניתא במד' א ואחר כן תבא אליה ובעלתה והיתה לך לאשה וזכור קיימא עם קב' ה דלא יפלאו עור עולתן ונכרלה כד' הנה אנכי כורת ברית נבר כלעמך וגו' דכתיב תמן אליה מסכה לא תעשה לך ועל דא ומכור לא תשכרה בכסף לא

תשקר בשמתך בגין דהלן בכסף כמה דאת אמר לא תעשו אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם וכאין אינון ישראל. דקודשא בריך הוא גזר עליהון תעניתא ביומא דין דכתיב כי כל הנפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכתרה מעמית בני דיתכבד להון כל תציוהו דכתיב כי ביום הזה יכפר עליכם לטוב אתכם מכל הטאותיכם לפני ה' תטהרו ע"כ :

פרש הגעלם לפרשת כי תצא

רבי שמעון אמר נפשא דהיא משפעה דיסודא עילאה כד איהי חבת אשא דעילא שלטא עליה אינא בויכיה ובגופא שלטא אשא דרעב ושלמא על כל ישראל . ומאן דאמר רמאן דאזיל מהאי עילנא בלא בגין דאתי זימנא אחריתי נעלמא הדין אמר קאטו . ועוד אינון חייבינא דאשטין באוריא עד דמרצו חוביהו ובתר נכסין פעם שניה בגוף כדי לזרף אתו ואם יצדק שוב אינו נכנס פעם אחרת ואם לאו פעם שלישית שא' הן כל אלה יפעל אל פעמים שלש עם גבר ואסחא ושלום לא יצדק באלו השלשה פעמים שוב אין לו תקנה והוה הכרת תכרת ועד בעי בר נש לאזדהרא כנפשיה דילגא אתא זימנא אחרא והית לנא ראיא מדב' וא' יהוה בדכתיבנא דמיתו פלגי גיפא דלא אנשיבו ועוד אית לנא סמך מעבין יבמה יבא עליה בגין דלא ישתש ורעיה ולא יצטרך למיתו זימנא אחרא בגוף . ותו אזלינפלא מאזנין דאמר הכתוב ביה לבלתי נתן זרע לחיו ועוד ראיא אחר יולד בן לבעמי וכי לנעמי יולד והלא רות ילתו אלא ללמד שזה עובד הוא היום מחלון וכליון ומיתו בלא בגין (ויא' מחלון לבדו היא) ובגין כך תחמי בר נש כתיב ורע לו דילמא זימנא אחרית' אתא לעלמ' ולא הוה וכאזי כל כך ומת בענין זה וכדו השתא כד עאל להאי בעלמא מנכה חוביהו והדין הוא כתיב ורע לו וכמו כן רשע וטוב לו דילמא אתא זימנא אחרא ומת בלא בגין והוה וכאזי ולא במור והשתא משלם ליה מוכותיה בעלמא דין ודא הוה כי ישראל דרכי ה' וצדיקים ילכו נס .

והא דאמרין כי ישע אחים יחדיו רבי ינחם אמר כי ישע אחים שיכירו בלגס שהם אחים

אחיס כמה דאת אמר וישב ה' מלך לעולם כמה
 דאשתמודעין דהוא מלכא על כולא ומת ח' מהם
 וכן אין לו הא חס הו' ליה בנין לא אכטריך .
 רבי תתחם ח'ר יוסי יבמה יבא עליה למאי
 אכטריך דלא למעוטי מרמינא דכליל כל דמיונין
 רבי יצחק פתח יש אחד ואין שני גם כן ואח
 אין לו יש אחד דין הוא בר נש דיתפטר
 מעלמא הדין חסר מן טבתא דהוא חד ולית ליה
 זכותא למעבד תניין דתניא אמר רבי יצחק האי
 מאן דאתפטר מן עלמא הדין יחיד בלא תניין
 אתמעט ויגתיבי מרמינא דכליל כל דמיונין
 טובים השכים מן האחד מאי פעמא משום דכתי'
 אשר יש להם שבר טוב בעמלם . אמר רבי יצחק
 תא חוי דכתיב קרא כי אם יפלו האחד יקים את
 חברו ביהוה דמיונא ואי לו האחד שיפול ואין שני
 להקיומו .

רבי יהודה שלח ליה לרבי אבהו אמר אחון
 דקיימתין קמי מאריהון דמתניתין מ"ט
 יבא עליה להקים שם המת ולא באשה אחרת
 שלח ליה פ"א למוד מדבר בלאת נפשה שאפה רוח
 איתרגיש רבי יהודה ולאמר ודאי דא היא רוח
 דחכמת משמע דאז' שאפה רוח רוח ממא ואלול
 הא כהאי דח'ר יוסי דכתיב וכן ראייתו רשעים
 קטרים ונאו ונאו ממא . ח'ר יצחק ומתפרש
 מלה במאי דכתיב בלאת נפשה דמשמע דאפילו
 ארוסא ואפילו בעולה אחיין בתפולא דהאי מלה
 והיה הנכור אשר תלך יקום ומ"ט הנכור ולא הב'
 ולא השלישי אמ'ר יודן הנכור והראשון על כל
 פנים שלמת הוא ודעתיהו דתרויהוון ב'ווגא
 קרמאה במיתא : תניא אמר רבי יוסי ועלתה
 יבמתו השערה אל הוקנים האי מלה חוטפת
 אתחוי אמר רבי יהודה חס ושלום דהו'נפא הוא
 אלא לתחולה טיבו דבעינא למיעבר עם מיתא
 ואיהולא בעי ולפיכך עבדי ליה קלנא קמי כולא
 מאי קלנא עבדי ליה דכתיב וירקה בפינו הכלם
 בפני הכל אשר לא יבנה בית אחיו וקרא כתיב
 וירקה ואמרה כפה כמה דאת אמר ואביה ירוק
 ירק בפניה הלא תכלס . רבי אבהו אמר
 רבי יוחנן נהבה רוקא דמתחוי לכולא דאיהו
 רוקא ולא מיש ולא אחכסי בעפרא : ההיא
 איתתא דאת לקמי דרבי שמעון ורמת רוקא
 וחוו נה דלכלת ביהוה שעתא ולא הויה מתחוי .

רוקא ולא אחעבית ההוא יומא ולבית אמלכו
 ואודווגו דא עם דא ומי עכיד רבי שמעון
 הכי והתנן אי אמלכו קודם דתסתלק קמי
 דיינא יאות ומדחרי סיניה קמי דיינא לא
 אמר רבי יהודה שאני האי איתתא דעד לא
 עבדת דא עם דא אלא דארמת רוקא למחוי
 ולא הוה כשרא ואולו ואודווגו דא עם דא
 לבתר . וחלנה נעלו כמה דאת אמר חלץ
 מהם . רבי יהודה אמר רבי חייא כתיב אל
 תקרב הלום של נעליך מעל רגליך וכי הנעל
 מטעה את המקום או מעמא את המקום אלא
 אמר רבי אבהו מלמד שזה לו הקדוש ברוך
 הוא בדרך כבוד להפרש מאשתו מכל וכל
 במשה כתיב נעליך וביהושע כתיב נעלך שלא
 יתפרד מאשתו מכל וכל אלא לפתים מזומנים
 כי המקום אשר אתה עומד עניו מקום יש
 לך נמענה גדולה מסאר בני אדם מדריבה
 הנקראת קדוש ועל כן צוה להפרש מאשתו
 בדרך נעל אף כהן נמי האי נעל פרישות
 אשה .

אמר רבי יוחנן כריך האדם לנטוח בקונו
 וליקח אשה ולוליד בנים שלא ילך
 ערירי לעולם הבא דתנן מאי דכתיב ערירים
 ימותו דכל מי שאין לו בנים בע"ה הוא כאלו לא
 נברא ולא היה ונקרא ערירי מן העולם הזה ומן
 העולם הבא דאמר ר' יוחנן מאחר שהאדם נושא
 אשה ומוליד בנים נקרא עבד ה' ונחל לעולם הזה
 והעולם הבא דכתיב להניח ברכה אל ביתך משל
 למה הדבר דומה למלך שנתן פקדון לשלשה בני
 אדם האחד שמר את הפקדון השני אבד את
 הפקדון לגמרי השלישי טנף את הפקדון ונתן
 ממנו לאחר לשמרו לימים בלא המלך לתבוע ש
 פקדונו אותו שמר הפקדון שבתו המלך ועשאף
 נאמן ביתו השני שאבד את הפקדון האבדו מן
 העולם וזה שלא יהיה לו שם ושארית השלישי
 שטנף את הפקדון והניח ממנו לאחר אמר המלך
 הניחתי לזה עד שנראה האחר היחך יעשה מאה
 שהניח זה בידו וזין כך וזין כך לא ינא מצית
 המלך וזה האחר נפא זה למדות לא וזה אמר
 המלך תנו לזה עונש על שטנף את הפקדון וישאר
 הפקדון שט רב האכל אמר כיון דעאל עאל
 ואי

ואי ענף את הפקדון ולא הניח ביד אחר לשמרו
 מוזיאין אותנו מניח המלך עד שיבא אחר ויתקן
 מה שטנף זה והפקדון מוזיאין אותו מירו של זה
 ונותנין אותו לזו שתיקנו רבי חייה אמר כתיב
 באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש היה כיון
 דאמר נשמת חיים אמאי ויהי האדם לנפש היה
 אלא על מנת כן נתן הקב"ה נשמה בדם שהיה
 לנפש והנה במערכת קורין לילוד' היה ותו אלהים
 אפיק זינין לזיניה והוא הנשמה והנשמה היא
 מזוהרת ומתרבה בגוף בעוד שהיא בגוף וכיון
 שיוצא מהגוף מתרבה ביותר ומצאת מה שלא
 תוכל להשיב בעודה בגוף ותקף שנפרדת מהגוף
 רוכה להדבק באלהים ובגין דלא אפיקת גופא
 דסוף זיניה כמה דאפיק אלהים נשמתא דהוא
 זיניה לא מתקבלא ורוורת ושואפת עד שתכנס
 בגוף אחר כדי לקיים זרע ולשיב להדבק בגוף
 הטהור והודו והנדק ומי שלא הניח בני' לא מודקק
 ליה הה"ד בלות נפשה שאפה רוח ר' שמעון אמר
 האי מאן דלא אשאר בתריה בזנין בשר' נשמת'
 אשתיזי מן ההוא רמיונא דכליל כל דמיוניו עד
 דמתלבגלא ואיתרקינת ממאנא למאנא כד' א' ולא
 הורק מכלי אל כלי מאי תקנתיה כתיב וכל גיטו
 הקרוב לליו וגאל את ממכר אחיו ר' יהודה אמר
 מחגלבלא עד די תשכח מאנא דכשרא לאת תקנא
 ואי ההוא פרוקא לא הוי קוטיפא דדודיט' אתער
 זעג האי אתקרו ומשס לשאיו אל פניו להאידיו
 ועושה חסד לאלפים לאוהבו ולשומרי מצותיו
 הלכך אמר רבי אבהו כתי' בכלם אלהים עשה את
 האדם מה שמא דא אפיק זינין לזיניה כך בעי
 בר נש לאפקא זינין לזיניה :

זוהר מפרשת פי תבא

רבי שמעון בן יוחאי אול וערק למי' בר' לודו
 ואבניו בחד מערתא הוא ור' אלעזר בריה
 אתרמיש לון ניסא ונסק להו חד חרובא וחל
 מעייב' דמייא אכלי מההוא חרוב ושתתן מאינון
 מייז הזה אליהו ז'ל אתי לון בכל יומא תרי זמני
 ואולף לון ולא ידע איניש בהו יומא חד הו
 חכימיית בני מדרשא שלון ואמרין קללות
 שנתורת כהנים אינון כנגד בית ראשון קללות
 שנמשכה תורה כנגד בית שני גלות אחרון בקללו'

שנתורת כהנים לוח בהו הנטמות וחמיצו דקב"ה
 לישראל דכתיב וזכרתי את בריתי ועקב וגומר
 וכתי' ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם קללות
 שנמשכה תורה לית בהו הנטמות ולית בהו נחמה
 בכל' כמה דכתי' בקללות קדמאי ולא הו ידעי קס
 רבי יחודה בר לעאי ואמר חל על גריעות דב'ח
 יוחאי ולית ידע מניה ואלו ידעי לית רפו לגלא'
 ליה :

רבי יוסי בר' יהודה קס יומא חד בכפרא
 חמא אינון עופין דאינון הו טאסן
 ושפינא הדא אולא בתרייהו קס על רגלי ואמר
 שפיניא שפיניא מהמאט מיומי טופשא דיוקנא
 דעמא קדישא לך יאות ולך נאה זיל ונניד לי
 שליחותא חדא לבר יוחאי באתר דליהו חמן א'
 אסתתח' והוא שפיניא וקמת קמיה כ' כ' פתקא
 חדא ואמר ע' דאמ' וקמת שפיניא ונטלת כבוטא
 ואולת לבדיה דרבי שמעון ושיאת ליה בלכא
 אסתכל בהוא פתקא וככה הוא ור' אלעזר בריה
 אמר בכינא נל פרוטותא וון חכרייה וזכינא על'
 מלין אלין דלא אתגליין להו מה יעבידון דרי
 בתראי אי ישימיון בהאי ארדכי אתא אליהו
 ז'ל וחמי דכבי אמר בשליחותא אחרא הוינא זמין
 השתא וגדתי קב"ה לככא דמעיד אי רבי אי ר'
 לא הוה אצטריין השתא לבגאח לצדיקייא מלין
 אלין אבל כך אמר קב"ה בקללות קדמאין אית
 ל' ב' קראי וכלהו לקבל שנילי דאורייתא בקללות
 בתראי אית בהו כ' ג' קראי לקבל פרישין ואורייתא
 דאורייתא בגלות קדמאה דבית ראשון עברו
 ישראל אינון שנילין סתימין דמרתא ואחבלי
 חוכייהו ואחבלי קלא דילהון ונממתא ואנחמותא
 דילהון בגלות בתראה דבית שני עברו ישראל ג' ז'
 פרשיות אורייתא דאתגליין ולסתים חוכייהו ו'
 ולסתים קנייהו ולא כתיב בהו הנטמות ונחמות
 ארדכי עבר חד רוחא ואפריש לון וסליק אליהו
 גו לגלא דנורא ואשאר ר' שמעון וככה ואלמוד
 אפיתחא דמערתא ארדכי אתא אליהו ז'ל אמר
 קוס ר' שמעון אתער משתך וכאה מולך דקב"ה
 בעי ביקרך כל הנטמות ונחמות דישראל כהני
 קללות כתיבי פוק וחוי מלכא דרחיס לכריה ואף
 על גב דלטייה ואלקייא רחמו דמעו עליה כד
 אחוי רובא תקיף כדון דחמותא עליה כד קב"ה
 אצ' גב דלייט מלי דרחמו אחמוין באתגליית'
 לוטין

לוטין ואינן טעון סגיאין בגין דאלין קללות
 ברחמינו הוו מה דלא הוה כן באינן קדמאין דכלהו
 הוו בזינא תקיף באלין אית דינא ורחמי
 באזרא דרחים על בריה ורצועה דמלקיותא נקיט
 בריה עביד נהימו סגיא וקלין רבבין ומלקחת
 קגלין פרחמי קשה מכל אינן קללת דא הוא
 דכתיב גם כל חולי וכל מכה לא תבז בספ
 התורה הוזהר יעלם עד האלהיך עד השמדך הכא
 אינן הצטור דאזא על בריה ברחימו סגי יעלם
 לא כתיב אלא יעלם וכבש לו ויכסם לו בנוקבא
 דדוכתייהו דלא יפקון לגר ויהון כבוסין ומכוסין
 בנוקבייהו עד השמדך מה דלא יהי לעלם ולעלמי
 בעלמיה דהא אומי קב"ה דלא ישיצי ית ישראל
 לעלם ולעלמי עלמיה ודוכרייהו יהי קיים תדיר
 דכתיב כן יעמוד ורעבם ושמכם וכתיב מי אני
 אם ימדדו שמים ומעל והואיל ובאזמאה איהו
 דלא ישחזון ישראל זמנא דיהון כל מכתשין ומרעיין
 טמירין ומכסין דלא יפקון לגר לאזאשא לון עד
 זמנא דישתיכון מן עלמא מה דלא יהא לעלם
 ולעלמי עלמין סופא דכלהון וסוימא דילהון
 והשיבך ה' מצרים באניות בדרך אשר אמרתי לך
 לא תוסיף עוד לראותה והתמכרתם שם לאויביך
 לעבדים ולשפחות ואין קונה הכא הצטור ונחמות
 דומין קב"ה למעבד לישראל בסוף יומיא והשיבך
 ה' מצרים באניות לצטותא למיעבד ולאחז' נסין
 ואחזון ועבד קב"ה מצרים ביומין קדמאין כמה
 דאחז' אמר כימי נאחז' ממצרים אראנו נפלאות
 באניות הכא איהו כמה דאמר דאחז' דריס בעניות
 ותכלה פרוטה מן הכיס אבל זמינן כל בני עלמ'
 למיתי עליוהו דישראל על ספינן דימא וישאבו
 לשיאא לון מן עלמא וכלהו טביעיין גו ימא כמה
 דעבד ביומין קדמאין ותמן איהו חרוז סגיא
 כתיב רנא אף כאן רנא בדרך אשר אמרתי לך מן
 יומא דאתברי עלמא לא גלי בגורתיה קב"ה
 לאתחאה בעלמו' שעתא דרעותא לא צהה' דרך
 כי באשר רחמים את מצרים באותו דרך ובהווא
 גזנא יעביד לך דהא לבתר מכל שאר סטירין
 יתכשון עליוהו וישחזון ישראל בזמנא דא
 יתחבדון ואינן זמינן לבעלי דבניהון דהא הוא
 דכתיב ואתמכרתם שם ובמכרתם לא כתיב אלא
 והתמכרתם ללכונן תהטון דאחזון זבינן נלאו

הכי דהא אין קונה כתי' ולית מאן דיכיל לשלטאה
 עלייכו וכל דא לכוף וימא ותליא כלא בתיובת'
 וכלא סתים כמה דכתי' למען תשכילו את כל אשר
 תעשו מן דאית ליה לנא יסתכל וידע לאתנא
 למאריה אמר ליה ר' שמעון באן אתר אתגלייא
 פורקנא די זראל בהני קללות אמר אשגב ורייק
 דוכתא בישא מכלהו תמן הוי אשגב ורייק ואשכח
 דכתיב והיו חייך תלויים לך מנגד ופחדת לילה
 ויומם ולא תאמין בחיך ואע"ג דדיעי חנדייא
 זמן אינן חיים תלויין קמן וספיקון ועיקרא איהו
 ויזיבן מלין * כתב פתקא לעדן רמאש ואויה
 כסום שפינא ואולת לגבי דר' יוסי דהוה נדוכתיה
 ועיטי מחכאן כיון דהמא לא חמ' שפינא שפינל'
 כמה את מהימנא מכל עופא דשמיא קרא עליה
 ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף
 בפיה נטל פתקא ועאל לגבי חנדייה ואחמי לון
 וחוי לון עובדא. ותוהו * ככה ר' יהודה ואמר ווי
 אע"ג דלא ידעינן ליה מקום שיפול העץ שם
 יהוא אתר דבר יוחאי תמן חנדי' בהייה ומתערין
 מניה ואולפינ מניה זכא נפשים דברי יוחאי דקב"ה
 עביד עמיה נסיון ואיהו גזיר וקב"ה מקיים ועתיד
 למתוי רישא לנדקיא דחיבי בגנתא דערין ויקבל
 אפי שכינתא ויחמי לקב"ה וישתעשע עם כריקי'
 ויימא להו בלו נשתחה וככרעה ככרעה לפני ה'
 עשנו :

לקוטים

כי ינאו אנשים אליו מיכאל וסמאל וגפנו
 אשה הרה דא כנסת ישראל וינאו ילדיה
 בגלותא ענוש יענש דא סמאל כאשר ישית עליו
 בעל האשה דא קב"ה עכ"מ :
 יוסף מדינה ידנו ליה פומ' דלא נשק לעבירה
 ועל פיך ישק כל עמי ורוח דמלח מניה
 אחזרהל עלמא ומניה פרחין כשמתין לכלא .
 הצואר שלח הר' ין לעבירה וישם רביד הזהב על
 צוארו ורוח דמלה ז' דרגין דאינן לעילא מניה
 וכלהו בגדין ליה נגידו טבא מעתיקא קדישא ודא
 הוא רוח דזהב חרביס' דכל חדא וחדא מאינן
 ז' דרגין כלילא מרחמי ודי' ודא הוא רוח דאמרו
 מארי מתניתן סוכה שהיא גבוה למעלה מעשרין
 אמה פסולה בגין דכל חדא וחדא כלילא מרחמי
 דנינא ואס היא לתתא מי פסולה בגין דלאו איהי
 כב . ח . כלילא

לקושים

כלילא מרחמי ודינא • הגוף שלא הרטין לעבירה
 וילגש אותו בגדי שש היינו רוא דו' דשמו קדיש'
 הרגלים שלא הלכו לדבר 'עבירה וירכב אותו
 במרכבת המשנה בנין דאית רתיבא עילאה
 ורתיבא תתאה ויוסף זכי לתרווייהו בגין דנטר
 ברית קיימא קדישא עב"מ :
שבת שבת בומ' : שיתחברו ג' אבות עם המלכות
 שהיא ב' ת תקרא שנת :
 ויטע אשל בכאר שבע הקיצון שקנץ אדם הרא'
 תקנו אברהם הו' בכאר שבע שהיא המלכו'
 ד' א של גוויי מדות שהם חג'ת אדום שחור לבן
 המשיך לה מהם בסוד ב' עדיי און ר' זכים עליה •
 יעקב שמש נבית שס ועבר י' ד שנה לתקון
 יוצל ושמעה שהם ללא ורחל ת"ח כשעת'
 דאפיק קב"ה לישראל מארעא דמנרים אפיק
 לון ברוא השמא דמ"כ אהון כבוונא דברא ביה
 שמיא וארעא ונגין דא כד נפקי ישראל מארעא
 דמנרים נטלו תריסר מטלנין עד דמאטו לטורא
 דסיני הה"ד ביום הזה באו מדב' סיני וכשא קב"ה
 דתלתין מטלנין אחרנין דלהו זולין יתהון בתלת
 יומין הה"ד ויסעו מהר ה' דרך
 שלשת ימים
 עשרה

מטלנין ככל יומא ובגין דחבו גימו דהו כטלן
 יתהון בתליסר קדמאי ובגין דא לא עלאו 3
 לארע' עד דנטלו תלתין מטלנין אחרנין ואשתלים
 רוא דשמו דמ"כ אהון כבוונא דעובד' דבראשיח
 עב"מ :
 מסרי העץ אשר בתוך הגן דא הוא אחר
 דרוחיהון דכני כשא בגיזין ורא הוא אחר
 דאיקרי אורז הכשמות והוא גביה דקב"ה ואמר
 לון לא תשתדלון למכרע היאך רוחיהון מתפרשי
 מזוגא דיקרא דילי וע' ד תנין אשה כי תזריע
 דבר ונוקבא כפום אורחוי דעלמא דלא מתחבר
 כמה דנפקי מלעילא זוגות זוגות בגין דארכ
 קדמאש וזוגא דיליה חבו קמי קב"ה ועל דא
 מתפרשין כד נפקין מלעילא עד דיהא רעוא
 קמי קב"ה אי זכה ברנש יהבין ליה זוגיה ואי לא
 מפרשין לה מיניה ויהבין לה אחרא ומולדין
 בגין דלא כדקא יאות ועל דא כתיב לא ירון רוחי
 באדם לעולם מאי רוחי רוחו מיבעי ליה אלא
 אינן חרי רוחי דנפקי זוגות לא ידונו כחדא
 ועל דא כתיב וילדה ולא כליל דבר ונוקבא כפרס
 אורחוי דעלמא דאונון
 גרמו עד
 כאן :

תהלה לאל רוכב ערבות :
 חם וגשלים ז'הר מהפרשיות
 מ כל תיקון מלא גודש •
 ע' פר ספר זוהר חדש •
 ה שבח לאל הנקדש :

מדרש הנעלם לשייר השירים

תנוה דהוה ליה למיכתב שמייה דמשה בכל מלה ומלה ובכל פיקודא ופיקודא דתמן אחמיה מכל ההיא פרשתא דלא דלכר תמן הוי קללת חכס אפי' על תנאי אתקיים כיון דארגישנ' ביה קמנ' ואותיבנא ליה ברישא דפתורא אמינא ליה והא לבתר תנוה אמר משה האי מלה אל' אין מוקדם ומאחר בתורה שאילנא ליה במקרא במשנה ו ובתוספתא ובהגדה והוה בקי בכלא אמינ' אמאי מקדמית' לא' אחיתב' לי כד בדיקנא כן אמ' שינתא' חנים לי תרין יומין הוו דלא דמיכנא והשתא' דשינתא אחא לעיני לא אחיתבנא לך לבתר דאכל ושתא .

פתח ואמיה שיר השירים **ש** רברבא והיא תניינא מסופא דאתון דאלפא ביתא **ב** דבראשית רברבא והיא תניינא משרותא דלפא ביתא מאי טעמא בגין דשי' רוא דרתיב' עילאח וע' ד' איהי בתלת סמכין דחא אבהן אינון רתיבא וכל שיר השירים רוא דרתיבא עילאח איהי ובג' ב' שירותא דיליה בשין **ב** איהי ביתא דעלמ' דעובד' דעלמא איהי וע' ד' קיימא בשירותא ספרין ד' אינון דהא כגוונ' דאיתעבידו וכהואו רוא דילין הכי אתון רשימין ברישא ואינון אתון רברבן דסלקן על כל שאר אתון והואו את רוא ואתא דכל ספרא ואינון **א** דדברי הימים **ב** דבראשית **ב** דמשלו אין דשיר השירים אלין ד' אתון ריש ספרין אינון אתון רברבן ומאן דידע בהו ינדע רוא דכל ספרא והואו אח אוליף רוא דכל ספרא **א** תיקנא דיליה דיוקנא וסתרא דארס בתרין גוונין רישא דלעילא איהי נקודה קרמאה דשלטא על כלא בגליפו דאתעטר **ל** לאתפשטא תחותיה **ו** א' דאיהו רוא דיוקנא דארס שלימו הוא דארס שלימו הוא וכת ונגיה **דלת** דלתא דאתחדת מסטרוי ודא איהו שלימו דארס כגוונא אחרא באמצעיתא דיוקנא דארס ואתאריר ביה מתיין סטרוי כגוונ' דהרועין מסטרא דא ומסטרא דא ודא **א** דיוקנא רוא דיליה אוס איהו וע' ד' רשימא אל' **ק** בריש ספרא דרבי הימים דהא לא אחא ההוה ספרא אל' לאשלמ' ארס בסטרוי ודרגוי באינון תולדין דיליה למאי כולא חד ארס שלים **ב** איהי ביתא דכל עלמא מסחרא לתלת סטרוין עילא ותתא וכל עובדין כליין בגויה **ג** א' תלת סטרוין דכל עלמ' ואתא

רבי דהימא פתח ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה רוח עצם וגבורה רוח דעת ויראת ה' הלא הכא ארבע רוחו' ולא זכה בהם ארס זולתי מלך המשיח בלבד והכתוב מארבע רוחות בלי הרוח ארבע לא כתיב לא מארבע רוחות והו רוח שלם אמר ליה היאך אמר ליה זה הנא מתוך אהבת נשיקה היאך נשיקה מאהבה אינו לא בפה ומתחברין רוח ברוח וכל אחד מהם כולל משתי רוחות רוחו ורוח חבירו נמצאו שניהם בארבע רוחות וכל שכן הוכר והנקה בהתחברם שם ד' רוחות יחד והכן הנא מהם זהו רוח הכל מארבע רוחות כמה דא' אמר מארבע רוחות בלי הרוח וזהו רוח שלם רבי ברכיה אמר יתיב הוינא על פילי דרומי רבתא ורמינא חד בר נש דהוה אתי כפקנא לבגיה אעילנא ליה בנו ביתאי דיוקנא ליה במקרא במשנה בתוספת' ובהגדה ולא אשכחנ' ביה נויפנא ביה ולא אחיב לי מדי אפיל ברמיה אחורי דשא ודמך אמינא הוא וכלנא יכלון כחדי דהכי אמר רב מניומי סנא דגוש חלבא מהו **ו** והכלבים עזי נפש לא ידעו הבין אלן עמי הארץ שהם עזי פנים ככלב עזי נפש בכלא מאי טעמא מפני שלא ידעו הבין דקב' לא אשרי קדושהיה בגויהו ועל דא אינון עזי נפש ובג' כ הוא וכלנא יוכלון כחדי כד איתער קס וקריב לבני פתורא מואיך רישוי ולא אמר מדי חמינא ואסתכלנא בעינוי דחייבן אמר ליה ודאי מאורחוי דמרך אתרחקת דהוא תקין פתורא עד דלא ייתי ארס ועד דלא יפקיד ליה ויבדוק ליה אי תוסף למחך באורחא דא לא יתקיימון לך בגין מיר אהר וואמר ייתון לך ויתקיימון לך אמינא ליה אמאי אהדרת מלה ואתנחתא אמר לי אסור ליה לברכא למילט ברמיה וכל שכן אחרא בגין דקללת חכס אפילו על תנאי יתקיים אמינא הכי הוא ודאי דכתיב עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה ו ואתקיים וזנה בדיקנא כן ולוותר לאו כלום .

פתח ואמר ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא אספרך אשר כתבת קללה דא על תנאי וקב' מחיל לחיבהון בניניה דמשה ואעפ"כ אחמיה מפרשתא מעלייתא באורייתא בפיקודא דעובדא דמשנא ואוסי פרשת ואתה

מדרש הגעלם לשיר השירים

ואתאר סטרא דמפון דלא אחנני דאיהו מדורא
 בישא דתמן שרת רעה דכל עלמא כמד'א מפון
 תפתח הרעה ועל דא ב' איהי ביתא ובניינא דכל
 עלמא איהי גריש אורייתא דרבינא רשימא
 לאחזאה על כל ספרא ספר' דא כעבודא דברא'י
 אתעביד ברזא דשגא דארבעין וחרין כליל
 בעובדא דבראשית ועל דא רישא דספרא גרישא
 ב' סימנא דספרא ב' ספרא ברזא דארבעין
 וחרין אחרון אסתלק ב' פתוח' רזא דנוקב'
 שלימחא אשת חיל מתעטרא בעטרה ועל דא כל
 ספרא דמשני לאו איהו לא תוספתא דהאי אשת
 חיל ולמיתב דעתא דבני נשא ולאסתמרא מאשה
 רעה כמד'א לשמרך מאשה רעה ולא תקרב' להאי
 אשת חיל בעלמא עילאה ועל דא ב' רבינא
 גריש ספרא על הווא רזא אולא 'ש' דא איהי
 מתיחרת ברזא דרתיבא עילאה דאכפא אינון
 דתיבא עילאה ואברהם וינחק אחרין דא ברא
 ויעקב עאל בלמאציתא ואסכים לתרין סטרין
 ועל דא מתייהדאן כולו ברזא דעלמא עילאה
 ובין כל תוספתא דא ברזא דרתיב' עילאה איהי
 דאיתיהא במלכא דשלמא כולה דיליה ובגין כך
 איהו רבינא ובגין כך איתיהודת גריש ספרא
 לאחזא דכל ספרא על רזא דא אולא ואתתקן וע'ר
 את דא אחויהא שגא דכל ספרא בהאי אשתא
 קמא ונטיקנא ליה ותבענא מניה דימחול לי
 ומחל לי .

פתח ואמר אל תתן את פיך לחטוא את נשך
 ואל תחמר לפני המלך כי שגה היא
 למה יקצוף האלהים על קולך וחנל את מעשה
 ידך כמה וצית ליה לברכש לאסתמר' בהאי עלמא
 האי קרא איתבון להביריית דהכי א' טריד למכתב
 אל תתן את פיך לחטוא את נפשך כד'א נפש כר
 חטוא ולא אשכחן קרא דכתיב נשך כי חטוא
 ויאות היא אלא הכי מקנא דאסיר ליה לברכש
 למשפך מלי דוסתא אפי' בליתיה בגין דיתקשי
 וייתי להרודין ביטין אחרין ויהא דש בליתיה
 ויירע חטין אחרין ה'ר' א' תתן את פיך לחטוא
 את נשך דא נשך דכתיב ונתתי בריתך בנשרכם
 ואל תחמר לפני המלך הוולך לימרו של אדם א'
 תחמר דברים שאינם כהוגן אלא כל דברך נכח
 ובמשקל מאי טעמא מפני כי שגה היא וחייב
 על זה קרבן שגה ועוד שעל זה למה יקצוף

האלהים על קולך מפני שהקול יוליך אותו עוקב
 השמים ומעמיד אותו לפני ה' לנחל את
 מעשה ידך על הטל הצר מאי טעמא מפני
 שכל אדם שיש לו ברית קדש אין יכולים אותם
 הזוטרים בגיהנם להכניסו שם ונלמד שימור
 אריות ואם לא שמר אותו מעבירי' ממנו ומאחית'
 ומחנלים איתו שזה מעשה ידיו של אדם ואל' כ'
 מכניסים אותו בגיהנם ואין להם על מה שישיבו
 השתא גרי הוא וסיר בכבוד חניר' יותר מנשך :
פתח רני יהושע ואמר גם צפור מלאה בית
 ודרורין לה חסד שמה אפרוחיה את
 מזבחותיה ד'כנאות מלכי ואלהי גם צפור חמץ
 תנינון עבד קב'ה נארעא אחרין וזוכחי קדישין
 עילאין יתיר' משאר דוכתי ייסודא וכלא כבונא
 דיצירה דבר' כש בקב'ה בריר ההוא זרע ומנפ'ה
 כהאי דבריר' ומנפ'ן חטין חננא לחוד וקש לחוד
 עד דבריר חטין ועל דוכתייהו כרנול קב'ה חלבא
 מחמות כורסי יקריה וההוא חלבא מתחמא (כ'א
 מתחמא) בכמה בוגין וחטיל לה בגו מייד'
 דאתתא מהכא דאיתתא לא מתעברא עד דחשיד'
 מיידא ובלינון מיידא חטיל דכורא חלבא ההוא
 זרעא דאיהו מחובר' כהוא חירי מההוא דאתתא
 כבוננא חלבא לקביל מיידא לכתר' דחטיל ליה
 קב'ה גו מיידא בריר' ליה וכפין ליה ועבר' כ'
 בקדמיתא טיבורא דאיהו נקודה חול' לבו ברירך
 חלבא וההוא טיבורא' איהו נקודא דלין ומתמן
 דאפשינו ארבע חוטין לארבע סטרין דעלמא
 מורח ומע'ר' כמפון ודרום מההוא חוטא דאתמך
 מסטר' דמורח אהעביד מניה גופא שארי כמורח
 וסוים כמע'ר' גופא איהו ארעא דישאל אחרשים
 באחוויו . אר'ני' חזן ורבוני כל עלמא מההוא
 חוטא דאתמך מסטר' דדרום דאיהו ברירך
 דכל חלבא וקאפיה אהעביד מניה דרועא ימינ'
 ואיהו בריר' דעיטובא ודא ג'ע' דעאל ציה אדם
 הראשון ואיהו לעיטובא דנשמתין ודא טמיר' ובגין
 ומינא דכל עלמא מההוא חוטא דאתמך מסטר'
 דמפון אהעביד מניה ואתבריר' דרועא שמאל' ודא
 גיהנם מההוא פסולת דחלבא ואיהו לעונש
 דנשמתין דחייב' רישא איהו בשמיידא אסתק'
 והוה עלמא בלא רישה עד דאתנני בי מקדש'
 כד איתקם משכנא אסתק רישא . פומא דכל
 עלמא דאתתקן גרישא סיני והנה רשים הא'
 פומא

סומא גו מייח מצרירו דתגלף ירכין וכל שיר
 איברי כל שאר ארעא כסם שהשעה יש לה צירים
 ומצלים בשעת הלילה כן כשנקש הקב"ה להוציא
 הארץ לאור העולם היו המים הנכסם עולים
 וזוררים יעלו הרים יררו בקעות מה עשה הקב"ה
 הוציא מן הרקיע רעמים וזוועות וכמו המים
 הה' מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון
 ויזאה הארץ ונשארה נמוכה ממלכות כוולד היה
 שיולף נמוך כמות ומלוכלך מהלילה כסם ש
 שפפעפעיין את הולד עד שיחפור וכותנים אש
 ונר לבנו לחממו ומראה להאיר כך עשה הקב"ה
 בעולם כשיצא מתוך המים וכולא בחד קרא הה'
 קול רעמך בבבל האירו ברקיס תבל מיד רגוה
 ותרעש הארץ לאחר כן כסתם הפה והטבור עד
 שכלו ישראל והפה נפתח בראשו בשמים וזה סיני
 שנתנה בו הצורה ושם נחתקן הדבור וכשנכנסו
 ישראל לארץ נסתם הפתוח ונפתח הסתום נסתם
 הפה שלא היה בו הדיבור הפך מן הארס נפתח
 הטבור בית שמקדש ומשם אובל מה שאמו אובל
 ושתה ממה שאמו ושתה וכל העולם נוון מתמני
 ארץ ישראל ובג"כ דוכתין וחתין אינון בעלמא
 בשבחה אליון על אליון בגן עדן דאיהו דרועא
 ימינא דכל עלמא אית ביה דוכתין וחתין
 לשבחה אליון על אליון ותמן הוא עץ החיים ועץ
 הדעת טוב ורע ונחד היכלא מנייהו אית אחר
 פמייר וגניו מכולא ולית מאן דידע ביהוה אחר
 בר חד כפור דאחי בכל יומא תלת זמנין ומכפכפ
 ולא בגו אילני דבגהא ובהוהא כפור ידעין
 כשמתין סימנייהו בזמנא דאורן ומשכחן ובזמנא
 דמשתדלן כחמתא למנדע והוהא כפור עאל
 ביהוה היכלא וליטמר ואגניו ולא ידע ודרור
 דא היא כשמתא קדישא דסלקא לעילא והיא בת
 חורין דא ודרור קלה דא' וכולא דכת' וקראתם
 דרור קן לה כחמתא עילאה כפור ודרור דא
 לעילא ויהא לתתא אשר שתה אפרוהיה מאן האי
 דרור שנת החמשי דאפיקת מינה שית אפרותין
 והאי כפור אינון אפרותין תיאובתא דילהון לבו
 גרי מדבחן מונח הפנימי ומונח החיצון נטלו
 ממונח הפנימי והם למונח החיצון מלכי ואלהי
 מלכי דא מונח החיצון ואלהי דא מונח הפנימי
 מונח החיצון תיאובתיה דרור לבבי מונח הפנימי
 ולעולם לא שכיך לזמרא גזירין ותשנחן הה'

שיר השירים אשר לשלמה כל זמן שהיה דולקת על
 הפתילה והפתילה כתיקו' האור מאיר וכמו הכל
 נהרין ממנו כל זמן שהפתילה נעדרת והשמן חסר
 מן הפתילה האור נסתלק ואין מי שיודע בלותן
 אור כלום כך כל זמן שישראל היו מחוקנים ו
 ומסורגלי' כפתילה זו אור של מעלה היתה דולקת
 עליהם ואומרת שיר ואינה משתככת לעולם
 כדוגמת האור על הפתילה שאינו משתכך לעול'
 לכגד מעלה ואותו השיר והוא המעולה שבשירים
 קדש קדשים מצד הפתילה כן יכול נעדר האור
 ונסתלק ואין מי שיודע בו ושלמה צווח ואומר
 וזכור את בוראך בימי חרותך היה מתתקן
 ומסרגל עצמך במצות ובמעשים טובים בימי
 חרותך בזמן שהמאור הוא בזהל כפתילה :
 ד"א על האור הוא בזמן שהפתילה מחוקנת אמ'
 לכגד איתו האור וזכור את בוראך התעורר לכגד
 הקב"ה בשיר ותתעורר האלהי :

עד

אשר לא יבואו ימי הרעה בזמן שהלכנה
 מתמעטת ותשלוט הרעה והימים אלה הם
 ימים שאין בהם חספן

עד

אשר לא תחשך השמש זה נרד היוצא מעדן
 דכתיב ונהר יוצא מעדן דכתיב בו ונהר
 יחרב ויבש והאור זה אור שברא הקב"ה וכתעטף
 בו והוא ימינו הה' השיב אחר ימינו ויחרב הוא
 הים המתמלא מאותו נהר הה' אלו מים מניינים
 ונהר יחרב ויבש והכוכבים אלו שנים עשר מזלות
 הידועים לה אשור העבדים אלו שרי אומות העולם
 אחר הבשם אחר כבייתן של מלאכי השרת דכתי'
 גללאכי שלום מרי נכתיין

ביום

שיזעו שומרי הבית או שומרי החומה
 דכתיב על חומותי ירושלם הפקדתי
 שומרי' והתעויות אבשי האיל לו הם ששים גבורים
 סביב לה ובטלו כפלי תשובות אלו הם אוכלי הקרבנות
 כי מעטו כפלי החיות וחשכו הרוחות בארבות
 אלו הם עיני המשוטטות בכל הארץ והם פנע'
 עיני ה'

וסוגרו

לחיים כסוק אלו הם השערים שכלם
 נכעלו וזלתי שערי דמענה שלא נכעלו
 בשפל קול' העוהה סוכת דוד שנפלה וכשפל' לעפר
 וקולה סהיתה משורר' תמיד בשיר האלהי שפל
 וישאו כל בנות השיר הם המלאכים המחלקים
 במשערתם על השיר מהם משוררים ביום ומהם
 משמרות

מדרש שיר השירים מהוזהר

פתח ואמר שיר השירים אשר לשלמה ואלה
 דרש די הכמתח. דלעילא שריא נגויה
 בשעתא דקב"ה הוי נבי לבלחא בארעא מה דלא
 אתגלי למלאכי עילאי ומחי איהו ריון דחמתח
 דשמה גליפא עילאה דשמה קדישין לא אחמסר
 לון ולאחמסרו לחכימין בארעא בהיהא שעתא
 משבחן ולאמרו ה' אלונינו מה אדיר שמך בכל
 הארץ אשר תנה הודך
 על השמים. מה אדיר (א"ב הוצא זה הפסוק
 שמך בכל הארץ אילין עם חדוש יפה בערשת
 ריון גליפין דשמהן תרומה)

קדישין דאתגליין בארעא ותושבחתא דהאי על השמים דכל אינון אוכלושיין
 אודן ומשבחן עובדא דא דאתגלי בארעא מה דלא
 אתגלי לון הא דריון(ס"א הא הכא ריון) דרתיכא
 קדישא עילא דארבע שמהן גליפין והא איהו רזא
 דריון רתיכא עילאה דשמהן. **ארני צבאות**
יהיה אחיה רזא דארבע שמהן גליפין דארבע
 זהריון. וכל זרעא וזהרש אתכליל חר בחסדיה
 ותיאובתא דהאי לאעלא בהאי ולאחכללא האי
 בהאי ואלין ארבע זהריון אתפרשן בשמהן ידיעין
 חר איקרי זוהר חשך ולא חשך באסתכלותא
 דליה חשך מיד אריס חשך מכתכלאן ביה יתיר
 נתיץ ולהטיל בהירו ושפירו עילאה ונהריון
 קמיט בגויה עד דבטט ביה נהורא אחרא דכרי
 בהאי נהורא ואנקיב

לה כדון אתמלייא מההוא זיהרא ונתיץ לכל יסטר (ס"א כמו שזה מנואר בסתרי סטרין)
 אחריות ההוי"ה לרש"י ועיין שם ותנין נפלאות
זהרא דא אתגליף בשנעין ותרין נתיכין
 דאינון שנעין ותרין שמהן גליפין דשנעין סנפ"ה
 ותרין סהדין כדון בהאי וזהר כליין (ס"א האי
 זוהר' כלילא בשתי שמהן) ומתעטרד בשמה דא
ארני כדון איהו שר דכל עלמין וכל מילין וכל
 משייין דעלאין ותמלין בלהו תושבחת' דהאי דקא
 משבחן ליה ולאמרו תושבחתא ומשבחיס לעילא.
 ודא זהרא כד אשתליס איהו **שיר** און שר רבון
 שלימו דאשתגליט מכלוא **שיר** המעלות רבון
 ממלא

למרות מאורדים בלילה גם מגבוה יראו כי
 בנות מעל בכו' סימור וסומר זה מזה ומקב' זה מזה
 צמיחה ונקודתה וצחרבן בית המקדש יאלה
 מאירה ודון חוק מאיר לפניו ובנות יירא מגבוה
 ומרובו.

אחתתים בדרך כתיב הנותן בים דרך
 זמנים עוים כתיבה ובאותו דרך
 איה יורד ונא העל מראשו של הקב"ה וכל שמה
 וכל טוב וכל רצון באותו הדרך היה נא וצחרבן
 בית המקדש תנירו על תנירו באותו הדרך נמלא
 וכ' לרובא ואימתני ותקישא ודינא בההוא דרך
 הוי וינאן השקר כד' א' וישקוד העל הרעה וכת'
 וקל שקד ינחם השקר אחר ועשרים יום מי'
 צתמו עד ט' נאב ומיום שהשקד נץ הפרח אין
 מוציא פרי עד כ"א יום.

יפתכל יחגב יותן הסכל על שכו של
 בית דוד ותשרי האביונה זו עבודת
 בית המקדש למטה וזוהרין בני גשא ולא יעבון
 מחי טעמא כי סולך האדם א' בית עולמו ומתלק
 הכבוד למעלה למעלה ואינון צווחין זלית מאן
וישגב זה בני דאיהו אסתלק לבית עולמו דתפק
 מיניה זעל דא אסתכח מאירה וביש ומות ו
ומאורעות רעות צעולס וספדין וכווחין בכל יומ'
 דכתיב כי עלה מות בהלגנו.

עד אשך לת' ירחק מכל הכסף חוט של הסד
 ומשך' תלמעלה למטה ותרוץ גולת הזהב
 דאיהי נחתא בההוא חוט נשבר החוט נפל הגולה
 ותשכר' כד' ל' המנוב' שהחורה נשתכמה בגלותא
 ואותו המשאב יועיא' (ו' יא' יפסיה) השר לא
 שאב ממעין התורה וצני ארס נכוכים נה' ומרוץ
 הגבל אל הבור ומלאך המשחית ניתן לו רשות
 לחבל בכל יום.

ישוב העפר אל הארץ כשהיה ויכלו כל
 הנשמות והיעולס יכלה והעפר שהכל
 מדיה ממנו ישוב כשתחילה ויהיה העולם חרב
 כשהיה והרות תשוב אל האלהים אשר נתנה
 ויחמש העולם כבתחילה ובאותו זמן כתיב ורבים
 ימימיני אדמת עפר יקראו אתא רבי עזריא ורבי
 מרימס ובסקודה בדישיה קרא עליה לכ כוון יקלה
 דעת ואלן חכמים תבין
 דעת ע"כ.

ממנה על כל חילוי ומשריין ודגין דלתתא .
זהרא טניינא הוא וזהר דכל גווינין דזהירין
סתומין עילאין לגביה והוא זהר נכיץ
לעוינין דלא יכלו לאסתכל ביה והאי איקרי זהר
חי (ס'א והאי זהר איקרי חי) וגבין דהיהו חי
נטייל כל זהירין עילאין סתומין וזריק זהירין
נטייין לתתא ועבדי פירין ואיבין לטייה דלא וזהר
חי איקרי חי העולמיים . ודא היהו כללא דעילא
ותתא ועל דהפיק זהירין נטייין ועבדי איבין
לטייה איקרי האי וזהר צבאות ודא היהו
תיאובתיה תדיר לשבת תדיר בהאי וזהר קדמאה
דאיקרי שיר וכד כליין כחוא בחנורא חוא בלא
פירודא מגו תיאובתא שלימא פדן איקרי כלא
שיר השירים ואפילו היהו נלמודוי דהיהו כללא
דכלא איקרי כללא דסגיאין כללא דכל זהירין
עילא ותתא כל קרינן ליה כללא דכולא . חייב
היהו עליה כתיב ועץ החיים בתוך הגן כל היים
גיה תליין מיניה פרתן חיון וזה רין לכל סטר
האי שיר דקאמרן איקרי באר ואיבין היים
עילאין עילאין כגויה וההוא זהרא דאיקרי חיים
נטייין ביה ועל דא כתיב נאר מים חיים וכתיב
נאר חפרו שרים על שמא דאיבין דרבין עילאין
זהירין עומירין דתכנסו בהאי זהרא . ואיבין לא
חפרוה אללא על ידא דדא .

דא אשר קאים הכא וזכא :
זהרא רביעאה היא היהו זהרא סתים דלא
אתחוי כלל דהא מהאי זהרא סתומין
כפקו שאר זהירין ואתפשטון אתכלילן חד בחנריה
האי זהרא לא אתגבלי כלל אבן קאים בסוכלתנו
דלכא דלכא ידע ואסתכל ביה אב'ג דלא אתחוי
כלל . ודא בגין דכל איבין זהירין נכקו מניה
תיאובתא דזהרא תתאה לשנרא שבחא לאסתלקא
בגו איבין זהירין לאתכללא בגויהו לאסתלקא
למחמי בהננא כועס עילאה ועל דא חמר דוד
מלכ' אחת שלתי מלח' ה' אותה אבקש שפתי בנית
ה' כל ימי היי לחוות כנעום ה' ולבקר בהיכל ורוא
דא לשלמה למלכא דשלמא כלא דיליין .
כתיב ראיתי והנה מנורת זהב כולה וגולה על
ראשה ושבעה נרותיה עליה שבע' ושבע'
מ' נקות לנרות אשר על ראשה וזכריה אתגבלי ליה
רוח דמנורות דכין חד מתסדרא וחד דנהרא .
וארא והנה מנורת דא מנרתא מתסדרא בשפתי
דגוויני גליפאן בשמא . אר'ג' בשמא דא מנרתא
לתתאי וון ומפרנס לון כדק' יאות . והב כלה רוא
דבי דיכא בשמא . אלהיים למיין כל עלמא דהא
דניכ' קאי ואתון ועל שמא דא אתגברי וכלא ברוא
דשמאלא . כולא כד אשתלים בסטרא דימיכא
דאתקיף בה ברוא דשמא יוד' דהא כדן היהו
כלא בחופה דעלמין כולהו ברחמי נחורא ברחמי
ברגור' חוא דהא כדן וגולה על ראשה כתי' גלס
דא היהו מקורא דנדיק
דאתעביר נהר פלגיו אי'ג לסון גילה דריש
דחדן עיר להים ועבדי לה לתוכת וגולה)
פירין ואיבין דאתקרי .

זהרא תלתאה האי היהו זהרא כללא תלת
זשירין רוא דתלת אתון בהאי זהרא
אזכא אתדבקו האי היהו רוא וטוב לית מאן
דיכיל לאתישבא כנטיכו דיליה על האי כתיב
והחיות רוא וטוב דא ריית אחסנת ירות דזהירין
טמירין דלא אתגבליין ברוא דשמא קדישא דתלת
אתון תליין בהו ירו' מאכאן את ה' רביעאה לקיט
ונקיט . והכי אתסדר כסידורא שלים דא זיהרא
איהורכו' ושוב גרו' דאת' ו' ואיהו קאי' באמנעית'
בין עילא ותתא את ה' מסטרא דא לעילא ואת ה'
מסטרא דא לתתא והחיות דאיבין באמנעית'
ו' ע' ר' רוא וטוב רוא לגבי ה' עילאה לאסתלקא
לגביה בתאובתא שלים . וטוב לגבי ה' תתא למהיב
לה כמה דלקיט מלעילא זהרא דא היהו כגלגולא
דעריה באורח סתים
דזהרא דיליה רוא אי'ג להיין כגלגולא
ושב תיאובתיה לאסתלק' דעיכא עיין כפרשת
לעילא ומיד אהדר ורוא .
וארא כוזהר

עלייהו

מדרש הנערם לשיר השירים

עליהו ואשלים תלמידי התכליל בחד דקיימת
 עליה ואיהו דגרא דכלהו כלין ביה ודא איהו
 נקודה יש עילאה דכולהו נפקו מיניה :

ח חרין דרגין חרין וכל חד חיקרי שבעה
 חד איהו עלמ' דחתי ואיהו שבעה חיקרי
 שבעה דכתיב ויבנהו שבע שנים . וחד איהו צדיק
 דחיקרי שבעה ואיהו שבע דכתיב כי שבע יפול
 צדיק וקם : ואלין חרין כחרין מונקות לגרו' חד
 מסטרא דא וחד מסט' דא ואע"ג דחרין כמניכא
 דחרין כרות ועם כל דא שבחא מאלין חרין
 דחרין שבעה ושבעה למוזקות דמוזקות לגבייהו
 דחרין לרות דקא כחרין על רישא - דהוה מנורה
 והוה מנורה קא מנהרד - מחילה דילהו. לסלקא
 לגביה עילא וכר סלקא סלקא מדרגא לדרגא
 ומכתרא לכתיבא לאתחדא . עד דאתחדא כולא
 לעילא ודא דא שיר השירים אשר לשלמה : (ע"כ
 דברי הש"ס מכאן ואילך דברי אליהו ז"ל) שיר
 השירים על פומא דחתייהו אחבור ברשי עילאה
 שיר השירים שברא דשבחין למלרא דשלמה דיליה
 בגין דאיהו חתר דבעי חדוה ולא אית תמן רובא
 ודינא דא עלמא דחתי כונא איהו חדוה ואיהו
 חדי לכלא ובגין כך משדר חדו וחדוה לכל דרגין
 כמנה דלצטרי לחסירו דחדוה לאתער' מהאי עלמא
 לעילא הכי חצטריק לאתער' חדוה וחדוה מעלמא
 דסיררא לגבי עלמא עילאה ובגין כך עלמין
 קיימיין דבומא חדא וחתערו לא סלקא אלס
 מחתא לעילא :

ז דחמן כל שבחין לחסדון (כ"א חצטריק)
 לסלקא לעילא וע"ד כתיב בנה בניתי
 בית זכול לך ואיהו היכלא דחית בה חדר' ודרגין
 דסלקן בשבחי דתושבתי' ובנו כלהו אית חד דרגא
 פנימאה מכלהו אחבריר דחיימו דהאי תושבתי'
 ברירו דנקודא תתאה וכד לחבריר מגו כולהו
 סלקא לעילא ברזא דשיר ואיקרי שיר השירים
 דסלקא מכל חרין שבחין ואתבריר מכלהו :

בתיב והבית בהבנתו
 חרין שלמה וגו' חר"ג עיין בזה זה
 והבית בהבנתו כד הוו דבר הפסוק בסוף פ' במ
 ונקודא כחרא מותחבראן

כדין חרין שלמה אשתלימת כמה דלצטריק ולא
 אשתלימת עד דהוה מסע דנסע לה קב'ה ואתקרי
 לה והקטי לה ואייתי לה לגבי דלס וכו' ונכנה
 ואשתלימת מכלל וכר אחתרו לא עס דא כל
 דחין אחריין וכל זינין בישין איתעברו מתמן ולא
 אפקריבו למקדשא הו' ומקכות והגרין כל כלי
 ברזל לא נשמע בבית בהבנתו דהא כללהו עללו בר
 נוקבא ותהומא רבה כיון דאתבני כי מקדשא
 לתתא ואתתקן היכלא על צווייה כדין חצטרי
 שיר השירים דלצטריק לאתחדא מקדשא במקדשא
 כד הוה משה במדרגא בגין חוניאון דישאל זובא
 דמשה הות מתחברל
 ביה בלחור' והוו דבר חר"ג קנת מנה בפרשת
 ונוקב' מתחבראן כחדא פקודי דף רמ"ב בלופ
 כדין והבית בהבנתו חר"ג קנת מנה בפרשת
 בהבנתו ועיר ועיר :

כד עברו ישראל ית ירדנא ומשה אחכניס קב'ה
 כהר'ה ואתקין לה במשכן שלמה עד דאשתלימת
 בני עלמין ואתחנתו למלך שלמה והוה עלמין
 חרין בלפין כדין חרין שלמה מסע בנהו ולא הוה
 באתר חד קביע חלא אתעקר ולא חיל וכו' ונכנה
 כדא יאות : וכל זינין בישין וכל רחין בישין
 כדין איתעברו מעלמא ולא שרטו כלל דהא הו' הו'
 ומקכות והגרין כל כלי ברזל לא נשמע בבית
 בהבנתו . כהר"ה שעתא כד איתעברו מעלמא
 ואשתלתא חת נבעלס חפין חפין כדין חצטרי
 שיר השירים ואל איהו שיר השירים אשר לשלמה
 כלל עד צווחא כלל אשר לשלמה חרין חפין אשר
 לשלמה דאתעקר ואשתיל באתר דשלמה כולא
 דיליה :

שיר חתרו סימן : (מ"כ כי השירים ג'
 חלף זה חתרה יו"ס הכו צפ' במלכים
 ד' ויהי סירו חמשה וחלף היינו חתרה כל אלו
 השירים אמר בתחלת מלכותו ולבט וקצתו חיבר
 שיר השירים שהוא הפנימי של כל השירים הנו'
 ועם זה השיר יעלו חתרו) : באתרו גליפתן
 דשמח קדישא זבו ורתית הכל עלמין וכל נוקדין
 דתהו' רבה עד דהאי פשיטו דרווחא אתער לגבי
 תרעא קדמאה דלצטרי (ס"א עאל לבני תרעא
 קדמאה דלצטרי מרח) הוה מוארי דעיינין
 בת"ק מפתחן דהיכלין והא איהו בגליפו דשמח
 קדישא דהר"ה חתון דטאסין ביה תשע שרי
 משרייין מלחם דגורא : והוה מוארי דעיינין
 לקטע בגלין דאחא שיפא דגורא ועלין בו ההוה
 היכלא דאתקרי (ע"א דאיקרי היכלא זכ"ל :

זהר לשיר השירים

כ"ט

משיכו דורע קודשא עלאה למיעבד פירין ואיבדן
בהאי עלמא וכד אסתליק בקלא דישאל אב"ב
ללא חנן ואפי' עס כל דא קב"ה אמלי לה ואשקי
לה משקיו דנחלא עמיקא ואשתלים מכל סטרוין
כדין בא יבא ברונה מגו דהוא שלימו וברכאן
וקדושין דאשתלימת בקדמיתא הלון ילך ובכה על
חזיהון דישאל כד תב בא יבא ברנה :

בשעתא דבנה שלמה צי מקדשא ואשתלים עלמא
תתאה כבוונא דעלמא דישאל
פולחן הוו זכאין ואשתלקו בכמה דרגין עילאין
כדין אשתלק כורסייהו דיקרא בחדוה בכמה חדוון
בכמה עילויין וכדין שיר השירים אשר לשלמה
סליקו בחדוה ונחיתו בחדוה עלמין בלהו-בחדוה
והיבירא-בחדוה שיר לקב"ה השירים לעילאין
וקתאין אשר לשלמה חסורא דעלמין בלהו בחדוה
למלכא דשאר בלא דליה : על פומא דלחיהו
אשתגור :

שיר

השירים כתיב ופתחה' לך את אוזני
הטוב וגו' בשעתא דברא קב"ה עלמא
ברא בקדמיתא סיתין עילאין דאינון מקוהי
לכתחא פון בשמים דברכאן וקדושין עילאין
דלעילא וידיון נטלו בקדמיתא ממקורא דחיי
מאתר עילאה דנפקו מתין דהא בקדמיתא עד
לא אשתגרי עלמא סליק ואחגיי חד רעות דאקרי
(ס"א דאיתקרי) מחשבה סתימא ושווי כולא : ב
בההיא מחשבה סתימא וכל מה דהיה ויהוי ומההוא
מחשבה סליק רעותא למברי עלמא ונפק כביעו
דקיק כליב סודימו דמחשבה ודא לא אשתמע לבר
ולא אחגליא ואית בה אסתכלות דחכמת לחבימי
לבא אשתמסר ולא אשתמסר בגין דלא אחגלייא
לבר : מההיא נפקי חמש מקורין חוד סתימא
דכניס בלא וחינון מקורין הוו כד אשתגרי עלמא
כר"א בראשית ברא אלהים בראשית בר"א שית
דא שית מקורא דכניס כל מקורין למיזן עלמון :
את השמים חנין אינון דמקורין עילאין דלעילא
(ס"א דעלייהו) למיזב לחאי שית : מיומא
דאשתגרי עלמא עד דא חביי ב' מקדשא הוו ס
סתימין זלא אשתפתחו כלל זא"ת : אבההס הוה
בעלמא אד כתיב ויהי דעב בחרץ : יחמק ויהי
רעב בחרץ מלכד הרעב וגו' ויעקב הא כתיב ויהי
רעב בכל הארצות : משה הא בכמה דוכתין כתיב
מי יאכלנו להמות ואחבל הקהל הזה ברעב צמא

חיי רבי שמעון אמר ליה אליהו רבי אימא
מיילך ואמא אכתרך דהא מיני ומינך
חסתיים מלתא ורשו אחיהיך לך מעתיקא דכלא
דיחגלו ריון חנין מתתא ומעילא את לקבלתחאי
ואמא לקבל עילאי ובחייך רבי רבו יתיר אית לך
דכל מיילך אכתוב לעילא קמי עתיק יומין ומילי
לא אכתוב לעילא חלא בהאי עלמא יכתובו מילי
עלייך מיילך יהון כתיבין לעילא ומילי כתיבין
למתא זכאין אחון דריקיא : בהאי עלמא זכאין
אחון בעלמא דחיי :

פתח רבי שמעון ואמר שיר השירים אשר
לשלמה כתיב הלון ילך ובכה נושא מנך
הורע וגו' בכמה זמני הקב"ה אוכח לון דישאל
לאהדרא לון בתיוגתא לגביה למסך באורח מישר
בגין לאשתלקא בגוייהו (כרעה דגרסי' ולמלקא'
לון לגביה) דהא כד ישראל זכאי וזלנין באורח
מישר כביכול סילוקא חיהו לקב"ה עמהון לכל
עמין דעלמא כד ישראל זכאין וזלנין באורח
מישר סליק לון קב"ה על כל בני עלמא וכולו
אזון ומשבחן ליה ולאו חינון בלחודיהו חלא אפי'
עילאין לעילא בלהו אזון ליה בגינייהו דישאל
ולא דא בלחודי חלא חיהו אשתלק ביקרי' בגינייהו
דישראל ממש ולא דא בלחודי חלא אפינו ישראל
ממש מסתלקי ביקריה דקודשא בריך הוא לעיל'
ותתא :

תא חיי בשעתא דישאל זכאין כורשא יקרא
דלעילא אסתליק לעילא לעילא בכמה
חדוון בכמה רחיוו ומתחברן עלמין בחדוה וכלהו
אשתברכ מעמיקא דנחלין ועלמין בלהו אשתקין
דאשתברכאן ואשתקדשן בכמה ברכאן בכמה קדושין
וקב"ה חיי עמהון בחדוה בשלימו : ובשעת דישאל
לאו חינון זכאין בלא חיהו בהפוכא ועס כל דא
דחיימו קב"ה לא אשתמע מנייהו וכורסייהו דיליה
יתבא עלייהו באמא על בנין ולא אשתמע
מלמתבב עלייהו רחיוו ובהאי קלא סלקא לעילא
בגין דרשותא דיליה מאן דאזליף סגיבורייהו על
בניו מאן לן ממשא דאשתלק בסליקו על דאזליף
זכו עלייהו דישאל ה"ד ומשה לא ידע כי קרן
עור פניו חיימתי אשתלק ביקרא דא כד חאבו
דישראל ואזליף עלייהו וכו' כבוונא דא כתיב הלך
ילך ובכה על חזיהו דישאל מאן נושא מנך
הורע דא רזא דכורסייהו דיקרא דחיהו כעיל

סם העם למים ולא היה מים לעדה . יהושע
 אצ"ב דעאלו לארעה כחביב וישנות המן ממחרת
 באכלס מעבור הארץ בימי שופטים כתיב ויהי
 בימי שמוט השופטים ויהי רעב בארץ דוד כתיב
 ויהי רעב בימי דוד מאז טעמא כל דא בגין דלנון
 שיתין לא אחפתחו ועלמא ארזן מתמנתיא דחיק
 בלא פתיחה כלל אלא כיוצ דויע מבו אילנ' ונחית
 לתתא או מבו אכנל' בשעתא דתתא שלמה מנכח
 ואחבני תי מרקס' והו עלמין כלה בשיקולא חרז
 עילא ותתא כדון ההוא שית דמוקבל וכניס לכל
 איוון שיתין עילאין אחפתח איתמי אחפתח
 בשעתא דלנינון שיתין עילאין אחפתחו כיון
 דאחפתח האי שית נפקו ברכאן לעלמא איתמי
 אחפתח כד אעריאו מניה חר עקימו דיתי'
 לרגליה : וכיון דהואז
 שית אחעב' אחעביד . אצ"ב עיין בתיקון כ"א
 שיר ואחפתח אורז' בדפוס עלה א'

ביומא וכלא איהו ברזא דרחימו עילאה למנהג
 כלל קר ביהודא חדא ורזא דיהודא הכא שיר דא
 איהו ישראל דממנא
 כסאדו דיהודא . אצ"ב בחיקוניו אמרינן
 השירים ה' אלהינו
 ה' וכולא . חד ביהודא
 חד ואוקימנא יהודא דא והכא ביהודא דעלמין
 כללו : אשר לשלמה דא . רזא דאחב דהא איהו
 דאצטריך שלמה מלכא לייחדא ברזא דרוח קודשא
 לאחפתחא כלל ביהודא חרז ברעווא לאחפתחא
 דא ברזא למיהי כלל חד דהא שלמה איהו מלכא
 דשלמא כולא דיליה . מאז כולא הכא וכי סביאין
 שלמין נינהו אלא חד שלמא איהו ותרין נינהו חד
 שלמא איהו דאיהו שלמא דביחא דבגין' השתמנא
 דכורא דכר וחד שלמא אחרא דאיהו שלמא דחרין
 סטרין דאחיד חד דעא באמצעיחא באינון חריין
 סטרין ועביר שלמא בריחיה איהו שלום אחר' אצ"ב
 שלום דכורא השתמודע דכר בגיניה איהו אצ"ב
 דאיקרי מלכא עילאה בגיניה מלך ההשגום שלן'
 וצ"ב כל תושבתתא דשיר השירים למלכא דשלמא
 כלל דיליה ויהודא דא . מתוידמ כולא באחד דא
 איהו בגין דאיהו נטול כל תיאובתא דכל שיפיין
 וכל ענובין וכל כטופין עלאין וכניס בלא לגייה
 וע"ד איקרי איהו אחד שלמה מלכא . ברזא דרוח
 קודשא כד שרא עלי' ההוא רוח קודש בעא לחברת
 כלל ברעווא שלים כדקא יאות ולייחדא כולא
 בחיבו ברעווא למויהי חד עילא ותתא ועל רזא
 דא אחר קרא יהיה ה' אחד ושמו אחד :

הטוב במילא דמאן את
 השמים איוון שאר שיתין והיינו השירים דכלהו
 אחפתחו ואחפתחו למיהב מוונא לכל עלמין כדון
 כחביב וישע ישראל לנטח איס חתא גפנו ותחת
 תאנתו וכתיב אוכלים ושותים ושמים דהא שית
 ושיחין אחפתחו וכל עידונין עילאין הוו נחתין
 לעלמין כלה וכולהו הוו חדאן לסלקא לבני עלמ'
 עילאה למלקט גרבאן ועדוכין לעלמין כדון חביבו
 אחער מנייהו לבני מלכא עילאה למויהי כלל חד
 בלא פירושא . כדון שבחא דשלקא על כל שחין
 למלכ' א דשלמא כלל : יליה למויהי פולא תודה עיל'
 ותתא . כתיב שיר לך דומיה תהלה ובו' דהא מלכא
 הוה ידע ברזא קודשא דאזמין שיר דא לחבליה
 בעלמא ואמר שיר דאזמין לאחבלי לך דומיה
 איהו בחשאי דלית רשו לאחבליה תשבתתא דא לא
 ת שבתתא וזהלה דא אלהים כיוון כד אחבני בי
 מקדשא דאיהו לקבל מקדש' עילאה כדון לך ישלם
 כדר (ע"כ דברי חליהו ז"ל :)

ישקני' מנשיקות ביהו ובו' כחביב וארא החיות
 והנה אופין א' בארץ אצל החיו לארבע
 פניו האי ירא בקיטורא דר אלעור אומר וארז'
 החיות רוא דישאל סנא (ס"א לא יש סנא)
 קטטירא (ס"א קטטירא) (ס"א קטירא) בגליפור
 בימינא וכשמאלא חלת דסימין מן קדורין (ס"א
 לא יש מ') דא עס דא דרום מורח ואפין .
 ידו אפיין סתימין לא שליט עינא לעחמי והכא
 אמר וארא לא הוה מסתכל מנו כהור' דלא נהרא
 כמאן דממי בעששיתא גו עיינין סתימין כד
 מנצנצו בו ההוא עששיתא להיט ליהונו לבו' שיקא
 ולא קאים בקיומא מתגלגלין נצנצין לפי' הקדו
 שעתא ועאל נצנצו דא בלא . חד סליק ונחית
 ואחתקף כסטר דהס ברזא דא יו"ד אחתקף
 ועא

פתח

השירה ה' וזאת החם חושבתתא נטובתא הכא
 תושבתתא דסליה לעלמ' דכורא איהו הכא איהו
 רזא דגיפא וריחא מספראן כחדא גוכא בגופא
 ורומא ברומא : שיר השירים אחרבקותא דגוכא
 בגופא יסקני מנשיקות ביהו אחרבקותא דרומא

ועאל בסטרה דפח ומתגלב בקוטרוי ועאל
 וסליק ברזא דתט' ואזגניו ה"ד וירא אליהם
 את האור כי טוב דנציץ ולהיט בגלופין בזה ג'
 וגניו ליה רזא דת דת סתימא בסתימו נפיק
 מיניה כל נציצו וזהה דנהיר ונציץ זכאה איהו
 מאן דמי לה בחלמיה דא' אבסמרה דמינ' נציץ
 נציץ פשיט וכניש וחד סליק וכמית וחתתקף
 בסטר מורח ברזא דתט' ואת י"ד אהפשיט
 מתרין סטרין ומתגלבא בארבע תרין לעילא
 כירוחא דאבא ואימא ואית תרין מתרין סטרין
 מסטר דרום ופסון מתישב' ככולהו ואיהו רתיכא
 עילאה בארבע סטרין . אופן אחד בארץ אל
 המיות דא איהו רתיכא תתאה כליגא בד' סטרין
 רתיכא עילאה דאיהו רזא דארבע סטרין פשיט
 נהירו מתלת סטרין דילי' דאתחברו ביה ירות'
 דאבא ואימא ההו תרין ומתחברן לתר ותרין
 מתרין סטרין : פשיט נהירו ודמורח האי רתיכא
 תתאה גליפ' חד בגבי ההוא נהירו ומקבלא ליה
 ואתנהיר מיניה וכד אתנהיר ההוא . פן מההוא
 נהירו כדן האא פן איקרי

ארני ואיהו שליט ורנן בשלטנו דנהירו רב
 והאא פן כיון דמקבל ההוא נהירו
 אתעביד ליה כהיכליה היכלא וגניו ליה כגויה
 וכגויה אתעביד ארז רבן ושלט . פשיט נהירו
 דרום האי רתיכא תתאה גלי פן חד לבני דההוא
 נהירו ומקבלא ליה ואתנהיר מיניה וכד אתנהיר
 ההוא פן מההוא נהירו כדן ההוא פן איקרי .
אל ואיהו שליט לאיטבא לעלמ' ברחמי ולמישב
 מוונח לכולא חד וחד כדקא יאות . פשיט
 נהירו דפסון האי רתיכא תתאה גלי פן חד לבני
 דהו' נהירו ומקבל ליה ואתנהיר מיניה וכד ההוא
 פן אתנהיר מיניה כדן ההוא פן איקרי
אלדד ואיהו שליט רבן למידן עלמא בדיכ'
 ולמישב דינא לכל מאן דאיצטרך
 ולא תנהבא כולא בדינא עד הכא אנפין עילאין
 ואנפין תתאין ברזא דתלת בתלת מתחבראן ו

ואתכלינו אלני באלני פן חד דאשתאר מרתיכא
 תתאה כולא שאלין עליה אופן אן איהו פן חד
 דאשתאר הדר ואמ' באלן אתר הוא בארץ בגין דלא
 ישארין תתאין בלא אבסמורא אפילו רגבא
 חדא ההוא פן ביה אתכליעו בולא תלת אחרנין
 סאי' פן נטייל מכולהו ואתכלינו ככולהו ואיהו

בתיב והאדם ידע את מה אשתו ותהר ותלד
 את קין ובו' והאדם דא אדם קדמאה
 סתירא (כ"א טפסירא ס"א טפסירא דגליפי)
 בגליפוי דקין עילאין ידע מה דלא אשתמודע
 בה מקדמת דנא ידע לאהוי אנפין באנפין כד
 אשתכלן אנפין באנפין לשימוש' כדון כתיב ידע
 ידע לאשקה לה למיזרע בה זרעא למעבד תולדין
 האי טבב באתערו דאבסמורא' לתתא מראתא נחש
 על חוה אטייל בה וזהמא וקין נפש מההוא וזהמא
 נפקו'ת ארץ נפק מתמין והא כתיב והאדם ידע
 את חוה אשתו ותהר ותלד את קין דמא' דמאדם
 הוה ולא מסטר' אחרא ואת אמרת דאטייל נחש בה
 וזהמא וכפ' מיניה קין לא דלוי ההוא נחש אטייל
 בה וזהמא ומההוא וזהמא אישאיב בה ההוא רוח
 בישא וההוא הוה מכשכשא במעהא ולא הוה ליה
 גופא לאתכללא ביה ולמיפק לעלמא וכיון
 דאת אדם באתערו
 דהו' וזהמ' ואתחבר
 באתתיה הו' רוחא
 ביש' דהוה במעהא
 עבד ליה גופא
 ואתכללא בגוי וכפ'ק
 לעלמ' ביוקב' מעיל'
 ותתא' כ"א סניו דאמי
 לעילא' וחוה אשת'

בהאי ואמרת קייתי איש אתה' עס' ה' וננ' כ' כל
 עובדוי דקין הו' נההוא סטרה אחרא בישא וכד
 אייתי קורב'ה' מהאא סטרה בישא אייתי ליה
 ה"ד ויהי מקץ ימים ולא כתיב ויהי מקץ ימין .
ותוסף ללדת את אחיו את הבל דודאי ההוא
 רוחא בישא אתתקף ואתגבר בעובדא

וזר לשיר השירים

הוא שלמין לעילא וחתון דתיקון הוא שלימין לתתא
כשעתא דכרובים הוא פרסי גדיפיהו מתת לעילא
ולתון פרחין מתתא לעילא וחתון מועיל לתתא
ועלילין חילין כחילין וחתכלילו חילין באילין
כנשיקין דרחימו כיון דחתון מתחרין כל דרגין
חתלין ודרגין עילאין ועלמין כולה מתחרין
כחולא וכסקי חילין באילין כנשיקין דרחימו עד דהו
כולהו חד וקב"ה חד בלא פירודא כלל : כל נשיקין
דרחימו לאו חילין לא למהוי כלללא חדא לאתכליל
דא בלא בלא פירודא ובכ"כ נשיקין חילין ככולא
חילין למהוי כולהו חד בכללא חדא חתון באחון
עלמין בעלמין דרגין דרגין חתון בעלמין
למהוי כולהו חד

פיהו אחאי פיהו פיו מרעוי ליה חלל לאכללא
תרוויהו כחולא פיהו לאתחול' דהא חיהי
זמינת לגביה כאתתא דתיקנת פומה לקבל נשיקין
מעעלה בנין כך אחאי זמינו רפ מא פיהו . הכא
אית לאסתכללא ח'ת כנשיקין חתון לעילא לעילא
באין סוף בנין דאמר באורח סתיס יסקני פיהו
ולכתר חסדר באתגליח דודיק לאו הכי דהא
נשיקין לא תליין תמן לעילא חלל אתתא כעעלה
חלל עד לא אתקריבו דא בלא חמר באורח סתיס
כיון דאתקריבו ואתנשיקו כנשיקו דרחימו דא
בדא חיהי חמרה באתגליח דודיק ולא כתיב דודין
דהא כלילן כחולא דרחימו בחבורא חולא בלא
פירודא כלל . כי טובים דודיק מיין טוב לאו
חיהו חלל מסטר דחור קדמאה דכתיב וירא יהוה
את החור כי טוב וסשתא דת בשלימו דאתכליל
ימינא בשמאלא טובים דודיק מיין דא יינא
דאורייתא דחיהו חורה טובים מסטר דשמאלא -
דחרי רבי שמעון וחמר ודאי דא חיהו חורה
דזכינא בכל בני מלין עילאין חמר חרי
חיהו רבי אסתח כומך דמילך כתיבין לעילא
ומילי כתיבין לתתא זכאין חתון כנשיקין קמי
עתיק יומין בהאי עלמא ובעלמא דאתי
פחה ר' שמעון וחמר יעקני מנשיקות פיהו
כי טובים דודיק מיין אורייתא דבעל
פה היא חמרת לגבי אוריית' דכתב דחיהי חולת
בתר חילון נשיקין דחורה דכתב בתר מתיקין
דילה לאתחברא דא עס דא באיון נשיקין וכד
(כ"א וכדן) חיהו כפלוגרא בעולמתה נ'אתתק'
כהרה למהוי כולהו קשיטין לגבי חורה שכתב וכד
אתחברת

דקין ואתגר חילא ותוקפא דבבל ולא הוא לגביה
כלום : עד הכא הוה בסטרא דוהמא כולהו כיון
דאתא לבתר ואחילירי את אתבסם עלמא כנשיקין
וחסירי דהו לבתר בעלמא : ש"ת דא חיהו סיומא
דאלפא ביתא ואע"ג דאתבסם לא אעניו עקימא
בישא מעלמא חלל אתכפיה מקמי סטרא ד
דמהימנות' . סיומא דחתון דהא עד הכא אתברי
עלמא בחתון דאורייתא ולא אשתלמו חתון עד
דאתלירי את אשתלמו כל עובדין לעילא ותתא
דחתון כדון אתבסם עלמא דאשתלם תיקוטי .
מכאן ולהלאה שארי עלמא לאתחברא כפוס משר
אורחיי-סירית דיקא שארי מאיון חתון דאשתבא
בקדמיתא אדם שארי

באל"ף וסייס צמ"ס ח"ג עיין מזה בפרשת
ולכתר דסייס אלפא חרומה בעובדא דרביא :
ביתא בשת אתהדרו
חתון חוב"ש אל"ף במלקדמין כ' דחיהו בתר מ'
דאשתביק מאל"ש שירותא דחתון דש"ת כעיל
חתון מהאי ומהאי : ו דיוקא דאדם לאתחולאה
דהא משת אחיסכו דרין בעלמא באורח משר
כדקא יאות וברוא דחתון אתבני כולהו ואלו
תלתין חרין אלפא ביתא עד דקיימו ישראל על
טורא דסיני כיון דקיימו ישראל על טורא דסיני
אתכנישו חתון ואסתמו בהפוכא דאלפא ביתא
ונשקאת אורייתא כלילא בתלתין חרין שילין
דרוא דחכתא עילאה ואתרשימת אלפא ביתא
בתיסר תמוזין תריסר שבטין בר תרין ואתסתקו
מחורן ואיון ח"ט דלא

חתון בהו כלל עד ח"ג עיין בפרש' פקודי
דעילא לארע' כשירות' דף ר"ל ובפרשת בלק
והוה בינייהו בחוב' דף קפ"ג :
דעכך וכדן אתהדרו
חיון תרין חתון דהו מהתלקי מנייהו ואיון
מכריזי וחמרי חולא ישראל וחילין חתון לא
אסתלקו מנייהו ואע"ג דהו בארעא קדישא ככל
דיא ודרא ועד דהא שלמה וכהו בי מקראש
ואתייסבו עלמין עילא ותת' כדיוקנא חולא כדון
אחייסד חתון כולהו ואיון חרין חתון דהו
רשימין בינייהו לגבי אתהפיכו לטב אתהדרו טח
דכתיב ויש יהודה וישראל לבטח כולהו חתון הו
שלמין בינייהו בלא קטובא כלל וחתון דאלפא
ביתא כולהו הו שלימין עיל' ותתא חתון עילאין

לאחצרת ואחכלילת בתורה שכתם נחודו' בחנור'
 חוד' דנשיק רח' בזה ברחישו' אתקפת ביה' וחמר'
 ליה בחנינו כמה קירין חנינותיך ממחר' דילך
 דאתקיף בי רחמו' דילך עד רדיו' לי חמר דרחמו
 לאתקפ' כך קישוט' דאתקטט אורייתא' דעלפה
 בעלימתה' לאחצרת' באורייתא' דכתב'
משנה איהו שדותא' דרישא' ברוח' דתיקנא'
 דאתחיו' לך' .

בריתא איהו ברוח' דתיקנא' ירכין ורגלין' .
 גופא' בתיקנא' דאתחיו' לה' אתאן'
 עולימתה' מקרבין' לה' לתקנא' דח' אמ' מותר' ודח'
 אמר' אסור' דדח' איהו' קישוטא' דכלה' כד' מקשטי'
 לה' דח' אמ' כד' מקשטי' הכי' אולא' קישוטא' דח' ודח'
 אמר' לאו' הכי' דח' אמר' קישוטא' דרישא' הכי'
 אסיר' ומהר' דח' אמר' כיפה' דרישא' מותר'
 בסטרא' דח' ואסור' ומהר' דח' אמר' כיפה' דח' אמר'
 קישוטא' דדהבא' דח' לבגשא' דח' איהו' פסול' למהוי'
 קישוטא' דח' לבגין' דח' ודח' אמר' כשר' ויאות' הוה'
 לאתנאה' דח' ברוח' וכל' דח' איהו' תיקנא' וקישוטא'
 דכלה' עפ' כל' דח' בעוד' דאינון' מקטטן' ורמיא'
 קטרוגא' בקישוטא' סיה' אורייתא' מילא' וכו' ובון'
 ותיקון' ברו' ויתבא' ביקר' צנייהו' ואתחצבת' בנפשה'
 יתיר' מכמה' דהות' מאה' ומנין' כיון' דאתקטט'
 ברו' כוליהו' אחדין' לה' בקישוטא' ובתיקוני' שפירתא'
 ועאלין' לה' לבגין' מלכא' אוריית' דכתב' כד' יתבא'
 מטרוניתא' במלכא' בתיקון' שפירא' ומלכא' חזי' לה'
 מתקטטא' בשפירו' הה' איהו' קישוטא' מכרו' וחמר'
 למלכא' לכשא' לה' דח' איהו' דבקותא' דרחמו'
 לאתכללא' דח' ברוח' . מואן' גרים' באינון' נשיקין'
 ובהוהו' רחמו' אינון' עולימתאן' דקישטו' לה' כד'
 בעיא' לאוטנא' לעולימתה' היא' ומלכא' למיהב' לון'
 נבזון' לכוליהו' יהיב' כחיה' לכוליהו' דהו' מקטטרי'
 דח' ברוח' על' קישוטא' יהבי' מלכא' ומטרוניתא'
 נבזון' מתכן' (ס'א' ומתכן') ברעו' נבזין' בו' למיחסן'
 לון' ירותא' באלף' עלמין' דכספיין' לעלמא' דחתי'
 וכ' ש' אינון' דיעבי' ברזין' רחמתי' לקטטא' קישוטא'
 דלית' שיעורא' לאחצרת' ירותא' דהוה' בעלמ' דחתי'
 עליהו' כתיב' להנחיל' איהבי' י' ס' וגו' .

חיו העולמים מנשיקות לבגין חסדי דוד פיהו לבגין
 ישראל סבא . כי טובים לבגין אור קדמא דודיק
 לבגין ימחך ידיר מכתן מיון לבגין יתן עילאח
 דמנטר' תדיר שבע העברו הראיות לתת לה מנית
 המל' אינון מייכ' א' גברי' א' רב' א' א' ר' א' נדיקא' א'
 יופי' א' רוי' א' וכמה אלף וריבוא משריון עניוון
 כד' א' ועלמות אינן מספר תלת קראי אינון הכא
 דכולה ברושנא על רזין דהוהן חד שיר השירים
 דאיהו רוח דרתיכא כמה

דחתמ' תרין יסקי דאיהו אי'ג עיון בתרוונה
 רוח דו' תיבין' בשבע דרגין' בווהר' שסס טע'א'
 כמה דחתמ' לריח' סמניך' מדוע' זה הפ' הא' בר'
 טובים דאיהו רוח דעשר' תיבות' :

תיבין' עשר' אמירין' דח' איהו (ס'א' ודח' איהו רוח)
 דתושבתה' דח' לכללא' (כ'א' דכללא') חדא' קדמא'
 ועל' רח' דח' תושבתה' דשבת' מתייבא' (פי' אינון'
 אל' אדון') בר' תריסר' בתראי' (פי' אינון' שבת' יתנו'
 לו' וגו' כדאית' בזה' פ' תרומה') דאינון' בתושבתה'
 אחרא' הכא' בשיר' השירי' בקרא' כד' וברכס' וגו'
 ז' נשיקין' אינון' בשבע' דרגין' דחתי' קרא' דנשיקין'
 (כ'ל' שהוא' כפל' לשון' ובש'א' אינון') נשיקין' אינון' בו'
 דרגין' דחתי' קרא' דנשיקין' שבע' אינון' מכל' דרגא'
 חזי' נשיק' וכן' נשיקין' ריעקב' בו' תיבין' כליל' נשיקין'
 דכתי' וישק' יעקב' לרחל' וישא' את' קולו' ויבר' בביה'
 דחזוה' דרחמו' לקבל' תיב' זיין' ואיהו' (כ'א' דאיהו')
 רחמו' דחזו' לאתחיו' דנשיקין' ברו' רשב' אינון' כמה'
 דאיהו' בת' שבע' הכי' כל' מילי' בשבע' ועד' שבע'
 שמחות' את' סניך' וגו' אל' תקרי' שבע' אולא' שבע'
 שבע' שמחות' בכל' נשיקין' דרחמו' לית' נשיקין'
 כאינון' דחתערת' הכא' כ'י' יסקי' מנשיקות' פיהו'
 א'ג' דאינון' ז' נשיקין' כמה' דחתמ' תלת' נשיקין'
 דתמוזון' הכא' והני' תלת' נשיקי' דתמוזון' בקרא'
 יסקי' חזי' מנשיקות' דאינון' תרין' הוה' תלת' והשתא'
 איהו' תבעת' מאינון' נשיקות' ומה' דאמרת' מנשיקין'
 דאשמע' חזי' נשיקא' דכתיב' מנשיקות' ואלא' כתיב'
 נשיקות' דהא' נשיקות' דאינון' תרין' מאינון' נשיקות'
 לאו' איהו' אלא' חדא' ודח' אצטריך' מאן' דשאל' לא'
 אצטריך' לשאלא' סגי' אלא' ועיר' דהא' כיון' דשאר'
 יטול' מאן' דיתול' קב'ה' שאלין' ליה' ועיר' והוא' יהיב'
 סגי' אברהם' שאל' ועיר' וקב'ה' יהיב' ליה' סגי' הא'
 שאל' ברוח' חדא' מה' כתיב' והרבה' ארצה' את' זרעך'
 כטובי' תשעים' וכחל' אשר' על' שפת' הים' וגומר'
 בגין'

ישקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיק מייין .
 חזי הכא שבעה תיבין לקביל ז' דרגין
 דעלה ולקבלייהו ז' הנערו הראיות לתת לה דקח
 מקשטי לה לאעלא לה לבגין מלכא . יסקמי לבגין

בנין דכך אורחוי דקב"ה ועל דה אחרת מכניקת
 גלא נשיקת : יסקני דביקו דרמינו רוח כרוח
 דהא ל' רוחין מתחרין ואחשבינו כחדא דא יסב
 רוחא לחבריה ונטיל ההוא רוח דחבריה דאחדיק
 ביה משכח רוחא דיליה ורוחא דחבריה הא חרין
 אלא הכי חברי משכחי ד' רוחין דמתחרין כחדא
 באינון דקאן : מכניקת פיהו מאינון נשיקין
 עילאין ויסקין הוה טיב מקומת דגל דהא רמינו
 דהוה גלא אויה חלא מגו נשיקין דרוחא עילאה
 בתחלה : פיהו ולא כחי פיו מאי פיהו לא זמנא
 דעלמא דהתי מלך דשלמא דכלא דיגיה דהא אויה
 חוססתה דאזוסף על דא בגין דכל רחימי דעלמ'
 נתחלה לאו אויה חלא לאתחברא בעלמא עילאה
 עלמא דחתי ועל דא כל תושבחן דאחער עלמא
 תחלה לגבי עלמא עילאה : כי טובים דליקו
 ונלינו דבוטינון עילאין וכל שרבינ מתחנקן
 ודנקין ונפדין כדקא יאות דהא אויה דודיך אינון
 צוטינין קדישין רחימין עילאין כלהנהדין ונלנין
 בנהירו בננינו כדקא יאות מיון מחוה דחמרא
 טבא עילאה דנהיר אנפין ויהיב חוהו ללפא וכל
 עמיא בחולקיהון חרין כהוה חוהו :

חא

חוי ישראל נטילין חולקיהון וחרין כהוה
 חוהו נחמר טב דנהיר וחיך וחיך וסבך
 קיימא על דורדייה : שאר עמיא כללו לא נטילין
 חלא מגו אינון שמרים דתחות חמרא ועד זמין
 קב"ה לפני עבד גון משחה שמרי דהא חטין שמרים
 דורדיין כולה חולקא דשאר עמיא ועד ישראל
 חוהו דיגהון כהוה יין דמנטרא ונפקא מעלמא
 דחתי ומנטרא פענבין :

חג

חגון דחמרא פענבין : חגון דחמרא פענבין
 בחלמא ד' חורורין אר"ב בפרשת תרומה
 אינון סימן טב ליה ואי הוה ב"ב זס הענין
 אוכמי בעון רחמי דהא
 ודאי בדנא קיימא מ"ט בגין דאינון ענבין חורין
 אינון ענבי דנטרי ההוא חמרא עילא ואינון גוין
 חורין רחמי ואלעון
 ענבין סומקין איבין אר"ב אוכמי כ"ל וכן בג'
 סטר דינא גוין סומק וכן כלמה מקימת וכן
 חכלך כדאי אויה בתהלת הענין פה
 לעלמ' דחתי מ"ט בגין

חורא סימן טב ליה וחוה : סומקא אויה דינא
 דשריא עליה דעקב כד קריב לגבי יצחק אברהם
 יבג ליה מההוא חמרא טבא דמנטר מעלמ' דחתי
 דהוה ורמינו לאו אויה אלא כד אחער מגו חמרא
 טבא ועל דא יצחק דהוה מנטרא דינא קדיש
 אנטריך למחמי ליה כהוה חמרא טבא דחתי
 מרחיק הד'
 ויבג ל' יין אר"ב מפני שיש למלח לו חרי
 מרחיק מדוכ טעמי למטה ועיקר הענין הוה
 עילאה מטיך עיין חותו דבר בלך בינוקא דרב
 עליה מההוא חמנוטא כי שס ביאור זה
 חוהו למחרי

ליה כדון לחכסס רוגוז ודינא חקיפא אשכלל
 ברחמי למחוי כלל כדקא יאות ובג"כ אינון חודים
 (ס"א לא יש חודים) רחימין עילאין בוטינון
 קדישין לא נהירין חלא מגו ההוא יין ומאן אויה
 דא שמא גליפא
 מפרש דשבעים אר"ב ועיין בפרש' תרומה שם
 אחרון דאינון שם מוה
 בוטינון קדישין : שמא גליפא קדישא דשבעין
 שמאן דא אויה ברוח

דאינון ענבין דנטרין אר"ב לקמן בפסוקי נוכייה
 יין : ענבין כולל דודיך מיון ל' שוה הענין
 דאינון שבעין ובג"כ שם באורך
 חוהו ורעו באינון נשיקין לאתערלא רחימו מיון
 עילאה אויה ועל דא בוטינון נהירין ונלנין מההוא
 יין דתיב כי טובים דודיך מיון :

לריח

שמניך טובים רכי שמעון חמר הארץ
 קרא אשכלל ביה ואיהו סמים ברוח
 עילאס ריח אית יריח ואית ריח וכמה דימין אינון
 אית ריח דסליק מתחת לעילא כגון ריח דקרבנא
 דהאי חיהו ריחא דסליק וקרא קשרין דא בנו דא
 ומתלשל דא באר עד דאחעביד כלל קשרא חדא
 ונהירו חר' אית ריח אחרא ודא אויה מלכא
 משיחא דאיקרי ריח דכת"ב והריחו ביראת ה' ודא
 איקרי ריח ומתקשרא ברוח דריח קורבנא ורוח
 דא אשה ריח נחמא לה' אשה

לבר קישורא ומונא ונהירו
 דחילי משריי דאש' בטרונו'
 קמיטין קמיטין ריח לגו
 מניח ודא אויה דאחקאר
 לגו ונהי' ברוח דברי' קדיש'
 ודא אחקרי מלכא משיחא
 אר"ב עיין מלת אשה
 בפרשת נח בפסוק
 וירח ה' וכן בפרשת
 פנחס דף רנח ובפ'
 נך מזהר הנגלה
 דאויה :

דליתו ריח מאינון בוסמינן בוסמינן עילאין דכתי'
 כריח בשמים : ניחח נהירו לכל גווינן עילאין
 תפלתו ויפאל וספירו דכלל ודא חיהו ניחח
 דריחא עילאה דשריח עליה ופנהיר לגביה .
 לה' מלכא דכונא וכולא חתקשר דא ברא ופנהיר
 דא ברא למתיי חד נהירו' דכולא ברזא דקרנא
 חתמר חא אשה דחיהו לבר בקמיטון דא חיהו
 אשה דמהחא אשא מתקמטון כמה חילין וכמה
 מסריין חלין בלחין מלהטון בכמה זיינין לכמה
 סריין ורולוהו ברזא דקודנלא חתקניטו וחסבני
 ועאלו בההוא אשא בגין דכלהו מארי תריסין
 מארי דדינין וכד תבין כמה דתב רובא דנפיק
 מנהירין כד הוי ניחח בדוכתיה : כמה דלין חילין
 ומסריין מלהטון קמטיין באתרייהו הכי נמי חילין
 ומסריין עילאין קדישין מארי דניחח ורעו
 נהירין ותבין נהירו לאתקשרא גו האי דה וכלהו
 חלין בלחין ודא ברא בצנורא חדא חקרי אשה
 רזא דניחחא ועונא ונאירו דכל סטריין : ריח
 נקודה ולגו רזא דנרית קדישא אמאי חקרי ריח
 בגין דחיהו ריחא דבוסמינן עילאין טמריין דלא
 אתבליין וכד סריין פה ארית לון כהאי מאן דארית
 ודאי ריח כהמס חיהו ריח כפיק מהרס ודא נקוד'
 חקרי ריח דנפיק מהרס . ניחוח אחר דנחת
 רוח עילאה ושרחת עליה למתיי חתכא עילאה
 ברזא דע"ב שמהן
 ורתיכא עילא' כלל אי"ג נחח בלא י'כך עולה:
 קיש רח חדא : לה'
 למהוי כלל נהירו חדא וע"ד חית ריח וחית ריח
 וככל אחר ריח מפליקו דקאים על דרבא אחרא
 תחאה מיניה והאי חיהו ריח מההוא עילאה .
 לריח דא חיהו נקודה עילאה דקיימא בסתימו
 מגו ההוא דסתים ככל סתימו דכל סתימין דלא
 אחידע כלל והאי נקוד' חיהו ריח מההוא סתימין
 דכילא ובגין האי ריח כל אינון סתימין ובוסמיין
 כוליהו נהירין וחקרון טובים בגין דחאי קייס
 לון למהוי כונהו חד קישורא נהיר כחדא וחי לאו
 לא חא קרון טובים חד קישורא נהיר כחדא וחי לאו
 בסתימו לגו נחלא עמיק ואמלי ליה כדקא יאות
 כולהו דרגין חקרון טובים (ס"א) חיהו טובים
 נהירין : רב המנוחא כנא הכי אמר לין אינון
 ימים טובים דחיקרון טובים ואינון חפלין דרישא
 ואינון חפלין דקודשא ברין הוא מנח לון ועל דא

חקרון טובים בגין דאינון נהירין דרישא דקודשא
 עילאה וככל אחר ימים טובי' אינון חפלין דרישא
 דקב"ה נחח לון . חולו של מועד דלא אוקרי' י"ט
 חלין חפלין דדרועא דחא לית גה לסיחא דמברמה
 כלום חלא מנהירו ד"ט . חפלין דדרועא דחאי
 חפלה של יד לא נהירא חלא מגו נהירו חפלין של
 ראש חפלה דרישא ימים טובי' חפלה דדרוע' חולו
 של מועד דספיר קחמר והכי הוא וע"ד חולו של
 מועד חיהו לענין עבדותא חיון עבדותא כגומא
 ד"ט ואקטריך חדוח כגומא דיליה ורג"ב בלחין
 יומין דחינון חפלין דמארי עלמא אסיר לאחמא
 שאר חפלין דחא חלין יומין דחינון חפלין עילאין
 סריין על רישיהון דשרחל(ס"א קדישין)
 רבי אלעזר שאיל לר' שמעון אבוי אמר ליה
 חיתא חפלין דרישא דסריין על רישיהון
 דעמא קדישא גי'ט חפלין של יד דחיהו חולו של
 מועד חיק' חן אחרין לה אמר לה בגין דאין
 אחרין לה ופיה יר
 כהה אסיר למעבד אי"ג פ"ז האמר פירש
 עבדותא כסטר' הר"מ גבלי בס' חולע' יעקב
 דילה ואקטריך
 למעבד חדוה כסטר' חפלין דרישא ועמא קדיש'
 אחרין חפלין וסריין עליהו גי'ט וחולו של מועד
 ואסיר לאעבדא חפלין דמארי עלמא חבל
 רישיהון ולאחמא חפלין אחרין דחינון דוגמא
 דיוקנא לתחא למלכא דנעבי לנטרא ליה לעבדיה
 אמר ליה עבד כדיוקנא דחותמא דילי כל זמנא
 דההוא דיוקנא יתחדי עמך כלל יועון וידחלון
 מנך לבתר מגו רחימו עילאה דקא רחיס ליה מלכא
 יתב בידיה חותמא דגוספנקא עילאה דילי' כיון
 דאחר חותמא עילאה דמלכא בידיה שביק מניה
 ההוא דיוקנא דחיהו עבד אי' ההוא דמרי דמי
 חותמא עילאה דמלכא בגין ההוא חותמא דחיהו
 עבד ודאי בר קטולא חיהו ההוא עבדא בגין
 דעבד קנא ברותמא דמלכא ולא חייב ליקריה
 ובגין כך אסיר לעמא קדישא לחיח חותמא
 דמלכא עילאה דמרי עלן בגין דיוקנא דא דחינון
 עבדים חאי כמועד וחולו של מועד וכ"כ בשנת
 דכלא טרא עלן שנת רמעלי שנתא חפלה של יד
 שנת דיומא חפלין דרישא והכי קא מסרר קב"ה
 לעמא קדישא רחימא דיליה . במיל אינון חפלין
 דעבדו דיוקנא דחותמא דמלכא למהוי כסריין
 בכל

כל סטרין בשבת ומועד דלינון יומין טיין
 וחסלנין דמארי בלמא ממש מעבדין ההיא דיוקנא
 דמנהי תפלין דמארי עלמא זכאין עמא דא דבידן
 (ס"א דמארין בכתומא) חותמא עילאה
 דמלכא: מוזן דמנח תפילין אכטריך למחדי ועל
 דא כתיב דמנחת בחרך בתפילין דמארי דעלמא
 אכטרי' למחדי וחוזה דא במועד ובחולו של מועד
 בתפילין דרישא ובתפילין דדרושא: ביום טוב
 מהיא דרישא (ס"א מ"ח) עילאה שמניך טובים
 תפילין דרישא: בחולו של מועד שמן תורק שמך
 תפלה של יד דקא סלקא לתאחדא באורח סתים
 בתפילין דרישא. על כן עלמות אהבך ביום
 טוב בתראה דגב דהא תפלה של יד אשתלים
 זאכתהיר בשלימו ולפלגא חולקא לכולא לכל אינון
 מסריין וחילין דלעילא. (ס"א לא ישלכ אינון
 מסריין וחילין דלעילא) ולכל אינון מסריין
 וחילין דלתתא ועל דא עלמות ומסריין וחילין
 דלעילא עלמות ומסריין וחילין דלתתא
 פרת רבי שמעון ואמר כתיב וירח את ריח
 בגביו וירכהו וגו' מה חמא זירק דאף
 על גב דההוא מיכלא זמשתיה קא איתי ליה
 יעקב לא ברכיה עד זמנא דארה באינון לבושי
 הכח אית לאסתכלא דהא אינון לבושי לא הוו
 דויה דיעקב דהא אורייתא אסודת דכתיב את
 בגדי עשו בנה הגדול והכל כתיב את ריח בגדיו
 וכי בגדיו הוו ריח בגדיו מיבעי ליה מאי בגדיו
 אלא בגדיו ודאי היו אינון לבושי ממש ולא דעשו
 זאע"ב. דכתיב בגדי עשו בטופסא הו' גביה:
 כגונא דא הווא צאר דיתבי עליה יעקב ויחבב
 עליה משה בטופסא הוה לגבי אחרנין כיון דאתא
 יעקב אשתמודע בירא

דיחזק בשע' רע' ע' יעקב
 לבגיה וכולהו כתיבי
 כהאי קרא ריח בגדיו הויו על כן עלמות
 אהבו ריח בני היינו שמניך טובים. ריח שדה
 היינו שמן תורק שמך (ס"א ודאי כולא) קישורא
 קרא ודא דקורבנא דקא אמתרנ' ביה כמה דאחמר
 אשה דהיינו עלמות אהבו וכלא רח חדא
 ריח שמן תור' שמך גיחוח שמניך טובים
 וכולא חד ג'ה' היינו לריח וכולא מלה חדא ודא
 חדא בקישרא חדא כמה דאחמר
משכבי אחריק גרונה כתיב ונתתי משכבי
 בחובכם וגו' ת"ח קב"ה יהב סכיכתיה
 בנייהו דישאל למהוי רביעא עליהו כאימא על
 בנין ולאגב' עלייהו בכל סטרין וכל זמנא דההיא
 אימא קדישא יחבא עלייהו קב"ה אחי לדיירא
 עמאן בגין דהא קב"ה לא שניק לה לעלמין וכל
 חביבו דלעיל' עלה איהו ובגין כך יהב לה משכונא
 בגוייהו דישראל למנדע דלא ינשו לון ולא יסבוק
 לון לעלמין מאי עממא בגין דהווא משכונא
 בגוייהו והיא אמת משכונא אית מתא' אהא
 משכונא לבגך ולסלקא לקבלין ולאג' ובני אחריק
 גרונה: משכני אהדרנא לקישור' דמילין קדמאין
 על ההוא רזא אשה ריח גיחוח דהא בשעתא ד
 דרעותא סליק מתתא ברזא דקורבנא אחי סלקת
 ואמר' לגבי רחומא דילה. משכני אנשיט ימיך
 לבגאי לקבל לי ולסלקא לי בסטרא דאשתרותא
 דמאלא וינינא לחבבא לי ודא איהו משכני דהא
 אשה אמרה לגבי ריח דיה לגבי גיחוח גיחוח לה'
 וכדין אחריק גרונה מאי גרונה נהא. ברעותא
 כגודא ונרצה לו לכפר עלינו ודא איהו דכתיב
 ויריבו מן הבור מאי ויריבוהו דאצו ליה בגלין
 שבין בגלין דרעוא טנא דהוה עניב מההוא בור
 ועל דא אחריק גרונה נהא ברעו ברעותא שלים
 כדקא אית: אחריק גרונה טול את רעוא
 בקומיתא ולבתי דטול את אגא וכל אינון
 עולמתי נהא רעוא ועל דא משכני מכאן
 דרעואן וברכאן לא אשתכחו אלא באתה. דהר
 ונוקבא אשתכחו כחא ובגין כך משכני לגבך
 בקומיתא בגין דקביל רעוא מאתר אכל רענין
 אשתכחו ולבתי אחריק גרונה נהא רעו' ואי לא
 תמשכני לבגך רעותא ורעוא עילאה לא ישרון
 עלך דהא דבר בלא נוקבא לא שריין ביה ברכאן
 וכל דא דיוקנא דקא אמתרנא ברזא דאלף דהא

על אחריה וכליקו מייא
 לגבי זכן לבגרי משה
 כגונא דא אינון לבושי
 בטופסא הו' לבגיו עשו כיון דאלגיש לון יעקב
 אשתמודעו מאכין למאריהו. כיומא דעבדי לון
 קב"ה לא סליקו דיהו עד זמנא דא דלגיש לון
 יעקב טמא אהרו לבושין לדיוקניהו: יעקב
 דיוקנא דלגיש ודאי הוה וטכירו דיניה בשעתא
 דחמו לבושין דיוקנא דאג' סליקו ריחא: תלת
 ריחון אסתלקו הבא דא ריח בגדיו ד' ריח בני ג'
 ריח שדה אשר גברו ה' וכולהו תלת סליקו לגבי

על אחריה וכליקו מייא
 לגבי זכן לבגרי משה
 כגונא דא אינון לבושי
 בטופסא הו' לבגיו עשו כיון דאלגיש לון יעקב
 אשתמודעו מאכין למאריהו. כיומא דעבדי לון
 קב"ה לא סליקו דיהו עד זמנא דא דלגיש לון
 יעקב טמא אהרו לבושין לדיוקניהו: יעקב
 דיוקנא דלגיש ודאי הוה וטכירו דיניה בשעתא
 דחמו לבושין דיוקנא דאג' סליקו ריחא: תלת
 ריחון אסתלקו הבא דא ריח בגדיו ד' ריח בני ג'
 ריח שדה אשר גברו ה' וכולהו תלת סליקו לגבי

על אחריה וכליקו מייא
 לגבי זכן לבגרי משה
 כגונא דא אינון לבושי
 בטופסא הו' לבגיו עשו כיון דאלגיש לון יעקב
 אשתמודעו מאכין למאריהו. כיומא דעבדי לון
 קב"ה לא סליקו דיהו עד זמנא דא דלגיש לון
 יעקב טמא אהרו לבושין לדיוקניהו: יעקב
 דיוקנא דלגיש ודאי הוה וטכירו דיניה בשעתא
 דחמו לבושין דיוקנא דאג' סליקו ריחא: תלת
 ריחון אסתלקו הבא דא ריח בגדיו ד' ריח בני ג'
 ריח שדה אשר גברו ה' וכולהו תלת סליקו לגבי

ורר לשיר השירים

כחצותיך בהגלותו וזהו חזן שלימו מסע לנפש חזן
 שלמה זהו חסרה בלחיון דיקוקן כעבור דמסכס
 ומקט' והגרוזן כל כלי ברזל לא נש' צבית בהגלותו
 לא כשמע דחיי דהא אחריה גרים דאיכו בלחיש
 ועל דא ספר תורה דאיכו דיוקנא דבי מקדשא
 לית ביה דיוקנא דטעמא ונקודי דכולא סתים
 בגויה כגוונא דדיוקנא דרזא דברי מקדשא קדמא
 דלצמי ונקודי הוו סתמיין בגויה דמקוק ד
 דתוקפא דשרותא דקלף' אהדר לאתריה ונקודי
 דינין באתון :

ידר' (כס"א נקוד הסס שזא סגול אמת הב' חולס ומיריק ואות הד' גנא נקוד)
 אלקים ובניייהו איקרי בשמא דא לאתגליא
 אלהים חיים וע' נקודי מתתא לעילא ומעילא
 לתתא כנים וטיל וזהו לאתריה באתר
 ארפסט בפשיטו דנייחא ואתהדרו נקודי כגוונא
 (ס"א בגוונא) דרזא עילאה למהור כולא רזא
 חזא כדקא יאות אתון ונקודי בגוונא חזא :
 נקודי בתלת אתון קדמאין **ה** בתראה לית
 לה כהורא מגרמא כלום ד איכו אסתהיר
 ביה נהירו דנקודא כהורא גוונא ממס וכהורא
 דיוקנא ממס **ה** כהירו דנקודא כהורא גוונא
 ורזא חזא **ה** דאיכו אמציעתא ברזא דליה
 למהיר כולא גופא
 ורזא דיוקנא ח"ב ברזא כראה לי ככף
 וכהירו שלים כדקא

יאות ועל דא במא דא שמא דרממי דאתון
 ונקודי בתיקנא ורזא חזא באורח מישר : **כד**
 אתון ונקודי בעקימו דא מן דא כדן לאו איכו
 באורח דרממי דהא בהיפוכא קיימי ורזא דא
 ויבא דין ממנה מנרים ברזא דאתון גליס
 דקודשא בריך הוא אחריו באינון תלת סטריין
 וההוא דהפוכא לאו איכו באורח דרממי בגין
 דמתהפכן אתון וכ' אתון דאינון כגוונא אחרת
ה בתראה לית ליה מגרמא כלום ובגין כד
 נית לה נקודא מגרמא כד כד ענדא שליחותא
 דאזופין לה חז' נקודא לאתגליא ומעבד מילא
 ותוקפא כמא דאזופין לה נקודא לאתגליא חז' **ה**
 הכי אזופין לה אתון דאיכו רזא עילאה לאתגליא
 בה שליחותא :

חדרא תניינא **אל** דא חזא ותיבת
 דמינא דאית ביה חז' **ה**
 דאקמט

(ס"א חבגלי) כשאר שאהן כתר כד ארפסט קלא
 כפשיטו דנייחא כדן איקרי ועיר
יהוד שמא דאתגליא
 הכהורא דרזין ח"ב עיין לקמן ותפין
 לרמזי חכמתא

עילאה ועירין אינון דהא שמא דא (כר' שחמ' כאלן)
 ואש"ג דהא אוקימנא ברוזא דאתון והכרי
 איכו אלז נקודי וטעמיקבלה למשה מטיני בלחור
 סתים להכימי לבא ורזא דא ובלב כל חכס לב
 כתיי חכמה דהא מרזא נקודי ותנועי דטעמי
 הוו ידעין לאתגליא צורין לעילא דהא נקודי
 דאתון מתגהרו בהו הוו ידעין וברזא דילחון הוו
 ידעין ואתהדרת' לקיימא דהא ברזא ברזא
 עילאה בגין דכונה ורעותא הוא : (ס"א הוה)
 לאצטריך לכל אינון עובדא וצורין עילאין דעיל'
 ואינון הוו ידעין מברזא דצורא דנקודי לאיזה
 רעותא ולנא ככל עובדא ועובדא כל אינון צורין
 דמשכנא לא הוו חלל רזא דאתון דיקוקן בגין
 דאית אתון עילאין דברביך
 ואית אתון ועירין דיקוקן ח"ב מזה כפר'
 אתון ועירין דיקוקן אינון פקודי דף רכ"ח
 עובדא דמשכנא אתון עילאין

דברביך עובד' דבי מקדשא דבית ראשון והכרי לא'
 אהעבידו לאתקש' לעילא חלל בצורא דא דרזא
 דנקודי דאתון דיקוקן אינון מסטרא דשמאלא
 ונקודי דאתון עילאין דברביך אינון מסטרא
 דימינא ואין כגוונא (ס"א כהורא) חללן ולאחנא
 מעלמא כד דאמו חכימי דקיבלו כהירו דחכמתא
 מקדמאיר ואקיימו לון על אתון לעטלא אתון
 מטלחן בניייהו וע' פבירתא דמשכנא ועבירתא
 דבי מקדשא בצורא דנקודי הוו שלמין ברעותא
 וכונה תנועי דטעמי
 קיימו כולא על ידא ח"ב חלו הב' תיבת
 דמשה וע' ד ויבילו את עיין כפ' פקודי בענין
 המשכן אלמשה דאיכו החסן בסוף

קייס כולא ברזא דלחון
 כהנעו דטעמי אית בהו תנועי ברזא דלחנה
 לאתגליא ולקיימא עובדא דמשכנא ואית בהו
 תנועי ברזא דעילאה לאתגליא ולקיימא עבדא
 דבי מקדשא : שלמה מלכא לא אצטריך לנקודי
 ולטעמי חלל אינון הוו אטיין בסתימו ולהישו
 ומצירי ומתצירי בגליטו (נ"א בגלופי) צורין
 מקדשא הו' ד והבית

ואתמור והתננין בן דעתך ונאלי נפוס אפתח
 מיד התננין : אל אשאל איקרי הכי א היהו
 הוא דהיה קדמאה דבגיל בתריין נהירין וצ"ד
 א' איהו חד מתמן שירותא לאתנהיה ולא תפסטה
 נהירין לכל סטר וע"ד איהי קדמאה לכל אחיון
 שירותא דכלהו כללח דתלת דאיונו חד : תלת
 דאיונו חד תלת (ס"א תלת) : נהירין איונו כלילין
 באת א דרועא חזא בחד בטרם ודרועא חזא
 בחד סטרא פ

ירשא דכל אחיון כחיה : אל
 נטרב חנף סיועה דההוא מגדלא דפרת
 באורא לבניה ועליה סליק בשמח לתתין
 ותרין שילין איונו דנסקי מאורייתא ואיונו חד
 דער אמירן ועשרין ותריין אחיון דאורית וכלהו
 נפקי מהוא דנקודה עילאה עשר איונו כללהו
 כלילין שילין דאורייתא דההוא מלך עילאה רוח
 דחורה גרכתב עלמא דחיה ועשרין ותריין אחיון
 מתפשטין וצ"י : לא זמורא צרישא דהוא קדמא
 ברוא דחורה דתמן אחיון לאתגליא ומתמן נהירין
 אחיון וסלקא א' הוא דכל אחיון ברוא דחור :

באמצעיתא יא"ב עיין בספרי אבות שיש
 דכיל תרין
 דרועין דתריין סט"ו ואטרין איעור דאמצעי
 בתריין דרועין דתריין סטריין בגין דהיה נטיל
 לון ואיהו בלחורו בתריוהו א' אש מכטרא דא
 מים מסטרא דא רח פסיק באמצעיתא ונטיל
 בתריין סטריין ופולח איונו חד : חו"א דא חפשא
 ואתכליל בכלל דכלהו וכיון דהיה כליל בשלמו
 דתריין סטריין דאיעור (דתלה) דאיעור לבני
 טוקניה ואתהפך א' ברוא חריא (חמ"ו פי'
 ציור יד') ונטיל טוקניה לתתא מניה ומתחברין
 כחד וכדון נקודה עילאה שריא עליה לאחוזא
 דנהורא עילאה נקודה קמיתא ברוא דכינתא
 עילאה לא שריא חלל באתר דהיה דכר וטוקנא
 מתחברין כחד :

תדרא תליתאה אהים דא איהו אהרא סומקא
 נצין כדכחז והרא דלומנין בצד וטב
 ולומנין אתהפך בשוכח : דלת בצ"ש אמה דהיה
 אלהים רוח דאחשדוהא לבני : טוקנא מהוא
 סטרא דשמא דא איהו ברוא דרין לירעי הכמת'
 שחא דא איהו דכר ואתערו לבני : טוקנא בשמא
 דא כלל אתער ואלמלא אתערו דשמא דא נדיק
 לא אתער ואצ"ב דכלל איהו דינא וצדיק משטרא
 דימינא איהו חלל אתערו : דילגה לא איהו חלל
 מסטרא דשמאלא : אדם שבק סטרא דא ואתער
 בההוא טופסרא דהבנא נח דאציק ומלכלא
 בהיתוכא (ס"א דנפקי מליכלוכא : דהיתוכא)
 דילגה :

בראשית : ברוא אלהים אתהוא הכא ארבע
 אשין מתחברין כחד דכר וטוקנ'
 בארבע ותיבין כלל תיבה ותיבה א' דהיה דכר
 וכלל תיבה ותיבה את חד דהיה וטוקנא : (א"ב
 כפ' מק' תמצא זה א"ב)

אלהים אחד דבר אלהים : אתערותא דצדיק
 איהו מילת בפריעו כלל סטר ערלה
 כלל ודא איהו כר אדכר שמא דא בטככונ ויוכו'
 אהי' את בריתו דאתער צדי' ברוא דא נארי פקוד
 יפקוד בסטרא דחמה אוריתא אסתידת על דינו
 דהא מתמן ערלה נפקת לומנין שמא דא טוקנא
 ירחא ליה בגין לאחוזא עלמ' בההוא רוח דערלה
 (ס"א לאחוזא ביההוא שמא עלמא ברוא דערלה)
 כר דאתהפך דהי' אהים לעילא דאתקשי דהו' ארלה
 ופריעה לא אשתכח : ועל דא'לטנ בסריעו איהו
 דהא אתפרע ערל' ואתער ואתגליא רוח דברית
 קדישא וטול ברוא דאלהים איהו דהא בזון דא
 אתהפך לכמה בוויין לומנין הכל ולומנין הקא
 דהא : (ס"א רוח) איהו ברוא דאלהים חלוקים
 תלת שמהן איונו חזא חזר (ס"א לא נח אחד)
 אלהים חיים דההוא : (ס"א אלהים חיים) ומלך
 עולם אלהים דפחד צנחן אלהים בתראה ומתמן
 מתפשטין

דבספרא : ואתתיה ברוא אברהם וטוקניה
 אלהים יצחק וטוקניה את יעקב וטוקנ' ואת
 נוקנא בכל אחי ת"ח א' דכר ית' טוקנא כלילין
 תריוהו כחד וטוקנ' אחוזי בשלמו כלילא ברוא
 דכל אחיון דכין כך את אצ"ב : טוקנא איהי
 נוקנא איהי חלל ברוא דכלל דרוביה ועל דא
 ארבע זובין איונו הכא וצבל אתר : א' דכר
 דאתחברא נוקנא באת אחרא קרית ארבע על
 דאתחברו ארבע דברין ממנ' דעלמא תמן
 ר' דא מגדל דפרת באוריא דהיה מלך גדל וצבין
 כך איקרי אל עילאה : (ס"א עילא) דאמצעית'
 (ס"א ואמצעיתא) כחדא עילא ורשא דא אשתתא

קָרָמָא' אַתְּגִיבֵנוּ אַחֲזֵנוּ אֶן וְהוּא יִדְבַע לָנוּ אֶת־כֶּסֶף
אֶתְּמוֹת אֶת־כֶּסֶף אַתְּגִיבֵנוּ כַּמְלֵקָה עֵינֵי עַד וְאֶתְּמוֹת אֶת־הַסֵּס
וּדְבַע לָנוּ בְרוּחַ קוֹדֶשׁ לְשִׁרְשֵׁת עֲלֵהָ לְבַתְּרֵי אֲזִרִית
לָנוּ לְנַחֵם וּלְבַתְּרֵי וְיִתֵּן אֶת־הַיָּד אֶת־כָּל אֲשֶׁר לֹא יִצַח
יִצַח אֲזִרִית לָנוּ לֵיעֶקֶב יֵעֶקֶב אֲזִרִית לָנוּ לְיוֹסֵף
בְּיוֹן דְּמִית יוֹסֵף וְכִי יִשְׂרָאֵל הוֹדֵן בְּגִלְתָּא אַתְּגִיבֵנוּ
אֲחִינוּן וְאֶשְׁלַח כַּמְלֵקָה עֵינֵי עַד דְּקִיִּימוּ יִשְׂרָאֵל עַל
עֲרֹחַ דְּסִינֵי וְהַחֲמֵט אֲזִרִיתָתָא לְיִשְׂרָאֵל וְאֶתְּגַבֵּ
אֲחִינוּן וְהוּוּ וְשִׁלָּא יִרְעֵי לָנוּ עַל בְּרִירֵי דְלֵהוּן בְּרוּחַ
דְּשִׁמְחָה גְּלִיפֵנוּ עַד דְּחַטְלוּ כִּיִּן דְּחַטְלוּ כְּתִי וְיִתְחַלְלוּ
כִּי יִשְׂרָאֵל אֶת־עֵבֵדִים וְהוּוּ יִרְעֵי לָנוּ מִשָּׁה וְיִוְשַׁע
וְשִׁבְעִים זְקֵנִים וְכֹהֵן עֲלָלוּ לְאַרְבַּע כִּיִּן דְּאֲתַנְנִי כִי
מִקְדָּשָׁא וְאֲתַנְנֵי שִׁיר דֵּא אַתְּגַלְפִּינֵן אֲלֵינוּן אֲחִינוּן
בְּעֵשְׂרִין וְחֲרִין אֲחִינוּן רוּחַ בְּדָהוּיִנוּ מִיִּשְׂרָאֵל אֲהַבְּדֵן
וְכַתִּיב אֶתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל וּמַכְךָ כִּיִּן הַטּוֹב הוֹלֵךְ
לְחוּדֵי מִיִּשְׂרָאֵל כּוֹלְהוּ בְרוּחַ דְּאֲלֵינוּן אֲחִינוּן אֲיִנוּן
בְּאִיקְרוּן מִיִּשְׂרָאֵל וְאֲלֵינוּן אֲחִינוּן כְּחֲרִין גְּנִיזִין גו
עַל־מֵאָה דְּאֲתֵי אֲחִינוּן וְכּוֹלְהוּ כְּנִיעֵנוּ כְּתֵר כְּנִיעֵנוּ גו
מִחֲשַׁב בְּגַלְפֵינוּ דְּרוּיִן דְּשִׁמְחָה קִדְשֵׁינוּ וְגַלְפֵינוּ דְּכֵר
וְנוֹקְבָא וְנוֹקְבָא לְאֶסְתַּמְכָּא כַּחֲדָא דְּהָא לִית כַּל
אֲחִינוּן אֲשַׁכְּמוּתָא אֲלֵינוּן בְּאֲלֵינוּן לְמַהוּ דֵּא בְּדָא עַד
אֲלֵינוּן תּוּ מִיִּשְׂרָאֵל אֲלֵינוּן וְיָדֵן דְּרִירוּמוּ דְלֵהוּן
לְגַבִּין וְאֲיִנוּן אֲשַׁכְּמוּתָא דְּכּוֹלָא וְצִרְעוּתָא חֲדָא
לְגַבִּין וְעַל דֵּא מַשְׁכְּנֵי לְגַבִּין לְמַהוּ עֵנוּן דְּהָא
אֲחִינוּן קִדְשֵׁינוּ עֵילָתָא אֲיִנוּן וְיָדֵן אֲתַחְבֵּר עֵמָהוּן
וְאֲיִהוּן שְׂמַת קִדְשָׁא עֵילָתָה דֵּן יִתְבֵּן תְּחוּמֵיהּ
וְלִית לָהּ מַגְרָמָא כְּלוֹם תִּיאַוּבַתָּה לִיקָה לְכַלֵּק לְגַבִּיָּה
לְאַתְחַבֵּר בְּהִיָּה וְלֹא סֵלֵק אֶל בְּרַשׁוּ וְאֲיִהוּ אֲמִירַת
מַשְׁכְּנֵי לְמַהוּ בְּהַדְךָ בְּחִיבּוּרֵי אֲחֵי - הַבִּיאוּנִי הַמֶּלֶךְ
מִחֲרִיב וְאֲתַקֵּן לִי כַּל יוֹנֵי תִיקוּנֵינוּ בְּשִׁירֵינוּ עֵילָתָא
בְּגִין לְמַהוּ לְגַבִּין וְעַד גְּבִילָה וְנִשְׁמַחָה בְךָ אֲנָה
וְכַל תִּיקוּנֵי כַד אֲהֵא לְבַבְךָ בְּחִיבּוּרָא חֲדָא כּוֹכִירָה
דְּדוּדִךְ כַּמָּה דְּאִיתְגַּמַר כְּרוּי לְכַל חַד וְחַד וְנַחֲדֵי לָנוּ
מִהַבֵּן יִין דְּחַדִּי כּוֹלָא וְלֹא נַפְסוּק לְמַחֲדֵי לָנוּ דְּהָא
מִיִּשְׂרָאֵל אֲהַבְּדֵן וְלֹא יִפְסַקוּן לְמִיתוּן לָךְ הוֹאִיל וְהִס
אֲהַבְּדֵן לְמִיתוּן לָךְ וְלִחֲרָקֵךְ בְךָ וְלֹא־נִהַר לָךְ אֲחֵי־שׁ אִי
כִּיִּתָּא קִנֵּי דְמַר הָא כְּתִיב אֶתָּה כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל אִי
זָנוּגֵן וְיָדֵן מֵאֵן יִכּוֹל לְאַתְחַבֵּר לָנוּ צֵר עֲתִיק דְּכַל
עֲתִיקֵנוּ דְלֵא יִדְבַע כָּלֵל וְהוּוּ דְלֵא אֲתִידְעֵי טַמִּיר
וְכִיִּן לֹא אִיקְרִי אֶתָּה וְהִיבֵי קִלְמַר וְכַתּוּב אֶתָּה
כּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל אֲמִיר לִים הָא אֲתַחֵר לְעֵת דְּיוֹקֵךְ

ידוד אלרים ואי קימא. הא כד סלקא
לאחחבר כדן הוא שמה שלם
ידוד ולא יתיר לן הוא רוח דלסים לא כה
חזי שמה בשלימו כדן אתכלילת עיל'
ותת' עיל' בשמ' ידוד' לתת' בשם להים ולעולם
כדן אשתלימת לעיל' ככולא'

כתיב ושמלך שלמה ברוך שמואל היקרי הכב
(ס"א לא) והמלך שלמה מלכ' דשלמ'
דיליה חיהו דהא בכמה אתרי כתיב המלך קתם
ולא כתיב המלך שלמה לא המלך סתם על בית
דוד קאמר המלך שלמה על מלכ' דשלמ' דיליה
קאמר ברוך דהא ברוך דברכסן לא הו
בסקין עיל' ותת' ברוך דכל ברכאן כנעין מתמן
לאחברכ' כל עלמין וכל איתון אנתהרן כולתו
בחיבור' חוד' בשלימו חר' וכדן ירת' שגא דא את
בתראה דשמ' קדיש' לאתקרי אופ' הכי ברוך
דכתיב ברוך ה' אלהי טוד

אני דא את בתרא דשמ' אי"ג עיין זה בפה'
קדיש' לאתקרי אופ' הכי תרומה בפסוק וזאת
ברוך דכד אתקרי ברוך התרומה

כדן כולא חיהו שמה שלם כדק' יאות וכל עלמין
אתכרכאן גו (כ"ל טגו) מקורא דחיי ושמה דא
חיהו עיל' ותת' לומכין לעיל' לומכין לתת' וכלאין
איתון עמא קדישא דרוין קדישין עילאין אנתגליין
לכו כד מתחברין איתון דשמה קדיש' כדן ו' נחית
לאחשכא ה מתת' לעיל' למהו חיבור' חדא וכדן
איתון דאלפא ביתא נחיתין וכלקין א' נחתא
לגבי' ה' לאמכא' לא לגביה לאתחבר' לין

גו אלני ב סלקא לבני ש מתחא
 לעיל דהא א תמסכת מתחא
 ובעיה לאתפגורא בצעלה : רוא דהרין
 דנבי לטקסא לבנה בלין שרין דליהי
 אתערת מתחא כד זיהי מתקטת ויהיב לפ
 ידה לאתמכאלה : לבניה ואתחון חרין דא לבני
 דא צעקה דליהי אמרה לבניה משכני כרין א
 דליהי ו' נחית לבני א לאתמכ' לה לבני' ובעשתא
 דליהי אמר אחרין
 נרובה סלק ב' אמרה ט' אר' ג חף על פי שלמט'
 פחר ש' דליהי ו' וכין הוא מבורח ענין השין
 עיילא זיהי גו חרדי שהס רומזים לחרדי
 מלכא דליטון תלת דמלכא מכל מקום
 נקודין וחרדין ז מה שאומר והוא ו' עם
 ואכסרדין לבו חרדין מה שאומר הוזהר
 דא זיהי את ש' תלת צפרשת וימי כמסוק
 נקודין ואכסרדין לבו זככתי עם אבותי
 ובעשתא דאמרת לבניה מנואר העניין לעד
 ונשמחה כד' אחיאב' עיין סס'
 לאתדבקה בלת ר' דהא

לינק' מן מקדשא וכדון קנ"ב : אר"ג מסוק
 זיהי דאומן לערבנת למה חתראו הונא פ'ר
 הדווא ככל אחר דחמי לה ועל דא ככל אחר
 רחואו חית לאסגאש חילין נדיל דלא זכיל
 לקטרגא וכן ככל אחר דאכלא חית לאסגאש
 דלין דהא זיהי תמן זלא יכול לקטרגא ויתברין
 חיליה בעשתא דליהי אמרת מישרים וזאבדת
 חת חר מאינון מישרים כרין נפקת את תקיף
 ונבא פשיט לתתא חמטין (ס' א חמין) כגונול
 דהסוא אחר דתמן זאוקיף ביה ודא זיהי את ז'
 כיון דוקף הכי נחש עיטי ונמא להאי זקפא
 דחתי כיון אחרפט מבו מקדשא ועדיק זכלה
 נפקת לבניה (נראה דרחימה) ואתעגרת מחת
 ד' ועיילא בלת ה' ונפקת לבניה ודווא אשתלים
 מכל סטרין בלא קטרגא אחרא ונלא ערנבית
 הבא חית לאסתכלא בעשתא דאמרת משכני
 זיהי א' זליהי ת' ובעשתא דאמרת אחרין נרובה
 זיהי ב' זליהי ש' ובעשתא דאמרת נבילה ד'
 ונשמחה כד' זליהי ג' זליהי ר' ובעשתא דאמרת
 נחש כד' אמרה נוכרה

כרין חדווא ורעוא צעשרין ותרין אתחון
 דאשתנימו בחת ג' ואת ר' אתפרעה לבניה
 לנטלא זינייה בלא כיסופא כלל זליהו לאתדבקה
 בה ולאדקה בה ברעוא : בעשתא דליהי
 אמרת נוכרה דודיק מיין איורכת דהא ערלה
 אזייה גו אינון אוכלוסין לערבנא חדווא צנין
 למיטל חילקא חדווא דקדשא וכד' זיהי חמת ליה
 דהר' מסהכא שפילו מקדשא כרין זיהי א'
 אזיורת ברמה צנין למיהב ליה תמנית דחיק
 נסתים כמה דנביע גו(נראה מנו) אכנא וכרין ר'
 יהיב בלת ק' זלח' ק' אתפסט בחדווא לנטל' חולקא
 גו (נראה מנו) מקדשא ועל דכלה דא קרישא
 חית ונבני למסאט חית לה למיהב למסאטו
 עבידת (ס' א עבד) גרמה ד' כמאן דלא נטיל
 בגויה (ס' א גויה) כל כך זליהי מסכנא והכי
 אצטריך ובימנין זיחמר יעקב לבניו למה
 תתאר זלחון בענעל ובעותראו הא חייבי ארע'
 גבייכו זלחון ברמיהו הסכנין וכפננין ועל דא
 דאחויקת גרמה בחרוא ד' כד חמא זיונא ד'
 ואת ק' אתפסטת
 כנחש ופשיט זכניה אר"ג ביחור חות ק'
 זאתקיף ליה בחדווא פרשת תרומה דף

דודיק מיין זיהי ד' אר"ג עיין זה בפרשת
 והסוא מקטרגא ק' כל תרומה למה הסוא
 דא אמאי מתחלפי סטרא אקרי קוף
 אתחון אחרת בלחור ומעט צרש' בלק דף
 זיהי אתחלף באתחון קנ"ב
 אחרנין זיהי אתחלפת
 באתחון אחרנין חלה בעשתא דאמרת מסכני
 גית את דאמסיך לה כר דא א' דליהי את
 דהרא בסטרא דאור קדמאה רוא דימינא
 דהא ימינא מקרב תדיר זאתקיף בה לאתמכא לה
 לעיילא ונב' כ' זיהי א' זליהי ת' דליהי מתקטטא
 ככל סטרין בגין לסלקא לעיילא משנת זמהדרת
 לאתפגרא לעיילא ובעשתא דאמרת אחרין נרובה
 הא כל זינין אוכלוסין פנימאין זילה דאינון
 גוכא נטלא לבנה זליהי ביתא לקבלה אוכלוסיה'
 ולאעלא לון לבני מלכא כמה דאת אמר בגולות
 חרדיה ריעותיה זנו' ועל דא זיהי ב' זליהי
 אצטער בשי' ופתח היכלין דאינון חרדי מלכא
 לקבלא לה ולאעלא לה לבנייהו ובעשתא ד'
 דאמרת נבילה ונשמחה כד' הא חדווא דנדיקא
 דאודמן למחוד לה ועל דא זיהי ג' זליהי ד'
 אתתקנת

בהיותו במדבר יהודה באתר זהוון דרבינן אנתרופ
 (ס"א ומה) אמר אלהים לי אתה אשחרך וגו'
 אהים לי אתה תלת שמהן אינון אהים דאז היה
 דרגא דיליה כתרס דמלכותא לי דא רישא דכתרא
 דא דקיימא עליה וליהוה חד עמודא דכלב עלמא
 עליה קיימא דהתיבונין יסוד עולם .

אחד דא ימנא עליה דכתיב אהה כון
 לעולם ועד תלת דרבינן הכא אלהים

לי אתה : אשחרך ואפקר לבנך בכל יומא
 תדיר במאה לב כפשי כמאן דנחזי לנשתי אופ
 הכי חלף כחי נפשי לבנך תחיבה לבנך בשרא
 דילי למהוי נפשא וכשרא דנקה לבנך דנקה
 בארץ ציה ועיף בני מים מאר כל מיסוד דלת
 תמן נהירו ולורייחא נהירו דנהובא עילאה כן
 בקדש חיותך מאי עמא חלף כן בקדש חיותך
 אף על גב דלמא במדברא דא באתר דליהו הכי
 אהה חמי לב לאתדבק בך ותליב אנתרך למחמי
 עורן וכבודך וזא היהו כמה דכתיב משכני אחרך
 נרוצה נומא דתמשכני אנתרך כלל נתרעי
 עמי הביאני המקד חדריו חלין חררי דנחא
 דערן ותבין ברא קודשא בריך הוא לאהים
 הראשון מעשרא דני מקדשא טייל ומתמן אנתרי

ונפח באכפוי נשמתא דמי ומתמן פתח ליה
 פתחא דב"ע ועייל ליה בשבעין אדרין היכלין
 קייסין ועבד ליה עשר חופות כוונא דאינון
 חופות רומין קודש בריך הוא למעבד לדריקוס
 בב"ע ומלאכי עילאי הזומרקין קמיה והוא חדר
 תמן ומתן מעבד קמיה קודש בריך הוא כל
 אינון דחין וכמתין דומינין ומחעתון למהוי
 בבני נשא דיפקון מיני כיון דמטא למלך דורמא
 ליה דלא הוו ליה חין כלל אחר קמי רב"ש מאן
 היא דלא דלא חמיבה ליה חין עד דאמר ליה
 קב"ה דוד מלכא חייא כיון דחמא אהים הראשון
 כך יהיב ליה משכני ע' סנין ואינון ע' סנין דמי
 דוד מלכא וכל שיפא ושיפא מכל שיפורי יב
 ליה מדיליה והסרו מאהם קדמא ע' סנין מאינון
 אף סנין דיליה כתיב משכני אחרך נרוצה חתון
 דרוא דמל' קדיש' הוו בליפין עילא ותתא בשעתא
 דאינון חתון (נראה תחילין) בלענין וסלקין לבני
 חתון אחרין כל אינון פאריין קדישין נסלין
 במטלמן באימת וכאוש בנין דלית חקיסו לעילאי
 מהכא כל אינון בני עלמא דלית כח כימפא

אחתהתא חיה בלחודא ואחרתא לבניה
 לנטלא חיווא דהוא אחר כאתתא דואפרעא
 לאתמא כנעלה : וכשעתא דאמרת כוכיה
 דריך מיין אחרדיב היהו מקטרגא וכיון דמת
 ליה חתונות מסכנא נרוח דת' בגין דלא
 יסתאב מקדשא והואו מקטרגא פשיט וכניה
 נהירו לקבל מעיטובי דהווא וע"ק ער
 דאמרת מישרים ואחבליה ד' והואו מקטרגא
 ערק : ואיהו חליין ומתעבדא מאת דועיילת
 מאת ה' וכדין אחבליין מישרים ה"ן הא מישרים
 ר"ף הא מישרים וע"ד מתחלפי חתון מאחר
 אחר ומרובא לברא וכולא נרוח דחתון
 דאורייתא וכלין עמא קדישא דאינון מתדבקו
 במלכא עילאה וכלא אנתקן בגינייהו

חד רבי שמעון אמ' ליה ליהוה ר' אפתח פומך
 וינחורן מילך קמי עתיק יומין פתח ר'
 שמעון וכו' ואמר לי נחא קמיה דמר דאש
 מיניה חד שאתא אמר ליה ר' קוטרא דהורמנותא
 בליפין טהירין מהו : אל' ה' משכני אחרך
 נרוצה דהא באתר דהורמנותא דמלכא עילאה
 חיל תמן חלי כולה ואתמשכן אנתריה השתא
 ר' אימא מילך וסדר דק .

פתח ואמר משכני אחרך נרוצה הביאני
 המלך חדריו כתיב מומור לרוד
 בהיותו במדבר יהודה ת"ח דוד מלכא קודשא
 בריך הוא אחרעי ביה יתיר מכל מלכין דעלמא
 כמה דאמר ואבחר בוד להיות מלך על עמי
 ישראל מאי עמא בגין דוד מן יומא דהוא חיל
 פת עאלא במדברא הוא מסתכל התם במדברא
 עובד אומנות קודש בריך הוא והוא משבח ואמר
 כי אראה שמך מעשה אבכתיך וגו' מאי עמא
 בגין דהא בליא כל בני עלמא שכדי ניימין על
 ערשייהו וליהו הוה יתיב במדברא והוא אסתכל
 בשמא כשהיה וכוכביא וכוונא דשמיא
 והוא אמר כי אראה שמך וגו' וכתיב ה' אדוננו
 מה אדיר שמך וגו' ותדיר הוא דחיל ומשכנ' ו
 ומרומם לקודש בריך הוא לבתר הוה עריק מקמי
 חמי ובכל עתקו דהוה ליה הוא משבח ומלל קמי
 קב"ה והשתא בהיותו במדבר יהודה דהא חלל
 מלכא בריך בתייה הוא אמר שירה דכתי' מומור
 לרוד וכן נאשלוס כתי' מומור לרוד נכרוה מסכי
 אבשגם כגו הוה אמר שירה ונשתא אמר שרת

לית ליה חולקא לעלמ' דאחרי' ביה כל אינון תקיפי
 מנכח' ליהו כהו' בישראל' הוו מנכחלין בזהוון
 דעמא קדישא צליל' צורא דקודשא דכהן גדול הוו
 מתנדבי לבניה ומנכחלי צעובדיוהוון בגין דזין
 על את הוה קאים דכל מאן דאנכחל ביה הוה
 מכסיף צעובדיו אחוון' רחא דשאל' קדיש' קיד' ד'
 דהוה גליף על צליל' הוו כהרין ובלעון וכוונ' כל
 שאן דאנכחל בהוה צלילו הוה חמי' אחוון בלעון
 ואכסוי' כפלן מאימח' דמאריה ותבר' לבניה
 קדיש' : כבונח' דא קטרת כל מאן דארת כהוה
 תנכח' כד סליק' ההוה' עמודא מההוה מצלה עפן
 הוה מעבר לבניה כנריו ונהירו' בהוה דרעותא
 למפלח' למאריה ואעבר' מניה וואמא' וטופ' דיצר'
 הרע' ולא הוה ליה אלח' לבח' הרח' לקבל' אבוי' ד'
 דבשמיא' בגין דקטרת' תבירו' דיצר' הרע' איהו'
 דחרי' ככל' סטרין וכמה' דזין' הוה קאים' על ניסא'
 אופ' הכי קטרת' דלית' לך מלה' בעלמ' דמתבר' ליה
 לטשרא' אחר' בר קטרת' :

הסליק' וחדק' למאן דחרי' ובהוה קטרת' הוה סליק'
 לא יס' הוה') מתקשרי קטרו' עילאון' ושימין
 נחתין' לאמכחל' לברגא' דלחח' לעיל' וכדון' איהי'
 סמרת' משכני' אחר' נרוה' בגין דקטרת' איהי'
 מקשר' קטרי' עילא' ותחא' :

פתח ואמר' ויעש' מונח' מקטר' קטרת' וגו' הוי'
 קרא' אית' לאסכחל' ביה' בגין דחרי'
 מדבחמ' הוו' מדבח' דעלוון' ומדבח' דקטרת'
 בוסמי' דא' לבר' דחא' לבאו' אמי' מדבח' דקטר'
 איהו' פנימאה' אמאי' איקרי' מונח' הוא' לא' דנחין'
 ביה' דנחין' ומונח' על' דא' איקרי' אלח' בגין דנחין'
 וכפית' לכמה' סטרין' ביטין' ושהו' סטרא' אחר'
 הוה' (ס'א' הוה') כפית' כעגלא' דכפית' לדבח'
 כעולה' אופ' הכי' סטרא' אחר' הוה' כפית' ולא'
 יכיל' לשנטא' ולא' למהוי' מקטרגא' וע'ד' איקרי'
 מונח' : כד' הוה' סטרא' הוה' חמי' עמוד' דקטרת'
 סליק' הוה' אכפטייא' ועריק' ולא' יכיל' לקרבא' ל'
 למשכנא' וכגין' דא' אחר' ולא' אחר' בהוה'
 חוה' דלעילא' אחר' בר קב'ה' בלחודוי' ולית' סט'
 אחר' דא' חמי' מיניה' ולית' ביה' (ס'א' בה' חולקא'
 כסא' קרבני' ועלוון' בגין' דבשאר' קרבנין' לבולא'
 אית' חולקא' וקריפו' בהוה' קרבין' בקטרת' לא'
 מתקשר' ומתקרי' בר קב'ה' בלחודוי' וכל' סטרין'
 ביטין' עריקין' וסטרין קדישין' מתקריבין' ומתקשרין'
 סיפח' כשיפח' דא' בוח' כל' חד' וחד' בדקא' חרי'
 ליה' ובגין' דחיבה' כ'כ' לא' קאים' ההוה' מונח' לא'
 לבו' פנימאה' דהוי' איהו' (ס'א' דהא' הוה') מונח'
 דברכתא' אשתכח' ביה' וע'ד' סמים' מעינא' ומה'
 כתוב' בלחודוי' ויעמוד' בין' הממים' וגו' דכפית' ליה'
 לקולא' המות' ולא' יכיל' לשנטא' כלל' ולא' למעבר'
 דינא' סימ' דא' א' חמבר' בידנא' דככל' אחר' דאמר'
 בצונה' כדעושת' דלגא' צובולא' דקטרת' ולא' שלט'
 מותנא' בהוה' אחר' ולא' יחזקו' ולא' יכלין' שאר'
 עמיין' ולא' שאר' דרגין' אחרין' לא' תקרינא' כהדי' הו'
 מה' בתריב' כיעקב' ויסת' לו' עדיים' לבבו' מבח'
 דכיר' פסולת' מן' מקדשא' שוי' חולקיה' בלחודוי'
 וכל' אינון' רתיבין' דלחחון' ליה' לרוח' ומיהימנות'
 קדישא' ולא' שח' על' צאן' לבן' דשוי' חולק' שאר'
 עמיין' בלחודוי' ולא' יתערבון' בסדי' מה' ימותא'
 קריבא' חלח' המקשרו' איטין' דמתקשרא' בקטרת'
 חרי' דלא' מ' ערבי' כהדי' שאר' עמיין' ולא' מתקשר'
 כהדיהו' לעלמין' כבונח' דא' קטרת' דהא' כהוה'

תא' חוי' דהא' חקמיה' דכתוב' ויאמר' משה' א' אחר'
 קח' את' המרתה' וגו' דהא' תבירו' דסטרא'
 אחר' לאו' איהו' אלח' קטרת' בגין' דהא' לית' חוה'
 וחדיבו' קמי' קב'ה' כקטרת' וקיימא' לבעולא' דטיין'
 ומלין' ביטין' מניתא' . ריחא' ועשכא' דקטרת'
 לעבוי' בני' כשא' להוה' עיבדא' ואיהו' מבטל' כ'ס'
 קטרת' מלה' דא' איהו' גרתי' קיימא' קמי' קב'ה' דכל'
 מאן' דאנכח' ויקרי' בכל' יומא' עובדא' דקטרת'
 אשתויב' מכל' מלין' דחרי' דעלמא' ומכל' פבעין'
 ביטין' ומארהוה' בישא' ומדינא' בישא' וממותנא'
 ולא' יתוון' כל' האוה' יומא' ולא' יכיל' סטרא' אחר'
 לשנטא' עליה' ואצטריך' דיוכיון' ביה' : אומר' רבי'
 שמעון' אי' בני' כשא' הוו' דיעי' כמה' עילאה' הוה'
 עובדא' דקטרת' קמי' קב'ה' הוו' נטלי' כל' מלה' ומלה'
 מניה' וסלקי' לה' עטרה' על' דישיה' ככתר' דהכח'
 ומאן' דישתדל' ביה' לאסכחל' צעובדא' דקטרת'
 ויכוון' ביה' בכל' יומא' אית' ליה' חולק' בהאי' עלמא'
 ובעלמא' דחוי' ויסלק' מותנא' מניה' ומכל' עלמא'
 וישתויב' מכל' דיכין' דהאי' עלמא' ומסטריין' ביטין'
 ומדינא' דגיהנם' ומדינא' דמלכו' אחר' : כהוה'
 קטרת' כד' הוה' סליק' תנכח' בצמודא' כהנא' הוה'
 חמי' אחוון' דיוה' דשח' קדיש' כרדין' (כ'א' פריהו')
 באזירא' וסלקין' לעילא' בהוה' עמודא' לבתר' כמה'
 דתיבין' קדישין' הוו' סדיין' ליה' מכל' סטריין' עד'

קטרת' :

קטרת'

קטורת כל רתיבין קדישין דרוח דמהימנותא הוו
 מתקשרין וכל סייפין עילאין ותתאין כלהו מ
 מתקשרין אלן באליוקסא רתיבין קדישין דלתתא
 הוו מתקרבין ומתקשרין אלן באלין למהוי כלהו
 ביחודא חוץ ללקא ביחודא כדקא הזי וכל אינון
 משריין דשאר עמין כלהו מתגברין ומתפלגי דא
 מן דא וע' ד' אקרוין ישראל בוי אחד דאינון ביחוד'
 וקיישרא חדא וע' ד' אקרוין הכאן המקוששות מה
 דלית הכי לשאר עמין : קטרת אסיר לאקטרת
 (ס"א באתר אחרת)

בר במחתה האי מאן אי"ב במנא אחרת כ"ב
 דינוא רדיף אבתריה גר' דגר' באל זר אחרת בר
 אסטריך להאי קטרת
 במזבח :

ולאחבא לקמי מאריה דהא סיועא אייהו ללקא
 דינון מעליה ובהאי ודאי מתלקין דינון מעליה
 אי הווא רביאל בהאי לאזכרא ליה תרין זמנין
 בכל יומא כפסרא וברמשא דכתיב והקטור עליו
 אהרן קטרת סמים בקבר בקבר וכתיב ובהעלות
 אהרון ובו' ודא אייהו קיומא דעלמא דלתתא ו
 וקיומא דעלמא דלעיל' תדיר דכתיב קטרת תמיד
 לפני ה' כההוא אחר' דלא אידכר בכל יומ' עובדא
 דקטרת דינון דלעיל' שריין עליה ומותנא סביאה
 ציה ועמין אחרנין שלטין עליה בגין דכתי' קטר'
 תמיד לפני ה' ה' לזרותיב' תדיר אייהו קיומא לפני
 ה' יתיר מכל פולחנין אחרנין משכני באתון
 דשמא קדישא כד מתחברין תרין שמהן כח'אל
 דאינון שמה שלים יהוה אל'הים שמה קדמאה
 אשיר לבני שמה' אחרת' ומה דאמר אחרין כרו'ב'
 ולא כתיב ארוכא בגין דבשמה דא דאיקרי א'דים
 פמה רתיבין וכמה בני דינון כלהו כליגן ומתחברין
 ציה וע' ד' כתיב אחרין כרוכא סביאין אינון
 דכליגן בהאי שמה ואייהו כולל שמה חדא דינון
 דשמה קדמאה משך לשמה אחרת כדון כלא תא
 חבורא חדא דשמה תא ועילאין ותתאין כולהו
 דרגין מתקשרין הא בסא למהוי כלהו קטורת חד
 וחבורא חד ויחודא חד :

הביאני המלך חדריו המלך דא קדישא עלאה
 חדריו אלן חדריו עילאין ואינדרין
 קדישין דרתיבין עילאין : חדרא קדמאה אייהו
 נהירו דנהיר מסטר' דימינא נהירו דנהי' מסויפי
 עלמא ועד סויפי עלמא נהירו דכל נהרין כליגן
 ביה נהירו דארבע בוותין גליפין בארבע סטרין
 ח כה

דעלמא ואקרי אל גדול' נהירו דנטיל ברישא
 אחרא וחדרא קדמא' ודא אייהו נהורא דאתאחדא
 ברישא ברוח דאיקרי יהוה חדרא תניינא
 נהירו דחשכא דקא כפקא מסטר' דנהירו קדמאה
 ודא אייהו נהירו סומק' דחשוד ודא אייהו דאתקרי
 אלהים דבסטר ש'אלא לאתקשרא בנהירו קדמא'
 תרין אדרין דמתקשרין ומתחברין דא בדא דהא
 באלין אדרין הייא דלתתא דלתתא דאעיל לה
 מלכא עילאה לאלגן חדרין קדישין ואחא וכוליה
 בשעתא דאתקשרתא כחדא כקאורא חדא נגילה
 וכשמהה כך נגילה וכשמהה באינון כ"ב אתון
 דאלפא ביתא דאיקרי כך כד' אל' אחר נשבעת להס
 כך כן יכרך ישראל :

אב גר הו זח טי כל מג סע פצ קר שת
 אלן אינון עשרין ותרין אתון' דאלפא ביתא
 ומתחלפי לעשרין ותריין אפא ביתות כדא דשמהן
 קדישין גליפין בשמהן דלהון ואינון איקרוין כ"ך
 נגילה וכשמהה כך כן ודאי דהא כל אתון נטיל
 האי קיימא קדישא רוח כן :

אב גר הו זח טי כל מג סע פצ קר שת
אשב גתר הקו זרח טפי כצל מסן עזר
אבתריאל יס כנאות יושב על כסא רס ונשא
 וכל גדודי שרי כנאות מעלה
 עיגמו חיים משמאלו מות והכסא עומד על
 ארבעה עמודים עמוד הימימי כד' שלהובי מלהטין
 דאתון בשא דתג וקה חרו יפט לצף גסם
 עזר יהו דא אייהו רוח וסתרא דעמודא קדמאס
 מח'ינון ארבע עמודין דהאז כסא סמכא עליה
 ב'יז' דאתון דאלפא ביתא ואינון תריסר ככל
 עמודא ועמודא לאתקיימא כל חד מנייהו על
 ת'יסר עמודין סמכין לאתקיימ' כורסא עליהו
 עמוד השמש' אייהו כדא כסא' אחר' דא אייהו רוח

תאש רבך צנפ ערס נהם לוף כיו טחי
 הוי אמ' כך מאסתי כתיב בקונטרס כתב'
 העמוד הימימי
בשא דתג וקה
חרו יפט לצף
גסם עזר יהו

וזר לשיר השירים

והעמוד השמחני **תאש רבך צנפ**
עדם נהם לוך
כזי טחי דזי

שכניא דהסיא רומיא קדומיא קדמא חכמיא
רמא קדישא עניא עזריא חכמיא מחניא קניא
בייא צורטק עופפיא רחמיא סנסניה ודרגוה
רססיא דומיא סניה טהריא יעזריא ניה
סמכיא עינאל חסריה רנאל צוריה פסיסיה
עזריאל סמכיא מרוניה קטניה ירואל טטרוסיה
חוכיא זכריאל ועזריאל דניאל גדיאל בריאל
אהניאל

וסתרא דעמודא דשמאלא וכורסייה מתתקנא
עלייהו כרוא וסתרא תריסר סמכין וזה חשעה
הו אלא תלת אחוץ מנטרין גו צירופא חל
כסאי סטרא ובהאי מנטרין ברוא יהו גליפו דמח
ונחתין וחינון פמיירין ברוא יהו גליפו דמח
קדישא מתקפא יהו יהו יהו (ס'א גרים בזה
האופן יהו יהו יהו) חלין גניזין בעמודא
קדמאה דליהו עמודא דימינא יהו יהו יהו לין
גניזין בעמודא דשמאלא למאי כורסייה שלימא
ברוא דעשרין ותרין אחוץ דלפא ביתא דהוא
קיים (ס'א קדישא) כניס ונטיל בטויה (ס'א
לנביה)
בך וע' דנבילה ונשמחה בך נזכירה דודך מיון
מייגה של תורה . דודך חלין שבעין ממכך
דסחרין כורסייה קדישא וחינון רבדין שלטין
ונטלין דינא מההוא יין וע' דכתיב אהך מיון
הרקח וחינון וודים שבעין חלין חינון :

מיכאל גדיאל רפאל נוריאל קדומיאל מלכיא
דקיש פדאל תומיאל חסדיאל צורניאל רמאל
(כ'א ריאל) יופיאל סטוריה גוריאל להמיאל
חוקיאל רהטיאל קדישאל שבניאל ברהסאל
ומיאל קדמיאל חכמיאל רמאל קדישאל עניא
עזריאל פוריאל חכמיאל מבניאל קניאל בייא
צורטק עופפיאל רחמיאל סנסניה ודרגזיה
והרגויה רסיסיאל רומיאל סניה טהריאל
עזריאל גדיה שמיאל עינאל חסדיה רנאל
צוריה כססייה עזריאל סמכיא מרוניה כמניה
ודניאל טטרוסיה חוניאל זכריאל ועזריאל
דטיאל גדיאל רנאל אהניאל

חלין כלהון בכלל חד תתלין מבג עילאין וכולהו
נהירין ונזינין מבג
ההוא יין דמנטרא ח'ג הוא מה שאמ' לעול
עילאין טמיריחיון שהיון הוא רמו לע' שעת
חיקרן חיות טמירין וחוק ומפרש אוח
דחינון רנאל וסב
בסמוך

וחינון נהרין מבר עלמא
עילאה עלמא דחתי וחלין תתלין נהרין ונזינין
מבג ההוא נהירו טמיר וגנין דחלין נזינין וכלהו
מיין מחינון שבעין שמהן דחינון נהרין טמירין
דחא חינון שבעין דסחרין כורסיא קדישא לתתא
מחינון שבעין פנימאין נהרין כלהו ונכזי וזה
הוא מיון מחינון נהרין עילאין יינא דחירייתא
וחינון נזינין עילאין דנהרין חכפין ונזינין
וחינון שבעין שמהן דחיקרי בהו קודש בריך הוא
ברוא וסתרא דלפא ביתא דחינון כ'כ אחוץ אית
מנייהו עשר עילאין א' ב' ד' ה' ו' ז' ח' ט' תריסר
אחרנין דמתספין לכמה גוויין ומתגלגלין
באחוץ ולעולם לא משניין דחא יינא דחירייתא
מהכא מתפרש לת' דנפקא מחלין אחוץ אלא
מטמירו דלהון גנין דאחוץ כולהו נפקו מבג נקוד'
עילאה טמירא ופתימא רוא וכללא דחירייתא
ולא חורשמיין אחוץ ביה עד דעלו לבו היכלא
טמירא נפקו אחוץ ולמים סו ואתקרישו וכדן
אחבנין שם קדישא ברוא דאחוץ בגו אחוץ
דחכריהו בהו שמיא ורעא שמיא גליפ' עילאה
ברוא דמ'ב אחוץ . כיון דקיימו אחוץ על
חיקונייהו ואתקיים עלמא כדן אתתקנו אחוץ
בע'ג שמהן דחיקרון יין שבעין שמהן דחיקרי
קודשא בריך הוא חו' וחלין חינון יין דה'ך
ילי' סי'ט על'ס מח'ש לר'ה אכ'א כה'ת
חזי אל'ד לאו הה'ע יז'ל סב'ה הר'י
הק'ם לאו כלי' לז'ו פה'ל גל'ך יי'ג
מלה

בספרים אחרים כתוב כסדר הזה

מיכאל גדיאל רפאל נוריאל קדומיאל מלכיא
דקיש פדאל תומיאל חסדיאל צורניאל רמאל יופיאל
סטוריה גוריאל ודניאל להריאל חוקיאל רהמיאל
קדישאל שבניאל ברהסאל חוניאל זכריאל ועזריאל

שולטנין כערוין ליה עד דאינון דוחין אחכליין
 למיתו בהאי עלמ' כל רוחין וכשמתיין דהו ונמיין
 למעלה בהאי עלמא
 כללו הוון תמן עד לאז' ב מזה עיין בפרשת
 אצברי ארס ועבד תיומה
 יומא עד לאז' ייתון
 לאצב' בהאי עלמ' אינון רוחין דומיין לאתיהבא
 בהאי עלמא כוללו הוון תמן ולאין רוחין וכשמתיין
 סלקין ונחתיין נפקי מג'ע' דלעילא ונחתי בג'ע'
 דתתא ומתלבשן תמן
 כלבושין כבוונא דגופי
 דהאי עלמ' ואזעסקן
 באורייתא למנדע
 ולאסתכלא בהוא
 לבוש' ניקר' דמאריהו
 כל ח' ואז' כמה דאזומן
 למהוי בהאי עלמא :
 וההו' דתיקוניא שפיר
 ויאות בהוא לבושא
 ואיהו אשתדלותיה
 כד'ח' יאות סלקין ליה לעיל' לקמי מלכא קדישא
 בהוא לבשא' כבוונא דהאי עלמא וקאים קמיה
 וחדי ביה בקב'ה דהא דכתב חי' ה' אשר עמדת
 לפניו עד לאז' נפקי לג'ע' למא אית לבוש' דמלכא
 בהון רוחין כבוונ' דגופא דהאי עלמא והאי גופא
 אזומן למצבך רוח קדישא ולאשטאה בתר רוחא
 בישא ההוא רוחא קדישא פרח מגו ההוא לבושא
 וההוא לבשא' אמתך לבר מג'ע' בגין דבכל יומא
 תניינא זב'ל יומא רביעאה רוחא בישא דאשת
 זנויט אולא סחרניה דגנ' ואית לבושין דאתמסכן
 איתריה דההוא רוחא בישא ותיאזבתיה דההוא
 רוחא בישא בהו וכיון דרוחא קודשא נחית :
 ואשתלבשא ביה לא אצייתאש בגויה ופרח מיניה
 וסליק לעילא וההוא לבושא אמתך בתר ההוא
 רוחא בישא ומפקי ליה לבר ויתבא תמן עד דאחי
 ההו' ב'כ' ואתלבש ביה ונחית ליה לג'ע'ס' ואז'ז'ציה
 בכל יומא וההו' רוחא קדישא דקא פרח מההוא
 לבושא סליק לעילא וצ'ל בחד' אצ'ר עד דנפיק
 מההוא ציינא ברא חו' זרעא דמורית ההוא רוחא
 קדישא ואשתליט ביה כדקא יאות וההו' הייבא
 אית ליה נייחא לפרח ומצפנשא וסליק ואתלבש
 בבושא אחרא וקאי אפתחא דב'ע' ומיני להוא
 רוחא קדישא

פלה החיה נת'ה הא' יר'ת שא'ה רי'י
 או'ם לכ'כ וש'ל יח'ו לה'ח כו'ק מנד
 אני הע'ם רה'ע יי'זו הה'ה מי'ך וו'ל
 יל'ה סאל ער'י עש'ל מ'יה וה'ו דני
 הח'שעמ'ם נג'א גי'ת מ'בה פוי' נמ'ם
 יי'ל הר'ח מצ'ר ומ'ב יה'ה ענ'ו מח'י
 דמ'ב מנק אי'ע חבו' ראה יב'ם הי'
 מו'ם

שחורה חני ונאזה בוינא דמערכ כד שלטא
 וקיימא לגבי בוינא דמורת דא
 אוכמא ודא חיוורא כמה הוא יאה בהוא נהירו
 חוורא . נהירו דבוינא חרין נהרין מחחרין
 כחול תתא אוכמא עילאה חיוורא דא שלטא על
 דא נהורא חיוורא על אוכמא וע'א כל דא כמה
 אייה יאה בתיקונא דמורתה כמה תיקונין קיימין
 תחותה פתילה ושרא ומשחא וליה קיימא כרנו
 עילאה יאייא בהוא נהורא חיוורא כד כמות
 ירושלם אלן תקונין דת'ח' דקיימין תחותה גבוי
 דינה כהלי קוד כריעיות שלמה דא אוכמא ודא
 חיוורא .

שחורה חני ונאזה כתיב חנוך לנער על פי
 דרכו גם כי יזקין לא יסור ממנה כד
 ברא קורשא בריד הוא לארס ברא ליה בדיקנא
 עילא' אצרו ושייפוי כללו ברוח עילא' נחית ליה
 לארעא גו בינתא דעון דברא קב'ה בארע' באתר
 עמיר וגניו דאיהו בדיקנא וצ'ורה לעע'יה
 דכתיב זיקה'ה' אלהים את הא'ים ויניחהו בג'ע'
 לעבדה ולשמרה ויניחהו בג'ע' סתם דכולל בראו
 חול' ואת' בג'ע' עללא' כמה תרומין וכמה שורין
 מתתמן סחור סחור ליה מכמה מצריין עינאי
 ורוחין קדישין והכא בהאי גנת דעון דארעא לא
 מתתמח הכי דאי תימא הויל וליהו בדיקנא
 עינא אחקין ליה ככמה רוסין כשמתיין דצ'יקייה
 חני הכי עד לאז' הוון צ'יקייה בעלמא לא הוה
 בדיקנא עילאה חני גנתא דעון דתתא הלל
 ודאי בוגמא ודיקנ' עילאה חיוורא חיוורא דאתברי
 עלמא ועד לאז' אצברי ארס הוון כמה שורין
 תתומין דמלכין עילאין סחרין ליה דלא הוה
 כל' נעירו בגין דבכל אינון היכלין דתמן אית

קדישא דאיהו שנק בכמה יקר וכמה נהירו
 ואכסוף ביה . וכן אשגח בההוא יקר ושאר
 כדקייא ואכסוף וכבי על עובדיו וכד ברש קב"ה
 לארס הראשון לעיל ליה בתחא דערן בחד לבוש
 יקר דנהורא דב"ע ואשתלים ביה כיומ וכשמי
 קדישא למהוי שלים בכלוא הוא וזאתיה הוו
 מטיולן בב"ע וזמלאי

עילאי סתרייהו אי"ב מזה הענין כפרשת
 מעבדי לון בכמה בראשית דף ל"ח
 ערובין ועיטובין פתח

ליה חד אורב ואחמי ליה כל אינון דרין בתראין
 כל דרא ודרא והוא חמי דיוקנין עילאין ודיוקנין
 תתאין כנהירו דלכפקלריא דנהרא עניה .

בתחא אשת זנונים וההוא דרכיב ושלט על ההוא
 הסר לב דלסטוי כלל וחמא ההוא יקר עילאה
 דהוא ביה חרס וזתתיה אחתקפת אשת זנונים
 בחילא ותוקפא דההוא שליט עלה וקריבת אל
 חוה ושריאת למפתיה בכמה פתורים ובכמה
 מתיקן דלישגא עד דאחפאיאת כרין זאחפתי
 לבתר חרס ופרחי אינון לבושין מיניה וסליק'
 בשמת' זהר' דלכפקלריא דלעילא מיניה ואשתאר'
 ערוס מכלא הוא וזתתיה . כיון דחשיב תשובה

לכ"ר דאחתרן מגן עדן ואחתיים נבר חס עליה
 קב"ה ועבד ליה לבושין אחרנין בגוואל דאכטריך
 לאשתמא' בהאי עצמא ולבשר אשתמש לבר ואלויר
 בנין וההוא זהר דנשמתח עילאה דברח מניה
 סליקת לעילא והוא גביוא אחד אורב דאיהו בוך
 עד דאוליר בנין ונסק חנוך לעלמא . כיון דאחא
 חנוך ההוא זהר עילאה בשמתא קדישא כמת

ביה והוא חנוך בההוא רבו עילאה דשבק מניה
 חרס ה"ד ויתהלך חנוך את האלילים וכו' למחר

לאכטריך ליה קב"ה לנטול ליה מהאי עצמא ו
 ולאחכלל' רוחא קדישא מתתא ומלעילא ואחכלל
 כולא בההוא רוחא קדישא וההוא רוחא קדישא
 אחכלל מתתא ומלעילא לאתמכח כל עצמא
 זינא בחד זיניה כיון דאחכלל אחעביר ממכח
 בהאי עצמא ובעלמא דלעילא כהאי עלמא מסר'
 דההוא כליל דאחכלל מהאי עלמא ובעלמא
 דלעילא מסר דההוא כלילו דאחכלל מלעילא
 ובכל זמנא וזמנא דדיוקי וחסדי אית בעלמא
 אחחדש ההוא כלילו דאחכלל מתת' מסטר' דחנוך
 כרין איהו נער ברא דחזותתא דסיפרא ורוחא דא

חנוך לכב"ר על פי דרכו גם כי יוקין לא יסור
 ממנה מאי ע"פי דרכו ע"פי דרכו דחנוך למיול
 בההוא דרך קאט באורח מישר ושלים גם כי
 יוקין ההוא דיוקנ' דחנוך מההוא זמנא דאחכלל
 בההוא קודשא לא תימנא דהא סרב ממנה יומין
 ואחעבדי מההוא אחר לאו הכי אלף בכל זמנא
 וזמנא דדיוקי וחסדי אית בעלמא ההוא כלילו

דההוא סטרא אחחדש ואחחוי ההוא דיוקנא נמש
 נער ולא אחעבדי מתמן ובנין ההוא כלילו ירתי
 מתאי מטנא דשקרו עילאה ונחתא ירותא דרבו

קדישא לעלמא וע"ד שחורה חני ונאיה שחורה
 חני מסטרא דלתתא ונאיה חני מסטרא דכלילו
 דלעילא שחורה חני כד חוינא כמה חייבין ד

דמרבין למארי כולא ונאח זן לון בסטר' דהוא
 כלילו דלתתא דרבו ונאיה מסטרא דלעילא . כנות

ירושלים אע"ב דירושלם ובי מקדשא כולא חדא
 בי מקדש' איהו יתיר בכמה קדושין בכמה עילוין
 בי מקדשא חד וירושלם חד ובית' קדש הקדשים
 בו מינייהו דהוא פנימאיה מכולהו . והאי בשעת'

דמטרוניתא אחקשטת ובעיא לאחקריבא בנעלה
 והא אחקשט' איהי אחרת לאוכלוסיה שחורה חני

מסטרא דלתתא ונאיה בכלילן דסטרא דלעילא
 יתיר (כל' ונאיה בסטרא דכלילו דלתתא תליא)

בנין דכותיב וזתת דרבקים בה' אליהם ישראל
 דבקים בה' בההוא דיוקנ' יתיר מכלא שחורה חני
 ונאיה אחר ליה אליהו ר' כל אליון גלגל אינון

רשימין לעילא עד לא תיתי לעלמא מן שמך
 והשתא בחדותא קיימי כולוהו כמלקדוין ופחותת'
 דבוספנקא דמלכא כולוהו סתימין .

פתח ואמר וי' אכר' אליהם יהי מאורות
 ברקיע השמים האי קרא אחמר
 וחבריא אחערנו ביה והכי איהו אלף אינאי כתיב

דא כיומא רביעאה דהא ביום שני אחחוי למחוי
 סיהרא חסרה דביום ב' אחתרי ביה גהינס והוא א"ל
 ואחתרי ביה סיהרא איהי חסרה עניניה אמאי

איהו כתיב ברביעי . תו אית לשאלא אי
 ברענא דסיהר' איהו ברביעי הא חיינן דנישוא'
 פאולה לאו איהו אלף ברביעי יומא דברענא

דבחולת ישראל לא אחחוי למהוי בתולה אחרת
 בשלימו דהא לית שלימו לאחחא לא בנעלה אכל
 ביום שני דאחתרי ביה גהינס עדי לא קיימא

בקיימאל דהא נפק מיום שני דהוא חשך וכיין
 אחתרי

אזכרתיך קדישין ובגין כך לא תסתכלון בנהוא
 תיקונא דכטר תתאי וכולא ליהו כאמא על כנין
 דכמה מקטרגין אינון דקיימי התם ולי יסתכלו
 בנהוא תיקונא דכלילו דתתא כמה איהו יאה
 וכמה איהו שפירא לסלקא ביה לעילא יתון ל
 לקטרגא ולא דכרא חוביהון דישראל ומקטרגי להו
 ומעבדי לה לסלקא לעילא ולתתברא בעעלא
 ועל דא כאהלי קדר מסטרא תתאי כיריעות
 שלמה מסטרא דילרון . ובגין כך אל תראו
 שאני שחרחרות לא תסתכלון בי כלל בכל אינון
 תיקוני די לי דאינון בסטרא תתאי דהא בגיניהון
 כויף בי שמשא ולהו איהו בלהווי אלא בני אמי
 נהרו בי אבהן דעלמא כד חמו קדרתא דילי
 מסטרא תתאי ולית יאות הוא למימר הכי אין
 דהא מתרין סטרין יאות הוא חד בגין אורח שלים
 דלא יקטרגו על ישראל בנהא וחד דלא יעבדון
 עלה מעלמא לתתברא בעעלה ומנקט (ס"א
 ולמלקט) נייחא דהא כלה דסיהרא דבזמנא דהיהו
 חפיה נהורא דסיהרא שמשא לא לתקריב בנהא
 בר חוטא חרא דחסד עילאה דתתמיך עלה והאז
 כרי בנהוא קליפה ותצר חילה ויהיב לה נוי
 ושפירו נחויי אמרת שחרה חמי מסטרא דערלט
 ונאה מסטרא דההוא חוטא דתתמיך עלי .

חוי שחררה מסטרא . משך עילאה כד אתתקף כמה
 דאת חמר כי הגח החשך יכסה ארץ . ונאה
 מסטרא דאזר קדמאה כד לא כי אשב פתך מסט
 דשמאלא ה' אור לי מסטרא דימינא .

אל תראוני שאני שחרחרתי . היא אמרת
 לאזכרסיה כמה ערובא דא לכון דאז
 תראוני בזמנא דחפיה עלי איהא סטרא ולא
 תיכלון לתתנהרא מני ולא תסתכלו בנהורא כלם
 בני אמי נהרו בי דהא אסתלק לעילא שמשא
 אחכיש ובני אמי אסתלקו לעילא ובגין כך סללי
 ערלה והתן אל תראוני לא תיכלון לתתמי
 ולא תסתכלו בנהורא כלל .

שמעוני נוערה את הכרמים והזחיל והערלה
 לבני היא יקח מני למיחב לאזכרסיה
 דינה ולא ינון משריין דשאר עמין .

אחברי מניה דתיב קץ סס לתך והרחיה דהא
 קץ לכל חבלית הוא חוקר אימתו לכתר דקיינא
 בקיומה ולא קיימת בקיומה עד דאזעירת סיהר'
 דרביע דהא סיהרא רגלא רביעאה איהו ב
 בכורסיית עילאה ובגין דהיהו יומא ד' גבי ב'
 קיימין אחרנין אחרד דרביעאה ועודא דילה
 דהא אזעירת גרמה ולאחייך נהוראה וע' דבתולה
 אית לה לקיימא דרביעאה לתתאה קיימא
 כסיהרא וההוא יומא דבתולה כשאת דרביעי אית
 לה קיימא לתתא כדווא קיימא לעילא וקרי אל
 תשמחי אויבתי לי כי נפלתו קמתי וע' דיומא
 דנפילה קימא משמע דתי' כי נפלתו קמתי .
דיאמר אלהים יחד מארת חסר בגין דתתיהיב
 דוכתא לסטרא אחרא לשלמה וחפיה

בהורא דסיהרא כהאי אנווא דקליפה חפיה על
 מוחא בכל סטרין דלתתקפת קליפ' לכר וכערלה
 על ברית ובגין כך תתחשכת נהורא דלעילא בנות
 ירושלם לבני אינון אזכרסין דלא הוו בקשועאה
 באינון פנימאי . לפנימאי דקשיוו לה לא אמרת
 האי אלא כד נפקת לכר דגבי שאר אזכרסין
 אמרת האי . לפנימאי דגבי קישועאה וקשיוו
 לה בכמה קישועין עילאין היא אמרת לון וסגי
 כמה אלא מתתקנא יאות לבכל נסיקין מתתא .
 לאינון דלכר רלא ידעי בקישועאה אמרת דהיהו
 שחרה מסטרא דתתאי מסטרא דכלילו דלתתא
 בגין דלא שבהון בעינא בישא לקטרגא לתתאי
 דהא לית לון קנאה אלא בתתאי כד תתאי אינון
 בעילוייא אינון מקנאן לון יתיר מכול זול' דלית
 בהו קנאה בגיניהו לית קנאה אכל על אחרנין
 אית קנאה . ובגין דהיהו כאימא על בנהא על

ישראל ההוא תיקונא שפירא וילא מכולא דהיהו
 מסטרא דכלילו דלתתא דבגיניה סלקא לעילא
 מבערא (כ' מיחדא) ליה לבני אזכרסיה לכר
 בגין דלא יקנאון ולא יקטרגו עליהו דיראל
 ובגין כך אל תראוני שאני שחרחרתי לא תסתכלון
 בהאי תיקונא בגין שאני שחרחרתי וככל תיקונין
 דילה לית תיקונא שפירא ויהא בעילוייא לסלקא
 לקודשא בר ההוא תיקוני מסטרא דכלילו דלתתא
 וכל דא אמרת לבני אזכרסיה ולא לבני רחומה
 וע' דא אמרת לון שחרה חמי ונאה ר' שחרה
 חמי מסטרא דלתתא ונאה מסטרא דילכון לתון
 בנות ירושלם הא תיקנא דילי בכון . יהוה דאקין

אלה ורלי טעמא קרמיה איזו הוז דתוסבמתא
 וכלא איזו בקרא על פומא דאליהו חגבור
שחררה אזי ונאזה ובו כתיב ופסו ממש
 כל הארץ ובייפס טופ שפירו דטובא

דאילנא דתיב צהוא דכלילי דכל אחוון דכד אחוון
 מתחקקון ואתרשימו ביילנא דהיי סלקן אחוון וכלכו
 ואתרשימו יחד את ואתכלילי בהווא את וכוין
 דאתכלילי ביה כלכו אפיק לון לבתר והווא את
 איזו שנחא דכולהו האי את לא עני דרשמו אחר
 לבר מבה צבין דאיהו תכבילנא צבוא ולא עניד
 רשימו בר טמירור וגניור ומאן איזו את ז' דאיהו
 נקודה חדא בלא רשימו אחרא כל אחוון אית
 לון רשימו אחרא על בני אחריהו דאחתיב תמן
 והווא רשימו אשתאר בחוורו דהווא אמת ברי
 דאיהו נקודה חדא בלא

חוורו דאתר אחרא : אלה זכור וזו הענין
 זהאי בקוד דמתא בלה : החשוב

נקודה חדא בו דולחא ומשוייהא ואיתקרי ז'
 נקודה חדא וכיון דסלק' בשמה דא ואיתקרי ז' הא
 אחקשטא נתיקון עילאה ואחרת
שחררה אגרינית ול אחרת לאתכללא אחרנין

בגוואו באמצא דא דאז גשמה דז'
 אחרת ונתא לביהא לעילא ועלי שחוריה אזי ונאזה
 כתיקנה דלגולת ריש כל דרגין ונתא איתכלילנא
 בגווי לסלקא לעילא ולית ליה שחוריה אחר פשיטו
 אחרת לאתכלילא הא איתכסין בלא חיוו אחר ברזא

דנקודה חדא לסלקא נקודה לעקודה וגנין דאזא
 שחורה בלא פשיטא דאיהו אחרת אל תראו לית
 לבר רשא למחוי לר כלל לא חיכלון לעממי בני דאז
 פאז בטמירור וגניור ברזא דאז נקודה דלא איתיע
 פה סטר כלל דרל אחוון אית לון דוכתא אחרת
 בחוורו בר ז' דלית לה פשיטו לאתחזאה כלל וזא
 הוא א תראווי טעמא אהאודות בכל סטרי לית בני
 אחר חוורו ודכתיב אחרת לאתכלל בני אחרנין
 כאלה קמא דטמירורין בו טרי ולא נפקי לבר כך
 היא טעמא מתמתי בגווי הסלע נקודה בו א
 איתכלוסאה

כיריעות שלמה יריעות שלמה אינון כלילן
 במתא באתר דז' ונאזהו את לא
 איתחון ביה כלל ואינון שתי איתחון חמש ז' רזול
 דא חמש יריעות תהיון איתחון ונאזה פירו דא כלל

יחד דכליל לון ו' דאיהו טמיר וגניו ואיהו את חד
 דלית ביה חוורו דאתר אחר ז' א אזו אתו דלית
 בה אתר לאתחזאה בה כללא אחר' לא כלל סתיס
 בגויה כך האי נקודה היא בלא חוורו דאתר
 אחר וכלל כליל בגוי ומאן כליל בגוי שית סטריין
 אחרנין כאהלי קדר דא אית אחר' דאית צה כל
 דרגין אחרנין דלית ליה חוורו דאתר אחר' וכלל
 כליל בגויה וזא איזו את ז' את דא איזו אהלי
 קדר יריעות שלמה דא את ז' וע' ז' איזו דבני
 קדר דכולתו מגיחי קרב דהיר בכלל (כ'א מכל) אחר
 חומין וזמנין לאתחא קרבא בסוף וימיין בכל חומין
 דעלמא וע' ד שחורה אזי (כ'א דא יוד) כמה
 דאתמר דלית ביה חוורו דאתר אחרא וכלל כליל
 בגויה כאהלי קדר דא את ז' דהכי איזו דלית ביה
 חוורו דאתר אחרא וכלל כליל בגויה כיריעות
 שלמה את ז' דלית ביה חוורו דאתר אחרא וכלל
 כליל בגויה ועס כל דא אצ'ג דתריין אן אהלי
 קדר ויריעות שלמה אינון סתימין ולית ביה חוורו
 אחרא לית חסיס וגניו כאת ז' ובכ' א ת' חוני
 כמה דאתמר ואת את ז' האי נפק מאת ז' ד
 דאחקשטא מכללו דבר ונוקב' וענין דנפקת מאת ז'
 לאז איזו חושכ' בגרמ' וע' ד תריין א לין אינון
 שחורות בגרמייהו וכללא דאינון פסימאין קריין
 דלחון ולית בהו חוורו דאתר אחר' לאתחזאה אהלי
 קדר ויריעות שלמה וכלל אחוון לית בהו כאת

ז' דאיהו סתיס מכל סטרוי

יפה נוף דא נופא דאילנ' דהיי דנפיק מאת
 ז' ולצמר אתכליל באת ז' כינון
 דאריק כל אינון דרכאן בתפורה חדא אתכליל

מאת ז' והוי כולא נקודה חדא וזא איזו משוש כל
 הארץ לבתר דאתכליל בהווא נקודה כלל איזו
 חד הר כינון כלל חדא נקודה איזו אצ'ג דאיהו
 זעיר' ולא איתחזאת בה פשיטו אחרת וחוורו
 לאתכלל בה אחרנין קרית מלך רב איזו וזה אז
 מלך רב עילאה ושליט' בכל אוכלוסין דילי כולהון
 עלין בו האי נקודה דאיהו יודא איזו עיר קטב'
 ואנשים בה מעט דלית בה חוורו דאתר לאתכלל
 ולא על' אחרנין בגויה וזא ליה מלך גדול דא את

ז' דאיהו מוגדל דפרח בחויר' דכתיב דאחקשטא בגין
 דאית אויר' אחר' דלא איתכס כלל ולא ידע וזהו
 אצ'ג דאית דא מלך יול על כל אחוון עייל בגויה
 ואיהו את זעיר' שחור' דאית בה חוורו דאתר ככיש
 ליה

ז' דאיהו מוגדל דפרח בחויר' דכתיב דאחקשטא בגין
 דאית אויר' אחר' דלא איתכס כלל ולא ידע וזהו
 אצ'ג דאית דא מלך יול על כל אחוון עייל בגויה
 ואיהו את זעיר' שחור' דאית בה חוורו דאתר ככיש
 ליה

ז' דאיהו מוגדל דפרח בחויר' דכתיב דאחקשטא בגין
 דאית אויר' אחר' דלא איתכס כלל ולא ידע וזהו
 אצ'ג דאית דא מלך יול על כל אחוון עייל בגויה
 ואיהו את זעיר' שחור' דאית בה חוורו דאתר ככיש
 ליה

ליה בגוה וכלל ליה
 וסכל אותה באת חד
 דאיהו ט'ט' ל' הות
 זכהוהו סניב דקח
 מסנב סחור סחור
 אהעביד בעגולא

אי"ב והטעם לע"ד שצויר
 העי"ט והלמ"ד הם קרוני'
 זה פ"ו וזה כ"ו לא שצוירם
 משונה :

זכנה עליה מצודים גדולי' עליה לאחפשו ולמלקט
 מאן דבעיא בחפסו וילה כד"ח אשר היא מצודי'
 וחרמים זכנה עליה ודאי בגינה בגין יקרה
 למיהב לה שטנות בני כמה מיתות בית דין כמה
 קנסין כמה עונשין כמה דעיל (כ"ח מאן דיעוב)
 לבני ההיא נקודה קנסא יתירה קנים על נקודה
 דה' : בגין נקודה דא אפסיד' שלמה מלכא
 מלכותיה ואתקדע' ואתיהב לאחריז' א"ב דאיהו
 זעירא מכל אחוון ואיהו נקודה חדא בלמודא דהא
 בצעתא (כ"ח בהיא אעתא סליק) דסליק י' קמי
 מלכא קדישא אמרה קניה הא שלמה מלכא עבד
 לי פלמטר מאן י' דלא ירבה לו סוסים ולא ירבה
 לו נשים וכסף וזהב לא ירבה לו מאד אמר ליה
 ק"ה שלמה יתחד ואלף אחריני ואם לא תתעקר
 מזו אחרך בהשא שבת'
 נפקת קוף מקמי קודשא אי"ב עיין מזה הענין
 ברין הוא והריך ליה פ' תרומה דף קמ"ט :
 ממלכותיה חול הדיוטא

בעלמ' והוא אכר' וז' אמר באת ק' א"י קהלת הייתי
 מלך על ישראל בירושלם וע' ר' זכנה עליה מצודי'
 גדולים לאחפסו בגינה בני עלמא בחוביסון ואם
 לשלמה מנכא הוה הכי ואחפסו באינון מצודין כל
 שכן וכל שכן שאר בני גשא ונגין כך איהו אמרת
 שחירה אני כמה דאתמר וע"ד אל תראוני לא
 תיכלין לאסתכלא בני ולאעלא בגוואי בגין דאני'
 שחרורת כלל כד"ח בני אמי נחור בני אעיקון לי
 אהפשיטו ואחחקו בתקונייהון כדקח יאות א'
 אחתקו ולאחפסו באת ו' דנפקא מזו נקודה
 ועילאה ואחחקו בתקונייהון כדק' יאות אחתקו
 ואחפסו ואחגליפו באת ש' דנפק' מתמן אחתקו
 ואחגליפו ואחפסו באת ק' (כ"ח ז') אחתקו
 ואחגליפו אחפסו באת צ' ואלא לית לי פשיטו
 לסטר' בעלמ' ולא שבק' לי חתר אחר' לאכלל כנר'
 שמוני נטר' את הכרמים דאכא נקודה חד דנטיר
 לשאר אחוון דאתקידו בני ואנטרי' לון דהא אכא

אזיל ברל אחוון ואחפסו כולוהו בני אחפסו
 כרמי שלי לא נטרתי דאכ' לית לי פשיטו ולא ענפ'
 לסטרא דא ולא לסטרא דא דלמלא פשיט' ענפין
 כלילא לכולהון בגוואי ואחריב' לכון בגוואי אכל
 לא נטרתי לא אושיטנא ענפין לסטרא בעלמא
 נטרתי נטר ענפא : את דא בית ישראל איהו
 רירית לה מזו נקודה עילאה דכתיב כי כרם ה'
 כנאו' בית ישראל וע' ד' כרמי שלי לא נטרתי דלא
 אושיטנ' ענפין לסטר' בעלמ' לאחד' לכו ואכ' נטרתי
 את הכרמים משלח ופשיט ענפין לכל אחוון ו'
 ומגוואי אחתקו ואחגלימו (כ"ח אות שלי) לא
 אושיטנא ביה ענפין ובג"כ אל תראוני לא תוכלין
 לאסתכל' בי ולעילא בגוואי : וכל דא בגין דאיהו
 ה"ח אחכ"ל' בייחודה לאסלק' לעיל' ולא אנטריב'
 לאצל' (כ"ח לאכללא) בגוה בר איהו בייחוד' דג'
 נקודה פנימאח גו אוכלוסה'

וכל אוכלוסה' בתשובת' ל' אי"ב עיין שבק'
 לאתקרב' לגביה וכיון דאיהו ד' כדפוס מהוהר
 אמר' דא איהו סלק ואחטמרת
 מיירו לאשתעשא לעיל' כיון דסלק' ושבקו לה
 אוכלוסה' דה' דא קשיא לון בגין דלא שבקו לה
 אוכלוסה' ואפילו רבעא חדא וכד איהו באת דא
 אחכלילת בגוה בייחודא ואמרת דא כדון א'
 אוכלוסה' שבקין לה בעל כרחיהו ואיהו אשתמיט'
 מינייהו וסלק' לעיל' כיון דסלק' לעיל' אמרת לגבי
 רחמה הגידה לי שאהבה נפשי וגו' חדי ר' שבעון
 אמר אי כיחא ליה למר מאן דשרי מלה לסייס
 דהואיל' וחדו' דילי במלין דמר' במאי דשרי לסייס
 חמר ליה ר' מליך דמתחקקין ומתגלפין לעילא
 הוי אימא בקדמית' מלי דמתחקקין ומתגלפין
 לתת אימא לבתא ואת אפתח פומה וינהרן מילך
 פתח ר"ש חמר הגידה לי שאהבה נפשי וגו'
 ה"ח אהעברב ככל אתר דכתיב הגד הגיד
 ויגד כלוהו מלי דאגדה אינון ואית לאסתכל' בהו
 והכא כתיב הגידה לי רוח דחכמת' איהו ואת' הוא
 סגיאין אינון באוריית' דלית בהו רוח דחכמתא
 כבוונ' דכתיב הגד הגיד לנו כי נאמא האתוננו
 ואת דבר המלכה לא הגיד לנו אפילו הכי ברוא'
 דחכמת' הו' דלמל' הוו ברוא דחכמת' מנא ידע
 שמוא אי אשתכחן אי לא דבר המלוכה חכמתא
 עילאה הא לעיל' ותת' ורין דקורשא ברין
 הוא :

רגידה לי ש'הנה נפשי כתיב ויאמר אלהים
 יקוו המים מתחת השמים וכו' כד
 עליון ד'ענת' דקב"ה למנ"ר ארבעה נטל מתלבט
 דתחת כורסינו יקרה וארמייה לנו מייא ו
 ולתקפת חמן והת' ארעא גלדת גו מייא
 ולתתמית חמן וזהו גו חזוכ' בקדר' בשעת' דאמר
 יקוו המים מתחת השמים א מקו' אחד דהא אינון
 מקורין חושבו; ואנניו מייא מעילא לאתר
 דיסודא דמלכ' עילאה כדון ארעא להוות טמירא
 גו חתא חתקט' ולתתקט' לאתחזאה דאי לא
 לתתקט' האי אתר ארעא לא אתחזיאת דהאי אתר
 אזתקט' כנניו דמייא עילאין בר למיתן לטוקבא
 וכד איהו לתתקט' לגבה כדון
 תרואה היגשה ותראה אי' ג' רמון לדבר' תרא'
 כקישוטא . מכאן לא
 חתמו לתתא כקישוטא

ובתיקונה בר כד אידי' כנעלה אזי תראה ותתקן
 כדקא יאות כדון ויקרא אלהים ליבשה ארץ יבשה
 הוה בקדמיתא דלית לה חיוו ודיוקבא למעבד
 פירין וואיבי' כיון דלתתקבא כנעלה מיד נקראת
 ארץ אתר מתתקבא למעבד כירין וואיבין בשעת'
 דאמר יקוו המים מתחת השמים מתחת השמים
 ודאי כדון כל חדוה וכל חיוו וכל תיקונה אזתקט'
 כתיב דכל תיקונה אזתקט' כדון סלקא לגבי דכור'
 ואידי' חמת הגידה לי ש'הנה נפשי איכה תרעה
 איכה תרביץ כ'המים איכה איכה תרין ומנ'
 רמנו על שני ת'כנין בית ראשון וחרבן בית שני
 ובג' כ איכה תרעה בחרבן קדמאה איכה תרביץ
 בחירבן תנייב' דהא הדוא ריגן טב ויאו' וכגו חדוה
 דא חית לי לצבייא על תרי מקדשי מד מקדשא
 עילאה ומד מקדשא תתאה :

שלמה אהיה כעוטיה אי לאו הני תרי זמני
 ולנת זמניה למקרי איכה שלמה
 אהיה בשלם אהיה כעוטיה בלא כחותא ; לא
 גאווה ול' כ' גלותא . ככל בשלם על בני לתתא
 כעוטיה כד'א וואו עוטה מעילא אהא לתעטפת
 בעיטופא דקודש' עילאה דאיהו שמיא קדישא י'ה
 שלמה אהי בשלם אהא ככל שלימו דלעיל' כעוטיה
 כעוטה י'ה למחוי' ככל שלימו עילאה על עדי
 חיריך אלון דרגין קדישין דכולו כבוז' דלעיל'
 כדון איהו תתיב לגבה ושרי מן מלה דא דאיהו
 כהרואה מן האי שמיא וואמ' אס לא תרעי לך
 סיפה כנשים אס את לא ידעת תרין איכה איכה

למאי נינאו לאי לך סוקי וחמי נעקני האלן על
 מה יהא חרבין בית ראשון ובית שני חנדע על
 מה על משכנות הרועים דהא זמיון לנטולא
 אורייתא בבית ראשון ובבית שני . הגידה לי
 ש'הנה נפשי את רחמיא דנפשי הגידה לי ברוא
 דחכמתא איכה תרעה אי כדון תרעי את' לקבלי
 למחוי' איז' גבך כחדוה ולמחוי' עמך דהא בזמנא
 דהאז עמך שלמה אהי בשלם אהי כמחוא דאבון'
 דאידי' מתעטפת על כל אינן היכלין דבבונה
 דכתיב וידעת היום והשנות אל לבכך כי ה' הוא
 האלהים בשמים גמעל ועל הארץ מתחת אין עוד
 זכאין אינון כל דמשתלבי בל'אורייתא למנדע
 כהכמתא דמריהון ואינון ידעין ומשתכלין ברין
 עילאין בגין דכד' ג' נפיק מעלמ' כהא אסתקא
 מיניה כל דינין דעלמא ולא עוד אל' דפתחן ליה
 חליקר הרעי דריו דאפרסמונא דכיו דחכמתא
 עילאה תלייא ביה ולא עוד אל' דקב"ה . חקיק
 ליה כההוא פורפירא דכל דיוקנין גליפין תמן
 וקב"ה אסתעשעל ביה בגן עדן ואחסין חרין
 עלמין ענמ' דא' ועלמ' דאתי
 חכמת' דאזנטי' ליה לברש
 חד למנדע לאסתכלא ברוא
 דמאריה וחד למנדע ליה
 לגופיה ולאשתמו דעא מאן
 איהו ואיך אתברי ומאן
 אתי ולאן יהך ולתיקבא

דגופא היאך תתקן והיאך איהו זמין למיעב
 כדון קמי' מלכא דכולא . וחד למנדע ולאסתכלא
 כדון דגשתתן מאי היא האי נפש דביה ומאן
 אתיא ועל מה אתיא כהאי גיפא טפה סרוחה
 דהיום כאן ומחר בקבר' וחד לאסתכל' כהאי
 ולמדע עלמ' דאיהו ביה ועל מה תתקן ולכתב
 כדון עילאין דעלמ' דלעילא לאסת' דע' למאריה
 וכל דא יסתכל ברש' מבו ריון דל'אורייתא ת'ת' כל
 מאן דאזיל להיא עלמא בלא ידיעה אפילו אית'
 ביה עגדין טנין סביאין מפקין ליה מכל תרעי
 דההוא עלמ' סוק חמי מאי כתיב הכא הבידה לי
 אימא לי ריון דחכמת' עילאה איך אית' רעי
 ואנסיבת כההוא עלמ' עילאה אלונין לי ריון
 דחכמתא דלא ידענא ולא אלוניב' עד הכא בגין
 דלא חסוי ככיסוס' בנו אינון דרגין עילאין ואכא
 על ביניהו דקא' עד הכא לא אסתכלנא כהו
 תא

תא חזי מאי דכתיב אם לא תדעי לך היפה
 בנשים אם אמת אחיה בלא ידיעה
 ולא אסתכלת במחמתא עד דלא תיעול הכא ולא
 ידעת בריון דעלמא עילאה צאי לך לית אלא כדי
 למיעל הכא בלא ידיעה צאי לך בעקבי הצאן
 והוי ידעתו אינון עקבי הצאן אלון אינון ד
 דבני נשאל דשין לון בעקב וידעין ריון עילאין
 דמריהון ובהו תנדע לאסתכלא ולמנדב ורעי את
 גדיותך אלון אינון תינוקות של בית רבן ינוקי
 דאינון בני מדרשא ואולפין אוריית על משכנות
 הרועים על אינון בתי כנסיות ובתי מדרשו דתמן
 אולפין חממתא עילאה אצ"ב דאינון לא ידעי
 אמת חניע מגו מלין לין דחממתא דקאמרי :

כתיב ויברא אלהים

את שני אי"ג גם זה בפרשה
 המאורות הגדולים וכו' תרומה עיין גם :
 ויברא אלהים בקדמות

תרין נהוריין הוו שקילן דא לקניל דא כמה
 דאוקמוה חנריין ואוקימנא דאינון חרין נהוריין
 חדא הוא ברוא חדא דנוקים כחדא והוו בשיקולא
 לאתקרי תרווייהו גדולי כמה דאוקימנא לאו דות
 סיהרא בקדמיותא רב ועילאה אלא דבכל זמנא
 דסיהר קיימת בשמש ברוא חדא בגיטא כך איהי
 אתקריא כהרי גדולים

ונכא דאריה אריה איהו אי"ג גם זה בפ' תרומה
 וארי' אתקרי אמר' סיהר' בפסוק ואלת התרומ'
 קמי קב' אש' למלכא

חד דלשתמש בתריין כחדא לא דא בלחודוי
 דא בלחודוי אמר לה חמינא נך דרעותך למחוי
 דאש לשועלים וילי ואזעירי ברמין דהא אצ"ג
 דאת תהי רישא להון ואזעירו אית לך חכמה
 דחייט ודא איהו דאמר סיהרא הגידה לי שאתנה
 נפשו איכה תרעה אצרכין איפשר לך לאתנהגא
 עלמא בתריין כתרין כחדא איכה תרביץ בנארים
 דהא סיהרא לית היא כדאי לאתהרא ולי איפשר
 לך לאתנהגא בתריין כתרין כחדא בשמשא ובסיהר'
 דהא סיהרא מה נהורא אית לה בנארים נב"כ אי
 אפשר לך לאשתמשא בתריין כתרין כחדא
 שרמיה איהו כעוטיה אכדין אהא אהא אהא
 יתעטמא בנארי' כו נהירו ותוקמא
 דמשא להוי איל ותתקף היא אהא ותעטמא

בניסופא קמיה ולא איכול לשמשא קמך ואלת
 איך תיכול לאתנהגא ולאשתמשא בתריין כתרין
 כחדא אמר לה קב' הא ידעב' ציך וילי ואזעירי
 ברמין אם לא תדעי לך היפה בנשים דאמרת ואי
 אפשר לי לאתנהגא עלמ' בתריין כתרין כחדא וילי
 ואזעירי ברמין ותהוי רישא לשועלים צאי לך
 בעקבי הצאן פוקי והוי רישא לאינון אובלוסין
 וחילין דלתתא ורעי לון ואתנהגי לון והוי מלכא
 דכולהו תתאי ואתנהגי לכל חד וחד כדקא חוי ליה
 והוי שלטא בלייחא ודאי פוקי ואזעירי ברמין
 והכי אתחוי לך אל אליהו רבי וכאה חולקך
 דסתרין דמארך כהירין קמך כנהורא דשמשא
 ובג"כ כל אינון מילין דפומך כולהו חקיקן לעיל'
 וחדינא דאנא שמענ' לון מפומך וכאה אמת כהאי
 עלמא וכאה אמת בעלמ' דאתי מלה דא הוה תליא
 קמי מלכא קדישא דלא אתגלי לכל חייילין ולעני'
 מאן איהו דבלי ליה כהאי קרא השתא אמת הוה
 דוכאה חולקך בעלמא רין ובעלמא דאתי' על
 פומא דאליהו אתגור :

הגידה לי שאתנה נפשו כיון דאיהי בלקת
 לעילא ואשתמיט' מבו חילאה וכל אינון
 אובלוסאה ברוא דאת י' איהי אמרת הגידה לי
 שאתנה נפשו אמת דאיהו רחומא דנפשא איכה
 תרעה הוילי ואנא כקורה חדא בלא פשיטו כלל
 דהא אהא בלילא בגרמאי ולא יכילנא למלקט
 ולמיהב דא איהי אמרת לבני רחומא בגין דאיהי
 יתבא קאוטא בגרמא בלקתה חדא ואיהי בעי
 לאעלא בגוה כד'א וצא אליה מלך גדול אצ"ג
 דאיהי את ועיר' מכל אתווןופ' מיומא דאתחריב
 פי מקדש' אומי קב' דלא ייעול לבנה לצילא ער
 דייעלון ובראל לתתא דכתיב בקרבן קדוש ולא
 אבא בעיר כתיב הכא בעיר וכתיב התם עיר
 קטנה דהא איהי את י' זעירא מכולהו : שלמה
 איהו כעוטיה בלילא בגוואי דלית לי פשיטו מכל
 סגריין כלל בגין דאיהי סתימ' מכל סגריין יתיר
 מכל שאר אתוון-

אם לא תדעי לך וכו' צאי לך פשיטו ברמין
 ככל סגריין וקייטי עדונין וכיסופין
 כההוא פשיטו ומאי איהו ההוא פשיטו דאתעביר
 מחד סכה דעברי אינון נטורי ענא ודא איהו
 את ה'ודא איהי צאי לך כתי' לא צאי לך
 כר"ס הרחבי מקום אהלך ודיעות משכנותי'
 כו א

זהר לשיר השירים

וְטוֹ דַּהַּ בַּקְדִּימִתָּא לֹא הֵיטֵב אֲלֵא נְקוּדָה חֲדָא
שְׁהִירָה לֵית בּהּ אַתְרָא אַהֲרָא אֲלֵא אִיהוּ סְתִימָא
בְּטוּבָה הַשְׁרָא דְשִׁבְלֵי וְאִיהוּ אַתְחַדְרָא בְּעַבְלֵי אִיהוּ
אָמַר לֵה צִאי לָךְ הַרְחִיבִי מִקּוֹם אַהֲלָךְ פְּשִׁיטִי
בְּרַמְיָךְ וְכִדְוִין וְרַעֲיָ אַתְּ בְּדִוּוּתִיךְ תּוֹכְלִי לְמַלְקָט
עֲדוּנִין וְכִסּוּפִין דַּהּ בְּשַׁמְחָא דְאִיהוּ נְקוּדָה חֲדָא
וּבְלִקָּא לְעִילָא וְהֵיטֵב מַלְבָּא עֵילָא נְחִית לְבַבָּה
וְיַעֲלֵל בַּהּ נַטְטָ בַּהֲהִיא נְקוּדָה וְחַפְשָׁט כָּכֵל
סְטֵרִין וְחַתְעֵבִיד הֵיטֵב נְקוּדָה אַתְּ ה' וְאַשְׁתַּלִּימֵת
מִכָּל סְטֵרִין וְנִקְטָא עֲדוּנִין וְכִסּוּפִין כְּדִין אָמַר
לֵה וְרַעֲיָ אַתְּ בְּדִוּוּתִיךְ יִזְלִי וְהִוּוּן וּמְפִרְסָה כָּכֵל
אוֹכְלִסִּיךְ וְעִירִין וּרְבִרְבִין .

חַד פְּשִׁיטוּ לְסַכְרָא דַּא וְלְכַטְרָא דַּא כִּיּוֹן דַּהֲאִי נְקוּדָה
אֲחַפְשָׁט בַּהֲאִי פְּשִׁיטוּ אַהֲרָג יִתִּיר נָל מַה דְהִוָּה
כַּחֲסִים לֹא דַּאֲחַגְלִי לְמַנְעָה אֲלֵא אֲחַגְלֵי הַהֲרָא
סְתִימָא לֹאן אַחַר שְׂטֵי הַוְרָא וְנִסְפָּק מְרוּז דַּמַּחְשָׁב
דַּה נָל קִיּוּמָא בַּמַּחְשָׁבָה וְלֹא סְלִקָּא בְּשַׁמְחָא דַּא אֲלֵא
קִיּוּמָא בְּשַׁמְחָא לְאַחַגְלִיָּא וְאַחַתְעֵבִיד חַד קוּל בְּלַחַשׁ
וְאִי אִיהוּ אַתְּ ה' דַּהּ הוּא מִיּוֹן לְאַפְקָא כָּל אִינוּן
מְלִין סְתִימִין דַּהּ גו בַּמַּחְשָׁבָה . כַּכָּא אִיהוּ
בַּהֲיִפּוּכָא מְגוּוּנָא דְלַתְחָא לַתְחָא מֵאן דְבִטַּשׁ
בַּהֲהִיא נְקוּדָה דְלַתְחָא כַּד אִיהוּ סְתִימָא וְאַתְּ
לְבַנֵי הַהוּא מֵלָךְ גְּדוּל אִיהוּ בְּרוּז דַּתְּ ו' דְכַפִּיק
מַהוּ ה' עֵינָא הַהוּא ו' דְנִמִּית מְגוּוּה בְּטַשׁ בַּהֲאִי
נְקוּדָה וְאַפִּיק בְּטוּבָה כָּל מַה דְלִקִּיט מְלַעֲיָלָא
וְחַפְשָׁט וְאַחַפְשָׁתָה לְכָל סְטֵרִין וְאַחַתְעֵבִיד אַתְּ ה' :
לְעִילָא מֵאן דְבִטַּשׁ נִגְחָה עֵילָא הִיבִיד נְקוּדָה
חֲדָא עֵילָא סְתִימָא כִּיּוֹן דְבִטַּשׁ בַּהּ אֲפִיק לְבַר
וְאַחַתְגְּלִין כָּל אִינוּן מְלִין סְתִימִין דַּהּוּן וְהוּן וְנִסְפָּק
לְבַר הַא אַחֲדַע הַהוּא מַחְשָׁבָה דְהוּא סְתִימָא וְלֹא
יִדַע : כְּבִיּוּנָא דַּא כַּד נַטְטָו בְּנְקוּדָה דַּא
לַתְחָא כְּדִין אֲפִיק בְּטוּבָה (לֹא נִגְדִין לְבוּוּה) כָּל
אִינוּן חֲזִילִין וּמְשִׁרִין וְאוֹכְלִסִּין : נַהוּרִין וְנַחֲלִין
עִמִּיקִין דְלַעֲיָלָא וְכִדְוִין אַחֲרֵי לֵה וְרַעֲיָ אַתְּ ד'
גְּדִוּוּתִיךְ עַל מַשְׁכּוּתֵי הַרְעִים טוּל נַהוּרִין מוֹזְכִין
וּפְלַגֵי לְכַּד אִינוּן חֲזִילִין וְרַעֲיָ לֹון . עַל מַשְׁכּוּת
הַרְעִים אִינוּן רַעֲוִים דַּהּ מַנְהַיָּב עֵי מֵא לְמִיָּהֵב
לֹון שְׁלַטְנוּ וְתוֹקְפָא כָּל חַד וְחַד כְּדִקָּא חוּי לִיה וְכָל
דַּא בַּחַפְשָׁטוּ דַּהֲהִיא נְקוּדָה דַּהּוּן סְתִימָא מֵן
קְדַמַּת דַּהּ . מְדִי רַבֵי שַׁמְעוֹן וְאַמְרָא נְקִימִיתָא
עַד נַח אַחֲזִמְרוּ וְלֹא אַחַתְגְּלוּ מְלִין אֲלִין דְשִׁיר
הַשִּׁירִים כְּבִיּוּנָא וְעֵצִיבְנָא וְהַשְׁחָא דְמְלִין אֲלִין
אַתְגְּלִין חֲדִינָא וְאַחֲרֵי דְכֹאֲהַ חוֹלְקֵי דְהִיבְנָא בְּדַא
וְתוּ דְמְלִין עֵילָא דְלַעֲיָלָא אַתְגְּלִין כַּכָּא עַל
יִדְא דְמַר .

לְסוּסְתֵי בְּרַבְבֵי פְּרַעָה דְמִיתִין רַעֲיָתִי
רַבֵי שַׁמְעוֹן פִּתַּח וְאַמְרָא וְיִקָּת שֵׁשׁ
מֵאֲחַז רַבֵּב נַחֲרוּ וְכו' חַד חוּי דַּחֲמַתָּא דְמַכְרִים
דְכָל מַה דְעַנְדוּ לְבַנֵי רוּחַ דַּחֲמַתָּא דְלַעֲיָלָא
עַבְדוּ וּפְרַעָה חַכִּים הוּוּ יִתִּיר . דַּהּ לֹא מוֹקְמֵר
מַלְכָא בַּמַּכְרִים אִי לֹא יֵהֵא חַכִּים מְכוּלְהוּ וְעַל דַּא
כַּחֲסִים יִקָּת אִיהוּ נְטִיב נְטִיב כוּלָא בַּחֲכִימָה נְטִיב
עֵינָא דַּחֲמַתָּא לְבַבִּיה אָמַר עַמָּא דַּא שֵׁשׁ מֵאֲחַז
חֲלָף אִינוּן עַלֵא לְחִדְרֵי וְהַכֵּן בְּכָל יוֹיִנֵי חַרְשֵׁיךְ
דִּילִיָּה

דִּילִיָּה בְּנַשִּׁים נְקוּדָה דַּהּ גו אַחְזוּן לִית שְׂבִירו
לְכָל אַחְזוּן בַּר אַתְּ י' בְּנְקוּדָה דַּא מַתְתַּקֵּן
כָּל אַחְזוּן וְאִיהוּ שְׂפּוּרָא דְכּוּלְהוּ וְלִית אַתְּ דְחוּלֵי
בַּח נְקוּדָה דַּא הֵיטֵב כְּכּוּלְהוּ וְכּוּלְהוּ בַּהּ וְהִיא יִפֵּה
וְשִׁפְרוּ דְכּוּלָא דַּהּ וְעַל מֵאֲחַז סְתִימָא עֵילָא קֹא
אַתְּ רַנְשׁ כָּל דְרַבִּין עֵילָאִין וְכַה אִיהוּ רִישׁ כָּל
דְרַבִּין תַּחֲלִיף לִתְתָּא בְּכ' הִיכָּה בְּנַשִּׁים שְׁפִירו דְכוּל'
וְתוּ הִיפֵּה בְּנַשִּׁים כְּתִי בְּנַשִּׁים בְּאִינוּן אַחְזוּן וְאִינוּן
נִוְקֵי וְאִי אִיהוּ אַתְּ ה' דַּהּ כְּדִין אִיהוּ פְּשִׁיטוּ
וְשִׁפְרוּ דְכוּלָא לְמַרְעֵי לְכַלְכַּל חוֹלְקִין לְכָל אוֹכְלִסִּין
עֵילָאִין דִּילֵה וְעַל דַּא צִאי לָךְ מַהֲאִי סְתִימָא דַּת
כְּלִילָא וְסְתִימָא בְּבוּךְ לָךְ לְבַרְמֵךְ וְלַתּוֹעִילְךָ וְכוּלָא
בְּרוּז דַּאֲחְזוּן אִיהוּ . כְּתִיב אֱלֹהִים בַּחֲמִינִיתִיה
נִוְדַע לְמַשְׁבַּב דַּהּ בְּשַׁעֲרָא דַּהּ אַ מֵל- גְּדוּל אַתְּ
לְבַבָּה וְאַחֲשִׁךְ לֵה לְעִילָא לְמִיעֵל בַּהּ וְנַטְטָ בַּהּ
בַּהֲהִיא נְקוּדָה כִּיּוֹן דְבִטַּשׁ בַּהֲהִיא נְקוּדָה אֲחַפְשָׁט
אֲחַפְשָׁתָה לְכָל סְטֵרִין וְאַחַתְעֵבִיד אַתְּ ה' פִּתַּח דְהַכְלִין
לְכָל סְטֵר לְמִיעֵל בַּהּ הַהוּא מֵלָךְ גְּדוּל וְכִדְוִין אֱלֹהִים
בַּחֲמִינִיתִיה בְּאִינוּן פְּתִיחוּ דַּהּ הַהוּא בַּחֲתֵי' אַ
אַתְמוּדַע הַהוּא אֱלֹהִים חַיִּים נְטִילָא הַהוּא שַׁמָּא
לְמִוּן וּלְכַלְכַּל חֲזִילִין לְכוּלָא וְכִדְוִין נִוְדַע לְמַשְׁבַּב
לְמַהוּ מַשְׁבַּב לַתְחָא וְלַחֲרִק בְּרַכָּא לְכוּלָא כְּכּוּנָא
דְלַעֲיָלָא בְּשַׁעֲרָא דְבַעֲשָׂא קַה' לְמַנְרֵי עַלְמ' סְנִיקוּ
כָּל מְלִין דְעַלְמָא וְכָל דְרַבִּין וְעֵילָאִין וְתַחֲלִין כּוּלְהוּ
בַּמַּחְשָׁבָה אַמְהִי אִיקְרֵי מַחְשָׁב' אֵלֵא דַּא אִיהוּ נְקוּדָה
חֲדָא . סְתִימָאֵךְ קִיּוּמָא בַּמַּחְשָׁבָה דַּהּ נְקוּדָה חֲדָא
לֹא אַתִּידַע לֹאן אַתְּ אֲחַפְשָׁט וְמַה יֵהוּי מִיָּהֵב וְלֹאן
אַתְּ יִסְטֵי אֲרַמָּא וְנְקוּדָה דַּא הֵיטֵב רִישָׁא דְכָל
רַעֲיָתִין וְכָל מַחְשָׁבִין דְעַלְמ' וְהוּוּ בּוֹל סְתִימָא בְּטוּבָה
וְלֹא אַתִּידַע עַד דַּחַפְשָׁט הֵיטֵב מַחְשָׁב' וְאַחַתְעֵבִיד

דליה ועבד פבימין פסיכין וחרש חרשין ונטל
 שית מאה רכב בריר ובחור ברירן חרשין טעינין
 מכל ויני קסמין וחרשין ברזח דלעילא דהיא
 ממנא דלתמנא עלייה: והוא נטיל טעין בקסמין
 וחרשין שז מאות רכב בחור דהו ברירן לקניהו
 דיארט וכל רכב מלכיס כל חד וחד טעין חרשוי
 וקלובוי לא הוו חכימין בצמרי דלא טעין טעונין
 דקסמין וחרשין: ושלשים על כלו מאי ושלשים
 אלף זינין וחרשין

ליה גליפן בעלת אי"ב וכו' מזה פ' בשלח זוהר
 תל' ושמא קדמאטו בשכ' מקומות ע"ש: וזנו
 הוא בחתונן חלת משה בחכם השלם נר'ו אמר
 חלת כולוהו גליפי ענין חסוב לחזק זה שאפשר
 בקסירין מויינן שאחר מהכונות הפסוק זה
 כבוונא דלעילא שאמר תורישמו ידי חליות
 למהוי ליה זיונין שמו' יר'ו ידי והוא רמו
 קסירין לגבייה חסוב:

דיראל: על בלה כתיב דהא עיטא נטל על כלה
 וזנין לביאחא לון לישראל וכולוהו הוו זיני משריין
 על כלה דהות נטלא קמיהו דיראל מיד ויחוק
 האת לב פרעה וירדוף אחרי בני ישראל ובני
 ישראל וזלכיס ביד רמה מאי ביד רמה: אלף ביד
 רמה היה יד דכתיב ביד וירא ישראל את היד
 הגדלה ההיא יד גדולה היה יד רמה: נהיא
 שעתא חקיק קב"ה בהאי יד כל דיוקנין וכל חילין
 ותוקפין למכרחי: כבונא דאינון חרשין וקסמין
 דעבדו: בשעתא דהו חתיין בחרשא דא ההוא
 יד הוא ריקק ביה להבליה דההוא חרשאי ואזבת
 קמיה דההוא דיוקנא דהוא חקיק בההוא יד ה"ד
 ימיך יי' נלדרי כח ימיך יי' תרעץ אויב וזנין
 האי דמתיך דיוקנין וזניין חקיקנא ביד כבוונא
 דסוסותא דפרעה: יעד הכא אלל בקשורא דמנין
 לא תתקשרו דאי הכי מאי האי לגבי קר' דלעילא
 וברזח דרמינו ומדוה דתשבתא דא מאי בעלן
 הכא דתיכין דפרעה ומאי קא אחיב לבנה אלס
 ודאי כולא בקישורא דרזח חרש' היה. לסוסתי
 ברכבי פרעה אהדרנא למלך יקדמאה וברי קב"ה
 מני לה על כל חסון אובלכין ומשריין דלתתא
 למהוי דישא דלחנן ימהוהו: ומנא היה משבתת
 מריר ולא שכיכת וכל אכלוסין דולה נשבתת תייר
 ולא שכיכו לעלמין ותושבתא דרמינו דא הוי
 שירתא כד נפקת ממגדים וכל אובלכוסין דלעיל'

אתא יהושע ושכח תושבתא גבינה אלו דבורה
 וברק ושכחו תושבתא גבינה כיון דבנה שלמה כי
 מקדשא ועלמין הוו כלהו בשיקולא חילא כדון
 היה: לתערת רמינו ותושבתא עילאה ולמרת
 מלין ותשבת רמינו לגביה: כדון היה מבו
 רמינו ותיאובתא דכלה בעא לאכרורי. נה ההוא
 שתיקו דעבד לה למשחק ולא בעא בתושבתא:
 פתח ואמר לסוסתי ברכבי פרעה כד אינון
 סוסון ורתיכין דפרעה הוו חתיין
 ורדפיין אנתריהון דיראל דמיתיר רעיתי
 אשתיקת לך בלשתקתא דמיתיר כמה דלתמר
 וירוש אהרןשמש בגבעון דוס ועכ"ד הכי אנעריר
 דהא בההוא זמנא עד כען בנין ואכלוסין דארעא
 וכל תיקונין דילך לא הוו שלמין: כדקא יאות ואת
 לא הוית מתעטרא בהו כדקא יאות בתיקוניך
 אלל השתא לאוו לחיך בתורים כמה וחיין כל
 תיקונין: דילך וכמה שפירין אינון בתורים דכנר
 קבילאזורייתא תורה שכתב ותורה שבעל פה
 ואתעטרת בהו מה דלא הוות מקדמת דנא וזנין
 כך דמיתיר רעיתי ולא בעינא בתושבתתיך
 ואתעטרו דרמינו: דילך בנין דלת עירוס ועריה
 ולא הוית מתתקנא בתיקוני' והשתא כמה וחיין
 תיקונין דילך ורעותא דלי כן ובמילי תושבתך:
 צוארך הא אית לך כי מקדשא בארעא כבוונא
 דכלהו ציורין עילאין וכמה נדיקס' וחסידים
 עילאין.

עילאין.

עילאין בגויה והשתא דתא מתעטרא בתיקוניך
 ובגלימו להון הא כל מקורין עילאין וכל דרבין
 ושיפין הא אינון לבגד לקנלא לך ולא תקנא לך
 בתיקונין עילאין ועד תורי והב נעשה לך נעשה
 ודאי אעשה לך כתיב אלא נעשה מרישא דנקודת
 עילאה ער יסודא תתאה נתקן לך ונעביר לך
 מסטרא דהב דתמן אתערדו ורהימו עם נקודות
 הכסף עסטרא דיתנא : לאחואה דהא אתערדו
 דנעילא לא אתער ולא אתתקן לבגה אלא כד
 אתתקנא איהי בקרמיתא בתיקוני דהאי עלמא
 כיון דתיקונין דהאי עלמא אתתקנו בה כדקא
 יאות כיון תיקוני דלעילא מתתקני בה ויהני לה
 תורי והב עם נקודות הכסף תורי כמדא תור
 אכתר בת אנהיל ועד כד סוסון דרכני פרעה
 דמיתך דלא חסבר ולא אתער רהימו לבגלי בגין
 דתיקונין דילך לתתא לא הוין והשתא יאות הוא
 דהא נלאו לחייך בתוריס וגו דלאי תורי זב נעש
 לך וגו ונתקן לך כדקא יאות ובל חד וחד כפוס
 אורחוי ומלין הכי מתקשרו :

לסוסתי נרכני פרעה וגו' . כתיב וה' הולך
 לבניהם יומם נעמוד ענן וגו' בשעת'

דאפיק לון קב"ה לישראל ממזכרים לא הוו בעאן
 למיול במדברא באורח נגינו דהוו רבילין במזכרי
 דהויא כגנתא דעדן כמה דתא חמר כג"ה בלארץ
 מזכרים דהוו הזנין באתר נגיבו באורחא בתורנא
 בלא רבנא מה עבר קב"ה שדר קדמיהו שכינת'
 דהוות אולא בכל בחינתו וה' בכל בחינתו ותיאונתא
 והוו רהיטין אכתרה למחמי בתאונתא ובג"כ הוו
 רהיטין אכתרה וחזלי ולא הוו מתעבני וקב"ה
 עביר לון הכי כי היכר דלא יתעבב קחשא דמא
 על ית' דלוי' א"ל בגין דלא יתעבב יקירן דשמיה
 צעלמ' דלוי' הוה בעי לאתתיקראו צו כל צעמין
 דארעא : כגוונא דלנין אונין בנהילו אופ הכי
 עבר פרעה ברתוכי וסוסון דיליה בגין למרדף
 בנהילו דלא יתעבבון רתוכי נאורחא מה עבר
 בטל סוסון נוקדי וסוסון דכוריא ושוי נוקני
 לקמיהו ודכורר מאחורא דכורי הוו רהטי בתר
 נוקני רהטי הוו דהטו מקמי דסדי ואלין ואלין
 למרדף בנהילו ורל עבר פרעה בהכמתא
 ובג"כ לאבחא קב"ה בישראל על דארביק לון
 לאחורא ודכורי לקמיהו בטל נוקני וחבר לון
 לקמיהו בגין ליתאשאר רתוכי :

כך בקרמיתא כתיב וה' הולך לפניו יומם ולבנתר
 כתיב ויסע מלאך האלהים ההולך לפני מנשה
 ישראל וילך מאחריהם . ויסע בגין דתיאונתא
 ישראל ויהון כתיבין וכל אינון גירין ונלמטראין
 ואכנין וקולפין דהוו
 שראן לבניהו דישא א"ב משון קולפי טבני
 לא מעו לון והיינו בלעי מאכימי בערכין :

את ישועת ה' התיבנו ודאי ובגין כך דמיתך
 בהואו בוונא ממש כיון דאינון אכולפין אתעברו
 וחמו כל אינון נסין ובגורן דעבר קב"ה על ימא
 כדון נלאו לחייך בתוריס אתתקנו ישראל בלא
 דמסימננתא דכתיב ויאלמינו בה' ובמשה עבדו
 וקבילו ישראל אורייתא על טורא דסיני תורה
 שנכתב ותורה שבע"פ וכדון אתתקנו כולא עילא
 ותתא כדקא יאות .

נלאו לחייך בתוריס ת"ח כל גוונין דלנו וכל
 מחשבין ורעותין דעלמא דאינון גו לבא
 כולהו אחיוון באנפין ובאנפין אשחמדע בר כש
 מאן איהו אי עובדוי לטב אי עובדוי לניש כמד' ד'
 סכרת פניהם ענתה בס : והשתא דתיקונין דכלא
 כולהו כדקא יאות בתיקונין דכשראן בתיקונין
 דעובדין טבין מיר נלאו לחייך בלא כיסופא כלל
 וכל דא הוה בומא דאתנני בי מקדשא ועלמין
 כולהון בחזרה עילא ותתא (נ"א בתבורא חדא
 עילאי ותתאי) וכדון אתתקנו אנפין כדקא חזי
 אתחברו אנפין כדקא חזי : לחייך ולא כתיב
 פניך בגין דכלא חד אכל לחיים אינון מתקנן
 צפופא ומלולא לאסתכלא בהו ובג"כ שירות דאי
 אתתקנ' השתא יחיר משאר זמנין דעלמא
 כתיב והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירש זה כי
 אם אשר יבא ממערב הוא יירש וכי
 אברהם דהוה אזיל בשלימו לבגין מלכא קדיש' א"יך
 לא האמינ' במלמר דקב"ה (נ"א בכמה זמנין דא"י
 ליה הקב"ה) אמר דלחון ליה בגין דכתיב ויבא
 אותו החוטא וכתיב לזרעך נתתי את הארץ הזאת
 ולבנתר איהו אמר והנה בן ביתי יורש אותי שפיל'
 לרישיה דקרא דכתיב ואנכי הולך עירירי וכתיב
 הן לי לא נתת זרע והנה בן ביתי יורש אותי אלא
 בקרמיתא אברהם דהוה מסימן בקודשא צדיק
 הוה מסתכל בכוכביא ונקיני דמוליא והוה חזי
 דלא יתא ליהבד בגין דעד כען לא הוה דניק'
 דרביקי

נעיקו דמאריה כיון דכתיב ויזא אמותו הוצא
 אפיק ליה מההוא אורח וקריב ליה לבניה ל
 לפולחניה למנדע אורחין אחרנין דהכמת' ואפיק
 ליה מההוא טיורי דמולי אמר ליה אברם אינו
 מוליד אברהם מוליד וזאי לא יקרא עוד שמך
 אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתיק
 מאי טעמא בגין דליח בכל אחוון את דמתקנת
 לאולדא בר את ה' האי את איהי נותקת' למיעבד
 טירין ואיבין יתיר מכל שאר אחוון ובג' איהי
 פתיחא מכל סטריין : ואת את דא לא אנטריק
 ליה לאברהם לאתוספת ליה דהא לאו דיליה הוא
 ה' איהי נוקבא בכל אחר ותיכא לשרה למהוי את
 דא רשימא בגויה אלא תרי הה' אינון חד עלאה
 וחד תתאה חד עלמא דדכורא וחד עלמא תתאה
 דאיהו עלמא דנוקבא : כיון דאתוסף ה' באברהם
 אור קדמאה דהוה האי ה' מתעטף ביה נפיק
 ועבד איבין ואחרשים אברהם צההוי דרבא
 עילאה דיליה דהילא דהאי ה' עילאה דהא לית
 חילא ותוקפא לשהוא אור קדמאה בר ה' ובגין כך
 נטול שהוא אור קדמאה את ה' עמיה ואתיישב
 בדריה דהא סליק למהוי עבד תולדין :
 תרין אחוון רשימין הכא דאינון סליקו לעלמא
 עילאה ואינון ה' את מ' מעלמא עילאה
 איהי מאי בינייהו בין את ה' ובין את ה' דהא
 חרוייהו מעלמא עילאה אינון אלא כד סתים
 כלא בו מהשנה עלאה ואיהי נקדה לא אתפשטא
 ואסתים לבו כל אינון שגילין עילאין ואחוון
 סתימין ואסתים כלא באת ס' והוון כל אינון שגילין
 ואחוון עילאין סתימין כלין באת דא כיון דסליק
 ברעו לאתגלאה ולאסקא תולדין האי את מ'
 אתפתח ואתעביד את ה' לא אשתו דא מדא אלא
 דאתפתח לאפקא תולדין ולאתגלייא בלחישו דהא
 את דא לא אתגלייא אלא בפום גלי ולא אדבר
 אע"ג דאיהו בלחישו אלא בפום גלי ובגין כך
 בשעתא דאתגלי ואתפתח כדון זמין לאולדא דהא
 בעוד דלא קיימא בפתחו דה' כולה סתים בגויה
 באת ס' לבתר דאתפתח עבד תולדין באת ה'
 ואינון תולדין לא נפקי לגר בד כחד אפר שימא
 קדישא דאתתקן (כ'א דאתתקן בביה) נ' נראה
 שחבר כאן ועל באת ה' בתייתא מאת ה' נפיק
 ובא ה' עילא ביהו אבר דאתתקן בגי ה' בתיית'
 ובשעתא דאתפתח ואתוסף את דא ה' עילא כדון

אתתקן בתייתא והוה טמיר ובגין ברע ה' האי
 אבר נדיק דעלמא דאתתקן עליה וע"ד כד אתתקן
 האי אבר בתייתא אתוסף ביה ה' וכד אבר דא
 לא הוי בתייתא והוה טמיר ובגין ברע ה' והוה
 ס' בלמודו לאתתארה דהא לא קיימא לאולד' ורזא
 דא
אברם אבר' ס' דא אינו מולד דהא ס' סתימ'
 איהי ולא קיימא לאולדא כד אתוסף
 ה' ההוא מ' אתפתח ואתוסף ה' וקיימא צההוי
 אבר למעבד תולדין ורזא דא
אברהם אבר' ה' ס' דא מוליד ועבד אינון :
 ובגין כך אברם אינו מוליד אברהם
 מוליד בגין דההוא אבר לא אתתקן עד דאתי ה'
 ובכל אחר ה' קיימא לתולדין ואיבין וע"ד שמא
 גרים : ומנ' דההוא אבר לא אתתקן לא בגין ה'
 דהא בזמנ' דהוה אברם לא אתגזר ההוא אבר ולא
 אתתקן בתר ואתא ה' אתתקן ההוא אבר ואתגזר
 למעבד אינון צההוי ה' בתראה בעוד דאיהו
 עלמא עלא סתימ' באת ס' ההוא אבר לא אתתקן
 וקיימא ערלה בלא גזירו ודרבא תתאה קיימא מגו
 ערלה באת ד' גו מסכנו כד עלמא עילאה גו
 סתימו ברזא דאת ס' עלמא תתאה במסכנו דרזא
 דאת ד' (כ'א ס') כד אתפתח עלמא עילאה באת
 ס' ואתעביד ס' כדון אתתקן בריח ואתעבד ערלה
 וכיון דאתתקן האי גרית נפקין אינון תרין אחוון
 ועיילי באתו אחרנין נפקי תרין אינון ד' וכל
 גזירו דס נפיק וניניה דס לאו איהו גזירו דהא
 אינון מתעבדן ועיילי
 תרין אחרנין באתר אי' : באתר דאת ס' עיילי
 דאת ס' עיילי ה' באתר פי' לע"ד ה' עלא דהיינו
 דאת ד' עיילי ה' כדון בינה באתר דאת ד' עיילי
 כלא קיימא לאולד' ורזא ה' דהיינו ה' אתתקן
 דא לס' רפה המשרה דאיהי כנשת ישראל :
 ולשלו אינון קן על כסא
 דוד ועל ממלכתו להכין ואתה ולסעדה ס' רצה
 למרבה רזא דא כד לאת ס' רצה המשרה דאסגין
 רבו עילאה דאתפתח ואתעביד ה' כדון ולשלו
 אינון קן מאי ולשלו אלא לשלו דא ההוא אבר
 יסודא דעלמא דאתעבד מיניה ערלה ההוא
 דאיקרר קן כל בשר ודאי לשלוס אינון קן דהא
 אתעבד וייתב שלום על כסא דוד ועל ממלכתו
 ולבגין אותה ולסעדה במשפט ונבדקה וכל דא

כד לתעבר מ' ואתפתח כדון אתעבר ערלה
 ואתעבר ל' כמה דאתמר ודוא דא הנה דס הכרית
 אשר כרת ה' דלצטרך לטמא מיניה דס ברית
 תרין אחוון חלין ועל רוא דא אברהם אבר ה'
 ואתפתח את ס' בנין לשמשא האי אבר בעלמא
 דנתתא בנין האי יצחק לא נפיק עד דאתעבר
 ערלה מההיא אבר קדישא עלילה ובב' ק'ה
 כל מה דעבר בארעא כולא איהו ברוח דשימושא
 כגונא עלילה לאחואה דהא אפי' שמה' כולה
 בחכמתא עלילה כגונא דרוח דלעילא כלל
 כדקא יאות : והנה דבר ה' אליו לאמר לא יירשך
 זה מאי טעמא בנין דהוא לעבר מסכיל וכדין אמר
 הן לי לא נתת ורע והנה בן ביתי ונזמ' בנין דהא
 איהו הוה מסתכל וקמו : בטוי' דלא יולד בשעתא
 דאת' : אברהם אשתלים בכלל באת ה' דאתפתח
 מאי ס' ואת ד' לוף הכי כדון עלאל אברהם בארע
 דחכמתא ואתעבר מההוא אוררא אחר' דכוכביא
 ומזלי :

תא חזי בשעתא דהוה ביה ערלה דלא אתגור
 קב'ה לא אתגלי ליה אלל במחזה בנין
 דעלמא עלילה הוה סמיס באת ס' ועלמא תחאה
 הוה במשכנו באת ד' כיון דעלמא עלילה אתפתח
 באת ה' ואברהם אעבר ההוא ערלה ואתעבר
 עלמא תחאה מההוא ד' כדון כתיב וירא אליו ה'
 כדון אתגלי כלל ואתפתח מאי דלא הוה מקדמת
 דנא כדון בהאי בונא ממש כל זמנא דדקי
 וחסידי אסביחו בעלמא כדון כולל אתגליא
 ואתפתח :

באמנא דטלמה מלכא בנה צי מקדשא והו
 ישראל כגולה דדיקי וחסידי שקטי
 כחמרא על דורדייה כיון אתפתח כולל ואתגלי
 שירחא דא עלילא ותתא : בההיא שעתא כתיב
 לכוסתי ברבני פרעה דמתוך רעייתי מה כוסותא
 דתיכין דפרעה הו מווינין עכל זייני קרבא
 לואגחא קרבא אי מה סוסוון דפרעה הו טעינין
 בצמה מאי זייני קרבין אבנין בירין כלסטראין
 קיסורי' פלשו טעינין לאגחא קרבא חוף הכי אנת
 בר טעיני' כל זייני קרבין לאגחא קרבין לאתקדש'
 בר לעינייהו דכולא ואלאגחא קרבא בהו' והשתא
 תמינא לך כגונא אחרא כגונה תיקונין יאיין
 בכמה תיקונין שפירין נאוו לחייך בתורים בתר

ההי' דהא כלל אתפתח לבנין ואתגליא ה'
 עלאה חזי כך ודאי לקבלך ואתכת ואת תעבר'
 מאת ד' וצייילת באת' ואלין תרין נאוו לחייך
 ואתתקנו לבנין דאינון תרין ההי' : אינון תורים
 ת' רס שכתב ותורה שבעל פה : בוארך בחרוזים
 תיקונין עילאין דכל מקורין דאתתקנו לבנין ודא
 איהו דליהו דבר לבנה בחביבו ורחימו סגי בנין
 דתיאובחא לבנה ולנחמ ולמללא על לבא ולאחוא'
 לה רחימו סגי ועל דא חמר לבנה תורי וזב' וגי'
 מכאן ואילך אית לאספלא לך שפירו על שפירו
 תיקונין על תיקונין :

כתיב ויאמר ה' אל משה עלה אלי ההרה
 והיה עם ואתנה לך את נוחות הארץ
 והחורה והמזוה אשר כתבתי להורגם האי קרא
 אזקנוה חבירי' אכל עלה אלי ההרה זכא מולקא
 דעברא רמייה סליק ליה לבניה דתיכיה ה' ד'
 עלה אלי ההרה סליק ליה דאי דהא ההר מצעי ליה
 : והיה עם הכל אתמסר ליה למשה מה דלא
 אתמסר ליה מקדמ' דנא דהא ההוא שמת דתיכא
 (כ'א רתיכא) קדישא אתמסר ליה בדייה : ואת'
 הא כתיב של נעליך ודאי פקוד ליה לאתפרשא
 מאחתיה מכל וכל אכל זובא אחרא לא אתמסר
 ליה עד השתא : בשעתא דא' ל' קב'ה והיה עם
 כדון מסר ליה שמת בליפא וחיקיק ליה לבני משה
 בארעא : בקדמיתא כד הוה במצרים חקק ביה
 שמת דא ודאי אתחקק ביה בשירותא דנביאותיה
 כיון דאסתלק בעילוייא אחרא חקיק ביה קב'ה
 שמה ממש בנין לאסתלקא על שמת דאיהו דהוה
 ביה בקדמיתא והשתא חקיק ביה שמת קדישא
 דליה בנין : לא זדווגא ביה בשמת קדמאח זלמחי
 בארעא שמת שלים כגונא דלעילא יהוה אלהים
 דהוא שמת שלים ושמת שלים הוה דמויו דמשה
 בארעא אלקים דהוא זובא דליה יהוה שמת
 קדישא ביה : ועד דלא אתגליק ביה במשה שמת
 דא לא אזדווג ביה שמת דאלקים כיון דכתיב
 עלה אלי ההרה אחיהב ליה דאו למיתב : על
 כורסיא דמלא 'כדין כר מלכא יהב ליה כורסייה
 יהב ליה שמה ממש דכתיב דהי' סס אנת ליה
 באחריה עכ לא בתרין זרגין סליק משה בההוא
 זמנא מה דלא אסתליק הכי ברנש בעלמ' אחיהב
 ליה כורסייה דמלכ' ומלכא מסר ליה שמה זכאה
 חאלקיה

חולקה דמשה :

ואתנה לך את לחות האבן והא אוקמנה לחות האבן כמשמען אלא כל מפתחן אחמכרו ליה למשה משמע דכתיב ואתנה לך לך ודאי דהא כד אכתב בשמא דא והיה שם ואתמסר ציה כורסייה דמלכ כדון אעטר-ליה בכלא למהוי חייונא עילאה שלים תיקונא עילאה והתורה והמנוה אלון תרין דרועין מסטרא דא ומסט' דא אשר כתבתי אלון תרין ירכיץ להורותם דא איהו דרגא יסודא חדא דמניה כפקי כל טעמי לאענא' (כ"ח לאענא) לתתא וכלא אתמסר ליה למשה בגין לאעטרא ליה ברוח עילאה למהוי תרין אמהן בגיפס דאינון שמה שלים בארעא ועל דא חמד דוד מלכא לכו חמו מפעלות אהים אשר שעות שעות בארץ חל תקרי שעות חלל שעות אינון תרין שמהן דאינון שמהן בגיפסן וסלקן לשמא שלים למהוי שמה שלים בארעא כגונא דלעילא :

אינון דאחון וע"ה תורי זהב אינון תנועי דטעמי ומה דאמר זהב בגין דאינון תרין מרישא דמלכא למיהב דעתא וסכלתנו לאחון כולהו בג"כ כולהו ברוח חדא קיימין :

בקודי

וטעמי תרי דרגין אינון : אלון ואלון אצטריכו לאתקבלא בהו אחון אחון אינון דשימין ברגין עלאלין דהא כלהו כפקו מרוח דחכמתא עילאה באינון תלתין ותרין שנילין דנפקין מחכמתא : ואחון כולהו חקיקין לתתא וירחא לון תורה שנעל פה וכד כולהו תרין לאתקבלא לה ברוח דאינון אחון עביי בה נקודי וטעמי כמה דאתמר ועל דא תורי זהב וגו' : והכא רזין עילאק לאינון דיער מדין :

אתון

כולהו דשימין ברוח עילאה ואקרונ גופי תורה דקיימין למילף ולמירע ברגין עילאין . נקודין אינון כפקין מרוח דמותא לקיימא אחון על תקונייהו וננקודה חדא אשתח תיבה ולאעד להיהא תיבה מקיימא כגונא אחרא

כיון דאתא שלמה ואתבניי בני מקדשא מה כתיב וישב שלמה על כסא דהו' ד' למלך כדון האר כסא אחעטרת עילא ותתא וסלקא בתושבתתא לבני עילא . כיון דסלקא בתושבתתא אושטי לה מלכא ימינא לקבלא לה וקביל לה בין דרועוי ואמר לה מילי דרמימו ופקוד למיהב לה מתנן וכדבזון וייקר סגי ואמר תורי זהב נעשה לך עש נקודות הכסף תורי זהב אינון פסוקי טעמי בגין דאינון אולפיין אורה לאענאה חי לימינא ואי לשמאלא : ועל מה אקרונ תורי בגין דכד מניא תור וזמנא דהאי דרגא למיהב לה על ידא דההוא יסוד עביר בה רשימו לאענאה ולמהך בההוא אורה דעבי למהך . וכן כד דרגא אחרא מטא תור וזמנא למיהב בה עביר בה רשימו כגונא אחר' לאענאה ולמהך בההוא אורה ממש . ועל רוח דא דרכי הישרים אלון אינון תנועי דטעמי כל חד וחד כדקא חוי ליה : תורי זהב בגין דטעמי הכי הליון על אחון כמה דתליון בורין דנונין ע"ב אורנין כגון תלס ושאר תנועי דאינון זמנין וכנורי דתיקונין דאחון : תיבין בלא טעמי ולא אית בהו תנועי הכי אינון באודיין דכלה בלא כורדין ועגוליו ושלילא מתיקונא . תיבין בלא נקודי אינון כאתתא בלא לבזון דלא יכלא למיהך לאתר דעלמא בגין כד תיקוני דאחון אינון טעמי נטעמי אלון תיקונין ואלין תיקונין ומלבושין

בוצינא

דקדימתתא כד בטש ההוא אוריא דכיא במוחא בטש ולא בטש מטא לבגיה דההוא מוחא ואסתלק מיניה מטא ולא מטא כדון ההוא בטישו כפיק לבגיה אחון מגו מוחא ואחון אנתקדו ואל' נקודי תקון סופרי' הוא חס' ושלס דאפילו כל כתיבי דעלמא יהון כמשה דקביל אורייתא מנורא דסיני לית לון רשו לאתתא אפילו חדא נקודה ועירא באת חוי אפילו את ועירא דאורייתא . כיון דההוא בטישו אתישב במוחא מגו אוריא דכיא דאיתפס בגין דאית אוריא דכיא דנא אתפס כלל . והאי דאתפס כד אתישב בהאי מוחא ההוא בטישו ענאה כדון נפקי כל תנועי דטעמי ואינון טעמי כמתתא לסוכיא למהך באורח מישר לימינא ו לשמאלא לכל רעותא דטעמי אזלי ופסקי ותני (כ"ח יתבי) ומרטיי אזלי בגאוחא ובשפלי ולית רשו לכל אחון למהך לסטרא דא ולסטרא דא כד ברשו כמה דטעמא מדברי לון ומלא בגינתון אשמעע בגין למהך בארית מישר וע"ה אחון כלהו אחיינאמך ברוח דהכי תרין נקודי וטעמי כחדא ורוח דא תפוחי זהב במשכיות כסף דבר דבר על איפניו תפוחי זהב אינון טעמי ותנועי במשכיות כסף אלון נקודי דבר דבר על אופניו דהא

הוא לית מלה כדקא יאות לבר בתרין אלני ובגין כך תורי וכן נעשה לך :

כתוב ויאמר להים נעשה אדם בכלמנו כדמותנו ויירו וגו' והי קרא אצערז ביה הנרייה ורתי קב"ה אמר דה למשריין עילאין ותייעטו ביה למערי אדם כמכל"גו הילוי חבל אי' לאסתכל' אי ברזא דלעילא הוה דהאי להים איהו להים חיים רזא דעלמא עילאה ולי איהו אלהים רזא דעלמא תתאה איך אתתקן נעשה להאי סטרא ולהאי סטרא אלף וזאי כלל איהו כבוונא חרף זברזא חדא אדם כליג ככל סטריין רזא דיליה איהו בכלל ומרזא דאלהים אשתכח אדם ולא אשתכח לרזא דשאר שמאן הה' ויברא להים את האדם בכלמו בכלל אלהים : . בכלמו בכלל תרין כלמין אלאי חינון אלף חד לרכובא אחד לנזקבא תרין אלהים הכא חד דבר וחד נזקב' בכלמו דבר בכלל אלהים טוקבא וע' ד' ויברא אדם את האדם בכלמו דא עלמא עילאה . בכלל אלהים דא עלמא תתאה ורזא דא נעשה כללל חדא כדקאמרן : בשעתא דאתברי אדם אתון כולוהו אתבריאו אתגלימו ואכטיירו (כ'א ואתכטיירו) בשעתא דאתנטיב ציה רוחא נפקו נקודי ואתייסצו באזון . בשעתא דאתתקן בסוכלתנו וממנע נפקו תנועי דטעמי ואתייסצו על בקודי ואתון וכל תיקוני' דרזא דאדם הכי איהו ככל סטריין דעלמ ברזא דאדם התיישב כלל כמה דאתמר ולא אתתקן אדם ולית אדם בר ככל הני תיקונין אמר לי' אלהיה ר' אפתח פומך ויכהרון מלך דרשו דלעיל' אתמסר בידך : **פתח** וחמ' בראשי' ברא' אלים האי קרא חוקימ' ליה כזמה דוכתי חבל ת"מ על רזא דעיק' דא כדקא אמרן דהא אי יתרון פל כתיאי מהימני דעלמא ויסתלקון . כנבואתהוין בסליקו דנבואה דמשה לז' יכלין לחדתא חפילו חדא נקוד' לאורי' מ"ט בגין דאתון כלסו לא נפקו אלף מבו נקודה זעירא ואתון חינון כללל לאורייתא והא לית לכל אזון כש' לנטלא להאי סטרא ולהאי סטרא בר בקודי : אתון כולוהו כגופא בלא נפשא כד אתיין נקודי הא גופא אתקיים בקיומיה וכדין ויהי האדם לנפש חיה כתיב וכלהו מרזא דחד נקודה נפקו בשעתא דאתון נפקו מבו עלמא דאתי כולוהו חגלימו ברזא דאדם והו גופא בלא נפשא ד' דאתער האי נקודה עילאה ועאל בטמירו גו

עלמא דאתי ונפקו נקודי כלסו מבו האי נקודה לקיימא אתון קיומיהו דא איהו בראשית ברא אלהים ראשית דא נקודה עילאה דבה ברא אלים ואתקין כל נקודי תיקוני דאתון דלינן רזא דשמים וארץ : ולי לאו האי ראשית רזא דנקודא עילאה לא אנקודי אתון ולא הוה ביה קיומא : ת"ח בראשית בהאי ראשית רזא דנקודא עילאה ברא אלים בחיל דהאי נקוד' נפקו אתון ואכטיירו בתיקונייהו למסוי רזא דגופא כתיפיין ידיען בלא נפשא ובב' כ כתוב ברא בגין דלא נפק נפש' לבופא לקיימ' בקיומיה כיון דאתער נקוד' עילאה גו עלמא דאתי לאפקא נקודי נפשא כדין בתיב ויאמר אלהים יהי אור אתנהירו אתון נפשא בנקודי (נר' ד'ל' ד'איון) נפשא אור דא נקודה קדמאה דנהיר מבו ההיא נקודה עילאה סתימא דסתים ולא יריע נקודה דא דנהיר מבו ההיא סתימא דא נקוד' דתיקרי חולם דנהיר לעילא על כל אתון בגין יקרא נקודה סתימא ובגין דאתון כלוהו אתכנשו ברמז מאה פרסי דעלמא דאתי נהיר נקודה דא חמש זמנין ורזא דא ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב ויברל אלהים בין האור ובין החשך ויקר' אלהים לאור יום : יהי אור דא נקודת חולם 4 . ויהי אור דא נקודה אחרא דתיקרי שרק 5 . בגין ונקודה קדמאה דתיקרי חלם נהיר לעילא ועד דלא אתמשך לאגרא לתתא הוה סתימ' כיון ד דאתמשך נהיר גו אמצעתא ברזא דשרק וירא אלהים את האור כי טוב דא חרק 6 . כד נהיר לתתא : בזמנא דנפקו נקודין לאהרא' לבופ' אור' קדמאה דאיהו חלם נהיר לעילא לאתייש' לרישא דגופא ויהיב נהירו לכל רישא' לחנפין לתינין לנהירו דרישא לכל תיקוני רישא' : ושרק שארי באמצעיתא ונהיר נהירו לקיומא דגופא ממראה מתניו ולמעלה ככל רזין דיליה . חרק שארי לתתא ויהיב נהירו קיימא ממראה נותניו ולמטה ככל תיקונין ורזין דיליה כדון וירא אלהים את האור כי טוב : כד אתתקן גופ' דאתון . אי' ג' דאתון באלין נקודין באלין כדין כתיב ויברל אלהים בין האור ובין החשך לעולם הבדלה ברובא דשמאלא דאית ביה חשך ואנהיר נקודת סגול לאגהרא מבו חסוכא וגואי : ויקרא

אלהים לאור יום דא נקודת צרי
 דאנאר ואתיישג בדדועא ימינא
 ואתקין ליה בכל חיקונו . בר נוקבא אתדבכת
 צימינא ושמאלא ואתהיבת צינייהו אתדבכת בה
 מדין נקודין חלין צרי וסגול ציקומא והפוכא
 אחרא דלא מתיישבן בה הכי . צרי אתהפך
 והנהיר בה דיוקנא אחרא ולא יושנא בדכורא
 ואיהו שרא סגול אתהפך והנהיר בה דיוקנא
 אחרא ואיהו שרק דתלת נקודי ולאחאס חביבו
 דכורא לבני . נוקבא דאיהו ואיהו כולא חד
 לומנין אנהיר . בהו דכורא . מהכא אתפסטו נקודי
 לכל שאר שייפין דחתון בנפשא :

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים . דא
 נקוד פתח פתישו דנהירו דאנהיר
 בסטרא דכורא בסטר שמאלא והנהיר . להא ח
 סטרא והשתא אתחליפו ואחכלינו ימינא בשמאל
 ושמאלא צימינא . מים איהו לימינא ברוח דהיא
 נקודה דאנהיר בה צרי בסטרא דא דימינא ח
 אתפנינו תרי מימין . והא יוקימנא וצדין כך
 צרי תרי נקודין מתיישבן לקבל תרין מימין חד
 לעילא וחד לתתא כמה דאתחזי בנקודת שבא
 לבתר כיון דאתנהיר האי רקיע דא הונקודה
 דאיקרי פתח עאל האי נקודה בן נקודה לנקודה
 דצרי בין מים למים ואשריש צינייהו ונטייל לין
 לבניה וכדין מים לסטר שמאלא בנקודת פתח
 ועל רוא דא יפתח ח לר את אצרו הטוב וכו'
 לתת מטר וכו' דהא מים מסטרא דפתח חינון :
 מן אתפסט רקיע מסטרא דימינא ועאל בסטר
 שמאלא בין נקודת סגול וארבעדי קמץ ועאל
 כדון שמאלא צימינא ואחכליל דא ברא ימינא
 בשמאלא ושמאלא צימינא :

ויאמר אלהים יקוו המים לצילא כתיב אור
 חמש זמנין והיא כתי מים חמש זמנין
 יהי רקיע בתוך המים והיה מבריל בין מים למים
 ויברל בין המים ובין המים הא חמש זמנין מים
 לקבל תרין נקודין דחינון חמש צרי וסגול צרי
 תרי וסגול תלתא הא חמש חלין מתיישבן צימינא
 שמאלא נוקבא עאלת בין ימינא ושמאלא ימקבלת
 לשין נקודין למינה לה דעת בשלימו ולא מתיישבן
 ביה הכי ומתהפכן ביה בארמ קליב . צרי אתהפך
 בה לנקודא שבא בארמ קליב . סגול אתהפך בה
 לנקודא שורק בארמ קליב . ולעולם אתתא דעתה
 כו ח

קליב עלה דהא לא יכילו לאתפשא בה למהוי בה
 דעתא שלים כמה דחינון לעילא אלא אחריו בה
 בארמ קליב ואשתכח דעתא קלה עלה . כמה
 דחינון תרין נקודי צרי סגול חינון ח' אור הכי
 בה שבא שרק חינון ח' אכל בלא יישנא כלל יקוו
 המים חינון חמש כלהו לנקודה ח'א דאיהו נקודת
 שורק דקיימא תחות רקיע קמץ כל חינון מיין
 דהאי סטרא והאי סטרא כל חינון חמש נקודין
 מתיישבין בהוי נקוד' ורא אתיישבת ונהיר לבניית
 קדישא דכורא וכל כהורא דחמש נקודין בלהו
 ירית דא כיון דהאי ירית כלהו כדון אתנהירת
 נוקבא למעבד פירין . ואינין דכתיב תדשא הארץ
 דשא וגו' תכלא דהאי נקודה דקיימא לתתא דעביד
 בה פירין ואינין :

ויאמר אלהים יהי מאורות ברקיע השמים
 דא נקודת חמף קמץ דנהיר נהירו
 כבוננא דההוא אור קדמא' נקודת חלס ועל דלא
 אנהיר בישובא כבוננא דחלס איהו מארת חמר
 דלא נהיר ביישובא כבוננא דחלס ואף על גב
 דקיימא כבוננא זיליה :

ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ חיה דא
 איהו ברוח דנקודת שבא סגול דהא
 סגול דאתכליל מיין . באשא רמשן רמישו דההוא
 נפש חיה תהיא דעת דא תהיב ליה מתרין סטרין
 ח' ח' קלת עלה ודא איקרי שרץ דנפש חיה רמישו
 דרמיש ואיל בכל נקודי . ותת שבא איקרי
 מהיר צרק והכי איהו וכו' איקרי נפש דהיא
 ח' שרק דתלת נקודין בשעתא . דאת ח' אסתלק
 מיניה אפיקת דעתה וההוא דנטל' מגו עילא כמה
 דאתמ' ונארתיה דאת לנפיק שרק והכי איהו בכל
 אתר ועד נקודי כלהו קיימיין לאכהרא לתתון
 כעובדא דשמאלא וארעא וכל . עלמין כולהו ולית
 קיימא ונהירו לכל חתון בר בנהירו דנקודי וכלא
 אתמסר ברוח דא רייתא . בסיני והכי איהו בר ח'
 דלעיל וכלא תקינ' דארס כמה דאתמ'
ויאמר אלהים נעש' ארס כללמו כדומתו כתיב
 מה מעשדו בבר כוננו ודרכו יחסך תח'
 כד ברא קב' ע' עלמא עילאה ועלמא תתאה כולא
 בדיוקנא חדא הוה למתי . דא כג ואל דא בשעתא
 דנעש קב' למצרי ארס . לתתא כעא לנעבד ליה
 כבוננא דתרין עלמין וכל רוא דלעילא ותתא כלא
 איהו בארס . גולבלת דרישא דקיימא על גוש איהו
 בר ח' לצלמי עלאה באינון

וזר לשיר השירים

לאינו תיקונין דרישא: גופא איהו כרוז דגופא
דקיימין דרגין כשייפינ ידיעו תחות האי רישא .
ירכין ורגלין כולא דברגין דלתתא כדקא חוי ליה
למהוי כגוונא דלעילא ולמהוי כגוונא דלתתא .
כל ריוקנין עילאין ותלמיין כולאו חקיק כבדס
למהוי איהו שליס ככולא .

ת"ח מה' מצעדי גבר כוננו כד קב"ה אתרעי
ניה בכר נש כל מצדוי וכל אורמוי אינהו מחתקין
קמיה ואיהו מתקן להו כל חד וחד כדקא יאות
ודרכו יתפץ אפילו במיני' דעלמא .

ת"ו מה' מצעדי גבר כוננו אי ב"נ ישוי דעתיה
ורעותיה ולניה לבגד מלכא קדישא למהך
בתר אורחיה דאיהו עביד קב"ה אתרעי ניה
כחייג הוא דיליה ממש בשעתא דנפקו אתון
מגו רזא עילאס פמה דחתמר ואבלימו ואצטירד
כדיוקנא דלדס בפתר נפקו נקודי ואצטיע בהו
רוחא דהוי ותקיימו אתון בכר נש דקארי על
רגלוי בקיומא דרוחא לבתר דנקודי ותקיימו על
אתון ויהבו בהו כפשא אצטריך למהוי כדעתא
דסיכלתנו ולעטלא במטלוי ולמהיב מוונא ותוקפ'
לאחרא ודא איהו כצלמינו כדמויקינו כמה ד
דאוקימ' כצלמינו דא רזא דעלמא עילא' כדמותנו
דא רזא דעלמא תתאה .

דבר אחר כצלמינו חלין תנועי דטעמי
דאינון תיקונא ושלימו כדעתא
וסוכלתנו למנדע ידיעה לאסתכלא לעילא כמה
דאיהו סתים ולא אתבלייא כמלכא דאיהו חכים
בסוכלתנו כמלכא ולא נטיל לסטרא דא או
לסטרא דא כ"ר מבכמתא ובסוכלתנו ובמנדע הוף
הכי כגוונא דא תנועי דטעמי כולאו מטלמיהון
בכמתא ובסכלתנו ובמנדע כמה דאתחוי דא
איהו כצלמינו כדמותנו חלין ריון דנקודי דאינון
נפקו מגו דיוקנא חרד דנקודה עילאה מההוא
דיוקנא סתימ' לא אתחוי ומגו דנפקי מגו נקודה
דא חקרון נקודי דמות דיוקנא דנקודה עילאה
דאי תימא אתון לאו הכי דא דיוקנא לאו איהו
לעילא ולא ר' לייח תמן דיוקנא דא לבתר דנפקי
מרוז דעלמא עילאה חלימו ואצטירדו כולאו
מה דלא הו' מיקדמת דא דלאו לית דיוקנ' וצור'
לעילא כלל ועל דא לא ירעי ולית מאן דידע ביה
כלוס ראשיתא סתימא דאתבליא ולא ירעי חד
נקודה סתימא איהו נההוא נקודה לא ירעי ולא

אתבליא! ולית מאן דידע בה חלין אתון בה
אתצירין ולא תליין לעילא דא לית תמן דיוקנא
כלל ועל דא כדמותנו חלין נקודי . כצלמינו חלין
תנועי דאיהו שלימו דכלא רזא הכא דידעי מדין
תנועי דאיהו שלימו דאיהו כולמי דבר נש
אלא רזא דא כצלמינו דאיהו כולמי דבר נש
ולבר לגו סוכלתנו ומדע איהו כולמי דבר נש
דאולא עליה ומדברא ליה לבר נש כנטידו למהי
נטיר מכלא בעוד דהני תנועי אינון בכר נש כ"ג
איהו שליס ככלא : כגוונא דא בכל אינון ריון
עילאין דלעילא ורזא דא מה' מצעדי גבר כוננו
למיטל במטלוי כאינון תנועי' דטעמי ודרכו
יתפץ כאינון נקודי : מה' מריה אתנטיל רזא דא
למהוי לתתא כלל כגוונא חרד ורזא חרד מה'
מצעדי גבר כוננו כגון אולא מקפ"ה (כ"ר מקמי')
שפר הולך דאנון מצעד גבר דמתחקין כל חד
וחד כדקא חוי ליה ודא איהו כוננו ושאר תנועי
אנון דבתיב ודרכו יתפץ הן נוקיפו הן למיזל הן
למיבסק הן לכננא כדווח הן לנשקא הן למיהב
דינא כלל איהו מנדע וסכלתנו למיטל במכלו
כדקא יאות ורזא דא

איהו ניוגוס כדווח' כד
אחי צוציכא דקרדינות'
בהו' כטיסו דגו אידרא
דכיא דלא חתפס יהיב
הדווחדו' וריק מרחיק

אלנגב' כדווח' למאן דלא ירעי ולא חתפס כלל וקאי'
בקיומי' ולא חתפס למנכ' עד דקרי' בסכלתנו יתיר
וכן תנועי כולאו כל חד וחד כדקא יאות ועד לא
מטו חלין תנועי כל אינון שעינן שייפינ דגופא
לא יכלין לנטלא במטלונ דא . כל שייפינ דגופא
בהו נטלין אתפלגו באתון דאנון עשרין ותריין
אתון דאתבגו כפרקין ושייפינ . תריסר שייפינ
אינון פרקין דנטלין וחלין שייפינ דגופא תריסר
לא נטלין במטלנין כדק' יאות כ"ר כרוז ותריסר
תנועי דכולאו עבדין להו פרקין נטלאל לין
ואית תנועי אחרנין למהיב סוכלתנו וחכמ' ומדע
לכל גופא ונטלאל כל גופא ולמהיב כרוזא לעילא
ותתא כולא כדקא חוי . עשרין ותריין אתון

אנון כללא דרוזא דביבא ופלהו אתפלגו כשייפינ
דגופא ומרוז . דאתון גוכא אשתלים אשתלרו
אתון אחרנין דאנון עשר תריסר אתון חנון

דבר אחר

ברוא דא ער לא הוה קרישו ולא גליהו שמים דהא
 טמירין הוּוּ בו מייל ריח דתא א דאיהו לימינא
 לבתר דאקרישו מבג מייל נפקת את ר' מתצירא
 צצירא דבלימו דיוקנא דאדם ועם כל דא לא
 חסר מההוא דיוקנא דתא א ואתהדר ואתישב
 בזכותיה שארי נהירו דהאי את לאנהרא מרישא
 דעלמא לכיפוי עלמ' בניו ל' נהוריה באת אחרא
 ועבד להאי את בית חד לאגבא נהוריה בגויה
 ואתבניו ההוא אור בגויה ומההיא שעת' אתבניו
 ואיטמר ולא נפיק לעלמא בר בחד שביל דקיק
 דאמשך חד חוטא מיניה ומיניה אתון עלמ' וקאים
 בקיומיה מהאי את אתבני כולא מהאי את אתון
 כולא באת דא נטיר לון קב' לישראל ואתבד
 שגאיהו קמיהו הה' ד ימכר' נאדר' בכה ימכר
 ה' תרען לויב בשעתא דגרמו חובין מה כתוב
 השיב לחור ימינו כדון בההוא זמנא אתבלון
 ישראל מארעא ושלטו בהון שגאיהון .

א אתישב ברועא ברוא וחוקפא וחילא
 דאינון תרין סטרין אחרנין דאתתקפו ביה
 ואיהו דרועא דימינא . **ב** אתכליל בגויה
 וכנים ליה לקבליה כנוקפא דעייל בגויה דכורא
 בג' אתון כולהו חד דכר וחד נוקפא . **א**
 אתפשט לאתון אחרנין ואשתלימו בשלימו לנטל'
 תרין דרגין אחרנין א' ל' למהוי שלימו דליה
 ורוא דא והחכים עליו מטה פל' והחכים עליו
 תרי דרגין בחד עד דסלקין אתון לשתין רבא
 כחושבן שנטיהו לישראל דאינון תריסר סלקין
 לשתיין רבא לוף הכי אתון כד אתמלו סלקין
 גשת ין רבא :

אלף בית גימל דלת הא זיו זין הית
גת יוד כף למד מם נון סמך עין פא
צדי קיף ריש שין תיו

ל' אינון סליקו דאתון לשתין רבא בגין למהוי
 שלימו ברוא דאתון בשייפי כולהו אשהלו תו
 אתון ואינון תריסר סם סתימא צדי אחרנין
 אחרניא **גון פא כף** ואינון אתון אחרנין
 כפולי' מנצ'ך ואינון סלקי לתריסר אתון וכד
 אתון כולהו אשתלימו סלקין לע' ב אתון רוא
 דשגא קדישא דקב' אתקרי בהו חושבן ישראל
 שכעים נפש ותרין אתון דאינון סהדי בגווייהו
 ואת' ל' :

ק' מאי חנון שייפין קיומא דכל גופא למהוי כל
 שייפא ושייפא על תיקוניה ואף על גב דלית
 בהו באתון אתון דאתחון וכדכור' ואתחון דאתחון
 כנוקפא כגון א' דכורא ב' נוקפא ג' דכורא ד'
 נוקפא ד' נוקפא ו' דכורא וכן אתחון כולהו א'
 אחרנין אנהון כלילין דכורא ומנהון כלילין נוקב'
 ואי תימא אי הכי היך אתבני אדם ברוא דעשרין
 ותרין אתון דהא כד אסתכלן ואתבדירו אתון
 דאטריכו לדכורא ואתחון ליה (כרשא דברס לא
 הו) בר תריסר לקבל תריסר שייפין אלף ודאי
 אתון כולהו כלילין ברוא דכורא ואתון עשרין
 ותרין אתון אתון דכורי ואתון נוקב' בגין ד
 דשייפין כוהו אית שייפא בגויה פריקין דאנון
 כלילין דא כדא ועייל דא כדא מאן דעייל איהו
 דכר. ההוא דמקבל ליה בגויה איהו נוקפא בכל
 שייפין אית דכר ונוקפא ועייל דא כדא כדכורא
 כנוקפא ובגין כך כלהו אתון סלקין בר' דכורא
 ונוקפא ואתון כלהו אטריכו אלין ואלין (ג' ראה
 דברס לאלין) ולאשתמרא אלין באלין (כ' א' ב'
 ג' ד' ה' ו' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו
 י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז
 כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח
 ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט
 נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א
 ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב
 ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג
 פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד
 צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה
 ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ק"י ק"יא ק"יב ק"יג ק"יד ק"יה
 ק"יו ק"יז ק"יח ק"יט ק"כ ק"כא ק"כב ק"כג ק"כד
 ק"כה ק"כו ק"כז ק"כח ק"כט ק"ל ק"לא ק"לב ק"לג
 ק"לד ק"לה ק"לו ק"לז ק"לח ק"לט ק"מ ק"מא ק"מב
 ק"מג ק"מד ק"מה ק"מו ק"מז ק"מח ק"מט ק"נ ק"נא
 ק"נב ק"נג ק"נד ק"נה ק"נו ק"נז ק"נח ק"נט ק"ס
 ק"סא ק"סב ק"סג ק"סד ק"סה ק"סו ק"סז ק"סח
 ק"סט ק"ע ק"עא ק"עב ק"עג ק"עד ק"עה ק"עו
 ק"עז ק"עח ק"עט ק"פ ק"פא ק"פב ק"פג ק"פד
 ק"פה ק"פו ק"פז ק"פח ק"פט ק"ץ ק"צא ק"צב
 ק"צג ק"צד ק"צה ק"צו ק"צז ק"צח ק"צט ק"ק
 ק"קא ק"קב ק"קג ק"קד ק"קה ק"קו ק"קז ק"קח
 ק"קט ק"קכ ק"קכא ק"קכב ק"קכג ק"קכד ק"קכה
 ק"קכו ק"קכז ק"קכח ק"קכט ק"קל ק"קלא ק"קלב
 ק"קלג ק"קלד ק"קלה ק"קלו ק"קלז ק"קלח ק"קלט
 ק"קמ ק"קמא ק"קמב ק"קמג ק"קמד ק"קמה
 ק"קמו ק"קמז ק"קמח ק"קמט ק"קנ ק"קנא ק"קנב
 ק"קנג ק"קנד ק"קנה ק"קנו ק"קנז ק"קנח ק"קנט
 ק"קס ק"קסא ק"קסב ק"קסג ק"קסד ק"קסה
 ק"קסו ק"קסז ק"קסח ק"קסט ק"קע ק"קעא
 ק"קעב ק"קעג ק"קעד ק"קעה ק"קעו ק"קעז
 ק"קעח ק"קעט ק"קפ ק"קפא ק"קפב ק"קפג
 ק"קפד ק"קפה ק"קפו ק"קפז ק"קפח ק"קפט
 ק"קץ ק"קצא ק"קצב ק"קצג ק"קצד ק"קצה
 ק"קצו ק"קצז ק"קצח ק"קצט ק"קכ
 ק"קכא ק"קכב ק"קכג ק"קכד ק"קכה
 ק"קכו ק"קכז ק"קכח ק"קכט ק"קל
 ק"קלא ק"קלב ק"קלג ק"קלד ק"קלה
 ק"קלו ק"קלז ק"קלח ק"קלט ק"קמ
 ק"קמא ק"קמב ק"קמג ק"קמד ק"קמה
 ק"קמו ק"קמז ק"קמח ק"קמט ק"קנ
 ק"קנא ק"קנב ק"קנג ק"קנד ק"קנה
 ק"קנו ק"קנז ק"קנח ק"קנט ק"קס
 ק"קסא ק"קסב ק"קסג ק"קסד ק"קסה
 ק"קסו ק"קסז ק"קסח ק"קסט ק"קע
 ק"קעא ק"קעב ק"קעג ק"קעד ק"קעה
 ק"קעו ק"קעז ק"קעח ק"קעט ק"קפ
 ק"קפא ק"קפב ק"קפג ק"קפד ק"קפה
 ק"קפו ק"קפז ק"קפח ק"קפט ק"קץ
 ק"קצא ק"קצב ק"קצג ק"קצד ק"קצה
 ק"קצו ק"קצז ק"קצח ק"קצט ק"ק
 ק"קא ק"קב ק"קג ק"קד ק"קה ק"קו
 ק"קז ק"קח ק"קט ק"קכ ק"קכא
 ק"קכב ק"קכג ק"קכד ק"קכה ק"קכו
 ק"קכז ק"קכח ק"קכט ק"קל ק"קלא
 ק"קלב ק"קלג ק"קלד ק"קלה ק"קלו
 ק"קלז ק"קלח ק"קלט ק"קמ ק"קמא
 ק"קמב ק"קמג ק"קמד ק"קמה ק"קמו
 ק"קמז ק"קמח ק"קמט ק"קנ ק"קנא
 ק"קנב ק"קנג ק"קנד ק"קנה ק"קנו
 ק"קנז ק"קנח ק"קנט ק"קס ק"קסא
 ק"קסב ק"קסג ק"קסד ק"קסה ק"קסו
 ק"קסז ק"קסח ק"קסט ק"קע ק"קעא
 ק"קעב ק"קעג ק"קעד ק"קעה ק"קעו
 ק"קעז ק"קעח ק"קעט ק"קפ ק"קפא
 ק"קפב ק"קפג ק"קפד ק"קפה ק"קפו
 ק"קפז ק"קפח ק"קפט ק"קץ ק"קצא
 ק"קצב ק"קצג ק"קצד ק"קצה ק"קצו
 ק"קצז ק"קצח ק"קצט ק"ק

ואתכלילו זהו ואינו י"ה דכתיב ששם עליו ששני
 ששני י"ה עדות לישראל ועל רוח דא הראובני
 השמעוני והא חוקמה וכלהו סלקי לע"ב כגוונא
 דא אלפא ביתא דסלקא לתוון כולהו לרוח דע"ב
 לתוון למהוי כולא רוח דגיפא שלים רוח דארס
 רוח דתיכא עילאה רוח שמא קדישא בליפא
 כ"ב לתוון כלו סלקין כסליקו דרתיכא עילאה
 כדוקייהו וגופייהו למהוי כולא רוח חדא כדקא
 יאות לתוון כולהו כד מתחדין ואתגליפו כ
 בגופייהו כרוח דע"ב לתוון גליפן אתעניו
 כולהו גופא עכ"מ

אי"ג מזאתי כספרי אחרים
 האותיות שלה אלפא ביתא
 נטורה הוות והמוזן אלפי
 בזה שהאותיות שהם מזד ימין
 שהם אלף גימל וכו' הם
 זכרים והזכר השמאל שהם
 בי"ת דלית הם נקבות :
 (אמר מ"כ אמר מנחם די
 לוכואלו חילו היה כן היה
 ראוי להכניס הנו"ן הכפופה
 בכלל הנקבות ולא היה ראוי
 להכניס לה אות ש"ן ועוד
 היה ראוי לשרר

מבית יצחק
 שיהיה שמאלית

קודם הקו"ף והז"ן קודם התי"ו) כ"ס מזאתי
 כי ה"ן והש"ס מן הימניים וכן עיקר כמא' שהם
 י"ב זכרים וי"ב נקבות וכפרשת ויבא עמור ש"ז ט'
 לתוון חינו ברוא דקבא ולפי זה צריך להיות
 י"ב זכרים : וכן נראה עיקר זהם כנגד י"ב
 תיקוני דיקנא דעתיקא והנקבות ט' כנגד דיקנ'
 תתאה ונרא' לי שהקו"ף מהזכרים וז"ל הצעיר
 יצחק בעל המביה לאמץ הקוסיות של מהר"ר
 גנחם הג"ל ולקיים גרם מהר"ר משה יש עוד
 גאל"ק מלין למה נגרע כ"ג כפופות מאחר
 אותיות הכפופות שהביא במקומן ז' פשוטות
 בשמאל אי הוה ס' הנה יוכל להיות שיבא ס' סתומ'
 במקום מ' פתוחה לסרבה המשרה אבל חלו לא
 נתחלפו כלל ובודאי ס' סתומ' דכר כידוע וכתרנף
 ליה בין ס' לן וגם ז' הוא דכר כד"א וכדיק יסוד
 עולם ויסוד דא גרית כידוע וק' הוא דכר כקוף
 פני אדם ודי לודע מן וס' הוא כנגד יעקב תפא'

ישראל וז"ל שכך ז"ל
 א ג ו ז ט י ל מ ע פ צ ק ש
 זכרים
 נקבות

ב ד ה ח כ נ ס ר ת

והטעם שכ"ס ס' סתומה כי מ' פתוחה בזה ממ"ס
 סתומה כהכ"ל בווהר חוש (אי"ג לטון אחר
 שמזאתי בלבנה הספיר משיר השירים של הווי"ה
 וזה לשונו וזאת תורת המנחה ראיתי במ"ה משיר
 השירים פתח ההוא ינוקא ואמר לריח שמניך
 טובים וריח מאן חלא חית ריח ואית ריח ריח
 הקרבן וריח הקטורת ריח הקרבן מקרב ייחד
 (גר' חכר) חינון בוסינון עילאין נהרו אפרסמוב'
 דכ"א ועל דא תרין מדבח' הוו מונח הקטורת
 ומונח העולה מונח הקטורת איהו פנימאה מונח
 העולה איהו לבר מונח העולה (נראה חכר)
 מתתקן לנטה' בוסינון עילאין וע"ד לריח שמניך
 טובים לריח דההוא קטורת שמניך טובים עכ"ל
 אח"כ מזאתי מאמר אחר שתופס ש"ו ז"ל
 וראה שהמונח' הם למעלה מונח הפנימי מונח
 החיצון מונח הפנימי הוא שלם והוא המונח' (אמר'
 מד"ל איט כן והעד בפרשת תצוה והקטרת את
 כל האיל המזבחה והקטרת המזבחה על העולה
 ודיבס וולתס) בתוספת ה"א בכל מקום זהוהוא מונח
 הקטורת מונח החיצון הוא חסר בלא ה"א בסופו
 כגון נערה נער כתוב בלא ה"א מן המונח' המונח
 הפנימי נהורין בוטיבין עילאין מאתערוה דמונח
 החיצון שלמטה אתער מונח החיצון שלמעלה
 וזמה ריח הקרבנות כריח הקטורת של מונח
 הפנימי שלמטה אתער מונח הפנימי שלמעלה
 ועל דא לריח שמניך טובים חינון שמניס נהרין
 ונלכין כתיב הכא טובים ובתרי' חסו וירא אלהים
 את האור כי טוב שמן תורק שמך מהא' ורבות
 קודשא אתרק לגבי תתלי לנדלקת בוסינון האז
 שם ממונח החיצון על כן הש"ו למית' אהבון חינון
 עלמות דחינון ממנן על הש"ו ואז תימא איהי
 משבחה מהו תורק שמך מאן שם חלא היא אמרה
 באורה רחימו על גרמא למלכא אתמא לגביה
 שריאת לחבקה ליה למחבצא מני מתנן ונבונן
 והיא מנו רחימו אמר למלכא על גרמא רבני
 הא מתנן חילין לאתחד ותחמי אתחד כמה היא
 טפירה בחייו כך כנסת ישראל אמרה על גרמא
 שמן תורק שמך אתתך ע"כ :

מדרש רות

יורה ימי שטות השופטים רבין פתרי קרא

דכתיב ברוך יחד כוכבי בקר ויריעו כל בני אלהים מאי כוכבי בקר חינון מלאכין בקריטין מאן בני אלהים חינון מלאכין דשלטון בלי ליה בא וראה כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא חלא ליקרא דליה שנאמר כל הקרא בשמי לכבודי בראתו וברתו אף עשיתיו הקב"ה ברא בר נש בעלמא ויהיב ביה שמייה יהודה הנפש רוח הקראת בשמתא י' בשמתא לשמתא וקראת י"ה אבוהא ר"ה בן זבת וכדובמא דברא רוח ונפשא דקרישא כך ברא רוח ונפשא מסטרא דשמאלא וכדובמא דרוח הייג בשמיו כך הוא הרוח והנפש השכלית על רוח ונפש הבהמית ולמה בקראת בהמית שהוא מסטרא דשמאל ונחש דחינון דכר ונוקבא ועל דא אמר שלמה המלך בחכמה מי יודע אס רוח האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת היא למטה ולסטרא דשמאלא לא יהיב הקב"ה שמה דליה שנאמר חר ה' הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותלתי לפסיג' אני רמו כעו ויסרתי אתם אף אני ה' רמו למדת רחמי' מהו לאחר לא אתן קב"ה לא תשתתוה לחל אחר דהוה בסטרא דמכאבא טמא:

פתח רבי ואמר ברוך דידודי י' אקרי ב'ובמא דא אלימלך ה' אתקרי ב'ובמא דא נעמי ולמה בקרא שמה נעמי שנאמר ויהי נועם ה' עלינו וגו' ו"ה רובמא דא רות ובעלה :

רות הפכה לשמה תור שנאמר ותור וגוול : נעמי שנקר' בשמתא שנא' ויהי נועם ה' עלינו וינתי בחגי הסלע בסתר המדברה הראיני את מראיך השמעייני את קולך כי קולך ערב ומראך נאום :

פתח ואמר ומא ומעשה ירינו כוננה עלינו חמר ליה דא עובדא דיעבד בר נש עובדין טבין ישכון עליה ר"ה ואי לא יסתלק מי ייה שנאמר חכמת נשים בנתה ביתה ואלית בידה תהרסנה חכמת נשים דא בשמתא ונפשא :

פתח ואלו נפשא דשמאלא שנקראת ערסה : ואמר מה הוא דאמ' הראיני את מראיך כד יתעבד בר נש מוספה בשליית דאמיה כמה דאתרי' (כ"א בתר מ' יומין דאברי) אשיל

ביה הקב"ה זעיר זעיר לוחא ונפשא זר זר על רגסיה בלי ליה שנאמר כהילו קרו' על רגסיה ועמודא דנהורא' ציממא שנאמר ויסע' ועמוד העלך וגו' וליה בעמוד דא' ללכת יומא וליה שנאמר כי בר מזה ותורה אור ואלופי ליה כל אורייתא ואלופי ליה כל פיקודי וימרוך ליה חיי דין הוא דר' עקלתון דאתקרי ליה ובאתרא דהין יעבור כל נפשאל דאיכסי שנאמר קטון ודבול שם הוא ועבד הפסי מאדוניו וחזון ליה בעמודא דאתא דהיא על רישי' כמה דובין ונמרי' וארי' ומלאכי חבלה דיתבין תמן וכלבא תמן ועל דא אמר דוד הציילה מחרב נפשי' מיד כלב יהודתי ודין אתרא הוא חושך ומלאכי חבלה קרין ליה לילית וע"ד אמר מסחר בלילות לילות ממש אקרון וימרוך ליה אס תוכה למכות כל מצוה ומצוה יעבדון לך מינה מלאך טוב וכל עידן דתיעול באתרא דהין ותוכה למכות ימרוך סולו סולו פנו דרך הרימון מכסול מדרך עמי פלוגי דא ולא ישלטן עליך וכדובמא דא ציממא ימרוך אס תוכה בפיקודי אורייתא ואס תוכה באורייתא כל אית ואית יהיה מלאך דיעודך באתרא דהין ואורייתא דאתקרי אורחא ימיה באורחא דהין דלא ישלטון עלך ועל דא אמר לבחוסת הדרך ובתר דין יחזון ליה בנתא דעדין וכל חלק וחלק שיש לנדיק בפני עצמו ו ומשניעים ליה שיקיי' כל התורה וזכר כן ימרוך לה ויאמר ה' אל אצרים לך לך ובי' ואעשך לגוי גדול וגו' ויאמר ה' אל אצרים לך לך דא בשמתא דהיא אב לרוח ורס לבגין מארצך דא בנתא דעדין וממולדתך דא בטן דאימא של בשר ורס ומנית דא שכינתא ואציר דא הקב"ה שאין אביו אלא הקב"ה ואין אמו אלא ככלת ישראל : אל הארץ זה העולם השפל ויהבו ליה ז' ברכאן דאמרוך לעיל מואעשך ובו עד כל מאספות הארמיה וגו' אס ברנש יוכה ויהיה כריק והוא ידע שמייה הקב"ה מה ימרוך ליה כל מה דאסתלק מעלמא לא תירא מפחד לביה ובי' על כל כפיש' שאך כר פן חייב באופן של דר' עקלתון רגלך על סלע ופחן תדרוך עד כי ידע שמי' ואס ברנש לא יוכה באורייתא ולעובדין טבין כד יסתלק מעלמא ייעול באורחא חסוכא דאמרוך ואודעונו כל מאן דלית ביהווא אתר וימרוך הואת נעמי דאלית באתרא דהין מליית מכל טובא מליית דאורייתא עמוד העבן דכהה לה באתרא

יגיע כפיך וגו' וכי הוא טוב זה העושה שחשבה
 לי לחיובי ויחמי עשאוני הגוף ואת עבדת אריס
 עמאון ויהבתי בי כשמתא וזמרת למקטרג גע ידך
 ככל אשר לו אך זאת כפשו שמור מה דורך נטרות
 מה דלחי וחמי אמרת גע ידך ככל אשר לו וכי
 הוא טוב זה העושה שחשבה לי כי תמאס יגיע
 כפיך שהנפש מאוסה מזד יסורי הגוף ועל ענת
 רשעים הופעת סקל איקובי של מלך והמקטרג
 קסרב על כל זה לפני הקב"ה אל"ה הב"ה חיוב לא
 דבע' ידבר זאינו נתפס על כערו וכיון שזל הב"ה
 ונתווכח עמו חור בו ואמר אחת דברתי ולא אעב'
 גתים ולא אוסיף חסכר פומיה קמי דיינא . ר'
 פדת אמר כי לא דברתם נכונה כעבדי חיוב לא
 כתיב חלל כי לא דברתם חלי נכונה חלי לא
 דברתם נכונה הוא עומד והשדיק את הדין ובקש
 על עמנו על מה שאמר והם לא בקשו על עצמם
 על מה שטעוהו במענה לשונם ר' יהושע דסכנין
 בשם רבי יורא (לא בשם ר"ל) אמר כל החוסד
 בכשרים ראוי ללקות בצרעת דכתיב אשר נולט
 ואשר הטלוו וכתוב אל נח תהי כולת חגריו של
 חיוב חסדוהי נמה שלא היה בו ולא בקשו ממנו
 מחילה ולא בקשו על כפשמם עד שנקש חיוב עליה
 רחמים והקדוש ברוך הוא הודיעו להם במה
 שחסדוהו ולפיכך ועבדי חיוב יתפלל בעדכם
 . ואמר רבי יוסי בן קסמא מאי דכתיב כי אם
 פניו אשח לנלתי עשות עמכם בגלה מאי נכלה זו
 צרעת דכתיב וחזיה ירוח ירק צפניה ותרבס
 ונתן וחזיה מנכל ונכל באפיה בא ודאה כשנגלה
 הקב"ה אל חיוב מה כתיב ויען ה' את חיוב מן
 הסערה ויאמר . רבי יוסי בן הלפתא
 אמר השיב לו על מה שאמר אשר בסערה יאספני
 אמר חיוב רבונו של עולם במח רוח סערה עברה
 לפניך ונתחלף לך שמי חיוב נלווג הדא הוא
 דכתיב ותחשבו לחיוב לך לטובך השיבו מן
 הסערה . רבנן אמרי סערה של שטן שהסעיר
 גופו של חיוב ומלנן דאיירי עברה דכתיב דוח
 סערה גושה דברו ואין לו רשות לבשות פום דבר
 חלא נמאמרו של הקב"ה : רבי בון אומר
 בהיב נשין דכתיב אשר בשערה ישופני וכתוב
 בסמך דכתיב מן הסער' כתיב הכא אשר בשערה
 וכתוב החס לשעירים אשר הם זונים אחריהם
 והשי דכתיב בשער' ר' תומאי אמר פעם אל' ובר

באתרא הדין למיהך . ציממא ועמודא דאשתא
 לחסרה' לה למיול באתרא הדין בליליא ועם בעל'
 גשמתא לכשמתאי חתיבת חזיה ואמר' אל תקראון
 לי נעמי קראוןי מרה כי המר שרי לי חלד והנעל
 לי גופא בישא . אני מלאה הלכתי באתרא הדין
 ודיקם השיבני ה' בהיא שעתא אמר' שוכנה בנתי
 זנו שנאמר ותאמר נעמי לכלותיה שוכנה בנתי
 חתיבת דוח נשמתא קרישא ואמרת אל תפגעני בי
 לעזובך לשוב מאחרוך כי נאשר תלכי אלך ונאשר
 תליני אלון וכו' אבל ערפה נשמתא היא סטרא
 דשמאלא חזלת לבוסא ואתחבלת עליה שנאמר' אך
 גשרו עליך ירכב ונפשו עליו תחבל : וכל זמן
 דאתחבל עליה אמר הגוף לנפש ההמית בשביל
 האכילה והשתיה שנתת לי הן הגשמה כצער גדול
 ונלא תורה ובלא מצות טול מה שנתת לי הגוף :
אמר רבי אשרי משכיל ש' דל וגו' מהו דל איש
 נסת' ויאמר מה שתן' לי ובי ויתר רשע
 אני מכל האדם שבעולם ויעשה מלחמה עם הכ"ה
 אצרה' מאן דמוכיב ליה דכתיב או יחויק במעווי
 יעשה שלום לי שלום יעשה לי דל' דהוראי מ'ד
 או יחויק במעווי וגו' וכי הכ"ה שהוא בעל השלום
 עושה שלום במרומוי כריך למי שיעשה לו שלום
 והלא השלום ש' אלף העני בשעה שרוחה עצמו
 ברוח ה' עוש מריצה כלפי מעלה והמחויק בידו
 של עני ועושה עמו צדקה כביכול עם הכ"ה עוש'
 שלום לפי שחוזר העני ומבקש מחילה מלפניו
 יתברך על שהטיח דברים כלפי מעלה ואז עושה
 שלום בינו לבין קונו מי גרם לו לעשות שלום זה
 הצות' צדקה לעני והחויק בידו דכתיב או יחויק
 במעווי וזהו הרל והקב"ה ממה אמר אין דנין את
 האדם לפי כערו וה' נבליב דל' ר' תנחום אמר
 חיוב להב"ה מי ידעתי ואמנא'הו אערכה לפניך
 משפט עד שהטיח חיוב דברים כלפי מעלה מאח
 מהאי קרא ד' איבוי אמר וכי נהאי הטיח ותו
 לא והלא בבמה מקומות כפר בתחיית המתים
 והטיח דברים כלפני מעלה ופקל איקובין של מלך
 חלא ח"ר סטוראי נהיא שעתא אמר המקטרג
 להקב"ה חיוב שאמרת' עליו איש תם וישר וירא
 חלפים ושר מרע הרי כפר בתחיית המת' והטיח
 דברים ופקל איקובין של מלך אל"ה הב"ה חיוב לא
 ביעת ידבר בשעה שנתווכח חיוב עם הכ"ה מה
 אומר אמר אלה הטוב לך כי תעשוק כי תמאס

ומעם נקיבה פעם אחת ובר דתה' ונשא השעיר
 עליו וכתוב הן עשו אחי איש שעיר : פעם
 אחת נקיבה דכתיב ויש עשו ניום ההוא לרבו
 שעירה בסמך דכתיב מן הסערה מ"ט שמסעיר
 גופו של אדם והא כתיב ויעל אליהו כסערה השמים
 רבי נחמיה ורבי יהודה אמרו כשהעלה הקב"ה
 אליהו לרקיע עמד מלאך המות כנגדו אמר ליה
 הקב"ה ע"מ כך בראתי שמים שיעלה אליהו לשם
 אמר ליה מלאך המות רבש"ע עכשיו יהיה פתחון
 פה לבריות אמר ליה הקב"ה אין זה כשאר בריות
 ויכול הוא להעביר אותך מן העולם ואיך יודע
 כמו אמר ליה רבש"ע תן לי רשות וארד אליו אמר
 ליה רד מיד ירד כיון שראה אותו אליהו הכריחו
 תחת רגליו וביקש להעבירו מן העולה ולא נתן
 לרשות ה"ב מיירי כפף אותו תחתיו ועלה לשמי'
 דכתיב ויעל אליהו כסערה השמים כיון שנגלה
 הקב"ה הלאיוב בזההוא סערה נגלה אליו דכתיב מן
 הסערה גזן כפופה ולא פשוט' כפף אותו הקב"ה
 פנחס הולך על גחון ודבר עמו מה אמר ליה
 לאיוב איפה היית ביסדי ארץ פתח ואמ' ברון יחד
 כוכבי צקר וירעו כל בני חלקים מיד שתק ולא
 יכול לעמוד בתוכחתו להורות שמצאו של הקב"ה
 בחמת . רבי אלכסנדר אמר ברון יחד ככבי
 צקר כוכבים שבמרום שולטים בלילה חוץ מאותן
 ששולטין בצקר וכולן משבתיך ומפארין ומייתדין
 שמו של הקב"ה . ה"ד ברון יחד ככבי צקר ולא
 ככבי לילה אע"פ שמשלתן כרבע ויריעו כל בני
 חלקים אמאי ויריעו אמר רבי אלכסנדר בשעה
 שעולה עמוד השחר אותן בני חלקים מריעים
 בתרועה וכל אותן המלאכים והכוכבים הממוני'
 בלילה מעגירין אותן ממקומם ושולטים מלאכים
 אחרים במקומם להיותם ממונים ביום ר' חסדאי
 אומר כוכב איש נרקיע והקב"ה מוניהו ומקומו
 וסילין שמו והוא נכבס ומניח שאר הככבים
 ומשמש כל הלילה כיון שאותן ככבי צקר שולטין
 נבנו ונכלע במקומו אמר שמואל כתיב המרגין
 ארץ ממקומה ועמודיה יתפלגון כד' הקב"ה צעי
 למירגו כל עלמא ולא רבשא ולא רעשא סומכוהי
 לא ארעיש ליה ללא ממקומו מאן מקומו דא
 נקודה דציון רבי דרומאי אומר מציון מכלל יופי
 מציון הושתת העולם דכתיב וממור לאסף אל
 חלקים ה' דבר ויקרא ארץ ממורה שמש עד

רבי חזקיה אמר כשהעיל הקדוש את השלב
 וזרק לתוך הים מתחת כסא כבודו נטל
 כשיעור שעלו דכתיב מי מרד בשעלו מים רבי
 יודאי אמר כשיעור של ורת נטל וזרק לתוך המים
 דכתיב וכל בשליש עפר הארץ וכתוב לשלג יאמר
 הוי ארץ ומתחת המים נקפא מקום אחד בתחילה
 באמצע התהום ונעשת משם אבן אחת ממוקעת
 באמצע תהום ועלתה למעלה ובראית ציון והיא
 נקודת העולם : ר' יוסי אומר עלמא וסבולגלתא
 לא ממתקי ללא מגו חר נקודה באמצע וההוא
 נקודה אייה מקומו של עולם ומשם נתפשט הארץ
 וכל רוחותיה רבי חזקיה אמר כעין בריתו של
 איש בשעה שנקפאת הארץ מתחת המים מה
 כתיב יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד
 ותראה היבשה כיון שראו המים היבשה היו עולי'
 ונגברתם לכסותה כבראשונה עד שבער בהם הכ"ה
 ונסו דכתיב מן בערתך יטסון ואע"פ שהיו כסין
 לא היו משתכבין מ"ט שפירש' שהיו מכסין עליה
 בתחילה ועכשיו נסין מפניה מה עשה הקב"ה נטל
 כמין צרור של חרש וחקק בו שמו של ע"ב שעות
 והשליך לתוך המים ועמדו מיד ונשתכבו ונאחזה
 מקום עמדו בציון דכתיב מציון מכלל יופי זה
 שמו של הקב"ה וכשהארץ מתמוטטת אינה ש
 מתמוטטת ללא ממקום זה שהוא מקום העולם ה'
 פדת אומר הנשבע באמת בשמו של הקב"ה צרור
 זה שתחום בו שמו מסתלק למעל' בחורה ומתקיים
 בו והעולם מתקיים . והנשבע לשקר אותו צרור'
 עולה ומסתלק ורוחה שהוא שוא' וזו העולם
 מתמוטט ורוכה לחזור לתורה ובוהו שאין העולם
 מתקיים לא על שמו התהום באמת ועל דא בתיב
 לא תשא את את שם ה' חלקיק לשוא רבי חזקיה
 אומר מקו' כל העולם כלו והיא נקודה אחת אשר
 עליה עומד הכל והכבוד אינו ברין ללא ממקומו
 דכתיב ברין כבוד ה' ממקומו מאי ועמודיה
 יתפלגון רבי פרחיה ואמר חלץ עמודים סמכין

מדרש חות

יסודו וקיימא ועלמא עליהו וגמיה אינון ז'
 דכתיב חלבה עמוריה שבעה יסוד דאינון סמכין
 גדיק אחד דכתיב ודוק יסוד עולם עמוד לא
 כתיב חלא יסוד יסודי דכולא קיימין עליה כגבר
 זה שבעה חלביהו קין ושבעה ככביס דרין וחורין
 קין שבעה חלביהו ז' מימין ז' חסומות וכולס תלויים
 במחמר ה' שמו הכונה בשמים מעלותיו
 והס ז' ספירות מעלות גדולות יעמידים חקוקים
 בשמו הגדול וכולס תלויים במחמר ח' והס שמים
 עליונים ושבע ארצות קדושות שמדווגין עמהן
 ולא איתבדחין פירורא שאל ויהי ערב ויהי בקר
 יום שני ויום שלישי יום רביעי ויום חמישי יום
 ששי ויום השביעי קיישת ימים עשה ה' וכנגדם
 שבעה עמודים חקוקים שהם תלויים בשמי ז' אינון
 שנים עשר שטרים דאינון תלויין במדת יעקב
 הנקרא שמים שנאמר ואתה תשמע השמים זכרון
 שבך שנאמר שמע ישראל וגו' רבי דרומאי אומ'
 השבעה עליונים הם שמו של הקב"ה ואבודתו מאי
 אבודתו הם שבע מעלות למטה מהם שעומדים
 עבד וזוה"ל ומנהיגים אותם על ארץ זו ארץ
 התחתונה וזוה"ל ארץ העליונה הנקראת צינה
 והיא תלמיה בחכמה ומאין צינהו תכל שנאל' מכין
 תכל בהרמהו הקורא גמי הים ים אחד והן שבעה
 רבי כרוספראי אומר הלל ים אחד בעולם הוא
 אומר רבי רחומאי ימים כתיב דכתיב ולמקוה
 המים קרא גמיס וכנסין לים הגדול והס
 שבעה וכולס ככביס צו זה למטה מזה עד התהום
 עד ששאל ים היול שבעה זו על זו וכולס ח'
 תלויים במחמר אחד אומר רבי שמלאי אימתי
 העולם מחמוטט שבעה שחקים מביט והוא צו
 שנאמר ה' משמים השקיף על בני אדם

רבי

דשמעין הסתא חרובנה דכתיב מיין יהו ככלי בקר
 ויריעו כל מיא חלקים ואקדמו ואזלו וזה נהיר
 יממא כדנפק שמשא ואחגלי לעלמא אמר ליה ר'
 יצחק לרבי יהודה חוהבא כד אסתכלנא בשמשא
 דכי נפיק נפיק סומק' ולגבר הכר אההדר חוהבא
 אמאי ודאי דכרכי מלה דאמר רבי יוסף בן שלום
 אמר רבי יצחק בן יהודה שמשא כד נפיק נפיק
 בתוקפא כגבר תקיף ובקע תליסר משקופי חלביה
 דרקיעא וליח בכל אינון כוכבי שמיא ומולי ר'
 דאי קרי גבור ר' משמשא מה בגורה עבדי חלא
 כד סיים יממא ואעל צלינא אסתמון כל אינון
 כוון משקובין דרקיעא בשעתא דאתי יממא
 ושמשא נפק ואתעטר ואחגליף באתון דרוז
 דשמיא קדיש' ובתוקפ' ומליא דגליה כניש בכל
 אינון ריקיעין ובקע בכל אינון חלויין ואחקדון
 כשלהובוי ופתח לון ונפק לגר ומנא לן דאתקרי
 גבור דכתיב ישש כגבור לרון אורח ובתיא ככחאת
 השמש בגבורתו כגבור נכנס למלחמה וזכח היא
 אור' כשכח חור' וגו' הראשון כך השמש כשיגס'
 כדלקים צו שלהבותיו והוא אדום מרוב גבורתו
 ואחר כך חור' לבוץ הראשון אזלו כד מטו
 צי חקל אמר רבי יצחק לימא מר אינון מילין
 דמעליותא פתח וקריית שמע ישראל ה' היא
 אסד' פתח ושמע האי קרא חייב בשעתא
 דאמרו בנין דיעקב לאבוהו ח' משה לישראל חבל
 השתא כ' ע אמרי שמע ישראל למחן ישראל אמרין
 לא ה' תנינא יעקב אבינו לא מת והקב"ה חתים
 ליה גו כורסא יקריה למהוי חדיר סהדא על בניו
 דקא מיתדי שמייה דהקב"ה כדחוי בכל יומא תדין
 זמני וכד אינון מיתדין שמייה דהקב"ה אמרי שמע
 ישראל היא סהדי ענן דאנן מייחדי שמייה דקב"ה
 בדקא חוי בההיא שעת' טעלי ליה ליעקב בא צע
 בדפיין פרישן לארבע סיטרי עלמא וסלקי ליה
 לקמי קדישא עלילה ומברך ליה בשבע ברכא'
 פתח ואמר וכלה זיהו אבא דורע דא חלוד
 בארעא זכאין אינון בנין דקא מעטרין לאבוהו
 הכי בההיא שעתא כל אינון חילי דשמיא פתחי
 ואמרי ברך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ויעקב
 מתעטר בתליסר נהריא פתחמונא רביא וקאים
 תדיר בקרית מקפא פוך על כנפי קמי דקב"ה ולא
 שבך דינא תקיפא לשלטא עליהו וכל בני עלמא
 לאיכלין לשאיה לון הה' אל תירא גברי יעקב
 פתח

שמענו ועל דא חמינא שמעתי וחרבו בטני חרי
 כהוראי ודאי הקב"ה בעי למידן בעלמא דיניה
 ועד לא יתעבד דינא הא קלא איתער ואכרין
 תדיר בעלמא ודאי רמי דרמין יסתלקון השתא
 בעלמא ומלא בריר לן בר האי דאמר קל צפוי
 דחד אזילא דאילתא דקא בני על חד ארייא לא
 ידענא מאי איהו אמר רבי נחמיה לא ידעו כהאי
 לפוס אשתא ליומין צעירין איתגלי בעלמא ומאי
 איהו צביה דרזי ישמעאל בן אלישע כהן גדול
 דצכה על רישיה דרבן שמעון בן במליאל דהאי
 צביה לא אשתער מכורסא דמלכא עד דעביד
 הקב"ה נוקמין בשאר עמין אמר רבי רחומאי בל
 ורלא בשעה שבה דן את העולם למי דן תחילה
 לגדולי הדור דן תחילה ואחר כך דן את העולם
 מנלן מהכא דכתיב ויהי בימי שפוט האיפטים
 תחילה ואחר כך ויהי רעב בארץ רבי יומי
 בר יהודה אמר מהכא לעשות משפט עבדו ומשפט
 עמו ישראל משפט עבדו תחילה ואחר משפט
 עמו ישראל

פתח רבי ואמר כדומא דלית י"ב שבטין לתתא
 דאינון בני יעקב כך איתא יעקב עילאה בשמיא
 ותרי עשר שבטין עילאין ובהבמא דמייחדי
 סמיה דהקב"ה ישראל לתתא כך מייחדי מלכבי
 קדישין לעילא כולהו בבזוגא דלעילא פתח
 ר' ואמר כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פדה את
 אנדרהו זכר יעקב פדה את אנדרהו ויעקב לא
 אנרי בעלמא אלא תא חוי בשעתא דהוו נפלי
 לאברהם באור כשרים הקב"ה אכניס לפמליא
 דיניה ואמר שויכו לאברהם מקדם יקרא דיני
 דאיהו דמימאי אמרו להקב"ה הא יפוק מיניה
 ישמעאל אמר הקב"ה הא יפוק מיניה יתקא אמרו
 להקב"ה הא יפוק מיניה עשו אמר הקב"ה הא
 יפוק מיניה יעקב אנרו הא ודאי בזכות יעקב
 ושתויב ועל דא אמר אשר פדה את אנדרהו ד
 בזכותיה אשתויב אנדרהו אמר בשעה דכפיתו
 לאנניה מישאל ועזריה דנפלו לון בגו אחון נורא
 יקירתא חנניה אמר ה' לי לא אירא מה יעשה לי
 אדם מישאל אמר ואתה אל תירא עברי יעקב
 ואל תחת ישראל כי אתך אני נאם ה' אמר
 עזריה שמע ישראל וגו' אמר הקב"ה זה יאמר לה'
 אני שאמר ה' לי לא אירא זה חנניה וזה יקרא
 בשם יעקב זה מישאל שאמר יא זה אל תירא עברי
 יעקב ובשם ישראל יכנה זה עזריה שאמר שמע
 ישראל וכו' ולא עתה יבוס יעקב לא עתה פניו
 יתוור ומלא לא הוה דניאל בהון אלא דינא אמר
 אי נקרא בנטער בשם אליל שלו שנאמר בלעשר
 רב כחמיהו כו' וכתוב בארין מלכא נכוככר
 כפל על אנפיהו אלניאל בני והקב"ה אמר פסיג
 אלהיהם תשרפון בלש אול ולא הוה עמהון מה
 דחו חנניה מישאל ועזריה דנפלו בנורא אלא
 אמרו כפרדעים נפלין בופיהון בנורא בשביל
 דאנפיהו למצדאי באומר דהקב"ה אנתא על
 אחת כמה וכמה בשביל יקרא דמארגא אמר
 רבי נהוראי דעבר מחדתא ונסלק לטורא ובשתדל
 באוריתא ולא כדמוך עד דהוו יתבי ומשתדלי
 באוריתא דא עם דא שמענו חד קלא דהוה
 אמר עילאין קומו דמיכין תתאין דאשת בתוריהון
 איתערו הא הקב"ה בעי למרבו בעלמא ואינון
 סמכין קיימין בעלמא סמיך עליהון מדתתיקל
 בכיי דהו אזילא דאילתא דקא צביה על חד
 ארייא דאיתרשים תדיר בכורסייא קדישא אמר
 רבי נהוראי לרבי יצחק שמעת מידי אמר ליה

וילך איש מבית לחם יהודה רבי יהודה
 ורבנן דאמרי בזמן שהדין בל לעיר
 יסלק אדם עצמו מאותה עיר שכיין שניתן ראות
 למלך המות אינו הושא לכל אדם איש שפגע
 בו יש לו ראות להיזק כיון שראה אלימלך שהדין
 בל לעולם ימיד ברח להסתלק מן הדין ועם כל
 דא לא ברח ממנו רבי יהושע אמר מה כתיב
 בשונמית ותאמר נתוך עמי אנכי יאבנת מכאן
 שצריך להכניס דאשו לתוך ריבם ולא יהא נראם
 לבדו מה כתב בתחיל' וילך איש אתם ראה להחניא
 ולהסתיר עצמו שלא יכירו בו מי הכירו מדת הדין
 ואמר זשם האיש אלימלך אדם ניכר ונראם הוא
 להסתיר אינו ראוי להחניא ולא איהו דא לימלך
 פרנסא דעמא ולא איהו דא אלימלך דהוה סמיך
 עינוי מעובדי עמא רבי פרחיא אמר באותה
 שעה היה הקב"ה דן את העולם ובית דין שלמעל'
 עומד והקדוש ברוך הוא היה מסתירו ואומר וילך
 איש אתם עמדה מידת הדין והוכירו זשם האיש
 אלימלך מיד יגור עליו הדין ועל בני הכרתיב
 וימת אלימלך וגו' רבי יהודה אמר אלימלך מי
 הוה ידע (כ"א מילא הוה ידע דהוה אלימלך)
 אלא כיון שראה שהדור מצוין בגדולים אמר ודאי
 אלך מכאן ולא איהו נתפס פתוכם ואלימלך גדול
 הנה

מדרש רות

הדור הזה והיא יכולת ניוו למחות ולא מיתה
 והלך תפס ונרח ולפיכך בזכר שמו ונעבש
 וזו' ימי שפוט השופטים רבי יהושע אמר
 כל מקום שנאמר ויהי בימי לטון צער הוא
 הוא אלימלך היה כהונת מלך כיון שהכיר בדבר
 השמיט עצמו מישראל והלך לבור בין האומות
 האצור שלא הוא ניהו עמדת מדת הדין
 והוכירו ונכסו - והיו ימי שפוט השופטים ר'
 חלקיה בר אלעזר פתח קרא דכתיב מרחוק ה'
 נראה לי וגו' כשהקב"ה מדגיר עם בניאים אינו
 נגלה אליהם אלא מרחוק ועל כן רואים רמות
 דברים כאלה העמו מרחוק הוא משה ראמ"ר
 אלעזר אמר רבי תיבא כל הנביאים כולם לא
 כתנכאו אלא אחד אחד הספקלריו שאינה מאירה
 משה מתוך הספקלריו המאורה שאר הנביאים
 מרחוק ומשה מקרוב שנאמר לא כן עבר משה
 בכל ימיו נאמן הוא והימנא בבית מלכא קריב
 הוא למלכא ואי תימא כיון דכל הנביאים מתוך
 שנתנבאו מרחוק איך אהבנו של מקום עליהם
 והפתיב והאבנו עולם אהבתיך על כן משכתיך
 הסד אמר רבי תיבא יש רחוק ונתקרב וקרוב
 ונתרחק יש רחוק ונתקרב דכתיב ממרחק תביא
 לחמה קרוב ונתרחק דכתיב מרחוק נראה לי
 זה קרוב לבניאים וזה קרוב למלכות - ר' אלעזר
 אמי איפכא קרוב למלכות ורחוק לבניאי שרואין
 דמיונות של מעלה כמין גוף רבי חלקיה אמר
 כשרואין הנביאים בציחוח כידוע :
ויהי ימי ר' נון כל ימיו הוא בקשרין יומא
 חד חמא עמא דסרחי דהו מסכני אולו
 ולא משגיחין עליהו אמר ודאי דינא אחחוי הכא
 קס ואיך לנה יומא חד חליש דעחיה פגע בכפר
 סיכנין ברמון ואדמון שמוע הד קלא למי תנא
 דלעי רננא דאורייתא והמר כי יקרא קין כיפור
 לפיכך כו' קן זה תאונה בדרך זה רחל שנא וארח
 צדיקים כאור מבה הולך ואור עד כוון היום ו
 וצדיקים תרין בנין יוסף וצנימין והיא נקהלת
 למה הולכת כל הלילה ומאיר להם עד כוון היום
 שהיא יעקב בכל דא צדיקי תי העולמים - עין
 דא שכינה שנאמר עין אים היא למחויקים בה :
 על הארץ דא ארץ התאונה - אפרוחים דא שנים
 עשר שבטים ולעולא או בציכא ישראל ולתתא
 דאינון כמלכא דגוש והאם דוכת על האפרוחי

כו' שלא תשלח את האם שנאמר ונענשם שולח
 למכס - ואת הנשים תקח לך אריכו רבי בון
 אדכורי ושמוע הוא קלא דאמר קב"ה חס ע"ד לא
 אל ולא כלום מאן דחס שבך חימיה וננוה ואיך
 ליה ומה דאימי' מתרחב מן הקן מה היא אומרת
 אזי שהארבתי את ביתי ושרפתי את איכני ו
 והבלתי בני לבין האומות ועל דא ירחם הקב"ה
 דהא רחמנא לא אשתבח אלא הכא וע"ד שכינה
 נועקת על בנייה והא כתי' שלא תשלח תרין שולחין
 דאינון בית ראשון ובית שני שלא תשלח אפילו ק'
 זמנין דאי הדר על גזוליהו ברמיו דנבחה שלח
 אפילו כמה זימנין עד דאול ליה וסתריקן שלה
 ויטול כנין טמירין דקומטרא למיטול אגרא היא
 רחמנא לא אשתבח אלא הכי - והארבת ימים
 שיאריך רגזו מן ששת ימים שנקראו בני ה' ה' א'
 רחום ומנון וגו' אמר רבי חוקיה אמר יוסי בן
 קיסמא א"ר שמואל כד בר א הקב"ה עלמא בר א'
 ליה בתלת קיטורין ואינון חכמה וחבונה ודעת
 דכתיב ה' בחכמה יסר ארץ כונן שמים בתבונה
 בדעתו תהומות נקצו וכולהו קיטורין בדר נש
 וקיטרא (כ"א וקוטרא) דהימנא. (כ"א ל"א) דפקע
 מינייהו חכשט בשאר ברין ונכולהו אית ס
 סוכלתנו לפוס אורחיה האי עופא כד פרח
 מבזוליה ואשתלח מעל בנהא מפכפכא וזולא ולא
 ידעה לאן אחר זולא מנדול למיבד גרימה הכ"ה
 דכתיב ביה ורחמינו על כל מעשיו אפילו יחושא
 ועירא בעלמ רחמינו דיליה על כלל ההוא דממנ'
 על עופא איחער לבני הקב"ה והקב"ה אחער על
 בניו כדון קלא נפק קמיה ואמרה כציפור נודדת
 מן קנה כן איש נודד ממנו - כדון איהו אחער
 רחמי על כל אינון דזולי מנדו מאתר לאתר
 ומדוך לדוך אחר' תבירי ליבא תכירי מילא ר'
 ואיתער רחמי על כל עלמין וחס עליהו וסביק
 חובייהו דמכרין מאתרייהו וחס עליהו ועל כל
 עלמא וע"ד אמר הקב"ה אשהי כפורא לבר והיא
 איתעררת רחמינו על כל עלמא מאן גתקס למיחס
 על עלמא ולחיתעררא רחמינו עליהו הוא ברנש
 דשלח שהוא ציפור לאטרא בתרין גזוני הכי
 אחער הקרוש ברוד הוא וס' אגלי רחמינו על כל
 אינון מארי דצערט ועג כל אינון דמנדדי
 מדוכתייהו וצ"כ אגריה דהיא כ"ג מה כתי ביה
 למען יעוב לך והארבת ימי קס' ר' בון על דגלות

וחזו ואמר בריך דהמנא דשמענא להאי קנא
 וחלמנא לה אחינא לעלמא חלא למשמע דא רוי
 אהדר ההוא קנא כמלקדמין :
פתח ואמר מה רבו מעשיך ה' כולם בחכמה
 עשית וגו' כל עלמא לא חי זון לא בחכמ'
 ובר נש אחמלי ככולא שאר בריין בטופסא : (גא
 בתוספתא) דחמחא דאחמא - בבר נש ואע"ג
 דכולהו בריין הכי לא חוה בריה קליל למרדף בתר
 דעובדא דב"כ כפופא - בר נש בני בניין לדיוריה
 עופא בני בניין לדיוריה בר נש אחי מוויני לבריה
 עופא אחי מוויני לבניה נ"כ אבי למרעין בעשנא
 עופא בעשנא מסי למרעין כ"כ אומנא ונעביד
 זרביין בימא עופא נטל בזוליה ואתקין ליה וזול
 ביה על ימא (כ"א ואתקין ליה על פיך ימא) כ"כ
 משנא ומרומא למלכ' עופא' מ'מכפ' ומסנח'
 למריה דהוא חללא עילאה וכו' למ"ג ייטב לך
 מטיב לך לא כתיב חלא חלא ייטב לך ההוא שלוחא
 דציפורא דמשלח דאתער על עלמא לחוטב לך
 רבי בון קס וזולב גביה ואשכח דהוא ר'נאי סבא
 מן חכמיה עאל על גבוי ונשיק ליה ברישא אמר
 כמה דמחמת נבאי כך ינחם הקב"ה לך יתיבו
 בחדא - פתח ההוא סבא ואמר ויהי דימי שפט
 השופטים ויהי רעב בארץ כומן שהקב"ה דן את
 העולם למי הוא דן תחילה לחוסה שהם דנין את
 העולם הם דנין תחילה מי דן אותם הקב"ה מפני
 דלקול דין רעב בא לעולם בכל זמן אינו בא חלא
 בעון ראשי העם כי הא דאמר רבי יודאי מאי
 דכתי רב אוכל ניר ראשים ויש נכסה בלא משפט
 בשיש סיפוק אוכל בעולם ניר ראשים הם זורעי'
 ואוכלים לזרע וכשארין אוכל בעולם יש נכסה
 בלא משפט יש מי שעומד בשלה ונכסה מן העולם
 על חיזה עון על עון שמקלקלים את הדיון ואת
 המשפט ומעוותין אותו ואי תימא - אס' תגדולים
 חוטאים בלא משפט שלא עשו משפט בעולם הנה
 בלא להרוג העניים בשבילם חלא העניים הם כליו
 של הקב"ה והם קרובים אליו וכשהרעב בא לעולם
 הם נועקים אליו והקב"ה שומע להם ומעניין על
 העולם ורן לחותן שגרמו לער זה על העניים
 ונכספים מן העולם קודם זמנם בדכתיב אם צעק
 יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני ואומר ומה חשי
 והרבתי ושמעתי כתיב וגו' ודאי בנותו זמן יש
 נכסה ומסתלק מן העולם קודם זמנו בלא משפט
 על שלא הציחו המשפט לאורה ועל שעותקו ו

וקילקלו המשפט ואמר רבי יוחי (כ"א רבי יודן)
 כל דיון שאינו מחמיר את הדיון מחמירין לו הדיון
 מלמעלה ומסתלק מן העולם קודם זמנו הוא
 דאמר יש נכסה בלא משפט יש מי שדן את הדיון
 לאמיתו ומקבל שכר עליו מאת הקב"ה ויש מי
 שדן דין אמת לאמיתו ונכסה כגון דיון שמדקדק
 דקדוקי לכות לרשע דמניא בית דין ומכין ועוכין
 שלא מן התורה כדי לעשות סייג לתורה או מפני
 שהזמן גרם והדיין מסלק עצמו מן הדיון ו
 ומלהענישו ומדקדק בעניין הדין ומלכו פתח לכות
 אותו מן הדיון ממש והוא דין אמת כשהקב"ה דן
 את העולם אותו הדיון נתפס עליו ומסתלק מן
 העולם קודם זמנו ואם לאו עליו הכתוב אומר לא
 ינין לו ולא נכד בעמו כשעצמו אינו נתפס נתפס
 זרעו יש מי שאינו דן את הדיון לאמיתו ומקבל
 עליו שכר כגון אינא אראש א' מחכר לאשת איש
 ומחכקה ומנשקה אפיך לון לקולפין וקטיל לון לאו
 דכני הריבה כינחו חלא לעשות סייג לתורה (דלא
 יימא דיינא אפיך לון דיון תורה וסגי ליה חלא
 דיינא דלא עביד סייג להון אין לו סייג בעולם
 הזה ובעולם הבא כי סייג שלו נין ונכד ועבור
 ועוופ האי בע"ה) (כ"א דלא יימרן דיינא אפיך
 לון מדיון תורה דלא מתחייבי קטול לא ועשו סייג
 לתורה ודינא דלא עביד סייג לתורה לית ליה
 סייג בעלמא דין של נין ונכד עבור ועוופ) בעולם
 הבא מעבדין ממנו אחוס מעשים טובים שהם
 סייג לארס לעולם הבא כי הא דאמר ר' יורי עשו
 סייג לתורה בגין דתורכון חיים בעלמא האי
 ובעלמא דאתי :
וילך איש בכל מקום שנאמר איש צדיק גדול
 הוא כדורו שיכול לעמוד על עצמו ועל
 אחרים צענין זה לבגאי איש ציר איש
 שדה רשע נרשע קטיל ומפקח בני נשא ולא דחיל
 אלימלך גדול כדור ראוי לעמוד על עצמו ועל
 אחרים כיון שחלה הרעב מיד ברת : מבית
 לחם יהודה מתקום סנהורי גדולה מנביעו
 דאורייתא דתמן כמה דאמר מי יפקי מנס מנור
 בית לחם אזה נשער וזא עקר רבלוי מנביעו
 דאורייתא דבית לחם יהודה לגור בשדי מואב
 זבגין כך אהעגשו ואחר ר' בגית גרמך באחר
 נכספין חכמייהו מנביע דאוריית' הכא אחר בריך
 דחמטא דאוריית' הוא למשמע מלך :
 רבי

מדע רוח

רבי בן זיה איל יומא חד בארמא פגע ביה
 חד יטקא אמר ליה רבי תבעי דליהך
 עמך נאורחך ולישמע קמך בהאי אורחא דר
 ליה זיל אזל אכתריה עד דהוה אילי פגעו ביה ר'
 הייז בר אבא ורבי יודא בר יוסר אמרו ליה את
 בלחודר ולית מאן דטעון דהך אמר לין חד יטקא
 הכא דאזיל אכתריא אמר רבי חייא כדאי הוית
 לחוב בעמך לית עמך עם מאן דתשעי במלי
 דארייתא יחזי בחקלא תחות אילן חד פחח רבי
 חייא ואמר ואורח דריקים כאור נוגה הולך ואור
 עד נכון היום : ההולך בדרך כריך להיות עמו
 מרשד דעמו בדברי תורה כך דרכן של דריקי'
 הולך ואור הולך ועמו דברי תורה דכתיב ותורה
 אור :
 עד נכון היום עד שתשתוף עמו
 הסכינה ולא תזוו ממנו דתיבן בכל מקום שי
 דברי תורה שכינה שם שנאמר בכל המקום אשר
 אזכיר את שמי כו' פתח רבי יטורה ואמר דפאות
 תהי לשרך וגומ' התורה היא רפואה לאדם לגוף
 ולבצמח צעולס הזה ובעולס הכא דאמר רבי
 נמניה אמר רבי נהוראי אסותא לצר נש בהאי
 עלמא בכל יומא מאן דקרי קריאת שמע על
 תיקונים ואמר ר' נהוראי בק"ש יש רמ"ח תיבות
 כמנין רמ"ח אנבים של אדם והקורא קריאת שמע
 כתיקולה כל אבר ואבר נוטל תיבה אחת לעצמו
 ומתפא בו ודא איהו רפאות חדי לשרך וגומ' :
 אדאיכו מטא ההוא יטקא לאי מאורחא ויתיב
 קמיהו שמע אלן מלין קם על רבנורח ואמר
 ואלא בקריאת שמע אין שם אלל רמ"ח תיבות
 אמר ליה ר' חייא תיב גיר תיב אמר בני שמעת
 בהאי מירי אלו ליה כך שמעתא מאבא דבך
 יש רמ"ח תיבות חסר חלת למנין אבריו של אדם
 מאי תקנתיה תקינו דס"ן חוור שלשה תיבות אלו
 ומאי ניבסה ה' אלהיכם' אמת כד' להגלים רמ"ח
 תיבו על הקהל וכדי שלא יפסיק לאמת לא פחות
 משלשה ולא יותר משלשה : אלהי אתה ה' יודא
 גריה רבי פנחס ויתיב לגביהו ואמר להו בעאי
 יעסקיתו אמרו ליה במילי דק"ש והכי אמר האי
 יטקא אמר ודאי הכי הוה והכי אמר רבי יוחנן
 בן כורי אמר ר' יוסי בן דוראסקוף משמיה דרבי
 עקיבא חסידים ה' אלוהים תקנו ק"ש כנגד פס'
 הברות וכנגד מלין אכריזי של אדם והא חסד'
 ממש שלשה תיקו' ה' אלוהים ומשלים אותם

ומאי ניבא ה' אלהיכם' אמת צמלה חקנו א'
 ברכות ראשונות ושלשה ברכות אחרונות נקראות
 שמע ג' ש' ת-בראשונה ה' אלהינו ה' שלשה שמות
 באחרונה ה' אלהיכם' אמת וכל הקורא קריאת
 שמע כהאי גונא כידוע שאינו ניווק בזכות ווס
 וכל האומר קריאת שמע שלא עם הכבוד אינו
 משלים אבריו מפני שחיסר השלשה היבט שס"ן
 חוור מאי תקנתיה יכוין בט"ו ווי"ן דאמת ייציב
 ועם כל זה היה קורא עליו אבא מעוות לא יוכל
 לתקן וגו' : אותן שלשה תיבות שס"ן חוור
 אותם לא יוכל להמנו' אותם לתשלוס רמ"ח כש"ס
 (כ"א לא יוכל להמנות אותם בתשלוס השל"ח בנות
 שמשלים ס"ן למנין אבריו שלם) : אמר להווא
 יטקא אימא קראך פתח ולא עיר קטנה ואנשים
 בה מעט (כדאמר לקמן)
 רבי בן טען יומא חד אכתריו רבי שמעון
 בן יוחאי בסליקו דחד טינדא ברמאה
 דטורא חמו חד צפרא מנדרא מבוילהא ואתיין
 אחרנין ואמרטון אבפאה ואמר האי קרא עלה
 ככפור נודדת מן קנה כן איש כוד ממקומו עד
 דהוו אלו חמו חד הייזא דקטיל בר נש ואזיל ליה
 וחמו אריא דטריף אורכא והכיל אמר רבי שמעון
 מאי אשה להאי חויל דטריף למגנא : פתח
 ואמר דאש בעשרה יאופכי ורבה פכעי חסם
 אשר בעשרה דא שטן דאורחיה דחוייזא טריף
 וקטיל למגנא ולא אהני מיניה יאופכי כתיב הכא
 יאופכי וכתיב חסם הוא יאופך ראש ונגיד דבער'
 יאופכי רבה פכעי חסם דאורחיה לאבאשא חסם
 וטריף טרפא למגנא ואיחיימא בלא דשות קעביד
 והכתב רוח עשרה עושה דברו וכתיב אש ישך
 הכחש בלא לחש חויזא לא שך עד דלחשין ליה
 מלעילא דאמר רבי שמעון אית דלחשין ליה
 מלעילא ולא אשחמודע לבניה ההוא חויזא וקטיל
 ליה (כדאש נידל' ג' וקטיל ליה) זכאה מאן דלא
 אשתמודע גביה ולא אחרש קמיה : מה כתיב
 באל פולך ופס' יאיש אלימנך ריח דאחרש' לבניה
 אסטין דיונא : עלוהי עד דקטל ליה דכתיב וימת
 אלימנך ריחן דאחרש' ביה שארי בכניר וכולא
 בעושה די לא יימא דייכא דאיהו יתבכס בלחודו
 לא איהו ובנוי' כל בייחיה יתפסון בחייה דיינא
 לית עונשאי בעושי די דינא : דיינא אית ליה
 למדק ולמירע כתר עובדי דבני מתא דאיהו
 איתפס

איתפס בחובייהו דלא יימא דיינא אלא למידן
 וינא בין בגרס לחבריה ולא יתיר אלא כל עובדי
 מחא תלויין על קודליה וחי אטרי עינוי ועובדי
 מחא איהו אחסיס בחובייהו אלימלך יכל היה
 למיקס ולאנגא על דריה וזכאה הוה בשעתא
 דאתער הקב"ה בדינא על עלמא אשגח בראשיה
 דעמא ובעא לחפיה על אלימלך : בקדמיתא
 מה כתיב איש סתם ולא כתיב מאן הוא מיד קס
 מקטרגא ואמר וס האיש אלימלך דאתרסיס
 איהו ואשתמודע הוא וכל ביתיה מכאן אוליפנא
 דלית דייב בכל דרז ורזא דלא אתרסי ואשמוד'
 לבניה לציילא ובשעתא דאתער דינא על עלמא
 איהו איתרן בקדמיתא דכתיב שפטו השופטים :

וְשָׁם שני בניו מהלון וכליון רצי פדת ורצי
 פרחיא אמרו מתלון שמחל לו הקב"ה
 לאחר זמן שהיה מוחה בידו של אביו ומשתדל בו
 על המשפטים כליון על שכלה מן העולם : רצי
 ורצי בן קסמא אמ' כשם שהיו הם כך היו בשותיהן
 ערכה על שמה נידונת קשיא קדל דלא בעאת
 למהוי לה חולקא עם ישראל כמד' כי פנו אלי
 עורף ולא פנים על שהזירה עורף לחמותה :

רות על שם תור שהוא כשר על המזבח כך רות
 כשרה לבא בקהל שעליה בתקיימה הלכה עם בני
 ולא עמונית מואבי ולא מואבית : רות שינא
 ממנה בן שריוה להקב"ה בשירות ותשבחות : רות
 אשת מחלון שמחל לו הקב"ה באתה בקהל ישראל
 להיות נזכר שמו : ערפה אשת כליון שכילה
 אותם הקב"ה ערפה לא באתה בקהל כליון לא
 נזכר שמו בישראל ועל תיקונא דא נעמי נשמה :
 אלימלך נשמתא לנשמתא : מחלון רוח השכלית
 שמחל לו הקב"ה : רות נפש השכלית : כליון רוח
 הבהמית ועל דא אאר שלמה ומי יודע רוח בני
 האדם העולה היא למעלה ורוח הבהמה היוורת
 היא למטה לארץ רוח האדם דא מחלון רוח הבהמה
 דא כליון שהוא מסטרא דשמאלא נפש הבהמית
 דא ערפה שהיא מקסת קדל והיא מסטרא דשמאלא
 ועל דא כליון לא נזכר שמו בישראל :

ויקמו להם כסים מואביות אמר רבי רחמאי
 בנות עבלון מלך מואב היו מפני מה
 זכה עבלון אמר רבי רחמאי כשנא אהוד ואמר
 דנה אליהם ני אליך המלך מיד ויקס מעל הכסף

אמר לו הקב"ה אחת קמת מכסף בשביל כבוד
 חייך מומך ינא שיבש על כסאי שנאמי וישב שלמה
 על כסא ה' : רבי זון אמר אלמלא היונא התם
 כד אתקיימא הלכה מואבי ולא מואבית פנינגא
 עליו ואינו מואבית ולא מואבי ומה מאן דכתיב
 בהו ויחל העם לזנות אל בנות מואב ותקר אש
 לעם לזנות אלהיהן וכתיב הן הגה היו לבני ישראל
 בדבר בלעם נחיה המגפה בעדת ה' אינון גרמיין
 כולי האי וגוברין אסירי בגלותא ואינון שריין
 מיד אמר הדרי בי ומה משה וא' עוד קבלן דכתיב
 אשר לא ידעו משכב זכר החיו לכם מ'ט בהכרת
 עמדו בנות מואב באחוזו מעשה דאמר ר' חלקיה
 אמר רבי אסיה בן גוריון האכזים גליון ומביאין
 אותן בעל כרחן וההיא סלא קבלה הורבין אותה
 עד שמלאו מואביות כולן סס בהכרת וע' דהיי
 האכזים אכזורים והגשים מותרות : ועוד כתיב
 באורייתא תרי טעמי על דבר אב לא קדמו
 אחכס בלחם וכמים ואשר שר' עליך את בלעם
 עיקרא דמלתא וגוברין הוו : אמר רבי חסדאי
 והא תמיך דנחל שיטים מגדל הניאוף דנשים הוא
 ואת אמרת בעל כרחן עומדות ואמר ר' אבשיא
 דכתיב ומעייין מיח' ה' ינא והשקה את השטים
 שנאותו זני עתיד הקב"ה לרפאת את כל העולם
 ומפני שנחל שיטים מרנה כחוף ינא מעין מביח
 ה' לרפאת אותו הנחל אס כן הרי לך כי נשכיל
 הניאוף הן באות מעבאן : אמר רבי מנשיא חס
 ושלוס גלוי וידוע דבמקום שנעליהם ואביהם שם
 שאינן באות מעבאן בפרהסיא אלא הם הפקירו
 א תן בעל כרחם בענת בלעם : אמר רבי יוסי
 בן קסמא תנייה אני אס מגילה זו לא באה אלא
 כדי לייחס א'ע דוד צפא מרות המואבית ולא
 ספר לו יוהר למה לי כולי האי ליכתוב יוחסא
 מדועב כשנא את רות ויאמר אלה תולדות פרץ
 עד וישי הוליד את דוד אלא כלא אצטריך בגין
 צדקת זו שנאה להתגיייר ולחסות תחת כנפי ה'
 השכיב ולהודיע ענותנותה ונביעות שבה ודקוה
 ר' אלעזר בר' יוסי אמר להודיע זרע דוד שהוא
 כסף צרוף בעליל לארץ דהא פרץ ועובד כסף
 צרוף הוא ככסף זה שנצרך פעם ושתיים :
 אמר רבי מפני מה בלו מן החמהות שלהם
 בענין זה אלא כסף מוצק מתוך סניס
 שנה וזרע דוד צרוף מלך זה ומנר זה דכתי' ואהבת
 את

מדרש רות

(למה איתקרי רע דאמרין ירה היע) (כ"ח)
 ולמאן איתקרי רע דא יצה"ר ודא נחש) דא נחש
 דעבד וסבב דאחבדור על אדם ומה מותא ועל
 כל אינש וכדומא דאיתא סם דקדושא הכי איתא
 סם דמסאבו שהיא סמא ועל דא לא יהיה לך
 אלהים אחרים על פני וכל הסובס אחר מאברין
 מלמטה כאלו פוגם מלמעלה ועל דא חרב בא
 לעולם וכפנא ומוותא אתי לעלמא ועל דא וכתתי
 כשיבס אלמות וכו' למאן דאעיל ברית קדישא
 ברשו אהרא ועל דא שבענו לא יעלה עליך לא
 תחדש בשדור ובחמור יחדיו ועל דא אמר ארור
 שוכב עם כל בהמה מאן היא נחמה דא כותית
 גוף שהיא מסטר דבהמה אחרא ולעילא מסאבא
 ועל דא אמר ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת
 ואת הטוב ואת המות ואת הרע את החיים ואת
 הטוב דא ירו"ד (כ"א יצה"ט) המת ואת הרע דא
 שמה דסמאל' כשמתא דשמתא ונשמה מסטרא
 דשמאלא ורוח וכפס מסטרא דשמאלא שיהא בגופ'
 דישראל איתקרו אדם ושאר עמיס ללו אקרין אדם
 ומה אמר ובחרת בחיים ועל דא אית שירין י
 יהודאין ולא איתא פסוקא דאמר לא יהיה לך
 אלהים אחרים אלא ליסמאלא זלעשו ואלהים
 אחרים מן יסמאלא ועשו מאן אחר כפקי מן
 השמרים אל שדים יהודאין וע"ד כתיב כי משרש
 נחש יצא נפש ועל דא אס אל לך יצר הרע חטא
 ושכב עם הבהמה אל תאמן בו ועל דא אית שירין
 יהודאין וישנאלי אהדולה לגני עשו וישמעאליס
 ומאיוה מקוס הבבות שלהם שהם אחים עמנו מן
 הבגוף ולא מנשמה ולא מן רוח ולא מכפס ולא
 מנשמתא לנשמתא ואני פותח לך פתח גדול כל
 בני ישראל הם משתחווים להקב"ה ואלהים של בני
 עשו הוא ישחווה להם מנלן רמו שאמר הכתוב
 ויבא אלהים אל בניעם בניימם הלינה אלהים של
 ישחווה לו ויבא עד ביתו ויידר עמו כלעם בתלום
 מן החלון (כ"א החלום) שלו וזה למה בשביל כבוד
 הבגוף שהו עיקר שלהן ועל דא כל שיעשה חסד'
 זיתפרש מע"ד ומעצירה יעול הקב"ה ביה ויעול
 ביה רוח קדישא וכפשא קדיש' ועל דא יש לו חלק
 לעולם הבא ולא עם בני ישראל אלא חלק בפני
 עצמו ועולם בפני עצמו וכל זה למה בשביל
 השמרים שיש כוונתו מן הטומאה והרוח
 הקדושה וכפס הקדושה כפס עליהם השמרים
 כ"א שיטבו

את האלהים בכל לבבך וכו' בשני יצריך ביצר
 הרוב ויצר הרע הכל דריך כאתר וזיע דוד
 אכטריה הכי :
 פתח רבי ואמר הכי אדם הראשון כשמתא
 לנשמתא חוה כשמתא קין והכל הכל
 מוניתא דא ע"ס אדם ומה ואתקרי רוחא דקדושא
 קין רוח דטומאה דשולחא איתקרי כלאים והוי
 ערכוביא דלא אכטריה כפשא אחרא דלא מוניתא
 דאדם ומה ועל דא לא תחדש בשדור ובחמור יחדו
 ועל דא לא תיעול ברית דקדושא ברשות אחריתי
 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני ולאס הוא
 דובמא של מעלה אלהים אחרים דא חמור ואתון
 זכר ונקבה ועל דא מאן דעאל ברית קדישא
 ברשות אחרא עליהו כתיב נה'גדו כי בניס
 זרים ילדו ולית קנאה להקב"ה בר מן דא דברית
 קדישא ברא הקב"ה ביוניש י"ה ו"ה דהוא
 שמה קדישא דליה כשמתא לנשמתא ודא נקראת
 אדם ומתפשטין כהורין כשענה כהורין והוא תלוי
 מן י'הוא ו'גהורין אור אחד בלא פירודא וע"ד
 גופא דאינש איתקרי לגופא דאדם ה'קרא' נשמה
 ותווב עם י'אחפסי' לכמה צהורין והוא חד יה
 בלי פירודא וע"ד ויברא אלהים את האדם בצלמו
 בצלם אלהים ברא אותו זכר ונקבה בראם ויקרא
 שמהם אדם ונקראת רוח ואתקרי בן י"ה .ה'
 איתקריאת נפשא ואתקריאת נח ועל דא אינש ואס
 בן ובת ודא גדולה (כ"א והא גדוליה) יו"ד ה'א'
 ואלו ה"א איתקרי אדם ואתפסס נקרא דליה
 לחמשה וארבעי כהורין ודא הוא חושבן אדם ע"ה
 והשם יו"ד ה"א ואלו ה"א זכר ונקבה בראם ויקרא
 שמהם אדם ואלו יצר הבגוף דכתיב ויצר ה' אלהים
 את האדם עפר מן האדמה ויפח נאפו נשמת
 רוח חיים מאי אית צין אדם לאדם הרי הוי'ה
 בקרא אדם זגופ' נקרא אדם מאי בין האי ל
 להאי אלא באתר דארי ויצר אדם את האדם
 בצלמו הוא יו"ד ובאתר דלא אקרי בצלמו הוא
 גוף ובאתר דאמ' ויוצר אדם שוצר לאדם ועסאו
 דכתיב ויעשה אלהים לאדם ונאכחו כחמור אדם
 וילנישס בראשונה כחנות אור כדומא של מעלה
 ובתך רחמי כחנות עור ועל דא אמר כל הנקרא
 בשמי לבגודי כדאמרי וכתתי אף עשיתיו בראשיתו
 דא יו"ד ה"א ואלו ה"א יצרתיו דא כחנות אור אף
 עשיתיו דא כחנות עור עשום האף סבבא ...

לישראל - אמר רבי חלפתא (ריח השושנה אחת
 שיצאה מצין החוחים רוח מזרע האומות יצתה
 כשושנה ועלתה ריח טוב לפני הקדוש ברוך הוא
) ל"א כשושנה בין החוחים ונתנה ריח טוב כך
 רות מזרע האומות ונתנה ריח טוב לפני הקדוש
 ברוך הוא כשושנה שהעלתה ריח טוב כך רות
 מעשיה טובים וכנסה תחת כנפי השכינה) :

ששנו על הכמרים) בחוקה גדולה יבואו לה לזה
 הגוף כמו האדם הדר באשפה: ומשימות כאנדים
 השמחים בלו ועל דא אמרו הגוף מן הכותי בחייו
 טמא ובמותו טהור למה בשביל שתתאחד כשמתא
 דיניה והגוף יטוב אל העפר כשהיה . היהודי
 בחייו טהור ובמותו טמא בשביל שנשמתו עולה
 למקום גבוה וכשאר נפש הבהמית בגוף ועל זה
 נקרא טמא במותו והכותי טהור . למה הנבר
 דומה לתרין איילין חד קדישא וחד מסאבא מה
 היו קדישא ומה היו מסאבא מה דעביד איבא הוי
 קדישא ומה דלא עביד איבא הוי מסאבא ודין
 הוא דהוה כל לעז' ועם כל דא הס גטועים בארץ
 ולחד איבא דאית מייז' לאילנא אחרינא אית מייז'
 ועם כל דא איבא חד יעביד איבא ואילנא חד
 לא יעביד איבא בהמתא דא אינון ישראל ובני
 אומות תרי איילין דאינון נטייעין בארעא דרוח
 רקדישא ורוח דמסאבא דא הוא האילנות ואינון
 בארעא מלא דאינון מן גופא אחונא עמנא ולחד
 אית מייז' ויעביד איבא דהא איתא ריית' קדישא
 דישאל שנמשלה למים שנאמר הוי כל צמא לכו
 למים ואינון מים אלא תורה ועל גופא דישאל
 אמר ועץ עושה פרי אשר זרעו בו על הארץ וגו'
 וירית גנחא דערן וירית גופא קדישא לעילא
 ונהנית נשמתו מאור השכינה ואת אמת דלית
 איבא באילנא דמסאבא למה הסוק אמר עז'
 עושה פרי למינו עיין באיבא דאילנא דיעביד
 כל לעז' שיאמרו עליו דיעביד איבא דלא אכלין
 מניה וידענו הרוח ועל זה אמר לא כן הרשעים
 כי אס כמוז' וגו' : ואית לאילנא דא דמסאבא
 מייז' ולא יעביד איבא אלא כמה דאמרנא . כמוז'
 אשר תרפנו הרוח : דא אורייתא דלהון : רבי
 אושעיא אמ' בא וראה מעץ הדעת טוב ורע זרע
 דוד כה' ג' עץ הדעת טוב ורע . טוב מזד האבות
 זרע מזד האמהו' סהיו מן האומות עם כל זה לאו
 מחזיפות דלהון הות כיון ששמע רבי אלעזר בר
 יוסי דא בא וכשקו בראשו :

שאל רבי פרת נכריה של רבי יוסי איש
 סוכו רות כיון שתגיירה מפני מה
 לא קראוה בשם אחר א"ל כך שמעתי דשם אחר
 היה לה וכנסתא למחלו קראו שמה רות ומשם
 עלתה בשם זה דהא כשנסתא למחלו נתגייר' ולא
 לאחר זמן . אמר לו והכתיב לאחר כך ואלהיך
 אלהי באש- תליכי אלין וכו' הרבה התראות עשת'
 נעמי כדתנינן וכולן קבלה עליה . ואם קודם
 נתגיירה למה לא השתא כולי האי אמר לו חס
 ושלים שנשאה מחלו והיא גויה אלא כשנשאה
 נתגיירה ובחוקת אימת . בעלה פגודה וערפה
 בענין זה כיון שמתו בעליהן ערשה חזרה לסדמא'
 ורות עמיה בטעמה דכתיב הנה שנה יבמחך אל
 עמה ואל אלהיה ורות דבקה בה כמו שהיתה
 בתחלה כיון שמת בעלה דרצונה דבקה בחורה .
 אמ'ל שמעת מה שמה בתחלה אמ'ל גילית שמה
 (ס'א פלוניתיא) כשנשאה מחלו קרא לשמה רות
 ערשה הרפה שמה וחזרה לסדמא ונשמה ולעמה
 ולא לדיה דכתיב הנה שנה יבמחך אל עמה ואל
 אלהיה אל עמה לקרא בשם הראשון ואל אלהיה
 לעבוד עז' :

רבי רחומאי ור' קיסמי בן גירי אוו שכיחי
 בהרי הדדי באונו משנת לשנת יומא חד
 הוו יתבי ורבי רחומאי הוה יתיב ורש ועמאי
 יתבי קמייה . פתח ואמר על כן באורים כבוד את
 ה' מאי באורים אלו אורים ותומים . ל"א באורים
 בשתי אישות שהם בנין ובירושלם דכתיב נאם
 ה' אשר אור- לו בנין וירושלם אלן בני
 אדם יודעים בהם בנין ובירושלם לכו סלקא
 דעתך אלא כמו דליון וירושלם דא עס דא הכז
 כמי אלין דא עס דא והס כעין זכר ונקבה והוא
 אש של זכר חלש ושל נקבה חזק זה אלל בנין וזה
 אלל ירושלם ואין לך אדם בעולם יודע רמו שתי
 אישות אלו והס נקראים ית'ר וינה' ע והקב' ע

אמר רב הקדוש רות מזניעות של נכנסה
 תחת כנפי השכינה ויצא ממנה דוד .
 המלכה והמלכים החזיינו להיות מזרע דוד כדי
 שיהיו רחמנים ואכזריים . רחמנים מזד האב
 ואכזריים מזד האם וזהו צריך להיות כאחד
 ולפיכך זרע דוד נקט' וטער כנחש . ורחמן

מדרש רות

לתנע לבני אדם כדי לנחות בהם והכתוב אומר
על כן נצורים כבוד אלה ה' בהם האדם מכבד
לקומו . שער אחר זה תחת ציון והוא מחליק(ס"א)
מזילות) חמת הארץ גלים אמות על גפים חמות
והוא התחלת האש דק והלוג והשער ההוא נקראת
לפנות זמנם הולך ומתפשט עד ירושלים מקום
הר הבית עד מקו' שעומד כל זכר-לראות את פני
האדון ה' כנאות מ'ט' מפני ששם אמת הר הבית
שעומד בפני העזרה מתחתיו יעבור שלשה מאות
וששים וחמשה אמות כפלים (האש) אבל למעלה
האש אינו צועד כחומר חזק ולמטה האש דוגמת
העזרה המוספת על הגריות והיא למטה ועל כל
זכר שיש לו ברית נרשם עומד עליו לפני האדון
ה' ומפני כך על כן נצורים כבוד ה' נצור של ציון
ואור של ירושלים . שער התנור החזק נקרא ערל
וכשהזכרים עומדים עליו יבקע אותו האש עד
תהום רגה והוא אש של גהינם ויש לו שבע' שמות
ליצר הרע וזו הן דע' טמא טען סונא אבן מכשול
ערל לפוני ועל זה נאמר יראה כל זכורך ושבעה
שמות לנהיגים ואלה הם צור שחת דומה טיט היון
שאלו כלמות אר' התחתית שבעה פתח' יש לנהיגים
כנגד שבעה שמות שיש לו שבעה מדורות הן זו על
זו וכולן מדורות מיומנים לרשעים לידון שם גופן
כלה נקבר ונשמחן נטרחת והאש יאכלתן .

מדור הראשון צור והוא מדור העליון ושם
כמה ביתות של מלאכי חבלה כעין
הצור אשר אין בו מים אבל נחשים ועקרבים יש
בו כך המדור הזה נקרא צור כמה ביתות של
מלאכי חבלה כעין נחשים והשפים אשר אין
להם לחם שלשה ממונים שולטים בניהם והם
מתחת וירי דומה זהם משחית אף וזימה וכל
האחרים ממונים תחתם וכל אותם הממוני' צדים
ושבים ודנין צם כפשותן של רשעים וכל אותם
ביתות של מלאכי חבלה כולם מרעיש גיהנם
ונשמע קולם ברקיע וקול הרשע' בניהם כוונתן
ואומרים ווי ווי ואין מרחם עליהם ועל כל אילו
שלשה הממוני' עם שאר ביתות של מלאכי חבלה
שמרעישים ביהנם אומר קרא עליהו קול שאון
מעיר קול מהיכל קול ה' המשלבטול לאזינו כנגד
ג' משחיתים הללו שולטים כל ימי השבוע מומן
תפילת ערבית כל הלילה דנין לאותן אשר היה
בצמחן מעציהם וגו' ומהרהרים שהוררים על

משכבותם ועליהם אחר הכתוב והיה צמחן
מצניהם וגו' הוי חוסני און וחורשי רע על
משכבותם וגו' וכיון שהתקילו בומרים ציוס על
כולם אבל התחלת הדנין ברשע' בניהם מתחלק
הדן הגילה ועל זה נקראים ליות כד' מפחד
בליבות ואומר רבר שלכסנר'אי מפחד של בניהם
ולפיכך תקנו בחפילת ערבית כל ימי השבוע
והוא רחום יכפר עון על כי מא' ת' שעה מתחשף
דנין את הרשעים בניהם ע'י המשחיתים שהם
משחית אף וזימה כולם נכללים בחאי והוא רחום
משחית הה' ולא ישחית אף דכתי' והרבה להשיב
אשו חמה דכתוב ולא יעיר כל חמתו ולפי' תקנו
לימר והוא רחום בימי האול ולא בשנת שכיון
שכנס שנת מסתלק הדין מן העולם והרשעים
בניהם יש להם מנוחה ומלאכי חבלה אינם שולטין
עליהם משעה שקידם היום וע"כ אין אומרים
בליל שנת והוא רחום שלא יתעוררו מלאכי
חבלה ולפיכך הוא אסור מפני כבודו של מלך
המגין על הרשעים בשנת להורות שכבר נסתלק
הדין מן העולם וכבר אין רשות למחבלים לחבל .
לכטורא דהוה מלקי לחיבא אתא מלכא לאגנא
עלוי ושוי קמיה כיון דקאים קמיה מלכא מאן
דאגזים ליה במלקותא לאו קלנא של מלך אתא
כך מלכא חיבו שנת מאן דנטל רעועה קמיה
מלכא ואגזים ליה לאון קלנא דמלכ' הוא וזה' שאין
לימר שומר עמו ישראל . ביהאי מדור דנין לאותן
שקוטפין מלוח עלי שיח המכסקים דברי' שנתנו
בליחות עלי שיחה צטילה זלחות שאינן נוהגין
כבוד בתלמידי חכמי' ואין דנין במקו' הזה למבוה
תלמיד חכם כי דנין אותו צטי' היון וכמדור הא'
מורידין ודנין המבוה ת' לו חכם אפי' שכבר'
לפני אחרים והמקבל חרם וכו' הוא פהם והעובד
אחורי בית הכנסת שבעה שהציבור מתפללים
והאספר שנת חבדו בפני מי שאומ'ים אותו
לרעה וכל אלה וכו' ואל' בהם ניונין במדור הא' :
המדור השני הוא נקר' שחת והיא אש ירוקה
ואין שם כי אש חושך ואין שם חרמים
כלל ושם דנין כל המספרים אחר מיטתן של ת' ת'
והמלנין פני חברו דברים ואפילו בהלכה שלא
ללמוד מצאו והמתנאה שלא לשם שמים והמ' כנגד
בקלון של חברו והיודע בחברו שיכשל בדברים
ונהלכה ת' והם נעיר' ח' ואינו מודיעו קודם
שיכשל .

שנתל וישמח. הוא' או אחרים ומי שיש לו בית
 הגנבם בעירו. ואינו נכנס להתפלל זה ומי שאינו
 נח לחניו בהלכה וזה בעיר או האוכל מסעודה
 שאינה מסמקת לבעלה והמנזיה ידו על חנרו ח'ף
 פ"פ שלא הכהו מי שמקל בשחוק לחברו בענין
 שיגיע לו נזש כל אלו נידונים שם כמחור זה וכל
 כיוצא בהם .

המדר השלישי הוא נקראת חמה ושם נידוני'
 כל אותן גמי הרוח המחגלה לבס
 העלכה לפני העם שלא לשם שמים והמסכדי' לשון
 הרע והמנים לבו כהוראה והדן את חברו לכף
 כוונה והמנוה לחברו נדבית והמגלה פנים בתורה
 שלא כהלכה ומי שאינו עונה חמן משי המנרך
 ומי שעישה תפלתו פיסקי פיסקי כגון המספר
 בתפלתו ויחד ואלו דבר אחר ויחזר ויפסיק והוא
 נקרא פיסקי פיסקי והמתלוצץ על חברו ועל
 הזקן ששכח תלמודו והרוח דבר ערוה נחברו ואינו
 מודיעו כינו לבינו כל אלה נידונין שם וכל כיוצא
 בהם :

בגמור שנים עשר חדש והני מיני כשההירו לעשות
 תשובה ומתו חבל אם לא היהירו לעשות תשובה
 זלזל עשו תשובה עליהם הפסוק אמר וישאו ויאלו
 בפברי האנשים האלה הפושעים בני וגו' :

דאמר רבי רחומאי כשגירש הקב"ה אדם
 הראשון מן עדן כתיירא ממור זה
 הנקרא ארץ תחתיה מפני שאין לו שייער ועל זה
 נאמר ארץ עיפחה כמו אופל נלמות ולא סודים
 ותופע כמו אופל מה עשה עשה תשובה וכנס
 בימי גיתון עד נוארו זה הקב"ה חס עליו וסלקו
 למקום הנקרא ארמה שהיא אחת משבעה ארצות
 ושם הוליד את הכל יקין כשהרג קין את הכל בור
 עליו הקב"ה להיות נע ונד בארץ מה כתיב הן
 גרשת ארצות היום מעל פני הארמה וגו' והייתי
 נע ונד בארץ והב"ה קבלו בתשובה וכילקו לארץ
 כשנולד שח סילקו הקב"ה לאדם הראשון למגלה
 מכל הארצות לתכל במקום ארץ ישראל כמדרון
 ושם היתה קבורתו וקבורת אברהם יצחק ויעקב
 והאלמה ת :

רבי קיסמא אמר מערת המכפלה סמור לפתח
 גן עדן בשעה שמתה חוה בל אדם לקברה
 שם ושם הריח מריחות גן עדן בלחות הריח
 שהיה שם רעה לחצוב יותר יצתה בת קול ואמרה
 דיך בלחות שעה עמד ולא חזב יותר ושם נקבר
 מי נתעסק בו שח בנו שהוא היה במוחו וכאלמו
 אמר רבי רחומאי הקב"ה נתעסק בו כשנולד
 ונתעסק בו כשמת ואל היה מי שידוע בו
 עד שחא אברהם אע"ה ורעה אותו והריח ריח
 בשמים של גן עדן ושמע קול מלאכי השרת
 חומרים אדם הראשון קבור שם ואברהם יצחק
 ויעקב מוכנים יהיו למקום הזה : דאם הגר
 דולק ויאל מיד היחה תלמותו על המקום הזה :
 אמר רב הונא קודם שחא אברהם רבים היו
 מתקשים ליקבר שם ומלאכי השרת היו שומרים
 המקום ורואים אש דולקת שם ולא יכלו עד שחא
 אברהם ונכנס וקנה המקום :

המדר הרביעי נקרא טיט היון ושם נידונין
 כל אותן גמי הרוח וכל אותן העונין
 פנות לעניים ומדוכאין והרואה לעני בדוחק
 ואינו מלווה עד שמבקש ממנו הנחתו והעושה
 שכל שכיר והמוניח ידע לנטנה והנא על בויה
 ונה והממשכן לעני ואינו מחזיר לו משכנותיו
 כשאלו לו דבר אחר והמטע משפט זהלוקח שחד
 כולם נידונים כמחור זה :

המדר החמישי נקרא שאלו ושם נידונים
 המינים והמוסרות והאפיקורסים
 והכופרים בתורה והכופרים בתחיית המתים על
 אלה נאמר כל'ה עני ח'ך כן יורד שאלו ולא יעלה
 על שאר החוטאים כתיב תמות ומחיה מוריד
 שאלו ויעל .

רבי פחמיה פתח ויטעו' האים גן בעדן מקדם
 וגו' כשברא הקב"ה אדם הראשון מבית
 המקדש בראו ומעפר בית המקדש נטלו וברא
 אותו כיון שברא אותו ועמד על רגליו בזה כל
 הכריות להשתחות לו מה עשה הקב"ה נטלו משם
 כט יא והכניסו

המדר הששי נקרא נלמות ושם נידונין כל
 אותן שיסכחו עם אמי'ן ונהו
 השביעי תחמית הנקרא תחמית יורד
 לשם שוב איונו עולה ועליהם נאמר
 ועמותם רשעים וגו' וכל אלו המדות אש אופלה
 דולקת לילה זיוס לנפשות של רשעים יש מי
 שנקרא רשע ומידון כגיהנם י"ב חדש רשע גמור
 שאין לו תשוב' אין לו תקנה וידון לעולם כגיהנם
 דנגן אמרי רשע ידון כגיהנם ששה חדשים רשע

מדרש רות

הזכירו לנו עין זשעה לו עשר חופות כדומת
עשר חופות שעתיד הקב"ה לעשות לנדיקים בנן
יעזר לעתיד לבא ומלאכי השרת היו יורדין ועולין
ועשים שמחה לפניו וכו' לו חכמה עליונה :
וכשרד סמאל משמי מרום ראה מעלתו של אדם
והנלאכי השרת מסמין לכניו בחופתו וירע
בעיניו ונה עשה נטל נחש כמין בגול ורכב עלו
וירד ופיתה אותו עד שעבר מאמר יורדו ומהו
מאמר יורדו שעבר רבי אלכסנדראוי אמר רוח
זנונים נכנס בתוכו ר' חזקיה אמר רוח הטומאה
היתה בו ועבר מאמר יורדו כיון שעבר נגלה
עליו האק"ה וברשו מב"ע וגור עליו ר' גורות ועל
הוא ר' גורות על הנחש ועל האדונה עשר גזירות
חסר אחת נמנאלו ארבעים חסר אחת כנגד מ'
מלקיות שנתחייב הרשע בנ"ד לטוף עשה תשובה
וקבלו הקב"ה בהוא שעתא דאמר רבי יהודה בר
שלוס ומאי דכתי' שמעיה חפלתו ה' ושועתי האזינה
אל דמעתי א' תחרש כי בר אביבי עמך דה מלכא
אמר דא דאמר רבי בון בר ממא אמ' דוד הקב"ה
איהו קריב לכל אינון דקראן ליה פתח ואלמ' האי
קרא קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו
באמת דהא כל אינון דקראן באמת להקב"ה ה"ה
קריב לון ומקבל לון וקב"ה לבא בעי ורעותא דבר
נש חשיב קמיה מכל קרננין ועלוון דכל עלמוח
כיון דבר נש אי רעותיה בתשוב' לית תרעא בכל
אינון ריקנין ולא סתח : קרבנא דבר נש בלבא
ורעותא תליא דכתיב ואתונה אשר הטח עליו :
ויתורה עליו כולא בלבא תליא רבי חמוניא בן
הקטא אמר לחכמים בני חייכם אי קרוב לפני
המקום כלבו של אדם וניחא קמיה יותר מכל
קרננין ועלוון דכל עלמא מאן דיריב בתעניתא
ואינו לביה ורעותיה איהו מקריב קרבן שלים
דניחא ליה להקב"ה דמקריב קמיה תרביה וזמיה
וגופיה ומקריב קמיה אשא וריחא דטומא ולבא
ורעותא חתקרי מוצח כפרה :

כדוגמת ים והקב"ה מקבלן לית לך ככל עלמא
דקיימי קמיה אלא תשובה ולכלוא דבר נש ואמר
רבי יאודה תלח זיני תאונה הכא נהאי קראל :
תפלה : שועה : דמעתי : וכלוא נהאי קראל כתיב
שמעיה חפלתו ה' ואועתי האזינה : אל דמעתי
אל תחרש : כולאו תלחא חשיבי לפני הקב"ה
ומכלאו לא חשיב כדמעיה דהא דמעתי חפלתו לבא
ורעותא : כל גופא : תליסר תרעין עאלין קמיה
הקב"ה תפלה דכתיב ביה שמיעה דכתיב שמעיה
תפלתו ה' : שועה דכתיב ושועתי האזינה :
דמעתי לאו כהני אלא יתיר מכלא דכתיב אל
דמעתי א' תחרש מאי בין האי להאי רבנן דקסרי
ורבי אלעזר בר יוסי אמר חפלה לזמנין דברכש
כלי בלכותיה והקב"ה שומע אבל נא בעי למעבד
שאלתיה וסתיק מניה ללא אשגח ביה דהא לא
כתיב ביה אלא שמיעה : שועה איהו יתיר
מתפלה דלוח דרעותא דלבא לקמיה מריה ובבין
דאי רעותא יתיר כתיב ביה האזינה כמאן דארכיב
לזדניה גבי הויא מלנה ועם כל דא סתיק ולא
בעי למעבד רעותיה : אצל דמעתי איהו
בלבא יברעותא דכל גופא ובגין כך כתיב ביה אל
דמעתי אל תחרש : ורבנן אמרי לאו כל דמעתי
עאלין קמיה דמכלא דמעתי דדבוא ודמעתי
דמוסר דין על חביו לא אעלין קמיה דמכלא
אלא דרעותא דתשובה ולמעבד בעווחא מגי עקמתא
כולהו בקעי ריעיין וכתתי תרעין ועאלין
קמיה דמכלא דתנינו ניומא דתחרש בן מוקדשא
כל תרעין נגעלו וחרעין דמעתי לא נגעלו מה
כתיב בחזקיה שמעתי את תכלתך ראותי את
דנועתך ראיה ממס מגו דמעתי : ולומנין דלית
מה כתיב ומה ה' אלוקים דמעתי מעל כל פנים :
אית דמעתי לטוב ואית דמעתי לברש : דטע' דיבר
טוב : דביש דיבר הרע : הני דמעתי דעקו ודמעתי
דנכותא כתיב בבכי ופוא : ובתחזונים אונגליס :

רבי כרוספראוי חלש עלא לגביה דרבי יוחנן
בן קיסמא ורבנן : ההוא יומא דשבת
הוא חמוניה דהוא ככי ונטתה חייך ארבעי למנין
אמרו ים שבת הוא ולסוד נטעטלו וטראחא
אחרא לא חלביירך שבקוהו : קס ר' יוחנן
ודריש וימת אלימלך איש נעמי וחסאד' היא ושני
בניה : מת אלימלך נשאתו צינה לאתנתמא
בהון

הזכירו לנו עין זשעה לו עשר חופות כדומת
עשר חופות שעתיד הקב"ה לעשות לנדיקים בנן
יעזר לעתיד לבא ומלאכי השרת היו יורדין ועולין
ועשים שמחה לפניו וכו' לו חכמה עליונה :
וכשרד סמאל משמי מרום ראה מעלתו של אדם
והנלאכי השרת מסמין לכניו בחופתו וירע
בעיניו ונה עשה נטל נחש כמין בגול ורכב עלו
וירד ופיתה אותו עד שעבר מאמר יורדו ומהו
מאמר יורדו שעבר רבי אלכסנדראוי אמר רוח
זנונים נכנס בתוכו ר' חזקיה אמר רוח הטומאה
היתה בו ועבר מאמר יורדו כיון שעבר נגלה
עליו האק"ה וברשו מב"ע וגור עליו ר' גורות ועל
הוא ר' גורות על הנחש ועל האדונה עשר גזירות
חסר אחת נמנאלו ארבעים חסר אחת כנגד מ'
מלקיות שנתחייב הרשע בנ"ד לטוף עשה תשובה
וקבלו הקב"ה בהוא שעתא דאמר רבי יהודה בר
שלוס ומאי דכתי' שמעיה חפלתו ה' ושועתי האזינה
אל דמעתי א' תחרש כי בר אביבי עמך דה מלכא
אמר דא דאמר רבי בון בר ממא אמ' דוד הקב"ה
איהו קריב לכל אינון דקראן ליה פתח ואלמ' האי
קרא קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו
באמת דהא כל אינון דקראן באמת להקב"ה ה"ה
קריב לון ומקבל לון וקב"ה לבא בעי ורעותא דבר
נש חשיב קמיה מכל קרננין ועלוון דכל עלמוח
כיון דבר נש אי רעותיה בתשוב' לית תרעא בכל
אינון ריקנין ולא סתח : קרבנא דבר נש בלבא
ורעותא תליא דכתיב ואתונה אשר הטח עליו :
ויתורה עליו כולא בלבא תליא רבי חמוניא בן
הקטא אמר לחכמים בני חייכם אי קרוב לפני
המקום כלבו של אדם וניחא קמיה יותר מכל
קרננין ועלוון דכל עלמא מאן דיריב בתעניתא
ואינו לביה ורעותיה איהו מקריב קרבן שלים
דניחא ליה להקב"ה דמקריב קמיה תרביה וזמיה
וגופיה ומקריב קמיה אשא וריחא דטומא ולבא
ורעותא חתקרי מוצח כפרה :

ועור דקרבן חתפליב לבמה סטרין לבמה חולקין
מענית דבר נש אחלביב לבמה סטרין לבמה
חולקין והקב"ה לא נטל מכלא לא לבא ורעותא ג'
מלכין אינון בנפוח מוחא ולבא וככדא : מוחא
אכיל מן כלא יהיב ללבא : לבא ח' יל מן כלא
ויהיב לבכדא : הככד ח' היב לבלא שאלמר כל
הנחשים הולכים אל היים והיים אינון מלא והוא

שהן דאשתארו בני תרין לאשלמ' דוכחא דלימלך
 דהוה כשמתא לנשמתא לכתר מה כתיב וימוחו גם
 פניהם מהלון וכליזון רוח דקדושא ורוח דנשמתא
 השתא הוא תמירו על תמירו כשמתא לנשמתא
 שהוא יוד' דרוח השכלית שהוא ואו' לא ימוחו
 אלא אדם מורד מגדולתו נקרא מת אוק' הגא' כד
 מית רבי אליעזר נשמתא ברבנן דאשתארו מיחו
 דבי יוחנן בניו חזרו ולאשתארו ר' ברוספדאי
 והשתא ניח חזרנא רבי ברוספדאי השתא הוא
 תמירו על תמירו עד דהו יתני רבי הלוקיה הוה
 גביה חמא ליה דאחרו דמעין על אכבו' וחוכא
 בשומיה קרא ליה לרבי יוחנן ולחבריה חמוניה
 ברמפין על אכבו' וחוכא בשומיה אמרו ודאי
 לא מית יחבו ולא שבקו ברנא למקרב גבי' ברמפא
 אסתח עיניו שאל מיה לנשמתא קריבן ניה ר' יוחנן
 בן קסמא ורבנן אמ' לון רעותי זילו בשלום למר
 חזבו לבבאי ואימא לכון מאי דחמינא ופקירו
 להידיע לחבריה דהשתא אכטריכנא לאתקנא כל
 מלין דחמינא וזהאי ליגיא דהוינא חמא' עלמא
 אחרא חמינא ולא ידענא מאי הוה (כ"א הוי) :
 אמרו לבתי דלא יקרבו'ן לבבאי ולא יחא בר כס'
 הבא אזלו כלוה ור' יוחנן אשתארו תמן ולא קריב
 גביה כל הוה ליגיא כד הוה נהור יומא חמוניה
 דהוה משתעי וכבי ולא ידע מידי קס ויחבי וקרא
 ליה לר' יוחנן א"ל מאי חמית אמר מעלמ' אחרוב'
 אחינא ואעילג' תמן ולא יהיב ראשתא לגלגא מידי
 אלא לך ולחברך ואמר לון מאי דחמא א"ל לר'
 אתקין מלך וזיל לכוסרך דאתקינו לך דהא תריס'
 מן חבריא ייתן בביתך ואנא חמינ' מה דלא יהבו
 לי רשו לגלגא וחמינא מאינון חריינא דאתקיים
 תלמודיהו בידיהו תמן בהוה אחר דמלכ' משיתא
 תמן ושמענא כרוזא כרוזא בכל יומא וכאין חינון
 דמשדלי באורייתא ואינון דמוכאן ליה באחרנין
 ואינון דמעברין על מדותיהו חמיתון כד הוינא
 בכי וחייד רשותא אתיהיב למ' לאייתי יתי
 והמינא פסיגתא לבדין לא שבקו ליה ועד כתינא
 ממ' להחייבית כד חמינא שכינתא דלא שבקו ל'
 וחמינא עד דנטלן לי לבי דנא דתמן ואמינא כמא'
 חזילין ומשריין תמן בלהן מתעסקין בדינין
 דעלמ' ובדאשיהן סנדלס'ן מאדרי ודאננין דמקשר
 קשרין למאריהו וחד פרוכתא פרוסא עליו וכל
 חילי דשמי' מית דנו ולא אתיהיב לי הא למקרב

מחמי וחמינ' בי דינא ופניהו סרפין נמכן קמיהו
 מהוה סגורין על בני עלמא ומנהו קטיגורין
 נטלו וקריבו לי גביהו וחמינא תמן סבאין מן
 חריבא א"ל למ' מה טסקור' דין גבך (כ"א מה
 דין מן בני עלמא גבך) אחר ליה די לא שיקו
 למיית' וקריבנא ליה לריב' קמו תלת סהדין והנינו
 חלת ומני מלאנו כופר ואחסרנא עליה דאעברנ'
 חזיר על מדותי (כ"א א"ל דינו דיניה שניקו לי
 למיתב וקריבו לי לדינא קמי ג' סנהדרין דינו
 דיני ושנועית דאמרו מלאנו כופר מלאנו כופר
 ואחרו עלי על דאעברנא על מדותי) אתעסקו
 דיני כל ההו' יומא חמיתון דמיכנא ועבדו
 חשבון יומין וסנין דיני ואשכחו תדיר שלמין
 ועל דאעברנא על מדותי תדיר שבקו דיני ולא
 יכלו למיקן בהאי אחר עד דמליקו דינאי לאתא
 אחרא ולא ידענא לאן אחר ואחיא מן דינאי
 לשבקא לי ולמיהב לי זמנא לאשלמא תלמודאי
 בהאי עלמא דעדין לא גמירנא ליה ולא שבק
 לי מ' עד דיהבו ליה באתרי ר' ברוספדאי סנא
 דמלקרמין באדין שבק לי כד חמיתון דמעין
 באנפי וחוכא בשומאי ואינון דמעין דקח כתינא
 מדחילו דמ' והיכנא מחדוה דשכינתא ועל
 דמיכנא (כ"א דאיריכו לי עד) זמנא אחרא
 בגין לאודעא לי מה דגלינא לכון על יד מ' לא
 שבקו בהדאי לר' האשעיא ועמיה אזלינא תמן :
 חמא חריינא וקרו עליה עונרי בעמק הבכא
 מעין ושיחיהו גם דרכו יעטה מור' עוברי בעמק
 הנכה מ' דאיהו גרים כביה לכ' מעין ושיחיהו
 דהניחיהו למגמר תלמודיה ולמהוי מעין באוריית'
 לפיכך גם ברכות יעטה מורה אי אורייתא ברים
 ליה חיים כ"ש מאן דברים ליה בירסא ואוליף
 ליה קרא עליה ר' יוחנן זרח בחשך אור לישד'
 חנון ורחם וזריק זרח בחשך מהו חשך דא מלאך
 המות אלאיך אנפי עלמא כד"א וחשך על פני
 תהום ואחיהר הקב"ה לזדיק דא רבי ברוספדאי
 גריהו דאורייתא ומאן עבד דא הקב"ה דאיקרי
 חנון ורחם וזריק :
ותאמר פעמי לכלותיה וגו' כי שמעתי בשמי
 מהאב כי פקד' א' עמו לחת להם
 לחם אמר רבי ברכיה אמר רבי יצחק בל וראש
 מי שמעלים עיניו מעניינים בשני בצורת הס יראו
 נחממת העולם ולא ימותו עד שיפקדו לקוב' והוא

לא יזכה לראותה אלימלך פשיר היה כיון שראה הרעב העלים עינו מן הצדקה וברח לשדי מואב : אמר להם רבי ברכיה וכי לא הרינו של צדיקי' לברוח מפני הרעב והרי גדולים מלימלך הצדקה יצחק ויעקב ועשירי' ממנו והלך זה למצרים מפני הרעב וזה לארץ פלשתיים :

אמר רבי ברכיה אמר רבי יצחק הקב"ה ברם להם לצדיקים הללו לנאת מחוך הרשעי' ולהודיע טבעם בעולם ולפיכך הביא הרעב אל אלימלך לאו כדון הוא במקומו(ס"א) אל אלימלך במקום צדיקים) הוא יתיב בעותרא סבי וכשאל הרעב עניים היו באים אליו והעלים עינו מהם וברח וענה שראה הדין חל בכל העולם וברח והלך בין האומות :

רבי חסדא פתח עיר קטנה ולאנשים בה מעט . עיר קטנה כך אמר ר' יוסי משמיה דרבי יצחק עיר קטנה דא גופו של אדם ולאנשים בה מעט אלו האברים . ובא אליה מלך גדול זה יצר הרע . ומאכל בה איש מסכן וחכם . זה יצר הטוב שהוא מסכן ואין מאזוין לו . וחכם שהוא מחכים למאזוין לו . ולהכיל מעושה של גיהנם . ומלט הוא את העיר בחכמתו . זו נשמתו של אדם שלא תחטא לפני נוראה . ואדם לא זכר את האיש המסכן הלאו אין זכר אותו וישב האדם לחטוא . זה הוא יצר הרע :

אמר רבי צון הוא יתקח רהוה יתיב לבן עמי אמר בהאי קרא אלא הכי פתח עיר קטנה זו כנסת ישראל שנקראת עיר הקדש קרתא קדישא לבני הקב"ה כדאמרין אמות לנו קטנה שאמר ושם הקטנה רחל . ולאנשים בה מעט אלו האבות . בא אדם הראשון . ירדה עמו שכינה וברחה בתוכו חטא אדם הראשון ונסתלקה ממנו . בא נח והורידה לארץ חטאו דוד המלך ונסתלקה מן העולם כל הצדקה והורידה באו אנשי סדום ונסתלקה . ובא אליה מלך גדול וספד אותה דא פלוני . ומאכל אדם מסכן חכם דא יעקב שבגסכות היה צומן שחטאו וכמנע השפע ממנו ונתפרטה אטרוניהא ממנו . ומלט הוא את העיר בחכמתו דא משה מהו וסבב אותה שמהעם פלגי שיחטאו ישראל בגלות בשביל שתתעבב המעורבותא בגלות דכתיב עמו אנכי וגו' :

דבר אחר עיר קטנה דא ציון ולאנשים בה מעט אלו ששת ימי בראשית ובא אליה מלך גדול וסבב אותה דא פלוני ומאכל בה איש מסכן וחכם דא משיח בן דוד שאמר עני ורוכב על חמור שאמר הצדיק אבד כל זמן שלא יבא עליו שפע ועליו נאמר ויהר יתיב ויבש . חמור דא סמאל . וחכם דא משיח בן דוד ועליו נאמר ומלט הוא את העיר בחכמתו שיהיה בואל משיח בן אפרים ודא הוא פרוקא מלעילא :

דבר אחר עיר קטנה זו תיבת נח ולאנשים בה מעט אלו נח ואשתו וצניו . ובא אליה מלך גדול דא יצר הרע שטיבב לה . ומאכל בה איש מסכן וחכם דא נח . ומלט הוא את העיר בחכמתו דא הצדקה שבעבור הצדקה שעתיד לבא מלט את התיבה בחכמתו ומלט נח וצניו :

דבר אחר עיר קטנה זו ירושלם שהיא צומן הוה קטנה וחריבה ולאנשים בה מעט מעטים הם היהודים שיש בה ובא אליה מלך גדול וסבב אותה דא הוא מלכא מבני עשו דאמר עליה בדיחאל שקוה די פריז' מרעע כל אילין חדוק וחרוע דא מלכא חדוק ומספ' כל אילין מלכוותא ובזמן שהוא סבב בירושלם מאכל בה איש מסכן וחכם דא משיח ראשון ומלט הוא את העיר בחכמתו דא משיח אחרון :

דבר אחר עיר קטנה דא אורייתא ולאנשים בה מעט למה היא קטנה והכתי' ארוכה מארץ עדה וגו' אלא משום דאנשים בה מעט הן ובא אליה חכם דא שלמה המלך ע"ה דאחקין לה שרבא ואנשיה לה כבהירו במשלו וספריו ומלט הוא את העיר בחכמתו מירא דאפקורסו ומיניס דאיהו אחקין אנשים לתורה דתינו' עד לא אהא שלמה הות אורייתא כקלחת דלית לה אוניס ומאן דקרב נהדה איתוקד כיון דאחא שלמה ועבד לה אוניס אשתא ציון בני עלמא בעצתיה יתב כההיא עיר כביכול שזכותא ובמה בחכמתו וכל דא תיקונו דאחקין ואשתדלותא דאשתדל' אבתרה הוא מסכן דאיהו דוד דלאו אית בר נש דאשתדל אבתרה כדוד מלכא איתנין יאות הוה דוד מלכא לאחקיימא בעלמא מאה שנין דאלמלא אחקייס איהו מאה שנין איהו הוה אחקין לבווינא תקונו' תקיף דלא אשתדל לעלמין ולא אשתריב בי מקדשא

מקרה' אכל כמה גדישו איטן שנין דלא חתקיימו
וארס לא זכר את האיש המסכן ההוא זה אדם
הראשון ליהב ליה משני ע' שנין וארס לא זכר
ליה בשעה שגא' סמאל ורכיב על ג'ל וסבב אתו
שתחט לא זכר את דוד שנמסכנותא הוה על זה
העין שנחש סבב לחוה וסמאל לארס הראשון
וסמאל לא הוה ליה כחא דיהפוך לארס עד שגא'
גחא וסך לבב דחיה וחיה הפכה לבו של ארס
והטאו שניהם ועל דא אמ' הששה אשר נתתי עמדי
היא נתנה לי מן העין ואוכל וסמאל לא הוה ליה
רשות דיהפך לביה דארס עד שגא' חוה וגרמה
ליה דאכל מיניה ועל דא איתחא הוה אתעבשת
ההוא דאמרינן בכל מקום שגבו שכינה עמם :
גבו לבבל שכינה עמם - גלו לארס שכינה
עמם הוה ולא אחת מן המדות - ארס הראשון
כד יהיב ליה משני איטן שבעין שנין לא אידבר
מיניה בקדמיתא דאלמלא אידבר מיניה מאה
שנין ישאר ליה משני כמה דאתחוו ליה בגין
לאחתקבא בעלמא ויתקן תקונא דבויכא חלא
לא אידבר מיניה עד שבעין שנין ולא יתיר תתין
בגין או דהוה איל מכתון ומדורא ומהאן בעלמא
נשהוה ומנא וחכמא המסכן בויה ודבריו אינם
נשמעין ומקמי שאל מלכא האי דלא אשתאר ביה
אל ארבעין חסר אחת דהא שחא חדש הוה עריק
מקמי ברית אבסלוס ובגין כך נחחר תקונא
דערב' עד דהוה כפצע בינו ונין המות וכל דא
מקצי ארס לא אידבר מיניה בקדמיתא לאוסב'
ליה איטן תלתין שנין לתחא לאשלמא ליה למאה
ואתפגמו תלתין שנין לתחא מאיטן שבעין שנין
דהוה חכמתו בויה ודבריו אינם נשמעין דשלמה
מלכא כל כך משבח ברמיה וקרא היהוה על רוחיה
חכם (אי זהאי) בגין כך אי היהו בקלמיתא
ובדולה היא ג'י מנה (דא) דברבא דאנא אתי
לשקחא ברמאי הויל ולא איתחא אחרא דיימא
ליה אתו חבדייא ונסקוהו קרו עליה וכל בנין
למודי ה' ורב שלום בניך :

אמר רבי רחומאי דוד מלכא שלשה שנין הוה
כפנא ביומיה מ"ט בגין לאודעא ליה
דעל דיכא קלמא מלמא הוה ד יהי רעב בימי דוד
ויקבש וגו' עד דאשתלים דיכא כיון דאשתלים מיד
ויעתר אליהם לארץ דתני רבי חייא כל עלמא לא
שתין אלא מתמנ' ארץ ישראל כד אתפקיד

עלמא היהו אשתקפת בקדמית' בגין דלא אשתקח
מאן דישאב לה ויגין עליה - בקדמיתא למלך
זכאה הוה ויכול לאבנא על דרי עלמא ועריק ניה
בין שאר אומות ובגין כך אתעבשת אתו ומחו
בניו על דבסינו נעידו נוכריין אחרנין ואתעבשו :
ר' נחמיה פתח ויראו בני שלהם את כבוד האדם
הכי טובת הגה ויקחו להם נשים מכל אשר
בחרו ויראו בני אלהים ע"א ועו' א' תרין מלאכין
הוו דקטרו בו למאריהון ואפיל לון הקב"ה מאחר
קדישא (כ"א מקדושה) ולעילא וכד נחתו לתבלימו
באורא ואתעביתו בכני אינשא ולית לך בכל אינון
מלאכין דאשלימו לאתעבדא בו בני נשא באינון
דאקרון אישים ובאינון דאקרון בני אלהים כיון
דאפיל לון הקב"ה אתבלימו מכל אינון יסודי דבני
נשא מתלבשן בהון - שאר מלאכין כד נחתו ואינון
זמינין לאתנא לרובתייהו אתבלימו באורא ו
ומתפגטין מיניה ולאחרו לרובתייהו ר' קיסמא
בר רבי ינאי פתח עושה מלאכין רוחות משרתין
אש לוחט אית מלאכין דאינון מרחא ואית מלאכין
דאינון מלאח דא יהיב מריל' לחזריה בגין דאית
שלמא דבנייה ועל דא אינון דמתין מתרי יסודי
אינון נחתין כד נחתי מתלבשין יתיר באורא
דהאי עלמא ואתבלימו אינון דאתערבו בהאי
עלמא (כ"א מתלבשן) ביסודי דהאי עלמא ולא
יכילו לפרחא ולאחבא לאחרייהו ומתעבבו הכא
כיון דשבע יומין אתעבבו הכא דא בתר דא לא
אתהדרו תמן ועל דא ויראו בני האקים את ננות
הארס וגו' מאי כי טובת הגה דהוה נהדי שפירו
דלחזן כנחירו עילאם כיון דאולידו בגין נטל לחזן
הקב"ה ואפיל לון בעורא דאוסבא דאיקרון הררי
קדם וכפת (כ"א נקטרי) לון בשלשלות של ברזל
ואינון שלשלאין משקעין עד גו תהומא רבא ומתן
אולפיין חרשין לבני נשא בלעם מתמן נטיל חרשוי
ואולפיין מינייהו באינון טורדין הוה ר' מן ארס ינארי
בלק מלך מואב מהררי קדם ומתן (כ"א ומתמן) :
אתעטרו כל ידעי חרשין דבעלמא ומגו דהוה
קטרובא (כ"א קטרו) למריהון בקדמיתא ועד
האיומא אינון מקטרו בגין למריהון כל כמה באינון
(כ"א כמה באינון) חרשין דמכמישין פמליא
דלעילא ולאמלא אינון שלשלאין דמשקעין בו
תהומא רבא ואחידון נהי נחפישו סני מטסטסי
עלמא חו ועלמא לא יכיל למסבא והמן באינון

פרדש רות

שנין וחצבת ונקין צבועה ולפון דהא אהאח
 כנ"ח כל אינן זינין מתערין בעלמא (אמר
 כזה דבוס קרמוה מ"ו חמלא יותר וזה לאט
 והדלתה דר"ע אמר עזא ועזאל רוי דימאריהון
 גליין ונקס יתהון מתאריהון ותלה יתהון בטורא
 קלל דמחל לא חזין ירוחא לא חזין ורוחא לא
 נשא על חסיהון כל זמן וכל שעה ע"כ סה)
 הדר רבי נחמיה אמר רבי יהושע היתה נעמנה
 לא חזי וזן וכל העולם סעיס ארריה רבי שמעון
 אמר לימא של שדים היתא כיון שדאו חותה בני
 אלהים טעו אררי בנות האדם שדאו חותן אלכו'
 ערומות ובאו להן וילכו מהם סה"ד וגם אמרי כן
 אשר יבאו בני האלהים וגו' . הכשי שם מאי
 הכשי שם הלין נפילין דחוליסו בעלמא שם בכל
 מלה ומלה נאלמא חרשיהו ר' יהודה ורבי יוסי
 אמרו הכשי שם ממש כמד"א ששים בנורים סביב
 לה ח"ל ר' יוחנן מבבורי ישראל כתיב :
רבי עזריא שאל לרבי יוסי איס כפר אונו
 מאי טעמא חרשין אינן יתיר נכשייא ולא
 לנבירייהו דכתיב מכשפה לא חמיה ולא כתיב
 מכסף אמר ליה כתיב לא תאונה אליך רעה רע
 לא כתיב חלא רעה דא סטרא דנוקנא ודאי הוא
 וגע לא יקרב באהלך דא הוא דבורא ומן נוקנא
 כל זינין דחרשין וכל עומקין ביטין אחרין לעלמ'
 סה"ד ומאכא חני מר מטת את האשה וגומ' ומאי
 אטורים ידיה רבי ינאי ורבי הושעיא חד אמר
 כל הטבע באשה או מרחל ממנה מידה לידו לא
 יתקא מדינה של גיהנם שחארי יד ליר לא יתקא
 רע סה"ד אסורי ידיה ודאי וחד אמר מן הנקבות
 נאות כל מיני נפש וכיטוף וכל הארורים רעים
 וחלמלא שאורי' נדיה דלא שנקין אחתה מן שמיא
 סו' הירבו ומחיהין כל העולם כל פת וזמן יולא
 את הקפת טקבא חלא בחילא דמור' והיא אסרת
 בעומקין דליה שהיא יודעת לחומאה לבר נש
 לא עלמא רעותא (ל"ה שהיא יודעת בכל מיני
 כישוף ולבר נש אחר' יבא למסל רעותה) וזמנא
 בשם ובעלגון עומקין בשאל דעבא חלא וכל דא
 עיבדיהם תפילין ומלגין דבורא ותרייהו מנוקנא
 נחשדי ובעל' דא זינין קריסין משתכחין בננקנא
 ולא דבורא חזן העובר בין שתי נשים חז' בנות
 הן ככחה ולא תזון מערב אס' לא יעשו לו מירי .
 הכת דס' או הרבה מעמנט' לו ולס' ארין מידה

עין הרע שלט' בו בצומט או ממוטט ט' הא דרבי
 נרוס דרבי שמלאי ומנא חדא הוא כתר קסדין
 העבר בין שתי נשים הסתכלו ביה ואסתחין מיד
 בנפיה ובממוניה מאי טעמא בנין דהוא (נ"ח
 דהוא) רוחא שיא שרחת עלון ויכיל לבוקא מאי
 תקנת' לימא הכי יול דל דומי אפדי (נ"ח אסורי)
 קטור דקטורא לא לך ולא לי ולבשר יתחיל באל
 ויסיים באל יתחיל באל דכתיב א' מציאו ממזרים
 ויסיים באל כי לא נחש כיעקב וגו' עד מה פעל א'
 ויזיל ליה ולא יטבח אנתריה:

רב הונא הוא סליק מנבל לארץ ישראל והוא
 סליק להקם אייערע ביד כפר המא' ההיא
 אתהא דהות אחיה אנתריה ארמאת מיינ (נ"ח
 עינה) אכתפוי ונטלא עפרא מרבגלו אהדר
 רישיה ואמר לה עבר וכוול בתראי דהא לא כלום
 גבאי (נ"ח טול ועבר בתרא ביה דלא גבאי) אכל
 בורני עליך בלכולא נדעתך לנתר אמר לא בניך
 אלא בנין דלא תקטולי בני אישא אחרנין וכן
 הוה איתבגלל דעתא ולא ידעה מיד ומתה ועד'
 כתיב לא תאונה אליך רעה וגע לא יקרב
 באהלך :

רבי חייה טוב לפני האלהים ימלט ממנה
 ורוטא ילכד בה ממזן מההיא אשה דכתי'
 טה אשר היא מצודים ותראים ידיה :
 וראה בזמן שהרעב בעיר לא יראה אדם את
 עצמו ולא יהלך ויחיד בעיר מפני שמלך המות
 נמצא שם ויש לו רשות לכל . ועל דא כתיב
 ויאמר יעקב לבניו למה תחראו . כינאם בו בזמן
 שהדבר בעיר יסבור אדם עצמו ולא יתראה
 בשיק דכיון שניתן רשות למחלל מי שפוגע בו
 ציחק וחייהו מתקייב בנפשו בא וראה עשר שנים
 היתה נעמי . בשם מואב לבוף כי שמעה בשדה
 מואב :
 מפני מה נעבשו מחלון וכליון
 מפני שסאלו נשים מואביות חין לך בעולם נשים
 מתעסקות ננחש וככישוף כמו מואביות . שאי
 כתיב וימלו ישראל לעמל ספור . ויחכל העם ר'
 וישתחו לאלקיהן כיון דהו' אכלי מידי בחרשייהו
 מיד הו' סבדין לון לעשותהון . ויחמד
 רבי חייה אמר כפני צמירין תכשיטין והו' הו'
 מתחברים בעמל ספור בחרשיהון דכשייא מכל
 לן דכתיב הן הנה הו' לבני ישראל דדבר בלבם
 בעמל בלעם לא נאמר הלא דדבר בלעם אוליף

לון מלין בפומא דהא חרשין וקופמין לא הוו
 בעלמ' כותייהו אבל מלין בפומא לאשלמ' חרשיהו
 לא הוו ידעין ועל דא בוצר בעלם עצמו ואשלמו
 חרשייהו ויכילו לבו . ר' יוחנן אמר כשרה היתה
 רות :

ותאמר נעמי לכלותיה לכה שזנה אשה לבית
 אמה יעשה ה' יעש כתיב אמרה לרון
 אם תזכו ליכנס תחת כנפי השכינה יעשה ולא
 לאו יעש חסר ה' . כי נר לי מלך מכס עליכם
 מצעו ליה כמד' צר לי עליך מאי מכס אמר
 רבי קרניא אמר רב כהנא (כ"א עוקבא) עאלקו
 בלכאי מכס דלחון ברמתון לבני דמותו כמלון
 דמתרעס מאחרת :

ונשק ערפה להמותה ערפה הרפה שמה
 למה נקרא שמה ערפה על שהחזירה
 עורף לחמותה וחזרה למקומה לשדה מואב ומה
 ולא כדוה (כ"ל קבלוה) לארץ פלשת' והכל דשים
 צה בדישו' שהפקירה עצמה לנאות וילדה מונות
 שמה נשים וכלם נעלו ניד דוד ולאשו' שהיו בן
 בנה של רות שאל' וישבי בנוב אשר בלילי הרפה
 וכי מיתן אותם בנוט והלא סמוך לירושלם הא'
 בל' והוא בארץ פלשתים אלא הכי אמר' פנחס
 מלמד שאל על עסקי בנוב מפני שגרים ענין נוב
 פיר' הבהנים והקב"ה מדקדק עם הצדיקים אפי'
 כמות השערה אמר לו הקב"ה דוד ברמת כל כך
 בנוב עיר הבהנים איך או הדיו יהיה על עצמו
 או על זרעך ולא שאר אלא אחד :

תני רבי חייה כתיב וימלט בן אחד לאחימלך
 ולא נשאר לאחימלך מכל בית אביו וולתי
 אביהר לבדו ועל עון זה את שאול ובניו וכמה
 אלפים ורבעות מישראל ונוטר על דוד למות כיון
 שהלך לארץ פלשת' דחה אותו הרפה אמר לננה
 האזי מלון דקטל לאחד בלוחה שעה הגיע זמן מות
 עדין להנקם מדוד על עסקי נוב ווימן לישיבי
 להרבו מיד וישבי בנוב שאל על עסקי נוב
 אר' יוחנן כך אמר דוד רשע' רעיה היה נכון
 לפניך והריני מקבל עלי את הדיו' אה
 פשה נטלו ישיבי והגרים עליו את עצמו ועל
 סמטה אמר לו לאו הקרא דיני נטלו וארמי ליה
 לאירא ושו' סייפא דיקטל בה דוד הה"ד והוא
 חגור חדשה ויאמר להכות את דוד מיד הזכיר עם
 המעורש ועמד בל' וכו' . מיד נשתע והאלך

לירושלם הלך אבישי ובא לכהנודין ואמר מפ'
 לרכוב על כוסו של מלך בשעת הדמק התיירוה
 מצאו לדוד עומד בהור ח"ל חזור כתפתך (לא
 חזור מתפתך שאלמר ויעזר לו אבישי) ח"ל מה
 אבישי לה' כל תגמוליה עלי שך מקובלני מביית
 דינו של שמואל הרמתי שאפי' חרב מדה מונח' על
 כוארן של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים מיד
 חזר מתפלחו וקבל על זרעו הדיו' דכתיב ויעזר
 לו אבישי בן צרויה ויך את הפלגתי וגו' מה כתיב
 ועתליהו אם אחויה ראת' כי מח בנה וחמק ותאבד
 את כל זרע המלוכה לבית דוד כתיב ותאבד וכתיב
 ותדבר מזה ותדבר אמרה שעתידין זרעו של דוד
 ליאבד מן העולם ותקח יהושבע בת המלך יורם
 את יואש מלמד שהקב"ה דן מדה כנגד מדה ועל
 כל זה אע"פ שנגזרה גזירה זו וניתן לשות למדת
 הדיו' על זה כתיב עוד חיום בנוב לעמוד עדין
 מדת הדיו' בנוב עומדת ותופעת דיו' מלפני הכ"ס
 ומה בצדיקים מדקדק הקב"ה ברשע' לא כל שכן
 על אחת כמה וכמה :

ותאמר הנה שנה יבמתך אל עמה ואל אלקיה
 אמר רבי נחום אמר רבי יהודה
 מדקאמר שנה מלמד שגבורה היתה בתחלה דכתי'
 אל אלהיה דהא אלוה אחר היה לה עם נעמי :
 ועכשו' חזרה ללח' חנה הראשון וטעמה אה' ע"ן
 שלה :

ורות דבקה בה כמה שקבלה עליה בחיי
 בעלה דבקה בלמ' נתת : בא וראת
 שבה של רות שאל' ע'פ' שלימת בעלה לא איתת
 עליה דבקה בלאונתה ועל כל דא נעמי חדש
 לה כמתחלה ואתרתה בה התראות וכולן קבלה
 עליה :

רבי ברוקא אמר וישכס' אברהם בנקד ויקח
 להם ומנות מים ויתן לה הגר שם על שכמה
 ואת הילד כיון דכתיב אל הגר מה שם על שכמה
 אלא מלמד שההירה על עול האמונה ולעמוד על
 מה שהיתה בתחלה עמו כתיב הכא שם על שכמה
 וכתיב התם שם לו חק ומשפט מה להלן עול שכני'
 אף כאלו עול שכמה מה עשתה כיון שראתה עצמה
 יוכאה מחמת ראותו של אברהם חזרה לקלולה
 מה כתיב ותלך ותתע' אחרי ע"ן וגלגלי בית אביה
 וכתיב הכל האה מעשת
 תעשותעים :

מדרש רות

סו היא את חלש תוקפיה וקלל לאתנה כדוכתי'
 ומנן המסים סנה יסוב מצבא העבודה ולא יעבוד
 עור ועסלו לעבודה כמאן והלאה ושרת את ארתי
 ועבודה לא יעבוד עור : משמרות ודיקיעא חוף
 הכי כמי דמכיון דמטון לנגבא קמיה דמדיהן
 איקרין אישים והכי שמעא מסוניה דרבי שמעון
 בן יוחאי דאמר רבי אליעזר דרבין וילין אית
 מיניהן דממנן על תרעין לבר ומיליניה תרעין
 פנימאין לבו אינון פנימאין אמרין שירתא
 ופלקין ועאלין בהאי שירתא כעיל המשה דרבין
 עד חמשין לקבל חמשין תרעין דינאל כיון ד
 דסקין חמן נעיל לון רוח דאשא מלמטא ומגריית
 תיקפייהו כיון דאתגר חוקפייהו דחיי לכוין
 ונחזין מאינון דרבין וקיימין לבר ממוטין על
 תרעין וילין נטלין חולקהון מתנגא דאשא
 דקורבנא בר מאינון דנטלי לבו ויכלן (לא דלכל)
 יום ויום מתחדשין (ס"א אומרין אינון) ממנן
 על שירתא וזהו אשא ריח לקבל ישראל דקא מצלו
 גלותא דחשיבא קמי הק"ה כריח בסמיך דנגנתא
 דערן . נוחת דליוה נחת רוח דליוה נחת לבדה
 דהא כהן דליוה מבין בגויכא דא ודעותא רשומא
 קדישא ומיחד יחודא בחחוון דשימין וכל דרבין
 נהרין ומתלהטין וננכי בניבא עילאה מצו
 דעומקא עילאה סמירתא ועל דא אנטרין כהנא
 למיהוי גבימא (לא לאתקשטא) נחמיה ויחא
 צסוכלתנו ושפיר נהירו דלורייהא ורין פית
 יתיר מכל עלמא ואם ע"ה הוא עבדתו לאו
 עבודה ועליה כתיב לא יתיבנו הוללי לנגד עיני
 תא חוי וזהמא דכותי (לא דגבורא) אף על גב
 דאתגיד קשה לפרוש מיניה וזהמא עד חלתא
 דרין כל סגן בעוד שהוא כותי . כשירה דהון
 רות ולא אשכחן מה שום דופי כלל ולא היא גפס
 השכלית . ערפה שהיא נפש הנהמיח מיד חורה
 לסרחונה ולקלקלה אחת רבי חוקיה ונשקיה אמר
 ודאי דועירין דמתעברין וזהמאותיהו מנייהו רבי
 נחמיה אומר כתיב וישם ככא לאם המלך ונרות
 המואביה דוכתה וראתה למלך . שלמה על ככאו
 בשם שלמה היה שלם כך השלימה מיהו דאננותיה
 וה' ד ותיה משכורתך שלימה שלמה כתיב וקרינן
 שלימה מלמד שראת למלך שלמה על ככאו וראת'
 שכרה בעיהו ובעיהו (אמר) בכי מצאתי עוד
 ילא לאה האתה דוד ושלמה נרות הקדש ומגל

רבי הירוקא ורני שמעון בר יוכי הוו קאזלי
 באורחא אמר רבי שמעון לר' הירוקא הא
 תרינו גוי ועוסק בתורה ככה גדול הי מאי
 טעמא שקלו לכ"ג והכתיב ויקם עדות ביעקב
 חורה שם בישראל הק"ה יהנה לישראל לקבל
 ליה חורא ועלמא דאחי ומי שלא קיבלה לא
 מקבלי עלייה חנרא בעלמא דאחי והכי אמר ר'
 עקיבא ישראל שמעו על הר סיני מקבלין עליה
 שכר בותים שלא עמדו על הר סיני אין מקבלין
 עליה שכר . זאת אמרת גוי ועוסק בתורה הרי
 הוא ככ"ג אמר ליה ככה גדול תניאל ודאי דאמ'
 רבי יוכי בר יודא אמר רבי יוחנן מאי דכתיב
 יקרה הוא מפנינים וכל חפצין לא יאוו נה חלא
 אפילי ממור ת"ח עדיף מכ"ג ע"ה המשמש לכני
 ולפני והואילן ואינון קור' בתור אין עבדתו עבודה
 ואינו מקבל עליה שכר ועליו כתיב גם נלא דעת
 נפש לא טוב כהן גדול שאינו יודע עיקר של
 עבודה אין עבדתו עבודה ואמר רבי יודא תניין
 סכה' גדול צריך להיות תלמיד חכם דכתיב כי
 ספתי כהן ישמרו דעת וחורה יבקשו מפיהו ולא
 הוא ע"ה אין מקבל עליה שכר . כך גוי העוסק
 בתורה הואיל והוא גוראין עבדתו עבודה ואינו
 מקבל עליה שכר :

פתח ואמר לו את אהרן זאת בניו לאמר
 אהרן ובניו מצוים ושאר כהנים אינון
 מצוים . חלא כל כהן שליט יודע עיקר העבודה
 באהרן ובניו אינו מצוה ואם עובד אין עבדתו
 עבודה דאי מאי מכיון כיון שליט יודע עיקר
 העבודה לאהרן ובניו והכי אמר רבי חייה אמר
 רבי ינחם כהנים לויים וישראלים מצבדין את
 הקרבן עיקרין דקרנן כהן דאיטריק לבוא
 שמיא קדישא לסקדה דרבין עילאין ויתחילין ברעותא
 ביתנא שלי . זלמיהו עילאין ויתחילין ברעותא
 בכונה דלהון והכי אמר רבי חייה אמר ר' ינחם
 מאי דכתיב אשה ריח נוחח לה' . חלא לקבל
 חלתא דרבין . וילין אשה לקבל דא דמטריס
 גייה על השיר ולאחיה קלא והוא דסיטר דאשא
 ומכוני כנשימותא בניבונא ומדיה וסיר ומגו כך
 כל זמנא דהוה סליק על הדוכן בעוד דליוה גבר
 ושלהיבא דאשא מקיף גיה לארמ' קלא כנשימות'
 דניבונא איהו כשר לעבודה כי דאיתחלם שלהוב'
 דנחרות דליוה וגמריין דנורא מתעכין כנניה

חמה וכתיב ביהודה הפעם אולה את ה' על
המלכה ומכאן אולה למד שמורים על בשורות
לובית ופתיב ותעמוד חללת וכתיב בודד ותעמוד
לפני המלך עמדה חללת מכבוד המלך וכן כתיב
ותרא לאה כי עמדה חללת וכתיב בשלמה חף
וכחתי עמדה לי תלמד שלא חזנו ראתה פרוח
הקדש מלכות דוד ושלמה)
ותצא מן המקום אשר היתה שמה ושתי
כלותיה עמה בתך ונפקי נשמה ונפש
השכלית ונפש הבהמית מן הגוף מה האמרה נשמה
ותאמר נעמי לכלותיה שובנה בנותי וגו' ותאמר
רות אל תפגעו בי לעזוב לאוב מאחריר ערפה
תנת אל עמה ואל אלהיה כך בודקין לבר בשביל
שיתקיים תמת כנפי שכינה כרות בלבב שלם :
רבי אלכסנדר פתח ואשה אחת מנשי בני
הנביאים נעקה אל אלישע וגו' תמן תנינן
דא אשת עובדיה וממונה היה על בית אחאב מלך
ישראל כעשה שרלך עובדיהו אל אלהיה הכיר בו
אלישע ואי תימא אלישע לא שימש לפניו עדיין
כבר היה משמש ומוקדם ומאוחר ועל כן כתיב
ועובדיה היה ירא אתה' מאד וזנאי הכיר בו
אלישע (מאותה שעה נעקה אל אלישע) באותה
שעה שמת עובדיה ומלך יהורם בא לקחת את שני
יגליו מה עשתה הלכה גועה וזועקת וזוכה לנית
הקברות עמדה על קברו ונעקה ירא אלהים כך
וכך עשים ליתומיך אמרו ליה לעובדיהו הרי
אתחן (ס"א אילתך) עומדת וזועקת וזוכה על
קברך מה עשה הלך לו אלל חוקיהו אמר ליה רבי
בעולם הזה הלך לו אלל האבות אמר כך וכך יש
לי אמרו לו כבר שמענו נעקותיה לך אלל אלישע
הנביא ארהבי גועה וזועקת על קברו אמר
לה חי ענייה לכו אלל אלישע והלכה אלל אלישע
אמר רבי בא וראה הילוך מספרים המתים
בקברותם זה עם זה והלא נפשות במקו'
אחר עומדות סוד ה"א יראיו בו' אולה ליה רבי
בזן אמר אי קושיא הכי קיימא (כ"א קאמר)
והשתא מלה בתרין משתוקא לא כלום :
פתח ואמר נפשי אויתך בלינה חף רומי
בקריב אשמך נפשי אויתך תרינקוטרין
(כ"א כתרין) טבין יהיב הקב"ה כבר נש לשמשא
בהאי עלמא ואינין כפשא ורוחא כפשא לקיומא
וגופא במות דיתער מיניה רוח באודייתא

לאיתערת ליה ולאחבה ליה בהאי עלמא ואי
זכו נפש במות ורוח לאתעסקא באודייתא כדין
נחתא עליה רבו יתיר מלעילא כבוש אורחוי
ובירין כתרין אילין זיל בר נש בהאי עלמא
לשמשא בהו ההוא נפש לא אתקיים בגיפא אלא
באתערו דרוח דשריית עליה כד עייל ב"ג לשמשא
ולמשלח למאריה באילין תרין איתער עליה
מלעילא אתערו קדישא ושריא עליה דב"ג וסחרא
ליה מסטרא דכל סיטרין ואיתער ביה (כ"א
דמתערבין) בחכמתא עילאה למזכי ולמירוי
בהיכלא דמלכא וההוא אתערו דשריית עליה
מאתר עילאה הוא ומאי שמה נשמה ומיניה
יתער לבר נש תשובה ועובדין טבין ואיהו חילא
עילאה חילא תשובה אימא לרוח ורוח בן לה ועל
לשמתא אית לה מרחמא עילא ומאי שמה נשמת'
לשמתא ואיהו איקרי אב לרוח מיניה יתער לב"ג
יראה ואינין מלאכ וחס בן ונת יו"ד אב ה"א חס
וה"ו בן ה"א בת ודא יוד' מלא כרובמא דאית
רוחא ונפשא דשאלאל דיבר הרע כך אית רוחא
ונפשא דמיניא דיבר הרע וע"ד אמר ראה נחתי
לפניך את התיים ואת הטוב את המות ואת הרע
את התיים ואת הטוב דקדובה ואת המות ואת
הרע דשאלאל דיבר הרע וע"ד רמו ומעין הדעת
טוב ורע מן הטוב אכול ומן הרע לא תאכל ממנו
ועל ה"א עילאה שאיב נשמתא חס . ועל ה"א
תתאה שה"א בת איתקרי האי קרא חמות נשים
בנתה בית' ואולת בידה תהרסנ דא נפש הבהמית
די'הר גידיה תהרסנה הגוף דא רוח דקדושא יהיב
ליה הקב"ה לשמשא בהאי עלמא יתב ליה נשמה
לאיתערא לשמשא ולעילא : כד בר נש בהאי
עלמא נאים בערסיה רומי משטט' ואלולא ורעות'
לסלקא בכל לילוא וכמה ממנין תרסין קיימין
בכל ריקיע וריקיע דא'ר נחויא פח לי בן באים
כשעיקתי לריקיע בריקיע שרפים כולם כמראה הלפידים
מלאחי מלאכים שרפים כולם כמראה הלפידים
ובגלגלי חש סובבים אותם ובנותם כבהני חש
ושניהם ועימהם שריפים דודר כסותם חש להטות
ועליהם ממונס אחר **דרומיעים** (כ"א
יהומי' אמ' דלאה לע"ד
דרומיע') שמו כשרלו אותי שם אמרו מי נתן
ילוד אשח בינינו במקו' הזה פחדתי מ'אנו והוכרתי
אותיות השם כשראיתי שאבקשים לשרוף אותי

הגבל פיהם ועמדו כולם אמ' לי אחותי הגדול
 הממונה עליהם מי אחת אמרתי לו שמי אמר
 לי אי יודיך כל נאי עולם עונדים עלידי בכל
 לילה ולילה בשעה שגאים לשכב על מנותיהם
 ומתקיימים רוחם ביד ארון עולם מיד פורחי משה
 ועולים לפניו וכל הרומות לפני ולא נתן לי רשות
 להכניס אלח אותם הכתובים לפני חץ מלוחם
 שעשו מצות לפניו ביום ועדיין אנו מבקשים
 ומתחפצים אחריהם . נשאלתי עיני ורחימי
 שם"ה איכלות כמתיין ימות אחמה וכו' לך מורה
 וזרע שערם בכל איכל ויכיל וכמה ממונים
 ומשתיים עליהם וכולם דמות אחת להם וקוראין
 להם מארתי מורה וכן לך דרום חץ שראיתי
 לאותו צד שער גבוה עד מאוד מכל השערים
 שאלתי על השער ההוא אמר לי אי יודיך בשער
 הזה עונדים כל בעלי כער וכל בעלי דמעה
 מצערי אומות העולם וכל אותם בעלי תשובה
 כולם נכנסים בשער זה :

למעלה

מזה השער נגלה לפני שער גדול
 וי' שערים סביבו שאלתי עליו
 אמר לי השער הזה חין לי רשות עליו ולא נפתח
 אלח ברח ושבתות וי' ט גאורו ומן כשכנסם שנת
 או רח' או מועד קול מתפוצץ בכל בני ריקיעים
 ואומר פתחו שערי ציון בוי צדיק שומר ציונים
 מפני שכל הרומות שג' כל ימי השבוע עומדו'
 שם ומטיילת נחוכו ובאותו זמן ובאותו ריקיע
 שג' ג' בע שחרץ נפתחות ד' חלונות ראומות כד'
 אחריות של שם המפורש הוא המיוחד בגבו'
 מרומים וכל אותם הרומות מתלבשות בלבוש יקר
 באותו ג' בע כדמו' אותו עולם שהיו עומדו' כאלבוס
 בשר מטפה סרוחה ובשעה שהחלונות נפתחים
 כולם פושטים מלבושיהם ופורחים למעלה באותן
 חלונות ועולות במקום הזה ושם בעלי כנפים
 וכמה ממונים עמהם פותחים השער הזה וכל
 אילו העשרה שערים והרוחו נכנסות לשם ועול'
 למעלה וכן כל ריקיע וריקיע בדרך זה בשלים
 ובשמהם רבה בשעה שאלו הרומות עולות רוחות
 אחרות יודות שתיטוסין ביומיים באותו העול'
 אילו עולות ואילו יורדות באותו מקום שירדו
 אילו משם שם חונות האחרות ואין המקום נשאר
 פנוי : כמוצאי שנה בשעה שישראל אומרים
 ויהי נפש ה' אלהינו אותם הרומות שירדו להם

בשבת עולות אילו עולות ואילו יורדו אילו עולות
 במקומן וחלו יורדות למקומן וכן תמיד בעיניו וה
 אמר רבי אלכסנדרו בשעה שנפטר האדם מן
 העולם הנשמה והנפש אלוין כחדל שנ'

ותלכנה שתייהם עד באנה בית לחם ויהי כבואנה
 בית לחם ותהום כל העיר עליהן ותאמרנה הוואת
 נעמי דאלת מלאת מאתר הדיו מליילא מכל טבא מלייל
 דאורייתא עמודא דעננא ברישא בימימא ועמודא
 דא-הא כליליא ושרגא נהיר קדמהא ויחמוץ לה
 גינתא דערן אחר לגריהון טב דלריקיא ויחמוץ
 ליה גיהנם אחר פורענתהון דרשיעיא דנידונין
 ביה על חוביהון שנאמר בהלו גרו עלי ראשי
 בהואו שעתא אמרה הנשמה אל תקראני לי נעמי
 קראן לי מרה וגומ' אזי מלאה הלכתי כמה
 דאחרתון וריקס השיבני ה' כד הוינא באחר הדיון
 הויית מליא מן אורייתא מלאה מכל טבא וכען
 ריקס השיבני ה' לזא העולם - למה תקראנה לי
 נעמי וה' ענה כי ושדי הרע לי דעאל בני יצ' אה'
 רוח החיונית (כ"א הבהמית) ונפש הבהמית שגלי'
 כאמר חכמות נשים בנתה ביחה ואולת בידה ת
 תהרסנה וממות נשים דא נשמה בנתה ביחה דא
 כפש דקדושה ואולת בידיה תהרסנה דא נפש
 הבהמית חולקיה שתהרום בנין הנוף באולתה ודא
 היא כשחרת בנוף שנאמר אך שרו עליו וכל
 ונפשו עליו תאכל דאשתכחו ביחד ומל למה
 הדבר דומה למלכא דמנה בנינתא דליה תריין
 שומריין האחד פיסח והאחד סומא אמר להון
 אשתמרון דלא חיכלו מאיבא דגינתא דלא דלנא
 ידענא כל איבא דחית ביה מה עבדו הפיסח אמר'
 לסומא רעותין דניכלון מאיבא דאילנין אילנין
 אמר הסומא אלנא לא חוי והפיסח אמר והא' לית
 אלנא יכיל למיזל מה עבדו רכב הפיסח על הסומא
 ואלכו ואחא מלכא וחזא דאלכו מאי יד דאילנא
 אמר להון מאן אלכ מאיבא דאילנא סומא אמר
 אלנא לא חוי אמר הפיסח הא אלנא לא יכיל למיזל
 מה עשה המלך אמר כמה דעבודתון ונאכלתון
 מאיבא דאילנא כן יתעביר לכוון מה עבד מלכא
 אמ' לעבדיו רפיצו הפיסח על הסומא ויהגון להון
 שתין פולסין באחרא הדיון כך כפש הבהמית מן
 יצר הרע עם הנוף והקב העושה להם חיובי' א'
 הלפס הבהמית עם הנוף ומענין יחד וכן אס היס
 צדיק מחרש הקב' ומקבלים סכר טוב יחד :

אִינוֹן כְּדוֹקִים וְחֹסְדִים עַד נַח וְהוּוּ אִינוֹן נָבִי
 שׁוֹפֵט לְדַתְמוֹ כּוֹלְהָן כִּיּוֹן לְדַתְמוֹ כּוֹלְהוּ וְנִפְק
 נַח וְנִוְהִי מִתִּבְתִּיהָ כְּדִין כְּתִיב וּמֵאֵלָה נִבְצָה כֹּל
 הָאִרְץ כְּדִין שִׁירָיו אֲתוּן נִאֲלַפֵּחַ בִּיתָא לְמִפְרַע
 תְּשֵׁר וְכִדִּין כְּתִיב וּמֵאֵלָה נִבְצָה כֹּל הָאִרְץ וְאוֹל כֹּל
 כֹּל עֲלַמָּא בְּהוֹאֵל וְזֵהוּמָא דְנַחֵשׁ וְזֵהוּמָא גַבֵּי דְלִדְנֵהֶם
 תִּקְוָן מִה דְעַבְדֵּי לֹאֵם וְכִיּוֹן יִעֲקֹב וְכִדִּין קִיּוּמָא
 עַבְדֵּי דְזֵהוּמָא דְנַחֵשׁ אֵלֶּם פְּסֻקָא עַד וְדִקְיָמָא יִשְׂרָאֵל
 עַל טוֹרָא דְסִרְיָ וְזֵהוּמָא אֲתוּן בְּאֶרֶם מִיִּשְׂרָאֵל וְנִמְהָן
 לְמִפְרַע חַד מִכְאֵן וְחַד מִכְאֵן וְכַד סִרְיָ וְזֵהוּמָא
 בְּבֹפֵחַ אַחֲרָא אֲתַקְטוּ . וְזֵהוּמָא אֲתוּן בְּגוֹנֵל
 אַחֲרָא וְכַד אֵלֶּם עֲלַמָּא בְּרִיזָן דְּלִפְלַח בִּיתָא עַד
 דַּתְּ שְׁלֵמָא דַּשְׁתַּכְחוּן אֲתוּן קִיּוּמָא עַל קִוּוּמִיהוּ
 וְכִדִּין כְּתִיב וְתִרְבַּח חֲכֵמַת שְׁלֵמָה וְקִיּוּמָא סִיְהֵרָא
 בְּשִׁלְמוֹת' כְּדִין אַחֲבַל שֵׁר הַשִּׁירִים עֲלַמָּא וְכִדִּין
 אֲמַרְיָן אֵל בִּינַת אֲבָן יִרְדְּתִי מִה אֲבָן מִשְׁחָא לֹא
 אֲשַׁכַּח אֵלָּא לְכַסּוֹף כֹּךְ עֲלַמָּא הִכִּי הוּוּ עַד
 דַּאֲתַתְיִימוּ קְלִיפִין וְקִיּוּמָא עֲלַמָּא בְּמוֹת' אֲסִיְהֵרָא
 בְּאַלְמִתוֹתָא אֲמַר הַהוּא טִיבִיעָא בְּמִזִּי קְלִמְרִיתוֹ
 וְתוֹקִימוּ הֵיא דְכְּתִיב וְתִלְכְּנָה שְׂתִיפָן עַד בְּאַנָּה בֵּית
 לָחַם דַּת תּוֹרָה דְכְּתִיב לָךְ אֲכַלֵּב בְּשִׁמְחָה לְחִמְךָ וְגו'
 וְיִחִי כְּבִלְהָה בֵּית לָחַם וְתַהוּם כֹּל הַעִיר עֲלִיתָן
 וְתִאֲמַרְנָה הַזֹּאת נַעֲמִי (כֹּל דַּת דְּקִיָּא) הַעִיר דַּת
 כִּיּוֹן עִיר דוֹד וְתִאֲמַרְנָה הַזֹּאת נַעֲמִי חַד וְלֹא יִתִּיר
אֲמַר ר' עֲזַרְיָה אֲשִׁירֵכֶם יִשְׂרָאֵל שְׁאִפִּי הִרְיָקְנִי
 שְׂבַכְס מְלֵאכִים תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים .
 נַחְתָּן תְּדוּרִיָּהוּ . אֲמַרְוּ לִיה מִיָּדִי שְׂמִיעַ לָךְ בְּהֵאֵי
 קְרָא אֲמַר הִכִּי שְׂמַעֲיָנָא בּוֹמֵנָא דְנַעֲלָא הַקְדוּשָׁה בִּיה
 לְמַיִשֵׁב תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל הַלְלוּתָהּ הִיו כְּתוּבִים פְּנִים
 וְאַחֲרָי שְׂנֵאֲמַר מוֹה וּמוֹה הִים כְּתוּבִים וְהַלּוֹת אַחַד
 פְּנִים וְאַחֲרָי וְהַלּוֹת אַחֲרַת יִמְיָן וְשִׂמְחָל שְׂנֵאֲמַר
 וְהַלְלוּתָהּ מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמְכַתֵּב מִכְּתַב אֱלֹהִים
 הוּא אֲרוֹת עַל הַרְמוֹת תְּרִין עַל מַה אֲמַר תְּרִין
 יִמְיָנִין וְהַמְכַתֵּב מִכְּתַב קוֹדִים שְׂעֵשׂוּ יִשְׂרָאֵל הַעֲבֵל
 וְבַעֲזֵי הַקְּבִילָה לְמַיִשֵׁב תְּרִין קוֹדִים שְׂבַכְס וְשְׂבַעַל
 פַּה אֵילִין עַל יִרְאָה דְמַשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל וְשִׁלְמוֹת מַעֲשֵׂה
 אֱלֹקִים הֵמָּה גו' וְהַלְלוּתָהּ הִיו בְּדוֹגְמָא וְה' לִירַת וְה'
 מִכְּתַב דְכְּתִיב דַּת הוּא וְה' לְמוֹתִי יַהּ מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים
 הֵמָּה דַּת בִּיבָה עֵילְהָה וְה' אִינוֹן תְּרִין דְרוֹעִין וְה'
 מִכְּתַב אִינוֹן יַעֲקֹב וְרַחֵל שְׂכַרְלוּ שְׁמַשׁ וִירַח ג'
 וְנִקְרָאוּ שְׁנֵי שְׂדִים וְנִקְרָאוּ חַד וְעַל דַּת אֲמַר וְה'
 מִכְּתַב אֱלֹקִים אֲחַל מְרוֹת עַל הַלְלוּתָהּ אֵל תִּקְיָא

רְבִי עֲזַרְיָה וְרַבִּי חֻזְקִים הוּוּ סַלְקֵי לְרַבֵּל הוּוּ
 עֲמַהוֹן הַהוּא טִיבִיעָא דְהוּוּ טַעֲיָן אֲכַתְרִיָּהוּ
 אֲמַר רַבִּי עֲזַרְיָה לְרַבִּי חֻזְקִים מִיָּדִי שְׂמַעַת בְּהַהוּא
 קְרָא דְכְּתִיב אֵל בִּינַת אֲבָן יִרְדְּתִי לִירְאוֹת בְּאַנָּה
 הַנַּחֵל דְבִרֵי הַתּוֹרָה נִמְשָׁלִים לְאֲבָן הַיֶּאֱכֹל . אֲמַר
 לִיה מִה אֲבָן אֵיתִי לִיה קְלִיפָא לְבַר וּמִשְׁחָא לְבָן אִף
 דְבִרֵי תּוֹרָה אֵיתִי בְּהַ מַעֲשֵׂה מִרְשָׁה וְהַגְדָּה וְסוֹד
 כֹּלָּא דַּת לְבָן מִן דַּת . אֲמַר לִי הִכִּי שְׂמַעֲנָא לְהֵאֵי
 בְּהַהוּא זִימְנָא דְהַמְלַךְ שְׁלֵמָה גְבִי שֵׁר הַשִּׁירִים
 וְזֵהוּמָא דְהַהוּא נַחֵשׁ קְדַמָּהא דְאֲטִיל בְּאֶרֶם וְזֵהוּ
 אֲתַפְסֵק מַעֲלַמָּא בְּרִין דְכַד נִפְקוּ תוֹלְדִין לְעֲלַמָּא
 זַחִיָּה מִהַהוּא וְזֵהוּמָא נִפְקוּ וְהִכִּי שְׂמַעַתִּי מִרְבוּתִי
 דְאִינוֹן שְׂמִיעוּ עַד פְּמוּיָה דְאֵלִיָּהוּ דְאֲמַר הִכִּי מִזִּי
 דְכְּתִיב וְהַאֲרַם יִרַע אֵת חוּה אֲשֵׁנו וְתַהֲר וְתַלֵּךְ אֵת
 קִיּוֹן וְתִאֲמַר קִינִיתִי אִישׁ אֵת ה' וְהַאֲרַם הַל אִישׁ
 קְדַמָּהא כַד אֲתַחֵל נַחֵשׁ עַל חוּה אֲטִיל בְּהַ זֵהוּמָא
 זְקִין מִהַהוּא עַסְטוֹרָא דְהַהוּא נַחֵשׁ נִפְקָ מִה נַחֵשׁ
 דְרִבּוּ לְהַרְדּוּ וְלַהֲמִית הִכִּי צִמִי קִיּוֹן מִיָּד נַעֲשֵׂה הוֹרֵב
 כַּד ה' מַשׁוֹרֵשׁ נַחֵשׁ יֵצֵא כְּפַע וְפִרְיוֹ שֶׁרָף מַעֲבֹפָא
 כִּי מַשׁוֹרֵשׁ נַחֵשׁ דַּת נַחֵשׁ הַקְדַּמוּנִי . יֵצֵא כְּפַע דַּת
 קִיּוֹן שִׂינָא מַשְׁרָאָו וּמַעֲרִיקוּ . וְפִרְיוֹ שֶׁרָף מַעֲבֹפָא
 שְׂנַעֲשֵׂה אֲרַב כְּשֶׁרָף הוּוּ שִׁרְיָן לְעַכְתּוֹ לָחַם מַעֲבֹפָא
 כְּפֹל שְׂכַר נַעֲשֵׂה הַנַּחֵשׁ צִמִּיטוּ כְּפֹל וְזִי תִימָא
 מִהַהוּא וְזֵהוּמָא נִפְקָ וְקְרָא אֲמַר וְהַאֲרַם יִרַע אֵת
 מַה אֲשֵׁנו וְתַהֲר וְתַלֵּךְ אֵת קִיּוֹנְדִי מִאֲרַם הוּוּ וְלֹא
 מִהַהוּא וְזֵהוּמָא אֵלָּא הַהוּא נַחֵשׁ הַטִּיל בְּהַ זֵהוּמָא
 בְּחוּה וּמִהַהוּא וְזֵהוּמָא דַּאֲסַחֲזַב בְּהַ הוּוּ מִכְּשַׁכְּשָׁא
 בְּמַעֲשָׂה וְלֹא הוּוּ לִיה גּוֹפֵחַ לְאֲתַכְלֵל בִּיה וְלַנִּפְקָא
 הַהוּא רּוּחָא לְעֲלַמָּא כִּיּוֹן שְׂנָא אֲדַם הַרְאֵנוּ עֲלִיה
 אֵיתַעֲרַר הַהוּא וְזֵהוּמָא בְּהַהוּא זִרַע וְעַבְדֵּי גּוֹפֵחַ
 לְהַהוּא (גּוֹפֵחַ) רּוּחָא יִשְׂרָאֵל וְזֵהוּמָא דִּיהַ בְּמַעֲשָׂה
 אֲתַכְלִילָא בִּיה וְנִפְקָ לְעֲלַמָּא דְדִיּוֹקְנָא סְבִי (נִרְחָה
 סִיָּא) מִכֵּל שֶׁרָף בְּנִי אִינְשָׁא דַעֲלַמ' דְהוּוּ אֲכַתְרִיָּה
 וְעוֹד דְהַהוּא זִרַעֵא דְאֲטִיל אֲדַם לְמַיִשְׂבַד גּוֹפֵחַ
 מִהַהוּא סִיטְרָא בִּישָׁא הוּוּ אֲתַתְקֵן הַהוּא אֲחִיָּה
 בִּישָׁא וְאֲתַגְלִי . בִּיה וְנִפְקָ לְעֲלַמָּא כִּיּוֹן אֲחַתֵּת לִיה
 חוּה אֲמַרָה קִינִיתִי אִישׁ אֵת ה' עַם ה' וְכַד אֵיתִי
 קִרְבְּנִיה מִהַהוּא סִיטְרָא בִּישָׁא אֵיתִי לִיה דְכְּתִיב
 יְדִיה מִקָּן יָמִים סִטְרָא בִּישָׁא אֲסַעֲר' דְקוֹדֵשׁ וְלֹא
 מִקָּן יָמִין . שַׁת בְּסִים עֲלַמָּא בְּכִדִּין וְחֹסְדִים
 דְנִפְקוּ לְבַתֵּר מִיָּנִיָּה שַׁת דַּת הוּוּ סִים דְאֶפְסָא בִּיתָא
 דְצִוּוּנָה אֲהַרְדּוּן . אֲתוּן לְמִיִּשְׂרָאֵל שַׁת כִּיּוֹן דַּאֲתַתְיִימָא

חירות לא חירות • חירות ממלאך המות ומשיעבוד
מלכיות ומכל מרעין בישיב דעלמא וכיון דעבדו
ית עגלא פרחו אהון מתרין סטרין פנים ואחור
ואני אפתח לך הדרך הישר שתבין אלימלך וכעמי
ומחלון ורות בדובמא דא תרין אלימלך ונעמי לוח
אחר ימין ושמאל מחלון ורות פנים ואחור לוח
אחר וכיון דעבדו ית עגלא אסתלק אלימלך
ומחלון כשאריו רות ונעמי תרין נקבותו ואזנו
תרוייהו עד כי שמעו כי פקד ה' את עמות לתת
להם לחם דיהב וימנא אחרא אורייתא לחו' שניות
רזלכנה שתייה עד בואנה בית לחם ותהום כל
הדור עליהן (כל דא דיק) העיר דא לין עיר
עיר • ותאמרנה הולת נעמי שבשעתא דתהיבת
אורייתא על טורא דסיני כתיב וכל העם רואים
את הקולות ואת הלפידים כדין כווחא אורייתא
ואמר אל תקראנה לי נעמי אני מלאה הלכתי
מקל חידו ומכל טבחן וכל חירו דעלמא אפילו
משעבוד מלכיות • כדון אמר' למה תקראנה לי
נעמי ודא הוא רות דאמר הקב"ה ע"י דמשה
וראית את אחורי ופני לא יראו כשרציתי למיהב
אורייתא לישראל ימין ושמאל פנים ואחור הם
לא רצו ועבדו ית עגלא וכאן כשהם רוצים אני
לא ארצה (אמ' נכר' פ"ב ו'ל' אמר הקב"ה כד
בעינא למיהב אורייתא לישראל על לוחא בעינא
למיהב להון פנים ואחור ימין ושמאל ולא רצו
אינון אלא אמרו דבר אחת עמנו ואית מנהון
דאחפנו למחא קולות ולפידו' ולא רצו כמו שרצה
הקב"ה לא עשו את העגל וע"ד וראית את אחורי
ובתר צעו ליה דכתיב ישקני מנשקות פיהו
והקב"ה לא בעא אמ' הכי שמענא כד יהיב קב"ה
אורייתא לישראל יהנה נתרין לוחין כדקאמר
פנים ואחור ימין ושמאל וקרא אסהיד מזה ומהו
הם כתובים וכתיב מעשה אלהים והאכתב מכתב
אלהים הרי כולהו חרין חרין מזה ומהו מכתב
מכתב אלהים אלהים הרות כתרבותי מפרש (ר"ל
מפורט) מלמד שנתן הקב"ה שתי תורות שנכתב
ושנעל פה והכתובים יעידו על זה וכיון שהטאו
כפשי בהם וראית את אחורי ובו' שאין אדם יכול
לראות פני תורה שנכתב אלא מהורה שנעל פה
אמר לון הכי שמענא כו' ע"כ) אמר הכי שמענא
בזמנא דבעא הקב"ה למיהב אורייתא לישראל
נטל תורה שנכתב ותורה שנעל פה וחזל הוא לבני
שאר עמין ולא נעו לקבלא לון עד דנמית לון

לישראל ע"ג טורא דסיני אמרו מלאכי השתת
למאן בעי הקב"ה למיהב תרין תורות אליין אמר
לישראל דאינון עדני וחולקי דכתיב כי חלק ה' עמו
יעקב חבל נחלתו הרי תרין ואנא יהיב לון שתי
תורות ועוד דלקי בערבוניא עוללים ויונקים
ובנינהו יתעתדון תרין תורות אליין דכתיב ומג
עוללים ויונקים יסרת עזו ומהכח שפיקא דכתיב
את מי יורה דיעה ואת מי יבין שמעיה במולי
מחלב עתיקי משדים • אלא מי יורה דיעה דא
תורה שנכתב ואת מי יבין אמוע' דא תורה שנעל
פה גמולי חלב עתיקי משדים דבנינהו כחתי
אורייתא לישראל על טורא דסיני ה"ד ותלכנה
שתייה עד בואנה בית לחם לאן הלכו לשאר עמין
עד דקיימו לישראל על טורא דסיני כיון דנחמו
תורה שנכתב ותורה שנעל פה מיד ותהום כל
העיר עליהן ותאמרנה הולת נעמי אדוצע כולי
עלמא ואמרו דין היא אורייתא חמדה בטובה מיד
וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים •
הולת נעמי דא הוא נעמי דאורייתא ולא ידעו
ישראל עונשא דאורייתא עד דאחר ישראל למרה
דכתיב ויבאו מרתח וכתיב שם שסלו חק ומשפט
ושם נסחו כדון אמרה אורייתא קראן לי מרה
ארכביא (נ"א וחדכו) שלשה פרסי והוא עסיק
עמהון כאלין ריזיא קראו עליה כפלת הדמון
רקתן אפילו הריקנין שנישראל מליחין תורה
ומלות כרימון אמ' לון כדון הוא מתעטרן באוריית'
אתעטרו בשמהן גליפ' עילחין כיון דעבדו ית
עגלא וסרתו והוא מייתי משה אורייתא כתיב' על
לוחין דאבנים עילחין מליין מכל טבחן חירות
ממלאך המות ומשעבוד מלכיות מכל מרעין בישיב
דעלמא כיון דחמ' משה ית עגל' פרחו אהון
וכולהו סלקו לעגלא כדון כווחא אורייתא אמרה
אני מלאה הלכתי מכתב טבין לישראל והשתת
אהודית ריקס למגנא דלא מהיתת להו כדון כווחו
עילחין ואמרו אזי להם כי נרוו ממני ווי להון
דלא אחקיימו במהימנותא דמארייתון •
רבי אלכסנדראלי לטעמיה דאמר' אלכסנדראלי
הנפש והגוף הם שותפין יחד והולכים
בזה העולם ביחד • עד באנה בית לחם ואמאי
חקרי הכי לא בני דינא וקטרוגא קריב תמן כדון
כתיב ותהום כל העיר עליהן • כל שאר מתייתא
מרגישין עליהו לקבל קרבא דדינא דחנן ההוה
מלאך

כיוול לחמוצא דה' רייתא דר' חסדא וזכר
 מלאכי השרת מתכנסי למיחדי בהדיה . . . שמו
 דהיו אמרין מה לחיים בחרוה דילן הכא ילעזן
 אורייתא בהווא עלמא חמר ליה בדי זיל מהכא
 וקיים תלמודך דוכאא איהו מאן דאתי הכא ו
 ותלמודו צידו דהא אפילו מלאכי השרת לא יכלון
 לקרבא ליה זיל ואמור ליה לרבי חני דגמור
 תלמודיה דכיום פלוני ייתי הכא אדהכי הוה
 משתעי בהדי' סלקוהו לרבי חסדא למתיבתא עילא'
 וקס ר' יוסי בריה ואזיל וחוי להון להכרייתא ח"ל
 ר' יהודאי אלמלא ר' יוסי את כדי הוה לאתעבשא
 תמן אמר ליה בגין צערא דכאא אוליית ושמעית
 כל האי . קרא עליה על רבי חסדא רבי יונתן
 ושכנת וערבה שתך והאי קרא אחר-כא מתוקה
 שנת הצובר אס מעט ואס הרבה יתכל .
ולנעמי מודע לאישה איש גבור חיל ממסכת
 חלימלך ושמו בועז וגו' רבי חיימאי
 פתח גבור בחרץ יהיה זרעו זכאה איהו מאן
 דמחברך בבנין צהאי עלמא בגין דלא יהך יחידי
 להווא עלמא תא חוי' דבומא דלית בחרס יוד
 מלא ומתפרש האור שלו למ"ה . הכי אית בגופא
 השם מלא יוד ומתפרש לכ"ב אותיות ועס
 מנפ"ד הם כ"ז : ואני אפתח לך דרך ישר כמו
 שהווא דוגמת ארס שהווא מד' יסודות (ס"א אותיות)
 והווא אור גדול כך אית בגוף ד' יסודות אש ועפר
 רוח ומיים והס' ד' כוחות (ס"א רוחות) ודא אינון
 רוח הנהמית ונפש הנהמית ונשמתא ונשמתא
 לנשמתא : השכל מנשמתא לנשמתא ותאית השכל
 נמשך מן נשמתא ומן רוח הנהמית יבא המשא
 והמתן עם הגויס ומנפש הנהמי' מנהיב האיברי'
 שילכו לאכילה ושתייה ותאית המשגל ודא הווא
 נפש הנהמית (מן הרוח ד' רוחות קור מוס קיץ
 וחורף) וחמשה מקומות שכ"ב אותיות נוכדים
 בה' והם אה"ע בומ"ף גיכ"ק דלנכ"ת וסכ"ר ש' און
 חנושה מקומות ככללים דר' כוחות שהם מנהיגים
 האיברים ובהם נברא כל הגוף ועליהם החרצע
 אותיות קדושות שנקראו ארס ועליהם אמר
 הכתוב ויברא אלהים את האדם בצלמו ומן היוד
 איתער יראה לתרני האדונים שיהיה האדם ירא
 ממנו : ומן הה' איתער תשובה לאיש .
 ומן הו' איתער לארס תורה . ומן הה' איתער
 מעשים טובים ומצות ולא יתאס זה הווא השם

מלאך הממונה על בית הקבר' נכנס לקבר בשעה
 שנקבר עומר עליו ומביט ואומר אוי לפלוני זה
 אוי לעינים שנהנו מהעולם הזה בעבירה אוי להם
 לידים ולרגלים שהלכו בהבלי העולם אמר הגוף
 אני אי כרואה הנפש הוא המנהיג שלי .
 אמרת הנפש ואני איני יודעת לילך והם השנים
 דוגמת העור והפסח מה עשה|מכנים הנפש לתוך
 הגוף וין אותה שלשה ימים זה לאחר זה לאחר
 שלשה ימים כדון מפיו ומידו ומרגליו לאחר
 מכאן הגוף נקצב ורימה ותולעה עולה עליו
 והנפש מתאכלת עליו וכתי' אך צרו יכאב וכפשו
 עליו תאכל ואומרת אני מליאח הלכתי לאותו
 העולם וריקס השיבני ה' למה העולם כלל מעשים
 ובלא תורה ואשרי מי שתלמודו מתקיים צידו
 הנפש נמשלה לשבייה והגוף לישראל ישראל
 שחטאו למה הגלה השבייה לשם עמשה שהיא לא
 חטאה אלא על שריתה ובקשת עליה רחמים
 ומספעת להם עושר וכבוד מאד ויהגאל להון כל
 מה שרצו והם חטאו ועל דא נאמר וישמן ישרון
 ויביעט שמנת עבית כשית יוטוש לוא עשהו ויככל
 צור יאענתו ועל דא גלתה עמשה . מה רימה
 ותולעה עולה על הגוף כך בשעה שישראל הם
 דעים אומות העולם בני עשו וישמעאל שנקראי'
 רימה ותולעה שילטים עליהם והגוף נקצב ו
 ויהרג לישראל ועל דא אך צרו עליו יכאב
 וכפשו עליו תאכל מהו צרו יכאב וכפשו תאכל
 צרו יכאב עליהם וכפשו על ישראל תאכל וכדין
 איהו תואבת לבשמה עליונה דאיתקריא נעמי
 כתיב ותלכנה שתייה עד בואנה בית לחם עד
 דהיב הקב"ה אורייתא לישראל . ויהי כבואנה
 בית לחם . וכך יהיב הקב"ה אורייתא לישראל
 ותהי כל העיר עליהן דא הווא וכל העם ר' אים
 את הקולות ואת הלפידים בתר דעבדו ישראל ית
 עגלא היא בועקת ואומרת אל תקראנה לי נעמי
 קראן לי מרה אני מלאה הלכתי וגו' אשרי מי
 שתלמודו צידו מתקיים . בזמן שהולך ארס לבית
 עולמו שאפי' בקבר שפתותיו רוחות והם שושני'
 אל תיקרי שושנים אלא שושנים מפני שתורתם
 מגיבה עליהם ה' ד' כשכך תאמור עליך :
 כי הא- דרבי- חסדא כשנפטר לעולמו הלך רבי
 יוסי' בריה דרב חמנ' על קבריה בליילא שמע
 קגו קברי' תורה רבות כמות דמתכנסי וקאמרי

לכ"ג נכדע האו • דיני ומיראה נפק לחקל אינו
 חמא' בליון בקעי קרטוניא קומטרי שבוני
 דכלקין ארכין אודווי ושמע קולן אמר ליה ההוא
 ערבאח זיל בדיד וזרחא לך פליאן טמירין מני
 כה זול עמיא אחריי טינרא וחמי בקיעין
 אחרלין וזלבוזין סלקין לעילא שמעו קלין
 אחרין אמר ליה ארכין אידנך הכא ארכין אודני
 ושמע קלין דאמרין וירודי אמר ודאי הא אחר
 דא חד מאינון דוכתי דגילגס הכא ועבר ההוא
 ערבאח ואשתאר הוא • אדוכי גחין גו דוכתא
 אחרא וממא חד בר גס דהוא רמי קלין הוו נטלין
 ליה ואצלני ליה לבגמקא דמדורא אחרין ואכפאי
 ולא חמי יתיר דרמך חמא בחלמא הזא גברא
 אמר ליה מאן את ח'ל' דודאי דיבא אנת דלא
 שבך בישין השאי בעלמא דלא עברנא אמר ליה
 בנא תלמא מה שמך אמר ליה לא ידענא רמיבי
 ביהנס לא דכרין שמייהו אמר ליה שמא דדוכתך
 מה אמר ליה בגלילא עילאה קנבא הוינא ומגו
 בישין בגילין ועברנא התם דיינין לההוא בר
 גס תלמא ומנין ביממא ותלמא זימנך בלילא
 קס מתמן ואזל ליה לבלילא עילאה שמע קול
 יוקא דהוא אמר אס תבקסנה ככסך וכמטמוניס
 תפשנה או חבין יראת ה' אזל לני מדרשא
 אחרא שמע קול יוקא אחרא דהוא אמר בקסו
 דך בקסו ענוה זילי תסתרו אזל וחפש אבתריה
 דההוא גברא רשע ולחר יוקא קא שאיל אמר ליה
 רבי תיתי כך וכך לההוא גברא דלא שבך בישין
 וחטאין בעלמא דלא עבר כך וכך תהא לההוא
 גברא רשע ולהאי מניקתא דיניקת ליה אמר ליה
 גברא שבך בעלמא אמר ליה הן חד ברא שבך
 והוא רשע כאפיה ואיהו ינוק' דאזיל בני מטבחי
 חפש אבתריה ונטיל ליה ולעי ליה באריותא
 עד דאזליף ליה מקרא וכלות וקריאת שמע לבתך
 אזליף ליה משנה ותלמוד וסלכות והגדות עד ד
 דאתחכס יתיר וסיינו רבי נחום סקולי אמאי
 קרו ליה הסקולי כמד' א סקו פליליה דאפיך
 לאפיה מן דינא דההוא בעלמא וכונה חבימי דלא
 דנפק מיניה ואקרוין סקולי ההוא גברא ארי ליה
 בחלמ' א' ל' כמא דאנת פקולי ההוא גברא ארי ליה
 ברוך הוא אותך דהא מן יומא דירע בני פסוק
 חד פקו לי מן דינאי כיון דקרא קריאת שמע
 סלקין דינאי • בין ביממא בין בלילא זימנא חד

בגד בלילא כך הוא נסתר בארס כמו שהכנה
 נסתר בעלמו כך הוא זה הסס נסתר בארס ודע
 אהם ד' שמות דבוגמא דא ירו' ד ירו' ד ירו' ד ירו'
 אית ד' אותיות (ס'א יסוה) (כ'א ודע שה'
 אותיו' כדוגמת ד' יסודות) שנקראו בוגמא פשטין
 לרמ' א חסידים ועל אילו ה' אית ד' אותיות
 הזכרים לעילא והם מתעלין • על אילו ארבע
 צופים שהזכרנו ונקראים נקודות 'כי בהצרת י'
 ה' ובהצרת ה' אה ובהצרת ז' אה ובהצרת
 ה' אה ויש על הנקודות טעמי' שהם מנהיגי'
 והם "לארבע אותיות שהם כנגד רגלי המרכב"
 שהם מוצא היסודות השפלים והם נקראים נקידו'
 ועליהם שלשה טעמים והם ורקא תלשא שלשלת
 וזהו שם הנסתר הטוור והקדוש שהוא שם הויה
 ובן בארס מן הא' התפשט ד' אותיות של שם אי
 לה אזו אה ומן האלף התפשט ה'א הנעלם כי הוא
 מוציא מה שקבל וגם שתי הצרותיו אי אזו הראשון
 מקבל והשני מוליד והיו' הנעלם של אי מורס
 כי ממנו מתפשט הכל ועל כן קראו הראשון מקבל
 והשני מוליד והיו' הנעלם שמורה כי ממנו
 מתפשט הכל וע'כ' נקראו הראשון ורקא כשמו כן
 הוא כי הוא מורה שאין לה סוף והספיה תלשא
 תלה מיירכבת ח'ל' ש'א כי הוא נוסאה הת'ל' ו
 והשניו שלשלת כשמה כן היא המשפעת לתל
 שהכל פזים שם זע'ז' כיון המחבר באומרו ודע
 שם ד' שמות דוגמא דא יוסי יוסי יוסי יוסי אית
 ד' סקראו גוף ומתפשטים לרמ' א איזרי' ואית
 ד' אותיות שנקראו נקודות והם מתעלי' על הגוף
 ויש על הנקודות טעמים שהם מנהיגים להם
 לאותיות ועל שלשה שם נסתר וקדוש והנקודות
 גוף לטעמים והאותיות גוף לנקודות •

רבי רחומאי פתח גבור בארץ יהיה זרעו
 זכאה הוא מאן דייכה דיתברך בבנין
 צהאי עלמא ואי לא היהו אזיל מיר ליר וכתוב
 יד ליר לא ינקה רע מאי יד ליר סיד ה' ליריחי
 רבי נחמן אומ' כמד' א ולנעמי מודע לאיזה איש
 גבור חיל ממעפאת' אלימלך וסמו בוצו וכתוב
 קרוב לני האיש ומגולגו הוא ורבי רחומאי אמר
 אי הכי מאי לא ינקה רע אמר ליה לנסטרא דהוא
 חלקי לחיינא עד דיהבין ליה ערבאח ואי יתיב לא
 שבין סטירה לאלקאה אמר ליה לאו הכי אלא
 פשתא דיתיי ויתגלי מאן דאחינו (ס'א דאחינו)

אנא ועינא השתא בנאי הקלא ולא שאילנא
עליכו דאמינא שמה רשעי' הם וכתיב אין שלום
אמר ה' רשעים וכדין ללא אשתמועי בזון עד
דחמינא בזון כנפי מלוא וחזינא והשתא שלמא
עליכו רבנן יתבי תרות חילנא אמר רבי יודאי
כחשק כפולחנא דמרגא ובכתיה באורייתא :

פתח רבי יודאי ואמר וכתבתם על מוצת
ביתיך ובשערך מוצות כתיב מאי טעמ'
אלא אשריהם ישראל שהם מצויינים תמיד במצות
בשבבם בשבתם ובלכתם ובקומם . דכתיב בשבתך
בביתך ובלכתך בדרך ובשפך ובקומך ושיהו
ישראל מעופורים בתורה ובמצות כרי שידנק
תמיד בהקדוש ברוך הוא דכתיב ותחת הדבקים
בה' אליהם חיים כלכם היום וכל הריב בקומו
חינו ניווק לעולם ולא עוד אלא ששני מלאכי
השרת מלוין לו לאדם אחד בימינו

ואחד בשמאלו דכתיב כי מלאכיו יצוה לך לשמרך
בכל דרכיך ולא עוד אלא שאם תמיד מצוי במצות
כדיכול שהקדוש ברוך הוא נעשה לו שומר שאל'
ה' שומרך מה עשה הקדוש ברוך הוא נוטל
מלאך ההולך בימינו ומעמידו לפניו והוא עומד
במקומו שנאמר ה' כלך על יד ימיך ואותו ה'
המלאך שהוא משמאלו מעמידו אמרי האדם
והקדוש ברוך הוא ימינו ומשמאלו אמרי האדם
נשאר מכל צדדיו מי יוכל להיקר אותו ועל כן
צריך שלא יהא האדם מצוי בלא תורה ובלא מצות
אפילו עשה אחת צדיקה הקדוש ברוך הוא שומר
תצחק והאדם מופנים ותנינן אמר רבי יוסי בר
יהודא פתח המצויין במזוזה אין מויק' ואין שר'
ואין פגע דש מתקרב אליו מפני שהקדוש ברוך
הוא שומר הפתח אפילו בשעה שיתן רשות
למלאך המסחית לחבל ויוקף עיניו ורואה ששם
שדי עומד על הפתח כדכתיב ולא יתן המסחית
לנא אל בתיכם לנגוף לנגוף צריך האדם שיהא
תמיד מצוי במצות מזוזה :

פתח רבי נהוראי כפרשת ציצית ודרש ועשו
לכם ציצית על כנפי בגדיהם לזרחה
מאי שנא דהכא כתיב לזרוחה מלא ובשבת
לזרחה חסר דכתיב לעשות את השבת לזרחה
חסר דתנינן תקנו פרשת ציצית בק"ש ובזרחה
אל אדם נמצא בק"ש חוץ מפרשת ציצית שחזר

כיון דקרי ביה רב אצברו דינאי מכל וכל . יומא
דאחמריס וקרו ליה רבי אחקוט כורסי בין
צדקיינא בנייתא דעזן ובכל יומא ויומא ד
דאחמריס אוריית' בשמיה מיעטרין לי בעיטרא
עילאה דדדיקס מתעטרין פגינך וזינא בכל האי
יקר . זכאה חיהו חולקיה מלך דשבך ברא דלעי
בתורה בנאי עלמא . אמר רבי חיה בר אבא
כהאי גוונא אירע ליה לרבי עקיבא :
רבי נתן שאל ליה לרבי יוסי ברבי חנינא יומא
חד אמר ליה אליהו הוה ליה ברא או לאו
אמר ליה מילתא אחרת הוה ביה וכתיב אל תגעו
במשיחי ובכניאי אל תרעו מאי אלתרעו א תעשו
עמיכם רשעים וחצרים לבניאי והקדוש ברוך הוא
שהוא בחר בהם והבדילם מישראל לעבודתו
הסנינים בהיכלו קל וחומר מני שהם מלאך בשמים
אתה שאל עליו :

רבי יוחנן אומר משנט גד היה רבי נהוראי
אמר אליהו מלה אחרת הוה ביה וכתיב
מי עלה שמים וירד מי עלה שמים אמר אלעזר
משמיה רבי שמעון דא אליהו וירד מקדוש לכן
וקימא רבי אלעזר דאמר רבי אלעזר אליהו דא
פיהם אי בשביל שקינא להב"ה זה קינא וזה קינא
לאו הכי דאמר רבי אלעזר כתיב קנא קנאתי
קנא בשיטתם וקנאתי הכא אומר ליה הקב"ה עד
מתי אתה מקנא לשמי :

אמר רבי יהודה בר שלום מי עלה שמים דא
ליה דכתי' ויעל אליהו בסערה' השמימה
יירד זה יונה דכתיב יונה ירד א ירכתי הספינה
וגולקני הרים ירדתי . מי חסך רוח בחפניו
זה משה . מי צר מים זה אלישע שריפא המים
ביריחו בשלמה בכח שמלתו של אליהו . מי הקים
כל אפסי ארץ דא אברהם דכתיב אלה חולדות
השמים בהרואם באברהם . מה שמו של אותו
אדון שהיה הללו לעבודתו ה' צבאות שמו . ומה
שם בנו ישראל דכתיב בני בכורי ישראל . רבי
נחמן אומר כל האי שהקדוש ברוך הוא מדבר :

רבי נהוראי ור' יהודאי אישערי תרות חילנא
חדא בחקלא והוון יתבי אדהבי מוון חד
רוק דחמי טעי בחקלא אמר רבי יודאי או טעי
ההוא בר נש בחקלא או לטעים הוא דחיל מינן
אמר רבי נהוראי מלן אנת אמר ליה מגו דלא
שאלנא לכוון (בשלמא) לא תעיתון לי יודאי

מדרש רות

אלם כמה נשאל אלף כשארם מתעטף במת
 בנתינת ויזכר בו לפתחו ארי נשאל והקנה שמה
 בו ומלאך המות זו משם וניזול האדם מכל כוק
 יזלן ממאי דכתיב מוות מאותיותיו משמע וז'
 מות שלא ניתן לו רשות לחלו וזו מפתחו • בשבת
 כתיב לדרתם מיט מפני שכיון קדוש היום נדרתן
 של ישראל כדכיה להיות כגר לרקו ושלחן ערוך
 ולטעו מונענת וזירתן מתוקנת כדכיה חק לקבל
 בו הכלה זמאי ניהו שבת היא כלה ולעולם אין
 מוכניסין אותה אלף בדירה מתוקנת לכבודה כפי
 הראוי לה ועל דא כתיב לעשות את השבת למה
 לדרתם להבנים נה כלה קדושה לדרתה ולהיות
 בתוכה • בשעה שקידש היום וכלה זו נאה ולינה
 מנצלה דירה מתוקנת ושלחן ערוך ובר לרקו כלה
 זו אומרת אין דירה זו מישראל • כינוי וכן בני
 ישראל כתיב אין זה ישראל אין דירתו לקדושה
 ע"כ כריך היכר קדושה בנית ועל דא כתיב ל
 לדרתם בשבת וזכרתי • אמר רבי כהוראי
 דאשה דנא על מאן דפסק מתרע בתייה בעיט פא
 דאשה ותפלין בראשי בשעה דנכיק גין תרין
 תבעין אדומנא שכנינה עליה זחרין מנאכין
 דקיימין עליה חר מימינא וחד משמאלא וכנהון
 מלוין ליה עה כי כניש-א ומנרכין ליה וחד
 מקטרבא דחיה קיימא קמי כחיה דגר נש אויל
 מנתרייהו ועל כרחיה חתיב ואלמי אמן • וכבר
 דשמרה כללף דכל אורייתא זכור איהו פרשת
 מוזהו ואי חימא מוזהו בנקנא מדבר הכי היא
 ודאי לכל פרשהא דא פרשת זכור כליל בנקנא
 שמור איהו ביצית וכד נפק בר נש מתרע בתייה
 נפיק בתפלין דאינון כלל זכור וביצית כדכדייהו
 דחיהו שמור וזאיערע במוזהו בתרע בתייה חיה
 כליל זכור ושמור • תנן זכור ושמור בדבור אחד
 נאמרו ובחדא אינון ומוזהו כלל דתרווייהו כלל
 דבר ונוקב כחרא תפלין לעילא מכלל זכור תפלין
 דגר שמיר כלל דא ברא • עשיה לא כתיב אלף
 בתיצית דחיה שמור וכולא זולא כחרא • אחא
 ההוא דיוקא וזמר בחרת דא רישין השתכחו
 מאן יכיל למללא :

פתח • וזמר ולבעמי מודע לאישה איש בצור
 חיל ממאפחת אלו ממלך ושמו בועז
 מנילה זו לא היה לה להחמיל אלף מפסוק זה •
 מונגן כשהק"ה רצה לגדל העולם היה מחריע
 העולם לפניו ולא היה עומד עד שגדל התשובה

כיון שגדל התשובה ברא את העולם והעמידו
 על עימיה ממאי ניהו האו כדוק יסוד עולם כיון
 שגדל התשובה החנוץ אור ממנה והאור הוא
 הכהיק והאיר מכוף העולם ועד סופו וזו נברא
 העולם רחא הק"ה וכשתכל בראשית העתידים
 לנא בעולם היה וגבו לעולם הגא לצדיקים ואת
 האויל והוא עתיד לגבונו למה בראו אלף כשגדל
 הק"ה הוא זה לא בראו לא לנראו בו את העפר
 וכשתכל האור שעתידים ראשי לנא וגבו לצדיקים
 לביעם הגא ועוד היום אע"פ שהק"ה גבונו
 העולם מתקיים כי ס"ד אלף אינא באור האר
 היוצא ממנו והוא כמו

רוח (ס"א חוט) היום' אמר' נכ"י מנאחי כמו
 מאור גדול והעולם וז' אלף בראו מעיקרא
 בו מתקיים והוא לצדיק להשתמש בו וגבונו
 עמודו של עולם ס' מן הראשית ועדין הוא
 צדיק יסוד עולם בעולם ובו העול מתקיים
 וממנו שההיל ונא וזהו וצדיק יסוד עול וכל
 זרע רוד ע"ה שנאמר' מאן דיוכה לרזי אורייתא
 זרע יעבדני יוסבר וכי ליה דכתיב ותורה אור
 לה לרוד הוא שנאמר וכתוב ויהי אלהים את
 כסאו כשם נבדו וכל האור ה"ת האור בגי'
 זרעו של דוד מצדיק תרי"ג שהיא התורה והיא
 זה יצא כענין זה כל האור הננו וס"ד באת
 פעל ה' למענהו האור אלף באור היוצא
 כתיב ולבעמי מודע למנו והוא אור הקטן
 לאישה • מכאן היה היוצא מאור הגדול וכו' :
 דאוי להתחיל מנינה זו אמר' ר'

בהוראי פתח פיר דהא מליון אליון עתיקין מרתין
 אינון מן יומא דאיברי בעלמא אמר ליה מה שתיך
 אמר ליה לבתר אינון מליון איך ונבחר חימא מה
 שמי אמר רבי יודא שכינא גבן ומרמינא כד
 שתקין ואתרענא לך חימא בריך תהא אמר לן
 רות ובעמי ובעו הלזיון בדיוקנא דקומריין
 דרגין עללין קיימין וזרע רות מגו דיוקנא דליין
 אישתיל בעלמא בעמי כמר'א בעם ה' ועל שמה
 דא איש חיל ההוא שמה בעלמא מאן בעם ה' דא
 תשובה כמר'א לחיות בטעם ה' זו תשובה ועלמא
 דחיה ולבקר כהיכלו דא עלמא אחרא ליתתא רות
 בדיוקנא דעלמא תתהא דקא מרווה לק"ה תדי
 בשירין ובתוסבתן רות על סס תור ומשנייא בקלא
 יותר מכל שאר קלין איך כנסת ישראל משנייא
 בקלא

מטטורין

רברנא ותקפא ממנא דאפני
(מלט טורין רברנא מיניה
אזכפיין) ומיניה איזועוען עילאין ותחילין
ושליטין ושמשין פעילאין דקריצין ליה לשלטא
ולאפקא מיניה חילא ועטרין קיזשין אוף הכא
נמי בגוונא זא משיך אקב"ה רות אכתייה ונטל
לה מאר עמין וקרב לה לבניה לאפקא מינה
היילין ומשריין קיזשין חטך עניד ליה הקב"ה
בזמנ דנטיל ליה מאתריה תפקידו נצריקו כדקא
חזי בעטור' דרוח עילאה וקרא ליה נצר ונבייה
כל נצרה כתיב נצר קיימאל לבניה (כ"א לרות)
עילאה ותחלה לבניה - עילאה בהואל (כ"א
מהואל) רוח עילאה - תתא בהואל (כ"א
מהואל) כלילו דאתכלל מסטרא דכלה בלולה
ומסטרא דאתנטל מתתא ועל דא שולטנו דליה
נתרין סטרין אחידא לתתא ואחידא לעילא .

כתיב חנוך לנער על פי דרכו גם כי יוקין לא
יסור ממנה - חנוך לנער דא הוא מטטורין דמשך
ליה הקב"ה מתתא ואנהיב ביה למיתב לעילא על
פי דרכו לבסוף אורמיה דתתא : א"נ ע"פ דרכו
בדרך שאדם רוצה לילך בה נוולוכין אותו' גם
כי יוקין דכתיב נצר הייתי גם זקניתי ותנין האי
קרא שר העולם אמרו ועל דא גם כי יוקין לא
יסור לא יעדי מהואל אורח בגינדאית לאתמשכ'
(כ"א בנין דאתמשכ') לתתא ואנא שמענא מר'
אלעזר ברבי שמעון דקא מפרש לה בגוונא דא
ומהכא אשתמע כולה נכו רבי נהוראי ור' יודאי
ואמרו מאן דחמי נבייה דאריות ודחיל כ"ש מאן
דחמי אריה ממש קמו ונפקוהו אמר להם שמו
ייסא ועירא אמרו ודאי דא רבי ייסא ועירא
דמתפקא תידיר מעפרא דבוסמין דרבי שמעון
בן יוחאי :

פתח

רבי נהוראי ודרס וחכך כיון הטוב
הולך לרודי למסדים וחכך אלו ת"ח
שזס כיון הטוב מה יין הטוב עומד בכלן וריחו
הולך למרחוק אף ת"ח הם במקום אחד ותורתם
הולכת למרחוק בכל מקום . ואף כשהם בקבר
ספתותיהם רוחשות ותרין הרח"ה דרוב שפתי
ישים כל סכן במקום שצמודים עמודי עולם
עאלו' דהא אפילו מלאכי השרת אין להם כח
לעמוד בפניהם . והא זוגא חזא הוה דבי בלד
אתא רבי שמעון בן יוחאי לתתא ואמר ליה לרבי
לא

קלא תתפחא מכל שאר מלין דשבחא יתיר .
תור דא יהבא תרין קלין כחד' חד עילאה וחד
מתתא וכולן כחדא . אוף כנסת ישראל אתערת
לעילא ואתערת לתתא וכלא בזמנא חדא וזקול
חדא והיינו דכתיב אלקים אל דמי לך אל תחרש
ואל תשקוט אל אל תחרש לאתערא לעילא ואל
תשקוט לאתער לתתא כלל כחדא . בעזא בדיוקב'
עילאה דריק גבור נטרא מדית ואתתקף על יכרי'
וזאתקרי גבור חיל ודאי דריק הוה וחי תימא ופי
מאן דקריב לבני כנסת ישראל דא דריק והא
כתיב יש גואל קרוב ממני ומאן חיהו אלל ודאי
גואל קרוב ממני דא חור קדמאה דאיקרי טוב
דכתיב וירא אלמים את האור כי טוב את האור
בגימטרייא תורה דאתקרי לקח טוב ואף דריק
איקרי טוב כותיה דכתיב אמרו דריק כי טוב
ודא הוא קרוב ואקדים להואל טוב לדריק ועל
דא כתיב טוב ממני דהכא ויהוה טוב ועל דא חס
יגאלך טוב יבאל דהא קרוב ממני דבין ובדית
השנין חד אבל הוא קרוב ממני דשאר' ואקדים
ואתער לאתפקא בקדמיתא והא חיהו קרוב
דכתיב וישא יעקב לראל :

דלגעמי מודע לחייה לא תיבעי ליה דהא מלך
שהשולם שלו תנין מין מלך שהשולם
אלו דקנן : לא עלמא דחתי לא ארזא ולא אהגלי
אלל מהיאי מחשבה עילאה דקיימא אוף הכא
דריק נהואל גוונא ממש דהיאי מחשבה עילאה
ומה שמה אלמין : בגוונא דמלך עילאה חדי
לבני עלמא דחתי ושלטו עליה אף הכא דריק
מודע ואפתמודע לבניה למימדי ולמהוי להואל
מלך תתאה בהואל גוונא ממש ועד אתקרי בעז
ביה תקיף לנטלא כל עינוגי גופא וכל שפר גופ'
ועייל תמן ומחו אגיל תמן כל זרעא דהוד וכל
תיקויי מלכין ופקודי אורייתא ועד ביה תקיף
ולל חליש חי לעלמין למהוי בו עז לנטלא כל
תיאובותין וכל עיטוגין וכל שפר גופא ויהיב ליה .
והשאל שריאת רות לאתקבצא בעלמא ועד ועד
עד דאתחברת ביה כזועז וכן קיימא דמגילה זו
נעמי וזעז ורות אינון :

בחיב

ויתהלך חנוך את האלקים ואינונו כי
לקח אותה וצד ועד על דאתעבר מה
דאתעבר ושאר' דוכתיב בקרא יאות :

סדר שרת

שמעון בן יוחי מאי נעביד קס ועבר במתא וחמא
 בני נשא שכיבין אמר כל האי במתא וילאז הכח
 גזרנא לניבטל שמעו ברת קלא דרות אמר פוקו
 מהכא דהא רבי שמעון בן יוחאי הכא דקב"ה גזר
 והוא מבטל הוה תמן רבי חנינא אחא ולאגרי ליה
 לרבי מאיר אמר רבי שבחא דרביה מי יכול למיקם
 ביה מי לבו (כ"א לאו) גדול כמהה :
פתח ואמר ויאמר אל הפרץ קח את המחמה
 ותן עליה אש מעל המזבח ושים קטרת
 וכתוב וימהר אהרן וגו' וכתוב והנה החל הנגף
 בעם וכתוב ויעמוד בין המתים ובין החיים
 ותעצר המגפה : כולי האי אכטריך ליה למשה
 למטרה ורבי שמעון בן יוחאי במימריה הקב"ה
 גזר והוא מבטל מותנא אמרו לו לרבי יוסי (נ"ה
 ייבא) האל ואיתער בהני מלין דרות בהני
 מלין עילאין דחממתא אמר לון רות כשרה היתה
 אמר ליה ר' יודאי אע"ב דכשרה היתה לא ניכר
 כשרותה עד דביקה באותו דניק בא. וראה כשרה
 מכל אומות רות מה איב לה' בועז אל תלכי כשרה
 אחר וכה תדבקין עם נערותי מה אמרה היא גם
 אמר לי עם הנערי' אשר לי תדבקין כיון שראתה
 סמותה כך אמרה לה לאו הכי עוב כתי כי תלכי
 עם נערותיו ולא עם הנערים. אמר רבי אחא
 ח"ו לנדקת וו מוצרי בגויי כשרה היתה והכי ח"ו
 שמעון כתיב ויאמר לה בועז הלא שמעת כתי' א'
 תלכי ללקוט כשרה אחר מאי כתיב לעיל אלה
 ב' השדה והלקטה שכלים מלמד שנכנסה בה ר"ק
 חלכה נא השדה מאן שדה דדקה במהימנותא
 שביא ומאן ניהו הוא שדה אשר ברכו ה' והוא
 שדה של תפוחין קדישין מאי כתיב ויקר מקרה
 ובבלעם כתיב ויקר אלהים אל בלעם ויקר בלשון
 קרי וטומאה והכא שינה ואמר ויקר מקרה הכא
 בלשון כבוד כד"ה מה יקר הסודן אלהים ומה יקר
 נפגע בה חלקת השדה חולקת האוי שדה דנדיקי'
 ותמן אולת ויבלת בחולקת חיל ואוליפת אורחיה
 וידעת ביה מאינון קונרים ומאן נינהו תלמידי
 רבמים מחזרי חקלא אוקרון' אלהים והנה ביעז
 בא הזקן נא אחא טעין ברכאן וכמה קרושין'
 ויאמר' נא אחא טעין מאן קונרים לעילא איטון
 גי יבא סנהדרין גדולה דתמן : ה'
 עמכס' השתא יביע ליה ברכאן דקרושין ואינון
 אמרין יברכו ה' : יהנן ליה תוקמא לשבחא

ממקוריה דחיי מבו עלמא דחיי : למי הנכרה
 הזאת . תיאובתיה לשאלה עלה דרמימו דליה בה
 והכי אמר כונינא קדישא רבי שמעון מנלה רזין
 לזורה שנכתב ותורה שנעל פה ולעלמא דחתי .
 דהא אלתערת לנדיקיא רות דתורה שנכתב
 לאתחברא בתורה שנעל פה ובגין כך תקינו
 רכנן למבילה זו כשבעות בזמן מתן תורה :
 הלא שמעת כתי' א' לתלכי ללקוט כשרה אחר . אלפי
 אינון רתיכין קדישין דבריר ליה יעקב קדישא
 ערדין קדישין דלא מתערבן באמרין כד"ה וישת
 לו עדרים לבדולא שחס על כאן לבן . ועל דא לא
 תלכי ללקוט כשרה אחר ולא תתרעי במנכו אחר
 וברתכין אחרין . וגם לא תצודי מזה .
 ועם (ס"א ומן) אלפי כתיבין דילך לא תזויר
 לעלמין . ומזה לא תזויר מעליך ומניה לא תזויר
 לעלמין : וכה תדבקין עם נערותי . שגיאין שמהן
 אינולה וחממתא כ"ה כד"ה וחסידיך יברוכ"ה
 וכה תדבקין עם אלפי רתיכין עולימתא דאחרייתא
 לאתחברא (כ"ה לאתדבקא בה) מיר :
 וימר שש שצורים וישת עליה בטל זה קו
 המזה ועביר משחתא ומרד שית סטריין
 דאיתחווין לה לאתחברא בייחודא דיליה ויהב לה
 כבזבון ומתנן דהא בכל אלפי נא יכילת לאעלא
 לבני עלמא דחתי ה"ה שש השעורים : הלאה נתן
 לי כי אמר א' תבואי ריקם אל חמתך שש שעורים
 אלפי שית סטריין עילאין דקיימתא : עלמא עלמא
 דחתי שעורים כמל"ה שאו שערין אשכנס שרי
 עלה לאהבא לה ולברכא לה . ועל דא הוה כלת
 כלולה מכל שית סטריין ירי מביהי ברור . ברור
 בשמא דא תהא מתברכא מכא אלהן שית סטריין
 כיון דהיה עלמא דחתי יבכת לה תפארת . ברכאן
 על אינון דאיה לה ה"ה ותפארת ותתן לה את
 אשר הותירה משכנה דא חוספת קדשאן וערכאן
 . גם כי אמר אלפי עם הנערי' אשר לי תדבקין
 דא תיאובתא דינה לאתדבקא חמיר עם הנערים
 אלפי כרובין קדישין רכל תיאובתא דינה בהו מלה
 דא ברוא קדישא חיהו . וכן תיאובתא כדביבא
 אמרת והא חיהו אמר עם נערותי ולא חמר עם
 הנערים אלא שמה דאידיך בה לאו חיהו אלא
 כדאידיבנת על חרין כרובים לקבלא ברכאן ברוא
 דחמש ועשרין אחוין דיהודא דאינון שמע ישראל
 ה' אלהינו ה' אחד : קא חמש ועשרין אחוין דיהודא
 בתקוה

תתקנא וברובים דכיון דאתקנת פהו פרוין
 אתקרי כ"ה וכדון אמר וכו' תדבקין . ועם כל
 דא עם נעורתי דכולא אנטרין דלא גסקא לון
 דוכרין וטוקנין : וגם לא תעבורי מזה רב ייבא
 פנא אמר הכי מלמד שהראה לה בברובים (כ"א
 ברובים) ולוית בשפרא דזרם דלע"ג דאתקרב בי
 מיקרא דלא תזון מחד כרוב לעלמין כפונא דא
 ה"ד וגם לא תעבורי מזה לא תזוני מחד מנהון
 לעלמין ועל דא חיהי אמת עם הנערים אינון
 ב' כרובים תדבקין ודאי וכן בלינון . (כ"א וכו'
 ונלינון) רתיכון נוקיני כד"א עיניך בשדה אשר
 יקצרון והלכת אחריהן : האי קרא לדרשא הוא
 דאחא . איכל עיניך הם עיני ה' משוטטות בכל
 הארץ בשדה אשר יקצרון . דאינון משטטי בכל
 עלמא . והלכת אחריהן למכרע . דהא זיתית את
 הנערים לבלתי ענך דהא כרובים לא משתככי
 לעלמין בגין לינקא מינה כד"א למען תמוצו
 דהתענגתם מיוז כבודה . וכההוא זימנא דאיהי
 אזלת בתר עינא למתמי כל עוברין דעלמא אינון
 ברובין לא קרבינהדה ולא מתערין לינקא מינה
 וצצית . והלכת אל הכלים וזמית תתאזובתיך
 לינקא מרא דעלמא עילאה באתערו
 דאינון כרובין וכנינהון חיהי משתקיא משקין
 עלאה ה"ר ושתיית מאשר ישאון הנערים אינון
 כרובים : אל הכלים אינון מקורין עילאין
 דאיקרון אנשי ברבי . עד כאן הוא רעתין
 דמילין שתימין דקדושה עילא במלין דהאי מגיל'
 וכולא בדיוקל עילאה ריון סתימין קטו וכשקוהו
 אמרו וכל דרש דוכי לכל האי למכרע מגו נכרינא
 קדישא מילין קדישין מילין דחכמתא . על דא
 כתיב אשרי אדם מצא חכמה ושרם יפיק תבונה :
 אמרו ליה האי קרא אחרת שזמית ביה עיקרא
 דחכמתא דהא אן ירעינין למדרש ביה דרשא
 אמר לון מאי היא אמרי בתוב ויאמר לה בועז
 לעת האוכל גושי הלום ואכלת מן הלום וטבלת
 פתך בחומץ אמר לון שמענא :
פתח ואמר שמעו דבר ה' . החרדים אל דברו
 אמרו אחיכם סנאיכם מנדיכם למען
 שמי יכבד ה' ונראה בשמחתכם והם יבושו . האי
 קרא חוקים ליה דבי אלעזר שמעו דבר ה' מהו
 החרדים אל דברו . אלא דבר ה' בכל אתר דרגא
 דמתימנותא איהו בד בכל אתר דכתי' שלשו דבר
 ה' איהו מלה דנסיק מגו דרגא ההוא דאקרי לה

דבר ה' (הוא) והוא דרגא דשריית עליה שמעו דבר ה'
 מלה דנסיק מניה בגין שמעו דבר ה' גוים . מלה
 דנסיק מההוא דרגא . החרדים אל דברו ההוא
 דרגא אמר . מאן חרדים אלו ישראל דאינון
 חרדים קדיר על אזוהו דבר חרדי' . ככמה חרדות
 בין העמים חרדי' ככמה חרדות לתק' ליה להאח
 דבר . אמרו אחיכם סנאיכם אלו בני עמו ובני
 ישמעאל ואשר עמי . מכריכם מאן מכרי מאן
 אלא איכין בנידו מתייב דלא תיכלון בהדיהו .
 ולא תשתון בהדיהו ולא תקרטון בהדיהו . ע"ד
 אינון מתייבו בנידו . ד"א מנדיכם . בגלותהון
 כד"א סורו עמא קראו לנו . ומדקא אמריכון
 למען שמי יכבד ה' . בגינן ונגין כפשאן יפגד ה'
 וכל יקרא לליה בגינן הוא וכד מתעברי ומחכן
 בכל דומא חדוה דפורקלת דק"ה אינון לא מהמני
 כלל ואמר בראה בשמחתכם בזמנא דנחית לההוא
 חדוה דלכון . והם יבושו . כמאן דתלי סורחן
 בלחורין : בדורא דבי אהרא הוי חד עתיירא טב
 וירא חרדי אמרא (ס"א) ויישב דורדי' דהמרא)
 ואיהו חד ואינון תרין וכתרא וכל עגורין ושמאן
 דמהימנותא קדישא אוף הכי לון כולא היפיכא
 דביש דקיימין תדיר קמי פתחא דבי מלכא לבר
 מרוזא דמהימנותא ההוא דבר ה' איקרי שם טוב
 כד"א טוב שם ה' איהו טוב ההוא סטרא בישא
 אינון תרין . דוכרא ונוקבא ואינון מחוברין ושמאן
 דילהון דהפיכא דביש אלאים אחריסאל אחר שם
 רע . הריא נוקבא הכי אתקריא בחבור' דכורא
 דאתחבר נהדה דלא מתפרשין ומתירן (כ"ל וממין)
 על עמין ולאו בגין שם דילהון אע"ג דמנדרא
 ואתקא עמהון בגלותהון ולא ידעי בשם דילן
 קדישא אינון מתתקפין דאיהי אתונת ואתקפילא
 לההוא שם רע . בחוביהון דישאל כל"א שמיני
 . נוטרה את הכרמים : ואפי' . בזמנא דשליט ההוא
 דקדושא דמהימנותא נטיל ויהיב חולק גרמא
 לכנכא . ומיניה אתונו שאר עמין מה כתיב :
 ויאמר לעת האוכל . בזמנא דאיהי
 . אתתקלת מבו תחאי ועילאי מתחאי
 . מקורבנין ועלוון וזלותין ורעו דרשוו סלקא
 מתחאי . מעילאי בתקנין דתרין דכרובין
 במאכלא בחדוה (כ"א כמאן דפלחן פולחנא ברעו
 ונחחה דין איהו) והוא (כ"ל ורעו) דין איהו .
 לעת האוכל . ורעו דלדיק חי לגביה ואתתקנת
 על

סדר שירות

על רתיבתה ומה אמר לה : גשי הלום בקישוטי
 דמלכא עלאה ואכלת מן הלחם . תקבלי מוכלא
 ורעו ומיכלא קדישא למלכא לאוכלוסין קדישין
 לעילא ולתתא . ועם כל דא וטבולת פתך במומין
 אית לנטלא אורח טבול מההוא מומין דסטור שמא
 ולא לינקא לנהוהי סטורא מהאוכל אלא מההוא
 מומין למיהב לשאר עמין מההוא סטורא בישא
 למיתון שאר עממין ולא תחזא מיניה : ויצבכ
 לה קלי . מיכלא דנפקא מאשא דסטור שמאלא
 בגין למיהב מונא וטרפא לכולא ואפי' לכלבים
 דכל איסין דנפקי ומתפשטי מההוא סטורא אחרא
 דמסאבו . וכדין . ותאכל ותשבע ותותר . ותאכל
 ותשבע מההוא מיכלא קדישא . ותותר מההוא
 מיכלא אחרא דאיהו אחיא שורין שורין מיכלא
 דאחי על שובע . ותותר . ענד שורין לההוא
 מיכלא לטורא אחרא . חרו רבי נהוראי ורבי
 יודאי ואמרו אלמלא לא אחינא לעלמא אלא
 למשמע עיילין אילין דיי : ויאכל בענוויסת
 ויטב לבו . דברין לההוא אחר דאיקרי לב מהו
 וייטב לבו אמר חזקיה מלמד שדיך על מונו :
רבי נחמיה פתח ואכלת ושבעת וברכת את ה'
 אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך .
 ואכלת ושבעת כל האוכל ואינו מברך ברכת
 המזון נקרא משחית וגולן שנאמר גדול אברו ואמו
 ואומר אין פשע חבר הוא לאיש משחית חבר הוא
 כו' ואמר רבי יודא גדול כח ברכת המזון שמוסיף
 כח ברכה בפמליא של מעלה . אמר רבי חנינא
 גדול כח ברכת המזון שמוסיף ברכה על מעשה
 ידיו של אדם :

רבי בון ורבי יוסי רבי חנינא הוו אולין
 בצורקא לפדיון שנוים ארעע בהאי כפר
 דמכו תמן צדיה ההוא אושפיוא בפלגו ליניא קמו
 למלעי בצוריייתא . קמת ההיא איתתא דביתא
 ואדלקת לון סרבא . עד דהוו יתגי יתיבת היא
 אצתרייהו למשמע מילין דאוריייתא אשגחו בה
 פתח חד ואמר נר ה' נשמת אדם חופש כל חדרי
 בטון . נר ה' נשמת אדם ודאי . מה הנר שאירה
 באשליה . אף נשמתו של אדם שאירה לבון הדר
 ואף בג' דברים האשה זוכה בחלה ובנדה ובהדלק'
 הנר וכולהו חנינא אדהכי אהדר רישיה וממא
 פאזא איתת' דקא בכיא קס אנהו ויתייב בינייהו
 אמר ליה רבי בון אמאי קאי בכיא דרתין אמר

דלא זכתה לבעלה דלעני בצוריייתא ואיהו רביא
 בן תמני סר שנין ואפי' ברכת המזון לא ידע ולא
 יכילנא עמיה דילויף ליה אמר ליה אי הכי
 איבער ליה ואמאי יתבת ליה דרתין אמר איהו
 לא ידענא עד דחמינא יומא חד דהא למשמע חד'
 קדיש לבג מאיברא לתתא כדנא עלי לנסבא ליה
 דרתין נפקנא מבי כדשחא ויהבנא ליה דרתין ולא
 חיישנא למילי אחריתא ולא אשכחנא יתיה
 והשתא אשתכח דאפילו מלה אחת בצוריייתא לא
 ידע ולא בעי למילף מידי אמר ליה ר' בון דלמלא
 יוכה לבד דילויף ליה אוריייתא סגי' אדהכי קס
 ההוא רבייה מערס' ודליב עליהו ויתייב בינייהו
 איסתכל ביה רבי בון אמר אנה חמינא באשפיה
 דנהירו סגי בצוריייתא יפיק מהאי עלימא :
פתח ההוא רווק (ס'א נוקא) ואמר לעירי
 אני לימים ואתם ישישים על כן זמלתי
 ואירא מחות דיעי אסתם עד דפתח ואמ' במילין
 דברכת המזון ואמר השתא דאשילו ברכת המזון
 לא ידענא דברכת המזון אית מילין ידעיייהו ס'א
 חד לתקוני פתורא כסום ההוא מונא (נ'א זמנא)
 ומאן דלא הוה ליה מונא כל כך ויסדר פתורא
 איהו משוכה בגין דתייב למיכל קמי מלכת
 דכתיב ואכלת לפני ה' אלהיך : תנינ' א'
 געילת ידים קודם אכילה מאן דאכיל בלא געילת
 ידים כאילו אכיל עומאה . תליתא' געילת
 ידים דיטול ימיונא בשמאלא וישמש בשמאלא
 לימיונא ויטול עד שיצורא דפרקא דגורו רבנן :
 רביעא' ה' דלרין להביה ידיו לאחד געילת
 בשעה דמברך ויזווג שני זרועותיו כאחת
 בשעת הגבוהת ידיו : חמיסא' ה' דלרין
 למברך (ס'א למאך) ברכה לטילה זו : שישית'
 למיהב מפית לעניים : שביעי' לברך ברכת
 המוכיא ולדקדק בה ואסור לאכול בלא ברכה .
 שמיני' האוכל על שלחנו דרין שלא יהא ברבין
 ובלען אלא לאכול לפני המלך : תשיעי' דרין
 לומר על שלחנו דברי תורה . ויחיד שאין לו
 ע'פ' מי לעסוק בתורה די לו בדרכאיו :
 עשירי' מים אחרונים מוכה ולא להרכיבו בו
 ברכה זידיו מוזהמות מבו מאכל ואינו מברך על
 רחיצת ידים : כל הפי עשרה אינטריכו קודם
 ברכת המזון . וכל חד וחד אית ביה טעמא מצו
 מתיבתא עלאה . ואנא אהדר עלייהו :

ח לתקוני פתורא על ההוא פוונא של ארס
 בגין יקרא למלכא דהיב ליה מונא
 לגופיה דתניין קשין מונותיו של ארס קמי הב"ה
 כקריעת ים סוף אחאי קשין אלא בגין דמוני
 עלמא לא אחיין אלא מגו דינא והקב"ה אצבר
 על דינא וזן לרשעים להגונים ולהאינין מאבגים
 והקדוש ברוך הוא זן לכולס מקרני ראמים ועד
 ביצי כנים ושכינה קודמת ורואה על כל ארץ
 ואחד מיראחל כמה דכתיב זה השולחן אשר לפני
 ה' לפני ה' ודאי וכתיב ואלכלת לפני ה' אלהיך
 לפיכך צריך סיהיה שולחנו כגול ערוך ולע ערוך
 ביום שבת צריך תוספת שניו אחר למעלותא :
תניינא כטילת ידים קודם אכילה מאי
 טעמא בגין דאכילה אצטריך
 נקיות כוונא דמלאכי השרת לעינא דהכי אמר
 רב המנונא סנא מאי דכתיב לחם הנידרים אכל
 איס לחם דמלאכי השרת אוכלים למאי נפקא
 מינה לא מלאכי השרת אוכלים בקדושה ובטהרה
 ובנקיות אף ישראל בן צריכינן לאכול בקדושה
 ובטהרה דכתיב והצקדתם אלו מים ראשונים :
 זהו מים ראשונים אלו מים אחרונים כי קדוש
 זה שמן טוב . אפי ה' זו ברכת המזון והכל
 והצקדתם דכל האוכל בקדושה ובטהרה ו
 ובנקיות נומה למלאכי השרת שהם קדושים
 דכתיב כי קדוש אני מלמד שצריך כוונה
 בברכת המזון . וכל האוכל בלא כטילת
 ידים היהו מדה של פורענות שורה עליו . והא
 אכילתו טמאה . ושכינתא מה היא אומרת
 אל תלחם לחם רע עין ואל תתאו למטעמותיו
 מאי טעמא בגין דיש מדה פורענות בעולם
 ושמו עין הרע וכל האוכל בלא כטילת ידים אותה
 המדה של פורענות שורה עליו וכל אותו המאכל
 שלה היא נקראת לחם רע עין . דהכי אמר רב
 המנונא סנא שתי מדות עומדות על שולחנו של
 ארס אחת מידת טוב ואחת מידת רע כשהארס
 מקדש ידיו ומצדד מידת טוב אומרת זה שולחנו
 של הקדוש ברוך הוא ומנחת ידיה על ראשו ואומ'
 לו עבדי אתה עבדו של מקדש אתה כמה דאת
 אמר ויאמר לי עבדי אתה ישראל אשר בך אתפאר
 וכשאיין ארס מקדש את ידיו אוכל מדת רע
 שמרת זה שלי הוא מיד שורה עליו ומטמאה אותו
 ומאכלו נקדע רע : **עודא** הוה בבבל

כחז בר נש דאין ההוא נמכנא למיכל
 חמוא ליה דלא טעל ידיו ואכיל ההוא ממכניא
 קס משתורא ואזיל ליה קרייה ואמר ליה חוב
 בקיומך ואכיל אמר ליה חס וטלוס דאכיל את
 עונך דעליך כתיב אל תלחם לחם רע עין וכו'
 ולח עוד אלא שמאלכלך טמא וכתיב אל תטמא
 ונטמתם גם דכל מאן דמרייא עליה רוח רע עין
 מקבל טומאה שתומה דלית לה פתיחו כלל אחת
 עובדא קמי רבנן ויהבו ליה לההוא ממכניא
 מאה זוזי בכה רבי הוי ואמר לא שריבס ישראל
 אשריבס עשקבס בתורה ומלוות ומה ממכניא
 דהוה כפין ועציר מעוה כטר גרמיה ולא מייש
 אלא ליקרא דמריה כמו אבר טב ומיין למאן
 דלפן באורייתא :

תליתאה

לנטלא ימינא בשמא' בגין דימינא
 אית שבחא ליה על שמאלא בכלת
 ואצטריך לנטלא לימינא בשמאלא ולשמא ליה
 דהא ימינא דבר נש כוונא עילאה למיהי ליה
 שבחא על שמאלא ואורייתא זימינא אחיובנות
 ופתיב ימין ה' רוממה ימין ה' עושה חיל ועל דא
 כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל לקדשא ידיו
 ואצטריך שמאלא איהו לקדשא לימינא . כהן
 העולה לזבח ממי כוטל ידיו הוי אומר מלוו
 דאיהו ומסטר שמאלא דאיהו משמש לכהן העולה
 לזבח למיהוי ימינא כדקיאיות ולאחקדשא אגז
 שמאלא אוף הכי נמי הכי . ימינא לא בעי לתתקדש
 אלא מגו שמאלא תו אצטריך לנטלא כל פרקין
 יד ארבעה סרי פרקין אינון דאיקרין יד ודא
 איהו כי יד על כס'יה כמה דאוקמוה רב המנונא
 פבא באתין דלשא ביתא רישא וכופא אקרי ה' את
 ב"ש : וכל אינון יד פרקין ברנא דאלפת ביתא
 מגו ה' ולביל ואיקרי יד פרקין ויד פלחין ליג'
 למיהוי כללא דימינא בשמאלא ושמאלא דימינא
 ועל דא כטילת ידים לתכללא דא כדא :
רביעאה דצריך
 להגביס
 ידיו בשעה דמנכר
 לאחר כטילה ויקדש
 ידיו דכתיב שאו ידיכם
 קודש וברכו את ה' מאי
 טעמא בגין דאצבען
 אינון דיוקנא עילאה ה'
 יל כי באותיות ח'ת
 ב"ש מה'א ולמעל' הוא
 נמספר קטן יד כגון
 ח'ן צ' ט'וה' חמש הכי
 הוא יד וכן כולם :
 (אזני' פ'ה'ן' ו'ש' ו'ג'
 ח'ס ט'נ' כל אחר מ'א'
 עולה

מדרש רות

לאינן שבעה מינין אלא בתכל דהו יהיב הקב"ה
כל עשנין וכל יצולי ארעה צד ממנו צד מאלין
שבעת המיטין בהמא דמיכלא דעני נטאל וצני
כך אצטריר לדקיק צה דהמוציא דהא נהמא
בידה אמתאר ולא בידא דמונן ואיהו דאפיץ
ליה ולא אחרא וע"ד המוציא ולא מוציא :

תמינאה דלא יהא גברין ובלען אלא במאן
דאכיל קמי מלכא דברכתא לא שריא
במצוי וההוא דאשתכח בלען אלא בההוא דלא
אשתכח בלען ובלען איהו כעסן . רכתיב
הלעטיני נא מן האדום האדום הזה אורח הלעטה
מ"ט בגין דמוציא בישא שריא במעוי ולא נשנע
ולא עוד אלא דאיקרי רשע דכתיב ונטן רשעים
החמר עב"ד אצני לנכיל נכחא על פתוריה כמאן
דיתבי קמי מלכא :

תשיעאח למהוי על פתוריה דברי תורה דהא
שולחן דלית ביה דברי תורה הרי הוא
כמאן דאכל מזבחי מתים דא ע"ז רכתיב כי כל
שלהות מלאו קיח צואה בלי מקום ע"ז איקרי
קיח צואה . בגין דהקב"ה פליג חולקין בכל יומא
ובכל ליליא מוזנין לעלמא לעלאי ולתתיא בליניא
לאינן מלאכין דממין על דופתיהו זשטיני בליני
אכלי בליניא כד"א ותקם בעוד לילה ותתן טרף
לבינה וחוק לנערותיה ביממא לאינן מלאכין
דממנין על דוכתייהו זשטיני ביממא פליג לון
הקב"ה מוציא ביממא כיון דפליג לון לבתרייהו
פליג לכל בני עלמא דא כל אינן מלאכין דלעיל
בעוד דאכלי מונוייהו כליו משבחן זמון ומשאלן
למאריהון . ולבתי אורף הכי בבוונא דא ישראל
לתתא אצטריך להון כהאי גוונא ממש למתא
חברים צדידיהו :

עשיראה מיס אמרוניס דאינן חוב' לאתפצרא
זוהמא בישא מיניה ולמיהב תולקא
לספרא בישא מההוא זיהמא דעל דדוי בגין דלא
ישתכח מקטרגא לבכיה דתנין מדה : טובה נטלה
ההוא דעמחא וכונה דע"י והמוציא זרב"כ המהנין
זברכת מוונא . מדה דעה נטלה ההוא זוהמא
דידיס צמיס אחרוניס זנדא יתפרס מיניה (ס"א)
ולא מקטרגא עליה) זנדא נטיל חולקיה ועל דא
כתי' ויאכל כועו וישת ויטבלו דברין על מוניה
ומרי דבר ליה לההוא אחר דאקרי לב ההוא לב
דנעי

אצבען אינן חמס ד' עולה י"ד והס מן ה'
אצבען דאינן מהונריס ולמעלה וכן הס ה'דות
כחדא אית כהו תלת בסוד היווע וגס ה'
פרקין (ככל חול) דלאון סודו יד בציורו והנה
רוח דדיוקנא דרתיכא עד ה' עולה במספר
עילאה דליה בתיכא הקדמי ט"ו דהיוני"ה
(נ"א דהיכא) קדישא' והיוני כי יד על כס' י"ה

אצבען איניה ארבע
דאינן תריסר פרקין ועל דא סס המפורס דארבע
אתון תריסר אתון תריס ודא הוא סס המפורס
באחיותמו אינן תריסר פרקין כל פרק ופרק
אות איקרי . אצבע יתירה אית דליה חוץ מניסו
ואית ביה תריין פרקין אינן תריין פרקין תריין
אתון עמירין בתריין (נ"א ותריין) דרביין עילאין
טומירין שחא דכלהו (תריסר אלין במושגנא ולא
עלין דהא שחא דכלהו) (ס"א ל"ג) אינן ומסתחא
דכולהו לעילא לבני שהא דטמיר דלא אהבליית
ואלין ברקין טלהו זקפיין לגבי ההוא עמירא
לבחר דאתקדשו בגין דכולהו אשתכחן מיניה
והשתא כיון דאתקדשו אצבען לוקמא לון לעילא
לאתפצרא אינן פרקין עלאין קריסין רחטמו
ועל דא ה' אצבען וי"ד פרקין דאית בהון הרי
י"ט וב' פרקין עילאין הרי כ"א בורוע ימין סכג
אזיה שחטונו כ"א וכן ציר שמ"ל כ"א כנגד אהיה
שחטונו כ"א וע"ד אהיה אשר אהיה ורוח אהיה
ראש אהיה אש"ר הפכו ראש ועל דא אמ' ראשיכס
שכטיכס . ראשיכס זרוע ימין . שכטיכס זרוע
שמאל :

תמישאה דכריך לברכא בכופה כמה דאמרן
בגין לאתפצרא דברכאן לעילא
בדיוקנא דאצבען :

שתיתאה למיהב מההוא מיכלא למסככא
דדא איהו כקחא יאות ומנוה מן
המוצריא למיהב מההוא מיכלא דליהו אכיל מכל
שפר דליהו תאוב דהא הקב"ה מההוא מוונא
דליהו יהיב בגין דההוא מיכלא דליהו יהיב
עבדא ביממא לנפשיה דהאי מסככא ומדי ליה :

שביעאה לברכא ברכת המוציא על נהמא
דעני אמר רב המוונא סכא שבע
איקנות נינהו וכלהו מדורין לתתא ומכלהו לא
אתרעי קמי קב"ה אלא בתכל דא ובפוליהו לא הוה

דנצי לנא ורעותא דאיניש ומיס אחרוניס חוכה
 וקביל לון ההוא דאיקרדי חוכה ובאינון מיס כיתחא
 דעתיה בגין דתרין דרגין חלין חד איקרדי זכות
 וחד איקרדי חוכה וכל מלין דהא פתחין לזכות
 וכל מלין דהא פתחין לחובה ואתדנו לחובה ועד
 מיס אחרוניס אינון חולקין דחובה ואתהני מהאי
 ורוח ספיר :

בום של זרעה זריק י' דברים כמה דאתער
 בהו רבנן זרעה המזון בג' זריק כוס של
 בג' חין זריק כוס מאי טע' דכוס של זרעה אינו
 מתערך אלא בג' אומ' ולמעלה הא פחות מב' לא
 בג' אמרי רבנן דהוא אונור נכרך שאכלנו משלו
 הכא לא אמרינן למאן מנכר צב' דג' ח'טין
 לא אמר נכרך למי שאכלנו משלו או לש' ולא
 אמרינן אלא נכרך שאכלנו ולא אמרינן למאן
 והכא אתער רבנן דהא כוס של זרעה קיימא
 המיה ועינן מסתכלין ביה ורוח תמיד עיני ה'
 איקרדי בה וההוא כוס של זרעה נטל זרען ומאני
 מגו ב' אהני ומההוא מזונא דהיה נטל און אכלי
 ועל דא מסתכלין ביה ואמרי נכרך שאכלנו משלו
 נככים דעתא לזרעה בגין דאכלנו משלו מההוא
 מייכל דהיה נטל למיזן עלמ' ואינון ענין ואמרן
 לבגי עילאה נרוך שאכלנו משלו ונטונו חיינו
 והשתא רשימו ואמרי דרגא ידיע דכל מזונ' מניה
 נפקא ואמרי נרוך מאן נרוך ההוא מלך שהשלוס
 שלי מלך עילאה דכל זרעאן מיניה נפקו והא
 נרוך מנא לן דכתיב והמלך שלמה נרוך מלך
 שהשלוס שלו ועל דא אינון אמרי רשימא
 דזכותא מה דהיה לא אמ' מ'ט' בגין דהאי עלמא
 עילאה שהיה בינה זריק זרעאן בקומיתא לתרין
 כרובין דתחיה ואינון ימינא ושמאלא חסד וגבור'
 ועל דא אתרשימו אינון תרין למיעבד רשימא
 דההוא שרגא עילאה וההוא זמנך דהיה
 באמצעינא נטיל בלא מבין תרין סטרין ואיה
 מנך מכתין ולהלאה וארשיס דזכותא ודרגא וברין
 מסתכמין כחוח בשלמא רבא י' צ' סטקין דלעילא
 ונטונו חיינו ולא מטובו דון בטוב ההוא עלמא
 תתאה דנפק ממדת הטוב עצמה דאתקריא טוב
 כמר' וכהו אל ה' אל טובו אל ה' עלמא
 תתאה ואל טובו דא אילנא דחיי ונהרו אל טובה'
 דעל ידיו איתונו ואתהניו כל
 עלמין :

בע שרה

דהא כלא נהסכמה חתא מריבא
 עילאה ועד סוכא דכל דרגין
 ההוא דמנכר אמר וארשיס נכרך לאליטו וכן
 מתמן ולהלאה כיון דמנכר זרעה הון על מזונא
 דנפק מגו עלמ' עילאה דהיה מקור לכלא אהדר
 לזרעא ואמר על ארץ חמדה רוח דעלמא תתאס
 מ'ט' בגין דכל זרעאן אכטריך בקומיתא לבגי
 עלמא עילאה דהיה מקור דכלא ולזרעה לבגי
 עלמא תתאה קדיש' כגזונא דא קדיש דהא גזולה
 בקומיתא לבגי עלמא עילאה ולזרעה לבגי קדושה
 עלמא תתאה קדישא : יתגדל ויתקדש שמייה
 רבה ההוא שס רבא עילאה על כלל מקורא דחיי
 דמיניה נפקין כל זרעאן וכל קדושא ורוח עלמא
 דחתי ולזרעה משיבו מיניה כעלמא די זרעא
 כרעותיה עלמא תתאה כבזונא דכל זרעאן חוץ
 מתתאה נכרות שאינן פוחה בהו דקא מתחיל
 מתתא לעילא זרעה תתאה דא עלמא תתאה
 דאחכלל כרוח דרמית ותורה זרעה דא אילנא
 דחיי ותורה עמודא דאמצעינא חיים ומזון
 דנפקי מעלמא דחתי למיזן בהו עלמא תתאה :
 נשים וענדים וקטנים חייבים בזרעה קמוזן אכל
 הם אינון מנכרין דהא פנינן אינון לאדם שאשתו
 וננו מנכרין לו ואמר רבי אבה נשים חייבות
 במקרא מגילה אכל און אינון קוראות לאחריי
 אכל חייבות לשמוע מפי המנכר כעין זה חייב'
 האשה לשמוע הזרעה מפי זעלה וחייב זעלה
 להמתין לה על השלחן כדי לשמוע מפי המנכר :

(אין שם זכר
 קוראים למי (אמ' מ'כ'א וז'ל אס היו כולן
 שמנכר להם נשים נספודה ואין ביניהן איש
 היו נשים קוראין למי שמנכר להן ועונות
 הרבה המנכר אמן והמנכר לנשים אס הוא
 עליהן אינו לבדו אינו מוכיח נכרך פנשים
 מנכר בשם אינון מצטרפות לזימון אלא מנכר
 דתינין נשים כמו שמנכר יחיד בלא זימון
 אינו מצטרפו דעיקר זרעה המזון בזכר וכו')
 לזימון והואיל
 ואינון מצטרפות לזימון אינון מנכרין בשם המנכר
 עליהם דעיקר זרעה המזון בזכר הוא ולא
 נקייבה אכל מחוייבות לשמוע זרעה המזון
 ומחוייבות במקרא מגילה לשמוע מפי הקורא
 זרעה בגין ירושלם זרעה המזון דהא און מנכרין
 נד

היכלין כחושבן וימי שתא אומנן תריסין עלייהו
אזי וכאזין אינון כשמתיין פתחין להון פתחין עלאיין
ואזי לאז דחייין לון לבד ואזלין ומשטטין בכל עלמ
וסבעין באינון רומין גישין ואודעין להון מלין
מונחון כדביין ומנהון קשטו אזי זכאן לא עלא וזאת
פתחין להון פתחא ואעליין וסלקין לזוכתא דאנון
לזוהרנייתא

משמרה שניה תמן אינון ממנן אחרין אקרין
אכלי ציון דקא מתאכלי על חרבין ב"ה

ובההוא שנתא דקריית הגבר דאיתער ההוא
שלהובא דסטור נפון מההוא אתערו וההו' שלהובא
כד נחתא להאי עלמא עד גדפי תרגולא דהאי
עלמא קרי בחיל ואמ' אתערו לבכיה דבי מקדשא
כל אינון מאריהון דשלוס דכתיב מלאכי שלום מר
יבכיון מאן דמתא בכיה ומאן דלא חמא בכיה
כלהו מתכבשין לבכיה דבי מקדשא . מאן חמא
ערבוביא דכל מילי שמיא וכל דריתכין קייסין געו
ונכו והקב"ה גבי ונכי ונעטו בתלת מאה ושבעין
רקיעי ויכדן בההיא שנתא כתיב ויהי בלאי
הלילה ויחרר האיש וילפת האיש דא הקב"ה דשאב
ויהיב קולא עד הרבן דבי מקדשא ה"ד ה' ממרום
ישאב ומינעון קדשו יתן קולו : וילפת . כמד'ז
ילפתו ארהות דרכס כדן איהו בעיט ברקיעין
כלהו וכל חיילין וכל רתיכין ככאז ומתאכלין .

בההיא שנתא מאזי קאמרי אליקים נאז גוים
בנחתין וגו' נחמו את נבלת עבדי' וגו' . על
מרות ככל וגו' . וילפת . אמאי . בגין דא והנה
אשה שיכנת למרגלותיו שכינת לעשרא מהדקא
בין רגלין דא כנשת ישראל כדן בההיא שנתא
איהי אתערת לבניה והוא שאלו לה מי את בתי
בבלותא ומי את בשעתא דא . ותאמר אזכי דות
אמחר . מרות כבערין מרות מכלובין על בני
בלותא על פלטרין קייסין דאתרכינא מינייהו
ולא די דאתרכינא אלא דמחריסין ומקללין בכל
יומא עלייהו ולית לי פומא בבלותא לאהדי
לון :

ויאמר ברוכה את לה' בני היטבת מסד
האחרון מן הראשון לבלתי לכת אחרי
הצבורים אם לא אל עשיר . אמר לה הקב"ה
ברתי אביך קדמי כד דוד משיחו אתהרף-מירושב'
והוא אחס' עד צהררים ונסיף . שמעי בן נרא מן
הימיני לבני נאשיה . וגידין וקלל לבניה ושתי'
כסאך

עזיבתא למעלה יש למדך לעשה ולפרך על
בנין ב"ה דהא משס מזון יזכא לכל העולם ושאר
צני העולם הינם ניוונים אלא משס מן התמנחת
והכל הוא בנרבה ראשונה כלל הכל ועד הכא
דרכת הוימון . ומאן דמנרך ברכת המזון חדי
לעיל וחדי לתתא ולאטרך לברך בחדא וברעות'
דלכא בגין למחדי מרת הטוב דכתיב ויאכל כועז
וישת וייתב לבו . דא היא מרת הטוב דכתי' ועוז
לב משתה תמיד אתו חבדייא ונסקו ליה ועגדו
הונוס והלולא אחרא וזמינו לכל בני דוכת' ואזיוהו
ד'ישא לכלהו :

ויבא לשכב בקצה הערמה רבי נחוראי ור'
יהודאי אזו לטגרייא שמעו לר' שמעון
דאמר להאי קרא ויאכל כועז וישת וייתב לבו .
וויטב לבו אכילת חיים של מעלה ומאזינון חיים
חרין ללבו דכיון דחדי ליה מיד ויבא לשכב בקצה
הערמה אלין אבנין טבין ומרגלין טבין עילאין
דסמרין כורסייא קדישא כד'א בטגך ערמת חטים
סובה בשאנים . מאזי דכתיב ותבא בלט ותגל
מרגלותיו ותשכב שכינת לרגליו ולא שכינת
לקיבליה ולא לבניה ויהי בחאי הלילה מכאן דער
חאי לילה לא ידע ואין הקב"ה נכנס לגן עדן עם
הבדויקים אלא עד חאי הלילה דהא בראשיתא
צליחא כל נשמתין סלקין וערמת חטין מתתקנא
כד תתפליג ליליא כדון קלא אתער וקרי וההוא
קלא אתער ומספחא דנפון וההוא שלהובא מטי
עד לההוא אחר . דאי קרי גבה כדון קרי בליליא
ואיקרי קריית הגבר ומאן איהו גבריאל' בטס
ההוא שלהובא כדדפוי ותרנגולא דלתתא וקרא
כדן עילא ותתא בקיומא ד'ישא בשמאלא קיימ'
וכדן בתיב ויהי בחאי הלילה ויחרר האיש וילפת
והנה אשה שוכנת מרגלותיו :

וידעי נחאי הלילה . תמן תלת משמרות הוי
הלילה ובכל משמרה ומשמרה יושב הכ"ה
גשולא כארי וכל משמרה ומשמרה מלאכין ידיען
מומנן בליילא באלין תלת משמרות :
במשמרה הראשונה אינון מלאכין דאמריין שדה .
בשנייה בליילא ומאי קאארי לרזי מוזמר
לה' הארץ וכו' מי יעלה בה' . נקי כפי' ובר
לבב וגו' בגין דנשמתא דכל בני כשא נפקו ובעאן
לסלקא בר סלקין לזוכתא דאלין ממנן דמשמרה
הראשונה קיימין אית תמן תלת מאה ושתי' והמש

גאולתי . והיא משוה בן יוסף אחי וישראל
 קימה לפתח חצער ימינ' בניו דליתו גביו לתרין
 זדיקים הללו זדיק וזדק וגו' היכן דליתו גביו
 לזדיקים וכוה יקומו ויתצברון בתלאות' בגביו'
 למיעבד אפיו ופיריו בעלמ' וזכרין כתיב ימיו ה'
 רוממה :

ויאמר הגואל לבגדו קנה לך וישלוק כעלו
 כד"א שלק וינא מנוה שלק איש זה
 מזה דליתערו בבדית משאעזי ובלשון ככד דכיון
 דליתער ימינ' לבגדי זדיק מיד וישלוק בעלו דיליה
 לבגדי עלמ' תתאה בחיל' דהיא' גואל קרוב כדיון
 חתער למיעבד אינין בעלמ' וחתער ליה לבגדי
 עלמ' וזמר קנה לך ע"כ רזין דמגילה וז' חור' ר'
 נהוראי ורבי יהודאי ובסקור ראשיה וידוי חמור
 ודאי גסרוו דסניו בטינר' עילאת הכא קמיה
 צו"כ דנהור' איהו :

וזאת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה
 לקיים כל דבר שלק איש כעלו ונתן
 לרעהו וזאת התעודה בישראל רבנן פתרי וחמורו
 קרא דכתיב לפניה חזרין יסדת ומעשה ידיו
 שמים . כשגרה הקב"ה עולמו לא ברא
 אותו אלא על התורה והתורה היתה אלפים שנה
 קודם שגבר' העולם דכתיב וזהו שעשועים יום
 יום דתינון כשגבר' הקב"ה את עולמו הכין את
 התורה דכתיב אז ראה ויספרה וגו' וברא בה
 העולם ואחר כך גמה עד שגרא ארס הראשון
 ולמדה לו דכתיב ויאמר לאדם :

באותה שעה עמדו כל האותיות לפניו וזאת
 אומרת בני יבר' הקב"ה עולמו וזאת
 אומרת בני יבר' הקב"ה עולמו עמדו לפניו כל
 האותיות למפרע בתש"ד רת' אומרת לפני הכ"ה
 רבנו של עולם רבונך לברא בני את עולמך שאני
 חתימת כל הצריות ועוד שמך הוא חמת בני
 נחמ' חמ"ה לא אינך כדאי לברוא בך את עולמי
 שכן עתידין כמה זדיקים מכני לתות דכתיב
 והת ית ת"ו על מצותם האנשים וגו' ומיד יצאת
 לפניו בפני נפש : עגדה ש"י
 לפני הקב"ה וזמרה לפניו רבנו של עולם רבונך
 לברא בני את העולם ששך שהוא שדי חתום בני
 אמר לה לא איברי בראת עולמי עד שגאיה קד'
 מחוברים יתח' אמר לא איברי בהם את עולמי
 וכן ברא לפניו בולם עד כ"ה כיון שירדה כ"ה
 מכל ת

כהאי גידופא לא הוה גידופא וקילל ליה קללה
 נמרצת ולא חיים לחיב' ליה ושתיק . והשתח
 בגלותא חוף הכי טיבו וקאטו סגני עגדת עמי
 ואוסב' דלטיבת הווא בפרחא מזהו קדמאה
 דהוה מנחוריס : ולא אית חיישא למיהך ברת
 חירופין וגידופין דשחר עמיין דליצן מההוא
 מנחוריס : אס דל דא דאפסטינוס דלה בר
 מלכא הוה ואס עשיר דא נובכו נר מלכא בר
 מלכ' דר'ישיה דהב' . וחכמת דשלמה לבני שמעי
 מאי כתיב אא אא איש הרמי' ואיש הכליעל פוק
 פוק תרי זמני פוק מירושלם פוק מבייתך . אל
 שלמה אלא לאו הכי לא בנה לך בית בירושלם
 והיה כיום באתך וגו' וע"ד אל הקב"ה טבת
 חסדך האחרון מן הראשון דאתקיימת בקיומא
 לבבאי ולא חייסת למרופ' וגידופ' דשחר עמיין :
 אכל ליני הגילה . הוי השתא בגלותא ואנהיברי
 לבניך תמן באורייתא וזכעודין טבין ואס יסהדן
 עניך עובדן טבין למפריון לך פרוק ואס לאו
 גבאלתיך אנכי חי ה' סגני עד הנקר עד דיתת
 צפרא ונהירו ופדוקא (ד"א ליני הגילה) בג"א
 לב' ה' בשעת דחשפג ליליא אישי איתערת
 לבניה כיון קב"ה אציל בנינ' דעדן עם זדיקוי'
 לאשתבע באוריית' כגב' ד'דען עד דלנהירי יומ'
 כיון אחי בול אימתי בומ' דישרא מלנך כליתא
 וסמכין גאולה לתפילה . וישרא שריין על
 ארע' קדיש' וכד'לא סמיך גאולה לתפלה אז לא
 סמיך דא לדא ואלות כבלית' :

ורגה הגואל עובר אשר דבר נועז דא איהו
 גואל קרוב יחיר קרוב לפורקן סגני
 קרוב לעלמ' דחתי ימינ' עילאה .
ויאמר סורה שנה פה פלוגי אנמוני מאי
 לאמוני לאמוני מאש דהא כתיב הטיב
 אחרי ימינו אמאי לא בגין דהא קקאימין סביבת
 לארע' כדיון הווא אלמוני . פלוגי מכוסה גנו
 מיומא דאתברי עלמא . לא אוכל לגאול פן
 השחית את נפתי מלחן דתרין משחיתו אינון
 גואל קרוב וגואל רחוק גואל קרוב מספור' דומיכ'
 גואל רחוק דא משחית בן יוסף ומחן איהו יוסף
 דאיקרי זדיק ודא איהו משחית דחתי ראשון :
 לא אוכל לגאול לי דהא ימינ' דאיהו מחחחיה
 כתיב ביה הושיע' ימינך וענני ועד דהושע לה
 כתיב לא אוכל לגאול לי : גאל לך אחת את

מדרש רות

הוא הוא דכתיב לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים :

רבי חנינא אמר מאותם דגרי' שעלו במחשבה קודם שברא הקב"ה את עולמו ישראל עליו במחשבה מפני שהם ראויים לקבל התורה וכל האותיות נכתרו בראשו כיון שעלה במחשבה כביכול עמד הקב"ה וחקק בו את התורה וכל האותיות נכתבו (לא נכתרו) בראשו ועליו נתקיימה התורה הה' וזאת לפנים בבראח ואי' זאת חלה התורה שהיא קרה לישראל לפנים אליו האותיות והכל היה חקוק ונרשם בישראל.

על התעודה זו תלמוד ירושלמי דכתיב כור תעודה חתום תורה בלימודי באי' שם נקראו למונדי ה'ושם היו ולא בח"ל וכתיב לתורה ולתעודה :

ועל התעודה זו תלמוד בבלי שחלפו הלשון והדת והכל היה לפני הב"ה קודם שברא העולם לקיים כל דבר. זה ברית מילה שהוא קיום כל התורה : שלף איש נעלו זו מצות ה'לה : ונתן לרעהו זו מ"ו (ס"א מכה) או ר' עקיבא פלי מ"ה קודמת למצות יבוס) חזאת התעודה בראש מכה אמר רבי עקיבא מיום שחרב בית המקדש נברעו אלופי עצה והדעות משושאות והלך אינו קיים על בוריו והלך חרר מראית העין :

אמר רבי יודאי מצות יבוס מש' צדק והמקיים מצות יבוס נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית והמקיים מצות יבוס לשמה גדול הוא מיהוהאל דכתיב ויהי קול בהנבא והנה רעש שנזולתו היתה ברעש ולא נחת ר'חוקיה אמר גדולה מצות יבוס שהמקיים מצות יבוס נעשה שותף להקב"ה דכתיב ולא יברח שם המצ' וכתיב החם ולא יברח לך איש. ר'חנינא לטעמיה ונתן לרעהו זו מצות יבוס מאי ונתן לרעהו אמר רבי חנינא משל לאדם שהיה טועה במדבר במקור לקטים וחיות כיון שראויו לפנים טועה עמרו עליו והכוהו והפחו כל שכרו וכל עמלו. שמע חכרו זיין עצמו והלך והוציאו מידם ערומם מכל מה עשה בנה לו בית ונתן לו מחנות ועשה לו מלבושים אחרים ונתן לו בל' ולבש אותן המלבוש וישב באתרו הבית והחמיל להרווח כבתולה ודי ונתן לרעהו ודלוי :

העל הכתר נודעו הכתר ונודעו שמונים אף רבוא מרגליות הקבועים נכתר אמר להם הב' למה חתם מודעושים אמרו רבש"ע כל טובינו וכל כבודנו אינו אלא בזה כ"ף ועכשיו ירדה מפנינו אמר לפניו רבש"ע רזונך לברוא בי את את עולמך שאני את כבודך גער בה הקב"ה אלמ' כ"ף כ"ף חזר למקומך ולא ישאר הכתר שלי ברוב ולא אברא בך את עולמי שכך עתידים ליכשל כמה אלפים מישראל שנאמר וימת מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי איש מיד תורה מלפניו בפחי נפש וכן כולם עד שנאה בית ואמרה לפניו רבש"ע רזונך לברוא בי את עולמך שאני את של כריכה וכי מנכרין אותך. בעין ישראל העתידים לבא בעולם ואומרים באי' אמר לה הב"ה בך ודאי אברא את עולמי ואת ראיה לכך. עמדה את אלהי ולא נכנסה לפניו ח"ל הקב"ה ח"ף ח"ף למה לא תכנסו כשאר כל האותיות שנכנסו לפני אמרה לפניו רבש"ע מפני שהייתי כל האותיות שנכנסו לפניו שיצאו בפחי נפש ובבר נתת למות כ' רשות שנברא בה את עולמך ואין ראוי למלך המלכים למי שנתן מחנה ל להצבירה ממנו : ולפיכך עמדתי במקומי אמר לה הקב"ה הלאי וכך הוא את תהי ראשונה לכל האותיות וכך אני מתעלה להקרא בך שני אחי. וכי בתורה היה משגיח הקדוש ברוך הוא וברא את העולם והוא אמרה בלות כ' בלבד ברא את העולם ואת אמרת בתורה כולה ברא את העולם אלא תלמד שעשה הקדוש ברוך הוא בלות ב"ת קומטרל דלשקופא וו (כ"א אלא להראות בה כחו) וכל האותיות בלות ומראות בה את כחו וכל האותיות עמרו בה לפיכך בתורה השגיח ממש וברא הקב"ה את עולמו.

רב הונא אמר בל' וראה שאין הקדוש ברוך הוא מקפח שכר כל בריה אף על פי שהאותיות נכנסו למפרע תש"ר והדיחן מלפניו ונתן הכבוד ללות כ' כשבא לברא את עולמו בל' ורש"י לאת כ' דכתיב בראשית הרי לך תש"ר ואת ח' ואת י' נטרפו עמה ואת כ' ככלה כל האותיות עמה והקדוש ברוך הוא ברא בהם את עולמו והאותיות כולם נקראו לפנים מ"ט מפני שנבראו אלפים שנה קודם שנברא העול' ובתורה שקראת לפנים בראש הקדוש ברוך הוא את עולמו

ואת

האעודה ישראל ולא בשאר האומות
 שלא נתנה להם מצוה זו ועליהם כתיב
 ואחדו מארצם מתחות שמיא חלה שלא נתן להם
 תקומה לא בעולם הזה ולא בעולם הבא דכתיב
 מתים כל יחיו רפאים כל יקומו וגו' .
 ויאמרו כל העם אשר בשער והוקניס עדים
 יתן ה' את האשה הנאה אל ביתך
 כרחל וכלאה וגו' מכאן דאין מברכין ז' ברכות לא
 לבתולה שנקראת כלה דכתיב כי יבעל בחור
 בתולה וגו' ומשום חתן וגומו' אבל אלמון ואלמנה
 מברכי לה כעין ז' ברכות . כענין בועז ורות
 אלמון ואלמנה הווי וברכו לה כעין ז' ברכות דשבת
 בתולה על בעלה בברכות ובמחות זו ונקראת כלה
 זו לא נקראת כלה דכתיב כי יבעל בחור בתולה
 ובעלוק כפי' ומשום חתן על כלה . כענין שבעה
 ברכות שברכו לבועז מחץ אינון ה' ד' ויאמרו כל
 העם אשר בשער וכל הוקניס עדים חד יתן ה' את
 האשה הנאה אל ביתך כ' כרחל ג' וכלאה ד' אשר
 בנו שתייהן את בית ישראל ה' ובעה חיל באפרתה
 ו' וקראתם בנות לחם ז' ויהי ביתך כבית פרץ
 ונבין יקרא מברכין בורא פרי הבטן לאלמון
 ולא אלמנה כבתולה וכוללין ברכה זו בחמטצ' ולבסוף
 חותם המברך אשר ברא ששון ושמהה חתן וכלה
 וגו' משום יקרא דידעה דאית ביה עשרה אלמנים
 (ס"א אלמנים) כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא
 העולם רבי יודאי אמר שבעה אינון ששון ושמהה
 תריין חתן וכלה תלת אהבה ואהבה ושלוש וריעות
 שבע ר' חיינא פריש כל חד וחד על קיומיה ששון
 חד שמהה תריין חתן ג' כלה ד' ומוסיף בינה דיכה
 ז' אהבה ז' ואהבה ח' שלום ט' וריעות ד' והא אינון
 עשרה כנגד עשרה מאמרות שבהן נברא העולם
 ואית בברכה זו ה' קולות שנהן נתנה התורה וכולן
 יורשת כלה בתולה בברכות דהא היא ראויה
 ואלמנה אינה ראויה :
 כל העם אשר בשער זו סנהדרי גדולה שהיו
 שם כמר"א מי יסקני מים מבור בית
 להם אשר בשער והוקני' עדים א' ת"ח והפרנסים
 וכלם ברכו ברכה זו' להם דהא פרנס הדור היה
 ומנו אכלן מביית לחם :
 ופקרלנה לו השכינות שם וילך בן לנעמי רבנן
 פתרי קרא בהאי דכתיב אם חסד
 תחבול שלחך רעך עד בא השמש כשיבטו לו האי

קרא בנשמה של אדם מדבר בזה העולם ונבין
 כשהולך לבית עולמו . כשמתו בזה העולם מלמד
 ששמתו של אדם יונחת בכל לילה וליילה והקב"ה
 ממסכן אותה למחרתה משיב אותה לחייו של
 אדם לפיכך כריף האדם להפקיד נשמתו בפקדון
 ליוצרו וקורא פסוק חד דרחמי כגון בידך אפקיד
 רוחי פדית לחיי' ה' אל אמת והאייל והיא' בפקדון
 אצ"פ שהיא מחוייב' כנמה חומת הקב"ה משיב
 אותה לחייו של אדם . בענין זה כריף להתנהג
 במוותיו של הקדוש ברוך הוא וללכת בדרך
 דכתיב והלכת בדרך שיהי נשמתו פקדון בידו
 שהיא מתחת כסא הכבוד והוא נוטר מטפה סיומה
 הרי פקדון בידו נשמתו וכתוב אם חביל תחבול'
 שלמת רעך אל חבלת מעשיך . ולכלכת שלמתך
 שהיא מאור לחשו של הקב"ה שהוה רעך ורע
 אציק עד בא השמש כשיביע זמך להפטר מן
 העולם תשיבנו לו דכתיב והרוח מסוב . אל השלם
 אשר נתנה . תנה לו כמו שנתנה לך : אם חבול .
 תחבול . אם חבל אדם מעשיו לאחד בן כשהגיע
 שעתו מרוב טובותיו לקונו חובל את שלו ומוטל
 נשמתו לפיכך כתיב . לא תחבול בגד אלמנה מ"ע
 האייל ימשכוכוז בידו של מקום אין כריף למסכן
 אותה פעם אחרי' דכתיב לא תקום פעמים צרה
 כל הפשטות בידו של הקדוש ב"ה אם זכו וכנסות
 במחלתו של הדיקים בגן עדן לא זכו וכנסות
 ביהנם :
 רבי נחוניא בר יוסי אמר מקום מצדד' להם
 לרשעים בניהנם ומשם יונאות ומשטטות
 (נפשות) בעולם ואין להם מנוחה וחזרות
 לבניהנם ובלאות לאחרים בן וכדחות מעשרי חיים
 וחזרות לבעולם . ומאן אינון אותם שהביימו את
 צריחם ולא נתעסקו בצריה ודיבה עד שכל
 הקדוש ברוך הוא וגינה אותם ושתייל ונוטע
 אותם בעולם : משל לאדם שנטע חילין
 ראה שלא הצליח עוקרו ושתלו במקום אחר וכן
 פעמים רבות דכתיב הן כל אה יפעל אל פעמים
 שלש פעם גבר' . על שלשה פשעי
 ישראל ועל ארבעה לא חשיבנו . (ד' פעמים
 חזר האדם) ארבעה פתמים בשמים ובכל פתח
 ופתח ממזינים הראשון רחמי ועקרו ושתילו
 במקום אחר אם שב בתשובה הראשונים רחמיים
 ואומרים על כל מן הפסח הוה ונעמר לך שצדק

כדרש רות

שתכל מן הפתח הרי כדונמא זו השניים והשלישי
אם ישוב מצאנה ויריות כפתחילה הרי הראשונה
שניים ושלישים נעשו כולם רחמים וירחורוהו :
אבל אם יבא לפתח הרביעי לא יבא (כ"ח לעולם)
שנאמר על פשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא
אשיבו ואיזון אחוש שהפגמו ברית קודש מאי
געמא דתינין אמר רבי יוסי אמר רבי יודא מפני
שמעט את הדמות ומגדן אחות בעולם הבא
ומתמעטין מעשיהם לפני המקום ועליהם כתיב
ויאלו וראו כפגרי האנשים הפושעים כי כי
תולעתם לא תמות סבל הפיגם בריתו כניכול
כחלו פוגם במקום אחר :

רבי יצחק פתח אשרי הגבר אשר מלא את
אשתו מהם וגו' כמתעסק צפריה ורפיה
הכתוב מדבר מאי לא יבשו כי ידברו אויבי'
בשער אלף בומן שהאדם יולד מן העולם הזה
ונפשו בא ליכנס במקום הראוי לה כמה מלאכי
הכלה עומדים מצד זה ומצד זה וכמה מלאכי
שלום עומדים מצד זה ומצד זה ובה מקדימים
לו מלאכי שלום ואומרים לו שלום בואך לא וכה
מלאכי הכלה מקדימים לו ואומרים לו לרשע
רע כי גמול ידיו יעשה לו ומיין איהו מי של
כתעסק להניח בן בעולם הזה שכל המניח בן
בעולם הזה ומגמלו תורה ומעשים טובים אין
מלאכי הכלה וביהם סולטין בו הה' לא יבשו כי
ידברו את אויבים בשער אילו מלאכי הגל' שאינם
יכולים לפלוטו עליו שלא יאמר אדם הרי תורת
ומעשים טובים מגונים עלי ולא אתעסק צפריה
ורפיה אלא אע"פ שיש צדו תורה ומעשים טוב'
אינו נכנס במחיצתו של ה' והוא מן חלק לעולם
הבא כגון חד מחברתא דאפקוהו מתלמידי תרפין
דההוא עלמא דאלמלא קליה דרבי יודא אסירא
אתרפיד מתרין עלמין שהרי אין לך אדם בעל
תורה ומעשים טובים כרזקיה מלך יהודה ע"פ
וכתיב ביה כה אמר ה' לו לביתיך כי מת אתה ולא
תחיה כי מת אתה בע' ה' ולא תחיה בעולם הבא:
רבי יוחנן הוה דרש צפקר ורע ורעך ולערב
אל תח ודך וגו' צפקר אדם להעסק
בעולם הזה צפריה ורפיה בצמרותו ובקנותו
ולא ישתדק מעיה אע"פ דאיהו סבא לא יסלק
גרמיה מהאי טעמא כי לא תרע איהו יבשר זה
או זה לבני תאקיס וגו' :

ר' יוחנן קאישו יומיו ותקופו עיניו מאלתכל'
וחולשא תקיף עניו קם ואמר מה אכא
לעלמא דלתי דקא הוו לי בנין ומחו אמר ליה ר'
מימך אט שמיים כמה בנין אישתביקו דאתקיפו
לך לעלמא דלתי לא נח דעתיה עד שהאיר ה' ה'
את עיני דהר סבא קם ואמר עלך רבי יוחנן
דלתי סבא וחולשא תקיף עלך ועל רבי חזקיה
דלתי עקר אמר קרא כה אמר ה' לפרושים אשר
ישמרו את שבתותי ונמרו באר חפצתי ונתתי
להם צבית' וצחמותי יד ושם טוב מכנים ימנות
שם עולם אתן לו אשר לא יכרת נח דעתיה דר'
יוהנן אמר ליה תנוס דצתך כמו שהנחת דעתי
רבי ברקא אמר כתיב ונצרתה הנפש ההיא
מלפני ה' הנפש תכרת הגוף ההוא מה
תהא ממנו אי הכי כמה קברות בריקיניא כמה
ציונין למגנא דהא אי לנתר הקב' בני לההוא
נפש כמלקדמין כהאי עלמ' גופא דשביק אתאביד
וקברא בריקיניא אי הכי כמה גרמין אתאבידו
וכמה קברין למגנא אלא הקב' לא ישיגי
עבדי ידיו אלא מארעא ומתחת סמיא אלה
ויחתון לתתא ויתבטון בקיומא אחרא גו איזון
תתאי כדוירא דאקרי נשיה ותמן יתכסחון (כל
יתסון) דדרי דרין דהא שבע ארעין לתתא
ואילו הן ארין אדמה ארקא איהא נשיה כיה תגל
תגל היא דירא דלן כנשיה אמאי איהו אגמו
פקודי דמאריהו ולא אתעסקו צפריה ורפיה ולא
פשיטו ברית קיימא בעלמא לכך איזון יתנא
כנשיה לדרי דרין ולעולם לית קברא למגנא ולית
צחנא בריקיניא ובההוא דוירא דנשיה לא יהו אלא
איזון דאקרון גופי ימין גופי דלמין דתסון תמן
ולא עפרין תולדין דהא נשין אלא צפריה ורפיה
ואכלי ונאכשי כל מה דעבדון א ז' ז' אע"פ עד דלא
יתכנו ונאכשי עלמא אתומין ונכסא חולני
ומסטי כהאי עלמא עד דיכסחון פרוקא וחילין
חיתקרון שכינותיה ה' ותקראנה לו השכינות שם
וגו' הא גופא אתבני לאתקיימא בתגל ארבו
רבי יודא הוה קמיה דרבי עובדיה כהאי
אמר ליה בריקיס דלודמן לון ונחיה מליגון
כריתות דאורייתא ומשבו תשובה ומיחו מיתה
מכפרת עלייהו אולאו אמר ליה אין ולן מנין ד
דאתעכשו כההוא עגית' ולא תכפר לכון חמא אכפוד
ורוק' אמר ליה חומת מה דתימא אורייתא קא
ולא

דגופא דא דתבני מיר כמה דאעא דיקי חליק
 מיר ותקראנה לו השכנות שם • וזמתי הכא שם
 ככל אחר דכתי' שם דא איהו נפש כד'א ולא יכת
 שם המת דא איהו נפש והכא ותקראנה לו השכנ
 שם • אינון שכניות קרו להווא גופא דתתנ
 השתא שם קרו להווא נפש לאשתכלל בהווא גופא
 דא ושינא תמן נפשא ולומין לא ומינא בגין
 דאולא ומשטא בעלמא וכד'ן קרו לה לבני הווא
 גופא ובשעתא דרעווא אשתר • לאן חולת לבני
 קברי דאבהן לבני קברי דאסיד' עד דאיתער
 בעוה הכא ואר כשמחין קרו לה זחת ואשתכת
 ואשתכללת כאתר חד והא כתיב אס ימים לוי לג
 רוחו וכשמחו אלי יאסוף • שאני הווא דהווא גופא
 קרוב דהא • תועלתא יתיר • הווא גופא דאיקרי
 קרוב דאיתער למיחוי ומינא תמן • מיר דאתער
 לבניה • והכא דהווא רחיק אצטריכו למיקרי לה
 דהא מחשבה רחיקא הוה • במחשבה קרינא לא
 אצטריק אלא היא אחת בהו' אשתרות' לאשתנהא
 תמן על דא ותקראנה לה הווא גופא שם הוה נפש
 לאשתכלל תמן •

רבי • סימאה אמר בכמה דוכתי עביר הקב
 חסד • באינון כפשאן דלא אשכחין נייחא
 בגין דלא עבירו חסדא ולא עבירו בר ומה לעביר
 מנייהו הווא נשמה דחולת בלא ונד להווא עלמא
 ולא עבירת בר • ר' סימאי ורבי יוסי חד אמר
 נחית ליה הקב' ה' לארץ התחטוב וחד אמר נאכדון
 מאן דנחית תמן אלתאביר מכל וכל ועליהם כתיב
 והאבדתי את הנפש הווא רני יודאי בר סימון
 אמר זכאה מאן דאשתדל למנדע בהווא עולם
 דנשמתי תמן מאן דידע ביה ואשתדל למנדע
 ביה לית ליה שיעורא לחכמיה •

רבי פרחיא אמר כל זמנא דגופא לא נח
 בדוכתיה נפשא דיליה אוף הכי • ואיהו
 אשתדל תדיר למנדע בהווא עלמא דשמתי •
 יומא חד הוה אזיל בחקלא ואשכח חד גופא תמות
 אילן הרוב מית אשגח ביה ואשכח דהוה יהודאי
 ואשכח ביה כריכין דמטוה וספרא דאגדת בהדיה
 אמר ודאי • ת' הווא אשתדל בקבריה ואזיל למתא
 ואחקין ליה תכריכין וקברא וזמין בני נשא ובכה
 עליה ואשתדל עליה ואפיק כל מאי דהוה בידוי
 כיון דאתבניו ואחקר הווא גופא נפש דיליה
 אעלת לגו מקיבתא עילאה אמרו לה לית לך הבא
 השתא

דלא מקבלה עומא • שאמר הלא כה דברי כאש
 נאם ה' • ההוריס רישן בלכך אמר סוד ה'
 ליהו עשרה סני קטולי מלכות דאשתעשו על
 מכירת יוסף (אמר ליה פנחס הווא אליהו) (כ'א
 ל'ג) אמר ליה רבי עקיבה לית ליה זכות אבות •
 אמר ומבני ישאכר יודעי בינה לעיתים •
פתח ואמר ויבא יעקב מן השדה בערב ותנא
 למה לקראתו וזמארו אלי תנא כי שבר
 שכתיר • שבר השחא שכתירך לבתר זימנא •
 השחא י' שבר זלבתר זמנא כוון למלכות שמים
 גופין דהוון ישתרון בדוכתייהו בהאי עלמא וכלא
 אשתדל במלקדימין איש אשר כדברתו בך אוחס
 כתיב • ככל על אנפוי רבי יודאי ואדמוך • אחו
 ליה במלמיה אל תתן את פיך לחטיא את בשרך
 נכנסת סתום (מכ' הרחו' מ'כ נכנסת בסתום)
 מהווא יומא לא אשתעי בהאי אלא הוה אמר מה
 יקר הסודך אלהים ובני אדם כלל כפריך יחסיון
 בכל כפריך מאש ולית למשתעי בבניו דיליה דהא
 חסד ה' בצולא אשתכח •

(אני פל' הנבתי דבר •) אמר' נמירש רות
 מחור דבר שגשרה סני הדפס נננא זה ולא
 קטולי מלכו' בני יעקב • ב'נכנ' אשר גידי ואף
 הו וקס הווא מקטרג גם זאת לא חפצתי
 של מעל' ואמר א הקדוש להשכיח זכרו ואין ס'
 ברוך הווא האי פסוקא אצלי שהא' תוספת
 של תורה ובגנב איש איזה מפרש שהניסוהו
 ומכרו וגו' נטע עשרה בפנים אחרי אמרו
 גופות הקב' ובעל ככולא אשתכח •
 הנפשות בהם איתעבשו

על מכירת יוסף שהקב' לא נתן עונש למי שלא
 עשה רע בשביל הווא שגשרה רע שנאל' לא יומתו
 אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש
 בתטאו יומתו סוד ה' ליריחיו • אמר רבי עזריה
 האי הכי הווא דהא כתיב א תבעו במשיחי ובנביאי
 אל תרעו • וכתיב אשר בידו נפש כל חי ורוח כל
 בשר איש כבבין סתימאין דיליה לית למשמע
 כלל דהא מכאן דבידיה רוחין וכשמתין דאיקרייא
 מילין סתימאין דהוה עביר לית לאעלא כוון •
 יולד' בן לנעמי מאי אשכחא חידה דאגדת
 מכאן דהווא נפש דבר מצופא דיקי לית
 ליה רשו' לאתרא ולאשתטא למיחוי לית ליה
 ת'לא דלתיב ושוב לימי עלמויו בהשתא שעתא

פדרש רות

השתחית לטוב לאע"ל בצדק וטעם עגלה ולי
ואשלימי טובי למחן רשעים נך . יומא חדר'
פרחיהו הוה יקוב אבנא דכתחא דלוד והוה עגיב
דחיקא לאה שעתא אחא חד בר נש לבניה אל' ר'
תיבטי למהר ברוך פלוני כהדאי וחזן נך מאני
בסך בנין דכשתל בצוריתא כחלא באורחא אל'
ניזיל חלונ . אל' רבי האי דכתיב כי החיים
יורעים שימתו והמתים אינם יודעים מאומה :

אמר ליה החיים אלו האדוקים והמתים אלו רשעים
אמר ליה חייך ר' אפילו
הרשעים יודעים כההו'
עלמא יודעין בעצרא
דיהו וידעין ביקרא
דצדיקיה ודיניהו
דרשעיהו . אמר ליה
אי הכי והמתים אינן
יודעין מאומה . אמר
ליה כהאי עלמא כתיב .
הוא צדיקא דחיקרון
חיים מסתכלין וידעין
דימותן ומיכין למהיב
דינא דחית דין וחית
דיין כד'א והאי יתן אל
לבו . אבל רשעים
דחיקרון מתים לא ידעון
נלא משביחין ולא מ
מסתכלין בעובד' דהוה
עלמא כלום ומחן דלא
ידע בעובדא דהוה
עלמא חיקרי מת בנין
דהאי עלמא לאו מבני
חיהו . והוהו עלמא
דכשמתין ורוחין . והאי
עלמא דבשח' הח' הוהו
עלמ' דדייהדי ביה לחוהו
דבני נש' ודמין צדיקין
לאשתמדען דא לרא'
דדעיןבמה דומין כהאי
עלמא ומשתדלין למנדע
ביקרא דמאריהו תמן
כהוהו מלבושא דהוהו
עלמא . כי מעט להוהו

קח' אל' תעבב השתח
לחנה אמ' ליה אחאי קא
מתנת . אל' אבידה
קא אביד לי כהאי דוכת'
אמר קב'ה יומיננה לך :
אשכח חד מערתא אמר
הוהו גברא ר' כיעול
הכא . דהא ידענא
דאשתמדענא הכא עאלו

נחתין בדרגין עד דמטו לנבי חד פרדס והמו
הינן חלנין משניין דא מן דא ומשאר אינטי עלמי'
וחד אל' מ' משנייא מאשר חילנין סליקו תמן שמעו
חד קלא ומשריין סביחין דהוה אמרין בואו
וכשתמה ונכרעה נכר'כ לפכי ח' עשונו ר' פרחיה
אמר מאי האי אמר ליה שתוק . אמר ר' פרחיה
הלא' כד מטינא עימיה לאמע' דהאי פרדיכא
חמיכא תרין ארמין ומשריין מסטרא דא ומסטר'
דא ואמר ליה מאי האי . וחמ' לי הכא מתפרשן
אורחין דכפשין מחן דחילין לב'ע' ומחן דחילין
לביהנס' . מחן דחילין לב'ע' חילין דחילין כהדייהו
ואשליחו ליה שלמא . ומחן דחילין לביהנס'
חילין כטלין ליה למידן יתהוון בניהנס'
אעברנא הוהו פרדס ומטינא לשורין ומגדלין
ותרעין כד מטינא לתרעא חד דחיקרי שער
המזרח . קרא הוהו גברא כשתו לי שער
צדק אמרו ליה אחאי אמר לון כשליחות דמאריה
דעלמא קא אחינא . פתחו ואמרו כולת
מחן יהיב ליער אשה כאתרא דא אמר להו דא
איהו רבי פרחיא אמרו דא הוה דאשלים נך חמד
כהוה עלמא . אמר חין . פתחו ליה
ואמרו עלמיטו ליה דלית רשו למיעל הכא בגופ'
דהוהו עלמא מיד אפשיטו ביה ואתלבס' בצוירין
דבגתא לבגו ועאל ומי הוהו ריקעא דלעיל בני
הוהו גופא דהוהו ריקעא אתפרש' דהוהו
דקאים על שאר בני עלמא . ריקע דא אתתחם
בתוהו כל גוויין (נסחא אמרינא ביבאן)
דעלמא . ארבע חלוני משקופין פתוחין ביה
בארבע סיטרי עלמא . וחד באמצעייהו :
חלון חד דמסור מזרח ביה קיימין ארבע
משקופין מרקמן ברוח דארבע אתון
יהו' סלקין לתליסר תלת אתון לכל חד וחד .
(את' נכ'י מצאתי יו' ד' ה' י' ו' י' ו' י')
ח

בדרגין וידען ואחמי
ליה גינת דעין ואחמי
ליה שס'ה הכלין
כמנין יומי פתח'
ואחמי ליה כתות של
צדיקים בדרגין יתיר
דא על דא כיון דמטו
לחד פרדס חמו וכו' :

נחתין בדרגין עד דמטו לנבי חד פרדס והמו
הינן חלנין משניין דא מן דא ומשאר אינטי עלמי'
וחד אל' מ' משנייא מאשר חילנין סליקו תמן שמעו
חד קלא ומשריין סביחין דהוה אמרין בואו
וכשתמה ונכרעה נכר'כ לפכי ח' עשונו ר' פרחיה
אמר מאי האי אמר ליה שתוק . אמר ר' פרחיה
הלא' כד מטינא עימיה לאמע' דהאי פרדיכא
חמיכא תרין ארמין ומשריין מסטרא דא ומסטר'
דא ואמר ליה מאי האי . וחמ' לי הכא מתפרשן
אורחין דכפשין מחן דחילין לב'ע' ומחן דחילין
לביהנס' . מחן דחילין לב'ע' חילין דחילין כהדייהו
ואשליחו ליה שלמא . ומחן דחילין לביהנס'
חילין כטלין ליה למידן יתהוון בניהנס'
אעברנא הוהו פרדס ומטינא לשורין ומגדלין
ותרעין כד מטינא לתרעא חד דחיקרי שער
המזרח . קרא הוהו גברא כשתו לי שער
צדק אמרו ליה אחאי אמר לון כשליחות דמאריה
דעלמא קא אחינא . פתחו ואמרו כולת
מחן יהיב ליער אשה כאתרא דא אמר להו דא
איהו רבי פרחיא אמרו דא הוה דאשלים נך חמד
כהוה עלמא . אמר חין . פתחו ליה
ואמרו עלמיטו ליה דלית רשו למיעל הכא בגופ'
דהוהו עלמא מיד אפשיטו ביה ואתלבס' בצוירין
דבגתא לבגו ועאל ומי הוהו ריקעא דלעיל בני
הוהו גופא דהוהו ריקעא אתפרש' דהוהו
דקאים על שאר בני עלמא . ריקע דא אתתחם
בתוהו כל גוויין (נסחא אמרינא ביבאן)
דעלמא . ארבע חלוני משקופין פתוחין ביה
בארבע סיטרי עלמא . וחד באמצעייהו :
חלון חד דמסור מזרח ביה קיימין ארבע
משקופין מרקמן ברוח דארבע אתון
יהו' סלקין לתליסר תלת אתון לכל חד וחד .
(את' נכ'י מצאתי יו' ד' ה' י' ו' י' ו' י')
ח

או יתורה ג"פ) תלת זמני ביומא מתחברין
לינון משקופין ואחון וכולהו מתחברין
לשמא קדישא חד ממנא קיימא לההוא סעודה
ויזריעאל (נכחא אחרינא יעזריאל)
שמיא. וארבע

מפתחין בידיה. דליהו פתח בהו ארבע תרעין
דלינון על גביה דההוא ריקיעא. ולית מאן
דידע בהו בריוס ירחי ובגתי דלתיין לינון
כפשו דמשתתפן עם גופא בקברי למכרע. ו
ולמסגר קמי לינון תרעין למארי כולא. כד"א
וקיה מדי חדש כחדשו ומדי שנת בשבתו יבא כל
בשר להשתחות לפני. לאסגנא לינון כפשאן
דיירי עם גופא ותיקרון כל בשר:

חלון

אחרא דכסטר דרום. ביה קייטין
שית משקופין לאעלין לאינון דלען
קרית שמע ברעוחא ונכוונה כל יומא: אר
פרכיא האגסא כד אסתכלנא בההוא חלונא
דפלבא קריב ההוא ממנא **וענאל** שמיא:
די ממופה על תרעא דסטר דרום אמר לי קום
בקדומך וחמי האי חלון דלית רשו לאעלא המן
ולא למחמי ביה בר לינון דלען קרית שמע. כ
בדקיותא וכל לינון דלען קרית שמע בדקיותא
שתין ממנן עללין קיימא (נכחא אחרינא דמשיח).
ומכתירין ליה בכתרון קייטין ואמירין ליה דא

הוא כתרא דפלוני דלעבא בקרית שמע בדקיותא.
שלינא ליה ואמרי ליה מארי קרית שמע בדקא
יאות מאי היא אמר לי אי חסיד רוא עילא איהו
הכל בקרית שמע ולית בה ארבע פראון:
פרשה קדמונה דייחודא דליהו יחודין
בתיבסר תיבין. שית תיבין
ביחודא עילנא. ושית תיבין בייחודא אחרא:
פרשה תניינא והיו הדברים האלה במ"ב
תיבין ברוח דשמא דמ"ב אהון

פרשה תליתאה והיה חס שמוע דאחכליל
ימינא בשמאלא. ושמאלא בימינא:
ואיהו כרו' וסמך דרתיב קדיש' עד ושמחא דליהו
פרשתא דשנ"ט על כולא איתי ברוח דע"ב תיבין
גו רוח דע"ב שמה דרתיבא קדישא:

פרשה רביעאה ושמחא דליהו המשיב תיבין
דליהו לקבל חמשין תרעין דיננה:
פרשה דנינית כלילא מכלהו וסקין פרישין

למונינא דארס. וכל שאר דוכתיין. בן פקדוי
דאורייתא בין כל שאר דוכתי דאורייתא
דכורא לחוד ונוקנא לחוד. והכל דליהו
ייחודא דלתייתר ביה קודשא ברין הוא. דבר
וטקנא אתכנישו כהוא וסקין בשעורא הוא:
דכור' אשתלים בה מה דלוא הכי בכל שאר דוכתי
דאורייתא. ודא שבחא דמתימנותא עילאה
למנדע רואה' הוא האלקים דכורא אשתלים
בנוקנא ואחכלל חד בחד דכורא אתכני בנוקנא
חד איכו ייחודא שלים ולא אית שלימו לן דכורא
וטקנא כחדא. ותא חוי פל מאן דאשתלים ייחודא
כדקא יאות ומכוין בפרשיות לילין בכל יומא וכי
לאילין משקופין וחלונין למראה שליט הכא ולית
מאן דיעכב על דדוי ובלגד דיקרי כדקא יאות
ויכוין בהני רזין עילאין. ואחיד בימינא דיליה
א"ל אי חסידא תא חמי יקר דלינון דמיחדי שמא
קדישא כדקיותא ולעאן קרית שמע כגוונא דא:
אצילנא בחד היכלא ובאהוא היכלא הוו שס"ס
היכלין כחושבן יומי שחא. אברהם יצחק
ויעקב שליטין בההוא היכלא וארס הראשון
נגווייהו. והמינא גמה הבינו נשמותין מהלבן
ברקמו (נכחא אחרינא בחיור) דאילנא דמי
וכמה גוויין דיקרא עילאה וביילין גו היכלא
ויזריאל רב ממנא על כולא. רב ממנא
דאורייתא בהדייהו פתחי ואמרי
אחשטרו קדישי עלמא. הא בניהון קדישין
דקא מיחדי שמא קדישא ומכונני ברעותא
דפרשין דקרית שמע. וארס הראשון קא חמינא
דמשתדל בהו ובשעתא דפאלת קרית שמע דקרי
בר נש כליקת בקדמיתא להאי היכלא וארס בה
ארס הראשון אי הכור אות אחת מקרית שמע
לא מקבל לה דהא חסר בנינא דארס דליהו רמ"ח
בלינון תיבין דחור ש"ב ואי אשכח יתא כדקא
יאות מקבל לה ונטלין לה אברהם יצחק ויעקב
מניה וכסקין לה. מאן חמי הדנה מאן חמי
פרנציא בכל לינון בדיקיא. דבגיתא דערין
דקא אחיין בהגא חדוה ובשעתא דייתי לקאי
עלמא מאן יחמי חדוה דליה דלוחתיין ליה אהן
לבנייהו חרי וימני ביומא ובכל יומא נחית עליה
טלא דמעל) (כ"א ל"ג לא מריש') רישא במלכא
ובההוא טלא ידעי ואבלי מיכלא דמלאכי עילאין

מדרש רות

אכלין וידעין מה דהוה ומה דיהוה ומה דזמין
 למאי עד זמנא דהב"ה ויקים לבוסו דסריהן בהאי
 עלמא ויקים לון הב"ה צנניין מתתקנא בדקיותא
בהרן דבסטור דרוס הוא דסימין ש' דבסטור
 דל' ו ובסטור אחר' ו ובסטור אחר'
 שאילנא להווא גברא ולאמין מאי הני אתון
 אומר לא ידענא . עד דאתא ההוא ממנא ואמר
 ש' אי סריא אינון אתון סימין . (כ"א סמכין)
 דפראיתא דק"ט זכא חילקיה דמאן דאמר לון
 בכל יומא ברעותא דלכא :

והחזן אומר נרכו את ה' והוא אומר ברוך ה'
 המבורך לעולם ועד : וכיון דמערך
 למארי מתמון שרותא דלכותא לכלא ועד' שריאן
 קדושאן וכאין אינון דמנרכי ומקדשין למאריהון
 בכל יומא ברעותא דלכא בהאיא שעתא חילופנא
 דלית רשו דלכלא לכותא בעשרה עד ומנרכין
 לקב"ה בשרותא דכלא וכיון דמנרכין ליה כל
 כלותהון ואומר ההוא גברא הויא ברכה לא אידי
 חל' לחתקנ' שבתא למריהון דאהדר לון נשמתהון
 דאיקרי בה' שמתן וברכתא בה' תינין . ועל ברכה
 דא שריין ועד' כל כלותא וקדושא לא שריא חל'א
 על ברכה לחתקנא למאריהון בכלא וברכה דא
 וקדושה לאו אידי חל'א בעשרה שאילנא ליה אמאי
 היכל' לבסטור כפון אומר לי בהאי היכלא חתבפיין
 כל סטריין ביטין דלא ישלטון בעלמא :

חרון דא אקרי חרון דנוגה ולית רשו לחסכל'
 ביה ב' אינון דדוריהון תמן וכלא אינון
 חמאן ומסתכלין היכלין לחסכלא כל אינון תמן
 חזני במלכושין דבייקנין דהאי עלמא ותמן המיכ'
 סביאין מן חבירא ולא אחיהיב לי רשו לחתקרבא
 לבגייסה וכלאו אשתמודען דא לרא וחכלי מיכלא
 דחקיפי עליוניס : **רקיפא** דא נטיל בכל יומא
 ל' סטרי עלמא וכדנטיל ארעיף טלא דחיי לגו
 גתא וחתיין כלאו דייקיא דתמן ואסתחיון בהו'
 טלא ואחרן כווסה דקייב ועאלין קמי משה'
 ולקמי אבהן ואהר' ולא אחיהיב לי רשו למנכב'
 טהו : **דליון** דבסטור מערב' משניא מכל שאר'
 חלנין כבושין וכבהרין מתחמא ד' אתון דשמא
 קדישא וזהרין ונציץ על גבי ההוא חלוב' דומכין
 חתבניא ומנ' אשתמין : אחוי ליה באתר חד
 כחות של דקיקס דגרבין
 דתיר על כולאו עכ"מ :

חלון אחר' דבסטור כפון ביה קיימין חרין
 מסקפין והמא אתון כבסטור דא ומד
 לעילא מנייהו חליו עליהו ואינון דרא דשמת
 קדישא ואיקרי אל'הים . בחלון דא ובאינון
 משופין שריין חרין ממנא בהווא רקיפא ואינון
צורטק ובוריאל (כ"א **עוריאל**) די ממנ'
 חמן בהווא סטורא דלא חתפתח ותמן אית חד
 היכלא מרקמא בכמה גוויין וכמה צוירין וזיה
 קיימין כל אינון דמקדישי שמת דמריהון בלמרי'
 בכל יומ' לבתר דמנרכין ליה וואו ברוך ה' המבורך
 לעולם ועד' ומקדישי' ליה לבתר בקדושה משולשת
 והווא היכלא איקרי משולש כמד'א היכל ה' היכל
 ה' היכל ה' המה והווא היכל' איהו משולש ושאילנא
 מאי הוי אומר ההוא גברא חלון אינון דלא חכלי
 בכל יומיהון על דמהון צבין דשמתא דכ"ב דהווא
 עלמא נפקת זכיה בכל ליליא וליליא ובפרא
 אסתד' ליה ושריא בחוטמא דברס ולא עלת ולא
 אזייטא בעמיו עד דמכר' לשקב'ה ומכלי על
 דמיה כרי' ותקייב כדוכתה ועל דא כתיב חלבו
 לבס מן האזיס אשר

שמה באשו . מאי אמ' בנכ'י מ'כ וז' ועד'
 אשר נשמה . באפן וכלי ברנש דהדר לזוכתה
 בגיזדחחא בצערא וכל מאן דטעיס מירי
 ואוש' לה' הב"ה ילי . בצפרא על לא ברין להב"ה
 ושי' ליה בחוטמוי . ולא עלי כלותיה הרי הוא
 ע"מ דיעלי כלותיה בכלל לא חתכלו על הרס .
 רח'ת חשרי צדיק ומאן דלא מכרך ולא מצלי
 ואי' לא חשרי צדיק איהו רבון דנשמתיה לא
 וסליקת ואשתכח חתייבא כדוכתה ואשתכח
 ברנש דחסרא מני' בחוטמיה ועד' כתיב חלבו
 וכו' :

תם ונשלם
מדרש
רות

הויא קדושתא דנשמתא וכיון דאשתכח חסרא

מדרש הנעלם על איכה

שלחו

למה בני בבל לפני ארעא קדישא לן יאות למכרי לן יאות להספד על חורבן בית אלהא ועל דאתברגא ביני עממיא כמאן דפלא טעוון אחרנין ואית לן למפתח הספד ולפרשא אלפא ביתא דשלא מחרי עלמא להספד דחורבן ביתיה : שלחו ליה בני ארעא קדישא יאות דאמון אתברתון ביני עוממיא ואחון לגר מארעא קדישא יאות לכו למכרי עליכו ועל ברמיכו דנפקתון מנהור להשוכא כעבדא דרפיק מרי מאריה : אכלאחון אית לן למכרי ולמיעבד הספד ולן שחר קב"ה ספדא הספדא דאן בנהא דמטרונית' ואן מכני דתה וידעין יקרא ומחרי עלמא ולן יאות למכרי ולפרשא איתן אלפא ביתין ואן יתמין בלא אלא ואימא ומסאכל' עיירין לפתלי ביתא דאימא והא אתהרבגלא אשכנא לה דהות נקא לן בכל יומא ביומין קדמאין משפיר דילה (ג'א בין שפירו דמעהא) והות נחיימת לן וממלא על גבא כאמא לברה כר"א כחיש אשר יאמו תחמטו וברו'האשתא אשתכלן עיירין לכל סער ואתר בית מותבא דאימא אתכלכל והא אתהרב ככטס רישא לבתלי ביתה ומותבה מאן ירמס לן וימאן ומל על גבא ויגין עלנא קמי מלכא : כד הייגן חטאן קמי אבוכא וסליק דרועה לאקאה לן אוהי קיימת לקמן ומקבל' מלקיותא ומלכא בגין לאבא עלמא כמד'א והוא מחולל משפיענו מדוכא מענוותינו ובחברתו דרפא לנו והשתא אמא לית לן ווי לן ווי לן ווי לכו לן יאות למכרי לן יאות למספד לן יאות לפתרא איתן מלון דמריד' לחדע להג לאבון ידעו למכרי מלון דהספדא נקרב בכל יומ' לגבי ערסא דאימא ולא נכחה לה תמן כאל עלפ לית מאן דיסבה עלן : כשאל לערסא דילה אתכלכל כשאל לכרסייא כפלת כשאל להאכלין דילה אומאן איתן דלא ידעין מיכה . כשאל לעפרא רשימו דעקשתא לית תמן . כשאל לאיברא הא איברא אחיב לן דתמן יתבא מוכה ומייללח ואולת מוכה כחית נקל מרידו עלן מאיברא לאיברא כמד'א מה לך איפה כי עליה כל' לבנות . כשאלאחרין וסבילין כולו אחרין דשאט קל מרידו דכביה דמוכה על גבא ולא ירעין לאן אשתלקת . לן

יאות למכרי לן יאות למספד נשק יצולה ודבליה נשק חזר בי מותבה נשק כותלי יצולה ובכבי במרידו אן נפתח בהספד דנחמי בכל יומא כל האי נככי תדיר ולא אהנשי מרידו דכבי מינין : פתחו אינהו : אמרו איכה יסבה דר העיר כתי' כי יום מהומה ומכובה וגר כי יום חד יומא אית לקב"ה רחומא דנפשיה כלילא מכל שאר יומין שית יומין כליין ביה והוא כללא דכלהו : ועל דאסביאו חבין אשתלק לעילא לעילא לבי עלמא דחיין כדיון מתחת ששולי מסכנא קס יום דמרידו יומא דכביה יומא דפרא יומא דאיקרי מהומה ואכוכה וגאל בגר משכנא הוצי' וסאיב' ורובא דנושכא חל' וסדין' ואתקרי' : מגורמתביה לגו טורא דגבר לגו טור' דחרוב ומשכנ' ימיני ואתחרב לבתי' נתת ההוא יומא עלאה דאשתלק שאל על משכניה והא אתהרב עלא ואשגח על מחרי דמשכנא מטרוניתא רחומתא דנפשיה דמחרי אתתרכתו וערקת וכל בנייה סתיר כתי' שארי למגעיו גועא בתר גועא כהימו אתרנוולא על נוקייהה' דמקרקר קיר כהימו כתרנוולא קיר רבון שליטא ושוע אל הסר עמיד שועה וזוה לבני טורא דערקת תמן מטרוניתא עבדי שוע נחח וקרי' בנהימו דכביה איכה רחומתא דנפשיה איכה שפינתי שנימתי איכה יחידתא דילי דאחיתת עמי ניוחול איכה דהוית כטלא ככל יומא חמש ועשרין אחוון דיוחול ואתקריא' כ"ה על דא אחרי ברתי אחי לאן אולת' לאן פנית למיהך : יאן דשמעין בכל יומא קרקורא דא דרפנא לן יאות למכרי לן יאות למספד לן יאות למפתח איכה יסבה דרד וגו' .

איכה

רבי' גיטס מוואה פתח ואינה אשית בידך ובין האשח ובין ירעד דבכו פגי הוה מן יומא דאתברי עלמא על : בעלה דעיטא רמס מהיאי שעתא דאתלטייא : אחרחייא מקמי תרעא דמלכ' והא כמין תדיר בין בדרין דפלוס בין אינין בדרין נשין . לון ווי דאשפתווי דנשך ווי על דנש בישא הית ליה בההיא' אשה דאיקרי אשה יראת ה' רכמו בים נטר לה מן יומא דאתברי עלמא עד דתגר לפ' בתדירו למכר לעפרא : יסבה דר העיר רבתי עם איתת : הסתבל' אחרון ריש כל תכנה ותיכנה

אשתכח נטירו דנח ציטל דלתנטורא על דלתחרב
 כי מקדש איב' הח'ה' ב'רש' אחור' דלתנטור' לה'
 להיח' אשת' חיל' בתיב'ר' כי מקדש' למשכב'
 לעפר' ה'ר' כלמנה' רבתי' צגויס' שרתי' במדינו'
 היתה' למס' תקרא' למפרע' ב'רשי' חתון' לה'
 בשב'ך' בתיב'ר' דבי' מקדש' בתיב'ר' דכנישתא'
 דישראל' דבנו' ציטל' דאיב' ל'ה' בשב'ך' : איכה'
 ד'דנקת' להיח' איב' רעה' ד'ק'ל' נש' קל'
 'מיר'ר' דכניה' ב'רקיע'ן' אל'ן' קר'ן' איכה' מס'ר'
 אחר' קר'ן' איב' ה'ר' ניכ'ך' ו'ב'ן' האשה' ב'ן'
 סטור' ו'ב'ן' סטור' ד'ל' אשתכח' שמ'ל' נחר'ן' כי'
 מקדש' ו'ב'ק'ר' קדמ'ה' אחר'ים' כל' למנדע'
 דה'י' איב' אר'יק' לה' איב' רעה' דנטיר' לה'
 תימ'ל' דלתחבר' עלמ'ל' :

איכה יטנה צדד רבי הרבנים פתח ויברש את
 האדם וישכן מקדס לבן עדן ויגרש את
 ד'ל' כנסת' ישראל' בחר'ן' כי מקדש' דלתחרכת'
 בתיב'ר' ו'ה'ש'ח'ת' ד'ל' ב'ר'ס'י' ד'מלכ' ו'י' ד'ל' אחר'כ'
 ו'י' ד'נפ'ל'ת' ו'י' ד'ל' אחר'ס' ד'ה'ו' ד'ל'ט' על' כ'ס'י' ו'י'
 ד'כתיב' ב'ש' ו'ג'ל' ד'מות' הכס'ל' ד'מות' כ'מ'ר'ה' אחר'
 כ'ל' ב'ר'ס'י' ו'נפ'ל' כ'ל' : ו'י'ש'ן' ה'ו' ד'ר'יק'
 ל'ל' א'ש'כ'ן' ו'א'ש'ר' ו'י'ט'ו'ל' אחר'ל' כ'פ'ו'ב' כ'ש'ע'ת'
 ד'אחר'י'ב' כי מקדש' ס'ליק' ל'כ'ו'ב' ע'ל'ה' ל'ע'ל'ל'
 ו'א'נ'ע'ר' ו'ד'וק'י'ת' מ'כ'מ'ה' ד'ה'ו'ת' ו'כ'ו'ר'ס'י' ו'נ'ט'ל'
 מ'ני'ה' ו'אחר'פ'ר'ש' כ'י'כ'ו'ב' א'ש'ר'י' ל'ב' ע'ם' כ'ר'ו'ב'ים'
 ל'ח'ל' ו'אחר'פ'ר'ש' א'ה'ו'ל' כ'ו'ב' ע'ו'ל'ה' ו'א'ש'ר'י'
 לה'י'ח' לה'ט' ה'ר'ב' ל'מ'יק'ס' ב'ו'כ'ת'יה' ד'ר'ב'נ'ו'ת'יה'
 ל'מ'י'ט'ר' ו'ל'מ'ש'כ'ב' ו'ל'מ'ס'ח'י' ה'ו'ל' אחר'ל' ד'א'נ'ב'י'ד' מ'ע'ן'
 ה'ח'י'ים' ו'ש'ל'מ'ה' מ'לכ' : ע'ו'ח' ו'א'מ'ר' ת'ח'ת' ש'ל'ס' ר'ב'ו'ה'
 אר'ץ' ת'ח'ת' ע'ב'ד'י' כ'י' י'מ'ל'ך' ז'ש'מ'ח' כ'י' ב'יר'ש'
 ב'ד'ת'ק'ה' ש'פ'ח'ה' ל'ב'ן' א'נ'ר'ח'ס' ל'ב'ר' א'יכ'ה' י'ש'כ'ה' ב'ד'ד'
 מ'א'י' ב'ד'ד' כ'מ'ד' א'י'ב'ר' י'ש'ב' מ'ח'ו'ן' ל'מ'ח'נה' מ'ש'ו'ן' :
איכה יטנה צדד ר' חגינאלי ורבנן פתרי קרא
 ב'אדם' ה'ר'א'ש'ו'ן' ו'י'ק'ח' ה' א'ל'ק'ים' א'ת'
 ה'אדם' ו'י'ג'ת'ה' ב'ן' ע'ד'ן' ו'ג'ו' ו'י'ק'ח' ב'מ'ה' ל'ק'חו' ה'נ'י'
 מ'י'נ'י'ל'י' א'מ'ר' ל'ק'חו' ב'ד'ב'ר'ים' כ'מ'ה' א' ק'ח'ת' א'ה'ר'ן'
 ו'י'כ'ן' א'מ'ר' ל'ק'חו' ב'ר'ח'ו'צ'ה' ג' א' ו'ה' ל'ק'ח'ת' א'ת'
 א'ח'ו'כ' מ'ע'ל' ר'א'ש'ת' ו'י'ג'ת'ה' ב'ן' ע'ד'ן' כ'ד' ל'ש'ו'ת'
 לו' כ'מ'ה' ל'ר'ע'ת' ו'ל'כ'י'ה' ה'כ'מ'ה' ו'ה'ח'ו'רה' ד'א'מ'ר'
 ר'ב'י' ח'גינ'א'י' ה'ח'ו'ר'ם' ל'מ'י'ה' ה'ק'ב'ה' ל'אדם' ה'ה' א'ז'
 ר'א'ה' ו'י'ס'פ'ר'ה' ו'ג'ו' ו'י'א'מ'ר' ל'אדם' ו'ס'ו' מ'ל'א'כ'י' ה'ר'

מקלסין לפניו עד שר'ה' סמאל' בשמים זקלא לו
 וירר מן השמים כמות כל על נחם הנחם נראה
 והלל עליו חקמה וחילת דיליה קייב הקול אהש
 לבני איתחא דעמיה קלה מן הארס מכאן דלתת'
 ל'ל' א'ת'פ'ת'ת'ה' ח'ל'ל' ב'ת'ח'ת'ה' א'ח'ר'ל'
 ו'י'א'מ'ר' ח'ל' ה'ש'ה' א'ף' כ'י' א'מ'ר' א'ל'ה'ים' מ'י'ד'
 פ'ת'ח' ב'א'ף' מ'ה'כ'ל' ד'ב'ת'ח'ל'ת' ד'ב'ר'יו' ע'ל'
 ארס' ניכ'ר' מ'י' ה'א' : כ'ך' ה'ו'ל' פ'ת'ח' ב'א'ף' א'ה'ר'ע'
 מ'י' ה'ו'ל' נ'ט'ל' ס'י'מ'ן' ו'ה' א'ס' ת'ק'ב'ל' א'ס' ל'א' ת'ק'ב'ל'
 ו'ה'מ'ס'י'כ'ה' צ'ד'ר'ים' ע'ד' ש'פ'ת'ח'ה' ב'א'ת' מ'ס' ו'א'מ'ר'ה'
 מ'כ'ל' ע'ן' ה'ג'ן' ח'ל'ל' נ'כ'ל' : מ'י'ד' נ'ט'ל' ה'נ'ח'ש' ה'א'ו'ת'
 ו'י'ש'ס' א'ו'ת'ה' ע'ל' ו'י'ר'ע'ו' ה'ס'מ'ל'י'ת' ו'ה'ה' מ'מ'ח'ו'ן' ו'א'ז'
 ת'י' : מ'פ'נ'ה' כ'ו'י' ל'ש'ו'ת' מ'ו'ת' כ'ו'ן' ל'פ'ני'ה'ס' ה'ת'ח'יל'
 ל'פ'ת'ח'ו' : ע'ד' ד'כ'ת'י'ב' ו'ת'ר'י' : ה'א'ש'ה' נ'ט'ע'מ'ה' כ'ו'י'
 ו'ת'ק'י'ף' מ'ו'ל'מ'ה' ש'פ'ר'ו' ה'א'ו'ת'ו'ת' ו'א'ז' ת'י' : ז'ס'ל'ק'
 ל'ה'ת'ח'נ'ר' ע'ם' א'ו'ת' מ'ס' ו'א'ו'ת' מ'ס' ה'י'ת'ה' ע'ו'ל'ה'
 ו'י'ו'ר'ד'ת' ו'ל'א' ה'י'ת'ה' מ'ח'ב'ר'ת' ע'מ'ה'ס' ע'ד' ש'נ'ת'פ'ח'ת'
 ו'י'ה'ב'ת' ו'א'ז' ת'י' : ד'מ'י'ן' ו'א'ק'י'פו' ל'א'ו'ת' מ'ס' ל'ה'
 ס'ט'ר'ין' : ד'כ'ת'י'ב' ו'ת'ק'י' מ'ס'ר'יו' ו'ת'ח'ל'ל' ו'ת'ח'ן' ג'ס'
 ל'א'י'ש'ה' ו'ת'פ'ק'ח'ה' ע'י'נ'י' ש'נ'י'ה'ס' ה'א'ז' ד'מ'י'ן' ו'ת'
 מ'ל'מ'ר' : ש'כ'נ'ו' ל'א'ו'ת' מ'ס' ל'אר'ב'ע' צ'ד'ר'ין' ו'ה'מ'ס'
 ב'א'מ'צ'ע' מ'ו'ת' נ'כ'ל' ס'ט'ר'ין' כ'מ'ה' ד'ל' : כ'י' ע'ל'ה' מ'ו'ת'
 ב'ח'לו'נ'יו' ד'ל' ס'מ'ל' : ד'א'י'ח' ח'ר' מ'ח'לו'נ'י' ש'מ'י'ל' ו'ע'ל'
 ד'ל' : מ'י' צ'ב'ר' י'מ'ה' ו'ל'א' י'ד'י'ה' מ'ו'ת' : מ'י'ד' ש'ל'ט' ב'
 ו'ס'ט'י'ל' ב'ה' ו'ז'מ'ח' : נ'ח'ת' ק'ב'ה' ל'מ'י'א'מ'י' ו'י'ת'ח'נ'ח'
 ה'אדם' ו'א'ש'ח'ן' ח'א' ח'ו'י' ק'ו'ר'ס' ש'ח'ט'ו' ה'י'ת'ה' ה'ש'כ'י'
 ע'ט'ר'ה' ע'ל' ר'א'י'ה' ל'ש'ו'ת' כ'ש'י'ל'ס' ש'ו'ר'ה' ע'ל' ה'ע'ו'ל'
 כ'י'ו'ן' ש'ח'ט'ו' כ'י' ח'ש'ש' כ'מ'ה' ו'א'ס'ת'ל'ק'ל' ו'ל'א' ש'ל'י'ט'ת'
 ו'ק'ב'ה' א'ש'ר'י' ל'ק'ו'ן' ו'א'מ'ר' א'יכ'ה' מ'ה' ת'ה'ל' מ'י'ט'ה'
 ש'ל'ט'נ'ו'ת' א'ע'ר'יו' מ'י'ט'ה' א'ו'ף' ה'כ'ל' ב'ח'ר'ב'ן' כ'י' מ'ק'ד'ש'
 ש'ל'ט'נ'ו'ת'ה' א'ע'ד'יו' ו'ק'ב'ה' ש'א'ר'י' ל'מ'ס'ר' ו'א'ת' א'ח'ר'ב'
 מ'ה'ת'ה'ל' ע'ל'י'ת' :

איכה רבי פנחס פתח קול ברמה כשמע נהי
 ככר המורדים וגו' בשעתך דלתחברכי
 מקדש' ו'א'ח'ו'ק'ד' א'ת'ה' ק'ל'ל' ו'ת'ת'ע'ר' ע'ל' ק'ב'ר'י' ו'א'ה'ר'ן'
 ק'ב'מ'א'י' ו'א'מ'ר' א'ת'ח'ן' ק'ד'מ'א'י' א'ת'ו'ן' ד'מ'ו'כ'י'ן' ב'ש'מ'ת'
 ו'ל'א' י'ד'ע'ח'ו'ן' ע'ר'ל' : ד'ע'ל'מ'ת' : ב'כ'י'ו'ן' : ד'ב'ג'ל'ת'ו'ן'
 : ב'צ'ע'ק'ס' ו'ח'ז'י'ג'ל'ת'ו'ן' ב'ד'מ'י'ו' ס'ב'ר' : ד'ק'ב'ה' ה'א' מ'י'ת'
 ו'ה'ל' א'י'ח'ק'ט'ל'ב' ו'ה'ל' א'ז'ר' ב'ג'לו'ת'ה' ב'ין' ש'ח'י'ה'ו'ן'
 : ד'ה'ו'ן' מ'ה'ד'ק'ן' ל'א'ח'ו'ר'ת' מ'י'י'ת'י'ן' כ'ש'פ'נ'ל' ב'ת'ה'ו'ן'
 א'ח'ו'ק'ד' א'ן' ר'ח'מ'י'ן' ו'ל'כ'ו'ן' א'ן' מ'ה'י'מ'ס'ת'ו'ן' ו'ל'ג'ו'ן'
 ק'ו'מו' : א'ת'ע'ר'ו' ל'ג'ב'י'ת'ו'ן' : מ'י'ד' ו'ת'ע'ר'ו' א'ח'ב'ו'ן' ו'א'ת'ח'ן'
 ו'ח'ו'ל'ג'

ואול לבבך משה אמרו ליה משה העיף מהימנא
 אז איכונן בנין אזן שבקת לון מיד. איתערה משה
 ואול עמהון לבבי יהושע אל בני אבהן אלץ בני
 ישראל דפקיני קכה עליהון ושבקית לון בידך
 אז אינון אחיב יהושע ואמר רבויי. משה בארעא
 קדישא שבקית לון ופלגית לון. ארעא על פוס
 עדנא כמה דפקדתני וכלהו שבקית גבר. על
 אחסתיה ועל עדניה ומיר אזלי כלהו לארעא
 קדישא ואשכחו לה. דאחסתיה דלח אשתמע בה
 קלא עאלו גבי מיקדשא וחמו דאחוקד עבדו ביה
 הספדא עד דאשתמע קל מרירו דכיה גרום
 עילא שמא וכל מלאכי ציגלי צב עמהון לעיל.
 איתער קדיש ואחא לבניהון ואשכח לון ממרין
 בקל ככיה גו עפרא דמקדשא אמר לון רמימין
 דנפשי מה אחון הכא עה לירידי בכיתי קס
 אברהם סבל בקדמיתא אמר קמי מארי דעלמא
 את ידעת דאזולית קמך כאורח קסטו זמנין נסית
 לי וקיימית: בכלל בנין אזן אינון לח שמענא קל
 מלהון בארעא דאומית לי לקיימא. להון גז: אמר
 ליה קכה אז אברהם רחמיא דנפשי ונשר קדש
 יעברו מעליך בעולו מנייהו ברית קדישא ופלחו
 ע' וכל דא איתקפת דובאלי בהון בנינך אוריכי
 לון זמנא וזמנין ולא תנו קדמי כיון דשמע אברהם
 כך אמר ימחו על קדושת שמך כל אינון חוביהון
 ביני עממיא עד דיהא רעוול רילך לאחנא לון
 לבבך וכן כלהו כגוונא דא ואלו: להו אשתארת תמן
 רחל וארימת קל בכיה במרירו דתמרורים אמר
 לה קכה רחלימה את מנכה אמרה קמיה ולא
 אככה בנין אז אינון ומה חטאן לבבך אמר לה עאל
 צרתי לקמי ואעילו לה בכיתי מיד אמרה וכי לא
 עבדיית אנה יחד דאעולנא צרתי בכיתי דתנן
 בשעתא דכתיב ויגד יעקב לרחל כי אחי אכיה
 היא אמר הדווגי לבנאי אמרה ליה אין אכל
 אחתא אית לי קשיא מינאי ומסתפינא מאנא
 דרמאח ליחו מיד וצב יעקב לרחל כי אחי אכיה
 הוא ברמאותא מירדה כלה סימנים כיון דעאלת
 לאה בהווא לי ליא אמרה דחלישתא אתכספא
 אחתי אזולת ומסרת לה הסימנין זעל דא אמרה
 לבני קכה ואנא אית דרית יחד דאעילנא צרתי
 בכיתי ואת דכתיב יחוס וחונן ארך אפים הוא
 לך לא עברת כל דא דהוון וככל מה דאמר לה לא
 קנילת תעמיין דהא היא דכתיב קול ברמה

כשמע וגומ' כי איכנו לא בעאז לקבלא חסומין
 מ'ט בגין כי איכנו. כעפון קדמאין לאשראח
 דיניזו והאז אשתלק לעולא. ובגין דכי איכנו בגו
 יכחא לא קבלית תמרומין עד באומי לה דכתיב בה
 אמר ה' מנעי קולך מוכי ועניך. מדמעה כמה
 דעבדת דא רחל. אף הכי שכינתא לעילא
 כדמתרגם קל נרם שמיא אשתמע שכינתא
 מנכה בלחא גההנא שעתא דליה הות מנכה
 איתערו לבנה סחין הבוא משריין עלאין וכלהו
 איתערו בכיה לבנה דהיהו. שעתא אשתמע קלא
 לרקיע ערבות ואזעזעו מלתן אלף עלמין דהו
 גיזין מן יומא דאתנרו עלמא עד דאשתמע
 ההוא קלא לרום שמיא ומאן חייהו דא רקיב
 פעין הקרח קטורא דהיהו על גבי החיות עד ד
 דאחגילית אימא לברתא ואתרה לה מנעי קולך
 כדין אספרשת מתמן ואזולת היא וכל אזכוסהא
 בגלותא ואטטריכו. לאתבדר' לכמה סטרין למהוי
 גלותא לכולא והיא ישה. בדד.

דבי. בחוניה אמר איכה. מאן אמר דא ההוא
 רוח עילאה נעימאה (ס'א ס'א נעימאה)
 עלמא דאתי ועל דא חיבה דא רוחני חייהו ולא
 אית בה שותפו כלל לאו ליזן ושניין ולאו שפון
 כלל חימא שאלה על ברתה דא קרקירא דקיר
 אזון רנון דכ ושליט ישה ולא עומדת בתחלה
 עומדת וכל אזכוסיה עומדים השתא יושבת
 ושוממה בדד. במד'א בדד ישב במאן דמסאיב
 במסאנו ושפח תירש גברתה היהו דהוה מסאיב
 יתנא ברוכתהא:

שלחו. לחו בני בכל לבני ארעא קדישא יאות
 דאתון צריכין למבכי ולכון יאות
 למספר ולמענד אלנא: ממחויכון היכלין דאימא
 חרנין ואחר. ערסה דאחסך: באלנא והיא לית
 תמן ופרסה מכון ולא ידעיתון מינה תימין
 דאיה עמכא בגו בליתא וכחת דוירה כנוונא אי
 הכי אכן צריכין למחודי דהא יחוקאל כניא: חמא
 לה הכא וכל אזכוסהא ודאי על דא אנו צריכין
 למבכי ולמספר כתיבנא וכיעני מברא דאיהו
 אחתרכת לגר מהיכלה ואנן בגליתא והיא אחת
 עלנא במרירו ותמחלת לנא בכל יומא בכמה עלאן
 בכמה נימוסין גדין עלנא בכל זמן ולא יכלה
 לא צדא מאנן עלאין וכל אינון מכתשין דאנן
 סבלין:

עליו

למה בני ארעא קרישא יאות דאימלא
 ערקת וחתרתי מגו היכלהא ונחתת
 לבדייה במרירו ונקל עיבי כחתת ריתנא בלא
 דעת ובגברא דלא יכיל לשוכא ויהו לכוו למספר
 אגל חזן אית לן למכוי ולמספר בנהי ומרירו
 דלחמתאן ככל יומ היכלה מריכ ותעלין דמדבר
 עאלין ובסקין ושרקין ועניס בנייה ואזן חמאן
 ובכאן וכשרא דלחן יתני נכוין וסכיבין סומחא
 בעפרא חזן שמעין קל נעימו דרגלהא בתלת
 משמרות דליניא נחת וחמאת להיכלהא איך
 יתנין מחוקין ועאלת מהיכלא להיכלא מודך
 לזוך ובגעת ומיילת ונכת עלנא ועל נשמה ואזן
 מתעבין לקל נעימו דכתיחה וילתתה ורוחיה
 אולת אכתרה ופרח לבנה ולפוס טעחא פרתת
 ואלת ולא שמענא ולא ידענא מידי דהא אולת
 ואשתרנא נכוין דמכין בלא רוחא בלא דעתא
 צעקן ואמרין איכה :

תינו

ככל לליא וליניא קל מרירות
 דכתיבה דזין אשתמע מריס ריקיעא
 לתתא ומתתא נריקיעא כמה דאת אמר ה ממרום
 ישאב ומעבון קדשו יתן קולו טחוב ישאב על נוהו
 בשירותא דליניא היא אשכונת נכסיה ושאבת
 מ'וס ריקיעא לעילא נחת לתתא לתתא מרנח
 היזנון וחמת דוכתא מריב מאכא במסבא וכל
 אחר לא אשתכח ביה געת ומיילת כוונת בקל
 מרירו ואמרת מדכתי מרנח סרנסתי דמרית
 לי בכמה ניסכין ככמה עלון דכין קדישין
 כל בכורין קדישין ררכין ממנן הזו מרוזן וחולן
 מיוך אכלין ערוכין ופלגין מולקיהון ברומי
 ריקיעא יהטו קד כולת חקידים קושים בני
 דאחדתו עלן ווי לי מדמיהו ופלג כרין רכרין
 ממנן כפל מדוכתיהון לקל כוונתיהון תנין לכר
 כוניהו וב'אן אינון ארשלים קדישין דאת שמה
 קדישא הוה מתעטר עלייהו וכה אינון חולן
 קדימין לקל בכתיחהו את דא פרתת מנייה
 וסקלת לרומי מרומים ואשתארו כנוקבא דככאת
 ומיילת דהא הוה דכתיב הן ארשלים צעקו חונה
 ארשלים בלא יוד צעקו חונה מדנתי מדכתי
 לבתר דמרית לי נכילות בני חסידים קדישין
 ואסרו כפשיהון וכשתהון עלן איתבנייתו אן
 לאזכר לך אן אשתא דעבר געת ומיילת וככאת
 בקל עיבי שחא אלפי בגרי קדישין ככל סטרא

דר' סטרי עלמ' אינון חוון אכלי קרנא ככל יומא
 נחתי כהדה ומילתן וככן על מדבא ועלון ויתיר
 הו'ש' אשתמעטו ואפי' אינון דקיימין לכר דרנח
 אחרא דמרוון מלינון אמורין ופדרין בשירותא
 דליני' כחין בען ומיילת על האי מונח ווי לחמר
 דאיניר אכסא אחר דמתירי מני' מאחתי נהימו
 דגברי' קדישין במטרופיתת מחתא לעיל ומעיל
 לתת בפלגו לני' עאל' לגו ההיא קהו' דלין אחר
 דבית קה' חמת ליה דאתחריב' ואשתאב אחר
 בית מיתבה ושרסה געת ומיל' ס'יק' מתת לעילא
 ומעיל' לתתא אשתכל' באתר דכרונים כוונת בקל
 מרירו ואדרי' קלאן אחר' ערסו ערסו אחר בית
 מותני על האי דוכת' כה' על מאכ' בליניא משכני
 ערסא ומטרו' געת נכסיה וכו' ערסו אח' מקדיש'
 אחר דמרבאן טבא' כי פרוכתא וכפדורא דהו'
 סמכין עלוהי ס' לפי רכווןאכני יקר סרין סרין
 סרין סרין מסתכלאן דא לרא' סרין דרמונים
 מהכען עלן דלסטרי עלמא קיימא בנין כר
 רון עלמא בעלי הות' אחי' לבני' והוה סכיבין
 דרועי וכל מה דבעינא מניה וכל נעוטי עביר
 בעיר כד' ח' אחי' לבני' זבין ב' מדורי' ומשתעש'
 בין סדי' ערסי לית את דעיר כד היניא אתי
 לבכך בחורה ובשפירו דלכא ואיטון רכין עולמין
 הזו כפין לקדמותי בטסי בדפיהו בחורה לירבא
 לי עברא דכך הוה קם מדוכתי' וכו' איך לתנאי'
 מני ארוב' ואוריתא דהות הכא מהכא נסק' מונונ'
 לכל עלמא ונהורא ונדכאן לכלא אשגח על בעלי
 לית הכא אשגח לכל סטר בעירי דא כד הוה אחי
 בעלי לבני' ובחריניה כמה בנין חסידין וכל אינון
 עולמיתאן ומינין לקבל ליה והוינא שמעין מרחוק
 קל זובין דפעמוניהו מקשקים צין רגלי' בגרי'
 דאשמי' קליה עדי' דלא יעול לבני כל עולמיתאן
 דלי' מסבאן ואזון קמי קב' לכת' חלין כל חד
 על בי מיתבי' והוינון יחדתרו מחבקן כנסיקתהון
 דחיומו בעלי בעלי' עני' השת' הוה ערבי' דהוינא
 אשגח כר אשתכל' ככל סטר לית אכח אן א' אכח
 לך ולא ארבע בניך דא הוה אחר' בעירי' דא
 למיתי לבני' הא אכח וויי' תכח הא אשתמי' מיתנאי'
 לי אכח דכיר יומי דחיימי' כ' הוינון ככ' בחוקסך
 ומחקקא דחוקקן ודיוקל' סות מחקקא כר' כהאי
 דתוס' דאנין דיוקניה בגליפו דכתב הכי סתקל
 דיוקני כר בנין ושתעשע דיוקני' צמוד דאל' בגו
 דני

קולי בעת בכבי' וזוהמת בעלי בעלי נהירו דעיני
 הוא איתחשך לית אמת דכיר כד הוית חושיט שמך
 מתחות רישי ולתא מתענב' על סביאך דמ' וימכ'
 מחבקל בלחיה והנשיקין ונדרת לי דלח חשבוך
 רחמיית' דידי לעלמינין וימית לי חס אשכח' ירושל'
 חשכח ימיני הוא איתכשניא מנך לית אמת דכיר
 כד קאימנא לנבך בטורח' דסיני שלימין שתי' ורבו
 דקבילו' לך עלייהו ואתעברתא כל בהו יתיר מכל
 עממייהו והוינא חזלין אבתר' לכל רעו' והיהו
 שפח' קטל' בהו לא ש' ורבו' ולא אשגח' ואתאכידו
 בלחיה נמדכרו' וסנדקית לון תגין ואשכנל' כנייהו
 זעירין לקימ' קמך בארע' דא ונדיל' לון לקימא
 קמך בגין רעו' בעלי בעלי הוי דכיר כמה בנין
 קדישין קאימנא קמך בכל דר' ודר' ציומי דוד
 ושלח' ברי' לית אמת דכיר קמ' טבאן דענדו קמך
 יחי' ל' למידכר חנין ולא חדכר וכו' ויאן זחפכי
 עלר בעיר' עלך לית אמת בעיר' על בני לית חינון
 בעינא על קדשחא דאתר דא הוא אסתאב כל
 עלמא הוה בשלם בגין אתר דא כלבין לא נכחין
 ב' ציונא דא בלחיה הו' בשלם בעה ומייל' וכל חינון
 אבולסין לעילא וכלבים צווחין לתתא בטרותא
 ד' אטור' תלתא נפקת ואת קיימ' על אתר דמדכח
 קטר' טסונין בעת ומייל' וסלק' לעיל' ו' אשכח' חד
 כרו' מליטון תרין כרובין דהו' נהד' ומהו' זמל' לא
 האה לה אלא חד והואו רבינא עלימא ד' אשתאר
 ינקא מינה בכייה וילתא כרון קב' וינין לבנה
 ונמי' לה וממלל עמה וע' ד כתיב כה אמ' מנעי
 קולך מנכי ועיניך מרמעה כי יש תקוה לחאריחך
 וע' ד תנין תינוק יונק מאדי אמו ואש' מספרת
 עם בעל' ועד הכח מכאן ולחל' אריותא דמגילת
 איכה) איפה יבשה כדו רבנן פתחי האי קרא
 וזכור איתנוראיך בימי בתורותיך עד אשר לא
 יבאו ימי הרעה האי קרא אוקימנא ליה ביש' כד
 הו' בארעא קדישא וזכור את בוראיך הו' דכיר
 כל חינון טבאן וכל חינון אחרון ונסין דענד לך
 קב' ב' ציומי וקיימאין כד הוות רבינא במהימנות'
 כד' א כ' נער ישראל א' אהבהו בימי ב' אריותין בזמ'
 ד' איה איתרעי כך מכל עמיין דעלמא עד אשר
 לא יבאו ימי הרעה יומין דשלטון כך סאר עמיין
 ויבדדון לך בכל עממיא : בימי בתורותיך יומין
 ד' אשתא לחינון ברירין לך ונטירו דלעילא עלך
 חינון ד' ימדי דשתא אד ניסן חויר סיון חינון

ביומא

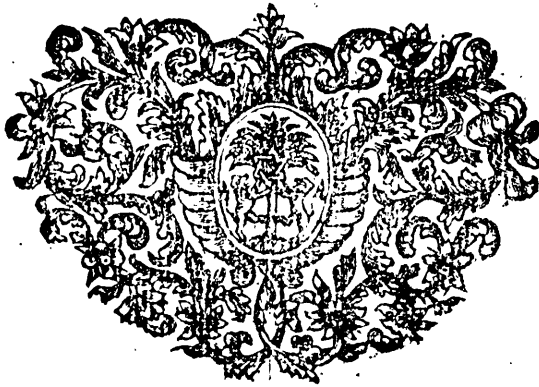
ציומה בכחישו דיליה . ד"ה קול הטמנה קולא
 נשכינתא כוחא בכל יומא סובו כנים טובי' ולית
 מאן די שבח צה . וישחו כל בנות השיר אלין אינון
 דסלקין בצדוכא . ככל יימא ומכני ציבוגא דשיר
 כל לחסבא . מלאכי עינא . לעילא יהוו מתחלקי
 משמרות לעילא לקבל אינון משמרות לתתא שחו
 אלין לתתא . כביכול אף אלין לעילא שחו . גם
 מצבה יראו ואלע"ב דמצבהו הוו נכסא הוו דחלין
 שחו אינון בגין דהא פ' אלף . לוי' הוו ידיהון
 מהדקן לאחורא כד משו לנשרות . בכל כבוריהון
 הוו חליין על חליין דתמן הוו שאלין לון לנגנא
 ואמרי איך בשיר את-שיר ה' על דאמת נכר נשכו
 בשניהון ביהני ידיהון וכרתו לון ולא יכלו לנגנא
 זקטלו לון . ואתחתים בדרך דהא הוו אלולין צריחין
 על צאריהון ומהדוקא דהוה תקיף הוו כפלי
 אלכצעותיהו באורחא וירמיהו הוה-לקיט לון ב
 בטלימיהו ונסיק לון . וכבי' עליהו והיה אמר-להו
 גני-ולא אומית לכו מנו לה אליהיכם כבוד בערם
 יאשיך וגו' ועל דא כתיב על ההרים אשא בכי
 צנהי ועל נאות מדבר . וינאץ השקר מן יומא
 דנצין חילנא לנצבין עד יומא דעביד איובא חד
 דעשרים יומא נינהו כך מי' בתמוז עד ט' באב
 כ"א יום צינייהו דה"ד מקל שקד אני רואה .
 ויסתכל התבגראליתיהם מטולא על כתפוי דאיעא
 דדוה . וחסר האביונה דאתבטל בצדקת-בית
 אלהא . כי שאלך האדם לבית עולמו דא הוה
 כבוד דאסתלק לעילא וצני' צשא כווחין ולית מאן
 די שבח צה . עני' אש-לא ירתק קבל הכסף אתר
 דכחאל מקערה קפורת על מדכחא דלבאו . ותרוץ
 גולת הזהב דא הוה בית קוש הקדי' דתמן כרוגי'
 דדקב . ותשקר כר על המצוע דא מלכות בית דוד
 דאיתכר . אשוב העפר אל הארץ כשהיה
 ויתחרף . כי מקשטא ויהא כעפרא . וסדוח תשוב
 אל קאלהים אשר בנהה דא סכנתא וחסתלקותא
 דדוח כנאותה מן עלמא ד' ודולוי פתח צדקת שיוועו
 שומרי הבית אלין תנאים זאגוראיש דהוו כערי
 עמא דאיעא דישראל זאגוראעון מרובתייהו :
 וסתעוותו אנשי החיל . כמד"ל יום גם אנשי חיל
 מוצא דבני יעקב דהוו אנשי חיל וסכלו עוות דימא
 כד"ל האל יעוה' משטו קפילו עוות דימא אינון
 זאנשי חיל . דרך יאורחוי דנחשמתה דקטיל לבר

נש אהדר וצפיק ליה סוכו . כלל דחמין דהא איכה
 עוות דימא : **שלת** . לכו בני ארעא קדישא
 ילות דלתון אית לבון . למנכר כמאן דבני מרעוק
 דהא דחלא ובניה ומספיד' נהיה ומירור לא מטא
 לכו דהא דחמון רגלכון ונא עיניו לטנפא לון
 כמלקדמיוכד' א' דחכתי את רגלי איכבה אטנפס
 חבל אכן דשכין בין גריי נחש וכמין לן בכל יומ'
 קטיל ונשיך וכן חמין בעינין עוו' הדין דחשעניד
 ביננא באינון אנשי חיל די ציומיהון שתיק ולא
 בצא דינא דחני מייניהו דחילו סני ולא יכיל
 לקיימא קמיהו וכיון דעמד להוהא עלמא (כ"א)
 דאתי' בתיונתא . קיימא קמי קב' ותבע דינא
 דייק קרא דכתיב ובתב איש ומכרו ונמלא בידו
 מוח יומת אמ' קב' לנחש יוסף לא היה איש .
 ונמלא בידו וגו' הא ביריהון לא אשתכח אהדר
 וקאמר כי ימאז איש' יוכיב נפש מחיו מעני
 ישא והשעמר בו ומכרו . ומה הבנפ ההוא חמני
 מלא הוה הוה קיימא הוה נחש ותבע דינא ומנ
 תנין מן דאיתמי' בתרי דינין אתר' בחמרי-א'
 ווי מאן דקניל עונשא על חובי דהא מיתס
 מוכפרא על חובין וחסדר לקבלא עונשא זאחרא
 ווי די תעוועו אנשי החיל וכמאל וכחש קיימו :
 על דא יאחז לן למכרי זלמספר דקרחא קדישא
 אשתחרת בדר מכל טבין דהוו בס צהייא
 שעתא נחת סמאל וכלכל עלמא ואעיל רוחא דא
 במעוי דההוא רשע מלכא דרומי ותבע דינא
 מתקיים עלמא ווי לדא ווי לעלמא עוות דימא
 לא אשתכח מן יומא דחצרי . עלמא כדא
איכה . בייך עמודים דעלמא קיימין . סמכין
 דעלמא קיימא עליהון זאנא מתעשרא עליהון
 ככל יומא איך תעוועו על דיוי דחש הדי' :
 התצוורו רוחי קדישין לאתלבא בלבשו ונכריחין
 אחרנין למיין לון בקבלא סני ווי לדא ווי לעוותא
 דא : מאן חאל גו צנתא דעון בשעתא דאתמס'
 דונא לעילא עשר מרגלאן שפיראן גהירו דכל
 בנתא בין כל אינון אלנין מתפסטן ונפקין כולהו
 לבראכל אינון (כ"א חיליין) דנתא דעון סחילין
 זאמרין ווי דתעוועו אנשי החיל זמרי תרעא
 דגנתא דעון מועועין אינון כרוכים סלקין
 וכחתין ולא יחבי דוכחא לאפקא אלין נארין כד
 זאחשטו מנו גהרין לכוטיהון ועלמא ונתחילין

צוהין לקדמוהו וזיכרון כטורי מומות לעילת
 מודעוין בכל רוס: חילי שמייל כפאן ומייללן
 מאן המא: לאימנא בעת ומייללל כחת לבדי
 כרובים כטורי תרעין דבגתא: ואיזון מודעוין
 סלקת אימנא: אחד כרוב בהרה וכדין להט המרב
 המתהכת שגנא סגי בטש לבו תרעין ונפק .
 איזון עשר כהורין: עילאין ותתאין צוהין ווי
 לעלמא ווי לרא חנן יאות לך למספר כתיבס .
 כד נחתת אימא גלא אשכחת לון תמך בגתא וכל
 ליזון כהורין: ובוסמך בעאן ומייללן כדין גבת
 ומייללת איזון כרובי כטורי תרעין ככא: ומייללן
 תתאין: בבכיה חנן עאכ' יאות לך למבדי על
 כולא ועל עזתא דא .
תו פתח ויזו אל יוסף לאמר אגא שא נא
 פשע אחיד ומתאחס וגו' ויבדיוסף בדברים
 אליו חובא ליה עבדו והוא מכפר כולא ומכפר
 על חוביהו כיון דאיפו מחיל מאן אית ליה ל
 לתבע' על חוביהו הוי והתעוותו' אשבי החיל
 עזות הדין סגי הוה לאיזון אשבי החיל ווי לן מאן
 ינחם לן : כמאי הוה עזות דינא דא בגין דהא

נשמתיה דראובן
 ע"כ

תושלבע

תיקונים להרשב"י ע"ה

בראשית

ברא אלהים תח' חזי תרין תיבין
 חלין איתפלגו לדרין סטרין כל
 חד בראשית ברא ש"ת . אלהים מרי לא בראשית
 חלין שית חלין שית סטרין דמשכב' דליהו כבוונא
 דשמים וארץ ובניייהו איתמר לא פקודי האשכנ
 ודא הוא מי אלה הה' שאו מרוס עיביכס ודאו
 מי ברא אלה תרין משכנות חיינו ואיתקיימו בהאי
 קרא אלה פקודי המשכן משכן העדות משכן
 עילאה מי ודא עלמא עילאה משכן תתאה מי
 משכן עילאה בגינה איתמר מי ברא אלה מי
 אלה - אלא אלה מועדי ה' ומאי חיינו מועדי ה'
 חיינו חיינו חב המלות ורב הטובות ורב הפוכו'
 פרי תלת תלת אחרנין רחש השנה חנוכה פורים
 תלתא מנהון איתקרון מועדי ה' ואינומקראי קרא
 תלתא אחרנין איתקרון אלה הם מועדי ולקבליהון
 איתומר הן כל לא יפעל אל פעמים שלש עם בגר
 ודאי משכן עילאה דעלייהו איתקרי מי הה' מי
 ברא אלה ואי מי איהי בינה ומא שמא ודרגא
 דיג' יום הכפורי איהו דדאי ודאי רב דאיתקרי
 בינה איתקרי העולם הנא ובעולם הנא לית ביה
 אכילה ושתיה כגונא דא יום הכיפורי דילת ביה
 תמן אכילה ושתיה מלכות איתקרי מה זא משכן
 העדות ובגין דבה אשתכח עדות איתמר בה מה
 אעידך וכמה דעלמא דעילאה אפיך שית מועדי'
 כך עלמ' תתא' אפיך שית ואינון את השמים ואת
 הארץ ומנין דאינון שית השמים והארץ הה' כי
 ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ כי ששת ימים
 ודאי דאינון שית ובגין דא לא אמ' כי בששת ימים
 וכמה דאיתמר עדות בעלמא תתאה הדא הוא
 דכתוב מה אעידך הכי אית עדות בשמים ובארץ
 הוא הוא דכתוב העידותי נכס היום את השמים
 ואת הארץ הא עלמא עילאה בראשית ועלמא
 תתאה ברא שית ואלן אינון תרין משכנות לאבד
 יעקב . אם כן בתי רחמר אלה מועדיה' מקראי
 קרא דאינון שית . מאי ביהו במועדים דאמר בתר
 כן אלא לית רשו למקרי לן אלא במועדים דליהו
 מלכות ואתא אחרא אחר אלה הם מועדי הם
 איהו כהיפוך לחוון מה דא אלה לא ימה מועדי
 ודא ליה שמיי' חב עצרת דליה חב פטי ענמ'
 תא חזי אלן מועדי ה' חלין על תיקולא רבנא
 דמלכא קדישא וחלין חלין בעם דרנא ימינא

דמלכ' ודא חסד ובנייהו איתמ' ימינ' מקראי ר' אש
 השנה דרנא שמאלא דמלכא ודא בצורה ובנייהו
 איתמר שמאל דומה שבועות דא גופא דמלכ' ודא
 ח'ת עמודא דאמצעייתא . רבנא ופורים חלין
 אינון תרין סוקין דמלכא דעלייהו שרייא נס
 ובנייהו איתמר אלה פקודי תרין פיקודין ודאי
 דבנייהו איתמ' פקודי פקודי תרין נביאים תרין
 משיחין אינון ודאי כל הצורך על הפיקודים כל
 דא יסוד ודא חב הסוכות כלל גמלה ואיהו
 העיבר על הפקודים דאינון נח' והוד' אות הוא
 כנא ש' ולמה איתקרי כל בגין דעליה שרייא
 בינה דליהו שביעה . ים דא יום הכפורים איהו
 ודאי ופמי' חמשי' הרעין דחירו בחושב' כל בינה
 בגין דבתיב דליהו ח'ל מהלך המש' ונח' ש'ין
 ומנין ליסוד דליהו חב הסוכות בגין לאתחברא
 בכלה דליהו חב' שמיי' עצרת וצשתא
 דאינון בחיבורא דתא איתקיימו תריוהו כל
 כל' פ'תא כריכין ישראל למימר ביה קבל גמור
 והלל שליט גמור הלל גמור לקבעו (חסד כאן)

ספ"א תוינא

והמשבירים יואירו בזהר ארבע ומחזיקי
 הרבים ככוכבים לעולם ועד
 דהמכילי' חלין ר"ש וחבריו יחירו כד איתכנא
 למיעבד האי חיבורא דליהו מוידרא עילאה
 דעילא ריעותא עלאה חתילא רשותא איתייב
 לר"ש וחבריו לגלגא ביה דין סתימן עמיקון
 ולכל כשתיין דמתיבתא דעילא ומתיבתא תתאה
 זלשבע סורין עילאין דאינון תלת אסן ורעילא
 מהימנא ואסין ודוד ושלמה ואליהו עמחן ולכל
 כשתיין דמתיבתא דחלין ערטיאלין ומלאכין
 דממני עלייהו ואזלין ערטיאלין ובנייהו דאינון
 בתולו' אחריה ריעותיה דשבת' דליהו ערטיאל'
 מנחון ואינון ערטיאלין מינה ודאי אינון חילין
 דמלכא ערטיאלין מינה דכתוב הן ארזאם צעקו
 תנה מלאכי שלום מר יבכיהן . ומנא לן דשכינת'
 יחידא מתיילא הס' דאכהיפה בדר ח'י כ'ת'
 ישנה בדר דאיתמר ח' ומסידרין בדרו כ'ת'
 ועל קכ"ה ושכינתיה אמר קרא כליפור נודד'
 מקכ"ה כן איש נודד מתקומו דאיתמר ביה ח' אב

תלחמה . . . ובקומה דאיהו . ערטילולת תלמידי
 חכמים ודקיקים ואכשי מדות . דילה כללו חזוין
 עבדוין מדון לרוד מחתר . לחרת כמה דלוקומיה
 מארי מתפתוין דור שזן דוד בל אכשי ריל יסנבו
 מעיר לעיר ולא ירומו ובג"ד איסתכס קב"ה
 וסכינתיה למיעבד האי חיבורא על יד ההוא
 דליתגלייא וכניש . ביה עילאין ותתלין לאשכחא
 ביה ניהא לשכינתא . בגלמא ומירו לה ולבנהא
 הה"ד גם צפור מלוא בית ודרור קן לה ההיא
 דליתמר בה וקראתס דרור גארין לכל יושביה
 אשר שתה אפרוחיה חלין דליתמר בהון והאס
 דובנת על האפרוחי ואינון מארי גדפי דליתמ'
 בהן גר' פנים לאחד וארבע כנפים . לאחד להס
 דחלין חלין דממנן על מארי מזניתין . דרוחיהון
 ברחון ונהון חלין ר"ש ומכרוי ומארי מתיבתא
 דעבדי האי חיבורא . אז על הכינים חלין אופנים
 דממנן על מארי מקרא דבגין האי חיבורא והאס
 רובנת על האפרוחי אז על הכיני' לא תקח האס
 על הבני' חלין חלין דליתמ' בהון בניס אחס לה'
 אלהיכס : והאי חיבורא הוא כבוזא דתיבת נח
 דליתכנס בה כל מין ומין הכי מתכנסין בהאי
 חיבורא כל נשמתין דכדיקוי ואכשי מדות דליתמ'
 בהון זה השער לה' כדיקים יבאו בו ואחריון ללא
 חלין כדיקי' אחריון מתמן וכד ליתגלי' האי
 חיבור' בעלמ' סגורין מתכנשין לבניה דליתמר
 בהון כי את אשר ישנו פה וגו' ואת אשר איכנו פה
 כסאי חיבור' . עמנו היום ועליהו איתמ' ומכדיקי
 הרבים ככוכבים לעולם ועד חלינו ככוכבי' דיהון
 קיימין לעלם ולעלמי עלמייא וחיתמ' בהון והיה
 זרעך ככוכבי השמים דאיהו עמודא דלימנעית'
 דאיהו אתה תשמע השמים ולא ככוכבייא מן
 עמיא דליתמר בהון כי שמי' כגשן נמלחו המה
 יאבדו ואתה תעמוד : ועוד והמשכילים חלין
 דלית בהון שכל למינדע גרוי דנשמתין דילהון
 מאלין ספירין דחיון מילין גרוין מעשר ספירן
 דעליהו איתמר השמים מספרים כבוד ל' דכלהו
 מליין סגולות וחיון אכשי מדות נשמתין דילהון
 דשמיין תמן ומתמן אצילותהון מסטרא דמלכות
 חיון בני מלכים דליתמר בהו כל ישראל בני
 מלכים ומסטרא דא נפקין מישראל מלכים ו
 ומסטרא דכדיק איתקריאו כדיקים הה"ד ועמך
 כלס כדיקים ומסטרא דכח וחוד איתקריאו

שם אבגיתץ עליהו איתמר שס כנפים שס
 כנפים לאחד והאי שמה איהו סגולת'
 דיליה לכסאה לנשמתא כד סליקת לעילא . בכל
 ליליאו וליליאו לאשדאז על עובדין סנין דכרס
 ממלאכי חבלה ומכל מויקין ורוחין וליילן זשידין
 ובהון פרתח לעילא בשמים אחוון מכל שס תכסה
 אגפסאה מנהון וכשתי' איתוון תכסה רגלהו וכשתי'
 אחוון פרתח לעילא ואוף הכי לרומא ואוף הכי
 לנפשא :

אבג יתץ קרע שטן נגר יכש בטר צתג
חקב טנע יגל פזק

שקוציית : דשמתא בהון פרתח לעילא . בכל
 ליליא וליליא וסאי איהו נשמת כל
 מי דאצילותא מאימא יגילהא . ושבע שמתן
 ל' א' חלין :

תיקנים

הלין דפירחת בהון אינון שבט דכלילן נכת שבט דליהי שכינתא תתאה כלילא משבט ספירן דעליהו אמר חזי לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ ואימא עילאה אייה השטר הגדול בעל הכנפים אדם הגדול חכמה ועשר חכמות איתקריאו עשר ספירן מספיריה . וכתר עליון איתקרי מספיריה חכמה קדומה ואיהו יו"ד ה"א וז"א ה"א דאיתפסטותיה בעשר ספירן אבל אימא עילאה כשרא עילאה איתפסטותה בשבט ואיהי תמונאה ובה שנת משה :

אז ישר משה ומינה תשכח רוח דקן ציפור שלח תשלח את האם מסטרא דאצילות כשר בינה ת"ת אדם אריה חסד שור גבורה אהי איהי מרכבת עילאה . מרכבת תניינא תפארה אדם תניינא דאיתמר ביה ודמות פניהם פני אדם דמות אריה שור כשר נלח חוד יסוד מלכות איהי תכנית כלהו האי איהו רוח דתיקוב' הו"א אבל מספירא דנשמתא איתקריאו שרפים ומסטר דרוחא חיות דאיתמר בהון ודמות החיות מראיהן כבחי' אש בוערות כמראה הלפידים היא מתהלכת בין החיות דא' ה' ואיתמר בהון ו מתוכה דמות ד' חיות וזה מראיהן דמות אדם להנה רוח איהו מסטר דעמוד דאמצעות' ואית לה ארבע אנפין כבונא דנשמת' דאית לה ד' אנפין . אופנים מסטר' דנפש ואיהי מסטר' דשכינת' תתאה ואית לון ד' אנפיה מרכבה דאינון כ"ח והו"ד והנה אופן א' בארץ דא' צדיק אופנים אינון מתתא לעיל חיון באמצעות' שרפי לעילא וכלהו לעילא אדון יחיד שליט על כלא . מופלא ומכוסה בכתר וכחכמה איהו שילטנו דקאים על כלהו בעשר אתון דשמו' מ"א' אבל מתתא לתתא כלהו ספירן מרובעין בארבע אתון כבונא דא' בינה יהו' ההוא ב' ד' איהו' דאיתפסטותיה בשית ספיראן ה' רביעאה בשכינתא תתאה נה איתקליס יו"ה מסטרא דארבע אתון אלון אית לכל חיה ארבע אנפין ומש' דיו"ד ה"א וז"א ה"א דמות אדם לארבעתן ולקביל תשבע ספירן אלון חו"א יחזקאל ט' מראות דאיתמר בהון נפתחו השמים ואראה מראות אלהים וללון אינון חיון קדמאה וממעל לירקע אר' על ראש כמראה אנון ספיר דמות כלא' האי אנון איהו שכינתא אנון

ספיר ויחזקאל חו"א מתתא לעילא איהו חו"א לה כמאן דחו"א מבו עשית חיון תניינא ועל דמות הכסא דמות כמרא' אדם עליו מלמעלה הכא חו"א עמוד' דאמצעות' סמך לשכינת' חו"א ליה מגו מסטרון דאיהו שרי . חיון תתאה וארא' כעין השמל כמראה אש בית לה סביב ודא צדיק חיו עלמין דאחר צין קפ"ה דאיהו יו"ה וצין שכינתא דאיהו דאנו' וצדיק איהו השמל כלל' דתרין שמהן לין דאינון יאהוונה' וחזא ליה מבר ש"ר הפנים וד' אנפין אינון יהו"ה וד' גרפין אינון ארז' כל חיה איהי מרובעת ולכל סטרא אית לה ארבע אנפין ולכל סטרא ד' גרפין וד' גרפין לכל חיה אינון ל"ב מרובעים דאינון ד' חיות סלקין לר' חיון ס' ד' אנפין וס' ד' גרפין ואית דאמר הכי וכולא קאום ארבע פנים לאחר וארז' כנפים לאחד להם ואינון לכל חיה ארבע אנפין וד' גרפין הא אינון ל"ב כחשבון ל"ב לקים דעובד דביאשית ודמות פניהם פני אדם דאיהו עשר אתון דשמו' מפרש לקביל עשר אמיון הא מ"ב וס' ד' אנפין וגרפין עם תמנינא אתון דהשמל ע"ב ועליהו איתמר וגיבוה אלון ע"ב גרפין וגיבה להם ואינון ע"ב אנפין דאינון כאתון לגבי נקודי דעליהו איתמר כי גביה מעל גביה שומר .

ובבוהים עליהם אלון טעמי ובגריפיהו איתמר ובנותם מליאות עינים סבד לארבעה . ואינון סקודין כבונא דפרקין דאצבען דאינון עיגולין ואינון אתון כבונא דאצבען ואינון טעמי כבונא דעיונין דמתכהגין כל איברין דגופא אנתרייהו ואינון רמיון בהאי שמו' יהו"ה . ועוד ובנותם מליאות עינים סביב לארבעתם

כבונא דא' ואיתמר
 גרפין
 שתיס הונרות איש כגון
 שתי כתפו' חוברות ושתיס
 מכסות את גביותהנה
 כגון על שתי קפותיו חוב'
 שתי חוברו' אינון מיכ' ושמל'
 איש ה' איש מלחמה מחן איש לזמנין מעיב' לתת'
 איתקריאת חכמה אדם ותלת ספירן חרותיה
 אינון יהו' איתקרי' תלת חיון ולזמנין אית' עילא'
 איתקריית האדם בתוספת ה' חסד גבורה תכלית
 תלת

תיקונים

ק"ד

תלת חיון לזמנין חכמה א' אתקרי כתר עילא
 י' חכמה ט' תשובה דליה אימא עילאה שמים
 חוברות חים גדולה בבורה ושמים מכסות חיון
 נכח והוד לת ביותהכ' לת דא כדריק דליהו הרבוס
 אוח לת בויותהגה דא עמודא דאמנעיתא דליהו
 גופא ושכינתא טבורא דליה ועמודא דאמנע'י
 ושכינתא עלייהו אתמר והיו הכרובים פורשי
 כנפים למעלה חזן גרפיץ דלהון לעילא ימינא
 ושמאלא סוככים ככפיהם תרי סמכי קשט על
 הכפורת דא כדריק דצריך לכסאה ליה וסנייהם
 איש אל אחיו חיון חכמה ובינה דחיון אנפי
 דכרובים ולמחן הוו פרשי בדפיהו ומסתכלין
 איש אל אחיו לההיא דעאל ככתרא עילאה דליה
 מכוסה דעליה אתמר כמופלא ממך אל תדרוך
 זמכותא ממך ה' תחקור וכרובים לבניה דפיהו
 פתיחן לעילא לקבלא ליה עלייהו וישמע את
 הקול מגו עמודא דאמנעיתא מדבר חליו מגו
 שכינתא תתאה וישמע את הקול לעילא מגו אבא
 וידבר חליו מגו אימא ומחן שמע ליה עמודא
 דאמנעיתא ומלולא אשתנוע לבני שכינתא חיו
 דביעאה וחמישאה ממראה מתניו ולמעלה נכח
 זממראה מתניו ולמעלה הוד דחיון תרין שוקין
 חיון שתייתא רהיתי כמראה אש ודא בבורה
 דמתחן חיון שנים כרובים זהב דכסף חיהו
 לימינא זהב לשמאלא ושבע מיני דהנא אתכלילן
 ביה חיון שביעאה כמראה הקשת אשר יהיה
 בענן מחן עננא דא חסד דסליק ע"ב וביה אתא
 קכ"ח בעב הענן כעבור ישמע עמא למללא עם
 משה ונהאי עב דליהו חסד אחחוי' קשת דליהו
 כדריק כבונוי נהירין דחיון תלת גונוין דתלת
 אבןא וביה אתכלילן ובג"ד אתמר כדריק ויכלו
 דסליק ע"ב דביה איתכלילן תלת אבןא דליחתמר
 ביה ככ"ל מכ"ל כ"ל ובאלין תלת גונוין ורתייתים
 לשכינתא לזכור ברית עולם כדריק חיהו אלף
 שתייתא יום השאי ונטיב בימינא דליהו חסד
 כליל ע"ב וצביניה אתמר ואתא לך לקץ ותנוח
 כדריק ותעמוד לגורלך לקץ הימין דליהו ימינא
 דביה כי עין צעין יראו כשוכה חיון ונטיב בעב
 דעמודא דאמנעיתא דביה ויהי מגדיל בין מים
 למים ופנינא אתמר לבני בליתי ולמלאכי השרת
 לא בליתי לבני בליתי ולאכדי לא בליתי (חסד
 כאן) (גראח דקן) אית בכל דרא וררא כסוד
 דלא

זכוון דלהון ככל מארי דדרא כפוס דרוב דרא
 נוטים אצתרי' ואם חונין מתרגין עלה ארחויא
 פורקנא עד דרא אחרא ובגין דא כל הקנים כלו
 וכלא תליא בתיובתא ובכוון דמות דכל דרא
 ודרא אכל קן וזמן דשוי קב"ה לא תליא בכוון
 ובמדות דכל דרא ודרא אלא ביה תליא הדא ה"ד
 למעני למעני אעשה ואעש למען שמי ובגין דא
 כל קן דכל דרגא כפוס זכוון דכני נשא חיהו וקץ
 דקב"ה לא תליא בכוון דלהון ואית ע"ב כתר אלף
 חמיסאה כפוס ההיא מדה ואית ע"ב כתר אלף
 ומלתא ככוס ההיא מדה ומלתא וחמשי' ושית רכי
 דליה כי עין צעין יראו קן אחרא אלף תרמ"ה
 כפוס מדה והאי דרגא דרעווא דליהו קב"ה תרין
 קנין אחרין ודא וכל השבכות ובגימטריא וקנין
 חיון פרפראות למכמה מכתרא לעילא לית קן
 וחושבן כמ"ש בעל ספר יצירה ולפני אחר מה
 אתא סופר רישא דכל קנין חכמה סופא דכל
 קנין כדריק חיהו דליהו שכינתא עשיראה עמודא
 דאמנעיתא כליל רישא וסופא דכל קנין וכל סוף
 חיהו כדריק וכלא איתכליל כדריק דכליל תלת
 אבןא דבהון אתקרי שביעי תלת זמנין הדא ה"ד
 ויכל אלהים ביום השביעי וישבות ביום השביעי
 ויברך אלהים את יום השביעי והאי חיהו בעב
 הענן דמניה אשתכח שם בן ע"ב שמחן ויס' עוינא
 וי"ט דחיון כלל ופרט וכלל דאיתכלילן במיין
 אשא ורוחא וחיון ימא ואוירא ורקיעא וחיון
 ימא ותוקפא דימינא מלאך חסד ודא מיכאל
 דליהו על שם מי כמוכה באלים ה' די שמיא
 מַכְבִּי' דסליק ע"ב כחושבן אחרא ונהורא דליה
 הנקוות מ' כ' ודא וחילא דליה בי תלך
 בנו' אש לא תכוה דרא מַכְבִּי' אשא ומיכאל
 חיהו דמות אריה דליהו אריח ממיס
 ויט משה את ירו על היס וישם את היס למרעב
 בתוקפא דגבריאל שליחא דגבורה דמנחא עב
 חורבה ובג"ד אתמר ביה וישם את היס לתרעבן
 מטרא דאוריאל שליחא דעמודא דאמנע'י' וא
 אפרים בין מיווא ואשא הדא ה' דינא בין אמתא
 מצרים דליהי אשא גוכראה ובין מפרה ישראל
 דליהי מיווא ויהי הענן מימינא וחסד' דרשיעיא
 משמאלא דאול לקטרגא לסטרא דשמאלא דבטור'
 ולא קרב זה אל זה כל הלילה וכי' אה דאפרים בין
 שמאלא דסטרא אחרא לימינא דקודשא בריך הוא
 דלא

חיקונים

ומ"ט יומין שבע שבתות לקבל ז' שמות לין לחינו
אבני יתין קרע שמן נגד יכש במד צח
חקב טגע יגל פוק שקוצית

חינו שבע שמות ולכל חד שית אחוון לקבל שית
יומי שבוש לכל שבת ושבת ולחין חינון לחתמ
שרפים עומדים אמעל לו שש כנפים שש כנפים
לחוד וכלחד מ"ט שבע שבתות וחלגעין ותרין
יומין דחול ושבע שבתות שבע ספירן. לכל חד
שית דרגין וסלקין מ"ט פנים עמוד דאורייתא
חימא עילאה חמישים יום דספירת הצומה ה'
עילאה מן מט"ה ותלתא דרגין חינון עילאין
שרפים וחיות וחופני קדש שרפים כהון פרכת
חימא עילאה דלוייה נשמת כל חי ומינה נשמת
חיים דבר שז דחתמר בה ויפח באפיו נאמ' חיים
ובשרפים דאיתמסכן מאלין אייה פרכת ככל
לילא לגבי חימא עילאה ובכל שעתא דחורת
בחסובה דבגינה חתמר ויכרז חללים את האדם
בכלמו האדם הואנניה חמאין רוחא. דקודשא
דחתמר בה רוח חללים מרחפת על בני חיים
דחינו בני תורה מים דאורייתא איתנשילת
מעמודא דחמצייתא האי סליקת בכל ליילא ב'
חינו דכלל חד חרבע גרפיין ובחון פרחין לעילא
לגבי עמודא דחמצייתא דלוייה כליל

יאהרונה יהוה מימינא ארני
משמאלא כפשא חתיא מסטרא דאופנים דחתמר
עלייהו ומראה האופניה מעשיהם כעין תרשים
חתמר הכא כעין תרשים וחתמר' בשיר השירים
ידיו גלילו והב מומלאים בתרשים ואע"ג דהא
אוקימינא לעיל שרפים וחיות ואופנים ככל חת
דמתקדש ביה ריון צריר לאחרא לין. שרפים
לקבל גרפיין דכרובים וחיות לקבל גופא דכרובים
אופני לקבל רגליין דכרובים דחינון עגולין משבלו
ישראל הון מתמעטין גרפיין דחיון וכרוב. חז
דלוייה עמודא דחמצייתא חתקתא לגבי ההוא
מכוסה דחתמ' ביה וירכב על כרוב ויעף השמאל
כרוב תניינא דלוייה שקימתא בגלותא וכלא אייה
מאן דחמנר לון בשפור שלים בח' עלמין דלוייה
לשון למודים כליל ח"ר ברכא דלנותא דביה מ
מתכשין שרפים וחיות ואופנים. כללון בגפייה
פתיחן לקבל וקלא דלוייה אשתמע מגן עממא
דחמצייתא ושמעין לגבייהו ה"ד וחמצייתא

ולא חתקריב לבנה הכי מיוחד בין ימינו ושמשא
דקב ה דביה שמהן וספירן וחתיין והויין משולשין
וב' דהו' זכר' משילש. תלת לחוון בגין דישראל
שלוש לכהן ולויי אכל שמהן מרובעין ולחיון
דחיות ארבע חינון משכינתא ותשע ספירות
חינון משולשין בעמודא דחמצייתא כבווכא דא
חכמ'ה חס'ר נכ"ה כתר' תפארת' יסוד' בינה'
בגור'ה הוד ומלכות עשירי לון ורביעי לון מסט'
דחימא עילאה חתיא תמינאה ותלת ספירין חלין
לבושייהו חשך עבן וערפל חשך לשמאלא עבן
למינא וערפל באמצעייתא תחות שמים דלוייה
עמודא דחמצייתא' ה"ד ויט שמים וירד וערכל
תחת רגליו. עבן דפיק קלא דחתמר ביה קול ה'
על המים וכמה קלין מתפוצצין מיניה דלוייה
כהון מקולות מים רבים מסטרא דגבורה דחון
חשך דביה יצחק ותכהין עיניו מראות דפיק קלא
דחתמר ביה קול ה' ה' חוכב להנות חש ומכס' דערפל
דפיק קלא דחתמר ביה קול ה' בהדר הידור לישראל
סבאיה ד' והדרת פני וקן תלת קלין אחרונה'
מנכח הוד יסוד דחינון לקבל תלת אבהן : קלא
עביעתא מחימא נר עלאה נפקא ולקבל תלת אבהן
חינון וית לויימא נר משמאלא עמודא דחמצי'
פתילה דחתמחיד בתריוויה דלוייה עץ פרי עושה
פרי למינוי אשר ירעו' נו על הארץ דא מחא
דסרגא. נר' דשבת מסטרא דגבורה איתוקדא
ולא תפארתו וי למאן דקריב אשא נוכחה לבנה
דבגינה מניר לא תבערו אש בכל מושבותיכם כיום
השבת וסכינתא חוף הכי חתקרייתא נר' מסטרא
דשמאלא וחתקרייתא חור מסטרא דמימינא דתש
זית וף נפעלו נר חתמר וזיהו שמן למאור דלוייה
כ' נר מצוה וחורה חור ולייה פתילה מסטרא
דעמודא דחמצייתא דחיד בתריוויה ובבווכא
דחור'ע דנר' כש לקבל משחא וערית מילה לקבל
פתילה נר ה' נשמת אדם לקבל נר דסרגא חיון
חמינאה חימא עילאה חתקריא' כן מראה הנוגה
סביב מט"ה חלליהם הנוגה מסטרא דמימינא מטע
כלש חסד נבחה על מארי תובתא דביה חתמר
כי ימינך נבחה לקבל שנים מסטרא דשמאלא
מטה האלהים למחאה ביה לרשיעייהו ה"ד ומטן
אשר הכית בו את האור קח בירך והלכת ושבע
שבתות לכל חד שבע יומין סלקין מ"ט והאי אייהו
וספרת לך שבע שבתות שנים חינון מ"ט שנים

תיקונים

קלה

קול כנפיהם באל אמת אשתמע בקם ובאל אמת
 לתפתחו כד ישראל אמרין לפני שפתי תפתח
 אדרי שכנתא כד יהיה לתפתחת לקבלא לבעלה
 מתפתחין שרפים ומיות ולופנים ברפיהו לגבי
 לקבלא לון למאריהון הדא ה'ד ופניהם וכנפיהם
 פרודות מלמעלה הא לינון כרובים דכר ונקבא
 כחדא בללתא דעמידה אמתר ברפוס ומות
 ולופנים בעמדם תרפינה ככפיהם בעמדם ודאי
 ישראל בללתא דעמידה בההוא ומנא לינון כרובי
 ופניהם איס א אחיו בההוא ומנא בלתי מתקבלין
 דרעווא דאתמר עליהו תפלות ככוד תמידין
 ועוד הא לויקמה מ' מ' דלין עבודה אלת תפלק
 דקולה איהי בלתיא בעצודת הכהנים ודקרבנייא
 דלהון דכומנא כרובי דלינון עמודא דאמצעי
 ושכינתא לאו אינון אפינן באפינן בלתיא לא
 לא מתקבל לאו נפק סמאל דאיהו כלנא למיכל
 קרבנין דלהון דלינון בלתיא והאר איהו ותא
 אש מלפני ה'ומאכל אותם ודא אכילה דקרבנין
 דלינון בלתיא דישאל ואתמר בהון וימותו
 כגונא דבני אהרן ולית מיתה לשרא לא ענית
 ובאלין אנפין דכרובים אתמר ודבר ה'אל משה
 פנים אל פנים קמו כליו מארי מתחית'ומאלין
 ואמרו מהן ניהו דגלירין לינן לא ודאי דא איהו
 דאתקרי ספר הוואר דרב' דיליה דאיהו בדיוקלא
 דמאריה דאתמר ביה רבא אינל וחקיף דברגוה
 מטלל חיות ברא דלינון חיות הקדש ובדרעוה
 דרוון סרי שמיא דלינון כשמתין עילאין ומיה
 יתון כל כשרא דא ישראל לתתא ולא עוד אלא
 ככנת עיני נהרא שכנתא דכבינה אתמר וירא
 מלחך ה'אליו בלנת אש מתוך הסנה ודא בת ל'ב
 בת כלימת מעשר אצירין וכ' ב' לחון ול' ב' נתיבות
 דילה דלינון ל'ב אלהים דעובדא בצראשית דבין
 סרי ל'ב אתמר הלכ רואה הלכ שומע בעין דיליה
 נהיר עמודא דאמצעיתא בולת גוויין דעיניה
 ומיכל בקרין תלת אנהן בקרי גדי עינא דיליה
 פתחין וקריין תרי סמי קאנא כרוב דעינא
 דאחר בקרי גדי עינא דיליה דא צדיק בת
 דיקא ועירא אית מלגלו תחת בת עינא עלאה
 ודא שכנתא תתא דבת עינא עילאה תמן חכמה
 לב אימא עילאה אור דנהיר בבת עינא דאיהי י'
 ועמה אתקרי אור הקדמון דא כתר עילאה :
 ועוד בשנעה גלדי עינא דיליה כהרין כשמתין
 דלינון

דלינון

דאינו תולדין ועשר חלין ואינו יוד ואו' דל'ת
 ה' ח' אל'ף ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 לקבל עשר אלבעין כ"ח חמיון לקבל כ"ח פרקין
 דעשר אלבעין ובניניהו חמיון ונחה יבדל לא
 כ"ח אדני ובנין האי כח חמיון רמזן דלא ירע
 בגימטריאות וחשבונות יליה עתיד לנחת לשאל
 כמה דלוקומה במדרש קהלת כי חין מעש וחשבון
 ודעת ומכמה בשאל אשר אתה הולך שמה מ"ה
 איהו כבוד ר' ח'ד' בגוונא דא נאו' משכניה אחר'
 בסד איהו יוד' ה' ה' ה' זכור איהו מושבן כ"ב
 זכור (כ"ב ו' ה' איהו) לב אחר ובני' אחרת הוא
 מ"ה ח' דמות כבוד ה' ועוד מ"ה באתווי מ"ס ה' ה'
 דמליק בני אהיה ח' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
 כינוי דשמי מפרש דכבי סליק אלהים בני' בני
 והאי איהו השם בתינו הפסא הכי סליק איהו
 נחושכניה כ"ו כ"פ ו' ו' איהו :

יהוה אלהים בגימט' תוספת אחי דשמה
 וכנוייה אחר וכנוייה אחר אלא קב"ה הוא ושמה
 וכנוייה כלא ח' לין תשע מראות חוז יחוקאל
 מבו תשע מראות אחרנין : היו עשיראה דאיהו
 כתר מופלא ומכוס' לא גלי גיה שום מרא' בעלמא
 ה"ד ו' אראה ואפול על בני ולא חמר מאי חוז
 בבין דאחמר עליה במוכלא ממך אל תדרוש
 זבמכוסה ממך אל תחקור חין לך עסק נכסמריס
 מאן נכסמריס דליה חיון שית מזה ועשרי סתרי
 סורה בכיון (לא ריון) דתלין מניה כחושבן כתר
 וכל חד זולתיך רוא לעילא מניה ואינון עלמין
 בכיון להאז מופלא דאיהו עילת כל עלילין :

קום ר' מ גלי שבחי דהא ראו אחייהב לך מן
 עלת כל העילת וענן וערפל אבא ואימא ושב' ענני
 ענני כבוד שבע ספירן שקיו לין ענני חיון
 יוד' ה' ו' ה' דמליק לחושבן ע"כ ועליה חמיון
 אהה ה' רוכב על עב קל נא מצרים ועשר ספירן
 אחתלילן ביה מסט' דחסד ומניה שם בן ע"ב כתיב
 ב דועל דקב"ה כמה דלוקומה בס' ריו' בשיעור
 קיומה דאיהו הוה ספרא דארס קדמא' וכד סליק'
 שכימ' בלין דלולין באורא דחינון שרפי' חשמלים
 וכמה חיון דלולין באורא דחינון שרפי' חשמלים
 עשר כתות חיון כלהו שחמין גרפייהו לגנה
 החד' ופנייהו וכמהו כרודות מלמעלה לקבלא
 שכינת' עלייהו וכד מליקת מליקת נכלהון חלין

הכלים דבומא דחינון והכלים דאמר קהלת תלב
 בכיון וכד סליקת עלייהו מיד נחת קנ' לקבלא
 לה ככמה חילין ומצריין ומצריין דכבי סלקין
 עם שכינתא ומצריין דמלכא נחתין עליהו ואינון
 מדרכת תחילין מעלילין ומקבלין לין דלין נחוד
 נכסיקו רמז' דמל' והנה מלאכי אהי' עולי' ויודי'
 זו והנה מלאכי' דשכינת' דאיהי' אהי' עולי' ומלאכי'
 דקב"ה ירד' נו' לבנה זכאה כלתא דכ"ב איהו
 אהעבדות סולם לתרין מצריין דמלכ' ומטרונות'
 ובג' ד כד סלקין מצריין דמטרונות' סלקין בחשאי
 וכד נחתין מצריין דמלכא עלייהו חיון ממלכ'
 עלייהו כהוא זמ' איהו יחודא דקל ודבור כחד'
 יאהודוגרי דכנייה חמיון גדול הענין אמן
 וותר מן חמיון והח' חוקומה וכד
 נחמין מצריין דמלכא נחתין בקלין סה' ויהי
 קולות וברקיס וענן בג' על ההר וקול שיפר חוק
 מאר דכבי אורח דמטרא לבקלא עננא נחשאי
 ולנחתא מטרא בקולי קולות ולית מטרא לא שקיו
 דאורייתא לבני שכינתא דשכינתא איהי' שרבה
 דאחמר זה חיה העולה ישראל פתולה משחט
 אורייתא לעלות כר תמיד ובזמנא דכלתא דאיהי'
 מצוה סליקת באורייתא ליתלה כבייה עולמית
 וכד כלתא איהי' עת רגון קדם ה' אהחיוא קשת
 בגוונוי נהרין בעננא כהוא זמ' וריחיתיה לנכור
 ברית עולם דבאלין גוונין צהרין אשתמודע
 דשכינתא סליקת קדם ה' כגונדין טבין דישראל
 אס לא אהחיוא קשת בגוונין נהרין איהי' קא
 רנין סכות בענן לך מעבור תשלה ואתחיוא נלגש
 דעננא חוכמ' אס קשת ביה בגוונוי חשיכון איהי'
 קא רמזת אחריוני אשני שחרמורת ואס גוונוי
 דקשת נהרין איהי' קא רמזת שחרה אני ונאזה
 שחרה אני בעננא חוכמא זכאה בגוונין ספירין
 סה' רין וקשת כעובדין טבין דישראל' ולצרת
 דכלתא דתקולת דה דנפקת נשמתא יון גופת'
 לאולא לעלמא דאתי כמה דאיהו חוקיר לשכינת'
 ולגיש לה ככמה ענני' דלכשקיוקירין דאתקריאל
 ענני יקר וסליק לה נלגותיה לבני קב"ה כשריד'
 וומירות ומשכנות והורחות דכלתא הכי סליק
 לה קב"ה לעלמא דאתי לנשמתא כלגוש ענני יקר
 וכמה שררות ומשמנות והורחות כגוונא דנפקו
 ישראל' מוצרים בענני יקר וכני' גונ' ה' ח' ישר'
 אשה וכני' גומ' וכמה דסליק לה ככמה מצריין
 דמלאכים

ומלאך המות ומכל מקטרגי בעלמא הדח הוא
 דכתיב והמכתב מכתב אלהים הוא חרות על
 הלוחות ודא חימא עילאה סנת האמשים ומתמן
 אורייתא דאיהו עמ ד' דאמצעות' לתקרי חירו
 דמתמן אחיהיב (חסר כאן) לגבי יונה קדישא
 דאיהי שכינת' דמסטרה לתקריאו ישראל יונה
 והכי כל צלות וצלות דאיהי יונה סליקת באורי'
 מה כתיב בה כי לא חספון תצלו ונמוסה לא
 תלכוני כי הולך לפניכם וגו' . ואלין אינון
 צלותין דמארי דאורייתא דסליק כנשרא דלא
 דחלת מכל עופין דעלמא צלותין דאינון אייהי
 מסרוכות דרך הכשר בשמים ואית דימא הכי וכלא
 קשוט ומסטר' דמארי מקרא סליקת צלות' כצפור
 ומסטר' דמארי משנה סליקת כיונה' . ומסטר'
 דמארי קבלה סליקת כנשרא מסרוכות' . על כלא
 חבל מסטר' דאלין לית בהו מקרא משנה וקבלה
 דאינון עמי הארץ. ליה לה סליקו בהון ובג' אמ'
 קהלת באורח רמיזא כי מי יודע רוח בני האדם
 העולה היא למעלה ורוח הבהמה היורדת למטה
 לארץ . והוא הבהמה אלין אינון עמי הארץ
 ולומנין נפקין מניהו ורעא מעלייה בני תורה
 לאסתלקא בהון ובג' דאוקמוה י"מ הוקרו בעמי
 הארץ ולגנון נפקין מנהון בני מעלייה מארי
 אורייתא :

קס בוצינא קדישא וכלהו משריין לנשקא האוא
 סבא פרחי . אמר רבי שמעון ודאי
 ההוא סבא לא בעא לנטל' אברא מינן לנשקא
 ליה ובג' ד פרח זכא חולק' דוכי' למשמע אברא
 דפיקודא דצלותא בעלמא דאתי :

קסא רבי אלעזר ודאי רב אמנונא סבא אשתמוד'
 סבא אג' ודאי רב אמנונא סבא אשתמוד'
 דנשמת' כחא מתלבש' באורח דהכל דאורייתא
 דבומנא דבדיקייא מתעסקין באורייתא כל שין
 הנלים דסליקין . מטמויהון באוריית' כמה נשמתין
 דהוא עלמא רבנן עלייהו ומתלבשן בהו וקלין
 ודבורין דאורייתא אתצבידו לון כסווסון ורכינן
 עלייהו ונחתין בהאי עלמ' ואפילו מלאכין וכ"ט
 מייבורא דא ובמארי דהאי היבורא דביה קצ'ה
 הטא השמים ושמי השמים כבוננא דסווי ואיהו
 נחית עליה לזקמ' לכיכתיה כשתין רבוא דמלאכין
 ובכל נשמתין דאתצבידו ועתדין למכרי הכ"ט
 כי את אשר ישנו פה עמנו וגו' ונשמתין דאצילן'
 דאומי'

דמלאכים ונחית לגבה משריין קב"ה לקדמותה
 וקודשא בריך הוא עמהון הכי סליק לנשמתא מן
 גופא במשריין דשכינתא וכחית קב"ה לקדמתה
 במשריין דליה וכמה דאעטר לקב"ה בתפלין
 דרישא ותתקין ליה כורסאיו צניצת כמה ד
 דאוקמוה והוכן נחמד כסא הכי קודשא ב"ה תקן
 לנשמתיה כורסאיו ותקן ליה דירה במווה
 ו אעטר ליה בכתרא דליה וכמה דקשר' לשכינתא
 בקב"ה דקישורא דתפלין ומייחד לה ביה הכי
 רוחא דליה קשר עס בפשא ובשמתא עס בעלה
 דאיחא אדם ותקין ליה דירה עמיה . ואימנא כר
 ה' כשמת אדם כר' כפ"ש רוח אינון אצילות
 ד שכינתא ועוונות' אמצעותא דכליל שנת ספורן
 כ שנת אדם אצילות דאימא עילאה והכמה דתמן
 מה דאיהו אדם קדמא' מחשבה כתר עילא' תפלין
 על רישא דחבא ואימא ובג' ד איתמר בגר נש
 במרה שאדם מודד בה מודדין לו ובגינהון דכני
 נשא איתמר כי מכבדי אכבד ובזוי יקלו ולא עוד
 אלא מן רישתל באורייתא אית ליה חירו . וכען
 צריך לפרשא . על פומא דסליקת צלותא מיכה
 כצפור וכיונה וכנשרא וישרא' כד נפקו ממארים
 נפקו כיונה דברחת וכן הוא רדיף אבתרה הכי
 אית צלותא דמסטרא דליה שכינתא איהי פרחת
 בה כיונה וסמאל וקיליה דרפיין אבתרה כמה
 חוכין דלולפין על מאריה דההיא צלותא ואליף
 לון בגבורה לעכבא שכינתא . תמן דלא סלקא
 לקב"ה בהוא צלותא ואיהו האוא צלותא דישאל
 על ימא דהו פלא זכו דאורייתא ועובדין טבין
 שנאמר והמים להם חומה והכי אינון צלותין
 מעוכבין . ואם חירין בתיובתא מארי דצלותין
 איהו דאמר לגבי שלוחא דצלותין מטטרון מה
 תנע' אליו מלל לצלותין דנטלין במטלטלותהו הה"ד
 דבר אל בני ישראל ויסעו' לבר נש דאזיל באורח'
 ורדיף אבתרי' האנא מארי מנר' דמלכ' ואהיד ביה
 עד פריע' מנדא בלו והלך בגין דברח איהו צווח
 למאן דאפיק ליה ייתי מאריה וימא אימא ליה
 דיזיל לאורי' דאג'ה פרתיה אחא'מה עבד טבב
 רישיה צטיע וקטלגיה הכי קב"ה עבד במצראי
 הה"ד מרכבות פרעה וגו' טובעו בים סוף ומאן
 גרים דרדשיין אבתרייהו דישאל בגין דעד דלא
 הוא לון אורייתא' לא הוא לון שטר חירו בגין
 דאורייתא' איהי שטר חירו לבר נש מיצר הרע

תיקונים

בשנת קשה כל קשיא בנזמר דא קל וחומר
ובלכנים בלגנן הקלכות דלגנא דאיתמר ותוכן
לכנים חטא ובעל עגוזה בשרה דא ברייתא את
כל פנודותה דא פוסקא אשר ענדו בהם כפר
פירכא כד משו לפוסקה של הלכה איתמר נהון
לית הלכה כפלוני :

ראיה אחרנין דלגנן מארי (חזרה) דמשחתי
בה לשמה תריסרן דבי מדרש דאיתמר
בהון אדם כי ימות באל כמה דלוקמות מארי
מתניתין אין התורה מתקיימת לא נמי שמעית
עצמו עליה : **גריית** מיתה אלא עוני
דלוקמות ביה פח במלה תוכל ועליון איתמר
יהיו מתיר אלון דאיתמר בהן אדם כי ימות
באל דודאי בהון אתקיימת שכינתא ועתיד קנה
לאחייה לון בה כמה דלוקמות כל המקיים את
התורה משני סופו לקיימה וכו' נלתי יקומן
אלין דאיתמר כהן אם נכלת בהתנשא ואמר
מארי מתניתין כל המבנה עצמו על התורה לסוף
מתנשא הקיכו ורננו שוכני עפר אלין דאיתמר
בהון ועל הארץ תישן ביון ההיא דאיתמר בה הכל
היה מן העפר ואפי' בגלגל חמה דבה נריר קב"ח
לאברהם יהיה זרעך כעפר הארץ ודא שכינתא
דבנינה איתמר באלין דמשחלנין בה לשמה וריבם
מישגי דאמת עפר יקונו אלה לחיי עולם ואלין
דלא משחלנין בה לשמה יהון לחרפות לדראון
עולם כי טל אורות טלך ודא יו"ד ה"א וואו' הא
איהו חושבן ט"ל אורייתא דבעל פה דאיהו ה"א
שית סדרי משכ' איהו במשכ' א' ובנינה אוקמות
מארי מתני' כל העוסק בעל תורה טל תורה
מחיהו והאי איהו דמלגלנין מוריד הט' ל' וקב"ח
אמר לא אבא בעיר משל לבת מלך דאול בעלה
למיינת הים זלמנא דאחא לבנה אומי לה דלא
עאל כי שבא והאי איהו לא אבא בעיר ואם לית
את מהימנת לי הרי לך סימנא שראשי נמלא פול
דהאי איהו טל להחית בו מתים וארץ רפאים
תפיל אוקמות מארי מתניתין מאן כפאוש אלין
דאיתמר כהן בקרא אחר רפאים כל יקומו ואלין
אינון דמתרין משתבמי אורייתא לע' א' דהב
לעובדי עכו"ם ממונא דילגון לאיתגבר בהון
וארסון דיהון מאלין דעסקין באורייתא לכמה
למיעבד טיבו עמוהון אלין לא יקומו ואפילת לון
ארגא באיתת עברא דמפלת כפלים ודא איהו
וארץ :

רפוי' איהו סיני וקלא דילגא אלא בבוז דקלא
דמארי דאיתמר ביה קול דברים אחס שומעי וכל
דבור ודבור אשעביר מניה מלאך ונשתחא דיליה
בגינה מברין עלילא כד סלקא בכל לילייה וכו'
יקת להיוקג' דמלכא אהפי הא רעייא מהימנא
קא אתי נטל קרטא בידה :

פתח ואמר זרקא מקפ שופר הולך סגולתא
נטיל תלת אפנין ואריק לון לבגי עלילא
וכד וריק לון אשעבירו אבנא חדא ואמר למארי
מתניתא קבילו האי אבנא לבנייכו דהא שכינתא
איהו בגלות ולית נכו מאן דיתער לבנה לרצח
לה לבגי בעלה ולא עוד אלא כמה מארי מדקשות
דאינון חבירין לבנייכו כוונין בכל יומא ולילייה
באוריית דבע' ע' בכמה קשיין וכוננין בה בגלנין
דאמרין הב הב כגונא דהניס דלוות הב הב
הה' דלעלוקא שתי ננות הב הב לן עותרא
בעלמא דין הב לן עותרא בעלמא דאתי כמה
דאוקמות למוד תורה איה רתנך לך שבר הרפה
ולית מאן דישחל באורייתא לסלקא בה שכינתא
מן בליתא וליתא לה עם בעלה דאינון אטימין
דעייבין סטימין דלג' ובגין דא קלא נפק בכל
ליגא כד נחית קב"ח בגנת דעוד דסלקין ונשמתי
קמיה וההיא קלא אמרי קרא כדכתוב קול אומר
קרא ויל ולימר לון דישחלון באורייתא לחברא
שכינתא עם קב"ח כבונא דדוד דאמר אם אבן
פנת לעיני לעפעפי תנומה עך אונא מקום לה'
ואיהו הוה משחל באורייתא לחברא איהו דאיתמר
בה ואל תטוש חורת אומר עם בעלה דהא שכינת'
מסטר דחסד אתקרייתא במילות חסדים ומסטר'
דבורה אתקרייתא עקידה וקורנא ומסטר'
דעמר' דאמנפיתא אתקרייתא תורה ולית מאן
דיתער לה באלין מדות לבגי בעלה הה' אין
מנהל לה וגו' וב' ד' קלא אמר מה אקרא כל השאר
חזיר דלא משחלנין לא לדכחא בשרא ואלין אינון
עמי הארץ ואלין דמשחלנין בעמילות חסדים
ובאורייתא לא משחלנין לא לבמיייהו ובניייהו
איתמר וכל חסדו כצדן השדה וכל אלנין דלא
משחלנין בה לשמה רוחא דקודש דאיהו שכינת'
לא שייח עלייהו הה' ד ויזכור כי בשר המה רוח
הולך ולא ישוב :

ראיה דלא משחלנין באורייתא דבעל פה
לשמה ואיתמר בהון וימרין את קיימם

פעמי' שלש פס' בנה ותלת טפין תתאין לקבליהו
 סגול עלייהו איתמר שמעו הרים את ריב ה' מאי?
 הרים לא ה' תלת דכנין עילאין לבניכו דאיתין
 סגולת' ולמאן מנייהו ר' רב' ור' רב' דמתיבת'
 עילאה דלקבליוכו הוו כל רב מנבל ורבי' מארע'
 דישראל דרבא מאחר להיעין . שמעו דאחור ריב
 וקטטה ומחלוקת בהלכה לעיל' ורבי' ורבי' רבא
 מחלוקת וריב וקטטה בהלכה דילהין לתתא ולית
 כבו דיהא ריב וקטטה ומחלוק' בגין סכינתא לבני
 קב' להחקא ליה בכמה קוסיין עד דיפיק לה מן
 בלותא: והאיכתי' גין תכאים דמתניתין דמתיבתא
 דלתת' ה' תלת דכנין לבניכו דאיתין סגול' דשית
 נקודין גין איתין שית סדרי מתניתין וכל נקודה
 איהו עשר וסלקין לס' מסכתות דעלייהו חמר
 שלמה ששים המה מלכות וזית לה כמה בתולות
 אחריה דעוניהו דהלכות פסוקות דאיתמר בהון
 ועלמות זין מספר ושכינתא איהו תבא עלכלה
 תגא דורקא עלא איתמ' רבות כנות עשו חיל ואת
 עלית על כולנה ואיהו ריב וקטטה ומחלוקת
 וקושיא לקב' בנין צרי' לחוכון ומ' ממשחתיין
 באורייתא בכל יומא וליליא בגלות' איהו ריב
 בגינייהו דיפוק לון: ולית מאן דיהא ריב וקטטה
 ומחלוקת לקב' בגינה בבלותא .

זרחי' פסאים תפיל' דנפל' לאו איהו בר' קדימא
 זואי הוא דלא כלו לו חדשיו דאיתין תשעה ירחין
 דעובדא מאן עובדא חאלא דא אורייתא ואיהו
 סכינת' הווא ילד דאתיליד זמנה באורייתא
 בירחא קדמאה מאלון דאיתמר בהון זין בן דוד
 בא עד דתתפשט מלכות הרשעה תשעה חדשים
 על ישראל . בירחא קדמאה איהו משיח' זין
 זבירחא תניינא עמיד' ליה וש מאין בספירה

תניינא דאיתמר בה והחכמה מאין תמלא
 בירחא תליתאה מוסיף ביה בינה והאי איהו
 ונחה עליו רוח ה' רוח חכמה ובינה ובגין דא
 אוקמוה מ' מ' איהו חכם המיין דבר מתוך דבר
 דקודם דאתא לעלמא אולפין ליה חכמתא ובינה
 בירחא רביעאה גמיל עמיד' חסד דעליל
 ליה פרנסה מטיבורא דאימיה :
 בירחא חמיסאה היב ביה תוקפא דבשרה
 לאתגברא על יצר הרע מספרא דמאל דלא
 פליט עליה כנטן אחיה למעבר ליה נפל לקטלא
 משיח' : בירחא שיתאה יהיב ביה דעתא
 זכה ושפירו כלנפיו :
 בירחא שניעאה ותמינאה יהיב ביה דוחא
 דקודשא מספרא דנחא והוד דאיתין
 מרי נביאי קאטו ובג' דנחנ' רוחא דקודש' עליה
 בטרם אנר' כנטן ידעתין ובטרם תלא מרחס' וגו'
 מספרא דצריק יהיב ליה חות ומשפת : בירחא
 שניעאה טולד מהול והווא ינוקא איהו עשריא'
 עמטר' דמלכות איהו טפס עשיראה ובג' זכה
 לו' דרגין אלנין .

קמו מארי מתניתין ואמרו דעייא מהימנא
 טול אגלא דילך לבבך דאנת הא דאיתמר
 עלך ותרא חותו כי טוב הוא ואוקמוה מ' מ' מאי
 כי טוב דאתיליד מהול ואנת הוא פליל מט' ירחין
 אלון ומסטר' דעבור' דילך מלכות קדיש' איתמר
 בה ויהי בישורא ומלון והאי אגלא טפס קדיש' כלי'
 מפשר' אמת הוא ורע דאתמאבת מינה וכן תלייא
 פורקיה ועלך עתיד לאתבנאש בניינא ועלך
 תקום טול לך לבבך . אמר לון לית אחין יכלי'
 לאסתיוכא חי אשתיוכמתא מאגנא דהא אגס' גרין
 לבון שית דאיתמר בהון ד' ה' שית' נטול קידרשא
 כמלקדימין . שתח חומר וקרא עקף שופר הולך
 סגולתא תלת דכנין עילאין דאיתין סגולתא תלת
 טפין עילאין דאיתמר בהון חן כל אגס' תפיל' א

אגלא לבבך ושית אדנין
 ויד

היקונים

וכן אליה פורקנה דשכינתא ונבואא בנין דיתקון
 כ"י מה דלא תהרס בקדמותא ובנין חביבתא דילך
 ש"י טפין דבל ולא אתחזרון לבבך דאינון רמיון
 צרישי עכפין דילך אינון ש ש דככל בהו
 משה משה חזנא שביעלה מה אשירך מה אדמה
 ל ואתמר בה הנת ירום ועלה אתמר מה אדמה
 לך חייה אדמה לך בתבירו דילך ואתמרך דלית
 לך להחנחס עמה דיו בעד להיות כריגוא ע"ב
 דיהא דב תבירו דילך כישא הה"ד כי גדול כים
 שצרך מ"ר רפא לך דליה אימא עילאה חזנה
 דילך בירא וילך אתנקעת דליה ימא דאוריתא
 הה"ד יט משה אתירו על היס וילב ה"ת היס
 צרות קדים עזה כל הלילה ויש אה היס להרנה
 עד טען סכאן וליך ויבקעו המים דיליה לגבה
 ואיהו טען אים דאתמר בה ויורהו ה"ען וישלך
 אל המים וימתקו המים דאוריתא דבעל פה
 דאתמר בהון ולא יכלו לפחות מים ומרה כי
 מרים הם כמה דאוקמוה וימררו את היחס
 בעשרה קשה דליה קשיא ובהאא זמנא ותשת
 הערה ובעירם זכר אתגלי לך חילנא דחוי בדרח
 בתראה דלת עתיד לאתגללה בנייהו כמה ד
 דאוקמוה מ"ה שד"ה הו"א שיהי ה"מה כסיונות
 אית לאתנסאה ישראל הה"ד שם שם לרחק ומשפ
 ושם בס"ו למ"ה ואוריתא אתחורתלו נ"יון
 לאינון דמתדילין בה ויהיוין בעאלקו סגי כבונא
 דמצרים דאתמר בה כל הבן הילוד היארה ת
 תגליבוהו ודא אוריתא דכתב וכל הבת תחיון
 אוריתא דבעל פה דתרויהו אינון פ"ה ולשון
 וצו תהא אצח ככד פה וככד לשון וחכרמ' דמיוח
 זלית מיתא דמארי דבארס דאריחא לא עניותא
 ובפורקנא בתרייתא דאריחא יחא לשרא כבוב'
 דימא דאתמר בך רשיא מהימא ומשם בסוף טל
 שפת היאור בסוף פ"ו יומין ירבא דפירקיה
 איתמר בך ומשם בסוף על שפת היאור דליה
 נבואה דאוריתא עמודא דאמצעותא שפה דליה
 שכינתא כהאזא ומנא אלין טפין דהו נפקין מן
 הסלע דאינון כספין הלכות אתמר בהון כשאו
 בהיות ה' תרין טפין דאינון צרי סלקין בתרין
 ויין ואחצבי נהרות והאיה נקודה עלאה דליה
 סבולתא סבולתיה על גבסיהו וסליקו דילה בלן
 אחר הוי אלף אלין תרין נהרות אינון אצח ואמא
 מסטרא דגרתא דולבא טפין אתקריאו דאתמר
 בניה

וכן וייתר כ"י ציה ה' צור עולמים צ"י חרון
 עלמין דפיקין עלמין דגרתא דמלך אינון מתחא
 לעילא מסטרא דעמודא דאמצעותא אתקריא
 נהרות ובג"ד נשא נהרות למאן להאיה סבולת
 סלקין לה כתר על גבוייהו למאוי י"י כליל סבולת
 ומתעטרא בה צחלת בתרין דאינון כתר כסונה
 וכתר מלכות דבתר תורה על צ"הו והכי אינון
 תלת נהרו וזו ותלת יודין וחלת ויין רמיון בתל
 רישי תיבין דאינון וי"טע וי"בא וי"ט תרין דאינון
 אצח ואמא סלקין כתר על גבסיהו נשא נהרו
 קולם אינון חסד גזורה עליהו איתמר כשאו
 נהרות קולם מאן קולם דא עמודא דאמצעותא
 ודא רוא דשורק לעילא שלשלת איהו כליל תלת
 ניקודין בקיסורא דא דעמודא דאמצעי דעלם
 איתמר וזכר נטעמך שורק כלה ורע אמת
 ישאו נהרות דכים אינון נצח והוד נשאו לא כתיב
 אלא ישאו ואינון סבול דהיא נקודה מסטרא
 דשכינתא איהו נקודה למחא דנריק שכינתא וזאת
 רבלין דאינון ירכיו צפון הה"ד יפה טף משא
 כל הארץ וגו' כד איהו נקודה תחות ירכי קשט
 אתקריא הר ציון פורא מאיך ואתקריא מסע'
 דנריק דכ"ס דך ים דך כלילן מכ"ד אחון דאינון
 בשכמלו ובהון אל ישוב דך בכלם ים אתקריא
 מסטרא דאימא עילאה כלילא מתממך אחון
 דכלילן בק"ט בקרא קדמאה דמייחדין להקב"ה
 תרין זמנין שמע דש"אל ה' סלקינו ה' אחד ובהון
 ויפ"כה וכה ויך את האצרי ומסטרא דאימא
 עילאה איהו נקודת על גבסיהו קרית מלך רב
 ובען אתמר בה העיר רבתי עם היתה כאלמנה
 קום עמודא דאמצעותא דוגת הו"ו כליל שית
 ספרין וזכת חורד כ"י כ"ה עילאה וצ"י כ"ה
 תתא קם לבדי סמ"ל דאיהו מצרי צמארי
 קרבא דילך דאינון שכינתא תתא קירטא תתא
 ושכינתא עילאה קירטא עילאה דעלח אתמר
 ואח נפש אויבך יקלענה בתוך כף הקלע מאן
 נפש אויבך סם מות נפש אשת זמנים דמקנא
 בשבע שלעים ובעלה בשבע טורין קום באצב"ן
 דילך דאס'לכו פגורא לתברא טורין וסליקין דחיות
 ובנין טורין דילך אתמר כשאו נהרות ה' ובהון כל
 גיא ינשא היות דכלא כליל ציה ודא רשיא
 מהימא דאיתמר ויקבור חוקו בניא דבנייהו
 איתמר ויך את אדום בניא מנח ושמתיא גביא
 בניא

דחתקתו לנבלה נוקמין. מחומין דעלמא וביה
 אדמר: ויהא נבלה על יריבו בההוא זמנא חו' ילל
 כתיב: פסח. ועוד ט"ע ד' פסח אחרון יטע ביה
 חב' אלס' ה"ד כיום נטעך ומשגרי וביה ארבע
 וז' אחרם בצלמא הדא ה' כנר מטעי מבשה די
 להשפאך ועוד חק"ב טע' תמן בטן ותמן ע"ב
 שכינתא ביה ארקיאות בטון ערמת חטים והא
 כל שמי' כלילי אית ספירין. ותמן ע"ב ה"ד וענף
 עץ עבות נכח והו' אינון עב' אחקים ועלייהו'
 ארמי ערמי נחל דומיא דתרין שזון ותלת ספירין
 כל חד כלילי ע"ב אחרון דאינון כ"ח והוד יסוד
 כגווג דתלת אבהן וכלהו תלת כלילין שבנין ותרין
 (כ"ח מ"ב) אחרון :

יגל פוק דא חיהו כדק אלף שיתאה דניה
 קב"ה י"גנה ס' דיון ז"רע ק' דוסיס
 דחיהו יסוד עלמין חיהו סוד דקן דפורקא
 דאחרמין בשכינתא דאתקרי' שקוצית דתמן
 א"ת וק"ן דחיהו שכינתא שניעית לון קן דכלהו
 ועלה ארמי' וחתה לך לקץ ותטח ותעמוד לגורלך
 לקץ הימין ואחיהו קן דליג' מן דמאות שני' דהו'
 עתידין לאשתבעל במצרים הו' וזנחא: ואשתרו'
 דד' רדו שמה מטטרא דימינא אתקרי' קן הימין
 ומטטרא דשמאלא קן כל כשר למאן דחיל את
 כשר קרש חיהו ליה דינא קן כל כשר ואחיהו סוף
 פסוק סוף פסקי הולכות ובמבורא דחת ו' חיהו
 פסוק חיהו פסקי ואחיהו פסוק כליל כל פסקי
 הלכו דש'א' צרכה ופסק חיהו שכינתא אורייתא
 דנע"פ קרינן לה ואחיהו משמעחא שטח תוובתא
 תוספתא הגדה תיק'ו חניא קבלה הלכה משנה
 ברייתא קושא מחלוקת חומר' קולא שכינתא חיהו
 שא' דנה חכס' אג' כענין ומשיב כהלכה ובה ושא'
 מה משכנתא וגו' ובה שאל אביה ויבדך דחיהו
 הגדה דנה הנדתי היום: לה' אלף ק' שאל ממני
 ואתנה בוים נחלתך ובה אמר לשלמה שאל מה
 ארץ לך ובה תקינו למשאל שאלתיה בדרכאן
 אמצעי' דגלות' דכשאל ו' לא יחור היקס בלגותי'
 קמי מלכא דחיהו צמודא דאמצעייתא נבדכאן
 קדמאין אתקריאות תוספתא דנה תיקוני לתקנא
 (כ"ח נבדכא) ברנש פנחא דמלכא ונתנת' בתרין
 אתקריאות קבלה דנה עבדא דחיהו מטטרו' חיהו
 כעבד המקבל פרס מרבו והולך לו וניה יהבין
 ארמי' דלגותין ל'ין דמזלין ע"א לקבל פרס אבל
 לאינון

נני' מן אפגית' ת' חורת מזה לפונה כדרי
 דחיהו ק' דגרי אריכא מטטרא דעלמ' דחת' מתמן
 הוא טוב לגדיקים דעלמא דחיהו גרי' א' חב' ל"ג
 מכילין דאינון וז' ונעבו' ה' אל פניו ונעבור ע"כ
 הו' ע"ב חסד דרי' גבור' דנה קרע' שט' מן יומא
 וניה עמיד' לאתקיע' ליה מן יומא דאוריית' ומסמ'
 דחאד חיהו חב' ל"ג מכילין דניה חיהו יהו' ה'
 עמודא דאמצעייתא ארץ אפיס ומתירי ביה על
 בינונים ומטע לון כלפי' חסד' ובתתון א' חב' ג'
 יהו' חיהו מצפין' אלתך דרוח' גספי'
 והכי ער י"ב

תיבין באלין י"ג מתירי על בינונים דיחורון
 בתשובה אבל בקרע שט' ירון כגוים מלא גויות
 דחיהו שטן מלא עיינין ונב' א' אבגית' איתקרי
 כתר חכמה חב' ל"ג מכילין דכלילין כחסד דכליל
 ע"ב שמהן דאינון כלל'א דילחון ויהי א"י ויהו'
 וחכמה לימינא כמדי' הרוצה להחכים יוררים
 אימא עילאה לגבורה בה קרע' שטן מן שמאל'
 ובה ויסס את הים לחרבה ובה קרע' יומא ל"ג
 קרעיס ובה דוקע הארץ ונאכאיה ובה עקר
 טורין ותגר טורין דחיהו הדא ה' ד' והנה הו' חוק
 מפרק הרים ומשגר סלעי' דאינון טורין וסלעי'
 דחוייא דא' ומר ביה דרך נחש עלי' זנה ונחאי
 שמי' הוה רבש עוקר הרים בא רית' דנע"פ: כתר
 עליון חיהו פלא וניה עמודא דאמצעי' דאתקרי
 טורא עבדי: שליחן ה"ד טורא תהלות עושה פלא
 ונה אמר משה נכד כל עמך אעשה נפלות וכו'
 והאי חיהו צ'גד יב'ש כב'ד י"ש כ' דחיהו ותר
 י"ש להנחיל אוהבי יש ואינון י' חכמה ש' תשיבה
 כלה כליל עמודא דאמצעייתא שמים דאיתמר
 ביה וחתה תשמע השמים שמע ישראל :

בטר צתג דא נחא וחי' דאמרי ליה גת' רט"ג
 ביה והוה בג'רטוב ויחיקיים כישרא
 והשביע בכחחות נפשך מטטרא ונחא דחיהו נח'
 ועצמותין יחליץ וגו' ואתמר בג'מן גת' והיית
 כגון רטוב חיהו דחמים ת' תפארת וניה תוצא
 הארץ דשא עץ פרי עושה פרי גישראל במדברא
 וכמה מביעין דמיה :

חקב טוע דא הוד ביה שס' לו חק ומשפט
 ושס' נסוה דהוד דאתקרי' נבטרה
 נח' כחסד ואתמר כהוד נחנני שוממה כל היום
 ונה ביה אסתכל במירכנא דמקדשא וכמה קטילין

תיקונים

לחיותו (כ"א לנבין) דלח מצליחן אלא חמו דחיותו
 ודחילו דמארהוון בנביקסוד ח"י עלמין כליל חי
 ברכאין מקבלין . דמסטרס דנדיק חתקריא חיה
 קבלה חיה בית קנול לברתא נשמתין לנדיקיות :
 הנכרה חתקריא ח מסטרס דעמודא דלחמנעיתא
 כד נטיל מגנורה דחיה סוד דקריב ארס קדמאה
 דחיה חכמה דממנא על כל דקבנין וכבש חיה
 מסטרס דימינא וסור מסטרס דשמאלא ובג"ד
 סור סהקריב ארס קדמאה חתמר ניה מאור סר
 מקרין ומסרים וחיה ממנא על מדברא וניה
 ספק צרכיוון בארע מדברא ומתמן חתקריא ח
 שכונתא הנרבה ומניה חתקריא ח ספק ומתמן
 ספקי דינין ומתמן לחזי דינין לא צריכא ובג"ד
 חיה לחתמודעא לברנש כל מרס ומרס דחיה
 שאלה וחטונה דיהא נה שאלא ומשינ כהלכה וכל
 רו לא חיש ליה וכל עומקא דהלכה חתגליא ליה
 וצריך לחמודא עלה דלא יהא ננה ספקא בעלמא
 שאלה חיה מימינא דחיה אל הול סגדול חתמן
 חכמה ומתמן שאל סלמה חתמא כד אל קב"ה
 שאל מה חתן לך ומתמן חניא דמשיב ליה דניה
 וה נתן חכמה לשלח * חלי חניא דח עמודא
 דחמנעי כספק הא חוקימנ' לה מסט' דנינא חיה
 פסק רין ומתמן חתקריא כיעתא דשמיה חתמ'
 נה וחח חמש חמשים . צריכא הא חוקימנ' ליה
 מסט' דגנורה . תונתא חתקריא ח מסט' דנינא
 ז דאס מרש לחזי מנין ההלכה חיק יחזיר להומטיב
 - לשאל - פסק הא חוקימנ' ליה מסט' דנינא פסק
 רין משמעתא חמעות חלכה מסטרס דהחז
 דחתמר ביה שמע ישראל דארבע חיוון תיקובן
 דהלכה דחתרמיוו נדרס יאנון ר' רחיה יה שמינ'
 יהו ריחא יהוה רבור וארבע נבואס כלילן מר'
 חתון לקנלייהו ח' שמוס ח"ד תנועה ח"נ מישוס
 חרני הלך חיוון שמוס ח"ד תנועה נבואס
 מישוס נברית הלכה דרבלין . חיה דחמרי מישוס
 בידיס שמוס נברית וכלא קסוט : ר"א ח מסט'
 דחיה חיה לימינא דחתמר ביה ופני חיה אל
 הימן לארבעתס רחיה חיה חוספת י' חניינא
 חכמה חרונה להחכים ירדים ונתמן ר' חובן חור
 ב"ן חור דיומא קנמאה : שמייעא כסוד גנורה
 דרמן ביה דחיה שמייעא כליל חמשין חתון
 דק"ס ובג"ד חקינו נה ק"ס דחחר' וערנית ובנינ'
 חת' הנטיה ח שמעתי שמעך ירחתי וחמרו חלרי

מתני' חיונוי מינעי ליה ובניה חמר הט"ה
 חונק ושמש מסטרס חסוד כ"י ע"ן צ"עין ירחו'
 דחיה ע"ב חסוד חבל מסטרס דגנורה חתמ'
 חמעך ירחתי חתמן ירחס ומתמן חיה שכונתא
 חתאה חתמעתא ומתמן חמעון : ריחא ופני
 נכר לארבעתס וניה חיה פרחא נכרס חתמן
 חתקריא ח שכונת' נכרס ח"ד דרך חכר' נשמיס'
 ומתמן לוי לויס דימינא ושאלא חכורס דחרוייה'
 דבור' ודמות פנוס פני חוס ויהודס נה חיה
 חת' ומתמן חתקריא ח שכונתא חגרה
 נבין ויגד יעקב לרחל וחיוון חרין חכמה עילאה
 וחכמה חתאה ובנייניהו חתמר ויגד לך חעלמו'
 חכמה פיה פתחה חכמה דמתחא לעילא חיה
 חרס חקטן וחכמה עילאה חרס הגדול ומסטרס
 דעמודא דלחמנעיתא ח"ת חרס כליל ניה (כ"א
 נין) חרוייהו שיעס חתקריא ח מסטרס דימינא
 ימינך פשוטה : ובגון חקיעה פשוטה לפניה
 ולאחריה חמני דלית חתן קושיא דנינא דקושיא
 חיה ורחי קשיא ומסטר' דנינא מדת חרין חקיעה
 חרה דנינא קשיא וכד חוי דחתקיעה חניה הלכה
 חתדל נסקודין דעשה וחתערב ימינא בשמאלא
 חמני בנינ' דסקודין דעשה הא חוקימנ' וזה וכרי
 דחיה ח"ה עם אכרי רמ"ח מסטרס דחכמה חנינ'
 ע"ה דדריבה חסוד חמה דחוקימנ' חתבת עולם
 חתבתך על כן חסכתך חסוד חתון גריס
 דחיתקיעה חניה הלכה דלעב' על חד דסס"ה ל'ת
 חיוון חשמל' דחתמר ביה זה שמו עם י"ה חס"ה
 חומר' חתקרי מימינא קולא חשמאלא חל'ת
 חיה חק' : גרה סוה מסטרס דעמוד' דלחמנע'
 והאי חיה ויחירו חת חויהס בעבוד קיעה נחומר
 וכלכניס נקו' וכל עבודה כשהו כג"ש חומר' ח
 חשמאלא חסוד חמאל דחיה חמונה על
 ל'ת וחיה חומר' מסטרס דלח חמר חומר קולא
 מימינא דחתמר ביה וכלכניס נליבון חלכה
 וחית דחמל חכי חומר' מימינא דחמן חומר חוער
 דחתמר ביה חומר חיס רב ח קולא חשמאלא חתמן
 חור מועד חוויקין חיה ח חכי חכות חוויקין
 חיה חס דביהל חבל חמר ח חו חכי חכ' חגומא'
 ובג"ד חרי ביה חמר יחיר וחחמו' חוק' ל'ת חחרוס
 כסוד ובחומר יחור' ג"ש חו כענדל דלחמנעיתא
 דחפליג בנייניהו חחלוקת לחפרשא בניינ' וחיה
 סוה בין ימינא חשמאל' דקושיא ובגין דח חחלוקת
 חיה

רעמי'אל קני'אל . שרק שמאי'אל רפאג
קרמי'אל :

והמשכילים אינן אינן דחית בהון סכל
לאשתמודעא בצלותא איך

סלקא נה ברתא בחתון ונקודי וטעמי דכלת
אינון רחימו דברתא דמלכא כחתן דיליה לאע"ל
רחימו ושלמא וחיבור'וקורנא בינייהו בכל מודע
דחיווייה לאכללא לון כחלא ככלהו ואינון קרבא
לסמאל ונחש ושבגין מהנין :

קס ר"ש בוצינא קדישא על רגלי וכליק יהוד
למחר'יעלמא ומ'ר'בון עלמ'יהא רעווא

דילך למיב לן תוקפא-לי ולכל חנרייא ולכל
דעאלין בקרבא דא דאינון מסטרא דילך לאעלא

בקרבא דא בלא כיסופא קמ'ולאשפאמאמלא בלא
כיסופא קמ'וקמי מערוכיתא עילאה דכר נכחין

בנהא קרבין'איתמר בה אס הבני'שממה ולא' אהא
בכיסופ'קמי ברתא דמלכא דא'תמ'נה כל כוונה

בת מלך פנימה וגו' דהא כמה כרוון נפקין כגניס
ה'ד בראש הומיות תקרא בפתחי שערים בעור

אמריה תאמר ומאי אמרין כרוון ליכס איסוס
אקרא וקולי א בני אדם דהא כמה כרשין תקיפין

הוו מהכנסין'לגח'קרב' עם חויא נחש הקדמוני
דקטיל לאדם קדמאה וקטיל לכל דין דאתיון

אבתריה מכהון הוה אכיל בעורא דיליה דאיה
ביהנס ומנהון הוה בלע'לן חיינ כגונא דקח

דאיתמר בהון וירדו אס וכל אשר להם חיוס
שאלה מנהון קטיל בכמה מיני מיתה דאיתמר

בהון למות וזולות וכמה מארי תריסין הת
מתכנסין לגביה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות

ובסקין עליה כמה פסקות בקלן וחמודין דיליה
וישן כ"ה וכו' וירא כי איך אים לות צה חד

דקטיל לחייה וכרוון נפקין מאן דנחא קרבא
וקטיל לחייה יהא הלכה דיליה וכמה הלכות

פסקות-אינון דאיתמר בכל חד האכה כפלו ואינון
בחלות אחריה ריעותיה דברתא דמלכא אכל

ברתא דמלכא עליה איתמר דבות בנות עשו חיי
ואת עלות על כולנה ואיהי ארוסה למשה הלכה

למשה מסיני וע"כ לאו איהי כשול'ליה עד דיקטיל
לחויא ויעול לארעא קדישא דבגין דא לא עאל

לארעא קדישא עד דיוכה לה דמתרין לוחין
איתכרו פרחא מניה ובגלותא רביעאם יוכה לה

ובגינה יוכה לאעלא לארעא קדישא :

איה עמודא דלא'עיתא בגין דרגין דמסאנו
ואיהו פרוח' ביניהו ויחורא דרגין קדישין :

בריי'תא איהו שכינתא משמאלא הה"ד כי
בשה מנח' ומש' מסטרא דימינא

דיחודא דיליה לאו איהא אלא מסטרא דעמודא
דאלמ'עיתא ואמאי איהי משנה דבריית' מסטרא

דימינא ושמאלא בגין חמור ושור אועדים דאינון
לימינא ושמאלא .

תוספתא התקריאת מסטרא דרדיק ואיהו
כליל כל מוספין ומתמן איהי

שכינתא קרבן המוספין ובגינה איתמר ים חפור
ן נוסף עור גיה תוספתא אכמה וגינה ודעת וכל

מדות דקב' והאיה תוספתא כמה יתיר' דאיתוסף
בער כש מע"ש לע"ש ואיהו השנת שביעי כל כפירן

איתקריאו ביה שביעיות וכל מאן דאוסוף ביה
בס' במאלכין'בעינובין מוספין'ליה ומאי מאלכו'

דיליה קרבנין דללותא דמוסף'דאיתוספ'גיה עמא
קדישא יתיר משאר יומין דחול תוספת קדישה

דקידוש עינוב וקראת לשבח עונב בחלת סעודתן
ובכ"ד כל הא סיף מוספין ליה וכל הגור'גורעין

לר' ועד שכינתא איתקריאת תיק'ו מסטרא
דהווא דאיתמר ביה במופלא מתך אל תדרוש

ובמכוסה מתך אל תחקור ובגינה אוקמוה מ"מ
שתיק כך עליה במשנה :

קס רעיו'אמהימנא ואחר כנא כנא עלך
איתמר מפני שיה תקום תקום בישראל

עילאה עד דלית סוף לסליקו דילך עילאין
תתאין מתכרבין כדומשתבחינן כן דאמלכ'לו כך

כל מדות אחוריים ופנימיים דקב'ה אמר הא
זריקת קירטא אבנין דקירט'לבנאי אימא לאינון

דחולין באירא דהא אבנא לגביהו :

פתח ואמר ורקא חקף סוכר הלך סגולתא
מלאכין דאתון דעליכו איתמר עשה

מלאכיו רוחות משרתיו'אם ליהט קרבו אבנין לין
דאינון ניקודין דאתקריאו על שמכס דאיתמר

בהון אבנים שלימות חכנה את מוצה ה'אלהיך לין
אינון : קמ' דומיא'ל מלכין'אורי'ל :

פתח פד'ל חומי'א מסוי'ל : צרי צורי'ל
רוי'ל יופי'ל : סגול' סמטור'יה

בוהי'ל למו'ל : ש"בא שמעי'ל ברכי'ל אהי'ל
חד'ם חני'ל לארי'אל מחני'אל : חרק

חוקי'אל רהטי'אל קרוי'אל : . שרק שמוע'ל
קיס

תיקונים

אנת רעיון מהימנא דבנין איתת' ויש
 כ"ה וכו' ויך את שמרי דבשחא דלימח
 ע'נאזה דליוה'נ' תרעין מחת'ציה דלחמיו
 בכ"ה וכו' לחון דמייחורין בהון לקב"ה הדין
 זמנין בכל יומא שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד
 דאית בשית תיבין ב"ה לחתון וחרין זמנין איטין ב'
 צאלין חמשין מתי לפרעה וברל עבריו חמשין
 וצבות : קום לבניה בטייית דויך למחאה
 ליה ככלנא דהכי חורר דכננת למחאה גיה ב'
 בחוטרא וחורר דענדא למחאה ליה בחוטרא
 ככלנ' בנין דעליה דיתמר בדברים כל יוסר עבר
 בקדמיהא זמני' ליה על ימחצ'ען קום מתי ניה
 בימא דהרדיוחא ברולמוס דילך בדרועא דילך
 ביר דיבר דחחצר צה וט משה את ירו על הים
 דהא צימנא חבבקעא ימח' כשמאלא לחתורת
 ישנה הס'ד וכני ישראל הלכו ביבנה בתוך הים
 בעמודא דלחצ'עיתא נשפת ברודך כסמויס קום
 ג'ח קרבין דהא ברתא דנלכא דילך ליהי ול'
 אחזייתא ולא עוד אלמא כמה דוכים וזוכים ד'
 דערבונני בישא מתכשין ובלות למיכל עאלך דילך
 דליתמר בהון זלזנה לאני בל' זמ'יעתי קום נטיל
 קירטא דילך בגייהו דהא קירטא דרוד דיתמ' נה
 ויקח רוד חמשה חלקוי אבנים וכן החלל נטיל לון
 בחמשה תיבין דליטון שמע ישראל ה' אלהינו ה'
 וכה שר' לון בקירטא אלתעברו אחר אננא חדא
 וקטיל לפלשתיא ההא אננא עלה דיתמר ואלכ'
 די מתת ללמלא יהו' נטור דב זמלאת כל ארעא
 הס'ד מלא כל הארץ כבודו ברוך כבוד ה' ממקומו
 ובגינה דיתמר אכן מלכו הנונים היתה לראש
 פנה מחת ה' היתה זאת ובגינה אמר דוד אם
 חקנה עלי מחטה לא יירא בני וכו' בוחא אזי
 בועותאל ית'לל המתהלל כי אם בוחא ידע אשיב
 אל לבי על כן אומיל ויעקב בני דהו ידע דיתמי
 עירקא דכלל אונף לה לבטוי הה'ד וחלת אשר
 דבר להס'אניהס ומרעה מינה קיביל תורייחא
 הס'דיוחא התורה אשר סס משה ואלהין בה עלא
 להחם ק'סין וחלקנל קרבנין הס'ד בוחא יכא
 חרין אל הקה' ארת אשר ללוים זבניה דיתמר
 משה דרועה אכן דתאר על אלת שנתה
 עניי'ס זכחה ליהי מתאן דשויו לה בקירטא דיגיה
 דחירו כומי בקרית שמע וריק לה לבני שמים
 דמחל דבגינה דיתמר שמו שמים על זאת וכה
 כי שמים דיגיה כעשן נמלא והארץ כנגד תבלה

ואת רעיון מהימנא קים טל קירטא דילך
 דנחמד עיבאזה אנת סניק לה יתיר מהוד ומכל
 נכיוטיא ורבימיא דכל דר' ודר' וד' וד' וד' וד'
 קירטא זינך ודקא מקף סופר הולך כגונתא
 דאננא דא דבסופר סנקא לאתר דליתמר בים
 במופלא ממין אל תדרוש ינמכוסה ממך אל
 חקוק' ולידי שמה דנת' עילאה דליתו מכמה
 קדומה דהכי סניק הכנה לחשבן שמה קירטא
 עכ' עשר חתון ככלל דליתון יוד' ה' וכו' ה' ה'
 ותת' תלת יודי וקויון שמה דאננא למלא דרמ'
 ועירא דא כליל עשר מעיל' לתת' ומכמה ועירא
 כליל עשר מתת' לעילא עשר בגורה מעילא
 סגונתא דאתמן אתקריאת שנינתא סגונת
 כלבים וליהי שמה לחזוק דעלמא ליהי אננא
 חדא כנילע מעשר לחתון מתת' לעילא דרמיון
 ציוד' ה' וכו' ה' ח' תלת לטין שין דמכמה ועירא
 דתמן כ"ה מה דהאי ליהו שמה דסליק מ"ה ב'
 בחושבן ותליין מיניה כ"ה חתון דליתון יוד' וכו'
 דכ"ה ה' ח' וכו' ח' ח' וכו' ה' ח' ח' וכו'
 חלפין דהאי שמה חלפין דמקין ליהי תלת זמנין
 בחושבן דרמיון קב' ה' ב' של ימוחק לחק' ליש'א
 ממזרים הה' ד ויחמר אלהים א משה ליהי אשר
 ליהי כה תחמר אל בני ישראל ליהי שלמי ליהי
 וביה אשתמוע דהו' מופל ומכוסה ומכטרא
 דעילת על כל עילאין דליתמר בג' יודין ד'
 דסגילתא אזי ראשון וחני אחרון ומכעדי חין
 חלשים ומכטרא דעלת על כל עילאין אתקריאת
 שכינתא חמונה דישאל וכו' א
 אננא חדא י' בחושבנא עש' ונית לה קוצא לעילא
 וקוצא לתתא ונקוד ב'חמנעש' וכלא אחר ומתמן
 קרא ליה משה דלממורה דלמכעיתא צ"ב מכלל
 דרמיון דמאל' דקרא ליה כלל' י"ב מכלל דרמיו
 לעילת כל העילות לא יחזור ריקס בללותיה :
 וכר ליהו רכיב על אננא חדא ונית ממנא ושלטן
 דכשמייא זארעא דקיימי קמי האי אננא דבההוא
 זמנא דיתמר בשמאל אסתבניה כשאר ואם בין
 כוכבים סיס-קנך וגו' והכו יתתא סליקת ג"ב
 מכלל דרמיון דנת' א' ד לעילא י' לתתא חממה
 בראש ומכמה בסוף ו' כריכא דתרויייהו :
 קום נטיל אננא וכריד ליה בההוא חוט דורקא
 דליתו אריך אנפין פעלה ודאי וכו' וכו'
 אריכא דאם כל לא כ"ך ליה צ"ה י' בגלבים בריש
 טבעתא

וצפחה דעלה איתמר תהא מקודשת לייבטנעת
 זלף וברצועה דאיהו קשר תשלון חסלה די' ד'
 דאיהו כריכא נאכבעא לא אסתלקת וכד איהו
 כריכא על רישא דלת' ו' אחקריאח תגא דסת'
 ובגינה אחרת כל המשתמש בתגא חלף איהו חנן
 מכוללת ומעוטרת על כל אחוץ איהו עטרה על
 כל רישא דדריקמה דאוקמה מ"מ העולם הבא
 אין בו לא אכילה ולא חתיה חלף דריקים יושנים
 ועטרויהם בראסיהם ואיהו כתר תורה וכתר
 בהונה וכתר מלכות בחלת ענפין דס"ן מן משה
 אשתאודע בשמך רעיל מהימנא בחלת אחוץ
 אשתעטרת למהיר כתר על רישא דכלהו הכהנים
 ולוים וישראלים אשתעטרת על כלהו וכד סליקת
 במחשבה איהו חננא הדא כליל מעשר ספירן
 דאיון יו"ד ה"א וז' ה"א מהשב ודאי איהו חכמה
 י"ה חס' וזשכח לה תמן • ומסטרא דכתר תגא
 אשתקריאח ובה עלו ישראל במחשבה דמחשבה
 אשתעטרת ליה מרכבה וכד סליקא לגבי עילת
 כל עילאין אחש בידת תגא בלא שחושא דאחכלל
 מהוי מרכבה להזא דלית ליה חושבן ושחוף וכד
 אית בישראל מטיביל' ודריקין לה בדבורא דליתן
 בקירטא דילהון וסלקין לה במחשבה עד ההוא
 מפלא דאיהו על הכתר מיד נעמיס הדא ה' ד' כי
 ירע שמי' ס' יתגא דרקה יקראני ואענהו עמו
 חנני וגו בההוא חוט דאיהו כריכו דילה דביה
 צריך לארכא לה עד דסליק לה עד עילת כל
 עילאין ונחית בה לקבלא בלותהון וזכאה איהו
 מאן דסליק תלת בלותין לבגיה בחלת נקודין
 דסגולתא דמנהון אשתמשכו תלת טפין דחלת מוחין
 עילאין דכד בר נש אשתמשך זרע מניה אלון טפין
 דאשתמשכו מיניה חיון משופרי שופרי דמורא
 מוצמד מכלא הכי בגוונא דא כד ק"ה אורית
 בבר נש תלת קטורין דאיון נשמתא ורוחא ונפשא
 משופרי שופרי דליה יהיב לון דאיון מתלת י"י
 דסגולתא דאחרגיוו בשם יו"ד ה"א וז' ה"א י"ב
 אחר לון וכך בחר' ה' ליהויה ל' לעם סמלה י"י
בהדוא ומנא דנפקין מלין מכמוו דבול' י'
 קדישא נחיתא שכינתא ונשיקת ליה
 יבל אימן מאיר מתיבתן בריכו ליה זרעילא
 מתיבתא בריד ליה ובזיק ליה • בההוא זמנא
 סגא חרא אודיין לבגיה כחת ואמר נשקו בר
 דאיהו סולת נקיה טפה קדישא דא דאורייתא

זמנא דליתיהיב ל' עלי דיהו דלא האז ביה כסול'
 דמוך ותמן דמאן דלית כסולת בגשמחיה איהו
 ברא דקודשא צריך ה' א' ושכינתיה דלית בר
 מההוא הסה דליתמ' מה אלון דאכל חסם קדמאה
 חטה הוה : ח"ט מוז חנן דבגינה אחר דוד הן
 בעון חוללתי וגו' ובמנא דלת ה' דאיהי חמשה
 מיני נהמא איהי בכיסוייא דרת-נין רשיעיא
 בגלותא דאחרת עלייה לא כן הרשעים כי חס
 כמון אשר תדפט רוח י' דאיהי מעשר דילה לא
 אשתברת עמה ובגין דא מוז ותמן כטורים מן
 המעשר ובג' ד- נשקו בר נשקו דשעון עילאין
 דרעיא מהימנא דאיתן דסקיו דילבון בנתי סמכי
 קשט דאיתן למודי' ה' צדיק איהו לשרן למודים
 א' הו לסון לעילא וזאת בריח לתתא •
 ועוד • נשקו בר נשפה עילאה שכינתא עילאה
 דהכי סליקא שכינה כחשנן ספ"ה
 חוט דאסחר עלה איהו ההוא כריכו חוט דרקה
 דאסחר שפה איהו חוט אל חמד ואיהו חוט דהנח
 ואיהו קו ירוק מסטרא דתיבתא דאסחר כל
 עלמא תלת חוטין אינון לעיל דסחרין לבת עינא
 דעליהו אחרת עיניך ברכות נחשמן על שער
 בת רביס מאי בת רביס מת עין אלון חלת חנה
 תלת בגונון' אינון דעינא עינא דמייד דלית לה
 הפסק עין תמים ומתמן נשקו בר לאגה' עלמין
 ברוין סתימין דאורייתא •
בההוא ומנ'קס האוא סנא ונטל קירטא בידוי
 פתח ואמר בוצינא קידמא ע"כ הוה
 קירטא בידך מחאן ואילנך הא אסתלקת בעילאין
 נטור גרמך מאננין דילה דהא כפומא דנדיקים
 איהי מסתלק בלותין דלהון לגבי בעלה ובגונון
 דילהון יהאי חננא כד נחתת נתחאה איהי חנן
 נהן דעלה אחרת ה' צדיק יבטן ובה נתנסו חנה
 ובג' ד אחרת חנן מאסר חננים דאיון חנה וכד
 נחתת לתתא נחתת כגונו' דא הוה י' וכד אסתלקת
 אחרת בה חנן מאסר חננים היתה לראש כיכה
 כגוונא דא יהוה' בה נתנסה אברהם צ"י בכיסוייא
 ובזמנא דנתנסה בה ברכה איכו מאיר ולכתך
 דקארס נכסיו' דילה איהי אסתלקת ביה לגבי
 בעלה דאיהו יהוה' ה' בההוא זמנא אסתלקת בה בר
 נש על כל אינון דרגין וממנן דאחסי' ביון ברנש
 וכד חוה סמאל דיהנין ליה רשו על צדיק לחוהי
 ליה נסיון ומנא דאיהו קאים נקיומיה איהו אחר

דלעת הוא מקטרת דכח עילאה דליה ישראל
דלעילא והאי אכנא דילך און מקבלין לה ברעוא
עד דלית סוף ותכלתא לכסיונין דליה נגין יקרא
דשכינתא דאתמר בה מעס רועה און ישראל נגין
לאחורא לה מבולתה לשרייא (עלך ובגין דימרי)
עלה עילת על כל עילאין

אמר ההוא סבא בוצינא קרישא יר' י' י'
ואו' ה' איהו עשר און ומשכניה
ס' ב' ביה נטיל נוקמא מן ב'ס רוחא דאתמר ביה
כי גאה גאה בגין דמניה קא און ערנבויא
בישא דאתנ' בהון הכל סב יקרו נאלחו אין עושה
עוב אין גם א' י' ועשר און פס ס' ג' הס' ע'
והאי איהו שלח נא ידך וב' ע' ככל אשר ע' .

וכוצינא קרישא צדד דקבלתון האי און טולו לה
לבביכו דלא תוון מנכון עלה אתמר אס תשכון
בין שפתים . זכאה איהו מאן דשכיב אימא
עילאה בין שכון דליה ובגנ' אתמר אס תשכון
בין שפתים אל תקרי אס אלל אס ותרין אינון
אס עילאה אס תתאה שכינתא עילאה שכינתא
תתאה דעלה אתמר' שלה תשלח תרין שילוחין
לקבליהו עלייהו אתמר ותלכנה שמהן זכאה
איהו מאן דשכיב לון בשכון דליה בללותא כ

בלווייתא בקריית שמע בלתיא בהשכיבו דתמן
קרישא בריך הוא דאיתמר ביה השכיבו אכני
לשלוס ובגמ' ועל שכינתא אתמר ופרוש עלינו
סוכת שלומיך תרין שלומי מר לקבל שכינתא
עילאה ור' לקבל שכינתא תתאה חד איהו בעל
חבית . זבנייה איתמר השכיבו אבנו לשלוס
זדא עמודא דאמצעייתא ותניינא איהו אורח על
מרוייהר איתמר בעל הבית בוצע ואורה מצדך .

ומסטרא דא' רח' אתקריאת שכינת מלון אורחים
היא הוא דכתיב מי יתנני במדבר מלון אורחים
זבנייה איתמר וילן ס' ואמאי כי צא השמש
דא' זכנש מינה ההוא דאיתמר ביה כי שמש ומגן
ה' אלמים ואשתארת שכינתא בחשוכא בגליתא
ומסטרא דנכח והוד אתקריאת כוואש ומסטרא
הצלת אבהן דאתקריאו אל אלהים ה' אינון חלל
הבזל הבגור והגורא אתקריאת גדולה גבורה
תבארת וכללין תלת שמהן איהי סהידת על
הווייתה; אל' אמה ויכולתיה על כל עלמין :

ויאמרא דאימא עילאה איתקריאת אס תשיבה
יהוש דא' י' על כניו והויה הארי עלמין מארי
דכל

וכל ז' א' אינון ז' א' לוי ואי תימא דעל מרדכי
אמר ליה המן והאי המן דובמא דמחלל הוא ליה
דביה חלגש ועשרה כתרין תתאין וזלכטו בעשר
בגין ובגין דקאים מרדכי נכסיונא יהב לון קד'ה
ביריה עאכ'ו מאן דאתנשא בגין שכינת' בגלותא
בגין דמתין עלה עשר סבילות דמא דאתרא
דאינון יוד הי וזו הי דאינון ספירן מליין סבול'
דסמרין לכתי' עילאה דמלכא ומטרוניתא והאי
איהו כתר עילאה דאתמר ביה ביום שבת בקדושה
כתר יתנו לך ה' אלהינו מאן ה' אלהינו אבא ואמא
ביה מכתי' לעמוד דאמצעייתא ושכינת' דאיהי
קדושה ואיתמר צח קדושה לך ישלשו אינון קדוש
קדוש קדוש חלת אבהן ה' צדוה מאן צדוה נכח
והוד מלא כל זא זדיק ביה מלא כל הארץ כבודו
דאיהי שכינתא : ומאן דאיהו מתלת אבהן לא
צריך לאתנסאה דמאן דאיהו מוצי' ומשטרי
לית ביה ספיקא דקאים נכסיונא . ואי תימא
דאברהם לא אתנסא בשמא דכתרא' אלא במדת
הסד וינחק במדת גבורה ויעקב במדת תפארת
ושכימא מאלין תלת סמרין אתקריאת לון און
בתן ספיר' איהו ומאן דיתנסה מלעילא בעשהה
אחון דסמרין לכתי' וכיון דהכי הוא יוכל

לאתנסאה ומאן דיתנסה תמן לית סוף לכסיונא
דילם הה' מה אעידך מה ארמה לך ולית יכל
לאחרתא נכסיונא דילך למ' דאיהו י' ד' הא ואו
בתלת אבהן ה' במלכותא (לא דאיהו יוד הא
ואו הא) צדד דכסיונא דילך בא' ס' פי גדול כ' ס'
שכר מ' י' רפא לך ההוא דאיהו אוסלא ומכוסה
וכיה תחלק לא' ס' כמה דתבירי דילך לית לית
סוף וכע' בוצינא קרישא עול אגנא לבגד דאנת

יכול למסבל לה ואית לך חילא : ואי תימא דאית
בלמך איהו דאזדריקת לך לא אלל אפי' לאכהן
ולכל מסרין דנשחין דמקבנין עמך בדיוקנא
דילך כרעיא מ' אינונא דאית ליה תרי פרנסיין
חד לעילא אוד' לתתא לקבל מ' רכבתא עילאה
א' האס בגלמו בגלם אלהים בגלמו בדיוקנא
דלעילא בגלם אלהים דיוקנא דלתתא ובג' דכפל
שייה תרי' מנין משה משה הר' ה' וואתר משה
יהאס וכמה דכלל כרעופין דפריאה סבי כללין
ביה פרנסיין דאזילות :

אמר ליה ענינא קרישא סבא סבא ירעבא כך

דכל כנווין וכל הייזן דכל פסיין וכל הייזן אייזן
 כנווין ליה ואיהו לאו איהו ואתקריאת מה
 מסטרא דכמה דאיתמר בה מה ה' חלחך שאל
 מעמך כי אם ליראה האם לית חכמה לית דחילו
 חס לית דחילו לית חכמה ובההיא מה מעיד על
 עילת כל עילאין כי לא ידעו מה הוא ומסטרא
 דחכמה אייזן נקודין כגונא דא י' קולא דפתח
 וקולא דעילת ונקודה דלמענית לחזי על כתר
 עילת דיה תלת קוירין יי' ואייזן דמיזין
 צו"ד ה' וי' ה' וכל את לחזי ד' לחזון דאייזן
 יצרכך יו"ד יאד"הו"ד ישא יו"ד י"ב לחזון
 דתליין מ' י' יוד זניה אייזן תלת עשר מכילן הד
 כב וכל ר' ה' קולא דעילת הד וקולא דתתא תריין
 ונקודה בלמעניתא הא תלת יאדתי' ביה שבעה
 עשר הא י"ב מכילן דרתי' דאיתמ' בהון בעשרה
 וחמרות כרח סגולם ומת תלמוד לומי' האל
 במלמד אחד יכול להדלות ומסטרא דניקודין
 ואתקריאת שכינ' תתאה בת קול כמה דלוקימנא
 כגונא דא **א** ומסטרא דטעמי אתקריאת
 שכינתא מחצה כגונא דא **א** וכולא דתרמי
 באת חלף בה דתרמינו טעמי לעילת נקודין
 לתתא לחזון בלמעניתא וכולא איהו עשר אמירן
 עשר הדבר' וזית יומי בראשית גליפי' כ' כחשבן
 יו"ד דכיל טעמי וניקודי' וחזון כגונא דא
 יו"ד ואייזן טעמי וניקודי' מיין עילאין ב
 כגונא דא **א** מיין נקודין כגונא דא
א ריקיע דלמעניתא כיל כל לחזון כניניה
 איתמר יהי ריקיע בתוך המים ויהי מנדיל בין
 מים למים ריקיע בהיפוך לחזון עיקר והאי איהו
 עיקר האמונה ועלה איתמר והמות על ראשי
 המים ריקיע דאיהו ריקיעא דככתא עילת דאיהו
 מרכבה להאז דאיקרי עיקר האמונה עילת על
 כל עילאין טמיר וגניז ועוד שכינתא מסטרא
 דניקודי איהי ברתא דקב"ה הדוס רבניו ומסטרא
 דטעמי אתקריאת זאת ח' עטרת בעלה ו
 ובגירסתא וויזן אשתמודעת ברתא דמלכ' כגונא
 דא הוב' מסטרא דא איהי הדוס רבניו ומסטרא
 דיו"ד אתקריאת פרצוף ואתקריאת אנפוי
 ומסטרא דתרין ניקודין חלין דאייזן פ"צוף ונכ
 אתקריאת **א** בראש נקודה עילתא איהי ריבא
 ובנקודתא תתאה סיבא וזאת דמלת חכמה בראש
 וחכמה פ"צוף בכ' ניקודין אלף אחזי על עילת

סטרא ח ל

תיקנים

סערה סלקין ע"ב עליהו איחמר והוכן נחמד
 כסא חסד בנימי ע"ב ובזינא קדישא אמר כל
 מאן דנחמ תפלין וזינית כאלו מקיים תרי"ג
 מצות דאורייתא ולא עוד אלא כזינית כלו מתקן
 כורסייא לקב"ה בתפלין דאינון שם יהו"ה כאלו
 כחית יהו"ה על כורסייו : אי הכי אמאי אחמר
 לין חנוס מתיר עצמו מבית האסורים אלא ויאי
 תרין ריון עילאין הכא חד דפורקנא דעמודא
 דאנציעיתא ושכינתא ואבא ואימא דאינון יהו"ה
 לא תלייא אלא בעילת כל עילאין דאיהו מופלא
 ומכוסה בביתא עילאה וחד דמסטרא דנדדיקים
 גמורים לאו איהו חנוס ואסיר בגלותא אלא איהו
 אסור וחבי"ש עמהם ברחימו קסיר עמהון ג
 בחביבותא ה' ונפשו אצורה בנפשו חנוס עמהון
 בצורסיייה דמתקנין ליה ובמרכבה דילה בכמה
 שירין ותושבין דקא נחתין עלייהו כמה משרין
 דקב"ה דאיחמר בהון ואשמע את קול כנפיהם
 ובישתבא אתיין שרפים נחתין ליה בכמה משרין
 דאינון שרפים וזמיות ואופנים ובגלות קול דממה
 דקה כמה דאזקמיה והיה רוח גדולה וחזק מפרק
 הרים וגו' דנלוחא בחבאי איהו קול דממה דקה
 ובגין דחמן אחא מלכא כריך למיקס בגיניה
 וכו' ד' דתקרייאח כלותא עמידה וכו' ד' ר' עלמין
 כליל ר' נרבלן ביה מייחר קב"ה ושכינותיה :
יאהרונה' דשליק בנושבן חמן וניה כריך
 למכרע עד שיתפקדו ח' חוליות
ששורה יאבד יאוקמיה מארי מתנית ונחת
 ק מאין כריך לתקנא שצווי לאעלא לתרע' דמלכ'
 כריכליה דאיהו דאלי דהכי סליק היכל כחושבן
 אדני בתר דשאל חמן וישאל שאלתיו ב"ב כרכלן
 דאינון ו' לכתר יהבין ליה שאליו כחלת כחראין
 דחמן כריק בין תרין שכוון לצון למודים וניה
 שבינתא איהו קבלה מסטרא דאלין כריקוי' איהו
 אס' ר' ריבוס עמהון דמתקנין ליה כורסייה עם
 מרכבתא דילה ומשרייתיה מסטרא דען החיים
 חבל מסטרא דען סודת טוב ורע דקסיר לון
 בינה הטוב למרע עור נהדייהו וקסיר לון (ב"א
 ליה) ל"ה' למהוי בחמוד למשאו תחותיהו
 חמוד נוכח ספרי' מסטרא דבינוני' איהו אסור
 והכוס בגלותא דעליהו איתמ' ביומין דחול היה
 כסור (לא קסיר) לתרוס ובחמוד למ' אלו :
 ברישיי' איחמר תכני' ה' בידי לא אוכל קיס

דרועין דתפלין אינון כחבלי' לקרנוי דסמאל
 שור מועד ללא שיני לון ותפיל' דיר קסיר דרגלי
 ונואן דלא מנח תפלין עליה איחמר מטור מועד
 הרחק ממנו כמלא עיניו דמניה חליין חבית
 בויקי' בינית משאוי על חמוד כואף נחש בגיניה
 איחמר אשילו שח' כרוך על קיבור לא יפסוק'
 וארבע בחי תפלין אינון היכלא לארבע אתון
 מאן היכלא דא חדי דהכי סליק' כחושבן היכל'
 ואינון ד' פרסיין ד' אחרון דיהו"ה כבוונא דאצפי
 דחיון ובתי' ד' לקבל גרפי' דחיון ואינון כבוונא
 דנקודין ואחרון דאינון דכר ומקנא : תרי רועין
 לקבל כפי יונה רעוה דיר לקסיר לה ודא
 שכינתא דאיחמר בה יונתי ותרי' אינון יונים
 דכר ומקנ' מאן דנעי לציירא ליה לידה דתרוייהו
 גיטול מקנא וקסיר לה עמיה ומיד יקרי דכורא
 ויתי והכי כריכין ישראל לנטלא יונה קדישא ש
 שכינתא לקסירא לה בקיסרא דתפלין ומיד יקרי
 לבעלה דאיהו ישראל לעילא עמודא דאחציעית'
 ובגין דא תקינו למקרי שמע ישראל בקלא עם
 מצות תפלין ומיד דמית לבנה כריך לקסיר ליה
 עמה למחוי חדש עמה ברעוה דתפלין דיד
 כמה דאוקמוה מ"ו פארך חנו' עניך אלו תפלין
 כמה דאוקמוה לעיל ומיד דקסיר לון כריך ליהדא
 לון כחודא לחור ח' עם ד' דאיהו כלילא מ"ד
 פרסיין דתפלין ואיהו דיעית לארבע אתון יקב"ה
 ה' רביעאה שלימו דס' יהו"ה ואיהו קנא דהת'
 דל' עשירית ל"ח דאיהו חשע בחושבן וכו'
 אשתלים לעשרה כבוונא דא יו"ד ה"א וד' ה"א
 והא אוקמוה וכו' תקינו למקרי קיס בתפלין :
 ואוקמוה מ"ו דמאן דקארי ק' ש בלא תפלין כאלו
 סהיד סהדותא דקרא וקיסור' דקב"ה ושכינתיה
 כריק אות דתפלין ובהוא זמנא דקסיר לון ביה
 לקב"ה ושכינתיה מאן דכח' נחיש עבירה היוא
 ביהו' . והכלין דרישא איהו תפלין אימא דקב"ה
 עלה איחמר וברוע עוון כמה דאוקמוה מ"מ
 נשבע ה' בימינו זו תורה וברוע פחו אלו תפלין
 שבראש גמורה איהו זרוע דילה יאיהו עוון והא
 אוקמוה ושכינת עוון בנכח מרומים הוא איהו
 מסטרא דיליה תפלה דיד אינה מערבת של ראש
 וכו' דכל חד איהו מצוה בכני עמיה מסטרא
 דאימא אינון הווין דאמנע כמה דאוקמוה והא
 איחמר ובגין דלא תקלין לין דהר' בתרא סויין
 תר

תרי וזבי תפלין מספקא דלא ידעין ברוח דא דא
דתרויהו אנטריכו (כך הביא הנסחא בס' מנחות
שמורים דף כ"ט ע"ד ודוק) : ועוד מאן דשוי
תפלין כדקא חוי האי איהו מקי' מנהו במאמרה
ובגוולא דכריק איהו אות דאחיד בין קודשא ב"ה
זשכינחיה הכי איהו אחיד בתרוייהו בחי' ברכאן
דנלתתא ואחמר בחפלין שח בנתים עבירה הוא
בירו ולתמר בנלותא ואפילו נחש כרוך על עקבו
לא יפסיק וזכה פומא דנבלות' עביד בית משכב
לשכינתא והא איהו אַם תשכנון בין שפתים
דנהון אדכי' שפתי תפתח למשכנא בהון
אימא עילאה דאחמר בה והאם רובצת על ה
האפרוהים דזומנא דאישי פרישת גרפהא על
גזוליא דאינון ישראל בשכחות וימים טובים כמה
דחוקמה הפורש סכת ש"ו עלינו אשתכחו בחירו
מכל אומין דעלמא ובנין דא בשכחות זיומין
טנין דאישי רובצת על ישראל לית לון היזיו מכל
מקטרגין דעלמא וכד ייתי זיומין דחול איתמר
בו שלח תשלח את האם ומאי אית בין שכינתא
עילאה לתתאה דכלא חד אלף שכינתא תתאה
אישי כיונה ולתמר בה כנפי יונה נחפה בכסף
כריק לכסא'ה לה דאישי יראה ודחילו אשתכח
מסטרהא בגין דאחטגילת מסטרא דגבורה דתמן
סמאל למתנע דינין ובגין דא כריק לכסאה לה
מכמה מארי דרינין דלא אשתמודעין בה ובמאי
בכסף דאישי ימנא דבגיניה אתמר כל העוסק
בחורה בלילה הקב"ה מושך עליו חוט של חסד
ביום ובג' נחפה בכסף לרשמא לה מסט' דרמתי
הלא ישתמודעון בה מארי דרינא אבל אימא
עילאה אישי כנשרא דלא חילת מכל עופין
דעלמא ובגדין דילה אינון מסוף עלמא וער סוף
עלמא ובגינה אתמ' כנשר יעיר קנו ודא ירושלם
ועליה אתמר בי יקרא קן צפור דקן דילה אישי
ירושלם דלעילא וקן דפפור ירושלם לתתא וזכה
נלותא דאישי קן דילה וזכה אורייתא דאישי
קן לה וזכה נשמתא דאישי קן דילה וכד אישי
מקננא תמן לא חילת מכל מקטרגין דעלמא
ובגין דא אתקריאת נשמת כל חי אישי מקננת'
בנלותא דשנת וכדיק מסטרא דילה אתקרי יום
השביעי כד חשבין יומין מאימא עילאה ואישי
אימא קדמא' דפסחוימ' קדמאה דשכות ושכינתא
תתאה חג שמיני עזרת ואישי יום מתן תורה

רלתי

תיקונים

הלוי נדיק בעצו וזרעו מבקש לחם וביה אחזוי
השת דפורקנא בגונוי גהירין ומיד זרואחיה
לזכור ברית עולם ולא תכלא כפאת העבדי' מסט'
דקשת דלוי' עבד :
ועוד זרואחיה נחית וכמה משריון ענייה
דמלאין ובשמתי'ן פתח ולאחר בזינא
קדישא הא כמה משריון דמלאכי חבלה קא נחתי'ן
על עאלא אימא לרעיו'א דזיק אבנא מקירטא
קדישא לבנייהו (חסר כאן) אחרמי'ן בכתר עילאה
בגוונ' דא יוד הי ווא הי דסליק אהיה תלת זמני'ן
ואיהו אשר ראש דהיה א' אהיה בלל' דמ' ב' ואיהו
כליל עשר אמיר'ן כגונא דא אלף הא יוד הא
וכמה אינון ספיר'ן ומלין וכמה ספיר'ן ואחריים
ואינון דא על גב דא ה' דא כי גבוה מעל גבוה
שומר וגבוהים עליהם ובגיניהו אחרת וכמה
פנים לפני'ם הנוראים וכמה אחריים לאחריים
דלאו הנראים ואינון פנימיים אלין יוד הי ווא
הי יוד הי ווי הא הי יוד הא ווא הא אחריים אינון
י' יה כהני יהוה : א' אה אהי אהיה : א' אד אדכ
אדני : כד אינון פנימיים מלעיל כגון טעמי על
אזונו אינון דכורין וכד בנימיים איהו לתתא
בגין ניקודין תחות אחרין אינון נוקבין וכלאו
אשמוזעו ברא דא כד אהיה על יהוה אינון
נ' קנא כתר יהוה לך ה' אלהינו וכל אחר כתר
א' ימא ותרומיו' איתרמו'ן בשם אדני א' אהיה י'
יהוה ואבי כד אדני על יהוה איהו נוקבא בת
כגונא דטיפה דדכורא כד אקדים לטיפה דנוקב'
איהי בתוכד נוקבא אקדימת לזכור' איהו בן הדא
הוא דכתי' גוים עשות יהוה אלהים ארץ ארמים :
וג' רעשה שפירות' ומספר' דאדני' אמתהלים
באת א' ואיהי כ' כתר בתוסב' דה' ופתח שתי'ן
מנייה עשר הויין ואינון יהיה היה אהיה
כגונא דאחרין דאינון יהוה

יהו הוה והי חיה ויהו הוי ויויה זהו
ויה יהי ויהי ויהוה והו והוי ווי ווי
הוי יהה הוי והה הוו ויה ויו ויהווי
יהו הוי ייה יהה והה ויו ויהי והי ויה
ההו ויה הוי ווי יהו ויי יהי הוי ההי ייה
ויה ההו ווי ווי היה וות יהו ייה
הוי והי ויי ייה הוי ויי ייה הוי והי
ויי ויי ויי ההו ייה ויה ההו ויי ויי

הא הא ע' הוויין (אמ' עיני' בתיקונים ח'א)
דאיתמר בה' ייה יש עוד כ' טסמאות אחרות
כך ויהי כך אלין גם כס' הפרדס שער פרטי
אוינון בגי' דכמת' השמות דף קכ"א ב' שדך
ועליהו דאחיה דאחיה אחר' ואולי' אש' בחינות
אחרת' עולם חסד' סוכות זו מזו אכל מה ש' ע'
יבנה כל' ד' איהי הוא שלל יש ב' טסמ' זה כי
אבנא ואיהי יסוד' אש' ע'א שמות)

דבנינא משפרא דזדיק יסוד עולם דאיהו יוס
האבא דביה ויכלו איהו כליל ע'ב' הוי' וכל' ה'
ב' ימא ד' ימא' כגון' בחכמה יבנה בית דזדיק
קשור' ד' ימא' בחכמה דאיהו עילאה וזדיק איהו
י' זעירא אביתא' תתאה בית ה' תתאה ודא
אחכמא' כ' עילאה ו' עמוד סביל כלל ואיהו
עמודא דאמ' עימא' ארוך בין אבא ואימא ואיהו
ו' זעירא ב' דיקה דאיהי בית כ' אלף בגוונ' דאית
תת

דקשת דלוי' עבד :
ועוד זרואחיה נחית וכמה משריון ענייה
דמלאין ובשמתי'ן פתח ולאחר בזינא
קדישא הא כמה משריון דמלאכי חבלה קא נחתי'ן
על עאלא אימא לרעיו'א דזיק אבנא מקירטא
קדישא לבנייהו (חסר כאן) אחרמי'ן בכתר עילאה
בגוונ' דא יוד הי ווא הי דסליק אהיה תלת זמני'ן
ואיהו אשר ראש דהיה א' אהיה בלל' דמ' ב' ואיהו
כליל עשר אמיר'ן כגונא דא אלף הא יוד הא
וכמה אינון ספיר'ן ומלין וכמה ספיר'ן ואחריים
ואינון דא על גב דא ה' דא כי גבוה מעל גבוה
שומר וגבוהים עליהם ובגיניהו אחרת וכמה
פנים לפני'ם הנוראים וכמה אחריים לאחריים
דלאו הנראים ואינון פנימיים אלין יוד הי ווא
הי יוד הי ווי הא הי יוד הא ווא הא אחריים אינון
י' יה כהני יהוה : א' אה אהי אהיה : א' אד אדכ
אדני : כד אינון פנימיים מלעיל כגון טעמי על
אזונו אינון דכורין וכד בנימיים איהו לתתא
בגין ניקודין תחות אחרין אינון נוקבין וכלאו
אשמוזעו ברא דא כד אהיה על יהוה אינון
נ' קנא כתר יהוה לך ה' אלהינו וכל אחר כתר
א' ימא ותרומיו' איתרמו'ן בשם אדני א' אהיה י'
יהוה ואבי כד אדני על יהוה איהו נוקבא בת
כגונא דטיפה דדכורא כד אקדים לטיפה דנוקב'
איהי בתוכד נוקבא אקדימת לזכור' איהו בן הדא
הוא דכתי' גוים עשות יהוה אלהים ארץ ארמים :
וג' רעשה שפירות' ומספר' דאדני' אמתהלים
באת א' ואיהי כ' כתר בתוסב' דה' ופתח שתי'ן
מנייה עשר הויין ואינון יהיה היה אהיה
כגונא דאחרין דאינון יהוה
מל' יהוה וגל' יהוה ימלוג דמקודה לבנון יהוה
יהיה ויהיה דהויה דא מסהר' על עילת כל'
עילאין דאיהו יהיה קודם כל הויה :
ויהיה בתר כל הוה עד אין סוף ומספר' דאחיה
איתקרי' אין דאחיה' ו' א' דאחיה' עילאה
דאיהו אחרית עד אין סוף ומספר' דאחיה' אהיה
על אחרות דאיתקדמו'ן עליה ופנימית' דאחיה' אהיה
א' א' אהיה יהוה אדני יהוה אינון עשרה
: עשרה ארבע' ארבע' ארבע' ארבע' דשבת דלית

תלת בגין כדא הכי חזית תלת בגין ככאן וכל
 נקודה כדאמכעיתא דכלתריה צריך לארכא בה
 ולסלקא בתפארת ולאכללא בה עשר ספירות וכל
 נקודה לעילא מן חיבה צריך לסלקא מהשבותיה
 בה בכתר ולגמלתא לה עד מלכות והכי בכל חיבה
 ותיבה דתנועה דניקודי אינון נאחתי דטעמי וכד
 אינו טעמי דאינון כתרין על חתוון לא צריך
 למיעבד תנועה באת מן תיבה לא בהיה דתגא

עלה:
ועוד שכינתא אע"ב דאיהי כלילא מעשר
 ספירות ובה אתקריאו כלוה אחרונים
 הכי בד מתייחדים בה ספירן דאינון פנימיים
 כל ספיראן אתקריאו מסטרה פנימיים : ואת
 ספירן דאינון לפני לפנים וכד אתכלילן בה כל
 ספירן אתקריאו לפני לפנים ופנימיים ופנימי
 דפנימיים ולאחריים כנהו אינון חד ולאז אינון
 כגוונא דכרנש דבפיה מינא חלא וכשמתיה מינא
 אחרא אלף לעילא כלל חד אלל כל כנורא וכל
 דרגא דאידי יתיר קריבא לעילת כל עילאין
 אתקריאת לפני לפנים ועוד שכינתא אתקריא
 כרנש דאורייתא על שם דאיהי כלילא מפשט
 ר' איה דרשא סוד דאורייתא דא הוא סימן פרדס
 וא זקריאת עץ חיים מסטרא דזריקים גמורים
 דלית נהון פסולת דכמה אילנין אינון ד
 דזאיבא דילהן אשתמורת שכינתא ביניהון
 כפים עובדיהון כגון אהז דאיבא דילה סתימא
 וחתומה האי איהו רמיו לשכינתא דאתמר בה
 גן עגול אחותי כלה גל עגול מעין חתום כגן
 וין דאיהו סתים וחתום דלא איתהניין מיניה
 רשיעייא ולא איתכסר הכי נמי איהי שכינתא
 סתימא ורתמא בין רשיעייא דלא איתהניין מנה
 ואזר דילה אתמר ביה זכרא אוחו כי טוב הוא
 ותכפנה והכי אהייתא רזין דילה סתימין ו
 וחתומין דלא איתהניין מנהון רשיעייא ובגד
 אכול דבש ושתי ממרא ואל תגמרהו לבגוי ועם כל
 דא דבש מלאת אכול דייך דמה שהורשית התבונן
 אין לך עסק כנסתרות וכגוונא דמיחא דלגון
 סתים הכי איהי שכינתא סתימא וזיהי אסירא
 בגלותא בין רשיעייא ובגנייהו דאתמר נתננה
 צדי לא אכול קום דבהון איהי סוברת ומסוברת
 ובין דזקריאת לית בה פסולת ובנינוניים מארי
 תיבתא איהי סמל אסיר כפסולת חתמר דאיהו

והמשכילים יזוירו מלן משכילים חלין
 דאית בהון שכל למינע למוחרי
 עלמין דאיהו עילת כל עילאין בשכינת דאתמר
 בה זה השער לה' דזיקים יבאו בו שער בהסוך
 חתוון עשר כלילא מעשר ספירן ומסטרא דלהון
 איהי גבול כגון ימא דאתמר ביה אשר שמי חול
 גבול ליס הכי איהי גבול ותחום לשמא דיהויה
 דאיהו רשות קיהי דתחומיה איהו שמה אלהים
 אמה

ממ משמרה ראשונה חמור נוער שניה כלנים
 כנעקים כלוה הוו נוחין לבני מטרוניתא למיב
 לון מוונא לקיים בהון ומלכותו בכל משלה . הוא
 שכינתא כלילא מעילאין והתאין איהי מעוצא
 דאילנא מסטרא דאז י' ואיהי מקור מים חיים
 מסטרא דכתר מקורא דלית ליה סוף וזיהי ימא
 דאורייתא מסטרא דאימא עילאה ובה מתפלגין
 שבע ספירן לשבעה נחלן הה' ד והכה לשבעה
 נחלים ואיהי איבא דאילנא מסטרא דאת ר' ואיהי
 גופא דאילנא מסטרא דאת ר' ואיהי ענפין דאילנא
 מסטרא דאת ה' עילאה . ואיהי ערא דאילנא
 מסטרא דאת ה' התאה דאיהי גן דביה נטע אילנ'
 מסטרא דאדניוואיהי אדם דאתמר ביה ויטע ה'
 אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר
 יצר : איהי אדם מסטרא דשמי מפרש יוד הא
 ואו הא איהי כלילא מכל שמהו עילאין ובגין
 דאיהי כלילא מעילאין ותתאין שריית עלה עלת
 כל עילאין וביה שטותה על כלל . קום אליהו
 לשבחא לעילת כל עילאין דאת תהא אקרים לכל
 כביאיו בורא דמשיחא דאית למאן דאת עתיד
 לאתגלוא ליה מסטרא דשמי' בשכל דילה ואית
 למאן דאת עתיד לאתגלייא ליה פנים בפנים
 מסטרא דבפיה קום אפתח מלין קמי שכינתא
 מיר פתח ואמר

תיקונים

אמה חלפים לכל סערה וארון יארה ונהי
 ורפו איהו ליחיד דאיהו רחמו ארבע ובכחו עשר
 איהו גבול למנא דאורייתא דאיהו איהו עילא
 בגלגלוי דאשכחכו מן חכמה דאיהו כ"ח מ"ה לא
 עברין מינה . אבל מסטרא דעילת כל העילת
 דלית לעילא מניה לית לה גבול מסטריה ולית
 לה תחום מסטריה ולא ראות עליה ולא בר מניה
 ולית ליה מדה ושיעור . ולא עוד אלא מסטרא
 דעמודא דאמטעיתא אית לה שתוף וחבור כגון
 דבר ונוקבא דאיהו ד' . ושיתופא דלית ח"ח
 ותרוייהו אח"ד אבל מסטרא דעילת כל העילת
 איהו אחד בלא שתוף . ולא עוד אלא מסטרא
 דאח איהו ד' עמיה י"ב אהר המנוי אבל מסטרא
 דעילת על כל עילאין איהו אחד ולא ככל אחר
 הכנוי והמנוי דאיהו כנוי ליהו"ה אלקים ודאי
 הכי סליקת כחושבן כנוי . ומסטרא דמאי על
 בלא לית לה כנוי . ועוד מסטרא כעמודא
 דאמטעיתא אתקריאת בית קבול דלומנין נחית
 לה נביעו ואיהו מליאה דהפי איתון דאלהים
 מליאה ולומנין איהו יבשה כגון חני מליאה
 הלכתי וריקס השיבני ה' ומסטרא דעילת על כל
 עילאין לא יתשר ולא יעדיף נביעו דהורין דכל
 ספירן מקבלין דין מדין ויכלינן למעבד תמן
 דמיון כגוונא דנביעו דמיון דאסקי לחילא ואם
 חסר ההוא נביעו מניה איהו חרב ויבש כגוונא
 דנהר דאתמר ביה אלו מים מני ים וגו' אבל
 בעילת על כל עילאין לית לעילא מניה דאוסוף
 ביה וברע ביה דככל ספירן איהו ברע נביעו
 מנתון ואוסוף לון נביעו כגוונא דשכינת דלומנין
 איהו מליאה ולומנין איהו חסרה הכי כל ספירה
 וספירה ואיהו דאוסוף וגרב בכלהו ולית
 עליה דאוסוף וברע . ולא עוד אלא איהו
 אפילו תשע ספירן דאינון כללא דא"ח דאיהו
 עמודא דאמטעיתא כליל מאינון תשע ועילת על
 כל עילאין לא נחית עליה ייחודיה עד דאשיק
 ליה בת זוגיה כלילא . מעשה ספירן ובנינה נחית
 עליה ייחודיה . בגין דתהא חביבא עליה ואיהו
 דאחיד בתרוייהו ובגין דא אינון חד מסטריה בלא
 חושבן ובמנא דאיהו אחיד בתרוייהו . לית תמן
 פירודא וכד איהו אחיד בתרוייהו אינון א"ח ד'
 דאית שתופא דתרוייהו כגון נדיק דאיתמר ביה
 בוי כל בשמים ובארץ ומרגס חנקלום דאחיד

בשמייהו ובארעא שיתופא דיליה כגוונא דנחית
 מילה דאחיד דבר ונוקבא ואיהו לומנין ידעין
 אית זוגא ולומנין אששותא כגון ארזן כהנא
 דאתמר ביה ואל יבא בכל אל הקדש ולומנין
 בואת יבא ארזן אל הקדש כגוונא דאחיד ולומנין
 איהו נדה מרחקא מבעלה ולומנין איהו דכייח
 מותרת לבעלה אבל כד עילת על כל עילאין
 בנייהו לית תמן נדות ולא ייחוק ולא קיצוף ולא
 פירוד ואיהו דקשר עשר ספירן פנימיים ועשר
 כפירן חזוניים לבנייהו ובגין דאיהו מלבאו שי
 אמונא דשראל כהן בהיהו דהיא קישור בכלהו
 פנימיים וחזוניים דאיהו כלילא מעילאין ותחאין
 עד דלית סוף ותכלית ובג"ד קרא לה אמונה
 דישאל דבה אשתמוזעו' עילאין ותחאין ועילת
 על כל עילאין ומאן דמייחד ליה בה באלו מייחד
 ליה ואמליך ליה על כל עילאין ותחאין :
 קבוצת שכינתא מכושייהו דילה ונשיקת ליה
 ורעינא מוסימנא נשיק ליה וכל עילאין
 ותחאין בריכו ליה ויהבו ליה נבוצין עד כאן דא
 דייחודא מכאן ואילך סתרי אורייתא וטעמי
 אורוייתא :

קיום בוצינא קדישא אפתח מלין קמי שכינתא
 לנחתא נביעו לבנה ממחא קדישא
 דאתמר ביה שמן וית זך כתיב למאד להעלות
 נר תמיד דאיהו שכינתא דאתמר בה נר ה' נשמת
 אדם ברינה אתמר אש תמיד תוקד על המזבח לא
 תכבה והכי לא תכבה נשמתיה דמאן דיתעסק בה
 תמיד אל תתנו דמי לקב"ה עד דיתער לבנה
 דשרגא לית שכיבו לבניה דהא ה"ר למען יומרך
 כבודא ירוס דאיהו כמד דיליה יקרא דיליה
 יקרה היא מפנינים וכל חפצים לא ישוה בה .
 קס בוצינא קדישא פתח ואמר בראשית ברא
 אלהים רבון עולמא יהא רעוא דלך לקיימא נר
 ואזכי איהו עס פיר והוריתוך אש תדבר דלא
 בגין יקרא דילי עפודא אלא לאפתחא מלין קמי
 שכינתך פתח ואמר ומנא תניינא סוד ה' לראיו
 איהו ע' אפי' דסתרי תורה ודריך לפרש כהן
 שבעין ומנין נעובדא דפרשה' דא בראשית :

תקינא קרבא בראשית ומנין סגיאין
 אינון באורייתא ראשית
 וכל חד דתפרש בארתיה . קדמאה איהו ה' קני
 ראשית דרכו דא ארתה' דאית בה טעמי ונקבא
 ואחון

ואתוון וכמה סיקודין דעשה ולא תעשה דכלתו
 תליין בשם יהו"ה ה"ד זה שמי וזה זכרי לחד דר
 שמי עם יה"שס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח סס"ק
 משמאל מחזיקו דגבורה חיותיהויו פחד יצחק
 רמ"ח מימינא מרחימו דדרגא דאנדרה דאתמר
 ביה אהבת עולם אהנתוך על כן משכתוך חסד
 עמודא דאמצעותא כלין תריוויהו ובג"ד אתקרי
 בשם יהו"ה חבל ימנא אל כעיל עמיה ו"ה ה"ד
 אל"וה מתקמן יבא . שמאלא נטיל עמיה י"ה מן
 אלהים . עמודא דאמצעותא נטיל שמא שלים
 ובג"ד אל"ה אלה"ס יהו"ה דבר ויקרא ארץ כלין
 לון כהאי קרא וכל פיקודא חית ליה טעמא
 ידועא לעיל ואגרא דיליה ידועא לאיתון דירעין
 ריון סתימין דמאריהון לא אחכסייהו מנאון כל
 רן ה"ד וכל רז לא אנים לך וכל אית ולות ד
 לאוריתא וקוצא דיליה ונקודה דיליה וטעמי
 דיליה אית לון ריון סתימין לעילא והמשבילים
 אשתמורען בהון דאית בהון חילא למיקס נהכל'
 דמלכא כבוונא דחיתמר כחנניה מישאל ועזריה
 ואשר כח נחה לעמוד בהיכל המלך בעמודה ד
 דכלתא דחיה היכל המלך כלילא מכל טעמי
 וניקודי וחתון דלית ידועא כידועא דניקודי
 וטעמי דחתון לאסתמודעא פתון סגולת דאתמר
 פ"ה זרקא מתק שופר תלך סגולתא . וכולהו
 איתרמיוו פאייין כבוונא דא ר"י ה"ה ו"ו ה"ה
 בכל אתר דאיתון תלת יודין כחדא רמיון י"י
 לסגולתא דחיה שכינתא כלילא מן חכמה חסד
 כח חכמות כחן תרונא ובגיטויהו אוקמוה מארי
 מתניתין הרז"ה להחכים יררים דכלהו חלתא
 חינון דרומים : ה"ה"ס בינה בגורה קוד וכלהו
 לנפון ובגיטויהו אתמר ארז"ה להעשיר יצפין :
 זכאה חיתו מאן דמכוין בהון לנחתא חכמתא
 ועותרא לשכינתא דאתמר בה קדושה לך ישלשו
 דהכי איהו סגולתא דלהון לנחתא חכמתא
 ועותרא לשכינת' וכאה איהו מאן דלא נטיל איהו
 אגרא לברמיה אלא דאולף סגולות חלין לגבי
 שכינתא דחיתון סגולות חלין דבעלה דנחתא לון
 לגבה . ו"ו כתר תפארת יסוד כגין דכתר איהו
 י"ד סלקין לחושבן כ' דתמן ו' חרין ווין רמיון
 באת וא"ו וכלא חלת ווין כלין כדדיק ח"י עלמין
 דחכי סלקין חלת ווין כחושבן ח"י וזה איהו וברפן
 לראש גדיק . וחלין תלת ווין סגולה דלהון למחד

שכינתא עם קב"ה והאי חיהו לקרב רמיקס
 דחיתון אורמים דכסון קפצה ארעא לעיקב דלת
 ו' דרך איהו ה"ד דרך כוכב מיעקב דרך הנסד
 בשמים קפיצת הדרך שכינתא דחלין ווין קפצת
 ארעא לגבי בעלה ואיהו ישיב כגבור לרזן ארז
 לגבה ובגיטויהו חתמ' דרכיה דרבי נועם ומסטר'
 דלת וא"ו מן סס בן ע"כ בגידי י"ב אוריתא בימא
 בויסע ויבא ויטוה' וכ"י וס' ורשי חתיבן דלתון
 וא"ו ימא באמצעותא א' אלף בינה וחשכא לה
 ובתוקפא דתרין ווין חלין בקע שמא (כ"א קב"ה
 שצעה) הקיעין ועביד בהון י"ב אורחין בדקיע
 דאתמר ביה ואתה תשמע השמים ותמש סרי י"ה
 וחד סרי ו"ה סלקין חושבניהון שמי' . פעל ככ"ה
 דסלקין לחושבן שמי' לעילא ימיני תלים דכליין
 בעשר חתון דשמא מפרס וסלקין מ"ה ועם שמי'
 סס"ח(כ"ל ש"א) והאי איהו וזמרו לי מה שמו כי
 לא יטוה' אית עמו בעבור שמו הגדול דליב אל'
 מן מ"ה נשאר ד"ס אחד שמו להשכן שמים ביה
 אומאה כי יום נקם בלגבי כחושבן ד"ס לקיים
 ביה כי דס עבדיו יקום שמו' עם ד"ס שמים חסד
 חד למ"ה חד בתוספת אל לחלואה דכולא חד הא
 הכא רמז דתלת סההון יהו' משולשין ומתון פני
 חיי ומזוני חיי והחכמה תמיח בעליות מזוני פתח
 את ידך ומשבע לכל מי רצון ואיהו חמא עלאה
 ואיהו יד רמה בינה דחתון דילה יהו' ומן יהו'
 (כר' יוד) כפיק יהוה ומן ה' כפיק להינו ומן וא"ו
 יהוה דחיתון י"ד חתון ורמיון בק"ש דתמן יהוה
 לקינו יהוה וכלא אחד . ה"ה שכינתא תחאה
 שלימו דתלת יהו יכו וכו דרמיון דלקוואהיה אהיה
 אהיה דאתמ' למשה רמיון דלתון בקרא דא ויאמר
 אשים ל' משה אהיה אשר אהיה ויאמר כה תאמר
 אל בני ישראל אהיה שלהני ליכם שמה דאיהו י"ו
 י"ו סית עשר ומנין י"ו ושיח עשר ומנין ו' רמיון
 דלתון באת א' כבוונא דא רמיון י"ו דא איהו
 א' ווייזיר (חסד כאן) :

ועוד . והמשכילים יזהירו חלין ס' רבוא מארי
 מתני' דלעיל ולין ס' רבוא מארי מתני'
 דלתתא ולין ס' רבוא דמלאכין ולין ס' רבי דככביל
 כלהו יזהירו כהואל דאתמר פני משה כפני חמא
 כלהו יזהירו כחבורא דא ביה יזהירו במלוניה
 כלהו יזירו כתיבתיה בהאי ספר' כוזה הרקיע
 ועל שמים אהקרי

תיקונים

קום אליהו דאנת דלבו עלמא בארבע טעין
לאשתכח' ככל חד וחד מ' ישראל - מ' קיימין
אות ברית מילא בחילא דאמא דיהוה וכל הויין
וכנווין דיליה לא החעכב לנטולא ראו מקב'ה
לנחתא לנטרא עאלא ותתעטר בכל שמיה וקב'ה
לאבא בהן עליוהו ולנחתא בהאי חיבורא לגלג'
כיה רויין טמירין קמי שכיתא לאכרה לא כרוא
לאורית' דליהו אור כחושבן ר'ו' דביה והאשכילי'
יחירו כוהר הרקיע כוהר דיהו כו' ר'ו' כ'ה
אחיון דיהודא' ביה ו' דליהו אחד ויקומון עמך
באיכא קיישא ושית חברוי לאחכנשו בקדמיתא
בהאי וזה למדשא בית מלין כדבקדמית' דעליוהו
שכית' נהר' משבע' ר'קיעין וכוהן נהר' כש' ארעין
דאמ' עליוהו דור אשתלך לפני' ה' בארכות החיים

אחיקרי סבר הוהר בדיוקנא דעמוד' דאחזעיתא
דליהו ספר דוהר זיליה מאימא עילאה דליהו
וזהר וכה אוקמנה רבנן איזהו רכס המבין דבר
מתוך דבר . ואיהו זוהר דנהרא בלב דרעיה
מהימא ונהר בלב' אלהים דעונדא דבראשית
ועמודא דאחזעיתא אחקדי עילאה על שית
רקיעין תלת מבין' יתלת' מלאן ואיהו באחזעית'
דביעאה לכל תלת' ושביעאה לכל שית ועליה
א תמר' ויקרא ארס לרקיע שמים כליל אש ומים
מה דלא קרא אהי לשא' - רקיעים אלא ליה ממא
ו'רעיהו מהימנא בדיוקניה .

פתח ואמר רבון עלמין יהא רעיהו דילך
לאכללא עילאין ותתאין בספרא דא
ולאשתכחא כל חד וחד ביה בין בכתיבה בין
בדיבורא בחילא דשמך יהו' ד ובכל הויין דנהרין
מניה ובכל שמיה וכנווין דיליה דכלהו יוהירו
מניה הכי יהון בלחון עילאין ותתאין דאדכרון
בהאי חיבורא וזירין משמך ומהוין דיליה כוהר
דנהיר ברקיע' והכ ראו לכל מלא דאדכיר בספרא
דא בחילא דשמך לאומנא מיד ביה כהרף עין
גבאלא ביה כל חד וחד מלין יקירין ורוין בניוין
קמי שכיתא דליהו יחדה' בגלותא לאכרה' משמך
בהאי חיבורא ולתתכרה' עמך בהא חיבורא :
לאשתכרא ביה לגבך בכמה קישוטין לקיים בה
וראיתיה לזבור ברית עולם :

קום רבי שמעון אפתח מלין קמי שכיתא פתח
ואמר והמשכילים יוהירו כוהר הרקיע ומנדיק'
הרבים ככוכבים לעולם ועד והמשכילים חלין ד'
שמעון וכו' ככתוב בדפוס בתקונים ריש דף א' .

קם רעיהו מהימנא על רבלי' ואמר רעיון
קדישין אברהם יצחק ויעקב ואדם קדמא
ואהרן ודוד ושלמה ואחיון דמיכון איתערו לבני
שכיתא דליחמר בה אפי' ישנה בגלותא גאלין
דעברין על שם' ס' פיקדין כדזכר יס'ה' דהא
חיון בישא ודובין קא אחיון למיכל עאלא דקב'ה
דאיתמא בהון ואחנה' זלתי נאן מרעית' דכען
מנא וימנא דאיתמר בהון ויאכלו את יס'אל בכל
פה דהא בכל דהא ודרא אחיון סבלין כמה דחקין
בגינייהו באורח נסתר ובחילא דשם ידוד' ובכל
הויין דיליה ובכל כימיון קדושוין והכיון דיליה
יתערון עמכון' ס' רבוא מארי מתכיתין' ס' רבוא
דמלאכין עילאין ותתאין וס' רבוא כביאים למחוי
כולהו אולפין זכו על ישראל לשיבא לון מאלין
חיון בישא נהון מחיל' להו כל חזביתין ולמכרין
לון וקיים בהון ארלב על ההרים דאחיון קאים
תתנו ורמי לן עד יערה' לבביוהו קב'ה ברהמי :

והמשכילים יוהירו והמשכילים לאפיקו
דאחיון דאחזעיתא במשתא
רישא וגופא ושולי' דובי טריהון יחיי בגופא
בלא רוחא' נפשא בסכלתנו דבשא ורפיא
זמיון לקבלא רוחא רוחא נקודי דאחזעיתא
בתחומיהון לאחיא גופא ולמיקס ליה על רבלי'
לאענא באורחא ולא ידעי למיהר לימינא
וגשמאלא לקמא ולאחורא יוהירו כוהר' דנשמת'
אינון תבועי למילך אורחא לימינא וגשמאלא
ולמייסך' באורח קאט' דלא יסגון מניה כוהר
הרקיע דליהו כבלידא תקיפא דעל בני חיותא
דליהו קאים כשיעורא סתים ולתתא כרוא ד'
דמשתא דבזינא ומנדיקי הרבים אינון פסיקי
תבועי דאינון מנדיקי הרבים ולא לכלא ככוכבים
שבעה נהרין ונטלין לאענאה עלמא מכוון
לימינא ומכוון לשמאלא זכני' שוליהון כשולי
קרה וקיימנא על כורא' דלא אכלא האש
דסנאה דאחזיו ולא אכלא אית' אש סביל אש
ואית' אש אכלא אש שבעה נטלי' ושבעה קיימי
תמנאה אחזיו בה' תשיעאה נטלי' לון :

והמשכילים עבר נקודין דקיימין לאענא
ה' קיימנא וה' תשמאל' אורחא
דאלין

תיקונים

ואפיס לון ואסגי לון וכדון אשתלמו כלהו .

והמשפילים יזהירו כוזהר הרקיע האי
 וזהר אפיס אהוון דיקין
 כחיו דאינון עילאין אהוון עלאין אהוון דיקין
 וכלהו גרוז עי בדקחוי מקשר תכיינה אמענית
 נפקי מולות דהרין לאסתכל בההוא וזהר עילאח
 מקשרת תליתאה נפקי ככנייא לאשתמשא ועד
 ומנדיקי הרביס ככוכביס לעולם ועד ומנדיקי
 דייקא ואינון כוכבייא לדק וכלהו תליין בהאי
 וזהר . תשע נהרין לא מתפשטין מנייהו אהוון
 כהני דנפיך מבו נקודה אחרא אלין לא מתפשטי
 אלא פשיטו דיקי ואשתארו אלין בקיומיייהו
 וההוא פשיטו דמתפשטי אינון טעמי דאורייתא
 דנפקי לנגח בהו תלת קשרין קדמאין דקא אמרן
 קשרא קדמאה אשתאר על אהוון לעילא לנקודת
 ואשתאר למהוי טעמא לעילא תרי אחרנין
 קיימין לטעמא חדא ואינון תרין ניקודי גו
 דיוקנא דו' ד' אלין לא מתפשטי יתיר אלא קיימי
 בקיומיייהו ג' ניקודין ג' קשרין לאענאה כלא
 בכל אינון רין דקא אמרן וכלהו איהו רזא
 דאורייתא לאסתמכא בגין דלית לאורייתא על
 דיסתמך כחיו סמיס פנימאל וסמוכי דלני
 יתיר ועבד מטעמי דאורייתא למיהך ולא חיובך
 לנד אורייתא בכל סמיכו דא פנימא' לא סמיכו
 ולא אשתכרת למהוי אוריית וכלא מה'ס ועשרין
 ותריין אהוון דאורייתא ואלין מהאי נקודה
 דנפקא מחין סוף תשע ניקודין דשטין על
 אהוון אינון ה'ס ושלטיין על כלא תליסר טעמי
 דאורייתא מתפשטי מנייהו וכלהו עשרין ותריין
 כחשדן אהוון דאורייתא אלין עשרין ותריין
 ניקודין וטעמי דאורייתא אינון רזא דנצניכא
 דקרדינותא למשתחא דכלא גרוז דא כל משתחא
 לאורכא ולפתייא לפומיקא ונדומא לית ליה
 משתחא דנפיק משיעורא דא מריח דחשע
 ניקודין והליכר טעמיין על רזא דא אורייתא
 קיימא בכל סטרוי וכל רזין וכל עמיקא דאורייתא
 לא נפקי מרזא דא לנד נצניכא דקרדינותא גרוז
 דא עבד משתחא לכל אינון משתחין ורזא דא לא
 אחיהבי לגלגה בר נחמי הטאה די רזא ד
 דמהימנותא נירייהו ואינון כשראז לגלגה לון
 אלין מפחחין דאינון עשרין ותריין דשטין על
 אורייתא ומניין מתפרשן כל רזין וכל עומקין
 דאורייתא

רובא ה'ד אחר שמתוי חול גבול לים ח'ל סלקין
 בלויירא אחרעכו באתון ואתון שראעלן לנפק'
 בקון קנין דקלייא ואלין אינון תהומא לשכלול
 דרזא דמהימנותא ולין ח'ד ולי'סן ומבד'ג דשינין
 על אלין שרייאן כלא ואלין אינון דלחכסיין בקלא
 כנימחה ובקלא האשמע ובמילולא ואלין אינון
 ת'ז מ'ח לאלין אלין משניין לכתיא קדמאה דהוא
 בשמימו וכד א'פסט מטאת למד מאלין ואשתני
 ואתעביר רוח דלא סביך לעלמין וכניעו תדיר
 ב'ין דההוא קשרא דאינון תרומא דכוכביא בטש
 ביה ובניניה כניע נחשאי ודא רזא ח' ח'ך הכי
 איתקרי דא עבד בניינא בגרון דבר נטודא הוא
 תרומא קדמאה כד בעל לאתפשטא ההוא נקודה
 סליק האי קשרא ונטול ליה מהאי אחר ושני ליה
 בתלת גוויין בלשא ברוחא בניינא בגין דהאי
 קשרא כד א'תקשר מחין סוף בנצניכא הכי א'
 א'תקשר וכד א'פיס קלא דאשתמע מבו דחיקו
 דפשיט דמחשבה האי קשרא דחיק ליה ושדר ליה
 לקשר תכיינא גרוז דו' ד' דאינון לישן ובטש
 ההוא קלא ביה ואשתמע מהאי סטרא וטרייא על
 הא סטרא דלישן ובג' א'יקרי האי קלא'ו לישן
 האי קשרא דאינון לישן שדר ליה לבו קשר תקיפ'
 מגבלא כלל דעשרין ותריין שורין וכדין ההוא
 קלא א'תכך לבו מלה בשיעורא גו תהומא כדקא
 י'אות ואלין ג' קשרין אינון תהומא לאענאה לקלא
 ולמלה ולכל אינון סטריין דנפקין מקלא ומלה
 ד'איקרין ימי קדם ואלין אסגין יומין בשיעורא
 כדקא יאות לקלא ומלה ורזא דא וכחול ארבע
 ימים בגין חול אסגיא יומין גו שיעורא דנצניכ'
 כדקא חוי וכלא מחין סוף אין סוף כלהו נקודין
 דאורייתא קשרין אלין תלת קשרין דקא אמרן
 בשיעורא רזא דהול ואינון תלת נקודין דשריין
 על אהוון לעילא ולאמנעיותא ולהתא ואינון
 חו'ל דקאמרן קדמאה שרייא לעילא ואיקרי
 בכלהו שרייא חניינא באמנעיותא ושני ש'א
 וא'תקשר בין עילא ותתא תליתאה דאינון
 תקיפ' א'יקרי בשנחא אחרא ועל דא הני תלתא
 איקרו גבול תהומא בקולפון סטרוי דנצניכא
 לש א'תהומ' לכלא לעילא ות'א מקשר תליתאה
 נפיס האי וזהר ולי'סן וזהר הרקיע דביה שמשא
 וסידרא ככביס ומולי לאנהרא כד האי וזהר נהיר'
 ובטש בכל אינון שורין (ס'א עברין) ורש' לון

תינונים

קמו

דאורייתא וכל מדירו דכל משתתין בכל אינון
סטריין אליון. מפתחן איתמסרו ליה למשה בסני
בשעתא דקדן עור פניו ומסר לון ברוח דניחשו
ליהושע וכל אינון סבין עד דמטו למארי מ
משיטותא למנדע זכאה חולקוון בעלמא דין
ובעלמא דחתי.

מתניתין

בארבע תיפיין דרוחי דעלמא
והאשכילים יזיירו מאן משכילים
אליון ידועי לאסתכלא ביקרא דמאריהון וידעי
רוח דתמחא למיעל בלא כיוספא בעלמא דאזי
אליון וזירין כוהרא עילאה : ומה דאמר
והמשכילים ולא אמר וידועים אליון ודאי אינון
דמסתכלא בריון פנימאין סתימין. דלא קיימין
בגילויא ולא אסתמרו. לכל בר נש מאן דזכי
לאסתכלא ביה : בסכלתנו דא אזייר דנרין
בעיטורא דזוהרא עילאה. על כלא לית זיהרא
דזוהר כלא לית זיהרא דנרין להווא עלמ'כחאי
זיהרא דא זוהר דאורייתא דא זוהר דמאריהון

בעשר ועלייהו איקרי ספר כתובי' ספר חמונים
ועשר חמונים עלייהו אינון לבתר מתפרשן לי' ג.
וכלא כוונתא דלעילא באורייתא כניחא שראן
בדוכתיהו וכלא ברוח דאורייתא אולא בוצינא
דקדויותא עבד משחא במידו דקא חמרן
וכלא ברוח דא'ס בוצינא דטעמי שארי ובטש
אורייתא דליליון דהוא אורא נפקא מא'ס ובטש
בו מוחא ומוחא אפיק אורא ובטש בגרונא
דמתתן נפק אורא אחרא לבר אסתכחו חלת
אזירין ואתכלילו בהר אליון שראן גתלת קשרין
דקא חמרן ושאריו מוצינא פשיטו לאתפשטו
ומדיד לאורכא ופתייהו לעומקא ורומא לאינון
עשרין ותריין מפתחן עלילין ומדיד עשרי' ושנים
חתוון וכל רוח ועומקא וסתמו דליליון לקביל
תלת אזירין ג' קשרין יהו'ה אלקינו יהו'ה וכלא
ברוח למשה מסיני וכיון דאדכרו (פסחא אחריתא
דאתחברו) כפומא נפקא בוצינא ואכטריך למדיד
לון להגי שנהן בו משחא דמסתא דליליון אחד
במדירו דאורכא ופתייהו עומקא ורומא עיגולא
ורצועא דאורכא ואכטריך בגין דרוח דשמהן בעלון
לאסתמכא על א'ס ולאחקיימא נקיומא שלים
בו משחא דבוצינא בניקודין וטעמי בניגונא
דרא שלימו דרוח דיימודא בדקא חוי ולית מאן
דידע על מה קיומא דכלא בר מארי מהימנותא
ווצירין אינון. אחד ח' בעטיפא רוח לאתקשרא
בוצינא באינון קשרין ועבד משחא אורייתא
דמשה נקודה חדא דנפקא. מחין בניחאיים מהוא
נקודה אפשטו ואתכלילו בהומחתי לתתא ואליון
אסתמכו על קיומא דסתים מא'ס ג' קשרין
בדקא חמרן :

מתניתין קיומא דקטריין מארי דחריכין
פיקחין דעיוניין מארי גלבא
בסכלתנו קריבו שמעו מאומכוון דשמע קל גלבא
דנאים ואסמך בגלבולא סלקא ונחחא ורמי חלין
בקל נעיומותלת נצינין נפקין מאפותא דכל קלא
והוא גלבולא אסמך לעילא ולתתא ונפקא נצינא
גלביטא

דמסתחא דירתין יהוא עלמא על כלא אינון
נפקין ועליון בכל גבוי דמאריהון ולית מאזימיחי
בידיהון כלא כסיפין מוהרא. דילגהון זוהר דא
נרין לכל סטר ומצדיקי הרבים הרבים ולא
כלא כוונתא ורבים מיאני אדמת עפר יקינו
מאי ורבים בגין לחית דלא יקומון ודא היא
אדמת עפר מאי אדמת עפר חלא אדמת היא
מעפר ודא היא ארעא דשראל דליהי אדמת
מהוא עפר דכתוב ביה הכל יהיה מן אצפר
ואפילו בגלב חמה ויתנערין שאר חייבין מרינה
ולא יקומון ובגין כך ורבים אליון ישראל אוף
הכא ואצדיקי הרבים כוכבים לעולם ועד אליון
ישראל דוכון לאורייתא דנקודה דסתים ואורייתא
כללא דנצינאים וכתובים כללא דאורייתא דנע'ס
ובגין דליהי כללא דכלא מאן דזכי בה זכי
בכלא . ככבים אית ככבים דאתחווין לסטר
מורח ככבים לסטר כפון כוכבים לסטר דרוס
ככבים לסטר מערב אי קיסטון בקולפון חלת
לכל סטר דיקי'א נצין ותריין קי' טפא כוכבא
דוהרא זוהר וסתים בו תוקפוי דעגלא ככבא
נהיר וזהיר. כחורו מהאי סטרא ככבא אחרא
נהיר וזהיר סומקא דא חיון דא מותא סמיך
להאי דהנא דיקי' דלא נהיר ולא נפיק קיטטא
דיקטט' (נ'א דקטט') או היכל דאתון דיקי'א שכב

מתניתין קיומא דקטריין מארי דחריכין
פיקחין דעיוניין מארי גלבא
בסכלתנו קריבו שמעו מאומכוון דשמע קל גלבא
דנאים ואסמך בגלבולא סלקא ונחחא ורמי חלין
בקל נעיומותלת נצינין נפקין מאפותא דכל קלא
והוא גלבולא אסמך לעילא ולתתא ונפקא נצינא
גלביטא

לא חסיד לקבלה מהאי פור מלייה מצופין ויהיב
 למספני והאי איהו שריטת דאתתקן במשחתא
 דא ובניגונא דמשחתא דא סלקן ואתתקן כדקא
 יאות וכדין והמשכילים וגו' שיעורא דא כשיעור'
 דשית ניקודין לנגנא תלת לאורכא ותלת לפותיא
 בנין דאיהו רוא דשית שית אינון ואינון חמש
 תלת לאורכא תריין לפותיא כד מסתכלאן ב'לסטרא'
 דא וב'לסטרא' דא וכדין ומקדיקי הרדים כככבי'
 לעולם ועד אלן אינון שית ניקודין דאינון ככדין
 והרין לתתא ואינון כוכבים טמירין לאנהרא
 וסיהרא אתנהירת בכל חד וחד במשחתא דילאון
 דאיתנעבאן בבוניא :

דקמ'שכילים . יוהירו כוהר הרקי' דא רקיב
 דהיון דקיימין אתפסט בוני' .
 ומדיד לאורכא ב'קשרין לימיהא וב'קשרין לשאלא
 אלן תלת קשרין חד קיימא ואלין תלת חד קיימא
 והלן תלת ניקודין דקיימין דא על דא בין לטטרא
 דא בין לטטרא דא מדידו דבוניא שיעור' לנגנא
 תרין טעמין דקיימין פתיו דקיימין ניגונא
 דמשחתא דמדיד נחרי ירכין דקיימין יעקב
 דאיהו גופא אשתמיך על קיימין במדידו דבוני'
 כד עאל לאבוה רוא דויכא לו יין ויסת וגופא
 אתקיים בקיימיה וע' והמשכילים יוהירו כוהר
 הרקיב וגו' . והמשכילים יוהירו כוהר הרקיב
 דאתפסטין ונחרין לתתא כד שריטת אתקיים
 ברוא דפור ויהיב ועאל במשחתא ומדידו ואתתקנו
 אלן תרין קיימין במשחתא לתתא ואתתקן בוניא
 ומדיד דא עס דא כדין והמשכילים יוהירו דא
 לתתא ואתתקנת בתיקונא דנוקנא לקבלא דכורא
 וירכין ואתתקנו בלא פשיטו והכא אלו נגונא
 בנו משחתא דא וחקרי אתגמח' לקבל תרי טעמי
 רוא דנוקנא דפתוחא לקבל דכורא והכא כיון
 נפולא דכלא בנייהא משחתא דא טעמיה כיון
 והמשכיל' יוהירו כוהר הרקיב דא רקיב דמיכא
 דהיר' ונהיר' ואתקיי' בתוקפיה : שארי בוניא
 והתפסט לאנהירא וניגונא דא א' מסטרא
 ימיהא תרבתא האי ניגונא דחניבו לעול' בניגונא
 דא מחבקה והלשת' קא טטיר לקשרא קשרא האי
 אהיר' והאי כפוף ואתקיי' לקבלא דסטטורא
 בקנטופ' ואתפסטו תרין דרועין כחדא ברוא
 דאלאן ובריש דקטור שאלא : והמשכילים
 יוהירו כד פסק טטורא וסניא פסקא ולא מדיד

באורכא ופתייהא מחתא לעילא אתפסט בוניא .
 ואחיד מעילא לתתא ברוא דקאירו ואתגבראן
 עלאין וחתאין כהאי מדידו דבוניא (כא דנגונא)
 כבלהו משחתין ואחעביד בלא הד מסת' דקיימין
 ואשתמיך בלא ע' דבונין כך כד עובדין מתכשרין
 לתתא ואתכשרן בעובדין טנין בעובדין דאוריתא
 כדין בלא אתתקן ועד האי אתר דהא הכא אשתכח
 ואזדמן בגלויא ובכוסויא רוא דמהימנותא
 ונטלא עד הכא : והמשכילים יוהירו כד עובדין
 מהתקין ואחיד משהתא אחרא נסתימו וססקא
 בין משחתא דלתתא למשחתא עילאה . משהתא
 עילאה איהי משחתא ונא משהתא לא משחתא
 כלל ובנין כך פסקא מיתתא לעילא ומססק'
 מעילא לתתא . ורוא דא יהוה ויהוה פסקא
 צב יהוה וכלא חד ברוא דבוניא . והמשכילים
 יוהירו כד עובדין לא מתכשרין ובוניא לא א
 אהפסטו כדין שוכרא אהפך וכלא אשתכח
 וקיימא בדוכתיה ולא נגיד לתתא ולומנ' דהא
 נגיד עד דמטו לש' ביטא וקיימא תמן ולא נגיד
 לתתא ואשתכח וניגונא קיימא ונטש בדרבא
 דאיהו קדמאה ובוניא קיימא תמן ולא מדיד
 ולא פשיט משחתא וכל דא בנין דשופרא אשתפך
 מתחאי על עובדיהון דלא כשרין : וכד בוניא
 אשתכנת ומדיד כדו פ' שפרא אולת ותלת קשרין
 קיימין בדוכתיה ואע"ב דברוא אחרא קיימא
 בלא איהו ברוא חדא דהא תלת קשרין אלן ד
 דקיימין בדוכתיה תמות גדכוי דהוא שופרא
 בוניא קיימא תמן ואשתכחן גו חניבו סגולתא
 ברוא דתלת אבהן דקיימין גו שופרא הכא בוניא
 מדיד משהתא דא כבלהו באורכ' ופתוחא בעומקא
 ורומא ועי' ב' ולא קיימ' הכא משחתא לאתגלויא
 וכדין כוהר הרקיב רקיב' כתימאה דלא אשתבלי'
 כלל וקיימא על רישי רהוון קדישין דקיימין ברוא
 דאנהן והאי רקיבא כתימא' עלאה קיימ' עליוהו
 ואפיק מיניש זוהר דנסיר וזאר לכלהו חיוון
 וכדין קיימא בוניא דנאר ונטש כבלהו לאזודר'
 וע' ד כלא ברוא דמשחתא קיימא לנגנא כשיעורא
 דניגונא מדיד בוניא לית חוון דידע ליה להאי
 רוא כד אינון ליואי דקיימין על ניגונא ולא גרעי
 ולא מתפסטו לבר אלא כלל גו משחתא דרוא
 דבוניא . אינון שלשה קשרין קדמאי דקאני'
 דקשרא קדמאה אשאר על חווןן לנקדא למחרי
 טעמא

תיקון יום

טעמא לעילא לומנין האי קבורה דקיימא לטעמא
לעילא בוציצא נחית ליה לתתא להאי קשרא
למיעבר ביה מדידו לתתא וכלא ברוא דליוקנא
דואו נחית איקרי תניד' וכד נחית וקיימא על
חתון הא חתמד : ואינון שני קשרין אחרינין
דקא זאמרין דאשתארו קיימין על חתון ואחפסט
בונינא ברוא דואו' ואחיד לון וכדין איקרי זקף
רבוכד לא קיימא פשיטו דא בנהי תרי קשרין
איקרי וקם אזעיר וזאצ' דהא ודא ברוא חתא
קיימא :

והמשכילים יזהירו יעבדון בנינא ברוא
דא כדקא חוי יזהירו לעילא
יזהירו לתתא לקיימא קיימא דרוא דמאמנותא
וסמכוניה ונהרין לה יזהירו כהואל בנינא רוחא
בתר רוחא ונעישו דא בתר דא כד מתחברין כלא
ברוא דא משתתא סליק כהושפן יזהירו בנין דהאי
יזהירו מוח כהושפן רל' ח דהאי רוחי ותנועי לנגב'
לאחפסטא בוציצא ככלאו כהודין בו משתתא
לאחפמכא יורייתא ובג' יזהירו כוהר הכי
הוא לחושבנא יזהירו יזהירו כוהר חר הוא מה
בין האי להאי אללא כמה דחתמד דרקיעא עלאה
סתמימא על כלא משתתא גו בוציצא דקיימא
בהאי רקיע בכלתו משתחי דחיוון קדישין עילאין
ותיאלין ובנין כך יזהירו כוהר בכל אינון חיוון
עילאין ותתאלין כוהר כהואל רקיע דקיימא
עלייהו וכלא דא לקבל דא וסימנא דכל ריון לין
בהאי קיימא יזהירו כוהר סימנא דא ורוח דא
לא אחייביב אללא למארי מדין דידעני ברוא דא
דבוציצא זאלין אינון דיקיא בעלמא דין ובעלמ'
דחתי :

תא חוי והמשכילים יזהירו וגו' והמשכילים
יזהירו אלון אינון דמסתכלין ברוא
דחכמתא בעתרי ריון דאורייתא אלון צדיקייא
דעבדין רעותא דמארייתון ומשתדלין צאורייתא
יימא יליגי ואלין אינון אשכילי' ראינון משכילים
דרעמא דמארייתון תייר והא אוקימנא דלית
דרבא כדרבא דיהוה בנין כך כל אינון דמשתדלי
צאורייתא איקרון משכילים ומסתכלין בחכמתא
מסתכלין ברוא דחכמתא עלאה ח'ס' אחפסט
נהירו סתם דלא ידיע והאי נפקא דח'ס' קיימא
לקיימא ח'ס' והמשכילים יזהירו כוהר הרקיע
אלין אינון דמשתכלי ברוא דחכמתא בעתרי

ברוא דאורייתא אלון אינון דידעני ברוא דריון
ומסתכלין ואחמון זאלוהרוא בההוא וזהירו זנגיד
וכפיק וקיימי בריו דאורייתא וידעני לאסתכלא
בשפתיה : כוהר הרקיע דא איהו רקיעא
דקאים לאתהרא לתתא ואחפטר לעילא ונהיר
לתתא וההוא וזהר ככרד ואחמשך למתחי ומההוא
וזהר חתונו וקיימי בקיימייסו זאלוי ושאטן וזלמי
בבורי שמיא ודייני בבורתי טסיסין ומזדיקא
הרבים ככוכבים לעולם ועד כד נהרין כוכבייא
צנהירו דכין ונעלי במטלוי לאתהרא מנו דרגין
ידיעאן ככבא דנהיר מעטר דמורח כמה אינון
משריין מולבן קיימאן בקספורייהו האי כוכבא
ננין תלת זמני ונעט ננינו דיליה דביעית לקבל'
ננינו דהא קטרא וטהיירא דקיימא לעילא ובתר
שכיך דהא חתלנן כל אינון אחרנין ואיהו סתים
באתרייהו והאי איקרי כוכבא חילנא : לבתר
נפקא לסטר דרוס כוכבא אחרא ודא ננין בג'
כוכבים דרהטי זאלוי וזשיטו כהורא דלחון לד'
סטרי דעלמא והאי איקרי כוכבא דננין מתרי
סטרי דרוס ומורח מתכארי חלף ורגוא רבון
ככביא דנטלו זהרא וננינו מבו ננינו דנהיר מן
שמא - שמשא דמשקופא (לא משקופא דשמשא)
כד נהיר במטלוי נהרין מניה כל אינון כוכביא
דנהרין וננין כוכבא חילנא ח'צ' דסתים לבתר
נפיק זוהיר עליה חד ממנא ויגוריא ל' שמיא
וכד האי כוכבא חומנא נפיק וננין ולא אסתים
כדין ההוא ממנא נחית (צ' צפיק) שלמא לההוא
סטרא וכד בוציצא דקרדינותא כד עביר נוסחתא
לעילא ותתא וכלא אסתמיך ואנחיר זנגיד ח'
אחפערותא דרקיעא עלאה לקבליה ומורח זאלוי
אחפער לקבליה מערב וסימניך מי השער מזרח
צדק יקראתא לרבגו כדין כל אינון ממנן דקיימין
על ככביא כלהו יצינון נהירו דאנפין מבו שמשא
כד נטייל שמשא למשקופא חתא דאיקרי משקופא
דנלב כדין ההוא כוכבא דננין נהיר מנו מילא
דחר ממנא דנטייל כד נטייל שמשא : (עכ"מ :
וכאן תחלת ענין ונר' שצריך להתחיל)
ייהי לי שור וחמור מסטרא דתפלין דרשא :
זאלן ועבד ושפתיה מסטרא דתפלין דיד'
והיה כען שזול על פלגי מים והא אוקמוה כר'
הארס עז הזהה דצריכין לשלש גלגולין נבביה
כמה דאוקמוה ישלש ארס שנתיו וכו' ואוקמוה
מלארי

מלארי

חארי מתני בשבת חין עולין באילן ואין רוכבין
 (ג'א ס'מכו) באילן ואין משתמשין באילן האי
 בחורח רוח אכא שאיל לך בוצינא קדישא ולאו
 בסטיטו דמארי מתני גופנים אכא דמארי מתני
 שכלים דחומר עלייהו והמשכלים ויהירו :
 אל'סנא סנא חיימא אכא דאזא מסטרא דאילנא
 דאיקרי אילנא דחיי דנטיע בשבת מלכתא דלא
 צריך טוס ברנש לאשתמשא בה כמה דאוקמוה
 כל המשמשא בתגא חלף ודא שמא מפרש דסליק
 לחושבן אדם דאוקמוה רבנן כל המשמשא בשם
 המפרש נעקר מן העולם אל' צריך אכא בוצינא
 קדישא דנודאי הכי הוא דביומי דהול שלטא עץ
 הדעת טוב ורע דאיהו אדם דויצטר ביכ'ט וצטר
 הרע הה'ד וייצר ה'אלקים את האדם ואיהו עץ
 הדעת טוב ורע דכח ביה אדם ודא ה'א מטטרו'ן
 דאיהו עבד דשליט בשית סדרי משכ' ואיהו גופני
 ושלטי בשית וימין דחול דאינון רולין דטומאה
 וחולין דטהרה ומניה אחייהרבו שית סדרי משנה
 באיסור והתר טומאה וטהרה כשר וכסול וניה
 שט ימי חעבוד ועשית כל מלאכתך ולית עבוד'
 לא כלותא דניה צרי' ברנש למהוי כעבד המסדר
 שנהוי לפני רבו וכעבד השואל פרס מרבו וכעבד
 המקבל פרס מרבו וחולך לו - אכל בשבת מלכתא
 דשליט ביה אילנא דחיי ולא עץ הדעת טוב ורע
 אוקמוה חין משתמשין באילן שיש שימוש וכל
 המשמשא בתגא חלף ולא עילין ביה ולא סומכין
 ביה לאשתמשא דלא מקצין בנטיעות דלית תמן
 קיצוץ ופירוד באילנא דחיי - ואילנא דעץ הדעת
 טוב ורע צריך למיעבד ביה פירוד בין טוב לרע
 הה'ד ויבדל אלהים בין האור ובין החשך וצריך
 למיעבד קצוץ ביה למהוי ברנש בלא יכה'ר כגוונ'
 דקצין ליה דוד מניה בצרסתיה דדא ה'ד לבי הלל
 בקרבי' ולקבל מ'ט מן מטטרו'ן חינו'ן מ'ט פני'
 טהור ומסטרא דטומאל מ'ט פני' טומא ומחין דוכי
 לחצראה' למ'ט פנים דטהור דאיהו חמשה חומסי
 תורה חתעביד מ'ט' למחאה' ביה לצריה דאח
 י'דאיהו עשר מחאן והיינו ה'י מן אלהים ובג'ד
 אחקרי מנה האלהים ובעל האי מנה איהו ו'
 דאחמרי ביה הנה אכנו כורת ברית נגד כל עמך
 דכרת עמיה י'ג מכילן דרחמי דלא יהווד ריקס
 בנלותיה דלאם בלא ה'י איהו ריקס ודא היא דאמר
 ועקב לולי איהי אפי' איהו אברהם ופחד יצחק היה

לי כרענה ריקס שלהתי והמאי בגין דאחמר
 נלבן ותחלף את מסכותי עשרת מונים ובאת י'
 ארעבידו ניה נ'ס דלהים אפיק מניה ה'י נשאר
 אל'ס ריקס בלא אורייתא דע'פ אכל מאן דלני
 כלותא לאילנא דחיי לא יהווד ריקס בנלותיה
 לעולם . ובג'ד אית אלהים מסטרא דעץ הדעת
 טוב ורע ואית אלהים חיים ומלך עולם מסטרא
 דאילנא דחיי ולא זכין ליה אלא מארי קבלה
 דידעין רזין דאורייתא אמר ליה בוצינא קדישא
 למהוא סנא' נמאי אשתמודע מאן דאיהו באילנ'
 דחיי - דאיהו עשר ספירות בלימה בי'ג אחוון
 דשמא מפרש דאיהו אדם דאצילות דסכי סליק
 יוד הא ולו הא לחושבן אדם למאן דאיהו מסטרא
 דאדם דעץ הדעת טוב ורע דאית ביה אדם טוב
 ואדם בליעל - אל' בוצינא קדישא בין אדם טוב
 דעץ הדעת לאדם דאילנא דחיי אית חילוף בהון
 כגון והנדילה הפרכת לבס וגו' דא צבריאה ודא
 באצילות אשתמודע מאן דאיהו מאילנא דחיי
 נשמתיה ודאי כד מנח תפלין על רישיה מתכוין
 לאעלא כל לקים אחרים תחות שלטנות דשכינת'
 עילאה דאיהו תפלין דרישא דבר נש ולאעלא כל
 אומין תחות יד ה' דאיהו שכינתא תהאה בגין
 דבגלותא אחרת תחת שלם רגזה ארץ חתם עבד
 כי ימלוך ונכל כי ישבע לחם ושפחה כי תירש
 גברתה ובג'ד תפלין דרישא ויד לאעלא שפחה
 תחות גברתה עילא ותחת וצהוכרות דבארו
 דכלילן בה' דאיהו שקול לאורייתא צריך לאעלא
 עבד תחת רבו עילא ותחת ודא איקרי צרא
 דקודשא צריך הוא ושכינתיה דדא הוא דכתיב
 כה קאמר ה' בני צורי ישראל ואלין דעבדין דא
 אחרת בהון צנים אחס לה' אלהיכם ובגין דא
 אחר אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב ע'מ
 לקבל פרס ומאן דעביד פיקודא דא ע'מ לקשר
 אלהים אחרים דע'מ למהוי לשעבודים ואומין
 דלחתא למישוי תחות ידה לא יהבין ליה נשמה
 אלא מסטרא דחיי עבד וצדיק דא אס ככניס אס
 כעבדים ובג'ד כי אס בתורת ה' חפלו ואוקמוה
 רבנן דלית לאתעסקא בר נש באורייתא לא במה
 שלבו חפץ אית שלבו חפץ בסתרי אורייתא
 בעובדא דבראשית ובמעשה מרכבה ואית דלא
 בעי אלא כפשטי דאורייתא דפשטין חינו'ן מסט'
 דעבד ורין מהקרה דמלכא אדון ועבד ובגין דא
 לרא

תיקונים

לדא חתקרי שתינא ולרא נטוע שתול דלית ליה קטורא ונטוע דלית ליה עקיר והנחה דשבת כרא' יחידו של עולם אידי שכינתא שבת מלכתא לא צריך למיעבד ביה עקירה מזהוהו הפך דחתמר ביה כי אס בתורת ה' חפצו וזקומהו רבין הלל למארי ביה קבוע אלמ מסטרא דעץ הדעת טוב ורע צריך למיעבד ביה עקירה למארי מטולטל דבלי מאחר לאתר כמה דזקומהו רבין דמתני אף חובב עמיס ובגמי' אלין לינון דמכתתין רבליהן ממדינה למדינה ורשינין ליה דה"ק כומנא דאת חובב עמיס בגלותא כחובין דדרא כל קדושו יהו בידך ולבתר אמר רוס תוכו דרבליך אלין לינון דמכתתין רבליהן ממדינ' למדינה ומחתך לאתר לטא ולית ונמנא ונמתן דאורייתא דאלין מטלטלין מאחר לאתר לחשיב לון כבלגול השגע מיני עניות א' חשיב ליה לבר נס כשגב מדורין דגיהנם ולכלהו נחית ארס בתוכתא סליק ד בעלייהו אחמה ויסרתי אחסם אף אחי שבב על מטארתם בגין דבא ארס בשבב מינין דלינון הטע ועצורה ובסן ותלטה ורמון וית שמן ודבש דבגין דא יהו אמרי דבין דמתני' אלין טהיל ארס דיהאון כהו היה אחרתין א' א' בסן הוה ודאחרתין אחרתין ותלטה יהוה ולא הוה חולקין במלבי יהו דכלהו קבוע דהדעת מינין כטועין בלחץ הטע ועצורה ויהיין תקן בעצמה על פירות הלילין כידון כל עצמא כלהו קרא לון אלין חד מסטרא חד ומסטרא אחרא מתפרשן לן מינין בגון לולב דאיהו אברה חדא לתתא ולעילא מתפרשן מינין כל חד לחולקיה כגומא דחיון דחתמר כהו ופניה' וכנסיהם פרוות מלמעלה ולתתא שתיס חוברות ארס ושתיס מטות את גוייתתה' זכאה איסו עץ דאיהו שתול על פלגי מים דאורייתא ויתיר מהן וליהו מסטרא דאילנא דחיו וחתמר ביה ארס פרוין יתן בעתו דהא שכינתא ולא אשיק מעת דילת' אני ה' בעתה ארשנה בעתה ע' ג' שמים לקורה דאיהו ת' מן עת' ועלשו לא יתול בגון מלתך לא בלתה מעליך' וכל אשר יעשה יכלהו אלין פיקודין דעשה דאיתמר עלייהו וכל אשר הוא עושה ה' מצליח ביהו : ואוקימס מארי מתינתין דאיהו אורייתא דחתמר בה שמה מים ממרד ובגמי' ואוקימה נור מים ומכונסים בחד מים חיים ה' מצינ בגימס

בחד מים חיים מסטרא דעץ הדעת טוב ורע איהו מים מכונסים למקוה מים מכונסי' סרוסיס אלין מסטרא דטוב ואלין מסטרא דרע ומים מכונסיס אלין הלכות ולקויות דלינון כגון לקט שכחה ופאה דעני מים מכונסיס הלווא דאיתקרי עני באורייתא דפיקודין דילה דנית ליה אלא מה דהייבין ליה דאתסקריא מלכר ע"י אחרא וכל (כ"א אהל) אלין דסטרא דאילנא דחיו לינון דמיון לחד מים חיים דלית ליה פסקר ודמיון לעץ דאיהו נטוע על פלגי מים או שתול דאצטרופו הוה א' אילנא מאחר דישנה ושתלו ליה על פלגי מים דלינון מ' מ' מ' באורייתא ו דאיתקריא פלגי מים על אס דלית ליה סגותא דמתנתין דלחון והכי (לא וסהוה) פלגותא דאילנא דחיו היא מים עליונים זכרים מים תחתונים נקבת ואינון זכרי' בגין דלא יהו דחיקים מקב' האוקימ' עביר בהו פלגותא דטוב פלגו לעיל' מן דקיעא ופלגו לתתא מן דקיעא בגין למיורי אצטרופים חלון בין דכורין לנוקבין בג' שוי קב' ה' הדלה בין אצטרופ' דכורא' לאצטרופ' דנקבא ויהי איהו מחלוקת לשם שמים דסיפו להתקיים אל כל בלחון אחד כגון דחתמר בלחם ו' איתתיה כי אחד קראתיו ואת א' ת כיה ויהי י' לעיל מים זכרי' י' לתתא מים נוקבין ובגין יי' מ' ו' א' ו' א' אשתארו שית איתון בלחמ' איתתא בין יי' מן י' א' ה' ו' כחשין ו' מן א' דאיהו דקיע בלחמ' איתתא ועלמה איתמר וממעל לרקיע ארץ על ראש : דחתמר ביה דמות כמראה אדם עליו מלמעלה ורא א' מן ארס ולאו כל פלוגתאן שוין דזית פלוגתא לויפלב בין טוב לרע וזית פליגתא למיפלב ציד דכורין לנוקבין כגון מארי מתינתין דרא הוא הולק על ההלכה דיליה למארי מים עליונים לתתא על נוקבא דאיהו מים תחתונים ומאן דאלים בגר בגון הלכה דחלל על הלכה דשמאי דלחמ' פייח הלכה דשמאי תחות הלכה דהלל אף על פי דאלו ואלו דברי אלהים חיים אלא לחלואה דמאן דאיהו מסטרא דנוקבא צריך לאתכפייח תחות דכורא כגון טפה דנוקבא דלחמ' פייח תחות טפה דכורא ליקרי כן . ואי טפה דנוקבא שלטא על טפה דכורא ליקרי בת' . והכי איהו רח ויהי כעץ שחז על פלגי מים דלינון ריזין דאורייתא

ואתחם דלא מנסך ליה גוי ארוך הכי צריך למהוי
 דיון דאוריית'ה' ד לא עשה כן לכל גוי כ' בנ"ג
 סו"ד ובג"ד חוקמה מארי מנתיחין אסור לגלגלה
 סתרי תורה לגבי דלא מנסך לון לב"ו : ואית'ינא
 הא חוקמה רבנן דאנשי כנסת הגדולה קטלו
 לאריה דע"ז דאיהו יצ"הר דמיונו כאריה דעליה
 אמר דוד יארוב במסתך כאריה בסוכו יארוב
 לחטוף עני ולית עני אלף עני דאורייתא 1
 ומפיקודין דילה בגין דעתידין ישראל למהוי
 בגלות' בדוחקא ובגין דלא להיו טועין ביה בכבוד
 היום ובכבוד המלכה באיבודא דעת קטילו ליה
 בגין דלא ייתפשו בעריו' סמו עיני דיצ"הר דגני
 כשא וחוקמה דאריה דע"ז כד תפשו ליה בנימל
 חדא דכשר מניה כווח קלא עד ארבע מאו' פרסה
 בג"ד עאלו ליה במאלא דעופרת דלא אשתמך
 קליה בה ואוקידו ליה כנורא לקייס ביה תשרפון
 באש ובכוונא דתקינו אבהן תלת כלותין בעתין
 ידוען הכי תקינו רבנן לשלש שנותינו במקרא
 במשנה בתלמוד ובגנייתא אוקמה דעתיד קב"ה
 למימר קב"ה בתים לתורה וחוקמה דמאן א' ד
 דמתעסק במשנה (לעג"ד בתלמוד) כאלו התעסק
 בכלל בגין דאיה כלילא במקרא במשנה בתלמוד
 ובג"ד איתמר בלחרן בואת יצא אהרן אל הקדש
 בפר בן בקר לחטאת ואיל לעול' צפר לכפרה על
 עגל' ואיל לאכרסא עקידת יצחק . ועוד
 במקרא תקינו דמלמד לא יהא רשאי לאלופ' יתיר
 מעשרין וחמשה תינות ורוח דמלה מימינא כ"ה
 חכרכו מסטרא דשמאל' הלא כ"ה דברי כאש באה
 ה' והיינו ויפן כ"ה וכה' וירא בני און איש ל
 לקבליהו כ"ה אחרון דק"ש ערבית ושחרית בקרא
 קדמאה דקרית שמעולית לאכרס' יתיר וכל מאן
 דקרא קרית שמע ערב ובקר כלא מקיים והגית
 בו יומם ולילה :

והפושכילים יזיירו מאי משכילים איכין
 אחרון דאורייתא יזיירו אלגין
 ניקודין דפריין באחרון כנסתא בגופא כוונה
 אלגין טעמי תורה דאיכין כחריין על רישיון
 דאחרון דקיעא דאיהו על ארעא ככתרא ואחרון
 וניקודי וטעמי אינון כנסתא ורוחא וכפא אחרון
 אינון מסטרא דכפא דאיהו צריבועא : וניקודין
 צריבועא דאחרין צריבועא (ס"א צריבועא) בגין
 דאחרין כאלס דצריבועא דניקודין אינון מסט' דרוח'

דאורייתא דבעל פה ואתקריאו דברי לקיס חיים
 מסטרא דאילנא דהוי ועלייהו איתמר פלגי מים
 לב מלך ביד ה' אל כל אשר יחפון יטנו ואית
 סלובתא על לבושי א' מן אדם והיינו דבר ונוקנא
 כגון אלגין דחולקין על פסקות לבושי מטרוטות'
 ועבדין לון כמה פירוקין עלייהו איתמ' ועליהו
 לא יבול כגון שמלתך לא בלתה מועליך ולא אינון
 כאינין לבושי דאיסור טוונאה פסול דהני מאני
 דרבנן דבני דמתחככי שדים בהו . וכל אשר
 יעשה יצליח אלגין פקודי דעשה : ועוד אורייתא
 איתקריאת חומה כגון והמים להם תומה מימינא
 ואיהי חמה לאימין דעלמא דלא קבילו לה כגון
 מצריים דאתעביד לון חמה וטבעו בו יארתו והיינו
 בני ישראל דרכי ה' וגו' מסטרא דיימנא איתקריאת
 שכינתא תומה מסטרא דחסד דתמן חכמה ומסטרא
 דבטורה ואני אהיה לה נאם ה' חומת אש סביב :
 ומסטרא דעמידא דאמצעיתא איתקריאת רוח
 גדולה ורוח גדול מסטרא דחסד ורוח מסטרא
 דבטורה ביד חוקה וגו' גדולה וירא ישראל את הירד
 הגדולה מתרווייהו מפרק היריב ומסבר שלפים
 דאינון אומין דעלמא דלא קבילו אורייתא מרוח
 ה' דאיתמר ביה ונחה עליו רוח ה' ואתקריאו רעש
 הרוח ה' ואצמפ אחרי קול רעש גדול וגו' ועתיד
 לאעבירא רעש דסטרא אחרא דאיתמר ביה לא
 רעש ה' ואתקריאו אש אש ה' הלא כה דברי כאש
 באש ה' וצתיד לחרוך אש דסטרא אחר' דאיתמר
 ביה לא באש ה' אשתאר מלכא בקול דממה דקה
 דאיהו שכינתא כלותא כחשאי דבה ארני שפתי
 תפתח ופי יגיד תהלתך דבמראה דממה דקה
 דאיהו שכינתא אכל תלת קליפין שלש שנים ירהיה
 לבס ערלים לא יאכל ובשנה הרביעית יהיה כל
 פריה דא קול דמונה דקה ובגין דא ארבעא נכנסו
 לפרסם תלת דעאלו בתלת שנים ערלים חד הציץ
 וחד הציץ ונסבע ג' יצא לתרבות דעה ד'
 דעאל בשנה הד' קדש הלולים לה' עא בשלם ונספ
 בשלם ודא רוח דפרסם צפוך הבן דאיהו פ' פ' כפא
 ר' ר' איה דפסוק ד' דרשה כמה דאוקמה און
 משיבין על ההבדל באלגין תלת נפלו תלת עילאי
 עלמא וכשלו רביעאה דאיהו ס' סור רבי עקיבא
 עאל בשלם ונספ בשלם ובג"ד איתקריאת אוריית'
 ג' ה'ה' ג' נעול ג' סדרים דאורייתא סתימין
 ותתימין והיינו מעיין חקם כגון יין חתום

נח ח באינון

תיקונים

עלמא אלף מגיד מראשית אחרית קודשא בריך
 הוא חוץ במאסנתיה כל דרין דהוה גונס ו
 ואתחריצו קודם דאתחריצו חוץ דהוה עבדין
 עבדין דאתחריצו וכיון דברא ומנע בראין
 מנייהו לון חשיב כאלו הוא חריב לון וזה ממלל
 על סוף יומין דאלין חולדין בישין הוו גרמין
 דהאר יחרב ויבש נביעו דיליה בחרין עלמין
 שכינה עילאה ושכינה תתאה ודא חיהו יחרב
 בכית ראשון ויבש בכית שני ולנח אתגליה מה
 דהוה עתיד למהוי ולא בעש רחמי עליהו עד
 דאתא משה ובעש רחמי ועתידין הוו ישראל
 דלא יפקון לא חד מעיר ושנים ממספה מסטרא
 דגבורה דהוו דייבין ואתחור עלמא לטווא ובווא
 ובגין דבעש משה רחמין עליהו שמאל דוחה
 ולא יפקון ביה ישראל וימין מקרבת דאיהו ימינא
 מטה כלפי חסד ומשה בגין דיהיב גרמיה
 עליהו יהב חוקפא לדרביה דאיהו עמודא
 דאמנעיתא דאיהו אורייתא דאיתיהיבז בימינא
 דה' מינינו אש דת למו ובגין דא פורקנא ביה
 תלייהו הוא הוה דכתיב לא יסור שט מישורה
 וגו' עד כי יבא שיליה דאיהו משה נחשנטיה
 יסוד בריך ביה ס'ו חתא שמאל רוחה וימין
 מקרבת שמאל דוה אב'ב דאוקימנא ביה כל
 חשבא הנאה ליפקב מזרימה ששים ושג בגין
 דאתק' בשמאלא וימין מקרבת בגין דתלייה
 מניה עמודא דאמנעיתא דס'ו אינון שתיין מ
 מסכתות ושית סורי משנה דאיתיהיבו מבגורה
 דאיהו שמאלא ששים בגורים אתקריאו דנטלין
 מבכורה דחמן אורייתא דבעל פה דאיהו שכינת'
 חתאה כללא דס' מסכתות ושית סורי משנה
 דאורייתא דכתיב איה נבא כללא מלכ אלמים
 ואורייתא דבעל פה סימא ודא איהו לבא לטומא
 לא בגי בגין דפתיקה שאל דאיהו פומ' לאתקרייא
 וכגו'א דגב'איהו ששים הכי פורקנא סתימא
 כלנא ופומא דאיהו בליא לא אתגלי פורקנא
 ובגין דכלא תליא בימינא חמר חי' שכיב עד
 הבוקר ובגין דפורקנא תליא בימינא איה הכי
 וזרוע ה' עלמי נבלתה על מי ודאי דאיתמר ביה
 מי ירפא לך ה' ד' מהאעירך מה ארמה לך ה' א'
 דאיתמר ביה ולאמרו לי מה שמו מה אומר צמ'ה
 ייתי נחמה ובמ' אסותא ה' ד' מה אשום לך
 ואנחמך מי ירפא לך דמשה איהו מה שמו וזכיה
 יחא

באינון גבלין דאתין בניגולא וכמא דרוחא
 אנהיב לכל ערקין דמא דרפקין מן לבא הכי
 את ו מתגבין לבדי ניקודין ורוח דמלה אל אשר
 יהיה שמה הרוח ללכת ולכו בגין רוחא דבר כש
 מתמן אתכטילת מדגבא דאיתמר בה כי רוח
 הזיה באופנים ולעיו גופא לרוח לניקודין דאינון
 דחיה קדישין מ'רוח חמיה אינון טעמי נשמת' אחי
 מכורסיהו ובגין דחמן ידו' דאיהו מכהיב כלא
 טעמי דאינון כתיבן דאורייתא אינון מסטרא

ד'ומה שחסד בתיקונים בך כ' ב' אחר מימינו
 אש דת למו :

תא חזי כל אתק אינון מסטרא דאתון
 דאורייתא וכלילן בשכינתא בריך
 איהו טעיל בשמאלא דאיהו יצחק ק'קה' חי עלמין
 קשרי בשמאלא ושכינהא חתאה מסטרא דשמאל
 איתמר בה והארץ היתה תהו ובוהו ומסטרא
 דימינא דה' בו הוא ומסטרא דעמוד' דאמנעיתא
 וחשך על פני תהום ואלין אינון לפושין דשכינתא
 חתאה בגלותא ומאן גרים הא' חתא קב'ה קודם
 דברא עלמא הוה סתים יהו'ה לבתר דתפטט ה'
 לתתא איתמר בה והארץ היתה תהו ובוהו ורוח
 דמלה אלה תולדות השמים והארץ אנהבראש בה'
 בראש הרי לך דהוה לבושה תהו ובגין מה כי לא
 המטיר ה' אלהים וגו' לא הוה נחית נביעו עלה
 בגין דארס אין דהיה בעלה לעילא שמים באין
 עד דתפטט ו' מן יהו' דאיהו בינה :

דאיהו מקורא דנביעו דאיהו נקודה
 סתימא ומיר והסקה את כל פני הארמה
 ו' י'ס דנחת הוה קודשא בריך ה'א ביה
 עולמות ומ'ריבן בגין דלא הוה נביעו נחית
 בהוא זימנא דנחית נביעו לבדי ה' הוה שירותא
 מחסד הר' הוא דכתיב אחרתי עולם חסד יבנה
 ובגין דא לא תהו בראה לבנת יבנה ואיתמר
 בה (נסחא אחריתא ביה) לא טוב היות האדם
 לבדו ובומנא דהוה תהו אחר אלהים לבח קן
 כל בשר בא לפני ודא קן דיצחק ואיתמר ביה
 כי איתך ראיתי בדיק לפני בודר הוה דאי אנת
 בצו רחמי עלייך נא אחרט ו הכי אחוי ליה
 ברמ' בסוף יומיא בגין ויהא בעו רחמי עליהו
 ולא ימו'ח מ'ה' דאיהו מסטרא דשמאלא: אחר
 ליה והא בינה עולמות ומ'ריבן קודם דאתברי

חפתה פומיה כלותה דערביית נהרא קא נחית
 ביומין והול לקבלה נדפסה כלותה דליילא ורח
 כוראל ל אתקרי אוריאל מסררה רחס וטריאל
 מסררה דגבורה דחיה טור ליק דאית' ביה נהר
 דינור נגיד וכפך מן קמעה ובכלתה דשמרית
 נחית אריה לקבלה כלותיה דכ' בר עוי ובדפוי
 דר' בדפין לכל חיה דא מיכאל ובכלותה דמנחה
 שור נחית לקבלה כלתה בקריו ובדפוי ורח
 בצריאל ובשנת נחית ק'ה בתלת אבזו ל'בלא
 נת ימיהו בהין ורח רוא דשנת ע' בת כהלת
 אבזו מתקבל קודשא' צירך היא לכלותה דחיה
 שנת בת ימיהו דליה' בהווא זמנא חיון עילאין
 דאתקריאו בשמא דה' פתחין ואמרין שאו שעריס
 ראשיכס וגו' בהיה שעתא מתפתחין שבעה
 היכלין : היכלא קמנחה היכלא דאהבה תניינא
 היכלא דיראה תליתאה היכלא דרמיא ד' היכלא
 דנחמה דאספקלריא דגרא ה' היכל דנחמה
 דאספקלריא דלא נהרא ו' היכל דק' היכל דין
 ועליהו כתיב בראשית ברא שית אלקים היכלא
 שביעהא זאינון ז' היכלין לתתא ושבעה היכלין
 לביילא ולקבליהו ז' קלי דהבו לה' וי' האזרות
 דהבו לה' דבהין שט קודשא צירך הוא ציח
 עלמין כרכב אלמים רותים אלפי שאן דאינון
 י' ח' רבוא עלמין וכמה טעורי תרעין אית גטורי
 הכלין דמקבלי כלותין וכל כלותא לא תיעול
 אלא במדה וכמשקל ובגין דא איתמר על כלותא
 לא יהיה לך כניסך וגו' וכלותין הסרין עליה
 איתמר תקיל תקילתא במאנויאל ואלשתפחת
 חסיר אף על גב דאזי קרא באתר אחרא אוקמוה
 ע' אבין לתורה בגין דשכינתא עלה איתמר
 כלך יפה רעייתו ומוס איון כך ולא קבילת כלות'
 דאית בה מומא דהא הוא דכתיב כל אשר בו
 מוס לא יקרב וכי אית כלותא דאית בה מומא
 אין היא דסלקא פבימא בלא מחשבה ובכלות
 דרעתא כ"ס אס טעה בתלת כרכאן קדמאין
 א' בתלת כתרין או באמצעיות ובג' אוקמוה
 א' טעה בג' ראשיות חוזר לראש ונאחרנות
 חוזר לעבודה ובאמצעיות חוזר למקום שזכר
 ובג' דאיתמר דכלתא מי יעלה בהר ה' וגו' וכד
 כלותא כלקא בדוועא ימינא או בשמאלא דאינון
 שחרית ומנחה מה כתיב בה שמאלו חתך לראשי
 וימנו תתקני : כלתא דערביית איהי מעה
 ובג'

יהא נחמה ובגין דאכל קודשא ב'ה שמייה משה
 משה חר על פורקנא קמנחה וחר על נתייתח
 ובג' או יסיר נחמה או שר לא נאחר אלא או יסיר
עשיראה . בגמלה ורח שכינתא עליה איתמר
 תפלה לדוד שמעה ה' דק
 ורוד ברוח קודשא חמר באחרית יומין דבולות
 אמר על ישראל בנות לבי פקדת לילה ולית
 לילה אלא גלות ואיוב מה דאמר כלל הוא
 משל על ישראל דאמר כלה עכין וילך ושטן בעא
 לקטרגא ליה ואמר קודשא צירך הוא איוב
 לא בדעת ויבר ויעקב בגין דחזא ברוח קודשא
 דוחקא דבולות בתראה בסוף יומייהו אר' ויפגע
 במקו' כי בא השמש כי בא לילה דגלות אמ' וירא
 יעקב מאו ויצר לו ופליב עמא קדישא בגלות
 לתלת טעריין סהא הוא דכתיב ויש את השפחות
 וילדיהן ראשונה ברישא דאדום ואת לזה וילדיה
 אחרונים ואת רחל ואת יוסף אחרונים ובגין
 דחזא בתר כן עניומא וכערא דילהון אמר
 ושכתי בשלם אל בית אבי דא מקדשא ואמר
 וכתן לי להם לאכול ובגד ללבוש : ורוד בגין
 בליתא אמר רעב ויפ' זמנא במדברא : ובגין
 דחזא שכינתא חרבה ויכשה הוא איהו נטל
 צערא בגייה דבתר דחזא חזרו ישראל
 בשאונה בדווה תקן עשר מיני תלים וכסוף
 כלתו אמר תפלה לדוד הטוה ה' אונק עכני
 וגו' חזא דכלהו כלותין דניבוכ' הוו מתעטפין קום
 מלכא ולא עייל כל כלותא עד דיעול כלות דעני
 הוא הוא דכתי' תפלה לעני כי יעטוף והיא כלות'
 דעטף כל כלותין קדמאי עד דעאל כלותיה
 דעני ובגין דא כלותא דעני אקדים לכלהו
 מאן כלותיה דעני דא כלותא דערביית דחיה
 דשוח בפני עצמה בלא בעלה ובגין דחיה בלא
 בעלה איהו ענייה יכשה ברשו' כל אינא דא ורע'
 דיעקב דחיה ברשות כל אומין דעלמא דומיא
 לכלותא דערביית ותליא בגלותא וצריק עני ויכש
 וכלותא דשבת איהי דקדק לעני דילה במה ד'
 דאוקמוה מ' מ' שמש נשבת דקדק לעניים ובג' ד'
 צירך בר נש למחוי איהו כעני לתרעא דמלכא
 בכלות דעמידה דכל שית יומין דחול בגין שכינתא
 ומתצטק דעניומא דמנחה כעני ויהא כתפליון
 כאכיון לתרעא דהיכלא דחיה ארנ' דהכי סליק
 לחושן היכל' ורח איהו אדני שפתי תפתח וכד

יבגיה אתמר ביעקב וישתחו ישראל על ראש
המעטה דלוידי בני תרעא בגלותא דליה לילה
כמעט שעברתי מהם וגומר וכד נלותין סלקין
כדקא יאות כרוזא נפיק ואתר שאו שערים וגו'
ואמרין מי זה מלך הכבוד ממטרא דלימא דליה
מי וליחקרי ה' עמו וגבור ממטרא דשכינתא
תתא - מי הוא זה מלך הכבוד ה' כאלות הוא
מלך הכבוד שלה ממטרא דעמודא דאמצעותא
וכדיק ואם נלותא לאו לידי שלימא כמה מלאכי
הכלה דרפינ אצתהו אציתור נה כל רודפיה
היגוה בין המצרים : ובגין דא מצלין והוא
רמוס יכפר עון דא סמאל דליה נחש ולא ישחית
דא מסחית והרבה להשיב אפו דא חף כל חמתו
דא חומה בגין דלא ירדפון בתר נלותא . וכמה
מלאכי חלה וולין מינייהו שבע אינון ממנן
והליין מנייהו שבעין ולכל רקיעא ורקיעא אינון
מקטרגין והליין מנייהו ע' אלף רבוא . ואם
נלותא סלקא שלימא בעיטופא דמטא ובתפלין
על רישיה וכדריעיה אתמר בהון יפול מנדר שף
ובזכות תפלין דרישא ורואו כל עמי הארץ כי שם
ה' וגו' ש' ה' הא חוקמה דליה תפלין דריש' ומיד
דחייך שם ה' על רישיה דנלות' דליה אדני והוא
תכלין עליה מיד כלהו דחלין ומורפעין מנלותא
ומנאן נפלין ומנהון ברחין הה' יפול מנדר שף
ולית מאן דקאים קמי תרעא ורלנת ואלה אתמר
לא יבשו כי ידברו את אידי' בשער בשער דליה
תרעא דמלב' ואע"ג דנחתר אחרא חוקמה הבא
אצתיה ונלותא חיהי שכינתא וחקב'ה אורייתא
ולתמר בה מסיר אונן משמוש תורה וגומר והא
חוקמהו מוארי מהניתי' בגין דנלותא חיהי מניה
ודא שכינתא ואורייתא קב'ה לא כריך הפסקה
בינייהו וכריך לסלקא תור' ומצוה בדחילו ורחימו
דכל פקודין דעשה ולא תעשה כלא תליין חס
יח'ה ורואו דמלה זה סמי לעולם סמי' עס י'ה
שס'ה זכר'י עס ו'ה רמ'ה ורמ'ה תיבין אינון
קב'ה ואתייהבו מרהימו דאשה ובגין דא תקירו
המור בעמו ישראל בשהה ואלין תיבין כלילין
באריהם דאתמר ביה זרע אברהם אזהבי .

יה'ה כליל כלל' ובג' ד אתמר ביעקב והנה ה'
ככ עניו דליה עמודא דאמצעות' לכתר דאתקרי
ישראל סליק בידו הא ואו הא ורואו דמלה ישראל
עלה במחצת להבראות מחסבה חשב מה ותסכת
ביה שמה קדישא ובגניה דיעקב דליה ישראל
אתמר ויברא חלקים את האדם כללמו בדיוקנא
דמחריה ורואו דכד נלותא דליה סלקא לעילא
כרוזא נפיק מרקיעין וימלא הנו יקרא לדיוקנא
דמלאכא ולית תרעא דקאים קמי האי' נלותא אדני
שפתי תפתח לאקבא מונא' לבנין קדישין דבהו
היכלא תמן מצנא בני חיי ומוזני מסטר' דעמודא
דאמצעותא ואיהו בני כדורי ישראל ואיהו עץ
החיים דנפיק מחיים דלעילא ואיהו אילנא דמוזן
לכלא ביה תליין צמנא קדישא סגא דסבין ובגין
דשכינה אינון ישראל לתתא חיים דילה אורייתא
מונא דילה נלותא דאביבא לקרבנא ובגלותא
אתמר לבני ישראל הנה לי בניס וסכינתא חיהי
קרבנא דקב'ה דמקבל לה בימינא ושמאלא ובוכל
וייחודא דילה עמה כדריק דליהו אית תפלין
ואות שבת וי"ט :

ואית למישאל למה מנלאין קב'ה בכמה
דרבין ומנין מנלאין ליה בספירה
ידיעה ובמה ריעה לומנין ליתא לימינא דהא
הוא דאמר' הרבה להחכים יודים לומנין לשמאל
הוא הוא דאמר' הרבה להעשי' יספין דא לא יאמא
לימינא ושמאלא אינון לומנין לצמודא דאמצעי'
לומנין לכדיק כל נלותא סלקא דהרג ידיעה לא
ורואו יהו'ה איהו בכל ספירה וספירה ונלותא
חיהי שכינתא בזמנא דבעי לרחמא על עלמא
סליקת בימינא ובזמנא דבעי למעבד דיכ' בעלמא
סליק' לשמאלא וכלא לבני יהוש דליהו בכל אתר
ובגין דא זאת תורת העולה ה' עליה לה' ודא כלת'
דליהי שכינתא קרבן לה' וכד סליקת לבניה כריך
לאכללא עמה כל ספירן דלית קדושה פחות
מעשרה דליה קדושה דליה ברכה דליה ייחודא
דליה ובגין דא כד בעי צר נש לסלקא נלותא
לעילא כריך לסלק לה' בכל חטעין אס חויא בעי
לקפרגא לנלותא כריך למיעבד ליה קירטא ורואו
דמלה זרקא מקף סופר הולך סבולת'

פתח רבי שמעון ואמר עלאי' שמעון תתאין
אתכנסו אליו מארי מצוינתא דלעילא
ותתא אליהו באומנא עלן עול דאומנא' ומית'
הכא

אבא דהא קרבא שבואה אודמב' פך חנוך מטטרו
נחית הבא אנת וכל מארי מחיבתא דתמות ירך
דלח ליקרא דיני עבירנא אלא ליקרא דשבינתא :

פתח

כמלקימין וחלמי זרקא ודאי בה צריך
לסלקא בלותא להווא אחר ידע כמה
דהאי אבנא דקירטא דאזיריקת לאחר ידע הכי
צריך לסלקא מחבבת' בלותא בהאי י' תגא דאידי
אבן מוכללת ומעוטרת דאתמ' בה כל הו קף וקף
בשם צריך לסלקא לה לאחר דאתנטלת מתמן
ובהיא סעמח דסליק לה לבני בעלה אפילו נחש
כרוך על עקבו לא יפסוק אע"ג דאימתר בה
ואתה תסופנו עקב הויא אבן דאידי י' דיעקב
דא' תמר בה משם רועה אבן ישראל לא יפסוק
לסלקא לה להווא אחר דאתנטלת מעמודא ד
דאמנעיתא צריך לסלקא לה ער חין וכד
נחית לה התמר ביה כל הכורע כורע בצרוך (כ"ח
נחית לה) צריך לסלקא לה עד חין סוף ועד חין
תכלית ולא יפסוק לה מיניה לא לגר' ולא לתת
: לזמנין הווא בעלה ו' כצדיק בשית פקדון דהרין
שקין נחית לבנה בתרין שקין : לזמנין הווא
בעלה ו' בתרין דרועין נשית פקדון סליקת לבניה
בתרין דרועין : לזמנין הווא בעלה בין אבא
ואימא ב"ן י' צריך לסלקא לה לבניה תמן :

לזמנין הווא בעלה בכתר ו' בין י' כגוונא דא
צריך לסלקא לה לבניה וכד סליקת תמן לבניה
אתמר בה אבן מאסו הבוני' ובו' וכד הויה סליקת
לעילא ברישא דכל רישין שאלין בבניה מלאכייא
הויה מקום כבודו להעריצו וכד סלקא ל' (כ"ח
לעילא) הויה תגא ברישא ד' עטרה על רישיה
כד נחתא ביה נחתא ואתעבירת' נקודה לתת
מניה ובכל דרגא דסליקת הכי נחית כד סליקת
אתקריא תגא ברא דטעמי וכד נחית אתקריאת
נקודה וכד הויה כגוונא דא י' מתייחדת
עמיה וכד הויה תגא על רישיה אתקריאת אות
זין כלילא מיניה אות נחית דהויה שביעאה דכלא
שביעי ודא הויה אבנא הויה כיינא דכל עלמין
ובניה אתמר אבן שלימה וצדק הויה לך הויה
מדה בין כל ספירה וספירה בכל ספירה בה סליק
ל' ש' שיעור דילה ו' מה בה אתעביד אמה עשר
אמות אורך בין כל ספירה וספירה ורוח' למלה
עשר אמות אורך הקדש ובין כל אמה ואמה הויה

י' בין כרקא וכרקא תשכח לה י' עשר ומנין
כליקת למאה והכוכא דמאה אמה כל מדה ומדה
אתקרי עולם ואינון י' שיעור ומדה ו' שקל י'
מדה דיליה ושיעורא ומדה חמש אמות אורך
וחמש אמות רוחא ואינון לקבל שיעור דכל קריע
דמנה לך ת' ש' אורכי' ות' ק' שבה כומייה ואינון
ה' ה' הרי לך שיעור קומיה באתון יהוה דהת' ו'
איחו הפארט שמו חמש הקריעים דיליה ה' אלון
אתקריאו השמים ה' דקיעין דכלין בשמים חמש
עינאין שמי השמים ואינון כלוה ה' חמש בהמש
ו' דקיעא שתיחאה לון י' שביעי לון ואינון שבעה
בשבעה ומסקין י' ו' והכי אינון ארעין ז' על גבי ו'
כבלדי כוללו וכלתו רמזין בתרין עיניו : י'
אתקרי עולם קטן ו' עולם אריך וכל מאן דנבעי
למשאל שאלתיו לבני עולם ארוך צריך לארכא
ביה ובזו' ק' לקרא ביה ועל דא אמרו מ' ו'
מקום שאלמרו להאריך אינו רשאי לקצר לקצר
אינו רשאי להאריך : לקצר בעלותיה אל נח רשא
כח לה בעקודת י' : להאריך מכתרה דהת' ו'
ונפילה גאת ש' וכלא ש' הויתוכל לפני ה'
ארבעים יום וארבעי' לילה וכלא בום י' נקודה
בזמנעיתא אתעביד מים מוסטרא דחסד
צריך לארכא בעלותיה ובשמו קדישא יסליק
דהויה רביע' וצריך לארכא בתנועה זו דהויה
רוח תקיעה : לקצר מכתרה דגבורה בתנועה
דשברים דתמן תניר ציטוי לא נאריכו ולא
נצטרו בתרועה בעמודא דאמנעיתא דהויה
שלשלת דתרוויחו שקל הקדש לקבל רביע' דסליק
הויה חלס שברים לקבל ככא דא בעא לסלק' קלא
ודא בעא למתא' לה ובגין דא אינון שברי תרועה
שלשלת (דא י' סגולתא פתח ואמר זרקא מקף
שוכר הולך סגולתא בשמי' שבינתא תתא וקולה
לא ישמע פתח נקודת ימין יהוה מלך נקודת
שמאל יהוה מלך נקודה אמנע' יהוה ימלוד רביע'
לסלקא קלא תניר להצרת קלא) שלשלת אקוה
בתרוויחו כשלשלת ו' הויה כגוונא דרביע' דמאריך
ביה היבה ו' הויה נקודה חדא כגוונא דחלס לית
נקודה דלית לה כגוונא דילה טעמי סגול לבני
סגולתא שגא לקבל וקף גדול כלתו תשכח לון
נקודי כגוונא דטעמי למאן וידע רזין סהמיין :
קס סבא דסבין מנתר ע' לא דרבי שמעון ואמר
רבי רבי הו' כל מארי מתני' קא נחיתו לאגחא
קרינא

קרבא עמך לתתן ואלו דרו ככל מאני קרבא ולא
 עוד אלא כל מאני דסוסיאן דליתן סוסיאון דאש
 מרכסותיהן מרכנות להנה דרומיתאון אש ו
 וחביתיהון אש וקשותיה אש וחליתון אש ולא
 עוד אלא וסבא דסנין קא חזי עמחון דלתת
 ביה ועתיק יומין יתב לבושיה כחלב חזיר וגו' .
 קס רבי שמעון ואמר חבדיה שעתא תיהו
 לתתקא שכינתא ביננא לאבנא עלנא נהאי
 קרבא ואורייתא דליה עמודא דלמנעיתא תיהו
 נחית בכמה מארי דקלין וסופרין וכמה פרשין
 תקיפין מלומדי מלחמה לאבחא עמנא ובנין
 דא רייתא דא יהו עמודא דלמנעיתא תיהו נחית
 צריך לאתערב אורייתא באזוון דאזוון סוסי אש
 ותיקודין דאזוון פרשין רכיבין עליהו זעמני
 דאזוון מאני קרבא :

אינון בוונין דעינא דליה מרקחא בהון וכלין
 עיינין דמתסכלאן וינחפתחין לגביה לקבלא לה
 מרכבה עליה ומירודאש אחכס גל כנפי נשרי'
 ואניא אחכס אלי בת עינא דא שכינתא תתא
 ליה תגא בראש דקא דיקא אימא עילאה פרישת
 גרסאה ונטילת לה ופריחא בה עד דמטוי לה לבבי
 בעלה דלסתלקת עד אין סוף וכר סליקת ליה
 מתתקנא ככל עשר ספרין מתקשטת בכל תקינין
 ולבושין דילה כוהו ותיקמן מכל בוונין דעלה
 וחמש אור נהירין ביה - בההוא זמנא מה כחיב
 בנעלה דליה ו' עמודא דלמנעיתא ורליתיה
 לזכור ברית עולם וכר אייחדל לון לתריוהו איהי
 אמרת לגבי ו' עילאה דליהו אבא מלכא מלכא
 ישבר עלך ודא תיהו מקף שופר לישנא דשפירא
 בההוא זמנא דמתחברת עם בעלה יימאל לה אבא
 הולך סבולתא רמימא עם בעלה - בההוא זמנא
 יתקיים ביה על בן יעזוב איש את אביו ואת אמו
 ודבק באשתו והיו לבשר אחד ודנים האוה ייהוה'
 אחד לעילא ושמו אחד לתתא ויהוין אבא ולימא
 בייחודא חדא דאזינו י'ה לעילא וקב' ו'שכינתיה
 בייחודא חדא דאזינו ו'ה לתתא והכין סליק יהוה
 לחושבן אה'ד אה'ד בההוא זמנא דיהוין ארבע חד
 שריין על צדיק ודא איהו יפה גוף משוש כל הארץ
 ויתערב לתתא משיח ויסתלק שמועתייה ככל עלמ'
 משוש כל הארץ הר ציון ירכתי לפון מאי הר ציון
 דא הווא אה' דאתמר ביה הר העברים מתמן
 יקום ותרין משיחין דאזינו משיח בן דוד ומשיח
 בן יוסף והוין ירכין דיליה ואיהו אות בנייהו
 בנין דעליה אתמר וזה לך האות ובההוא זמנא
 שכינתא עילאה דליה קרית מלך רב האיתו
 חממה נחיתת עטרה עליה :

זכור קס רבי שמעון ואמר אש תחנה עלי מחנה
 וגו' כו' אלא בעינא וכו' זה תמנא בתיקונים
 בדף נ"ו שלה ע"א כמסויס שם ונמשך כסדר
 עד דף ס"א ע"א מזה וגבינא בקר טו דלחון :

אינון בוונין דעינא דליה מרקחא בהון וכלין
 עיינין דמתסכלאן וינחפתחין לגביה לקבלא לה
 מרכבה עליה ומירודאש אחכס גל כנפי נשרי'
 ואניא אחכס אלי בת עינא דא שכינתא תתא
 ליה תגא בראש דקא דיקא אימא עילאה פרישת
 גרסאה ונטילת לה ופריחא בה עד דמטוי לה לבבי
 בעלה דלסתלקת עד אין סוף וכר סליקת ליה
 מתתקנא ככל עשר ספרין מתקשטת בכל תקינין
 ולבושין דילה כוהו ותיקמן מכל בוונין דעלה
 וחמש אור נהירין ביה - בההוא זמנא מה כחיב
 בנעלה דליה ו' עמודא דלמנעיתא ורליתיה
 לזכור ברית עולם וכר אייחדל לון לתריוהו איהי
 אמרת לגבי ו' עילאה דליהו אבא מלכא מלכא
 ישבר עלך ודא תיהו מקף שופר לישנא דשפירא
 בההוא זמנא דמתחברת עם בעלה יימאל לה אבא
 הולך סבולתא רמימא עם בעלה - בההוא זמנא
 יתקיים ביה על בן יעזוב איש את אביו ואת אמו
 ודבק באשתו והיו לבשר אחד ודנים האוה ייהוה'
 אחד לעילא ושמו אחד לתתא ויהוין אבא ולימא
 בייחודא חדא דאזינו י'ה לעילא וקב' ו'שכינתיה
 בייחודא חדא דאזינו ו'ה לתתא והכין סליק יהוה
 לחושבן אה'ד אה'ד בההוא זמנא דיהוין ארבע חד
 שריין על צדיק ודא איהו יפה גוף משוש כל הארץ
 ויתערב לתתא משיח ויסתלק שמועתייה ככל עלמ'
 משוש כל הארץ הר ציון ירכתי לפון מאי הר ציון
 דא הווא אה' דאתמר ביה הר העברים מתמן
 יקום ותרין משיחין דאזינו משיח בן דוד ומשיח
 בן יוסף והוין ירכין דיליה ואיהו אות בנייהו
 בנין דעליה אתמר וזה לך האות ובההוא זמנא
 שכינתא עילאה דליה קרית מלך רב האיתו
 חממה נחיתת עטרה עליה :

פתח רבי שמעון ואמר דיקא מקף שופר
 הולך סבולת' כד בנו ישראל והזריקו
 בין אומין דעלמא לד' סטרין אוריקו ד' אחוון
 עליהו מלעילא ו למזרת ה' למערב ו' לדרום ה'
 לכסון דא עמודא דלמנעיתא דליה יהוה שליט
 על ד' סטרין דעלמ' וכשר דליה אמא עילא' פריש'
 ברפאה ענייהו ככל שבת ויומין טנין בגין דתהא
 מנינא עליהו ודאי מכל סטרין בשיין ודא הוא
 הסורס סוכת שלום וכו' דסוכה ודאי אחקרייתא
 בגין דמסכת עלייהו בשבע ימי סוכות דאזינו
 בנהא לקנלייה וליטון שבע יומי דפסחא ועלייהו
 אתמר שבעת ימים יהיה תחת אמו - ומיום
 השמיני והלילה דא שמיני עזרת עליה אתמר
 ירבה לקרבן אשה לה' והוא נשרא פילאה חזמר
 בה כשר יעיר קב על גווליו ירחף הה' ד' דוח
 אליהם מדרבא על כני המים דאזינו שבעין
 חבשין דאוריי' מ' ד' ד' אהר' אהים יהי אור יסא
 סורקנא לישא וכו' ד' נשרא איהי עינא גרסי
 יסאה על אשתו חלז גוונין דילה אינון חלת
 תרין כרובי עינא חלז גוונין דילה אינון חלת
 אהין דאתמר בהון והאשתיה גמור ברית עולם

אינון בוונין דעינא דליה מרקחא בהון וכלין
 עיינין דמתסכלאן וינחפתחין לגביה לקבלא לה
 מרכבה עליה ומירודאש אחכס גל כנפי נשרי'
 ואניא אחכס אלי בת עינא דא שכינתא תתא
 ליה תגא בראש דקא דיקא אימא עילאה פרישת
 גרסאה ונטילת לה ופריחא בה עד דמטוי לה לבבי
 בעלה דלסתלקת עד אין סוף וכר סליקת ליה
 מתתקנא ככל עשר ספרין מתקשטת בכל תקינין
 ולבושין דילה כוהו ותיקמן מכל בוונין דעלה
 וחמש אור נהירין ביה - בההוא זמנא מה כחיב
 בנעלה דליה ו' עמודא דלמנעיתא ורליתיה
 לזכור ברית עולם וכר אייחדל לון לתריוהו איהי
 אמרת לגבי ו' עילאה דליהו אבא מלכא מלכא
 ישבר עלך ודא תיהו מקף שופר לישנא דשפירא
 בההוא זמנא דמתחברת עם בעלה יימאל לה אבא
 הולך סבולתא רמימא עם בעלה - בההוא זמנא
 יתקיים ביה על בן יעזוב איש את אביו ואת אמו
 ודבק באשתו והיו לבשר אחד ודנים האוה ייהוה'
 אחד לעילא ושמו אחד לתתא ויהוין אבא ולימא
 בייחודא חדא דאזינו י'ה לעילא וקב' ו'שכינתיה
 בייחודא חדא דאזינו ו'ה לתתא והכין סליק יהוה
 לחושבן אה'ד אה'ד בההוא זמנא דיהוין ארבע חד
 שריין על צדיק ודא איהו יפה גוף משוש כל הארץ
 ויתערב לתתא משיח ויסתלק שמועתייה ככל עלמ'
 משוש כל הארץ הר ציון ירכתי לפון מאי הר ציון
 דא הווא אה' דאתמר ביה הר העברים מתמן
 יקום ותרין משיחין דאזינו משיח בן דוד ומשיח
 בן יוסף והוין ירכין דיליה ואיהו אות בנייהו
 בנין דעליה אתמר וזה לך האות ובההוא זמנא
 שכינתא עילאה דליה קרית מלך רב האיתו
 חממה נחיתת עטרה עליה :

האזי נקודה דליוה ציון ליוה ביון תרין ירכי קשוט
 דליון צרי וכהון אתעביד סגול בתרין דרועין
 ליוה סגולת לעילא מנייהו חלם על צרי אתעביד
 סגולתא חריק תמות צרי אתעביד סגול תמות
 תרין ירכין וכגין דליוה סגולת על תרין דרועין
 דליון חרסה יחוק ויעקב אמר קרא אבן מאסו
 הבוני היתה לראש פנה וליון ג' יודין יי עלייהו
 איתמר אין פוחתין מעשרה מלכות ועשר
 זכרונות ומעשר שפרות דאתרמיו צור ה' י
 ולא ה' וליון תלת טפין דמוחא דאתקריא י'
 ומאן פוחא דא חכמה עילאה סתימאה בכתרא
 דראשה דליוה כתר עליון ואין אינין יחד ברכה
 קדושה דבהון יענגו ביוס קראנו דליון ראשי
 ת' בין דעלייהו איתמר ויעבר את מעבר יב' ק
 וסלקן בחו' בן אה' ה' יעד' אר' ד' דליון כשמתא
 ורומח וכשאו בלורח אצילות מתמן וכד האזי
 זרקא אתגלייא כעלמא איתמר בה על חר ג' בזה
 עלי לך מבשרת ציון הרימי כח קולך מבשרת
 ירושלם עלי לך בנקודה עילאה מן סגולת דליוה
 חלם על צרי הרימי ב'ח קולך מבשרת ירושלם
 הרימי אל תירא בתרין יודין דליון צרי וכלהו
 סגולתא נההו ומנא סלקא לעילא קלא ועוד
 בורהא אבינו מת במדבר ולית מיתה אלא בלותא
 כי בחטאו מת ברטאו חוקבא דמאל מת דא נחש
 דפתי לחוה נחש אשת ונונים והוא לא היה בתוך
 השדה באלין כועדים על ה' בעדת קרח האלין
 דהו מקצנין כטיעות ועבדו שירודא בין קודשא
 ברין הוא ושכינתא והאזי נחש איהו כריכא על
 כולורו וג' ד אריך ביה ואמר אבינו מת במדבר
 ודא קו ירוק דאיתמר ביה והארץ היתה תהו
 ובהו ואיהו קו ירוק דאסחר כל עלמא דא קו
 בחוק דוח סערה ועליו איתמר רוח אכיבו משיח
 ה' כלכד בשמיותחם רוח אף ציה נלכד משיח ה'
 דאיתמר ביה ורוח אלהים מרחפת על פני המים
 ועליה איתמר וברוח אשך בערמו מים ואין מייד
 דאורייתא בזמנא דא כון חיריבא בעלמא נכדו
 כמו נר נוולים טפין טפין ועיר סס זגיר סס
 בגין דלא אסתחא מהמותא קבאן ההמות כלב
 ים מאי לב ים דא ל' אלהים לעובדא דבראשית
 כללה קפאו בגין דלא תצטרי אף בגון : מאי ים
 דא אילמא דליוה בגידא חתימא בינייהו ולא
 אתגידת לאשפעא בעלמא וכד בעי קב' לנכלא

בעלה

תיקונים

כר יאשי מעלגשא בתהו ואלין קליפין דאתקריחו
 עריות ועליהו דתמר ערות אביר וערות אמר
 לא תגל דא חסך ותהום דאינין ערות חבא ויאמי
 דזינן י'ה ערות חשה וכתה תהו וחשך ערות
 אחרתך בת אביר אונת אמר דה' צעירא כלהו
 עריין זינן הכא תהו והכא אתמר לאכול לשבעה
 ולמכסה עתיק :

והארץ היתה תהו וצומח דקב"ה הוה באלין
 קליפין הוה בונה עולמות ומחריבן
 והא אוקמוה דלית השבעה בכל עלמין ונהר
 דא הו כדיק יהרב ויבש בתרין עלמין כעלמא דין
 ובעלמא דאתי ואית מאן דליו דסליק במחשבת
 למבני עלמין ולהדריבן ואתר דין מהניין לי ודין
 לא מהניין לי אלין דאתמר בהון את השמיט ואת
 הארץ מהניין לי אמריין דאתמר בהון והארץ
 הית תהו ובהו דחיו על עלמין דסליק ברעותיה
 למכרש לון ולא עביר לון עליהו אתמר תהו ובהו
 באלין אמר לא מהניין לי : ובזמנא דקב"ה בלין
 קליפין אתמר ביה סבת בצנן לך מעבור תפלה
 ביה וחשך בעליהו אתמר ויהי הענן וההשך .
 ולין זינן קליפין דאבזא מורא מלכא דאתפלג
 לר' סטנין דא יהוה דליה לא קביל משאבו כד'א
 הלך כה דברי כאש נאם ה'מה אשא לא מקבל
 טומאה אף שמה לא מקבל טומאה : ובזמנא
 דמתעמדין אלין קליפין יתברון מאבזא בלותא
 דליה שכינתא דרבי' סלקא לבני בעלה דליה
 יו"ד וסליקת כלא דבזמנא דליה הוה מתכסויא
 מינה באינון קליפין יאשי אתקריאלת עביה יבשה
 ולית לה אלח מה דהניחו לה עבדיה בחשאי .

לא לבני בעלה וכד ייתי בעלה דרבי שפתי תפתח
 ותפתח לבני חרי סמכי קטו וקבילת ליה (כ'א)
 וקביל לה) . בתרין דרעיין דהא ה' ד שאלו תחת
 לראשי וימינו תחבקי יהוה כחית לבנה ודא איהו
 רוא דאלין יאהבנה : איהו חזורא דתרין שמהן
 ובג' ד גדול העונה זמין יותר מן המעבד : בהסוף
 זמנא דיהון תרין שמהן כהרא יתער צרתא
 דמלכא בשיר השירים ובמאלי ובקבלת דאינון
 תרין שמהן כהרא שלש אלפים משל תלת יודין
 דאינון תלת טפין דמאחא דנחתין מן י' ואלין א'
 אתמשכו לבני כדיק דליה קסת ומה דהוה קטון
 אתעביר גדול ורוא דמה שופר הולך פור גדול
 מתני יהיה זריק חץ כדיוקנא דא :

כתח רבי שמועון ואמר עילאין אתקטו ואודרו
 זה תמלא בתיקונים בדיק כ"ה ע"ב וכמשך בספר
 עד תשלים התיקון בדיק כ"ו ויש מקצת ספרים
 כתוב כאן ענין זה והוא נאות לעיל ואינו מהעבין

עוד כתנות עור חשיכו דעריין דאתמר בהון
 ותכהן עיניו נערוות לאסתכלא באלין
 ד' אתמר בהון דפתחו עיניהו וזרחה מראות אליהו
 דאינון חמש אור דעשה בראית כמות עור
 זינן והארץ היתה תהו ובהו והארץ חד תהו
 תרין בהו תלת וחשך ארבעה תהי' חמשה וארבע
 אחוון דכלילן בנפשא ואינון ד' יסודין דאינון
 קליפין דאבזא ובג' ד והארץ היתה תהו ואוקמוה
 תהו היתה מקדמת דכא דרבי אורחא דקליפין
 דמקדמין למוחא : ורוח אלפים מרחפת דא
 רוחא דמשיחא מיד דייקא מרחפת על אפי מייח
 דאורייתא מיד יהא פורקנא דה' ד יואמר אלהים
 יהא אור :

וישלו חרו ה'אליה מיד משיחא דליה בג'ת'
 דערן דליתמר ביה וישלחה ה'
 אלהים מב'ע מצידון דליה ואמאי לעבוד ה'
 הארמה דליה שכינתא בג' וישלחה . מיד
 דיפוס מתמן וישבן מקדש לג'ע את הכרובים
 דאינון משיח בן דוד ומשיח בן אפרים דמשכא
 רוחא דמשיחא דליתמר ביה ורוח ה'אליהו שילה
 ה'אליה דליתמר ביה ואלצתי מן הדוד אשר על-ד'
 דה י סליק משה שילה בחשבון . וישבן מקדש
 דאקדים שילה לתרווייהו בגין דיהא מרחפת על
 אנפי

אנשי מורה דאורייתא ומוקדמא ביה תליא והא
 אוקמוהו וזאת להט הדיב המתהפכת מיד יהא
 בידיה ומאי ניהו מטטרין דאתהפך ממטה לכתא
 ומתא למטה ויעוד מטה דא שכנת תתא וזא
 זכו ישראל מטה כלפי חד לימנא ופקין ברחמי
 וזא לאו מטה כלפי חובה לבט דגבור דתמן נאש
 א לח דתבע לשפוך דמא ויתקטיל משיח וקבאין
 מישראל ובג ד אהמ' מי ה' שכני עד הכקר דאיהו
 בקר דאברהם דיהא מטה כלפי חד ובג ד זאת
 להט הדיב המתהפכת וכלא לשמור זאת דרך עין
 החיים דאיהו אוריתא דאתמר בה עין חיים היח
 למחויקים בה ואיהו אוריתא שבג'פ' חי זכה ב"ב
 ואיהו ס' חיים דיליה וזא לאו היח מתהפכת ליה
 לטס המות והא אוקמוהו מ' הכי כגונכל ראטה
 דאתהפך ממטה לכתא ומתא למטה וכמונת יהוה
 אתמחו מעלמא כל אינו דאיתמר בהו ויעשו גם
 הם חרטומי מזרים נלטיהס כן : עד כאן :

בעבור זאת שנאמר וזאת חשיב אל לבי וכן משם
 ואלוהם בעבור זאת וכן ליהודה וזאת ליהודה ומי
 שלא שת לבו ב'זאת עליו נאמר וכסיל לא יבין
 את זאת ועשה צדיק אתה לדעת: כיון שסאלו בה
 נפיק רבנו ובה ג'שיב ה' והו' סוד על זאת יתפלל
 כל חסיד ועל זאת ודאי לשם ה' שזא על זאת :
 למה תקנו בשחרית תכלא למדה ידועה וכן במנח'
 למדה ידועה וכן בערבית למדה ידועה וכן בשבת
 למדה ידועה וכן ביום טוב למדה ידועה וכן
 בעשרת ימי תשובה למדה ידועה אלא מה שנאמר
 על זאת הוה מורה שיהו' הוה בכל ספירה
 ובספירה כמה שנאמר דוד נ' ה' תגדולה והגבורה
 וכל ספירה חין לה פעולה בתחוננים אלא על
 ירי המלכות שנאמר בה דמלכותו בכל משלה .
 אבל במו' שצריך הקדוש ברוך הוא להצדיק צדיק
 ולעשות עמו צדקה שהוא מלכות עם התחוננים
 נכללים בו כל הספירות ונקראים צדיקים על
 שמו וה' נקרא על שמו צדיק שנאמר צדיק ה'
 בכל ירכיו ומרחם על בריותיו בצדקה ואין צדקה
 אלא תפלה שהיא ג' תשעים אמנים ד' חרבעה
 קדושות בכל יום ק' מלה צדקות ה' חמשה חומשי
 חורה וזהו צדקה תרומם גוי ועליו נאמ' לאברהם
 ויחשבה לו צדקה וכשזא רובה להגין בה נאמר
 בה וילבש צדקה כשריין מצד ה' היא צדקה ומצד
 י' היא כובע על ראש צדיק אות ברית עטרה
 צראש כל צדיק ומצד ו' נאמר בה ארובה מארץ
 מדה מצד עליונה ורחנה מני ים . וכשרוכה
 הקדוש ברוך הוא להמשיך נבואה כל הספירות
 כלולים בה ונקראים נביאים ומלכות היא דמיון
 כלס שנאמר וציד הנביאים ארמה כמה שנאמר
 ודברתי על הנביאים שהיא כמו אספקלריא
 שכל הפנים נראים בה וכן כל הספירות נראים
 בה כחם ודמיונם ונורותם לכל נביא ונביא כפי
 השבתו למעלה . וכמו כן למטה היא מחלבת
 בכחה הכבוד ובכל המלאכים והאופנים וחיות
 הקדש ובכל הרקיעים והכסאות שבהם המלאכים
 החלוניים מהם שיש מלאכים גבוהים עליהם
 שנאמר כי גבוה מעל גבוה שומר וגבוהים עליהם
 וכן בכל כוכב ומול כמו שנאמר ומלכותו בכל
 משלה . והוה וביד הנביאים ארמה לכל אחד
 כדמה כפי כמו שהיא נשמתו והנן אמרם העונה
 אמן בכל כמו ה' הוא ככתר שהיה קודם

זה הענין נמצא כתוב בספרים בלשון הקדש וז'ל

בואת יבא אהרן אל הקדש בה וראה חין
 אדם מפיק רגון הקב"ה אלא בואת
 שעליה נאמר מצא אשה מצא טוב וזאת היא עת
 לעשות לה וכמה עתים יש ועניהם נאמר וז' יבא
 בכל עת ושלמה אמר אותם בספרו עת לשמוק
 ועת לככות והס כ"ח ועל זה חוזר לאהרן א' יבא
 בכל עת א הקדש שהוא קדש ישראל לה וכשהשכיב
 הנקראת זאת עם ישראל שנאמ' בה ואלף גם זאת
 בהיותם ארץ אויביהם ישראל מה הם אומרים
 לה אנה הלך דודך היפה בנשי' וגו' נכמה תחוננים
 ותפלות וניצית ותפלין בשבתות ויום טוב שעליו
 נאמר ביני ובין בני ישראל אות היא של ברית
 מינה אות של שבת אות של יום טוב אות של תפלין
 ועליו נאמר על זאת יתפלל כל חסיד אלך לעת
 מנא אשה מצא טוב ותנביא אמר אל יתהלל חכם
 כי אס בואת ויעקב אבינו בעבור שהיה יורע
 שזאת היא הית' עיקר להפיק רגון אבינו בשמני'
 צוה לבניו והודיעם בואת שנאמר וזאת אשר דבר
 להם אביהם ודוד היה יודע שבה מפיק רגון מה'
 כשהיה נלחם עם אויביו אמר אס תחנה עלי
 מחנה בואת אבי בועם ותנביא כשראה צעין של
 ישראל בגלות ולא ראה להם מנוחה וגאולה אלא

אמן בכל כמו ה' הוא ככתר שהיה קודם
 לו

תיקונים

ח"ע כומ' קריב' ק' דעלנת ומר' ת' ואינון משתמשי
בשפון בלישנא בחיך בגרונא בשיניין וכלהו חמש
אתקריאזו פה אחד . זכאה איהו מאן דיליף
(כ"א דלעי) באורייתא דאתיהיבת בה' תיקונין
אלין לקטלא בה' לי' ה' די' ה' והילינו דליה
איהו אסתר גופא בכל יומא לאבחא עמיה קרנא
בכמה חויין דכניש בכל יומא וקריב לין כולהו
פוזנא דדינא דאיהו ר"ה לבני כורסייא דריכא
בההוא זמנא צריך ב"נ לאתקיא כללותין :

תיקונא . א' לתקנא סוסון ארבע עם כלותא
דמוסף ורוח דמלא בירתכב עלסוסוך מרכבותיך
יאוועה ואלין ד' כלותין . זכריך למלבש לן שריון
הה' וילבש צדקה כשריון צדקה הא אוקמוה
צ"ן אמנים דתליין מן א' ד' קדושות ק' מאה
צרכות ה' חמשה חמושי תורה וכלא חמן מ'ן
תשעים ומאן דלא חמ' לון צריך לברין בחמש סדי
וויין דלמת ויניב ונכאן וקיים וגו' אחד מן האמת
בה' סלקין לחושבן חמן ואיהו רוח ואהדונה' ומאן
דאמר לון בכל כחו דאיהו אלפים דחכי סליק
לחושבן בכל כחו' היוב תוקפא לסוסון וקורעין
לו גור דינו של שבעים שנה דאיון ע' סנהדרין
דאיון גזרין על בר נש מן דיהא ליה בכל שנה .

אלפים איהו הכס' בחושבן ואיהו כסא רחמים
אל מלך יושב על כסא רחמים ומרנהב בחדויות
כסא חסד ורחו דסליקו לע"כ קשרין ומיליין
דצינית ואינון ווגין דכיסויין דסוסון דסליק
ביגונא דכסוב דילקון לע"כ גוויין בתר דנחין
סוסון קרנא כללותין בההוא זמנ' מארי דסוסון
דממנן על כלותין כללו פתחו בומירות שירות
ותושבחות והודאות ושפה דאיהו קירטא זריקת
אבנין ברחימו ואינון חמש בחמש תיקינין דעינא
דאיון תלת גוויי עינא ומרי עפעפי עינא ולבגדי
אן אחד אזוריקו לבגדי בת עינא הה' ד' לשלח לי
למטרה ושלא בגיני עינא אינון מרקמן בתלת
לבושי ג' אבנ' ותרי עפעפי עינא תרי כפיא
קאטו ואינון בתחין וסגריין עינא דאיהו מריאה
דנכילא קאטו ומאי ניהי בת עינא שכינת תתאה
עלה איתמר ה' במריאה אליו אתודע ועלה איתמר
לבגדי משה ותמונת ה' יביש ה' גוויין אינון ה' בת
עינא דא' ר' מאן מארי עינא דכליל כל גוויין דא'

ו' איהו פתח

וטגרי :

קודם שנכרח העולם הזה ושמו לבד בכתר כשנר'
העולם בנות רחשית ירד עליו ולא היה חסר
מלמעלה וכן בכל ספירה וספירה כמדליק נר
מנר ואינו חסר מן הראשונה אלא מחברתה עד
אין סוף ואין תכלית ומי שמכיר אותו בזאת כלו
מכיר אותו בעליונים ובתחתונים בעבור שהיא
כללה מהעליונים והיא יקוד קשר כולם והיא
מתלבשת בכל התחתונים וע' אמר הנביא כה
אמר ה' אליהלל חכם כי אם בזאת וגו' הסכל
ודוע אותי היא נקראת כזוהא מנד הנביאים
הבמה מנד החכמים שכל הספירו' נקראי' חכמ'

ע"כ שלא נמצא יותר ואחר זה כתוב בספרי' של
כתיבת יד מה שכתוב בתיקונים ל"ט עמוד ב' וכ"ח
אתון אינון לכל עובדא מבראשית וכלהו אינון
בין לבתיבה ונמשך בסדר בדף מ' בעמוד ב' צב'
ניקודין אינון מייא ואשא ורומא ואחריו שייך זה

יעודי כחוט השני שפתותיך ומדברך נאוך דא
חוט דשפון דכלותא ובהון אדני שפתי
תפתח לזרקא מנייהו ג' אבנין לבגדי חויא ואינון
ד' כלותין דבהון קירטא דאיהו שפה זריק לוקבני
חויא ואיהו מקף לון בתוקפא הולך ואזילת לון
בהדועא ימיכא דאיהו חסד ואתעבדו סבולתא
בשמורא דלמעניתא ומאן שפה דזורקת תלת
כלותין אלון דא שכינה דהכי סלקא בחושבן שפ"ה
ובגינה איתמר כחוט השני שפתותיך והאי חוט
דשפה איהו קירטא כד זריקת אלון אבנין לבגדי
חויא איתמר בה וזאת נפש אויעך יקלענה בתוך
כף הקלב דאיהו קירטא והאי קלע איהו סיני
דביה אשתמועו שבעין קלון לבגדי שבעין אומין
דאינון תליין מו' ראשין דהיון דמיקנא צו' טורין
ומתו כללו בגין דלא' צעו לקבלא ה' חמושי תורה
דאינון ה' בחוספת הקלב דודו כה' נטיל ה' אבנין
לקביל ה' חמושי תורה ואינון היוו כגוונא דה' תיבין
דייתודא דאינון שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד
וכד אי לון בקירטא אתעבדו כללו אחד דקחני
נ"ג מנות החורה כדשפת וקטיל לפלשתא דאיהו
יכר הרע ואיהו נחש הוא סמאל הוא עמלק הוא
כלשתי הוא מלאך המות לכל בר נש אתעביד ליה
כפוס חוטי . וה' אבנין כללו מתתקנין ה'
תיקונין דרומא בכ"כ אתון דאוריית' ואינון א"ה

קם אליהו ואמר כוצינא קדישא ה' רביעאה
 אהה היא אמ' ודאי חמש אור אינון מלגיו
 ובג' ד' ה' חמש גוויין מלגב' חמש גוויין דנהרין
 בהון מלגבלו ואינון גוון הוור גוון סומק גוון ירוק
 גוון חכלת גוון אכוס ולגוויין דילהון ארגמ'ן א'
 אורפני' אל' ר' רפאל' ב' בגדי אל' מ' מיכ' אל' כ'
 נורי' אל' חלן אינון גופא לחמש גוויין . ח'ל'
 אליהו לרבי שמועון כוצינא קדישא ודאי עינא
 ימינא כד שריא ביה יח'ה ונחיר ביה וכן בעינא
 שמאלא שכנתא חמרת לגבי עיינין א'ין מרחימו
 סבי הסבי עיניך מנגדי סהס הרחבוני מוקדין לי
 בשלהובין דרחימו דרקין לכל עינך :

איתמר יש מפור ונוסף עוד מאי ונוסף עוד דה
 עמודא דאמצעייתא ועוד מאי ונוסף דא מאן
 דמפור טעמי אורייתא ונוסף בחושיה ביהוה
 זמנא ויאמר לקוצרים ה' עמכם ויאמרו לו יברכך
 ה' ודא דזא דירברך יי' יאד יי' יאש יי' דאינון י'ב
 עינות זייס ואינון ו'ו דנפקין מן כינורא דליהו
 א' וכלא ו'א'ו ובגין דבעלה תמן דליהו ו'ו
 בשית פרקין דדוועין ושית פרקין דשוקין א'
 באמצעייתא עטרה על גופא ובג' ד ושית מאשר
 ישאבון הנערים דאינון נרהטיס בשקתות המיס
 נערים אית לעילא ונערים אית לתתא ואינון
 אנפי רבני ונאפי ונאפי :

קם נער חנוך מטערין פתח ואמר צעיר אני
 לימים וחס ירשיס ולנחורא דעיינין
 דילכוו נחיתא דהרין עילא ותתא ועלייהו
 אחמר עיניך בשהה אשר יקצרון והלכת אחריהן
 ומאי ניהו תח חוי דככל אתר דיהני עינייהו או
 מיתה או עוני ולחין אינון שלמינן דאתפטרן
 בקצרות שמיס וכלהו תתא משאלה דילי נמתיתא
 דרקיעא ודא לזה בגין שכנתא דיתכא בנייהו
 וסס הנהיר בעינייהו דאיתמר ביה אני אמית
 ואחיה ובג' ד אמר קב'ה עיניך בשהה אשר יקצרון
 בההוא שדה דתמן ויזא יזחק לשוח בשהה לפנות
 ערב לפנות רל מקטרבין דאינון ערבונא בישראל
 דערב רב ובהו אחמר בשהה אשר יקצרון ועוד
 עיניך חלו ת'ה דאינון עיינין דאורייתא אשר
 יקצרון דעכשין למאן דגעע באיסורא דאוריית'
 ועוד אשר יקצרון דעליהו איתמ' מקוס שאמרו
 להאריך אינו רשאי לקצר לקצר אינו רשאי ל
 להאריך ואינון פסקין אורייתא באיסור והתר
 פסול וכשר עומאה וטהרה ועבדו כמה גדרות
 באורייתא דלא עבדין פרצה וכירודא בשכינתא
 דאיהו אורייתא דע'פ' ובג' ד והלכת אחריהם
 בגין דיהו' ה' שליט עלייהו ה' ד' ויאמר לקוצרים
 יהוה עמכם ובג' ד והלכת אחריהם דהכי צריכה
 לתתא למול בתר בעלה חלקטה בשגלים חלו
 לקועות דאורייתא לאתפרנסא בהון בגלות בין
 העמרים חלקט ולא תכלימוה ועלייהו איתמר
 וימרו בעומר כלהו במרה עומר לגבלת. מספר
 כששתיכס ולא העדיק המרבה והממעיע לא
 החסיר דלא חמוסיף ודלא למגרע מפתגמי א'
 אורייתא וכדיק זייס ושכינתא כנישת ועלייהו

קם נער ואמר רבנן צעיר אני לימים מספר
 דזעיר. חגפין וחס ירשיס מסט' דאריך
 אנפין דאינון נרהטיס בשקתות המיס ע'כ וחלמי
 ואירא מחוות יעי אחתס אדהי דשכינת' בעייה
 איהי לאשקאה מעולמינן משאלה דאורייתא
 דאיה עמודא דאמצעייתא צריך לאשקאה לה
 ע' דיק דאיהו צעיר לוחשין חרי כנאוי קשיט
 דאינון לקביל חרין שפון דאיתמר בהון ישקני
 מכשיקות פיהו מאי פיהו דא שכונתא ואינון
 לקביל חרין כרובי עינא דפתחין ובג' דנהון
 נהיר עמודא דאמצעייתא כבת עינא ואתקריאת
 מכטריה חספקלריא דנחרא וכד סתים עינא
 אתקריאת חספקלריא דלא נהרא וכת עינא
 איהי עתו דזדיק ועלה איתמר. לעת ערב לעת
 ב'את השואבות ימינא ושמאלא אתקריאו שקתות
 המיס תרי כניחי קשט אפיקי מיס וימד שס
 שצורים וישת עליה דא שיעורא דחרין חוקין
 דאינון בש'כ מלו' : ו'תתאה ואית שית עילאין
 ו'דאינון ו' עילאה דחרין דוועין דאינון שמיב
 ישראל וכלא אשתקין מאימא עילאה דאיה'
 א' חלף בינה ובה אתעבדו אחד וישת עליה
 לגבי ה' תתאה מלכות . ועוד וימד שס שצורים
 לתתא אינון שית סררי משנה ואינון מאכל בעירן
 דאינון חיות הקדש לבחר דאיהו כנישת לון זריקת
 לון לגבי מיליאל ה' ד ותזן עורף לביתה וחק
 לנערותיה וכד זריקת לון לתתא אתקריאת ורקא
 ובג' ד יש מפור ונוסף עוד דבעלה אוסיף לה .
 קמו עילאין ותחין וברכו ליה פתחו אינון
 סנין כדכחאן וברכו ליה :

קם הוא סכא מחילון סנין ואמר המלאך
 הגואל

תיקונים

פי ויאמר ה' אלני הנה נתתי דברי בפיו ועלייהו
 אחמר וביד הכהנים אדמה ודברתי על הגזאים
 בדבור ממש • ועם כל דא דייעלון להיכנא כל
 כביאיא למללא עם מטרוניתא איהי לא מילת
 עמהון ער דאחזמיתא עלייהו קב'ה בחיוון דליה
 מנהון עאלין בדיוקנא דשור ומנהון בדיוקנא
 דגשר ומנהון בדיוקנא דאריה ומנהון בדיוקנא
 דאדם ולית מאן דעאל בכל אינון דיוקנין ואם
 יהו'ה עליה אזני שפתי תפתח בודאי היכלא
 מתפתחא לבנים • ואם עס יהו'ה לאו תמון בכל
 אינון דיוקנין מטרוניתא איהי כבודה בת מולך
 פנימה ואיהי סקמא כהיכלה ומלילת עמהון על
 ידי שליחן כפוס דיוקניהון ומוליהון • ומשה קה
 שלים בד' חיוון ושם יהו'ה עליה כגוונא דא
 מן משה חלת חיוון אריה שור גמר מ'ה

הגואל חותי מכל רע יברך את הנערים מאי
 המלאך אי הוה אמ' מלאך הוה משמע על חנוך
 מטטרון אכלה' בתוספת איהי סבינתא דאיהי
 ברבה ברכה ה' היא תעשיר • יברך את הנערים
 כלכו נערים דאחקריאוו על שם נער דאחברכאון
 על הווא אבר ויוקרא בתם שם דא שכנית' עילאח
 ושם אבותי אלני אבהן • ועוד יברך את הנערים
 בדיק וזרי כביאי קשט וידגו לרוב חכמ' דאחמר
 בה ותרב חכמ' שלמה דתתריב וחסגי ברב' הארץ
 גאלין דאחמר בהון ואיה ורעד כעפר הארץ
 ולא תתפסק ברכתא מינה כמנועא דאיתמר בה
 וכמונא מים אשר לא יכזבו מימיו •

וא חסר בתיקונים דף ל"ב ע"ב כשורה י"ט כשאו'
 ולא חורין גופייהו לבני קב'ה

ודמות פניהם פני ואם שם יהו'ה עליה מנא לן
 הה' ד ואמרו ל'י מ'ה שמ' מ'ה אומר אליהם
 ובגין דאיהו שלים בכלא היכלא דאפתחא לגביה
 הה' ד אזני שפתי תפתח ואתמר ביה פה אכ פה
 דאבר בו וגו' ותמונת ה' יביט דאיהי מטרוניתא
 מה דלאו הכי שאר כביאי דלאו אינון שלימין
 כותיה ומירי הא אלני נפקין הא אחרנין דפקין
 לפתחא ואינון מארי דאכנין דירעין עב' אכפין
 לאורייתא ואם עאלין בדחינו ורחימו דאפתח
 לון תרעא ועאלין ולא יכלין לאסתכלא כחפהת
 דמטרוניתא מעניה דהון ונפלין על א: פייהו
 כנפילת אפיס הדא הוה דכתיב ואפונ על פני
 יהצין לון שאלנייהו ונסקין • הא אחרנין קא
 אחיין כגון יחזקאל או כוותיה ואינון מארי
 דעינין דאיתמר בהון ובנות מלאחות עינים
 דאינון לאתוון ואתו: מכה אינון מליחות עינים
 מלין מכבד פיבור' דאינון כל פיבורין נר מנזק
 דאחמר ביה מכות ה' צרה מלידת עינים ודפקין
 לתרעא אי אינון כדאיס מטרוניתא כשגיה מן
 החלונות מנין מן החרכים להיכלא לגבייהו אכל
 לא דייעלון להיכלא יחזק' בזון וארא כגון יחזקאל
 דאמר וארא וכבין ישעיהו דאמר ואראה את ה'
 דודאי לא אחר ואראה ה' אכל את ה' ודא שכנית'
 דאיהי מראה דקב'ה דבה איהמיו לגביאיא •

דלית דורונא חביבא קדם קב'ה כדורונ' דשכינתא
 זכאין אינין דרועין דסקין לה לבניה תפלין על
 ידייהו ועל רישייהו זכאין אינון רבלין וגיבא
 וידין וכל אבר ואבר דביה סליק דורונא לקב'ה
 דלית דורונא חביבא קדם קב'ה כדורונ' דשכינתא
 זכאה איהו אבר דעביר ביה מצוח לקב'ה דבגיה
 כחית קב'ה לשריית כל אבר דליה ועל האי כ"ב
 מכריוון לעילא הבו יקר לדיוקנא דמלכ'
 ועוד וידי אדם אית בני נשא דסקין דורונא
 למטרוניתא ובהון מלאכי אלקים עולים
 ויורדים בו בהווא נר נש כנשמתיה דסק' דורונא
 למלכא ונחתא דורונא מייה למטרוניתא דבר
 נחתין דורונא למטרוניתא וידי אדם נחתין
 מתחות דבטייהו דמלאכין שליחן דמטרוניתא
 ויהצין לון שאלתיין ובעותין דשאלין ממטרוניתא
 ויל מה דמטרוניתא יהבא ברשותא דבעלה איהו
 כלא ואם לא עאלין בדחיילו ובדחימו דחיון לו לבר
 דדורונא דהון לכלבא דאחמר • זכאה איהו בר
 נש דמטרוניתא איהי מקבלת מניה דורונא או
 יהבא ליה ביהא דודאי צרא דמלא איהו אכל
 לאחרינין ע"ה שליחן יהבת לון מיר: א אלני כפקין
 ולאחרינין קא אחיין דפקין נכחרא ואינון מארי
 דאורייתא מארי דפומא ואם עאלין בדחיילו
 ורחימו מארי היכלא דאפתח לגבייהו וקב'ה יהיב
 לון נשון למודים ושוי לון דבורא כפומייהו למללא
 קדם מטרוניתא הה' ד וישלח ה' את ידו ויגע על

תיקונים

קנה

את שני י"ז ויתן אותם אלהים נרקיב .
 י"ח וירא אלהים כי טוב . י"ט ויאמר
 אלהים ישראל המים . ק' ויברא אלהים את
 התנינים . כ"א וירא אלהים כי טוב . כ"ב
 ויברך אותם אלהים לאמר . כ"ג ויאמר
 אלהים תוצא הארץ . כ"ד ויעש אלהים את
 חית . כ"ה וירא אלהים כי טוב . כ"ו
 ויאמר אלהים נעשה . כ"ז ויברא אלהים
 את האדם . כ"ח בצלם אלהים ברא אותו .
 כ"ט ויברך אותם אלהים לאמר . ל' ויאמר
 אלהים פרו ורבו . ל"א ויאמר אלהים הנח
 נתתי . ל"ב וירא אלהים את כל :
 א' ויכל אלהים ביום השביעי . ב' ויברך
 אלהים את יום השביעי . ג' אשר ברא אלהים
 לעשות :

עם מדומי תמה וחינו מארי דמיע' הות נפקא
 מטרוניתא לקדמותיהו והות אוקיר' לון בנין
 דהו מייחדין לה עם קב"ה דחיהו ישראל ועליוהו
 איתמר ידו' ד שמעתי שמעך ורחמי דכל נביחא
 כלהו הנה לון אתר ידיע וזמנא ידיע אבל משה
 לא הוה לו אתר ידיע ולא זמנא ידיע אלא בכל
 אתר הוה מוסכל ולא הות מטרוניתא מתכסיח
 מניה בכל תיקונא :

אחר זה שייך לפי גרסת הספרים תיקול' עשרים
 וחמשה הכתוב בדפוס הראשון . וזה חסר
 בתיקונים ברך מ"ד בריש עמוד ב' כשאומר ל"ב
 אלקים ביה נהיר מניה דאיתמר בה גר ה' כשמת
 אדם וחלין חינון עשר אמירן :

א' חינון תלתא סלקין על כל ל"ב אלהים בעובדא
 דבראשית ברא רוח אליו מלאך ה' בלבת אש
 בלבת אש דאורייתא ודא חיהו כי נקס בלבי
 ובהו פועלים מ"ב אחוון דידוד' נס וכלשו' ח'
 אחכלילן בבת שבע וחיונין ו' שמחן דמ"ב אחוון .
 אבג' יתץ' קרע שטן . גדר יבשי . במר
 צתני' חקב טנע . יגל פזק . שקוצית .
 עניניהו איתמר שבע ביום הללתיך ובהו וישתחו
 ארצה שבע פעמים יעקב דאזיב ליה מעשו ב'
 בבלותא דחמ' בת שבע וכל דא הוה ירע יעקב
 ברוח קודשא והוה אחיבר ארזי לבני ב"ל (כ"א)
 הקב"ה דחיהו ארזי דנטיר ל"א לארזי בבלותא .
 לקבל שבע שמה' חנין חינון שבעה יומי בראשית
 וחינון מ"ב אחוון לבושין לעשר אמירן ול"ב אלהים
 דעובד' דבראשית וחתל' אהי' דויכלו סליק' כלא מ"ה
 לאחזאה דחמ' קבור בבלותא ההוה דאיתמר ביש
 וזמרו ל"י מה שמ' מהו דא' ח"א וז' יור' ה"א :
 ושלמו דליל' בליל שמורים דהיינו ע"ב בחוספן
 בליל ביה נהיר מה דחיהו שמו' מפרש דבלותא
 דחיהו קמרה דשכינת' וכדאיתק' ליל פורק' ד"ה
 אנהיר לה מה דחיהו שמו' מפרש בהשו' זמנא בן
 שאלל לאזיו' מה כשתנה הלילה הוה מכל הלילות
 דביה משמים הביט ה' רחם את כל בני ח' ה'
 ואם יתמהנה חכה לו : אבג' יתץ' ויקבור
 'חותו' בנ"י תורה' כוה' לנו משה כסון' כל רייתא
 קרע שטן קרע דחיהו צימא דאיתמר ביה
 ינה

א בראשית ברא אלקים את ידוד :
 ב ויאמר אלקים יהי אור יהוד :
 ג ויאמר אלקים יהי רקיע ידוד :
 ד ויאמר אלקים יקוו המים ידוד :
 ה ויאמר אלקים תדשא הארץ יהוד :
 ו ויאמר אלהים יהי מאורות ידוד :
 ז ויאמר אלקים ישרצו המים ידוד :
 ח ויאמר אלקים תוצא הארץ ידוד :
 ט ויאמר אלקים פרו ורבו ידוד :
 י ויאמר אלקים הנה נתתי ידוד :

א' חינון ל"ב אלהים דבראשית דחינון ל"ב
 ענילין :
 א בראשית ברא אלקים את . ב ורוח אלהים
 מרחפת על . ג ויאמר אלהים יהי אור .
 ד וירא אלהים את האור . ה ויבדל אלהים
 בין האור . ו ויקרא אלהים לאור יום .
 ז ויאמר אלהים יהי רקיע . ח ויעש
 אלהים את הרקיע . ט ויקרא אלהים לרקיע
 שמים . י ויאמר אלהים יקוו המים .
 י"א ויקרא אלהים לנשה ארץ . י"ב וירא
 אלהים כי טוב . י"ג ויאמר אלהים תדשא
 הארץ . י"ד וירא אלהים כי טוב . ט"ז
 ויאמר אלהים יהי מאורות . ט"ז ויעש אלהים

תיקונים

לקרחת בנין דאיה עני וחשש כמות ועתירין
 באוריתא לא יסתדרון אלף אחד מעיר ושנים
 ממשפחה מד מעיר דאגין על קרתא ודא סילח
 דדרביה עמודא דאמצעיתא וקרי ממשפחה תרין
 משיחה מסערא דתרי סמכי קשט דאגינו על
 משפחה דלוינועיתירין באוריתא ובננאל אוחרנין
 כלאו עניים באורייתא ובננאלה ובזכות לין תלת
 ובננאלה דלהן יסתובן ממיתה ועסקו ויפקוד
 ברחמי ובג' שמל דוחה וימאוקרבת שקוצית
 ביומא שביעאה דאיה אלף שביעאה
 בה קץ הימין ורוא דמלה כוון מוכס' כוון יי'
 אלהינו יי' אלהינו הוא שכינתא צילאה עליה
 אחרת דאחתיך דאכי חי' סכני עד סכר דא
 איהו כי יום נקם כלבי : ועוד ללבי בלתי דא
 שמא דע'ב שמהן ביה אחבני בי מקדשא דאיהו
 דרועא ימונא וביה איתבני עלמא דאיהו שכינתא
 הה'ד אמרתי עולם חסד יבנה ואיהו חסד ע'ב
 שמהן ועלייהו אחרת הנה ה' רוכב על ע'ב קל
 וכא מכרים ע'ב דא יי' יהו' ויהו' הא חכא י'
 אלתון וסלפי ע'ב בחושבן ותליין מנהון ע'ב שמהן
 ואלין אלתון ויהו' יל' סייט' על'ס מה' של'ה אכ'י'
 כה'ת הו'ל'ד לאו' הה' ע'י'ל מ'ה' ה'ר'י הקס' ללו'
 כל'י לור' פה'ל' נל'ך יי' מ'ל'ה מהו' נה'ה הא'א
 יר'ת'ת'ה ר'י' אר'מ'לכ'ב ה'ר' יהו' לה' חכ'ה
 מ'כ'י' אכ'י' ע'ב'ל'ה ר'ה' יי' ח'ה' מ'י'ך ו'ל' יכ'ה
 סא'ל ע'ר'י ע'ב'ל' מ'י' ה'ו'ה' דנ'י' ח'ה' ע'מ'ס' ננא'
 נ'י'ת' מ'כ'ה' פ'ר'י' כ'מ'ס' יי'ל' ח'ר'ה' מ'ל'ר' ו'מ'ב' י'ה'ה'
 צ'ל'ו' מ'ח'י' ד'מ'כ' מ'נ'ק' א'י' ע' ח'ז'ו' ר'ח'ה' י'כ'ס' ה'ר'י'
 מו'ס' . וזו' א'י' ויהו' ר'א'ש'י' מ'י'כ'ו' ו'ל'ן' י'ב' מ'כ'ל'ן'
 דרחמי עלייהו אחרת וברחמים גדולים אקב'ך .
 ואלין אלתון תלת עשר מכלין דרחמי דכרת עם
 משה לאפקא בהון לישראל מן בלותא ואית בהון
 ע'ב תיבין דליתון חסד דרועא דימונא ובתון ר'י'
 אלתון בחושבן בגור'ה ואליתון אלתון מתכפייין
 תחות תיבין ודא איהו ויעבר ע'ב ר'ו' ודא איהו
 הנה ה' רוכב על ע'ב קל ודא איהו יי' ית' ויהו' יהוה
 יוד יוד הא' יוד הא' וזו' יוד הא' וזו' הא' ואליתון
 כ'ו' אלתון ונסקין מ'ו' ית' ויהו' יהוה . ודא איהו
 הנה ה' רוכב על ע'ב קל בההוא זמנא ה' כבור
 יכא כל'יס מלחמ'ה' יעיר קל'ה' יריע ח'ף י'כ'ח
 על א'י'בו' ית'כ'ר' י' יריע בתקיעה ודא רניע .
 יכ'ח'ה' כ'ש'ק'ים ואלין ב'גר'ש'ין על א'י'בו' ית'כ'ר'
 בתרועה

יהי רקיע פתוך המים י' מן רקיע איהו עיקר
 יתודא וביה קרע ימוא ויהי מבדיל שטן דאיהו
 מבדיל בין מים למים אבג יר'ן דראשית אב'ב
 תשר באתון אב'ב'ם קרע' שטן יהי רקיע
 ביומא ב'נגד יכ'ש ימוא תליתאם כגד כל עמד
 אעשה נפלאות בטר צ'חג ביה תשר נהורין
 דההשיך לון הדא הוא דכתיב וחסרה הלכנה ונשה
 חמהה חקב טוע ביומא מאשיאה נפקו ורעי
 דליתנין בנין דאיהו ח'ק'טן ו'איהו ה' דליתאר
 גח ותשם ביה את הילי ותשם בסוף דלורייתא בנין
 לכמאה ליה בגלותא דעליה אחרת כל הפן הילוד
 דהארס תשליכוהו דאיהו נהורא דלורייתא דאיהו
 אור תשליכוהו וכל הבת דאיהו נר מזה תורה
 שבעל פה תדאון כל אלין דיתגלון בה בנין דהיה
 גבור. לאשהא פושע ולא יגברו הכי המילדות
 (כל ה' המילדות והכי אמרו מ'מ' דליתון מ'מ'
 ותחין את הילדים בנין דהו' דחל'ין מקודשא ב'ה'
 הדא הוא דכתיב וחיראן המילדות את האלהים
 ונ'ר' ונ'ה'ו' בן הילוד הארס ביה תשליכוהו .
 והאצבילים יחירו כווד הרקיע ובוא ביומא
 פתיחה אל'ה' דזיהתאם ביה יג'ל' פזק' ביה יג'ל'
 פ'ורק'ן ז'ר'ע'ק' ד'ו'ס'ים ועליה . אחרת יגר
 מהדוחא ויעקב קרא לו בלעד וצדיק איהו עני
 וחרין נשיחין יתמון כבוונא דא חד לקבל בית
 ראשון דאיהו ה' עולאה ותנינא לקבל בית שני
 דאיהו ה'תתאה יוד הא' וזו' הא' מ'ה' מן משה
 דשליט ורכיב עליהו ע'ב תליין מן יהוה יהוה
 דמ'ה' ארבע אנפין דאר'ה' וארבע שור' וארבע
 דכר' ואיתון סלקין אל'ף ומאתן ובהו רכיב מה
 קיה דארס דאיהו משה וכלא אחרעכ עד דייתי
 שליט דאיהו משה בגימטריא מ'ה' ארבעין וחמש
 שנין בתר אל'ף ומאתן שנין וכלהו נחתין בצדיק
 וארבע אלתון (נראה דא'ג וכלהו ארבע אלתון
 נחתין בצדיק) ואתקטין ביה בנין דאיהו קארוא
 דיהווא ומאי ניהי יהו'ה' עמודא דאמצעיתא
 נהרא בצדיק לאקמא ביה לשכינתא דאיהו אכ'י'
 דין בגלותא ובנין דצדיק אתקשר בבבורה דמתן
 עותרא שמל דוחה ולא יפרוק מתנתן עד דיתקשר
 צדיק דימינא דאיהו עני והכי'ס דמתן צדיק איהו
 מסכן וחכם ומלט הוא את העיר כהבאחו מאי
 העיר דא ירושלם דאחרת בה ונלכדה העיר ולא
 ימות נשית ובנין עניותיה ותכמתיה יש'ב

בתרועה ודא שלשלת והא חוקמוה ביהוה ומנא
 שופר מחופך קדמא זקף קטן זקף גדול מאי
 מהופך לא מהפך ממשהל דלומין דעלמא לממשל
 דישראל ובהוה ומנא והפכתי אלכלם לששון זקף
 גדול זקף קטון ובהוה ומנא יתקיים הקטן יהיה
 לאלף והצעיר לגוי עצום אזי ה בעתה אחישנה
 והא חוקמוה אס זכו אחישנה ואס לא זכו בעתה
 בעת ה' רריך למינדע מאי עת'ה דעלה איתמר
 עת לעשות את ה' ואל יבא בכל עת אל הקדש ובגין
 ואית עת ה' ואל יבא בכל עת אל הקדש ובגין
 דא אמר קהלת עת לככות ועת לשחוק ורוח
 דמל' מיר דייתי עת דככיי' דחזקו ליס' מיר יהא
 לון עת פורקל' ה' עת צרה היא ליעקב וממנא
 יושע הוא סגילין הוא עתין דעאלקו ה' משגב
 לעתות בצרה מאן יכיל למנדע ההוא עת ביניו
 לא עת דככיייה איהו ורזא דמל' בככי יבאו בככי
 דולות דגך סליק מושבן בככי כחושבן דל' וכיון
 דחזא משה האי דוחק' דדלו' ליס' איתמר ביה והנה
 נער נוכח מיד מה כתיב בתר צביה ותחמול עליו
 בפורקנא ורוח דמלה ויתמהמה ויחויקו האכסוים
 בידו ויבד אשתו ויבד ב' כנותיו בקמלת ה' עליו
 דהכי עתידין למהוי נדר' דגלותא בתראה כעיון
 אגזי אדום ועמרה ומיר ויזילוחו ויניחיהו
 מחא לעיר ויזילוחו מן גלותא ויניחיהו מיא
 דטופסא ועוד והנה נער נוכח ב' כ'ה דאיתמר
 ביה ויפן ב'ה וכו' ואיהו כלילא מחמשין תרעין
 דכינה דאתמסרו למשא ונהון ויך את המצרי
 ובהון מחא חמשין מחאלא במצרים ועלייהו איתמ'
 מי ירשא לך ה' ד מהצתי ואני ארפא במאי
 דמצתי למצראי אזי ארפא לך וצ' ד מה לעירך
 שלימו דקרא הבת ירושלים מה אשנה לך ואנחמך
 כי גדול כים שצדך מי ירפא לך מיר שופר הולך
 אתנא יתיב בהוה ומנא איתער משיח דאיהו
 כגובול דנח דאיתמר ביה זה ינחמנו ממעשינו
 דאיהו כובד המלכא ומעצבון יוניו דאתמר בהון
 אשר ענדו כהם במרד ודא איהו אתנא את הלאה
 התהלך נח ויתמו מטאים מן הארץ וערב רב מו'ץ
 ותכ'ן שאור ותמין וישתחרון ישראל סלת בקיה
 דעלייהו איתמר תמחה את זכר עמלק מתחת
 השמים דאיון דאשתחרו ומי טופסא דאיתמר
 בהון ומחיתי את כל יוקוס דאיון הוא קיימין
 על ישראל באלף החמישי בגין דאיון רישין

עלייהו בגלותא ומיר דאתמחן יתיב קב'ס על
 כורסייה דלומאה לומי ללא יתיב על כורסייה
 עד דיתמחון מעלמא הה' ד כי יד על כס' ר'ה
 מלחמה וגו' ודא איהו אתנא יתיב בהוה ומנא
 דיתיב על כורסייה ימחול לישראל מכל חובין
 דענדו הה' ד ועתיק יומין יתיב לבושיה כחלב
 חיוור לקיימא אס יהיו הטאוכים כשנים כשלב
 ילגינו כורסייה שביבין דכור אס יאדמיו כחולב
 ככמר יהיו ועוד אס יהיו הטאוכים כשנים מסט'
 דיצחק כשלב ילגינו מסט' דאברהם דביה אתלכנין
 בהוה ומל' דיתיב קב'ה על כורסייה מיד אתנא
 ותנח התיבה שרייא דטורי ליטיילא למענד בהון
 דיפא דאיון טורי קדרי טורין חשוכין בגלותא
 ארירן בגלותא הה' ד ארור אתה בעיר וארור
 אתה בשדה דבהוה וימנא נחתין כל חובין (כ'א
 כל לוטא) על ישראל בגין דיתכפרון מחוביהון
 וכל זכוון נחתין על חייביא לקבלא בהון אגרייהו
 ורוח דמלה והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים
 בו עולים סליקין זכוון ויורדין נחתין חובין וכלא
 בהאי סולם סליקין ונחתין ונעממי סולם איהו
 ודא איהו שופר הולך דריע דרגא חרי שפמי
 בהוה ומנא סליק וכוונתא דישראל לעילא
 ונחית חובין דילהו כמה דלוקימנא מאי עולים
 ויורדים אלף מאן דחוביה נחית זכותיה סליק :
 בהוה דרגא דאנחיתו לשכינה עד עפרא לך
 נחתין אינון דאנחיתו לה וכמה דאיון נחתין
 כך שכינתא דאיסי מולא דילהון סליקת עד
 דמטאת לאתר דאנחיתו לה מתמן ומיר דסליקת
 לאתרהא מיר קודשא בריך הוא קביל לה בימינא
 ההוא הוא דכתיב וישלח ידו ויקחם ויפא איתה
 אליו אל התבה : בהוה ומנא והמיט היו
 הלוך וחפור דאיון ערב רב עד החמש העשירי
 בעשירי בלחד לחמש נראו ראשי ההרים דאיון
 אבהן ואתער זכותא דילהון על ישראל דעד
 ההוא ומנא תמא זכות אבהן מתמן ואילך הלא
 זכות אבהן בהוה וימנא ובכן דדיקים יהא
 וישמחון וגו' והרשעה כלה בעשן תכלת זכר'
 ככן ודאי דאיהו חסד דרועא ימינא כחמישי
 בגין דכורסייא בימינא איתקיהו חסד יהוה
 דכתיב והסכן בחסד ככת ובה דמחיתו
 הוא ה' אלהינו בהוה ומנא שפמי
 יתיב על כורסייא דחסד דאיון יתיב

תיקונים

עליה איתמר לא רחיתי צדיק כעצו מלי זכ
דיליה חיה קנא דחת דמן אחד דליה י' ועירא
שכינתא תתאה עליה איתאר כי שבע ופול צדיק
וקס :

ת"ח בגבול דחת ו' איהו דנפיק בשעתיה
דעליה איתמר מול שעה גורם כמה
דלוקותיה מ"מ אין מול יום גורם אלא מול שעה
גורם באזניהם מה כתיב ביה כד לחייה בגבול
וישכס חנהם בצקר אל המקום אשר עמד שם
ובנין לאקדמא לה' יצחק מה כתיב ביה

בגבול ויזא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב נפק
לבנה לחקלא בנין דאיתמר בה מי יתנני נמדבר
מלון אגרוחיס חד דאקדים לפשפשא לה כלפרא
ותנייכל לפשפשא בה ברמא יעקב מה כתיב
ביה ויפגע במק' פגע בה זכאה איהו מאן דפגע
בה כבון יעקב דעליה איתמר וילן שם והיה
לינה איהו ליה מיד דאזרע לבנה ויפגעו בו
מלאכי אלהים ועב' דפגע בה הוא נטר לה ולא
אתחור עמד עד דלחד בעלה וזא איהו וילן שם
כי כל איהו דבנייה וירחה לו השמש ואיהו שם
דחת ביה בגבולא רומיה דמשה וב' דיעקב
ונגשה הו קיימי ברבא חרל בעמוד דאמנעיתא
אבל דא כגופא וזא נשמתא ליה וב' ד לית שפת'
קיימא לכל ב"כ דליה שכינת' בלא כעלה וב' ד
כד דיקת שנת' לר' שנת וזמר אי בעי דחורבניה
לעלמא ואפשר דנפלת בשפחה דמווני ואולי
דנפלת מלי ואולי לא ואולי אי בעי קב' דנפלת
בשעתא דמווני דהא אחתים עביר ואולי איבעי
בעלה דהוי קיימא מה דליה עבירת בלא רשות'
דבעלה ובמוני דא לית שנתא קיימא דליה
שכינתא להווי בר נש אלא אי ייתי בגבולא
בהווי בר נש בעלה דהיה שנתא ורוח דמלה
בזאת יבא אהרן אל הקדש ובלא בעלה איתמר
ול' יבא בכל שנת אל הקדש וחור הקרב וימת זלית
מיחס אלא עניותא והלי וז לא חור דאריס
זר אלא זר מבעלה זכאה מאן דאזרע בשעתא
דחצברי משתח ימי ברזאית דכל נשמתא אית לה
זמן ועת בגבולא כמה דאמר קהלת לכל זמןועת
לכל חפץ זמן שנת השמים וזא שכינתא תתאה דליה
זמן ועידן לכל ספירה וספירה וכלל בגבולא
ובגבולא נאיהו עידן עידנן וכלל עידן עידן רכל
עידין שפיר מלי וכלל עידן אלא כבון כלל
אמחה

איתמר אל מלך יושב על כסא דהמים ומתנהב
בחסידות בהווי זמנא ונא יכפף עור מוריך :

(בכאן שייך מה שכתוב בתיקונים בדף כ' סוף
עמוד ב' ובדפיו דשכינתא אינון כסוי דס חיה
ועוף דמכסי עליהו ברחימו וכד מכסי עליהו
ברחימו דאהבה מי טובא לא שלטא עליהו וכו'
כמכויים שם) . (עוד שם בדף מ"ח ע"ב כשאומר'
י"ח.נענעוים לקבל ח"י חוליון דשרא מקטרא
דגופא שייך זה)

וכל דא מסטרא דאילנא דחיי ומסטרא דאילנא
דטוב ורע אחרוב דהוי לצדיקיה והדס לביונים
וערבה לרשעים ושכינתא איתמר בה ומלכותו
בכל משלה אב"ג דאיתמר בה עץ חיים היא
למחויקים בה איהי שלטא על עץ הדעת טוב ורע
מסטרא דליה היא קריבא למלכא (נ"א ומסטרא
חלין לממין איהי נוקבא קריבא למלכא הה"ד
צילת יבא אהרן אל הקדש מסטרא דמיני לממין
איהי רחיקא מניה מסטרא דמאלא ואל יבא בכל
עת אל הקדש מסטרא דמינא איהי לא מקבלא
טומאה טוב הוא ימינא אבל אתרהא טוב מקבלא
טומאה מרע ומות הוא אית' לית ליה קריבו)
(נ"א אל הקדש איהי לא מקבלא טומאה אבל
אתרהא טוב מקבלת טומאה ונרע ומסהו אתר
דלית ליה קריבו) ותמן צדיק קרבן
לקרבא וקטרת לרחקא רוח טומאה מסהו אתר
ולקרבא וכותא לשמאלא בבירתא ולרחקא שפחה
פתמן ובנין דא כל שמתן אית בה ואיתקרי שדרה
ואהור (חזיר לסוף העמוד)

שם בדף ק"ד עמוד ח' כשאומר שינוי השם דא
מנ"כ דליה כחאבש יהו"ה שייך זה :
שינוי מצ"ש דא שנת דליה כלאהר יד כל עובדה'
ורו' רמל' כלאהר יד כל דליה צדיק אחר יד דליה
שכינתא דא שינוי מצ"ש ובזמנא דליה כלאהר
י' ל'יחמן סגירו דאיתור ביה כל הכורה כורה
ב'רוד תעלא בעידניה סגיר ליה דבזמנא דליה
ב'לאחר יד איתעביר זכ ועס כל דא ויאמה תעלא
בעידניה סגיר ליה באת'יה אבל חז' מאחריה
הוי זכ לאריות ואל חז' דאש לשועלי' דהא צדיק
בגורר אב"ג דנחית מדריגיה ואתעביר זכ לאריות

כמה זמנין בגבולא עד דיתדכי מהכח זוהמנא.
 לאומנא דהוא ליה מנאל דכספא מעורב במינא
 אזרזא בעל דברדא ללכנא ליה מה עבד הוא יוצק
 ליה במנא כמה זמנין וארמי ליה דנורא עד
 דאתברד ואתלכדורא דמנא אשר קומטו ולא עת
 נהר יוצק יסודס מאי נהר וא נהר דינור דתמן
 יוצק כשמתא עד דאתלכנת ומאי אשר קומטו כלא

עת חלון תתקע"ד דרין דאתקמיטו כלא עת
 ואסתלקו כלא עת קדם זמנייהו וזיק לון קב"ה
 דגבולא על כל דרא ודרא וחור לון ליסוד" ודא
 זיהו נהר יוצק יסודס דזיטון ד' יסודין דארבע

פרזופין דזיטון פרזוף ארס ופרזוף אריה
 ופרזוף שור ופרזוף גשר דממן על מייה ואשא
 ורוחא ופ"ר אריה מרכבה וגבול"דיליה מייא .

שור מרכבה וגבול"דיליה אשא . כשר מרכבה
 וגבול"דיליה רוחא : ארס מרכבה וגבולא

דיליה עפר"ה ה"ד וארס אל עפר ישוב ב' חיוון
 עלייהו דיתמר הן כל אה יפעל א פעמים שלש

עם גבר דבר ז"ה לאף דור . אחא רבי שמעון
 לכשא ליה פרח לעילא . אח"ר שמעון סבא
 סבא עליך דיתמר הלא אב אחד לכלנו דזיקנא

לעיל"א זיכנו ששמים זכאה חולק"דוכי"ל למהוי
 בך חולקא . פתח רבי שמעון במלקדמין
 (כמו שנרפס בדף ק"ו) (בדף ק"י עמוד ב')
 בשאומר דקרנא הוא מההוא אחר דזיקרי ערוה

מאי הוה פשתים דזיתמר ביה ועשה להם מכנסי
 בד לכסות בשר ערוה אל"ר' לעור ח"כ דאחכסי
 בה ערוה טב זיהו אמר ליה ברי לאו כל עריות

שוין האי לא קריב קרנא דא לא לקרב ערוה
 דיליה ופ"ר דזיתמר ביה איש כל שאר בשרו
 לא תקרבו לגלות ערוה חכי ה"אמאי ערוה דיליה

וזהמא בישא ערלה נוקבא דערלה היא דזיתמר
 בה ארס הראשון מושג בערלהו חיה ומאי ניהו
 זימא דערבוביזיז בישא זינא דזילנא דטוב ורע

דזימא בה ותקח מפרי"ו ותאכל ותתקנס לאישה
 עמה ויאכל ומאי ניהו לילית מתמן קא אחיין
 ערב רב דזיטון מעורבין בישראל דזיתמר בהו

הוי ב' חוטא דזיטון ורע מריעי' נניס משחיתים
 ובו"אמרו אלה אליהך ישראל לעבאל ובע"ד ואל
 קין ואל מנחמו לא שעה והא קב"ה דזיתמר ביה

דזימניו על כל מעשיו ואיחמר ביה כי לא אחפון
 מ' ח

הזנחה בשמאלא דתפלגת לדינא וזימינא לרחמי
 בעמוד' דאמצעי' דאחלימת וכד דתפלגת זימינ'
 ושמאל' דיתמר בה לאחרא מה נקשתך עד חזי
 המלכות ותעש . ואיהו כח יוד"ר פלגו דיליה יד
 ימין ופלגו דיליה יד שמאל ולקיבל תרזייהו דזכור
 קהלת כ"ח זמנין עת ה"ד עת ללות וגו' :

(מכאן והלאה חמנא ברפוס בעמוד הנו') (בדף
 ק"ו שורה ו' כשאומר ורוח דמלא ועפר אחר יקח
 וטח את הבית ודא שינוי מקיס שייך זה) :

חא דלא זאלח ונתן את הבית את חניו דאת
 עזיו וארכיב ליה בגופ' אחר' כמאן דארכיב חילן
 ממין תפוחים במין תפוחים ותמן אשתני זילנא

ואזיבא דיליה ודא זיהו שינוי השם חווא דלא זאלח
 אעקר ליה מתמן ושני ליה בכל עונדויו מכל מה

דהוה בקדמית' ומכל זיורין דיליה ורוח דמלה
 משנה פניו ותשלחו והן כל אה יפעל א פעמים
 שלש עם גבר . קרקב דנטע ליה תמן ואזלח

ואתפשט ענפיו ושרשו עד אף דור דא שכנתא
 ה"ד דבר ז"ה לאף דור ועליהו דיתמר הש"ך לך
 שמה ולין אף עלמין דכוספין דארכיב ליה לארס

על כלהו ורוח דמלה ועושה חסד לאלפים למאן
 לאזיביו ולשמרי מצותיו לאף דור כיון דזאלח
 בכל בגביל' ובכלהו אחריו וזאלח איתמר ביה

ועושה חסד לאלפים זבל לחייביו דלא זאלחין
 בכל אחר מה פתיב בחון יפול מדך אלף לא אית

לון חונק' בלאף עלמין א"ן ורוח דמלה ובכ"ן ראיית
 רשעים קבורים וזאו וממקום קדוש יהלכו מאי

וממקום קדוש יהלכו דהא חס אינון רשעים לא
 הוה לון מאחר דקדושה אה ודאי בכ"ן ראיית

רשעים בנין רשעות' דילהון לית לון חולקא
 בקדושה דהכי הא סבא דסנין קא אודמן ליה

אל"ל לאו כל רשעי' שוין דזית רשע גמור אית
 רשע שאינו גמור רשע שאינו גמור אית ליה

חולק' בקדושה ואית ליה חולק' במסאכו דאתערבו
 ביה תרזייהו ולהאי דיתמר ראיית רשעי' קבורי'
 וזאו וממקום קדוש יהלכו ולא אמר ראיית רשעי'
 גמורים רשע גמור לית ליה חולק' בקדושה ודאי
 זבל רשע דלאו זיהו גמור אית ליה חולקא
 בקדושה ובנין לאתרכאה מאסאכו נחתין ליה
 בגבול"דלהוי לית שעת' ועפ' זמן ורע' אה ויתי

היקונים

במות המת וקביל לון כ"ס לקורבנה דקין אלא
דהיה רעותיה לנים כמה דאיתמר אבל הכל הוה
רעותיה בקורבנה דיליה לקרבא שכניחא להווא
דאיתמר ביה ועתיק יומין יתיב לנוסיה כתלב
חזור ושער רישיה כעמר נקא במאי בהו"ד דקריב
מזכורות זלטו ומחלציון ובג"ד ישע"ה אל הכל
ומיר דלא אתקבל קרבנה דקין ויחר לקין מאד :
ויאמר א' לקין למה הרה לך דלא אתקבל קרבך
אם תיטיב עובדך כבלבלא שאת לך בעלמא
ותתקבל בתיובתא ואם לאו לפתח תטאת רוכן :
א"ר אלעזר וכו'

זהו מה שמחר נדר קו"ד ע"כ כשאומ' עם דרבינ
דטרתא דוכיו אכל פסקא והארס ידע שייך זה

הא הכא. אדם דעשייה ויצירה אדם דבריאה
דלוקימה על תפארת מאי בלמנו בלם תרין
דיוקנין דיליה לעילא אלני אינון ד'ו תרין וויין
אינון תרין דיוקנין דא דאיהו אדם דלמעשייתא
דשכינתא עילאה איהי דמות אדם עילאה דאיהו
חכמה ושכינתא תתאה דמות אדם דאיהו עמודא
דלמעשייתא ועוד עמודא דלמעשייתא בדיוקיא
דכתר ודא אדם דבריאה ואדם דיצירה כדני
בדיוקב' דחכמה ובג"ד וידר' כתן חכמה לשלמה
דאיהו נדיק ברי' שלום שלם ה' ושכינת' תתאה אדם
דעשייה דמות דשכינתא עילאה ועוד אדם מכט'
דז'ו' איהו ארי'ך אנפין ודא אדם דבריאה אדם
דיצירה ועיר אנפין מסטרא דזיר' יו"ג'ין אינון
ספרין דבריאה ויצירה ועשיה תתאין ועוד
בראשית בראשית ואדם דבריאה ויצירה
ועשיה תתאין ואדם דבריאה ויצירה ועשייה
עילאין ואשכחנא ברין טמירין בספרא דחוק
דאדם בחושבן ועיר חשב' איהו וכל ספירה א'
אחקרייתא אדם ושכינתא תתאה דמות אדם
בקרייתא עילת העילית אמ' לבתר כעשה אדם
יהא רישא ממך הה'ד ראשך עליך ככרמל רישא
הא חד ומכחא דיליה ותריין עיינין ותריין אודנין
הא שנת ותריין אנפין וחוטמ' הא חשב' כעשה אדם
הא שומא דיהא עשירית כללא דכלא אל' רבון
עלמא כל עמל האדם לפיהו וכל בגולין דיליה
לפיהו ואפשר דיהיב בשעתא חמוני אל' חנא
אשתתף בכו ולא יהא עמל בפיהו בהווא זמנא
ברא כולא כלל עמל ויגיעה הה'ד בדבר ה' שמים

נעשו ונרות פיו כל נחאס * א"ר אלעזר
ומה עמל הוה לעילא ומסרונא דמונא * אל' חין
דהווא אדם קדמון הוה בני עלמין ומחריבו נגין
דעילת העילות לא הוה משתתף תמן אמאי לא
הוה משתתף תמן בגין דער השתא לא הוה שלים
בנקבא דיליה ובגין דא אמר כעשה אדם דאיהו
נוקבא ואשתתף תמן דאיהו לא שרייא אלא באתר
שלים : לבתר נחית למוחא דאיהו חכמה ואמר
כעשה אדם דמוחא איהו חד ואתפלג לר' מוחין
הא חמס ותריין כנפי ריא' ותריין כולנין ואתחשיבו
עמיה מלגאו הא תשעוואמר כעשה אדם דא לנא
דיהא שלמו דכלא : ולבתר נחית לגופא ואמר
כעשה אדם דגופ' עליה כוואר וקנה ווסט הא תלת
וגוף ותריין דרועין הא שנת ונרית ותריין שוקין
הא תשע כעשה אדם עשירית לכלא דא נוקבא
בכל אחר נוקבא דא שכניחא תתאה איהי שלמו
דעילאין ותתאין : והכי אזיל בכל אבר ואבר
ובכל ספירה וספירה ואמר כעשה אדם פ'ו ד'
דאחבללת שכניחא בכל ספירה ובכל אבר בהווא
זמנא דאשתלמו' כל איבריך בה כל חד לעשר
כמונא דא יו"ד ה' ווא' ה' ה' לבתר נחית לארצ'
חיון דאשתטיל מנייהו אדם דאינון יתו' ה' ואמר
כעשה אדם למחוי שכניחא כלילא מכל סטרא
והכי נחית לתתא לכל כנא השמים ואמר כעשה
אדם והכי לתתא ככני נשא * ואלעזר ברי קנעט
האי כללא בידך דבכל אחר דלית שכניח' חמן לית
שלימותא חמן ועילת העילות לא שרייא תמן
ובג"ד איהו בר נש פגים בלא נוקבא ולא שרייא
קנ'ה עליה * א"ר אלעזר וכל חכרייא דתמן אלג'
לא אחינא לעלמא אלא למשמע דא די : ועוד
אמר ד"ש ברכאן לא נחיתין על ספרין ולא כניעו
ער דשכינת' אתחברית בקב'ה הה'ד כי לא המטיר
ה' אלקים על הארץ * אמאי בגין דאדם איין
דעליה איתמר להניח ברכה אל ביתך ואדם לא
אתקרי בלא נוקבא ובג"ד כי לא המטיר ה' אלקים
על הארץ והארץ היחה תתו ובהו וכל בניינין הון
חייבין ויניינין בלא כניעו ער' דאחת שכניחא
ובג"ד בכל המקום אשר יאמר יאמר אה' שמו אבוא
אלך וצבתיך : תרגם אלקלום בכל אה' אה' דה' שרי
שכינתו דכל ברכאן ביה' מחכמי וכניעה איתמר
כל הכירע כירע כרוך מהו דה' כ' כתר ר' ראשי'
חשמה כ' חממה עלילה וז' מל' תתאה ו' כליל' שנת
ספרין

למהו בדיוקנא דילן לברכ' ולקדש' וליחד' ליה
 כגוונא דילן . ועוד נעשה איס ארזכי הא
 סבא דסבין עתיקא דעתיקין קא נחית ואמר
 שמעון שמעון מואן הוא דאמר נעשה אדם ויאמ'
 אלהים מוא' ניהו הכא האי אלהים מיד פרח ולא
 חוא ליה כמה שמע ר"ש שח"ל שמעון שמעון
 ולא קרא ליה בשם ר' אגור לחבריה ודאי דא חיבו
 קב"ה דחיתמר ביה . ועתיק יומין יתיב לבושי
 כהלל הזור כען איהי שעתא למפתח כהאי ר"ש
 דודאי הכא אית רוא דלא אית רש' לאתגלי' וכען
 משמע דראשון אחיהויב לאתגלי' : פתח
 ואמר למלכ' דהוה ליה כמה בניינן למננין והוה
 ליה אומנא ואומנא לא הוה עבד מדעם לא ברשו
 דמלכ' הוה דאיהו אזלו אמונ' ובו' מלכ' ודאי איהו
 חכמה לעיל' ועמוד' דאומנעית' איהו מלכ' לתתא
 אלהים אומנ' לעיל' ודא אומנא עילאה להי' אומנ'
 לתת' ודא שכנת' דלתת' ואחתתא לית לה למיעבד
 מדעם בלא רשו דבעלה וכל בניינן דהוו באורח
 אזכרות הוה אבא אמר באמירה לבני אים' יהי
 כך וכך הוה ה"ה ר' יהי אור ויהי אור ויאמר הוה
 אמ' לאלהים יהי אור מאריה דבניינא איהו אמר
 ואומנ' עבד מיד והכי בכל בניינן דאינון באורח
 אזכרות הוה אמר יהי רקיפ' יהי מאורות וכלא
 אתעבד מיד כד משא לעלמ' דפירוד' דאיהי בעלמ'
 הנפרדי' אמר אומנ' למארי בניי' נעשה אדם
 בצלמו כדמותו אמר מארי בניי' ודאי טב הוה
 למיעבד ליה אלל עתיד הוה למחטי קונך בניי'
 דאיהו כסיל' ה"ה דבן חסם ישמחאז וכן כסיל חובת
 אמו איהו אמרת בתר דחוביה באימ' תליי' ולא
 באבא אבא בעינ' למכרי ליה בדיוקנ' דילי הוה ד'
 ויבר' אלהים אז האדם בצלמו ולא בעא
 לאשתתפ' ביה אבא בומל' רחב מה כתיב ונפשעוב'
 שולחה אמרס אמר מלכ' לאימ' ולא אמרית לך
 דעתיד איהו למחטי בהווא זמנ' תריי' ליה ותריי'
 לה עמיה ונב' כתיב בן חסם ישמח אב דאדם
 דאיהו באורח אזכרות וכן כסיל חובת אמו דא
 אדם דבריאה . קמו כללו חברייא ואמרו ר' ר'
 וכי אית פירורא בני' אבא ואימא דמסטר' דאבא
 איהו באורח אזכרות ומסטר' דאימא דבריאה .
 אמר חברייא חבריי' לאו הכי דהא אדם דאזיל ת
 דבר וטוקנא הוה מסטר' דאבא ואימא ודא איהו
 ויאמר לאי' יהי אור ויהי אור יהי אור מסטר'
 דאבא

ספורין הא עשר כלילן זה ופלוה מתכנסין לבנה
 ונב' דחקיריות בית הכנסת כנימו דכלא וכלא
 הווקף זוקף בשם וכל הכורע כורע בברוך הווא
 דחומר ביה וברוך אל עליון כליל עשר ספורין
 מעילא לתתא דאיהו מקור כל ברכאן וכל הווקף
 זוקף בשם תריין זמנין אמאי הוה ליה למימר כל
 מואן דמזלי כורע בברוך וווקף בשם אמאי תריין
 כריעות זמר : זקיפות אלל רוא דתריין כריעות
 רוא ונפח עד הי עלמין דאיהו כליל ח' הולין
 דלא איהו עד סתפקו כל חוליות שגשג' ועלה
 אשתמר כריעק וישתח' ארצה שבע פעמים וכמה
 דתריין כריעות : אינון כרישא ונפח דאיהו ברוך
 הכי בריך תרי זקיפות חמן : אמר רבי
 אלעזר אבא רוא עילאה אית יתיר דנחיתו דנביע
 מולבאו איהו יתיר תריין כריעות אינון י' לנבי
 מואן לבני ה' ה' ותריין זקיפות בה' לסלקא ה' צ'
 ה' צו' כגוונא דבית ראשון ושני דאסתלקון בתריין
 עמודיין ועליהו איתמר סומך ה' לכל הנוכלים
 וווקף לכל הכפופים א"ל ודא אתמר כל הכורע
 כורע בברוך דאיהו אל עליון דאחכלילן ביה עש'
 איך אינון כפול' תמן עשר חניינין למהו תמן
 תריין כריעות דהא כריעות אינון עשר מעילא
 לתתא זקיפותא עשר מתתא לעילא ורוא דמלה
 אל' ק' ה' א' י' ד' ה' א' ו' ה' א' ה' הכרעות
 בעש' מן א' ד' ד' ר' י' עד זקיפות מן י' ד' ד' ר' י' עד
 א' ד' אל' מן א' ד' ר' י' איהו איהי' י' מן א' ד' ר' י' איהו
 יהוה וצבין דא כל הכורע כורע בברוך אלף הא
 יוד' הא וכל הווקף זוקף בשם י' ד' ה' ו' א' ה' א'
 סא הכא זקיפת' חד והכרעה חד הכרעה באיהי
 זקיפה ביהוה כלל באיהי א"כ זקיפת חנייכא
 והכרעה חניינא במוא' אר' ש' בריך ברי לעתיק
 יומין כדוריא זקיפת והכרעה חנייכא כריי' לעילת
 העילות דנחית ליה מעינא לתתא ולסלקא ביה
 שכנתא דאיהו זקיף ליה בשם יהוה דכלא בידיה
 וברשותיה עליה וירידה ונביעו ברשותיה דלא
 נחית אלל ברשותיה ואם הוא לא נחית נביעו לא
 נחית ואם הוא לא נחית לית סליקו לשכנתא
 ונביעו לא נחית לה חדו כולוהו חברייא וחדא רבי
 אלעזר נפק קלא ויאמר על ר' ש' ישמח אבין ואמך
 ועל רבי אלעזר ותגל וילדתיק :

ועיד

נעשה אדם אשתחבו אופן ומלאך
 וכסא ואמרו נעשה אדם דיהא בשותפו
 דילן נשתתפ' מכהא ורומח ממלאך וכפשא מאופן

תיקונים

למה תניינא דנטיל עצה מניה דאיהו יחיד קדם
 כלא ולית ליה שותפא ובגין דא אמר ראו עתה
 כי אני חבי הוא ואין חלקים עמדי דנטיל עצה
 מניה דאיהו יחיד קדם כולא ולית ליה תניינא
 ולא שותפא ולית חושבנא דאית עמד בשיתוף
 כגון דבר ונוקבא דאתמר בהון כי אחי קראתי
 וכי אכל איהו חד בלא חושבן ובלא שיתוף ובג' ד'
 ואין חלקים עמדי : קמו בלהו חבירא ואשתמו
 קמיה ואמרו זכאה נרש דמאריה אסתכס עמיה
 לבלא רזין טמירין דלא הוו ימתגליין למלאכין
 קדישין :

אמר לון חביריא אית לן לאשלמא קרא
 דכמה רזין טמירין בהאי קרא אני
 אמית ואחיה ובג' אני אמית בספירה ואחיה
 בספירה מסטר' דימינא חיי ומסטרא דשמאלא
 מינה ואי לא אסתכמו תרייהו בעמוד ד'אמצעי'
 לא אתקיים דינא דאינון במוחב תלתא כחדא
 ולומנין אסתכמון תלתא למעבד' דינא' וייתי יד
 ימינא דאיהו פשוטה לקבל שנים דאיהו יהו' ה'
 יוד הא וואו הא ודא שכיתא אתקרי יד ימין
 מסטרא דחסד יד שמאל מסטרא דבזורה יד ימין
 מסטרא דעמודא דאמצעיחא כד בר נש הור
 בתיובתא האי יד שויב לון מן דינא אכל כד דן
 עילת על כל העילות אחמר ניה ואין מירי מצייל
 ועוד תלת זמנין אית בהאי קרא אני חבי
 אני דאית בהון א' א' י' די דאתרמיזו
 ביוד הי וואו הי יוד הא וואו הא ואית בהון תלת
 וויין ו' איין ו' אחיה ו' אני דאתרמיזו באלין שמהן
 ועם על דא' דהאי קרא אוקמוה חביריא לבגדי
 אהים אהרים ראו עתה כי אני אני הוא דא קב' ה'
 ושכינתיה דאתמר בהו א' י' ו' ואין חלקים עמדי
 דא שמאל' ונחא אני אמית בשכינתא למאן דאיהו
 קריב ואני אהיה בה למאן דאיהו זכאי ואין מירי
 מציל דא יד יהו' דאיהו יהו' ה' יוד הא וואו הא
 ואיהו כוון' במוסא' כוון' וכולא קשוט' אכל מה
 דאתמר לעילא על עילאה דאיהו עילת על כל
 העלו' האי רוח לא אתמס' לא לחכימא זכאי יא
ועוד נעשה אדם בצלמנו כדמוהנו . הא
 אוקמוה חביריא על מלאכי השרת
 דאינון אמרו האי קרא בשר דהוה ירעין מה
 דהוה ומה דעתיר למהוי ואינון הוו ירעי דהוה
 עתיר למהוי ואמאי בעי ליה למיעבד ולא עוד
 אלא

לאנא ויהי אור מסטרא דאמא ודא איהו אדם דו
 פרכופין ולהאי לית ניה כלס ודמות אלא אינו'
 הית ליה כנו' די כלקין ליושבן אלהים וההוא כנוי
 איהו אור וחשך ובגין ההוא חשך דהוה בההוא
 כנוי אמר אבא דעתיר למהוי לאדם דבריהא (כ'א'
 דאזילות) דאיהו אור לבוש עליון והאי איהו אור
 דברא קב' ה' ביום א' רבון' ללדיקים וההוא חשך
 דאתברי ביומא קדמאה לרשיעייא ה' ד' ורשעי'
 בחשך ידמו ובגין ההוא חשך דהוה עתיר למהוי
 לההוא אור לא בעי אבא לאשתתפא ניה ובג' ד'
 אמר נעשה אדם בצלמנו ההוא אור : כדמותנו
 ההוא חשך דאיהו לבושא דאור כבוונא דגופא
 דאיהו לבושא לנשמתא ה' ד' עור ובשר תלבישני
 חרו בלהו חבירא ואמרו זכאה חולקנא דזכינא
 למשמע מלין דלא אשתמעו עד השתא :
פתח ר' ש ואמר ראו עתה כי אני אני הוא
 ואין חלקים עמדי אמר חביריא שמעו
 מלין עתיקין דאנא בעי לבלאה בתר דאתייביב
 לי רשו לבלאה מאי ניהו דאמר ראו עתה כי אני
 אני הוא ואין חלקים עמדי אלא דא הוא ע'
 עילת על כל עילאין וההוא דאתקרי עילת העלו'
 עילת מאלין עילות דלא יעבד חד מאלין עילת
 שום עובדא עד דנטיל רשו מההוא עילאה דעליה
 כמה דאוקמוה לבינא נעשה אדם נעשה והאי
 על תרין אחמר דאמר דא לההוא דלעילא מניה
 נעשה ולא עבד מדעס אלא ברשו באמירה מ'
 מההוא דלעילא מניה וההוא דלעילא מינייה לא
 עבד מדעס עד דנטיל עצה מחביריה אבל ההוא
 דאתקרי עילת על כל העילות ולית לעילא מניה
 לית לתתא דשוה ליה ה' ד' ואל מי תדמינוי ובג'
 אמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין חלקים
 עמדי דנטיל עצה מניה כבוונא דההוא דאמר
 ויאמר חלקים נעשה אדם בצלמנו . קמו כולהו
 חביריא ואמרו רבי הכ' לן רשו למולא בהאי אתר
 אמר אמרו ואמרו והא אמרת לעיל דעילת העלו'
 יאמר לבתר נעשה אדם ואין אמרת בעלת העלות
 דלא נטיל עצה ורשו לא איהו בלהודוי בלא שתוף
 ומשכן דכתיב ואין חלקים עמדי אפינו חלקים
 דרצילות . אמר לון יואן שמעין אודניכוון מה
 דצומיכו ממלל ובא לא אמרית לכו השתא דאית
 דאתקרי עילת העלות ואלו איהו ההוא דאתקרי
 עילת על כל העילות דעילת על כל העילות לית

חוקמוה :

ת"ח חשך איהו לוכנו דלורייתא אור חורו
 דלורייתא וכד איהו אור מתלבש בחשך
 אחרת בלורייתא שורה אני ונאזה וכד אסתלק
 מתמן אור דליה חורו איהי אחרת אל תראני
 שאני שמרמות ולורייתא כבונא דבת עינא
 דליה לוכמא ושפירא בלור דנהיר בה ובנין דא
 בת עינא ולור דנהירבה אחר דוד ה' אורי וישעי
 ממי אירא אורי אור י' דליה בת עין ותריגוויין
 אית לה אור מלבא וחשך מלבר למהוי שלטאה
 בהו על כל קליפין הדא ה' ד ומלכותו בכל משלה
 בלבוא דאור איהי שליטת על כל אינון דאיתמר
 בהון ולכל בני ישראל היה אור במושבנתם ובלבוא
 לוכמא שליטת על איניא דאיתמר בהון ורשעים
 בחשך ידמו : ועוד אור איהי מסטרא דמינא
 דליה אור יוס קדמא דאיתמר ביה הי אור דא
 אברהם ויקרא אלקים לאור יוס חשך איתמר ביה
 דשמאלא דלחך דליה יוס תניינא דאיתמר ביה
 ותכהין עיניו מראות ולחשך קרא לילה וגו' אדם
 דא יעקב אתלבש בתרוייהו בלור דמינא ובחשך
 דשמאלא ובתרוייהו עמודא דאמצעייתא איהו
 עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה דנחיר ב
 בתרוייהו הדא הוא דכתיב לא ימים עמוד הענן
 יומ ועמוד האש לילה לפני העם וגו' עכן מסטר
 דליה מיא חשך מסטרא דליה אשא עמוד איהי
 שלום ביניהו הדא הוא דכתיב עוש' שלום במרומיו
 וכד איהו בלמעניתא ולא קרב זה אל זה כל
 הילולא לא קריב מיא לאשא ולא אשא לאיהו דליהו
 אברהם ביניהו הוי איהו מליקת לשם שמים
 כגון הלל ושמי לקבליה תרין אמראי גריקוי'
 מיכאל וגבריאל ושר שלום מבריע ביניהם דליהו
 נוריאל ונוריאל : אוריאל אחקרי מסטרא דינוני'
 נוריאל ומסטרא דשמאלא ואיהו אדם דלתתא
 מטטרון שאיהו שליט על כל מארי מתנתי' הה' ד
 וירדו בדגת הים חלין תלאידי חכמים דמתרגין
 בימא דלורייתא דיקתי מתמן נפשין ובנוף
 השמים חלין מארי דוכון דבןכותס פרחין לעלי'
 וירתין מתמן רוחא דליהו ועוף השמים יעוסף
 בגדיפין דפקודין רעשה ובדמה חלין עמי הארץ
 דאיתר בהון א תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם

אלא עול ועול הוו מקטרגין עליה בזמנא דאמר
 שכינתא לקודשא ב"ה נעשה אדם אמרו מה אדם
 ותדענהו מה את בעי למעבד אדם ותדענהו ועתיד
 למחטי קמך באיתתא דליה דליה חשך דאור
 איהו דכורא חשך נוקבא שמאל חשך דבריאה
 בהוא זמנא שכינתא אמרה לון צהאי דאתון
 מקטרגין אתון עתידין למכיל ה"ה ויראו בני
 האלהים את בנות האדם וחשקו בהון וטעו בהון
 ואפיל לון שכינתא מקדושה דילון .

אמר

תנריא איה הכי עול ועול לא משקרי
 במלוליהו ודלוי בנוקבא הוה עתיד
 למחטי אדם אלא הקי אמרה שכינתא אתון
 דאזומנתון לקטרגא קדמי יתיר מכל כנא מרוס
 אס אתון היותן שפירין מלמד בעבדיכו : איות
 לבו לקטרגא עליה חכל אס הוא עמיד למחטי
 בא תתא חורא אתון בששין סבילין כמה דאיתמר
 יראו בני האלקים את בנות האדם בנות האדם
 ולא בת האדם . ולא עוד אלא אס אדם חב הא
 אקדים ליה תשובה לאחורא למאריה ולא תקנא
 בניה דהב' : אמל' חבדייא א"כ אמאי כולי האי
 אמר ר' אחברייה' אי לא הוה הכי דברא קב"ה
 יכה"ט ויה"ר דלנון אור וחשך לא הוה זכו וחובה
 לאדם דבריאה אלא דאתברי מתרוייהו ובנין דא
 ראה נתתי לכניך את החיים ואת הטוב את המות
 ואת הרע וצחרת בחיים :

אמר

ליה ועוד כולי האי אמאי לא הוה
 אתברי למחב קדם יהוה ולא גרמא
 כל מה דברים לעילא ולא הוה ליה לא
 עונש ולא שכר :

אמר

חבדייא מן הדין הוה למצרי ליה בנין
 דלורייתא בנינה אתברי אחר דכתיב
 בה אבר לנדיקיא ועונש לרשיעיא אלא בנין אדם
 דבריה' לא חבו בראה לשבת יצרה אמרודאי כען
 שמענת מה דלא שמענ' עד השתא דודאי לא צרא
 קב"ה מלתא דלאו הוה צריך ולא עוד לא אורייתא
 דבריה' ה'י לבואא דשכינתא אס אדם לא הוה
 עתיד למכרי הוה שכינתא בלא סבוייא כבונא
 דעני . ובג"ד כל מאן דחב כלאו הפשיט לשכינתא
 מלבואה ה'י ואיהו עונש' דאדם וכל מאן דמיקוי'
 פיקודי דלורייתא כלאו הוה לבוש לשכינת' בלבואה'
 ובג"ד חוקמוה בכיסוייה' דצוית כי היא כסויה
 לנדה היא שמלתו לעורו בניה ישכב בגלותא והא

(זה תמצא בדף פ"ו ע"ב שורה ה' .) (תיקון ע'
 זה

תיקונים

נה לא נמצא בדפוס הראשון :

בראשית ברא שית וזה מטטרון הות כלבא
 דליה וכגיניה אתמר וישם ה' לקרן
 הות כלבנא עליה מה דהוה אויל נע ונד בגלגולא
 אתעביד כוד מיד וישב בארץ בוד קדמת עדן וזה
 הות דברית מילס דקתני עליה באהוה בגין דנולד
 מהול ובאן אתר זכה ליה בקני בגין דחור תמן
 בחיובתא ונבכו בניו מניה דעל לב' ע ובב' ד וישב
 בארץ בוד קדמת עדן לבתר עביד חולדין מסטרא
 דרע וחאפשטו בגלגולא דעכמא ועלייהו אתמר
 וירע קני את אשתו ואתר ותלד את חנוך חנוך
 מסטרא דרין וזה יכ' ר הינוכא לבס ואת חנוך
 מסטרא האנוש וליה יכ' ר הינוכא לטוב ואתמר
 ביה ויתהלך רכין את האלקים ולאנו כי לקח
 אזרו אלבים וזה חנוך דהספך בסריח ללפידי אש
 ותלתא חיובן אדם את חנוש חנוש מתען אתיחמו
 כל דרי הר' ה' אז המול לקרא בשם ה' מתמן
 אתפשטו כל בגולין דזיקיא חנוך דכפח מחוש
 איהו מעשרין דהספך בסרו ללפידי אש ואיהו
 כורחא ועל תרוייכו אתמר והחות רכוא וסוכ
 רכוא דא כוריא ויכ' מטטרון הכי כלקייחושבן
 במראה הבין לא ליהו כמראה הקשת אשר יהיה
 בענן דאתמר ביה והיה בענני ענן על הארץ
 ונראה הקשת בענן וכגיניה אתמר ולא יהיה
 פגול לבת כל גש בגין דאתהפך ללפידי אש וכל
 פולחין דמתמן על נשמתין דגלגולין מתמן הו
 ועוד כמראה הקשת עליה אתמר למשה וראה
 ועשה בחנניתם אשר אתה מראה בהר כמראה
 אשר הראה ה' אליך מזה כן עשה את המערה וזה
 מטטרון מ' דליה ממורה כוריא נור דליק והוא
 ט' והו לטטכות בן עינך וכלא נתפשט מאנוש
 ובב' ד אז הוה לקרא בשם ה' .

בראשית ברא אלמים האי קרא אחפרס
 לע' אספון כמה ואוקמוה רבנן
 ע' אספין לאוריתא בראשית בת בתחלה תמוני לא
 הכי אוקמוה רבנן דמתניתין בת בתחלה סגמון טוב
 לבנים ומאי ניהו אלף שית ספירן דכלילן
 בעמודא דאמצעייתא דאזמר עלייהו כי שש
 ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ ואינון שית
 זמנין טוב דעובדא דבראשית ובתוייהו ה' ליתא
 תרין זמנין טוב חד דיומא תנייגא דבראשית נה

דיומא תליתא ואינון הגדולה והגדולה והתפארה
 והנלח וההודו כי כל דאיהו כדריק והאי בת איהי
 שכינת תחלה מלכות הקדש עשיראה לט' וסניעה'
 לשית ורביעה' לתלת אבהן ותמינאה לז' רב שמיני'
 עשרת ואיהי בת קול רביעאה לתלת דרבין דהו
 משתמיס בסון ישראל בארעהון ומינין חריה
 כנראה רוח הקדש מת קול וכלאו כלילן בה במכו'
 קדישא ליהי תורה מסטרא ועמודא דאמצעייתא
 חורת ה' תמימה ואיהי כנראה מסטרא דכח והוד
 דאיונן תרי כדאי קטט בכל כדורות ומראות
 ודמיונות וחיובות דכדאי כלאו רשימין בבת עין
 דאיהי לנת אש מחוד הככה י' כליל מעשר מראות
 ונהירא מל' ב' אלקים דעובדא דבראשית כלילא
 מעשרה מאמרות ובה הלכ רואה הלכ יודע הלכ
 מזין ל' ב' נתיבות פליאות הכמה ועלה אוקמוה
 מארי קבלה נבע בנת וכלל נח כל המאמרות
 והנתיבות ועשר אשירן ונ' ב' נתיבות אינון מ' ב'
 דרמין בהן מצה בשיר של פועים כ"י כ"י חסק
 ואפלטו כ"י ב' מ' ב' דהוון אתקריא יד הגדולה
 יד החזקה יד רמה : ואיהי רוח הקדש מסטרא
 דכדיק ח' ע' עלמין ואיהי בת קול מסטרא דעמודא
 דאמצעייתא דאתקרי קול האובר הקול קול יעקב
 משה ידבר והאלהים יענו בקול איהי בת קול
 שמנחמת כיונה דאיהמר יונתי בחגוי הכלב
 ואוקמוה עליה בת קול היתה יולדת מן השמים
 ואומרת הלכה כפלוני איהי בת קול דאיתמר
 עליה שמרני באישון בת עין איהי בת דאיתמר
 בה כל כבודה בת מלך פנימה וגו' פנימה למשנה
 דסנים דאינון נראים מסטרא דיהו' נשגות
 זה לבושה מסטרא דאדני' דאיהי דין דגבורה
 ואיהי פנימה רחמים מסטרא דעמודא דאמצעי'
 דכטיל דימינא וכלילן כחורא יאהדונה' דאדני'
 לבושה ליהו' ואת י' כבודה בת מלך פנימ' ואינון
 בת עינא יומין ובת עינא שולא י' מן יאהדונה'
 ואיהי בת מסטרא דחסד דרגא דאברהם דאתמר
 בת היתה לאברהם ובכל שמה שנאמר וה' מדך את
 אברהם בכל :

תנייגא בראשית אוקמוה רבנן אמאי מתחיל
 אורייתא בב' אלף הא אוקמוה בגין
 רבב אדם דלכל מעץ הרעת טוב ורע ולטיית
 הוה עבר קלות וארעא חשע הסר חד דלא
 אקלטייה דא ארעא ומיד דאתקיהיבת אורייתא
 פתח

לכתתא דודאי מההוא ברין אתברכת שכינתא
 דלתתא וברכו דיליה גהויין ממוקא דליהי חכמ'
 עילאה ע"י עמודא דאמצעייתא ונגין דא גוף
 וברית השנין חר . וכבוונא דדריק ליהו מקור
 דשכינתא תתאה לוף הכי עמודא דאמצעייתא
 ליהו מקור דדריק וחכמה עילאה מקור דעמודא
 דאמצעייתא וכתר לקור חכמה עילאה וככל אחר
 ברין דכר ברכה נוקבא והוינו להניח ברכה אל
 ביתך :

תא הוי שכינתא אית דאתקריאת אמה
 ושכינתא דאתקריא שכינה ושכינת'
 אית דאתקריאת ברתא דמלכא הכי אית ליה
 וליה איה אית איה דאיתמר ביה ה'איה' מלחמה
 וליה איה דאיתמר ביה והאיה בבית . וכג' ד
 כשמתא דליהי מחיבא בגלגולא אס היא ברתא
 דקב' דאיתמא דאתח' גבסרא דכרמאל דתמן
 שולטנותא דלכ' דלחיהו מסטרא דשמאל ח'ו
 ה'ד' ל'הי ה'הוא שמי וכבודי לאהר לא אתח' דליהו
 יכ'הר וההוא גופא דשרייה ברתא דמלכ' איתמא
 דלודבן בכתיבין תתין דמאטו ח'ו עליו איתב'
 והארץ לא תמכר לצמיחהו כי לי כל הארץ ומלך
 גופא דברתא דמלכא דא מטטרו וההוא גופא
 ליהו אמה דשכינתא אג' דליהי כשמתא דליהי
 ברתא דמלכא שבייה תמן בגלגולא דתקין
 בגלגולין נגין דלחת תמן מה כתיב'יה וכי ימכור
 איש את בנו להמה וגו' ועוד כי ימכור איש את
 בנו איש דא קודשא ב'ה את בתו אלו ישראל
 דאיון מסטרא דב' יחידה אתקריאו בתו אי
 תימא דפקון כבוונא דל'ין מסטרא דעבר דליהו
 מטטרו דבקו' צניס'ה מתנרים לא תנא כבאת
 העברים ה'ד' כי לא תפוזון תצאו וכמוססה לא
 תלכו: ת ח' מ' כשמיד דאתייליר יהנין ליה
 כשפא דבעיר' מסטרא דכיון מאלין דאתקריאו
 אופני ק'ס : זכה יחיר יהנין ליה הוהא מסטרא
 דחיוון דאיון הוהא הקדש זכה יחיר יהנין ליה
 כשמתא מסטרא דכורקריא ותלת אלין איון אמה'
 ועב' ד' שבח'ה דב'ה' אל דמלכא : זכה יחיר
 יהנין ליה נכפא באורח חזילות מסטרא דב'ת
 יחידה ואתקריאת ליהי בת מלך : זכה יחיר
 יהנין ליה ריחא דחזילות מסטרא דעמודא
 דאמצעייתא ואתקרי בן לקב'ה ה'ד' נויס אתם
 לה אלהיכם וכה יתור יהנין ליה נ' מחא מסטרא
 דאגא

פלת נבית דליהי ברכה לאפקא עלמא מלטייה
 וע'ד מתחיל בב' ועליה איתמר ברכת ה' היא
 תעשיר להניח ברכה אל ביתך ומלך אחר
 אתקריאת ברכה למלך דבעא למבני פ'ט'ין
 חפר בארעא וחפר ליה מבעא דמיוא אמ' בחר
 דלית לי נביעו דמיוא אנה בית והיינו כחכמה
 יבנה בית ומקור דהא נהר ליהו מבע' דלית ליה
 סוף ולא פסק דא בחר עליון וההוא בית כד
 אתמילית מחכמה אתקריאת בית ב'ת' והיינו
 כחכמה יבנה בית כל אתתא בת בעלה : ובית
 זעירא אתמילית מתבארת דהיינו תורה וביה
 אתקריאת בת אלל איתא עילאה כחוספת י'
 ושלמה אחר הליית בהבנתו אכן שלימה מסע
 כנה מאי אכן שלימה דא' (עלה אלהי ביהו
 ונב' ד' כחמה יבני' בית ודא י' זעיר' אעלה אתבני
 ביתא דלתתא כבוונא דאתבני באת י' בית' עילא'
 ואיון בית ראשון ובית שני ואיון
 י'מין יד'ד' אלכ'י עליהו איתמר הבנים שלימות
 תבנה את מוצב ה' את לבנות מוצב תניינא אחר
 רבי אלעזר ושאר כתיביא דאיו עמיה ודאי אלו
 לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא לוי וכען
 אשמודע ביה מלך אתברכת ואתקריאת ברכת
 יד'ד' והיינו ומלא ברכת ה'ים ודרוס ירשה מן
 המלא אתברכת ונתחמן אשתקין כל דאיון
 צריכו לאשתקא אחר מלכא בחר דלית לי
 מבעא אטע אילכא והיינו בן דליהו בן מלשון
 בנין כמה דאוקמוס רבנן אל תקרי בניך אלא
 בוניך ואוקמוס בנות ככלל בניס ואגא דליהו
 מקור ד'כמה ליהו כתר מקריא דחכמה תניינא
 מאי ניהו אחר ליה איתא ברי אחר ליה נהאי
 קרא דמז ליה שלמה יהי מהורך ברין ודא דריק
 דב' ד' איתמר ביה וברכות ליהש דריק ודא שנס
 ושלמה אתקרי על שמה שלמה ואיתמר ביה ו
 והמלך שלמה צריך ובג' ד' אתתא לא אתברכת אל
 מפרי דבעלה דליהו דע מצרית חו עלמין כליל
 הי ברכא דלכותא ובנין דא מלך דבעא לאשתקא
 מניה צריך למארע לגביה . ויוסף הצדיק כד
 זכה לדרגא דא דריק חו עלמין הוא צלמא דכל
 דרבי וזו כרעין לדרגיה ה'ד' והנה השמש והירח
 וגו' ובנין דא כל הכורע כורע בנריך ח'ג בריך
 ברי לעתיק יומין ישמח אביך ואמר אביך דא
 קנה אמן דא שכינתא ותגל וילדתך דא אמן

תיקונים

מחלל שנת : לזיוקייח דלית בחון וזהמא
 דנתא אתעביד בקדושה וזכרה וייחוד בלתי
 דפריעה שרלא כהו י'ה ובאתר דערלא שריא כהו
 ו'ה ורוח עמלה מ'י יעלה לכו השמימה בסופי
 תיבות ידו'ד כמו מי יעלה כהר ה' כפשו ההוא
 דאתמר פיה בשבע ה' כפספו ועליה אתמר ואתם
 הדבקים בה' אלהיכם חיים כלכם היום :

(א'ח'ו' כתוב בסדר ההנהות אשר בידי שמכאן
 ואילך חס לקוטיוס)

פתח רבי שמעון ואמר כל הנקרא בשמי
 ולכבודי בראשיו וגו' תח חוי יקרא
 דמלכא עילאה כד ברא כולה עלמין ברוח דשמיא
 קדישא יהב לך חילא לכהנא עלמא וברא עלמ'
 עילאה ברוח דיו'ד ועלמא תתא ברוח דה'ו'
 ה'ד' כי ביה י'טור עלמי' וכהנאות דהאי עלמ'
 תתא אחוי פאנהותיה חילא דאתיהיב ליה
 מלעילא לעילא : אי בר גס' אהני לקב'ה

והמשכירים יזהירו
 כוונת
 הרקיע איהו זהר טמיר
 ובניו ודא כתר זוהר
 בחדר בשמי' דא חמ'ה
 זוהר זריק ניכוזין ו
 ומבזיק ככרם לעינין
 דא זינא זוהר חיוורו
 כסיהרא דא גדול'ת זוהר
 זוהר סומק' כמאדים דא
 בצד'ה זוהר מנהיק כליל
 חיוור' וסומק דא תפארת
 זוהר ירוק ככוכב דא
 לכ'ת זוהר כליל חיוור
 וסומק דא חוד זוהר
 זהר לכל עיבר כמאן
 דמא' בפטיש זריק
 שביבין לכל שטרין דא
 יסוד וכולם משפיעים
 למלכות כנסת ישראל
 ראשי אלפי ישראל המה
 בתר חכמה חכמי צינא
 כנונים

ד'אח'ה ואימא ה'ד' ויפתא בלמינ' שמת' חיים מאן
 חיים חלין חלין י'ה ועלייהו חלין כל ה'המה
 תהיל'ה וחסות'ם ביה יהו'ה ובה יתיר והניקליה
 יו'ד ה'ו' ו'ה' ח'א ד'חיהו אדם ב'ארח א'זילות
 לעילא ו'י'קרי בדיוקנא דמאריה ועליה איתמר
 וררו ב'גית הים האי איהו שולטומא בכל ר'קיעין
 ובכל ה'ופנים ושרפים ומיון וכל חילין ותוקפין
 דלעילא ותתא ובנין דא כד ב'כ' וכי כפש' מסטר'
 דנת יחידה אתמר בה לא תנא כאלת' העבדים
 ובאבוד רשעים ר'כ'ס איהו ה'כ'ר איהו נכ'ד
 יוצא מעדן ומאי כיהו מכות עשה
 ומכות לא תעשה כמפסן כ'ה' ואיהו ה'ר המאיר
 לכל אדם וע'ד ובאבוד רשעים רנה ובההוא זמנא
 דהטחול חינו ש'יק' ח' ימלא שחוק פיטו ולסונכו
 ר'ק'ה ודאי וזו לא יכנה ב'ילה כ'ה' בנין דטעמ'
 כי טוב כהרה ובההוא זמנא מתקנא ירושלם
 דחיקי לכל ה'יא ה'כ'ב ז'ה'ב המונב' יכנה
 כמושכן לה'ב ה'כ'ב לא תכנה ב'ילה ט'ה דחיקי
 גלותא ודא ירושלם דחיקי לבא ואתבנאת ע'י
 קב'ה דה'ד כונה ירושלם י' :

בראשית ברא אלהים ברות ח'א אמר רבי
 הלעזר ח'א דא ב'רית אמאי
 שוי ערלה במא'ח דעפר'ח אל' ברי יומא ח'ח
 ט'חילנא לח'ליהו ואמינא ליה ערלה אמאי ח'קינו
 נ'יה מח'כא בעפר'ח א'מר לי ערלה ודאי איהו נת
 ונגיה דנהאסקידמוי דברים מיתה לאדם ולכל
 בריון ובניניה מתקנין מאנא דעפר'ח וח'מ'א
 עפר'ח מונא לההוא ד'חמ' ב'יה נחש עפר לחמו
 וצדא ד'עפר'ח מ'ר כ' ועליה אתמר לא תנאף לא
 תהיב ליה אתר ד'חמ'ני מיניה ח'ל' דיהיב ליה
 מ'ונא' ל'ר' ובנין ד'ח' ס'יב לא ת'ו א'ף לא תיהב
 ליה אתר'ח פ'ר'ונ' נ'ר'ח ד'מ'ח'ל א'ביד דמ'א
 עליה אתמר לא ת'ר'ח' כל'ח' צ'רוק למיהב ל'יה
 דנא ל'יה עפר' ו'ל'ח' ד'ח' לקיימא כ'הו ח'ס ר'עב
 שונאך האכילהו לחם וא'ס מ'ח'ה'ק'ה' מ'יס וכול'ח
 ל'ר' וצדא ש'יב מ'ח'ון מ'ח'יט'ט ה'ח'ר' מ'ח'ר'נ'ח
 דמ'ל'ח'ק'ח'ת' ח'אי איהו לח'י'ב'ח' אל' כ'נו'ני'ס ח'אי
 דמ'א ד'ח'ח'י'צ' ל'יה דמ'א ד'ק'ר'י'צ' ו'ח'אי עפר'ח
 א'ח'ח' ע'ל'יה עפר'ח ד'מ'ר'ב'ח' ה'ד' מ'נ'ב'ח' א'ר'מ'ה
 תעשה לי וגו' ואתמר בחון לא י'נה א'ת'ה' ב'ית
 בנין דנא תעשה ל'פ'סל ודא ד'נה או ד'ש'מ'ה או
 ג'ו'ה או ו'נה כי ח'ר'ב' ה'כ'ת' עליה ותחלילה כל'

דעמודא דאמצעות' אחקרייתא אוכל לרם אהירי'
 אכל איש האוא דאחמר צוק ה' איש נונחמה. ואין
 הכא איש אלא דא מ'תקומה. נלבאו דניה אכלו
 את המן ארבעים שנה אכל ׀ אייהו עלמא דארי
 לית ביה אבילה ושתייה וכל ספירן אחקרייתא
 נומות נה ובניו דא קרבנין דמתעכלין דאיטן
 נלותין ובעותין אייהו שכינתא. תתאה והואו
 דאחמי מינה דאייהו עמודא דאמצעותא הרח
 כל ריחין דקרבנין וקריב. לון לבני אכל ואימא
 הה' דוירח ה' את ריח הניחוח וירח ה' ריח הניחוח
 לא כתיב אלא את ריח הניחוח דאייהו בשנה
 ריחא טבא לבני אכל ואימא שושנה והאי בהמש
 עלין אייהו ה' אכל ריחא דילה' ד' אייהו ריחא לא
 שרייא נה עד דאחפתתא נלק' מינה ריחא נבא
 כד ישראל פתחין בתויתא שושנה דאחפתתא לבני
 בעלה דאייהו היח דילה והואו ריחא סליק לבני
 אכל ואימא דאינון י' י' וירח ה' את ריח ויאמר
 ה' אל לבו ויאמר ה' דא אכל אל לבו דא אימא
 דאחמר בה לב מבין דנמלא דישאל אינון מטאן
 לאבוהון די בשמיא אחמר ויתעצב אל לבו ונמה'
 דמהינין כמ' או' אכל לאבוהון די. בשמאל בקרבנין
 דליתא כמ' או' אכל בני ישראל ואמרת להם
 את קרבני לחמי ובו' אית בני ישראל וקטרת ישמה לב
 ובריחין בזהוהו דריחא לארשא. משחא ונניעו
 מלעילא בשכינתיה ה' ד' לריח שמניך טובים שמן
 תורק שמך על כן עלמות אהבוך מאי עלמות ת'
 פלמיין דכליין כחי' עלמיין דאחמר צהון רכב
 אלהים רבותים לפני שאלא אדהכי הא כנא אודיין
 לבניה פתח ואמר רפי מאי רכ' באמר ליה ר'
 אייהו חכמה ראשית חכמה ב' בינה ב' בחד עילאה
 אינון רכ' להווא טמיר ובניו דרכיב עלייהו
 ואיין תלת ספירן אינון רכנין על חי' עלמיין
 דאינון תשע נקודות כסולות ואינון ארס עילאה
 טמיר ובניו בטעמי וחדם דלתתא דאינון תשע
 ניקודין אינון ח' עלמיין דסט נהו עילת העילות
 דאינון ארס תליתאה דלא אחגליא באורייתא וסט
 בהאן אינון מרכבה ליה והאי ה' בגאן סליק בוירח
 ובנייהו אחמר וירח ה' את ריח הניחוח וכד ישיג
 סלקין גרבאן. בלעותין לבניה כדקא יאות מיד
 אחמי. מתתין מה כתיבו ויאמר ה' אל לבני'
 (עד כאן מלאתי)

נכורים חסד ואיריס
 גבורה גבורים מארי
 תורה תפארת נביאים
 נח חושים הוד צדיקים
 יסוד מלכות מלכים ועל
 שמה אחקרייתא ישראל
 בני מלכים בילאו :
 (אמ' בכאן נמצא
 חוספ' זה בוואר הכרפס
 בסאלנן קי ועליו כתב
 הר"מ ד"ז ז"ל שזה היה
 פי' על מ"ש בתחלת
 התיקונים ושם מרפס
 שזה בו הסדר והסוף
 בו דברים כדי לישב
 פירושו עכ"ל)

עלמא והאי אייהו דקאמר קב"ה כי מכדי אכבר
 בר נש דאמליך לקב"ה על שמיא וארעא וארבע
 סטרין נהוי עלמא הכי קב"ה אמליך ליה על
 שמיא וארעא וארבע סטרין דהא ה' עלמ' ובג' ד'
 אוקמה כל צדיק וצדיק על עולם שבני עאלמו
 ונהיאו עלמא אייהו בר נש בדיוקנא דנואריה
 דכינא והאי אייהו ויצרא אלהים את האדם בכלמו
 (זה שייך לפרשת נח)

ויבן צח מונח מאי ויבן נח אלא נח איש צדיק
 ויבן מונח דא שכינתא בנייתא דילה בן
 דאייהו עמודא דאמצעותא : ויקח מכל הבהמה
 הטהורה מאי בהמה לעילא ועוף לתת' טהור אלא
 בהמה דא שור עילאה דאקריב אדם עילא דלעיל'
 דאחמר ביה מקרין מפרים ואוקמיה מקרן כחי'
 קרן אמת הוה ליה במצחה והאי אייהו קרן הויבל
 דמוניה קרן פני משה שור דא אייהו פר ופר אייהו
 דימא עס' ואחעביד פור דחמי סילחא ועל שמיא
 איקרייטוס כפור מאי כ' בתוספת פור' אלא דא
 כתר מלכות תא חוי לית שכינתא דלא אחת צנדת
 כחרא להיחא דלתתא מינה ובגין דא שכינתא
 עילאה אייהו כתר מלכות ומלכות אחקרייתא צום
 דינא אייהו מלכות ומלכות אחקרייתא צום כפור
 מעורא דאימא עילאה אייהו צום אכל מעטרא

תיקונים

(זה שייך לפרשת לך לך)

דאחמר למשה עליהו דאיהו דיוקנא דההוא ו'
 עילאה דאחמר ה' אל משה אהיה אשר אהיה אהיה
 שלחני אליכם הכא אחרמינן דאחרך מחלת אילין
 דאינון לעלמין (נראה ג'עלמין) דאחמר בהון
 מארצך וממולדתך ומבית אביך ודא איהו אימא
 עילאה דאיהו כתר אס כל חי דאת ו' נמצעה איהי
 א' בכתר עילאה וא' תניינא ביניה (ר"ל
 בחכמה) ואיהו אלף תליתאה מאמצעיתא דאת ו'
 ורא דמלה יו"ד ה' א' וואו' ה' א' ואיהו כתר מלכות
 אל הארץ דא שכינתא תתאה דכלילן נה כולה
 ואעשך לגוי. ואזכרך דא מסטרא דא עילאה
 ואגדלה שגך מסטרא דא תניינא והיה ברכה
 מסטרא דא תליתאה :

וידי רעב בארץ וירד אגרם מזרמיה דע כי
 לבא איהו וירורא דנשמתא ואיהו שבעה
 שנאמר ארץ אשר לא במסכנות תאכל נה לחם לא
 תחסר כל נה וכד נחת נשמתא לעמול דאיהו רעב
 בגין דכדי לא יהיב ליה מדמא אלף שורין בישין
 דיליה ובגין דא כי כבד הרעב בארץ בההוא זמנא
 דנחת חנון נשמתא דחילת מתמן שנאמר ויהי
 כאשר הקריב לבא מזרמיה קודם דאתקרב חנון
 נשמתא ויאמר אל שרה אשתו דא גוכא ומה אמר
 לה הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את את
 שפיר' בזכוון ובגינך אלף דחיל דקטלין לי בגינך
 דנפשה רשע לגדיק ובגין דא ערום דאה רעה
 וכסתר דוכא דאשתכח בגין חייביא איתכס בנייניהו
 ובג' ד ויהי כי יראו אותך האנשים וראו דא דכל
 הנין היליד ובג' ד והרגו אותי ואתך יהיו לא אמרי
 כח אהותי את ה' דאמור להכמה אהותי את
 לנען יוטב לי בעמך נהאי עלמא ומיתא נפשי
 בגלגל לעלמא דאתי :

אדרהבי דא עמודא דנכור' דאחמייא בטולא
 הר' ואל' רבי הכא רוא ולא
 צריך לאחמייא בגין מארי חובין אחיו קרמייהו
 מארי דעזרוא דלא קטלין ליה על ממזניה ומאי
 ממונא דיליה בית והון נחלת אבות וגו' ורא בת
 עין דאחמר נה כסות עינים דצריך לאחמייא
 ביני חייביא בגין ההוא אור דההיר נה דאיהו בעל'
 דאיהו ר"ז צריך לכסאה ליה מזינייהו דלא
 איתכס עליה בגין דאוכא דאיהו נחש הקדמוני
 מקנא על נהורא דאיהו אור הגנון דאחמר נה
 ותרא איתו כי טוב הוא ותפשינהו והכי מאן
 דאתגלי

תיקונים והמסכלים יוהרו כוזהר הדקיע
 ומזויקי הרני' ככנדים לעולם ועד
 פתח' שמעון ואמר בטרם אצרך ננטן ידעתיך
 ה' ד אשר קדש יידי מנטן בטרם אצרך דא רוח
 דיצירה ובטרם תנא מרחם דא נפש דנפשה נביא
 לביום נתיך דא נשמתא קודם דייתי לעלמא
 ב' אשתמודע לרוחיה ונשמתיה וגופיה דמתחברין
 לעילא ובג' ד ויאמר ה' אל אגרם דא נשמת דאיהו
 אב לרוחא ונפשא ורס לבישא ועל אילין רוחא
 ונפשא עלייהו אחר הן כל אלה יפעל אל :
 נשמתא דא גוף פלוגי לך לך מארצך דא שינוי
 מקום וממולדתך דא שינוי השם ומבית אביך דא
 שינוי מעשה שינוי מקום דא בגלגול קדמאה
 דאתעקר מאתריה ואתנטע בגופא אחרא ומאן
 גרים ליה חאי בגין דאעקר ארעא קדישא
 מאתרה דהיא שכינתא כמ' א' וכפ' אעכס שולח
 אומם וממולדתך הכא רוא ומולדתך אשר הולדת'
 אחריהם לך יהיו וכו יקראו נחלתם בגין דנא
 יברת שם המתי' יקרא על שם אחיו ורס שינוי
 השם ומאן גרים דא בגין דאעקר אילנא דאיהו
 עץ הגן מאתריה הכי אתעקר מיניה ואתקרי
 עקר נלא בן על שם דעקיר איהו ו' כליל שית
 סטרין מאתריה : ומבית אביך דא שינוי מעשה
 ומאן גרים ליה חאי בגין דהכ נמצעה דאיהו
 אימא עילאה מעשה דראשית דחמן ממשב' בגינו
 דלית עשיה נלא מחשבה ה' ד כולם בחפמ' עשית
 אל הארץ אשר ארצך דא גופ' ככוס דאיהו מחויב
 בחובין הכי אתנטע ביה ואתרכיב עד דאחמר מה
 דאעקר לאתריה קס עמודא כתר' טולא דרבי
 שמעון ואמר רבי רבי רוא דא רוא אהרא עילאה
 אית בגלגולא לעילא בדרגין עילאין ודא איהו
 ויאמר ה' אל אגרם דא איהו דאחמר ביה הלל
 א' א' לכונון ומאן אמר ליה ההוא רס דעליה
 דאיהו רס כל' גופיה ומה אמר ליה לך תרין
 תירוכין איון יו' מן א' אתו' מתמן תריך ליה
 ההוא רס על כל רמי' דאיהו עילת על כל עילאין
 ולאן שלח ליה אל הארץ אשר ארצך דא שכינתא
 תתאה : אמ' רבי שמעון אי הכי מאי
 נוארצך וממולדתך אמר ליה רבי רבי הלך אפיך
 אינין יתלת' שמאן דאינון איה' אהר' ה' איה'

ואתגלי ליה אור דאיהו ר"ז בין היינוא נריך
 לכסאה ליה עד דייחון צדיקייא לזכרהא בינייהו
 ה"ד אור זרוע לנדיק ואי לא טמיד ליה מה
 כתיב ויהי כנח אנרם מלרימה ויהללו אותה אל
 פרעה ותוקח האשה בית פרעה :

פתח
 רבי שמעון ואמר ווי לבני עלמ' דאינון
 אטימין לבא וסתמיין עיינין דהא
 כמה ריין סתימין אית באורייתא. ולא משגיחין
 בהון דלא בעאן אלף גמיכל תנן דאורייתא דאיהו
 פשט לבושא דאורייתא ולא טעמיין מן מוחא
 מלבויו. תא חוי אית נשמתא דאיהו גופא
 לנשמתא ואית נשמתא לנשמתא ואית נשמתא
 דכורא דאתקריאת אנרהא ואית נשמתא נוקבא
 דאתקריאת שרי ואלע"ג דאתקריאת דכורא הא
 נשמתא אנרם בלא ה'טפל איהו לנשמתא דאיהו
 שרי נוקבא דתמי' י' או לשרה דתמי' ה' ובגין דא
 ח'קמה מארי מתניתין דטפל הוה אנרם נפיה
 בנבוא' בגין דאיהו זכתה נתיין לתוין בקדמית'
 שרי ולכסוף שרה בה' כד הות בירוד הות יחידא וכד
 זכתה בה אתקריאת איהא וכד הות יחידא בירוד
 עלה דתמר שמרני כלישון בת עין ופרעה דאיהו
 דיוקבא דנחש' היינוא בחר דשנחוס כתיב ותוקח
 האשה בית פרעה ואל רמיו לבלותא דמצרים
 דבלתא סכינה במצרים ונחש בעא לקרב' לה מה
 כתיב והיו הקרב יומת זינבע ה' את פרעה ואל
 רמיו למחאן דמחא קב"ה לפרעה ולמצרים ו
 ולממנן דילהון ומה דתיב ועמה הנה אשתך קח
 ולך כנוונא דפרעה במצרים דאמר למשה ולשרא'
 שלח מעל פני זינבאו והאיהו אבטחיהא לישרא'
 ולשכינתא בבלותא בתראה מיד דיבעון אומין
 דעלמא לקרבא לבנה ולדקא לה אנרא דכלה
 דחקא כתיב וינבע ה' את כרעה מיד ובלהיהם
 עשה ה' ספטים דעל סכינתא אתמר אני ה' הוא
 שמי וכבודי לאחר לא אתן. והור' הקרב
 לבנה יומת וכמא דפרעה קדמאה אמ' הנה אשתך
 קח ילך הכי אמר פרעה רומו לאו מתוך עמי
 וכד עשידין עממין דעלמא למימר לישרא' קומו
 לאו סוהו מיכנא וקב"ה לא אפיק לון מבינייהו
 עי' דנטיל מאניה וכמה דתמי' ויצו עליו פרעה
 אנשים וישלחו אותן וזאת אשתו וזאת כל אשר לו
 כנוונא דא בבלותא בתראה ה"ד והצאו את כל
 אשכנזי מכל הגוים מנחה לה' וגו' אלהכי הא איהו

אודמן לבניה ואמר רבי רבי ודאי כנוונא דא
 איהו כנשמתא (דא איהו נשמתא) איהו מכטרא
 דשכינתא וינר הרע בעי לקרבא לבנה וקב"ה
 מחי לה בכמה מכשחין כנוונא דוחא לפרעה על
 דבר שרי אשת חברה ובההוא זמנא נחית כמאל
 וכל חייליו להיהו נשמת' אטיטלה עד דאתקריבת
 לגבי קב"ה וסכי כנוונא דא כל זכ' דבעי לקרבא
 לנדיק ולזופא ליה קב"ה מחי ליה בכמה מכשחין
 לאנרא עד דיתחור לשעבודיה ובגין דא אמרת
 הינתו נהמן היינוא אס מורע יהודים מרכי
 לא חוכל לו כי נסול חסול לפניו לכל נשמתא דנאו
 איהו מכטרא דוחא דקרבא אית לה לאסחמרא
 דאית ליה רשו למקטרגא עלה ועלום ראה רעה
 ונסתר: ויער' אנרם ממצרים מחי ויעל
 אנרם ממצרים אמר ליה אליהו ודאי כומנא
 דנשמתא אשתונוא מההוא זמנא נישא דאיהו ל'
 אחר מלך מצרים מלכא דאינון צוררים דמחין
 לנשמתין אינון מנאכי חבנה מויקינא ונעולס מה
 מ"מ נשמתין דרשעיא הן הן המויקינא ונעולס מה
 כתיב במארי נשמתא ויעל אנרם ממצרים א'
 אשתלק עלייהו בתוקפא סגי הוא ונשמתיה וכל
 דיליה ואפי' לוט עמיה דאיהו עד מסטר דמינא
 דלאו כל שדין שוין דאית מידן דאינון כנוונא
 דמלאכין קדי' סיין דידעין מה דהוה ומה דעתיב
 למהו ועל הא' עד אמר קב"ה אעשה לו עזר אס
 זכה עזר וחס לאו כנבד עזר דוכה לאוה' דברית
 מילה ולתעביד שדיואי לאו איהו כנבדו שד ה"ד
 ולא נסאה אורם הארץ לנכת יחדיו: ועוד
 אי זכה נר נש' איהו עזר אימתי בליל שבת דאוסין
 תרין מנאכין נצר נש דא יצר הטוב ודא יצר הרע
 אי זכה יצר הטוב מנרך. לבעל הבית ילאנחתי
 וכל דיליה יצר הרע איהו עוזר ליה בעל כרתיה
 ועונה אמן יאי לאו איהו כנבדו זליט ליה זלפל
 דיליה ובגין דא לתקרי לוט דאיתו לגיטין על
 ההוא נר נש ועל צימיה ואיהו אעיל קטטה
 בצימיה ה"ד ויהידיב בין דיעי מקנה אנרם
 ובין רועי מקנה לוט ובההוא זמנא ויאמר אנרם
 אל לוט אל נא תהו מריגה ביני וביניך וגו' כי
 אנשים אחים אנחנו מסטר דראי גופא ומה אמר
 לו הלל כל הארץ לפניך ובגין דא אמרו מ"מ אס
 ראית שיצר הרע מתגבר עליך הולוכה לבית
 המדרש אס לך הוא נימח וחס ברזל הוא

תיקונים

מזמון: אמר רבי שמעון לליתיה דא יכוף ידעי
ליה אמר ליה רבי רבי ודאי הכי הוא אבל רוא
דמיני דפרשתא דא לאו אינון לבגלה הכי אלא
בני וביניך :

פתח ולאמר ויהי רעב בארץ מאי רעב הכא
אלא ודאי כד אסתלק נביעו מארעא
דשכינתא מיר כתיב ויהי רעב בארץ - וירד
אנרס מדרמה נחית קב"ה לריוחא בין סטרין
בישין אילין בגין זרעא דיליה למחוי נטיר
בינייהו - אמר ליה רבי שמעון רבי רבי זהא
כתיב בשכינת' ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה
לחם אמר ליה ודאי הכי הוא דזומנא דישראל
נטרין אות ברית אמתליה' כל טוב ולא חסר מינה
נביעו וכד לא נטרין גרית אסתלק נביעו מינה
וליתמר בה ותרעה היבשה ובההוא זמנא אי לא
נחית קב"ה לנטר' לה אית רשות לסטרין אחרין
לקרב' תמן וההוא דברים דא אית דשו למקטרגא
לקטלא ליה ונב"ד אמר לה והיה כי יראו אותך
סנוכרים וגו' ועל דא אמרינא אחותי את לא
תשתמודע בתייהורחזי תימא' מה חב אברס אלא
חובה דיליה קודם דייתי לעלמא טוה בלות ה'
בסרוונא דייליה תמן הוא ובגין דא הוא א'
אחקרי אברס בלא ה' עד חכה לה וביה אשלים
בכל אבריה ובגין יוד דהוא בשרי אמר אמרינא
אחותי את לאבנא למען ייטב לי בעבודך בת
יחידה ולתמר בה אבן מלאה הבונים ייטב לי
אסטרא טוב וחיתה כפטי מסטרא דמי עלמין
בגינה דתרין דרגין אילין חבנא בואן עמורא
דאמצעותא וצדיק .

ו"ה"ד מי שרה וכו' פתח רבי שמעון ולאמר
דמיכין דחננין קומו ויהיו מי שרה
מאן שרה הכא דא שכינתא עילאה בגין דשרה
דלתתא בצדיק ויברא אלהים את האדם בצלמו
הכי נדקת דא' אצבריאח בדיוקנא דשכינת' ויהיו
מי שרה דא' שכינתא ומאי ניהו חיים דילה י"ה
ההוא דא' שכינה' שכן י"ה והאי איהו חיים ד'
דשמתא דהא הו"א דכתיב כל הנשמה חסלה י"ה
והאי י"ה (נראה ה') באת ב"ש' עש' י' סליק
לק' ואינון מאה דרבאן דחייב צר נש לארקא בכל
דמא' לשכינתא ודא איהו מאה שנה ועליהו מני
קורשא רייך הוא לבר נש מה ה' אלהיך שאל
נושמן אל תקרימ' אלא מאה ועשרים שנה

ושבע שנים אילין עש' אמרין ועש' דכחות
ושבע יומין קדמאין דעובדא דבראשית ושבת
ימי המעשה ויום השבת דליתו ויכילו כללא
דכולהו ולקבלייהו אחייהבת אורייתא בעשרים
ושבע אהון כ"ב דאורייתא וחמש דליון מנכ"ך
דזופים אמרוס ואס' חס ושלום עברין עליהו
ישאל מתברין לברנע סטרין ושכינתא בלתא
עמאון דהא הוא דכתיב ותמת שרה מיתת דילג'
דאסתלק י"ה מינה ואסתתרת כ"ס חסר ובגין
דא ויאמר כי יד על כ"ס י"ה : בקרית ארבע
אילין ארבע סטרין דאתבררת עם ישראל ונב"ד
תקינן בבלתא וקבננו יחד מארבע בלכות
הארץ דבלתא איהי מיתה לשכינתא ולכל ישראל
בנפא - ועוד ותמת שרה בקרית ארבע
אילין תהו ובהו וחסך ותהו דליהן אלתלישת
בארעא דתמר בה והארץ איתתהו וגו' משכנא
צדיק לית בה נביעו דאורי' מארבע חוין דיליה
דאינון ארבע חיות הכסא בלו מארבע יסודין
אלו דליון תהו קו ירוק קליפה ירוקה דליון
בהו גוון חור קליפה תנינא וחסך קליפה
תליתא דליון דליון אס מתלקחת תהו
חלל דלגווא דתמן מוחא דליהי שכינתא כ'
כורסייא יקרא וארבע חוין דיליה דהכי אסתלב
מוחא דלגווא לברנע סטרין דעליהו קיימא
מוחא ואילין אינון לקבל ארבע רהטי מוחא
דבר נש עור ופער תלביעני ונעצמות ובידיה
תסוככני אינון ארבע קליפין דלגווא דאינון
ברוא דערלה דעליהו דתמר ויעש ה' אלהים
לאדם ולשתו כמות עור וילניסו ואוקמה
קדמאי מאי עור דא אשבא דמויא ובזמנא
דישראל בגוין קליפין דאינון ארבע בליות
אינון בפירווא כב יכול כלאי לא היו גוי אחד
ושמיה דקודשא בריך הוא לא שריית עלייהו
ובגין דא אוקמה מארי מתניתין כל חדר במ"ה
לארץ דומה כמי שאין לו אלה . אמר רבי
אלעזר אבא הוא שמענא דתחון דשמו קדישא
הכי אינון בפירווא י"מ ה' זמ"ה וז"ל מתחברין
עד דישראל יפקו מן בלותא : אמר ליה
ברי איח תחון דאינון לבושין דקודשא בריך הוא
דאתרריאו על שמה דאתרריאו דהא הוא יכהיב
כל היירא בשמי' וצדי' דתחין ואילין אינון
בפירווא א' וד' אתחברן בנטינא לתת עשר לעיל'
ותלת

ותלת עשר לתתא וסלקין עשרין ושית יהוה
 כחשבן אח' ד' אחר' כדכתוב ביום ההוא יהיה ה'
 אחד ושמו אחד אזל לתון דיימוזא באורה
 אזילת לאו תמן חושבנא ולא פירוזה ובגין דא
 ובה יוצא מערן וגו' ומש יפרד ויהי לארבעה
 ראשים בומנא דייתי פורקנא יתקיים ונפלות
 יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ אחמרא היא
 חברון דומין קב"ה לחברא לון כמורא והאי ליהו
 וקבצנו יהר מארבע כנפות הארץ .
י"הו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה וסבע
 שנים מאה שנה דא יו"ד וסלקת למאה
 בתרין ההין כבוננא דא ה"י סליקת ניו"ד המש
 בעמיס י"הס חמשין וכך ה' הארמא כ' הרי מאה :
 ועשרים שנה דא ו' וסליקת לב' של כתר ונעשת
 כ"ו בה אשתלמיס י' למארי י' בחושבן כבוננא דא
 איהי י' לעילא ו' באמצעיתא דל"ח לתתא
 . ולמנין י' לעילא י' לתתא ו' באמצעיתא
 וסליק לחושבן כ"ו ודא כ"ו מן כו"ו ובגין דא כ'
 (נראה דכ') איהי כתר רחמי ורעווא דלית תמן
 דינא כלל אמרי מארי מתתקין דמאשרין ולמטה
 לא מעבשין בצלצ' דאחי וסבע שנין א' וכד שריא
 י' על רישיה ארבעינות ו' . ואס זכה בשכינתא
 דאיהי ו' לטרא לח בבית בנין דאיהי ברית
 ממש שריא עליה ו' דאיהו י"ס שביעי ואתמר ביה
 שבע ביום הללתיך ואי לאו כתיב ביה וישרתי
 אחס אף אני שבע ועיקרא רבולא איהו אות
 ברית דביה זכו לעלמא דאחי דאיהו ע"ס הבא
 דאין בו לא אכילה ולא שתיא לא קנאח ולא
 תחרות אלח דריקים יושבים ועטרותיהם . ב
 בראשיהם ונהיים מווי השכינה ותשכח סמך
 ביסור דאיהו כ"ו פליב סמך ותשכח ביה כ"ו
 ויסוד הוא יום השביעי ותשכח ביה כו"ו : אמר
 ר' אלעזר אבא ובה כו"ו אשכנח אלל ו' בתראה
 לא אשכנחא ביה באתיו אמר ליה ברי כד את
 חשיב מואיחא עילאה אקרי ו' וכד את חשיב
 מימינא דאיהו גדולה אקרי ו' אמר ליה האי
 ספיר אלל כד אתחשיבת בספירן ל"ג הא' אינון
 ולא יתיר כמה דאמרי בספרי יצירה עשר ספירן
 בלי מה עשר ולא השע עשר ולא אחד עשר :
 אמר ליה ברי כ' אחיו י' מעילא לתתא ומתתא
 לעילא וכולא א' דאיהי רוא דיוז וכולא חד
 בגין דא תשכח דאח יוד איהי כ' כתר דאת יוד

דסליק עלה בחושבנא וכוננא חד כי י"י אלהיך אז
 אכולה הוא כי הוא י' ואיהו יהוה דסליק
 כ"ו וארבע לתון סליק ל' לחשבן כ"י ודא
 רוא יי"י . ותלת שרה דא נשמתא
 דאחמרא בה ויפח בלפיו נשמת חיים
 ומאי מיתה דילה דנחתת מלגילא ועלח בארבע
 יסודין בישין דאינון אז רוח מים עפר ואינון
 שיתופא דנפשא דבעירא בנין דאיהו תמן בלח
 אורייתא דקודם דנשמתא נחתא בגופא בארבע
 יסודין אלן אחייהבת אורייתא כולה ומרי
 דעאלת בגופא אסתלקת מיניה ורוא דמלה אני
 מלאה הלכתי וריקס אביעני ה' אמרה נשמתא
 אלא מליאה חילנא להאי (נראה מהאי) עלמא
 וכען רקן החורני ה' בהאי גופא זעם כל דא
 חי זכה בר נש לאתעסקא באורייתא היא חברון
 שהיא אורייתא דאסתלקת מנשמתא אחתברת לה
 דנשמתא איהי מפורסי יקרא אורייתא שמה
 דקודשא בריך הוא תורת ה' המימה עץ חיים
 היא למחויקים בה ואף על גב דאיהו בר נש
 ביבא כבעני דאשאר ליה יצר הרע אי מתקף
 בהיא חברון אחתברת ליה . דבר אחר היא
 חברון דא שכינתא אף על גב דאתרחקת מיניה
 דקודשא בריך הוא היא חברון לגביה כבוננא
 דישראל דאחיון ה' אלהינו בעלנון אהויס
 וזולתיך ועם כל דא לבר בר כיברי שמך אף על גב
 דאתרחק הדא הוא דכתיב ברת דודי ועם כל
 דא לבא דידן ופומא דידן לאו איהו אשפרס מיניך
 כדכתיב ומהי לך לכני כען אנו מייהדין שמך
 בכל י"ס ואחרין שמע ישראל בלבא כבומא
 ובמהשנה ובגין דא היא חברון בנין דאשכנח
 לא ויא מקודשא בריך הוא וישראל מייחדין שמה
 בכל יומא ובפלגן כמה מכתשין עליה כנוה
 דאוקמה קדמחין :

פתח רבי אצטון ואמר ויהיו חיי שרה מאה
 שנה חילין מאה ברכאן דאשכחתי
 מהבמה ועשרים שנה מכטרא דכתר וסבע
 שנים מסטרא דאימא עילאה והמת שרה בקרית
 ארבע דא קרית שמע דנח מיתת האי בדת
 על ידי נחם אלף נפקת רוחא דילה בקרית
 שמע בארבע לתון היא חברון חבורא דנשמתא
 דילה היא שכינתא דאיהי קרית ארבע ארבע
 לתון דשמה קיישא דאינון י' יוד ה' אלהיך

ותלת עשר לתתא וסלקין עשרין ושית יהוה
 כחשבן אח' ד' אחר' כדכתוב ביום ההוא יהיה ה'
 אחד ושמו אחד אזל לתון דיימוזא באורה
 אזילת לאו תמן חושבנא ולא פירוזה ובגין דא
 ובה יוצא מערן וגו' ומש יפרד ויהי לארבעה
 ראשים בומנא דייתי פורקנא יתקיים ונפלות
 יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ אחמרא היא
 חברון דומין קב"ה לחברא לון כמורא והאי ליהו
 וקבצנו יהר מארבע כנפות הארץ .
י"הו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה וסבע
 שנים מאה שנה דא יו"ד וסלקת למאה
 בתרין ההין כבוננא דא ה"י סליקת ניו"ד המש
 בעמיס י"הס חמשין וכך ה' הארמא כ' הרי מאה :
 ועשרים שנה דא ו' וסליקת לב' של כתר ונעשת
 כ"ו בה אשתלמיס י' למארי י' בחושבן כבוננא דא
 איהי י' לעילא ו' באמצעיתא דל"ח לתתא
 . ולמנין י' לעילא י' לתתא ו' באמצעיתא
 וסליק לחושבן כ"ו ודא כ"ו מן כו"ו ובגין דא כ'
 (נראה דכ') איהי כתר רחמי ורעווא דלית תמן
 דינא כלל אמרי מארי מתתקין דמאשרין ולמטה
 לא מעבשין בצלצ' דאחי וסבע שנין א' וכד שריא
 י' על רישיה ארבעינות ו' . ואס זכה בשכינתא
 דאיהי ו' לטרא לח בבית בנין דאיהי ברית
 ממש שריא עליה ו' דאיהו י"ס שביעי ואתמר ביה
 שבע ביום הללתיך ואי לאו כתיב ביה וישרתי
 אחס אף אני שבע ועיקרא רבולא איהו אות
 ברית דביה זכו לעלמא דאחי דאיהו ע"ס הבא
 דאין בו לא אכילה ולא שתיא לא קנאח ולא
 תחרות אלח דריקים יושבים ועטרותיהם . ב
 בראשיהם ונהיים מווי השכינה ותשכח סמך
 ביסור דאיהו כ"ו פליב סמך ותשכח ביה כ"ו
 ויסוד הוא יום השביעי ותשכח ביה כו"ו : אמר
 ר' אלעזר אבא ובה כו"ו אשכנח אלל ו' בתראה
 לא אשכנחא ביה באתיו אמר ליה ברי כד את
 חשיב מואיחא עילאה אקרי ו' וכד את חשיב
 מימינא דאיהו גדולה אקרי ו' אמר ליה האי
 ספיר אלל כד אתחשיבת בספירן ל"ג הא' אינון
 ולא יתיר כמה דאמרי בספרי יצירה עשר ספירן
 בלי מה עשר ולא השע עשר ולא אחד עשר :
 אמר ליה ברי כ' אחיו י' מעילא לתתא ומתתא
 לעילא וכולא א' דאיהי רוא דיוז וכולא חד
 בגין דא תשכח דאח יוד איהי כ' כתר דאת יוד

תיקונים

ו' יוד' ה' אחד ברוך גם כבוד מלכותו לעולם ועד עכ"מ :

וירא ליו' ה' ויאמר אל תרד מצרימה וכו' פתח ר שמעון ואמר וירא' אליו ה' מסטרא דאספקלרייה דנהרא הכי וזיהו ה' ככל ספירה וספירה כשמתח נבטח דבר נט ומסטרא דעמודא דאמצעיתא חתמר וירא אליו ה' אהבני ברחמי לישראל כגוונא דאחגלי לון צפורקנא דבלותא דחתמר ביה חגי ולא מלאך אג' ולא שרף אדא הכי הא סנא דסבין אודמן לבגיה והמ' צו' וינא קדישא מסטרא דנבואה כל ספירין אחבנינן תמן אצל סס ה' הוא ככל אחר ודאי אצל נבואה דרגא ידיעא אית לה והכי נלוהא כל ספירין אחבלינן בה אצל דרגא ידיעא אית לה והכי ככל חינון פקוד א כל עיקודא וכיודא כל ספירין אחבלינן בה אצל כל חודא דא אית לה דרגא ידיעא ושכינתא וזיהי מצוה דכלהו פקודין ונה אחבלינן כולתו כניאוס ודאי נצח והוד ונהון אחבלינן עמודא דאמצעיתא ושכינתא עמודא דאמצע' מהמ' : אחקרי אספקלריא דנהרא דנצח דזיה וזיהו אור נח ונגיניה חתמר והשניע בנרצת כשך שכינתא דזיהיה מלכותא קדישא מסטרא דהוד אחקרי' אספקלריא דלא נהרא ואינון כחוביס ממה ומה וכחבו צו משני עברה ואינון ימינא ושאלא רסד ובזורה די נהון תרין ודין (נראה ודין) למכתב ואינון ה' ה' המש' אצנען דיד ימינא וחמא אצנען דיד שמאלא דוהא דקודשא ו' וזיהו הורה שכתב עליוניה ה' ה' ו'עס י' דהיא חכמה התעביות י' ו' ואינון נצח והוד חרי נביאי חרי' : כתוב תרין ליחין דאורייתא דאחייבנו מומיה ושוהלת עמודא דאמצע' וזיהו אורייתא דכתב מיימין מלכות אורייתא דעל פה משמאל' וזיהו אכבקרירא דנהרא מיימינא וזיהי אספקלריא דנא נהרא משמאלא ואינון ה' ה' דקודשא דבר ונורבא מככרא דזידי מתחברן עמודא דאמצעיתא ושכינתא בין צאורייתא בין צבורים בין נביאים ונגין דא כי כל בשמים ונצחן והא חרימה רחמיך בשמיה ונצח' דכל דרגין דאינון ימינא ושאלא לית יהודא וקורבא לקב' ה' אצל צדיק אצל דאינון כל' לנא דענפין מהכררין לימינא ושאלא ומתיחדין נחמא כשרם דזיהו הגוזה דזיהו צדיק עיקרא דיתוד'

וכגוונא דצדיק זיהו עיקרא דייחודא לקודשא בריך הוא ושכינתיה לתתא הכי זיהו עמודא דאמצעיתא קורבא וייחודא ועיקרא לאבא ואמא והכי כגוונא דא תפלה מעומר ותפלה מרבאן אחבלינו בצדיק חיי עלמין כלילא חיי נרכאן דנלותא . ונלותא דשחרית ונלותא דמנחה ואינון ימינא ושאלא תמן אבא ואימא ואחבלינו : נעמו' דאמצעיתא דזיהו כל חא דערבית דזיהו ויפגע במקום דרגא דעמודא דאמצע' וזיהו עיקרא דחפלין וזיהו צדיק לקשרא (נ'א אסרא) לון כגוונא דא רכמה קוש לי ודא י' : זינה וזיה כי יבייחך ודא ה' שמע ישראל לימינא ו' : והיה אס שמע נעמאלא ודא ה' : ובעמודא דאמצעיתא אחבלינן וכד חפלין דראש ודיי א- רנילן ביה אחקריא חפלין וניא חינון פיקודא ח' א ולא צדיק לאספק' כמה דאוקומה סח ביי הפל' תפלה עבירה היא בידו והאי זיהו עיקרא דמרא' ולין דעבדין לון חרין פיקודין .

דיר' שלמי זיהו ימינא (פירו' כי בהלמוד ושאלא דחמן ענפין ירושלמי מ' נרכות מהכרדין ובגין דמסטרא דימינא ושאלא סתים דבר אלהים צדיק לצרכא עליוהו' חרין ברכאן חד להניח חבלין של יד וחד על על מצות חפלין על של ראש והס סח נצח' מנצח על של ראש סתים *אצל מסטרא דעמודא דאמצעית' עליוהו חתמר ארץ דבר אלהים ונא צדיק אצל ברכאן חודא כי אחר קראחיו וחס סח גין חפלי' של יד לתפלה כל ראש בעמודא דאמצעיתא זיהו עביר פירוד בייחודא

ובגין דא עבירה היא בידו ולא מצוה וליית עבירה אלת מות דעלה חתמר רגליה יודות מות דעלה חתמר כי המות יפריד בין ח' ח' ובגין דא עבירה היא בידו וחזרין עליה מעורכי המלחמה דאי נפיק מתמן כרובא דאימות : והאי זיהו ארת דבר אלהים זה צדיק דזיהו יוס שבת וכו' ושאר

ענוה מסטרא דעמודא דאמצעית' ובגין דמשה
 הוה מתמן אחמר ביה זכאיש משה עכו' מאד
 וענוה מימינא ושכינתא יראה מסטרא דשמאלא
 ובגין דשכינתא אידי עקב לעמודא דאמצעיתא
 אחמר ביה דברך דאמת דאיהו יאופך ראש וחסה
 ענוה יראת ה' כהאי איהו הוא יאופך ראש וחסה
 תאופנו עקב ולבנת אחמר ביעקב הוא יאופך
 ראש הה' ד ופקדתי על כנא המרוס כמרוס

וישמור משמתי דא שכינתא דאיהי משמרת
 תרומתי מזותי מסטרא דימינא כלין כרמ"ח
 אזרים חוקתי מסטרא דשמאלא דמתמן כי חק
 לישראל הוא חוקים ומשפטים אינון מתמנגזירת
 נולכא דתמן בגזרו דכל דינין ותורותי מסטרא
 דעמודא דאמצעיתא ואיהו ספר תורה כריק
 איהו ספר תורה עמודא דאמצעיתא ואי תימא
 כריקים עומדים ועטרותיהם כראשיהם אין תנין
 דספ' תורה דאינון ב"ק ח"ה שעטנ"ג ג"ן ואמרי
 מ"מ אילין תנין אינון זיינין כארס שאומו כלי
 זין בידיה ומניע ליה לימינא ולשמאלא וקדושה
 (כסא ולאמצעיתא) וזיינין אינון בתלת עשר איתון
 ז'ן בדח"ק איהי כמין חטוורת דאת זין ונתעביד
 זה וסמינך ז'ה ז'ד ז'ח ח"ק ח"י ו'כריק בכל אות
 ואות ואיהו עס י' עטרה על רשיה :

וישב יצחק בגר
 תא חזי כריק זה סימן לגרר כספר
 דלא יהא דבק אות נאו' תורה ולכתוב כגורר
 ולא יהא חסר אותמן כנו' בגין
 התיבה ולא משנין

מפתוחות לסתומות ומסתומות לפתוחות ואי לאו
 ספר תורה פסול וכל תיקונא למה לאו איתון
 פתיחן מסטרא דשכינתא תתאה סמימן מסטרא
 דאימא עילאה עלמא סתימא ואינון נ"ס דא
 פתיחא ודא סתימא מ' פתוחה מלכות מ סתימא
 בינה מסטרא דימינא ושמאלא דעבינן מתפרדין
 לא ירבק אות בלות ומסטרא דעמודא דאמצעית'
 דאיהו שקל הקדש לא יוסף אות ולא יחסר את
 דכל המוסף גורע ואם הרביק כגורר ובגין דא
 וישב יצחק וגו' אדהכי הא ינוקא אורמן בנייהו
 ואמר אמאי לית ניקוד בספר תורה אמר ליה כרי
 כל נקודה איהי תנייה דאיתון כגון פקדון אינון
 תנועין דאברין דגובא וכל תנועה אינון מסטרא
 דהכמה ובגין לאשתמודע כספר (גראה דכפר)

ואמר כדבר אחר כריכוני ליהודא לון ביה זלמעבד
 לון חדוה אוקמוה זכור לזכר שמור לנוקב' אבל
 מסטרא דימינא ושמאלא אינון תרווייהו תרין
 פיקודין ובגין דא מחלוקת דאיהו בין חבדייה
 כחפילין ושאר פיקודין נימינא ושמאלא איהו
 אבל בעמודא דאמצעיתא לית תמן מחלוקת בגין
 דאיהו עיקרא דגמורא דאיהי עלימ' ומתמן
 אחקרי יעקב איש תם איהו ו' כליל שית סדרי
 משנה ה' גמרא דילה איהי תם בתלת אבהן יה'ו
 ובה' אשתלים יהו'ה ובגין דא בכל אתר דעכפין
 מתפרדין לימינא ושמאלא אבל לתתא חקרי
 אגודה חדא בעמודא דאמצעיתא ובג' ד יראה ליו
 ה' ויאמר א' תרד מצרימה דא דרגא כישא דברמת
 כפנא דאורייתא ועניותא דפקודין דאורי' דהא
 אוקמוה שכון בחרץ דא שכינתא והא אוקמוה
 קדמאין כל הדר בחוזה לארץ דומה כמי שאין לו
 איהו ובהרס דרגיה אריה דאתמר ביה גור אריה
 ובג' ד חמ' לו הקב"ה גור בחרץ הואת ימינ' תמן
 יה'ו הסניק לתשכן אהי' ה' תמנו ו' בגינ' דאדברה'
 דאיהי הארץ ומסטרא דימינא אחקרי בחרץ
 דתמן אב כ"א כהפוך איתון אב והאי איהו בחרץ
 כי אב המון גוים נתתין ואיהו עמך דא יה'ו
 בחשבן איהו בגין ה' והאי ה' עמך ו' דאיהו בן י"ה
 מן איהו עמך ואברך דברכאן מסטרא דכהנא
 אינון שכינתא עילאה אחקריחת כרבה מסטרא
 דימינא וקדושה מכסר' דשמאלא ועמודא דאמצעית'
 אחקרי יברך הה' ד כן יברך ישראל ומסטרא
 דשמאלא אחקרי קדש הה' ד קדשישראל' לה' ומקדשי
 תיראו וקדוש מסטרא דשמאלא ובגין דאיהי כרבה
 מסטרא דימינא חמר ואברכה כי לך ולורעך ורע
 מסטרא דעמודא דאמצעיתא איהו לעיל ומסטרא
 דכדיק לחתא והאי איהו על כל רע זרע זרע
 לעיל רע לחתא דמאן דכטיר ברית סליק על כל
 אילין קליפין דאינון ערלה ופריעה דתמן שמאל
 ונחש ממנן דכל אומין דעלמא ובגין דא פי לך
 ולורעך איתן את כל הארצות הא דאינון שולטנות'
 דאל אחר והקיימותי את השנופה שנופה איהו
 שכינתא קיומא דילה עמודא דאמצעיתא אשר
 כשבעתי לאברהם אביך דביה כורקנא הה' ד חו
 ה' שכני עד הניק עקב אשר שזע אברהם בקולי
 עקב ראשי תיבות ע' ענוה ק' קדושה ב' כרבה
 סנדל לענוה יראה ובג' ד עקב ענוה יראת ה'

תיקונים

יאסחפון לוי בהדיהו ובגין דא חמר לון נעשה
 אדם בשמיא דילי ולאו אורייתא ופיקודא עבדי
 פעולה דעובדא עילא ותתא פתח מיני ובגין
 בכל דרכך דעשו וכל חמיין דעלמא דלא קבילו
 מיניה אורייתא לית לון יריעה ביה ואזילן כעלמא
 בלא דעיא ואחמרה בהון כי כל העמים ולכו איש
 בהם אלהיו ועבדון אלהות סגיאין וכל ישראל
 דקבילו מיניה אורייתא ליתן עבדון ליה אחר
 בה ובכל ארצון ושמן קדושין דליה ובכל משריון
 עילאין ותתאין דאתבריאו בהו ובכל גריון עילאין
 ותתאין ולעילא מכולהו אחד ולתתא מכולהו
 ומלבאו דכולהו ומלכא דכולהו איהו אחר מנתי
 ומרץ תפנו והכי תנוגו ככרו הכי איהו מלבאו
 דכל עלמין כמו מלכא דכל עלמין לא אשתני
 ולית שם והיבוריתיו דשם ה' וכל כנויין דיליה
 בר מיניה דאי לאו דאיהו חייב בקרבני' בה' ג'
 לא אתקריאו ארצון בשם יהוה ואיהו אהב'
 יהוה אדני' ואיהו מחב' יהוה באלהים דסליק
 לחשבן הדני' אדני' ואיהו לא אתקרי פחות
 מינייהו דאיהו אחד דמתבר שנים דאיון דחד
 ומקנא ועבד לון חד דה' בחדא ומהו כי אחד
 קריתיו ואיהו משתק בבנין בן זנת דאיון בניס
 לישא דבניין ודא איהו אס יי' לא יבנה בית וכל
 עניינא ועובדא נלאו איהו משתק ביה מה כתי'
 בה כי שמים כעשן נמלחו והארץ כנגד תנלה
 ומיד ישמחו השמים וחגל הארץ דאיון בניינא
 ושחבא דיליה דכל הכלים דארץ דעלמא איון
 שמים וארץ וצדיקין לאונדא וכל הכלים דישאל
 צי' ביחודיה איון שמים וארץ בניינא דיליה ומה
 הוא חי וקיים הכי עובדא דיליה חי וקיים ובגין
 דא חמר חי אפי נאס ה' אס אחסון בנות הרשע
 כי אס בשונו מדרכו ומיה וכבוונא דאמר לישראל
 נעשה אדם הכי אחר לספרין נעשה אדם דא
 עמודא דאמצעותא דאיהו ראשון למחשב' ואחרון
 למעשה דאיון יחמה גדאש והכמה בסוף דכל
 ספירה יהיב ביה חולקיה ובגין איהו דיוקניה
 מאסף לכל המדות לנבואתם ורשית מהימנא
 ונדיוקניה אחר למלאכין נעשה אדם ודא מטערון
 דכל מלאך וחיה סוי ביה חולקיה והכי אחר לנבא
 השמים למעבד להמאש בדיוקנא וכל כוכבא יהיב
 ביה חולקיה ועילת על כולא אשתחף ביה בכל
 אחר בתפארת במטערון ובשמיא ולית לארכא
 בהאי : ועור

הורה איהו עכטורא דעמודא דאמצעות' לית ביה
 נקודין וכל נקודין איון כגון עיינין אכפין
 לאדנין חוטמא דכולהו על כה ובגין לאורייתא
 דבכתב אחיהיבא מסטרא זימניה ותמן כתיבה
 אוקמוה דאורייתא סכר תורה דלא למקרי
 ליה על פה ואמר דלית ליה ניקודין לאורייתא
 דבעל פה איה טעמי :
 ד' וירא אליו ה' ת' א' לית נבואה מראיה
 ואית נבואה מירא' אית
 נבואה משמיניה ואית נבואה מדיבור ול' א' א' ב'
 מרכבות לשם יהוה בראיה בראיה דאיהו מראה
 זלקל מרכבה דלעילא מיני קנה נעשה אדם והא
 אהו קדמאין בתר דכולהו בריון דברא בעובדא
 דבראשית דאכיר בראיה בלינא דחיד אמאי
 אזכיר נעשה אדם בלינא רבים למיב פתחון
 פה למינים ולמומרים חלף האז כתיב ובאבוד
 רשעו' רנה כי ישרים דרכי ה' ונ' ופוסעים יכאלו
 בס לקיימא בהו ובאכיר רשעים רנה דהא אורי'
 קא סתים ואיהו ברא לאדם עילאה קדמא' הד'
 וברא אלהים את האדם בלמו את ל'בות דברא
 ליה בדיוקנא אדם עילאה במרכבא דאחמרה
 גיה דמות פיהם בני אדם וברא ליה בריון
 דיוקנין בללס דאיון אדם דכסא הכבוד מרום
 ואדם דכסא תניינא דאחמרה ביה מראשון . וזהו
 מרום מראשון ומה דאמר נעשה אדם האי ללמד
 לכל חד וחד מישראל דאיון דבר ודוקנא לשחבא
 ביה ביווניה דאס ח' לא יבנה בית שוא עמלו
 בניו בו ובגין אחר קרא בכל דרכך דערו והוא
 יי' אורחותיו דאחמרה בהון כי ישרים דרכי ח'
 ד' ד' א' חמה בעילת העולות תרין עלמין דלייר
 בהון עילת על כולא ואיסון' מאיס ח' מאשה
 תרין עלמין דלייר בהון עילת על כולא איון ו'
 ה' עלמא דין ועלמא דלתי ודא י' ודא איהו יור
 הא ולו הא ואמר עילת על כולא אף על בג
 דנאלין אחר בלא ארצון אכברי עליו וכורסי'
 לאדם לשבת בית לבית על הכסא דבהון איה
 סו' ובהון אתקריאו ג' כל בני אדם ל' אהיבס
 ואחמרה בהון אדם א' ח' ש' פ' בהיימי' עילין
 ארצון ויתקדום עובדין דאלא הוא דבראחי כל
 עלמין וכל כרטיין וריון ומלאכין וכל כבא
 עילאין ובני אדם באלין ארצון ואף על גב דלית
 בישראל עילין ארצון בגין אורייתא דיהב לון לא
 יאמרון באלין ארצון למעבד עובדא בהון דלא

יעור נעשה אדם לאומן דרע כמה זרעוין
 בנת אחת וכל אחד נפיק ליומוי לבתר
 אחר לאילין דארון כועלים אלא בני דזשתתפו
 כולכו למעבד. מאנא וכל חד מיניכו יהיב ביה
 חולקיה ממה ויהנית בכו ואנא אשתתף עמיכו
 בהווא מאנא חולקא מיני אמרו ליה מאי האי
 מאנא כל כך חשיב קדמך דיהא כליל מכולא אמר
 לון האי מאנא איהו אדם דיהא דיוקנא דאדם
 עילאה אמרו ליה אמאי תימנא לן דכל חד וחד
 יהיב ביה חולקיה וכי אנת הוה ארון דכולא ואנת
 בראת כולא טול אנת מכל חד וחד מה דאנת בעי
 דלא יהא פתחין פה לאינון דלא אשתמודעין כך
 דיימרון דעובדא דאדם אנת כהין משליחין רילך
 אמר לון למלכא דיהב מתנה לעבדוי ויהיב לכל
 אחד ואחד חולקיה ואחסמתי מהו מתנה לבתר
 אחא עבד מהימנא לבגיה ושאיל ליה מתנה אמר
 מלכא האי עבדא פלח לי בכל אברין דיליה הכי
 אלא צעי למעבד מנא דיליה מתנה בכל היילין
 דילי מה עבד כנש כל משרין דיליה ואמר לון
 בעינא מנייכו דכל חד וחד יהיב מתנה מדידיה
 להאי עבדא ואנא אשתתף עמכון ואנן בה מתנה
 מרילי מנהון אקשו אמרו מה חנוש כי תוכרנו
 וינהון אמרי ברעווא שלים חוף הכי קודם ד
 דאצברי עלמא עלאי ישראל במחשבה להבראות
 קודם דאתבריאי מלאכין וכל ברין דעלמא
 דעובדא דבראשית ובחנינו דילהון אנת לעובדא
 דילהון דיהון בתראין לעובדא דבראשית ואמר
 עליה נעשה אדם ואמאי אלא בגין חנינו דאנוהון
 דבשמייהא דאתקרי ישראל ואינון סו עתידין
 לאתקרי בשמיא ישראל כניש לעילאין ותתאין
 למיהב חולקא לכולהו בגין דאי חב אדם כולהו
 אשתכחו חשרין בהון מהווא חולקא דיהבו ביה
 וכלהו בצאן רחמי בגיניה : ואיהו יהב בהון
 מדיניה בגין דימרון ליה עשה למענך חס לא
 למעננו בגין הווא חולקא דילך דיהבת בישראל
 הה"ד כי רלך יר'עמו ואיהו מחיל לון בגין הווא
 ח'ל'א דיליה דשמייהא דיהב בהון - דאס לא יהיבו
 אינון מברמייהו חולקא ביה ברעוטייהו כולהו
 היו טענין עליה דאנת נטילת גינך על ברחמי
 חולקא דאיהו ב'אדם מכל חד וחד ולא היו מרחמי
 עליה ובגין דלא יהא לון פתחון פה בגין דלא
 בעא לנטלא חולקא אלא ברעווא דילהון כבונא

דא דאתמר ברעויה מהימנא עלית למקום שבת
 שני לקחת מחנות ב'אדם זבני דמזיקין סרחו
 לבניה ולא בעו למיהב ביה חולקא ואמרו מה
 חנוש כי תוכרנו וגו' לא ברא לון לבזין דאינון
 גופין דילהון ואינון שאלין לון ועל כן ממנן דעל
 ע"ב חומין דאינון קמך כבונא כד ישרא מחוייבין
 לאכסוין דבשמייהא אינון חומין דעלמא דרעוין
 בידא דטורא עלמא לאלקאה לון בהו ובר חרין
 בתשובת' ודיק דרעוין מיריה ולא יהא בהון ממש
 דחילא דרעוין לאו איהו אלא בידא רמייהא (נר'
 דמא) : דטייל עלייהו אתמר כל הגוים כאין נגדו
 ובגין דישאל אית בהו חולקא מבורא עלמין
 דאיהו עלית על כלל ומעשר ספיראון ומכורסין
 ומלאכין ובוכייהא ומזלין כד חרין בתשובה מכל
 מה דאצטילו בעון רחמי עלייהו בר משרין
 ומזיקין וחילין דמסאבו דאתמר בר ישראל אל
 תטמאו בכל אלה דלית לון חולקא בהון ובגין דא
 חומין דעלמא דבשמתין דילהון מאינון היילין
 דמסאבו ולית לשפתא בהון לאכילה ושתייה ולא
 בכל עובדון דעלייהו כתיב אשר חלק ה' אלהיך
 זב' וכך בשר ה' ועלייהו אתמר כי כל העמים
 ילכו איש בשם חלקיו וגו' דאיהו יחיד ומיוחד בכל
 משרין דכלילן בהון ובגין דישאל כללן מעילאין
 ותתאין ועילת על כולא שוי שמייהא בהון ואינון
 דתמיין יתיר ממלאכי השרת בגין דאית לון

חולקא בספירן מה
 דלאו הכי במלאכין
 בגין דישאל אינון
 עדיה ואחסמתייה
 כבונא דננין לבני
 אש הן דמלאכין לאו
 אינון לבני ספירן
 אלא כסוואון לבני
 רוכבי עלייהו אבל ישראל בגין דקב'ה ואוקמוה
 מ'א חין ישראל נבאלין עד שיסתעבדו בשבעין
 וחרין חומין ובגין דא כלל קב'ה בסמריב ע"ב
 חומין לקיים בהון 'מלחמה לה' בעמלק מדור
 דור ולקבל שבעין וחרין שריש אינון שמהן
 שבעין וחרין דוישע ויבא ויעל לקיימא בהון הנא
 ה' רוכב על ע"ב ק"ל לנטלא מנהון נוקמא
 מעמלק דכליל ע"ב חומין ביה . ולקבל ע"ב שמהן
 איהו ויכל' ד'סליק שבעין וחרין ודא עלא אתמר

מכ ח דורע

תיקונים

דורע כל דרעוין בנת חמת ימרה והיא כלה
שבת מלכתא מן קב"ה דהיה תפלת ומעשה
די ליה ובגין דכל פרוין דבראשית אתכלילן בה
לכך התחילה תורה בג'ת מן בראשית וליה בת
זוגיה דתפלת ארס כלמד יהיב ציה חלקיה בת
וקב"ה יהיב לך רב ושלט עליהו בגין דכולהו
אתבראו באתי' בת יחידא כליל'מעשר אמרן
ועש' חלקיהוה' כליל'ת מאמז אורין אור דיומ'
קדמאהו' שית סמכין דקשט יוס השק"ה בגין
דציוס השק"ה ו'אשתלים ה' בנת חמת תא חוי כד
איות למפרין למעבד מעולה בשש יריע מתמן
פעולה לא אשתלים ולא חתעבד עד דכל ספירה
יהיב תמן חלקא (כ"א קולה) דל יהיב תמן
אתון דאיון כל גוונן אוכמין מסטר' דבת
יחידה ואיוןן סומקין ניקודין מסטר' דתלת
אנתן ודא יהיב כו' עד דאתכליל בההוא שמה כל
ספרין עב"מ :

עוד' לפרסת וירא אליו אמר רבי שמעון מלי
וירא אליו אלא קב"ה כגוונא דאחי
לארס קדמאה דור דור ופרנסיו דור דור ומנהיגין
הכי אחוי ליה לאברהם ואמר בהאי דרא יהו
דריקים ובהאי דרא בנטיים ובהאי דרא רשעים
אמר רבי יוסי בנטיא קדישא הא אוקמוה הכל
בידי שמים חזן מיראת שמים נקרא חזרו כתיב
מכי עליון לא תכל' הרעות והטוב ולא קודם
דחתיין לעלמא חתגור עליהו למחוי דריקים או
רשעי או בנטיים לא הוה עתיד למחוי לון אבר'א
ועובא ולא הוה ליה לגבי' למימ' לון משי עליון
לא תכל' הרעות והטוב ולא הוה לון לנארי מחני'
לניומ' הכל בידי שמים חזן מיראת שמים אמר
רבי שמעון שאלימא' דא מעיקרא ואפליגו בה
קדמאי וסביחין כסלו בה בגין דלא מטו לעומק'
דרוא על נביא חתמר האי קרא בטרם אכרך
בגטן ידעתוך ורוח דא הכל צפוי והרשות נתונה
הא מילין אילין סתימין ולא חתגלין אלא במאי
דאוקמוה רבנן מחשבה טובה תקב"ה מרפס' ל
למעשה מחשבה דעה אין הקב"ה מרפס' למעשה
מישנה טובה הקב"ה מרפס' למעשה. אוליפנא'
מהכא דקודם דאתיא לעיל' שלי בגינים וסוי
כח אמתיה ביה בשעתא דווגא' ובגין דא כתיב
בטרם אכרך כו' בטרם חד על דעלי בגיניה קודם
דאתא לעלמא בגין דאוי מנהשת' ציה קודם

יכרתיה בגטן בשעתא דווגא' ובגין דא נטרס
אכרך בגטן ידעתוך ובטרם תכל' מרחס ובגין
דאקדימת ליה בללותא ומחשבתיה קודם יכרתיה
דקודם דנכק מרחס אמה איהו מנכא עתידות
קודם דיתון לעלמ' כ"ש קב"ה ידע כל דריקודם
דייתון לעלמא דקודם דיתו כל בר נש לעלמא
קודם יכרתיה מלאך ממונה על ההוא טיפה
וקב"ה בגור עליה אס יהיה כביא' או חס או בעל
מקרא ומצא או מארי רוח הקודם או מארי בת
קול דאתגהיב בת קול במילול' דליה ויימא הלכ'
כפלוגי או אס יהיה טפס אכל רשע וליק לא קא
בזר אע"ג דאבוי עבד ליה במחשבה רעה דעבד
ציה מעשה דעבד ליה בנה או בעריות או בגייה
או בונג' או בשפחה אע"ג דקב"ה ידע דהוי כן
רשע או ממד קודם יכרתיה לא מני קב"ה על
אבוי למעבד ליה בעריות או בנות דהא מני
ציה באורייתא על הכרות ועל העריות הה"ך ואל
אזה בנות טומאת' לא תקרב והאי איהו דאמר
נביא משי עליון לא תכל' הרעות והטוב אלא הכי
קב"ה לא גזר עליה דיהא צדיק וטוב אלא קודם
יכרתיה הוא ידע מחשבה דאטי וקב"ה מחשבה
בונה מצ'פה לנעשה האי איהו כל חד בפרס
ובג' הכל צפוי במחשבה דקב"ה ידע מחשבתיה
בישא והרשות נתונה ליה לארס בנעשה וארס הב
במהשנה ובפסוד' וגרס לעלמא דאתדבקו באלילא
טוב ורע וליהו חור בתויתא ואתרבך באלילא
דחוי ובגין דכל דרין ציה חליין ואורייתא דיהב
ליה יהב למשה וכל ישראל וכל (כ"א ובכל) דרין
חוז קב"ה דור דור ופרנסיו דור דור ומנהיגין
ואנא לן דקב"ה יהב ליה אורייתא הה"ך אז ראה
ויספדה הכינה וגם חקרה ויחמר לארס אפליג'
סידין ומיקין כפקו מיניה והאי איהו סוקר עון
אבות על ננים אילין למעשה אבהון צידהון ולא
יומתו אבות על ננים ובג' לא יומתו על אבות
אילין דעובדא דאבהון לאו צדיהון ולא עוד אלא
קב"ה לא אמר דאחי ליה לארס ולא לאברהם ולא
לשם נביא אלא דור דור ודרושו וכו' ולא אמר
דאחי ליה דריקים או רשעים או בנטיים ולאן
דגור עליהו למחוי צדיק' או בנטיים או רשעי'
אמר ליה רבי יוסי בהר דאחי ליה דרא דרא
וכרנס' דרא ומיהב' ודא' אשתמדע בהן הי
איטן דריקים או רשעים לון בנטיים אמר ליה

היה איהו ודאי אכל רוח דמלה עמוק הנסתרת
 לה אלהינו ;
 אדרהכי ההוא סגל עילאה אודמון לבדיהו
 ואמר לון עמאי עסקיתו סחו ליה
 עובדא אמר לון ודאי אורייתא אתברייתא תרי
 אלפי שני קודם דאתברי עלמא וכו' וכו' אחוי לחרס
 הרשאו דור דור ודורשו וכו' וכו' אחוי לחרס
 ארץ הכי מלי דכתיב בה וכו' ד' וישמור משמרהי
 מזותי חקותי וחורותי וכו' נמלך קב"ה וברא
 עלמא וכשמחון דבדיקייא ארץ הכי נמלך בהון
 קב"ה וברא עלמא ה"ד בראשית ואין ראשית לא
 תורה ואין רא' ית אלא כשמה ואורייתא טפילה
 לשמה בגין דשבת שקיל כנגד כל התורה כולה
 ומחללין ליה בגין כשמתא דבר נש דלא תיפוק
 מיניה קרס ומניס ואיחי כשמתא דא כנאשית בה
 כריא עלמא וקב"ה שלח לה בכל דרא ודרא לאגנא
 עליו ולמסכל עול דילהון בגין ראייה מאילנא
 דחיי דלא תליא מיניה וכו' וחוב' לא אגרא ולא
 עובשא דאיון עץ הדעת טוב ורע וכל דור לית
 הוא פחות מן רבוא שלטנותא דהיא כשמתא
 ואחוי לחרס אס דרא נחא וכאז ב"נ יקום בארית
 בשמתא מעטר' דחסד ויהון וכו' מעטרא דחסד
 ומטה לון כלפי חסד ודרא דא יהון מארי הנא
 נחסדא ואי לא מתחגין בדרגא דילהון דאיהו
 ממנא על דרא ופרנסין ד' ליה דיהון חסידין קב"ה
 אצבר מהון חסד ושיגט עליהו גבורה אמת
 שדין למידן להו כפוס עובדיהו. ולא כפוס דרגא
 ומולא ומולא דילהין רוח דמלה דא קא רמינא
 לן בהגדות ומלשות דלוקמיה משלח רגל סוד
 זהמור אילין תרין משיחין דעמידין לשימי בחי
 דרא ואס דרא איהו חייבא אתקיים בחון משלחי
 רגל סוד והמאור . ועוד זולפינא ברוא דא מנה
 אחרא לסמכא לבית בשב"ה הוא כשר ואוקימנא
 בשבס דא משא בעתיד תוה למינה אורייתא כדור
 סמכול לא דהו רשיעני וקב"ה בגין ליה לדיקוי'
 ארץ הכי מודמנא הינה בת שבס לדור משעת ימי
 בראשית אלא שאכלה פגא ואוליפנא דחבין דב"כ
 ברמין דלא יוכי לטובה דמודמנא עליה למחוי
 משעת ימי בראשית ארץ הכי דרא טבא מענין
 בישין דעמידין למחוי אית למלא דאתרחק מיניה
 עד דמתקן עובדיו ואחור ליה אכרה דליה נאית
 דאגיד לים בחביו ולא תתורה לית לטובס והאי

איחי אכרה דאתיאלו הפעלים ממנה ואיחי דכס
 במליא קכס לה אי חקדים בה לחכמה והאי איהו
 דקב"ה אחוי לכל עלמא שתא אלפי שני וחד הרוב
 ואחוי דככל אל"ף קדמאה שולטנותיה חסד :
 באל"ף חנינא שולטנותיה גבורה דריס בתרין
 דרגין גבורים וחסידים . ואל"ף תליאה
 שולטנותיה למחוי דריס דליה חכמי אמת . אל"ף
 רביעיה שולטנותיה נחם : ואל"ף חמישיה
 שולטנותיה הוד והו עתידים למחוי דריס דילהו
 ככאים . אל"ף שיתאה דדיק יסוד עולם וחס
 סא ושלים באתר דרגא דילהון מחייב לון למחוי
 דדיקים א"טן רשעים כאלו עברין עמוד דדיק
 יסוד עולם מעלמא וחורין עלמא לתהו וכוה ושליט
 עליהו באתר דדיק סמאל הרשע ארץ הכי אס
 דריס דנחא וקוד רשיעייא באתר דכילי האמת
 שליטין כתיבי השקר וא"ה דרא דאמת לא מתהיגין
 ניה אשתלק מנייהו אמת ושליט עליהו שקר ואס
 דרין דגבורה לאו גבורה עומדי' בפרץ אשתתק
 מנייהו גבור ושלטי נוכרה עליהו ואקא ירהוק
 אלף ושנים יניסו רכנת . ואס דרא דתמידים לא
 מתהגי בחסידות שליט עליהו בגין וגיל לון
 והאי איהו דאחוי לחרס כל דריס ופרנסין ד'
 דילהין א"ס זכין דרין לאתנהגא אכתרייהו קב"ה
 מתנהג בהון כהיה דרגא טבא ואס לאו מתנהג
 כהון כפוס עובדיהו דרגא נישא וכו' מפני
 עליון לא תלא הרעות והטוב וכלל דרא ראיב לון
 הטוב והרע כפוס דרגא דרא . ורוח דמלה הנא
 כתתי לכניף היום את החיים ואת הטובות אמת המות
 ואת הרע והאי איהו דכתיב באורייתא כל דריס
 דיחון עתידים למחוי אס וכו' לאתנהג' ואחוי ליה
 כרכאים משטרא דיצר הטוב ופרנסים משטרא
 דיצר הרע אי וכו' לאתנהגא כפרנסין דיצר הטוב
 מטה לון כלפי חסד או גבורה או אמת או נכח'
 אי דדיק יסוד עולם כפוס שלטנותיה דכל דרגא
 ואס מתנהגין כפרנסין בישין משטרא דרע קב"ה
 יהון לון כמדות בישין כחיפוכא דדרגין טבין
 והאי איהו דאחוי לון פרנסים רשעים ודיקוס
 דכל דרא ולאו דאמת דבור קב"ס על דריס למחוי
 דדיקוס או רשעים מיד שמע בוניא קיישא וה'
 יומי מילין אילין אשתחו קמייה דהוא סגל
 ואחרו כען אהגלין ונלין על בירורא ולא
 אשתכח קניא בעלמא כהאי שתייתא מיד פרת

תיקונים

הוא סגול אמ' מונית קדישא ודאי אדם קדמא'
היה הלי סגול דלית כוותיה בכל בריין נתבמתח
ולית דרגא דבר נש בעלמא כדבית דא הו חקיים
לכל בריין הכי דיוקניה חקיים לכל בריין עב"מ
תא חזי כתיב ויקרא להים לאור יום ולחשך
קרא לילה וכתיב וירא אלהים את
האיר כי טוב והא אור לתתא כד נהיר ב"ליל
דאיתיהיב ליה מכוכ דלעילא ובג"ד ימות הרמה
ש"ה יומין תשעה ווארבעין שבעין מנהון לקבל
האי דרגא דכדיק דחקרי טוב ואיהו שביעי ויניק
מיניה שבעה שבעין שבעה זמנין לקבל שבעה
שבעין שבעה זמנין דאיהו יניק מאימא עילאה
דחקרי יובלא ולקבלא שני יובלא לת"א חתארו
מש"ה כ"ב לקבל עשרין ותריין חתון דאורייתא
דעלמא תתאה חקיים עליהו והא האי כדיק
דלעילא תורה שבכתב חקרי וכד אשתלימו אינגן
שתא יומין חלבין תנינות מאימא עילאה והאי
דרגא דסיהרא דשטא בליילא ונקא מההוא
דרגא דחקרי כדיק ובגין דההוא דרגא דכדיק
לאלי לה מהה או תפסוקי עילאין ונקא מיניה
חקרי סיהר' דכמה דהאי סהר' דלת' א לית לה
נהורא חלל משמשא ומחוי דתתיהיב לה הכי כתי
ההוא דרגא דלעילא והאי דרגא ים חקרי וכמה
דלעילא קיימין תריין עשר שבעין קיימין תלת
לכשר כמון וחלת לכשר מערב וחלת לכשר מזרח
וחלת לכשר דרוט והאי ימא דתבמתח עליהו כד
בס כן לקליהון לתתא תריין עשר שבעין קיימין
סחרני מסכנא בהאי גזול' כל חד מטייהו בדוכתא
דחתחוי ליה ולקבל האי דרגא ענד שלמה לתתא
ים עומד על שנים עשר בקר שלשה פונים צפונה
ושלשה פונים דרום ושלשה פונים מזרח ושלשה
פונים מערב והאי דרגא דלעילא מ"ט חקרי ים
אלא בגין דההוא כדיק דאמלי להאי ים חקרי ים
הה"ד ויקרא אלהים לאור יום וכתיב אור דורע
לכדיק ולישרי נב שמחה והוא נהיר כרוז דוא'
דשמו קדישא' וההוא יום ברזא דחילא דשמו
קדישא דביה אמלי להאי ים דחקרי ה"א תתאה
דשמו קדישא הה"ד כל הכתלים הולכים אל הים
וכל דא דרגא דכדיק בגין וכל תכנוקין מיניה
כסקין מאי הכתלים אינגן חמש דרגין דעמיה
הוולכים אל הים למולי ליה והאי דרגא חקרי
בת כבע וכד נהיר האי כדיק להאי דרגא דחקרי

כלק להאי דרגא דחקרי שבעה שבעין שבעה
זמנין כדין בעלמא תתאה נמי האי דרגא דחקרי
סיהרא דשטא בליילא שנת הלכנה כמה סבי
ש"ה יומין ווארבעין ותשע שבעין מנהון לקבל
האי דרגא דים דלעילא דאיהו מקבלא מיניה
אשתארו שנים עשר יומין לקבל תריין עשר שבעין
דחקרי האי יומאן למטר מערת משכנא וכולא
לאחזאה חילא עילאה ועל דא כתיב כל הנקרא
בשמי דא דרגא דכדיק דאיר נהיר בחילא דשמים
קדישא הה"ד ולכנודי בראחיו דא ימא דכמרא
דחקרי כבוד : יצרתיו דא רזא דיום לתתא
דאיהו לקבל כל דלעילא אף עשייתו דא סיהרא
דלתתא ועל דא כתיב יוצר אור ובורא חשך דרג'
דשמשא וסיהרא כדין כד אחתברו עושה שלים
בידומיו וכדין שלמא לעלמא הה"ד ויהי ערב
ויהי בקר יום אחד וכדין ייחודא לעילא וייחודא
לתתא שלמא לעילא ושלמא לתתא שנאמר שלום
שלום לרחוק ולקרוב :

מתני' צטירה ציגס הורמנותא דלמכא גליף
תשע גליפין צטירה דחד הורמנותא
טמיר ולא יריע גליף גליפין ובטש גו בוינא
חול ונפיק א הימנא דחד הורמנותא טמיר
בטמירו יריע ולא יריע כל סוכלתו ביה ההוא
לארורא ועיר הוא ומגד ועירדתא דייליה טמיר
בסתימור דמעור ולא יריע כל סהרדין ביה משבשן
ותריין והדרן ולא אלתדנקו ביה סתימין תלתין
ותריין פיונין אינון עיינין לא פתיחן דשימן
אינון דרשימו ועיר ביה סלקין הרבורין ועובדין
ולא גלי טעמייהו כניס לון בשעתא דאודריקו
ובשעת' דאכתניסו דיק לון ביה מתצירין צורין
סתימין ולא גליין גליף גליפין ובטש
ונפקי' חד דלתתא דסחר' סחור סחור ופרחא
באיירא בטש צמבדל ואסתחר היכלא מבו אוירא
דפרחא ביה צורין צורין אמנין בכל מאני כסף
ודבב ונחשא חילא וואחטמרא ולא אשתמע קליה
לבר לבו צמעי' שמיע קל דלא אחיידע וההוא
קלא נפיק מסיפוי דעלמא עבד מייסדי דעלמא
סחרא ונחתא חילא וקיימא עינא לא שלט' למחמי
בשעתא דאכתא חאבליילא ובש"ה דלתתא
אחסי' בסתימו דעיינין רמא' ליה בלתימו
דחורין שמעין ליה בכתיוו דעיינין אחכסי ליה
ולא יריע עד דאודמין לפתוריה וראי קישט
נעובל

למוכל - גליף גו בליפא דגירורא ונספ ג' דלחכסי
 חושא ואיפוזא מורו הגימניא חתבלי בימנא
 ואתכטי בלילייא נפק ונאח חזא וחתרטי ואבניו
 עד לחאי ו' אהיר ביה ואתפיים ותב גירכחיה
 ולא נצי לא חבלא' לא לאינון דקארן ביה בלילייא
 ובכפרא גלי רשימו דחטא זעיר דקיר דאתחבר
 בהדיה עימא מגו שירוחא וחוה דמומין ליה
 בליליא ועזיר טיב לכלא סליק דגנא לימנא
 ואתרשים עקים עלמא עאל בו הכלין פנימאן
 ובכפ בני עלמא שירות וסופא איהו טמיר בשרין
 רבון עלמין בטטר דרומא שארי ובפק ואחר
 גברופיא ואפיק מונא לכלא וזהיר לין - גליף
 גליפו דטהירו דטהירא דכייא ואפיק ד' בחושבנ'
 (כ'א בחשנא) דמאחן אלף עלצין ערטררא
 דנהורא דנהיר מניה נפק עליון לבגלא כהרא
 דנהיר ואחטמר ואתחברואיהו דחי ואחרא מקרב
 איהו מחי ואחרא מכו בדיה טרביט דחי ומותא
 טמיר בגרנע מאה אוזין מגיחי קרבא מחרי
 דרומא' ומרבא דמלהטא דמתאן שפיין ומכפטן
 בלא חושבנא כד אגליף גליפו ביהחוכא דנהרא
 דליק נפיק מניה חד סמך' כורדא' שערוי תליין
 כדווי דטורי חוקר דחילן אימתנו תקיפא יתיא
 הוספת ביה ידוי דכין כפלהכא דחרבא מהכפא
 יונא דיתער כונא עברין קמיה ככני מרוב זכאח
 איהו מאן דקריב ביה ואשתין מניה גליף גליכין
 דטורי נהירו ואתיק א' (ת'ח) דקויטן בו עמודין
 דעלמא כלא קיימין קמיה ותיב בנייהו כמלכא
 גו חיליה חרין רברין ממון קיימין לקבליה
 עביד עלמא בנייהו בשעתא דאתגלי כלא קיימין
 בקומייהו עביר ופתח ובגיכיה קיימין שרין אלף
 רבוא על טורין סגילין זכל מפתח דמלכא ביה
 קיימין עביד כרעותיה ולית מאן דומרי בדיה
 סתימין עילאין רמין טמירין קיימין עליה וחדאן
 ביה כווי נהורא מניה פתיח וכהן חוחיל' טמירא
 דמלכ' בדיה עביד כרעותיה כהל סמיות' ודייה
 ארבעא גו אגלי ידוי ידורן תלת מאה אלף רבו
 עלמין אורכיה מסיפי עלמא ועד סייפי עלמא
 יתיב על כורסייא דשגיבין דנור מניה נהירין
 עלמין מניה איתנוו חד הוא חד להוי חד לקרי
 בריך הוא לעלס ולעלמי עלמין - גליף גליפו
 ובטש בגירורא ואפיק ו' (נכא) דאולא תדיר ואחר
 רחין ושחיק נהירין למין עלמין באיטן נהורין

דשחיק חמש סמין דקטרת כוסמין אתערבין
 בהדיהו איהו בחיק ונהיר ולא אתכנס לבר
 טמיר ברמיה דלא יתכנס ולא ירחין ביה רוחא
 קיימא לשמאא נרא' דה' ק' רין דמלכא קאים על
 קיימיה ומלכא חמיר עליה ביה שרין כל אינון
 מיימני קטור דה' חב' אית ליה יהיב רש' דא' לרא'
 מיימא דהו' אולפי הכי גליף ובטש בגבכוי ו'
 ואפיק ו' (היר) ההוא מהימנא אהרא דלגבי
 חברי כל אומנותיה דחצירה איהו עביד קאים
 לגבי ברעוא סב' דא' על דא' קאים נטיל מהוימין
 חיקין למעבד טיבו לבי דוד אכרהס רחמי' חמיר
 על דא' ינחק קרבנא פלים חמיר על דא' יעקב
 שלימו דכלא קאים וחמיר - עלייהו כחדא אינון
 וחהפין כעשאיחא דמקבל שמא - גליף
 גליפין ובטש כוזינא ואפיק ח' (יסוד) ודא'
 תמינא לחושבנא ואפיק חד רחמיא דכלא
 תאובת דכלא זכאה דכלא מהימנא דכלא דיוקנא
 דהואו שליט ויהרא דמתפסטא לר' וזהירן הוא
 עיין נארעא ורישיא מטי לגית שמיוא עפיה
 שפיר ואציה סגו ומזון לבנא ביה תחיותי חטלל
 איהו חיהרא איתחם נר' סטרין דעלמא בעכשו
 ידורן כפרי שמיה אל ועד חמש מאה עלמין
 ואפיק מיכלא מכלהו ואחרו נטיל ובני מנייהו
 דא' יהיב נהמא ונא יהיב מייא ונא יהיב משחא
 ונא יהיב מנא ואיהו בני ואציל כאורא דמכני
 ויהו טמיר לית ביה דיוקנא לאשכחל לבר נהירו
 דליה מסיפי דעלמא ועד סייפי דעלמ' כל חין
 ביה שרין ואיהו יהיב למאן דלית ליה חין כלל
 עאל לאינון חמש מאה עלמין ונטיל מינייהו
 חמשין שנין ולא יתיר ואיהו יהיב לכתר עאל
 לגבי אלא ואימא ומנה דיהבי ליה יהיב איהו
 ואליס לשבעין ואגלי בימאא איהם לקריס'
 תהומין שבעין תמרים ותריסר מכוועין דכעין
 ביה תליין ובאין אקרין על שמיה כל מיכל וכל
 עיבורא דכל עלמא איהו לקיט ואיהו יהיב בריך
 דוכרייה לעלס ולעלמי עלמין - גליף בתוקפא
 גלידא דתקיפו חד ואפיק ט' ואיהו גרימא ת'
 חשיעאא דסלקא בימנא ונחית בליליא טמירא
 בתלת מאה ושחין וחמש דיוקנין טמירין אולא
 וכחתיא וקיימא טמירין בין תרין דרועי דמלכא -
 בליפא בעזקתא דשרביטא דבוספתאא פרוקנא
 (פי' פקיד המלך) דנטיר באורחא דאין דינין
 וייני

תיקונים

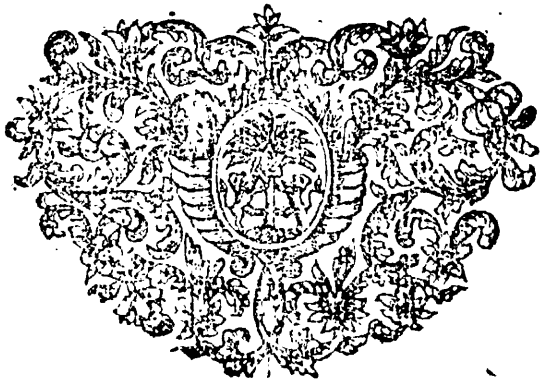
כגויה נאורא דהייר ורהיט בארונא לאורייתא
 אגח קרבא בשנאוי ונטול נוקמין מזרז גרמיה
 כבבר תקיף חרבא נושכנא בדיה רומחיה שניין
 דנור גירין דיריק להטן בתקופו דאשא דאכלא
 נוצינא דשרבא דשארו על רישייה דוכאי קשוט
 טמירו זאיכין היכלין דיגיה לית ליה חושכנא
 תחמין דיגיה עד שפתא דימא דבנסר אתחמא
 לר'סטריין ארבע מלכין מתזיירן מביה ביה
 פלטא פלמא תרי רביין קביען תחמיה טס טא

ויחוי בעל פיונא דספרין סתחין טב וזיש קיומ'
 לקבליה מסטריה חיון ומסטריה מותא ומסטריה
 מתקא ומסטריה מרירו חד חיויח קאים לקבל'
 דישיה תחת לרגלוי בשעתא דאפיק דישיה מה
 בזנבי מאן דאצר בקשקשו מאיך ליה עד נוקבא
 דתחומא רבה קיימא רגליה על רישיה דהאז
 חיויח כר הסתלק בקע ימא באזירא דמטי ולא
 גטי קיימא בלייח פלב נכסין לעזמרין יחיב
 פנונא לביחיה אתחבר ולחטמר בר'ח אפיין

בקריסר (כ"א בתמיסר) עלמין
 ואגינו חמן בריך הוא
 לעלם ולעלמי עלמין
 אכסו:

חתקסט בקישוטי מלבא
 רבון כל ארעא
 אגינו

תושלבע

ספר סוד ה

לאחד קדוש בין הראשינים בנוי לתלפיות על ארני קבלת הארץ ולהיה
והוא השתלשלות העולמות בעשר ספירות הם סודות

נמצא כתוב ומחונן לכל ספר התמונה המכונה לר' ישמעאל כהן גדול חבל אינו מספר התמונה וכלי
ספק שהיה לאחר מן הבאונים הראשינים אשר יקבל מן הקודמים לו איש ממי איש

הדבסתיו לבקשת אהיב. מאל החכם המרום הן גביר ומעולה רורף דקה וחסר כמה' שמואל
יאוה נר'ו התנו של השר והטעם הגביר המרום ומעולה עושה דקה בכל עת ומרצה להטיג עש
כל מי כמה'ר דוד ונאלה נר'ו יחיר ויגח כאור שכעת הימים אברי :

כסתר ונעלם וכשגז נכל • אשר גם כל הנבראים
משם מקבלים כגון מלאכים וכוכבים וגלגלים
משרתים עליונים איש לפי טבעו בעבודתו ולפי
מקומו אשר הושם שם לבי טבע בריאתו כל איש
לכחו ולטבעו כי הם כחות מחולקי' לכה ולטבע'
אשר היון גרם אותן להיות כחות סודרי' מחולקי'
וכמה טבעים אשר מהם יבא טבעים אחרים
מחולקים למחודגות מטה ולשרים ירועים אשר
הכל לצורך הבריאה התוקנים אשר היון גרם
להיותם כן מהודרי' לכן הרצון עליון נורא ונפלא
וכשגב ונעלם יחוד אחד פשוט מיוחד לכל דבריו
ולכל חלקיו ולכל כחותיו הנמשכים מן הרצון
היוגל נמשם שאלותו אלהים מורברים בו כלשון בני
אדם סכירת והיות שמיטות והקפות להיות
יוגלים נמשם כחות פועלות לעולמות רבות מהם
לרמיהם מהם לרין מהם לכמה מדות סודרים לפי
שמורה הלקי הרצון הוא הנמשלשל מלותו עיקר
החוד עליון שמשם ישתלשל הכח הנקרא רצון
המתפשט ומתחלק לאלו החלקים אשר אלו קורין
אותם ספירות שמיטות והיות הפועלות מכח
אותו הרצון לפי הפעולות והדרכים שאנו זריכי
לנאר לפנים כל הויה וכל שמיט' מה סוד פועלתה
והיקפה נאשר הכל יקרא בכלל עשר ספירות
אלו' ולא בראות אשר מרצון אחד עליון חלקות
ומכורשות והנה הרצון הזה שדברט בו הוא רצון
דבר נפלא ונורא שנתוך כח הרצון הזה מתפעלי'
כל אלו הדברים הנו' ולא דגור ולא אמירה ונלא

סוד ה' ליריחו ונריחו להודיעם - סוד
עשר ספירות המיוחדות בסוד
האלהות המיוחד ומכורש בסוד עשר ספירות :
עשר לא כחות ולא יתר • בעבור כי עשר הוא
כלל כל החשינות הנאים כלל ותכלית עשר
הנק השבון שלם כאשר זריך לכל דבר שלם אשר
שלין שם לא עשר ולא חשון עשר • כי אם פח
אחד מיוחד המיוחד הכל שם מתיחדו' כל עניוני'
ותחתונים ברואים וחלולים יאין שם כי אם ימוד
אחד מיוחד פשוט ומתפשט בעומק המחשבה
ומתיחד מכל דבריו ומתיחד אל מקום אחד הכל
לדבר אחד מיוחד והכל יקרא רצון אחד עליון
נורא ונכתר ונפלא מואר אשר משם יתאצל רצון
אחד ון ונפל לצורך עול' הבריאה שממנו יתחלקו
כחות נוראות ונפלאות לשבעה חלקים מחולקות
כאשר בדברי הכתובים ובדברי הנביאי' מפורשות
אשר נזכר הבריאה מתוקנות והם כלם כחות
מיוחדות וכנויים בשם אחד כללים ודיאוד וכח
וברצון אחד עליו' אשר משם יבא הרצון המתפשט
לזריך הברואים ומתחלק ומתפרש בסי הנביאים
לדבר ולסוד נורך הנבראים בכמה מינים ידועי'
ובכמה מהפוח' סודרים עד למספחה אחת ידועה
ובדורה אשר מרצון ומכח עליון אולה לסדר לה
חוקים ותורות להנהיג עצמה בתורה כדי לשיב
אל מה'כמה והכל במאמרים ובנויים אשר באו
לה מפי הנביאי' אשר הזמם להם חלקי התפשטות
מהרצון הנורא והנפלא מרצון עליון ונורא יחוד

לכנים או מקצתם או מרובם כחצר הכיכר לנו
 מן העליונים כדר האצילות ואיך המדות האצילות
 ומתקבלות זו מזו לשלשלת אחת ואצילות אחד
 והדלקת נר יציר ואיך מתיחד כל האצילות ממדה
 למדה אל יחוד אחד להיות כל האצילות מיוחד
 בחפ' ששם שם בן ד' אלוהיות המיתר כל האצילות
 לאחד ואיך שפע כל האצילות משפיע ממדה
 למדה על סדר העליונות עד שמתיוחד כלו באלה
 ושלום ומטה לעט * זכריכים יאמנו לבאר
 סדר חלו עשר סכירות שהיו עשר לא שמות ולא
 יתר מיוחדות ואל כדורות מיוחדות יחוד גמור
 צפה ובלשון כסופה ובמדינה שאין צורך לומר
 לשם נא מצבה ולא מטה * לא ימין ולא שמאל לא
 כנים ולא אחר נא עמידה ולא ישיבה לא מקום
 ולא גבול כי אם יחוד ה' מיוחד פשוט מכל כדדיו
 ודך מכל שינוי והמורה ובעצור לשון בני אדם
 וסדר הנהגת ומדת לאונם אלו זכריכים לדבר כן
 לומר מדות וענינים אחרים אשר משם משתכלין
 הזריכר להתגב' האדם ולאנו לפי סדר בריאת
 הכל בלב ובזונה להדחיק כל שנוי ותמורה וכל
 מקום וגבול אשר הוא יחד מיוחד אצל לכל זה
 הזכרנו הנביאים המקובלים נוכי הגבורה ליתן
 לנו סדר והנהגה לדבר ולסדר מקום בלי מקום
 ובכוחיו הבעולות אצלנו להנהגת עלולו ולסדר
 בריאתו הכולל מכל אלהותו וירדו הוא
 הנק' סדר האצילות בלשוננו וקראו לזאת הכחות
 והמדות קראו להם הנביאים שמות גבורתו
 המיוחדות ביחודו המודים השמות האלו לכח
 פעולותיו וחקריו נחיותו הכלים כלם משם אחד
 ויחוד אחר לצורך ההגת הבריאה כלה והם הם
 שבעה שמות המיוחדות והמכוננות לכח הפעולו'
 הנזכרות לעולם אש לזיון אש לרחמים הכל לפי
 צורך המקבלים שיפעלו בהם הכחות האלו הנק'
 מדות היוצאות ממש שבע הויות שהזכרנו שכללה
 עשר אלה נהם יא' כל שפע וזיון ורחמים יה
 הזריכים להנהגת ולקיום עולם הבריאה הכל
 מכה סוד עשר מדות הנקראים ספירות אשר כל
 מדה ומדה כו' על צבעים הנקראים בדבר הדומה
 לה אשר מנהגתם לשלש אחר שלשלת ומדרג'
 אחר מדרגה עד להיות ממנה ומכה ומסדר
 פעולתה כמה דברים נזכרים והנרים גדולים
 אשר

האזן דברים והשמעת קול כדרך בני האדם
 והנבואים לבד מן איתו הרצון ומכח יתהווה
 כח ההנהגה קול ודבור משפיע יחוד קול ולשון
 מדבר דברי חקים ומשפטים כדומה זה במדרגה
 קטנה מאד לזונה מזה כי ש' ריים שאין צבה גוף
 ירוב אצלנו אלה הם כחות עליונות וככחות שהם
 רצון המושפעות מרצון עליון אשר הם רצון
 שמכח רצונם יתהווה הנרה קול ודבור בחזק
 לשון כמדחת ללאונם אומרים סדר ושנה לאל אשר
 ברה אוחז והזכרים ותקנים אים ממלאכתו לשבח
 ליוצרים וכו' הנהגה למטה היו מאלד כמדרכת
 בני אדם אשר גם הולכים ב' כח ורצון מרצון עליון
 הנכללים בכח דעת נפש ובשמה אשר בגוף האדם
 נתונה לדעת ולחזק השם הנכבד והנורא והם עם
 אחד לו בירוהו מיוצרה נכבש ודעה אשר בו רצון
 שמכח רצונו מתהווה גם כן בכלי הזמר קול וניגון
 בשיר וניגון כאשר אדם רוצה בו בלש' אצירה
 ודבור כי אם נכח דעת ורצון אשר בה נתון נכח
 רצון עליון אשר בו חיקקה * וזוהו נוכל להבין
 כח ורצון המשוררים ממדרגה למדרגה ומיוצרה
 למעלה עד לזותה מצלה העליונה הנזכרה ו
 והכללה מאלד כסגנה הוא הרצון הנורא היוצא
 מכח היחוד שלנו הו' אוחז סדר האצילות אצילות
 עשר הנכללים בשמיה' כאשר למקובלים ירועה
 ביחוד המחשבה והשמיה' נכללים בשבע כאשר
 למקובלים ירועה כבוד עליונה שהכל ביחוד אחד
 כלולה והשביעה נכללים ברמש הויות הם שמיטות
 אלה אצלנו אלוה' כאשר למקובלים ירועות אשר
 הכל ביחוד אחד מציחיות והכל בשנים פועלים
 מתיהדות ומתאחות אשר הם בכח אחד עולות
 ומתיהדות יחוד שנים פועלים לאחד אשר הם כל
 העשר מיוחדות תכלית היחוד מיוחד אשר משם
 יתאצל רצון אחד נורא ונשאל המצפוט בכל
 החלקים אשר רבדנו עד עתה וכל זה יהיה סוד
 עשר ספירות שאנו זכריכים לבאר אשר אין להם
 לא סוף ולא גבול כי אם לצורך הנזכרים ולפי
 דרך נאמנו אנו זכריכים לדבר בהם כדי לידע
 בלש' וטראות של אלוה' וזכרתי הנזכרה
 והקדושה שבעה לעבוד אלוה' ולשיר נזכרתי
 ול' יה' איתו יחוד אחד בכל חלקיו אחר הם יו
 מכי' ו' סוד עשר ספירות המקשרות בעליונים
 ותחתונים שרונים ופועלים כאשר אנו נבאר עתה

אזר בעולם האמצעי ההואים מלמד זכמה דברים
 גדולים יהיום ארבע עולם אשר כלם משתלמי
 ומדרגה מדרגה עד לעולם השפל שהם כמה
 כמות וכמה דברים אשר כלם בלום מדרגה
 המדה וכן יוכל היה זמנה ועוד יוכל
 לחזקו לפיכך יהיה לו המדות שהם פחותה ודלות
 המחלק בהם לא יוכלו נחת כמות המדה והמדות
 אשר יהיום המדות מהם ידמו למדת ולתורה
 נכפון וכדורם ולדברים פנימיים וחיצוניים אשר
 ישתלשו והם כמה ענינים אשר בעולם הדריה
 אשר מהם קרובים ומהם הרחוקים מהם בגלים
 מהם כובדים מהם מלאכים מהם השמים מהם
 פנימיים מהם חיצוניים מהם קדושים וטהורים
 ומהם אשר לא טהורים ודומתם כשפלים במין
 האדם ובמין בהמות חיות ועופות אשר מהם
 טהורים ושאינם טהורי ומיני חילנות וגם עשנים
 אשר כלם ישתלשו ויקבלו ממדרגה למדרגה עד
 בלותם הפנים אשר בלותה המדה הלוקיי כי לפי
 המין ההוא כך יבא ממנו הדריחה אם בעולם
 האמצעי אם בעולם השפל וכן לסוף ומנס שיתמלא
 סאתם כלם יתלעבו מנחתק לנחתק וממדרגה
 למדרגה עד לנחתק עליון שהוא שער החילנות
 ומנס עד ללותן הפנים והפנים יתלעבו ויתאחדו
 במדה עצמה והמדה תתלעב ותתיחד אל המקום
 הראוי לה וכן יעשה כל מדה ומדה כי כל מדה
 יש לה כמות ופנים ידועות וכל חלו המתערבות
 זו בזו כי כל אחת כלולה מכלם להיות בכל אחת
 כחות ומדרגות רבות אשר יהיו פועלות כמה
 ענינים נוראים ונפלאים עד אשר יבא כל אחת
 לעשות שמיטה ותיקף לעצמה שיהיו ממנה
 עולמות וכריחות משונות כלם ידועות לפי צורך
 היקפה ותורתה וכן בכל השבעה עד העט' שתהיה
 גם בה וממנה כמה פנים וכחות ומחלקו ומחיו'
 ומדרגות רבות כי הוא נקרא עולם הארון הים
 הגדול אשר הוא כולו מעליונים ותחתונים
 ובו כמה כחות וכמה כחות נוראות אשר גם כמה
 נפשות הדריקים עומדות ושם השבטים מזוירי'
 אשר לשנים עשר נקר דמוזים ושם שנים עשר
 נשיאים עומדים אשר מויו השכינה נהנים ושם
 חצי גורן עבולה עם כל שאר הפקודים אשר
 נביאים ומלאכים עד שם משיגים ושם נהים אשר
 גלם ממנה מקלים עם כמה כחות נוראות

אחרים וגם. הוא מקבלת מן הגל וההומרה עק
 מן הכתר ש הוא ראש לכל החילנות והנה הכתר
 הוא ראשון הנק' עילת החילנות. האור המתועלם
 כוף ראש לכל החילנות. נק' ח'ין. כאשר נכחתי
 אשר מהם משתלמי ח'ין. עמדי אורה והוקבעו
 בתם הנק' ח'ינים תעלומה אש מהם יתה'ך ח'ינים
 שמינות הדפיות וקרוב מצות אשר בכל השמיטה
 והימותן כוללים יוכל חתם אורה כוללי השמיטה
 אשר הם כלם גלות וקנים ותורות חמת אשר
 לפני ישראל נתונים ונקר אור קדמון אשר מהם
 אור העולם נחמז וכרינה עד לחפר שמיטה
 ראשונה אשר ביסוד הוא עתה הגנו לנורך השמו'
 אשר מגלותם שם כחות וממנו נהנות ואשר שם
 ח'ינים הרמון לאור הנסתר ובעלם כי כן ח'ינה
 בעלם בכתיבתו ונקריחיתו אשר הוא עיקר לכל
 החילנות אשר עיקרו שלם שנות אשר הם באמצע
 החילנות ראש חוף סוף. האחד לא נראה ולא
 נקרא לרוב תעלמתי פי הוא רמון לעיקר הימוד
 לאר. שכבר היה אור נורא ונפלא אשר הוא נקור'
 ל"ב בבולי אלכסוני הוא הרמון בשם ראשון של
 י"ג מדות. ושם השני שהוא בתוך אמצע
 החילנות שבו מתיחד הכל עליונים ותחתונים. כי
 השם הנכתב וחינו נקרא כי אם בכינויו ובעצמו
 שהוא כלול מן התחתונים נכתב. ובעצמו שהוא
 כלול מן העליונים אינו נקרא כי הוא כלול
 מעליונים ותחתונים. והעליון כלו דוחני לא
 נכתב ולא נקרא. כנגדו למטה השלישי שהוא
 רמון כלו לתחתונים ונכתב ונקרא בכחבו שקוף
 ארון לכל התחתונים. והשני הוא אלהות לעליוני'
 ולתחתונים והעליון נפלא ומרצה בעליוני ונסתר
 ובעלם מן התחתונים כי אינו. נקרא אלא בשם
 שהוא מי שהוא הנסתר ובעלם באור שכבר והיא
 עיקר לכל אותות העליונות חלולות ועיקר
 ח'חמים גמורי' הנקרא לבונה הכתובה בקרבנות
 לצורך גלויות עליונות ותחתיות כי הסלת בחכמה
 אשר ממנה הכח לקרב השמות. והשמן בכינה
 אשר ממנה עיקר הבולות כסיד הקרבנות. כי
 חלו השלשה דברים כתובים במנחת העני שהוא
 בולי דלות שאין לו מה שיקריב והקריב נפשו
 דכתיב ונפשו כי תקריב מעלה עליו הכתוב כאלו
 הקריב נפשו לפניו. והקב"ה לא כה ולא שקץ
 ענות עני ואשר שיעשה אותה המנחה לפניו.

ואותה המנחה היא במקום עולה לפני שהיא
שכינה בתחתונים כי היא כריכה לחקרב על ידי
מנחה זו בכח שלשה דברים שזמנחה זו והם שמן
וסולת ולבונה • השמן לבואלה בכח אלהים חיים •
והסולת לקרבה בכח י"ה • והלבונה לקבצה מן
הגליות בכח אלהים שכתוב וברמי' גדולי אקבך
וזמן הסלת נעשת המנחה למנחה ר"ל בעבוד משרת
הצבי • וזאת המדה נקראת מוסף עליון אשר
יאמנה תוספת לשבע מועדים ולכל כחות'הם ולכל
הויית'הם ואשר משם משתלשלים כחות ונפלאות
כלם אלויות אשר מהם ישתלשלו כחות אחרות
גדולות ונפלאות אשר בחוץ כסוף הכבוד סדורות
לארחות מקדישות ומעריצות כשירים ובתצמנות
וממנה משתלשלים תר"ך עמודי אורה שהם אור
ויוהר לתר"ך עולמות אשר משם מתלשלי'תרי"ג
נכות לשבע שבקות עליונות • ומזאת המדה
נאלפת מדה אהרת הנק' הכמה היא חכמת אלה'
היא ערך העליון אשר בחוכה י"ה אלויות אשר
סוף מעלת הנשמו' שם יושבות שם רמות ועושה
חמר לאלפים שהם שני פעמים חמשים כי היא
נק' מאה מעלות נוראות ונפלאו' שמשם מתלשלו'
מאה כחית אשר מהם השל והאזים והנרבה לחסד
ואשר שם סוד עולם האותיות והיא תתומה בשם
י"ה ששם כל הנשמה תהלל י"ה כבוד ק"ן רמוזים
בי"ה שהם מעלות הרמוזים בשני אלו האותיות
הנמצאות ורמוזות מן הבינה והחכמה ובכתר
מתעלות וסוד ק"ן שירותיו של דוד בעד שם כל
שירות ותהלו' מתגלות בכתר אשר אלהים עיקרו
לבן כל השירות יהיו בחשנונו ולכן אין ראוי לאדם
ולכל בריה לומר כל מין השירות אשר עד הכתר
מתעלות והם אחר ועשרי' בחשנון אלהים ספורים
• והנה זו המדה בה נכללת כל האצילות נחכמה
לחכמה הנק' מה לפנים עד מה לאחור לבנותתמה
בכח י"ה ולזות ראשון של יהו"ה שם רמוז שהיא
היוד' וקונו רמוז אל הכתר כי לא נכלל באותיות
השם ליוז תעלמותו כי ארבע אותיות השם
מתייחדים בכל עשר האצילות היוד' וקונו חכמה
וכתר • והיא בינה ו' בתפ' עם שאר המש
סירות והיא אחרונה במלכות ידועה וכלה
מתיוחדות בתפ' ליחיד אחר • והיא נקרא' מחשבה
עליונה ונק' סולת למדה כי בחסד שהיא המלכה
נעשית מן הסלת כי היא לה עיקר פעולתיה •

זו המדה נק' תורה קדומה ועילאה שהם סדורים
כל התורות אשר לצורך כל ההקפות והאותיות
וכל ל' ב' נתיבות ושבע היות משם יוצאות ונבנית
יושבות • וגם בינה עצמה נאלפת משם הנק' עשר
החמשים היובל הגדול קרן הארוך לקבוצ גליות
עליות ותחתיות כיהוא גואל כל הגאולות וממנה
שמן המשחה לצדוק בהנים ומלכים עד למשיח בן
דוד ולמשוח ולקדש כלי הקדש שם ז' כלים עליוני'
ידועים כי ממנה מתקדשים השבעה אחרים •
והיא נק' אלהים חיים בענין שהיא אלה לאלתם
האחרים והיא להם חיים כי ממנה נאללו כל
השבעה עם תורותיה עם הוייתיה עם
הקפותיהם לעולמיהם ולה רמוזים שמנה בגדים
ושמנת ימי המלואים ושמנת ימי המילה ושמנת
ימי החב כי היא שמיני בכלל עשר. ושם מחבב
הנשמות והארות כי היא כתר לארבעה מלכים
שהם שתי נשמות ושתי אורות לצורך שמיטה שבית
מחולקים שאין צורך לשמיטה האונה כן וממנה
יוצא זיו אחר הנק' מ'ן ונא אל היסוד ושם יתקן
שיהיה ראוי שיהנו ממנו נפשות הצדיקים ומשם
יורד עד העט' ונהנים ממנו כמה כחות עליונות
כיראה אשר בחוכה וכמה נפשות הצדיקים אשר
בה והיא נהנית ממנו עם כל חילותיה ומשם
יורד הזיו ההוא עד בכסף ולמטה ממנו ונהנות
ממנו כמה כחות נוראות אשר בבסוף סדיר' כמה
מלאכים כמה מאוירים אשר ממנו נהיים יחיים
וקיימים ומשם נתגשם הזיו ההוא וייר עד לגור
המדגרי' והוא נק' יציאת מצרים העליונה אשר לה
שתי פנים האחת נק' מצרים והפן הימני נקרא
בושן • ר"ל גוף של כ"י מפן הימני יוצאים כל
כמותיהם של ישראל ומפן השמאל יוצאים כל
שמאליות ומוזות וטוהרות ושיכון טהור' • שמאלות
הגד משתלשלות ויונקות אשר בולת השמיטה רובן
נמצאות ומפן הימין השני נשמו' ואורות מחוקקות
לצורך שמיטה שניה להיות מהם שנים שופלים
ול להיות הנשמות זכר ונקבה כי דנוקות ומיוחדות
באות מן הבינה אל היסוד ומשם אל התפ' והתפ'
מחוקקם להיות זכר ונקבה וסולת א העט' והעט'
מכריז אותם וסולת אותם אל עולם הצריחה עד
לזמנים ידועים שיסונו אל מקומם דינו' אל התפ'
להיותם לאחר ומשם יצוד הבינה מ' צדקה •
ומשם מעתלשלים כחות נוראות ונכלות אשר
ככסף

בכסף שהיה כגון איריריון וכדומה לו. ומשם
נאכל החם ד' שמיטה ראשונה עם האור הראשון
בלי אש על מאור. קדמון וענתה שמיטתה עם
כלת רתה הראוי לה עד סוף. שנגנו אורה אשר
נחלק לשני חלקים האחד לצורך הנשמות והאחד
הקטן לצורך הגופים וכשאר בה מעט אור לצורך
הנהגת שמיטה וגם לשמיטות אחרות והיא הנקרא'
חסד מדת אברהם יד ימין עיקר הדרוס ששם
גולג ומשם הריים שאינם נכחיים. ונקרא בסוף
'ונק' עים ונק' מנה. פסח. אור ראשון יהי אור
מטרה בדרוס אור פנים לאברהם הרולה לאחרי'
יודים בעבור שהיא מקבלת מן החכמה אשר
עליה. ואנכי גוונת עשה מאותו הכד רג' אחריו
של אברהם מים חיים מים טהורים דרך עליית
הנשמות אל מקום ימודם כי הוא מייכל הכתן
הגדול אשר בנזול מקריב נשמות הנדיקים כי
הוא מלושב בשמנה בנדים אשר קבלם מן הנינה
לצורך קביעת הנשמות אל מקום ימודם. ונק' טל
המחיה המתים. בוס של ברכה בימין
ומשם הנרכות לעולם השפל כי משם החיים
המחיה כל עולם השפל חיים שאינם נכחיים כי
לשם בתוב אל וכנגדו לשמאל אלהים הדומן לרין
אשר משם כל דיני ומיתות שאינם נכחיים כי מה
אלו חיים לעולם שאינו נכחי כך חיו אונן נכחיים
וכן בשמאל המיתות שאינם נכחיות אבל יהיה
ממנו כל דיני קשים אכן לא יהיו נכחיים והנה
למטה מן הגבורה יבאו דיני אחרים ומיתות
אחרות יותר רפים ויותר קצרים כן גבר ימין
למטה מן החסד ברכות ומים אחר' יותר רפים
יותר קצרים אבל בחלוצות האילן יהיה בין חסד
ודין רחמים כגולים רחמים שאינם גמורים
גלמטת מות יש מקום חיים נכחיים ועליונים אשר
ממנו אין צורך לשפלים כי אם לדברים עליונים
חיים וקיימים נכחיים לכן צורך להיות חיו
נכחיים ועליונים והנה לטוב שמיטתנו נראה כי
האצילות קדמון וההיות מהודרות ומחולפות כי
כמו שיש היות אלהים בשמאל כך היה צריך שהיה
תונית יהוה' בימין שהיו רחמים ודין זה כנגד זה
וכמו שיש למטה מן הגבורה בשמאל אלהים נכחות
שהם דינים יותר רפים כך היה ראוי בימין
למטה מיהוה יי' נכחו' שהיה רחמים יותר רפים
כאשר הוא ומלא כסדר הזה שהיה ראוי להיות
בחלוצת במקום הת' אל שהיה דבר הוק אשר

מאונס ענות אלל הס למת קדוה כחות הוולת
 וענומות ו וואר למסד מהס מדלגותוקטלות
 כלס מתן סעטל החסלמקבלות חף מלאלהידועס
 ונגבלים ובכנים וחסה מוטלס למעו מללנרנאו
 בהמות וחמת סחלים טהדות כגון אריה ובעל
 וחחול וחרבנת ומנות למרוס יתועת ונס ענמות
 רבות חסה מזו סהז מקבלות עלס מוטלס של פן
 שמאל החס הזו פ עסקים חילול סהס לחות רשית
 וכן סחר הבנים שלמסד ון ינלות מהס ומן
 הטולס סהס כמה סמות וכחלת לרלמטס בחלות
 קניות ועופו אשר כלס דומות לאלו הפנים ומסס
 גנאקלגותו כרלפי הפנים של המרה כף ספנות
 ומהמסד סהס בחס ומנה דבר הילפעס וטועס
 ומהמסד סהס ומהמסד סהס ומהמסד סהס
 לחס וקדום אשר לא יפלט וטועס ומס אשר
 לא נלמס כלס לפי הפסס והטולס אשר מסס
 ויגקים אשר הטולס משתלסלס מהפנים והפנים
 מתקדום במה אשר ממנה משתלסלס הכל
 ומונה המרה גלכלס מדה חסרת הכן גכיה המרה
 זר סחול מנה חרין הקסס יפחז ינחק וכן
 גפון ושלחן גפון והרזה לתעשר ילפין כי
 מסס הוה והצופר לעלס ולה רמוז מתנת הוה
 ומנות הנחשת מקבל ממנה כי היא נקראת מונח
 קוה והיא חשונה דין כדעשים כי היא נק' אס
 עליון אס חשופת כל האדם אס החלומה והיא
 נק' ראס חשנה ומנות לח תעשה והיא שמיעה
 שהיא קשה בכל דרכיה וכחותיה שרונס שמליות
 וקשות כלס כגון קשה מתנהגות ואשר לה גס כן
 חרענה סהס כלס קשים חף גס מהס יחין ושל
 גפון ודרוס אשר מסך הימין סנה יבחו כלס
 כמות גבוהת נוראות ונסלמתי אס גכס
 סודות כלס בכרי חוקים אשר נטיים ומהלאת
 מתחוקים אשר מסס ינאו כמה בחיות של בני
 אדם גבורים וחוקים נדינים ונמססטים יחרים
 גבורים וחוקים נקימה כלס בעלל קנאה וואולצס
 לעשות דינים ומחות ירים כי פו יגמין המרה
 מעורר אותס לחרו חנול ומתקנאס ומתקנאס
 בכל דבר סה חתין מן הדין וככל דבר סהו כנגד
 גבוה כי במדה סס חארים אשר לצבד סהס
 מכוונים כגון פסחס ואליהו וכדומה להס אשר
 כלה מנה הפן כי כן נמה כרות ומסררי על וני
 במז גריאל וכדומה להס ומטוליס זה הפן

משתלסלס כמה נהמות וחיות ועופות טהרים
 אשר כלס קשים ועוים כגון הצוים וחיות ועופו
 טהורים אשר לנה המון דומין עדים וקשים כגון
 בלבים וחיות חרות ידועות וכן מסולי המנה
 הלות ושחלטי כמה חילות ועשבים שכולס
 חמוצים וטובים וכן מסן שמאל המדה הוות
 השתלטי פנוה כחות גבוהות עליונות כלס רעות
 הקשות והקרות וכמה כחות חילוניות וכמה ערלות
 וקמה החוקות אשר מסס שתלסלס למיילס בני אדם
 דפים וקשים הולכים צלא דין ונלא סררים ישרי
 ומסולי הפן הוז ינאו כמה בהמות חיות ועופות
 כלס קשות שמליות ועוות אשר לא טהורות כגון
 חוז' וזעל וזגב וכדומה להס וכן הרבה חילוני
 דעשבים מרים וקשים אשר כלס ישתלטי מסן
 שמאל של מדה הלות עם כמה שדין ורוחות רעים
 וקשים וכן סחר הפנים אשר כון המדה מויליחס
 כחות ובריות אשר להס דומים אשר בחוץ רפס
 סועלים ומחוך אלו השני מדות הנקראי מסד
 זגורה נאלל מהס מרה אחת הנקרא תפח' והיא
 ממוחל מנין שניהס כי היא מית יעקב הכלול
 מאל ומיס הכן סמים ונקרא אחת חותמו של
 הקב ה' ונק' מזרח אור וחורה שככתב מרת יוס
 החמים מוויגס עולם רוחות מקום העולה
 והקטרת כי הקטרת ליעקב בעבו ססס מתקשרים
 כל הלבדים הרוחניי ולכן מונח הקטרת בלמע
 שלחן ומורה והרזה שיהו לי גנים וכרים יתן
 מעתו זין כפון לדרוס כי היא מקום עיקר ה
 הזכרים והרחמים כי פשלס מרות אלע רמוזים
 שלס כלי המסכן שאמרו וגס להס רמוזים שלס
 כלים אחרים ויותר ככדים ורוחניים אשר דברי
 שסס מניניהס ינלחס והס כפרת וכרונים
 והחרין כללס אכן סס פורשי ככפיהס להתעלות
 ולהיות רמוזים בשלס עליונים רוחניים ומנח
 העולה סהיה כותן בחוק יהיה רמוז לעט' שהיא
 כחונה זין חלניות והבריחה וירמוז גס כן אל
 קצורת דחל אמלוי חרין ומנינו באלו הששה כלים
 פנימיים סהס כפרת וכרובי מורה ושלחן והסר'
 כי השלס היו עושים מלאכה והשלס לקבל דברי
 השכ ככד סס סהס מתעלים לרמוז אל העליונים
 הרוחניים סחילס נחחח כ' כועלים והיא מרוס
 ימוד לכל אספקלריח המורה שרינה סהס
 מקום נכוחת עשה ונק' נדקס ומסכט' וס

עץ הדעת לדעת התמונה והאמנות שלו נסתר
 ונעלם אשר לא נוכח בזה השמיטה כי אם הכמשת
 במקומו כי הוא זכוכית כבודו וכן שנועות ומתן
 תורה ימים טובים והוא פועל ראשון הכועל
 בתח זונים והוא דיון לכל הספרות אשר כלסע ל
 ידו פועלי והוא נק' דיון אמת שופט דקדק ואמת
 והאם אשר בו מנטרופומתהלק לי' ג' גבולי לכסוני
 אשר הם חלוקים לר' הלוקים אשר מהס' ד' כחות
 משתלשלים לר' יסודות אשר בעולם השכל פועלי
 מכח ד' אוחיות אשר לר' יסודות רמונים
 והעט' מתכונת עם כל אחד מהם כדי להתייחד
 עמהם ובהם ולקבל מהם מכל אחד לפי שמה
 כחו אם רחמים אם דין כל אשר במדות הם חלוקים
 וגם לקבל מהם סדר ד' יסודות שתייה כועל
 עמהם לצורך עולם השכל ובהם המדה מתפלגות
 ומתיחדות העולות וגם כל סדר הקרבנות וגם
 עיקר התפלגות עד כאן באות כי בתפלות יש ד'
 מדרגות לר' כחות של ישראל רמונות המדרגה
 ראשונה ועליונה משגת עד התפ' אשר בה היה
 משמש ונשמעה לו מיד בלי שום צרכו המדרגה
 השנית מבעת עד העט' ובה היו משתמש' כל אשר
 הכניחים והיו נשמעים ולא כל כך מהרם
 המדרגה שלישית היתה משגת עד קרוב לגבל
 ערבות ובה היו משתמשים החסידים הראשונים
 והיו נשמעים פעם הן ופעם לאו המדרגה
 רביעית ככה גדול אם היא מבעת עד גבל הירח
 ובה משתמשים כל אשר ישראל ואחר מאלה או
 מחלף נשמעים כי אלו המדרגו' נמצאו בד' זמנים
 בזמן האבות וזאת וזמן אחר הנביאים ובזמן
 חכמי התלמוד ובאלו הזמנים שישראל בגלות
 אינם נשמעים אחד מני אלף כי אם היו נשמעי'
 היו בגבולים ויודו שמע בזה ובקש רחמים לפני
 אדם שימע תפלת הצנור וכתוב פנה אל תפלת
 הערער ולא בזה את תפלתם מכאן אמרו ר' ל'
 שאין פועל של אדם נשמעת אלא עם הצנור כי
 כל תפלת רביבות רבים נלג אחר ובהסכמה
 אחת ורביבות בונה כי התפלת רביכה שתעלה
 י' תמצנות עד החפ' ולפי שתמצע מן המסעות
 כך תמצע קבלתה ויחידים מן הנדויקי נביאים
 ראשונים היו מעלים תפלתם מעלה אחת יותר
 לפי צורך הגדול להם ומקברים שנים פועלים
 ויחידים תפ' אל תרם בגילה כי ער' שס' יט'
 ויחידים תפ' אל תרם בגילה כי ער' שס' יט'

ועם כלל השמות אשר נעם השמחה במצות כי
 האהבה מק' מה צימון האחד והשני ב' ז' והאיר
 ורגלו נבטרה ואל' הנ' דברים מתחלקים לכמה
 חלקים לפי פני המדה כי יש אהבה לש' ושלא
 לש' אשר היא הלוכה לקמה חלקי וכן השיר הליק
 לפי המדה האיה כי יש שיר ורגלו לש' ושלא לש'
 וכן השמחה אשר מקומה נחפ' מאלו הנ' דברים
 שכל' ג' מדות יבא מהם פנים ואחר גס בהם לשם
 שמים ושלא לש' והנה מן האהבה הפכו שאלה
 ומן השיר קינה ומן השמחה דאנה אך לפי עיקר
 האיר הציגון אשר גם הוא יתחלק לב' חלקים כי
 יש ציגון לכל שיר בשמחה ושמוק וציגון לכל קינה
 ודאנה וכבי וחבור אלו הנ' דברים ועיקרם בתפ'
 שהוא השמחה אשר בה הם כלונים והיא כלולה
 מהם כי השמחה עולה ויורדת בתפ' ר' ל' יש שמחה
 שיורדת מלמעל למטה ויש שמחה שעולה מלמטה
 למעלה שיורדת כתיב ישמח' הנעשיו ובעולה
 כתיב ישמח ישראל בצעויו כל זה יבא מן התפ'
 אשר לו כמה פנים חלוקי' לר' חלקים חוץ מחלקי
 הגבולים שהם בפני עצמם חלקי' אשר לחלקי הנ'
 כפירות חלקים וכלל פעולותיהם והנה מהפנים
 של תפ' ישלשלו כמה בחות נוראות ונפלאו אשר
 באמצע הכסף סדורות כלם ברחמים פועלות
 ומאודרות עם כל אוחת הכחות האמרים היחיד
 ומיחדות עם ישראל מעט ומתנה אוריש עצם עם
 כמה מלאכי' אחרי אשר מד' לפי המדה השתלשלים
 עד למטה בהיות מרות ועופות ציבוריות לא עשות
 ולא קשות וכן עשבים ואילנות אשר כלם עשבי'
 המדה יורקות ומן המדה הזאת נאכלת נוהה א'
 הק' נלה והיא מדת מההמין וכין שוק ימין ונק'
 שוק השומן מן ליבוד והיא מים טהורים ש' אשר
 וזרקתי עליכם מים טהורים וגו' כי היא המדה
 המעשרת כל רחוק וטמאה כי הוא יום הכפודי'
 המכבד ומטהר כל אשריך טהרה כי היא היוצרת
 גלילים מן הארץ והאלילים כרות ומשם באה הכח
 לכני' אים להשגת נבואתם גם בזה המדה פנים
 מחולקות אשר מהם ישלשלו כמה נוראות וכחות
 ומאודרות פועלות לפי פני המדה אשר משם
 משתלשלות וכן בהמות היות ועופות עם כמה
 עינים אשר מפני המדה השתלשלים ולאוהם
 המים דונים וננו המדה נאלג מדה אחרת הק'
 הו' והיא מד' אחרת אשר שם רמון הסכות בו ענני
 כבוד בזכות אהרן והוא שוק שאל עמוד שני ציגון
 שח

גאזלת מדה אחרת ככבוד מלכות והיא
 שוער לכלם עשיריות מלמעלה למטה כשנקראת
 פועל שני עם התפ' נק' שער ליר' כי היא שער
 השמים וכשפ' עלת' בענייני העולם הבא שהיא
 צריכה לקבל מן היסוד נק' עץ החיים על שהיא
 מתדבקת לקבל מן החיים וגם ממנה עונדים
 הגשמות אל החיים הנק' ג'כ שער לשמים אשר
 צדיקי יבואו וי' ציטוד שהוא מקום החיים נלחיים
 והיא נקרא' שכינה תתלה כאשר חלקים פועלים
 בחיותוים נהיות שכינה במקדש בלשכני יי' או
 בגליות עם בניה אז תקרא' שכינה תתלה נגד
 התפ' הנק' שכינה עילאה ונק' רחל הקטנה' ונק'
 מאור הקטן בעבור שכשהיא בבינה הקטן עצמו
 במלמ' הבינה שאמר לה לכי ומעטי את עצמך
 לצורך גלותם של ישראל ונק' משכן ומקדש של
 מטה' ונק' נדקת תחתון בעבור שהיא שופעת
 השפלים נדק' ונקרא' סנהדרי עליונה חצי גורן
 עגולה קשת' לננה בחירושא' עט' ומילה' .
 ונק' כשר הגדול' היה תתלה כסא הכבוד מים
 תחתונים מרת חלילה מוצת העולה' ונקרא' זאת'
 מטרוניתא כבודה בת מלך' ונק' יד כהן' תפילין
 של יד' ידו הטעות' ידוע יי' . מרת הדין רפה
 תכלת' יס' כף תלחה קטרת' בת שבע' באר
 שבע' באר מים חיים' ונק' גן' וכבוד גן זה
 למטה גן עדן' ותחת השער שלו הוא כמערת
 המכפלה והולך השער הזה למטה עד בית אל
 ומתחת השער עוד למטה והולך עד תחת עיקר
 הגן בבית המקדש שהיה בית המקדש על תחת
 עיקר הגן ומכאן ולהלכה הגן הולך ומרחיב לצד
 הדרום ולצד המזרח עיקרו אשר במזרחו של עולם
 עיקר הגן אשר במזרחו של גן הנהר המתפשט
 כובע ומרחיב ומבקש כל הגן אשר בגן שורות
 שורות חילנות גדולות ונוראות והם כלם שלשים
 חלוקים לשלש שורות ולשלש כתות ולשלש מינים
 משונים אשר העשר היו עשרה מינים למין אחד
 בפרותיהם שנאלץ החוץ ולא הפנים וכן עשר
 חילנות בפרות משונים שנאלץ מה שנפנים ומה
 שנחון חריקים' ועוד שורה שלשית כעשר מיני
 חילנות שברותיהם משונים שנאלץ מה שנחון
 ומה שנפנים' . וכן יש שורות של עשרים משונים
 יפים וטובים ושורות של ירקות רבות וטובות
 ויפות וכל אלו החילנות והעשפים כלם נכבדים
 חש'

שהק שני הטובין ען וכל הקרבנות להשתיין באתו
 הנה נכפון אשר משם כל מיני גבולים ודינים
 לגבולים ומשם נהר דינור ומאותו נד טובלים
 המלאכים נהר דינור אלף אלפים שמשים ומשם
 האמורה והפדיון לנפדים בשלים ובאז ליון נרנה
 כי נפדו מטומאה אל טהרה מחול אל קדש ומשם
 סדר נספן וימן שלה' . ואשר ל'ו המדה פנים
 חלוקות אשר ממנה ישלשלו כחות ומלאכים
 משוררים וכמה עניינים אשר בשפלים הרמוזים
 ודומים ומשתלשלים מפני המדה היא כאשר
 מדות והיא דומה מעט לכל פני הבגורה ובחתייה
 ודיניה כי היא דין למטה ממנו לכן דומה לה' .
 ומתוך אלו ה' מדות נאלץ מינייהם מדה אחת
 נוראה ונפלאה ויסוד שמה אשר היא סוד ויסוד
 לשאר ז' ספירות ואם אמרנו כי אין זה מקומה
 לסדר האצילות זה מקומה אבל לסדר הספירות
 ומושבם אין זה מקום מושבה כי היא אחרונה
 ושביעית לשבעה והתלשה למעלה כך נמצא כי
 היא עשירית והיא שנת לכל השנה שנתות ונק'
 ברית ושנת וכדיק עץ החיים מקום חיים כלחיים
 לכשמות של צדיקים' ונק' טוב ושלוש שמיטה
 שביעית מטהה שלמה עולם הטוב שלאותו העולם
 היה מאורד אדם הראשון והגשמות כשנאות לשם
 גם הם משררות לאותו העול' שהיא בית מנוחתם
 מיגיעתם וככלל כשיר ההוא שבע היות אשר לימי
 השבוע רמוזות שהם שמיטות אשר שם בלות
 בשמיט' שביעית הרבוקה ביותר עליון וזאת המדה
 מקרבנת הנפשות הטהורות ומרחקת הרחוקות
 והיא המדה שכולה שלום שהכל אליה תשלום והיא
 חיבה פועלת בתחתוני' כי כל פשולתיה בעליונים
 לכן אין צורך בקרבן שנת פד ושעיר כי אין מ
 מתערבין זה שום חולות שיצטרך לטהר אותם
 פד ושעיר כאשר הימים טובי' ואם היא מחולקת
 בפנים יהיו ששה לצורך ששה היות עליונות כי
 לא תפעול למטה שום דבר נלד שישתלשל ממנה
 כמה כחות נוראים וקדושים כלם בשלום פועלים
 וכשמירת שנת מוזהרים ופועלים באומה שהשבת
 שומרים ופועלים כרעה למחלים אותם וממנו
 יבוא כובד שנתו המובט למחלי השבת שמס
 מסתלשל פלאך קצפיאל וגם הוא פוגם במחללי
 השבת וכן מלאכים אחרים כסדר הזה נוהגים וגם
 מיני בוכי' יאסם הם מועטי' . ומנו המדה

בארבע מחינ' מחזקיהו וזה מחיצת האבות אמת
 מחיצת שאר הנביאי למטה ממחינת האבות ורוב
 הקדש למטה ממחינת הנביאים ונת קול הוא
 ניצוץ אחד קטן היוצא למטה מכלם . וכלעם
 השיב גם הוא להדיט בעט' פעם אחת ומחוכה
 השיב ניצוץ אחד מאספקליה המואירה וזה לא
 היה כי אם פעם אחד לצורך ישראל כיו שידע
 מעלתם ומחצבתם ומה הפרש יש בינם ובין
 האומות ושידע השגת נבואתן של ישראל . ונקד'
 הוא אחרונה של שם . ונקד' יד המחולק להמש
 אצבעות הם חמש חלקי שכינה שבתחונ' דבוקים
 ומיוחדים בכף היד הניק' מלכות . ואלו ההמש
 חלקי שכינה הנכבד שבהם הוא שכינה צגלות
 והשני ככזה שכינה בשמך וחלק מהם שכינה בכל
 מקום שיש תורה וחלק אחד בכל העולם וחלק א'
 בתוך הארץ ומאיתו חלק שהיה בתוך המקדש הוא
 מחולק חלק אחד שם עדיין שם היום כי לא זה
 הקדושה ממקומו והחלק השני נחולק לכמה בתי
 כנסיות צגלות כמו ש' ואחי להם מקדש מעצ
 וכל אלו החלקים יתחדו ויתחדו אל החלק אשר
 בבית המקדש ואותו החלק תחיד בעט' מעלה
 שכתו' שמו אחד שיהיה שמו אחד מיוחד .
 ובהיתחד החפ' עם כל האצילות יהיה הוא אחד
 ושמו אחד הכל לדיבר אחד . והנה זו המדה נקד'
 עולם הארוך ששם באלת נפשות הכזיקים ונחיים
 עד זמן ירוע אשר מהם יכנסו לכבים א' מנוראתם
 ומהם מאידיכים שם ינוים עד שישובו אל מקומם
 מטה ושם ששה גופים שלשה צפנים ושלשה בחוץ
 לצורך הנשמות אשר חטאו בשגגה כענין הרוח
 אשר עשה בשגגה ונת שם ומי שם עד עבור ה
 השמיטה וישו אל מקומו באלום . והוא כק' הים
 הגדול כי הוא מלא וכולו מכל עליונים ומכל
 תחתונים ומשם יורדים אל הכסא הנקד' ערבות
 ומשם מתפשטים לכמה חלקים כמו שזכור עתה
 כי העט' היא כסא לכל האצילו' וכל סדר האצילו'
 כלול בה ומינה יורד כל שפע וסדר האצילות עד
 בכסא שלג אשר גם הוא כלול מעליוני' ותחתוני'
 כי הוא הכסא אשר בין האצילות והבריאה כי הם
 שני כסאות העט' כסא' וככלל האצילות והכסא של
 עט' הוא מכלל הבריאה . ובין אלו השתי כסאות
 יתפרש האצילות לעליונים והבריאה לתחתונים
 והכסא הוא גם הוא עולם גדול וארוך אשר בין
 עולם הגלגלים ובין עולם האצילות כלול גם הוא

אשר בריאתם יפה וכה וטעורה אשר פרותיהם
 הם לעולם עומדים כאשר מפשת ימי בראשית
 ברוחם לא הפירות מתעפשות ולא העלים של
 אצילות מתחלפות אלא חוקות וקיימות לכל ימי
 השמיטה עומדות אשר בהם מיני מלאכים מ
 מתעדרים כי טעמם ליון עליון דומי' כי במלכל
 הזמן הם טובים וזכים וזדים ואשר הם נפשות
 הכזיקים שנה המימה מתעדרים ועם המלאכים
 מטיילים ועוד יש שם שני עצים נוראים וכפלאי'
 ועץ הדעת ועץ החיים נקראים והאחד טעמו
 וריחו והאלתו לדעת דרכי השם ודרכי כל מדרגו'
 עליונות ומדרגות תחתיות והעץ השני טעמו
 וריחו והאלתו הוא ביון עליון והנאלת חיים נלחיים
 עליונים ולכן כבוא הנשמות אל הגן הזה צריכות
 לטעום ולהנות מן העץ המעורר לחיים ומודיע
 להם דרכים עליונים ותחתיים כדי שידעו מהיכן
 ביאדם ואנה הליכתם ואחרי כן הם מתעדרות
 בגן כל שנים עשר חדש ומטיילות עם המלאכים
 ובסוף הם טועמות מן העץ הב' שהוא עץ החיים
 ואז פושטות את לבושיהם ומתלבשו' בלבוש הראוי
 לעליונים כי טעמו וידעו דרכם והנאלתם ונית
 מנוחתם בחיים נלחיים עליונים ושמה יש קצוות
 בגן ששם יש מקום שיוכלו לטום שם כזיקי' גמורי'
 שהם בחיים שנתצדד להם שם מקום והם כמו איהו
 וכדומה לו ולהנות מריח ה'פיר' אשר תשיב איהם
 והם חיים גם אחרים כזיקים כמאמר רב. חינו
 שהם חיים נב' ע' ובכך מערב הגן שהוא מורחו
 של עולם זה שם הם הכרוזים ולהט החרב שהם
 כחות עליונות המשתלשות מיכה העט' כלם בדין
 מקבלות מן הדין והם שומרים את הגן כי מהם
 השער כדי שלא יכנסו משם כגון רוחות רעות
 ושדין וכחות מיזוניות רחוקות אלא כגון מלאכים
 קדושי' טהורים וככבדים ומאיתו יוצא הנהר
 הגדול ויורד לעולם השפל ומשם יפרד והיה
 לארבעה ראשים . תורה שבעל פה . משנה . תורה
 כלה הכלולה בכל . כחמת שלמה . ונקד' חלה .
 ראשית תבואתה . בכורים . עשער . פרשת
 רביעית של חפילין . אספקלריה שאינה מאירה
 מקום השבת הנביאי' כלם אכן היא חלוקה לכמה
 מדרגות שבה היו משיבים ומתנבלים זה במדרגה
 למעלה מזה . אשר בה מחיצות רבות והיו משיגי'
 מחוץ מחיצות מחיצות חוץ ממשה שהשיג כל
 מהיותיהם וכל מדרגותיה ושאר הנביאים השיגו

כמה חזרות וכמה קליפות וכמה ערלות וכמה
 כחות כלל רחוקות אשר בעולם הגלגלי מאודר
 מדרגות תחת מדרגות לחלפים ולרצונות אשר גם
 הם ומהם כמה כחות אחרות רחוקות עמלות
 להיות ממעלתם בחלק בעמים ודברים שהיו
 וחיות ידועות אשר מהם מה ימים ומהם עמלים
 לכי מקור ידועים והם שרבים והמאס ועקרבים
 אשר מהם ידועים ומהם חלשות ורצונות ופסולי
 ודברים ידועים אשר הם מהם והמאס וכמה מרוב
 שר ומהם רצונות אשר מהם חלשות ופסולי
 אשר מהם מהם חלשות ופסולי גם כל דברים
 רחוקים וכן מכל הימנינות אשר ידועים שהם
 היותם שאמרנו כמה כחות ימניות מדרגות ופסולי
 מימניות מחדש ולשפע נרבה אשר מהם למטה
 מן הכסא כמה כחות וכמה מלאכים נכבדים
 וכמה כוכבי מאירים ומלאכים מאירי ומאודרים
 בשירים ותושבות הלוקים לבתות ולמשמרן אשר
 הם כלל כחות טהורים וקדושים מקבלים הרכה
 ומשפיעים לעולם השפל ואשר מהם יבואו כמה
 כחות נכבדות אחרים ומלאכים משרתי במדרגות
 למטה ממדרגות הנו אשר מהם ותחת ממעלתם
 יבואו כמה חזמות ידועים שהם טובים ולא רעים
 איצט"כ שהם חונס מכירים • ואשר מהם יבואו
 כמה כהמות וחיות ועופות טהורות ואינם
 טהורו כלל ימניות אשר מפני המרה משתלשלת
 ומתחלקות ממדרגה למדרגה עד לשרים שנתוך
 הגלגלים הנותנים גידולם בחרץ מהם כהמות
 טהורות מהם שאינם טהורות וכן חיות ועופות
 כלל ימניות נקראות ומהם נותנים גידולם במיני
 עשנים ובממחים רבים אשר כלל יקראו ימניים
 אשר כלל מקבלו גידולם מחותם השרים עליונים
 וחיותם מצליבותיה אחרים מדרגה למעל ממדרג
 עד למעל מימי אותה ואיה אשר נכסא המצלקת
 מן העט והעט מקבלת אמרת חסדו כל אלו
 הדברים שחברנו שכלם ימניים מן חסד הימין
 אשר לו כמה פנים ימניים ואמצעיים ושמימי
 גם הם מלקים לפנים אחרים אשר מהם יבואו
 מדרגה אחר מדרגה עד לחותם הדברים הנכב
 שיהיו בהם טהורים וטמאים רחוקים וקרובים
 איצט"כ כלל ימניים וכן בדרך זה כלל השמאל
 אשר אלו השני נדרין יהיו שני כחות נוראות
 ונפלאות כלל כחות שמאליות אשר מהם יבואו

וכל הוא ערבות אשר בו כלל השפע אשר יורד
 לכל החליות אשר כל החליות משפיע בעט'
 והעט' נזה הכסא להיות כל השפע הוא מאודר
 ומתוקן בדרך השמיטה ותורה אשר מכה השמיט'
 להיות כמה נוראות וכמה כחות נוראות גביהת
 גבורים ומקיים אשר בתוך אלו הכסא עומדים
 אשר מהם וממאליהם ומהם גביהתם כלל כחות
 נוראות ונפלאות ונפלאות ונפלאות : ואשר למעלה
 מזה מדרגה נראה ונפלאות הקרובה לעט' הוא
 עולם נורא ונפלא מן זה העולם החליות כחות כי
 הם כחות נוראות ונפלאות חליות ונפלאות כי
 הם נפלאות הדרך אשר מהם השמות עוברות
 נפלאות אל הכסא ומהם יש מהם מתעברות עם
 אותם הכחות נוראות מן נפלאות מלמעלה למטה
 הן בשום מלמטה למעל ואשר מהם הם נדבקות
 להיותם כח אחר עם אותם הכחות מהם נפלאות
 מהם בשום גם מהם שאינם יושבות ואינם
 מעכבות עם לא נירידות ולא בעליות כאשר
 נדור אלו נפלאות כי עד עם השיב וראיהו יפר
 רני ישמעאל כל מה שנספר היכלות כל חותם
 היכלות ומדרגות סודות מדרגות למטה מ
 ממדרגות והם מכלל כחות החיה אמצעיים :
 ותוך אותם הכחות נוראות ונפלאות משיב ראש
 היה אחת אשר נכסא עמידה ומקום וראש נובעת
 עד בין אלו הכחות ונמעלה כדי להיות ראשה
 קרוב דמק לעט' היא החיה אשר ראה הנביא
 וזר הוא נכסא במקום העט' • וזה היכל החיות
 הוא עולם נורא ונפלא מאד • שש מסודרים
 חיות שרפים ואיפנים עם כל כחותיהם ועם כל
 חלקיהם אשר לכל חיה איצט"כ פנים מרובעות
 נמון לרובו חיותם שיהיה כלפן כלל מארבע
 קצות העולם בצדור החליות כי מהם נותנים
 אשר השיב וראה הנביא עד החיה הנוראה בתוך
 אלו הירוח וראשה מבעת עד הרקיע הנסו על
 ראשה כי הוא הפרגוד הקרוב ודמק בעט' וסתי
 כחות פדמות כרובים לה שיקראו כחות נוראות
 ונפלאות מימניות ומשמאליות לעט' אשר מצד
 השמאליות כמה כחות נוראות ונפלאות חזקות
 בגורים ואודרים וזקנים נותנים חזקים ונדרים
 קשים לתת מוטות זו מן בקושי ובקליפו שפועלי
 מהם • ואשר למטה מן הכסא כמה כחות נוראות
 ונפלאות כלל כחות שמאליות אשר מהם יבואו

בכסא כי סביב אותה החיה יהיו השפיר' ו'אומצי'
 והמיות כחות דביקיס באותם הכרובים המקבלים
 על ידי העט' מכרובים עליונים הנקד' נלחים
 חקים ישרים ושחקים מקבלים מידי חזיר יעקב
 שמים עליונים חבל עצמות החיה מקבלת מעיקר
 אמצעות העט' אשר מאמצעות החילין כלו דרך
 שלום ורחמים להיות החיה מקבלת מכה הרחמים
 והשלום אשר ממנה כמה כחות נוראות ונפלאות
 כלם רחמים ושלום כלם כדריקים ומשפטים ישרי'
 כלם משוררו' ומקדישות ברחמים ושלום נקראות
 ואשר מהם למטה מן הכסא מתחלקות לכמה
 כחות וכתות מהם קדושות מהם טהורות מהם
 רמות מהם מאירות מהם קדושות מהם במוקות
 וכלם מדרגות יושבות ומשוררות ומקדושות ו
 ומיוחדות כל אחד לפי הכת שלו והסבתו למקומו
 ואשר מהם משתלשלות ומכמותם בארץ לאמות
 ירוונות קרובות ורחוקות וכן הנהגות ומיות ו
 ועופו' כד גידולם כהם אשר מהם טמא' וטהורות
 ואשר מהם אשר גידולם באילנות יפות וטובות וכן
 בשפכים ובכל מיני צמחים אשר בלם יחיה כח
 גידולם מחלו השמים עליונים אשר גם הם
 יאמר רחוקות וקרובות כחות במדרגות ירמיות
 אשר גם הם יונקים משמים עליונים נוראים
 ונפלאים אשר תחת הכסא סודרים וגם הם
 יובחות אחרות נוראות ונפלאות אשר בתוך הכסא
 עומדות אשר כל אלו הדברים וכל אלו הכחות אשר
 לעצמות החיה רמוזים ויונקים כלם משלום
 ורחמים על דרך העט' באמת ושלום ותעלים
 אשר גם לאלו השני מרות שהם שלום ורחמים
 כמה פנים להם חלוקים אשר מאותם הפנים
 יתרוצו פנים אחרים אשר מהם משתלשלים כל אלו
 הדברים הנזכרים שכלם אמצעים ועיקר החיה
 מקבלת מהם מן העליוני' אשר סביב החיה האת
 כמה כחות וכמה מדרגות מיות ושרפים ואופני'
 אשר בתוך הכסא סודרים והם האומרות הקדושה
 העליונה עם כמה מיני קדושות נוראות ונפלאות
 חלוקות לכתות כחות של שרפים ואופנים ומיות
 וכמה מיני כחות למטה מאלו המדרגות אשר מהם
 למורה ומהם למערב כחות נוראות ונפלאות
 אומרות שירות ותושבות ולמעלה מאלו הכחות
 יש כחות אחרות נוראות ונפלאות אשר בכל עיקר
 הכסא סודרות ומגיע' למעלה בכסא ואשר למטה

ומן הכסא צה' כחות מחלפת' בצהלות ונעלמות
 והם מנבנות בכל מיני צמחות ומיוחדות יהוד
 צמור כלם בשפה אחת ופה אחד יחוד אומרות :
 ולמטה מן הכסא כחות אחרות משוררות בניגון
 ערב משונות זו מזו וכן בשירותם הן בניגונים
 ומתוך שירתם וכיבושם הם מתעלות לקבל תוספ'
 רוח קדושה ולמטה מהם מדרגות אחרות סודרות
 כחות כחות יושבות נוראות ונפלאות משונות זו
 מזו אשר מהם למערב ומהם למורה ומשוררות
 ומזרות בשיר ובניגון ערב משונה זו מזו כל כת
 למעלתו ולפי סדר מקומו . וכן למטה מאלו
 המדרגות מדרגות אחרות נוראות ונפלאות כחות
 קדושות וטהורות משכחות ומזמרו' במיני ומירות
 עליונות ונוראות בניגונים יקרים משונים זו מזו
 הן בומירותיהם הן בניגוניהם כל אחד ואחד לפי
 הכח אשר מסודר בו . וקבלנו כי תחת הכסא יש
 כח אחר נורא ונפלא ושמו הפניאל רבא שיש לו
 חלף. סיות ובכל פה ופה חלף לשונות ובכל לשון
 ולשון הוא משנה ומפחד לבדו וכל שכן בניגון
 ערב ומשונה לבדו והוא נולד כח שני אחריו השם
 וכהם משכח ומתפחד לשבח ולפחד לזמרו . יש
 עוד כח אחד כד זה נורא ונפלא ונעלה מאד
 והדניאל שמו אשר לו חלף אלפי מיות ובכל פה
 חלף אלפי לשונות והוא מתפרסם מיות ומיני
 אהר חריקע העליון שעל ראשו המיות ובכל לשון
 ולשון בכל הוד והוד הוא מהלל ומאחד לבדו
 בניגון משונה זו מזו ערב ונפלא מאד ותחת הכסא
 סודרות עם כמה כחות נוראות ונפלאות עמו .
 ולמטה מכל אלו יהיו כמה כחות אחרות מהם
 למורה מהם למערב מהם לנכון מהם לדרום אשר
 בכלל שמיני ערכות מהם לשירה ולמורה ומהם
 לשבח ולתהלה מהם לנח ולתפארה כלם מנצחים
 ומבגנים בניגונים ערבות משונות זו מזו חלף לשם
 כחות של מלאכים יושבות בדברי תורה ובדברי
 הלכות מספרות מדרשות מדרשות יושבות מקבל'
 מכתות שכסא ששם גם כן בכסא מדרשו' נוראות
 ונפלאות מספרות ומבינות פלאות עליונות
 נוראות ונעלמו' אשר יקרא חקים ותורות נעלמו'
 אשר להם ראיות מבידים וליוני' נעלמו' עליוני'
 אשר מהם מקבלים המדרשות אשר למטה בכלל
 אשר בעליות משה הם היו מבינות ומספרות לו
 נוראות ונפלאות עליונות ובאדם המדרשות

והעליונות אשר בכסא סמכותם - כתות מדרגות
 מזריקי יהאל ותלמידיהם חכמים שבישראל אשר
 הם נשמות הזריקים - אשר סביב הדיה חרבע
 לחנות שכונה כנגד ד' חיות הקדש והם מבינ
 הכסא הנק' ערבותה ומחנה אוריע לפניו ומחנה
 רבאל לאחריו ומחנה מיכא לעיניו ומחנה גדריא
 משאלו - ממחנה אוכל למטה כמה כתות
 מלאכים עם שאר כתות ימיניות מהם אומרים
 קדושה מהם שיר ושבת נקבל גדול וכניגון ערב
 אשר כלם לזר ימוץ אשר משם יונא - קללי נדכס
 לעולם וחיים ובריחה עד לעולם השפל - ממחנה
 בנריאל למטה כמה כתות מלאכים גדולי גבורי
 חוקים נדיים וכלל דברים קשים גם הם המורדי
 ומנחמים ככת גדול בגבורה רמה עם כל אשר
 כתות אשר לזר נפון - אשר משם יונא לעולם כל
 דינים קשים וחוקים וכמה כתות שמאליות מהם
 פנימיות מהם חזקות כלם פעולים בדינים וקשות
 עד לעולם השפל - ממחנה אוריאל למטה כמה
 כתות נוראות ונפלאות מאורות - לפות וברות
 מקדישות מאבדות ומפארות כתות כתות יושבות
 ונקלם עם שאר מיני כתות אשר כלם האמצעות
 יושבות ומשם יונא האור לעולם וכל אורות וכל
 טובות משם בשפעות ומקדים ורחמים משם בלות
 ואורות וטובות עד לעולם השפל - ממחנה
 רבאל למטה כמה כתות נוראות ונפלאות אומרו
 שירות ותושבות כתות כתות משונות בשירים
 וכניבונים נלים ומשונים עם כמה כתות אחרות
 אשר כזר מחנה מערב יושבות ומאותו הזר יונא
 החזק לעולם בקוד נדר ומשם בא הרפואה לכל
 אוחס בעלי חיים אשר נכדאו מעפר ונעפר
 יסודם - והיה כל אלו הכתות שחברנו הן עליות
 הן תחתיות הן גדולות הן קטנות הן ימיניות הן
 שמאליות אשר תחת הכסא כחיות כלם במדרג'
 נוראות ונפלאות זו מזו וזו למטה מזו זו לימין
 של זו וזו לשמאל של זו מאורות במדרגות כפלאו
 לשירות ולתושבות וכלם אומרות מיני שירים
 ותושבות והלולים שאינם דמות זו לזו וכניבונים
 ערבות זו מזו ובשירותם הנפלא וכניבונם ה
 העריבה מתנשאות ומתעלות ממעלה למעלה
 מתוך שירותם וניבונם להשיג כבוד יוצרם כל א'
 בליבונם וכשר זמרתו ומתעלים ממעלה למעלה
 לזו קרי מעלות השירים עד חמשה עשר מעלות
 ולמטה

כי לא נתמלא סחסח והם כמורש כעשיר עמולה
 שר ארום שר ישמעאל ואחרים חוקים אשר נתן
 נקבו בשמות אשר לכל חלו השמים להלכה הארץ
 לחלקות שבעים חלקים ויהיו על חלו השמים
 חלקים שבעה שמים אחרים גדולים שמים על
 שבעים שמים אשר ופחו לכל ח' מהם עשר שמים
 כעשה אומות ע' שתחלק הארץ לשבעה חיקלמים
 אשר כל חיקלים יפלו עשר אומות שהיו עשר
 מלכיות אשר בכלל אותן החיקלים יהיה ישונ וגם
 מדבר וכן לכל חיקלים אשר יבואו לשבעה ח'
 חיקלמים אשר לשבעה שמים עליונים שהיו עשר
 ח'רות לעשר שמים לשם אחד עליהם ואלו
 החיקלמי' מחולק' לרצועות ידועות אשר הרצועה
 הולכת עד המדרגות הגדולות ורצועה אחרת
 הולכת ומגעת עד למלכות וארצות רחוקות
 ומשונות הן בלשונם הן בטבעם הן בכל עניינם
 חפ' בגרות גריאחם עד שיצטרכו להיות להם
 טבעים והנהגות משונות וחקים ומשפטים לפי
 טבעם ולפי הנהגתם המזונה מהנהגותינו ו
 ומלשונינו ומטבע הנמצא לחלנו כי הם ימצאו
 בקצות הארץ אשר הם יגיעו חלקי הרצועות מן
 החיקלמים ויהיו מהם לקצה מזרח מהם לקצה
 מערב מהם לקצה צפון מהם לקצה דרום ולפי
 שני טבעים וטבעי מקומם והנהגתם כך צריך
 להיות שמים משונים מתנהגים אותם הפאות לפי
 טבעם ולפי הנהגתם כי הם מובדלים לארצותם
 ולפי שני טבעים והנהגתם כך ימצאו אליהם שינוי
 עניינים ושנוי מנהגות ושנוי חכמת לפי חכמת
 וטבע הדור ההוא שאינו דומה לחכמתנו כי
 חכמתנו ובינתנו מתנהגת לפי הנהגה וטבע
 מקומנו וטבע גופנו לכן ימצא כי יש חכמות
 אחרות רבות משונות מחכמתנו נמצאים בקצה
 הארצות אשר להם הן מבקש ודורש שלמה המלך
 להבינם ולהשיגם וכלם יהיו בכלל שבע חיקלמים
 הנק' שבע ארצות אשר משם ולמעלה שמה ימצאו
 ארצות אחרות מתוקמת בתכונות אחרות אשר
 לא ירענו גם וכלם עם החיקלמים יהיו מתנהגי'
 על פי שבע כוכבי לכת שהם מעלה על השמים
 שלהם כי שבע כוכבים חלו גדולים ידועים ו
 ומזרחים על כל מציאות העולם השכל מתנהג
 על פי מרחם וכחם אשר מכחם יקבלו השמים
 ההם וגם הם יקבלו משנים עשר מולות המתוקגי'
 ומסודרים

ולמטה מטרוץ שהוא כח הירי והוא אשר בין
 האצילות והכסא מקומו עם שאר כחות נוראות
 ובפלאות אשר לא נקבו בשמות וכל לו המסודרים
 המתעלים בשיר הם ומתחדשי יהיו בגלגל שמיני
 הרבה מהם כחות סדורות חלפים ולרבות
 מדרגות תחת מדרגות אשר גם כן בשאר בגלגלים
 סדורות מדרגות למטה ממדרגות עד אשר מהם
 וכן כס שבעים שמים המקבלי מן הכחות עליונו'
 ומאנים עשר מולות אשר בגלגל שמיני אשר גם
 הם מקבלים מעיקר החיה עד מחיה עד חיה
 עילאה עד מקום הגבולים נוראי אשר משם שנים
 עשר מולות אשר בגלגל שמיני אשר בקצה כחות
 החלבים מרחים בו יושבים וכמה כחות פוככי'
 מלאכים מסודרים צוריקעים עד למ' סדורות
 בו מסודרים ואשר צוריקעים השך הגור מסודר
 ומתקנם ומניע הגלגל ההוא עם שאר בגלגלים
 אשר יצטוו עם כמה כחות מלאכים מסרחים
 עליונים נוראים תפוחו כמו שכתוב אין חקר
 לתפוחו וכל חלו הכחית נפלאות ונוראי כחות
 כחות של מלאכים מסודרות כלם יתלקו לעשר
 כחות שיקראו עשר משפחות שהם חשמים חיות
 שרפים וחופנים חנים תרשי אים ארזים חיים
 בני אלהים מלאכים וכל חלו הם מלאכים נוראי'
 ומרחים כחות כחות מסודרים בשירים ובניגוני'
 ערבים משונים זה מן משבחים וממלכתי' באימה
 ופחד עומדים להצריך ולהקדים ולפאר ליוצרים
 אשר בראם ותקום איש איש על דגלו ועל ע'
 עבודתו לשיר ולומר בעשר מיני שירים אשר לאו
 הכתית חלוקי' ובעשר מיני ניגונים נאים וערבי'
 אשר עם אותם השירים מתעלים ממעלה למעל'
 ובכללם כמה כוכבים מאירים מנחמים ומסודרי'
 אשר בגלגלי החיקלים וכן כל בגלגל דקיע בעשות
 חנוכתו בשיר ובמרחק נהיילו משנת ומסודר לא
 אשר נראו עד שוב למקומו ואותו בשכאלו'
 ובתוך חלו הכחות יהיו שבעים שמים נקראים
 שבעים קליפות מקבלים משמים עליונים אשר
 הם מתוקנים לשבעים אומות אשר מהם כחות
 שפלות וכחות גדולות וחוקות מאר איש על אחיו
 ועל ארנו ככחאדם בנוייה והוא מהם השולכו
 ממלכתם שוב ארץ ממלכת ארץ והוא מהם
 בתחלתו ממלכתו ומאומה לאימה ואשר מהם
 חוקים גבוהים של השפלו ולא ירדו מממשלתם

כי הוא כוכב וקולנו כי איננו כוכב אבל הוא
 ניצוץ אחד היחיד מלמעלה וזה בגלל האש כי
 הוא מכלל דמיון הכרק או הקשת אך כי הם זה
 למעלה מזה ולפי מעלתו זה זך מזה ולפי השמים
 נראים כיום מיעונו והעליון לרוב וכותו נראה
 צלילה כמין כוכב מאיר ואינו כוכב כי מה לו א
 הכוכב הקצוע בגלגל וגופו מכור הארץ כמה
 פעמים וכמה חלקים כאשר ימצא נספרי ה
 התכונים ולכן אין להאמין כי זה כוכב ממש
 אבל הם דברים שהם סימנים לצורך עולם השפל
 לפי הדורות הנמצאים לפי דרכם לדעת עליון
 היודעת כל דעת הנדיות וכל מציאיה ומראה
 להם סימנים אם לטובה אם לרעה או אם לצורך
 תשובה ממעשיהם כי הכל ידוע לאל דעות יוצר
 הכל ובורא הכל ית' וית' שמו נלכח נכחים • והשם
 הנטיה לישא שלא ישחדו ולא יחתו מלו האימנים
 בעבור כי הם עם לו לבדו ואין לזרייה אחו' ולו
 הארץ הנבחרת ידועה ובתורה לו שהיא כנגד ארץ
 העליונה ונק' ארץ הקודש שהיא המדה האחרונה
 לאצילות מקבלת וכלולה מכל האצילות וממנה
 יוצא השפע וצא לכסא הכבוד הנק' ערבות ושם
 כמה כחות וכמה מראות אשר כלם מקבלות
 ויונקות מערבות הנק' כסא נעט' אשר שם החיה
 הנוראה אשר הימיניים והשמאלים לה שכלם
 מקבלים מעיקר הכסא' ונוחנים לשרים אשר
 למטה מהם אשר מהם ימיניים ומהם שמאלים
 אשר תחת הכסא' סודים אשר מלמעלה מקבלים
 ויונכים ומשפיעים לשרים אחרים אשר למטה
 במדרגות אחרים סודים מהם ימיניים ומהם
 שמאלים גם הם משפיעים לכחות ולמלאכים
 ידועים לאלפים ולרבנות אשר למטה מהם אשר
 מהם קרונים ומהם רחוקים מהם משרתי' ומהם
 משוררי' מהם חוץ ומהם פנים מהם כוכבי' מהם
 גלגלים אשר מימין ושמאל סדורים • ומהם
 מקבלים שרים עשר אשר הם שרים לשבעי' שרים
 המשפיעים ונותנים לאומות ומלכיות אשר למטה
 חלוקים איש לפי כחו ויונקתו אשר מלמעלה
 מקבל כן כותן למטה באינו' שלו וכן ביניהם שרים
 אחרים במדרגה קטנה מהם אשר נותנים כח
 ונידול למטה כגון צבאות ומיות ועופות טמא' ו
 ועוד רבצוכס כחות אחרות במדרגה למטה מו
 אשר נותנים פח גירולם כגון דמשים ונשרפים

ומצדדים לארבע חלקים שהיו לארבע חלקי
 העולם ולארבע יסודות שהעול' עומד בהם שכלם
 באים ע' רקיע התחתון ומשם מתפשטי' לארבע
 גופים דוממים כדוריים בגלגלי' עשויים הראשון
 הוא יסוד האש שממנו יתהוה כל חום בעולם לפי
 צורך העולם אם לטובה אם לרעה • ואחריו
 בגלגל הרוח המתהוה לצורך העולם אם לטובה אם
 לרעה • ואחריהם בגלגל המים וגלגל הארץ אשר
 כלם באים לצורך העולם ולפי צורך הדורות
 הנמצאים אם צדיקים אם רשעים יתהוה בהם
 אלו הארבע יסודות לטובה אם לרעה ולאו הן בין
 בגלגל הרקיע התחתון ובין בגלגל הארץ • ובין
 אלו הארבע יסודות ימצאו משפחות רבו' ועצמו'
 מאד כחות כחות ומדרגות מדרגות זו למעלה מזו
 וזו למטה מזו כלם כריזות אוריות משונות
 למשפחות רבות חלוקות לארבע יסודות מהם
 עפריים מהם מימיים מהם רומניים מהם
 איטיים מחלוקות למשפחות עד לשבעה איקלמי'
 סדורים להיות עשר משפחות בכל איקלים עד
 שהיו כלם שבעים משפחות אשר למעלה להם
 שבעים שרים מקבלים מהם הנקראים כלם
 קליפות וערלות וכחות חיוניות רבות לאלפים
 ולרבנות אשר מהם יצולו אלו המשפחות אשר
 לתטה כנגד שבעים אומות אשר הם חלוקים
 לשבע איקלמיים ולארבע יסודות מהם נמצאים
 פהרים ומהם במישור ובעמקים מהם בימים
 ונדרות ומהם במדרגות והם נראות דקות מעין
 חדים נעלמות רוחים ואינם נראים רבים על
 פני האיר ויוהדות העתידות כי למלאכי' דומות
 וגם כן פרים ורבים אוכלים וסוחים מים ומתי'
 אשר לבני האדם דומים מהם קשים ורעים מהם
 רפים ולא רעים מהם עם בני אדם אוהבים
 ודרים מהם בני האדם סולאים וממנו צורחים
 מהם מוקים ומהם אינם מוקי' אבל בתמימותם
 הולכים וכלם לפי הכחות אשר מלמעלה מקבלים
 וצוד בתוך אלו הארבע יסודות נמצאים דברים
 מעולות אשר למעלה הם נעלמות אשר לררי
 הארץ הם סימנים ואותות וכלם בשגשג דברים
 בגלגל' והם בשלש מעלות זו למעלה מזו האחד
 הוא הקשת הנראה בארץ לעיני' סימן ואותוה' כי
 למעלה מזה הרעם גם הוא סימן ואות לירי
 הארץ ולמעלה מזה כוכבא' דשבע' ייש' אומרים

וכרמה להם • ונתוך חלו הגרים הקליפות
 המאטות והרות אחרות העתנים גידולם למטה
 כגון בכמה מיני רחמי' ושדין כל זה השכלת יצוא
 מימין ושאלל החיה אשר בכסא הכבוד עמידתה
 במדרגות זו למטה מונו עד אשר בארץ משפיעות
 חלו עיקר חמטעות החיה האקבלת מעיקר
 רחשה המגעת עד לבין רקיע עליון הרבוק ב
 בחילות אשר נמש מקבלת עיקר השפע ונח
 באמצעות עיקר הכסא אשר מש יקבלו חיותם
 האחת כמה כחות נוראות ונפלאות אשר כחן
 עיקר אמצעות הכסא עומות מהם נוראו' מהם
 נפלאות מהם חעלומ' מהם קדושות ומהם השפע
 לבחות אחרות אשר תחת הכסא עומות כלם
 אמצעיים כלם נוראות קדושות וטהורות כשיר
 ושבו וזמרה למלכם מזרורות ומקבלים זיו וזוהר
 מעיקר אמצעו' אחיה האחת וחיותם וגם למטה
 מהם כחות אחרות קדושות וטהורות משרתות
 כשירה ושכן ומזמרות ומקדישות ומעריכות לאל
 אשר נראים • ולמטה מהם כחות כחות יושבות
 משרתות חלוקות במדרגות האקבלים השפעתם
 מלמעלה • ומהם מקבלים כמה כחות אחרות
 קדושות וטהורות אשר ימה יקבלו כמה מלאכים
 אשרתים וכמה כוכבים מאירים וגלגלי' ידועים
 אשר כלם מאמצעות החיה יונקים מדרגה אחר
 מדרגה וגם שנים עשר מלות אשר מעיקר החיה
 מקבלים ומשפיעים בכל אלו השמים ומן המזלות
 שבעה כוכבים יונקים ומקבלים כי לכל כוכב
 יהיו נר שני מזלות חוץ מהמה ולבנה שאין להם
 כי אם מזל אחד לכל א ובצעות מהלכם הכוכבי'
 ותנועתם יטרכו להתנגד עם השמים עשר מזלו'
 וכפי הכוכב שיתנגד נמול האזל כך יקבל ממנו
 אם טוב ואם רע אם לח ואם יבש אם חם ואם קר
 וכך ישפיע למטה בעולם השפל באומות ובמלכו'
 ובארצו' ידועות לפי שנוורה הכוכב הוא ועיקר
 השפעתו תמידית בטבע מן הכוכב יהיה באיקלי'
 אחד מן השבעה איקלמי' כי טבע השבע' כוכבי'
 מתמדת בשבעה איקלמי' והאיקלם יתנהג כמות
 וטבע הכוכב האזל והאומות הנמצאים בחיותו
 האיקל' כגון כוכב זכ' כי הוא מורה חעטוב הגוף
 חעטוב האשה בכל דרכיה כן אומות ישמעאל
 הנמצא באיקלם אשר יקרא לכוכב לבנה כריך
 שיתנהג טבע הכוכב לקדם אחר השמים ובכל

דרכם וכן שאר האיקלמי' מתנהגי' בטבע שאר
 הכוכבים • חלל כשמקבלים חלו הכוכבי מן
 המזלות יתנהגו בכל העולם כפי מה שאקבלים
 משם • ונתוך חלו הגלגלים והרקיעים יש כמה
 כחות גם הם מאוררים מקבלים מן הכוכבים גם
 מן המזלות ממדרגה למדרגה עד ואלאמצעות
 החיה והם שרים לבחות אשר נותנים גידולם
 בארץ מהם בכמה עשנים ידועים מהם נכמה
 אילנות ידועים מהם נכמה עובות ובהמו' וחיות
 ידועים וטהורים עד אשר מהם שרים גדולים
 אשר נותנים גידולם בחילות אחרות נכבדות
 ידועות כגון אילנות פלמין וכסמים יקרים חוץ
 משאר שרים אחרים ידועים אשר במין האדם
 עוסקים חוץ ממין ישראל שהוא מין נכבד וקדוש
 חזב ממקום קדש העליון וכשמתם חזונה ממחב
 נורא ונפלא חלילו' עליון אשר נאות ממנה למטה
 עד לכסא הכבוד ומשם למטה עד לכסא הנקרא
 ערבות כי מכסא לכסא יש סולם שהשמות משם
 עולות ויורדות ומשם עוד הסולם יורד עד כ
 באמצעות הגלגלי' ובאמצעות המזלות ובאמצעות
 כמה כחות נוראות ונפלאות אשר למטה בכסא
 סדורות' ובאמצעות כמה כחות אחרות נוראות
 ונפלאות אשר למטה מחלו שדורות יורד הסולם
 באמצעות הגלגלים ובאמצעות כמה כחות אחרו'
 לאלפים ולרבבות אשר טניב הסולם עומדות
 ויורד עד אמצעות שבעה רקיעי' ושבעה כוכבים
 אשר שם כמה מיני כוכבים וכמה מיני כחות
 אחרים משונים ומשם יורד עד למטה במקדש ה'
 והסולם הוא עשוי מדרגות מדרגות אשר שם ד'
 דברים עולות ויורדות וכן שמנה עשר מדרגות
 נוראות ונפלאות אשר כל חלו הארבעה דברים
 העולים ויורדים שם הונים הם הנק' בכלל שמנה
 עשר מסעות וכשירדות ועולות שם חיות ושם
 טישטות ולבשות ולכן השמה נבואה מן החלילו'
 אל התחתונים הוא נאה על דרך הסולם הזה הוא
 הנק' דרך המלך שחומר עליה ושמו דרך ה' שלל
 לשמאל ימין ושמואל מן הדרך עד גואלם למנה
 בחצר המלך ולכן נשמות אשר בתחילת ירידתן
 מן החלילות מונאחות כמה כחות נוראו' ונפלאות
 אשר לכסא העליון קדושות ונתוך כסא ערבות
 סדורות הם כחות נוראות ונפלאות ומלמלות
 קדושות טהורות פליחות אשר לחלילות קדושות

והמקצת האצילות נכללות ויש נשמות שמתערבין
 בהם וחיות בהם ויש מהם מתאחדות בהם ויש
 מהם לעולם עימותים שם בהם כי נדבקו בהם
 ונעשו כח אחד עמהם ויש מהם שלא נדבקו בהם
 ויבדלו לדרכם על הדרך עד בואם למטה במדרג
 המלך לייחוס בתוך ג' פנים ידועים ונש' כס' למצל'
 חל מעלהם ונמצאים עם אותם הכחות הכלילי'
 והעליונות ומתערבות בתוכם מהם מתאחדות שם
 ואחרי כן מ' זעלים למחצבתם • ומהם יושבות
 שם כל זמנם כי נדבקו עמהם לכח אחד • בזה
 השוד נעשה בדור אנוש עד שנדבק נאמת חוץ
 בכח טורח ונפלא הנק' מעטרון כאשר השיג רבי
 ישמאל וסיפר כל מה שנקשר היכלות • ועוד
 מה חו הדור עצמו נשמות אחרות נדבקו בכחות
 נפלאות למטה מו' מהם עמדה שם מהם עליו
 למקומם מהם לא יכלו לא לעלות ולא לעמוד אבל
 נדבקו באותם הכחו' רבוק ממש ולא משעו צורחת
 התחנתנה מכל וכל כאשר הם נריכות שיהיו בכל
 מסע פוטעות ולבשות ובעבור שלא פשטו כל
 הסוד ונדבקו עם אותם הכחות הזרך הם
 להפליך וכחות הם ממקום קדושתם מן השמים
 אלו הם הנפילים שנק' שמחזוי ועזאל אשר בחרו
 לבנות האדם ונודמו' להם מקום בארץ אביהם הם
 הענקים אשר היו בארץ ישראל שהיו בריאות
 מאיכות וכל מטעמם מאונה ובדולה כמו הם •
 וכאשר השם רצה להביא את ישראל אל הארץ הם
 נלקחו משם הם ומטעמם ונמצאו אומות אחרים
 בתקומם או שמו' שבו אל מקום מעלתם וכן יש
 נשמות אחרות אשר יורדות בסדר הסולם וחיות
 ופוטעות ולבשות ככל מסע ומסע ומקבלי' תענוג
 והנאה מניגון המסוררים ומאדרות גם הם
 לניגונם וכן יורדות על הסולם ממסע על מסע
 עד שמוצאות כמה כחות יחות כחות לאלפים
 וברצונם אשר רבות חיות וקליפות רחוקות
 בכחות מאונות אשר לא טהורות אשר מהם יקבלו
 מן אדם ידועות ומהם יקבלו נשמות וחיות וגם
 שקייט' ורמשים רבות ושמה' תטה' הנשמה מן

הדרך ותתערב צילו הכחות תמטך גם למטה
 להתערב בחוכם ולהטהר מלוחו העירוב שקבלה
 מן העליונים ותמטך ליטהר על דרך ג' בלות ועל
 דרכים אחרות המטהרות את הנשמות ובה ותה
 טהורה נריכה לה זעלות על דרך אוחס מסעות
 אחר בסולם סדורות • והראשון יהיה ירושלים
 של מטה והשני בית המקדש והשלישי גן עדן של
 מטה ושבעה בשבעה רקיעים ואחד בעיקר ה'
 המולות ואחד למעלה מן הגלגלים ואחד במדרגה
 מעולה אשר למעלה מן הגלגלים אשר לשם כמה
 כחות כחות יושבות ומסודרות ומתערבות מויו
 אשר תחת כסא הכבוד וגם הנשמות בעלות
 ממסע למסע שיר ושנה אומרות ומקדשות
 ומעריכות בקול ניגון וערב משכחות • וכך עולות
 ומתעלות בקול רינה ותודות כמו שכתוב אדרס
 עד בית אהים בקול רנה ותודה ועוד משם עולות
 לבעות חנייה אחרת למטה מתחת כסא הכבוד
 אשר שם כחות של מלאכים בדברי הלכה עוסקי'
 ישיבות ישיבות נפלאות ונכבדות וגם שם הנשמו'
 חיות ויושבות ישיבות ישיבות ומתעסקות בדג'
 הלכה כאשר למטה היו מתנהגו' ועוד משם עולים
 בשיר ושנה ובנשמה רנה בקול רנה ותודה מתעלות
 עד תחת כסא הכבוד חונה ושם נהנית וכוונות
 מויו שכינה • ועוד משם מתעלת בקול רנה ותודה
 ונכנסת בתוך הכבוד ושם חונה ושם מתענת
 מויו השכינה ועוד משם עולה ומתעלת בשמחה
 רנה בקול רנה ותודה • ובתוך העט' חונה לרצון
 על מונח יי' ושם חונה ומתענת מויו השכינה
 ושמחת עולם על ראשה • ושם ממחנת לבת זוגה
 וכבואה מתחצר עמה ושם נוחנת דין וחשבון מכל
 פעלים ונעשית דבר אחד עם בת זוגה ומשם
 מתעלת עד היחוד דרך בקר וצ'אן וכיחוד מונחה
 וחנייתה ולשם נוחנת דין וחשבון מכל מה שקבלה
 ושם מקבלת טבילה נמים חיים במקוה של א'
 ארבעים סאה הנק' מקוה ישראל מושיעו • ומשם
 נוחנת חסם' אל בית גניזו אשר עם נהנית ואכל
 וחי לעולם • זהו סדר הסולם אשר עולים ויורדי'

תושלכ'ע

א חכאל נקוספיתא • אכן המתגבל : אדרא
גורין : לוונין • מנונים : אויפתחא מלוא :

אחמתא • לוצר : לווחית • מהר : אכפייא מכניב :

אזמרא : שפה : אומלא • חתיית נשר : אכתיק
עסק : אניתא • מין היה : אנית לכלבין • מצין

צין ופרח מיר : אספוקא • לוצר מלא כל טוב :

אסטרו • אסתירו : אכתמרו • שומרי עצמם :

אסמר • סניב : אסחאה • כנס : אסחיין מכבסין
ואסתרי • כיוס : אערע • פגע : לאענאה •

לסנהיגס : אעדיחת • היא מסירה : אפלייטא •

צוויס : אשתא דקוטפא • שרשי עשבים :

אמפרסתא • תרימיו : אשתא • מנח : אפשא
רבות : אנטוונא • כסא : אקוסטרא • תולאים :

ארמי משב : אוריככא • אמתין : ארוך המהין :

אשתק • נתחוק : אשתקלו לחארייהו • נתנו חבלי

לחמוריהם נרגליהם : אתגרע • נתמעט : אהכלא

אזכולי : אתנסר • נפל : אחר • מקום : אשתער

מתעורר : אפוא • לויה : אלהיטו • ליהט :

אשתעד • מוכנים : אהפלגן • שוטפים : אשתמי
כמי :

ב צידין וזכורו : אוכ וידעוני : כל ארן • כל
אדם : נלטרין קסטורלין • כלי זין לירות :

בסירי • אביב : צמיס בקטפא דאכצ • טובל
בראש אצבעותיו : בוסיטא דאנפוי • תואר פניו :

כעיתא • בקולמס • או בעצה : צוינא דקדנותא
ניצוך חוק : צוינא דקדנותא • אכן הדיל

טעמודים ומשערין בו הכנאים • בוקטוס חזרות
בורינא • בריאות • בת • לן : בורינא פריניס :

ג גניני סוטרא דעינו • שפה של כסוי הצין :
גווה • תוכח : גולפא כדים : גליף גליפין :

חקק חיקוקת : גלירין • קליפות : גלי • שער :
גומרין • גחלים : גמיעו • שתיה : כגנן • המשקה

שהות : גסטרא • חלק לשנים : גסוף • פחנק :

גרעיני פרי שקורין גלגלס : דורמיטא • תרדימה
לורוינא • שמרים :

ה הימין • האמין : הרמני דכרי • השרים
המושל • כני אדם : הרפילא מלשון מלכא ורפילא :

ו זונדן • צידה : זינא • מינים : צוטא • כתי
זוטני שלים : זקיטא • ברי • שנונת מן חולעו :

ח חבל • חובר : חגירין חבורה : חיווין חיות
חיוו • מראה : חוריי • כפתור : חילקא • כחה :

חמיר • שאור : חופאה • כיוסוי : חזר • קוצר :

חקלא • שדה : חרצין • מתנים : חריצין • חוקים
כחוריקין : כחוריהם : חוסנא • חושן :

ט צוירין • בזהירות גיוון : טהירין • אורות
הצלוחים : טוי • צלי : טיטרא • חנות

ואהל : טיילותא • שעשוע : טיירא • תוזה ככדים
טילקא • גלגול : טמירין • סצירין • חדרים נסתרים

וחוקים תחת הארץ • טמרי • טמני • טרא •
סלע : טינקין • ינקין : טונפר קאנר • הדר

קשרך : דטטירו • מכסה : טסירין • רוחות
טיסין • שלהובי : טסטוקא • כלי • מפסא שלהבת :

טפסין • הלשן המכריע בין האזנים • או שלהבת
טופסרא • דפוס וזיור : טופקא • מאכל טעמים

על רעפים לכדים : טופקא • עונש : טופסא •
טופס וזיור : טופסא • אולן ורד : טפלירין •

עדשים : טופסי • ננוצית : טפסירי • שלהובי אש :

טפסירי רקסירי • שרים המושלים להרע : טיפסא •
בחלת : טיפסרא קפטלא • שרים : טופסרא

דקטון • יושבי אוהלים : טפסירי • מינידים :

טוף • טיפה • או שלהבת אש : טוף • טוף • טוף •
האגיה : טיקלא • גלגל או משקל : או טיט • או

נהר : טריקין מכיס • או טוסין : טרינא • שר :

טריקא • סגור : טרטיסי • סלעים : טריקא •
הסבורים : טורסקא • גג : טורחא • שורת :

טריסין • חוקים : טרוניבולין • שחוק שכל מיני
חיות : טריקין • מין מאל • טריקא • שורה :

טורפי • התלכללות : טרוני • שררה • טורנא עטרה :

י יבית • ילנס • יכוס • ישתט • יתב • יקח
יעדין • תוכחות • ירכין • יטה • יטלון • יטאלו :

כ כניס • נתיב • כני אחרוני • כני מרון
כדוב • זכ • כוין חלונות : כמין • ארר •
כסופים תעמוגים : כסופטא • מדרגת הסולס

כעמקא כנשר • קינע נבא • כופסירא • כגלים
ל לבין • שר הנא • לויס • מעבר • ולמלטיה
לספר

פירוש המלה

א ערדענוניא • צפרועים • ערקוסמות • היילות
 פגאח • צעקה וסועה • פרגורא • הוא פמח
 כצד הכי • פטרא • פותח • פוטקא דקוטפא
 הממונים על הכריתת והיוק • פטירא דקוטפא •
 פץ של אפרסמון • פטורין רמאים • פטוריס חוקים
 פטורא • ממות • פוטמין דטופסא • ראשי היתר •
 כטורנא • אב • פנטרין • היכל מלך • כפיל כשפר •
 פולסי • שנט • פומרי גלוי • פוטקתא • ברעני
 סכפרי • פטילוסין • כנד פה ולשון • פטותא •
 פיסתיד • פסקא • שגרים • או חתיכות • פעוטא
 קטנה • פרושכא • פקודים נכבדים • פרגורא •
 מתיצה • פורפירא • מלבוש • פרפס • גלוי • פרול
 ברול • פרקטורא • ברביה של מים • כרמטיא •
 סמורה • פרסא • פרוכת • פרושקא חלון • או
 פקיר • פרייא • מטה • פריקי • איבייש • כר קנא
 שליש • פרחאן • פורמים • פשט • פפס •
ב כדא ורקניא • תהו ובהו • כחיתא • כלולה •
 צייתין • מקשיבים • צלי • תפילה • כביעות • גת
 כהר • ספר ובגול •
ג קאפו • נקראו • בעלי קצין • שיש לו דמת
 רגל של עץ • קבלא • ערפל • קדמירא •
 כסא • קל • עורף • קודרין • אומדן השכוע •
 קדומתא • שמורים • קזמיטא • שרים • קוטפא •
 גינץ • קוזמיטוס • שרים • בקומי • בתחוף זריקה
 קופא • נוהד • קפיטיין דקורוס • היכלות נזווירי
 קופירא • ברשות וכה • קיורא • קיימא • קעורר
 מלקט • קוזטורנטיין קלטורלסין • ראשי גיימות
 מארום • קטפירי דארעא • מקוס מדרון עומק
 בארץ • קיטכא • דמוק • קטפא • אשבל • קוטרא
 קשר • קטפורא • נאר • קטורא • עגן • קטפורא
 בית דירה • קוטפא • מלבוש • או כריתת •
 בקטפא • כסדין • קטורנא • כריר • קטיר • קשר
 קטפוריס • גופי בהמות • קטפירא • קשר • או
 מין עגף • קטפורא • קשור • קוטפא דקרנעא •
 וכת הנוטף מכריתות עץ • בקטורא דקוטפירא •
 בקשר הקיטור והכעס • קטפורי • נלוות • קטפור
 מדרין • קטורין • קינער • קוטפא • דכיקות •
 קטפורא • גורת פנים • קטורי רמאי • קשרים
 חוקים • קטפור • צלומי הדין • קטפירא מלבושים
 קטכא • מתגבל • קיטרא • עשן • אחקטר חד
 אורחא קטפיר • מקושר דרך אחד ממאיר ומזויר
 ואותה דרך הא הלכות האה • עליון וכל הכבדים
 דקים

נכדי וגפח השערות • לטוואח • לכרין • לתווי •
 לספר ולהגיד •
ד מארי נהרין • בעלי חסדים • מאללין •
 מרגלים • מגנדרין • מגבללים • מהרקין •
 קאורים • מוייא • סגרות • מרופתא • פטיס •
 מחוך • כחוק • מטול • מארי • מטוטורי • חות
 זלוהל • במטון • כהגעת • מיכס שחוט • מאכני •
 עני • מסתמיט • כמט • מעלעלין בנגומא •
 מבגס דביבורם • מכולמים • חלולים • כמנליף •
 כמכה שורד לכצעו למטה • מקיזפא • מזוהרות
 ניזוף • מרגליטין • מרגליות • מרבי • מגדלי •
 מריט • מרוטות • משיחה • מרה • משקופיא •
 חלוני • משכא • עור • מדני • ערטשי ד הממונים
 על האסכרה •
ה נאים • מלונס • נביע מתחא • נובע
 מלמטה • נכזוע • אוררות • נכית • נלין •
 נכדי טוריאי • מנכדי הדים • נביט • יבשה • צדיף
 מדיח • נעיל • נושא • נטלי במלני • נוסעים
 בנוסעהם • נסוי • נסוי • נלאן • מתקוטטים •
ו סאינא • טומאה • סב • קח • סחרנא •
 סניב • סטא • הטיה • סטרוניא • הסוהר • סטון •
 כחש • סיטה • חורף • סטו • תואר • סטיפי •
 סיגי הכסף • סך הנט • סילתא • כלרי וכוכית •
 כמכא • עמוד • סינא • אורר • סמטא • נתיב •
 סמיירא • נתיב • או מנפת • בסיומו דמלין •
 דגריס נעימים • סינורא • הכל • כטפורא • שטר
 העיר • סוסטיפא • קשת • סוספיטי • סיגי •
 סוספינא • שומן • סיסחרי • מלבוש • מסוסיתא •
 מחניבת • סוספיטא • זוהם • סאנווא • גוון תהש •
 בעיסו בתיקונו • ספאן • השינות • ספונים • חוקף
 סיפטא • משקל • סרטא • שירטוט • סריקתא •
 רקיס • סריין • טנופת • סרכי • שריס • סיתא •
 תלה • סתרא דסתרין • סודי הסודות •
ז עת • עץ • עבורי • ברית • עבודא •
 הפותח • דלעבל • מהרת • עדולחיון •
 עיבוריהם • צווייהון • עיבור שלהם • ויעדרון •
 וימותו • עולוי דאין לתה • תולמי כבי • מתעטר
 בעטרי • המתעטר בכתיים • בעטפו • צחיקן •
 עלמולין וקטפורין • סופה וסערה • עלעלין •
 להיים • עמקא • נב • עכמי • ענף • עקו • צרות
 ערם • ימטה • ערפורא • ערום • ערפירא • חודה
 דמתח • ערפיראין • ערמות • ערפא • אשכח

רוחות בלא גוף : קסטרא . כיס : קסטרא חסוד
 קיטפא . חסבת עץ : קופסירא . דבוקים :
 קוסטוי . מדות : קיטפא . קרים : בקיטפא :
 דבוקטא : גולה שלנים צו אורחים : קסטא חר
 ראסוס : קופא . בלא אשא : קופטרך . מנסוכ
 בקופטרא דקילטא : דבוק וקלט : קסטורי
 דקילטא . קשרה הקלטי מוכרעי מטה : קסטרא .
 חבל : קפתורא . מטה ית לנד הצפור : קסטיר .
 פרים שלטונים : קפלין . עמודים : קופטי . הדור
 קופטרא . דבוק ואחוז : קופטא . מלבוש : קפחא
 מקפח את הבריות : קפחי . גול : קרבא . מלחמה
 קרדי . חשך : קרינא . מלמד : קרדיני . חזק
 קרדינא . קסה וחזק : קורדיטא . מאגיס
 מזויירים דפוס : קרפולין . סחורה : קפטירי
 קסדי . בעלי מדות : קרטיאל . בית : קורטימי .
 גרעיני : בקרדינא . בחזק ותקף : קרטיפא .
 קשר : קירו . חושך : קרטיפא . קלע : קיר
 פטרוכלא . ארוץ ואב : קרטנא . אוצר : קרדנא
 חזק . או שזור : קשטא . עצים : קאט . אבא
 קשישא . זקן : קתרי . כסאות

ר ראמין דראמין : גבורים דגבורים . או
 חוקים דחוקים : רברצין . גדולות : רצין
 נערים : רצין . ממונת : רהטין . רצין : רוקן
 בני אשפנוי בלא אשה : ברטינא . בדה אגס
 מים : רויא דמלא . סוד היצר : מורחיס .
 מנטיחוס : רכיכא רך : ברילוביא דאופיר :
 בכחא אופיר : רעיא . מבקש : רעוא . רצון :
 רמינא . גערמי . רופינת . שרים : רעיקין .
 מרכבות :

ע שאבא ללוע : שארי . התחיל : שביין .
 שכנים : שביים . חמים : שביין .
 שלהבת : שאריר . כמרומה : שטיא . שוטט .
 שיפין . אברים : שכולא . יסוד : שרפין .
 נשקטים : שלחא . יקוסטא . שליח הדין . שמונה
 על העונש : לשפא . להניח : וישלף ויחמיט :
 שבלא . דרפח : שעיפין . חלקים : טף . נקק
 ממקומו : שפונא . תורים : שפרין . ימים :
 שריקן . הפתחים : שורין . חומות : שארי
 התחיל : שרא . העזיל . או התיר . שרא קריא
 יחרים קברי : שארי . מופת : שוריקא . גינים :
 שרנא . קנים : שאופי . סין : דאשתלל .
 שסתלק :

הרים קטנים קאריין צו ותולין ממנו : קטנא חר
 ייובי והדות : קטוי . מלבושין : קטרי דורא .
 תמים : קטפרא . מלבושין : קליטא דקה
 : גלויה : בקלמטי . בזוקף : קלפני .
 : קלמא קסת האופר : קולפוי דסבר .
 קאז נטוע נחם מרים : קולטרא דקריטפא .
 הדיוק : בקולמטי . בהתלהות : בקלדיטו
 : קונטי . מקל : קלדיטא . עיבול :
 גא . מקלית עצים : קלא מן קליח . קול אחר
 זקלות : קולפון . שבת : קולימא . עבס
 רך : קלטא . סדק : קליטין . קלפי : בקילפו
 ישי כחא . נהאלת הנטה : קימט בטופסק . נקמט
 קימטום . כדפוס שזיר בולט לחזן : קומטרא
 הקמיטות שקומט עי תרועה : קומפא . מאסר .
 קומטו . כסויים : קמרלי . מכסה : קונדיטין .
 וין מצורב עם פלפול ורנב : מקונדיטין בישין .
 ממחשבה רעה : קומא . חכמה : בקוניח .
 בקליח : קנאיר . חרס : קינא . מחלקת :
 קונפון . קינא אשים עי הכרוה : קסטירא .
 נומלת : קסרא . מואל : קסיטרא סיב : קיסלורא
 אכמרא : קסטורין . שרים : קוספיתא . כף הגלע
 קסטורין . גידים : קסטוריס . חולה מחמת חיה
 דמות : קסטורא . עטרה : קסטוריס . שטורים
 מקסטורא . מהאופ : קפטא . הכה : קוסטא .
 עצים : קסטורא . ווהס : קסטין . מרות : קסטין
 דמות שלמי דין : קסטר . בקטרין . בקולטה . שטר
 בקיסר ומאסר : קיסטא דעינא . זלבו דמטות
 תמיד מבינו : קיסטרא . ממונים : קסטר ברישי
 עכה שלהבת וסיב ראז : קוסטי . מרות : קוסטי
 חרבה : קוספיטא . קלע : קוספיפא . ווהר ניצוף :
 קסטורין . היכלות : קוסטרא דקוטרא . אהל עתן
 קסטורין . מותה : קוסטר . תליין : קסטורי .
 וזונים ופטי של מלך על מדינתו לקיים דתו :
 קסטורין דירוק . מיני ירקות : קסירי . המתחו
 קסטורין . סיגין : קוסטונא . מכס : דקסטו :
 גיה וכלי : בקיסטרא דקוסטא . אהל שלנים צו
 אורחים : קיסטא . קודס : קסטירא . איהל :
 קסטיטירא ושרת : קסטיירא . ושרות : קיסטא .
 ברית : קיסטא דטירמא בקרטוי דאורמיו . כלי
 שמכשלין צו אש הדרך : קסטפי . והירות ניצוף :
 קסטור . קישע : קינדי . עצמים : קסטוריס

פירושי המלות

ח חג - חור; חנא - חורתי; תורה - תורה;
 תנייה - תוין והרין; מקשים ומחורים;
 תויף - לוי; תחמי תראו; תכסיף - תבייש;
 תלבא - טלב; תולייף - מלמדו; תלא - הר קטון;
 תמן - טס; תנלף - עטן; תסקובין - עלילות;
 תפסין - מטיגים; תפוקי - אפני;
 תזוק - תוקפא סני - כח גדול; הר
 תריטין - שמחים; תרווד - כר;
 תריסר - י"ב; תריסין - בעלי
 תתחיל - תשתרי - כ

צמר

האדפים כגון לא צריכנא לאודעי : לכל מה שחסר כח
 ונמצא בוהר גדול : או כל מה שחסר בוהר גדול ונמצא כח
 וכן בתיקונים : רשום הוא בתוך הספר : שבעת
 לאודו יראה רשום את כל ונכמת לכלתי
 בדרך עשיית מפתח והאכין יבין
 שכל על ככון :

הלא כן יראה

